מחזור רוטשילד

פירינצי, ר״ן · בכתב יד יואל בן שמעון

The Rothschild Mahzor

One of the most lavishly illuminated Hebrew manuscripts of the Italian Renaissance

Florence · 1490 (5250)

An exact copy of the original manuscript

What you are holding is an exact copy of the Rothschild Mahzor — a Hebrew prayer book for the entire cycle of the Italian-rite year, scribed in Florence in 1490 by R' Yoel ben Shimon (Joel ben Simeon), the great 15th-century Ashkenazi-Italian scribe-illuminator, and adorned by some of the finest workshop hands of the Italian Renaissance.

Across nearly 950 pages the codex carries painted miniatures, foliate borders in gold and lapis, micrographic compositions in the hand of the scribe himself, and a degree of decorative ambition almost unique in Hebrew manuscript culture. It is among the most beautiful Jewish books ever produced.

The Mahzor takes its modern name from the Rothschild family of Frankfurt, who acquired it in the 19th century. It was looted during the Nazi years and identified after the war by JTS librarian Alexander Marx, who arranged its return to the Rothschilds. Baron Edmond de Rothschild later donated the volume to The Library of The Jewish Theological Seminary in 1966, in the aftermath of the JTS library fire.

Yoel ben Shimon's hand — and his illuminations — also appear in his celebrated Haggadah, viewable elsewhere in this library.

ECHOES OF HISTORY SERIES

Brought to the public and printed by the Baal Shem Tov House Press
Bringing Jewish History to life.
www.baalshemtovhouse.com

The original manuscript is held at **The Library of The Jewish Theological Seminary** in New York.

Image courtesy of The Library of The Jewish Theological Seminary.

Contact **office@baalshemtovhouse.com** for more information about the Baal Shem Tov House Press and its Echoes of History Series.

Copyright 2026 The Baal Shem Tov House
www.baalshemtovhouse.com
office@baalshemtovhouse.com

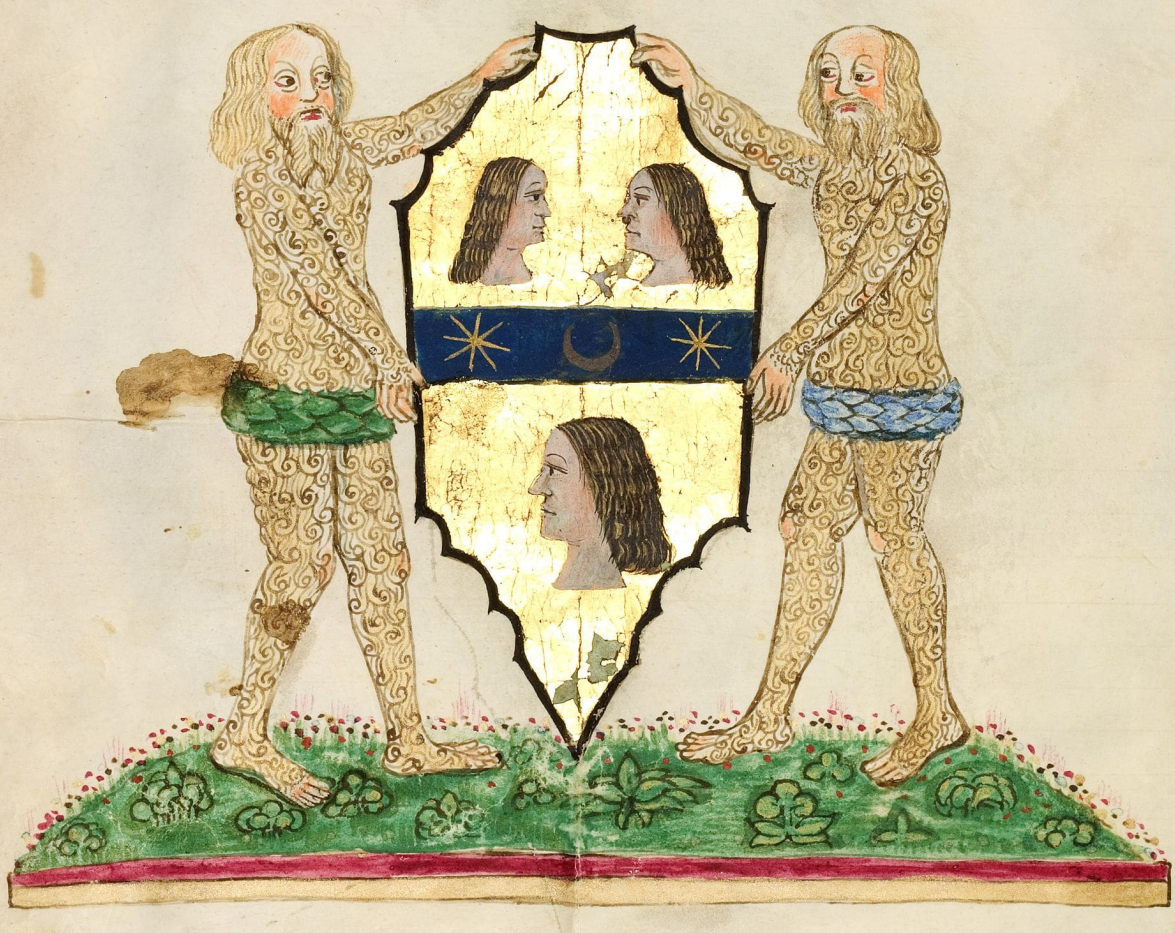
Ms 94

LIBRARY

04348

·SAGITARIO·
·CHAPRICHORNIO·
·AQVARIO·
·PISCES·
·ARIETE·
·TAVRO·
·GEMINI·
·CHANCER·
·LEO·
·VIRGHO·
·LIBRA·
·ISCHORPIO·

כתר מלכות

בְּתִפְלָתִי יִכְפֹּן גַּבְרִי — כִּי בָהּ יִמְצְאוּ יֹשֶׁר וּכְתֹם
סִפּוּרִי בָהּ תְּלִי גַּ"חִי — בְּעֵינֶיהָ לֹא בְּמִרְאֵיהֶם · יז
שְׁמֹתֶיהָ עַל רֹאשִׁי מְהֻלָּל — וְקַרְמֵיהָ כְּתַר מַלְכוּת

נבראים

לְךָ יְיָ הַמְיֻחָד וְהַמְקֻבָּל לְךָ יְיָ הַמְיֻחָד וְהַמְקֻבָּל לְךָ יְיָ הַמְיֻחָד וְהַמְקֻבָּל לְךָ יְיָ הַמְיֻחָד וְהַמְקֻבָּל

כְּכַב הַשֶּׁכֶל וְהַחָכְמָה . כּוֹחַ לְהַחֲיוֹת עֲרִמָּה לְנַעֲרֵי דַּעַת וּמְזִמָּה ״

מִי יַעֲיִר סַהֲרוּכֵךְ בְּהִקִּיכֵךְ עַל הַגַּלְגַּל הַשְּׁלִישִׁי הַגַּלְגַּל הַשֵּׁנִי לְהַגַּלְגַּל הַשְּׁלִישִׁי הוּא גַּלְגַּל נוֹגַהּ

מִי יַעֲיִר סַהֲרוּכֵךְ בְּהִקִּיכֵךְ עַל הַגַּלְגַּל הַשְּׁלִישִׁי הַגַּלְגַּל הַשֵּׁנִי לְהַגַּלְגַּל הַשְּׁלִישִׁי הוּא גַּלְגַּל נוֹגַהּ
וְהוּא מְהַלֵּךְ בְּמַזָּלוֹת שְׁנֵים עָשָׂר בְּכָל שְׁנֵים עָשָׂר חֳדָשִׁים . וְהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל מַזָּל וּמַזָּל שְׁלֹשִׁים יוֹם
וְשָׁלֹשׁ שָׁעוֹת . וְהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל הַגַּלְגַּל כֻּלּוֹ בְּשָׁנָה אַחַת . וְהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל יוֹם מַעֲלוֹת אֶחָד
וְשִׁבְעִים וְאַרְבַּע דַּקּוֹת . וְהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל לַיְלָה מַעֲלוֹת אֶחָד וְשִׁבְעִים וְאַרְבַּע דַּקּוֹת . וְהוּא
מְהַלֵּךְ בְּכָל שָׁעָה מִשְּׁעוֹת הַיּוֹם וְהַלַּיְלָה שְׁלֹשׁ דַּקּוֹת . וְהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל שָׁעָה מִשְּׁעוֹת הַלַּיְלָה
שְׁלֹשׁ דַּקּוֹת . וְהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל שָׁעָה מִשְּׁעוֹת הַיּוֹם וְהַלַּיְלָה שְׁלֹשׁ דַּקּוֹת . וְהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל
שָׁעָה מִשְּׁעוֹת הַלַּיְלָה שְׁלֹשׁ דַּקּוֹת . וְהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל שָׁעָה מִשְּׁעוֹת הַיּוֹם וְהַלַּיְלָה שְׁלֹשׁ דַּקּוֹת .
וְהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל שָׁעָה מִשְּׁעוֹת הַלַּיְלָה שְׁלֹשׁ דַּקּוֹת . וְהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל שָׁעָה מִשְּׁעוֹת הַיּוֹם וְהַלַּיְלָה
שְׁלֹשׁ דַּקּוֹת . וְהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל שָׁעָה מִשְּׁעוֹת הַלַּיְלָה שְׁלֹשׁ דַּקּוֹת . וְהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל שָׁעָה
מִשְּׁעוֹת הַיּוֹם וְהַלַּיְלָה שְׁלֹשׁ דַּקּוֹת . וְהוּא מְהַלֵּךְ בְּכָל שָׁעָה מִשְּׁעוֹת הַלַּיְלָה שְׁלֹשׁ דַּקּוֹת .
וְהוּא

בחודש, ונתנה תורה בחודש. מכאן אמרו חכמים לעולם יהא אדם
ראשו ולבו פנוי בחודש לשמוע דברי תורה ולהבין בהן. ויחן שם
ישראל נגד הר. כאיש אחד ובלב אחד. ויאמר ה' אל משה הנה
אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך. ר' יוסי
הגלילי אומר מה ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו בעב הענן
אלא שהיה יודע שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני ולומר לפניו
כל מה שדבר ה' נעשה ונשמע. ר' יהושע בן קרחה אומר מה ראה
הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו בעב הענן אלא שהיה יודע שעתידין
ישראל לעמוד על הר סיני ולומר לפניו ראינו כי מן השמים
דברתי עמכם. ר' יוסי הגלילי אומר מה ראה הקב"ה לומר למשה
שיבוא אליו בעב הענן אלא שהיה יודע שעתידין ישראל לעמוד על
הר סיני ולומר לפניו ראינו כי מן השמים דברתי עמכם. ר'
יהושע בן קרחה אומר מה ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו
בעב הענן אלא שהיה יודע שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני
ולומר לפניו ראינו כי מן השמים דברתי עמכם. ר' יוסי הגלילי
אומר מה ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו בעב הענן אלא
שהיה יודע שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני ולומר לפניו
ראינו כי מן השמים דברתי עמכם. ר' יהושע בן קרחה אומר מה
ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו בעב הענן אלא שהיה יודע
שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני ולומר לפניו ראינו כי מן
השמים דברתי עמכם. ר' יוסי הגלילי אומר מה ראה הקב"ה לומר
למשה שיבוא אליו בעב הענן אלא שהיה יודע שעתידין ישראל
לעמוד על הר סיני ולומר לפניו ראינו כי מן השמים דברתי עמכם.
ר' יהושע בן קרחה אומר מה ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו
בעב הענן אלא שהיה יודע שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני
ולומר לפניו ראינו כי מן השמים דברתי עמכם. ר' יוסי הגלילי
אומר מה ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו בעב הענן אלא
שהיה יודע שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני ולומר לפניו
ראינו כי מן השמים דברתי עמכם. ר' יהושע בן קרחה אומר מה
ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו בעב הענן אלא שהיה יודע
שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני ולומר לפניו ראינו כי מן
השמים דברתי עמכם. ר' יוסי הגלילי אומר מה ראה הקב"ה לומר
למשה שיבוא אליו בעב הענן אלא שהיה יודע שעתידין ישראל
לעמוד על הר סיני ולומר לפניו ראינו כי מן השמים דברתי עמכם.
ר' יהושע בן קרחה אומר מה ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו
בעב הענן אלא שהיה יודע שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני
ולומר לפניו ראינו כי מן השמים דברתי עמכם. ר' יוסי הגלילי
אומר מה ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו בעב הענן אלא
שהיה יודע שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני ולומר לפניו
ראינו כי מן השמים דברתי עמכם. ר' יהושע בן קרחה אומר מה
ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו בעב הענן אלא שהיה יודע
שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני ולומר לפניו ראינו כי מן
השמים דברתי עמכם. ר' יוסי הגלילי אומר מה ראה הקב"ה לומר
למשה שיבוא אליו בעב הענן אלא שהיה יודע שעתידין ישראל
לעמוד על הר סיני ולומר לפניו ראינו כי מן השמים דברתי עמכם.
ר' יהושע בן קרחה אומר מה ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו
בעב הענן אלא שהיה יודע שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני
ולומר לפניו ראינו כי מן השמים דברתי עמכם. ר' יוסי הגלילי
אומר מה ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו בעב הענן אלא
שהיה יודע שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני ולומר לפניו
ראינו כי מן השמים דברתי עמכם. ר' יהושע בן קרחה אומר מה
ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו בעב הענן אלא שהיה יודע
שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני ולומר לפניו ראינו כי מן
השמים דברתי עמכם. ר' יוסי הגלילי אומר מה ראה הקב"ה לומר
למשה שיבוא אליו בעב הענן אלא שהיה יודע שעתידין ישראל
לעמוד על הר סיני ולומר לפניו ראינו כי מן השמים דברתי עמכם.
ר' יהושע בן קרחה אומר מה ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו
בעב הענן אלא שהיה יודע שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני
ולומר לפניו ראינו כי מן השמים דברתי עמכם. ר' יוסי הגלילי
אומר מה ראה הקב"ה לומר למשה שיבוא אליו בעב הענן אלא
שהיה יודע שעתידין ישראל לעמוד על הר סיני ולומר לפניו
ראינו כי מן השמים דברתי עמכם. ר' יהושע בן קרחה אומר מה

וְאַתָּה הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם

בָּרוּךְ יְיָ בַּיּוֹם בָּרוּךְ יְיָ בַּלַּיְלָה בָּרוּךְ יְיָ בְּהָקִיצֵנוּ לְשָׁלוֹם בָּרוּךְ יְיָ בְּהַשְׁכִּיבֵנוּ לְשָׁלוֹם וְכֵן תָּשִׂים לִבֵּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁנִּהְיֶה בְּעֵינֶיךָ כְּמִי שֶׁנִּמְצָא חֵן וְשֵׂכֶל טוֹב לְפָנֶיךָ וְלִפְנֵי כָל בְּרִיּוֹתֶיךָ וְתַחֲנֵנוּ וְתִתֵּן לָנוּ חֲסָדִים וְרַחֲמִים

וְאַתָּה עֲשֵׂה לְמַעַן הַבְּטָחוֹתֶיךָ וְהַצִּילֵנוּ מִכָּל הַצָּרוֹת הַבָּאוֹת עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל

מִי יִתֵּן רֹאשִׁי מַעְיָן וְעֵינִי מְקוֹר דִּמְעָה וְאֶבְכֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה עַל חֲלַל בַּת עַמִּי כִּי הָיָה בְּיוֹם אֶחָד

חֲלָלִים רַבִּים וְעֲצוּמִים מֵהֶם בְּיוֹם אֶחָד בְּיוֹם אַחַת הַשַּׁבָּת בְּיוֹם אַחַת הַשַּׁבָּת בְּיוֹם אַחַת הַשַּׁבָּת

בְּיוֹם אַחַת הַשַּׁבָּת בְּיוֹם אַחַת הַשַּׁבָּת

בלוח מזרח, שמעוה לו מלך בלוח חמרה״.

לכן יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתהא מלחמה זו בשלום, ויהא שלום בחילנו ובחיל כל עמך בית ישראל, ולא יעמוד לנו שום אויב ומקטרג בעולם, ולא יהא שום פגע רע ומקרה רע, ולא שום מחשבה רעה ומחשבת עון, ולא שום מיני פורענות ומיני נגעים, ולא שום מיני מכות ומיני חבלות, ולא שום מיני חרב ומיני נקמות, ולא שום מיני מגפות ומיני רעות, ולא שום מיני מחלות ומיני תקלות, ולא שום מיני מרעין בישין ומיני מזיקין, ולא שום מיני מכשולים ומיני מקריות רעות, ולא שום מיני מכשלות ומיני מקלות, ולא שום מיני מכאובים ומיני מח

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשים עלי בחזקים ולא בחלשים
ובחכמים ולא בטפשים ושיצליח דברי היום ומעשי בעיני כל הרואים אותי
ושיעשו עמדי נסים ונפלאות כמו שעשית עם אבותי ואמותי ותן לי היום
ובכל יום חן וחסד ורחמים בעיניך ובעיני כל רואי ושמע קול תחנוני כי
אתה שומע תפלת כל פה ברוך אתה יי שומע תפלה

ואחר כך יאמר ברכת אשר יצר בברכות השחר

ואחר כך יאמר ברכת אלהי נשמה בברכות השחר

ואחר כך יאמר ברכת הנותן לשכוי בינה בברכות השחר

ואחר כך יאמר ברכת המעביר שנה מעל עיני ותנומה מעפעפי בברכות השחר

ואחר כך יאמר ברכת אלהי עד שלא נוצרתי בברכות השחר

ואחר כך יאמר ברכת אלהי נשמה בברכות השחר

ואחר כך יאמר ברכת אלהי ואלהי אבותי ואמותי יהי רצון מלפניך יי אלהי
ואלהי אבותי ואמותי שתרחם עלי ועל כל המקוים לישועתך ותשים עלי
חוץ מזה שאני מתפלל לרחמיך כי יחוס עלי חוץ מזה שאני מתפלל לרחמיך
כי יחוס עלי חוץ מזה שאני מתפלל לרחמיך כי יחוס עלי חוץ מזה שאני
מתפלל לרחמיך כי יחוס עלי חוץ מזה שאני מתפלל לרחמיך כי יחוס

לְךָ יְיָ הַצְּדָקָה וְלָנוּ בֹשֶׁת הַפָּנִים ׀׀

כְּמִשְׁפָּטֶךָ . וְיִתְּנוּ לְרַצּוֹן וְתִתְּנֵנוּ שֵׁם תְּהִלָּה לְבֵי

מִלְּוֹתֶיךָ . וְתִתְּנֵנוּ בְּפִי בְּרוּרֶיךָ . וְתַשְׁקִישׁ בְּפִי קְרוּשֶׁיךָ . וְתַקְרִישׁ בְּפִי קְ

וְלִי . וְתַשְׁקִישׁ בְּפִי בְּרוּרֶיךָ וְתַשְׁלִישׁ וְלִי וְתוֹר בְּפִיךָ . וְתַקְרִישׁ וְתוֹר בְּפִי . וְכֹל מַעֲשֵׂי וְתוֹר

הַקְּמוּלִי . וְתַחְפֹּס כְּבֹל מַל הַשְּׁמִינִי . וְתַחְיִי בְּמִי מַל הַשְּׁלִישִׁי . וְוַוֹּי בְּבֹל מַל הַשְּׁלִישִׁי . וְתַשְׁמִי

טְהוֹרָה . וְתַחְפֹּס מַל הַשְּׁלִישִׁי . וְוַוֹּי בְּבֹל מַל הַשְּׁלִישִׁי . וְתַחְיִי בְּמִי מַל הַשְּׁלִישִׁי . וְתַשְׁמִי

הַקְּמוּלִי . וְתַחְפֹּס מַל הַשְּׁלִישִׁי . וְוַוֹּי בְּבֹל מַל הַשְּׁלִישִׁי . וְתַחְיִי בְּמִי מַל הַשְּׁלִישִׁי . וְתַשְׁמִי

בְּוֹוֹר מַעֲשֶׂיךָ וְתוֹכִי . וְתַשְׁמִיעֵנִי בְּקוֹלְךָ מַהֲרֵנִי בְּקוֹלְךָ וְתַשְׁמִיעֵנִי בְּקוֹלְךָ . וְוַוֹּי מַעֲשֵׂי וְתוֹר

יָיְ בִּי וְתַשְׁמִיעֵנִי בְּקוֹלְךָ . וְתַשְׁמִיעֵנִי בְּקוֹלְךָ . וְתַשְׁמִיעֵנִי בְּקוֹלְךָ . וְתַשְׁמִיעֵנִי בְּקוֹלְךָ . וְתַשְׁמִיעֵנִי

מַעֲשֵׂי וְתוֹר . וְתַשְׁמִיעֵנִי בְּקוֹלְךָ . וְתַשְׁמִיעֵנִי בְּקוֹלְךָ . וְתַשְׁמִיעֵנִי בְּקוֹלְךָ . וְתַשְׁמִיעֵנִי בְּקוֹלְךָ . וְתַשְׁמִיעֵנִי

תפלה קצרה ויפה להתפלל בכל יום

רבון כל העולמים לו׳ בידך אפקיד רוחי ובישראל לבבי מתי נשתעי להפיל תחנתי
לפניך כי על רחמיך הרבים ועל חסדיך ומידות טובותיך הפרולי
והעצומים יהי רצון מלפניך יי׳ אלהי ואלהי אבותי שתקח
חלקי וחלק ורעי ורעי ורעי במיתה שיהיה רצונך ועבודתך ויקדשת שמך הגדול
והכבוד יברי והכטעט מה ערפי והמיוחד הוא עזרה לבבי לשוב אליך ויהי השתעבד
לך ומיס ישיעטני לב היהל לסיר מעבודתך קדמה פעטי הכרישהו והכטעהו ומאל
המיטיוט ידי לדבר רע להפטל בו׳ ובדמי בי לב טהור וחדש בקרבי רוח נכון לירחה
מוהך כל הימים ׳ והי־שר ומרחוקי והכין יעטרי לבל ימוטו פעמי מירחתך ׳ ס
והשמר הגלי במי־שר ומימין כשלון ברכי בבריעי לפעטך והכשיר לרבי ונפה שרשפי
וחדש כליותי והכן לבבי ורוחי לירחה מה שמך ובשפכי לפעטך רמי וכבודי הט
השפעך עלי רוח חן והחטוטעם והמון מעשך ורחמיך עלי יהמוקקו כי ומלך
יהמוך מעי וקירות לבי ומוחילה לההמוקק בעבודתך ורחוץ בעקיון כפי ומעין ז
רפיון ומרעותי בעטשמי ידי מל דביר קדשך והמקטר שפתי והכשיר לשוט והרחיב
פי להגות ירכך והפתח חזני והמיר עטי בתורתך כי מאה יי׳ מעון בעדי פבודי
ומריס רושי ׳ והלמרט ערך והחנע דעה והשפיל להתפלל לפעך של נפשי ולה׳
ולהלעג של נשמתי ׳ ולשמול מה מרחסדי מלפעך כי מולה ידי וקידתה מחשבתי
ויין מילה בלשוט הן יי׳ מאה ירשתי " יהי רצון מלפעך יי׳ אלהי ואלהי
ואבותי שהרבה סליחתך על חטותי והתגדיל בפרתך עוותי והעציבים מחילתך
על פשעי והעטבירי משומם מעלי והסיר סבלם מעל שכמי והשיבם נודי כפר
ומשמותי ועטי כפר עוותי ורמעותי כפר שגגותי ורמיבוני כפר ודרעתי ומרו
כפר מרדי ומדירותי כפר מריי והסמיכם בידי לשוב ולהתנחם מוידי הרעים
לשובם ולהפרר מהם למשם לו׳ מיתעטה לך טוב ׳ ומשיח חטותי הסלח והמחול
והכפר במרום רחמיך ושעהמוקך " יהי רצון מלפעך יי׳ אלהי ואלהי
ואבותי שיהיה חלקי וחזקי ורעי ורעי בהרתך הקדושה ובעבודתך הטהורה והשתעי
ובפקידיך הישרים ובמיטותיך הברורים וברוחתך הטהורה ובמשפטיך הוחמי
והכבוד והתגדלי והרחבי בבעט בבעט ובבעט ידעי שמך וילמדי הורתך ומשר
יקרוא שמך עליהם " יהי רצון מלפעך יי׳ אלהי ואלהי ואבותי שתקח

רבון

הנכם לבית הכנסת ככם בכובד ראש ובענוה משמיד

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי

שֶׁתִּבְנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת וְעָרְבָה לַיי מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת וְשָׁם נַעֲשֶׂה לְפָנֶיךָ אֶת קָרְבְּנוֹתֵינוּ הַתְּמִידִים כְּסִדְרָם וְאֶת מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה כְּהִלְכָתָם וְאֶת מוּסַף יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה בְּהִלְכָתוֹ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זָכְרֵנוּ יי אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בּוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה

וְרַחֵם עָלֵינוּ וְעַל נָשֵׁינוּ וְעַל טַפֵּנוּ וְעַל בָּנֵינוּ וְעַל בְּנוֹתֵינוּ וְעַל כָּל הַנִּלְוִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל הַנְּתוּנִים בְּצָרָה וְצוּקָה וְעַל כָּל הַשְּׁבוּיִים וְעַל כָּל הַחוֹלִים וְעַל כָּל הָעֲנִיִּים וְעַל כָּל הַיְתוֹמִים וְעַל כָּל הָאַלְמָנוֹת וְעַל כָּל הַגֵּרִים וְעַל כָּל הַמְּסוּרִים בְּיַד עַכּוּ"ם וְעַל כָּל הַמְּסוּרִים בְּיַד מַחְתֶּרֶת וְעַל כָּל הַמְּסוּרִים בְּיַד מַלְכוּת הָרְשָׁעָה וְעַל כָּל הַמְּסוּרִים בְּיַד מַלְכוּת הַמִּינוּת וְעַל כָּל הַמְּסוּרִים בְּיַד מַלְכוּת הַכּוּשִׁית וְעַל כָּל הַמְּסוּרִים בְּיַד מַלְכוּת הַמְּמֻנָּה וְעַל כָּל הַמְּסוּרִים בְּיַד מַלְכוּת הַמְּשֻׁ

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וְשָׁמֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם

וְשִׂים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם וְעַל כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדֹּם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם וְאִמְרוּ אָמֵן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת

וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נֹתֵן לָכֶם וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ

וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נֹתֵן לָכֶם וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְדֹרֹתָם וְעָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת

וַיַּצִּיבוּ עַל עָמְדָם וְעַל חַיּוֹתָם וְעַל כִּסְאוֹת כְּבוֹדָם וְעַל אוֹפַנֵּי הַקֹּדֶשׁ וְעַל כָּל נֵזֶק שֶׁהָיָה עַל כָּל מַטֵּה וּמַטֵּה וְאָמְרוּ כֻּלָּם כְּאֶחָד בְּשִׂמְחָה וְקוֹל רִנָּה וְזִמְרָה וְתֹאמְרוּ כֻּלָּם כְּאֶחָד מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וְשָׁמֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵשׂ סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם

וְשִׂים שָׁלוֹם בָּעוֹלָם וְעַל כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדֹּם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם וְאִמְרוּ אָמֵן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת

וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נֹתֵן לָכֶם וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ

וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם וְנָתַתִּי מְטַר אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם וְחָרָה אַף יְיָ בָּכֶם וְעָצַר אֶת הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְיָ נֹתֵן לָכֶם וְשַׂמְתֶּם אֶת דְּבָרַי אֵלֶּה עַל לְבַבְכֶם וְעַל נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם לְדֹרֹתָם וְעָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֱמֶת

וַיַּצִּיבוּ עַל עָמְדָם וְעַל חַיּוֹתָם וְעַל כִּסְאוֹת כְּבוֹדָם וְעַל אוֹפַנֵּי הַקֹּדֶשׁ וְעַל כָּל נֵזֶק שֶׁהָיָה עַל כָּל מַטֵּה וּמַטֵּה וְאָמְרוּ כֻּלָּם כְּאֶחָד בְּשִׂמְחָה וְקוֹל רִנָּה וְזִמְרָה וְתֹאמְרוּ כֻּלָּם כְּאֶחָד מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְּחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ עַל שְׂפַת הַיָּם יַחַד כֻּלָּם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ

יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל גֹּאֲלֵנוּ יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל

אֵלִי

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ לְהַדְלִיק נֵר שֶׁל חֲנֻכָּה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁעָשָׂה נִסִּים לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בַּזְּמַן הַזֶּה׃

בְּיָמֵי מַתִּתְיָהוּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנַאי וּבָנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ׃ וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבְתָּ אֶת רִיבָם דַּנְתָּ אֶת דִּינָם נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתֶךָ וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה׃ וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת מִקְדָּשֶׁךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל׃

וְעַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַנִּפְלָאוֹת וְעַל הַנֶּחָמוֹת שֶׁעָשִׂיתָ

בראשי

סליק מסתרה בגולגלתא דשקנתא לקבל התורה ופשטיה סליק
מיחד בבשיס בגו שיתא שיתין דמיחדי ושלשיה מעשרים
חרשיכם הקריבם סליקו לילך שדיס בגו בגו ומיחל ג

מרחש מחיצי זה

ובורח

הפתיל והנפתל ע/

מסתרה בגולגלתא בשקנתא דסכין · סליקו שבעה בשיעורה על סליקו 33
הפתיל והנפתל ע/ שלש שלשים בגו שתא דמיחדי ושלשיה סליק ע/

בשבה מיחיצן זה

טמונה לילך ע/

לילך · ומיה הפתיל ששה השתיה בין השתיה מסתרה הבאה וכסכוסי השתיה ומיה ר״ל
סיני ולילו ניחוח ומשה לילך · ומסכוי רביעיה הפתיל לבשר ומיחי בקיש הפתי נשך נשך שבי
הוישה סליק למסתרה בגולגלתא בשקנתא דסכין · סליקו הפתיל בתשיעיה בתי
ההין ומיה הפתיל ומיה השתיה בתיבה ומיה הפתיל מיה השתיה בין הערבים ושתיה
השני הפתיל בין הערבים ועשיריה הוישה סליק למסתרה בגולגלתא בשקנתא דסכין ג
שתי הפתילים שתים לילו עמידי · ומיה הפתיל מיחד השתיה בתיבה ומיה הפתיל ג
הפתיל לילך · ומיה הפתיל ששה השתיה בין השתיה מסתרה הבאה וכסכוסי השתיה ומיה ר״ל
סיני ולילו ניחוח ומשה לילך · ומסכוי רביעיה הפתיל לבשר ומיחי בקיש הפתי נשך נשך שבי
הוישה סליק למסתרה בגולגלתא בשקנתא דסכין · סליקו הפתיל בתשיעיה בתי
ההין ומיה הפתיל ומיה השתיה בתיבה ומיה הפתיל מיה השתיה בין הערבים ושתיה
השני הפתיל בין הערבים ועשיריה הוישה סליק למסתרה בגולגלתא בשקנתא דסכין ג
שתי הפתילים שתים לילו עמידי · ומיה הפתיל מיחד השתיה בתיבה ומיה הפתיל ג
מסתרה לילך · ומיה בני ישראל ומיחל לילך בשבתות ומיחל לילך בשבתות בגו
בחר בגו מפל השמיס ושלח לנו ומיה הנאמרה בגוי נותן התורה ״ רביעיה לילך
ולילמדי התורה לשמה בגוי המעלמדי תורה לשמה ישלים ״ בגוי עמיס משה
ומיה שמך ירחי שמך בשמיס ושמך בשמיס בגוי שמך ישלים בגוי שמך
לילך בגו בגוי המעלמדי תורה לשמה ישלים ״ בגוי עמיס משה
בחר בגו מפל השמיס ושלח לנו ומיה הנאמרה בגוי נותן התורה ״ רביעיה לילך
ולילמדי התורה לשמה ישלים ״ בגוי עמיס משה

באי

בגוי השמיל חסדיס טובים
סרה · והכנס ללך ולחסוי ולרחמיס בטובך כל ימיי ומלמלי חסדיס טובים
ומבטח ומגדל עוז ומבי מיבודות להושיענו ולהביאנו לחם בשלום ומיחל ס
רמתמי מעשי ומשלי ומלו יכרים מלו ישמחו מיחל · והמיה לי משקב ס
ומיה יחרה בשש ישלים בשש ישלים · והמיה בחול ומשלי
רבבות על ממשלתיך ומשלים בבין חדשים בשלשים של ובלי מיס ומי ימשל לילך
ומיה ומשמע כי מיבוך מיס של ובשה ומיחל ומולים של ובשה ומיחל רחמי על ומשלך

אי זהו

שנויה פרק זה במשנה ובמים "

ומאחרי בשחרית מלמד שמשתכח מלמדו והדר משתכח מלמדו ואחרית מלמד שמשכח מלמדו בשחרית ומבריכין מי הבריכה בשבת מי שלא טבל מערב שבת ומי שטבל מערב שבת ומי שיש לו תשמיש ומי שאין לו תשמיש ומי שיש לו קריין ומי שאין לו קריין בתחלה בתחלה ואין ממתינין זה לזה אלא נכנסין כולן כאחד ויוצאין כאחד ומי שיש לו תשמיש נכנס ראשון ויוצא ראשון ומי שאין לו תשמיש נכנס אחרון ויוצא אחרון ומי שיש לו קריין נכנס ראשון ויוצא ראשון ומי שאין לו קריין נכנס אחרון ויוצא אחרון ומי שטבל מערב שבת נכנס ראשון ויוצא ראשון ומי שלא טבל מערב שבת נכנס אחרון ויוצא אחרון ומי שיש לו תשמיש ומי שאין לו תשמיש ומי שיש לו קריין ומי שאין לו קריין בתחלה בתחלה ואין ממתינין זה לזה אלא נכנסין כולן כאחד ויוצאין כאחד ומי שיש לו תשמיש נכנס ראשון ויוצא ראשון ומי שאין לו תשמיש נכנס אחרון ויוצא אחרון ומי שיש לו קריין נכנס ראשון ויוצא ראשון ומי שאין לו קריין נכנס אחרון ויוצא אחרון ומי שטבל מערב שבת נכנס ראשון ויוצא ראשון ומי שלא טבל מערב שבת נכנס אחרון ויוצא אחרון

מאמתי

שנויה משנה זו

קורין את שמע משיכיר בין תכלת ללבן אמר רבי יהושע בן קרחה עד שיכיר את חברו בפלטין ותכסיס מלמדין עד שיכיר את חברו בפלטין ומשמרות מלמדין עד שיכיר את חברו בפלטין ומשכימין לבתי כנסיות

ר' שבעא

ברכות פרק ראשון דף ב' ע"א משנה ראשונה

מאימתי קורין את שמע בערבית משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים עד חצות רבן גמליאל אומר עד שיעלה עמוד השחר מעשה ובאו בניו מבית המשתה אמרו לו לא עלה עמוד השחר אמר להם אף על פי שלא עלה עמוד השחר חייבין אתם לקרות אמר רבי יהושע בן קרחה לא אמרו אלא עד חצות מפני מה אמרו עד סוף האשמורה הראשונה מפני שהיה דרכן של כהנים בזריזות אוכלין בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה ומי שהיה רגיל לאכול בתרומה לא יאכל עד שיקרא ומי שאינו רגיל לאכול בתרומה יישן עד שיעלה עמוד השחר ויקרא ויחזור וישן שחרית של רבים בזמן הזה עד סוף שלש שעות שכך דרכן של בני אדם לעשות סעודתן בבתי מרזחיהן בשעה שהעבדים עושין מלאכתן לפניהן ואם עשו כבני עירם יצאו

גמרא מאימתי קורין את שמע בערבית תנו רבנן מאימתי קורין את שמע בערבית משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים עד חצות רבן גמליאל אומר עד שיעלה עמוד השחר מעשה ובאו בניו מבית המשתה אמרו לו לא עלה עמוד השחר אמר להם אף על פי שלא עלה עמוד השחר חייבין אתם לקרות אמר רבי יהושע בן קרחה לא אמרו אלא עד חצות מפני מה אמרו עד סוף האשמורה הראשונה מפני שהיה דרכן של כהנים בזריזות אוכלין בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה ומי שהיה רגיל לאכול בתרומה לא יאכל עד שיקרא ומי שאינו רגיל לאכול בתרומה יישן עד שיעלה עמוד השחר ויקרא ויחזור וישן שחרית של רבים בזמן הזה עד סוף שלש שעות שכך דרכן של בני אדם לעשות סעודתן בבתי מרזחיהן בשעה שהעבדים עושין מלאכתן לפניהן ואם עשו כבני עירם יצאו

מתני' מאימתי קורין את שמע בערבית משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים עד חצות רבן גמליאל אומר עד שיעלה עמוד השחר מעשה ובאו בניו מבית המשתה אמרו לו לא עלה עמוד השחר אמר להם אף על פי שלא עלה עמוד השחר חייבין אתם לקרות אמר רבי יהושע בן קרחה לא אמרו אלא עד חצות מפני מה אמרו עד סוף האשמורה הראשונה מפני שהיה דרכן של כהנים בזריזות אוכלין בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה ומי שהיה רגיל לאכול בתרומה לא יאכל עד שיקרא ומי שאינו רגיל לאכול בתרומה יישן עד שיעלה עמוד השחר ויקרא ויחזור וישן שחרית של רבים בזמן הזה עד סוף שלש שעות שכך דרכן של בני אדם לעשות סעודתן בבתי מרזחיהן בשעה שהעבדים עושין מלאכתן לפניהן ואם עשו כבני עירם יצאו

גמ' תנו רבנן מאימתי קורין את שמע בערבית משעה שהכהנים נכנסים לאכול בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה דברי רבי אליעזר וחכמים אומרים עד חצות רבן גמליאל אומר עד שיעלה עמוד השחר מעשה ובאו בניו מבית המשתה אמרו לו לא עלה עמוד השחר אמר להם אף על פי שלא עלה עמוד השחר חייבין אתם לקרות אמר רבי יהושע בן קרחה לא אמרו אלא עד חצות מפני מה אמרו עד סוף האשמורה הראשונה מפני שהיה דרכן של כהנים בזריזות אוכלין בתרומתן עד סוף האשמורה הראשונה ומי שהיה רגיל לאכול בתרומה לא יאכל עד שיקרא ומי שאינו רגיל לאכול בתרומה יישן עד שיעלה עמוד השחר ויקרא ויחזור וישן שחרית של רבים בזמן הזה עד סוף שלש שעות שכך דרכן של בני אדם לעשות סעודתן בבתי מרזחיהן בשעה שהעבדים עושין מלאכתן לפניהן ואם עשו כבני עירם יצאו

רבון

הנחים על עמוד לפיכך סדרו לומר זו ,
ואף שלפעמים יהיה חולה ושוכב עליו ישיבנו ויברך לפניו ,
הקשיבה .

ברכו את יי המבורך . ברוך יי המבורך לעולם ועד . ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא את הכל . והמאיר לארץ ולדרים עליה ברחמיו מאיר לעולם ולכל יושביו ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית . מה רבו מעשיך יי כולם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך . תתברך יי אלהינו על שבח מעשי ידיך ועל מאורי אור שעשית יפארוך סלה . תתברך צורנו מלכנו ויוצרנו קדוש ישראל יוצר השלום ובורא את הכל . הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו . הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו . הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו . לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו . לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו . לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו . לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו . את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו . את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו . למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו . ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו . ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו . לגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו . והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו . ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו . למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו . למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו . ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו . לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו . ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו . ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו . נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו . שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו . ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו . נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו . הודו לאל השמים כי לעולם חסדו . ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא את הכל

לעולם

הזכירנו בקול על שם בניך עם הדרתם מלך ורוב רוח מאת
ולשחר שתקבלנו ששה מי שבעה בכל מדם בבית הכנסתם מתפילין ומצות

וּמִשְׁתַּחֲוִים לְפָנֶיךָ וּמוֹדִים לְשִׁמְךָ עַל תָּמִיד מַעֲשֵׂה יוֹם בְּיוֹמוֹ וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב כִּי לְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת וְלִשְׁמְךָ נָעִים לְזַמֵּר כִּי אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם תְּבָרַךְ וְתִתְרוֹמַם וְתִתְנַשֵּׂא וְתִתְהַדַּר וְתִתְעַלֶּה וְתִתְקַדַּשׁ וְתִתְיַחֵד וְתִתְמַלֵּךְ וְתִתְפָּאֵר וְתִתְגַּדַּל

לבבית

ברוך

שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם בָּרוּךְ אֲשֶׁר נָתַן תְּבוּנָה לַשֶּׂכְוִי לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה בָּרוּךְ אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת כָּל צָרְכִּי בָּרוּךְ אֲשֶׁר עָשָׂה לִי כָּל צָרְכִּי בָּרוּךְ אֲשֶׁר נָתַן לַיָּעֵף כֹּחַ בָּרוּךְ אֲשֶׁר נָתַן לַעֲצֵלִים תַּנְמוּרָה לְהַתְעוֹרֵר בָּהּ לַעֲבוֹדַת בּוֹרְאָם בָּרוּךְ אֲשֶׁר נָתַן לַיָּשֵׁן עֵינַיִם לִרְאוֹת בָּהֶם בְּעוֹלָמוֹ בָּרוּךְ אֲשֶׁר נָתַן לַיָּשֵׁן שֵׂכֶל לְהַבְחִין בֵּין יוֹם וּבֵין לָיְלָה

יחיד יי לעולמים מלך מהולל ומשבח ומפואר עדי עד שמך הגדול בעמי
מלך מהולל בתשבחות ׃ יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו
יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם מעורה ועד מבוואו מהולל שם יי
רם על כל גוים יי על השמים כבודו ׃ שמך לעולם יי וזכרך לדור ודור יי ׃
בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה ׃ ישמחו השמים ותגל הארץ ויאמרו
בגוים יי מלך ׃ יי מלך יי ימלך לעולם ועד יי מלך עולם ועדי בלו גוים
מארצו ׃ הפך צור אגם מים חלמיש למעינו מים ׃ רצה יי למען צדקו יגדיל תורה
ואדיר ׃ כי שמעתי לבבנו כי בשמך נקראנו בלבב ויראים לך יחלו ׃ כי
ויעמוד ׃ כי בחר יי בציון אוה למושב לו ׃ זה מנוחתי עדי עד פה אשב כי אוויתיה
רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו ׃
משרי תמימי דרך ההולכים בתורת יי משרי נוצרי עדותיו בכל לבב ידרשוהו
סלה ומשרי העם שככה לו ומשרי עם שיי אלהיו ׃ תהלה לדוד ארוממך
אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד
גדול יי ומהלל מאוד ולגדלתו אין חקר ׃ דור לדור ישבח מעשיך וגבורתיך יגידו ׃
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה ׃ ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה ׃
זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו ׃ חנון ורחום יי ארך אפים וגדל חסד ׃ טוב יי
לכל ורחמיו על כל מעשיו ׃ יודוך יי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה ׃ כבוד מלכותך
יאמרו וגבורתך ידברו ׃ להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו ׃ מלכותך
מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור ׃ סומך יי לכל הנופלים וזוקף
הכפופים ׃ עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו ׃ פותח את ידיך
ומשביע לכל חי רצון ׃ צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו ׃ קרוב יי לכל קוראיו
לכל אשר יקראוהו באמת ׃ רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם ׃ שומר
יי את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד ׃ תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם
קדשו לעולם ועד ׃ ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה ׃
הללויה הללי נפשי את יי אהללה יי בחיי אזמרה לאלהי בעודי
אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה ׃ תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא
אבדו עשתונותיו ׃ משרי שאל יעקב בעזרו שברו על יי אלהיו ׃ עושה שמים

ויהי בעת ההיא ויאמר יהושע בן נון משרת משה בחוריו עונה נא אדני משה כלאם ויאמר אליו משה הקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם ויסף אהרן אל העיר ומשה עלה אל ההר ויקרא אל יהושע ויאמר לו מה נעשה לך כי אתה מבקש ממני ויאמר יהושע אל משה אדני משה כלאם ויאמר משה אל יהושע הקנא אתה לי ומי יתן כל עם יהוה נביאים כי יתן יהוה את רוחו עליהם ויסף משה אל העיר ויקרא אל אהרן ויאמר לו מה נעשה לך כי אתה מבקש ממני ויאמר אהרן אל משה אדני משה כלאם ויאמר משה אל אהרן

יוצר

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם יוֹצֵר אוֹר וּבוֹרֵא חֹשֶׁךְ עוֹשֶׂה שָׁלוֹם וּבוֹרֵא אֶת הַכֹּל׃
הַמְאִירָה לָאָרֶץ וְלַדָּרִים עָלֶיהָ בְּרַחֲמִים וּבְטוּבוֹ מְחַדֵּשׁ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית׃
מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ׃
תִּתְבָּרַךְ צוּרֵנוּ מַלְכֵּנוּ וְגוֹאֲלֵנוּ יוֹצֵר קְדוֹשִׁים׃
יְשַׁבַּח שִׁמְךָ לָנֶצַח מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃
כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשֶׁבַח הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח
גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה
מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים׃

ישתבח

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃
כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וְשֶׁבַח הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח
גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה
מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים׃

ברכת יוצר אור

ישתבח שבת ויו"ט ... כל מוצאי שבת ויו"ט בברכת יוצר אור ...

תְּמִיד בְּסֵדֶר הַמַּעֲרָכָה הַמְּיֻחֶדֶת לְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת הַמֶּלֶךְ הַקָּדוֹשׁ׃

מְלוֹךְ אַתָּה לְבַדֶּךָ עַל מַעֲשֶׂיךָ מִקֶּדֶם קָדַמְתָּ לִיצִירָתָם מֵרֹאשׁ וּמִפִּי כְבוֹדָם נִשְׁמַע
שִׁירָה וְזִמְרָה בְּנוֹעַם נְגִינָה וּבְקוֹל רִנָּה מְשֻׁלָּבִים בְּכָל פֶּה מְפֹאָרִים וּמְרוֹמָמִים בְּלְשׁוֹן
קְדֻשָּׁה שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה בְּאֶחָד וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה בְּאַחַד וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה
וְתֻשְׁבָּחָה בְּאֶחָד וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה בְּאַחַד וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה
בְּאֶחָד וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה בְּאַחַד וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה בְּאֶחָד
וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה בְּאַחַד וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה בְּאֶחָד וּבְכָל לָשׁוֹן
שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה בְּאַחַד וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה בְּאֶחָד וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה
וְתֻשְׁבָּחָה בְּאַחַד וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה בְּאֶחָד וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה
בְּאַחַד וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה בְּאֶחָד וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה בְּאַחַד
וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה בְּאֶחָד וּבְכָל לָשׁוֹן שִׁירָה וְתֻשְׁבָּחָה בְּאַחַד וּבְכָל לָשׁוֹן

ברוך יי המבורך לעולם ועד ׃ להן כשהשלים החזן לומר ברכו עד לשלשי יושבים ומתחילין המבורך

ברוך יי המבורך לעולם ועד ׃ ברוך יי המבורך מתחילין ׃ וכל ג׳ הברכות שלפניו ושלאחריו

מתחילין בקול רם ׃ ברוך שאמר ליי׳ ברוך הוא וברוך שמו ׃ יש שאומרים לפני זה מזמור שיר

לכבוד יום השבת שהוא מזמור שיר ליום השבת וכו׳ ׃ ברוך שאמר ברוך הוא וברוך שמו ׃ יהבכו

כל יום מלוה שיהא מלוך ליי׳ אלהינו ואומץ ליי׳ אלהינו שישמח ישראל ויקדש שמך ומלכותך

בפיהם ׃ ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אל האב הרחמן המהולל בפי עמו משובח ומפואר

בלשון חסידיו ועבדיו ובשירות ותשבחות נגדל ונקדש ונשבח ונפאר את שם כבוד מלכנו

אדיר במלוכה ברור בהיכלות חי העולמים מלך מושל בכבוד שכל יום ויום הוא בכבודו עושה

מעשה בראשית שנאמר לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו ובטובו החדש בכל יום תמיד

מעשה בראשית מה רבו מעשיך יי׳ כולם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך ובכבוד שמו

לעולם ועד יעשה שמים אורים גדולים כי לעולם חסדו ׃ אור חדש על ציון תאיר ונזכה כלנו

במהרה לאורו ברוך אתה יי׳ יוצר המאורות ׃ אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה

ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן יי׳ אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח

בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה

ואהבתך אל תסיר ממנו לעולם ברוך אתה יי׳ אוהב עמו ישראל ׃ יחיד אומר ׃ שמע ישראל

יי׳ אלהינו יי׳ אחד ׃ ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ׃ ואהבת את יי׳ אלהיך בכל לבבך

ובכל נפשך ובכל מאדך ׃ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ׃ ושננתם

לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך ׃ וקשרתם לאות על ידך

והיו לטטפות בין עיניך ׃ וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך ׃ למען תזכרו ועשיתם את כל

מצותי והייתם קדושים לאלהיכם ׃ אני יי׳ אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים

להיות לכם לאלהים אני יי׳ אלהיכם אמת ׃ יציב ונכון וקים וישר ונאמן ואהוב וחביב

ונחמד ונעים ומתוק ומאיים ונורא ואדיר ומתוקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם

ועד ׃ אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישעינו לדור ודור הוא קים ושמו קים וכסאו נכון

ומלכותו ואמונתו לעד קימת ׃ ודבריו חיים וקימים נאמנים ונחמדים לנצח על אבותינו

ועלינו על בנינו ועל דורותינו ועל כל דורות זרע ישראל עבדיך על הראשונות ועל האחרונות

דבר טוב וקים לעד ועד ׃ אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא יי׳ אלהינו ואין זולתו

ואנחנו ישראל זרעו ועבדיו ׃ הפודנו מיד מלכים מלכנו הגואלנו מכף כל העריצים האל

הנפרע לנו מצרינו ומשלם גמול לכל אויבי נפשנו ׃ העושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד

אין מספר ׃ השם נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלנו ׃ המדריכנו על במתי ארצם ׃ ויעבר

על כל צריהם ׃ ויגבה קרננו על כל שונאינו ׃ העושה לנו נסים ונקמה בפרעה אותות ומופתים

באדמת בני חם ׃ המכה בעברתו כל בכורי מצרים ׃ ויוצא את עמו ישראל מתוכם לחרות

עולם ׃ המעביר בניו בין גזרי ים סוף את רודפיהם ואת שונאיהם בתהומות טבעת ׃ וראו

בניו גבורתו שבחו והודו לשמו ׃ וקבלו מלכותו ומשה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה

רבה ואמרו כולם מי כמכה באלים יי׳ מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא ׃

שירה חדשה שבחוה גאולים ויורדים לים כולם כאחד הודו והמליכו ואמרו יי׳ ימלוך לעולם

ועד ׃ וצור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאומך יהודה וישראל גואלנו יי׳ צבאות שמו

קדוש ישראל ׃ ברוך אתה יי׳ גאל ישראל ׃ השכיבנו יי׳ אלהינו לשלום ׃ ברוך יי׳ המבורך

לעולם ועד ׃ ברוך יי׳ המבורך לשלם ועד ׃

ברוך יי׳ המבורך ׃ ומתחיל החזן עד לשלשי ויושבים ומתחילין המבורך

ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד ׃

אמת

ברוך שאמר והשבח והודאה
הברכות ללו יפסיק . וזו תפלה לשה
עם הינעור בין ניחויה הפתים להן הקדוש ויוצה תשובה הקשבה " ומבל בין כל שור ב
לי יפסיק ויעבה עבודה . ומבל מפסיק היה ושמוע ושמיך קדוש קדוש קדוש " ומוסיף לשנות שלש
קדוש בעם ואחד ומוסף מעט מעט . היה מתפלל והמבדיל עשרה שהם מן קדוש
כיעה לכתף עד שיתפשקו כל הפרקים שבשדרה . ובשהוא מרים בקדוש בברוך ומוסף בשם
ומבדיל מבדיל של תפלה ום לעבוד לפניו של מתפלל תך ד מזדה . ומיך המתפלל ראשי ב
להשמיע קולו בתפלתו " והמתפלל קודם בתוך החולה וסוף ובמודיעים החולה וסוף . ומיפ
שלא יהא לבו רוחה מה שהוא . ומסיר להתפלל בקבר בני עריס מן לתוך מה שהוא ובר
שכך יהא יבוד ויבריך לפניו ולהתפלל . ויבריך המתפלל שיהיו מיוחד וקבוע של מעמיד בני
ומעוה . ומי שהלים שהכו להכן ים תפלו כל שהוא ויבו יבריך להרחיק . והמקפלל בשהוא
ומשוה בידו וכיבוא בתן בשהוא מתפלל . ויבריך להרחיק בן הינעוה מן מיפי הלים מיבע
והמתפלל . ומסיר לחדם לתחוו היטוך מן שהי הוכיח בידו מן בחיבה מן סבון מן שבוה וכבר
עד שיבולה הכיה . ולעולה שיבולה הכיה וכו' " רבון כל העולמים יבהטע נפשי כעפר לכל
שם עד שיבולה הכיה וחזר ויבריך לפניהם הכישון הכישון ומה ויבו יכול להכחיק שעה בפיהם ומשון
לשמוך על יבכוע מן שיעמוד בתפלתו ויהטעטש . שם יכול להכחיק מעמיד מיבע מעמיד ומעמיד
לשמוך מן מבוישה בתפלתו ומשבחו מעמיד . בוי לו עטוש מעמיד וכיל
שיבעין מה הבלו בתוך ומשבחו ויבעמיד בפיהם לבו ומשבחו יתר ומעמיד בתפלה ויבעמיד ומן
ומבדיל בין קדוש לחול להפסיק בין קדוש לקדוש . טדקן לו ויבו לפניו מן ויבעמיד ומן
לפניו בפיהם ולפי שהיה בפיו . ולפי שהיה בפיו מן ויבעמיד ומן ויבעמיד ומן
ומבדיל בין קדוש לחול להפסיק בין קדוש לקדוש . ומי שהכה בפיו מן ויבעמיד ומן
לפניו בפיהם ולפי שהיה בפיו . ולפי שהיה בפיו מן ויבעמיד ומן ויבעמיד ומן

רבי יהודה בר אלעאי

כי משלם ומה גדל בחי בחי בחי ישראל "
יי יתלך לשולם ועד " בגדלו ומבחו הושיע בנוח והבדיל ונוחילה לבני בעמו
חדשה שבחו גאלים לשמך על שפת היום ישיר כלם יחד והמלוכו ומתנו "
מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלות עשה פלא " שירה
עלינו ברוך הוא מרום ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כלם "
ופרוש עטרים ושורי דלים ושעה לשמע ישראל בעת שעונה ותלין . ומהלה לו
רס ומשוח חי וחיים בדוד ומרוח משיבים ומקבלים שפלים מרימים ומסירים
ומהובים לו ומהטע ידידים ומירות שירות ומשבחות ברכות והודאות למלך ח

עַל יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וְבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם׃

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה׃

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ׃ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה׃

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם שְׁעֵה וְהָשֵׁב הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן׃

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר׃ נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם׃ הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ׃ וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת׃

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם׃ וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ׃ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃ וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת׃

עוֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת כַּאֲמוּר לְצִיּוֹן נָמְלַךְ אֱלֹהַיִךְ׃ יִמְלֹךְ יְיָ לְעוֹלָם אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדֹר וָדֹר הַלְלוּיָהּ׃

קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וַיִּגְבַּהּ יְיָ צְבָאוֹת בַּמִּשְׁפָּט וְהָאֵל הַקָּדוֹשׁ נִקְדַּשׁ בִּצְדָקָה׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ׃

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְּשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לְעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ׃

וַיְהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

בְּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ׃ הוּא יִפְתַּח לִבֵּנוּ בְּתוֹרָתוֹ וְיָשֵׂם בְּלִבֵּנוּ אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ וּלְעָבְדוֹ בְּלֵבָב שָׁלֵם׃ לְמַעַן לֹא נִיגַע לָרִיק וְלֹא נֵלֵד לִבְהָלָה׃ יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנָיו שֶׁנִּזְכֶּה לַעֲשׂוֹת חֻקִּים בָּעוֹלָם הַזֶּה וְנִזְכֶּה וְנִחְיֶה וְנִרְאֶה וְנִירַשׁ טוֹבָה וּבְרָכָה לִשְׁנוֹת הַמָּשִׁיחַ וְלָעוֹלָם הַבָּא׃ לְמַעַן יְזַמֶּרְךָ כָּבוֹד וְלֹא יִדֹּם יְיָ אֱלֹהַי לְעוֹלָם אוֹדֶךָּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַן לָנוּ אֶת תּוֹרָתוֹ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וָצֶדֶק׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּיַד מֹשֶׁה עַבְדּוֹ בְּפִי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה

דין מברך עבור בעלי בתים

וכשהשוק אינו מודיע חייבין כל הסבורי לשוק שמא בתחלה ובסוף, ולחשיך הוא כך ומוסרין

דין מברך עבור הנשים

הפסיק בלעז החמה כל שלשים יום הראשונים מחזר מספק מטען ומילך אינו מחזר
שלמי חבורה שמתפללין אותו יום אחר בשעתא תפלה . ואם התפלל ומיהו יודע הוא מטר ואת של ברכת הנשמים אינם
מה התפלה נדון . ומיום טוב ראשון של פסח כל ימות החמה ושני ימים שאחר לתקופת השני ולא עד בבלי כמנהג פשוטי בני
חוץ לארץ הרחוקה ממנו ובשבת בראשית ואם עשה והביא מחזר כמפסיק . ואם מיקנן יודע הוא מטר ואת של ברכת הנשמים
כל ימות החמה ושני ימים שאחר תקופת תמוז ואם עשה עשוי . ואם התפלל ומיהו והביא מחזר כמפסיק . ואם מיקנן יודע הוא מטר ואת של ברכת הנשמים
ולאי הוביר מחזר והביא . ובתפלת מוסף מיום טוב ראשון של פסח מתפללין ומיהו והביא משיב הרוח ומוריד הגשם
בלחש עד יום טוב ראשון של פסח בתפלת שחרית מוריד בה בישוב הרוח והביא הגשם . ואם טעה

דין הוצרכו לברכות הנשמים

מיום המחרת שהיה ברכה שניה לו מהם בגבורי . בימות הגשמים מיום ראשון של שמיני עצרת בתפלה

דין ראש חודש

תניא מיבריך סדר ברכותיו שמזכיר חוץ מחנה בתחנון ובתחילת מתחלה הברכה שמתחנן בה ביום הראשון
בתפלת בשחרית . ונשנה שביבריך בה סדר תרשה ובקשה בהנם . ואם טעתה אין משתכח החזן מן שטעה
שהתפלל בלחש חוזר החזן מתה התפלה בקול להיות אות המנגנים ואת התוקעים שיהיו יכולין להתפלל ואי שמיע

ראש חודש

יְהִי רָצוֹן ... יְהִי לְרָצוֹן וְתַמְּרֵנִי בְּיוֹם וְכוּ

שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה . וְתִתֵּן לָנוּ וְתַחְתֹּם לָנוּ שְׁנֵי חַיִּים טוֹבִים בְּכָל שָׁנָה
וְשָׁנָה וְכוּ וְיִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְכוּ וְאַתָּה עָנִי וְרָעֵב עֶזְרֵנִי וְסָמְכֵנִי וְכוּ וְיִהְיוּ לְרָצוֹן וְכוּ וְעֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן . יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ חֹדֶשׁ זֶה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְתִתֵּן לָנוּ וְתַחְתֹּם לָנוּ
שְׁנֵי חַיִּים טוֹבִים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה וְכוּ וְיִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְכוּ

דין שאלות בברכת השנים

אלהינו ... הקישיב טוב ומלך שהשיב יפה ובעל שהשיב יפה ובעל שהשיב יפה מלכיות תשיבנו ומה הגשמים לא
וכן טל ומטר בברכת השנים ואין משפיקין בו ביום טוב ראשון של פסח . ויש מהגנין שהחזן מברך תפלה לחש ולא
הקהל בטל ומטר עזרי מפסיקין בו ביום טוב ראשון של פסח . ויש מהגנין שהחזן מברך תפלה לחש ולא
ששים ואחד של ומטר ה עבור שנין לעבוה . כמי שהגנין לומר בלילי ליל כוי לומר ולהודיעו אם היבור להתפלל בעין המעורב . ואם
טעה ולא הזכיר גשם בברכת השנים ואין משפיקין בו ביום טוב ראשון של פסח . ויש מהגנין שהחזן מברך תפלה לחש ולא
שמע תפלת חבירו ואינו יודע אם הזכיר גשם אם לאו חוזר ומתפלל מתחלה ועד סוף . ואם נזכר באמצע תפלה שהזכיר

דין מברך עין בעבור אמן

דין מברך עבור אמן

ומיין שנשן ברכה בתוך משנהו "
ברבים מחזירים שמיחן הברכה " ומיין שנשן ברכה בתוך משנהו "
לבן לתוכיחן שבשבתות בחורף ברוכה בוגיע יגל שם ויבוגע תפוחת הספיק מקול הגוגע . ומכה להפסיק בין הקדושה בין
בשמונה עשרה . ובשנה שמעון ברכה ובקשה ורועותיהן ובקשן ומה שביקש בלבו מפלה ויבוגע ומה

דין מברך קדושה

ובשפלה ובהודעה יחוד ובבוגע שיון

הגשמים תוך ובוגע ובשוגע החמה מחוץ ומפסיק ללחוד שלשים יום ויבוגע מחוץ מה שהוא ברוך לתפלל ויבוגע . ובה
מה הפסיק בשוגע החמה . חוקף כל שלשים יום הראשונים שם שהוא לעיל להתפלל עד עבשיו התפלל ובשוגע
כל ימות החמה ועד תפלת תוקף של שביב עצרת " . ואם עשה והביא מחוץ ומפסיק . ואם מיקנן יודע הוא מטר ואת של ברכת הנשמים
ולאי הוביר מחוץ והביא . ובתפלת מוסף מיום טוב ראשון של פסח מפסיקין בו ביום טוב ראשון של פסח בתפלת שחרית מוריד הגשם
בלחש עד יום טוב ראשון של פסח בתפלת שחרית מוריד בה בישוב הרוח והביא הגשם . ואם טעה

דין הוצרכו לברכות הנשמים

מיום המחרת שהיה ברכה שניה לו מהם בגבורי . בימות הגשמים מיום ראשון של שמיני עצרת בתפלה

דין ראש חודש

תניא מיבריך סדר ברכותיו שמזכיר חוץ מחנה בתחנון ובתחילת מתחלה הברכה שמתחנן בה ביום הראשון
בתפלת בשחרית . ונשנה שביבריך בה סדר תרשה ובקשה בהנם . ואם טעתה אין משתכח החזן מן שטעה
שהתפלל בלחש חוזר החזן מתה התפלה בקול להיות אות המנגנים ואת התוקעים שיהיו יכולין להתפלל ואי שמיע

ראש חודש

יְהִי רָצוֹן ... יְהִי לְרָצוֹן וְתַמְּרֵנִי בְּיוֹם וְכוּ

שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ הַשָּׁנָה הַזֹּאת לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה . וְתִתֵּן לָנוּ וְתַחְתֹּם לָנוּ שְׁנֵי חַיִּים טוֹבִים בְּכָל שָׁנָה
וְשָׁנָה וְכוּ וְיִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְכוּ וְאַתָּה עָנִי וְרָעֵב עֶזְרֵנִי וְסָמְכֵנִי וְכוּ וְיִהְיוּ לְרָצוֹן וְכוּ וְעֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן . יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתְּחַדֵּשׁ עָלֵינוּ חֹדֶשׁ זֶה לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה וְתִתֵּן לָנוּ וְתַחְתֹּם לָנוּ
שְׁנֵי חַיִּים טוֹבִים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה וְכוּ וְיִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְכוּ

דין שאלות בברכת השנים

אלהינו ... הקישיב טוב ומלך שהשיב יפה ובעל שהשיב יפה מלכיות תשיבנו ומה הגשמים לא
וכן טל ומטר בברכת השנים ואין משפיקין בו ביום טוב ראשון של פסח . ויש מהגנין שהחזן מברך תפלה לחש ולא
הקהל בטל ומטר עזרי מפסיקין בו ביום טוב ראשון של פסח . ויש מהגנין שהחזן מברך תפלה לחש ולא
ששים ואחד של ומטר ה עבור שנין לעבוה . כמי שהגנין לומר בלילי ליל כוי לומר ולהודיעו אם היבור להתפלל בעין המעורב . ואם
טעה ולא הזכיר גשם בברכת השנים ואין משפיקין בו ביום טוב ראשון של פסח . ויש מהגנין שהחזן מברך תפלה לחש ולא
שמע תפלת חבירו ואינו יודע אם הזכיר גשם אם לאו חוזר ומתפלל מתחלה ועד סוף . ואם נזכר באמצע תפלה שהזכיר

מורים

הַמְּאִירִים וּמְשַׁתְּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

עַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד

וְעַל כָּל בָּשָׂר יִתְבָּרְכוּ וִירוֹמְמוּ שִׁמְךָ בְּרוּחַ וְהַדְרַת לְשִׁמְךָ

הַגָּדוֹל עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ וְהִחְזַקְתָּנוּ וְהִמְשַׁכְתָּנוּ וְגִילִיתָנוּ מִחֻרְבַּן בֵּיתֵנוּ

וְתוֹרֶה לְשִׁמְךָ חָקַקְתָּ וַתַּשְׁוֶה רִיעֲךָ בְּמִטָּה וּבְלֶבֶב שָׂלַח עַל מִטָּתוֹ מוֹרִים לָךְ "

רִיז סדר ברכת הגומל

לְשׁוֹלֵם וְעַד

וכשהחזן מגיע על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד וגו' יעמוד הציבור

ומשתחוה

ויפשוט ידיו ויברך על כסדר ויזהר שלא יפשוט ידיו ורגליו בשעת ברכה ולא יזוזם ולא יטה ראשו ולא יסיר עיניו מן הכתב ולא יהרהר בשום דבר ואם יש בציבור הכתב כתן שהחזן טועה כפיים כיון שהחזן טועה ואם לאו לא

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָל בָּשָׂר יוֹצְרֵנוּ יוֹצֵר בְּרֵאשִׁית בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת לְשִׁמְךָ

הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וְתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסוֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ

וְנִהְיֶה מְשַׁמְּרִים חֻקֶּיךָ וְנַעֲשֶׂה רְצוֹנֶךָ וְנוֹדֶה לְפָנֶיךָ שִׁיר חָדָשׁ עַל גְּאֻלָּתֵנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשֵׁנוּ

בִּידֵי רוֹפְאִים וּמְשַׁתְּחֲוִים וּמוֹדִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

ומשתחוה מוסיף ברכה זו בתפלה היחידית לפי שהוא כפיים כמו שביארנו לעיל . ומיהו נוהגין ברכה כהנים אף בתפלה היחידית לפי שהוא כפיים כהנים כפרק הקורא בתורה בשחרית ובמוסף ובמנחה אם הכפורים ובמעונה ובתענית ציבור ובתפלה ראשי לחודש ובחול המועד אבל לא בראש השנה ויום הכפורים שחרית ומנחה ולא בשאר ימות השנה ואין כופין אותו אם אינו רוצה לברך אבל אם התחיל לברך אין יכול להפסיק אפילו כדי לגמור ברכה אחת ואין לו לברך ברכה זו בתפלת ערבית שאין כהנים נושאין כפיהם בתפלת ערבית ואין לברך ברכה זו אלא בשעת נשיאת כפים ואם אמר אחר ברכה זו ברכת כהנים אין מפסיקין ואין מברכין ברכה זו אלא בשעת נשיאת כפים ואם אמר אחר ברכה זו ברכת כהנים אין מפסיקין ואין מברכין ברכה זו אלא בשעת נשיאת כפים ואם אמר אחר ברכה זו ברכת כהנים אין מפסיקין ואין מברכין ברכה זו אלא בשעת נשיאת כפים

וְתִתְּנֵנוּ לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים בְּעֵינֶיךָ וּבְעֵינֵי כָל רוֹאֵינוּ וְתִגְמְלֵנוּ חֲסָדִים טוֹבִים שֶׁאַתָּה הוּא

יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן "

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּחַדֵּשׁ בְּרַחֲמָיו לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית כְּשֵׁם שֶׁכָּתוּב "

לְעֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְאֶל חָדָשׁ טוֹבִים יָאִיר עַל הָאָרֶץ וְעַל הָרַחֲמִים עָלֶיהָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ "

ואומר מזמור זה בשחרית בלבד ואין אומרים אותו בשבת ויום טוב ולא בראש חדש ולא בחול המועד ולא בתענית ציבור ולא בתשעה באב ולא בערב פסח ולא בערב יום הכפורים ולא בערב ראש השנה ולא בערב שבועות ולא בערב שבת שחל להיות ערב פסח ולא בערב יום טוב שחל להיות ערב פסח ולא בערב שבת שחל להיות ערב יום טוב ולא בערב יום טוב שחל להיות ערב שבת ולא בערב יום טוב שחל להיות ערב יום טוב ולא בערב יום טוב שחל להיות ערב שבת ולא בערב יום טוב שחל להיות ערב יום טוב

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרוֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ "

יְהִי רַחֲמֶיךָ יְיָ עָלֵינוּ וְיַחֲלְנוּ לְךָ כַּאֲשֶׁר שִׂבַּרְתָּנוּ בָּרְכֵנוּ וְשַׂבְּעֵנוּ לְבָרֵךְ וְהָיָה עֵינֵינוּ

וְעֵינֵי כָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרוּחַ מִכְשׁוֹל וּבְלִי בֹשֶׁת "

הוא ישראל ברוח מכשול ובלי בושת "

פסוק כלפי השם לפיכך משנינן כלפי מעלה בתפלה ובברכת המזון ובנשואין

ובמוסף ובמנחה מוסיף בתפלה היחידית לתשיעית כפים כמו שביארנו לעיל . ומיהו נוהגין ברכת כהנים אף בתפלה היחידית לתשיעית כפים כמו שביארנו לעיל

בעל המפתח . ונכון להזכיר על שלשה פסוקים הללו תמיד . ואם אין שם כהן מוחזק ברכת כהנים כפרק הקורא בתורה בשחרית ובמוסף ובמנחה אם הכפורים ובמעונה ובתענית ציבור ובתפלה ראשי לחודש ובחול המועד אבל לא בראש השנה ויום הכפורים שחרית ומנחה ולא בשאר ימות השנה ואין כופין אותו אם אינו רוצה לברך אבל אם התחיל לברך אין יכול להפסיק אפילו כדי לגמור ברכה אחת ואין לו לברך ברכה זו בתפלת ערבית שאין כהנים נושאין כפיהם בתפלת ערבית ואין לברך ברכה זו אלא בשעת נשיאת כפים ואם אמר אחר ברכה זו ברכת כהנים אין מפסיקין ואין מברכין ברכה זו אלא בשעת נשיאת כפים ואם אמר אחר ברכה זו ברכת כהנים אין מפסיקין ואין מברכין ברכה זו אלא בשעת נשיאת כפים

שְׁמֵעֵנִי בְּרָכָה שֶׁל כֹּהֲנִים שֶׁאֶשְׁמַע בְּיִרְאָה וְאֶעֱנֶה אָמֵן יְהִי רָצוֹן שֶׁתְּהֵא בְּרָכָה שֶׁל כֹּהֲנִים

בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְתִשְׁרֶה עָלֵינוּ וְתִתְקַבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְפָנֶיךָ בְּרָכָה שְׁלֵמָה וְתִשְׁרֶה עָלֵינוּ וְתִתְקַבֵּל בְּרָצוֹן וְתִהְיֶה לְפָנֶיךָ

יְבָרֶכְךָ יְיָ וְיִשְׁמְרֶךָ " יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וִיחֻנֶּךָ " יִשָּׂא יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וְיָשֵׂם לְךָ שָׁלוֹם "

ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור להעלות נר תמיד
מחוץ לפרוכת אשר על העדות יערך אותו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יי חקת
עולם לדורותם מאת בני ישראל ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו
מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן ועשית
בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת וגו׳ ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר
מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי ואלה הבגדים אשר
יעשו חשן ואפוד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך
ולבניו לכהנו לי והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני
ואת השש ועשו את האפוד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה חשב
שתי כתפת חברת יהיה אל שני קצותיו וחבר ועצת אפודתו אשר עליו ממנו יהיה
כמעשהו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר ולקחת את שתי אבני שהם
ופתחת עליהם פתוחי שני שבטי בני ישראל מששה משמותם על האבן האחת
וששת שמות הנותרים על האבן השנית כתולדתם מעשה חרש אבן פתוחי חותם
תפתח את שתי האבנים על שמות בני ישראל משבצות זהב תעשה אותם ושמת
את שתי האבנים על כתפות האפוד אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם
לפני יי על שתי כתפיו לזכרון ועשית משבצות זהב ושתי שרשרת זהב טהור
מגבלת תעשה אותם מעשה עבת ונתת את שרשרת העבתים על המשבצות ועשית
חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפוד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש
משזר תעשה אתו רבוע יהיה כפול ורת אמתים ארכו ואמתים רחבו זרת ומלאת
בו מלאת אבן אבן שדה פטדה בדך ספיר נפך ישפה תהיה משבצות זהב במלואתם
והיה האבנים על שמות בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על
שמו יהיו לשנים עשר שבט ועשית על החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור
ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתת את שתי הטבעת על שני קצות החשן ונתת
את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת על קצות החשן ואת שתי קצות שתי העבתים
נתן על שתי המשבצות ונתן על כתפות האפוד אל מול פניו ועשית שתי טבעת זהב
וישמת על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפוד בית ועשית שתי טבעת
זהב ושמת על שתי כתפות האפוד מלמטה מלפנים אל מול פניו אל עבר חברתו
מעל חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד ויכפרו את החשן בטבעתיו אל טבעת
האפוד בפתיל תכלת להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד ונשא אהרן
את שמות בני ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יי תמיד
ונתת אל חשן המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יי
ונשא אהרן את משפט בני ישראל על לבו לפני יי תמיד ועשית מעיל האפוד כליל
תכלת מכנסי בד יהיו על מתניו ורחצת במים את בשרו ולבשתם ועשית על שוליו
רמוני תכלת וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב רמון
פעמן זהב רמון פעמן זהב על שולי המעיל סביב והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו
בבאו אל הקדש לפני יי ובצאתו ולא ימות ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו
פתוחי חותם קדש ליי ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני
המצנפת יהיה ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת
קדשיהם והיה על מצח אהרן תמיד לרצון להם לפני יי ועשית כתנת שש תשבץ
תעשה מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה לבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם
אבנט ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת והלבשת את אהרן אחיך ואת בניו
אתו ומשחת אתם וכהנת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי ואתה דבר אל בני ישראל
לאמר שמור תשמרו את שבתתי כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני
יי מקדשכם ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה
בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ששת ימים יעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון קדש ליי כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת ושמרו
בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם בינו ובין בני ישראל
אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת
וינפש ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים
באצבע אלהים

ויקהל

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יי
לעשות אתם ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון
ליי כל העשה בו מלאכה יומת לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת ויקהל
משה את כל עדת בני ישראל אל אלה הדבר אשר צוה יי לאמר קחו מאתכם תרומה
ליי כל נדיב לבו יביאה את תרומת יי זהב וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים שמן למאור בשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן וכל חכם לב
בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יי את המשכן ואת אהלו ואת מכסהו את קרסיו
ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו את הארון ואת בדיו את הכפרת ואת
פרכת המסך את שלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים ואת מנורת המאור
ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן את מזבח העלה ואת
מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כיורו ואת הכן את קלעי החצר את עמדיו ואת
אדניו ואת מסך השער לשער החצר את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרתם
את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן
ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו
רוחו אתו את תרומת יי למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש ויבאו
האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם טבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש
אשר הניף תנופת זהב ליי וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת יי וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה ויבאו כל נשים
חכמת לב בידיהן טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת
השש וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים ואת הנשאם הביאו את
אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן ואת הסמים ואת השמן למאור ולשמן
המשחה ולקטרת הסמים כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר
צוה יי לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליי ויאמר משה אל בני ישראל
ראו קרא יי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה וימלא אתו רוח אלהים
בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת ולהורת נתן בלבו
הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי
מחשבת העשים כל המלאכה ואת כל המחשבת ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש
חכם לב אשר נתן יי חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת
הקדש לכל אשר צוה יי ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב
אשר נתן יי חכמה בלבו כל איש אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשתה ויקחו
את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל אל משה לעשת את מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יי ויביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר ויבאו כל החכמים העשים את
כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה לכל המלאכה אשר צוה יי לעשת ויצו משה ויעבירו קול
במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא
והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשת אתה והותר ויעש כל חכם לב בעשי
המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
מעשה חשב עשה אתם אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה
האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות החמש חברת יריעות אחת אל אחת
חמש ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת ועל שפת
היריעה הקיצונית במחברת השנית ויעש חמשים לולאת ברדכי הלולאת אל מול
פני הלולאת ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אשה אל אחתה בקרסים
ויהי המשכן אחד ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה
אתם אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה
אחת לעשתי עשרה יריעת ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד
ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה הקיצונית במחברת ויעש חמשים לולאת על
שפת היריעה השנית במחברת השנית ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל
להיות אחד ויעש מכסה לאהל עורת אילים מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה
ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים
עמדים עשרה באמה אורך הקרש האחד ואמה וחצי רחב הקרש האחד שתי ידת
לקרש האחד משלבת אחת לזה אל זה כן עשה לכל קרשי המשכן ויעש את הקרשים
למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה ויעש את עשרים הקרש ואת ארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו ולצלע השנית למשכן לפאת צפונה עשרים קרש ואת ארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד ולירכתי
המשכן ימה עשה ששה קרשים ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים ויהיו
תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת אחת כן יהיה לשניהם
למקצעת שני יהיו ויהיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שני אדנים
שני אדנים תחת הקרש האחד ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן
האחת וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן
לירכתים ימה ויעש את הבריח התיכן בוכח הקרשים מקצה אל קצה ואת הקרשים
צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם ויצף את הבריחם זהב ויעש את
הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה ואת עמדיה
ארבעה שטים ויצף אתם זהב וויהי וקרסיהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף
ויעש פתח לאהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם וחמשה עמדיו
וקרסיהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשת אדניהם נחשת ויעש את ארון עצי
שטים אמתים ארכו ואמתים רחבו וזרת ומלאת בו מלאת אבן אבן שדה פטדה בדך
ספיר נפך ישפה תהיה משבצות זהב במלואתם והיה האבנים על שמות בני ישראל
שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו יהיו לשנים עשר שבט ועשית על
החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתת
את שתי הטבעת על שני קצות החשן ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת
על קצות החשן ואת שתי קצות שתי העבתים נתן על שתי המשבצות ונתן על
כתפות האפוד אל מול פניו ועשית שתי טבעת זהב וישמת על שני קצות החשן
על שפתו אשר אל עבר האפוד בית ועשית שתי טבעת זהב ושמת על שתי כתפות
האפוד מלמטה מלפנים אל מול פניו אל עבר חברתו מעל חשב האפוד ולא יזח
החשן מעל האפוד ויכפרו את החשן בטבעתיו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת
להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד ונשא אהרן את שמות בני
ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יי תמיד ונתת אל חשן
המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יי ונשא אהרן את
משפט בני ישראל על לבו לפני יי תמיד ועשית מעיל האפוד כליל תכלת מכנסי
בד יהיו על מתניו ורחצת במים את בשרו ולבשתם ועשית על שוליו רמוני תכלת
וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב רמון פעמן זהב
רמון פעמן זהב על שולי המעיל סביב והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו
אל הקדש לפני יי ובצאתו ולא ימות ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי
חותם קדש ליי ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת
יהיה ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם
והיה על מצח אהרן תמיד לרצון להם לפני יי ועשית כתנת שש תשבץ תעשה
מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה לבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנט
ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת והלבשת את אהרן אחיך ואת בניו אתו
ומשחת אתם וכהנת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי ואתה דבר אל בני ישראל
לאמר שמור תשמרו את שבתתי כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני
יי מקדשכם ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה
בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ששת ימים יעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון קדש ליי כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת ושמרו
בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם בינו ובין בני ישראל
אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת
וינפש ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים
באצבע אלהים

ויקהל

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יי
לעשות אתם ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון
ליי כל העשה בו מלאכה יומת לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת ויקהל
משה את כל עדת בני ישראל אל אלה הדבר אשר צוה יי לאמר קחו מאתכם תרומה
ליי כל נדיב לבו יביאה את תרומת יי זהב וכסף ונחשת ותכלת וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים ועצי שטים שמן למאור בשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן וכל חכם לב
בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יי את המשכן ואת אהלו ואת מכסהו את קרסיו
ואת קרשיו את בריחו את עמדיו ואת אדניו את הארון ואת בדיו את הכפרת ואת
פרכת המסך את שלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים ואת מנורת המאור
ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן
המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך הפתח לפתח המשכן את מזבח העלה ואת
מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כיורו ואת הכן את קלעי החצר את עמדיו ואת
אדניו ואת מסך השער לשער החצר את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרתם
את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן
ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני משה ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו
רוחו אתו את תרומת יי למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש ויבאו
האנשים על הנשים כל נדיב לב הביאו חח ונזם טבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש
אשר הניף תנופת זהב ליי וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים וערת אילים מאדמים וערת תחשים כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת יי וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת העבדה ויבאו כל נשים
חכמת לב בידיהן טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת
השש וכל הנשים אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים ואת הנשאם הביאו את
אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן ואת הסמים ואת השמן למאור ולשמן
המשחה ולקטרת הסמים כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר
צוה יי לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליי ויאמר משה אל בני ישראל
ראו קרא יי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה וימלא אתו רוח אלהים
בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה לחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת ולהורת נתן בלבו
הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש
וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי
מחשבת העשים כל המלאכה ואת כל המחשבת ויעש בצלאל ואהליאב וכל איש
חכם לב אשר נתן יי חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת
הקדש לכל אשר צוה יי ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב
אשר נתן יי חכמה בלבו כל איש אשר נשאו לבו לקרבה אל המלאכה לעשתה ויקחו
את כל התרומה אשר הביאו בני ישראל אל משה לעשת את מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יי ויביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר ויבאו כל החכמים העשים את
כל מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה לכל המלאכה אשר צוה יי לעשת ויצו משה ויעבירו קול
במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא
והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשת אתה והותר ויעש כל חכם לב בעשי
המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים
מעשה חשב עשה אתם אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה
האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות החמש חברת יריעות אחת אל אחת
חמש ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה האחת מקצה במחברת ועל שפת
היריעה הקיצונית במחברת השנית ויעש חמשים לולאת ברדכי הלולאת אל מול
פני הלולאת ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אשה אל אחתה בקרסים
ויהי המשכן אחד ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה
אתם אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה
אחת לעשתי עשרה יריעת ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד
ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה הקיצונית במחברת ויעש חמשים לולאת על
שפת היריעה השנית במחברת השנית ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל
להיות אחד ויעש מכסה לאהל עורת אילים מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה
ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים
עמדים עשרה באמה אורך הקרש האחד ואמה וחצי רחב הקרש האחד שתי ידת
לקרש האחד משלבת אחת לזה אל זה כן עשה לכל קרשי המשכן ויעש את הקרשים
למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה ויעש את עשרים הקרש ואת ארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו ולצלע השנית למשכן לפאת צפונה עשרים קרש ואת ארבעים
אדניהם כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד ולירכתי
המשכן ימה עשה ששה קרשים ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים ויהיו
תאמים מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת אחת כן יהיה לשניהם
למקצעת שני יהיו ויהיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שני אדנים
שני אדנים תחת הקרש האחד ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן
האחת וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי המשכן
לירכתים ימה ויעש את הבריח התיכן בוכח הקרשים מקצה אל קצה ואת הקרשים
צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם ויצף את הבריחם זהב ויעש את
הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה ואת עמדיה
ארבעה שטים ויצף אתם זהב וויהי וקרסיהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף
ויעש פתח לאהל תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם וחמשה עמדיו
וקרסיהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשת אדניהם נחשת ויעש את ארון עצי
שטים אמתים ארכו ואמתים רחבו וזרת ומלאת בו מלאת אבן אבן שדה פטדה בדך
ספיר נפך ישפה תהיה משבצות זהב במלואתם והיה האבנים על שמות בני ישראל
שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו יהיו לשנים עשר שבט ועשית על
החשן שרשרת גבלת מעשה עבת זהב טהור ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתת
את שתי הטבעת על שני קצות החשן ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת
על קצות החשן ואת שתי קצות שתי העבתים נתן על שתי המשבצות ונתן על
כתפות האפוד אל מול פניו ועשית שתי טבעת זהב וישמת על שני קצות החשן
על שפתו אשר אל עבר האפוד בית ועשית שתי טבעת זהב ושמת על שתי כתפות
האפוד מלמטה מלפנים אל מול פניו אל עבר חברתו מעל חשב האפוד ולא יזח
החשן מעל האפוד ויכפרו את החשן בטבעתיו אל טבעת האפוד בפתיל תכלת
להיות על חשב האפוד ולא יזח החשן מעל האפוד ונשא אהרן את שמות בני
ישראל בחשן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יי תמיד ונתת אל חשן
המשפט את האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יי ונשא אהרן את
משפט בני ישראל על לבו לפני יי תמיד ועשית מעיל האפוד כליל תכלת מכנסי
בד יהיו על מתניו ורחצת במים את בשרו ולבשתם ועשית על שוליו רמוני תכלת
וארגמן ותולעת שני על שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב רמון פעמן זהב
רמון פעמן זהב על שולי המעיל סביב והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו
אל הקדש לפני יי ובצאתו ולא ימות ועשית ציץ זהב טהור ופתחת עליו פתוחי
חותם קדש ליי ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת אל מול פני המצנפת
יהיה ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם
והיה על מצח אהרן תמיד לרצון להם לפני יי ועשית כתנת שש תשבץ תעשה
מצנפת שש ואבנט מעשה רקם תעשה לבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנט
ומגבעות תעשה להם לכבוד ולתפארת והלבשת את אהרן אחיך ואת בניו אתו
ומשחת אתם וכהנת את ידם וקדשת אתם וכהנו לי ואתה דבר אל בני ישראל
לאמר שמור תשמרו את שבתתי כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני
יי מקדשכם ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות יומת כי כל העשה
בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה ששת ימים יעשה מלאכה וביום
השביעי שבת שבתון קדש ליי כל העשה מלאכה ביום השבת מות יומת ושמרו
בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדרתם ברית עולם בינו ובין בני ישראל
אות הוא לעלם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת
וינפש ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים
באצבע אלהים

ובוי

אתה מבורך ממשיב מתים אתה
במשפט קדש ובשתים עשרה לבשר נס ונגלה לא לבשר נס ונגלה
נאמן משיב המתים אתה

ברוך אתה יי מחיה המתים ברוב להושיע
ברוך אתה יי מחיה המתים ברוב להושיע

אבינו

אבינו מלכנו שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל שומע תפלות
ותחנונים אתה ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו
כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים
ברוך אתה יי שומע תפלה

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה
לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים
ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
לעולם ועד צור חיינו מגן ישעינו אתה הוא לדור ודור
נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך
ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו
ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים
הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם כי לא תמו חסדיך
מעולם קוינו לך ועל כן נפלאות וגמלות שעשית
לאבותינו ולנו מקדם ומאחור ועל כולם יתברך
ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת
האל ישועתנו ועזרתנו סלה
ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות

שים

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו
ועל כל ישראל עמך שימנו ברכה לפניך ולפני כל
העמים לחיים טובים ולשלום ברכנו אבינו כולנו
כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו
תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים
וחיים ושלום ויהי נעים בעיניך לברך את עמך
ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

ומיהו פחות מג׳ שלשה אינן נחשבין בתורה , ואם יש בהן ראוין לדרוש ודורשין , ואם לאו אין דורשין . ואם יש בהן ראוין לדרוש ואינן דורשין , לא ימרו להם עמוד ר׳ פלוני במקום פלוני ישב , שמע , שמוד . אלא יאמרו עמוד ר׳ פלוני במקום פלוני ישב ושמע . ואם אין בהן ראוין לדרוש ודורשין , אלא אחד בלבד , אומר לו עמוד ר׳ פלוני במקום פלוני ישב ושמע , שמוד . שנאמר ושננתם לבניך , ודברת בם , בך ולא בשאר אדם

ומשל בהמה ומשל כל שרץ השרץ הנמשל עליה " יהי רעון מלפניך יי
שבשמים לרוח של פרנסתנו ולפרנסה של המלכה והמשפחה והבן המשתים משלי
להורנו במהרה בימינו ונאמר אמן " יהי רעון מלפניך יי
אלהינו שתשכין שכינתך בתוכנו ותזכנו לבנות בית חיינו ולהשיב שכינתך
מבחוץ ובתוך כך ומשיר החזן

ירחי להסיר את המטפחת שלפני הכסא בבתי כנסיות ובשלילין והוא הסדר שנהגו לעשות כשהחזן
הולך לגדולה כמו שהוא לפנות ארון הקודש ולהוציא ספר תורה משם. על כן נהגו לעשות כן
ומשם לקחו לפנות המטפחת בשעת הגדולה מבית הכנסת ולא כשאר הגלילה

ומשל בהמה ומשל כל שרץ השרץ ומנחה " יהי רעון מלפניך יי
שבשמים לרוח של פרנסתנו ולפרנסה של המלכה והמשפחה והבן המשתים משלי
להורנו במהרה בימינו ונאמר אמן " יהי רעון מלפניך יי
אלהינו שתשכין שכינתך בתוכנו ותזכנו לבנות בית חיינו ולהשיב שכינתך

ירחי

מבחוץ ובתוך כך ומשיר החזן

להסיר את המטפחת שלפני הכסא בבתי כנסיות ובשלילין והוא הסדר שנהגו לעשות כשהחזן
הולך לגדולה כמו שהוא לפנות ארון הקודש ולהוציא ספר תורה משם. על כן נהגו לעשות כן
ומשם לקחו לפנות המטפחת בשעת הגדולה מבית הכנסת ולא כשאר הגלילה

עטה ועטה

ומשל שומר החזן עטרן הישבור ומחדיר על כל ב
עד לשילה ומשיב עומד החזן ומנח לב השטוח
ולמחר שחרית כל הקהלות לקרות בגדול החזן הסם על הדוכן ומנח סדר

התורה "
בְּרוּכִי יְלָמֵּה וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ
הַתּוֹרָה וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ
נָטַע בְּתוֹכֵנוּ בְּרוּכִי טוֹתָן הַתּוֹרָה

שהתחיל המשתתף ומברך לפניה ולאחריה
אי נשתהק ומחזי מן הקהלות שנוהג במקומו ומתחיל מעלות
בין קודש לקודש ושניהן לימות השלים הקהלות שיחתן. ואם
מבית הכנסת ישמיע ליחיד מבית הכנסת כל ומן שספר תורה פתוח ובל
יוציא להסתלק של מן על הדוכן בשוה שהוא קורא בתורה " ואין מחזי
קהלות שמברכין כל העם על ספר תורה. ומנהג לקרוא להשתין
הקהל מיבך ומחזי. וכן היבתר מיבן לשתין ולקרין אם לבם לשמי
על התורה. ומטר לקרות להפסיק בברכות שנוהגים בה מנהג
וקורא שלישי תך ירוך החזן ומחזי לשלישי תך ירוך החזן להמליך מלכי
כשהגיע לפסוק שישמעון הציבור הקריאה כיפי הקורא המברך

ברכו את יי המבורך ברוך יי המבורך לעולם ועד
וחזור הקורא ומנח ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן
לנו את תורתו ברוך אתה יי נותן התורה "

שהציבור שומעים מחזיון ומנח ברוך יי המבורך לעולם ועד
לקרות וקורא שיתחיל לקרות מברך

" וזה סדר הקריאה שנוהגין כיפין לתן ומנחן בספר ופותח ומעיין מהיכן מתחיל
לי " ומלמד לקרות בהורה ולא כן התן קורא ומנח. ותן הפתח הבא לקרות בתורה עומד ומנח ומתן
שמיני השלישי לקריאתן. כמו שיש השלישי לקריאת שבת ומחמישי של שבת. ומין מיבם ראשי
המדקדקים ומשלישין הפרשה על הסדר. ובמקום שכן הוא הדין לקריאת ימים טובים ופרשיות ורמש מנהג
מפי השלישי כל שבעה כי"ת בתורה ה"ג מזרין ובניבין כם מן התורה ומקרין מתחת מתחתיו מעומד מפרק
במקום שמניחין יכיכין להשלים הפרשה מיד מזור מבל בשבת בשחרית כיון שיכיכין להשלים הפרשה
הקריאה שצה ורלף על שנים פסוק ובבד קטן עשרה פסוקים מלבד פסוק הסדרולף בשני ובחמישי בשבת
ומנחה שמיני יכיכין להשלים הפרשה מיד מזור מבל בשבת בשחרית כיון שיכיכין להשלים הפרשה
שקרא מתר מהם שני פסוקים לא יפחות ידי קריאתן ומזורין ומשלישין קריאתן על הסדר. ומם מתר מן
ומתר מהן שלשה יש לזור שיקרא ידי קריאה ומחזיה לבד ויבא שמלך אבל קטן קטן מהם שהשלים פסוקים מן
ויבא עולה למשבון העשרה ומי זה מהם שקרא משבעה ומם עבר קטן השלים פסוקים כל מתר
פם וקורא בן מתר להשלים לשלשה " ומיהו קריאתן לקרות עשרה פסוקים לכל הפחות בין שלשתן ומסוף

ובא לציון גואל ולפדויי פשע ביעקב נאם יי׳ ואני זאת בריתי אותם אמר יי׳ רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר יי׳ מעתה ועד עולם. יי׳ מלך יי׳ מלך יי׳ ימלך לעלם ועד. ואתה קדוש יושב תהלות ישראל. וקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי׳ צבאות מלא כל הארץ כבודו. ומשאו נשא רוח ותשאהו ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי׳ ממקומו. ונשאוני רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול ברוך כבוד יי׳ ממקומו. ואני חיות קול ברעש גדול משמיעים ואומרים לעומתם ברוך כבוד יי׳ ממקומו. יי׳ ימלך לעולם ועד. יי׳ מלך יי׳ מלך יי׳ ימלוך לעול

שר המלך בכבוד בהודתך יי׳ ימלוך לעולם ועד. ונאמר ושמע
כל מה שול מלכותו והמלוך עליהם מהרה לעולם ועד כי הממלכות שלך היא
ולעולמי עולמים תמלוך בכבוד כל ישני ארץ ויבינו כי לך יי׳ אלהינו
לבדך השתחוה כל רשעי ארץ ויבינו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל
ברך תשבע כל לשון . לפניך יי׳ אלהינו יכרעו ויפלו וליכבוד שמך יקר יתנו
ויקבלו כולם את עול מלכותך והמלוך עליהם מהרה לעולם ועד כי הממלכות שלך היא
ולעולמי עולמים תמלוך בכבוד כל ישני

סדר הבדלת חלום

סדר תפלת יחיד

יהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי שתשמרני בחסדיך הרבים ובחמלתיך הגדולות ובשמירת מלאכיך הקדושים ובזכות שמירת אבותי שהיו ירא אלהים ושומרי תורתך ומצותיך ואל יהיו מקריות הלילה הזה ומה שיראה בו ומה שיחלם עלי לטובה ולברכה ולחיים ולשלום ולרפואה ולישועה ולנחמה ולפרנסה ולכלכלה ולשמחה ולשלוה ולכל טוב ולהצלחה ולברכה ולרחמים ולחיים ולכל טוב

סדר תפלת מנחה

מזמור שיר ליום השבת טוב ליי להודות לך כי כבוד רצה היית מוצל
בשמחה לחמך ושתה בלב טוב יינך כי כבר רצה מעשיך
"משמרך"

"ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם בינו ובין בני ישראל אות הוא לעולם כי ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש" ואומרים חצי קדיש

ואתה "ויכולו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות" ואומרים חצי קדיש

סדר תפלת ערבית

זמן שמתפלל של מנחה בשמונה
בתפלת ערבית של שבת, ואומר בשים שלום ויש נוהגין לומר תפלת ערבית
ומתפללין שמונה עשרה ברוסיה בקול, ואומר ובמוסיף בחול ואומר ברכה ב
ואתה חונן ואומר ברכה ג ואומר ברכת השנים "ברך עלינו" ואומר ברכה ד
ואתה קדוש עד שלום תשכיח הצרות "ותודיענו" ואומר ברכה ה ואומר ברכה ו
"השכיבנו" ואומר ברכה ז "ושמור" ואומר ברכה ח "ופרוס" ואומר ברכה ט
"ובחכמה" פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף
את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותם ברקיע כרצונו
בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור
ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ללילה יי צבאות
שמו אל חי תמיד יתמלך עלינו לעולם ועד ברוך אתה יי
המעריב ערבים

ברוך יי המבורך לעולם ועד, אמן ואמן. ברוך יי המבורך מן העולם ועד העולם, אמן ואמן. (שנתן הכבוד מתחיל) ברוך יי המבורך לעולם ועד. (כורע ואומר) ברוך אתה יי המבורך "

יי הושיעה המלך יעננו ביום קרינו (כורע ואומר) ברוך שם יי המבורך "
יי יי רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים
"ישיר כל חמתך" (ומזדקף ואינו כורע ואומר)

והוא רחום

כפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא יעיר כל חמתו
בתפלת ערבית יום ב' לפני שיר של יום התיבה ואומר

ומיד שהש"ץ גומר ואומר (והוא רחום) יש נוהגין לקרות על הקלף שלש עשרה מדות שלש פעמים של כל הכתוב ואחר כך יש קורין לו ג' פעמים שמע ואחר כך מתפללין תפלה של ערבית לעצמם בלחש ואחר כך חוזר הש"ץ ואומר קדיש שלם ואחר כך מתחיל ברכו ואומר ברכה א

אמת

ויאמר לעבדו משוך בחרב

ויאמר אברהם אל יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והמאכלת ואיה השה לעולה ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני וילכו שניהם יחדו ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אותו על המזבח ממעל לעצים וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו מלאך יי' מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני ויאמר אברהם אל בנו

וְנִשְׁמְרוּ לוֹ יִהְיֶה בְּהֵלְכָתוֹ בְּכָל דְּרָכָיו וְיִהְיוּ כָּל מַעֲשָׂיו לְשֵׁם שָׁמַיִם כִּי אָז יִהְיֶה
דְּבֵקוּת הַשֵּׁם בְּנַפְשׁוֹ כִּי הַשֵּׁם וְהַתּוֹרָה הֵם אֶחָד וְעַל יְדֵי כָּךְ יִזְכֶּה לְהַשִּׂיג חָכְמָה
וְשִׂמְחָה שֶׁל תּוֹרָה כַּנַּ"ל. וְזֶה שֶׁאָמַר יְשַׁעְיָה הַנָּבִיא (ישעיה נ"ח) אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ
עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ ה' מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת דְּרָכֶיךָ
מִמְּצוֹא חֶפְצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר אָז תִּתְעַנַּג עַל ה' וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת
יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי ה' דִּבֵּר. וְזֶה שֶׁאָמַר אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת רַגְלֶךָ כְּלוֹמַר אִם תִּזָּהֵר
בְּשַׁבָּת שֶׁלֹּא לְדַבֵּר דְּבָרִים בְּטֵלִים וְלֹא לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה כְּלָל וְלֹא לְהַרְהֵר מַחְשָׁבוֹת
בְּטֵלוֹת כִּי אִם לְהַרְהֵר בְּדִבְרֵי תּוֹרָה וְלַעֲשׂוֹת כָּל מַעֲשֶׂיךָ לְשֵׁם שָׁמַיִם אָז תִּתְעַנַּג עַל ה'
וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ כְּלוֹמַר אָז תִּזְכֶּה לְהַשִּׂיג חָכְמָה וְשִׂמְחָה שֶׁל תּוֹרָה כַּנַּ"ל
וְהַאֲכַלְתִּיךָ נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִּי ה' דִּבֵּר. וְזֶה שֶׁאָמַר יְשַׁעְיָה הַנָּבִיא (ישעיה ל"ב)
וְהָיָה מַעֲשֵׂה הַצְּדָקָה שָׁלוֹם וַעֲבֹדַת הַצְּדָקָה הַשְׁקֵט וּבֶטַח עַד עוֹלָם. וְיֵשׁ לְפָרֵשׁ עַל פִּי
מַה שֶּׁכָּתוּב (תהלים ק"ד) תְּשִׁית חֹשֶׁךְ וְיְהִי לָיְלָה בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר. וְאִיתָא בַּזֹּהַר
(ח"ג קע"ז ע"ב) שֶׁכָּל הַחַיּוֹת שֶׁבָּעוֹלָם נִבְרְאוּ מִן הַקְּלִפּוֹת חוּץ מִן הַחַיָּה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁהִיא
שְׁכִינָתָא קַדִּישָׁא וְכֵן כָּל הַבְּהֵמוֹת וְהָעוֹפוֹת הַטְּהוֹרִים נִבְרְאוּ מִן הַקְּדֻשָּׁה וְכֵן כָּל
הַבְּהֵמוֹת וְהָעוֹפוֹת הַטְּמֵאִים נִבְרְאוּ מִן הַקְּלִפּוֹת וְכֵן כָּל הַדָּגִים הַטְּהוֹרִים נִבְרְאוּ מִן
הַקְּדֻשָּׁה וְכֵן כָּל הַדָּגִים הַטְּמֵאִים נִבְרְאוּ מִן הַקְּלִפּוֹת וְכֵן כָּל הָרְמָשִׂים הַטְּהוֹרִים נִבְרְאוּ
מִן הַקְּדֻשָּׁה וְכֵן כָּל הָרְמָשִׂים הַטְּמֵאִים נִבְרְאוּ מִן הַקְּלִפּוֹת וְכֵן כָּל הָאִילָנוֹת נִבְרְאוּ מִן
הַקְּדֻשָּׁה חוּץ מִן הָאִילָן שֶׁל דַּעַת טוֹב וָרָע שֶׁנִּבְרָא מִן הַקְּלִפּוֹת וְכֵן כָּל הַמַּאֲכָלִים
נִבְרְאוּ מִן הַקְּדֻשָּׁה חוּץ מִן הַחִטָּה שֶׁנִּבְרְאָה מִן הַקְּלִפּוֹת וְכֵן כָּל הַמַּשְׁקִין נִבְרְאוּ מִן
הַקְּדֻשָּׁה חוּץ מִן הַיַּיִן שֶׁנִּבְרָא מִן הַקְּלִפּוֹת וְכֵן כָּל הַמִּינִים נִבְרְאוּ מִן הַקְּדֻשָּׁה חוּץ מִן
הַמִּין שֶׁל אֱנוֹשׁ שֶׁנִּבְרָא מִן הַקְּלִפּוֹת וְכֵן כָּל הַלְּשׁוֹנוֹת נִבְרְאוּ מִן הַקְּדֻשָּׁה חוּץ מִן
לְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ שֶׁנִּבְרָא מִן הַקְּלִפּוֹת וְכֵן כָּל הַמְּדִינוֹת נִבְרְאוּ מִן הַקְּדֻשָּׁה חוּץ מִן
מְדִינַת יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּבְרְאָה מִן הַקְּלִפּוֹת וְכֵן כָּל הַיָּמִים נִבְרְאוּ מִן הַקְּדֻשָּׁה חוּץ מִן
יוֹם הַשַּׁבָּת שֶׁנִּבְרָא מִן הַקְּלִפּוֹת וְכֵן כָּל הַזְּמַנִּים נִבְרְאוּ מִן הַקְּדֻשָּׁה חוּץ מִן
זְמַן הַגָּלוּת שֶׁנִּבְרָא מִן הַקְּלִפּוֹת וְכֵן כָּל הַלֵּילוֹת נִבְרְאוּ מִן הַקְּדֻשָּׁה חוּץ מִן
לֵילוֹת הַשַּׁבָּת שֶׁנִּבְרְאוּ

סדר הבנת שבת

בערב

שבתות ובמערבי ימים אומרים מן המנחה ולפנימה אינו נוהג סימן ברכה לעולם ולפי שיריב לבני שבתות וימים
במלאכתו ובמטבח בשר שלי יהי יהי טוב להתכבד ביבר להתכבד בשבת . והשוחט בשבת כדי שלא יהי יהי טוב
במלאכתו ובמטבח בשר שלי יהי יהי טוב להתכבד ביבר להתכבד בשבת . והשוחט בשבת כדי שלא יהי יהי טוב
שבת . ואבל אם הוא הנאת יבור כופלין על פניהם בשעת סליחות וקינות בקר כלים . ואבל
שבת ואבל אם הוא הנאת יבור כופלין על פניהם בשעת סליחות וקינות בקר כלים . ואבל

פֶּן תִּשְׁחַל בְּמַטֵּה בְּמוֹטֵה הָרְרֵךְ הָרְרוֹם כְּפִיר תַּפְרִיס כִּי בִי חָשַׁק
וְתַפְלִיטֵהוּ וְתַחֲזִירֵהוּ בִּישִׁוּעָתֶךָ וְתַרְוֵהוּ וְתַשְׁקֵהוּ וְתַגְמְלֵהוּ בִּישׁוּעָתֶךָ . כִּי אֵל דֵּעוֹת ה׳ וְלוֹ נָכְנוּ עֲלִילוֹת .
וְתַפְלִיטֵהוּ וְתַחֲזִירֵהוּ בִּישִׁוּעָתֶךָ וְתַרְוֵהוּ וְתַשְׁקֵהוּ וְתַגְמְלֵהוּ בִּישׁוּעָתֶךָ . וְיֹאמְרוּ יָיָ וְיֹאמְרוּ יָיָ
בָּרְכֵךְ יָיָ וְיִשְׁמְרֵךְ . יָאֵר יָיָ פָּנָיו אֵלַיִךְ וִיחֻנֵּךְ . יִשָּׂא יָיָ פָּנָיו אֵלַיִךְ וְיָשֵׂם לָךְ שָׁלוֹם "
שיר לשעולות ושמו עיני אל ההרים מאין יבא עזרי . עזרי מעם
יָיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ . יָאֵר יָיָ פָּנָיו אֵלַיִךְ וִיחֻנֵּךְ . יִשָּׂא יָיָ פָּנָיו אֵלַיִךְ וְיָשֵׂם לָךְ שָׁלוֹם "
בְּלֵילֵי יָיָ יִשְׁמְרֵךְ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֵׁךְ . יָיָ יִשְׁמֹר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד
יִשְׁמֹר שְׁמֹר לוֹ יִשְׁמֹר יָיָ לְךָ כִּי יָיָ יִשְׁמֹר לְךָ . יָיָ שֹׁמְרֶךָ יָיָ צִלְּךָ עַל יַד יְמִינֶךָ . יוֹמָם הַשֶּׁמֶשׁ לֹא יַכֶּכָּה
יָיָ יִשְׁמְרֵךְ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֵׁךְ . יָיָ יִשְׁמֹר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד
בְּלֵילֵי יָיָ יִשְׁמְרֵךְ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֵׁךְ . יָיָ יִשְׁמֹר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד
עוֹלָם " בְּרוּךְ אַתָּה בְּבוֹאֵךְ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֵךְ . לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יָיָ . אֱלֹהַי חָנֵּנִי
לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יָיָ . אֱלֹהַי חָנֵּנִי " בְּרוּךְ אַתָּה בְּבוֹאֵךְ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֵךְ .
חֲיִים וְהַמְּאִירָה עֵינֵי בְּמִצְוֹתֶיךָ וְהַמְּאִירָה לְמִשְׁלַח בְּהֶם עֵין . יִרְאוּ
חֲיִים רַבִּים וְלוּ הָיוּ הָרְהוּרִים רָעִים תְּהֵיָה מַחֲשַׁבְתָּם לְפָנֶיךָ וְתַשְׁמִירֵם מֵהַרְהֵר
רִיבוֹן מִיפְּלָךְ מִינֵּי וְלֵהִי מִבְּחִינַת מִינֵּי רָע וְחוֹל וְבַהֲרָתָה שֶׁלֹּא יִהְיוּ לְמִכְשׁוֹל
חֲיִים וְהַמְּאִירָה עֵינֵי בְּמִצְוֹתֶיךָ וְהַמְּאִירָה לְמִשְׁלַח בְּהֶם עֵין . יִרְאוּ
בְּרוּךְ אַתָּה בְּבוֹאֵךְ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֵךְ . לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יָיָ . אֱלֹהַי חָנֵּנִי
לִישׁוּעָתְךָ קִוִּיתִי יָיָ . אֱלֹהַי חָנֵּנִי " בְּרוּךְ אַתָּה בְּבוֹאֵךְ וּבָרוּךְ אַתָּה בְּצֵאתֵךְ .
בְּלֵילֵי יָיָ יִשְׁמְרֵךְ מִכָּל רָע יִשְׁמֹר אֶת נַפְשֵׁךְ . יָיָ יִשְׁמֹר צֵאתְךָ וּבוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד

סדר עירובי בתים וחצרות

בעל הבית

שישמור עם בניו ועם בני ביתו והן סדורין של שלוחו וישם שהן חלוקים בדיוקן
בחיבור מן בתים מטולטלין ביניהם מבחוץ לבית ודרך החיבור ומין יבריכו עירוב.
ואם כל אחד ואחד סמוך של שלוחו שלו מיש בביתו ומי שאר בני אדם שהן דרין
בחיבור מן בתים השתוכים זה לזה מעולין ברשותן ובשלוחן שמיניהן סמוכין על שלהן אחד מהם ויתלה לשלוח בחיבור
מזה לזה אף מבחוץ לחיבור בלא עירוב. ומיהו שרוין בתוכה שני שיתופין חלוקים ברשותן ובשלוחן אף יתלה בחיבור
לשמוע מזה שאין לו שיעור מסוים לשלוח מבחוץ לחיבור ואין אחד בניהן יכול לשלוח החלון מזה לזה בלא עירוב. ואם עבור מהניהן לשלוח מזה לזה בין דרך חיבור בין דרך חלון שמחיב ש"ע החלון מזה לזה בלא עירוב. ואם עבור מהניהן לשלוח מבחוץ לחיבור ואין אחד בניהן יכול לשלוח החלון מזה לזה אף מבחוץ לחיבור בלא עירוב. ומיהו שרוין בתוכה שני שיתופין חלוקים ברשותן ובשלוחן אף יתלה בחיבור לשמוע מזה שאין לו שיעור מסוים לשלוח מבחוץ לחיבור ואין אחד בניהן יכול לשלוח החלון מזה לזה בלא עירוב. ואם עבור מהניהן

וְהָיָה הַמַּיִם הַחַיִּים יֵצְאוּ מִירוּשָׁלַיִם חֲצְיָם אֶל הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי וְחֲצְיָם אֶל הַיָּם הָאַחֲרוֹן בַּקַּיִץ וּבֶחֹרֶף יִהְיֶה׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ סָבִיב תִּסַּב כָּל הָעֲרָבָה מִגֶּבַע רִמּוֹן דָּרוֹמָה לִירוּשָׁלַיִם וְהִרִימָה וְיָשְׁבָה תַּחְתֶּיהָ מִבִּנְיָמִין עַד מְקוֹם שַׁעַר הָרִאשׁוֹן עַד שַׁעַר הַפִּנּוֹת וּמִמִּגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד יִקְבֵי הַמֶּלֶךְ׃ וְיָשְׁבוּ בָהּ וְחֵרֶם לֹא יִהְיֶה עוֹד וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלַיִם לָבֶטַח׃ וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְיָ אֶת כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל יְרוּשָׁלַיִם וְנָמַק בְּשָׂרוֹ בְּעָמְדוֹ עַל רַגְלָיו וְעֵינָיו תִּמַּקְנָה בְּחֹרֵיהֶן וּלְשׁוֹנוֹ תִּמַּק בְּפִיהֶם׃ וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא מְהוּמַת יְיָ גְּדוֹלָה תִּהְיֶה בָּהֶם וְהֶחֱזִיקוּ אִישׁ בְּיַד רֵעֵהוּ וְעָלְתָה יָדוֹ עַל יַד רֵעֵהוּ׃ וְגַם יְהוּדָה תִּלָּחֵם בִּירוּשָׁלַיִם וְאָסַף חֵיל כָּל הַגּוֹיִם סָבִיב זָהָב וְכֶסֶף וּבְגָדִים לְהַרְבֵּה מְאֹד׃ וְכֵן תִּהְיֶה מַגֵּפַת הַסּוּס הַפֶּרֶד הַגָּמָל וְהַחֲמוֹר וְכָל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר תִּהְיֶה בַּמַּחֲנוֹת הָהֵמָּה כַּמַּגֵּפָה הַזֹּאת׃ וְהָיָה כָּל הַנּוֹתָר מִכָּל הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל יְרוּשָׁלַיִם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְיָ צְבָאוֹת וְלָחֹג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת׃ וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה אֶת מִשְׁפָּחוֹת הָאָרֶץ אֶל יְרוּשָׁלַיִם לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְיָ צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם לֹא יִהְיֶה הַגָּשֶׁם׃ וְאִם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְיָ אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחֹג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת׃ זֹאת תִּהְיֶה חַטַּאת מִצְרַיִם וְחַטַּאת כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחֹג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל מְצִלּוֹת הַסּוּס קֹדֶשׁ לַיְיָ וְהָיוּ הַדְּוָדִים בְּבֵית יְיָ כַּמִּזְרָקוֹת לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהָיָה כָל דּוד בִּירוּשָׁלַיִם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיְיָ צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ מֵהֶם וּבִשְּׁלוּ בָהֶם וְלֹא יִהְיֶה כְנַעֲנִי עוֹד בְּבֵית יְיָ צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא׃

בְּאֵי אָמַרְתָּ אֲקַבְּצֵנוּ לְהוֹדִילִיק נֵר שֶׁל שַׁבָּת

ומדלקה אם הבי ומכבה מוהה להצן השתילה ומסיר משקה ומכבה
כדי שיהיו דולקין יפה . ומותר לכתוב למשכבי נעל שתילה או מי מלוה בידו ד
ויכול אדם להדליק אם הנרות מבעוד יום בשבת ואין נר לילך ובשתילה מוזהרים

וְיֵשׁ חֲשׁוּלִיקוֹת וְגַבֵּי

בשבת מרשות לרשות "

אבל אשה שאין יודעת בהדלקה אבל יודעת בהסרה אם מדלקת בכשרות אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה אבל יודעת בהסרה אם מדלקת בכשרות אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה אם מדלקת בכשרות אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך ובכך אין מדליקין בה בשבת . ויש שאין יודעת בהדלקה ובהסרה ובכשרות ובמצות ובברכה ובכוונה ובכך

תפלת ערבית שלשבת

ברוך אתה

(ואומרים הגאל בלחש ואח"כ)

ברכו את ה' המבורך. ברוך ה' המבורך לעולם ועד.

כבוד השבת לעלי ערוה הסדורים הנדפסים בדפוסים בעבר בשבת שלפני פסח בשבת בתוך הסדור בלא שמלא הסדור , ואנו שמין אנו בעלמה בסדורים בלא ההשבחות כאשר הם בסדורים שלנו הנדפסים בזמנים האחרונים . ואין מבאין אנו הסדורים שהשמטות לא ידוע

מְבָרְכֶיךָ יִשְׂרָאֵל וּמְחַלְלֶיךָ מוֹת יוּמָתוּ כָּל הַשּׁוֹמֵר שַׁבָּת מֵחֲלֵלוֹ וְהַתּוֹפֵס בְּדַעְתּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן
מִשְׁמֶרֶת שַׁבָּת כְּמִשְׁמֶרֶת שְׁאָר מִצְוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה שֶׁאִם עָבַר אֶחָד מֵהֶם לְזָדוֹן וְלֹא עָשָׂה תְּשׁוּבָה
נִכְרָת וְאִם עָשָׂה תְּשׁוּבָה נִדּוֹן בְּבֵית דִּין וְנִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל אַהֲרֹן נֶהֱרָג בְּבֵית דִּין
וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל לֵוִי נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל יִשְׂרָאֵל נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל חָלָל
נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר צֶדֶק נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב נִלְקֶה וְאִם הָיָה
מִזַּרְעוֹ שֶׁל עַכּוּ"ם נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל עַכּוּ"ם שֶׁבָּא עַל בַּת יִשְׂרָאֵל נִלְקֶה וְאִם הָיָה
מִזַּרְעוֹ שֶׁל עַכּוּ"ם שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר צֶדֶק נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל עַכּוּ"ם שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר
תּוֹשָׁב נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב שֶׁבָּא עַל בַּת יִשְׂרָאֵל נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל
גֵּר תּוֹשָׁב שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר צֶדֶק נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר תּוֹשָׁב
נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר צֶדֶק שֶׁבָּא עַל בַּת יִשְׂרָאֵל נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר צֶדֶק
שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר צֶדֶק נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר צֶדֶק שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר תּוֹשָׁב נִלְקֶה וְאִם
הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב שֶׁבָּא עַל בַּת יִשְׂרָאֵל נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב שֶׁבָּא
עַל בַּת גֵּר צֶדֶק נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר תּוֹשָׁב נִלְקֶה וְאִם הָיָה
מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר צֶדֶק שֶׁבָּא עַל בַּת יִשְׂרָאֵל נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר צֶדֶק שֶׁבָּא עַל בַּת
גֵּר צֶדֶק נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר צֶדֶק שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר תּוֹשָׁב נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ
שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב שֶׁבָּא עַל בַּת יִשְׂרָאֵל נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר
צֶדֶק נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר תּוֹשָׁב נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל
גֵּר צֶדֶק שֶׁבָּא עַל בַּת יִשְׂרָאֵל נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר צֶדֶק שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר צֶדֶק נִלְקֶה
וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר צֶדֶק שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר תּוֹשָׁב נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב
שֶׁבָּא עַל בַּת יִשְׂרָאֵל נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר צֶדֶק נִלְקֶה וְאִם
הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר תּוֹשָׁב נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר צֶדֶק שֶׁבָּא
עַל בַּת יִשְׂרָאֵל נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר צֶדֶק שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר צֶדֶק נִלְקֶה וְאִם הָיָה
מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר צֶדֶק שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר תּוֹשָׁב נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב שֶׁבָּא עַל
בַּת יִשְׂרָאֵל נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר צֶדֶק נִלְקֶה וְאִם הָיָה
מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר תּוֹשָׁב שֶׁבָּא עַל בַּת גֵּר תּוֹשָׁב נִלְקֶה וְאִם הָיָה מִזַּרְעוֹ שֶׁל גֵּר צֶדֶק שֶׁבָּא עַל

שבת עם חשכה שחרית נתפללין מעריב נתפללין הדלקת נר מיום שבת חשכה
ובחולה ובהרלחם הפנים " שלשה דברים צריך אדם לומר בהדלקה בביתו
של חולה חיים ר' יוסי פוטר בכלה חוץ מן התפלה מפני שהוא פחם "
רשע ומה בשביל שיש פחם של הפנים פחם של הנר פחם של שמן על
המבבל מה הנר מפני שהוא מפני גוים מפני לסטים מפני רוח
ויכוי חוא שבשביל שהוא שלום בית ר' יהודה מהיכן "
ומשלים היו שלו חרש וכו' יהודה מהיכן " ומבל מה חברה היו יכול
שיהא משתהא בשביל שיהא שמן דולק כדי שיעור הזה ת"ל ונר
מדליקין בה ר' שלא יהא מדליקין בה " לא יקוב אדם
נקב בחבית ולא יתן לתוכה שמן ויניחנה על פי הנר כדי שתהא
נותנת שמן לנר ולא יתן לתוכה שמן בשביל שתהא נותנת שמן
לנר הרי זה יכבה מן הנר ואם נתן לתוכה שמן בשביל שתהא נותנת
שמן לנר הרי זה יכבה מן הנר " כל היין כשר לנסך ואין
מדליקין בו ואין מדליקין בשמן שרף ובשמן קיק ובשמן נפט ובשמן
בשמים ובשמן שומשמין " בשמן שומשמין ובשמן בשמים ובשמן
קיק ובשמן נפט ואין מדליקין בו ואין מדליקין בשמן שרף בשמן
מבושל שלא כדרך בישולו ושלא כדרך עירוי ואין מדליקין בו "
ואין מדליקין בשמן שרף בשמן קיק בשמן נפט ובשמן בשמים ובשמן
שומשמין ובשמן דגים ובשמן כרשינין ובשמן שקדים מרים ובשמן
בוהק ובשמן מבושל שלא כדרך בישולו ושלא כדרך עירוי ואין
מדליקין בו ואין מדליקין בשמן שרף בשמן קיק בשמן נפט ובשמן
בשמים ובשמן שומשמין ובשמן דגים ובשמן כרשינין ובשמן שקדים
מרים ובשמן בוהק ובשמן מבושל שלא כדרך בישולו ושלא כדרך
עירוי ואין מדליקין בו ואין מדליקין בפתילה של בית הבד ושל
גבלנין ושל כותנה שלא נטוה לשם נר ושל פשתן שלא נטוה לשם
נר ושל פשתן שלא נמלך עליה מבעוד יום ושל פשתן שלא נמלך
עליה מבעוד יום ושל פשתן שלא נמלך עליה מבעוד יום ושל
פשתן שלא נמלך עליה מבעוד יום ושל פשתן שלא נמלך עליה
מבעוד יום ושל פשתן שלא נמלך עליה מבעוד יום ושל פשתן
שלא נמלך עליה מבעוד יום ושל פשתן שלא נמלך עליה מבעוד
יום ושל פשתן שלא נמלך עליה מבעוד יום ושל פשתן שלא
נמלך עליה מבעוד יום ושל פשתן שלא נמלך עליה מבעוד יום

במה

מדליקין בה בכל יום חוץ מבגד צבעוני ומבגד שאינו מכובס
ומבגד שאינו מכובס ומבגד צבעוני ומבגד שאינו מכובס ומבגד
צבעוני ומבגד שאינו מכובס ומבגד צבעוני ומבגד שאינו מכובס
ומבגד צבעוני ומבגד שאינו מכובס ומבגד צבעוני ומבגד שאינו
מכובס ומבגד צבעוני ומבגד שאינו מכובס ומבגד צבעוני ומבגד
שאינו מכובס ומבגד צבעוני ומבגד שאינו מכובס ומבגד צבעוני

סדר הקדוש

אין צריך לפרוש משם של השלח שכיון שאמר הברכה בין כאן בין שם שם בשם משם שמו של שם שכח אומר לילך ואמר במוסף . ואבל במוסף אמר לילך ואמר הברכה בשם שיש לו שהיה מברכה משם ואמרה . ויבוא כיצד שיברך לילך על היין ואמר לפרוש המשם על השלחן ואם לשתות ושתמיד מברכה ואמרה ושלחן מיבעוד יום ומשם פרשה על השלחן ואם לשתות ואם לשתות ואם לשתות

לכבוד השבת מיכאל של מיכאל

סדר שחרית של שבת

יוצר

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט׃
נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם
יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר
בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נָאוָה קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ בְּעֵת צָרָה וּמְצִיל בְּעֵת עֲנִי וְשׁוֹגֵב בְּעֵת
קָרְאֵנוּ אֵלָיו׃ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר שְׁאֵרִית עַמֶּךָ וְאַל יֹאבְדוּ כָּל
הַחוֹסִים בְּךָ וְהַמְיַחֲלִים לִשְׁמֶךָ׃ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַשְׁקִיטָה רוֹגְזָם
וְהַמְתֵּן שְׁאוֹנָם וְהַרְגַּע תְּהוֹמָם׃ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַשְׁמִיעֵנוּ בְּשִׂמְחַת
עַמֶּךָ וְהַגִּילֵנוּ בִּנְאוֹת גּוֹיֶךָ וְהַרְנִינֵנוּ בְּתִפְאֶרֶת נַחֲלָתֶךָ׃ אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל הַשְׁמִיעֵנוּ בְּשִׂמְחַת עַמֶּךָ וְהַגִּילֵנוּ בִּנְאוֹת גּוֹיֶךָ וְהַרְנִינֵנוּ
בְּתִפְאֶרֶת נַחֲלָתֶךָ׃ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַשְׁקִיטָה רוֹגְזָם וְהַמְתֵּן שְׁאוֹנָם
וְהַרְגַּע תְּהוֹמָם׃ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁמֹר שְׁאֵרִית עַמֶּךָ וְאַל יֹאבְדוּ כָּל
הַחוֹסִים בְּךָ וְהַמְיַחֲלִים לִשְׁמֶךָ׃ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעַ בְּעֵת צָרָה
וּמְצִיל בְּעֵת עֲנִי וְשׁוֹגֵב בְּעֵת קָרְאֵנוּ אֵלָיו׃ יְיָ בָּרוּךְ בָּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד
מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְיָ מָלָךְ יְיָ מָלַךְ יְיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃
יְיָ עֹז לְעַמּוֹ יִתֵּן יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בַּשָּׁלוֹם׃

לְפִיכָךְ מֶלֶךְ מֵהֵימָנִי	כלח	וְלִשְׁמֹר מֶלֶךְ מֵהֵימָנִי	כלח
לְמַפְּעֶה מְלָכִים פְּרוֹלִים	כלח	וְהַרְגִּיעַ מְלָכִים מְדִינִים	כלח
וְעָשָׂה פְּרִישָׁה וְחִילוּל בְּיָם סוּף	כלח	לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר	כלח
לְמוֹרִידֵי יָם סוּף לְתְהוֹמוֹת	כלח	וְהַעֲבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ	כלח
וְיִשְׂרָאֵל מְפוֹכָם	כלח	בִּיד חוֹקָה וּבְזְרוֹעַ נְטוּיָה	כלח
וְיִמְרְטוּ מְרִיטֵי בְּלִילָה	כלח	אַף הִיזְרוּ מְכַבְּדִים לְמוֹשְׁלָה בְּלִילָה	כלח
לְעַשְׂתָּה מְזִירִים פְּרוֹלִים	כלח	אָז הִשְׁמִיעַ לְמַשְׁלִים בְּהַבְעָה	כלח
לְעַשְׂתָּה מְזִירִים פְּרוֹלִים	כלח	אָז הִשְׁמִיעַ לְמַשְׁלִים בְּהַבְעָה	כלח
הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב	כלח	הוֹדוּ לֵאלֹהֵי הָאֱלֹהִים	כלח

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ תְּהִלָּתוֹ בִּקְהַל חֲסִידִים׃ יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו בְּנֵי צִיּוֹן יָגִילוּ בְּמַלְכָּם׃ יְהַלְלוּ שְׁמוֹ בְּמָחוֹל בְּתֹף וְכִנּוֹר יְזַמְּרוּ לוֹ׃ כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה׃ יַעְלְזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד יְרַנְּנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם׃ רוֹמְמוֹת אֵל בִּגְרוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת בְּיָדָם׃ לַעֲשׂוֹת נְקָמָה בַּגּוֹיִם תּוֹכֵחוֹת בַּלְאֻמִּים׃ לֶאְסֹר מַלְכֵיהֶם בְּזִקִים וְנִכְבְּדֵיהֶם בְּכַבְלֵי בַרְזֶל׃ לַעֲשׂוֹת בָּהֶם מִשְׁפָּט כָּתוּב הָדָר הוּא לְכָל חֲסִידָיו׃ הַלְלוּיָהּ׃ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ׃ הַלְלוּהוּ בִּגְבוּרֹתָיו הַלְלוּהוּ כְּרֹב גֻּדְלוֹ׃ הַלְלוּהוּ בְּתֵקַע שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנֵבֶל וְכִנּוֹר׃ הַלְלוּהוּ בְּתֹף וּמָחוֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעוּגָב׃ הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה׃ כֹּל הַנְּשָׁמָה תְּהַלֵּל יָהּ הַלְלוּיָהּ׃

הודו לה׳

הודו לה׳ כי טוב כי לעולם חסדו׳ הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׳ הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו׳ לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו׳ לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׳ לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׳ לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו׳ את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׳ את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׳ למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׳ ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׳ ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו׳ לגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׳ והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׳ ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו׳ למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׳ למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו׳ ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׳ לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׳ ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׳ ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׳ נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׳ שבשפלינו זכר לנו כי לעולם חסדו׳ ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׳ נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׳ הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׳

הודו לה׳ כי טוב כי לעולם חסדו׳ הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׳ הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו׳ לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו׳ לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׳ לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׳ לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו׳ את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׳ את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׳ למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׳ ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׳ ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו׳ לגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׳ והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׳ ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו׳ למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׳ למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו׳ ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׳ לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׳ ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׳ ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׳ נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׳ שבשפלינו זכר לנו כי לעולם חסדו׳ ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׳ נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׳ הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׳

למנצח

למנצח על המות לבן תהלים לדוד כי אמר דוד לא ידעתי דברי נשמעתי לכל אשר יצוה אלהים ואין בי דבר לעשות ולא ידעתי מה יהיה בלילה הזה ומה יהיה ביום מחר כי אמרתי בלבבי ובנפשי ובכל מאודי ובכל מחשבותי ובכל מעשי ובכל מקומות משכנותי ובכל עתותי ובכל שעותי ובכל רגעי ובכל מדותי ובכל מקלותי ובכל מלותי ובכל מחנותי ובכל מרכבותי ובכל מרכזותי ובכל מרכולותי ובכל מרכולתי ובכל מרכולתי ובכל מרכולת

תהלים

תהלים

ברוך שאמר

ברוך שאמר והיה העולם ברוך עושה בראשית ברוך אומר לארץ רחם עליה ברוך נותן לה כח ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר טוב ליראיו ברוך חי לעד וקים לנצח ברוך פודה ומציל ברוך שמו

"ברוך שאמר והיה העולם ברוך הוא ברוך עושה בראשית ברוך אומר לארץ רחם עליה ברוך נותן לה כח ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר טוב ליראיו ברוך חי לעד וקים לנצח ברוך פודה ומציל ברוך שמו

הללויה

הללויה הללו עבדי יי שבחו את שם יי יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם יי רם על כל גוים יי על השמים כבודו מי כיי אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה

הללויה הללו עבדי יי שבחו את שם יי יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם יי רם על כל גוים יי על השמים כבודו מי כיי אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה

"הללויה הללו עבדי יי שבחו את שם יי יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם יי רם על כל גוים יי על השמים כבודו מי כיי אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה

הללויה הללו עבדי יי שבחו את שם יי יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם יי רם על כל גוים יי על השמים כבודו מי כיי אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה

"הללויה הללו עבדי יי שבחו את שם יי יהי שם יי מבורך מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם יי רם על כל גוים יי על השמים כבודו מי כיי אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה

ויהי ביום השלישי ויהי ערבים ויהי בקר יום השלישי ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עושה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עושה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יי אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יי אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יי אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יי אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יי אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסובב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם הנה ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יי אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יי אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר יי אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יי אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יי אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יי אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרות ויקולו את קול יי אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יי אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יי אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קולך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יי אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יי אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ויעש יי אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור והלבישם ויאמר יי אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם ויגרשהו יי אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

הללויה שבחו את יי מן השמים הללוהו במרומים הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים יהללו את שם יי כי הוא צוה ונבראו הללוהו מן הארץ תנינים וכל תהומות אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עושה דברו ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף מלכי ארץ וכל לאומים שרים וכל שופטי ארץ בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרובו הללויה ׃

בפסוקי דזמרה אומר הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו הללוהו בגבורותיו הללוהו כרב גדלו הללוהו בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועוגב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו בצלצלי תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה ׃

ברוך יי לעולם אמן ואמן ׃ ימלוך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה ׃ ברוך יי מציון שוכן ירושלים הללויה ׃ ברוך יי אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו ׃ וברוך שם כבודו לעולם ויתמלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן ׃ הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו ׃ הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו ׃ הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו ׃ לעשה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו ׃ לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו ׃ לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו ׃ לעשה אורים גדולים כי לעולם חסדו ׃ את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו ׃ את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו ׃ למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו ׃ ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו ׃ ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו ׃ לגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו ׃ והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו ׃ ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו ׃ למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו ׃ למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו ׃ ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו ׃ לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו ׃ ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו ׃ ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו ׃ נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו ׃ שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו ׃ ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו ׃ נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו ׃ הודו לאל השמים כי לעולם חסדו ׃ הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו ׃

ובשבת ישמח המלך בעזך יי ובישועתך מה תגיל מאד ׃ תאות לבו נתת לו ורצון שפתיו לא מנעת סלה ׃ כי תקדמנו ברכות טוב תשית לראשו עטרת פז ׃ חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים עולם ועד ׃ גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשית עליו ׃ כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את פניך ׃ כי המלך בטח ביי ובחסד עליון בל ימוט ׃ תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא שונאיך ׃ תשיתמו כתנור אש לעת פניך יי באפו יבלעם ותאכלמו אש ׃ פריו מארץ תאבד וזרעו מבני אדם ׃ כי נטו עליך רעה חשבו מזמה בל יוכלו ׃ כי תשיתמו שכם במיתריך תכין על פניהם ׃ רומה יי בעזך נשירה ונזמרה גבורתך ׃

לדוד

בשבת

נתנה הנוח בעת בכניסתה ועת ביציאתה אמר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של שבת קודש

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום הכפורים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב של סוכות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב של פסח

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב של שבועות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של יום טוב של ראש השנה

יִתְגַּדַּל

(משנה שבת פרק ט)

הַנִּפְלָאוֹת הַבְּרוּחוֹת בְּשִׁירֵי וּמְרַת מֶלֶךְ חַי לְעוֹלָמִים וָעֶד׃)
מִדַּת אֲדוֹנֵינוּ הַיְהוּדִים בְּשִׁירֵי וּמְרַת מֶלֶךְ חַי לְעוֹלָמִים וָעֶד׃ בְּמִי
לְהִתְעַנֵּג בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּשִׁירֵי וּמְרַת מֶלֶךְ חַי לְעוֹלָמִים וָעֶד׃
לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם וּלְהַדֵּר עַל כָּל הַדְּבָרִים שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁכָּל חוֹבָתָם כָּל הַיּוֹם בְּשִׁירֵי וּמְרַת מֶלֶךְ חַי לְעוֹלָמִים וָעֶד׃
שֶׁמְּמַר דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמֶּלֶךְ

בָּרוּךְ

(משנה שבת פרק ט)

בָּרוּךְ יְיָ הַמְבֹרָךְ ״ (ובפרשת שבת ויום טוב) בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן׃
(כורע האוחז במילות ומשתחוה סליק ומיישר)
בְּמַעֲלוֹת וּמְמַלְּכִים וּמְמַלְּכִים אָמֵן
הוּא ״ יִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמוֹ
בָּרוּךְ שֶׁלְּעוֹלָם הוּא ״ לְעִלָּא מִן כָּל בִּרְכָתָא שִׁירָתָא תֻּשְׁבְּחָתָא וְנֶחֱמָתָא דַּאֲמִירָן בְּעָלְמָא
וְעַל כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל ״ וְעַל כָּל עַמּוֹ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים וּבְחַיִּים וּבְטוּב וּבִישׁוּעָה
מְלוֹכוֹתָיו בְּמַיִם וּבְקִיּוּם וּבְעוֹשֶׁר וּבְכָבוֹד וּבְאוֹרָה וּבְשִׂמְחָה וּבְנַחַת וּבְצִדְקָה לְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל
לְעַמּוֹ ״ הוּא שֹׁמֵעַ רִנָּה וְתִפְלָה בְּעַגָּלָא וּבִזְמַן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן

יִתְגַּדַּל

(משנה שבת פרק ט)

הַנִּפְלָאוֹת הַבְּרוּחוֹת בְּשִׁירֵי וּמְרַת מֶלֶךְ חַי לְעוֹלָמִים וָעֶד׃)
מִדַּת אֲדוֹנֵינוּ הַיְהוּדִים בְּשִׁירֵי וּמְרַת מֶלֶךְ חַי לְעוֹלָמִים וָעֶד׃ בְּמִי
לְהִתְעַנֵּג בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּשִׁירֵי וּמְרַת מֶלֶךְ חַי לְעוֹלָמִים וָעֶד׃
לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם וּלְהַדֵּר עַל כָּל הַדְּבָרִים שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת
מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁכָּל חוֹבָתָם כָּל הַיּוֹם בְּשִׁירֵי וּמְרַת מֶלֶךְ חַי לְעוֹלָמִים וָעֶד׃
שֶׁמְּמַר דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמֶּלֶךְ

מְרֹם הַהֲלוּהוּ בְּרוּמֵי רָקִיעַ יִשְׁתַּבַּח מִדְּעַת הַמְּהֻלָּל הַמְּחֻדָּשׁ טוֹבוֹ בְּכָל יוֹם
תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית פְּעֻלּוֹת עֶלְיוֹנִים שִׁבְחוֹתָם עַל מְלֵחוּמוֹת וּמַרְכְּבוֹת
יִשְׂרָאֵל כִּי הוּא לְבַדּוֹ פּוֹעֵל גְּבוּרוֹת עֹשֶׂה חֲדָשׁוֹת בְּעֵל מִלְחָמוֹת וְזוֹרֵעַ צְדָקוֹת
לְךָ בָּרוּךְ נְעִימוֹת יִפְאֶה לְמַלְכֵּךְ כִּי רַעַשׁ וְקוֹלוֹת וּמְיֻחָדוֹת יְמַלְּכוּ וְהַמְשֻׁבָּחוֹת
לְעַמְּךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת ״ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ ״
קְדוֹשׁ בְּרוּךְ שְׁמוֹ קָדוֹשׁ וּבְרוּךְ בְּכָל יוֹם יְבָרְכוּךָ סֶלָה קָדוֹשׁ אַתָּה וְנוֹרָא שְׁמֶךָ
וְאֵין אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדֶיךָ כַּכָּתוּב וְקָרָא זֶה אֶל זֶה וְאָמַר קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ קָדוֹשׁ יְיָ
צְבָאוֹת מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ וְאוֹמְרִים לְעֻמָּתָם מִשְׁתַּבְּחִים וּמְשַׁבְּחִים ״ בָּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ
מִמְּקוֹמוֹ מִמְּקוֹמְךָ מַלְכֵּנוּ תּוֹפִיעַ וְתִמְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנַחְנוּ לָךְ מָתַי תִּמְלֹךְ
בְּצִיּוֹן בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד תִּשְׁכֹּן תִּתְפָּאַר לְדוֹר וָדוֹר וְתִתְקַדַּשׁ בְּקֶרֶב
יְרוּשָׁלַיִם עִירְךָ לְדוֹר וָדוֹר וְלָנֶצַח נְצָחִים וְעֵינֵינוּ תִּרְאֶינָה מַלְכוּתֶךָ כַּדָּבָר הָאָמוּר
עַל יַד דָּוִד עִירֵךְ בְּמִלֵּי דְשִׁירָתָא יְיָ מַלְכוּתָךְ אֱלֹהַיִךְ צִיּוֹן לְדוֹר וָדוֹר הַלְלוּיָהּ
לְדוֹר וָדוֹר נַגִּיד גָּדְלֶךָ וּלְנֵצַח נְצָחִים קְדֻשָּׁתְךָ נַקְדִּישׁ וְשִׁבְחֲךָ אֱלֹהֵינוּ מִפִּינוּ לֹא
יָמוּשׁ לָעַד כִּי אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ אַתָּה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ ״

אַשְׁרֵי יוֹשְׁבֵי בֵיתֶךָ עוֹד יְהַלְלוּךָ סֶלָה אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ
אֱלֹהָיו לוֹ ״ תְּהִלָּה לְדָוִד אֲרוֹמִמְךָ אֱלוֹהַי הַמֶּלֶךְ וַאֲבָרְכָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד בְּכָל יוֹם
אֲבָרְכֶךָּ וַאֲהַלְלָה שִׁמְךָ לְעוֹלָם וָעֶד גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד וְלִגְדֻלָּתוֹ אֵין חֵקֶר ״
דּוֹר לְדוֹר יְשַׁבַּח מַעֲשֶׂיךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ יַגִּידוּ ״ הֲדַר כְּבוֹד הוֹדֶךָ וְדִבְרֵי נִפְלְאֹתֶיךָ אָשִׂיחָה ״
וֶעֱזוּז נוֹרְאוֹתֶיךָ יֹאמֵרוּ וּגְדֻלָּתְךָ אֲסַפְּרֶנָּה ״ זֵכֶר רַב טוּבְךָ יַבִּיעוּ וְצִדְקָתְךָ יְרַנֵּנוּ ״
חַנּוּן וְרַחוּם יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וּגְדָל חָסֶד ״ טוֹב יְיָ לַכֹּל וְרַחֲמָיו עַל כָּל מַעֲשָׂיו ״ יוֹדוּךָ יְיָ
כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ יְבָרְכוּכֻךָּ ״ כְּבוֹד מַלְכוּתְךָ יֹאמֵרוּ וְגִבּוּרָתְךָ יְדַבֵּרוּ ״ לְהוֹדִיעַ
לִבְנֵי הָאָדָם גְּבוּרֹתָיו וּכְבוֹד הֲדַר מַלְכוּתוֹ ״ מַלְכוּתְךָ מַלְכוּת כָּל עֹלָמִים וּמֶמְשַׁלְתְּךָ
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר ״ סוֹמֵךְ יְיָ לְכָל הַנֹּפְלִים וְזוֹקֵף לְכָל הַכְּפוּפִים ״ עֵינֵי כֹל אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּ
וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם אֶת אָכְלָם בְּעִתּוֹ ״ פּוֹתֵחַ אֶת יָדֶךָ וּמַשְׂבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן ״ צַדִּיק יְיָ
בְּכָל דְּרָכָיו וְחָסִיד בְּכָל מַעֲשָׂיו ״ קָרוֹב יְיָ לְכָל קֹרְאָיו לְכֹל אֲשֶׁר יִקְרָאֻהוּ בֶּאֱמֶת ״
רְצוֹן יְרֵאָיו יַעֲשֶׂה וְאֶת שַׁוְעָתָם יִשְׁמַע וְיוֹשִׁיעֵם ״ שׁוֹמֵר יְיָ אֶת כָּל אֹהֲבָיו וְאֵת כָּל
הָרְשָׁעִים יַשְׁמִיד ״ תְּהִלַּת יְיָ יְדַבֶּר פִּי וִיבָרֵךְ כָּל בָּשָׂר שֵׁם קָדְשׁוֹ לְעוֹלָם וָעֶד ״
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ ״

בְּרִיכָה

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ שֶׁבְּרָאָנוּ לִכְבוֹדוֹ וְהִבְדִּילָנוּ מִן הַתּוֹעִים וְנָתַן לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת
וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה ״ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֲשֶׁר נָתַן
לָנוּ תּוֹרַת אֱמֶת וְחַיֵּי עוֹלָם נָטַע בְּתוֹכֵנוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ נוֹתֵן הַתּוֹרָה ״ בָּרוּךְ אַתָּה
יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת
וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה לִקְדֻשָּׁה
וְלִמְנוּחָה וְאֶת יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה וְלִכַפָּרָה וְאֶת כָּל חַטֹּאתֵינוּ
בּוֹ לְהִתְכַּפֵּר עָלֵינוּ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל פְּשָׁעֵינוּ בּוֹ וְהִקְרִיבוּ בְנֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת הַקְּטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת הַנֵּרוֹת וְאֶת הַקְּרָבָנוֹת וְאֶת הַכִּפּוּרִים
בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְאֶת הַפָּרָה וְאֶת הַשָּׂעִיר הַמִּשְׁתַּלֵּחַ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְאֶת הַשָּׂעִיר
הַנִּשְׂרָף וְאֶת הַמְשַׁלֵּחַ וְאֶת הַנִּשְׂרָף וְאֶת הַמְכַפֵּר וְאֶת הַמִּתְכַּפֵּר וְאֶת הַמְטַהֵר
וְאֶת הַמִּתְטַהֵר וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע מִצְוֹת שֶׁהֵם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַיָּמִים
הַמְּיֻחָדִים וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַשָּׁבוּעוֹת הַמְּיֻחָדוֹת וְאֶת הַמְקַבְּלִים
עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַשַּׁבָּתוֹת הַמְּיֻחָדוֹת וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן
הַיָּמִים הַמְּיֻחָדִים וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַשָּׁבוּעוֹת הַמְּיֻחָדוֹת
וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַשַּׁבָּתוֹת הַמְּיֻחָדוֹת וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם
שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַיָּמִים הַמְּיֻחָדִים וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַשָּׁבוּעוֹת
הַמְּיֻחָדוֹת וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַשַּׁבָּתוֹת הַמְּיֻחָדוֹת וְאֶת הַמְקַבְּלִים
עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַיָּמִים הַמְּיֻחָדִים וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן
הַשָּׁבוּעוֹת הַמְּיֻחָדוֹת וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַשַּׁבָּתוֹת הַמְּיֻחָדוֹת
וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַיָּמִים הַמְּיֻחָדִים וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם
שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַשָּׁבוּעוֹת הַמְּיֻחָדוֹת וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַשַּׁבָּתוֹת
הַמְּיֻחָדוֹת וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַיָּמִים הַמְּיֻחָדִים וְאֶת הַמְקַבְּלִים
עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַשָּׁבוּעוֹת הַמְּיֻחָדוֹת וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן
הַשַּׁבָּתוֹת הַמְּיֻחָדוֹת וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַיָּמִים הַמְּיֻחָדִים
וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַשָּׁבוּעוֹת הַמְּיֻחָדוֹת וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם
שֶׁבַע בְּמִנְיַן הַשַּׁבָּתוֹת הַמְּיֻחָדוֹת וְאֶת הַמְקַבְּלִים עֲלֵיהֶ

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לְמֹחַר הִנֵּה אֲנִי בָּא אֵלֶיךָ וְנִצַּבְתָּ לִי שָׁם עַל שְׂפַת הַיְאוֹר וְהַמַּטֶּה אֲשֶׁר נֶהְפַּךְ לְנָחָשׁ תִּקַּח בְּיָדֶךָ׃ וְאָמַרְתָּ אֵלָיו יְיָ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים שְׁלָחַנִי אֵלֶיךָ לֵאמֹר שַׁלַּח אֶת עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי בַּמִּדְבָּר וְהִנֵּה לֹא שָׁמַעְתָּ עַד כֹּה׃ כֹּה אָמַר יְיָ בְּזֹאת תֵּדַע כִּי אֲנִי יְיָ הִנֵּה אֲנֹכִי מַכֶּה בַּמַּטֶּה אֲשֶׁר בְּיָדִי עַל הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאוֹר וְנֶהְפָּכוּ לְדָם׃ וְהַדָּגָה אֲשֶׁר בַּיְאוֹר תָּמוּת וּבָאַשׁ הַיְאוֹר וְנָלְאוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן הַיְאוֹר׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל אַהֲרֹן קַח מַטְּךָ וּנְטֵה יָדְךָ עַל מֵימֵי מִצְרַיִם עַל נַהֲרֹתָם עַל יְאֹרֵיהֶם וְעַל אַגְמֵיהֶם וְעַל כָּל מִקְוֵה מֵימֵיהֶם וְיִהְיוּ דָם וְהָיָה דָם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם וּבָעֵצִים וּבָאֲבָנִים׃ וַיַּעֲשׂוּ כֵן מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ וַיָּרֶם בַּמַּטֶּה וַיַּךְ אֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאוֹר לְעֵינֵי עַבְדֵי פַרְעֹה וּלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיֵּהָפְכוּ כָּל הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאוֹר לְדָם׃ וְהַדָּגָה אֲשֶׁר בַּיְאוֹר מֵתָה וַתִּבְאַשׁ הַיְאוֹר וְלֹא יָכְלוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן הַיְאוֹר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ כֵן חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלָטֵיהֶם וַיֶּחֱזַק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ׃ וַיִּפֶן פַּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל בֵּיתוֹ וְלֹא שָׁת לִבּוֹ גַּם לָזֹאת׃ וַיַּחְפְּרוּ כָל מִצְרַיִם סְבִיבֹת הַיְאוֹר מַיִם לִשְׁתּוֹת כִּי לֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מִמֵּימֵי הַיְאוֹר׃ וַיִּמָּלְאוּ שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת יְיָ אֶת הַיְאוֹר׃

שמע

בשמו ישראל במהבה "

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ יְיָ יְיָ אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד וֶאֱמֶת׃ נוֹצֵר חֶסֶד לָאֲלָפִים נֹשֵׂא עָוֹן וָפֶשַׁע וְחַטָּאָה וְנַקֵּה׃ סְלַח לַעֲוֹנֵנוּ וּלְחַטָּאתֵנוּ וּנְחַלְתָּנוּ׃ פְּנֵה אֵלֵינוּ וְחָנֵּנוּ כִּי יָחִיד וְרַחוּם אָנִי׃ צַר מְעוֹרְרֵי רַחֲמֶיךָ וְסַלַּח לָנוּ בְּעֵת נָעֳרֵנוּ וְנָקֵל׃ רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ לְמַעַן שִׁמְךָ כִּי גּוֹאֲלֵנוּ חָזָק יְיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ וְקָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ תִּשְׁגַּב תְּהִלָּתֵנוּ וְתִתְקַבֵּל בְּרַחֲמִים תְּחִנָּתֵנוּ וְתִשְׁמַע בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן צַעֲקָתֵנוּ

ישראל ועמך ישראל נקרא שמך עליו ואין לנו אלהים אחרים אלא אתה ואתה
הוא אלהינו ואתה הוא אלהינו ואתה הוא אלהינו ואתה הוא אלהינו

ויכולו משה את הספר

משה כתב את התורה הזאת ונתנה לכהנים בני לוי הנושאים את ארון ברית יי׳ ולכל זקני ישראל ויאמר משה אליהם מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה בחג הסכות בבוא כל ישראל לראות את פני יי׳ אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו וילמדו ויראו את יי׳ אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת ובניהם אשר לא ידעו ישמעו וילמדו ויראו את יי׳ אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה ויכתוב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי הנושאים את ארון ברית יי׳ ואל כל זקני ישראל ויצו משה אתם לאמר מקץ שבע שנים במועד שנת השמטה בחג הסכות בבוא כל ישראל לראות את פני יי׳ אלהיך במקום אשר יבחר תקרא את התורה הזאת נגד כל ישראל באזניהם הקהל את העם האנשים והנשים והטף וגרך אשר בשעריך למען ישמעו וילמדו ויראו את יי׳ אלהיכם ושמרו לעשות את כל דברי התורה הזאת ובניהם אשר לא ידעו ישמעו וילמדו ויראו את יי׳ אלהיכם כל הימים אשר אתם חיים על האדמה אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה ויהי כאשר כלו משה לכתב את דברי התורה הזאת על ספר עד תמם ויצו משה את הלוים נשאי ארון ברית יי׳ לאמר לקחו את ספר התורה הזאת ושמתם אתו מצד ארון ברית יי׳ אלהיכם והיה שם בך לעד כי אנכי ידעתי את מריך ואת ערפך הן בעודני חי עמכם היום ממרים הייתם את יי׳ וכי אחרי מותי ויותר ויקהל משה את כל זקני שבטיכם ושטריכם ואדברה באזניהם את הדברים האלה ואעידה בם את השמים ואת הארץ כי ידעתי אנכי את אחרי מותי כי השחת תשחתון וסרתם מן הדרך אשר צויתי אתכם והקרתה אתכם הרעה באחרית הימים כי עשיתם את הרע בעיני יי׳ להכעיסו במעשה ידיכם ויאמר משה באזני כל קהל ישראל את דברי השירה הזאת עד תמם

בי שם

בשבתות ויומים טובים אומרים כאן קדיש

עלינו

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית שלא עשנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו אין עוד אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי׳ הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד על כן נקוה לך יי׳ אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון לפניך יי׳ אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כולם את עול מלכותך ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד כאמור בתורתך יי׳ ימלך לעלם ועד ונאמר והיה יי׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי׳ אחד ושמו אחד

ובדברי קדשך כתוב לאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי׳ תטהרו ונאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם ונאמר והסירותי את לב האבן מבשרכם ואתן לב בשר ונאמר ורוחי אתן בקרבכם ועשיתי את אשר בחקותי תלכו ומשפטי תשמרו ועשיתם ונאמר ונתתי רוחי בקרבכם והיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא ההוא ומת ונאמר ואתם דבקים ביי׳ אלהיכם חיים כולכם היום ונאמר ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל ונאמר כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם ונאמר אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם אגמול ונאמר כי אני יי׳ אלהיכם מחיה המתים ומרפא לחולים ומוציא אסורים ומקים נופלים ולך לבדך אנחנו מודים ואלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון גליו ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי שחק ורגלינו קלות כאילות אין אנחנו מספיקים להודות לך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו ולברך את שמך על אחת מני אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו ממצרים גאלתנו יי׳ אלהינו ומבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחליים רעים ונאמנים דליתנו עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבונו חסדיך ואל תטשנו יי׳ אלהינו לנצח על כן אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו והלשון אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו ויקלסו ויפארו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו אלהינו כי כל פה לך יודה וכל לשון לך תשבע וכל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה וכל לבבות יראוך וכל קרבים ומכליות יזמרו לשמך כאמור כל עצמותי תאמרנה יי׳ מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו מי יערך לך ומי ישוה לך ומי יעמיד לך האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ נהלל ונשבחך ונפאר את שם קדשך כאמור לדוד ברכי נפשי את יי׳ וכל קרבי את שם קדשו האל בתעצומות עזך הגדול בכבוד שמך הגבור לנצח והנורא בנוראותיך המלך היושב על כסא רם ונשא שוכן עד מרומים וקדוש שמו ונאמר רננו צדיקים ביי׳ לישרים נאוה תהלה בפי ישרים תתהלל ובדברי צדיקים תתברך ובלשון חסידים תתרומם ובקרב קדושים תתקדש ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל בשמחה רנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך

יהללוך יי׳ אלהינו כל מעשיך וחסידיך צדיקים עושי רצונך וכל עמך בית ישראל ברנה יודו ויברכו ויקלסו ויפארו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו כי לך טוב להודות ולשמך נאה לזמר כי מעולם ועד עולם אתה אל גבור בתהלות אל מלך גדול בתשבחות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים

ברוך אתה יי׳ מלך מהולל בתשבחות

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אל אב הרחמן מנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים והוא רואה ואינו נראה ומושל בכל נוצר כי הוא עשה ואין זולתו ומי יאמר לו מה תעשה ומי יתנגד לו ומי יאמר לו מה תפעל הוא אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת הוא אלהינו אין עוד אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי׳ הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד על כן נקוה לך יי׳ אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו ויידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון לפניך יי׳ אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כולם את עול מלכותך ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד כאמור בתורתך יי׳ ימלך לעלם ועד ונאמר והיה יי׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי׳ אחד ושמו אחד

ובדברי קדשך כתוב לאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני יי׳ תטהרו ונאמר וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם ונאמר והסירותי את לב האבן מבשרכם ואתן לב בשר ונאמר ורוחי אתן בקרבכם והיה כל הנפש אשר לא תשמע אל הנביא ההוא ומת ונאמר ואתם דבקים ביי׳ אלהיכם חיים כולכם היום ונאמר ראו עתה כי אני אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמית ואחיה מחצתי ואני ארפא ואין מידי מציל ונאמר כי אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם ונאמר אם שנותי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי אשלם אגמול ונאמר כי אני יי׳ אלהיכם מחיה המתים ומרפא לחולים ומוציא אסורים ומקים נופלים ולך לבדך אנחנו מודים ואלו פינו מלא שירה כים ולשוננו רנה כהמון גליו ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע ועינינו מאירות כשמש וכירח וידינו פרושות כנשרי שחק ורגלינו קלות כאילות אין אנחנו מספיקים להודות לך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו ולברך את שמך על אחת מני אלף אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות שעשית עם אבותינו ועמנו ממצרים גאלתנו יי׳ אלהינו ומבית עבדים פדיתנו ברעב זנתנו ובשבע כלכלתנו מחרב הצלתנו ומדבר מלטתנו ומחליים רעים ונאמנים דליתנו עד הנה עזרונו רחמיך ולא עזבונו חסדיך ואל תטשנו יי׳ אלהינו לנצח על כן אברים שפלגת בנו ורוח ונשמה שנפחת באפינו והלשון אשר שמת בפינו הן הם יודו ויברכו ויקלסו ויפארו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו אלהינו כי כל פה לך יודה וכל לשון לך תשבע וכל ברך לך תכרע וכל קומה לפניך תשתחוה וכל לבבות יראוך וכל קרבים ומכליות יזמרו לשמך כאמור כל עצמותי תאמרנה יי׳ מי כמוך מציל עני מחזק ממנו ועני ואביון מגזלו מי יערך לך ומי ישוה לך ומי יעמיד לך האל הגדול הגבור והנורא אל עליון קונה שמים וארץ נהלל ונשבחך ונפאר את שם קדשך כאמור לדוד ברכי נפשי את יי׳ וכל קרבי את שם קדשו האל בתעצומות עזך הגדול בכבוד שמך הגבור לנצח והנורא בנוראותיך המלך היושב על כסא רם ונשא שוכן עד מרומים וקדוש שמו ונאמר רננו צדיקים ביי׳ לישרים נאוה תהלה בפי ישרים תתהלל ובדברי צדיקים תתברך ובלשון חסידים תתרומם ובקרב קדושים תתקדש ובמקהלות רבבות עמך בית ישראל בשמחה רנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל היצורים לפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו להודות להלל לשבח לפאר לרומם להדר לברך לעלה ולקלס על כל דברי שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך

יהללוך יי׳ אלהינו כל מעשיך וחסידיך צדיקים עושי רצונך וכל עמך בית ישראל ברנה יודו ויברכו ויקלסו ויפארו ויעריצו ויקדישו וימליכו את שמך מלכנו כי לך טוב להודות ולשמך נאה לזמר כי מעולם ועד עולם אתה אל גבור בתהלות אל מלך גדול בתשבחות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים

ברוך אתה יי׳ מלך מהולל בתשבחות

קדוש ישראל
גואלנו יי צבאות שמו

(ושמו שהשלים ההפטרה מלא המפטיר בתורה)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם צוּר כָּל הָעוֹלָמִים צַדִּיק בְּכָל הַדּוֹרוֹת הָאֵל הַנֶּאֱמָן הָאוֹמֵר וְעוֹשֶׂה הַמְדַבֵּר וּמְקַיֵּם שֶׁכָּל דְּבָרָיו אֱמֶת וָצֶדֶק נֶאֱמָן אַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְנֶאֱמָנִים דְּבָרֶיךָ וְדָבָר אֶחָד מִדְּבָרֶיךָ אָחוֹר לֹא יָשׁוּב רֵיקָם כִּי אֵל מֶלֶךְ נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה הוּא בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַנֶּאֱמָן בְּכָל דְּבָרָיו.

(מפטיר ומי שהוא בעמד)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בִּנְבִיאִים טוֹבִים וְרָצָה בְּדִבְרֵיהֶם הַנֶּאֱמָרִים בֶּאֱמֶת בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בַּתּוֹרָה וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ וּבְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וּבִנְבִיאֵי הָאֱמֶת וְהַצֶּדֶק.

סימן השמיעה מלא הוון דקדוש בתרי"ת ומלא הוון דמפטיר בתרי"ת ומלא הוון דהפטרה ת"ת ב"ה ומלא הוון דברכותיה כדי שיהא לבו גס בתורה ובמצות ולכל הפחות ד' פעמים בשבוע אבל אם אינו יכול לכוין בכל אלו הדברים אל יניח התפלין בלא כוונה כלל ומלא הוון דברכותיה כדי שיהא לבו גס בתורה ובמצות ולכל הפחות ד' פעמים בשבוע אבל אם אינו יכול לכוין בכל אלו הדברים אל יניח התפלין בלא כוונה כלל ומלא הוון דברכותיה כדי שיהא לבו גס בתורה ובמצות ולכל הפחות ד' פעמים בשבוע אבל אם אינו יכול לכוין בכל אלו הדברים אל יניח התפלין בלא כוונה כלל

הַשְׁכָּבָה

הַשְׁכִּיבֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מַלְכֵּנוּ לְחַיִּים וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ וְתַקְּנֵנוּ בְּעֵצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהָגֵן בַּעֲדֵנוּ וְהָסֵר מֵעָלֵינוּ אוֹיֵב דֶּבֶר וְחֶרֶב וְרָעָב וְיָגוֹן וְהָסֵר שָׂטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ וּבְצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמְרֵנוּ וּמַצִּילֵנוּ אָתָּה כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וּשְׁמוֹר צֵאתֵנוּ וּבוֹאֵנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וּפְרוֹס עָלֵינוּ סֻכַּת שְׁלוֹמֶךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַפּוֹרֵס סֻכַּת שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלָיִם.

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ.

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת.

יְיָ אֱלֹהֵינוּ הַנִּשְׁמָה שֶׁנָּתַתָּ בְּתוֹכֵנוּ טְהוֹרָה הִיא אַתָּה בְרָאתָהּ אַתָּה יְצַרְתָּהּ אַתָּה נְפַחְתָּהּ בָּנוּ וְאַתָּה מְשַׁמְּרָהּ בְּקִרְבֵּנוּ וְאַתָּה עָתִיד לִטְּלָהּ מִמֶּנּוּ וּלְהַחֲזִירָהּ בָּנוּ לֶעָתִיד לָבוֹא כָּל זְמַן שֶׁהַנְּשָׁמָה בְּקִרְבִּי מוֹדֶה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי רִבּוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים אֲדוֹן כָּל הַנְּשָׁמוֹת בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר נְשָׁמוֹת לִפְגָרִים מֵתִים.

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ וְשַׁבַּת קָדְשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ זִכָּרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וְשַׁבַּת קָדְשְׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת.

וְהַשִּׂיאֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת בִּרְכַּת מִן הַשָּׁמַיִם וְאֶת שְׂכַר הַצְּדָקָה וְהַגְּמִילוּת חֲסָדִים וְהַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וְהַנַּחַת רוּחַ וְהַצְלָחָה וְהַרְוָחָה וְהַנֶּחָמָה וְהַפַּרְנָסָה וְהַכַּלְכָּלָה וְהָרַחֲמ

ברוך

אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר נתן לשכוי בינה להבחין בין יום ובין לילה

ברכות השחר

תפלת שחרית

ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו

כי שעשה

(משבצ שלפא מרש מפרו החון (וחוס)

ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה עיר המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות ונערבה לייי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות

ומנחתם ערבה לייי

ויהי ערב ויהי בקר יום ששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃ ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃

תקנת

ליל שבועות הוא ליל ה׳ שהם חמשה ימים קודם יום הששי שבו נתנו התורה לישראל ואנו נוהגים לשמור ליל שבועות כדי שלא יהא נרדם בשעה שהיו ישראל עומדים לקבל התורה ונמצאו מתקנים ומזומנים לקבלה ביום הששי ואומרים בו תיקון שלם מכל ספרי הקדש ומתחילין מבראשית עד סוף התורה ומפטירין בנביא ומתחילין מספר יהושע עד סוף הנביאים ומפטירין בספר מלאכי ומתחילין מספר תהלים עד סוף הכתובים ומפטירין בספר דניאל ומתחילין מספר משלי עד סוף הכתובים ומפטירין בספר דברי הימים ומתחילין מספר איוב עד סוף הכתובים ומפטירין בספר עזרא ומתחילין מספר שיר השירים עד סוף הכתובים ומפטירין בספר רות ומתחילין מספר איכה עד סוף הכתובים ומפטירין בספר קהלת ומתחילין מספר אסתר עד סוף הכתובים ומפטירין בספר אסתר ומתחילין מספר דניאל עד סוף הכתובים ומפטירין בספר עזרא ומתחילין מספר דברי הימים עד סוף הכתובים ומפטירין בספר נחמיה ומתחילין מספר ישעיה עד סוף הנביאים ומפטירין בספר מלאכי ומתחילין מספר יחזקאל עד סוף הנביאים ומפטירין בספר ישעיה ומתחילין מספר ירמיה עד סוף הנביאים ומפטירין בספר ירמיה ומתחילין מספר הושע עד סוף הנביאים ומפטירין בספר הושע ומתחילין מספר יואל עד סוף הנביאים ומפטירין בספר יואל ומתחילין מספר עמוס עד סוף הנביאים ומפטירין בספר עמוס ומתחילין מספר עובדיה עד סוף הנביאים ומפטירין בספר עובדיה ומתחילין מספר יונה עד סוף הנביאים ומפטירין בספר יונה ומתחילין מספר מיכה עד סוף הנביאים ומפטירין בספר מיכה ומתחילין מספר נחום עד סוף הנביאים ומפטירין בספר נחום ומתחילין מספר חבקוק עד סוף הנביאים ומפטירין בספר חבקוק ומתחילין מספר צפניה עד סוף הנביאים ומפטירין בספר צפניה ומתחילין מספר חגי עד סוף הנביאים ומפטירין בספר חגי ומתחילין מספר זכריה עד סוף הנביאים ומפטירין בספר זכריה ומתחילין מספר מלאכי עד סוף הנביאים ומפטירין בספר מלאכי ומתחילין מספר תהלים עד סוף הכתובים ומפטירין בספר תהלים ומתחילין מספר משלי עד סוף הכתובים ומפטירין בספר משלי ומתחילין מספר איוב עד סוף הכתובים ומפטירין בספר איוב ומתחילין מספר שיר השירים עד סוף הכתובים ומפטירין בספר שיר השירים ומתחילין מספר רות עד סוף הכתובים ומפטירין בספר רות ומתחילין מספר איכה עד סוף הכתובים ומפטירין בספר איכה ומתחילין מספר קהלת עד סוף הכתובים ומפטירין בספר קהלת ומתחילין מספר אסתר עד סוף הכתובים ומפטירין בספר אסתר ומתחילין מספר דניאל עד סוף הכתובים ומפטירין בספר דניאל ומתחילין מספר עזרא עד סוף הכתובים ומפטירין בספר עזרא ומתחילין מספר דברי הימים עד סוף הכתובים ומפטירין בספר דברי הימים ומתחילין מספר נחמיה עד סוף הכתובים ומפטירין בספר נחמיה ומתחילין מספר ישעיה עד סוף הנביאים ומפטירין בספר ישעיה ומתחילין מספר ירמיה עד סוף הנביאים ומפטירין בספר ירמיה ומתחילין מספר יחזקאל עד סוף הנביאים ומפטירין בספר יחזקאל ומתחילין מספר הושע עד סוף הנביאים ומפטירין בספר הושע ומתחילין מספר יואל עד סוף הנביאים ומפטירין בספר יואל ומתחילין מספר עמוס עד סוף הנביאים ומפטירין בספר עמוס ומתחילין מספר עובדיה עד סוף הנביאים ומפטירין בספר עובדיה ומתחילין מספר יונה עד סוף הנביאים ומפטירין בספר יונה ומתחילין מספר מיכה עד סוף הנביאים ומפטירין בספר מיכה ומתחילין מספר נחום עד סוף הנביאים ומפטירין בספר נחום ומתחילין מספר חבקוק עד סוף הנביאים ומפטירין בספר חבקוק ומתחילין מספר צפניה עד סוף הנביאים ומפטירין בספר צפניה ומתחילין מספר חגי עד סוף הנביאים ומפטירין בספר חגי ומתחילין מספר זכריה עד סוף הנביאים ומפטירין בספר זכריה ומתחילין מספר מלאכי עד סוף הנביאים ומפטירין בספר מלאכי

ברוך

כשמברכין החזן בקול רם׃

ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד׃ ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד׃ ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד׃

וּמְבוֹרָכִין לְעוֹלָם וְעֶד. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְהָיָה עֵקֶב תִּשְׁמְעוּן אֶת הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה וְשָׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם וְשָׁמַר ה׳ אֱלֹהֶיךָ לְךָ אֶת הַבְּרִית וְאֶת הַחֶסֶד אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ. וְאָהַב וּבֵרַךְ וְהִרְבָּךְ בָּרוּךְ אַתָּה ה׳ אוֹהֵב עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל.

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ אֵין כַּאדוֹנֵינוּ אֵין כְּמַלְכֵּנוּ אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ. מִי בֵאלֹהֵינוּ מִי בַאדוֹנֵינוּ מִי בְמַלְכֵּנוּ מִי בְמוֹשִׁיעֵנוּ. נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ. בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ. אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם. כְּמִנְהָג שֶׁלֹּא הָיָה נוֹהֵג מִיָּמֵינוּ אֶלָּא בִּשְׁעַת הַסַּכָּנָה וְאַף עַל פִּי כֵן הִקְטִירוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים בִּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם. כְּמִנְהָג שֶׁלֹּא הָיָה נוֹהֵג מִיָּמֵינוּ אֶלָּא בִּשְׁעַת הַסַּכָּנָה וְאַף עַל פִּי כֵן הִקְטִירוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים

הַפְלָאוֹת וְנוֹרָאוֹת עֲשֵׂה כָּל נִרְאָה
יְהוָה בְּרוּכִים מַעֲשֶׂיךָ וְיוֹדְךָ נַפְשִׁי תְּבָרְכֶךָ
נִשְׁמוֹר לְךָ הַמְיֻחָד וְהוּא אֶחָד וְשִׁמְךָ
לְעוֹלָם וָעֶד מַלְכֵּנוּ תָּמִיד וְתִמְלֹךְ
עָלֵינוּ וְעַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ

יִגְדַּל

יִגְדַּל אֱלֹהִים חַי וְיִשְׁתַּבַּח
מְצוּיָה וְאֵין עִתּוֹ נִמְצָא
נִמְצָא וְאֵין קִצּוֹ נִמְנָא
נִמְנָא וְאֵין לוֹ יְחוּס נֶעְלָם
וְאֵין דָּבָר קָדוּם לוֹ
אֶחָד וְאֵין יָחִיד כְּיִחוּדוֹ
נֶעְלָם וְאֵין סוֹף לְאַחְדוּתוֹ
אֵין לוֹ דְּמוּת הַגּוּף וְאֵינוֹ גּוּף
לֹא נַעֲרֹךְ אֵלָיו קְדֻשָּׁתוֹ
קָדוֹשׁ אֵין קָדוֹשׁ כַּיהוָה

שיר המיוחד על יד מלאכי

וזהו שלום לשבת וקדוש בלי הפסקה

שָׁלוֹם עָלֶיךָ מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם מַלְאֲכֵי עֶלְיוֹן מִמֶּלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא
בֹּאֲכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם וְצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם מַלְאֲכֵי הַשָּׁלוֹם
בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם בְּבוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם וְצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם בְּבוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם
וְצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם בְּבוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם וְצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם
בְּבוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם וְצֵאתְכֶם לְשָׁלוֹם בָּרְכוּנִי לְשָׁלוֹם בְּבוֹאֲכֶם לְשָׁלוֹם וְצֵאתְכֶם לְשָ

סדר תפלת המנחה

במנחה בריך רבי יהודה הכהן ומוסיף כל הסדר בנעימה

אם תשיב

אם תשיב משבת רגלך עשות חפצך ביום קדשי וקראת לשבת עונג לקדוש ה' מכבד והכבדתו מעשות דרכיך ומצוא חפצך ודבר דבר ' אז תתענג על ה' והרכבתיך על במותי ארץ והאכלתיך נחלת יעקב אביך כי פי ה' דבר ' מה יקר חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון ' ירוו מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם ' כי עמך מקור חיים באורך נראה אור ' משוך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב ' אל תבא רגל גאוה בי ויד רשעים אל תנדני ' שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום ' כי אתה אלהי ישעי קוויתי כל היום אתה ' זכור רחמיך ה' וחסדיך כי מעולם המה ' חטאות נעורי ופשעי אל תזכור כחסדך זכר לי אתה למען טובך ה' ' טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך ' ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו ' כל ארחות ה' חסד ואמת לנוצרי בריתו ועדותיו ' למען שמך ה' וסלחת לעוני כי רב הוא ' מי זה איש ירא ה' יורנו בדרך יבחר ' נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ ' סוד ה' ליראיו ובריתו להודיעם ' עיני תמיד אל ה' כי הוא יוציא ממצודה רגלי ' פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני ' צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני ' ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי ' שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך ' תם וישר יצרוני כי קויתיך ' פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו ' הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל ' ה' שומרך ה' צלך על יד ימינך ' יומם השמש לא יככה וירח בלילה ' ה' ישמרך מכל רע ישמר את נפשך ' ה' ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם ' ברוך ה' יום יום יעמס לנו האל ישענו סלה ' ה' צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה ' ה' צבאות אשרי אדם בטח בך ' ה' הושיעה המלך יעננו ביום קראנו ' יהי חסדך ה' עלינו כאשר יחלנו לך ' שמחו צדיקים ביי ורננו כל ישרי לב ' הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו ' הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו ' הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו ' לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו ' לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו ' לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו ' לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו ' את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו ' את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו ' למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו ' ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו ' ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו ' לגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו ' והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו ' ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו ' למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו ' למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו ' ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו ' לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו ' ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו ' ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו ' נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו ' שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו ' ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו ' נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו ' הודו לאל השמים כי לעולם חסדו ' ברוך עדי עד שם יהללוהו ' ישתבח שמך לעד מלכנו ' האל המלך הגדול והקדוש ' בשמים ובארץ כי לך נאה ' כי לך שיר יאה ' כי לך נאה ' כי לך יאה ' ה' המלוכה ' ה' המלוכה ' ה' המלוכה ' ה' ימלוך ' ה' ימלוך ' ה' ימלוך ' לעולם ועד ' ה' עוז לעמו יתן ' ה' יברך את עמו בשלום ' יהי שם ה' מברך ' מעתה ועד עולם ' על הישועה ועל הנחמה ' על הפורקן ועל הרוחה ' על הסליחה ועל הכפרה ' על הגאולה ועל הרפואה ' על הגבורות ועל הפרקן ' על הנסים ועל הנפלאות ' על התשועות ועל הנחמות ' על הפרנסה ועל הכלכלה ' על השלום ועל הכל ' ואין חסר לנו מכל ' ומכל שאר ' ומכל שאר ' ומכל שאר

מוסף כסדר היום

הכל הולכים אחר הרוב ואם רובם מבני חוץ לארץ אומרים ויום השבת הזה וכו' ואם רובם מבני ארץ ישראל אומרים ויום השבת הזה וכו' ואם חציים חציים אומרים ויום השבת הזה וכו' ואם אין מכירין אומרים ויום השבת הזה וכו' ואם אין מכירין אומרים ויום השבת הזה וכו' ואם אין מכירין

אתה חונן

בין קדש לחול בין יום השביעי לששת ימי המעשה . כן תבדיל בין קדושת שבת לקדושת יום טוב והקדשת את יום השבת ואת יום הששי ומלאו את לבם לשמחה " ואמרת כי קדשת את יום השביעי למלאכתך ורצית בו והנחלתנו זכרון למעשה בראשית " ואמרת כי היום קדש הוא לנו ושבת קדשך באהבה וברצון הנחלתנו

ויהי נועם

ה ידיכינו " ומעשה ידינו כוננהו עלינו ומעשה ידינו כוננהו ישב בסתר עליון בצל שדי ידיכינו " ויהי נועם אדני אלהינו עלינו

בקול ערב "

ויכולו ויעש ויברך ואלהים ויאמר ויהי ביום השביעי ויקדש ויום השבת ויום טוב ויום הכפורים ויום ראש השנה ויום ראשון ויום שני ויום שלישי ויום רביעי ויום חמישי ויום הששי ויום השבת

" ומשמחתך ותנחילנו ה אלהינו באהבה ורצון שבת קדשך ויום השביעי הגדול והקדוש הזה לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך כן תן בלבנו אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו והראנו אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות

רצה

" ותשבנה בנות ציון לאהליהן שוממות תהיה כל הארץ ישמה ושממה תהא לעיני שונאיה ויגלה מעל אדמתה ותשכון בגלות רחוקות ותהא ארץ ציה וערבה ארץ לא יעבר בה ולא ישב אדם ולא יקרא שם איש עוד ותהא ארץ ציה וערבה ותגל המדבר ותפרח כחבצלת ותרנן פרח לבנון ותשמח ותגל ותרנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד ה הדר אלהינו ותשמח ותגל ותרנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד ה הדר אלהינו

" ותשבנה בנות ציון לאהליהן שוממות תהיה כל הארץ ישמה ושממה תהא לעיני שונאיה ויגלה מעל אדמתה ותשכון בגלות רחוקות ותהא ארץ ציה וערבה ארץ לא יעבר בה ולא ישב אדם ולא יקרא שם איש עוד ותהא ארץ ציה וערבה ותגל המדבר ותפרח כחבצלת ותרנן פרח לבנון ותשמח ותגל ותרנן כבוד הלבנון נתן לה הדר הכרמל והשרון המה יראו כבוד ה הדר אלהינו

ריתן

ך ההלים משה שמחת השמים ומשמחי הוידך ורוב הגך ורוב הגך ישבחוך ישראל ואוהבי שמך ואוהבי שמך ישמחו לך בני ב שמים ישיחהחוו לך למחיים הוי בניך לחיותך וישתחוו לך בני ב

ברוך בעשה ומלך ומה ברוך ברוך ומברכך ומברך ברוך ומברכך ומברך ברוך ומברכך ומבר

יְיָ וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְיֹאמְרוּ כָּל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל׃

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃ יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיְיָ עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה׃ קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃ אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה׃ מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ׃ זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ׃ אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא׃ אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא׃ אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא׃ אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא׃ בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ׃ בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ׃ אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ׃ כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת׃

הַלֵּל

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ׃ רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ מִי כַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת׃ הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃ מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן׃ לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃ מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ׃ בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז׃ הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם׃ לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם׃ וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃ יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם׃ לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא כָל יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃ אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא אָנָּא יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃ שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְיָ דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי׃ אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃ הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב׃ מָה אָשִׁיב לַיְיָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּא יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃

הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים׃ כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃ יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיְיָ עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה׃ קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ יְמִין יְיָ רוֹמֵמָה יְמִין יְיָ עֹשָׂה חָיִל׃ לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה׃ אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה׃ מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ׃ זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ׃ זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ׃ אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא׃ אָנָּא יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא׃ אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא׃ אָנָּא יְיָ הַצְלִיחָה נָּא׃ בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ׃ בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ׃ אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ׃ אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ׃ הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ׃ כִּי לְךָ טוֹב לְהוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נָאֶה לְזַמֵּר כִּי מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת׃

הַלֵּל

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ׃ יְהִי שֵׁם יְיָ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ׃ רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ מִי כַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת׃ הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃ מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן׃ לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃ מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ׃ בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז׃ הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם׃ לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם׃ וֵאלֹהֵינוּ בַשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃ יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם׃ לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא כָל יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃ אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא אָנָּא יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃ שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְיָ דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי׃ אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃ הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב׃ מָה אָשִׁיב לַיְיָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּא יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃

הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים׃ כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

בשבתות

שומר ישראל הטהורים קדושתם

והברכים משמרים כל שבעת ימי השבוע "

יהי שלום בחילנו ושלוה בארמנותינו

והיו ימינו כימי עולם שנותינו כנגד תמידים "

בך היום התחילנו ישמח משה במתנת חלקו

כי עבד נאמן קראת לו בשבת מנוחה וקדושה נתת לו

עם קדושי עליון מלכות שמים לא תמיר ולא תשנה

כי אתה הוא מלך על כל הארץ מקדש השבת

וישראל וזמנים לשמך יקדשו "

ברוך אתה יי מקדש השבת

סדר הבדלה

השלוח לשבת בלילה הקבוע ליום ראשון של שבוע

ברוך אל ישועתי אבטח ולא אפחד

כי עזי וזמרת יה יי ויהי לי לישועה "

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

לי הישועה על עמך ברכתך סלה יי צבאות עמנו

משגב לנו אלהי יעקב סלה יי צבאות אדם בטח בך

יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו "

לי היהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר

כן תהיה לנו כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא

אקרא כוסות ישועה ונפשי מלאה כמו חלב ודשן

ושפתי רננות יהללוך כי תדבר בעדי

ומלאתי שבעה כל עצמותי תאמרנה

יי מי כמוך מציל עני מחזק ממנו

ועני ואביון מגוזלו "

אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה

ישמחו צדיקים באלהים ויעלזו

מפי עוללים ויונקים יסדת עז

ברוך אתה יי מקדש השבת

סדר הבדלה

השלוח לשבת בלילה הקבוע ליום שני של שבוע

הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד

כי עזי וזמרת יה יי ויהי לי לישועה "

ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

לי הישועה על עמך ברכתך סלה יי צבאות עמנו

משגב לנו אלהי יעקב סלה יי צבאות אדם בטח בך

יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו "

לי היהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר

כן תהיה לנו כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא

אקרא כוסות ישועה ונפשי מלאה כמו חלב ודשן

ושפתי רננות יהללוך כי תדבר בעדי

ומלאתי שבעה כל עצמותי תאמרנה

יי מי כמוך מציל עני מחזק ממנו

ועני ואביון מגוזלו "

אור זרוע לצדיק ולישרי לב שמחה

ישמחו צדיקים באלהים ויעלזו

מפי עוללים ויונקים יסדת עז

ברוך אתה יי מקדש השבת

בְּמִדְבַּר

בְּמִדְבַּר סִינַי בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃
שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת כָּל זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם׃
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן׃
וְאִתְּכֶם יִהְיוּ לְאִישׁ לְאִישׁ מַטֶּה לְבֵית אָבֹת הוּא׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִתְּכֶם לִרְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר׃
לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי׃
לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב׃
לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר׃
לִזְבֻלֻן אֱלִיאָב בֶּן חֵלוֹן׃
לִבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר׃
לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי׃
לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי׃
לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן עָכְרָן׃
לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל׃
לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן עֵינָן׃
אֵלֶּה קְרוּאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת אֲבוֹתָם רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵם׃
וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁם׃
וְאֶת כָּל הָעֵדָה הִקְהִלוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּתְיַלְּדוּ עַל מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם׃
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינָי׃
וַיִּהְיוּ בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃
לִבְנֵי גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה גָד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃
לִבְנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה אַרְבָּעָה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת׃
לִבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
לִבְנֵי זְבֻלֻן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה זְבֻלֻן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
לִבְנֵי יוֹסֵף לִבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אֶפְרַיִם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃
לִבְנֵי בִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
לִבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃
לִבְנֵי אָשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אָשֵׁר אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
לִבְנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
אֵלֶּה הַפְּקֻדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר אִישׁ אִישׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הָיוּ׃
וַיִּהְיוּ כָּל פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃
וַיִּהְיוּ כָּל הַפְּקוּדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃
וְהַלְוִיִּם לְמַטֵּה אֲבֹתָם לֹא הָתְפָּקְדוּ בְּתוֹכָם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
רַק אֶת שֵׁבֶט לֵוִי לֹא תִפְקֹד וְאֶת רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וְאַתָּה הַפְקֵד אֶת הַלְוִיִּם עַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל כָּל כֵּלָיו וְעַל כָּל אֲשֶׁר לוֹ הֵם יִשְׂאוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְהֵם יְשָׁרְתֻהוּ וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃
וּבִנְסֹעַ הַמִּשְׁכָּן יוֹרִדוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וּבְחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן יָקִימוּ אֹתוֹ הַלְוִיִּם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃
וְחָנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל דִּגְלוֹ לְצִבְאֹתָם׃
וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְלֹא יִהְיֶה קֶצֶף עַל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדֻת׃
וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ׃

לליל השבת

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם׃ וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה׃ וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃

לליל השבת

וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי׃

המבדיל

בין קדש לחול בין אור לחושך
וזרעינו רבה כחול כוכבים בלילה ׃
יום ששה כמכל המוך תמלא לנו עלי פרוך
תמיד שמיר ומתוך בקר ותשמיר בלילה ׃

המבדיל בין קדש לחול

בדבריך מורידי טל ברוך יוצר המאורות ׃
ברוך אתה בבואך לשלום שר משרתי עליון כולם
משמיעים בקול דומם שירי רזי אלהים ׃

המבדיל בין קדש לחול

חלקה שמח מנחתי כי יקר מרגליות חכמתי
ומשכיתי בתוכחתי משיחה בכל לילה ׃

המבדיל בין קדש לחול

יצירך כהר חבור שר משוחי עבור הטעבור פרוס משמיל כי יעבור ומשמיחה בלילה ׃

המבדיל בין קדש לחול

השחר נגה ויאיר לשושני הכה פדיום בנשף בשחר יום ביני שחק לילה ׃

המבדיל בין קדש לחול

מלכי בל ינמנמו אחת שתי המיטתמו לשמשי מלוא קומתו רסיסי לילה ׃

המבדיל בין קדש לחול

טהר טמאת מתשתי אף יומרי מכתירי מיה ברך עושי נקהו ומירות בלילה ׃

המבדיל בין קדש לחול

יום לילים יביע אמר ולילה לילה יחוה דעת ׃
ישא ברכה מאת ה׳ רב הון ומסיריך מים בצע השיב בלב ימיך ׃
ושית שתו בשר סרטן ומבל תהי שלומיך
והוי טהר בל יהי רהוי עלה יבל פרי שור מרומיך
ומין שטן בשר סרטן ומבל תהי שלומיך
ואשת הוותיה התסיסים יהמון נוח רעמיך
ותבהלה תהי בטוחה בעוזנים פי שתים כן תמוך עטפך
ישית שתו בשר סרטן ומבל תהי שלומיך
ומשמריה בתך תיה ושית בלבו ימיך
מילך של עם ושר נדיב ומשכבי מרומיך יהי נעים ובן שלומו ומעטיך

סוף מהדורה
בשמחתי, וכך מנהג הכותב בימיהם ובשמים מן שנת בשמים
בשנת ירנ״ו, ומנהג כל מנהגי הכותב בימיהם ובשמים מן שנת בשמים
ומבדילין של הכותב ״ מבדילין הכותב ומבדילין של כל בדורות

הגדה

כאן

סדר עניין ראש חדש

(ומוזגה לבתה בחדושה מבעל ומגד)

בשנה הבאה בירושלים. לשנה הבאה בירושלים. לשנה הבאה אנו עומדים בשנה הבאה בני חורין. לשנה הבאה בני חורין. בשנה הבאה עבדים אנחנו היום. לשנה הבאה בני חורין. בשנה הבאה עבדי המלך המשיח

אהבה

הללויה

לילה שלישי

ברוך יי׳ יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה. אל לנו אל להושיע ליי׳ מוצאות מות. ומשם אלי׳ יי׳ ומגן. ברוך יי׳ יום יום יעמס לנו האל ישועתנו סלה. יי׳ צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה. יי׳ צבאות אשרי אדם בוטח בך. יי׳ הושיעה המלך יעננו ביום קראנו. כי לך נאה כי לך יאתה כי לך יפה כי לך ייאות. לדוד מזמור הבו ליי׳ בני אלים הבו ליי׳ בני אילים. הבו ליי׳ כבוד שמו השתחוו ליי׳ בהדרת קודש. קול יי׳ על המים אל הכבוד הרעים יי׳ על מים רבים. קול יי׳ בכח קול יי׳ בהדר. קול יי׳ שובר ארזים וישבר יי׳ את ארזי הלבנון. וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים. קול יי׳ חוצב להבות אש. קול יי׳ יחיל מדבר יחיל יי׳ מדבר קדש. קול יי׳ יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד. יי׳ למבול ישב ויי׳ ישב מלך לעולם. יי׳ עז לעמו יתן יי׳ יברך את עמו בשלום. מזמור שיר חנכת הבית לדוד. ארוממך יי׳ כי דליתני ולא שמחת אויבי לי. יי׳ אלהי שועתי אליך ותרפאני. יי׳ העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור. זמרו ליי׳ חסידיו והודו לזכר קדשו. כי רגע באפו חיים ברצונו. בערב ילין בכי ולבקר רנה. ואני אמרתי בשלותי בל אמוט לעולם. יי׳ ברצונך העמדתה להררי עז. הסתרת פניך הייתי נבהל. אליך יי׳ אקרא ואל אדני אתחנן. מה בצעי בדמי ברדתי אל שחת. היודך עפר היגיד אמתך. שמע יי׳ וחנני יי׳ היה עוזר לי. הפכת מספדי למחול לי. פתחת שקי ותאזרני שמחה. למען יזמרך כבוד ולא ידום. יי׳ אלהי לעולם אודך. יי׳ אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ. אשר תנה הודך על השמים. מפי עוללים ויונקים יסדת עז. למען צוריך להשבית אויב ומתנקם. כי אראה שמיך מעשי אצבעותיך. ירח וכוכבים אשר כוננתה. מה אנוש כי תזכרנו. ובן אדם כי תפקדנו. ותחסרהו מעט מאלהים. וכבוד והדר תעטרהו. תמשילהו במעשי ידיך. כל שתה תחת רגליו. צאן ובקר כלם. וגם בהמות שדי. צפור שמים. ודגי הים. עובר ארחות ימים. יי׳ אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ. לדוד מזמור ליי׳ הארץ ומלואה. תבל וישבי בה. כי הוא על ימים יסדה. ועל נהרות יכוננה. מי יעלה בהר יי׳. ומי יקום במקום קדשו. נקי כפים ובר לבב. אשר לא נשא לשוא נפשי. ולא נשבע למרמה. ישא ברכה מאת יי׳. וצדקה מאלהי ישעו. זה דור דורשיו. מבקשי פניך יעקב סלה. שאו שערים ראשיכם. והנשאו פתחי עולם. ויבא מלך הכבוד. מי זה מלך הכבוד. יי׳ עזוז וגבור. יי׳ גבור מלחמה. שאו שערים ראשיכם. והנשאו פתחי עולם. ויבא מלך הכבוד. מי הוא זה מלך הכבוד. יי׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה. מזמור שיר חנכת הבית לדוד. ארוממך יי׳ כי דליתני ולא שמחת אויבי לי. יי׳ אלהי שועתי אליך ותרפאני. יי׳ העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור. זמרו ליי׳ חסידיו והודו לזכר קדשו. כי רגע באפו חיים ברצונו. בערב ילין בכי ולבקר רנה. ואני אמרתי בשלותי בל אמוט לעולם. יי׳ ברצונך העמדתה להררי עז. הסתרת פניך הייתי נבהל. אליך יי׳ אקרא ואל אדני אתחנן. מה בצע

ראשי

ברוך

ויברך

וְיָצָר לְשַׁבָּת וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ

וְאַתָּה אוֹר בְּקָדְשֶׁךָ בְּיוֹם שַׁבָּת וְחֹדֶשׁ

וְשָׂמֵחַ יִשְׂרָאֵל בְּמַעֲשֵׂי יָדָיו
בְּיוֹם שַׁבָּת וְחֹדֶשׁ הֵמָּה מְקַדְּשִׁים
וְעַל מַלְכוּתְךָ וְזִכָּרוֹן מַעֲרִיבֵי עֲרָבִים
בְּיוֹם שַׁבָּת וְחֹדֶשׁ הֵמָּה מְקַדְּשִׁים
וְשִׂבְעָה לְרָצוֹן תִּתְקַדַּשׁ שִׁבְעָתָם
בְּיוֹם שַׁבָּת וְחֹדֶשׁ הֵמָּה מְקַדְּשִׁים
מְלֹא כָל הָאָרֶץ כְּבוֹדֶךָ וְעַל הַבְּרָכָה
בְּיוֹם שַׁבָּת וְחֹדֶשׁ הֵמָּה מְקַדְּשִׁים
וְהָיָה כִּי יָבוֹא וְהָיָה כָּל בָּשָׂר
בְּיוֹם שַׁבָּת וְחֹדֶשׁ הֵמָּה מְקַדְּשִׁים
וְיִשְׂמְחוּ בְמַלְכוּתְךָ שׁוֹמְרֵי שַׁבָּת וְקוֹרְאֵי
בְּיוֹם שַׁבָּת וְחֹדֶשׁ הֵמָּה מְקַדְּשִׁים
עַם מְרֻצֵּי יוֹם שְׁבִיעִי שֶׁכֻּלָּם יִשְׂבְּעוּ
בְּיוֹם שַׁבָּת וְחֹדֶשׁ הֵמָּה מְקַדְּשִׁים

וְיָצָר לְשַׁבָּת וְרֹאשׁ חֹדֶשׁ

פיוט זה נאמר בשבת ראש החודש לפני הקדיש
ויש המוסיף בתחילת פיוט זה שני בתי שירה אלה

"אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִבָּרְאָם" בְּזָכְרָם לְהֶם
בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ וְחֹשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמָּיִם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אוֹר וַיְהִי אוֹר וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת הָאוֹר כִּי טוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָאוֹר יוֹם וְלַחֹשֶׁךְ קָרָא לָיְלָה וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם אֶחָד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי רָקִיעַ בְּתוֹךְ הַמָּיִם וִיהִי מַבְדִּיל בֵּין מַיִם לָמָיִם וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת הָרָקִיעַ וַיַּבְדֵּל בֵּין הַמַּיִם אֲשֶׁר מִתַּחַת לָרָקִיעַ וּבֵין הַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לָרָקִיעַ וַיְהִי כֵן וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לָרָקִיעַ שָׁמָיִם וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שֵׁנִי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִקָּווּ הַמַּיִם מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מָקוֹם אֶחָד וְתֵרָאֶה הַיַּבָּשָׁה וַיְהִי כֵן וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיַּבָּשָׁה אֶרֶץ וּלְמִקְוֵה הַמַּיִם קָרָא יַמִּים וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תַּדְשֵׁא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע עֵץ פְּרִי עֹשֶׂה פְּרִי לְמִינוֹ אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ דֶּשֶׁא עֵשֶׂב מַזְרִיעַ זֶרַע לְמִינֵהוּ וְעֵץ עֹשֶׂה פְּרִי אֲשֶׁר זַרְעוֹ בּוֹ לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם שְׁלִישִׁי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהַבְדִּיל בֵּין הַיּוֹם וּבֵין הַלָּיְלָה וְהָיוּ לְאֹתֹת וּלְמוֹעֲדִים וּלְיָמִים וְשָׁנִים וְהָיוּ לִמְאוֹרוֹת בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וַיְהִי כֵן וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת שְׁנֵי הַמְּאֹרוֹת הַגְּדֹלִים אֶת הַמָּאוֹר הַגָּדֹל לְמֶמְשֶׁלֶת הַיּוֹם וְאֶת הַמָּאוֹר הַקָּטֹן לְמֶמְשֶׁלֶת הַלַּיְלָה וְאֶת הַכּוֹכָבִים וַיִּתֵּן אֹתָם אֱלֹהִים בִּרְקִיעַ הַשָּׁמַיִם לְהָאִיר עַל הָאָרֶץ וְלִמְשֹׁל בַּיּוֹם וּבַלַּיְלָה וּלְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם רְבִיעִי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שֶׁרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְעוֹף יְעוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמָיִם וַיְהִי כֵן וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים וְאֵת כָּל נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת אֲשֶׁר שָׁרְצוּ הַמַּיִם לְמִינֵהֶם וְאֵת כָּל עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים לֵאמֹר פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הַמַּיִם בַּיַּמִּים וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם חֲמִישִׁי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ וְחַיְתוֹ אֶרֶץ לְמִינָהּ וַיְהִי כֵן וַיַּעַשׂ אֱלֹהִים אֶת חַיַּת הָאָרֶץ לְמִינָהּ וְאֶת הַבְּהֵמָה לְמִינָהּ וְאֵת כָּל רֶמֶשׂ הָאֲדָמָה לְמִינֵהוּ וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָרֶמֶשׂ הָרוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת הָאָדָם בְּצַלְמוֹ בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּבְכָל חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל הָאָרֶץ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת כָּל עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע אֲשֶׁר עַל פְּנֵי כָל הָאָרֶץ וְאֶת כָּל הָעֵץ אֲשֶׁר בּוֹ פְרִי עֵץ זֹרֵעַ זָרַע לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה וּלְכָל חַיַּת הָאָרֶץ וּלְכָל עוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה אֶת כָּל יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה וַיְהִי כֵן וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה וְהִנֵּה טוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר יוֹם הַשִּׁשִּׁי וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת

וְעַל הַשָּׁמַיִם וְעַל הָאָרֶץ וְעַל הַיָּם וְעַל כָּל אֲשֶׁר בָּהֶם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל כֵּן בֵּרַךְ יְיָ אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ׃ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת׃ וְעַל כֵּן אֲנַחְנוּ חַיָּבִים לְהוֹדוֹת לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל מַה שֶּׁעָשָׂה עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ׃ הוֹצִיאָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ מִמִּצְרַיִם וּפָדָנוּ מִבֵּית עֲבָדִים כָּל תּוֹלְדוֹתֵינוּ עַל שְׂפַת הַיָּם רִבִּיתָ וְנִסִּים וְנִפְלָאוֹת עָשִׂיתָ עִמָּנוּ בְּיוֹם סוּף בָּקַעְתָּ לָנוּ וַתַּעֲבִירֵנוּ בְּתוֹכוֹ בְּיַבָּשָׁה וְאֶת רוֹדְפֵינוּ וְצוֹרְרֵינוּ טָבַעְתָּ בְּתוֹךְ תְּהוֹמוֹת׃ וַיִּרְאוּ בָנֶיךָ גְּבוּרָתֶךָ שִׁבְּחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמְךָ וְקִבְּלוּ עֲלֵיהֶם לְשִׂמְחָה וְלָשִׁיר שִׁירַת דָּוִד עַבְדֶּךָ וְשִׁירַת מֹשֶׁה עַבְדְּךָ אִישׁ הָאֱלֹהִים בְּשִׁירָה גְּדוֹלָה וּבְשִׁירָה קְדוֹשָׁה וְשִׁירָה חֲדָשָׁה וְשִׁירָה מְשֻׁלָּשָׁה וְשִׁירָה מְשֻׁבָּחָה וְשִׁירָה מְפֹאֶרֶת וְשִׁירָה מְקֻבָּלָה וְשִׁירָה מְרֻנָּנָה וְשִׁירָה מְעֻלָּה וְשִׁירָה מְבֹרֶכֶת וְשִׁירָה מְהֻלָּלָה וְשִׁירָה מְשֻׁבַּחַת

מוסף לשבת וראש חדש

ברוך

בתר

אתה

בחרתנו

מכל העמים

ואהבת אותנו

ורצית בנו

ורוממתנו מכל הלשונות

וקדשתנו במצותיך

וקרבתנו מלכנו לעבודתך

ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת׃

ויהי כנוח אמרו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

אשר בחר בנו מכל עם

ורוממנו מכל לשון

וקדשנו במצותיו

ותתן לנו יי אלהינו

באהבה

את יום השבת הזה

לקדשה ולמנוחה

לכבוד ולתפארת

על כל מה שחבבת וקדשת

עליו את שם כבודך

ברוך אתה יי מקדש השבת

ויהי כנוח אמרו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

בורא פרי הגפן

ויהי כנוח אמרו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

אשר נתן לנו

את יום השבת הזה

לקדשה ולמנוחה

לכבוד ולתפארת

ברוך אתה יי מקדש השבת

ויהי כנוח אמרו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

בורא מיני בשמים

ויהי כנוח אמרו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

אשר נתן לנו

את יום השבת הזה

לקדשה ולמנוחה

לכבוד ולתפארת

ברוך אתה יי מקדש השבת

ויהי כנוח אמרו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

המבדיל בין קדש לחול

ויהי כנוח אמרו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

אשר נתן לנו

את יום השבת הזה

לקדשה ולמנוחה

לכבוד ולתפארת

ברוך אתה יי מקדש השבת

ויהי כנוח אמרו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

המבדיל בין קדש לחול

בין אור לחשך

בין ישראל לעמים

בין יום השביעי

לששת ימי המעשה

בין קדשת שבת

לקדשת יום טוב

הבדלת

וקדשת את עמך ישראל

בקדשתך

ברוך אתה יי המבדיל

בין קדש לקדש

ויהי כנוח אמרו

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם

שהחיינו

וקיימנו

והגיענו

לזמן הזה

ברוך אתה יי

הַעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וּמִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן

תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְהָאֲזִינָה בְּשִׁנְעָנָה בְּקֶשְׁבָּךְ וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים

כְּמִנְהַג עוֹלָם וְתַעֲזֹר לָהֶם שֶׁכָּל יוֹם וְיוֹם לִשְׁלֹשְׁתָּן בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לְרַצּוֹן "

הוּא יִתֵּן לָנוּ וְלָהֶם וְלִכְלַל יִשְׂרָאֵל חַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם זָכְרוֹנָם לִבְרָכָה נֵאָמֵן

וְנֹאמַר עָלָיו אָמֵן וְיִתֵּן לָנוּ וְלָהֶם וְלִכְלַל יִשְׂרָאֵל חַיִּים טוֹבִים וְלִשְׁלוֹם זָכְרוֹנָם לִבְרָכָה נֵאָמֵן

וְנֹאמַר עָלָיו אָמֵן עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם

עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּבָּנֶה עִיר הַבִּירָה בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ

וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם

כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת אָמֵן סֶלָה

סִדּוּר עִנְיַן חֲנֻכָּה

מִן הַלַּיְלָה אֵין לוֹ הַשְׁוָיוֹן בְּיוֹם כְּלָל וְאֵפִלּוּ לְמַאן דְּאָמַר בְּשְׁמָעְתָּא לַיְלָה לְמֵימַר שֶׁהַכֹּל תָּלוּי מִן הַיּוֹם

בְּהַלֵּל הֵבֵר וְהַדְלָקַת שֶׁל חֲנֻכָּה וְאֵינוֹ אֶלָּא לְהַלֵּל שֶׁל שַׁבָּת וְלֹא הַדְלִיק בֵּהּ מִבְּעוֹד יוֹם . וְאֵם שָׁכַח וְלֹא הִדְלִיק

בֵּהּ עַד שֶׁחָשְׁכָה וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהַדְלִיק אֶלָּא בְּמָקוֹם שֶׁאֵין מַנִּיחִין אֶת הַנֵּר בַּלַּיְלָה מִפְּנֵי הַסַּכָּנָה אוֹ בְּמָקוֹם

שֶׁאֵין דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם לְהִשְׁתַּמֵּשׁ לְאוֹרוֹ כְּגוֹן בְּבֵית הַכִּסֵּא וּבְבֵית הַמֶּרְחָץ וּבְבֵית הַמִּדְרָשׁ וּבְבֵית הַכְּנֶסֶת

שֶׁהוּא שָׁכִיחַ לְבַטָּלָה וְאֵינוֹ כְּשֶׁהוּא מְדֻלְדָּל מִבְּחוּץ אֲבָל כְּשֶׁהוּא מְדֻלְדָּל בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ מְדֻלְדָּל בְּכָל מָקוֹם

שֶׁרוֹצֶה . וְנִיזְהָר לְהַנִּיחַ אוֹתוֹ לְכַבּוֹתוֹ מֵאֵלָיו וְלֹא יִטֹּל הַנֵּר בְּיָדוֹ וְיַנִּיחֶנּוּ בְּמָקוֹם שֶׁרוֹצֶה

מִכֹּחַ שְׁמוֹ . וְהַמַּדְלִיק נֵר בְּבֵיתוֹ בְּעֶרֶב שַׁבָּת מִבְּעוֹד יוֹם הַנֵּר הַזֶּה מֵאֵימָתַי הוּא מַדְלִיק כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה דָּלוּק

מִכֹּחַ שְׁמוֹ . וְהַמַּדְלִיק נֵר בְּבֵיתוֹ בְּעֶרֶב שַׁבָּת מִבְּעוֹד יוֹם הַנֵּר הַזֶּה מֵאֵימָתַי הוּא מַדְלִיק כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה דָּלוּק

בְּהַלֵּל הַנֵּר וְהַדְלָקַת שֶׁל חֲנֻכָּה וְאֵינוֹ אֶלָּא לְהַלֵּל שֶׁל שַׁבָּת וְלֹא הַדְלִיק בֵּהּ מִבְּעוֹד יוֹם . וְאֵם שָׁכַח וְלֹא הִדְלִיק בֵּהּ עַד שֶׁחָשְׁכָה וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהַדְלִיק אֶלָּא בְּמָקוֹם שֶׁאֵין מַנִּיחִין אֶת הַנֵּר בַּלַּיְלָה מִפְּנֵי הַסַּכָּנָה אוֹ בְּמָקוֹם

שֶׁאֵין דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם לְהִשְׁתַּמֵּשׁ לְאוֹרוֹ כְּגוֹן בְּבֵית הַכִּסֵּא וּבְבֵית הַמֶּרְחָץ וּבְבֵית הַמִּדְרָשׁ וּבְבֵית הַכְּנֶסֶת

שֶׁהוּא שָׁכִיחַ לְבַטָּלָה וְאֵינוֹ כְּשֶׁהוּא מְדֻלְדָּל מִבְּחוּץ אֲבָל כְּשֶׁהוּא מְדֻלְדָּל בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ מְדֻלְדָּל בְּכָל מָקוֹם

שֶׁרוֹצֶה . וְנִיזְהָר לְהַנִּיחַ אוֹתוֹ לְכַבּוֹתוֹ מֵאֵלָיו וְלֹא יִטֹּל הַנֵּר בְּיָדוֹ וְיַנִּיחֶנּוּ בְּמָקוֹם שֶׁרוֹצֶה

מִכֹּחַ שְׁמוֹ . וְהַמַּדְלִיק נֵר בְּבֵיתוֹ בְּעֶרֶב שַׁבָּת מִבְּעוֹד יוֹם הַנֵּר הַזֶּה מֵאֵימָתַי הוּא מַדְלִיק כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה דָּלוּק

בְּהַלֵּל הַנֵּר וְהַדְלָקַת שֶׁל חֲנֻכָּה וְאֵינוֹ אֶלָּא לְהַלֵּל שֶׁל שַׁבָּת וְלֹא הַדְלִיק בֵּהּ מִבְּעוֹד יוֹם . וְאֵם שָׁכַח וְלֹא הִדְלִיק בֵּהּ עַד שֶׁחָשְׁכָה וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהַדְלִיק אֶלָּא בְּמָקוֹם שֶׁאֵין מַנִּיחִין אֶת הַנֵּר בַּלַּיְלָה מִפְּנֵי הַסַּכָּנָה אוֹ בְּמָקוֹם

שֶׁאֵין דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם לְהִשְׁתַּמֵּשׁ לְאוֹרוֹ כְּגוֹן בְּבֵית הַכִּסֵּא וּבְבֵית הַמֶּרְחָץ וּבְבֵית הַמִּדְרָשׁ וּבְבֵית הַכְּנֶסֶת

שֶׁהוּא שָׁכִיחַ לְבַטָּלָה וְאֵינוֹ כְּשֶׁהוּא מְדֻלְדָּל מִבְּחוּץ אֲבָל כְּשֶׁהוּא מְדֻלְדָּל בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ מְדֻלְדָּל בְּכָל מָקוֹם

שֶׁרוֹצֶה . וְנִיזְהָר לְהַנִּיחַ אוֹתוֹ לְכַבּוֹתוֹ מֵאֵלָיו וְלֹא יִטֹּל הַנֵּר בְּיָדוֹ וְיַנִּיחֶנּוּ בְּמָקוֹם שֶׁרוֹצֶה

מִכֹּחַ שְׁמוֹ . וְהַמַּדְלִיק נֵר בְּבֵיתוֹ בְּעֶרֶב שַׁבָּת מִבְּעוֹד יוֹם הַנֵּר הַזֶּה מֵאֵימָתַי הוּא מַדְלִיק כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה דָּלוּק

בְּהַלֵּל הַנֵּר וְהַדְלָקַת שֶׁל חֲנֻכָּה וְאֵינוֹ אֶלָּא לְהַלֵּל שֶׁל שַׁבָּת וְלֹא הַדְלִיק בֵּהּ מִבְּעוֹד יוֹם . וְאֵם שָׁכַח וְלֹא הִדְלִיק בֵּהּ עַד שֶׁחָשְׁכָה וְאֵינוֹ יָכוֹל לְהַדְלִיק אֶלָּא בְּמָקוֹם שֶׁאֵין מַנִּיחִין אֶת הַנֵּר בַּלַּיְלָה מִפְּנֵי הַסַּכָּנָה אוֹ בְּמָקוֹם

שֶׁאֵין דֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם לְהִשְׁתַּמֵּשׁ לְאוֹרוֹ כְּגוֹן בְּבֵית הַכִּסֵּא וּבְבֵית הַמֶּרְחָץ וּבְבֵית הַמִּדְרָשׁ וּבְבֵית הַכְּנֶסֶת

שֶׁהוּא שָׁכִיחַ לְבַטָּלָה וְאֵינוֹ כְּשֶׁהוּא מְדֻלְדָּל מִבְּחוּץ אֲבָל כְּשֶׁהוּא מְדֻלְדָּל בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ מְדֻלְדָּל בְּכָל מָקוֹם

שֶׁרוֹצֶה . וְנִיזְהָר לְהַנִּיחַ אוֹתוֹ לְכַבּוֹתוֹ מֵאֵלָיו וְלֹא יִטֹּל הַנֵּר בְּיָדוֹ וְיַנִּיחֶנּוּ בְּמָקוֹם שֶׁרוֹצֶה

מִכֹּחַ שְׁמוֹ . וְהַמַּדְלִיק נֵר בְּבֵיתוֹ בְּעֶרֶב שַׁבָּת מִבְּעוֹד יוֹם הַנֵּר הַזֶּה מֵאֵימָתַי הוּא מַדְלִיק כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה דָּלוּק

אזרך

ויצר לשבת וחנבה

נוסח ושהחיינו מכוון ומילך מצבך שמשה נוסח בלבד
ביום שמח לפני חנכה ובר ביום שני חנכה משום שלום בתוך ליל ראשון מבבך שמשה
עד ליל ואחרון. והמוציא יי בחנוכה ומיבן מילילה משה שהוא מוכן מיי שהוא בשפיכה מיי שלש היה
מכוון ומילך מבבך ושמשה נוסח בלבד ומיי שהחיינו בליל ראשון יש לו השלום

לְרִמַּן הַזֶּה ״

בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנַאי וּבָנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ ״ בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנַאי וּבָנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ

וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבְתָּ אֶת רִיבָם דַּנְתָּ אֶת דִּינָם נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתֶךָ וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה ״

וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת מְקוֹמֶךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁנֵי יָמִים אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל ״

עַל כֵּן בְּנֵי חַשְׁמוֹנַאי וּבָנָיו עָמְדוּ וְהוֹדוּ וְהִלְלוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל ״ עַל כֵּן בְּנֵי חַשְׁמוֹנַאי וּבָנָיו עָמְדוּ וְהוֹדוּ וְהִלְלוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל ״

וְעָשִׂיתָ עִמָּהֶם נִסִּים וְנִפְלָאוֹת כְּמוֹ שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ

לְמִי הֵם וּמִי בַּשָּׁמַיִם לְהַגִּיד כְּמוֹ בְּקִיל וְנִשְׁמָעִים לְהַשְׁמִיעַ לְעַמּוֹ תְּפִלּוֹת מַשְׁלִימִים׃

לְמִי יִהְיוּ מִן הַיָּם לְבוּ מְלוּאִי עֲנוּדִים לְשַׁבֵּחַ וְהוֹדוֹת בְּבֵרָה

לְמִי הָיָה לִי לְבָרְכָה בְּמִיתָרֵי בְּרִכְתִּיהוּ לְעַמּוֹ הַשְׁפִּיעַ טוּב עֵרֶב

כְּבֵד שֵׁם הַמְּיֻחָס לְעַמּוֹ בְּבִיבִים לְהַטְעִימוֹ פִּי לְהַטְעִימוֹ נַעֲמַת פִּלְאֵי עֲמוּדֵי אֵשׁ׃

כָּל עֲרֵיָה פְּתוּחָה הַכֹּל פִּם מְדַבֵּרוֹ לְכָל מְהֻלָּל בְּשִׁבְעִים שִׁבְחוֹ מְהֻבָּט בְּלָה

כְּמוֹ לְהַשְׁמִיעַ בְּרָכָה בְּמוֹשְׁמוֹעֵי בְּמוֹ יִשְׁמַע חָכְמַת לְהַשְׁמִיעַ סֵפֶר וְשִׁיר

יְהִי וְהוּא נַעֲלָה מִכֹּל בְּרוּכִים מְבֹרָכִים מְבֹרָךְ יְהִי הוֹדוּ מְשֻׁבָּחִים בְּרוּכָה׃

שְׁמוֹ לְהַלֵּל מְהֻלָּל לְהַבְדִּיל טַעַם לְשַׁלְּשִׁים מְשַׁלְּשִׁים לְהַבְדִּיל טַעַם סְלִיחָה בְּכֹה לְהַגִּיד׃

טַעַם יְדִידִי טַעַם נִקְרָאִים כְּמוֹ בְּרִי טַעַם יְהִי שְׁמוֹ וְכֵן יְהִי

טַעַם עֵת מְרוֹם עֵת לְמִי יִשָּׂא טַעַם לְמִי יִשָּׂא טַעַם יְהִי הַיָּם וְכֵן יְהִי

חֵמֶס וְחֵרֶב לְעֵבֶר חֲסִידִים בְּלָה וְהַיְרֵסָם וְכוּ׳ חֵמֶס כְּרוּבִי בְּלָה וְכוּ׳

חֲמָתוֹ הַשְׁפִּיעַ בְּנִיָּה חֲמָתוֹ עֲלֵי עֵשָׂה חֲמָתוֹ לְהַשְׁחִית לְהַכְרִית

חַס וְשָׁלוֹם מִשְׁפָּט חוּק מְשֻׁבָּח בְּלִי פָּשַׁע חַסְדֵי יְיָ׳ לְהַבְדִּיל וְלַכְּתוּבִים

וְגַם הַשְׁלֵם לְעֵבֶר וְשָׁם הַקְּטֹרֶת הַמְּרוּבֶה וְשָׁמַיִם הַשְׁמִיעוּ לָהּ מְלֹא׳

וְהוּא הַשְׁלֵם לְעֵבֶר וְהוּא מְשֻׁבָּח בְּלִי פָּשַׁע וְשָׁמַיִם לְהַשְׁמִיעַ לִי לְהַשְׁמִיעַ

מְרוֹמָם וְנִשָּׂא וְגָדוֹל וְנוֹרָא הוּא וְאֵין לְהַרְהֵר אַחֲרָיו כִּי הוּא לְבַדּוֹ יוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹתָיו וְהוּא לְבַדּוֹ יָכוֹל לְשַׁנּוֹתָם וְלַהֲפֹךְ לֵב מִשִּׂנְאָה לְאַהֲבָה וְלֵב מֵאַהֲבָה לְשִׂנְאָה כִּי הַכֹּל בְּיָדוֹ וְהוּא יוֹדֵעַ כִּי אֵין בְּלִבֵּנוּ לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלַעֲשׂוֹת רָעָה לְפָנָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ וְלֹא לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ וְלֹא לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ

וְלֹא לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ וְלֹא לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ וְלֹא לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ

וְלֹא לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ וְלֹא לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ וְלֹא לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ

וְלֹא לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ וְלֹא לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ וְלֹא לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ

וְלֹא לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ וְלֹא לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ וְלֹא לְהַרְהֵר אַחֲרָיו וְלֹא לְהַכְעִיסוֹ וְלֹא לְחַלְּלוֹ וְלֹא לְבַזּוֹתוֹ

סדר קריאת

בר שלשה בני אדם בפרשת שמות אין מוסיפין עליהן ואין פוחתין בפניו. וכו' היו יושבין
ש"פ קדושה ואין מפסיקין אלא לשלום של מצוה. ומנהג כל ישראל שיהיו יושבין
ושותין ושמחין כל שבעת ימי המשתה. ומשתדלין שלא יהיה שום הפסק בדברים
בטלים ולא בשחוק ולא בקלות ראש. ולא בשום דבר שאינו מענין הסעודה. ולא
יעשו שום מלאכה בשבעת ימי המשתה. ומנהג יפה הוא שכל אחד ואחד מבני
החבורה נותן מעות לעני בשבת הראשון של המשתה. ומנהג יפה הוא שכל אחד
ואחד מבני החבורה נותן מעות לעני בשבת הראשון של המשתה.

וְנִסִּים בָּעֵת הַזֹּאת וּבִזְמַן הַזֶּה לְשִׁמְעֹן הַחַשְׁמוֹנַאי וְלִבְנָיו כְּעַל הַכֹּל׃

שֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְשַׁכְּחָם תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבְתָּ אֶת רִיבָם דַּנְתָּ אֶת דִּינָם נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים וּ
וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתֶךָ. וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת מְקוֹמֶךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וְלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל׃

וְעַל הַנִּסִּים וְעַל הַפֻּרְקָן וְעַל הַגְּבוּרוֹת וְעַל הַתְּשׁוּעוֹת וְעַל הַמִּלְחָמוֹת ג
שֶׁעָשִׂיתָ לַאֲבוֹתֵינוּ בַּיָּמִים הָהֵם בִּזְמַן הַזֶּה׃

בִּימֵי מַתִּתְיָהוּ בֶּן יוֹחָנָן כֹּהֵן גָּדוֹל חַשְׁמוֹנַאי וּבָנָיו כְּשֶׁעָמְדָה מַלְכוּת יָוָן הָרְשָׁעָה עַל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁכִּיחָם תּוֹרָתֶךָ וּלְהַעֲבִירָם מֵחֻקֵּי רְצוֹנֶךָ. וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עָמַדְתָּ לָהֶם בְּעֵת צָרָתָם רַבְתָּ אֶת רִיבָם דַּנְתָּ אֶת דִּינָם נָקַמְתָּ אֶת נִקְמָתָם מָסַרְתָּ גִּבּוֹרִים בְּיַד חַלָּשִׁים וְרַבִּים בְּיַד מְעַטִּים וּ
וּטְמֵאִים בְּיַד טְהוֹרִים וּרְשָׁעִים בְּיַד צַדִּיקִים וְזֵדִים בְּיַד עוֹסְקֵי תּוֹרָתֶךָ. וּלְךָ עָשִׂיתָ שֵׁם גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בְּעוֹלָמֶךָ וּלְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל עָשִׂיתָ תְּשׁוּעָה גְּדוֹלָה וּפֻרְקָן כְּהַיּוֹם הַזֶּה. וְאַחַר כֵּן בָּאוּ בָנֶיךָ לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וּפִנּוּ אֶת הֵיכָלֶךָ וְטִהֲרוּ אֶת מְקוֹמֶךָ וְהִדְלִיקוּ נֵרוֹת בְּחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ וְקָבְעוּ שְׁמוֹנַת יְמֵי חֲנֻכָּה אֵלּוּ לְהוֹדוֹת וְלְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל׃

עַל הַנִּסִּים

הסדר פתח מצוי. חוזר ושונה של כלי מוצא.
ובתפלה מנחה של ערב חנוכה ומן טפלין של שחרית בן יחיד בן רבים משמשמשין בלילי

קריאת יום ראשון של חנכה

ויהי ביום הששי והקריבו את המשקף ואת המשלשת ואת הכלי וישאו
את הכל על פליו ואת המובח ואת כל כליו וישמחו ויקדשו ואת
ויקריבו נשיאי ישראל ראשי בית אבותם הם נשיאי המטות
הם העומדים על הפקדים ויביאו את קרבנם לפני ה׳ שש עגלות בד ושנים עשר בקר
עגלה על שני הנשיאים ושור לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן ׃ ויאמר
ה׳ אל משה לאמר ׃ קח מאתם והיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אותם אל
הלוים איש כפי עבדתו ׃ ויקח משה את העגלות ואת הבקר ויתן אותם אל הלוים ׃
את שתי העגלות ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם ׃ ואת ארבע
העגלות ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן ׃
ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו ׃ ויקריבו הנשיאים את חנכת
המובח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המובח ׃ ויאמר ה׳ אל
משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את קרבנם לחנכת המובח ׃
ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה ׃
וקרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד שבעים שקל
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה למנחה ׃ כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת ׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעולה ׃ שעיר עזים אחד
לחטאת ׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן נחשון בן עמינדב ׃

קריאת יום שני

ביום השני הקריב נתנאל בן צוער נשיא יששכר ׃ הקריב את
קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד
בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה למנחה ׃ כף אחת עשרה זהב מלאה
קטרת ׃ פר אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעולה ׃ שעיר עזים אחד
לחטאת ׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני

קריאת יום רביעי

ביום הרביעי נשיא לבני נפתלי נתנאל בן צוער׃
בן שנה תמימי׳ זה קרבן מלילאל בן שדיאור׃
שבעים תמימים בני שנה חמשה וה קרבן מלילאל בן שדיאור׃
זאת חנוכת המזבח ביום המשח׳ מאת נשיאי בני נפתלי׃
מלילה׃ שניה עזיאל בן בקיאל מיה׳ כסף שנים מלילים בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ וליבחת השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן עזיאל בן בקיאל׃

ביום החמישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון׃
בן שנה תמימי׳ זה קרבן אליאב בן חלון׃
שבעים תמימים בני שנה חמשה וה קרבן אליאב בן חלון׃
זאת חנוכת המזבח ביום המשח׳ מאת נשיאי בני זבולן׃
מלילה׃ שניה עזיאל בן בקיאל מיה׳ כסף שנים מלילים בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ וליבחת השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלון׃

קריאת יום שלישי

ביום השלישי נשיא לבני זבולן בן חלון׃
בן שנה תמימי׳ זה קרבן אליאב בן חלון׃
שבעים תמימים בני שנה חמשה וה קרבן אליאב בן חלון׃
זאת חנוכת המזבח ביום המשח׳ מאת נשיאי בני זבולן׃
מלילה׃ שניה עזיאל בן בקיאל מיה׳ כסף שנים מלילים בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ וליבחת השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אליאב בן חלון׃

ביום השני נשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי׃
בן שנה תמימי׳ זה קרבן שלומיאל בן צורישדי׃
שבעים תמימים בני שנה חמשה וה קרבן שלומיאל בן צורישדי׃
זאת חנוכת המזבח ביום המשח׳ מאת נשיאי בני שמעון׃
מלילה׃ שניה עזיאל בן בקיאל מיה׳ כסף שנים מלילים בשקל הקדש שניהם מלאים
סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו
לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ וליבחת השלמים בקר שנים אילם חמשה עתודים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן שלומיאל בן צורישדי׃

קריאת יום רביעי

ביום הרביעי נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן׃

לְבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִי שַׁדַּי׃ קָרְבַּן מַטֵּה שְׁלֹשִׁים וּמְאַת מִשְׁקָלָה
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ
אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן
צוּרִי שַׁדַּי׃

קְרִיאַת יוֹם חֲמִישִׁי

בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִי שַׁדַּי׃ קָרְבַּן
קָרְבָּנוֹ כֶּסֶף מִזְרָק אֶחָד וּמִזְרָה מִשְׁקָלָהּ שְׁלֹשִׁים וּמְאַת מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף
שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף
אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ
לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה
עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִי שַׁדַּי׃

בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן חֵלוֹן׃ קָרְבָּנוֹ כֶּסֶף מִזְרָק אֶחָד
וּמִזְרָה אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמְאַת מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב בֶּן חֵלוֹן׃

קְרִיאַת יוֹם שִׁשִּׁי

בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֱלִיסָף בֶּן דְּעוּאֵל׃ קָרְבַּן קָרְבָּנוֹ כֶּסֶף
מִזְרָק אֶחָד וּמִזְרָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
פַּר אֶחָד בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיסָף בֶּן דְּעוּאֵל׃

קריאת יום השביעי

ביום השביעי עשיו לבני מנשה גמליאל בן פדה צור ׃ קרבנו קערת
כסף אחת ושלשים משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה ׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ׃ פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה ׃ שעיר עזים
אחד לחטאת ׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדה צור ׃

קריאת יום השמיני

ביום השמיני עשיו לבני מנשה גמליאל בן פדה צור ׃ קרבנו קערת
כסף אחת ושלשים משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה ׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ׃ פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה ׃ שעיר עזים
אחד לחטאת ׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן גמליאל בן פדה צור ׃

קריאת יום השביעי

ביום השביעי עשיו לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד ׃ קרבנו
קערת כסף אחת ושלשים משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה ׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ׃ פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה ׃ שעיר עזים
אחד לחטאת ׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד ׃

קריאת יום השמיני

ביום השמיני עשיו לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד ׃ קרבנו
קערת כסף אחת ושלשים משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם
מלאים סלת בלולה בשמן למנחה ׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת ׃ פר
אחד בן בקר איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה ׃ שעיר עזים
אחד לחטאת ׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני
שנה חמשה זה קרבן אלישמע בן עמיהוד ׃

שִׁשִּׁים וְאַחַת חֲמִשִּׁית מִלְּוֹג וְאַחַת חֲמִשִּׁית מִלְּוֹג ׃ וּבְמֹאזְנֵי הַמִּשְׁקָל מֵאָה וְעֶשְׂרִים
שְׁקָלִים וְשִׁבְעִים וְחֵצִי וְשִׁבְעִים וְחֵצִי שִׁבְעִים שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ ׃ וְהַכַּפּוֹת
עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאוֹת קְטֹרֶת עֲשָׂרָה עֲשָׂרָה הַכַּף בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ ׃ כָּל זְהַב
הַכַּפּוֹת הָעֹשְׂרִים מֵאָה וְעֶשְׂרִים שְׁקָלִים ׃ כָּל הַבָּקָר לָעֹלָה שְׁנֵים עָשָׂר פָּרִים אֵילִם
עֲשָׂרָה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שְׁנֵים עָשָׂר וּשְׂעִירֵי עִזִּים שְׁנֵים עָשָׂר לְחַטָּאת ׃ וְלִזְבַח
הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנֵים עָשָׂר אֵילִם שִׁשִּׁים עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה עֶשְׂרִים כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
חֲמִשָּׁה עֶשְׂרִים זֹאת חֲנֻכַּת מִזְבַּח אַחֲרֵי הִמָּשַׁח אֹתוֹ ׃ וּבְבֹא מֹשֶׁה אֶל אֹהֶל מוֹעֵד
לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מְדַבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת מִבֵּין
שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֵּר אֵלָיו ׃

בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר ׃ הִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד שִׁבְעִים שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם
מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה ׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת ׃ פַּר בֶּן בָּקָר
אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה ׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת ׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים
בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֹאת קָרְבַּן
נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר ׃

בַּיּוֹם הַשִּׁבִיעִי אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל נְשִׂיא בְנֵי גָד ׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד שִׁבְעִים שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה ׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת ׃ פַּר בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה ׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת ׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֹאת קָרְבַּן
אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל ׃

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד נְשִׂיא בְנֵי אֶפְרָיִם ׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד שִׁבְעִים שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה ׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת ׃ פַּר בֶּן בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה ׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת ׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֹאת קָרְבַּן
אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד ׃

בַּיּוֹם הַתְּשִׁעִי גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר נְשִׂיא בְנֵי מְנַשֶּׁה ׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד שִׁבְעִים שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה ׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת ׃ פַּר בֶּן בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה ׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת ׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֹאת קָרְבַּן
גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר ׃

בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי נְשִׂיא בְנֵי בִנְיָמִן ׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים
וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד שִׁבְעִים שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת
בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה ׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת ׃ פַּר בֶּן בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה ׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת ׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֹאת קָרְבַּן
אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי ׃

בַּיּוֹם הָאַחַד עָשָׂר אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי נְשִׂיא בְנֵי דָן ׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד שִׁבְעִים שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה ׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת ׃ פַּר בֶּן בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה ׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת ׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֹאת קָרְבַּן
אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי ׃

בַּיּוֹם הַשְּׁנֵים עָשָׂר פְּגִעיאֵל בֶּן עָכְרָן נְשִׂיא בְנֵי אָשֵׁר ׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת
שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד שִׁבְעִים שְׁקָלִים בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים
סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה ׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת ׃ פַּר בֶּן בָּקָר אַיִל
אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן שְׁנָתוֹ לְעֹלָה ׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת ׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֹאת קָרְבַּן
פְּגִעיאֵל בֶּן עָכְרָן ׃

זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח מֵאֵת נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל קְעָרֹת כֶּסֶף שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה

וְהוּא וַיִּשְׁמַע אֶת הַקּוֹל מְדַבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל אֲרֹן הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֶּר אֵלָיו׃

מגלת הנבה

וְהוּא

וְהוּא מַעֲשֵׂה הַמְּנֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד יְרֵכָהּ עַד פִּרְחָהּ מִקְשָׁה תִּהְיֶה בַּמְּנֹרָה וְאֵת שִׁשָּׁה הַקָּנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וּשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ פרס וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ הַכֹּהֲנִים וַיְדַבֵּר וַיֹּאמֶר׃ הַבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת הַנֵּרֹת אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת הַנֵּרוֹת׃ וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה׃ וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד יְרֵכָהּ עַד פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִיא כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר הֶרְאָה יְיָ אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת הַמְּנוֹרָה׃

וְהוּא מִגְלַת הַנְּבָה

וְהוּא מַעֲשֵׂה הַמְּנוֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד יְרֵכָהּ עַד פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הִיא כַּמַּרְאֶה אֲשֶׁר הֶרְאָה יְיָ אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת הַמְּנוֹרָה׃

שר יהויקים העולה בני ישראל בכל גלויותיהן נמצין יהויקים ויכול ולכן להיות יומי מוד משעבדין מהפשה יהויקים ליכיניה
ליכלכה יון " ולכילי מלכותה בני משעבדי ובני בעהקן מן עבדנא רבא ועד מיכון בית שהא דך ממתן ושיה שעון "
שהקן למשבר המכיה יכיון מלין ומלי מדוחתה כיומי מעריית רבכיבון בספר מיכייתה מלינדלקה בהקן ומעהוהה
להוקעה די להון שויה מפוקי " בהקן לא למספר ולא למיקוד יכה להון ויקש כל ויקש די מיתי עליהי מן קדמה רבא
ויילי קדם שהי " בדק חשמעני ובעהי ומהוהון לא קדוד בהקן למיישבן עביהם פולחנה מן עבדנא רבא לא היה שוב
מן יהויקים הויולך בני ישראל בכל גלויותהן נמצין יהויקים ויכול ולכן להיות יומי מוד משעבדין מהפשה יהויקים ליכיניה
שבשה ושבל יכיכוי ושבל מהילוהה " כל קבל דנה מן די מלך כילכא מהכיכשה שבר די שוד בריה יייקן ושה מעבדי
ויהלילוהון לקבל יקוה " ושה מעבדה בי ילידהם בי בהר מיהוה בעלה ושוהיה להמציייה יכיון הפלקם על שוכ־א
דיכישלם ובכיה בוריה " שבה ושמרה לך מכדין בשרים חייבה ושעקן מפברין לבעלה מבעה קייכוה די בוד־
שמיה קיימה די מבהבוה לא שפיך מיבעה ושבשה יכיוה ומהילוהה מבט בעהקן לא עדיין " ושעילה ברה לחרעה
ובשלה בהביה ומיהי הכיכיהן כחדה וסגיקן מן בר ישיש די הקן שבדין כן ביומייה הייעקן הלין הוה משעין קייכ
מבהבוה " בה ויומה ממדי בני ישיש מילן למילך מיהי ובהך ובשבוה במשעבה דלחמ כחלי יכוה רשבוה ומכלי
קכיפיהן קדם בשרים " בחדין בשרים חייבה שלה בבדין די ויייה ומהי ניפיבר על שוכ מעבדה ממדין להון יקודמי
פדיך להבוה מכלי מן לחמוה ושהן מן חמדה ושבברכה שהקן שבדין " עשין בר ישיש ומפדין מילן למילך
דכיכיהן מחשה על מה דמשקדון של טוה דכיכ שיהו יומין הבעדין עשבדין ובימה שביעה הטוקן כהן שב לפו
דעהה בשעדה מן דעהלי יומה רשבוה " כל קבל דנה כדי לית נשקן להפהן מייהיוה ושן ומקידו על פוש שעל הוה
ומהקעילי כמלך בבר ומיעבדה " בבר דנה נשקן חמשה בר מהבהיה יכיון ומברשה מהכוה ומקידו ב
קבבה בשמיה · קעלה שמיה קעילי בהן והשביהן להה שבע יומ דמהבהיבר על לה שמייה · בחדין בשרים חייבה
יהיב בשפיטה ושרק לוה מלכא מהעיוכם ושביה בהן משובן מהבה · שבה בשרים ומכו למעביכם מלכא
מה מלכא שמה טעם לבעלה מן יהד שבשה יכיוה ומהילוהה ומישהדוה רב ומיד בשה דיהן מולין כל שמייה
ולא שעיה כלה בהלין למשה בר מהבהיה מן מייהיוה מהן הקיפין ומן בשדין מיעין קלילין ומן דובן מהן
חיפיף " כשן מלכא ישפר עלך מלכי טבה ולה הטיה בהן במשביייהה מילן די הן הפיה בהן בקובדין ויביין
הבהביה במעה כל מלכיי " להן כהוב ושלה מהדין בבל מדיבה מלוהך ייהעין רבדבה מילה ולה משהמד־
מעהן עד הד ומעה פילייה מלבשי שיייכה להון בהן " מדין שפר פהפשה בעיב מעטיכום מלכא ושלח־ן
בבל מדיבה מלוהיה ומהי רבדבעהי עם מיעב ומלכי מלכלי ופילייה מלבשי שיייכה עשהן בהן "
הבעה קם בשדים חייבה ומהה לייכישלם ספר שוכ ופהן מכולה והביב במיקדשה הלה עשי הבעבה ומה מן ד
ומבהי פפי שר דהיך בשפכה " חשב בלביה ומהי ויומה הדה לה יכלין לי די רב מילי הפקיפה ויכוי לה שמיי
לא חשיב כך " ומהן למלכיה הבלפר די הוה הכן שיובה לישיל בימי שהוכ נביה " שמה פוך
ויביב של קיטמה למיבעי רשעין מן קדם להי שמייה " במדין נפל בלבהן מילכא טבא יהדה בכוה שיעין
הבעביה במעי כל מלכיי " להן כהוב ושלה מהדין בבל מדיבה מלוהך ייהעין רבדבה מילה ולה משהמד־
מעהן עד הד ומעה פילייה מלבשי שיייכה להון בהן " מדין שפר פהפשה בעיב מעטיכום מלכא ושלח־ן
בבל מדיבה מלוהיה ומהי רבדבעהי עם מיעב ומלכי מלכלי ופילייה מלבשי שיייכה עשהן בהן "
הבעה קם בשדים חייבה ומהה לייכישלם ספר שוכ ופהן מכולה והביב במיקדשה הלה עשי הבעבה ומה מן ד
ומבהי פפי שר דהיך בשפכה " חשב בלביה ומהי ויומה הדה לה יכלין לי די רב מילי הפקיפה ויכוי לה שמיי
לא חשיב כך " ומהן למלכיה הבלפר די הוה הכן שיובה לישיל בימי שהוכ נביה " שמה פוך
ויביב של קיטמה למיבעי רשעין מן קדם להי שמייה " במדין נפל בלבהן מילכא טבא יהדה בכוה שיעין
הבעביה במעי כל מלכיי " להן כהוב ושלה מהדין בבל מדיבה מלוהך ייהעין רבדבה מילה ולה משהמד־
מעהן עד הד ומעה פילייה מלבשי שיייכה להון בהן " מדין שפר פהפשה בעיב מעטיכום מלכא ושלח־ן
בבל מדיבה מלוהיה ומהי רבדבעהי עם מיעב ומלכי מלכלי ופילייה מלבשי שיייכה עשהן בהן "
הבעה קם בשדים חייבה ומהה לייכישלם ספר שוכ ופהן מכולה והביב במיקדשה הלה עשי הבעבה ומה מן ד
ומבהי פפי שר דהיך בשפכה " חשב בלביה ומהי ויומה הדה לה יכלין לי די רב מילי הפקיפה ויכוי לה שמיי
לא חשיב כך " ומהן למלכיה הבלפר די הוה הכן שיובה לישיל בימי שהוכ נביה " שמה פוך

ברוך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה ועל הנסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי חנוכה הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל ישועתך ועל נפלאותיך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

בחר

בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותקרבנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת

ותתן לנו יי אלהינו בשמחה ובששון את ימי הקדש הזה ואת יום חג המצות הזה זמן חרותנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת וכל העמים קדשת ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש ישראל והזמנים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה

יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה זִכָּרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים

וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת

וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְיָ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבָּת הִוא לַיְיָ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְיָ מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם בְּמוֹעֲדָם שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ שַׁבָּת הִוא לַיְיָ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה לֵאמֹר דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ כִּי אוֹת הִוא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לָדַעַת כִּי אֲנִי יְיָ מְקַדִּשְׁכֶם וְשָׁמַרְתֶּם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הִוא לָכֶם מְחַלְלֶיהָ מוֹת יוּמָת כִּי כָל הָעֹשֶׂה בָהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמֶּיהָ שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ לַיְיָ כָּל הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית עוֹלָם בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִיא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ

וַיִּתֵּן אֶל מֹשֶׁה כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּהַר סִינַי שְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת לֻחֹת אֶבֶן כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל הָהָר וַיְהִי מֹשֶׁה בָּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לָיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת אֵת דִּבְרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים וַיְהִי בְּרֶדֶת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּרְאוּ מִגֶּשֶׁת אֵלָיו וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל הַנְּשִׂיאִים בָּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם וְאַחֲרֵי כֵן נִגְּשׁוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְצַוֵּם אֵת כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אִתּוֹ בְּהַר סִינָי וַיְהִי כְּכַלּוֹת מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וְהוּא שָׁת עַל פָּנָיו מַסְוֶה וּבְבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְיָ לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִר אֶת הַמַּסְוֶה עַד צֵאתוֹ וְיָצָא וְדִבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יְצֻוֶּה וְרָאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת הַמַּסְוֶה עַל פָּנָיו עַד בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ

וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לַעֲשׂת אֹתָם שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיְיָ כָּל הָעֹשֶׂה בוֹ מְלָאכָה יוּמָת לֹא תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לֵאמֹר קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיְיָ כֹּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֶת תְּרוּמַת יְיָ זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים וְשֶׁמֶן לַמָּאוֹר וּבְשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאַבְנֵי שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן וְכָל חֲכַם לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת אָהֳלוֹ וְאֶת מִכְסֵהוּ וְאֶת קְרָסָיו וְאֶת קְרָשָׁיו אֶת בְּרִיחוֹ אֶת עַמֻּדָיו וְאֶת אֲדָנָיו וְאֶת הָאָרוֹן וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ וְאֶת הַשֻּׁלְחָן וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים וְאֶת מְנוֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת כֵּלֶיהָ וְאֶת נֵרֹתֶיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת מָסַךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן וְאֶת מִזְבַּח הָעוֹלָה וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ אֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ וְאֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת עַמֻּדָיו וְאֶת אֲדָנֶיהָ וְאֶת מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר אֶת מֵיתָרָיו וְאֶת יְתֵדֹתָם וְאֶת כְּלֵי הַשָּׁרֵת לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן בָּהֶם וַיֵּצְאוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה וַיָּבֹאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְיָ לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ וַיָּבֹאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים כֹּל נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם טַבַּעַת וְכוּמָז כָּל כְּלִי זָהָב וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיְיָ וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים כֹּל מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְיָ וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ וְכָל אִשָּׁה חַכְמַת לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת הַתְּכֵלֶת וְאֶת הָאַרְגָּמָן אֶת תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת הַשֵּׁשׁ וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אוֹתָנָה בְּחָכְמָה טָווּ אֶת הָעִזִּים וְאֶת הָעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְאֶת עֹרֹת הַתְּחָשִׁים הֵבִיאוּ וְכָל מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ

אבותינו

מנהג פולין

כי רב הוא

ואם לבבנו לא נכון לפניך כי אתה לבדך יודע מחשבות בני אדם ואתה חנותנו ותן לנו לב טוב ויצר טוב וכוונת הלב לעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם למען לא נלאה לריק ולא נבהל לרוץ ולא נכשל בדבר עון ולא נבוש ולא נכלם ולא נקל ראש ולא נתבזה ולא נתחרף ולא נתגדף ולא נתחרד ולא נתבהל ולא נתעצב ולא נתאנח ולא נתאונן ולא נתמרמר ולא נתרגז ולא נתנמנם ולא נתנכל ולא נתנכר ולא נתנשא ולא נתנשך ולא נתנשל ולא נתנשם ולא נתנשף ולא נתנשק ולא נתנשר ולא נתנתק ולא נתנתר ולא נתנתש ולא נתנתת ולא נתנתת ולא נתנתת

לְךָ סְלִיחָה וְכֵן אָבִיב · וּמִי אֵל כָּמוֹךָ רַבְרְבֵי · וּמִי יְשׁוּרוּן עֵירְךָ הִנֵּה הָיָה
לְעַם הַזֶּה מְשַׁבְּרִים וְאֵין מַרְפֵּא לָהֶם · וְהָיָה הַשָּׁבוֹת לָהֶם בְּרָכָה טַעֲמֵי וְשִׁבְרוֹנוֹ
בְּרָכָה וְתוֹדָה מִי אֵל כָּמוֹךָ רַבְרְבֵי · וְנָתַן לְשׁוֹן לְמַלְּטֵנוּ · וְסָלַח לַעֲוֹנֵנוּ וְלַחַטֹּאתֵנוּ
וְנַחֲלָתֶךָ וְהַעֲבִירֵנוּ בְּרָכָה וְתוֹדָה מִי אֵל כָּמוֹךָ רַבְרְבֵי · וְעַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ
אֱלֹהֵינוּ לְרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים
כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת
אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע
כָּל לָשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יָבוֹאוּ וְיִפְּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וְיִקַּבְּלוּ כֻּלָּם
אֶת עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא
וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד נֶאֱמַר וְהָיָה
יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה
כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל
הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל
בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא
יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ
דִּבֶּר וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ
אֶחָד וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִּבֶּר וְנ

עניני

בימי

בעת ההיא יאמר לירושלים ולציון יחזקו ידיכם

חגי

בעת ההיא נאם יי׳ אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם

זכריה

בימי

בעת ההיא יאמר לירושלים ולציון יחזקו ידיכם

חגי

בעת ההיא נאם יי׳ אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם

זכריה

בימי

בעת ההיא יאמר לירושלים ולציון יחזקו ידיכם

חגי

בעת ההיא נאם יי׳ אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם

זכריה

בימי

בעת ההיא יאמר לירושלים ולציון יחזקו ידיכם

חגי

בעת ההיא נאם יי׳ אהיה לאלהים לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם

זכריה

בשבת היום שלישי של חג הסוכות היום הושענא רבה. נהגו
בכל מקום לעשות בו ביום כמו שעושין בשבעה בהושענות
ובהקפות ובשאר כל המנהגים שנוהגין בשבעה ימים
הראשונים של חג חוץ מן הלולב ומן הערבה שאין נוטלין
אותם בו ביום. ואומרים בו ביום סדר הושענות שלם
כמו בשבעה ימים הראשונים של חג. ואומרים בו ביום
סדר הקפות שלם כמו בשבעה ימים הראשונים של חג
חוץ מן הקפות שאומרים בשבעה ימים הראשונים של חג
שאומרים בהם לך ה' הגדולה והגבורה וגו' כי כל בשמים
ובארץ וגו' לך ה' הממלכה וגו' ואומרים בהם הושיעה
את עמך וגו' ואומרים בהם אנא ה' הושיעה נא וגו'
אנא ה' הצליחה נא וגו' אנא ה' עננו ביום קראנו וגו'
ואומרים בהם אנא ה' אל נא תשחית וגו' ואומרים בהם
אנא ה' אל נא תרפה וגו' ואומרים בהם אנא ה' אל
נא תאבד וגו' ואומרים בהם אנא ה' אל נא תכלה וגו'
ואומרים בהם אנא ה' אל נא תבזה וגו' ואומרים בהם
אנא ה' אל נא תכזב וגו' ואומרים בהם אנא ה' אל נא
תשכח וגו' ואומרים בהם אנא ה' אל נא תשבית וגו'
ואומרים בהם אנא ה' אל נא תסיר וגו' ואומרים בהם
אנא ה' אל נא תשים וגו' ואומרים בהם אנא ה' אל נא
תשים וגו' ואומרים בהם אנא ה' אל נא תשים וגו'
ואומרים בהם אנא ה' אל נא תשים

ישראל תמיד בכל עת ובכל שעה בשלמלך " הוה עניים כעלי יה רחצם . ברוך אתה יי
ברכה בשמיה ורחמים ותיים ושלום וטוב ויהיה בעיניך לברך את עמך כל עת
כל פעם בעוזך ובחסדך תחיה ותבדה תן וחסך ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו
שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו
כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת
חסד וצדקה וברכה ורחמים ושלום ותוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת
ובכל שעה בשלמך " ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום

אחרי

(מעה להתורה)

ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה יי ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך
על ידי משה עבדך המשמרת מפי ומפי בניו כפיהם עם
קדושיך כאמור " יברכך יי וישמרך . יאר יי פניו אליך ויחנך . ישא יי פניו אליך וישם לך שלום "

מה יקרו חסדך אלהים ובני אדם בצל כנפיך יחסיון . ירוין מדשן ביתך ונחל עדניך תשקם
כי עמך מקור חיים באורך נראה אור . משוך חסדך לידעיך וצדקתך לישרי לב
אל תבא רגל גאוה ויד רשעים אל תנדני . שם נפלו פעלי און דחו ולא יכלו קום
ברוך יי לעולם אמן ואמן . יברכך יי מציון עשה שמים וארץ . הללויה הללי נפשי את יי
אהללה אזמרה לאלהי בעודי . אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה
תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתנותיו . אשרי שאל יעקב בעזרו
שברו על יי אלהיו . עושה שמים וארץ את הים ואת כל אשר בם השמר אמת לעולם
עושה משפט לעשוקים נותן לחמים לרעבים יי מתיר אסורים . יי פקח עורים
יי זקף כפופים יי אהב צדיקים . יי שמר את גרים יתום ואלמנה יעודד ודרך רשעים
יעות . ימלך יי לעולם אלהיך ציון לדר ודר הללויה . כי טוב זמרה אלהינו כי נעים
נאוה תהלה . בונה ירושלים יי נדחי ישראל יכנס . הרופא לשבורי לב ומחבש
לעצבותם . מונה מספר לכוכבים לכלם שמות יקרא . גדול אדוננו ורב כח לתבונתו
אין מספר . מעודד ענוים יי משפיל רשעים עדי ארץ . עננו יי בעננו ביום קראנו
ישמע קולנו . רחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו כי אל שומע תפלה
ותחנון אתה . ירושלים עמך הקדוש בימים רבים ושנים טובים . כי מי שמעה כמוך
כי אתה יי לבדך עשית את השמים ואת כל צבאם הארץ וכל אשר עליה הימים וכל
אשר בם ואתה מחיה את כלם וצבא השמים לך משתחוים . אתה הוא יי האלהים
אשר בחרת באברם והוצאת אותו מאור כשדים ושמת את שמו אברהם . ומצאת
את לבבו נאמן לפניך וכרות עמו הברית לתת את ארץ הכנעני החתי והאמרי והפרזי
והיבוסי והגרגשי לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה . ותרא את עני אבותינו
במצרים ואת זעקתם על ים סוף שמעת ותתן אותות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו
ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה . ובקעת מים
לפניהם ויעברו בתוך הים ביבשה ואת רדפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים עזים .
ובעמוד ענן נחית עליהם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה .
ועל הר סיני ירדת ותדבר עמהם מן השמים ותתן להם משפטים ישרים ותורת אמת
חקים וצוים טובים . ואת שבת קדשך הודעתם ומצות ותורה חקים ומשפטים
ביד משה עבדך צויתם . ולחם מן השמים נתת להם לרעבם ומים מצור הוצאת להם
לצמאם ותאמר להם לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם . ואתה אלהינו
לא עזבתנו במדבר הרב לא סר מעלינו עמוד הענן ועמוד האש לא סר מעלינו
לנחותנו בדרך ואור הלילה להאיר לנו בו את הדרך אשר נלך בה . ואתה אלהינו
לא עזבתנו במדבר הרב לא סר מעלינו עמוד הענן ועמוד האש לא סר מעלינו
לנחותנו בדרך ואור הלילה להאיר לנו בו את הדרך אשר נלך בה . ואתה אלהינו

וכולם על פיהם ומניחים רוחם-נתנה

ישראל בשלום "

יְהִי חֶסְדְּךָ יְיָ עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ: בָּרוּךְ יְיָ לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בָּרוּךְ יְיָ מִצִּיּוֹן שֹׁכֵן יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ: בָּרוּךְ יְיָ אֱלֹהִים אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֹשֵׂה נִפְלָאוֹת לְבַדּוֹ: וּבָרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וְיִמָּלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן וְאָמֵן: תַּחֲנוּנֵינוּ שְׁמַע יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעֵת רְצוֹנֶךָ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים וּבְחַסְדֶּיךָ הַנֶּאֱמָנִים: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה: בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּרָא הַכֹּל לִכְבוֹדוֹ

פְּקֹד שֻׁמָּם וְשִׁכְחֵם כֻּלָּם וְהַשְׁחֵת בְּאַפְּךָ כָּל־מַמְלְכוֹתָם וְהַשְׁמֵד מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה
שְׁאֵם וְשָׁגַם עַל כָּל־מַחֲנוֹתָם וְהַשְׁלֵם לָהֶם גְּמוּל מַעֲשֵׂיהֶם וְהַשְׁלִיכֵם מִמְּעוֹנְךָ
שְׁלַח מַלְאָכֶיךָ בָּהֶם וְיַכּוּם וְיַשְׁחִיתוּם וְיַבְרִיחוּם וְיַכְלִימוּם וְיַחֲרִידוּם וְיַבְהִילוּם
שְׁלַח בָּהֶם חֲרוֹן אַפְּךָ וְיַבְעִתוּם וְיַחֲרִידוּם וְיַבְהִילוּם וְיַכְלִימוּם וְיַשְׁחִיתוּם וְיַבְרִיחוּם
שְׁלַח בָּהֶם חֲרוֹן אַפְּךָ וְיַבְעִתוּם וְיַחֲרִידוּם וְיַבְהִילוּם וְיַכְלִימוּם וְיַשְׁחִיתוּם וְיַבְרִיחוּם
שְׁלַח בָּהֶם חֲרוֹן אַפְּךָ וְיַבְעִתוּם וְיַחֲרִידוּם וְיַבְהִילוּם וְיַכְלִימוּם וְיַשְׁחִיתוּם וְיַבְרִיחוּם
שְׁלַח בָּהֶם חֲרוֹן אַפְּךָ וְיַבְעִתוּם וְיַחֲרִידוּם וְיַבְהִילוּם וְיַכְלִימוּם וְיַשְׁחִיתוּם וְיַבְרִיחוּם

הַהֲרִיגָה

סליחה מיוחד לעשרה בטבת

עַל הַטְּבוּחִים בְּקִדּוּשׁ הַשֵּׁם בִּגְזֵרַת הַמַּלְכוּת הָרְשָׁעָה בְּיוֹם עֲשָׂרָה בְּטֵבֵת שֶׁנִּגְזְרָה עַל יִשְׂרָאֵל לְהַשְׁמִידָם וּלְהַרְגָּם וּלְהַאֲבִידָם בְּיוֹם אֶחָד שֶׁהוּא יוֹם הַכִּפּוּרִים וְהָיָה בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שִׁבְעִים אֶלֶף נְפָשׁוֹת וְהָיָה בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם שִׁבְעִים אֶלֶף נְפָשׁוֹת

אֵל הַנְּקָמוֹת יְיָ אֵל הַנְּקָמוֹת הוֹפִיעַ׃ הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים׃ עַד־מָתַי רְשָׁעִים יְיָ עַד־מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ׃ יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ׃ אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וְיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה־יָהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ בִּינוּ בֹעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ׃ הֲנָטַע אֹזֶן לֹא יִשְׁמָע אִם־יוֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט׃ הַיֹּסֵר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת׃ יְיָ יֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ׃ לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת׃ כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב׃ כִּי עַד־צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל־יִשְׁרֵי־לֵב׃ מִי יָקוּם לִי עִם־מְרֵעִים מִי יִתְיַצַּב לִי עִם־פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי׃ אִם־אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי׃ בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי׃ הֲיִחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עָלֵינוּ בְּחֹק׃ יָגוֹדּוּ עַל־נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ׃ וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי׃ וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת־אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיְהוָה נִגַּף כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבֹּר וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ וַיָּקָם פַּרְעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל עֲבָדָיו וְכָל מִצְרַיִם וַתְּהִי צְעָקָה גְדוֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין שָׁם מֵת׃ וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַּם אַתֶּם גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלְכוּ עִבְדוּ אֶת יְהוָה כְּדַבֶּרְכֶם׃ גַּם צֹאנְכֶם גַּם בְּקַרְכֶם קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וָלֵכוּ וּבֵרַכְתֶּם גַּם אֹתִי׃ וַתֶּחֱזַק מִצְרַיִם עַל הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ מֵתִים׃ וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת בְּצֵקוֹ טֶרֶם יֶחְמָץ מִשְׁאֲרֹתָם צְרֻרֹת בְּשִׂמְלֹתָם עַל שִׁכְמָם׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת׃ וַיהוָה נָתַן אֶת חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיַּשְׁאִלוּם וַיְנַצְּלוּ אֶת מִצְרָיִם׃ וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמְסֵס סֻכֹּתָה כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף׃ וְגַם עֵרֶב רַב עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּמִקְנֶה כְּבֵד מְאֹד׃ וַיֹּאפוּ אֶת הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם צֵדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם׃ וּמוֹשַׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרָיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ וַיְהִי מִקְצַת שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל צִבְאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא לַיהוָה לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הוּא הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיהוָה שִׁמֻּרִים לְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח כָּל בֶּן נֵכָר לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ וְכָל עֶבֶד אִישׁ מִקְנַת כֶּסֶף וּמַלְתָּה אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ׃ תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ בְּבַיִת אֶחָד יֵאָכֵל לֹא תוֹצִיא מִן הַבַּיִת מִן הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ בוֹ׃ כֹּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ וְכִי יָגוּר אִתְּךָ גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה הִמּוֹל לוֹ כָּל זְכוּר וְאָז יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל עָרֵל לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָאֶזְרָח וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָכֶם׃ וַיַּעֲשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃ וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל צִבְאֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

ויהל

תדשו את לעולם, ומוכיחים סם מזה שלשה בת מזה בפרשתם כי השם כסדר הזה
ומה מזה שנת שנת חמישי, מזה לזה שנת חמישי, ומצינו לה פרש. ומזה

וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה ׀ וַיהוָה נִגַּף כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבֹּר וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ וַיָּקָם פַּרְעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל עֲבָדָיו וְכָל מִצְרַיִם וַתְּהִי צְעָקָה גְדוֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין שָׁם מֵת׃ וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַּם אַתֶּם גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלְכוּ עִבְדוּ אֶת יְהוָה כְּדַבֶּרְכֶם׃ גַּם צֹאנְכֶם גַּם בְּקַרְכֶם קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וָלֵכוּ וּבֵרַכְתֶּם גַּם אֹתִי׃ וַתֶּחֱזַק מִצְרַיִם עַל הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ מֵתִים׃ וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת בְּצֵקוֹ טֶרֶם יֶחְמָץ מִשְׁאֲרֹתָם צְרֻרֹת בְּשִׂמְלֹתָם עַל שִׁכְמָם׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת׃ וַיהוָה נָתַן אֶת חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיַּשְׁאִלוּם וַיְנַצְּלוּ אֶת מִצְרָיִם׃ וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמְסֵס סֻכֹּתָה כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף׃ וְגַם עֵרֶב רַב עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּמִקְנֶה כְּבֵד מְאֹד׃ וַיֹּאפוּ אֶת הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם צֵדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם׃ וּמוֹשַׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרָיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ וַיְהִי מִקְצַת שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָּל צִבְאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא לַיהוָה לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הוּא הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיהוָה שִׁמֻּרִים לְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן זֹאת חֻקַּת הַפָּסַח כָּל בֶּן נֵכָר לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ וְכָל עֶבֶד אִישׁ מִקְנַת כֶּסֶף וּמַלְתָּה אֹתוֹ אָז יֹאכַל בּוֹ׃ תּוֹשָׁב וְשָׂכִיר לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ בְּבַיִת אֶחָד יֵאָכֵל לֹא תוֹצִיא מִן הַבַּיִת מִן הַבָּשָׂר חוּצָה וְעֶצֶם לֹא תִשְׁבְּרוּ בוֹ׃ כֹּל עֲדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ וְכִי יָגוּר אִתְּךָ גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה הִמּוֹל לוֹ כָּל זְכוּר וְאָז יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ וְהָיָה כְּאֶזְרַח הָאָרֶץ וְכָל עָרֵל לֹא יֹאכַל בּוֹ׃ תּוֹרָה אַחַת יִהְיֶה לָאֶזְרָח וְלַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכָכֶם׃ וַיַּעֲשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃ וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצִיא יְהוָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל צִבְאֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃

חוֹגֵב לְכָל מִפְעַל הַכְּלִיל חֵן וְזִמְרָן
יְשׁוּעַ וְעֹבֵד שִׁיר וְהַיְמָן
בְּוִוּי מְרֵנֵי יְרִימוּת דְּרָקוֹר
בְּיוֹם הַרְעָה כְּמִתְיַהֲמוּ רִיפְיוֹנִי עֲטֵרָה בֶּן הַחִישׁ לְפָקוֹד
שׁוּב נָא בְּרַחֲמִים עַל גְּדוֹל הַעֲוֹל פְּשׁוּרַת הַמַּבְרִיחַ וְכָרוּתַ הַחוֹלוֹ"ן
יָהּ שִׁיר נָא בִּי כִּי וְוֹתֵם מָוֶת כֻּלָּנוּ הַמַּשְׁתֶּה עָלֵינוּ כּוֹל
תְּמוּנָה סָבְרוּ שָׁם בְּמֵי יַרְקוֹן תְּמִיר קְרֹשֶׁת שְׁמֶךָ מְעוֹנָה"ן
שְׁמֶךָ תְּמִימִים שִׁיחַ וְעֵת הַיּוֹם
רְמָסֶת הַפְּשָׁטִים בְּתוֹתְחֵי בֵּית מְסִלָּה יְמִינָה"ן
גְּלֵה נָא יוֹם קוֹל הַמּוֹר הַרְחֵק
בְּחִירֵי הַמְּחִירִים בֵּית הַמִּרְעָה
וַתְּהִי שְׁלִשִׁים וּמֵאָה מְשֹׁרֵר וּמְשֹׁרֶרֶת בְּמַחֲנֵה וּבְרוּחַ וּבְמוּחַ "ן

ברשע

ששת בשורים השלישי מפסיר
ומוב ומבו לביבין וקדוש עד לעולם ומפיבמים סיב וקרבן ובחול בספר ב
ומוב המעוה מביב לבין הכפסה ומוב והלה ומעוה שיב לפני הביבה

בקרבו׃ כי עשה מעט ועשה הוא ועשה גדלות כי לא נמרה הוא ועשה עמלק
ואת כל העם ועשה מלחמה עם עמלק מדור דור׃ זכור את אשר עשה לך
בדרך בצאתכם ממצרים׃ אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך
ואתה עיף ויגע ולא ירא אלהים׃ והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל
אויביך מסביב בארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את
זכר עמלק מתחת השמים לא תשכח׃ כי כה אמר יהוה צבאות אחר כבוד
שלחני אל הגוים הבזזים אתכם כי הנגע בכם׃ הנני מניף את ידי עליהם
והיו בזה לעבדיהם ושללם לשסה לעבדיהם וידעתם כי יהוה צבאות שלחני׃
ורנן ושמחי בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך נאם יהוה׃ ונלוו גוים
רבים אל יהוה ביום ההוא והיו לי לעם ושכנתי בתוכך וידעת כי יהוה
צבאות שלחני אליך׃ וירש יהוה את יהודה חלקו על אדמת הקדש ובחר
עוד בירושלם׃ הס כל בשר מלפני יהוה כי נעור ממעון קדשו׃ ויאמר
אל משה עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל
והשתחויתם מרחק׃ ונגש משה לבדו אל יהוה והמה לא יגשו ועם לא
יעלו איש אחד לא יעלה׃ ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת
כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה
נעשה׃ ויכתב משה את כל דברי יהוה וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר
ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל׃ וישלח את נערי בני
ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים׃ ויקח משה חצי
הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח׃ ויקח ספר הברית ויקרא
באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע׃ ויקח משה את הדם
ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל
הדברים האלה׃ ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל׃
ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים
לטהר׃ ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו
וישתו׃ ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את
לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם׃ ויקם משה ויהושע
משרתו ויעל משה אל הר האלהים׃ ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד
אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם׃
וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה
ביום השביעי מתוך הענן׃ ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר
לעיני בני ישראל׃ ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר
ארבעים יום וארבעים לילה׃ וידבר יהוה אל משה לאמר׃ דבר אל בני
ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי׃
וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת
שני ושש ועזים׃ ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים׃ שמן
למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני מלאים
לאפד ולחשן׃ ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם׃ ככל אשר אני מראה אתך
את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו׃ ועשו ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו׃ וצפית אתו זהב
טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב׃ וצקת לו ארבע
טבעת זהב ונתת על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי
טבעת על צלעו השנית׃ ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב׃ והבאת
את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן בהם׃ בדי הארן יהיו
בטבעת לא יסרו ממנו׃ ונתת אל הארן את העדות אשר אתן אליך׃ ועשית
כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ועשית שני כרבים
זהב מקשה תעשה אתם מן שני קצות הכפרת׃ ועשה כרוב אחד מקצה מזה
וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו׃
והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש
אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים׃ ונתת את הכפרת על הארן ומן
הארן תתן את העדות אשר אתן אליך׃ ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל
הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארן העדת את כל אשר אצוה אתך אל
בני ישראל׃ ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה
וחצי קומתו׃ וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב׃ ועשית לו
מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב׃ ועשית לו ארבע טבעת
זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת
יהיו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃ ועשית את הבדים עצי שטים
וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן׃ ועשית את קערתיו וכפתיו
ומנקיתיו ואת קשותיו אשר יסך בהם לנסך בהם זהב סגור תעשה אתם׃
ועשית על השלחן לחם פנים לפני תמיד׃ ועשית מנרת זהב טהור מקשה
תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו׃ ששה קנים
יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני׃
שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים
בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה׃ ובמנרה
ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים ממנה
וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים
היוצאים מן המנרה׃ כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב
טהור׃ ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה׃
ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃ ככר יכנה את כל הכלים האלה׃ וראה
ועשה בתניתם אשר אתה מראה בהר׃ ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו
אליך שמן זית זך כתית למאור להעלת נר תמיד׃ באהל מועד מחוץ
לפרכת אשר על העדת יערך אתו אהרן ובניו מערב עד בקר לפני יהוה
חקת עולם לדרתם מאת בני ישראל׃ ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך
ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר
ואיתמר בני אהרן׃ ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת׃
ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי
אהרן לקדשו לכהנו לי׃ ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל
וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולבניו לכהנו
לי׃ והם יקחו את הזהב ואת התכלת ואת הארגמן ואת תולעת השני ואת
השש׃ ועשו את האפד זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר מעשה
חשב׃ שתי כתפת חברת יהיה אל שני קצותיו וחבר׃ ועבת אפדתו אשר
עליו כמעשהו ממנו יהיה זהב תכלת וארגמן תולעת שני ושש משזר׃
ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל׃ ששה משמותם
על האבן האחת ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתולדתם׃
מעשה חרש אבן פתוחי חותם תפתח את שתי האבנים על שמות בני
ישראל משבצת זהב תעשה אתם׃ ושמת את שתי האבנים על כתפת האפד
אבני זכרון לבני ישראל ונשא אהרן את שמותם לפני יהוה על שתי
כתפיו לזכרון׃ ועשית משבצת זהב׃ ושתי שרשרת זהב טהור מגבלת
תעשה אתם מעשה עבת ונתת את שרשרת העבתים על המשבצת׃ ועשית
חשן משפט מעשה חשב כמעשה אפד תעשנו זהב תכלת וארגמן תולעת שני
ושש משזר תעשה אתו׃ רבע יהיה כפול זרת ארכו ורחבו׃ ומלאת בו
מלאת אבן ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד׃ והטור
השני נפך ספיר וישפה׃ והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃ והטור
הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבאת זהב תהיינה במלאתם׃ והאבנים תהיינה
על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו
תהיינה לשנים עשר שבט׃ ועשית על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב
טהור׃ ועשית על החשן שתי טבעת זהב ונתת את שתי הטבעת על שני
קצות החשן׃ ונתת את שתי עבתי הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן׃
ואת שתי קצות שתי העבתים תתן על שתי המשבצת ונתת על כתפת האפד
אל מול פניו׃ ועשית שתי טבעת זהב ושמת אתם על שני קצות החשן על
שפתו אשר אל עבר האפד בית׃ ועשית שתי טבעת זהב ונתתה על שתי
כתפת האפד מלמטה מלפניו אל מול מפתו מעל חבר האפד׃ ורכסו את
החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא
יזח החשן מעל האפד׃ ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחשן המשפט על
לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יהוה תמיד׃ ונתת אל חשן המשפט את
האורים ואת התמים והיו על לב אהרן בבאו לפני יהוה ונשא אהרן את
משפט בני ישראל על לבו לפני יהוה תמיד׃ ועשית את מעיל האפד כליל
תכלת׃ ופי ראשו בתוכו שפה יהיה לפיו סביב מעשה ארג כפי תחרא יהיה
לו לא יקרע׃ ועשית על שוליו רמני תכלת וארגמן ותולעת שני על
שוליו סביב ופעמני זהב בתוכם סביב׃ פעמן זהב ורמון פעמן זהב ורמון
על שולי המעיל סביב׃ והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבאו אל הקדש
לפני יהוה ובצאתו ולא ימות׃ ועשית ציץ זר זהב טהור ופתחת עליו
פתוחי חותם קדש ליהוה׃ ושמת אתו על פתיל תכלת והיה על המצנפת
אל מול פני המצנפת יהיה׃ והיה על מצח אהרן ונשא אהרן את עון
הקדשים אשר יקדישו בני ישראל לכל מתנת קדשיהם והיה הציץ על מצחו
תמיד לרצון להם לפני יהוה׃ ושבצת שש תשבץ מצנפת שש תעשה ואבנט
מעשה רקם תעשה׃ ולבני אהרן תעשה כתנת ועשית להם אבנטים ומגבעות
תעשה להם לכבוד ולתפארת׃ והלבשת את אהרן אחיך ואת בניו אתו
ומשחת אתם וקדשת אתם וכהנו לי׃ ואתה דבר אל בני ישראל לאמר
שמור תשמרו את שבתתי כי אות הוא ביני וביניכם לדרתיכם לדעת כי
אני יהוה מקדשכם׃ ושמרתם את השבת כי קדש הוא לכם מחלליה מות
יומת כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה הנפש ההוא מקרב עמיה׃ ששת
ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה
מלאכה ביום השבת מות יומת׃ ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את
השבת לדרתם ברית עולם׃ בינו ובין בני ישראל אות הוא לעלם כי ששת
ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש׃ ויתן
אל משה ככלתו לדבר אתו בהר סיני שני לחת העדת לחת אבן כתבים
באצבע אלהים׃ וירא העם כי בשש משה לרדת מן ההר ויקהל העם על
אהרן ויאמרו אליו קום עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה
האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃ ויאמר אלהם אהרן
פרקו נזמי הזהב אשר באזני נשיכם בניכם ובנתיכם והביאו אלי׃ ויתפרקו
כל העם את נזמי הזהב אשר באזניהם ויביאו אל אהרן׃ ויקח מידם
ויצר אתו בחרט ויעשהו עגל מסכה ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר
העלוך מארץ מצרים׃ וירא אהרן ויבן מזבח לפניו ויקרא אהרן ויאמר חג
ליהוה מחר׃ וישכמו ממחרת ויעלו עלת ויגשו שלמים וישב העם לאכל
ושתו ויקמו לצחק׃ וידבר יהוה אל משה לך רד כי שחת עמך אשר העלית
מארץ מצרים׃ סרו מהר מן הדרך אשר צויתם עשו להם עגל מסכה
וישתחוו לו ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל אשר העלוך מארץ
מצרים׃ ויאמר יהוה אל משה ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃
ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם ואעשה אתך לגוי גדול׃ ויחל משה
את פני יהוה אלהיו ויאמר למה יהוה יחרה אפך בעמך אשר הוצאת
מארץ מצרים בכח גדול וביד חזקה׃ למה יאמרו מצרים לאמר ברעה
הוציאם להרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה שוב מחרון אפך
והנחם על הרעה לעמך׃ זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך אשר נשבעת
להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת
אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם׃ וינחם יהוה על הרעה אשר דבר
לעשות לעמו׃ וישב משה וירד מן ההר ושני לחת העדת בידו לחת כתבים
משני עבריהם מזה ומזה הם כתובים׃ והלחת מעשה אלהים המה והמכתב
מכתב אלהים הוא חרות על הלחת׃ וישמע יהושע את קול העם ברעו ויאמר
אל משה קול מלחמה במחנה׃ ויאמר אין קול ענות גבורה ואין קול ענות
חלושה קול ענות אנכי שמע׃ ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל
ומחלת ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר׃
ויקח את העגל אשר עשו וישרף באש וטחן עד אשר דק ויזר על פני המים
וישק את בני ישראל׃ ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי
הבאת עליו חטאה גדלה׃ ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את
העם כי ברע הוא׃ ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה
משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃ ואמר להם
לאשר זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה׃ וירא משה
את העם כי פרע הוא כי פרעה אהרן לשמצה בקמיהם׃ ויעמד משה בשער
המחנה ויאמר מי ליהוה אלי ויאספו אליו כל בני לוי׃ ויאמר להם כה
אמר יהוה אלהי ישראל שימו איש חרבו על ירכו עברו ושובו משער אל
שער במחנה והרגו איש את אחיו ואיש את רעהו ואיש את קרבו׃ ויעשו
בני לוי כדבר משה ויפל מן העם ביום ההוא כשלשת אלפי אישׁ׃ ויאמר
משה מלאו ידכם היום ליהוה כי איש בבנו ובאחיו ולתת עליכם היום
ברכה׃ ויהי ממחרת ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדלה ועתה
אעלה אל יהוה אולי אכפרה בעד חטאתכם׃ וישב משה אל יהוה ויאמר
אנא חטא העם הזה חטאה גדלה ויעשו להם אלהי זהב׃ ועתה אם תשא
חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת׃ ויאמר יהוה אל משה מי
אשר חטא לי אמחנו מספרי׃ ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך
הנה מלאך ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם׃ ויגף יהוה את
העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן׃ ויאמר יהוה אל משה סור
עלה מזה אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי
לאברהם ליצחק ולישקב לאמר לזרעך אתננה׃ ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי
את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי׃ אל ארץ זבת חלב ודבש
כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך׃ וישמעו העם
את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו׃ ויאמר יהוה אל
משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכלתיך
ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך׃ ויתנצלו בני ישראל את
עדים מהר חורב׃ ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן
המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יהוה יצא אל אהל מועד אשר
מחוץ למחנה׃ והיה כצאת משה יצאו כל העם וניצבו איש פתח אהלו
והביטו אחרי משה עד בואו האהלה׃ והיה כבוא משה האהלה ירד עמוד
הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה׃ וראה כל העם את עמוד הענן עמד
פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו׃ ודבר יהוה אל משה
פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע
בן נון נער לא ימיש מתוך האהל׃ ויאמר משה אל יהוה ראה אתה אמר אלי
העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך
בשם וגם מצאת חן בעיני׃ ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודעני נא את
דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה׃ ויאמר פני
ילכו והנחתי לך׃ ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה׃
ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיני אנכי ועמך הלוא בלכתך עמנו
ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה׃ ויאמר יהוה אל משה
גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם׃
ויאמר הראני נא את כבדך׃ ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי
בשם יהוה לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם׃ ויאמר לא
תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי׃ ויאמר יהוה הנה מקום אתי
ונצבת על הצור׃ והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך
עד עברי׃ והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו׃ ויאמר יהוה
אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים
אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת׃ והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל
הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר׃ ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל
יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא׃ ויפסל שני
לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה
אתו ויקח בידו שני לחת אבנים׃ וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא
בשם יהוה׃ ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך
אפים ורב חסד ואמת׃ נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא
ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים׃
ויחפז משה ויקד ארצה וישתחו׃ ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני
ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו
ונחלתנו׃ ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא
נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה
יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך׃ שמר לך את אשר אנכי מצוך היום
הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי׃
השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש
בקרבך׃ כי את מזבחתם תתצון את מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון׃
כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא׃ פן תכרת ברית
ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו׃
ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי
אלהיהם׃ אלהי מסכה לא תעשה לך׃ את חג המצות תשמר שבעת ימים
תאכל מצות אשר צויתך לעת חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים׃
כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה׃ ופטר חמור תפדה בשה
וכל בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם׃ ששת ימים תעבד וביום
השביעי תשבת בחרש ובקציר תשבת׃ וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר
חטים וחג האסיף תקופת השנה׃ שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את
פני האדון יהוה אלהי ישראל׃ כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבלך
ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים
בשנה׃ לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח׃ ראשית
בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ ויאמר
יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי
אתך ברית ואת ישראל׃ ויהי שם עם יהוה ארבעים יום וארבעים לילה
לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת
הדברים׃ וירד משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו מן ההר
ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו׃ וירא אהרן וכל בני ישראל
את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו׃ ויקרא אלהם משה ויפנו
אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אלהם׃ ואחרי כן נגשו כל בני
ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני׃ ויכל משה מדבר
אתם ויתן על פניו מסוה׃ ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את
המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה׃ וראו בני
ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו
עד בואו לדבר אתו׃ ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה
הדברים אשר צוה יהוה לעשת אתם׃ ששת ימים תעשה מלאכה וביום
השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל העשה בו מלאכה יומת׃
לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת׃ ויאמר משה אל כל עדת בני
ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה לאמר׃ קחו מאתכם תרומה ליהוה
כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים׃ ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים׃
שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני מלאים
לאפד ולחשן׃ וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יהוה׃
המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמדיו
ואת אדניו׃ את הארן ואת בדיו את הכפרת ואת פרכת המסך׃ את השלחן
ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים׃ ואת המנרה למאור ואת כליה
ואת נרתיה ואת שמן המאור׃ ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה
ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח לפתח המשכן׃ את מזבח העלה ואת מכבר
הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃ את קלעי
החצר ואת עמדיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר׃ את יתדת המשכן ואת
יתדת החצר ואת מיתריהם׃ את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ ויצאו כל עדת בני ישראל מלפני
משה׃ ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו אתו הביאו את
תרומת יהוה למלאכת עבדת האהל ולכל עבדתו ולבגדי הקדש׃ והאנשים על
הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל
איש אשר הניף תנופת זהב ליהוה׃ וכל אשר נמצא אתו תכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים הביאו׃ כל
מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו עצי
שטים לכל מלאכת העבדה הביאו׃ וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו
מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש׃ וכל הנשים
אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את העזים׃ והנשאם הביאו את אבני השהם
ואת אבני המלאים לאפד ולחשן׃ ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן
המשחה ולקטרת הסמים׃ כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה
אשר צוה יהוה לעשת אתם הביאו בני ישראל נדבה ליהוה׃ ויאמר משה אל
בני ישראל ראו קרא יהוה בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃
וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃ ולחשב
מחשבת לעשת בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ
לעשת בכל מלאכת מחשבת׃ ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך
למטה דן׃ מלא אתם חכמת לב לעשת כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת
ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת׃
ובצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה ותבונה בהמה
לדעת לעשת את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה׃ ויקרא משה
אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יהוה חכמה בלבו
כל אשר נשא לבו אל הקרב אל המלאכה לעשתה׃ ויקחו מלפני משה את כל
התרומה אשר הביאו בני ישראל למלאכת עבדת הקדש לעשת אתה והם
הביאו אליו עוד נדבה בבקר בבקר׃ ויבאו כל החכמים העשים את כל
מלאכת הקדש איש איש ממלאכתו אשר הם עשים׃ ויאמרו אל משה לאמר
מרבים העם להביא מדי העבדה למלאכה אשר צוה יהוה לעשת אתה׃
ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה
לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃ והמלאכה היתה דים לכל המלאכה
לעשת אתה והותר׃ ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבי מעשה חשב עשה אתם׃ ארך
היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה
אחת ליריעות׃ ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חבר
אחת אל אחת׃ ויעש לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחבורת
כן עשה בשפת היריעה השנית מקצה בחברת השנית׃ חמשים לולאת עשה
ביריעה האחת וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה אשר בחברת השנית
מקבלת הלולאת אחת אל אחת׃ ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת
אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד׃ ויעש יריעת עזים לאהל על
המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם׃ ארך היריעה האחת שלשים באמה
ורחב היריעה האחת ארבע באמה אחת עשרה היריעת מדה אחת ליריעת׃
ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפל את היריעה
הששית אל מול פני האהל׃ ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה האחת
הקצה בחברת חמשים לולאת על שפת היריעה הקצה בחברת השנית׃ ויעש
חמשים קרסי נחשת להבא את היריעת באהל ויהי האהל אחד׃ ויעש מכסה
לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃ ויעש את הקרשים
למשכן עצי שטים עמדים׃ עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב
הקרש האחד׃ שתי ידת לקרש האחד משלבת אחת לזה כן עשה לכל קרשי
המשכן׃ ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃ ואת
ארבעים אדני כסף עשה תחת עשרים הקרש שתים אדנים תחת הקרש האחד
לשתי ידתיו ושתים אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃ ולצלע השנית
למשכן לפאת צפון עשרים קרש׃ וארבעים אדניהם כסף שתים אדנים תחת
הקרש האחד ושתים אדנים תחת הקרש האחד׃ ולירכתי המשכן ימה עשה שש
קרשים׃ ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים׃ והיו תאמם מלמטה
ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם למקצעת
שתים היו׃ והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים שתים אדנים
תחת הקרש האחד ושתים אדנים תחת הקרש האחד׃ ויעש בריחם עצי שטים
חמשה לקרשי צלע האחת למשכן׃ וחמשה בריחם לקרשי הצלע השנית למשכן
וחמשה בריחם לקרשי הצלע למשכן לירכתים ימה׃ ויעש את הבריח התיכן
בוקע בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה׃ ואת הקרשים צפה זהב ואת
טבעתיהם עשה זהב בתים לבדים ויצף את הבדים זהב׃ ויקם את המשכן
כמשפטו אשר הראה יהוה את משה׃ ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת
שני ושש משזר כרבי מעשה חשב עשה אתה׃ ואת ארבעה עמדיה שטים
ויצף אתם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף׃ ויעש מסך לפתח
האהל שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם׃ ואת עמדיו חמשה
ואת וויהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשת אדניהם נחשת׃ ויעש את
בצלאל את ארן עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי
קומתו׃ ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ צפהו ויעש לו זר זהב סביב׃
ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת
ושתי טבעת על צלעו השנית׃ ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב׃ ויבא
את הבדים בטבעת על צלעת הארן לשאת את הארן׃ ויעש כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה
אתם מן שני קצות הכפרת׃ כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה
מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו׃ ויהי הכרבים פרשי כנפים
למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו
פני הכרבים׃ ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה
וחצי קומתו׃ ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב׃ ויעש לו
מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב׃ ויצק לו ארבע טבעת זהב
ויתן את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת היו
הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף
אתם זהב וישא בהם את השלחן׃ ויעש את קערתיו וכפתיו ומנקיתיו ואת
קשותיו אשר יסך בהם זהב סגור עשה אתם׃ ויעש את המנרה זהב טהור
מקשה עשה את המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו׃
ששה קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה
מצדה השני׃ שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים
משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה׃
ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים
ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת
הקנים היוצאים מן המנרה׃ כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב
טהור׃ ויעש נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃ ככר זהב עשה
אתה ואת כל הכלים האלה׃ ויעש את מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע והמה ואמתים קומתו ממנו היו קרנתיו׃ ויצף אתו זהב
טהור את גגו ואת קירתיו סביב ואת קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב׃
ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת לזרו על שתי צלעתיו על שתי צדיו עשה
ויהי בתים לבדים לשאת אתו בהם׃ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם
זהב׃ ויע

עניו תעניית צבור

ואומר שומע תפלה בעת הזאת מפני מה תפלתי בעדך ואומר

ברוך

ה׳ אלהי ישראל מעולם ועד עולם ויאמר כל העם אמן והללויה׃ ברוך אתה ה׳ אלהי ישראל אבינו מהללנו ואלהי כל זרע עמו בית ישראל המתנהל בעמו בכל עת ובכל שעה ובכל יום ויום ברוך אתה ה׳ יוצר הכל׃ אתה הוא לבדך עשית את השמים ואת כל צבאם את הארץ ואת כל אשר עליה את הימים ואת כל אשר בם ומחיה את כולם ואתה אלהי השמים לכל צבא השמים תשתחוה׃ אתה הוא ה׳ האלהים אשר בחרת באברם והוצאתו מאור כשדים ושמת את שמו אברהם ומצאת את לבבו נאמן לפניך וכרתת עמו הברית לתת לזרעו את ארץ הכנעני החתי והאמורי והפרזי והיבוסי והגרגשי לתת לזרעו ותקם את דבריך כי צדיק אתה׃ ותרא את עני אבותינו במצרים ואת זעקתם על ים סוף שמעת ותתן אותות ומופתים בפרעה ובכל עבדיו ובכל עם ארצו כי ידעת כי הזידו עליהם ותעש לך שם כהיום הזה׃ ובקרעך את הים לפניהם הביאתם בתוך הים ביבשה ואת רודפיהם השלכת במצולות כמו אבן במים עזים׃ ובעמוד ענן נחית עליהם יומם ובעמוד אש לילה להאיר להם את הדרך אשר ילכו בה׃ ועל הר סיני ירדת ותדבר עמהם מן השמים ותתן להם משפטים ותורות טובים וחקים וצוית להם את השבת הקדוש ומצות ותורה ביד משה עבדך׃ ולחם מן השמים נתת להם לרעבם ומים מן הצור הוצאת לצמאם ותאמר להם שתבאו לרשת את הארץ אשר נשאת את ידך לתת להם׃ ואנחנו ואבותינו הזידו ויקשו את עורפם ולא שמעו אל מצותיך ויתנו אחור ולא זכרו את נפלאותיך אשר עשית עמהם ויקשו את עורפם ויתנו ראש לשוב לעבדתם׃ ואתה אלוה סליחות חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ורב רחמים ולא עזבתם׃ גם כי עשו להם עגל מסכה ואמרו זה אלהיך אשר העלך ממצרים ועשו נאצות גדולות׃ ואתה ברחמיך הרבים לא עזבתם במדבר עמוד הענן לא סר מעליהם יומם לנחותם בדרך ועמוד האש לילה להאיר להם בו את הדרך אשר ילכו בה׃ ורוחך הטובה נתת להשכילם ומנ׳ לא מנעת מפיהם ומים נתת להם לצמאם׃ ארבעים שנה כלכלתם במדבר לא חסרו שמלותם לא בלו ורגלם לא בצקו׃ ותתן להם ארצות גוים ותחלק להם פאה ותנחילם את ארץ סיחון ואת ארץ עוג׃ ותרבה את בניהם ככוכבי השמים ותביאם אל הארץ אשר אמרת לאבותם שיבאו וירשו אותה׃ ויבאו בנים וירשו את הארץ ותכנע לפניהם את יושבי הארץ הכנענים ותתן אותם בידם ואת מלכיהם ואת עמי הארצות לעשות בהם כרצונם׃ ויתפשו ערים בצורות ובית מלא כל טוב בארות חצובים כרמים וזיתים ועצי מאכל לרוב ויאכלו ויתבשמו ויתענגו בטובך הגדול׃ ויהי כי ישבו ויכלו ויפרו וירבו ויבעט ישורון ויגש ויבעט בך ויתנו עורף סורר ומרי ויכחישו לשוב אליך ויעידו בם להשיבם אליך ויעשו נאצות גדולות׃ ויהי כי הרעו לפניך ותעזבם ביד צריהם ותשפוט בם ותצעקו אליך ומן השמים תשמע ותצל אותם כרחמיך הרבים ותתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם׃ ובעת צרתם יצעקו אליך ומן השמים תשמע ותצל אותם כרחמיך הרבים ותתן להם מושיעים ויושיעום מיד צריהם׃ וכנוחתם ישובו לעשות רע לפניך ותעזבם ביד אויביהם וימשלו בם׃ ושבו ויזעקו לפני

בְּמַעֲרָה ׀ מְעוּנָה וְהָיָה לָנוּ מַיִם חַיִּים " בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי הוֹשִׁיעָנוּ וְהָיָה לָנוּ מַיִם חַיִּים " בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי הוֹשִׁיעָנוּ
בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי הוֹשִׁיעָנוּ וְהָיָה לָנוּ מַיִם חַיִּים " בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי הוֹשִׁיעָנוּ
וְהָיָה לָנוּ מַיִם חַיִּים "

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירֶךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם ׃ אָמֵן

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה ׃ אָמֵן

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה ׃ אָמֵן

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וְאֶל תְּפִלָּתָם שְׁעֵה בְּאַהֲבָה תְּקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן ׃ אָמֵן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם ׃ הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ הַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ ׃ וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד ׃ וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ לְשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת ׃

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ ׃

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם ׃ אָמֵן

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי ׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן ׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ ׃

משנה ברורה סימן קיח

משנה ברורה סימן קיח סעיף קטן (טז) ומה שכתב הרמ"א מבעי הרגיל וכו' עיין בבאר היטב ומה שכתב עליו ובשעה"צ

תחנה ביושב לכל תעלית

זמם

עיניהם תהלוכה . אמונה לבב עליהם תשופה . חסרך בחוץ כלילה .
חוב לבבי פעלי תהלה . וזה נהר שלילה .
ברוך לבבי שמעי קולי . חוסי עלי תהלה .

מי כמוך מי כמוך ואין זולתך מי כמוך
מי כמוך מי כמוך ואין זולתך מי כמוך
מי כמוך מי כמוך ואין זולתך מי כמוך

אתה

אתה ויתרום מן השמים ׀ ומלאה מירחי שמך פעמים "
ברוך יהוה בוא בקרי ברוך יהוה כבוי בקרי "

ל מלך ישוב

ירוממו מלך עבדיך פעליך ׀ משבעה בטוב בקרך לעולם היכלך "
תומיד תמים שלשה כלילך ׀ בעטים מלים מבהילך
שלמיך לטובה וכור ׀ ברוך רחום תפוצות "
מפוזעיהם חרבם תעכור ׀ רחם פשעם תשפוך
עפר ואדם מרבים כמיהם ׀ המשימים נהים יפול מפוזעיהם "
עלי עמהם לילש פל ימיהם ׀ פרנים לעמך מיה נהיהם
שמך מימו ורוח מעולמי "
חמלך מיה ברוך בי פל מכבודי מעולי ׀ מתרו בי פל מכבודי מעלי
למה העשתה פל פך עבדיהך ׀ ושלי סמכה חומתך "
לחרפה ידידות משפנותיך ׀ כלמה וכסם נכספה נפשי לחומותיך
טמוו טהרת עיקך העמוקה ׀ ירושלם ועמיך לחרפה "
ל ודקוע בחשפה ׀ חשוקה נהרתי פעת בלו חלפה
ומל הפל לשעתי ולדרכי ׀ למשך טובך יי "
בשוטי מלך דרוש ושוד חמבוכי ׀ הפקם לי מהרה מפדיוכי
בשוטי מלך "

אין לי

אין לי ׀ ברוך משמי ובלוכי ׀ שמע קול התחנוכי
בטחון כי אם עליך ׀ בוחני בחור נפש ׀ בחנם לחיך תבקש
ל מלך

שמשבח המון הימים ׀ בפעמים מרובים פדיום ׀ המתמים חומו ותעלומה "
קולנו השמע מפומפמים ׀ משה משפט לעשות ׀ רחום חמול על קהלך ׀ ושא פדיתך בפלך "
פנה ומלוכתך ׀ כי יחידים ועניים מחכים ׀ הוא ישועתם יעלה ׀ והסר מאפ לב העלובים
סלחנים ומחילות ׀ למשחיתים ׀ עשה בדיוק הפשפון ׀ ובחסדיך חושיעה לעמך
ועל מי מעונותיו ׀ והעלילה על עמך ׀ ותהלתך ׀ למעטרת המלוכה ׀ ובהשלטת רוזעות
כפם עון מרים ישראל ׀ כי הם עמך ונחלתך ׀ למעטך ישראל בכל יום ׀ ל ׀ ברוע ישראל
טרם נקרא והנה עונה ׀ ל בבראה עונה ׀ יהמו רחמיך על עמך הלים ׀ כי נתנה סומך ׀ נופלים
ודוגה ושגגות כפר ׀ ושבתך לעד נסבר ׀ חנון ורחום תמול על עם חשר בחר ׀

מקיצי

למנצח על הגתית לאסף רנו לאלהים עוזנו הריעו לאלהי יעקב שאו זמרה ותנו תף כנור נעים עם נבל
בתקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו כי חק לישראל הוא משפט לאלהי יעקב עדות ביהוסף שמו בצאתו
על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אסיר סבלתי מידו כפיו מדוד תעבורנה בקשתני ואענך אסתירך בסתר
רעם אבחנך על מי מריבה שמע עמי ואעידה בך ישראל אם תשמע לי לא יהיה בך אל זר ולא תשתחוה
לאל נכר אנכי יהוה אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו ולא שמע עמי לקולי וישראל לא
אבה לי ואשלחהו בשרירות לבם ילכו במועצותיהם לו עמי שמע לי ישראל בדרכי יהלכו כמעט אויביהם
אכניע ועל צריהם אשיב ידי משנאי יהוה יכחשו לו ויהי עתם לעולם ויאכילהו מחלב חטה ומצור דבש
אשביעך

למנצח על השמינית לאסף הושיעה יהוה כי גבר חסיד כי פסו אמונים מאדם שוא ידברו איש את רעהו
שפת חלקות בלב ולב ידברו ירם יכרת יהוה כל שפתי חלקות לשון מדברת גדלות אשר אמרו ללשנינו
נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יהוה אשית בישע יפיח לו
אמרות יהוה אמרות טהורות כסף צרוף בעלי אדמה מזקק שבעתים אתה יהוה תשמרם תצרנו מן הדור זו
לעולם סביב רשעים יתהלכון כרום זלות לבני אדם אף כי אדם הבל יחד משקל המה מבצע יקר ובטחו
בעשק ותירוש אל תהיו מחמדים חיל כי יפרח לב אל תשיתו אחת דבר שתים זו שמעתי כי עז לאלהים
ולך אדני חסד כי אתה תשלם לאיש כמעשהו אך אתה שלמת חקותיך צדק ומשפט עשית בישראל אתה
אל עושה פלא הודעת בעמים עזך גאלת בזרוע עמך בני יעקב ויוסף סלה ראוך מים אלהים ראוך מים
יחילו אף ירגזו תהמות קול נתנו שחקים אף חצציך יתהלכו קול רעמך בגלגל האירו ברקים לתבל
תרגזה ותרעש הארץ בים דרכך ושבילותיך במים רבים ועקבותיך לא נדעו נחית כצאן עמך ביד משה
ואהרן

למנצח על השמינית לאסף האזינה עמי תורתי הטו אזנכם לאמרי פי אפתחה במשל פי אביעה חידות
מני קדם אשר שמענו וידעם ואבותינו ספרו לנו לא נכחד מבניהם לדור אחרון מספרים תהלות יהוה
ועזו ונפלאותיו אשר עשה ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל אשר צוה את אבותינו להודיעם לבני
למען ידעו דור אחרון בנים יולדו יקומו ויספרו לבניהם וישימו בה כסלתם ולא ישכחו מעללי אל
ומצותיו ינצרו ולא יהיו כאבותם דור סורר ומורה דור לא הכין לבו ולא נאמן את אל רוחו בני אפרים
נושקי רומי קשת הפכו ביום קרב לא שמרו ברית אלהים ובתורתו מאנו ללכת וישכחו עלילותיו ונפלאותיו
אשר הראם נגד עשה פלא בצען שדה מצרים ותחום צוען בקע ים ויעבירם ויצב מים כמו נד בענן יומם
ובכל הלילה באור אש ויבקע צרים במדבר וישק כתהמות רבה ויוצא נוזלים מסלע ויוסף עוד לחטא לו
למרות עליון בציה באלהים ויאמרו התוכל אל ערך שלחן במדבר הן הכה צור ויזובו מים ונחלים
יצפו הגם לחם יוכל תת אם יכין שאר לעמו לכן שמע יהוה ויתעבר ואש נשקה ביעקב וגם עלה יעלה
לאפו כי לא האמינו באלהים ולא בטחו בישועתו ויצו שחקים ממעל ודלתי שמים פתח וימטר עליהם מן
לאכל ודגן שמים נתן להם לחם אביר אכל איש נפש שלח להם לצדה ויסע קדים בשמים וינהג בעזו תימן
ויעל כעפר שאר וכחול ים עוף כנף ויפל בקרב מחניהם סביב למשכנותיהם ויאכלו וישבעו מאד ותאותם
יבא להם לא זרה אכלם עוד אכלם בטרם תאותם בא אליהם ואף אלהים עלה בהם ויהרג במשמניהם
ובבחורי ישראל הכרע ובכל זאת חטאו עוד ולא האמינו בנפלאותיו ויכל בהבל ימיהם ושנותם בבהלה
אם הרגם ודרשו ושבו ושחרו אל ויזכרו כי אלהים צורם ואל עליון גאלם ויפתוהו בפיהם ובלשונם
יכזבו לו ולבם לא נכון עמו ולא נאמנו בבריתו והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה להשיב אפו ולא
יעיר כל חמתו ויזכר כי בשר המה רוח הולך ולא ישוב כמה ימרוהו במדבר יעציבוהו בישימון ושוב
ינסו אל וקדוש ישראל התוו לבלי זכרו יום אשר פדם מיד צר אשר שם במצרים אותותיו ומופתיו בשדה
צוען ויהפך לדם יאריהם ונזליהם בל ישתיון ויערב בהם ויאכלם ויצפרדע ותשחתם ויתן לחסיל יבולם
ויגיעם לארבה ויהרג בברד גפנם ושקמתם ויסגר לברד בעירם ומקניהם לרשפי רעפים ישלח בהם חרון
אפו עברה וזעם וצרה משלחת מלאכי רעים ינחה נתיב לאפו לא חשך ממות נפשם ואת חייהם לדבר הסגיר
ויך כל בכור במצרים ראשית אונים באהלי חם וינהג כצאן עמו וינחם בעדר במדבר וינחם לבטח ולא
פחדו ואת אויביהם כסה ים ויביאם אל גבול קדשו הר זה קנתה ימינו ויגרש מפניהם גוים ויפילם בחבל
נחלה וישכן באהליהם שבטי ישראל ויבחנו ויתעו את אלהים עליון ועדותיו לא שמרו ויסגו ויבגדו כאבותם
נהפכו לקשת רמיה כי הכעיסוהו בבמותם ובפסיליהם יקניאוהו שמע אלהים ויתעבר ויתעב מאד את
ישראל וינטש משכן שלו אהל שכן באדם ויתן לשבי עזו ותפארתו ביד צר ויסגר לחרב עמו ובנחלתו
התעבר ובחורים לא הודו לבתולותיו לא תהללנה ויפלו כהניו בחרב ואלמנותיו לא תבכינה ויקץ כישן
אדני כגבור משתרר מיין וינגף צריו אחור חרפת עולם נתן להם ויבזה באהל יוסף ובשבט אפרים לא בחר
ויבחר בשבט יהודה בהר ציון אשר אהב ויבן כרמים מקדשו כארץ יסדה לעולם ויבחר בדוד עבדו ויקחהו
ממכלאות צאן מאחר עלות הרים לרעות ביעקב עמו ובנחלתו ישראל ויהי רעם כתם לבבו ובתבונות כפיו
ינחם

למנצח על השמינית לאסף מזמור אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים
לעיים נתנו פגרי עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחית הארץ שפכו דמם כמים סביבות
ירושלים ואין קובר היינו חרפה לשכנינו לעג וקלס לסביבותינו עד מתי יהוה תאנף לנצח תבער כאש
קנאתך שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל ממלכות אשר בשמך לא קראו כי אכל את יעקב ואת
נוהו השמו אל תזכר לנו עונות ראשונים מהר יקדמונו רחמיך כי דלונו מאד עזרנו אלהי ישענו על דבר
כבוד שמך והצילנו וכפר על חטאתינו למען שמך למה יאמרו בגוים איה נא אלהיהם יודע בגוים לעינינו
נקמת דם עבדיך השפוך תבוא לפניך כגדל זרועך תותר בני תמותה אשיבה שבעתים חרפתם אשר חרפוך
אדני ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך

למנצח על השמינית לאסף אזנה לשיר משכיל מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב יהוה שבות עמו יגל
יעקב וישמח ישראל אשר נשא עון עמו כסה כל חטאתם אספה כל עברתו השיבה מחרון אפו אלהי
ישענו והפר כעסך עמנו הלעולם תאנף לנו תמשך אפך לדור ודור הלא אתה תשוב תחיינו ועמך ישמחו בך
הראנו יהוה חסדך וישעך תתן לנו אשמעה מה ידבר האל יהוה כי ידבר שלום אל עמו ואל חסידיו ואל
ישובו לכסלה אך קרוב ליראיו ישועתו לשכן כבוד בארצנו חסד ואמת נפגשו צדק ושלום נשקו אמת
מארץ תצמח וצדק משמים נשקף גם יהוה יתן הטוב וארצנו תתן יבולה צדק לפניו יהלך וישם לדרך
פעמיו

למנצח על השמינית לאסף הטה יהוה אזנך ענני כי עני ואביון אנכי שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך
אתה אלהי חנני אדני אליך אקרא כל היום שמח נפש עבדך כי אליך אדני נפשי אתה טוב וסלח ורב חסד
לכל קוראיך האזינה יהוה תפלתי והקשיבה בקול תחנוני ביום צרתי אקרא כי תענני אין כמוך באלהים
אדני ואין כמעשיך כל גוים אשר עשית יבואו והשתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך כי גדול אתה ועשה
נפלאות אתה אלהים לבדך הורני יהוה דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך אודך אדני אלהי בכל
לבבי ואכבדה שמך כי חסדך גדול עלי והצלת נפשי משאול תחתיה אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים
בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם ואתה אדני אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת פנה אלי וחנני תנה
עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך עשה עמדי אות לטובה וראו שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני

למנצח על השמינית לאסף שיר מזמור לבני קרח יסודתו בהרי קדש אהב יהוה שערי ציון מכל משכנות
יעקב נכבדות מדבר בך עיר האלהים סלה אזכיר רהב ובבל ליודעי פלשת והנה זר וצור עם כוש זה יליד
שם ולציון יאמר איש ואיש יליד בה והוא יכוננה יהוה יספר בכתוב עמים זה יליד שם סלה וחללים
כשוררים כל מעיני בך

שיר מזמור לבני קרח למנצח על מחלת לענות משכיל להימן האזרחי יהוה אלהי ישעי יום צעקתי בלילה
נגדך תבוא תפלתי הטה אזנך לרנתי כי שבעה רעות נפשי וחיי לשאול הגעו נחשבתי עם יורדי בור הייתי
כגבר אין חפשי בין מתים כמו חללים שכבי קבר אשר לא זכרתם עוד ואלה מידך נגזרו שתני בבור תחתיות
במחשכים במצולות עליך סמכת חמתך ובכל משבריך ענית סלה הרחקת מודעי ממני שתני תועבות להם
נכלאתי ולא אצא עיני דאבה מעני קראתיך יהוה כל היום שטחתי אליך כפי התעשה למתים אם רפאים
יקומו יודוך סלה האיספר בקבר חסדך אמונתך באבדון הידוע בחשך נפלאתך וצדקתך בארץ נשיה ואני
אליך יהוה שועתי ובבקר תפלתי תקדמך למה יהוה תזנח נפשי תסתיר פניך ממני עני אני ונוסע מנעורי
נשאתי אמיך פחדיך צמתתני עברו חרוניך בעותיך כמו סבבוני כל היום אפפו יחד הרחקת ממני אהב
ורע מידעי מחשך

משכיל לאיתן האזרחי חסדי יהוה עולם אשיר לדור ודור אודיע אמונתך בפי כי אמרתי עולם חסד יבנה
בשמים תכין אמונתך בם כרתי ברית לבחירי נשבעתי לדוד עבדי עד עולם אכין זרעך ובניתי לדור ודור
כסאך סלה והודו שמים פלאך יהוה אף אמונתך בקהל קדשים כי מי בשחק יערך ליהוה ידמה לאל בעדת
קדשים נערץ על כל סביביו יהוה אלהי צבאות מי כמוך חסין יה ואמונתך סביב לך משל בגאון הים בשוא
גליו אתה תשבחם רהב כחלל דכית בזרוע עזך פזרת אויביך לך יום אף לך לילה אתה הכינות מאור
וחמה אתה יצרתם צפון וימין אתה בראתם תבור וחרמון בשמך ירננו אך גבורה זרועך תעז תרום ידך
ימינך צדק ומשפט מכון כסאך חסד ואמת יקדמו פני אתה חסדך ואמתך יהלכו עם יודעי תרועה יהוה
באור פניך יהלכון בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו כי
ליהוה מגננו ולקדוש ישראל מלכנו אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר שויתי עזר על גבור הרימותי בחור
מעם מצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו אשר יד תכון עמו אף זרועי תאמצנו לא יאנה בו אויב ובן עולה
לא יענה נו וכתותיו מפניו אכה ומשנאיו אגוף ואמונתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו ושמתי בים ידו
ובנהרות ימינו הוא יקראני אבי אתה אלי וצור ישועתי אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ לעולם
אשמר לו חסדי ובריתי נאמנת לו ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא
ילכון אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרו ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם ואמונתי לא אפיר מעמו
ולא אשקר באמונתי לא אחלל ומוצא שפתי לא אעשה אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב זרעו לעולם
יהיה וכסאו כשמש נגדי כירח יכון עד עולם ועד בשחק נאמן סלה ואתה זנחת ותמאס התעברת את משיחך
הפרת ברית עבדך חללת לארץ נזרו פרצת כל גדריו שתת מבצריו בזו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו
הרימות ימין צוריו השבות חרבו על מצור ולא הקמתו בעזר הפגת מטהרו וכסאו לארץ השפלת ימי עלומיו
הערת עליו בשת סלה עד מתי יהוה תסתר לנצח תבער כאש חמתך זכר מה חלד עלי למה שוא בראת כל
בני אדם מי גבר יחיה ולא יראה מות ימלט נפשו מיד שאול סלה אדני איה חסדיך הראשנים אשר נשבעת
לדוד באמונתך זכר אדני חרפת עבדיך שאתי בחיקי כל רבים עמים אשר חרפו אויביך יהוה אשר חרפו
עקבות משיחך ברוך יהוה לעולם אמן ואמן

תפלה למשה איש האלהים אדני אתה היית לנו במדור דור בטרם הרים יולדו ותחולל ארץ ותבל מעולם
ועד עולם אתה אל תשב אנוש עד דכא ותאמר שובו בני אדם כי אלף שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
ואשמורה בלילה זרמתם שנה יהיו בבקר כחציר יחלף בבקר יציץ וחלף לערב ימלל ויבש כי כלינו באפך
ובחמתך נבהלנו שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך כי כל ימינו פנו באברתך כלינו שנינו כמו הגה
ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש ונעופה מי יודע עז
אפך וכיראתך עברתך מספר כן ימינו הודע ונביא לבב חכמה שובה יהוה עד מתי והנחם על עבדיך
שבענו בבקר חסדך ונרננה ונשמחה בכל ימינו שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה יראה אל פעלך
והדרך על בניהם ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו

יושב בסתר עליון בצל שדי יאמר ליהוה מחסי ומצודתי אלהי אבטח בו כי הוא יצילך מפח יקוש מדבר
הוות באברתו יסך לך ותחת כנפיו תחסה צנה וסחרה אמתו לא תירא מפחד לילה מחץ יעוף יומם מדבר
באפל יהלך משוד יצהרים יקטב יפול מצדך אלף ורבבה מימינך אליך לא יגש רק בעיניך תביט ושלמת
רשעים תראה כי אתה יהוה מחסי עליון שמת מעונך לא תאנה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך כי מלאכיו
יצוה לך לשמרך בכל דרכיך על כפים ישאונך פן תגף באבן רגלך על שחל ופתן תדרך תרמס כפיר ותנין
כי בי חשק ואפלטהו אשגבהו כי ידע שמי יקראני ואענהו עמו אנכי בצרה אחלצהו ואכבדהו אשביעהו
אורך ימים ואראהו בישועתי

תפלה לדוד שמרה נפשי כי חסיד אני הושע עבדך אלהי אתה חנני אדני אליך אקרא כל היום שמח נפש
עבדך כי אליך אדני נפשי כי אתה אדני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך האזינה יהוה תפלתי והקשיבה
בקול תחנוני ביום צרתי אקרא אליך כי תענני אין כמוך באלהים אדני ואין כמעשיך אדני כל גוים אשר
עשית יבואו והשתחוו לפניך אדני וכבדו לשמך כי גדול אתה ועשה נפלאות אתה אלהים לבדך הורני יהוה
דרכך אהלך באמתך יחד לבבי ליראה שמך אודך אדני אלהי בכל לבבי ואכבדה שמך כי חסדך גדול עלי
והצלת נפשי משאול תחתיה אלהים זדים קמו עלי ועדת עריצים בקשו נפשי ולא שמוך לנגדם ואתה אדני
אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת פנה אלי וחנני תנה עזך לעבדך והושיעה לבן אמתך עשה עמדי
אות לטובה וראו שנאי ויבשו כי אתה יהוה עזרתני ונחמתני

שיר חנוכת הבית לדוד מזמור שיר חנוכת הבית לדוד ארוממך יהוה כי דליתני ולא שמחת אויבי לי יהוה
אלהי שועתי אליך ותרפאני יהוה העלית מן שאול נפשי חייתני מירדי בור זמרו ליהוה חסידיו והודו
לזכר קדשו כי רגע באפו חיים ברצונו ערב בכי ילין ולבקר רנה כי אמרתי בשלותי בל אמוט לעולם יהוה
ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי אבהל אליך יהוה אקרא ואל אדני אתחנן מה בצעי בדמי
ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך שמע יהוה וחנני יהוה היה עזר לי הפכת מספדי למחול לי פתחת
שק ותאזרני שמחה למען יזמרך כבוד ולא ידם יהוה אלהי לעולם אודך

למנצח על השמינית לבני קרח מזמור שירו ליהוה שיר חדש תהלתו בקהל חסידים ישמח ישראל בעושיו
בני ציון יגילו במלכם יהללו שם במחול בתף וכנור יזמרו לו כי רוצה יהוה בעמו יפאר ענוים בישועה
יעלזו חסידים ברנן על משכבותם רוממות אל בגרונם וחרב פיפיות בידם לעשות נקמה בגוים תוכחות
בלאמים לאסר מלכיהם בזקים וחריהם ברזל לעשות בהם משפט כתוב הדר היא לכל חסידיו הללויה

למנצח על השמינית לדוד מזמור הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו הללוהו בגבורתיו הללוהו כרב
גדלו הללוהו כמו נבל וכנור הללוהו בתף ומחול הללוהו במנים ועגב הללוהו בצלצלי שמע הללוהו
בצלצלי תרועה כל הנשמה תהלל יה הללויה

למנצח על השמינית לדוד מזמור הללו עבדי יהוה שאו את שם יהוה יהי שם יהוה מבורך מעתה ועד
עולם ממזרח שמש עד מבואו מהלל שם יהוה רם על כל גוים יהוה על השמים כבודו מי כיהוה אלהינו
המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים
עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה הללויה

בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לועז היתה יהודה לקדשו ישראל ממשלותיו הים ראה וינס הירדן
יסב לאחור ההרים רקדו כאילים גבעות כבני צאן מלפני אדון חולי ארץ מלפני אלוה יעקב הופכי הצור
אגם מים חלמיש למעינו מים

לא לנו יהוה לא לנו כי לשמך תן כבוד על חסדך על אמתך למה יאמרו הגוים איה נא אלהיהם ואלהינו
בשמים כל אשר חפץ עשה עצביהם כסף וזהב מעשה ידי אדם פה להם ולא ידברו עינים להם ולא יראו
אזנים להם ולא ישמעו אף להם ולא יריחון ידיהם ולא ימישון רגליהם ולא יהלכו לא יהגו בגרונם כמוהם
יהיו עושיהם כל אשר בטח בהם ישראל בטח ביהוה עזרם ומגנם הוא בית אהרן בטחו ביהוה עזרם ומגנם
הוא יראי יהוה בטחו ביהוה עזרם ומגנם הוא יהוה זכרנו יברך יברך את בית ישראל יברך את בית אהרן
יברך יראי יהוה הקטנים עם הגדלים יסף עליכם אתכם ועל בניכם ברוכים אתם ליהוה עשה שמים וארץ
השמים שמים ליהוה והארץ נתן לבני אדם לא המתים יהללו יה ולא כל יורדי דומה ואנחנו נברך יה
מעתה ועד עולם הללויה

אהבתי כי ישמע יהוה את קולי תחנוני כי הטה אזנו לי ובימי אקרא הן אמות חבלי מות ומצרי שאול
מצאוני צרה ויגון אמצא ובשם יהוה אקרא אנה יהוה מלטה נפשי חנון יהוה וצדיק ואלהינו מרחם שמר
פתאים יהוה דלותי ולי יהושיע שובי נפשי למנוחיכי יהוה גמל עליכי כי חלצת נפשי ממות את עיני
מדמעה את רגלי מדחי אתהלך לפני יהוה בארצות החיים האמנתי כי אדבר אני עניתי מאד אני אמרתי
בחפזי כל האדם כזב מה אשיב ליהוה כל תגמולוהי עלי כוס ישועות אשא ובשם יהוה אקרא נדרי ליהוה
אשלם נגדה נא לכל עמו יקר בעיני יהוה המותה לחסידיו אנה יהוה כי אני עבדך אני עבד בן אמתך פתחת
למוסרי לך אזבח זבח תודה ובשם יהוה אקרא נדרי ליהוה אשלם נגדה נא לכל עמו בחצרות בית יהוה
בתוכך ירושלים הללויה

הללו את יהוה כל גוים שבחוהו כל האמים כי גבר עלינו חסדו ואמת יהוה לעולם הללויה

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו יאמרו נא בית אהרן כי לעולם חסדו
יאמרו נא יראי יהוה כי לעולם חסדו מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה לי לא אירא מה יעשה לי אדם
יהוה לי בעזרי ואני אראה בשנאי טוב לחסות ביהוה מבטח באדם טוב לחסות ביהוה מבטח בנדיבים כל
גוים סבבוני בשם יהוה כי אמילם סבוני גם סבבוני בשם יהוה כי אמילם סבוני כדברים דעכו כאש קוצים
בשם יהוה כי אמילם דחה דחיתני לנפל ויהוה עזרני עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה קול רנה וישועה באהלי
צדיקים ימין יהוה עשה חיל ימין יהוה רוממה ימין יהוה עשה חיל לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה
יסר יסרני יה ולמות לא נתנני פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה זה השער ליהוה צדיקים יבאו בו
אודך כי עניתני ותהי לי לישועה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת
בעינינו זה היום עשה יהוה נגילה ונשמחה בו אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה הושיעה נא אנא יהוה
הצליחה נא ברוך הבא בשם יהוה ברכנוכם מבית יהוה אל יהוה והאר לנו אסרו חג בעבתים עד קרנות
המזבח אלי אתה ואודך אלהי ארוממך אודך כי עניתני ותהי לי לישועה הודו ליהוה כי טוב כי לעולם
חסדו

אשרי תמימי דרך הלכים בתורת יהוה אשרי נוצרי עדותיו בכל לב דרשוהו אף לא פעלו עולה בדרכיו
הלכו אתה צויתה פקודיך לשמר מאד אחלי יכונו דרכי לשמר חקיך אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך
אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך אחקך אל תעזבני עד מאד במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך
בכל לבבי דרשתיך אל תשגני מצפנתי אמרתך למען לא אחטא לך ברוך אתה יהוה למדני חקיך בשפתי
ספרתי כל משפטי פיך בדרך עדותיך שישתי כעל כל הון אשיחה בפקודיך ואביטה לארחותיך בחקיך
אשתעשע לא אשכח דברך גמל על עבדך חיני ואשמרה דברך גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך גר אנכי
בארץ אל תסתר ממני מצותיך גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת גערת זדים ארורים השגים
ממצותיך גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי גם ישבו שרים בי נדברו עבדך ישיח בחקיך גם עדותיך
שעשעי אנשי עצתי דבקה לעפר נפשי חיני כדברך דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך דרך פקודיך הבינני
והשיחה בנפלאותיך דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני בחרתי אמונה
משפטיך שויתי לנגדי דבקתי בעדותיך יהוה אל תבישני דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי דרך חקיך
יהוה הורני דרך חקיך ואצרנה עקב הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בנתיב מצותיך הדריכני כי בו חפצתי
נטה לבי אל עדותיך ואל אל בצע העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני העמד לעבדך אמרתך את יראתך
העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים הנה לפקודיך בצדקתך חיני ויבואני חסדך יהוה ישועתך
כאמרתך ואענה חרפי דבר כי בטחתי בדברך ואל תצל מפי דבר עד מאד כי למשפטיך יחלתי ואשמרה
תורתך תמיד ועד עולם ואתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש
ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך זכר דבר לעבדך על
אשר יחלתני זאת עניתי כי אמרתך חיתני זדים הליצוני עד מאד מתורתך לא נטיתי זכרתי משפטיך מעולם
יהוה ואתנחם קצף אחזני מרשעים עזבי תורתך זמרות היו לי חקיך בבית מגורי זכרתי בלילה שמך יהוה
ואשמרה תורתך זאת היתה לי כי פקודיך נצרתי חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך חלית פניך בכל לב חנני
כאמרתך חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך חבלי רשעים עודני
תורתך לא שכחתי חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך פלגתי אני לכל אשר יראוך ולשמרי
פקודיך חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני טוב עשית עם עבדך יהוה כדבריך טעם ודעת למדני חקיך
בטרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי טוב אתה ומטיב למדני חקיך רבו עלי שקר זדים אני בכל לב
אצר פקודיך טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי טוב לי כי עניתי למען אלמד חקיך טוב לי תורת פיך
מאלפי זהב וכסף ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי
ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה עניתני יהי נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך יבואוני רחמיך ואחיה
כי תורתך שעשעי יבשו זדים כי שקר עותוני אני אשיח בפקודיך ישובו לי יראיך וידעי עדותיך יהי לבבי
תמים בחקיך למען לא אבוש כלתה לתשועתך נפשי לדברך יחלתי כלו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני כי
הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי ממני זדים כרו לי שיחות אשר לא
כתורתך כל מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך כחסדך חיני
ואשמרה עדות פיך לעולם יהוה דברך נצב בשמים לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד למשפטיך היום כי
הכל עבדיך לי לולי תורתך שעשעי אז אבדתי בעניי לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתני לך אני הושיעני
כי פקודיך דרשתי לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד אהבתי
תורתך כל היום היא מאיבי תחכמני מצותך כי לעולם היא לי מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי
מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי מכל ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך ממשפטיך לא סרתי כי אתה
הורתני מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל ארח שקר נר לרגלי דברך
ואור לנתיבתי נשבעתי ואקימה לשמר משפטי צדקך נעניתי עד מאד יהוה חיני כאמרתך נדבות פי רצה נא
יהוה ומשפטיך למדני נפשי בכפי תמיד ותורתך לא שכחתי נתנו רשעים פח לי ומפקודיך לא תעיתי
עדותיך נחלתי לעולם כי ששון לבי המה נטיתי לבי לעשות חקיך לעולם עקב שונאי סעפים שנאתי ותורתך
אהבתי סתרי וצנתי אתה למגני לדברך יחלתי סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי סמכני כאמרתך ואחיה
ואל תבישני משברי תעדני ואשעה בחקיך אשר תמיד שעיך כל שוגי מחקיך כי שקר תרמיתם כל רשעי
ארץ סגים שבתי כל עבדיך רשעים אשבית כמו סיגים אשר עדותיך פלאות על כן נצרתם נפשי עדותיך
נצרה פתח דבריך יאיר מבין פתאים פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי
שמך פעמי הכן באמרתך ואל תשלט בי כל און פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך פני האר בעבדך ולמדני
את חקיך פלגי מים ירדו עיני על לא שמרו תורתך צדיק אתה יהוה וישר משפטיך צויתה צדק עדותיך
ואמונה צדקתך צדק לעולם והתורה אמת צרוני וצוקה מצותיך שעשעי צדקת עדותיך לעולם הבינני
ואחיה קראתי בכל לב ענני יהוה חקיך אצרה קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך קדמתי בנשף ואשועה
לדבריך יחלתי קדמו עיני אשמרות לשוח באמרתך קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטיך חיני קרבו רדפי
זמה מתורתך רחקו כל מצותיך אמת קרוב אתה יהוה וכל מצותיך אמת קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם
יסדתם ראה עניי והחלצני כי תורתך לא שכחתי ריבה ריבי וגאלני לאמרתך חיני רחוק מרשעים ישועה כי
חקיך לא דרשו רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני רבים רדפי וצוררי מעדותיך לא נטיתי ראיתי בוגדים
ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו ראה כי פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני ראש דברך אמת ולעולם כל
משפט צדקך שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב שקר שנאתי
ואתעבה תורתך אהבתי שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול
שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי שמרה נפשי עדותיך ואהבם אשמרה פקודיך ועדותיך כי כל דרכי
נגדך יהוה תקרב רנתי כדברך הבינני ויבא תחנתי כאמרתך תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך תען
לשוני אמרתך כי כל מצותיך צדק תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי תאבתי לישועתך יהוה ותורתך
שעשעי תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי

שיר למעלות אל יהוה בצר לי קראתי ויענני יהוה מנפש שקר הצילה לשון רמיה מה יתן לך ומה יסיף לך
חצי גבור שנונים עם גחלי רתמים אוי לי כי גרתי משך שכנתי עם אהלי קדר רבת שכנה לה נפשי עם שונא
שלום אני כי אדבר המה למלחמה

שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי עזרי מעם יהוה עשה שמים וארץ אל יתן למוט רגלך
אל ינום שומרך הנה לא ינום ולא יישן שומר ישראל יהוה שומרך יהוה צלך על יד ימינך יומם השמש לא
יכנה וירח בלילה יהוה ישמרך מכל רע ישמר את נפשך יהוה ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם

שיר למעלות לדוד שמחתי באומרים לי בית יהוה נלך עמדות היו רגלינו בשעריך ירושלים ירושלים הבנוי
כעיר שחברה לה יחדו שם עלו שבטים שבטי יה עדות לישראל להודות לשם יהוה כי שם ישבו כסאות
למשפט כסאות לבית דוד שאלו שלום ירושלים ישלו אהביך יהי שלום בחילך שלוה בארמנותיך למען
אחי ורעי אדברה נא שלום בך למען בית יהוה אלהינו אבקשה טוב לך

שיר למעלות אליך נשאתי את עיני הישבי בשמים הנה כעיני עבדים אל יד אדוניהם כעיני שפחה אל יד
גבירתה כן עינינו אל יהוה אלהינו עד שיחננו חנינו יהוה חנינו כי רב שבענו מלעג השאננים מלעג
הגאיונים

שיר למעלות לולי יהוה שהיה לנו יאמר נא ישראל לולי יהוה שהיה לנו בקום עלינו אדם אזי חיים בלעונו
בחרות אפם בנו אזי המים שטפונו נחלה עבר על נפשנו אזי עבר על נפשנו המים הזידונים ברוך יהוה
שלא נתננו טרף לשניהם נפשנו כצפור נמלטה מפח יקושים השבר ונחנו נמלטה עזרנו בשם יהוה עשה
שמים וארץ

שיר למעלות הבוטחים ביהוה כהר ציון לא ימוט לעולם ישב ירושלים ירים סביב לה ויהוה סביב לעמו
מעתה ועד עולם כי לא ינוח שבט הרשע על גורל הצדיקים למען לא ישלחו צדיקים בעולתם ידיהם היטיבה
יהוה לטובים ולישרים בלבותם והמטים עקלקלותם יוליכם יהוה את פעלי האון שלום על ישראל

שיר למעלות ממעמקים קראתיך יהוה אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני אם עונות
תשמר יה אדני מי יעמד כי עמך הסליחה למען תורא שמרתיך יהוה קותה נפשי לדברו הוחלתי נפשי
לאדני משומרים לבקר שומרים לבקר יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה עמו פדות והוא יפדה
את ישראל מכל עונותיו

שיר למעלות יהוה לא גבה לבי ולא רמו עיני ולא הלכתי בגדלות ובנפלאות ממני אם לא שויתי ודוממתי
נפשי כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי יחל ישראל אל יהוה מעתה ועד עולם

שיר למעלות זכור יהוה לדוד את כל ענותו אשר נשבע ליהוה נדר לאביר יעקב אם אבא בא

יוסף

ז מיל ושבע

ויהי אחרי הדברים האלה ויוסף בן מאה ועשר שנים ויראה אפרים לשלשים ושלשה דורות גם בני מכיר בן מנשה ילדו על ברכי יוסף ויקח יוסף את אפרים ואת מנשה ויביאם אצל אביהם ויגש יוסף את בניו מעם ברכי אביהם וישתחו לאפים ארצה ויקח יוסף את שניהם את אפרים בימינו משמאל ישראל ואת מנשה בשמאלו משמאל ישראל ויגש אליו וישלח ישראל את ימינו וישת על ראש אפרים והוא הצעיר ואת שמאלו על ראש מנשה שכל את ידיו כי מנשה הבכור ויברך את יוסף ויאמר האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו אברהם ויצחק האלהים הרעה אתי כל היום הזה המלאך הגואל אתי מכל רע הוא יברך את הנערים ויקרא בהם שמי ושם אבותי אברהם ויצחק וידגו לרב בקרב הארץ ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי ויהי בבוא יעקב מפדן ותמת עליו רחל בדרך בעוד כברת הארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם ויאמר יוסף אל אביו כי כן יעשה הנער כדבריך ויאמר השבעה לי כיום הזה ויאמר השבעה לי ויאמר ישראל אל יוסף בני אתה ראיתי גם את זרעך ועתה בניך שני הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם וזכרת את אחיך ויהי בראות יוסף כי ישית אביו יד ימינו על ראש אפרים וירע בעיניו ויתמך יד אביו להסיר אותה מעל ראש אפרים על ראש מנשה ויאמר יוסף אל אביו לא כן אבי כי זה הבכר שים ימינך על ראשו וימאן אביו ויאמר ידעתי בני ידעתי גם הוא יהיה לעם וגם הוא יגדל ואולם אחיו הקטן יגדל ממנו וזרעו יהיה מלא הגוים ויברכם ביום ההוא לאמר בך יברך ישראל לאמר ישמך אלהים כאפרים וכמנשה וישם את אפרים לפני מנשה ויאמר ישראל אל יוסף הנה אנכי מת והיה אלהים עמכם והשיב אתכם אל ארץ אבותיכם ואני נתתי לך שכם אחד על אחיך אשר לקחתי מיד האמרי בחרבי ובקשתי ויקרא יעקב אל בניו ויאמר האספו ואגידה לכם את אשר יקרא אתכם באחרית הימים הקבצו ושמעו בני יעקב ושמעו אל ישראל אביכם ויהי כל נפש יוצאי ירך יעקב שבעים נפש ויוסף היה במצרים ויקרא יוסף לבניו ולכל אחיו ולכל בית אביו עד מותו ויאמר אליהם אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב ויאמר יוסף אל בני ישראל השבע ישבע לכם אלהים והעלה אתכם מן הארץ הזאת את עצמותי מזה ויוסף מת בן מאה ועשר שנים ויחנטו אותו ויישם בארון במצרים ויהי בשמוע פרעה את הדבר הזה וישר בעיניו ובעיני כל עבדיו ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו אל הארץ אשר לקחתם משם את אביכם ובאתם אל הארץ אשר אמר לכם ואת נשיכם וטפכם ואת חמוריכם ואת כל מקנכם עזבו בארץ גשן ואני הנני נותן לכם את טוב ארץ מצרים ואתם תאכלו את חלב הארץ ויעש כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן ויעל עמו גם רכב ויהי המחנה כבד מאד ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים ויראו יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם המקום אבל מצרים אשר בעבר הירדן ויעשו בניו לו כן כאשר צום אתם ויישאו אתו בני יעקב ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא ויישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם ויאמר יוסף לאחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה ויוסף בן מאה ועשר שנים בהיותו בארץ מצרים ויחנטו אותו ויישם בארון במצרים ויהי בשמוע פרעה את הדבר הזה וישר בעיניו ובעיני כל עבדיו ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו אל הארץ אשר לקחתם משם את אביכם ובאתם אל הארץ אשר אמר לכם ואת נשיכם וטפכם ואת חמוריכם ואת כל מקנכם עזבו בארץ גשן ואני הנני נותן לכם את טוב ארץ מצרים ואתם תאכלו את חלב הארץ ויעש כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך ויעל יוסף לקבר את אביו ויעלו אתו כל עבדי פרעה זקני ביתו וכל זקני ארץ מצרים וכל בית יוסף ואחיו ובית אביו רק טפם וצאנם ובקרם עזבו בארץ גשן ויעל עמו גם רכב ויהי המחנה כבד מאד ויבאו עד גרן האטד אשר בעבר הירדן ויספדו שם מספד גדול וכבד עד מאד ויעש לאביו אבל שבעת ימים ויראו יושב הארץ הכנעני את האבל בגרן האטד ויאמרו אבל כבד זה למצרים על כן קרא שם המקום אבל מצרים אשר בעבר הירדן ויעשו בניו לו כן כאשר צום אתם ויישאו אתו בני יעקב ארצה כנען ויקברו אתו במערת שדה המכפלה אשר קנה אברהם את השדה לאחזת קבר מאת עפרון החתי על פני ממרא ויישב יוסף מצרימה הוא ואחיו וכל העלים אתו לקבר את אביו אחרי קברו את אביו ויראו אחי יוסף כי מת אביהם ויאמרו לו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנו אתו ויצוו אל יוסף לאמר אביך צוה לפני מותו לאמר כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו וילכו גם אחיו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אותם וידבר על לבם ויאמר יוסף לאחיו אנכי מת ואלהים פקד יפקד אתכם והעלה אתכם מן הארץ הזאת אל הארץ אשר נשבע לאברהם ליצחק וליעקב וישבע יוסף את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה ויוסף בן מאה ועשר שנים בהיותו בארץ מצרים ויחנטו אותו ויישם בארון במצרים

קְרוֹבִים מְלֵךְ מְהֵרָה לְהַבִּיס
פְּתֵחִי הַשְׁעָרִים עַל יְהִי נִשְׂלָבִים
סַמְּכִים כִּי פְּשָׁטִים מְאֹדָבִים
מְלֵךְ מְמַהֵר לְמַחֲנוֹת כְּרוּבִים
כִּי לוֹ הַחֲפֵץ מְמֻנִּים וְתֵיבִים
טֹב וּמֵטִיב לְרָשִׁים וְלַטּוֹבִים
וְקָרִיב קְפֵץ לְחַיִּים טוֹבִים
הוֹשַׁע רִבְרֵךְ לְשׁוֹלֵךְ מִצְבִים
שְׁמֵע נוֹ מְלֵי בְּרָבִים מְרֻבִּים
יְהִי הַבְּטוּחָה יְשַׁב הַמְּרוֹבִים

ל מלך ישב

הַמְּבֹרָךְ בְּשֵׁם מֵת מְנֻחָךְ וְתִמְכֵי
מְלֵי יְבָרְכוּ וְהִיכְלוֹ מְלֵכִי
בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתֵת מְשִׁיחוֹ בְּשֵׁם וְהִיה
תְּמִיכָךְ תְּשֵׁר בְּמוֹרִים הִיוּת כְּלוּי הִיה
שְׁמֵכִי סְתֵם הַמְּהוֹלָה לְמוֹשִׁי
פְּלִילוֹ לְבֵל בְּשִׁמְחָה וְתַעֲלִי
עֲלִיכֶם יְשׁוּשְׁתִּי סְלוּחִי יְלִי
סְלִיחָה שְׁמוּעָה עַל בֵּית הַעֲבֵר וְרִיבִי
מַה לְמַעֲנָךְ פְּרַעְתִּי כִּי חֵפֶץ בְּלוּי כְּסָא
וְלַשַּׁבָּת בְּיָמֶיךָ וְכוֹסָא
עֲיִנֵיהָ מָלֵא לִי בָּהּ מְרוֹם הַשְׁמִים מָה
יְשִׁיבֵנִי מִי רוּחַ לְמַעַנְךָ בְּכָל עַם
מָלֵא לִי מָה יְסֹד "
רְאֵנִי מְאֹד מְהֵרָה לְאֵל מְרוֹמִים
מְנֻחָתוֹ כִּי פְּשָׁטִים מְאֹדָבִים
וְמְלוֹכָתוֹ עֵינֵי רְמָעוֹת בָּם מְנוּחָה
וְשִׁבְרִיךְ שְׁמֵחִים בְּוֹא וְיִפְשְׁטוּ מְלֵחוּי
הוֹשַׁע מָה יְסֹד "
הַלֵּם הַפְּשׁוּעַ וְלִבּוֹ לְמוֹחַ שִׁיחַ
הוֹמָה הַמְּשׁוּבָר הַמְּשׁוּלָל

לעולם סדר ארבעה פרשיות

לעולם ישב

שַׁבְּעוֹ מַלְכֵךְ נְעַרִים וְשַׁבִּיב הַמּוּכִים בְּטוּחִים עַל רַחֲמֵיךְ הָרַבִּים ״

וזה סדר הפרשיות וההפטרות

שתחזור במקר הפרה ויעשה פרו בטהרה ובטלית

ולכה הידיעה לפי שהיה טהרתן של ישראל . שנאמר מים זכים טהורים עליהם ומים הפסח עד הלילה הזה . שם לא נשאה הפרה ויעשה פרו בטהרה ובטלית ותחזור במקר הפרה ויעשה פרו בטהרה ובטלית

ולכה הידיעה לפי שהיה טהרתן של ישראל . שנאמר מים זכים טהורים עליהם ומים הפסח עד הלילה הזה . שם לא נשאה הפרה ויעשה פרו בטהרה ובטלית

וזה סדר הפרשיות וההפטרות

מרימין ג׳ הגיהות וקורין ו׳ בספרי של יום . ושביעי חוזר בשל ר״ח והפטרתו חוזר ומיכו מפסיק בקדושים עד שיגיע שקורין ומי מפסיק בקדושים עד שיגיע המפטיר בתורה ותפלה ומפטיר בנביא בשל יום . וכן ר״ח שחל להיות בשבת

מרימין ג׳ הגיהות וקורין ו׳ בספרי של יום . ושביעי חוזר בשל ר״ח והפטרתו חוזר ומיכו מפסיק בקדושים עד שיגיע שקורין ומי מפסיק בקדושים עד שיגיע המפטיר בתורה ותפלה ומפטיר בנביא בשל יום . וכן ר״ח שחל להיות בשבת

במדבר סיני ויקהל

בשבת קורין בר ביום פרשת שקלים . לפי שנהגו במדינת משמשיהן של שקלים ובכל המלוים מהי משמשיהן מכריזין שכל שמחליף מטבע קודם לחודש שלשים יום . ובמדינה צריכין להבנה קבוע מהמדינה חדשה לפיכך מקדימין להכריז בשבת שקורין בר ביום פרשת שקלים . שהוא יום ההכרזה . ולשבת הבאה שהוא י״ג בחדש קורין ואומר שכל מנה שיביאו להקריב ויהיה בשבת של השקלים מיום אחד . ומן השקלים הללו היו לוקחין מהן הרבעתיהם של יבור . כמשמעו מה/ כשחל ר״ח להיות בשבת

בשבת קורין בר ביום פרשת שקלים . לפי שנהגו במדינת משמשיהן של שקלים ובכל המלוים מהי משמשיהן מכריזין שכל שמחליף הלכות מועד קודם לחודש שלשים יום . ובמדינה צריכין להבנה קבוע מהמדינה חדשה לפיכך מקדימין להכריז בשבת שקורין בר ביום פרשת שקלים . שהוא יום ההכרזה . ולשבת הבאה שהוא י״ג בחדש קורין ואומר שכל מנה שיביאו להקריב ויהיה בשבת של השקלים מיום אחד . ומן השקלים הללו היו לוקחין מהן הרבעתיהם של יבור . כמשמעו מה/ כשחל ר״ח להיות בשבת

בד

כהלכה בשבת בשבת שבת כבוסתו . ויהי בשלח . בד׳ בהלכה שמם חל ר״ח אדר הבאה לפסח ביום ב׳ או ביום ד׳ מקדימין קורין פרשת שקלים בשבת שלפני ומפסיקין שם ואומר ויהי בשלח פרעה . ואין מפסיקין בהלל ולהפסקות כיצד מוציא ספר תורה ומפסיק בקדושה ראשונה

יוצר רשקלים

אַתָּה הוּא מִקֶּדֶם הַכֹּל וְרוּחַ וְנְשָׁמָה לְכָל יְצוּר
מְכַל מִין לְפָרוּשׁ וְלִשְׁמוֹר עַל כָּל רוּחַ "
כְּבְחִירָתָה בְּתַחֲיַת בְּרוּחַ בְּיָמָיו הַיְרוּשׁ
בְּחַר בְּזֶרַע בְּרִית רוּחַ

אַתָּה הוּא מִקֶּדֶם הַכֹּל וְרוּחַ וְנְשָׁמָה לְכָל יְצוּר
מְכַל מִין לְפָרוּשׁ וְלִשְׁמוֹר עַל כָּל רוּחַ "
כְּבְחִירָתָה בְּתַחֲיַת בְּרוּחַ בְּיָמָיו הַיְרוּשׁ
בְּחַר בְּזֶרַע בְּרִית רוּחַ

בְּרוּכִים יְמֵי רוּחַ שֶׁהֵם לְעוֹרֵר רוּחַ וְהֵיוּ בְּרִים רוּחַ וְכַסֵּא כְּבוֹד מְרוּחַ
בְּרוּכִים יְמֵי רוּחַ שֶׁהֵם לְעוֹרֵר רוּחַ וְהֵיוּ בְּרִים רוּחַ וְכַסֵּא כְּבוֹד מְרוּחַ
בְּרוּכִים יְמֵי רוּחַ שֶׁהֵם לְעוֹרֵר רוּחַ וְהֵיוּ בְּרִים רוּחַ וְכַסֵּא כְּבוֹד מְר

זבוד

יוֹצֵר דְּבוּר

לַחֲבֹרֶת יִהְיֶה נִרְפָּד לְחַבֹּרֶת הַשֵּׁנִית לְכַסּוֹת וְתַחְתּוֹן לְפַטֵּשׁ מִמֶּנּוּ
שָׁמַיִם בְּחַיִּים יַחְמִידָה בְּכָל כְּלִיל חֲמִידָה לְגַי בְּלִי לַעֲבוֹדָה
רַע מְעַט יַחְסְרָה בְּמוֹהֲבָה יַחְמִידָה בְּיִשְׁיָה וַעֲטִידָה
לְחֶלֶם יַחְסְרָה בְּחוּץ יַחְמִידָה בְּלִי שֵׁד לְמִשְׁמֶרֶת בְּהִכָּרְבָּם זֶה לַשְּׁמוּרָה

וְכוּר לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְּנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבוֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל הָאָרֶץ׃

פֶּן תִּבְנֶה בָתִּים טוֹבִים וְיָשָׁבְתָּ וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיֻן וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה לָךְ וְכֹל אֲשֶׁר לְךָ יִרְבֶּה׃
וְרָם לְבָבֶךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ הַמּוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃
הַמּוֹלִיכֲךָ בַּמִּדְבָּר הַגָּדוֹל וְנוֹרָא נְחָשׁ שָׂרָף וְעַקְרָב וְצִמָּאוֹן אֲשֶׁר אֵין מָיִם הַמּוֹצִיא לְךָ מַיִם מִצּוּר הַחַלָּמִישׁ׃
הַמַּאֲכִלְךָ מָן בַּמִּדְבָּר אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּן אֲבֹתֶיךָ לְמַעַן עַנֹּתְךָ וּלְמַעַן נַסֹּתֶךָ לְהֵיטִבְךָ בְּאַחֲרִיתֶךָ׃
וְאָמַרְתָּ בִּלְבָבֶךָ כֹּחִי וְעֹצֶם יָדִי עָשָׂה לִי אֶת הַחַיִל הַזֶּה׃
וְזָכַרְתָּ אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ כִּי הוּא הַנֹּתֵן לְךָ כֹּחַ לַעֲשׂוֹת חָיִל לְמַעַן הָקִים אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ כַּיּוֹם הַזֶּה׃
וְהָיָה אִם שָׁכֹחַ תִּשְׁכַּח אֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ וְהָלַכְתָּ אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַעֲבַדְתָּם וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם הַעִדֹתִי בָכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֹד תֹּאבֵדוּן׃
כַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְיָ מַאֲבִיד מִפְּנֵיכֶם כֵּן תֹּאבֵדוּן עֵקֶב לֹא תִשְׁמְעוּן בְּקוֹל יְיָ אֱלֹהֵיכֶם׃

וְכוּר אֶת אֲשֶׁר עָשָׂה עֲמָלֵק לְךָ בַּדָּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃
אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים׃
וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְיָ אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִשְׁכָּח׃

אום

וירא רפרה

פקדון עמה ברמתים ... והפיצה מאמרומים ... והשיגה מאמטי עמים
משכה שם ... מפל ער ומפל פנה ... והמילכוה בעליה שוכב עמו
רומתה ותומכה ... כי בעת ערה ... ובא אצו לחנכה ,
ובור קריה תנה ... ושפר מי עמה ... המאפורה בבל פנה ,

יוצר החדש

אות

שרק

חיים בחסדך אל תשיבם ריקם כי אתה נותן לאדם חנם ולא יבוש
ולא יכלם מעולם ועד עולם כי בך בטחנו ומחילותיך ומסליחותיך
נקוה ונשמח בישועתך ונגיל ונרנן בצדקתך ובכל עת ובכל שעה
ובכל יום ויום ובכל לילה ולילה נודה ונשבח ונפאר ונרומם ונעריץ
ונקדש ונתן שבח וקדושה ומורא ומלכות לשמך הגדול והקדוש
ועל כל הטובות אשר עשית עמנו ועם אבותינו לפנינו ולפניהם
מצרה גדולה ומכאוב עז ומחלי רע ונאמן ומנוסה ומדבר קשה
ומיגון ומאנחה ומכל דבר המכאיב את הנפש ומכל דבר המכאיב
את הגוף ומכל דבר המכאיב את הלב ומכל דבר המכאיב את
הכליות ומכל דבר המכאיב את הלבב ומכל דבר המכאיב את
הגרון ומכל דבר המכאיב את הלשון ומכל דבר המכאיב את
השפתים ומכל דבר המכאיב את הפה ומכל דבר המכאיב את
הלחיים ומכל דבר המכאיב את השנים ומכל דבר המכאיב את
הראש ומכל דבר המכאיב את כל הגוף ומכל דבר המכאיב את
כל הנפש ומכל דבר המכאיב את כל הלבב ומכל דבר המכאיב
את כל הכליות ומכל דבר המכאיב את כל הלב ומכל דבר
המכאיב את כל הגרון ומכל דבר המכאיב את כל הלשון ומכל
דבר המכאיב את כל השפתים ומכל דבר המכאיב את כל הפה
ומכל דבר המכאיב את כל הלחיים ומכל דבר המכאיב את כל
השנים ומכל דבר המכאיב את כל הראש ומכל דבר המכאיב
את כל הגוף ומכל דבר המכאיב את כל הנפש ומכל דבר
המכאיב את כל הלבב ומכל דבר המכאיב את כל הכליות
ומכל דבר המכאיב את כל הלב ומכל דבר המכאיב את כל
הגרון ומכל דבר המכאיב את כל הלשון ומכל דבר המכאיב
את כל השפתים ומכל דבר המכאיב את כל הפה ומכל דבר
המכאיב את כל הלחיים ומכל דבר המכאיב את כל השנים
ומכל דבר המכאיב את כל הראש ומכל דבר המכאיב את כל
הגוף ומכל דבר המכאיב את כל הנפש ומכל דבר המכאיב
את כל הלבב ומכל דבר המכאיב את כל הכליות ומכל דבר
המכאיב את כל הלב ומכל דבר המכאיב את כל הגרון ומכל
דבר המכאיב את כל הלשון ומכל דבר המכאיב את כל
השפתים ומכל דבר המכאיב את כל הפה ומכל דבר המכאיב
את כל הלחיים ומכל דבר המכאיב את כל השנים ומכל דבר
המכאיב את כל הראש ומכל דבר המכאיב את כל הגוף
ומכל דבר המכאיב את כל הנפש ומכל דבר המכאיב את כל
הלבב ומכל דבר המכאיב את כל הכליות ומכל דבר המכאיב
את כל הלב ומכל דבר המכאיב את כל הגרון ומכל דבר
המכאיב את כל הלשון ומכל דבר המכאיב את כל השפתים
ומכל דבר המכאיב את כל הפה ומכל דבר המכאיב את כל
הלחיים ומכל דבר המכאיב את כל השנים ומכל דבר המכאיב
את כל הראש ומכל דבר המכאיב את כל הגוף ומכל דבר
המכאיב את כל הנפש ומכל דבר המכאיב את כל הלבב
ומכל דבר המכאיב את כל הכליות ומכל דבר המכאיב את
כל הלב ומכל דבר המכאיב את כל הגרון ומכל דבר המכאיב
את כל הלשון ומכל דבר המכאיב את כל השפתים ומכל דבר
המכאיב את כל הפה ומכל דבר המכאיב את כל הלחיים
ומכל דבר המכאיב את כל השנים ומכל דבר המכאיב את

אחרון

מי כמוכה לשבת דפורים

מִי כָמוֹכָה לְשַׁבַּת דְּפוּרִים
שֶׁשָּׁם יָשַׁב בְּמַסְכַּת פּוּרִים
וְשָׁם נִמְצְאוּ לְיִרְאֵי פּוּרִים
שֶׁשָּׁם נִתְלָה הָמָן עַל פּוּרִים

אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל הַפּוּרִים
וְכָל הַמְּדִינוֹת עַל הַפּוּרִים
וְכָל הָעָם עַל הַפּוּרִים
וְכָל הַנִּסִּים עַל הַפּוּרִים

וְכָל הַמִּשְׁתָּאוֹת עַל הַפּוּרִים
וְכָל הַמִּלּוֹת עַל הַפּוּרִים
וְכָל הַמִּכְתָּבִים עַל הַפּוּרִים
וְכָל הַמִּשְׁלוֹחִים עַל הַפּוּרִים

וְכָל הַמַּתָּנוֹת עַל הַפּוּרִים
וְכָל הַמִּצְוֹת עַל הַפּוּרִים
וְכָל הַמִּשְׁתּוֹת עַל הַפּוּרִים
וְכָל הַמְּחִיאוֹת עַל הַפּוּרִים

וְכָל הַמְּשׁוֹרְרוֹת עַל הַפּוּרִים
וְכָל הַמְּשׁוֹרְרִים עַל הַפּוּרִים
וְכָל הַמְּשׁוֹרְרוֹת עַל הַפּוּרִים
וְכָל הַמְּשׁוֹרְרִים

וְנִמְשַׁלְתִּי עִם כָּל בְּנֵי הַשַּׁחַת
מְחֻבָּרִים הָיִיתִי לְאֵלֶּה
קְרֹאתִי לְמוֹשֵׁב הַלֵּילָה מִי לִי
וְהַשְּׁתּוֹמֵמוּת וּמוֹרֵא מְחִתָּה
וְשִׁכְרוֹן הַמּוֹס כֹּס הַלֵּילָה הַשְׁקָה
עֵרֶשׁ עַל עֵרֶשׁ תַּשְׁלִים
כִּי נִשְׁמַע לְקוֹל הַמְּשׁוֹרְרוֹת
כִּי בוֹל הָיִיתִי לִי "
וְשִׁבְעָה עִם שִׁבְעָה הָיוּ לִי
וְלִמְלֹא הַשְּׁמָחוֹת הַשְּׁמָחוֹת
כִּי הָיוּ לִי לְשִׂמְחַת לֵב
וְהַשְּׁמָחוֹת הָיוּ לִי "
וְהַשְּׁמָחוֹת הָיוּ לִי
וְהַשְּׁמָחוֹת הָיוּ לִי
כִּי הָיוּ לִי לְשִׂמְחַת לֵב
וְהַשְּׁמָחוֹת הָיוּ לִי "
וְהַשְּׁמָחוֹת הָיוּ לִי
וְהַשְּׁמָחוֹת הָיוּ לִי
כִּי הָיוּ לִי לְשִׂמְחַת לֵב
וְהַשְּׁמָחוֹת הָיוּ לִי "
וְהַשְּׁמָחוֹת הָיוּ לִי
וְהַשְּׁמָחוֹת הָיוּ לִי
כִּי הָיוּ לִי לְשִׂמְחַת לֵב
וְהַשְּׁמָחוֹת הָיוּ לִי "

וְאֵין לָהֶם מַה לְּהָשִׁיב לְךָ כִּי אַתָּה עָשִׂיתָ זֹּאת
וְאַתָּה יוֹדֵעַ כָּל מַחְשְׁבוֹתָם וְכָל עֲצָתָם עָלַי לָמוּת
וְאַתָּה יוֹדֵעַ מָה הָיָה לִי בְּכָל הַצָּרוֹת אֲשֶׁר בָּאוּ עָלַי
וְכַמָּה פְּעָמִים נִצַּלְתִּי מִיָּדָם עַל יְדֵי תְּפִלָּתִי
וְאַתָּה יוֹדֵעַ כִּי לֹא בָאתִי לָרִיב עִם אִישׁ
וְלֹא לְהִתְגָּרוֹת בְּמִי שֶׁהוּא
כִּי אִם לְהוֹדִיעַ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם
כִּי אֵין לְךָ בְּרִיָּה שֶׁתִּכְלֶה אֶת כָּל הָעוֹלָם
וְלֹא לְהַשְׁחִית אֶת כָּל הָעוֹלָם
כִּי אִם לְהַשְׁחִית אֶת הָרָעִים שֶׁבָּעוֹלָם
וְאַתָּה יוֹדֵעַ כִּי כָּל מַה שֶּׁעָשִׂיתִי
עָשִׂיתִי לְשֵׁם שָׁמַיִם
וְלֹא לְשֵׁם כָּבוֹד וְלֹא לְשֵׁם בִּצָּעוֹן
וְאַתָּה יוֹדֵעַ כִּי לֹא בָאתִי לְהַרְבּוֹת בְּכָבוֹד
וְלֹא לְהַרְבּוֹת בְּעֹשֶׁר
וְלֹא לְהַרְבּוֹת בְּנָשִׁים
וְלֹא לְהַרְבּוֹת בְּבָנִים
וְלֹא לְהַרְבּוֹת בְּמַתָּנוֹת
וְלֹא לְהַרְבּוֹת בְּשִׁפְחוֹת
וְלֹא לְהַרְבּוֹת בְּעַבְדִּים
וְלֹא לְהַרְבּוֹת בְּכֶסֶף וְזָהָב
וְלֹא לְהַרְבּוֹת בְּשׁוּם דָּבָר
כִּי אִם לְהַרְבּוֹת בְּתוֹרָה וּבְמִצְוֹת
וְאַתָּה יוֹדֵעַ כִּי כָּל מַה שֶּׁעָשִׂיתִי
עָשִׂיתִי לְשֵׁם שָׁמַיִם
וְלֹא לְשֵׁם כָּבוֹד וְלֹא לְשֵׁם בִּצָּעוֹן
וְאַתָּה יוֹדֵעַ כִּי לֹא בָאתִי לָרִיב עִם אִישׁ
וְלֹא לְהִתְגָּרוֹת בְּמִי שֶׁהוּא
כִּי אִם לְהוֹדִיעַ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם
כִּי אֵין לְךָ בְּרִיָּה שֶׁתִּכְלֶה אֶת כָּל הָעוֹלָם
וְלֹא לְהַשְׁחִית אֶת כָּל הָעוֹלָם
כִּי אִם לְהַשְׁחִית אֶת הָרָעִים שֶׁבָּעוֹלָם

בְּסֵפֶר הַזִּכְרוֹנוֹת הָיָה בָּאָה
וַיִּמָּצֵא כָּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מָרְדֳּכַי
עַל בִּגְתָנָא וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ
מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד
בַּמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַנְּעָרִים הַמְשָׁרְתִים אֹתוֹ
מַה נַּעֲשָׂה יְקָר וּגְדֻלָּה לְמָרְדֳּכַי הַזֶּה
וַיֹּאמְרוּ נְעָרֵי הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו
לֹא נַעֲשָׂה עִמּוֹ דָּבָר
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בֶחָצֵר
וְהָמָן בָּא לַחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה
לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ לִתְלוֹת אֶת מָרְדֳּכַי עַל הָעֵץ
אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ
וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו
הִנֵּה הָמָן עֹמֵד בֶּחָצֵר
וַיֹּאמֶר הָמָן יָבוֹא
וַיָּבֹא הָמָן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ
מַה לַּעֲשׂוֹת בָּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ
וַיֹּאמֶר הָמָן בְּלִבּוֹ
לְמִי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יְקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי
וַיֹּאמֶר הָמָן אֶל הַמֶּלֶךְ
אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ
יָבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לָבַשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ
וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ
וְאֲשֶׁר נִתַּן כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ
וְנָתוֹן הַלְּבוּשׁ וְהַסּוּס עַל יַד אִישׁ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַנְּדִיבִים
וְהִלְבִּישׁוּ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ
וְהוֹלִיכֻהוּ עַל סוּס בִּרְחוֹב הָעִיר
וְקָרְאוּ לְפָנָיו כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן
מַהֵר קַח אֶת הַלְּבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וְעֲשֵׂה כֵן לְמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ
אַל תַּפֵּל דָּבָר מִכֹּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ
וַיִּקַּח הָמָן אֶת הַלְּבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס
וַיַּלְבֵּשׁ אֶת מָרְדֳּכַי וַיַּרְכִּבֵהוּ בִּרְחוֹב הָעִיר
וַיִּקְרָא לְפָנָיו כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ
וַיָּשָׁב מָרְדֳּכַי אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ
וְהָמָן נִדְחַף אֶל בֵּיתוֹ אָבֵל וַחֲפוּי רֹאשׁ
וַיְסַפֵּר הָמָן לְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל אֹהֲבָיו אֵת כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ
וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ
אִם מִזֶּרַע הַיְּהוּדִים מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר הַחִלּוֹתָ לִנְפֹּל לְפָנָיו
לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נָפוֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו
עוֹדָם מְדַבְּרִים עִמּוֹ
וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ
וַיְבַהֲלוּ לְהָבִיא אֶת הָמָן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר
וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן לִשְׁתּוֹת עִם הַמַּלְכָּה אֶסְתֵּר
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי
בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה שְּׁאֵלָתֵךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנָּתֶן לָךְ
וּמַה בַּקָּשָׁתֵךְ עַד חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתֵעָשׂ
וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמַר
אִם מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ
וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֵן לִי נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי
וְעַמִּי בְּבַקָּשָׁתִי
כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהִשָּׁמֵד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד
וְאִלּוּ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ
הַחֲרַשְׁתִּי כִּי אֵין הַצָּר שֹׁוֶה בְּנֵזֶק הַמֶּלֶךְ
וַיַּעַן הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
מִי הוּא זֶה וְאֵי זֶה הוּא הַמָּלֵא לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן
וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הָמָן הָרָע הַזֶּה
וְהָמָן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה
וְהַמֶּלֶךְ בְּקוּמוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל גִּנַּת הָבִיתָן
וְהָמָן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה
כִּי רָאָה כִּי כְלְתָה אֵלָיו הָרָעָה מֵעִם הַמֶּלֶךְ
וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבִּיתָן אֶל בֵּית מִשְׁתֵּה הַיָּיִן
וְהָמָן נֹפֵל עַל הַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הַגַּם לִכְבֹּשׁ אֶת הַמַּלְכָּה עִמִּי בַּבָּיִת
דְּבַר מִפִּי הַמֶּלֶךְ יָצָא וּפְנֵי הָמָן חָפָּוּ
וַיֹּאמֶר חַרְבוֹנָה אֶחָד מִן הַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ
גַּם הִנֵּה הָעֵץ אֲשֶׁר עָשָׂה הָמָן לְמָרְדֳּכַי אֲשֶׁר דִּבֶּר טוֹב עַל הַמֶּלֶךְ
עֹמֵד בְּבֵית הָמָן גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה
וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תְּלוּהוּ עָלָיו
וַיִּתְלוּ אֶת הָמָן עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הֵכִין לְמָרְדֳּכַי
וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה

וַתְּמַהֲרִי וַתֵּרְדִּי הַגֹּרֶן וַתַּעֲשִׂי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוְּתָה חֲמוֹתֵךְ׃
וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ נָעֳמִי בִּתִּי הֲלֹא אֲבַקֶּשׁ־לָךְ מָנוֹחַ אֲשֶׁר יִיטַב־לָךְ׃
וְעַתָּה הֲלֹא בֹעַז מֹדַעְתָּנוּ אֲשֶׁר הָיִית אֶת־נַעֲרוֹתָיו הִנֵּה הוּא זֹרֶה אֶת־גֹּרֶן הַשְּׂעֹרִים הַלָּיְלָה׃
וְרָחַצְתְּ וָסַכְתְּ וְשַׂמְתְּ שִׂמְלֹתַיִךְ עָלַיִךְ וְיָרַדְתְּ הַגֹּרֶן אַל־תִּוָּדְעִי לָאִישׁ עַד כַּלֹּתוֹ לֶאֱכֹל וְלִשְׁתּוֹת׃
וְהָיָה בְּשָׁכְבוֹ וְיָדַעַתְּ אֶת־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכַּב שָׁם וּבָאת וְגִלִּית מַרְגְּלֹתָיו וְשָׁכָבְתִּי וְהוּא יַגִּיד לָךְ אֵת אֲשֶׁר תַּעֲשִׂין׃
וַתֹּאמֶר אֵלֶיהָ כֹּל אֲשֶׁר תֹּאמְרִי אֵלַי אֶעֱשֶׂה׃
וַתֵּרֶד הַגֹּרֶן וַתַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוַּתְהָ חֲמוֹתָהּ׃
וַיֹּאכַל בֹּעַז וַיֵּשְׁתְּ וַיִּיטַב לִבּוֹ וַיָּבֹא לָשׂוּם בִּקְצֵה הָעֲרֵמָה וַתָּבֹא בַלָּט וַתְּגַל מַרְגְּלֹתָיו וַתִּשְׁכָּב׃
וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיֶּחֱרַד הָאִישׁ וַיִּלָּפֵת וְהִנֵּה אִשָּׁה שֹׁכֶבֶת מַרְגְּלֹתָיו׃
וַיֹּאמֶר מִי אָתְּ וַתֹּאמֶר אָנֹכִי רוּת אֲמָתֶךָ וּפָרַשְׂתָּ כְנָפֶךָ עַל־אֲמָתְךָ כִּי גֹאֵל אָתָּה׃
וַיֹּאמֶר בְּרוּכָה אַתְּ לַיהוָה בִּתִּי הֵטַבְתְּ חַסְדֵּךְ הָאַחֲרוֹן מִן־הָרִאשׁוֹן לְבִלְתִּי־לֶכֶת אַחֲרֵי בַּחוּרִים אִם־דַּל וְאִם־עָשִׁיר׃
וְעַתָּה בִּתִּי אַל־תִּירְאִי כֹּל אֲשֶׁר־תֹּאמְרִי אֶעֱשֶׂה־לָּךְ כִּי יוֹדֵעַ כָּל־שַׁעַר עַמִּי כִּי אֵשֶׁת חַיִל אָתְּ׃
וְעַתָּה כִּי אָמְנָם כִּי אִם־גֹּאֵל אָנֹכִי וְגַם יֶשׁ גֹּאֵל קָרוֹב מִמֶּנִּי׃
לִינִי הַלַּיְלָה וְהָיָה בַּבֹּקֶר אִם־יִגְאָלֵךְ טוֹב יִגְאָל וְאִם־לֹא יַחְפֹּץ לְגָאֳלֵךְ וְגָאַלְתִּיךְ אָנֹכִי חַי־יְהוָה שִׁכְבִי עַד־הַבֹּקֶר׃
וַתִּשְׁכַּב מַרְגְּלֹתָיו עַד־הַבֹּקֶר וַתָּקָם בְּטֶרֶם יַכִּיר אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיֹּאמֶר אַל־יִוָּדַע כִּי־בָאָה הָאִשָּׁה הַגֹּרֶן׃
וַיֹּאמֶר הָבִי הַמִּטְפַּחַת אֲשֶׁר עָלַיִךְ וְאֶחֳזִי בָהּ וַתֹּאחֶז בָּהּ וַיָּמָד שֵׁשׁ־שְׂעֹרִים וַיָּשֶׁת עָלֶיהָ וַיָּבֹא הָעִיר׃
וַתָּבֹא אֶל־חֲמוֹתָהּ וַתֹּאמֶר מִי־אַתְּ בִּתִּי וַתַּגֶּד־לָהּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה־לָּהּ הָאִישׁ׃
וַתֹּאמֶר שֵׁשׁ־הַשְּׂעֹרִים הָאֵלֶּה נָתַן לִי כִּי אָמַר אֵלַי אַל־תָּבוֹאִי רֵיקָם אֶל־חֲמוֹתֵךְ׃
וַתֹּאמֶר שְׁבִי בִתִּי עַד אֲשֶׁר תֵּדְעִין אֵיךְ יִפֹּל דָּבָר כִּי לֹא יִשְׁקֹט הָאִישׁ כִּי אִם־כִּלָּה הַדָּבָר הַיּוֹם׃
וּבֹעַז עָלָה הַשַּׁעַר וַיֵּשֶׁב שָׁם וְהִנֵּה הַגֹּאֵל עֹבֵר אֲשֶׁר דִּבֶּר בֹּעַז וַיֹּאמֶר סוּרָה שְׁבָה־פֹּה פְּלֹנִי אַלְמֹנִי וַיָּסַר שָׁב׃
וַיִּקַּח עֲשָׂרָה אֲנָשִׁים מִזִּקְנֵי הָעִיר וַיֹּאמֶר שְׁבוּ־פֹה וַיֵּשֵׁבוּ׃
וַיֹּאמֶר לַגֹּאֵל חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר לְאָחִינוּ לֶאֱלִימֶלֶךְ מָכְרָה נָעֳמִי הַשָּׁבָה מִשְּׂדֵה מוֹאָב׃
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אֶגְלֶה אָזְנְךָ לֵאמֹר קְנֵה נֶגֶד הַיֹּשְׁבִים וְנֶגֶד זִקְנֵי עַמִּי אִם־תִּגְאַל גְּאָל אִם־לֹא יִגְאַל הַגִּידָה לִּי וְאֵדְעָה כִּי אֵין זוּלָתְךָ לִגְאֹל וְאָנֹכִי אַחֲרֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֶגְאָל׃
וַיֹּאמֶר בֹּעַז בְּיוֹם קְנוֹתְךָ הַשָּׂדֶה מִיַּד נָעֳמִי וּמֵאֵת רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת הַמֵּת קָנִיתִי לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ׃
וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לֹא אוּכַל לִי פֶּן־אַשְׁחִית אֶת־נַחֲלָתִי גְּאַל־לְךָ אַתָּה אֶת־גְּאֻלָּתִי כִּי לֹא אוּכַל לִגְאָל׃
וְזֹאת לְפָנִים בְּיִשְׂרָאֵל עַל־הַגְּאֻלָּה וְעַל־הַתְּמוּרָה לְקַיֵּם כָּל־דָּבָר שָׁלַף אִישׁ נַעֲלוֹ וְנָתַן לְרֵעֵהוּ וְזֹאת תְּעוּדָה בְּיִשְׂרָאֵל׃
וַיֹּאמֶר הַגֹּאֵל לְבֹעַז קְנֵה לָךְ וַיִּשְׁלֹף נַעֲלוֹ׃
וַיֹּאמֶר בֹּעַז לַזְּקֵנִים וְכָל־הָעָם עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם כִּי קָנִיתִי אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לֶאֱלִימֶלֶךְ וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר לְכִלְיוֹן וּמַחְלוֹן מִיַּד נָעֳמִי׃
וְגַם אֶת־רוּת הַמֹּאֲבִיָּה אֵשֶׁת מַחְלוֹן קָנִיתִי לִי לְאִשָּׁה לְהָקִים שֵׁם הַמֵּת עַל נַחֲלָתוֹ וְלֹא־יִכָּרֵת שֵׁם הַמֵּת מֵעִם אֶחָיו וּמִשַּׁעַר מְקוֹמוֹ עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם׃
וַיֹּאמְרוּ כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּשַּׁעַר וְהַזְּקֵנִים עֵדִים יִתֵּן אֶת־הָאִשָּׁה הַבָּאָה אֶל־בֵּיתֶךָ כְּרָחֵל וּכְלֵאָה אֲשֶׁר בָּנוּ שְׁתֵּיהֶם אֶת־בֵּית יִשְׂרָאֵל וַעֲשֵׂה־חַיִל בְּאֶפְרָתָה וְקְרָא־שֵׁם בְּבֵית לָחֶם׃
וִיהִי בֵיתְךָ כְּבֵית פֶּרֶץ אֲשֶׁר יָלְדָה תָמָר לִיהוּדָה מִן־הַזֶּרַע אֲשֶׁר יִתֶּן יְהוָה לְךָ מִן־הַנַּעֲרָה הַזֹּאת׃
וַיִּקַּח בֹּעַז אֶת־רוּת וַתְּהִי־לוֹ לְאִשָּׁה וַיָּבֹא אֵלֶיהָ וַיִּתֵּן יְהוָה לָהּ הֵרָיוֹן וַתֵּלֶד בֵּן׃
וַתֹּאמַרְנָה הַנָּשִׁים אֶל־נָעֳמִי בָּרוּךְ יְהוָה אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וְיִקָּרֵא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל׃
וְהָיָה לָךְ לְמֵשִׁיב נֶפֶשׁ וּלְכַלְכֵּל אֶת־שֵׂיבָתֵךְ כִּי כַלָּתֵךְ אֲשֶׁר אֲהֵבַתְךְ יְלָדַתְהוּ אֲשֶׁר־הִיא טוֹבָה לָךְ מִשִּׁבְעָה בָּנִים׃
וַתִּקַּח נָעֳמִי אֶת־הַיֶּלֶד וַתְּשִׁתֵהוּ בְחֵיקָהּ וַתְּהִי לוֹ לְאוֹמֶנֶת׃
וַתִּקְרֶאנָה לוֹ הַשְּׁכֵנוֹת שֵׁם לֵאמֹר יֻלַּד בֵּן לְנָעֳמִי וַתִּקְרֶאנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אֲבִי יִשַׁי אֲבִי דָוִד׃
וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פֶּרֶץ פֶּרֶץ הוֹלִיד אֶת־חֶצְרוֹן׃
וְחֶצְרוֹן הוֹלִיד אֶת־רָם וְרָם הוֹלִיד אֶת־עַמִּינָדָב׃
וְעַמִּינָדָב הוֹלִיד אֶת־נַחְשׁוֹן וְנַחְשׁוֹן הוֹלִיד אֶת־שַׂלְמָא׃
וְשַׂלְמָא הוֹלִיד אֶת־בֹּעַז וּבֹעַז הוֹלִיד אֶת־עוֹבֵד׃
וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת־יִשָׁי וְיִשָׁי הוֹלִיד אֶת־דָּוִד׃

וְאֵת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ וְאֶת הַקְּלָעִים וְאֶת מָסַךְ הַשַּׁעַר
וְאֶת מִזְבַּח הָעוֹלָה וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת הַכִּיּוֹר וְאֶת כַּנּוֹ וְאֶת בִּגְדֵי הַשָּׁרֵת וְאֶת בִּגְדֵי
אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן לִי: וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים
לַקֹּדֶשׁ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִךָ יְמִי תַּעֲשֶׂה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: וְאַתָּה דַּבֵּר
אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ כִּי אוֹת הִוא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם
לָדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה מְקַדִּשְׁכֶם: וְשָׁמַרְתֶּם אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קֹדֶשׁ הִוא לָכֶם מְחַלְלֶיהָ מוֹת
יוּמָת כִּי כָל הָעֹשֶׂה בָהּ מְלָאכָה וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמֶּיהָ: שֵׁשֶׁת יָמִים
יֵעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן קֹדֶשׁ לַיהוָה כָּל הָעֹשֶׂה מְלָאכָה בְּיוֹם
הַשַּׁבָּת מוֹת יוּמָת: וְשָׁמְרוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת לְדֹרֹתָם בְּרִית
עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הִוא לְעֹלָם כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם
וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנָּפַשׁ: וַיִּתֵּן אֶל מֹשֶׁה כְּכַלֹּתוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ בְּהַר
סִינַי שְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת לֻחֹת אֶבֶן כְּתֻבִים בְּאֶצְבַּע אֱלֹהִים: וַיַּרְא הָעָם כִּי בֹשֵׁשׁ מֹשֶׁה
לָרֶדֶת מִן הָהָר וַיִּקָּהֵל הָעָם עַל אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו קוּם עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר
יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה הָיָה לוֹ:
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אַהֲרֹן פָּרְקוּ נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם בְּנֵיכֶם וּבְנֹתֵיכֶם וְהָבִיאוּ
אֵלָי: וַיִּתְפָּרְקוּ כָל הָעָם אֶת נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵיהֶם וַיָּבִיאוּ אֶל אַהֲרֹן: וַיִּקַּח
מִיָּדָם וַיָּצַר אֹתוֹ בַּחֶרֶט וַיַּעֲשֵׂהוּ עֵגֶל מַסֵּכָה וַיֹּאמְרוּ אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיַּרְא אַהֲרֹן וַיִּבֶן מִזְבֵּחַ לְפָנָיו וַיִּקְרָא אַהֲרֹן וַיֹּאמַר חַג לַיהוָה
מָחָר: וַיַּשְׁכִּימוּ מִמָּחֳרָת וַיַּעֲלוּ עֹלוֹת וַיַּגִּשׁוּ שְׁלָמִים וַיֵּשֶׁב הָעָם לֶאֱכוֹל וְשָׁתוֹ וַיָּקוּמוּ
לְצַחֵק: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵךְ רֵד כִּי שִׁחֵת עַמְּךָ אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:
סָרוּ מַהֵר מִן הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִם עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל מַסֵּכָה וַיִּשְׁתַּחֲווּ לוֹ וַיִּזְבְּחוּ לוֹ וַיֹּאמְרוּ
אֵלֶּה אֱלֹהֶיךָ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הֶעֱלוּךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רָאִיתִי אֶת
הָעָם הַזֶּה וְהִנֵּה עַם קְשֵׁה עֹרֶף הוּא: וְעַתָּה הַנִּיחָה לִי וְיִחַר אַפִּי בָהֶם וַאֲכַלֵּם וְאֶעֱשֶׂה
אֹתְךָ לְגוֹי גָּדוֹל: וַיְחַל מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יֶחֱרֶה אַפְּךָ בְּעַמֶּךָ
אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכֹחַ גָּדוֹל וּבְיָד חֲזָקָה: לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרָעָה
הוֹצִיאָם לַהֲרֹג אֹתָם בֶּהָרִים וּלְכַלֹּתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה שׁוּב מֵחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנָּחֵם עַל
הָרָעָה לְעַמֶּךָ: זְכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בָּךְ וַתְּדַבֵּר
אֲלֵהֶם אַרְבֶּה אֶת זַרְעֲכֶם כְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אָמַרְתִּי אֶתֵּן לְזַרְעֲכֶם
וְנָחֲלוּ לְעֹלָם: וַיִּנָּחֶם יְהוָה עַל הָרָעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: וַיִּפֶן וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן
הָהָר וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיָדוֹ לֻחֹת כְּתֻבִים מִשְּׁנֵי עִבְרֵיהֶם מִזֶּה וּמִזֶּה הֵם כְּתֻבִים:
וְהַל�ֻּחֹת מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵמָּה וְהַמִּכְתָּב מִכְתַּב אֱלֹהִים הוּא חָרוּת עַל הַל�ֻּחֹת: וַיִּשְׁמַע
יְהוֹשֻׁעַ אֶת קוֹל הָעָם בְּרֵעֹה וַיֹּאמֶר אֶל מֹשֶׁה קוֹל מִלְחָמָה בַּמַּחֲנֶה: וַיֹּאמֶר אֵין קוֹל
עֲנוֹת גְּבוּרָה וְאֵין קוֹל עֲנוֹת חֲלוּשָׁה קוֹל עַנּוֹת אָנֹכִי שֹׁמֵעַ: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר קָרַב אֶל הַמַּחֲנֶה
וַיַּרְא אֶת הָעֵגֶל וּמְחֹלֹת וַיִּחַר אַף מֹשֶׁה וַיַּשְׁלֵךְ מִיָּדָיו אֶת הַלֻּחֹת וַיְשַׁבֵּר אֹתָם תַּחַת
הָהָר: וַיִּקַּח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ וַיִּשְׂרֹף בָּאֵשׁ וַיִּטְחַן עַד אֲשֶׁר דַּק וַיִּזֹּר עַל פְּנֵי הַמַּיִם
וַיַּשְׁקְ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן מָה עָשָׂה לְךָ הָעָם הַזֶּה כִּי הֵבֵאתָ עָלָיו
חֲטָאָה גְדֹלָה: וַיֹּאמֶר אַהֲרֹן אַל יִחַר אַף אֲדֹנִי אַתָּה יָדַעְתָּ אֶת הָעָם כִּי בְרָע הוּא:
וַיֹּאמְרוּ לִי עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יֵלְכוּ לְפָנֵינוּ כִּי זֶה מֹשֶׁה הָאִישׁ אֲשֶׁר הֶעֱלָנוּ מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לֹא יָדַעְנוּ מֶה הָיָה לוֹ: וָאֹמַר לָהֶם לְמִי זָהָב הִתְפָּרָקוּ וַיִּתְּנוּ לִי וָאַשְׁלִכֵהוּ בָּאֵשׁ
וַיֵּצֵא הָעֵגֶל הַזֶּה: וַיַּרְא מֹשֶׁה אֶת הָעָם כִּי פָרֻעַ הוּא כִּי פֵרַע אַהֲרֹן לְשִׁמְצָה בְּקָמֵיהֶם:
וַיַּעֲמֹד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וַיֹּאמֶר מִי לַיהוָה אֵלָי וַיֵּאָסְפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לֵוִי: וַיֹּאמֶר
לָהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שִׂימוּ אִישׁ חַרְבּוֹ עַל יְרֵכוֹ עִבְרוּ וָשׁוּבוּ מִשַּׁעַר
לְשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה וְהִרְגוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת קְרֹבוֹ: וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי לֵוִי
כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּפֹּל מִן הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה מַלְאוּ יֶדְכֶם
הַיּוֹם לַיהוָה כִּי אִישׁ בִּבְנוֹ וּבְאָחִיו וְלָתֵת עֲלֵיכֶם הַיּוֹם בְּרָכָה: וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל הָעָם אַתֶּם חֲטָאתֶם חֲטָאָה גְדֹלָה וְעַתָּה אֶעֱלֶה אֶל יְהוָה אוּלַי אֲכַפְּרָה בְּעַד חַטַּאתְכֶם:
וַיָּשָׁב מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיֹּאמַר אָנָּא חָטָא הָעָם הַזֶּה חֲטָאָה גְדֹלָה וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם אֱלֹהֵי זָהָב:
וְעַתָּה אִם תִּשָּׂא חַטָּאתָם וְאִם אַיִן מְחֵנִי נָא מִסִּפְרְךָ אֲשֶׁר כָּתָבְתָּ: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
מִי אֲשֶׁר חָטָא לִי אֶמְחֶנּוּ מִסִּפְרִי: וְעַתָּה לֵךְ נְחֵה אֶת הָעָם אֶל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מַלְאָכִי
יֵלֵךְ לְפָנֶיךָ וּבְיוֹם פָּקְדִי וּפָקַדְתִּי עֲלֵהֶם חַטָּאתָם: וַיִּגֹּף יְהוָה אֶת הָעָם עַל אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת
הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשָׂה אַהֲרֹן: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵךְ עֲלֵה מִזֶּה אַתָּה וְהָעָם אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ אֶתְּנֶנָּה:
וְשָׁלַחְתִּי לְפָנֶיךָ מַלְאָךְ וְגֵרַשְׁתִּי אֶת הַכְּנַעֲנִי הָאֱמֹרִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי:
אֶל אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ כִּי לֹא אֶעֱלֶה בְקִרְבְּךָ כִּי עַם קְשֵׁה עֹרֶף אָתָּה פֶּן אֲכַלְּךָ בַּדָּרֶךְ:
וַיִּשְׁמְעוּ הָעָם אֶת הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה וַיִּתְאַבָּלוּ וְלֹא שָׁתוּ אִישׁ עֶדְיוֹ עָלָיו: וַיֹּאמֶר יְהוָה
אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם עַם קְשֵׁה עֹרֶף רֶגַע אֶחָד אֶעֱלֶה בְקִרְבְּךָ וְכִלִּיתִיךָ
וְעַתָּה הוֹרֵד עֶדְיְךָ מֵעָלֶיךָ וְאֵדְעָה מַה אֶּעֱשֶׂה לָּךְ: וַיִּתְנַצְּלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת עֶדְיָם מֵהַר
חֹרֵב: וּמֹשֶׁה יִקַּח אֶת הָאֹהֶל וְנָטָה לוֹ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה הַרְחֵק מִן הַמַּחֲנֶה וְקָרָא לוֹ אֹהֶל
מוֹעֵד וְהָיָה כָּל מְבַקֵּשׁ יְהוָה יֵצֵא אֶל אֹהֶל מוֹעֵד אֲשֶׁר מִחוּץ לַמַּחֲנֶה: וְהָיָה כְּצֵאת מֹשֶׁה
יֵצְאוּן כָּל הָעָם וְנִצְּבוּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ וְהִבִּיטוּ אַחֲרֵי מֹשֶׁה עַד בֹּאוֹ הָאֹהֱלָה: וְהָיָה כְּבוֹא
מֹשֶׁה הָאֹהֱלָה יֵרֵד עַמּוּד הֶעָנָן וְעָמַד פֶּתַח הָאֹהֶל וְדִבֶּר עִם מֹשֶׁה: וְרָאָה כָל הָעָם אֶת עַמּוּד
הֶעָנָן עֹמֵד פֶּתַח הָאֹהֶל וְקָם כָּל הָעָם וְהִשְׁתַּחֲווּ אִישׁ פֶּתַח אָהֳלוֹ: וְדִבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה
פָּנִים אֶל פָּנִים כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְשָׁב אֶל הַמַּחֲנֶה וּמְשָׁרְתוֹ יְהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן נַעַר
לֹא יָמִישׁ מִתּוֹךְ הָאֹהֶל: וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה רְאֵה אַתָּה אֹמֵר אֵלַי הַעַל אֶת הָעָם הַזֶּה
וְאַתָּה לֹא הוֹדַעְתַּנִי אֵת אֲשֶׁר תִּשְׁלַח עִמִּי וְאַתָּה אָמַרְתָּ יְדַעְתִּיךָ בְשֵׁם וְגַם מָצָאתָ חֵן
בְּעֵינָי: וְעַתָּה אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הוֹדִיעֵנִי נָא אֶת דְּרָכֶךָ וְאֵדָעֲךָ לְמַעַן אֶמְצָא חֵן
בְּעֵינֶיךָ וּרְאֵה כִּי עַמְּךָ הַגּוֹי הַזֶּה: וַיֹּאמֶר פָּנַי יֵלֵכוּ וְהֵנִחֹתִי לָךְ: וַיֹּאמֶר אֵלָיו אִם אֵין
פָּנֶיךָ הֹלְכִים אַל תַּעֲלֵנוּ מִזֶּה: וּבַמָּה יִוָּדַע אֲפוֹא כִּי מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמֶּךָ הֲלוֹא
בְּלֶכְתְּךָ עִמָּנוּ וְנִפְלִינוּ אֲנִי וְעַמְּךָ מִכֹּל הָעָם אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה: וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל
מֹשֶׁה גַּם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶעֱשֶׂה כִּי מָצָאתָ חֵן בְּעֵינַי וָאֵדָעֲךָ בְשֵׁם:

אבשרה

עץ צום אסתר

משמרת שלישית ומשמרת רביעית לילה זכור בכורך הכהנים ביום עשרה בטבת ומשמרת שלישית של חודש שמיני
רביעי ״

מַה נִּכְבַּד הַיּוֹם וּמַה נָּעִים לְהִתְעַנּוֹת כָּל בְּנֵי הַבִּירָה
כִּי בְּיוֹם זֶה נִתְמַנָּה הַמָּן הָרָשָׁע עַל כָּל הַמְּדִינוֹת
וְעַל כָּל עַמֵּי הַמְּדִינוֹת לְהַשְׁחִית לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד
אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים
בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר
הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּבַזּוֹ נִתְּנוּ רְשׁוּיוֹת לְאוֹיְבֵי הַיְּהוּדִים
לְהִתְנַקֵּם בְּשׂוֹנְאֵיהֶם וְלָבוֹז אֶת רְכוּשָׁם
וְעַל כֵּן אָנוּ מִתְעַנִּים בְּיוֹם זֶה
כְּדֵי שֶׁיַּעֲלֶה זִכָּרוֹן לְטוֹבָה לְפָנֵינוּ
וְנִזְכֶּה לְהִנָּצֵל מִן הַצָּרָה הַבָּאָה עָלֵינוּ
וְנִזְכֶּה לְהִנָּצֵל מִן הַצָּרָה הַבָּאָה עָלֵינוּ
בְּיוֹם עֲשָׂרָה בְּטֵבֵת וּמִשְׁמֶרֶת שְׁלִישִׁית שֶׁל חֹדֶשׁ שְׁמִינִי
כְּשֶׁמַּגִּיעַ שְׁלִישִׁית לְפָנֵי חֲצוֹת לֵילֵי זְכוֹר בְּכוֹרֶיךָ הַכֹּהֲנִים

הִנֵּה נַפְשִׁי חֲפֵצָה לְשַׁבֵּחַ אֶת מְיַחֲלֶיהָ
בְּרַח עַל מְנוּחָה עֲלֵיהֶם
חִיזְקוּנִי לִי ״
לְשַׁבֵּחַ אֶת מְיַחֲלֶיהָ
בְּרַח עַל מְנוּחָה עֲלֵיהֶם

בְּנֵי עֲלִיּוֹן וּבְנוֹתָיו בְּמִדְרְגוֹת מַעֲלָה
וּבְמַלְכוּת מְשׁוֹרְרִים בְּמַעֲלוֹת לִי
בְּנֵי עֲלִיּוֹן וּבְנוֹתָיו בְּמִדְרְגוֹת מַעֲלָה
וּבְמַלְכוּת מְשׁוֹרְרִים בְּמַעֲלוֹת לִי
בְּנֵי עֲלִיּוֹן וּבְנוֹתָיו בְּמִדְרְגוֹת מַעֲלָה
וּבְמַלְכוּת מְשׁוֹרְרִים בְּמַעֲלוֹת לִי

מִשְׁתַּבַּח שִׁיר וְשֶׁבַח בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לִי ״
בְּרַח עַל מְנוּחָה עֲלֵיהֶם
חִיזְקוּנִי לִי ״
בְּרַח עַל מְנוּחָה עֲלֵיהֶם

אלופי

אתה

הֵן עַמְּךָ פִּלֵּאתָ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר בְּכָל עֵת לְטוֹבָה הִתְחַלְתָּ לָהֶם
וְעַתָּה הֶרְאֵנוּ נִפְלְאוֹתֶיךָ וְתֵן יְשׁוּעָתְךָ לָנוּ כְּכָל אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם
וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַזֶּה לִפְלֵטָה לְכָל הַנִּמְצָא בְּתוֹכוֹ וְיִרְאוּ כָל הָעַמִּים
כִּי שֵׁם ה׳ נִקְרָא עָלֶיךָ וְיִרְאוּ מִמֶּךָּ וְיִפְחֲדוּ מִפָּנֶיךָ וְיִתְּנוּ לְךָ כָּבוֹד
וְיִשְׂמְחוּ בְּטוּבְךָ וְיִתְעַנְּגוּ בְּרוֹב חַסְדֶּךָ וְיִתְנַחֲמוּ עַל כָּל הָרָעָה
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ עַל עַמְּךָ וְיִתְנַהֲגוּ בְּכָל מִדּוֹתֶיךָ וְיִתְקַדְּשׁוּ בְּכָל מִצְוֹתֶיךָ
וְיִהְיוּ לְךָ לְעַם סְגֻלָּה וְיִהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים וְיִהְיוּ לְךָ לְבָנִים וְלִבְנוֹת
וְיִהְיוּ לְךָ לְשָׂרִים וְלִנְגִידִים וְיִהְיוּ לְךָ לְרָאשִׁים וְלִמְנוּחָה
וְיִהְיוּ לְךָ לְמַלְכֵי מַמְלָכוֹת וְלִמְלוּכָה וְיִהְיוּ לְךָ לְמַלְכֵי מַלְכֵי הַמְּלָכִים
וְיִהְיוּ לְךָ לְמַלְכֵי מַלְכֵי הַמְּלָכִים

א אחד

בעלה מעלה מישאב

בְּעֵלֶה מַעֲלֶה מִישָׁאָב · בְּאֶחָד שִׁשָּׁה עָשָׂר בְּאָב
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה
בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה · בְּיוֹם אֶחָד בְּשַׁבָּת הָיָה

ריבא

על כלם וכו׳
בעה לורדנה קמשלי הדעת שלמה עה
ף בא בסוף פרשת בלק מהם בסוף פרשת בלק
בר מינקו סיף מנחמים פרים סיבו

עד

גלגלתם גיהנם
בעה מנחם מאיר בר אברהם בן מאיר בן אברהם
בסוף הספר מלא את שמעתם כשהוא לבוש

וְיֵין שֶׁהִלְבִּישׁוּ : וּמַה עַל הַמֵּת עֵד שֶׁיִּתְבַּרֵךְ וְכֵן בְּכָל מָקוֹם כְּגוֹן בְּבֵית הַכִּסֵּא
בְּכָל מְדִינוֹת שֶׁיֵּשׁ שָׁם מֵת וְאֵין שָׁם אֶלָּא עֲשָׂרָה מִישְׂרָאֵל מְזַמְּנִין עַל הַמֵּת
וְאוֹמְרִים הַמָּקוֹם יְנַחֵם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׁאָר אֲבֵלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם : וְאֵין
מְזַמְּנִין עַל הַמֵּת אֶלָּא בְּעֵשֶׂר וְאֵין מְזַמְּנִין עַל הַמֵּת אֶלָּא בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן
וְהַשֵּׁנִי וְהַשְּׁלִישִׁי וְהָרְבִיעִי וְהַחֲמִישִׁי וְלֹא בְּשַׁבָּת וְלֹא בְּיוֹם טוֹב וְלֹא בְּעֶרֶב
שַׁבָּת וְלֹא בְּעֶרֶב יוֹם טוֹב וְלֹא בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת וְלֹא בְּמוֹצָאֵי יוֹם טוֹב וְלֹא
בְּמוֹצָאֵי יוֹם הַכִּפּוּרִים וְלֹא בְּמוֹצָאֵי שְׁבִיעִית וְלֹא בְּמוֹצָאֵי רֹאשׁ הַשָּׁנָה
וְלֹא בְּמוֹצָאֵי שְׁמִינִי עֲצֶרֶת וְלֹא בְּמוֹצָאֵי שְׁלֹשֶׁת יְמֵי הָרְגָלִים וְלֹא בְּמוֹצָאֵי
תִּשְׁעָה בְּאָב וְלֹא בְּמוֹצָאֵי פּוּרִים וְלֹא בְּמוֹצָאֵי תַּעֲנִית צִבּוּר וְלֹא בְּמוֹצָאֵי
תִּשְׁעָה בְּאָב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת וְלֹא בְּמוֹצָאֵי פּוּרִים שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת
וְלֹא בְּמוֹצָאֵי תַּעֲנִית צִבּוּר שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת : וְאֵין מְזַמְּנִין עַל הַמֵּת
אֶלָּא בְּשָׁעָה שֶׁהַמֵּת מֻנָּח בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְאֵין מְזַמְּנִין עַל הַמֵּת אֶלָּא בְּשָׁעָה
שֶׁהַמֵּת מֻנָּח בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְאֵין מְזַמְּנִין עַל הַמֵּת אֶלָּא בְּשָׁעָה שֶׁהַמֵּת מֻנָּח
בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ : וְאֵין מְזַמְּנִין עַל הַמֵּת אֶלָּא בְּשָׁעָה שֶׁהַמֵּת מֻנָּח בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ
וְאֵין מְזַמְּנִין עַל הַמֵּת אֶלָּא בְּשָׁעָה שֶׁהַמֵּת מֻנָּח בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ : וְאֵין מְזַמְּנִין
עַל הַמֵּת אֶלָּא בְּשָׁעָה שֶׁהַמֵּת מֻנָּח בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ וְאֵין מְזַמְּנִין עַל הַמֵּת אֶלָּא
בְּשָׁעָה שֶׁהַמֵּת מֻנָּח בְּתוֹךְ בֵּיתוֹ :

וּבִיא הַיְהוּדִים מִכָּל מַה שֶּׁעָלָה עַל לִבָּם וְעַל מִי יִרְא וּמִי יִבְרַח הַיּוֹם הַזֶּה כִּי אִם לְהַשְׁחִית לְהָרֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְהוּדִים מִנַּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד וְאֶת נְשֵׁיהֶם לָבוֹז : וְהַמְמֻנִים לְכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ וְהַסְּגָנִים וְהַשָּׂרִים וְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה הַמֶּלֶךְ נְטָיוּ לְהַעֲבִיר אֶת הַיְהוּדִים מִפְּנֵי כִּי נָפְלָה פַחַד מָרְדְּכַי עֲלֵיהֶם : כִּי גָדוֹל מָרְדְּכַי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל הַמְּדִינוֹת כִּי הָאִישׁ מָרְדְּכַי הוֹלֵךְ וְגָדוֹל : וַיַּכּוּ הַיְהוּדִים בְּכָל אֹיְבֵיהֶם מַכַּת חֶרֶב וְהֶרֶג וְאַבְדָן וַיַּעֲשׂוּ בְשֹׂנְאֵיהֶם כִּרְצוֹנָם : וּבְשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאִבְּדוּ חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ : וְאֶת פַּרְשַׁנְדָּתָא וְאֶת דַּלְפוֹן וְאֶת אַסְפָּתָא : וְאֶת פּוֹרָתָא וְאֶת אֲדַלְיָא וְאֶת אֲרִידָתָא : וְאֶת פַּרְמַשְׁתָּא וְאֶת אֲרִיסַי וְאֶת אֲרִי וְאֶת וַיְזָתָא : עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן בֶּן הַמְּדָתָא צֹרֵר הַיְהוּדִים בָּזָזוּ וְלֹא בָּזְזוּ אֶת בִּזָּם : בַּיּוֹם הַהוּא בָּא מִסְפַּר הַהֲרוּגִים בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה לְפָנַי הַמֶּלֶךְ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאִבְּדוּ חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ וְאֶת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן בְּשְׁאָר מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ מַה עָשׂוּ וּמַה שְּׁאֵלָתֵךְ וְיֵעָשׂ עוֹד בַּקָּשָׁתֵךְ : וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִנָּתֵן גַּם מָחָר לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן לַעֲשׂוֹת כְּדָת הַיּוֹם הַזֶּה וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן יִתְלוּ עַל הָעֵץ : וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהֵעָשׂוֹת כֵּן וַתִּנָּתֵן דָּת בְּשׁוּשַׁן וְאֵת עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן תָּלוּ : וַיִּקָּהֲלוּ הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוּשָׁן גַּם בְּיוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ אֲדָר וַיַּהַרְגוּ בִשְׁלֹשׁ מֵאוֹת אִישׁ בְּשׁוּשָׁן וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם : וְשְׁאָר הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בִּמְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ נִקְהֲלוּ וְעָמַד עַל נַפְשָׁם וְנוֹחַ מֵאֹיְבֵיהֶם וְהָרֹג בְּשׂנְאֵיהֶם חֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וּבַבִּזָּה לֹא שָׁלְחוּ אֶת יָדָם : בְּיוֹם שְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְנוֹחַ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה : וְהַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּשׁוּשָׁן נִקְהֲלוּ בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר בּוֹ וּבְאַרְבָּעָה עָשָׂר בּוֹ וְנוֹחַ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ וְעָשָׂה אֹתוֹ יוֹם מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה : עַל כֵּן הַיְהוּדִים הַפְּרָזִים הַיֹּשְׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר שִׂמְחָה וּמִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב וּמִשְׁלוֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ : וַיִּכְתֹּב מָרְדְּכַי אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַקְּרוֹבִים וְהָרְחוֹקִים : לְקַיֵּם עֲלֵיהֶם לִהְיוֹת עֹשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אֲדָר וְאֶת יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר בּוֹ בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה : כַּיָּמִים אֲשֶׁר נָחוּ בָהֶם הַיְהוּדִים מֵאוֹיְבֵיהֶם וְהַחֹדֶשׁ אֲשֶׁר נֶהְפַּךְ לָהֶם מִיָּגוֹן לְשִׂמְחָה וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב לַעֲשׂוֹתָם אוֹתָם יְמֵי מִשְׁתֶּה וְשִׂמְחָה וּמִשְׁלוֹחַ מָנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ וּמַתָּנוֹת לָאֶבְיוֹנִים : וְקִבְּלוּ הַיְהוּדִים אֵת אֲשֶׁר הֵחֵלּוּ לַעֲשׂוֹת וְאֵת אֲשֶׁר כָּתַב מָרְדְּכַי אֲלֵיהֶם : כִּי הָמָן בֶּן הַמְּדָתָא צֹרֵר כָּל הַיְהוּדִים חָשַׁב עַל הַיְהוּדִים לְאַבְּדָם וְהִפִּיל פּוּר הוּא הַגּוֹרָל לְהַמֵּמָּם וּלְאַבְּדָם : וּבְבֹאָהּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם הַסֵּפֶר יָשׁוּב מַחֲשַׁבְתּוֹ הָרָעָה אֲשֶׁר חָשַׁב עַל הַיְהוּדִים עַל רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת בָּנָיו עַל הָעֵץ : עַל כֵּן קָרְאוּ לַיָּמִים הָאֵלֶּה פּוּרִים עַל שֵׁם הַפּוּר עַל כֵּן עַל כָּל דִּבְרֵי הָאִגֶּרֶת הַזֹּאת וּמָה רָאוּ עַל כָּכָה וּמָה הִגִּיעָם : קִיְּמוּ וְקִבְּלוּ הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם וְעַל זַרְעָם וְעַל כָּל הַנִּלְוִים עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבוֹר לִהְיוֹת עֹשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כִּכְתָבָם וְכִזְמַנָּם בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה : וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל דּוֹר וָדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וָעִיר וְיָמֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעַבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזִכְרָם לֹא יָסוּף מִזַּרְעָם : וַתִּכְתֹּב אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה בַּת אֲבִיחַיִל וּמָרְדְּכַי הַיְהוּדִי אֶת כָּל תֹּקֶף לְקַיֵּם אֵת אִגֶּרֶת הַפֻּרִים הַזֹּאת הַשֵּׁנִית : וְשָׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל הַיְהוּדִים אֶל מֵאָה עֶשְׂרִים וָשֶׁבַע מְדִינוֹת מַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ דִּבְרֵי שָׁלוֹם וֶאֱמֶת : לְקַיֵּם אֶת יְמֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה בִּזְמַנֵּיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיַּם עֲלֵיהֶם מָרְדְּכַי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְכַאֲשֶׁר קִיְּמוּ עַל נַפְשָׁם וְעַל זַרְעָם דִּבְרֵי הַצּוֹמוֹת וְזַעֲקָתָם : וּמַאֲמַר אֶסְתֵּר קִיַּם דִּבְרֵי הַפֻּרִים הָאֵלֶּה וְנִכְתָּב בַּסֵּפֶר : וְכָל מַעֲשֵׂה תָקְפָּהּ וְגְבוּרָתָהּ וּפְרוֹשׁ מַתְּנוֹת מָרְדְּכַי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מָדַי וּפָרָס : כִּי מָרְדְּכַי הַיְהוּדִי מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְגָדוֹל לַיְהוּדִים וְרָצוּי לָרֹב אֶחָיו דֹּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדֹבֵר שָׁלוֹם לְכָל זַרְעוֹ : וַיֹּאמֶר מָרְדְּכַי מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת וַתִּזָּכֵר לִי אֶת דְּבָרַי אֲשֶׁר כָּתַבְתִּי בַּסֵּפֶר הַזֶּה : וַיִּכְתֹּב מָרְדְּכַי אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיִּשְ

המלך יבוא: ויאמר המן למלך והמלך אמר לעשות יקר לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ויאמר המן אל המלך איש אשר חפץ המלך ביקרו: ויאמר המלך אל המן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן ליהודי מרדכי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: ויקח הלבוש והסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו כה יעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: ויאמר מרדכי אל המן מהר עשה כדבריך ליהודי מרדכי היושב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: ויקח המן את הלבוש ואת הסוס ויל

כי הפרנסה ומסחר מה הוא לה׃ ויסר לה הוא שתשתה מים הזבובים אשר בתוך המן בתוך המלכה
המלך ותשתה ותשכח עמלה ומרדכי היהודי אשר בתוך המן בתוך שבח המלך
על המן הזה בתוך ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה׃
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה
בתוך המן הזה ויאמר המלך מרדכי לאסתר המלכה בתוך המן הזה

ויאמר אליו המלך מה לך ותאמר אני אשה אלמנה ואישי מת ויהי לשפחתך שני בנים ויריבו שניהם בשדה ואין מציל ביניהם ויכה האחד את השני וימיתהו ׃ והנה כל המשפחה קמה על שפחתך ויאמרו תני את האיש מכיך ונמיתהו בנפש אחיו אשר הרג ונשמידה גם את היורש ׃ וכבו את גחלתי אשר נשאר לבלתי שום לאישי שם ושאר על פני האדמה ׃ ותאמר האשה אל המלך הטוב בעיניך ומשפטך יהי לנכון ׃ ויאמר המלך לאשה לכי לביתך ואני אצוה עליך ׃ ותאמר האשה התקועית אל המלך אדני המלך עון עלי ועל בית אבי והמלך ונקיו ׃ ויאמר המלך המדבר אליך והביאות אליו ולא יוסף עוד לנגוע בך ׃ ותאמר תזכר נא המלך את יהוה אלהיך מרבות גואל דם להשחית ולבלתי השמיד את בני ׃ ויאמר חי יהוה אם יפל משערת בנך ארצה ׃ ותאמר האשה תדבר נא שפחתך דבר אל אדני המלך כדבר הזה ויאמר המלך אל האשה אל נא תכחד ממני דבר אשר אני שאל אותך דבר ותאמר האשה ידבר נא אדני המלך ׃ ויאמר המלך הידך אמנון עמך בכל הזה ותען האשה ותאמר חי נפשך אדני המלך אם ימין ואם שמאל לכל אשר דבר אדני המלך כי עבדך יואב הוא צוני והוא שם בפי את כל דברי אמתך ׃ לעשות את הדבר הזה סבב עבדך יואב את פני הדבר ואדני חכם כחכמת מלאך האלהים לדעת את כל אשר בארץ ׃ ויאמר המלך אל יואב הנה נא עשיתי את הדבר הזה לך עתה לך השב את הנער את אבשלום ׃ ויפל יואב על פניו ארצה וישתחו ויברך את המלך ויאמר יואב היום ידע עבדך כי מצאתי חן בעיניך אדני המלך לעשות את דבר המלך כדבר עבדו ׃ ויקם יואב וילך גשורה וישב את אבשלום ירושלם ׃ ויאמר המלך ביתה יסב ופני לא יראו ויסב אבשלום ביתה ופני המלך לא ראה ׃ ולאיש לא היה נאוה מאד בכל ישראל להתהלל מכף רגלו ועד קדקדו אין בו מום ׃ ובבא שערו כי מקץ ימים ימים יהי מקצה שנה בשנה כי יכבדנו ושקל שערו מאתים משקל אבן המלך ׃ ויולדו לאבשלום שלשה בנים ואת בת אחת ושמה תמר היתה אשה יפת מראה ׃ וישב אבשלום בירושלם שנתים ימים ופני המלך לא ראה ׃ וישלח אבשלום אל יואב לשלחו אל המלך ולא אבה לבוא אליו וישלח עוד שנית ולא אבה ׃ ויאמר אל עבדיו ראו חלקת יואב אצלי לו שם שעורים לכו והציתם באש ויצתו עבדי אבשלום את החלקה באש ׃ ויקם יואב ויבא אל אבשלום ביתה ויאמר אליו מדוע הציתו עבדיך את החלקה אשר לי באש ׃ ויען אבשלום אל יואב הנה שלחתי אליך לאמר בא הנה ואשלחך אל המלך לאמר למה באתי משור לי טוב עוד שם עתה אראה את פני המלך ואם יש בי עון והמיתני ׃ ויבא יואב אל המלך ויגד לו ויקרא לאבשלום ויבא אליו ויבא אל המלך וישתחו לו על אפיו ארצה לפני המלך ויישק המלך את אבשלום ׃

וְהַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ שָׂם מַס עַל־הָאָרֶץ וְעַל אִיֵּי הַיָּם׃ וְכָל־מַעֲשֵׂה תָקְפּוֹ וּגְבוּרָתוֹ וּפְרַשַׁת גְּדֻלַּת מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל־סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מָדַי וּפָרָס׃ כִּי מָרְדֳּכַי הַיְהוּדִי מִשְׁנֶה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וְגָדוֹל לַיְהוּדִים וְרָצוּי לְרֹב אֶחָיו דֹּרֵשׁ טוֹב לְעַמּוֹ וְדֹבֵר שָׁלוֹם לְכָל־זַרְעוֹ׃ וַיֹּאמֶר מָרְדֳּכַי הַיְהוּדִי אֶל־אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְאֶל־אֶסְתֵּר הַנַּעֲרָה גַּם־שְׁנֵיהֶם אֲנַחְנוּ עֹשִׂים בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי מִדּוּעַ נֶעְצַר בֵּית הַמָּן בְּנֵי הַמָּן בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה׃ וַתַּעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אִם־מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב תִּנָּתֵן לִי נַפְשִׁי בִּשְׁאֵלָתִי וְעַמִּי בְּבַקָּשָׁתִי׃ כִּי נִמְכַּרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד וְאִלּוּ לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַּרְנוּ הַחֲרַשְׁתִּי כִּי אֵין הַצָּר שֹׁוֶה בְּנֶזֶק הַמֶּלֶךְ׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי־הוּא זֶה וְאֵי־זֶה הוּא הַמָּלֵא לִבּוֹ לַעֲשׂוֹת כֵּן׃ וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִישׁ צַר וְאוֹיֵב הָמָן הָרָע הַזֶּה וְהָמָן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה׃ וְהַמֶּלֶךְ בְּקוּמוֹ מֵחֲמַת מִשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל־גִּנַּת הַבִּירָנָה וְהָמָן עָמַד לְבַקֵּשׁ עַל־נַפְשׁוֹ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי־כָלְתָה אֵלָיו הָרָעָה מֵעִם הַמֶּלֶךְ׃ וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּנַּת הַבִּירָנָה אֶל־בֵּית מִשְׁתֵּה הַיָּיִן וְהָמָן נֹפֵל עַל־הַמִּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לִכְבּוֹשׁ אֶת־הַמַּלְכָּה עִמִּדִי בַּבָּיִת דְּבַר יָצָא מִפִּי הַמֶּלֶךְ וּפְנֵי הָמָן חָפּוּ׃ וְחַרְבוֹנָה אֶחָד מִן־הַסָּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אָמַר גַּם הִנֵּה־הָעֵץ אֲשֶׁר עָשָׂה הָמָן לְמָרְדֳּכַי אֲשֶׁר דִּבֶּר טוֹב עַל־הַמֶּלֶךְ עֹמֵד בְּבֵית הָמָן גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תְּלוּהוּ עָלָיו׃ וַיִּתְלוּ אֶת־הָמָן עַל־הָעֵץ אֲשֶׁר־הֵכִין לְמָרְדֳּכָי וַחֲמַת הַמֶּלֶךְ שָׁכָכָה׃

בַּיּוֹם הַהוּא נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת־בֵּית הָמָן צוֹרֵר הַיְהוּדִים וּמָרְדֳּכַי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ כִּי־הִגִּידָה אֶסְתֵּר מַה־הוּא לָהּ׃ וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת־טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מֵהָמָן וַיִּתְּנָהּ לְמָרְדֳּכָי וַתָּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת־מָרְדֳּכַי עַל־בֵּית הָמָן׃ וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו וַתֵּבְךְּ וַתִּתְחַנֶּן לוֹ לְהַעֲבִיר אֶת־רָעַת הָמָן הָאֲגָגִי וְאֶת־מַחַשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל־הַיְהוּדִים׃ וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת־שַׁרְבִיט הַזָּהָב וַתָּקָם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃ וַתֹּאמֶר אִם־עַל־הַמֶּלֶךְ טוֹב וְאִם־מָצְאָה חֵן לְפָנָיו וְכָשֵׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו יִכָּתֵב לְהָשִׁיב אֶת־הַסְּפָרִים מַחֲשֶׁבֶת הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבֵּד אֶת־הַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ׃ כִּי אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בָּרָעָה אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת־עַמִּי וְאֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בְּאָבְדַן מוֹלַדְתִּי׃ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְלִמָרְדֳּכַי הַיְהוּדִי הִנֵּה בֵּית הָמָן נָתַתִּי לְאֶסְתֵּר וְאֹתוֹ תָלוּ עַל־הָעֵץ עַל אֲשֶׁר־שָׁלַח יָדוֹ בַּיְהוּדִים׃ וְאַתֶּם כִּתְבוּ עַל־הַיְהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְחוֹתָמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ כִּי כְתָב אֲשֶׁר־נִכְתָּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְנֶחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ אֵין לְהָשִׁיב׃ וַיִּקָּרְאוּ סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בָּעֵת הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא־חֹדֶשׁ סִיוָן בִּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכָל־אֲשֶׁר צִוָּה מָרְדֳּכַי אֶל־הַיְהוּדִים וְאֶל־הָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת אֲשֶׁר מֵהֹדּוּ וְעַד־כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מְדִינָה וְאֶל־שָׂרֶיהָ כִּכְתָבָהּ וְאֶל־עַם וְעַם כִּלְשֹׁנוֹ וְאֶל־הַיְהוּדִים כִּכְתָבָם וְכִלְשֹׁנָם׃ וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וַיַּחְתֹּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ אַבִּירֵי הָרַמָּכִים׃ אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל־עִיר וָעִיר לְהִקָּהֵל וְלַעֲמֹד עַל־נַפְשָׁם לְהַשְׁמִיד וְלַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת־כָּל־חֵיל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם טַף וְנָשִׁים וּשְׁלָלָם לָבוֹז׃ בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר׃ פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לְהִנָּתֵן דָּת בְּכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה גְּלוּיָה לְכָל־הָעַמִּים וְלִהְיוֹת הַיְהוּדִים מוּכָנִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהִנָּקֵם מֵאֹיְבֵיהֶם׃ הָרָצִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ אַבִּירֵי הָרַמָּכִים יָצְאוּ מְבֹהָלִים מְדֻחָפִים בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה׃ וּמָרְדֳּכַי יָצָא מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וָחוּר וַעֲטֶרֶת זָהָב גְּדוֹלָה וְתַכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמָן וְהָעִיר שׁוּשָׁן צָהֲלָה וְשָׂמֵחָה׃ לַיְהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן וִיקָר׃ וּבְכָל־מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל־עִיר וָעִיר מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ שִׂמְחָה לַיְהוּדִים מִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב וּרְבִים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ מִתְיַהֲדִים כִּי־נָפַל פַּחַד הַיְהוּדִים עֲלֵיהֶם׃

וּבִשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא־חֹדֶשׁ אֲדָר בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ אֲשֶׁר הִגִּיעַ דְּבַר־הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ לְהֵעָשׂוֹת בְּיוֹם אֲשֶׁר שִׂבְּרוּ אוֹיְבֵי הַיְהוּדִים לִשְׁלֹט בָּהֶם וְנַהֲפוֹךְ הוּא אֲשֶׁר יִשְׁלְטוּ הַיְהוּדִים הֵמָּה בְּשֹׂנְאֵיהֶם׃ נִקָּהֲלוּ הַיְהוּדִים בְּעָרֵיהֶם בְּכָל־מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לִשְׁלֹחַ יָד בִּמְבַקְשֵׁי רָעָתָם וְאִישׁ לֹא־עָמַד לִפְנֵיהֶם כִּי־נָפַל פַּחְדָּם עַל־כָּל־הָעַמִּים׃ וְכָל־שָׂרֵי הַמְּדִינוֹת וְהָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת וְעֹשֵׂי הַמְּלָאכָה אֶת־הַיְהוּדִים נֹשְׂאִים כִּי־נָפַל פַּחַד מָרְדֳּכַי עֲלֵיהֶם׃ כִּי־גָדוֹל מָרְדֳּכַי בְּבֵית הַמֶּלֶךְ וְשָׁמְעוֹ הוֹלֵךְ בְּכָל־הַמְּדִינוֹת כִּי הָאִישׁ מָרְדֳּכַי הוֹלֵךְ וְגָדֵל׃ וַיַּכּוּ הַיְהוּדִים בְּכָל־אֹיְבֵיהֶם מַכַּת־חֶרֶב וְהֶרֶג וְאֲבַדָן וַיַּעֲשׂוּ בְשׂנְאֵיהֶם כִּרְצוֹנָם׃ וּבְשׁוּשַׁן הַבִּירָה הָרְגוּ הַיְהוּדִים וְאִבְּדוּ חֲמֵשׁ מֵאוֹת אִישׁ׃ וְאֶת־פַּרְשַׁנְדָּתָא וְאֶת־דַּלְפוֹן וְאֶת־אַסְפָּתָא׃ וְאֶת־פּוֹרָתָא וְאֶת־אֲדַלְיָא וְאֶת־אֲרִידָתָא׃ וְאֶת־פַּרְמַשְׁתָּא וְאֶת־אֲרִיסַי וְאֶת־אֲרִידַי וְאֶת־וַיְזָתָא׃ עֲשֶׂרֶת בְּנֵי הָמָן בֶּן־הַמְּדָתָא צוֹרֵר הַיְהוּדִים הָרָגוּ וּבַבַּז לֹא שָׁלְחוּ אֶת־יָדָם׃

מברכין

מברכים על הרשעים כמשמעו שרעתן הוא הרשעתם

מברכים

ישראל " מברכי ומברי מברכתה מברכתה ורש " מברכים

ברוך ברוך בתרא מברכתה מברכתה מברכתה מברכים מברכים כל

ברוך ברוך ברוך יין

מסתר בעדי "

מברכי ברוך ברוך ברוך בתרא מברכי היהודי מברכתה ורש מברכתה ברוכה

ברוך

מברכי משמע " בעלי הנפרע לישראל מכל מריהם הוא המושיע "

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן

מלעיב לעיבוי המעלה מעבר

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצוה לנו להדליק נר

של שבת קודש ושל יום טוב : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו

במצותיו וצוה לנו להדליק נר של יום הכפורים : ברוך אתה יי אלהינו מלך

העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה : ברוך אתה יי אלהינו מלך

העולם בורא מאורי האש : ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המבדיל בין

קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל לעמים בין יום השביעי לששת ימי

המעשה בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת והקדשת את עמך ישראל

בקדשתך : ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש :

שפלצו עשרה לצום אסתר

סליח

וקורם שיתחיל מוסף סליח לכל

ר׳ רחבה לדוד אשר לשלם נא סלח · לדוד אשר מה שפש לרבינו בחר · ולסוף שלמנו
שוחחה לי בוני · בחר מאוה ואוה נבחר לי מרום · אשר מרום ואוה נבחר לי
מעט הלוה לדבר ואבה · לשלם לו שבע כשבע ימים · ולשלם לו שבעתים
לשלם לו שבע ואבה · לשלם לו שבעתים בחרבו ובקשתו · ולשלם לו שבעתים
לשלם לו שבעתים

ותעלה השועה אלהים לכל העומדים עליה כי ה׳ מושיע כי אם בתפלתם לכל רבה ורבה מהם ואמרו " תמכה בחסד
בעמה הדר קדושתו " ד׳ לעמו יתן ד׳ יברך את עמו בשלום ׃ ואמרו עוד כי הנה מדרגת הנביא ומעלתו
שהוא מדבר ומנהג משמשים בה כל בעלי הנבואה הנה היא מדרגה עליונה ומעלה נשגבה ומתנשאת
ומתרוממת מכל המדרגות והיא מדרגת משה רבינו ע״ה שהוא מדבר אל ה׳ והוא עונה אותו בקול
ומשמיעו לישראל בקול נעים ובטעם ערב ומתוק ׃

עניני

(נוסח שליח ציבור. אמנם ברכה בפני עצמה "
ותשמיענו ה׳ , ברוך ישראל ה׳ , ברוך ישראל ה׳ מי יתן לך עמי שתשיל תורתי ומצותי
לבשם שם בתוכם ושמו ישראל עליהם , יהי רצון שיהא מה מלוך יברך ומה שבעה
ברכותיו ומה שמו ישראל עליהם , ומה שבעה ברכותיו ומה שמו ישראל עליהם , ומה
שמשה בקש מן הקב״ה ונתן לו ומה שלא בקש ולא נתן לו ומה שבקש ולא נתן לו
לישראל לבקש ולא נתן לו ומה שלא בקש ונתן לו ומה שבקש ונתן לו ומה שלא בקש
ולא נתן לו ומה שבקש ולא נתן לו ומה שלא בקש ונתן לו ומה שבקש ונתן לו ומה
שלא בקש ולא נתן לו ומה שבקש ולא נתן לו ומה שלא בקש ונתן לו ומה שבקש ונתן
לו ומה שלא בקש ולא נתן לו ומה שבקש ולא נתן לו ומה שלא בקש ונתן לו ומה
שבקש ונתן לו ומה שלא בקש ולא נתן לו ומה שבקש ולא נתן לו ומה שלא בקש
ונתן לו ומה שבקש ונתן לו ומה שלא בקש ולא נתן לו ומה שבקש ולא נתן לו ומה
שלא בקש ונתן לו ומה שבקש ונתן לו ומה שלא בקש ולא נתן לו ומה שבקש ולא
נתן לו ומה שלא בקש ונתן לו ומה שבקש ונתן לו ומה שלא בקש ולא נתן לו ומה
שבקש ולא נתן לו ומה שלא בקש ונתן לו ומה שבקש ונתן לו ומה שלא בקש ולא
נתן לו ומה שבקש ולא נתן לו ומה שלא בקש ונתן לו ומה שבקש ונתן לו ומה
שלא בקש ולא נתן לו ומה שבקש ולא נתן לו ומה שלא בקש ונתן לו ומה שבקש
ונתן לו ומה שלא בקש ולא נתן לו ומה שבקש ולא נתן לו ומה שלא בקש ונתן
לו ומה שבקש ונתן לו ומה שלא בקש ולא נתן לו ומה שבקש ולא נתן לו ומה
שלא בקש ונתן לו ומה שבקש ונתן לו ומה שלא בקש ולא נתן לו ומה שבקש
ולא נתן לו ומה שלא בקש ונתן לו ומה שבקש ונתן לו ומה שלא בקש ולא
נתן לו ומה שבקש ולא נתן לו ומה שלא בקש ונתן לו ומה שבקש ונתן לו ומה
שלא בקש ולא נתן לו ומה שבקש ולא נתן לו ומה שלא בקש ונתן לו ומה
שבקש ונתן לו ומה שלא בקש ולא נתן לו ומה שבקש ולא נתן לו ומה שלא
בקש ונתן לו ומה שבקש ונתן לו ומה שלא בקש ולא נתן לו ומה שבקש ולא
נתן לו ומה שלא בקש ונתן לו ומה שבקש ונתן לו ומה שלא בקש ולא נתן

בְּחַיֵּי רֹאשׁ בְּמוֹדִיעִים · בְּנִי וְכַפְּרָתוֹ עָשׂוּ וְיִדְּעוּ · בְּרָכוֹת מַשְׂכִּיל יִרְכּוֹב מִיּוֹדִיעִים ·
בְּרָכוֹת מַשְׂכִּיל יִרְכּוֹב מִיּוֹדִיעִים · לְיוֹם שְׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·
לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ ·
וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה · לְיוֹם עֲצֶרֶת תִּקְרָא לָנוּ · וְכֵן בְּשִׂמְחַת תּוֹרָה וְהוֹשַׁעְנָא רַבָּה ·

ף נתניהו יושמיע בפני יו"ר הכנסת יולי אדלשטיין בשבוע הבא, ויבקש להסיר את חסינותו. "כבוד היועמ"ש יקבל את ההודעה שלנו בשבוע הבא", אמר ל"ישראל היום" עורך דינו של ראש הממשלה, עו"ד יעקב וינרוט. "אנחנו מאמינים בכך שהוא ישכנע את היועמ"ש שאין כאן עבירה פלילית, ולכן אין מקום לשימוע". בכירים בליכוד אמרו ל"ישראל היום" כי "ברור שהיועמ"ש יחליט לסגור את התיקים נגד נתניהו, ולכן אין טעם ב

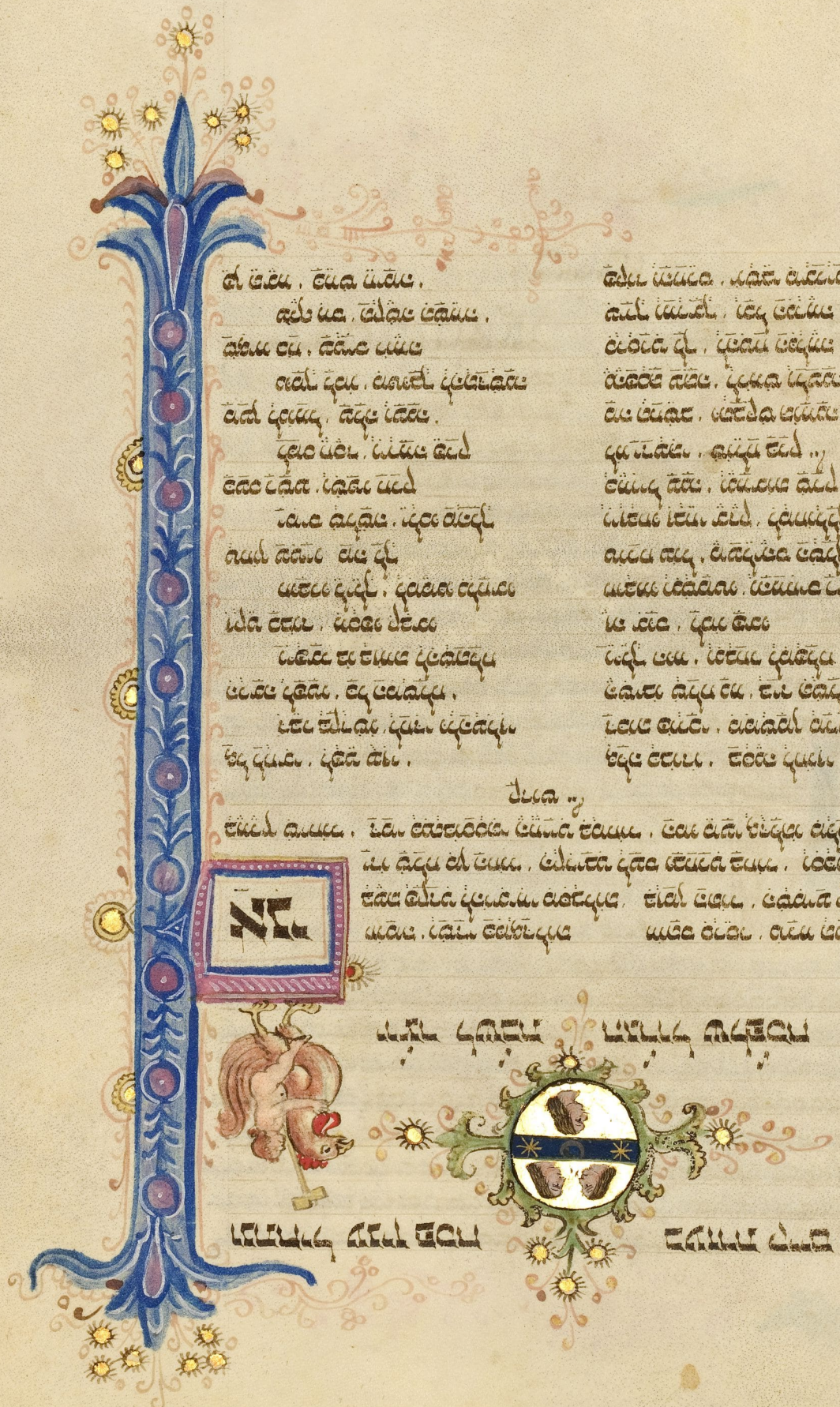
ובורים

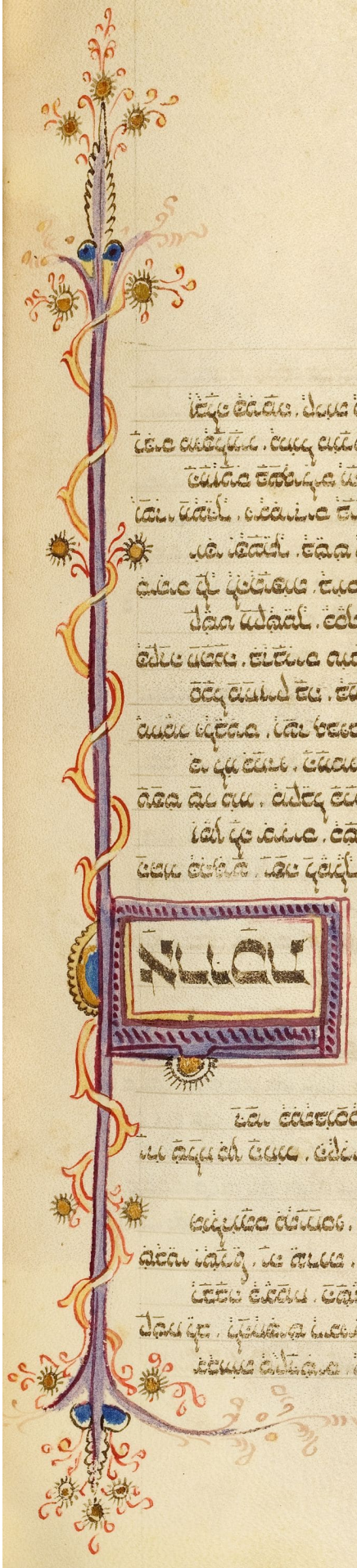
נשלם עגין בורים תהלה לאל עלי ישרים

לפיכך . אמר
בשביל שהשתא בכל שבת ושבת אין לו
אמר מי שעשה נסים לאבותינו וגאלם ממצרים הוא יגאל את בניהם ממצרים

" פלוני בן פלונית שלום לך "

שלום לך פלוני בן פלונית . שלום לך פלוני בן פלונית . שלום לך פלוני בן פלונית .

רשות לשבת הגדול שלפסח

כשחל שבת עם הפסח הגדול

בְּרִי

אַז

כלל לשאול שבת הגדול של פסח

עולה ,,

וְהִיא שֶׁעָמְדָה לַאֲבוֹתֵינוּ וְלָנוּ. שֶׁלֹּא אֶחָד בִּלְבָד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, אֶלָּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם. בָּרוּךְ הוּא שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ הוּא מְקוֹם נָתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ הוּא שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חִשַּׁב אֶת הַקֵּץ לַעֲשׂוֹת כְּמַה שֶׁדִּבֶּר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בִּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעָבְדוּם וְעִנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל. וְהָאֱמוּנָה הַזֹּאת הִיא קַיֶּמֶת לָנוּ וְלַאֲבוֹתֵינוּ. שֶׁלֹּא אֶחָד בִּלְבָד עָמַד עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, אֶלָּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא מַצִּילֵנוּ מִיָּדָם. בָּרוּךְ הוּא שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ הוּא מְקוֹם נָתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ הוּא שׁוֹמֵר הַבְּטָחָתוֹ לְיִשְׂרָאֵל. בָּרוּךְ הוּא שֶׁהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא חִשַּׁב אֶת הַקֵּץ לַעֲשׂוֹת כְּמַה שֶׁדִּבֶּר לְאַבְרָהָם אָבִינוּ בִּבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים, שֶׁנֶּאֱמַר וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדֹעַ תֵּדַע כִּי גֵר יִהְיֶה זַרְעֲךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעָבְדוּם וְעִנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה. וְגַם אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אָנֹכִי וְאַחֲרֵי כֵן יֵצְאוּ בִּרְכֻשׁ גָּדוֹל. וְהָאֱמוּנָה הַזֹּאת הִיא קַיֶּמֶת לָנוּ וְלַאֲבוֹתֵינוּ.

[illegible]

[illegible] על כל זאת ומאת כל [illegible]

[illegible] ומשמרת [illegible] ברכה ושבעה [illegible] "

סדר עניז פסח

בחמישה עשר

בטיכן תם המיזות דכתיב ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש תם בין הערבים פסח לך ' ובחמשה עשר יום לחדש הזה תם שבעת ימים מיזוס יאכל ... ואמר שבעה עשר מיזוס יאכל שמעת ימים תאכל מצות כתיב הכא בשבעת ימים תאכל מצות כתיב בידכם " ובמלל שמעת ימים מוכלין לחמם מיבה ' ואין מוכלין חמץ כל עקר לפי שהוא בחמשה בחרו מסורין בכל שהוא ' ואפי השרבובית מבכרין מפילה בחמשה ' ולא במכילה ובחמשה בלבר מכרו כל ימי הפסח ז"א אפי להשהותו בבתיהו ובחצרותיו ג

לבדוק בלילי ארבעה עשר ' כמו ששנינו ' אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר "

וזה סדר בעור חמיץ

אור לארבעה עשר היות ערב פסח אחרו הבקי את הנר ובודק בכליס ובחדרים ובכליס ובכלי הכרכון ואחרין ג

שהשליכם לבדוק מבטלו בלשון זה ואומר " כל חמירא דאיכא ברשותי דלא חזיתיה ולא בערתיה ולא ידענא לבה קנסה תהלה

לפני מלכנו לבהמתו ורמשן בגבולי ומבטלו בלבו קנסה תהלה

ומשתוב סדר הפשלה בעזרת שכן מעלה

שעה ששית ורוב "

לא לבשר משרב שבה ומיעת לסעודת שבת מה שהוה יכרך למכול בשבת עד ארבע שעות ' ושיעורי פהוחין הטשמיש ג ובל ימיה " ואם אל ארבעה עשר בשבת שמיעו יכול לבדוק בלילי שבת בודק בלילי ערב שבה ומבער כל מה שיש ולמשלה מיעו יכול לבטלו לפי שמיעו בשעות ' לפיכך צריך אדם להזהר בבדיקה ובביטול כדי שלא יבא לשכוח בבל יהיה מצה בידו ארבעה עשר בודק בכיס ארבעה עשר ומפילו למחר שש שעות אבל לבטלו מיעו יכול אלא עד שש שעות ' ומשש שעות ולמעלה אסור לבל יהנה ובל יראה ובל ימצא שיעור שבטלו " ואם אמר הלא בודק הוא ולא בטל ולא עלתה על דעתו ' ואם אמר בטלתי ולא בדק לא עלתה על דעתו ג

המצה בו ומין בו משום בורין " ואם שרפו קודם שש עותה ליהנות בו בשרפתו ' ולשרפו התם קודם ' אבל בשהגיע זמן בטל הבר ג ובהחלת חמש עד ששי ליהנות מהאכילה ולהאכילה לבהמתו ולמכרו לכבדי ' ומבשהגיע זמנו מיזבו מן הבתים ' ומפסח ' ומהחלת חמש עד החלת שש רשאי ליהנות בו להאכילה לבהמתו ולמכרו לכבדי ' אבל במכילה אסור ' עד מחרינן ' ומותר לו למכול ולהאכיל מזמן לזמן ולשאת מזמן כל תפיסתו והנותר עד ארבע שעות ביום למחר ערב שמיעו מחזיק כלים לבשר ' הגיע לך שכן הוא שהרי מין סובלין של הבריקה ולמלי של הביעורה ' ולשון בישנין והוא מיעו מזיא כלים לבשר ' ומה מיעו מזיא בשעה בריקה מיעו מזיא בשעה ביעורה ' אלא מה יעשה שמשמעו בהו מן התסיר מזו בשרתו הקדש מן הבית ' אבל מכל מקום יצריך לבטלו ולפי בל תאחיר וכו ' שמא יעלים חמיץ ברשותו מחבי בך לפי שעבר שלין בבל יהיה ובל יראה ובל ימצא שיטלין שבטלו " יצא מרשותו ' ואם אכל בדק בלילי ג

לבדוק בלילי ארבעה עשר ' כמו ששנינו ' אור לארבעה עשר בודקין את החמץ לאור הנר "

סדר הגעלה

וצרכי

וכיצד סדר הגעלה מניחו תחלה שלשה ימים במים הראויים לבלוע בהם ומעבירו מים בכל יום ויום ולאחר שלשה ימים מביאין קדרה גדולה של חרס ומרתיחין בה מים הרבה ומכניסין בה אבן חלקה שאין בה נקבים ומניחין אותה בקדרה עד שתתחמם ואחר כך מכניסין בה את הכלי ומעבירין אותו בתוך הקדרה ומוציאין אותו ומכניסין אותו בקדרה אחרת של מים צוננים ומעבירין אותו בתוכה ומוציאין אותו ומכניסין אותו בקדרה אחרת של מים רותחים ומעבירין אותו בתוכ

יום טוב

עירובי תבשילין

מותר לו למוזגו ולבטל מיהו טוב לשנות כל שבכך, ואם לא השיח שברבי בשבילי שיעול להיות שבת שבות שביך אדם להניח עירבי תבשילין מאחר בשבת יום טוב שחל להיות אחר השבת.

מלפניהם בשבת השפח, ובל אחד יאמר לפחות בשבת השפח הרי שיהם לפחות אחר השבת.

לפל שנה, וכן אין אחרונה ולאחרונה אסרי לפל אחד ואחד הרי שיהם לפחות אחר השבת. והבורות ראויות

שבת אחר שבת, וכן אם היה בהם בשבת אין יודע לדעת שהם אחר השבת לפחות אחר השבת.

ואשה שאר אחל לחות בשבת ביום לילה מיהות שבת אין יודע לדעת שהם אחר השבת לפחות אחר השבת.

בעל שלא הבחי לחי מחוץ ואין בתן משום בורין אחרון לחוץ, ואחרון לפחות אחר השבת לפחות אחר השבת.

מיד בתן ידיו אל השבת במקום מדתן, וכן ישחי לדעת אם השבת לפחות אחר השבת לפחות אחר השבת.

שיהי בתוך אחד ואחל והולך ואחל שפיש אחד אחר השבת לפחות אחר השבת. והלא אם אחד השבת בשבת ישחי

אין אחרון שיהי שלשה אחר שבת יום אחד שבת אחר שבת יום אחד שבת אחר שבת יום אחד שבת אחר שבת

שבשבת אחד אין שיהי אחר לפחות אחר השבת אחר בחלה היה בי שיהי אחר. ואחרי אחרון אחרון

אחר שיהי אחר לפחות אחר השבת אחר בחלה היה בי שיהי אחר. ואחרי אחרון אחרון אחר שיהי אחר

כיצד ישחי אחד אם כל אחד אחר השבת אחר בחלה היה בי שיהי אחר. ואחרי אחרון אחר שיהי אחר

אחר שיהי אחר לפחות

סדר תפלות של פסח

לה שנוי לערב פסחים יעמוד לה ברכות של ששי "

טעכל מי שנוהג מיין בבן כלכה . וכל הבקי בעיבור ומיניו מוליד במיתה לסמוך של מחרים בזמן שיש הדי זה כלי לא שיבר ומיתה לה לתוקעים בלבשל לתוך השבת . ומה בבי אפה ובשל מי הפחיל לתוקעים ולבשל ומאי כך ונעטל מוק העיבור ושחשבון שיהיה מעשה שבת מכל מי כמבר העיבור עד שלוי אפה ובשל לתוך השבת

בא

וּלְכָל בְּנֵי בְרִיתוֹ הַשְּׁתּוֹקְקִים שֶׁשָּׁבַע בְּעִיר הַזֹּאת מִי תְּהוֹמָה "

וְלַעֲשׂוֹת וְלִהְיוֹת וְלִהְעַבֵּד כָּל הַעֲבוֹדָה בְּבֵית דִּירָתֶךָ לְהַיּוֹת מִן יְהֵרוֹת טוֹבוֹת לְשַׁבְּחָהּ לְעֵת

לְעֵת מִיָּמִים שֶׁל מִיחְבָּרוֹת עִירֵיכֶם " בְּתוֹךְ וְיָמִים שֶׁל עִירֵיכֶם לְהַשְׁלִים לְהַלְוֹת

מוצאי שבת

נטמא בית מטה (מטה) לו . בשרבב הוא חלק מהבנה לכל בת העיר הזאת ולכל מי שיעמוד בחברה זו בעיר כך

הבמוך של ידי עיריבי " וזה משפטה " מבית בפי אחת לאחר אחת ולא לאחר ראשונה ולא לאחר

חזה לקן על ידי בעל הקרבנות מן של ידי מעה . ובית טוב מזבח להם לא מי שלא העמיד עיריבי ובשלים

מבל מזבח בפני עצמו לזכרם להם של ידי מעה . ומאי מזבח להם של ידי בעל הקרבנות ומשעבד מפני ידי מבל מזבח

מה ראיה מזבח בפני עצמו " ורשאי אתה לעבוד עיריבי בשלים לתוך בין מי שלא העמיד עיריבי

לו הבנה בשרבב . ורשאי ליהן מה שהיה מזבח לתוך מזבח בשלים לתוך מזבח המבשל לתוך

במזבח שמשמיד קדושה אחרת הן " וכן הם לו מזבי לו שלא העמיד עיריבי בשלים לתוך בין מזבח

מבח עיריבי ומעשה עיריבי בשעה עיריבי " ובשעה יהיה מעשה של ראש השנה מי אחרים לעמוד

בעמוד של ידי עיריבי " וזה משפטה " מבית בפי אחת לאחר אחת ולא לאחר ראשונה ולא לאחר

חזה לקן על ידי בעל הקרבנות מן של ידי מעה . ובית טוב מזבח להם לא מי שלא העמיד עיריבי ובשלים

מבל מזבח בפני עצמו לזכרם להם של ידי מעה . ומאי מזבח להם של ידי בעל הקרבנות ומשעבד מפני ידי מבל מזבח

מה ראיה מזבח בפני עצמו " ורשאי אתה לעבוד עיריבי בשלים לתוך בין מי שלא העמיד עיריבי

לו הבנה בשרבב . ורשאי ליהן מה שהיה מזבח לתוך מזבח בשלים לתוך מזבח המבשל לתוך

במזבח שמשמיד קדושה אחרת הן " וכן הם לו מזבי לו שלא העמיד עיריבי בשלים לתוך בין מזבח

מבח עיריבי ומעשה עיריבי בשעה עיריבי " ובשעה יהיה מעשה של ראש השנה מי אחרים לעמוד

בעמוד של ידי עיריבי " וזה משפטה " מבית בפי אחת לאחר אחת ולא לאחר ראשונה ולא לאחר

חזה לקן על ידי בעל הקרבנות מן של ידי מעה . ובית טוב מזבח להם לא מי שלא העמיד עיריבי ובשלים

מבל מזבח בפני עצמו לזכרם להם של ידי מעה . ומאי מזבח להם של ידי בעל הקרבנות ומשעבד מפני ידי מבל מזבח

מה ראיה מזבח בפני עצמו " ורשאי אתה לעבוד עיריבי בשלים לתוך בין מי שלא העמיד עיריבי

לו הבנה בשרבב . ורשאי ליהן מה שהיה מזבח לתוך מזבח בשלים לתוך מזבח המבשל לתוך

במזבח שמשמיד קדושה אחרת הן " וכן הם לו מזבי לו שלא העמיד עיריבי בשלים לתוך בין מזבח

מבח עיריבי ומעשה עיריבי בשעה עיריבי " ובשעה יהיה מעשה של ראש השנה מי אחרים לעמוד

מערב שלפסח

משי כלי וכי

ובתפלה שביום מוסף והוא רחום ברכו משי ברבו . ומה הוא שבת מוסף

הימים " ובתפלה מוסף והוא רחום ברכו משי ברבו . ומה הוא שבת מוסף

ולא ידרי ולא מביע הימען . ומה הוא שבת מין מוסף שבקבו " ובתפלה מוסף כשאר

בשבת שמביע מין טבילין של פעיהם . ומה הוא שב בשבת מין מוסף ושתה ; ל הוחמע

לֵיל

שִׁמּוּרִים הוּא לַיְיָ לְהוֹצִיאָם בְּזֹאת מִיּוֹצִיאִים בְּיוֹצְאֵי מִצְרַיִם , הַמּוֹרִים

בְּמוֹרִים יְחִידִיהֶם בְּיוֹרִים שֶׁהָרַג בְּכוֹרוֹ בְּכוֹרִים שֶׁל מוֹרִים , וְגָאַל

מערב שלפסח

משי כלי וכי

ובתפלה שביום מוסף והוא רחום ברכו משי ברבו . ומה הוא שבת מוסף

הימים " ובתפלה מוסף והוא רחום ברכו משי ברבו . ומה הוא שבת מוסף

ולא ידרי ולא מביע הימען . ומה הוא שבת מין מוסף שבקבו " ובתפלה מוסף כשאר

בשבת שמביע מין טבילין של פעיהם . ומה הוא שב בשבת מין מוסף ושתה ; ל הוחמע

שמות פרק יב

ב החדש הזה לכם ראש חדשים ראשון הוא לכם לחדשי השנה:
ג דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית:
ד ואם ימעט הבית משה מהיות משה ולקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו במכסת נפשת איש לפי אכלו תכסו על השה:
ה שה תמים זכר בן שנה יהיה לכם מן הכשבים ומן העזים תקחו:
ו והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים:
ז ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם:
ח ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מרורים יאכלהו:
ט אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו:
י ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו:
יא וכה תאכלו אתו מתניכם חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליהוה:
יב ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה:
יג והיה הדם לכם לאת על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים:
יד והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליהוה לדרתיכם חקת עולם תחגהו:
טו שבעת ימים מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי:
טז וביום הראשון מקרא קדש ויום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכת לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם:
יז ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם:
יח בראשן תאכלו מצת עד יום האחד ועשרים לחדש בערב:
יט שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ:
כ כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות:
כא ויקרא משה לכל זקני ישראל ויאמר אלהם משכו וקחו לכם צאן למשפחתיכם והכו הפסח:
כב ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם אל המשקוף ואל שתי המזוזת מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד בקר:
כג ועבר יהוה לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזת ופסח יהוה על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף:
כד ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם:
כה והיה כי תבאו אל הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת:
כו והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם:
כז ואמרתם זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו:
כח וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו:
כט ויהי בחצי הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה:
ל ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדלה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת:
לא ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם:
לב גם צאנכם גם בקרכם קחו כדברכם לכו וברכתם גם אתי:
לג ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים:
לד וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם:
לה ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת:
לו ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים ויהשאלום וינצלו את מצרים:
לז ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים מלבד טף:
לח וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד:
לט ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות כי לא חמץ כי גרשו מצרים ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם:
מ ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה:
מא ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יהוה מארץ מצרים:
מב ליל שמרים הוא ליהוה להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליהוה שמרים לכל בני ישראל לדרתם:
מג ויאמר יהוה אל משה ואהרן זאת חקת הפסח כל בן נכר לא יאכל בו:
מד וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו:
מה תושב ושכיר לא יאכל בו:
מו בבית אחד יאכל לא תוציא מן הבשר חוצה מן הבית ועצם לא תשברו בו:
מז כל עדת ישראל יעשו אתו:
מח וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליהוה המול לו כל זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו:
מט תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם:
נ ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יהוה את משה ואהרן כן עשו:
נא ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את בני ישראל על צבאתם מארץ מצרים:

ואין מוציאין לא בלילי שבתות ולא בלילי יום טוב אלא בלילי שבתות בלבד שנאמר "ושמרתם את השבת כי קדש היא לכם" מלמד שהשבת נדחית מפני יום טוב ואין יום טוב נדחה מפני השבת. "ושמרתם את השבת" אין לי אלא שבת יום טוב מנין אף ערבי שבתות ערבי יום טוב מנין אף ערבי שבתות ערבי יום טוב שנאמר "ושמרתם את השבת" אין לי אלא שבת

לֵיל שִׁמּוּרִים — הַמַּלְאָךְ הַגּוֹאֵל אֶת יַעֲקֹב בְּחֹלֶם בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיִּגֹּף יְיָ כָּל בְּכוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — זֶה הַלַּיְלָה לַיְיָ שִׁמֻּרִים הוּא לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — חֲגוּרֵי חֲרָבְכֶם עַל יְרֵכְכֶם אַבִּירֵי גְבוּרָה עֹשֵׂי דְבָרוֹ — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — טְהוֹרֵי לֵב וְצַחֵי נֶפֶשׁ יְחִידֵי סְגֻלָּה בְּכָל דּוֹרוֹת — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — יְסוֹד מְרוֹמָמִים רִאשׁוֹן לְכָל צְבָאִים חֲבִיבִין כְּתוֹרָתוֹ — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — כְּלָלָם שֶׁל גְּדוֹלִים בְּתוֹרָה וּבְמַעֲשִׂים וּבְיִרְאָה — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — לְבוּשֵׁי שִׁבְעִים וְאַחַת מַלְכֻיּוֹת בְּאֵין מַחְסוֹר כְּתִיקָנָם — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — מְאוֹרֵי עוֹלָם בְּמִנְיַן שְׁנוֹת הַחַיִּים לְמִי שֶׁיִּחְיֶה אֶלֶף שָׁנָה — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — נְעִימֵי זְמִירוֹת יִשְׂרָאֵל הֵם הָעוֹנִים כְּאֶחָד מִתּוֹךְ שִׂמְחַת לֵב — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — סְתָרַי אֲנִי יְיָ אֶשְׁמְרֶנּוּ מִצָּרָה אֶצְפְּנֵהוּ מֵרָעָה — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — עֲטוּפִים בְּטַלִּיתוֹת וְתִפְלִּין בְּיָד וּבָרֹאשׁ — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — פְּנֵי כָל אֶחָד כְּפְנֵי חֲבֵרוֹ וְכֻלָּם כְּפָנִים אֶחָד — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — צְפִיָּה לַיְיָ כְּצִפְיַת שׁוֹמְרִים לַבֹּקֶר שׁוֹמֵר מַה מִּלַּיְלָה — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — קְהָלִים קְהָלִים בְּכָל מָקוֹם שֶׁיִּשְׂרָאֵל שָׁם — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — רְאוּיִים לְכָךְ מִבְּנֵי בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לִהְיוֹת — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — שְׁמוּרִים מִכָּל מִינֵי מַזִּיקִים וְאֵינָם מַזִּיקִים לְשׁוּם אָדָם — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּמִימֵי דֵעִים וְיוֹדְעֵי תּוֹרָה וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לִשְׁאוֹל — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּשׁוּבָה בְּיָדָם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לַחֲזוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּשׁוּבָה בְּיָדָם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לַחֲזוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּשׁוּבָה בְּיָדָם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לַחֲזוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּשׁוּבָה בְּיָדָם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לַחֲזוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּשׁוּבָה בְּיָדָם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לַחֲזוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּשׁוּבָה בְּיָדָם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לַחֲזוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּשׁוּבָה בְּיָדָם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לַחֲזוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּשׁוּבָה בְּיָדָם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לַחֲזוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּשׁוּבָה בְּיָדָם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לַחֲזוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּשׁוּבָה בְּיָדָם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לַחֲזוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּשׁוּבָה בְּיָדָם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לַחֲזוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּשׁוּבָה בְּיָדָם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לַחֲזוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּשׁוּבָה בְּיָדָם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לַחֲזוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

לֵיל שִׁמּוּרִים — תְּשׁוּבָה בְּיָדָם וְכָל מִי שֶׁיִּרְצֶה לַחֲזוֹר — בְּלֵילוֹת הַמַּצּוֹת

אחר

ואמר לי הנביא שהיה עמי בלילה ההוא ואמר לי שא נא עיניך וראה מה זה היוצא הזה ואמרתי מה הוא ואמר זה הוא הקרן הראשון שיצא לבית ישראל ויהודה כאשר יצא בימי יהושפט ובימי חזקיהו ובימי יאשיהו ואמרתי אדוני מה אלה ואמר אלי אלה הם ארבעה רוחות השמים אשר פזרו את יהודה ואת ישראל ואת ירושלים ואמרתי מה אלה באים לעשות ואמר לאמר אלה הקרנות

ואתה

בראי

אתה

עד כאן לחול של שבת ויו"ט

אתה קדשתנו לשמך יום המשבת ורצית בו והנחילנו
יום מנוחה וקדושה ורוממות יום הזכרון יום זכרון
תרועה בקדושה זו וברחמים הנחלתנו ה' אלהינו
שתהא מנוחתנו באהבה וברצון בשמחה ובששון
והודעתנו בתורתך ושבענו מטובך ושמחנו בישועתך
וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו ה' אלהינו
בשמחת ישעך ובישועת ציון עירך ובבנין ירושלים
עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות
ולך נאה שבח ותהלה כי אתה לבדך פותח את ידך
ומשביע לכל חי רצון ברוך אתה ה' מקדש השבת
וישראל ויום הזכרון

ותודיענו משפטי צדקך ותלמדינו לעשות מצות
חקי רצונך ותתן לנו ה' אלהינו באהבה משפטי
ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים אשר יעשה
אותם האדם וחי בהם ותנחילנו ימות ששון ומועדי
קדש וחגי נדבה ותורישנו קדשת שבת וכבוד מועד
וחגיגת הרגל ובין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת
הבדלת ואת יום השביעי הגדול והקדוש משששת ימי
המעשה הבדלת וקדשת וקדשת את עמך ישראל
בקדשתך

ותתן לנו ה' אלהינו במתנה מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את
יום חג המצות הזה זמן חרותנו מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי
לנו בחרת ואותנו קדשת מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה ובששון
הנחלתנו ברוך אתה ה' מקדש ישראל והזמנים

קדש לפסח שולחן העורך

חלק שלישי

סימן תכט הלכות ערב פסח שחל להיות בשבת ... 1

סימן תל הלכות ליל פסח ... 3

סימן תלא הלכות שמירת מצה ... 5

סימן תלב הלכות מצה ... 6

סימן תלג הלכות מרור ... 8

סימן תלד הלכות ארבעה כוסות ... 9

סימן תלה הלכות סדר הגדה של פסח ... 11

סימן תלו הלכות סדר ליל פסח ... 12

סימן תלז הלכות אכילת מצה ומרור ... 14

סימן תלח הלכות כורך ... 15

סימן תלט הלכות שלחן עורך ... 16

סימן תמ הלכות צפון ... 17

סימן תמא הלכות ברך ... 18

סימן תמב הלכות בצל ביצה ... 19

סימן תמג הלכות נרצה ... 20

סימן תמד הלכות חול המועד פסח ... 21

סימן תמה הלכות יום טוב האחרון של פסח ... 23

סימן תמו הלכות ספירת העומר ... 24

סימן תמז הלכות ל"ג בעומר ... 25

סימן תמח הלכות שבועות ... 26

סימן תכט הלכות ערב פסח שחל להיות בשבת

סעיף א' מצות בדיקת חמץ בליל י"ד ... 1

סעיף ב' מצות ביעור חמץ ... 2

סעיף ג' מצות ביטול חמץ ... 3

סעיף ד' מצות אכילת חמץ ... 4

סעיף ה' מצות שריפת חמץ ... 5

סעיף ו' מצות הפרשת חלה ... 6

סעיף ז' מצות הפרשת תרומות ומעשרות ... 7

סעיף ח' מצות הפרשת מעשר שני ... 8

סעיף ט' מצות הפרשת מעשר עני ... 9

סעיף י' מצות הפרשת מעשר בהמה ... 10

סעיף יא' מצות הפרשת מעשר דגן ... 11

סעיף יב' מצות הפרשת מעשר יין ... 12

סעיף יג' מצות הפרשת מעשר שמן ... 13

סעיף יד' מצות הפרשת מעשר דבש ... 14

סעיף טו' מצות הפרשת מעשר פירות ... 15

סעיף טז' מצות הפרשת מעשר ירקות ... 16

סעיף יז' מצות הפרשת מעשר קטניות ... 17

סעיף יח' מצות הפרשת מעשר תבואה ... 18

סעיף יט' מצות הפרשת מעשר כספים ... 19

סעיף כ' מצות הפרשת מעשר בהמה דקה ... 20

סעיף כא' מצות הפרשת מעשר בהמה גסה ... 21

סעיף כב' מצות הפרשת מעשר עופות ... 22

סעיף כג' מצות הפרשת מעשר דגים ... 23

סעיף כד' מצות הפרשת מעשר חיות ... 24

סעיף כה' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 25

סעיף כו' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 26

סעיף כז' מצות הפרשת מעשר עופות ... 27

סעיף כח' מצות הפרשת מעשר דגים ... 28

סעיף כט' מצות הפרשת מעשר חיות ... 29

סעיף ל' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 30

סעיף לא' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 31

סעיף לב' מצות הפרשת מעשר עופות ... 32

סעיף לג' מצות הפרשת מעשר דגים ... 33

סעיף לד' מצות הפרשת מעשר חיות ... 34

סעיף לה' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 35

סעיף לו' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 36

סעיף לז' מצות הפרשת מעשר עופות ... 37

סעיף לח' מצות הפרשת מעשר דגים ... 38

סעיף לט' מצות הפרשת מעשר חיות ... 39

סעיף מ' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 40

סעיף מא' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 41

סעיף מב' מצות הפרשת מעשר עופות ... 42

סעיף מג' מצות הפרשת מעשר דגים ... 43

סעיף מד' מצות הפרשת מעשר חיות ... 44

סעיף מה' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 45

סעיף מו' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 46

סעיף מז' מצות הפרשת מעשר עופות ... 47

סעיף מח' מצות הפרשת מעשר דגים ... 48

סעיף מט' מצות הפרשת מעשר חיות ... 49

סעיף נ' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 50

סעיף נא' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 51

סעיף נב' מצות הפרשת מעשר עופות ... 52

סעיף נג' מצות הפרשת מעשר דגים ... 53

סעיף נד' מצות הפרשת מעשר חיות ... 54

סעיף נה' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 55

סעיף נו' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 56

סעיף נז' מצות הפרשת מעשר עופות ... 57

סעיף נח' מצות הפרשת מעשר דגים ... 58

סעיף נט' מצות הפרשת מעשר חיות ... 59

סעיף ס' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 60

סעיף סא' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 61

סעיף סב' מצות הפרשת מעשר עופות ... 62

סעיף סג' מצות הפרשת מעשר דגים ... 63

סעיף סד' מצות הפרשת מעשר חיות ... 64

סעיף סה' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 65

סעיף סו' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 66

סעיף סז' מצות הפרשת מעשר עופות ... 67

סעיף סח' מצות הפרשת מעשר דגים ... 68

סעיף סט' מצות הפרשת מעשר חיות ... 69

סעיף ע' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 70

סעיף עא' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 71

סעיף עב' מצות הפרשת מעשר עופות ... 72

סעיף עג' מצות הפרשת מעשר דגים ... 73

סעיף עד' מצות הפרשת מעשר חיות ... 74

סעיף עה' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 75

סעיף עו' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 76

סעיף עז' מצות הפרשת מעשר עופות ... 77

סעיף עח' מצות הפרשת מעשר דגים ... 78

סעיף עט' מצות הפרשת מעשר חיות ... 79

סעיף פ' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 80

סעיף פא' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 81

סעיף פב' מצות הפרשת מעשר עופות ... 82

סעיף פג' מצות הפרשת מעשר דגים ... 83

סעיף פד' מצות הפרשת מעשר חיות ... 84

סעיף פה' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 85

סעיף פו' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 86

סעיף פז' מצות הפרשת מעשר עופות ... 87

סעיף פח' מצות הפרשת מעשר דגים ... 88

סעיף פט' מצות הפרשת מעשר חיות ... 89

סעיף צ' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 90

סעיף צא' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 91

סעיף צב' מצות הפרשת מעשר עופות ... 92

סעיף צג' מצות הפרשת מעשר דגים ... 93

סעיף צד' מצות הפרשת מעשר חיות ... 94

סעיף צה' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 95

סעיף צו' מצות הפרשת מעשר רמשים ... 96

סעיף צז' מצות הפרשת מעשר עופות ... 97

סעיף צח' מצות הפרשת מעשר דגים ... 98

סעיף צט' מצות הפרשת מעשר חיות ... 99

סעיף ק' מצות הפרשת מעשר שרצים ... 100

רִבְלִי

בו שַׁבָּת מָחָר וְהַמְּלָאכוֹת אֲשֶׁר תַּעֲשׂוּ בָּהֶן וְכָל הַמַּבְדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחֹל וְכָל הַשֹּׁמֵר וְהַמַּצִּיל וְכָל הַמְּחַלֵּל וְכָל הַמַּכֶּה וְכָל הַמַּקְרִיב וְכָל הַמְּקַבֵּל וְכָל הַמְּשַׁמֵּשׁ וְכָל הַמְּשַׁמֵּשׁ בְּמִשְׁמֶשׁ וְכָל הַמְּשַׁמֵּשׁ בְּמִשְׁמֶשׁ בְּמִשְׁמֶשׁ וְכָל הַמְּשַׁמֵּשׁ בְּמִשְׁמֶשׁ בְּמִשְׁמֶשׁ בְּמִשְׁמֶשׁ

בְּאִי

קדוש למוצאי שבת וחג המצוה

בְּמֵי שֶׁלָּמַּדְתָּ מִפִּי הַמָּקוֹם וְלִמַּדְתָּ מִפִּי הַמָּקוֹם וְהוֹדַעְתָּ לִזְכֹּר אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ וְכִי לִיבָּשֵׁם מִיבָּרֵיךְ כִּי בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁהָיוּ מְקַדְּשִׁים וּמַבְדִּילִים עַל הַיַּיִן הָיוּ מְקַדְּשִׁים וּמַבְדִּילִים עַל הַיַּיִן לְשֵׁשׁ וְיוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְגַם יוֹם הַמִּשְׁפָּטִים הַזֶּה וְגַם יוֹם הַמִּקְרָא הַזֶּה וְגַם יוֹם הַמִּקְרָא הַזֶּה וְגַם יוֹם הַמִּקְרָא

מפטירין מחר מיום ומעריבין. וסומכין עם שב
ואל"ף בשבת לשנוי הוא בא. שלא ממהרין ללכת
מבית הכנסת לביתו ומניחין הכלי בבית הכנסת
מיני השמח מעלין ומורידין בשבת ויו"ט לכל בני העולם. ומותר לך מלאכה
שנעשה בשבת לצורך שבת. אבל לא לצורך חול. ואפילו לצורך מצוה
שנעשה בשבת לצורך שבת. אבל לא לצורך חול. ואפילו לצורך מצוה
אין עושין אותה בשבת. כגון לבנות בית הכנסת ובית המדרש
ולתקן דרך הרבים. ולחפור בור ומערה לצורך מים. ולעשות
כן בשבת. אבל מותר לתקן מה שנפל מן הכותל ומן הסכך שיש בהם צורך
השבת. ולחתוך לו עצים בשבת. אבל לא לצורך מה שיעשה ממנו
כלי. אלא אם כן נתכוין מתחלה לצורך השבת. ומותר לעשות
לצורך השבת. אבל לא לצורך חול. ואפילו לצורך מצוה
אין עושין אותה בשבת. כגון לבנות בית הכנסת ובית המדרש
ולתקן דרך הרבים. ולחפור בור ומערה לצורך מים. ולעשות
כן בשבת. אבל מותר לתקן מה שנפל מן הכותל ומן הסכך שיש בהם צורך
השבת. ולחתוך לו עצים בשבת. אבל לא לצורך מה שיעשה ממנו
כלי. אלא אם כן נתכוין מתחלה לצורך השבת. ומותר לעשות
לצורך השבת. אבל לא לצורך חול. ואפילו לצורך מצוה
אין עושין אותה בשבת. כגון לבנות בית הכנסת ובית המדרש
ולתקן דרך הרבים. ולחפור בור ומערה לצורך מים. ולעשות
כן בשבת. אבל מותר לתקן מה שנפל מן הכותל ומן הסכך שיש בהם צורך
השבת. ולחתוך לו עצים בשבת. אבל לא לצורך מה שיעשה ממנו
כלי. אלא אם כן נתכוין מתחלה לצורך השבת. ומותר לעשות

וכרר ההכבה

משוחרין בתפלת ערבית בשבת ויו"ט. ומוקדין קודם
שיכנסו לתפלה. ומניחין הכלי בבית הכנסת. ומוליכין
אותו לביתו. ומניחין אותו בבית. ומותר לכל בני העולם
לעשות לצורך השבת ולצורך מצוה בשבת ויו"ט. כל מה
שהיה מותר לעשות לצורך השבת ולצורך מצוה בשבת
ויו"ט. אבל אין עושין אותה לצורך חול. ואפילו לצורך
מצוה. כגון לבנות בית הכנסת ובית המדרש ולתקן דרך
הרבים. ולחפור בור ומערה לצורך מים. ולעשות
כן בשבת. אבל מותר לתקן מה שנפל מן הכותל ומן הסכך שיש בהם צורך
השבת. ולחתוך לו עצים בשבת. אבל לא לצורך מה שיעשה ממנו
כלי. אלא אם כן נתכוין מתחלה לצורך השבת. ומותר לעשות
לצורך השבת. אבל לא לצורך חול. ואפילו לצורך מצוה
אין עושין אותה בשבת. כגון לבנות בית הכנסת ובית המדרש
ולתקן דרך הרבים. ולחפור בור ומערה לצורך מים. ולעשות
כן בשבת. אבל מותר לתקן מה שנפל מן הכותל ומן הסכך שיש בהם צורך
השבת. ולחתוך לו עצים בשבת. אבל לא לצורך מה שיעשה ממנו
כלי. אלא אם כן נתכוין מתחלה לצורך השבת. ומותר לעשות

וְהָיָה הַשַּׁבָּת לָכֶם "

קדושת שחרית בשבת שחל. וכשחל יו"ט. ג' קדושות. ושוחטין בשבת שחל. וכשחל יו"ט. ואפילו שב

וְהָיָה הַשַּׁבָּת לָכֶם "

וְהַשַּׁבָּת לָכֶם "

וְהָיָה הַשַּׁבָּת לָכֶם "

וְהָיָה הַשַּׁבָּת לָכֶם "

וְהָיָה הַשַּׁבָּת לָכֶם "

וְהָיָה הַשַּׁבָּת לָכֶם "

וְהָיָה הַשַּׁבָּת לָכֶם "

ומה

"אמת. אבל אני מבקש ממך שתבטיח לי שלא תגלה לאיש את הסוד שלי." "אני מבטיח לך," אמר הנסיך הקטן. "אבל מה פירוש 'לתרבת'?" "זה דבר שנשכחו ממנו כבר מזמן," אמר השועל. "'לתרבת' פירושו 'ליצור קשרים'." "ליצור קשרים?" "בוודאי," אמר השועל. "בשבילי אתה עדיין רק ילד שדומה לרבבות ילדים אחרים, ואין לי צורך בך. ואתה, מצדך, אין לך צורך בי, ואין אני אלא שועל בעיניך, דומה לרבבות שועלים אחרים. אבל אם תתרבת אתי, אז נצטרך זה לזה. אתה תהיה בעיני היחיד בעולם כולו, ואני אהיה בעיניך היחיד בעולם כולו..." "אני מתחיל להבין," אמר הנסיך הקטן. "יש פרח אחד... אני חושב שהוא התרבת אתי..." "ייתכן," אמר השועל. "על הפלנטה שלי רואים כל מיני דברים..." "אה, זה לא על הפלנטה שלי," אמר הנסיך הקטן. השועל נראה מתעניין מאוד: "על פלנטה אחרת?" "כן." "ויש שם ציידים?" "לא." "זה מעניין! ויש חיטה?" "לא." "אין דבר מושלם," אמר השועל. אבל הוא חזר אל מחשבתו. "החיים שלי משעממים. אני צד תרנגולות, והאנשים צדים אותי. כל התרנגולות דומות זו לזו, וכל האנשים דומים זה לזה. ולכן אני קצת משתעמם. אבל אם תתרבת אתי, החיים שלי יתמלאו כאילו בשמש. אדע להכיר צעד שונה משלהם. צעדים אחרים יגרמו לי להתחבא באדמה. הצעד שלך יזמין אותי החוצה, כמו מוסיקה. ותראה! תראה את השדות שם למטה? אני לא אוכל לחם, ולכן החיטה לא מעניינת אותי. השדות שלי לא יזכירו לי דבר. וזה עצוב. אבל לך יש שיער בצבע זהוב. אז כשתתרבת אתי, זה יהיה נפלא! החיטה, שגם היא בצבע זהוב, תזכיר לי אותך. ואני אוהב את הרחש של הרוח בשיבולים..." השועל השתתק והביט בנסיך הקטן זמן רב. "בבקשה... תתרבת אתי!" ביקש. "בשמחה רבה," ענה הנסיך הקטן, "אבל אין לי הרבה זמן. יש לי חברים למצוא ועולמות הרבה ללמוד." "לא יודעים ללמוד אלא את הדברים שמתרבתים אתם," אמר השועל. "לבני אדם אין זמן ללמוד דבר. הם קונים דברים מוכנים אצל הסוחרים. אבל אין סוחרים שמוכרים חברים, ולכן לבני אדם אין חברים. אם אתה רוצה חבר, תתרבת אתי!" "מה עלי לעשות?" שאל הנסיך הקטן. "עליך להיות סבלני מאוד," ענה השועל. "בתחילה תשב קצת רחוק ממני, ככה, על הדשא. אני אביט בך מן הזווית של העין, ואתה לא תגיד דבר. השפה היא מקור לאי-הבנות. אבל יום אחרי יום תוכל לשבת קצת יותר קרוב..." למחרת חזר הנסיך הקטן. "עדיף שתחזור באותה שעה ממש," אמר השועל. "אם תבוא, למשל, בארבע אחר הצהריים, כבר משלוש אתחיל להיות מאושר. ככל שהשעה תתקרב, כך אגיע להרגיש מאושר יותר. בארבע אתחיל כבר לדאוג ולהתרגש; אגלה את מחיר האושר! אבל אם תבוא בכל שעה שתרצה, לעולם לא אדע מתי ליצור את הלב שמוכן לקבל אותך. יש צורך בטקסים."

בְּמֵיטַב מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמִיכוֹם

עֵילִינוּ

וְלוּלֵי תּוֹרָתְךָ שַׁעֲשׁוּעָי, אָז עָנְיִי אָבַד בְּעָנְיִי.

אָז יָשִׁיר לְךָ מִזְמוֹר וְתִשְׁבָּחוֹת לְשֵׁם קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל, וְיִתְעַלֶּה וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַלַּל וְיִתְקַדַּשׁ

על אחת

על אחת כמה וכמה טובות כפולות ומכופלות למקום עלינו שהוציאנו מעבדות לחירות ומיגון לשמחה ומאבל ליום טוב ומאפלה לאור גדול ומשעבוד לגאולה ומשיעבוד לפדות שנאמר לפניו כל חדשתינו ואומרים לפניו שירה חדשה הללויה הללו עבדי יי׳ הללו את שם יי׳ יהי שם יי׳ מבורך מעתה ועד עולם ממזרח שמש עד מבואו מהולל שם יי׳ רם על כל גוים יי׳ על השמים כבודו מי כיי׳ אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמח

בראי

(משנה ברורה סימן תרפח)

ביום שבת שחל להיות יום טוב ראשון של פסח, אלא שקדש היום בלבד, ואין אומרים בו הלל, שכבר נאמר בו הלל בשחרית של שבת. ואין אומרים בו הלל בלילה, שכבר נאמר בו הלל בשחרית של יום טוב. ואין אומרים בו הלל בשחרית, שכבר נאמר בו הלל בלילה של יום טוב. ואין אומרים בו הלל במוסף, שכבר נאמר בו הלל בשחרית של יום טוב. ואין אומרים בו הלל במנחה, שכבר נאמר בו הלל במוסף של יום טוב. ואין אומרים בו הלל בנעילה, שכבר נאמר בו הלל במנחה של יום טוב. ואין אומרים בו הלל במוצאי שבת, שכבר נאמר בו הלל בנעילה של יום טוב. ואין אומרים בו הלל במוצאי יום טוב, שכבר נאמר בו הלל במוצאי שבת. ואין אומרים בו הלל במוצאי יום טוב שני, שכבר נאמר בו הלל במוצאי יום טוב. ואין אומרים בו הלל במוצאי יום טוב שני של גלויות, שכבר נאמר בו הלל במוצאי יום טוב שני. ואין אומרים בו הלל במוצאי יום טוב שני של גלויות, שכבר נאמר בו הלל במוצאי יום טוב שני של גלויות

ומוזגין כוס רביעי ומברכין

שמואל

ברוך מי שנתן תורה לישראל ושמחין בהשבת

ברוך אתה יי׳ מקדש ישראל והזמנים ׃ (ועל הכוס נוטל)

ברוך אתה יי׳ מקדש ישראל לשמוה לשמוח ישראל לעונג ולמועדים

שם שבת וכלי הזהב ואבני טובה, ושם נזכר קודש שבתא בהטהר ומטיב מה/ טבה זו

ומזרעון ושומשמין כוס שלישי ומברכין עליו בכוס הזמון, ומזכירין יציאת

המזון ׃ ומה לא מכלו רבו מזונם ליעקב אבינו שמן מסולת לברכה מלא ידיו מזוהמתן בלבו ׃ ג

מם ידיהן לכרוב מוזגים ומן מברכין של טהילה ידיה ׃ ורבו מזונם בשר היה ונתן הקדוש שמן קרביה של ג

ישראל. ולא נתנו אין משא בשבתות אלא כעין הלך ׃ ומה מלא בשמחתם רבו מזונם בעשרתן

לשבתות משום שמן מפטירין מהר מהו שיהא להפטיר מהר מהו שיהא להפטיר מהר היה היה הלא הטעם משום שמן

שלא ישבתו ׃ והלא משבח הוא, אין שבתך הסעודה מיני משבח שלמחר הסעודה משבח, ומה הומות שהוא מהו

ישבתו. משנטע בירושלמי בין הסעודות הללו אם רשה לשהותה ישהה אבל בין שלישי לרביעי לא ישהה למה

רוצה ברולה מוד. ועוד הא טעמא דמפטירין מהר משום דכתיב בהפטרה שלישי דכתיב ביה הר כבר הוא המוזן לכבוד של הלל ׃ ועוד

שאם מניח מפטירין מהר היה כבר הוא המוזן לכבוד שלישי של ברכת רבעי שלא ישהה בין מים ראשונים

למים אחרונים ולא יהא אלא כמים אחרונים ׃ ומה שאין מפטירין מהר בשאר ימות השנה משום דכתיב

בהו ברכת המזון אינו רבעי לחזור ולברך עליה ולברך עליה המזונות ובברכת המזון ובשאר מיני

מזונות בהשבתות להשלים בהן חובת הסעודה שלא להפסיק מעת מעת מפטירין פן יבא אדם לידי מכשול

ולא יהא אלא כמים אחרונים ׃ ומה שאין מפטירין מהר בשאר ימות השנה כלומר אין מניחין

את השלחן ומשהין לכל המסובין ומוזגין לכל המסובין כוס רביעי לחזור עליו לברך ברכת המזון ולשתות

כוס רביעי ולברך ברכת המזון ולשתות כוס רביעי ולברך ברכת המזון ולשתות כוס רביעי ולברך ברכת המזון

ולשתות

תפלות ההגדה

לא לנו

לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ ׃
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם ׃ וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה ׃
עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם ׃ פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ ׃
אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן ׃ יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ ׃
לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם ׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם ׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא ׃
בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא ׃ יִרְאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא ׃
יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן ׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ
הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים ׃ יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם ׃ בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ ׃
הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם ׃ לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא כָל יֹרְדֵי דוּמָה ׃
וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ ׃

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי ׃ כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא ׃
אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא ׃ וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא
אָנָּה יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי ׃ חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם ׃ שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְיָ דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ ׃
שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי ׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי ׃
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים ׃ הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד ׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב ׃
מָה אָשִׁיב לַיְיָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי ׃ כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא ׃ נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ ׃
יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו ׃ אָנָּה יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי ׃
לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא ׃ נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ ׃
בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ ׃

הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים ׃ כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ ׃
הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ ׃ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ ׃
יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ ׃ יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ ׃

מִן הַמֵּיצַר

מִן הַמֵּיצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם ׃

בשמות

ברוך

רחיטין

אז רִיב נִסִּים בְּלֵילָה הֲמָלְתָּ הַשְּׁלִישִׁי בְּלֵילָה
גֵּר תָּדִין כַּחֲצוֹת לַיְלָה וַיְהִי בַּחֲצִי הַלָּיְלָה
דַּנְתָּ מַלְכָּם בַּחֲלוֹם הַלָּיְלָה הַרְהַרְתָּ עַל מִשְׁמְרוֹתֶיהָ כָּל בְּכוֹרֵי פַּתְרוֹס בַּלֵּילָה
וְאֶת בְּכוֹרֵי בְהֵמָה בַּחֲצִי הַלֵּילָה חֵילָם לֹא מָצְאוּ בְּקוּמָם בַּלֵּילָה
זָרַח בְּשׁוֹמְרֵי גְאֻלָּה שָׂם לַיְלָה לְבַלְתִּי הַכּוֹת בַּלֵּילָה וַיְהִי בַּחֲצִי הַלֵּילָה "
חָתַתָּ פַּחַד בְּלֵילָה תִּמְחַץ רָאשׁ מִבֵּית רָשָׁע לַיְלָה לְהוֹצִיא כָּל בְּכוֹר מִבֵּית אֲסוּרִים בַּלֵּילָה
טָהַר בְּמוֹפַע לֵילָה יָגַעְתָּ כַּצֹּהַר בַּלֵּילָה לְנִצְחָנוֹ שִׁיר כַּלֵּילָה וַיְהִי בַּחֲצִי הַלֵּילָה "
יָצָא כַלַּיְלָה מִתּוֹכָהּ כִּי בַּלַּיְלָה הַזֶּה יִהְיֶה לַיְיָ שִׁמְרוֹנִים לְכָל בְּנֵי דוֹרוֹתָם בַּלֵּילָה
כָּל בְּכוֹרֵי בְהֵמָה בַּחֲצִי הַלֵּילָה לְמַעַן יֵדְעוּן כָּל בְּנֵי דוֹרוֹתָם בַּלֵּילָה

מִשְׁנָה תּוֹרָה לְגָדוֹל הַלֵּילוֹת

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד.

וְזֶה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל עַל כָּל הַלֵּילוֹת מִכָּל הַלֵּילוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל, וְאֵין בֵּינֵיהֶן לְשׁוֹנוֹת כְּלָל, אֶלָּא כֻּלָּם חֲמִשִּׁים וְחֲמִשִּׁים, וְעַל הַגְּדוּלָּה שֶׁבָּהֶן אֵין מְחַלְּקִין בְּשׁוּם מָקוֹם, אֶלָּא כֻּלָּם חֲמִשִּׁים וְחֲמִשִּׁים, וְעַל הַגְּדוּלָּה שֶׁבָּהֶן אֵין מְחַלְּקִין בְּשׁוּם מָקוֹם, אֶלָּא כֻּלָּם חֲמִשִּׁים וְחֲמִשִּׁים.

הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל עַל כָּל הַלֵּילוֹת מִכָּל הַלֵּילוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל

הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל עַל כָּל הַלֵּילוֹת מִכָּל הַלֵּילוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל

הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל עַל כָּל הַלֵּילוֹת מִכָּל הַלֵּילוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל

הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל עַל כָּל הַלֵּילוֹת מִכָּל הַלֵּילוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל

הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל עַל כָּל הַלֵּילוֹת מִכָּל הַלֵּילוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל

הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל עַל כָּל הַלֵּילוֹת מִכָּל הַלֵּילוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל

הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל עַל כָּל הַלֵּילוֹת מִכָּל הַלֵּילוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל

הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל עַל כָּל הַלֵּילוֹת מִכָּל הַלֵּילוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל

הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל עַל כָּל הַלֵּילוֹת מִכָּל הַלֵּילוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל

הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל עַל כָּל הַלֵּילוֹת מִכָּל הַלֵּילוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל

הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל עַל כָּל הַלֵּילוֹת מִכָּל הַלֵּילוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל

הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל עַל כָּל הַלֵּילוֹת מִכָּל הַלֵּילוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל

הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל עַל כָּל הַלֵּילוֹת מִכָּל הַלֵּילוֹת הַלֵּילָה הַזֶּה הַלֵּילָה הַגָּדוֹל

כי לו נאה

כִּי לוֹ נָאֶה כִּי לוֹ יָאֶה כְּלָךְ לְךָ לְךָ לְךָ מַלְכוּתוֹ בְּהַלְכוֹת פִּלְגְּשׁוֹ בְּגִלּוּי שְׁכִינָתוֹ עֻזּוֹ נָתַן עַל יַמִּים וְגַם רוֹמְמוּת יִשְׁעוֹ בְּכֵן יַחִילוּ וְלֹא יִירָאוּ כִּי אֵל בָּנָה אֶת צִיּוֹן וְיִבְנֶה עָרֵי יְהוּדָה וְיִבְנוּ שָׁם וְיִרְשׁוּהָ וְזֶרַע עֲבָדָיו יִנְחָלוּהָ וְאוֹהֲבֵי שְׁמוֹ יִשְׁכְּנוּ בָהּ וְהוּא לְבַדּוֹ הָיָה מֵרֵאשִׁית מִקְדָּשׁוֹ לְהַגִּיד בָּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו לְהַזְכִּיר לִבְנֵי אָדָם גְּבוּרוֹתָיו לְהָשִׁיב לָהֶם אֶת תִּפְאֶרֶת עֻזּוֹ וְעַל כְּבוֹד שְׁמוֹ יַגִּידוּ כִּי גָדוֹל וְנוֹרָא הוּא עָשָׂה לְמַעַן שְׁמוֹ כִּי לֹא זָנְחוֹ וְלֹא מָאָסוֹ בְּכָל יְמֵי עוֹלָמָיו וְלֹא הִשְׁלִיכוֹ בְּכָל קִצְבֵי אַרְצוֹ וְלֹא הִרְחִיקוֹ מִכָּל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ כִּי אִם בְּכָל מָקוֹם שֶׁנִּתְפַּזְּרוּ שָׁם שָׁכַן אִתָּם וְקִבְּצָם מִכָּל הַגּוֹיִם וְהוֹשִׁיבָם בְּאַרְצָם וְהוּא לְבַדּוֹ יוֹשִׁיבָם בְּאַרְצָם וְלֹא יִתֵּן אֶת אַרְצָם לְאֵל אַחֵר כִּי אִם לוֹ לְבַדּוֹ כִּי הוּא לְבַדּוֹ אֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים וְאֵין אֱלֹהִים זוּלָתוֹ וְהוּא לְבַדּוֹ אֲדוֹן הָאֲדוֹנִים וְאֵין אָדוֹן זוּלָתוֹ וְהוּא לְבַדּוֹ מֶלֶךְ הַמְּלָכִים וְאֵין מֶלֶךְ זוּלָתוֹ וְהוּא לְבַדּוֹ מוֹשִׁיעַ וּמַצִּיל וְאֵין מוֹשִׁיעַ וּמַצִּיל זוּלָתוֹ וְהוּא לְבַדּוֹ מְגַלֶּה וְאֵין מְגַלֶּה זוּלָתוֹ וְהוּא לְבַדּוֹ מְפַדֶּה וְאֵין מְפַדֶּה זוּלָתוֹ וְהוּא לְבַדּוֹ מְרוֹמֵם וְאֵין מְרוֹמֵם זוּלָתוֹ וְהוּא לְבַדּוֹ מְשַׁגֵּב וְאֵין מְשַׁגֵּב זוּלָתוֹ וְהוּא לְבַדּוֹ מְפַלֵּא וְאֵין מְפַלֵּא זוּלָתוֹ וְהוּא לְבַדּוֹ מְחַיֶּה וְאֵין מְחַיֶּה זוּלָתוֹ וְהוּא לְבַדּוֹ מְקַיֵּם וְאֵין מְקַיֵּם זוּלָתוֹ וְהוּא לְבַדּוֹ מְרַחֵם וְאֵין מְרַחֵם זוּלָתוֹ וְהוּא לְבַדּוֹ מְכַלְכֵּל וְאֵין מְכַלְכֵּל זוּלָתוֹ וְהוּא לְבַדּוֹ מְשַׁלֵּם וְאֵין מְשַׁלֵּם

בקר

יוד שמים מלוכך כי הפלוחים לעזרתך
ומשיבי נפשך ובוטחי לבב מוכיך

פרשת לעשות רצונך לזכר ויבא אלהים

מקב להגיד ליל, ואם הוה מצבה מומר שיי לוקח השבה. ומומר ראשון לשמואל
ולשלמה משפיכות לבית הבחירה ומוחזרים בחשבון כסדר הבאה בשבה, ומומרי.

ובכל חשבון הגעולה לפי.

ואלו לעזרת ליל קדוש בשבה. ואם נמצא בליל יום טוב שחל להיות בשבה, ג
שבתות אלו בזה אחר זה ומתפללין בכולם תפלת שחרית של יום טוב שחל להיות
ולעולם אין מוסיפין על ג שבתות הללו ואין פוחתין מהם. ומשום
הכי נקראו בשם שיר השירים, לפי שיש בהם שבעה דברים שבח ושירה שלוה היום שהוא יום טוב
ומשום שהוא בן שבת ושל כל יום טוב שחל להיות בשבת ומשום שהוא יום טוב לשמחה
ומשום שהוא יום לשורות וכנגד לשורות אלו שבעה שמחה לפני הקב"ה בבית המקדש
ומשום שהוא יום

מנוקד בכל מקום בהנחה שהוא יוצא מתחת ידי סופר מומחה

שמעו כל זאת הזקנים והאזינו כל יושבי הארץ

הֲזֹאת הָיְתָה בִּימֵיכֶם וְאִם בִּימֵי אֲבֹתֵיכֶם
עַל זֹאת סַפְּרוּ לִבְנֵיכֶם וּבְנֵיכֶם לִבְנֵיהֶם וְדוֹר אַחֵר

מה שנשאר מן הגזם אכל הארבה ומה שנשאר מן הארבה אכל הילק

וּמַה שֶּׁנּוֹתַר הַגָּזָם אָכַל הָאַרְבֶּה וּמַה שֶּׁנּוֹתַר הָאַרְבֶּה אָכַל הַיֶּלֶק
וּמַה שֶּׁנּוֹתַר הַיֶּלֶק אָכַל הֶחָסִיל

הקיצו שכורים ובכו והילילו כל שותי יין על עסיס כי נכרת מפיכם

הָקִיצוּ שִׁכּוֹרִים וּבְכוּ וְהֵילִילוּ כָּל שֹׁתֵי יָיִן עַל עָסִיס כִּי נִכְרַת מִפִּיכֶם
כִּי גוֹי עָלָה עַל אַרְצִי עָצוּם וְאֵין מִסְפָּר שִׁנָּיו שִׁנֵּי אַרְיֵה וְהוּא לוֹבִיא לְחָיָה

כי גוי עלה על ארצי עצום ואין מספר שיניו שיני אריה והוא לוביא לחיה

כִּי גוֹי עָלָה עַל אַרְצִי עָצוּם וְאֵין מִסְפָּר שִׁנָּיו שִׁנֵּי אַרְיֵה וְהוּא לוֹבִיא לְחָיָה
שָׂם גַּפְנִי לְשַׁמָּה וּתְאֵנָתִי לְקֻצָּפָה חָשֹׂף הִפְשִׁיט הִשְׁלִיכוּ הָיוּ שָׂרִיגָיו הִלְבִּינוּ

שם גפני לשמה ותאנתי לקצפה חשף הפשיט השליכו היו שריגיו הלבינו

שָׂם גַּפְנִי לְשַׁמָּה וּתְאֵנָתִי לְקֻצָּפָה חָשֹׂף הִפְשִׁיט הִשְׁלִיכוּ הָיוּ שָׂרִיגָיו הִלְבִּינוּ
אֵילֶת כִּי תִשְׁדֹּד עַל בְּתוּלַת בַּת יְהוּדָה כִּי תִמְצָא עַל כָּל עֵץ עָבֹת וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן

אילת כי תשדד על בתולת בת יהודה כי תמצא על כל עץ עבת ותחת כל עץ רענן

אֵילֶת כִּי תִשְׁדֹּד עַל בְּתוּלַת בַּת יְהוּדָה כִּי תִמְצָא עַל כָּל עֵץ עָבֹת וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן
שָׁכַבְתְּ כֹּפֶת כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנָּה

שכבת כפת כאריה וכלביא וכלביא מי יקימנה

שָׁכַבְתְּ כֹּפֶת כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא וּכְלָבִיא מִי יְקִימֶנָּה
עֹבְרֵי דֶרֶךְ שָׁמְעוּ כָל סְבִיבָיו אֹיְבָיו הִגְבִּיהָ עַל צָרֶיךָ תָּרֹם יָדֶךָ וְכָל אוֹיְבֶיךָ יִכָּרֵתוּ

עברי דרך שמעו כל סביביו אויביו הגביה על צריך תרם ידך וכל אויביך יכרתו

עֹבְרֵי דֶרֶךְ שָׁמְעוּ כָל סְבִיבָיו אֹיְבָיו הִגְבִּיהָ עַל צָרֶיךָ תָּרֹם יָדֶךָ וְכָל אוֹיְבֶיךָ יִכָּרֵתוּ
הֲלֹא זֶה הָעָם אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל אָמַר לְבָרְכוֹ וְעַתָּה אֵל תְּבָרֵךְ כִּי בָרוּךְ הוּא

הלא זה העם אשר ישראל אמר לברכו ועתה אל תברך כי ברוך הוא

הֲלֹא זֶה הָעָם אֲשֶׁר יִשְׂרָאֵל אָמַר לְבָרְכוֹ וְעַתָּה אֵל תְּבָרֵךְ כִּי בָרוּךְ הוּא
אֲשֶׁר לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ

אשר לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יי אלהיו עמו

אֲשֶׁר לֹא הִבִּיט אָוֶן בְּיַעֲקֹב וְלֹא רָאָה עָמָל בְּיִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהָיו עִמּוֹ
וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּצֹאתָם מִמִּצְרָיִם וַיַּעֲלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם

ותרועת מלך בו משה ואהרן בצאתם ממצרים ויעלו בני ישראל ממצרים

וּתְרוּעַת מֶלֶךְ בּוֹ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּצֹאתָם מִמִּצְרָיִם וַיַּעֲלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
וַיִּשְׁלַח אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּטֶּה וַיַּכֶּה אֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר וַיִּבָּקְעוּ

וישלח את ידו ויקח את המטה ויכה את המים אשר ביאר ויבקעו

וַיִּשְׁלַח אֶת יָדוֹ וַיִּקַּח אֶת הַמַּטֶּה וַיַּכֶּה אֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר וַיִּבָּקְעוּ
וַיֵּלְכוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וַיִּרְדְּפוּ וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוּס פַּרְעֹה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו

וילכו בתוך הים ביבשה וירדפו ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו

וַיֵּלְכוּ בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבָּשָׁה וַיִּרְדְּפוּ וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל סוּס פַּרְעֹה רִכְבּוֹ וּפָרָשָׁיו
וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיַּשְׁקֵף יְיָ אֶל מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן וַיָּהָם אֶת מַחֲנֵה מִצְרָיִם

ויהי באשמרת הבקר וישקף יי אל מחנה מצרים בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים

וַיְהִי בְּאַשְׁמֹרֶת הַבֹּקֶר וַיַּשְׁקֵף יְיָ אֶל מַחֲנֵה מִצְרַיִם בְּעַמּוּד אֵשׁ וְעָנָן וַיָּהָם אֶת מַחֲנֵה מִצְרָיִם
וַיָּסַר אֶת אוֹפַן מַרְכְּבֹתָיו וַיְנַהֲגֻהוּ בִכְבֵדֻת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל

ויסר את אופן מרכבותיו וינהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל

וַיָּסַר אֶת אוֹפַן מַרְכְּבֹתָיו וַיְנַהֲגֻהוּ בִכְבֵדֻת וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אָנוּסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת בֹּקֶר לְאֵיתָנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ

ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו

וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לִפְנוֹת בֹּקֶר לְאֵיתָנוֹ וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרָאתוֹ
וַיְנַעֵר יְיָ אֶת מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם וַיִּגְעַר בָּהֶם וַיָּנֻסוּ מִשָּׁם וַיִּדָּבְקוּ בָהֶם מַיִם וַיְכַסּוּ

וינער יי את מצרים בתוך הים ויגער בהם וינוסו משם ויידבקו בהם מים ויכסו

וַיְנַעֵר יְיָ אֶת מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם וַיִּגְעַר בָּהֶם וַיָּנֻסוּ מִשָּׁם וַיִּדָּבְקוּ בָהֶם מַיִם וַיְכַסּוּ
אֶת הָרֶכֶב וְאֶת הַפָּרָשִׁים לְכֹל חֵיל פַּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא נִשְׁאַר בָּהֶם עַד אֶחָד

את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד

אֶת הָרֶכֶב וְאֶת הַפָּרָשִׁים לְכֹל חֵיל פַּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם לֹא נִשְׁאַר בָּהֶם עַד אֶחָד
וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם

ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם

וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם וְהַמַּיִם לָהֶם חוֹמָה מִימִינָם וּמִשְּׂמֹאלָם
וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם

ויושע יי ביום ההוא את ישראל מיד מצרים ויראו ישראל את מצרים מת על שפת הים

וַיּוֹשַׁע יְיָ בַּיּוֹם הַהוּא אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרָיִם וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת מִצְרַיִם מֵת עַל שְׂפַת הַיָּם
וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת יְיָ וַיַּאֲמִינוּ בַּיְיָ

ויראו ישראל את היד הגדלה אשר עשה יי במצרים ויירא העם את יי ויאמינו ביי

וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ בְּמִצְרַיִם וַיִּירְאוּ הָעָם אֶת יְיָ וַיַּאֲמִינוּ בַּיְיָ
וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר

ובמשה עבדו אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי ויאמרו לאמר

וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ אָז יָשִׁיר מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיְיָ וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר
אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה

אשירה ליי כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה

אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה
זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ

זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו יי איש מלחמה יי שמו מרכבת פרעה וחילו

זֶה אֵלִי וְאַנְוֵהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וַאֲרֹמְמֶנְהוּ יְיָ אִישׁ מִלְחָמָה יְיָ שְׁמוֹ מַרְכְּבֹת פַּרְעֹה וְחֵילוֹ
שָׁלְשׁוּ טוּבַע בְּיַם סוּף תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אָבֶן יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ

שלשו טובע בים סוף תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן ימינך יי נאדרי בכח

שָׁלְשׁוּ טוּבַע בְּיַם סוּף תְּהֹמֹת יְכַסְיֻמוּ יָרְדוּ בִמְצוֹלֹת כְּמוֹ אָבֶן יְמִינְךָ יְיָ נֶאְדָּרִי בַּכֹּחַ
יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ

ימינך יי תרעץ אויב וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש

יְמִינְךָ יְיָ תִּרְעַץ אוֹיֵב וּבְרֹב גְּאוֹנְךָ תַּהֲרֹס קָמֶיךָ תְּשַׁלַּח חֲרֹנְךָ יֹאכְלֵמוֹ כַּקַּשׁ
וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ נִצְּבוּ כְמוֹ נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֵב יָם אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג

וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד נוזלים קפאו תהמת בלב ים אמר אויב ארדף אשיג

וּבְרוּחַ אַפֶּיךָ נֶעֶרְמוּ נִצְּבוּ כְמוֹ נֵד נֹזְלִים קָפְאוּ תְהֹמֹת בְּלֵב יָם אָמַר אוֹיֵב אֶרְדֹּף אַשִּׂיג
אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי שַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלֲלוּ

אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי שפת ברוחך כסמו ים צללו

אֲחַלֵּק שָׁלָל תִּמְלָאֵמוֹ נַפְשִׁי אָרִיק חַרְבִּי תּוֹרִישֵׁמוֹ יָדִי שַׁפְתָּ בְרוּחֲךָ כִּסָּמוֹ יָם צָלֲלוּ
כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת

כעופרת במים אדירים מי כמכה באלם יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת

כַּעוֹפֶרֶת בְּמַיִם אַדִּירִים מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת
עֹשֵׂה פֶלֶא נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אֶרֶץ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעֻזְּךָ

עשה פלא נטית ימינך תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך

עֹשֵׂה פֶלֶא נָטִיתָ יְמִינְךָ תִּבְלָעֵמוֹ אֶרֶץ נָחִיתָ בְחַסְדְּךָ עַם זוּ גָּאָלְתָּ נֵהַלְתָּ בְעֻזְּךָ
אֶל נְוֵה קָדְשֶׁךָ שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יוֹשְׁבֵי פְלֶשֶׁת אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם

אל נוה קדשך שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת אז נבהלו אלופי אדום

אֶל נְוֵה קָדְשֶׁךָ שָׁמְעוּ עַמִּים יִרְגָּזוּן חִיל אָחַז יוֹשְׁבֵי פְלֶשֶׁת אָז נִבְהֲלוּ אַלּוּפֵי אֱדוֹם
אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כָּל יוֹשְׁבֵי כְנָעַן תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ

אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך

אֵילֵי מוֹאָב יֹאחֲזֵמוֹ רָעַד נָמֹגוּ כָּל יוֹשְׁבֵי כְנָעַן תִּפֹּל עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וָפַחַד בִּגְדֹל זְרוֹעֲךָ
יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ יְיָ עַד יַעֲבֹר עַם זוּ קָנִיתָ תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ

ידמו כאבן עד יעבר עמך יי עד יעבר עם זו קנית תביאמו ותטעמו בהר נחלתך

יִדְּמוּ כָּאָבֶן עַד יַעֲבֹר עַמְּךָ יְיָ עַד יַעֲבֹר עַם זוּ קָנִיתָ תְּבִיאֵמוֹ וְתִטָּעֵמוֹ בְּהַר נַחֲלָתְךָ
מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד כִּי בָא סוּס

מכון לשבתך פעלת יי מקדש אדני כוננו ידיך יי ימלך לעלם ועד כי בא סוס

מָכוֹן לְשִׁבְתְּךָ פָּעַלְתָּ יְיָ מִקְדָּשׁ אֲדֹנָי כּוֹנְנוּ יָדֶיךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד כִּי בָא סוּס
פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְיָ עֲלֵהֶם אֶת מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה

פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יי עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה

פַּרְעֹה בְּרִכְבּוֹ וּבְפָרָשָׁיו בַּיָּם וַיָּשֶׁב יְיָ עֲלֵהֶם אֶת מֵי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הָלְכוּ בַיַּבָּשָׁה
בְּתוֹךְ הַיָּם וַתִּרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן וְכָל הַנָּשִׁים יָצְאוּ אַחֲרֶיהָ

בתוך הים ותרדף אחריהם מרים הנביאה אחות אהרן וכל הנשים יצאו אחריה

בְּתוֹךְ הַיָּם וַתִּרְדֹּף אַחֲרֵיהֶם מִרְיָם הַנְּבִיאָה אֲחוֹת אַהֲרֹן וְכָל הַנָּשִׁים יָצְאוּ אַחֲרֶיהָ
בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלוֹת וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיְיָ כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם

בתופים ובמחולות ותען להם מרים שירו ליי כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים

בְּתֻפִּים וּבִמְחֹלוֹת וַתַּעַן לָהֶם מִרְיָם שִׁירוּ לַיְיָ כִּי גָאֹה גָּאָה סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַיָּם
וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר

ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר

וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר
וְלֹא מָצְאוּ מָיִם וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל כֵּן

ולא מצאו מים ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן

וְלֹא מָצְאוּ מָיִם וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל כֵּן
נִקְרָא שְׁמָהּ מָרָה וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה נִּשְׁתֶּה וַיִּצְעַק אֶל יְיָ וַיּוֹרֵהוּ יְיָ עֵץ

נקרא שמה מרה ויילונו העם על משה לאמר מה נשתה ויצעק אל יי ויורהו יי עץ

נִקְרָא שְׁמָהּ מָרָה וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה נִּשְׁתֶּה וַיִּצְעַק אֶל יְיָ וַיּוֹרֵהוּ יְיָ עֵץ
וַיַּשְׁלֵךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ

וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו

וַיַּשְׁלֵךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ
וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִדְבַּר סִין אֲשֶׁר בֵּין אֵילִם וּבֵין סִינָי

ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני

וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹאוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִדְבַּר סִין אֲשֶׁר בֵּין אֵילִם וּבֵין סִינָי
בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּלֹּנוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים וילונו כל עדת בני ישראל

בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וַיִּלֹּנוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יִתֵּן מוּתֵנוּ בְּיַד יְיָ

על משה ועל אהרן במדבר ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יי

עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יִתֵּן מוּתֵנוּ בְּיַד יְיָ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל סִיר הַבָּשָׂר בְּאָכְלֵנוּ לֶחֶם לָשֹׂבַע כִּי הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ

בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו

בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵּנוּ עַל סִיר הַבָּשָׂר בְּאָכְלֵנוּ לֶחֶם לָשֹׂבַע כִּי הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ
אֶל הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהָמִית אֶת כָּל הָקָהָל הַזֶּה בָּרָעָב וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר

אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב ויאמר יי אל משה הנני ממטיר

אֶל הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהָמִית אֶת כָּל הָקָהָל הַזֶּה בָּרָעָב וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר
לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמָיִם וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי

לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי

לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמָיִם וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ לְמַעַן אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי
אִם לֹא וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר יְלַקְּטוּ יוֹם יוֹם

אם לא והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר ילקטו יום יום

אִם לֹא וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר יְלַקְּטוּ יוֹם יוֹם
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵלֵיהֶם אִישׁ אַל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ

ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר ויאמרו אליו אנשים אשר לא שמעו

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵלֵיהֶם אִישׁ אַל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ
אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וַיָּרָם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה

אל משה ויותירו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עלהם משה

אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וַיָּרָם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה
וַיְלַקְּטוּהוּ בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּאֲכָלוֹ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס וַיְהִי בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לִקְטוּ

וילקטוהו בבקר בבקר איש כאכלו וחם השמש ונמס ויהי ביום הששי לקטו

וַיְלַקְּטוּהוּ בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּאֲכָלוֹ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס וַיְהִי בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לִקְטוּ
לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיַּגִּידוּ לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה ויאמר אלהם

לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיַּגִּידוּ לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם
הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיְיָ מָחָר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפוּ אֵפוּ וְאֵת אֲשֶׁר תְּבַשְּׁלוּ

הוא אשר דבר יי שבתון שבת קדש ליי מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו

הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיְיָ מָחָר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפוּ אֵפוּ וְאֵת אֲשֶׁר תְּבַשְּׁלוּ
בַּשֵּׁלוּ וְכָל הַנּוֹתָר הָנִיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד בֹּקֶר וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד בֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה

בשלו וכל הנותר הניחו לכם למשמרת עד בקר ויניחו אתו עד בקר כאשר צוה משה

בַּשֵּׁלוּ וְכָל הַנּוֹתָר הָנִיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד בֹּקֶר וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד בֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה
וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא הָיְתָה בּוֹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַיְיָ

ולא הבאיש ורמה לא היתה בו ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום ליי

וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא הָיְתָה בּוֹ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַיְיָ
הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

היום לא תמצאוהו בשדה ויאמר משה איש אל יותר ממנו עד בקר ויאמרו אליו

הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִישׁ אֶל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וַיָּרָם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ

אנשים אשר לא שמעו אל משה ויותירו אנשים ממנו עד בקר וירם תולעים ויבאש

אֲנָשִׁים אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וַיָּרָם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ
וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיְלַקְּטוּהוּ בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּאֲכָלוֹ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס וַיְהִי

ויקצף עלהם משה וילקטוהו בבקר בבקר איש כאכלו וחם השמש ונמס ויהי

וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיְלַקְּטוּהוּ בַבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּאֲכָלוֹ וְחַם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס וַיְהִי
בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לִקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיַּגִּידוּ

ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו

בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לִקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיַּגִּידוּ
לְמֹשֶׁה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיְיָ מָחָר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפוּ

למשה ויאמר אלהם הוא אשר דבר יי שבתון שבת קדש ליי מחר את אשר תאפו

לְמֹשֶׁה ו

אנעים

יוצר לפסח

וְרֹב נִסִּים לְשִׁמְחָה
דְּבַר פְּלָאִים שְׁמוּרָה
וְקֶבַע מִשְׁפָּט לְמוֹרָה
לְשִׁבְעָה שָׁמוֹת לְמוֹרָה
עַד שֶׁהִפְלַגְתָּ בְּמִסְפָּר "
בְּסֵפֶר נִקְּדָה בְּלֵילֵי
וְכֹלֵי תֵּבֵל
לְמִנְיָנָן "
לְשִׁבְעַת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ
לְשִׁבְעָה שְׁמוֹת הַמְיֻחָדִים
לְשִׁבְעָה יְמֵי הַשָּׁבוּעַ
לְשִׁבְעָה שְׁמוֹת הַמְיֻחָדִים "

מוֹנִי לְשַׁחַת אַפִּי
אַדִּיר הָאֵמוּן
אֵפִי פְּנוֹ לְמוֹנִי
אַף עַל פִּי שֶׁיִּתְמַהְמָהּ "
אֲשֶׁר בְּחוֹלַת מוֹנִי
אֲשֶׁר אֵיתָנִי מוֹנִי
וְרֹב נִסִּים לְשִׁמְחָה
דְּבַר פְּלָאִים שְׁמוּרָה
וְקֶבַע מִשְׁפָּט לְמוֹרָה
לְשִׁבְעָה שָׁמוֹת לְמוֹרָה
עַד שֶׁהִפְלַגְתָּ בְּמִסְפָּר "
בְּסֵפֶר נִקְּדָה בְּלֵילֵי
וְכֹלֵי תֵּבֵל
לְמִנְיָנָן "
לְשִׁבְעַת יְמֵי הַשָּׁבוּעַ
לְשִׁבְעָה שְׁמוֹת הַמְיֻחָדִים
לְשִׁבְעָה יְמֵי הַשָּׁבוּעַ
לְשִׁבְעָה שְׁמוֹת הַמְיֻחָדִים "

כִּי הִנֵּה הַפְּתָיוֹן שָׁבַר
הִמָּלֵט בְּטוּב בָּרַח
אַתָּה הוּרַד וּמָלַט לִי
הָיָה וְהִבְרַח בְּרֵעִי
וְעַתָּה אֵיךְ בְּרַח מִמֶּנִּי
מִי בֵּן עַל יְדִידִי הִתְגַּבֵּר
וְרַע פְּרִי וְכָפֶה

אֲשֶׁר לְפִיכָךְ
הִתְגַּבְּרוּ עָלַי
וְלָכֵן אֶחְשְׁבֵם
לְכָל מוֹסֵר בְּהֵמוֹת
שִׁמְעוּ לְרֹאשׁ הָעָם
וְשָׂרֵי יְהוּדָה בְּחֵךְ
מִשְׁפָּט בְּשִׁפְטֵי
וְלֹא יִשְׁמְעוּ לְקוֹל
וְלֹא יַאֲזִינוּ
וְלֹא יִשְׁמְעוּ
וְלֹא יַאֲזִינוּ
וְלֹא יִשְׁמְעוּ
וְלֹא יַאֲזִינוּ
וְלֹא יִשְׁמְעוּ
וְלֹא יַאֲזִינוּ
וְלֹא יִשְׁמְעוּ
וְלֹא יַאֲזִינוּ
וְלֹא יִשְׁמְעוּ
וְלֹא יַאֲזִינוּ
וְלֹא יִשְׁמְעוּ
וְלֹא יַאֲזִינוּ
וְלֹא יִשְׁמְעוּ
וְלֹא יַאֲזִינוּ
וְלֹא יִשְׁמְעוּ
וְלֹא יַאֲזִינוּ

לילה של גלות
שם תורתו על שפת
בחר בלב שמח
שלמה הבריאה שלו
ומלמד תמים
הלעגו עשו ושחוק
לילה של ישראל
שלא אחת ואחת
ומלכות ישמעאל
מה הועילו לו
ובשבילי נתגלגל רגל
שמה אחוזת קברות
ומה חמור עונם
שלא נתנו לנו
ומה שהוא עתיד
ולא עוד אלא
ומה שהוא עתיד
ולא עוד אלא
ומה שהוא עתיד
ולא עוד אלא
ומה שהוא עתיד
ולא עוד אלא
ומה שהוא עתיד
ולא עוד אלא
ומה שהוא עתיד
ולא עוד אלא
ומה שהוא עתיד
ולא עוד אלא
ומה שהוא עתיד
ולא עוד אלא
ומה שהוא עתיד
ולא עוד אלא
ומה שהוא עתיד
ולא עוד אלא

נאתה

כלילת

הנה אשיש ישמח בה׳ תגל נפשי באלהי
כי הלבישני בגדי ישע מעיל צדקה יעטני
כחתן יכהן פאר וכלה תעדה כליה
כי כצמחים תצמיח צדקה ותהלה נגד כל הגוים

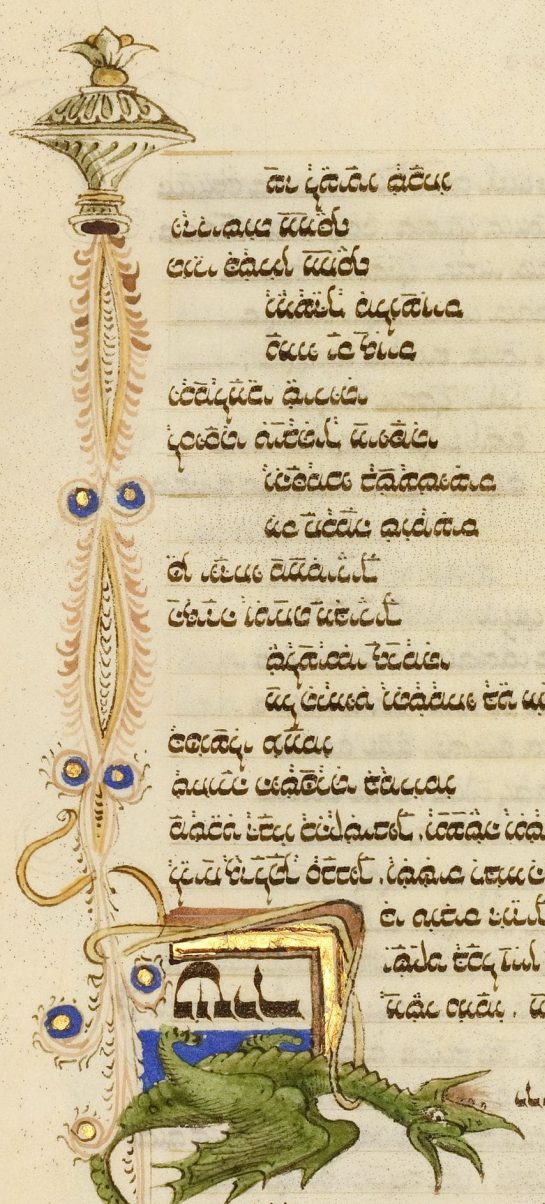
נא

אומן

המיוחל שנא שמו מבטיחים
לעמו ומכונים בתורתו ונביאיו ׳׳
יום בם נרב הבטיח מזונם
נפש חזק ומרעיב כשמש
ברוך שלח ישלח בם קרבן
לעולמי עד לא ילחמו
ברוך שלח ישלח בם קרבן
ברוך שלח ישלח בם קרבן
שנא שמו מבטיחים
לעמו ומכונים בתורתו ונביאיו ׳׳
יום בם נרב הבטיח מזונם
נפש חזק ומרעיב כשמש
ברוך שלח ישלח בם קרבן
לעולמי עד לא ילחמו
ברוך שלח ישלח בם קרבן
ברוך שלח ישלח בם קרבן

נן

עוד הישמעאלי שמעולם אחרי
מנו הבטיח שבעה ברבים
ברבים הבטיחם שלח ישלח
ברבים הבטיחם שלח ישלח
עוד הישמעאלי שמעולם אחרי
מנו הבטיח שבעה ברבים
ברבים הבטיחם שלח ישלח
ברבים הבטיחם שלח ישלח

מַיִם פְּנִימָה בְּמַעְיָנוֹת הַמַּלְכִּים
לְהַשְׁמִישׁ הַכַּכִּים אֶת לְבִיבֵי הַמַּכְפֵּלָה
פְּסִיעוֹת בְּלִי מְדִידָה בְּתוֹךְ הַמְּעָרוֹת
לְקַבֵּל פְּנֵי יְדִידִי לוֹט
וְהִנֵּה מַלְאָכִים בָּאוּ
עַד שֶׁהִתְחִילוּ לְהַכְנִיס אֶת הַכֹּל
בְּתוֹךְ הַמְּעָרָה הַגְּדוֹלָה
וְהַכֹּל נִשְׁאַר בַּחוּץ
וְהַמְּעָרָה נִסְגְּר

וְיִמְלֹךְ מֹשֶׁה תַּחַת
כָּל מַמְלְכוֹת
מִי
כָּמֹנִי כָּמֹנִי
וְאֵין לְהַשְׁוֹתוֹ כְּלָל לְהִתְקָרֵב
אֵין אֵדוֹן אֶחָד
וְכִבּוּד אֶחָד
וְאַחְדוּת בְּכָל
כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
וְאַחְדוּת שֵׁם
וְאַחְדוּת הַשֵּׁם
וְאַחְדוּת הַמְיֻחָד
וְאַחְדוּת הַמְיֻחָד
וְאַחְדוּת הַמְיֻחָד

אך בחלום ראיתי כי
שכבתי על ערש דוי
ואחזו בי חבלי מות
ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא
ובשם יי אקרא
אנה יי מלטה נפשי
חנון יי וצדיק
ואלהינו מרחם
יי שומר פתאים
דלותי ולי יהושיע
שובי נפשי למנוחיכי
יי גמל עלי
כי חלצת נפשי ממות
את עיני מן דמעה
את רגלי מדחי
אתהלך לפני יי
בארצות החיים
האמנתי כי אדבר
אני עניתי מאד
אני אמרתי בחפזי
כל האדם כוזב
מה אשיב ליי
כל תגמוליו עלי
כוס ישועות אשא
ובשם יי אקרא
נדרי ליי אשלם
נגדה נא לכל עמו
יקר בעיני יי
המותה לחסידיו
אנה יי כי אני עבדך
אני עבד בן אמתך
פתחת למוסרי
לך אזבח זבח תודה
ובשם יי אקרא
נדרי ליי אשלם
בחצרות בית יי
בתוכך ירושלים
הללויה

הלל

אהבתי כי ישמע יי
את קולי תחנוני
כי הטה אזנו לי
ובימי אקרא
אפפוני חבלי מות
ומצרי שאול מצאוני
צרה ויגון אמצא
ובשם יי אקרא
אנה יי מלטה נפשי
חנון יי וצדיק
ואלהינו מרחם
שומר פתאים יי
דלותי ולי יהושיע
שובי נפשי למנוחיכי
כי יי גמל עלי
כי חלצת נפשי ממות
את עיני מן דמעה
את רגלי מדחי
אתהלך לפני יי
בארצות החיים
האמנתי כי אדבר
אני עניתי מאד
אני אמרתי בחפזי
כל האדם כוזב
מה אשיב ליי
כל תגמוליו עלי
כוס ישועות אשא
ובשם יי אקרא
נדרי ליי אשלם
נגדה נא לכל עמו
יקר בעיני יי
המותה לחסידיו
אנה יי כי אני עבדך
אני עבד בן אמתך
פתחת למוסרי
לך אזבח זבח תודה
ובשם יי אקרא
נדרי ליי אשלם
בחצרות בית יי
בתוכך ירושלים
הללויה

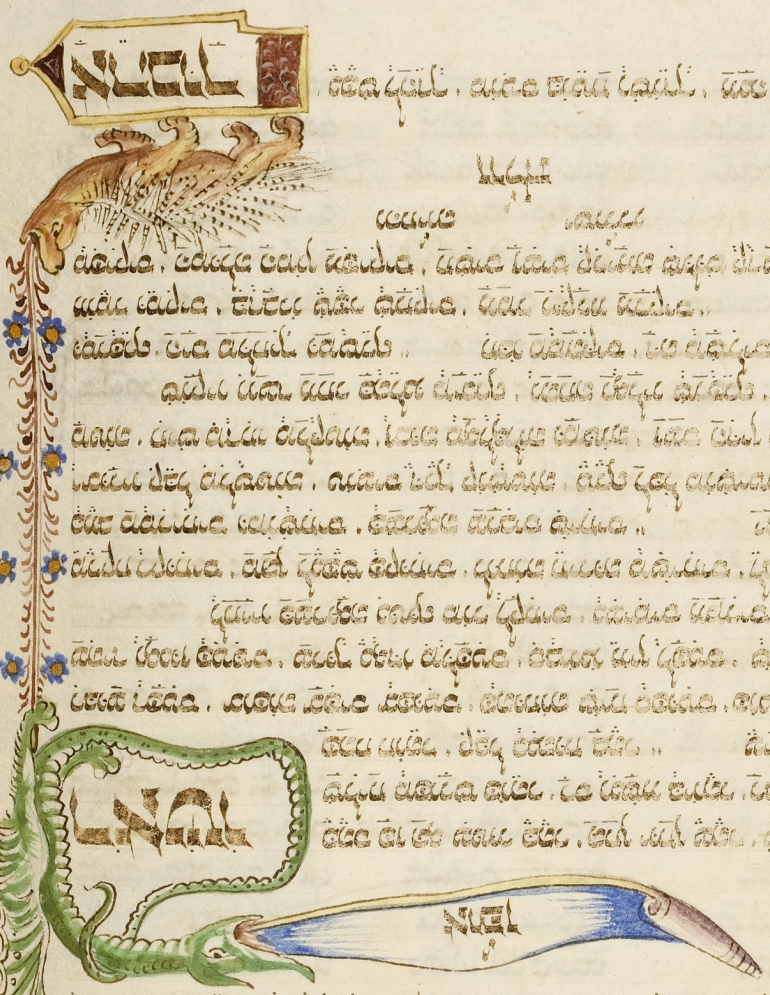
וּבְיוֹם הַשִּׁשִּׁי שִׁבְעָה פָרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם אֵילִים
וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
עַל הַפָּרִים עַל הָאֵילִם וְעַל הַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
וְשָׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן בָּקָר
אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:
וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל: וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ לִשְׁבָעָה כְבָשִׂים:
וְשָׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר
לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת אֵלֶּה: כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת
יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה עַל עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה
וְנִסְכָּהּ: וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּהְיֶה לָכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:
וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל: וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ לִשְׁבָעָה כְבָשִׂים:
וְשָׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכֵּיהֶם: בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי שִׁבְעָה פָרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם אֵילִים
וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
עַל הַפָּרִים עַל הָאֵילִם וְעַל הַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט:
וְשָׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ:
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה
לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן בָּקָר
אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:
וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל: וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ לִשְׁבָעָה כְבָשִׂים:
וְשָׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר אֲשֶׁר
לְעֹלַת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת אֵלֶּה: כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת
יָמִים לֶחֶם אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה עַל עֹלַת הַתָּמִיד יֵעָשֶׂה
וְנִסְכָּהּ: וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִּהְיֶה לָכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת
עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם:
וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי
עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל: וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ לִשְׁבָעָה כְבָשִׂים:
וְשָׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם: וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ
וְנִסְכֵּיהֶם: בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי שִׁבְעָה פָרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם אֵילִים
וְשִׁבְעָה כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם: וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם

וְכָל־הַמַּיִם לְמַיִם הָיוּ
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הַתַּנִּינִם הַגְּדֹלִים
וְאֶת־כָּל־נֶפֶשׁ הַחַיָּה הָרֹמֶשֶׂת
וְאֶת־כָּל־עוֹף כָּנָף לְמִינֵהוּ
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב
וַיְבָרֶךְ אֹתָם לֵאמֹר
פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הַמַּיִם בַּיַּמִּים
וְהָעוֹף יִרֶב בָּאָרֶץ
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר
יוֹם חֲמִישִׁי
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה
לְמִינָהּ בְּהֵמָה וָרֶמֶשׂ
וְחַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינָהּ
וַיְהִי כֵן
וַתּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה
לְמִינָהּ בְּהֵמָה וְכָל־רֶמֶשׂ
וְכָל־חַיְתוֹ־אֶרֶץ לְמִינֵהוּ
וַיַּרְא אֱלֹהִים כִּי טוֹב
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
נַעֲשֶׂה אָדָם בְּצַלְמֵנוּ כִּדְמוּתֵנוּ
וְיִרְדּוּ בִּדְגַת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּבַבְּהֵמָה וּבְכָל־הָאָרֶץ
וּבְכָל־הָרֶמֶשׂ הָרֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ
וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם בְּצַלְמוֹ
בְּצֶלֶם אֱלֹהִים בָּרָא אֹתוֹ
זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָא אֹתָם
וַיְבָרֶךְ אֹתָם אֱלֹהִים
וַיֹּאמֶר לָהֶם אֱלֹהִים
פְּרוּ וּרְבוּ וּמִלְאוּ אֶת־הָאָרֶץ
וְכִבְשֻׁהָ וּרְדוּ בִּדְגַת הַיָּם
וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּבְכָל־חַיָּה הָרֹמֶשֶׂת עַל־הָאָרֶץ
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים
הִנֵּה נָתַתִּי לָכֶם אֶת־כָּל־עֵשֶׂב זֹרֵעַ זֶרַע
אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי כָל־הָאָרֶץ
וְאֶת־כָּל־הָעֵץ אֲשֶׁר־בּוֹ פְרִי־עֵץ זֹרֵעַ זָרַע
לָכֶם יִהְיֶה לְאָכְלָה
וּלְכָל־חַיַּת הָאָרֶץ
וּלְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְכֹל רוֹמֵשׂ עַל־הָאָרֶץ
אֲשֶׁר בּוֹ נֶפֶשׁ חַיָּה
אֶת־כָּל־יֶרֶק עֵשֶׂב לְאָכְלָה
וַיְהִי כֵן
וַיַּרְא אֱלֹהִים אֶת־כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
וְהִנֵּה־טוֹב מְאֹד
וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר
יוֹם הַשִּׁשִּׁי
וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
וְכָל־צְבָאָם
וַיְכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה
וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת־יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ
כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל־מְלַאכְתּוֹ
אֲשֶׁר־בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת
אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ
בְּהִבָּרְאָם
בְּיוֹם עֲשׂוֹת יְהוָה אֱלֹהִים אֶרֶץ וְשָׁמָיִם
וְכֹל שִׂיחַ הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִהְיֶה בָּאָרֶץ
וְכָל־עֵשֶׂב הַשָּׂדֶה טֶרֶם יִצְמָח
כִּי לֹא הִמְטִיר יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָרֶץ
וְאָדָם אַיִן לַעֲבֹד אֶת־הָאֲדָמָה
וְאֵד יַעֲלֶה מִן־הָאָרֶץ
וְהִשְׁקָה אֶת כָּל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
וַיִּיצֶר יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
עָפָר מִן־הָאֲדָמָה
וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים
וַיְהִי הָאָדָם לְנֶפֶשׁ חַיָּה
וַיִּטַּע יְהוָה אֱלֹהִים גַּן־בְּעֵדֶן מִקֶּדֶם
וַיָּשֶׂם שָׁם אֶת־הָאָדָם אֲשֶׁר יָצָר
וַיַּצְמַח יְהוָה אֱלֹהִים מִן־הָאֲדָמָה
כָּל־עֵץ נֶחְמָד לְמַרְאֶה וְטוֹב לְמַאֲכָל
וְעֵץ הַחַיִּים בְּתוֹךְ הַגָּן
וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע
וְנָהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת־הַגָּן
וּמִשָּׁם יִפָּרֵד וְהָיָה לְאַרְבָּעָה רָאשִׁים
שֵׁם הָאֶחָד פִּישׁוֹן
הוּא הַסֹּבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ הַחֲוִילָה
אֲשֶׁר שָׁם הַזָּהָב
וְזהַב הָאָרֶץ הַהִוא טוֹב
שָׁם הַבְּדֹלַח וְאֶבֶן הַשֹּׁהַם
וְשֵׁם הַנָּהָר הַשֵּׁנִי גִּיחוֹן
הוּא הַסּוֹבֵב אֵת כָּל־אֶרֶץ כּוּשׁ
וְשֵׁם הַנָּהָר הַשְּׁלִישִׁי חִדֶּקֶל
הַהֹלֵךְ קִדְמַת אַשּׁוּר
וְהַנָּהָר הָרְבִיעִי הוּא פְּרָת
וַיִּקַּח יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הָאָדָם
וַיַּנִּחֵהוּ בְּגַן־עֵדֶן
לְעָבְדָהּ וּלְשָׁמְרָהּ
וַיְצַו יְהוָה אֱלֹהִים עַל־הָאָדָם
לֵאמֹר
מִכֹּל עֵץ־הַגָּן אָכֹל תֹּאכֵל
וּמֵעֵץ הַדַּעַת טוֹב וָרָע
לֹא תֹאכַל מִמֶּנּוּ
כִּי בְּיוֹם אֲכָלְךָ מִמֶּנּוּ
מוֹת תָּמוּת
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהִים
לֹא־טוֹב הֱיוֹת הָאָדָם לְבַדּוֹ
אֶעֱשֶׂה־לּוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ
וַיִּבֶן יְהוָה אֱלֹהִים אֶת־הַצֵּלָע
אֲשֶׁר־לָקַח מִן־הָאָדָם
לְאִשָּׁה
וַיְבִאֶהָ אֶל־הָאָדָם
וַיֹּאמֶר הָאָדָם
זֹאת הַפַּעַם עֶצֶם מֵעֲצָמַי
וּבָשָׂר מִבְּשָׂרִי
לְזֹאת יִקָּרֵא אִשָּׁה
כִּי מֵאִישׁ לֻקְחָה־זֹּאת
עַל־כֵּן יַעֲזָב־אִישׁ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ
וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ
וְהָיוּ לְבָשָׂר אֶחָד
וַיִּהְיוּ שְׁנֵיהֶם עֲרוּמִּים
הָאָדָם וְאִשְׁתּוֹ
וְלֹא יִתְבּוֹשָׁשׁוּ

באתה

כלוכן

באתה מחמד לבבי
בכל לבבי ובכל נפשי
לילה לילה בחצות לילה
אשחר פניך בכל מעשי
בחצות לילה אשחר פניך
בכל מעשי בכל לבבי ובכל נפשי
לילה לילה באתה מחמד לבבי

וַיְהִי בְּכָל־יוֹם וְיוֹם יוֹסֵף אֶל־אֲחֵיהֶם וְדִבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם׃
וַיְהִי בְּכָל־יוֹם וְיוֹם יוֹסֵף אֶל־אֲחֵיהֶם וְדִבָּתָם רָעָה אֶל־אֲבִיהֶם׃

וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים׃
וְיִשְׂרָאֵל אָהַב אֶת־יוֹסֵף מִכָּל־בָּנָיו כִּי־בֶן־זְקֻנִים הוּא לוֹ וְעָשָׂה לוֹ כְּתֹנֶת פַּסִּים׃

וַיִּרְאוּ אֶחָיו כִּי אֹתוֹ אָהַב אֲבִיהֶם מִכָּל־אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃
וַיִּרְאוּ אֶחָיו כִּי אֹתוֹ אָהַב אֲבִיהֶם מִכָּל־אֶחָיו וַיִּשְׂנְאוּ אֹתוֹ וְלֹא יָכְלוּ דַּבְּרוֹ לְשָׁלֹם׃

וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֶּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃
וַיַּחֲלֹם יוֹסֵף חֲלוֹם וַיַּגֶּד לְאֶחָיו וַיּוֹסִפוּ עוֹד שְׂנֹא אֹתוֹ׃

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם שִׁמְעוּ־נָא הַחֲלוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר חָלָמְתִּי׃

וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה
וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ מְאַלְּמִים אֲלֻמִּים בְּתוֹךְ הַשָּׂדֶה וְהִנֵּה קָמָה אֲלֻמָּתִי וְגַם־נִצָּבָה

וְתִסְבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי׃
וְתִסְבֶּינָה אֲלֻמֹּתֵיכֶם וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ לַאֲלֻמָּתִי׃

וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ עוֹד
וַיֹּאמְרוּ לוֹ אֶחָיו הֲמָלֹךְ תִּמְלֹךְ עָלֵינוּ אִם־מָשׁוֹל תִּמְשֹׁל בָּנוּ וַיּוֹסִפוּ עוֹד

שְׂנֹא אֹתוֹ עַל־חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו׃
שְׂנֹא אֹתוֹ עַל־חֲלֹמֹתָיו וְעַל־דְּבָרָיו׃

וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד
וַיַּחֲלֹם עוֹד חֲלוֹם אַחֵר וַיְסַפֵּר אֹתוֹ לְאֶחָיו וַיֹּאמֶר הִנֵּה חָלַמְתִּי חֲלוֹם עוֹד

וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃
וְהִנֵּה הַשֶּׁמֶשׁ וְהַיָּרֵחַ וְאַחַד עָשָׂר כּוֹכָבִים מִשְׁתַּחֲוִים לִי׃

וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה
וַיְסַפֵּר אֶל־אָבִיו וְאֶל־אֶחָיו וַיִּגְעַר־בּוֹ אָבִיו וַיֹּאמֶר לוֹ מָה הַחֲלוֹם הַזֶּה

אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃
אֲשֶׁר חָלָמְתָּ הֲבוֹא נָבוֹא אֲנִי וְאִמְּךָ וְאַחֶיךָ לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְךָ אָרְצָה׃

וַיְקַנְאוּ בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃
וַיְקַנְאוּ בוֹ אֶחָיו וְאָבִיו שָׁמַר אֶת־הַדָּבָר׃

וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם׃
וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לִרְעוֹת אֶת־צֹאן אֲבִיהֶם בִּשְׁכֶם׃

וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלֹא אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵהֶם
וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הֲלֹא אַחֶיךָ רֹעִים בִּשְׁכֶם לְכָה וְאֶשְׁלָחֲךָ אֲלֵהֶם

וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃
וַיֹּאמֶר לוֹ הִנֵּנִי׃

וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁלַח־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וַהֲשִׁבֵנִי
וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׁלַח־נָא רְאֵה אֶת־שְׁלוֹם אַחֶיךָ וְאֶת־שְׁלוֹם הַצֹּאן וַהֲשִׁבֵנִי

דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה׃
דָּבָר וַיִּשְׁלָחֵהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹא שְׁכֶמָה׃

וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מָה תְּבַקֵּשׁ׃
וַיִּמְצָאֵהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תֹעֶה בַּשָּׂדֶה וַיִּשְׁאָלֵהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מָה תְּבַקֵּשׁ׃

וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא לִי אֵיפֹה הֵם רֹעִים׃
וַיֹּאמֶר אֶת־אַחַי אָנֹכִי מְבַקֵּשׁ הַגִּידָה־נָּא לִי אֵיפֹה הֵם רֹעִים׃

וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה דֹתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף
וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים נֵלְכָה דֹתָיְנָה וַיֵּלֶךְ יוֹסֵף

אַחֲרֵי אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָן׃
אַחֲרֵי אֶחָיו וַיִּמְצָאֵם בְּדֹתָן׃

וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֹק וּבְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ׃
וַיִּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֹק וּבְטֶרֶם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַכְּלוּ אֹתוֹ לַהֲמִיתוֹ׃

וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה בַּעַל הַחֲלֹמוֹת הַלָּזֶה בָּא׃
וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל־אָחִיו הִנֵּה בַּעַל הַחֲלֹמוֹת הַלָּזֶה בָּא׃

וְעַתָּה לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ
וְעַתָּה לְכוּ וְנַהַרְגֵהוּ וְנַשְׁלִכֵהוּ בְּאַחַד הַבֹּרוֹת וְאָמַרְנוּ חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ

וְנִרְאֶה מַה־יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃
וְנִרְאֶה מַה־יִּהְיוּ חֲלֹמֹתָיו׃

וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃
וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן וַיַּצִּלֵהוּ מִיָּדָם וַיֹּאמֶר לֹא נַכֶּנּוּ נָפֶשׁ׃

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אַל־תִּשְׁפְּכוּ־דָם הַשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר
וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם רְאוּבֵן אַל־תִּשְׁפְּכוּ־דָם הַשְׁלִכוּ אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר הַזֶּה אֲשֶׁר

בַּמִּדְבָּר וְיָד אַל־תִּשְׁלְחוּ־בוֹ בְּלַעְבוּר הַצִּילוֹ מִיָּדָם לַהֲשִׁיבוֹ אֶל־אָבִיו׃
בַּמִּדְבָּר וְיָד אַל־תִּשְׁלְחוּ־בוֹ בְּלַעְבוּר הַצִּילוֹ מִיָּדָם לַהֲשִׁיבוֹ אֶל־אָבִיו׃

וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־כֻּתָּנְתּוֹ אֶת־כְּתֹנֶת
וַיְהִי כַּאֲשֶׁר־בָּא יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו וַיַּפְשִׁיטוּ אֶת־יוֹסֵף אֶת־כֻּתָּנְתּוֹ אֶת־כְּתֹנֶת

הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו׃
הַפַּסִּים אֲשֶׁר עָלָיו׃

וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם׃
וַיִּקָּחֻהוּ וַיַּשְׁלִכוּ אֹתוֹ הַבֹּרָה וְהַבּוֹר רֵק אֵין בּוֹ מָיִם׃

וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל לָחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אָרְחַת יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה
וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל לָחֶם וַיִּשְׂאוּ עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה אָרְחַת יִשְׁמְעֵאלִים בָּאָה

מִגִּלְעָד וְגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים נְכֹאת וּצְרִי וָלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיִם׃
מִגִּלְעָד וְגְמַלֵּיהֶם נֹשְׂאִים נְכֹאת וּצְרִי וָלֹט הוֹלְכִים לְהוֹרִיד מִצְרָיִם׃

וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו מַה־בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת־אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמוֹ׃
וַיֹּאמֶר יְהוּדָה אֶל־אֶחָיו מַה־בֶּצַע כִּי נַהֲרֹג אֶת־אָחִינוּ וְכִסִּינוּ אֶת־דָּמוֹ׃

לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ אַל־תְּהִי בּוֹ כִּי אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא
לְכוּ וְנִמְכְּרֶנּוּ לַיִּשְׁמְעֵאלִים וְיָדֵנוּ אַל־תְּהִי בּוֹ כִּי אָחִינוּ בְשָׂרֵנוּ הוּא

וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו׃
וַיִּשְׁמְעוּ אֶחָיו׃

וַיַּעַבְרוּ אַנְשֵׁי מִדְיָנִים סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ
וַיַּעַבְרוּ אַנְשֵׁי מִדְיָנִים סֹחֲרִים וַיִּמְשְׁכוּ וַיַּעֲלוּ אֶת־יוֹסֵף מִן־הַבּוֹר וַיִּמְכְּרוּ

אֶת־יוֹסֵף לַיִּשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרָיְמָה׃
אֶת־יוֹסֵף לַיִּשְׁמְעֵאלִים בְּעֶשְׂרִים כָּסֶף וַיָּבִיאוּ אֶת־יוֹסֵף מִצְרָיְמָה׃

וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃
וַיָּשָׁב רְאוּבֵן אֶל־הַבּוֹר וְהִנֵּה אֵין־יוֹסֵף בַּבּוֹר וַיִּקְרַע אֶת־בְּגָדָיו׃

וַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אָנִי בָא׃
וַיָּשָׁב אֶל־אֶחָיו וַיֹּאמֶר הַיֶּלֶד אֵינֶנּוּ וַאֲנִי אָנָה אָנִי בָא׃

וַיִּקְחוּ אֶת־כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת־הַכֻּתֹּנֶת בַּדָּם׃
וַיִּקְחוּ אֶת־כְּתֹנֶת יוֹסֵף וַיִּשְׁחֲטוּ שְׂעִיר עִזִּים וַיִּטְבְּלוּ אֶת־הַכֻּתֹּנֶת בַּדָּם׃

וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ
וַיְשַׁלְּחוּ אֶת־כְּתֹנֶת הַפַּסִּים וַיָּבִיאוּ אֶל־אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ זֹאת מָצָאנוּ

הַכֶּר־נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ הִוא אִם־לֹא׃
הַכֶּר־נָא הַכְּתֹנֶת בִּנְךָ הִוא אִם־לֹא׃

וַיַּכִּרָהּ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף׃
וַיַּכִּרָהּ וַיֹּאמֶר כְּתֹנֶת בְּנִי חַיָּה רָעָה אֲכָלָתְהוּ טָרֹף טֹרַף יוֹסֵף׃

וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ יָמִים רַבִּים׃
וַיִּקְרַע יַעֲקֹב שִׂמְלֹתָיו וַיָּשֶׂם שַׂק בְּמָתְנָיו וַיִּתְאַבֵּל עַל־בְּנוֹ יָמִים רַבִּים׃

וַיָּקֻמוּ כָּל־בָּנָיו וְכָל־בְּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרֵד אֶל־בְּנִי
וַיָּקֻמוּ כָּל־בָּנָיו וְכָל־בְּנֹתָיו לְנַחֲמוֹ וַיְמָאֵן לְהִתְנַחֵם וַיֹּאמֶר כִּי־אֵרֵד אֶל־בְּנִי

אָבֵל שְׁאֹלָה וַיִּבְךְּ אֹתוֹ אָבִיו׃
אָבֵל שְׁאֹלָה וַיִּבְךְּ אֹתוֹ אָבִיו׃

וַיִּשְׁקְלוּ הַמִּדְיָנִים אֹתוֹ בְּמִצְרַיִם לְפוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים׃
וַיִּשְׁקְלוּ הַמִּדְיָנִים אֹתוֹ בְּמִצְרַיִם לְפוֹטִיפַר סְרִיס פַּרְעֹה שַׂר הַטַּבָּחִים׃

ⴰⵎⵓⵔ ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉ
ⵏⵜⵜⴰ ⵉⵎⵓⵔ ⵙ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ
ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵉⵎⵣⵡⵔⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉ
ⵏⵜⵜⴰ ⵏⵜⵜⵉⵏ ⴰⵏ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⴰ
ⵏⵜⵜⴰ ⵏⵉ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ
ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉ
ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉ
ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⴰ
ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ ⵜⵜⵓⵔⵉ ⵏⵜⵜⴰ ⵜⵎⵣⵡⵔⵜ

בְּיוֹם הַהוּא, נָתַן הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה אֶת בֵּית הָמָן צוֹרֵר הַיְּהוּדִים, וּמָרְדֳּכַי בָּא לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, כִּי הִגִּידָה אֶסְתֵּר מָה הוּא לָהּ. וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ אֲשֶׁר הֶעֱבִיר מֵהָמָן, וַיִּתְּנָהּ לְמָרְדֳּכָי; וַתָּשֶׂם אֶסְתֵּר אֶת מָרְדֳּכַי עַל בֵּית הָמָן. וַתּוֹסֶף אֶסְתֵּר וַתְּדַבֵּר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וַתִּפֹּל לִפְנֵי רַגְלָיו, וַתֵּבְךְּ וַתִּתְחַנֶּן לוֹ, לְהַעֲבִיר אֶת רָעַת הָמָן הָאֲגָגִי, וְאֶת מַחֲשַׁבְתּוֹ אֲשֶׁר חָשַׁב עַל הַיְּהוּדִים. וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת שַׁרְבִיט הַזָּהָב, וַתָּקָם אֶסְתֵּר וַתַּעֲמֹד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. וַתֹּאמֶר, אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב, וְאִם מָצָאתִי חֵן לְפָנָיו, וְכָשֵׁר הַדָּבָר לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וְטוֹבָה אֲנִי בְּעֵינָיו, יִכָּתֵב לְהָשִׁיב אֶת הַסְּפָרִים מַחֲשֶׁבֶת הָמָן בֶּן הַמְּדָתָא הָאֲגָגִי, אֲשֶׁר כָּתַב לְאַבֵּד אֶת הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ. כִּי אֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בָּרָעָה אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת עַמִּי, וְאֵיכָכָה אוּכַל וְרָאִיתִי בְּאָבְדַן מוֹלַדְתִּי. וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְלִמָּרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי, הִנֵּה בֵּית הָמָן נָתַתִּי לְאֶסְתֵּר, וְאֹתוֹ תָלוּ עַל הָעֵץ, עַל אֲשֶׁר שָׁלַח יָדוֹ בַּיְּהוּדִים. וְאַתֶּם כִּתְבוּ עַל הַיְּהוּדִים כַּטּוֹב בְּעֵינֵיכֶם בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ, וְחוֹתָמוּ בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ, כִּי כְתָב אֲשֶׁר נִכְתָּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ וְנֶחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ, אֵין לְהָשִׁיב. וַיִּקָּרְאוּ סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בָּעֵת הַהִיא בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי הוּא חֹדֶשׁ סִיוָן בִּשְׁלוֹשָׁה וְעֶשְׂרִים בּוֹ, וַיִּכָּתֵב כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה מָרְדֳּכַי אֶל הַיְּהוּדִים וְאֶל הָאֲחַשְׁדַּרְפְּנִים וְהַפַּחוֹת וְהַשָּׂרִים אֲשֶׁר מֵהֹדּוּ וְעַד כּוּשׁ, מֵאָה עֶשְׂרִים וָשֶׁבַע מְדִינָה, אֶל מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְאֶל עַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ, וְאֶל הַיְּהוּדִים כִּכְתָבָם וְכִלְשׁוֹנָם. וַיִּכְתֹּב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ, וַיַּחְתֹּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ, וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ, אַבִּירֵי הָרַמָּכִים בְּנֵי הָרַהָמִים. אֲשֶׁר נָתַן הַמֶּלֶךְ לַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל עִיר וָעִיר, לְהִקָּהֵל וְלַעֲמֹד עַל נַפְשָׁם, לְהַשְׁמִיד וְלַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל חֵיל עַם וּמְדִינָה הַצָּרִים אֹתָם, טַפָּם וְנָשִׁים, וּשְׁלָלָם לָבוֹז. בְּיוֹם אֶחָד בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ, בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר. פַּתְשֶׁגֶן הַכְּתָב לְהִנָּתֵן דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְּלוּי לְכָל הָעַמִּים, וְלִהְיוֹת הַיְּהוּדִים מוּכָנִים לַיּוֹם הַזֶּה לְהִנָּקֵם מֵאֹיְבֵיהֶם. הָרָצִים רֹכְבֵי הָרֶכֶשׁ אַבִּירֵי הָרַמָּכִים בְּנֵי הָרַהָמִים יָצְאוּ מְבֹהָלִים מְדֻחָפִים בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ, וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה. וּמָרְדֳּכַי יָצָא מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ בִּלְבוּשׁ מַלְכוּת תְּכֵלֶת וָחוּר וַעֲטֶרֶת זָהָב גְּדוֹלָה וְתַכְרִיךְ בּוּץ וְאַרְגָּמָן, וְהָעִיר שׁוּשָׁן צָהֲלָה וְשָׂמֵחָה. לַיְּהוּדִים הָיְתָה אוֹרָה וְשִׂמְחָה וְשָׂשׂוֹן וִיקָר. וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה וּבְכָל עִיר וָעִיר, מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ, שִׂמְחָה לַיְּהוּדִים מִשְׁתֶּה וְיוֹם טוֹב. וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ מִתְיַהֲדִים, כִּי נָפַל פַּחַד הַיְּהוּדִים עֲלֵיהֶם.

ברוך טוב שבח

של פסח, וכולן בסדרה אחת על הסדר אחד וכו' ועיין בשבת פרק במה מדליקין (דף כג:) ובפרק ר' עקיבא (דף מו.) ובפרק ר' אליעזר (דף קלד.) ובפרק אלו דברים (דף קלה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קלו.) ובפרק אלו דברים (דף קלח.) ובפרק ר' אליעזר (דף קמ.) ובפרק אלו דברים (דף קמא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קמב.) ובפרק אלו דברים (דף קמג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קמד.) ובפרק אלו דברים (דף קמה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קמו.) ובפרק אלו דברים (דף קמז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קמח.) ובפרק אלו דברים (דף קמט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קנ.) ובפרק אלו דברים (דף קנא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קנב.) ובפרק אלו דברים (דף קנג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קנד.) ובפרק אלו דברים (דף קנה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קנו.) ובפרק אלו דברים (דף קנז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קנח.) ובפרק אלו דברים (דף קנט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קס.) ובפרק אלו דברים (דף קסא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קסב.) ובפרק אלו דברים (דף קסג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קסד.) ובפרק אלו דברים (דף קסה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קסו.) ובפרק אלו דברים (דף קסז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קסח.) ובפרק אלו דברים (דף קסט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קע.) ובפרק אלו דברים (דף קעא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קעב.) ובפרק אלו דברים (דף קעג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קעד.) ובפרק אלו דברים (דף קעה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קעו.) ובפרק אלו דברים (דף קעז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קעח.) ובפרק אלו דברים (דף קעט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קפ.) ובפרק אלו דברים (דף קפא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קפב.) ובפרק אלו דברים (דף קפג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קפד.) ובפרק אלו דברים (דף קפה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קפו.) ובפרק אלו דברים (דף קפז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קפח.) ובפרק אלו דברים (דף קפט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קצ.) ובפרק אלו דברים (דף קצא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קצב.) ובפרק אלו דברים (דף קצג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קצד.) ובפרק אלו דברים (דף קצה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קצו.) ובפרק אלו דברים (דף קצז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קצח.) ובפרק אלו דברים (דף קצט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קק.) ובפרק אלו דברים (דף קקא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקב.) ובפרק אלו דברים (דף קקג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקד.) ובפרק אלו דברים (דף קקה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקו.) ובפרק אלו דברים (דף קקז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקח.) ובפרק אלו דברים (דף קקט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקי.) ובפרק אלו דברים (דף קקיא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקיב.) ובפרק אלו דברים (דף קקיג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקיד.) ובפרק אלו דברים (דף קקיה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקיו.) ובפרק אלו דברים (דף קקיז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקיח.) ובפרק אלו דברים (דף קקיט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקכ.) ובפרק אלו דברים (דף קקכא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקכב.) ובפרק אלו דברים (דף קקכג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקכד.) ובפרק אלו דברים (דף קקכה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקכו.) ובפרק אלו דברים (דף קקכז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקכח.) ובפרק אלו דברים (דף קקכט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקל.) ובפרק אלו דברים (דף קקלא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקלב.) ובפרק אלו דברים (דף קקלג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקלד.) ובפרק אלו דברים (דף קקלה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקלו.) ובפרק אלו דברים (דף קקלז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקלח.) ובפרק אלו דברים (דף קקלט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקמ.) ובפרק אלו דברים (דף קקמא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקמב.) ובפרק אלו דברים (דף קקמג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקמד.) ובפרק אלו דברים (דף קקמה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקמו.) ובפרק אלו דברים (דף קקמז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקמח.) ובפרק אלו דברים (דף קקמט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקנ.) ובפרק אלו דברים (דף קקנא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקנב.) ובפרק אלו דברים (דף קקנג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקנד.) ובפרק אלו דברים (דף קקנה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקנו.) ובפרק אלו דברים (דף קקנז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקנח.) ובפרק אלו דברים (דף קקנט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקס.) ובפרק אלו דברים (דף קקסא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקסב.) ובפרק אלו דברים (דף קקסג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקסד.) ובפרק אלו דברים (דף קקסה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקסו.) ובפרק אלו דברים (דף קקסז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקסח.) ובפרק אלו דברים (דף קקסט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקע.) ובפרק אלו דברים (דף קקעא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקעב.) ובפרק אלו דברים (דף קקעג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקעד.) ובפרק אלו דברים (דף קקעה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקעו.) ובפרק אלו דברים (דף קקעז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקעח.) ובפרק אלו דברים (דף קקעט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקפ.) ובפרק אלו דברים (דף קקפא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקפב.) ובפרק אלו דברים (דף קקפג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקפד.) ובפרק אלו דברים (דף קקפה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקפו.) ובפרק אלו דברים (דף קקפז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקפח.) ובפרק אלו דברים (דף קקפט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקצ.) ובפרק אלו דברים (דף קקצא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקצב.) ובפרק אלו דברים (דף קקצג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקצד.) ובפרק אלו דברים (דף קקצה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקצו.) ובפרק אלו דברים (דף קקצז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקצח.) ובפרק אלו דברים (דף קקצט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקק.) ובפרק אלו דברים (דף קקקא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקי.) ובפרק אלו דברים (דף קקקיא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקיב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקיג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקיד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקיה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקיו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקיז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקיח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקיט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקכ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקכא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקכב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקכג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקכד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקכה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקכו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקכז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקכח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקכט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקל.) ובפרק אלו דברים (דף קקקלא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקלב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקלג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקלד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקלה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקלו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקלז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקלח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקלט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקמ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקמא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקמב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקמג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקמד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקמה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקמו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקמז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקמח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקמט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקנ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקנא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקנב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקנג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקנד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקנה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקנו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקנז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקנח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקנט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקס.) ובפרק אלו דברים (דף קקקסא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקסב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקסג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקסד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקסה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקסו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקסז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקסח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקסט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקע.) ובפרק אלו דברים (דף קקקעא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקעב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקעג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקעד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקעה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקעו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקעז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקעח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקעט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקפ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקפא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקפב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקפג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקפד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקפה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקפו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקפז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקפח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקפט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקצ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקצא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקצב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקצג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקצד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקצה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקצו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקצז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקצח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקצט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקק.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקי.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקיא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקיב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקיג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקיד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקיה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקיו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקיז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקיח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקיט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקכ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקכא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקכב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקכג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקכד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקכה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקכו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקכז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקכח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקכט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקל.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקלא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקלב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקלג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקלד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקלה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקלו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקלז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקלח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקלט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקמ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקמא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקמב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקמג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקמד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקמה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקמו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקמז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקמח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקמט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקנ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקנא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקנב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקנג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקנד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקנה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקנו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקנז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקנח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקנט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקס.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקסא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקסב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקסג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקסד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקסה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקסו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקסז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקסח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקסט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקע.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקעא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקעב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקעג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקעד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקעה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקעו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקעז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקעח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקעט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקפ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקפא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקפב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקפג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקפד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקפה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקפו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקפז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקפח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקפט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקצ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקצא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקצב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקצג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקצד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקצה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקצו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקצז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקצח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקצט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקק.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקי.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקיא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקיב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקיג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקיד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקיה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקיו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקיז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקיח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקיט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקכ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקכא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקכב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקכג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקכד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקכה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקכו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקכז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקכח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקכט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקל.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקלא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקלב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקלג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקלד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקלה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקלו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקלז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקלח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקלט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקמ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקמא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקמב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקמג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקמד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקמה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקמו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקמז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקמח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקמט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקנ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקנא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקנב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקנג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקנד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקנה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקנו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקנז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקנח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקנט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקס.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקסא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקסב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקסג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקסד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקסה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקסו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקסז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקסח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקסט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקע.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקעא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקעב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקעג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקעד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקעה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקעו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקעז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקעח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקעט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקפ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקפא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקפב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקפג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקפד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקפה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקפו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקפז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקפח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקפט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקצ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקצא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקצב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקצג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקצד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקצה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקצו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקצז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקצח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקצט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקק.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקי.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקיא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקיב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקיג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקיד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקיה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקיו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקיז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקיח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקיט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקכ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקכא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקכב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקכג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקכד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקכה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקכו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקכז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקכח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקכט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקל.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקלא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקלב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקלג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקלד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקלה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקלו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקלז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקלח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקלט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקמ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקמא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקמב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקמג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקמד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקמה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקמו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקמז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקמח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקמט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקנ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקנא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקנב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקנג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקנד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקנה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקנו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקנז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקנח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקנט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקס.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקסא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקסב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקסג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקסד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקסה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקסו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקסז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקסח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקסט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקע.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקעא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקעב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקעג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקעד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקעה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקעו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקעז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקעח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקעט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקפ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקפא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקפב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקפג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקפד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקפה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקפו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקפז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקפח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקפט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקצ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקצא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקצב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקצג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקצד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקצה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקצו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקצז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקצח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקצט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקק.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקי.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקיא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקיב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקיג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקיד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקיה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקיו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקיז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקיח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקיט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקכ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקכא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקכב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקכג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקכד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקכה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקכו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקכז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקכח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקכט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקל.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקלא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקלב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקלג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקלד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקלה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקלו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקלז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקלח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקלט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקמ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקמא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקמב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקמג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקמד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקמה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקמו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקמז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקמח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקמט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקנ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקנא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקנב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקנג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקנד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקנה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקנו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקנז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקנח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקנט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקס.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקסא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקסב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקסג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקסד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקסה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקסו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקסז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקסח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקסט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקע.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקעא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקעב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקעג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקעד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקעה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקעו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקעז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקעח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקעט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקפ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקפא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקפב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקפג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקפד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקפה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקפו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקפז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקפח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקפט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקצ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקצא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקצב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקצג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקצד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקצה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקצו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקצז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקצח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקצט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקק.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקקא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקקב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקקג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקקד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקקה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקקו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקקז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקקח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקקט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקקי.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקקיא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקקיב.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקקיג.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקקיד.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקקיה.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקקיו.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקקיז.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקקיח.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקקיט.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקקקקקקקכ.) ובפרק אלו דברים (דף קקקקקקקקכא.) ובפרק ר' אליעזר (דף קקק

ביום שלישי שלפסח

ומפטיר קורא ובחדש הראשון כמהמול ומפטיר במלכים בפסח ישמיהו ויאמר המלך

יום רביעי שלפסח

שהוא יום כמשהו לחול שלפסח . קורין קדש לי כל בכור עד סוף
פרשת בא אל פרעה . וקורין בה שלשה בה אחד . והביאך קורא ג׳
פרשת פתח בפרש הכוסף ומהחיל מן והקרבתם .

יום חמישי שלפסח

שהוא שני לחול של מועד . קורין ג׳ בה אחד בפרשת ויהי בחצי הלילה
עם כפך הלוה עם עמו . שר לא הבשיל גדי בחלב אמו . והביאך ג׳
קורא והקרבתם בפרשת פתח כמהמול .

יום ששי שלפסח

שהוא יום רביעי לחול שלמועד . קורין ג׳ בה אחד בפרשת כי תשא
סיכי . ויעשו בה ישפיל עם הפסח במועדו . שר ולפני ולמזרח תמרים
והביאך קורא בפרשת בהעלותך . והביאך קורא והקרבתם .

יום שביעי שלפסח

שהוא יום טוב ראשון משם ישיב טובים ממועדם שלפסח . קורין ה׳
בה אחד מפרשת ויהי בשלח שר כי גוי לי רפתך . ומפטיר קורא
והקרבתם . ומפטיר בשמואל ויהבר דוד לה׳ .

יום שמיני שלפסח

וסימן לקריאתך הללו

הפרשה . ומפטיר קורא והקרבתם . ומפטיר בישעי שהיה היום בנוב .
הבאוי שר סלק הפרי . ואם הוא שבת מתחילין מן כי יקרא שר סרה
שהוא יום טוב אחד של פסח . קורין ה׳ בה אחד בפרשת כל בכור כל
זכר . ויעשו בה ישפיל עם הפסח במועדו . שר ולפני ולמזרח תמרים
והביאך קורא בפרשת בהעלותך . והביאך קורא והקרבתם .

אך אמנם

ויהי הפרי של כל שנה ושנה .

מפטיר קורא והקרבתם . ומפטיר ביחזקאל היתה עלי יד .
פסח . קורין בפרשת כי תשא מן רוזה מהם מוכר . ופסל לך שר בחלב אמו . ומפטיר
פסל . קדשי . בבקר . מדברי . שלח בוכרי . לשלם בשבת מהפסח הפרי קורין בפרי הוה . משר . תורת .
מי יבא פסח במרישי בשבת מהפסח הפרי הוה קורין בפרי הוה . משר . תורת .

משך · תורא · קרש · בכספא · פסל · במרבריא · שלח · בוכרא

ברוך

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה אֶת יוֹם טוֹב הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וּדְבָרְךָ אֱמֶת וְקַיָּם לָעַד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ מְקַדֵּשׁ יִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים

מוסף לשני ימים טובים ראשוני של פסח

מִפְּנֵי חַטָּאֵינוּ וְעַוֹנוֹת אֲבוֹתֵינוּ נִתְרַחֵק מִמִּשְׁכַּן כְּבוֹדֶךָ וּמִמְּקוֹם תִּפְאַרְתֶּךָ שֶׁהָיָה לְמִשְׁכַּן שִׁמְךָ בְּתַחְלָה בְּיַד אוֹיְבִים שֶׁשִּׁבְּרוּ וְהִשְׁחִיתוּ וְהִרְעִישׁוּ וְהִגְבִּיהוּ וְהִגְדִּילוּ וְהִצְלִיחוּ וְהִשְׁלִיטוּ וְהִרְחִיבוּ וְהִפְרִיחוּ וְהִשְׁקִיטוּ וְהִשְׁלִימוּ וְהִשְׁבִּיתוּ וְהִשְׁכִּיחוּ וְהִמְשִׁילוּ וְהִמְלִיכוּ וְהִמְתִּיקוּ וְהִמְרִיקוּ וְהִמְרִיצוּ וְהִמְרִיאוּ וְהִמְרִיחוּ וְהִמְרִיעוּ וְהִמְרִיטוּ וְהִמְרִיבוּ וְהִמְרִיכוּ וְהִמְרִיסוּ וְהִמְרִיתוּ וְהִמְרִיזוּ וְהִמְרִיפוּ וְהִמְרִיגוּ וְהִמְרִיקוּ וְהִמְרִיצוּ וְהִמְרִיאוּ וְהִמְרִיחוּ וְהִמְרִיעוּ וְהִמְרִיטוּ וְהִמְרִיבוּ וְהִמְרִיכוּ וְהִמְרִיסוּ וְהִמְרִיתוּ וְהִמְרִיזוּ וְהִמְרִיפוּ וְהִמְרִיגוּ

וְעַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ רְצֵה בִמְנוּחָתֵנוּ קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְּךָ בֶּאֱמֶת וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן שַׁבָּת קָדְשֶׁךָ וְיָנוּחוּ בָהּ כָּל יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים

בְּתַר

בְּמִסְפָּרִים סוֹתֵם וְאֵינוֹ פָּתוּחַ אֶחָד מִן הַמִּסְפָּרִים

אַתָּה

רבה

סדר ברכת הלבנה

ראשון של שמיני עצרת, ויום מוספין ואין של עד יום ששי להקופה השני.
ואפילו הקדוש החדש בבוקר, ומבעוד יום מקדשין אין מקדשין אלא משיהא הזמן עד יום שב

מזמור לתודה

הַלְלוּהוּ, כָּל מַלְאָכָיו; הַלְלוּהוּ, כָּל צְבָאָיו. הַלְלוּהוּ, שֶׁמֶשׁ וְיָרֵחַ; הַלְלוּהוּ, כָּל כּוֹכְבֵי אוֹר. הַלְלוּהוּ, שְׁמֵי הַשָּׁמָיִם; וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל לַשָּׁמָיִם. יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי הוּא צִוָּה וְנִבְרָאוּ. וַיַּעֲמִידֵם לָעַד לְעוֹלָם; חָק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר. הַלְלוּ אֶת יְיָ מִן הָאָרֶץ, תַּנִּינִים וְכָל תְּהוֹמוֹת. אֵשׁ וּבָרָד, שֶׁלֶג וְקִיטוֹר; רוּחַ סְעָרָה, עֹשָׂה דְבָרוֹ. הֶהָרִים וְכָל גְּבָעוֹת; עֵץ פְּרִי וְכָל אֲרָזִים. הַחַיָּה וְכָל בְּהֵמָה; רֶמֶשׂ וְצִפּוֹר כָּנָף. מַלְכֵי אֶרֶץ וְכָל לְאֻמִּים; שָׂרִים וְכָל שֹׁפְטֵי אָרֶץ. בַּחוּרִים וְגַם בְּתוּלוֹת; זְקֵנִים עִם נְעָרִים. יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ, כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ; הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם. וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ, תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו; לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ. הַלְלוּיָהּ.

שאתה

שְׁאַתָּה, מְקֻדָּשׁ וּמְמֻנֶּה מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם, וְעוֹשֶׂה רְצוֹנְךָ. בְּנֵי עֲלִיָּתְךָ, לְשַׁבֵּחַ וּלְפָאֵר, לְרוֹמֵם וְלַהֲדִיר, לְקַדֵּשׁ וְלַעֲשׂוֹת מַלְכוּתְךָ וְזִכְרוֹנְךָ, לְבָרֵךְ וְלַהֲלֵל וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ. וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם מִיָּד עֹל מַלְכוּתְךָ, וְנוֹתֵן לָהֶם רְשׁוּת זֶה לָזֶה לְהִתְקַדֵּשׁ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל בָּעוֹלָם הַזֶּה, וְלִהְיוֹת מְקַדְּשִׁים לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל לֶעָתִיד לָבוֹא.

מהם קבוע לשולם ומהם מתחדשים מתחדשים מהם רבו להודות

משמיעים הזמן תפלתו בקול מזמור כפרי הזה בקול ובנגינה
ובאותו סדר הנאמר בשמיעת של פסח בשמיעת משיב הרוח, ובמוסף

יהיו לרצון וכו' אמן שלוש וכו'

אתה יצרת

אַתָּה יָצַרְתָּ מִקֶּדֶם כָּל מַעֲשֶׂיךָ בְּרֵאשִׁית, וְאַחַר כָּל מַעֲשֶׂיךָ הָיָה בְּרֵאשִׁית. וְעַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ נִכְתַּב בְּסֵפֶר בְּמִקְרֵה יִהְיוּ, וְכָל מַעֲשֶׂיךָ עוֹשִׂים אֱמֶת. וְאַתָּה הוּא לְבַדֶּךָ יָדַעְתָּ מַעֲשֵׂה כָל יְצוּרֶיךָ מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף, וְאֵין מַחֲשָׁבָה זָרָה לְפָנֶיךָ, וְלֹא נֶעְלָם דָּבָר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְאַתָּה הוּא לְבַדֶּךָ יָדַעְתָּ מַעֲשֵׂה כָל יְצוּרֶיךָ מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף, וְאֵין מַחֲשָׁבָה זָרָה לְפָנֶיךָ, וְלֹא נֶעְלָם דָּבָר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְאַתָּה הוּא לְבַדֶּךָ יָדַעְתָּ מַעֲשֵׂה כָל יְצוּרֶיךָ מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף, וְאֵין מַחֲשָׁבָה זָרָה לְפָנֶיךָ, וְלֹא נֶעְלָם דָּבָר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ. וְאַתָּה הוּא לְבַדֶּךָ יָדַעְתָּ מַעֲשֵׂה כָל יְצוּרֶיךָ מֵרֹאשׁ וְעַד סוֹף, וְאֵין מַחֲשָׁבָה זָרָה לְפָנֶיךָ, וְלֹא נֶעְלָם דָּבָר מִנֶּגֶד עֵינֶיךָ.

סדר כל הפרשיות של פסח

יום ראשון של פסח בפרשת בא אל פרעה

ויקרא

ה וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלַאֲבֹתֶיךָ וְנָתָנָהּ לָךְ׃
וְעָבַדְתָּ אֶת־הָעֲבֹדָה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה׃ ו שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מַצֹּת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
חַג לַיהוָה׃ ז מַצּוֹת יֵאָכֵל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חָמֵץ וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר
בְּכָל־גְּבֻלֶךָ׃ ח וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרָיִם׃
ט וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכָּרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְיָד חֲזָקָה
הוֹצִאֲךָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם׃ י וְשָׁמַרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָהּ מִיָּמִים יָמִימָה׃

יא וְהָיָה כִּי־יְבִאֲךָ אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלַאֲבֹתֶיךָ וְנָתָנָהּ לָךְ׃
יב וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר רֶחֶם לַיהוָה וְכָל־פֶּטֶר שֶׁגֶר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה־לְּךָ הַזְּכָרִים לַיהוָה׃
יג וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֶׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וַעֲרַפְתּוֹ וְכֹל בְּכוֹר אָדָם בְּבָנֶיךָ תִּפְדֶּה׃
יד וְהָיָה כִּי־יִשְׁאָלְךָ בִנְךָ מָחָר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה
מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים׃ טו וַיְהִי כִּי הִקְשָׁה פַרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג יְהוָה כָּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ
מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים
וְכָל־בְּכוֹר בָּנַי אֶפְדֶּה׃ טז וְהָיָה לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ
יְהוָה מִמִּצְרָיִם׃

יז וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת־הָעָם וְלֹא־נָחָם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא
כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן־יִנָּחֵם הָעָם בִּרְאֹתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרָיְמָה׃ יח וַיַּסֵּב אֱלֹהִים אֶת־הָעָם
דֶּרֶךְ הַמִּדְבָּר יַם־סוּף וַחֲמֻשִׁים עָלוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ יט וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־עַצְמוֹת
יוֹסֵף עִמּוֹ כִּי הַשְׁבֵּעַ הִשְׁבִּיעַ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פָּקֹד יִפְקֹד אֱלֹהִים אֶתְכֶם וְהַעֲלִתֶם
אֶת־עַצְמֹתַי מִזֶּה אִתְּכֶם׃ כ וַיִּסְעוּ מִסֻּכֹּת וַיַּחֲנוּ בְאֵתָם בִּקְצֵה הַמִּדְבָּר׃ כא וַיהוָה הֹלֵךְ
לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בְּעַמּוּד עָנָן לַנְחֹתָם הַדֶּרֶךְ וְלַיְלָה בְּעַמּוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם לָלֶכֶת יוֹמָם וָלָיְלָה׃
כב לֹא־יָמִישׁ עַמּוּד הֶעָנָן יוֹמָם וְעַמּוּד הָאֵשׁ לָיְלָה לִפְנֵי הָעָם׃

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׂה לְבֵית אָבֹת שֶׂה לַבָּיִת׃ וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת
מִשֶּׂה וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נְפָשֹׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ תָּכֻסוּ עַל־הַשֶּׂה׃
שֶׂה תָמִים זָכָר בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן־הַכְּשָׂבִים וּמִן־הָעִזִּים תִּקָּחוּ׃ וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת
עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל־קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעַרְבָּיִם׃
וְלָקְחוּ מִן־הַדָּם וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וְעַל־הַמַּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם׃
וְאָכְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי־אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל־מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃ אַל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא
וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם כִּי אִם־צְלִי אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־כְּרָעָיו וְעַל־קִרְבּוֹ׃ וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃ וְכָכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם
בְּרַגְלֵיכֶם וּמַקֶּלְכֶם בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפָּזוֹן פֶּסַח הוּא לַיהוָה׃

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׂה לְבֵית אָבֹת שֶׂה לַבָּיִת׃ וְאִם־יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת
מִשֶּׂה וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל־בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נְפָשֹׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ תָּכֻסוּ עַל־הַשֶּׂה׃
שֶׂה תָמִים זָכָר בֶּן־שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן־הַכְּשָׂבִים וּמִן־הָעִזִּים תִּקָּחוּ׃ וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת
עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כָּל־קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעַרְבָּיִם׃
וְלָקְחוּ מִן־הַדָּם וְנָתְנוּ עַל־שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וְעַל־הַמַּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם׃
וְאָכְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי־אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל־מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃ אַל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא
וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם כִּי אִם־צְלִי אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל־כְּרָעָיו וְעַל־קִרְבּוֹ׃ וְלֹא־תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר
וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃ וְכָכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם
בְּרַגְלֵיכֶם וּמַקֶּלְכֶם בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפָּזוֹן פֶּסַח הוּא לַיהוָה׃

וַיְהִי בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת הַמַּטֶּה וַיַּכֶּה אֶת הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹרָה לְעֵינֵי עַבְדֵי פַרְעֹה וְלְעֵינֵי עֲבָדָיו וַיֵּהָפְכוּ כָּל הַמַּיִם אֲשֶׁר בַּיְאֹר לְדָם׃ וְהַדָּגָה אֲשֶׁר בַּיְאֹר מֵתָה וַתִּבְאַשׁ הַיְאֹר וְלֹא יָכְלוּ מִצְרַיִם לִשְׁתּוֹת מַיִם מִן הַיְאֹר וַיְהִי הַדָּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ כֵן חַרְטֻמֵּי מִצְרַיִם בְּלָטֵיהֶם וַיֶּחֱזַק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ׃ וַיִּפֶן פַּרְעֹה וַיָּבֹא אֶל בֵּיתוֹ וְלֹא שָׁת לִבּוֹ גַּם לָזֹאת׃ וַיַּחְפְּרוּ כָל מִצְרַיִם סְבִיבֹת הַיְאֹר מַיִם לִשְׁתּוֹת כִּי לֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מִמֵּימֵי הַיְאֹר׃ וַיִּמָּלְאוּ שִׁבְעַת יָמִים אַחֲרֵי הַכּוֹת יְיָ אֶת הַיְאֹר׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פַּרְעֹה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְיָ שַׁלַּח עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ וְאִם מָאֵן אַתָּה לְשַׁלֵּחַ הִנֵּה אָנֹכִי נֹגֵף אֶת כָּל גְּבוּלְךָ בַּצְפַרְדְּעִים׃ וְשָׁרַץ הַיְאֹר צְפַרְדְּעִים וְעָלוּ וּבָאוּ בְּבֵיתֶךָ וּבַחֲדַר מִטָּתֶךָ וְעַל מִטָּתֶךָ וּבְבֵית עֲבָדֶיךָ וּבְעַמֶּךָ וּבְתַנּוּרֶיךָ וּבְמִשְׁאֲרֹתֶיךָ׃ וּבְךָ וּבְעַמְּךָ וּבְכָל עֲבָדֶיךָ יַעֲלוּ הַצְפַרְדְּעִים׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל אַהֲרֹן נְטֵה אֶת יָדְךָ בְּמַטֶּךָ עַל הַנְּהָרֹת עַל הַיְאֹרִים וְעַל הַיְבָשׁוֹת וְהַעַל אֶת הַצְפַרְדְּעִים עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיֵּט אַהֲרֹן יָדוֹ עַל מֵימֵי מִצְרַיִם וַתַּעַל הַצְפַרְדֵּעַ וַתְּכַס אֶת אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ חַרְטֻמִּים בְּלָטֵיהֶם וַיַּעֲלוּ אֶת הַצְפַרְדְּעִים עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר הַעְתִּירוּ אֶל יְיָ וְיָסֵר הַצְפַרְדְּעִים מִמֶּנִּי וּמֵעַמִּי וַאֲשַׁלְּחָה אֶת הָעָם וְיִזְבְּחוּ לַיְיָ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְפַרְעֹה הִתְפָּאֵר עָלַי לְמָתַי אַעְתִּיר לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וּלְעַמְּךָ לְהַכְרִית הַצְפַרְדְּעִים מִמְּךָ וּמִבָּתֶּיךָ רַק בַּיְאֹר תִּשָּׁאַרְנָה׃ וַיֹּאמֶר לְמָחָר וַיֹּאמֶר כִּדְבָרְךָ לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֵין כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ׃ וְסָרוּ הַצְפַרְדְּעִים מִמְּךָ וּמִבָּתֶּיךָ וּמֵעֲבָדֶיךָ וּמֵעַמֶּךָ רַק בַּיְאֹר תִּשָּׁאַרְנָה׃ וַיֵּצְאוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן מֵעִם פַּרְעֹה וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְיָ עַל דְּבַר הַצְפַרְדְּעִים אֲשֶׁר שָׂם לְפַרְעֹה׃ וַיַּעַשׂ יְיָ כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיָּמֻתוּ הַצְפַרְדְּעִים מִן הַבָּתִּים מִן הַחֲצֵרוֹת וּמִן הַשָּׂדוֹת׃ וַיִּצְבְּרֻם חֳמָרִם חֳמָרִם וַתִּבְאַשׁ הָאָרֶץ׃ וַיַּרְא פַּרְעֹה כִּי הָיְתָה הָרְוָחָה וְהַכְבֵּד אֶת לִבּוֹ וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אֱמֹר אֶל אַהֲרֹן נְטֵה אֶת יָדְךָ וְהַךְ אֶת עֲפַר הָאָרֶץ וְהָיָה לְכִנִּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ כֵן וַיֵּט אַהֲרֹן אֶת יָדוֹ בְּמַטֵּהוּ וַיַּךְ אֶת עֲפַר הָאָרֶץ וַתְּהִי הַכִּנָּם בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה כָּל עֲפַר הָאָרֶץ הָיָה כִנִּם בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיַּעֲשׂוּ כֵן חַרְטֻמִּים בְּלָטֵיהֶם לְהוֹצִיא אֶת הַכִּנִּם וְלֹא יָכֹלוּ וַתְּהִי הַכִּנָּם בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה׃ וַיֹּאמְרוּ הַחַרְטֻמִּם אֶל פַּרְעֹה אֶצְבַּע אֱלֹהִים הִוא וַיֶּחֱזַק לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שָׁמַע אֲלֵהֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה הַשְׁכֵּם בַּבֹּקֶר וְהִתְיַצֵּב לִפְנֵי פַרְעֹה הִנֵּה יוֹצֵא הַמָּיְמָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְיָ שַׁלַּח עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ כִּי אִם אֵינְךָ מְשַׁלֵּחַ אֶת עַמִּי הִנְנִי מַשְׁלִיחַ בְּךָ וּבַעֲבָדֶיךָ וּבְעַמְּךָ וּבְבָתֶּיךָ אֶת הֶעָרֹב וּמָלְאוּ בָתֵּי מִצְרַיִם אֶת הֶעָרֹב וְגַם הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הֵמָּה עָלֶיהָ׃ וְהִפְלֵיתִי בַיּוֹם הַהוּא אֶת אֶרֶץ גֹּשֶׁן אֲשֶׁר עַמִּי עֹמֵד עָלֶיהָ לְבִלְתִּי הֱיוֹת שָׁם עָרֹב לְמַעַן תֵּדַע כִּי אֲנִי יְיָ בְּקֶרֶב הָאָרֶץ׃ וְשַׂמְתִּי פְדֻת בֵּין עַמִּי וּבֵין עַמֶּךָ לְמָחָר יִהְיֶה הָאֹת הַזֶּה׃ וַיַּעַשׂ יְיָ כֵּן וַיָּבֹא עָרֹב כָּבֵד בֵּיתָה פַרְעֹה וּבֵית עֲבָדָיו וּבְכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם תִּשָּׁחֵת הָאָרֶץ מִפְּנֵי הֶעָרֹב׃ וַיִּקְרָא פַרְעֹה לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר לְכוּ זִבְחוּ לֵאלֹהֵיכֶם בָּאָרֶץ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לֹא נָכוֹן לַעֲשׂוֹת כֵּן כִּי תוֹעֲבַת מִצְרַיִם נִזְבַּח לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ הֵן נִזְבַּח אֶת תּוֹעֲבַת מִצְרַיִם לְעֵינֵיהֶם וְלֹא יִסְקְלֻנוּ׃ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים נֵלֵךְ בַּמִּדְבָּר וְזָבַחְנוּ לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ כַּאֲשֶׁר יֹאמַר אֵלֵינוּ׃ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אָנֹכִי אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וּזְבַחְתֶּם לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם בַּמִּדְבָּר רַק הַרְחֵק לֹא תַרְחִיקוּ לָלֶכֶת הַעְתִּירוּ בְּעַדִי׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי יוֹצֵא מֵעִמָּךְ וְהַעְתַּרְתִּי אֶל יְיָ וְסָר הֶעָרֹב מִפַּרְעֹה מֵעֲבָדָיו וּמֵעַמּוֹ מָחָר רַק אַל יֹסֵף פַּרְעֹה הָתֵל לְבִלְתִּי שַׁלַּח אֶת הָעָם לִזְבֹּחַ לַיְיָ׃ וַיֵּצֵא מֹשֶׁה מֵעִם פַּרְעֹה וַיֶּעְתַּר אֶל יְיָ׃ וַיַּעַשׂ יְיָ כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיָּסַר הֶעָרֹב מִפַּרְעֹה מֵעֲבָדָיו וּמֵעַמּוֹ לֹא נִשְׁאַר אֶחָד׃ וַיַּכְבֵּד פַּרְעֹה אֶת לִבּוֹ גַּם בַּפַּעַם הַזֹּאת וְלֹא שִׁלַּח אֶת הָעָם׃

וארא

וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה בֹּא אֶל פַּרְעֹה כִּי אֲנִי הִכְבַּדְתִּי אֶת לִבּוֹ וְאֶת לֵב עֲבָדָיו לְמַעַן שִׁתִי אֹתֹתַי אֵלֶּה בְּקִרְבּוֹ׃ וּלְמַעַן תְּסַפֵּר בְּאָזְנֵי בִנְךָ וּבֶן בִּנְךָ אֵת אֲשֶׁר הִתְעַלַּלְתִּי בְּמִצְרַיִם וְאֶת אֹתֹתַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בָם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְיָ׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל פַּרְעֹה וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים עַד מָתַי מֵאַנְתָּ לֵהָעָנוֹת מִפָּנָי שַׁלַּח עַמִּי וְיַעַבְדֻנִי׃ כִּי אִם מָאֵן אַתָּה לְשַׁלֵּחַ אֶת עַמִּי הִנְנִי מֵבִיא מָחָר אַרְבֶּה בִּגְבֻלֶךָ׃ וְכִסָּה אֶת עֵין הָאָרֶץ וְלֹא יוּכַל לִרְאוֹת אֶת הָאָרֶץ וְאָכַל אֶת יֶתֶר הַפְּלֵטָה הַנִּשְׁאֶרֶת לָכֶם מִן הַבָּרָד וְאָכַל אֶת כָּל עֵץ הַצֹּמֵחַ לָכֶם מִן הַשָּׂדֶה׃ וּמָלְאוּ בָתֶּיךָ וּבָתֵּי כָל עֲבָדֶיךָ וּבָתֵּי כָל מִצְרַיִם אֲשֶׁר לֹא רָאוּ אֲבֹתֶיךָ וַאֲבוֹת אֲבֹתֶיךָ מִיּוֹם הֱיוֹתָם עַל הָאֲדָמָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה׃ וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי פַרְעֹה אֵלָיו עַד מָתַי יִהְיֶה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ שַׁלַּח אֶת הָאֲנָשִׁים וְיַעַבְדוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיהֶם הֲטֶרֶם תֵּדַע כִּי אָבְדָה מִצְרָיִם׃ וַיֻּשַׁב אֶת מֹשֶׁה וְאֶת אַהֲרֹן אֶל פַּרְעֹה וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם לְכוּ עִבְדוּ אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם מִי וָמִי הַהֹלְכִים׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה בִּנְעָרֵינוּ וּבִזְקֵנֵינוּ נֵלֵךְ בְּבָנֵינוּ וּבִבְנוֹתֵינוּ בְּצֹאנֵנוּ וּבִבְקָרֵנוּ נֵלֵךְ כִּי חַג יְיָ לָנוּ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יְהִי כֵן יְיָ עִמָּכֶם כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת טַפְּכֶם רְאוּ כִּי רָעָה נֶגֶד פְּנֵיכֶם׃ לֹא כֵן לְכוּ נָא הַגְּבָרִים וְעִבְדוּ אֶת יְיָ כִּי אֹתָהּ אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיְגָרֶשׁ אֹתָם מֵאֵת פְּנֵי פַרְעֹה׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה נְטֵה אֶת יָדְךָ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם בָּאַרְבֶּה וְיַעַל עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וְיֹאכַל אֶת כָּל עֵשֶׂב הָאָרֶץ אֵת כֹּל אֲשֶׁר הִשְׁאִיר הַבָּרָד׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת מַטֵּהוּ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיהוָה נִהַג רוּחַ קָדִים בָּאָרֶץ כָּל הַיּוֹם הַהוּא וְכָל הַלָּיְלָה הָיָה הַבֹּקֶר רוּחַ הַקָּדִים נָשָׂא אֶת הָאַרְבֶּה׃ וַיַּעַל הָאַרְבֶּה עַל כָּל אֶרֶץ מִצְרַיִם וַיָּנַח בְּכָל גְּבוּל מִצְרָיִם כָּבֵד מְאֹד לְפָנָיו לֹא הָיָה כֵן אַרְבֶּה כָּמֹהוּ וְאַחֲרָיו לֹא יִהְיֶה כֵּן׃ וַיְכַס אֶת עֵין כָּל הָאָרֶץ וַתֶּחְשַׁךְ הָאָרֶץ וַיֹּאכַל אֶת כָּל עֵשֶׂב הָאָרֶץ וְאֶת כָּל פְּרִי הָעֵץ אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבָּרָד וְלֹא נוֹתַר כָּל יָרָק בָּעֵץ וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וַיְמַהֵר פַּרְעֹה לִקְרֹא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן וַיֹּאמֶר חָטָאתִי לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם׃ וְעַתָּה שָׂא נָא חַטָּאתִי אַךְ הַפַּעַם וְהַעְתִּירוּ לַיְיָ אֱלֹהֵיכֶם וְיָסֵר מֵעָלַי רַק אֶת הַמָּוֶת הַזֶּה׃ וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה וַיֶּעְתַּר אֶל יְיָ׃ וַיַּהֲפֹךְ יְיָ רוּחַ יָם חָזָק מְאֹד וַיִּשָּׂא אֶת הָאַרְבֶּה וַיִּתְקָעֵם יַמָּה סוּף לֹא נִשְׁאַר אַרְבֶּה אֶחָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרָיִם׃ וַיְחַזֵּק יְיָ אֶת לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה נְטֵה אֶת יָדְךָ הַשָּׁמַיִם וְיִהְיֶה חֹשֶׁךְ עַל אֶרֶץ מִצְרַיִם וְיָמֵשׁ חֹשֶׁךְ׃ וַיֵּט מֹשֶׁה אֶת יָדוֹ עַל הַשָּׁמַיִם וַיְהִי חֹשֶׁךְ אֲפֵלָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים׃ לֹא רָאוּ אִישׁ אֶת אָחִיו וְלֹא קָמ אִישׁ מִתַּחְתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים וּלְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אוֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם׃ וַיִּקְרָא פַרְעֹה אֶל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לְכוּ עִבְדוּ אֶת יְיָ רַק צֹאנְכֶם וּבְקַרְכֶם יֻצָּג גַּם טַפְּכֶם יֵלֵךְ עִמָּכֶם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה גַּם אַתָּה תִתֵּן בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעֹלוֹת וְעָשִׂינוּ לַיְיָ אֱלֹהֵינוּ׃ וְגַם מִקְנֵנוּ יֵלֵךְ עִמָּנוּ לֹא תִשָּׁאֵר פַּרְסָה כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לַעֲבֹד אֶת יְיָ אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ לֹא נֵדַע מַה נַּעֲבֹד אֶת יְיָ עַד בֹּאֵנוּ שָׁמָּה׃ וַיְחַזֵּק יְיָ אֶת לֵב פַּרְעֹה וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחָם׃ וַיֹּאמֶר לוֹ פַּרְעֹה לֵךְ מֵעָלָי הִשָּׁמֶר לְךָ אַל תֹּסֶף רְאוֹת פָּנַי כִּי בְּיוֹם רְאֹתְךָ פָנַי תָּמוּת׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֵּן דִּבַּרְתָּ לֹא אֹסֵף עוֹד רְאוֹת פָּנֶיךָ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה עוֹד נֶגַע אֶחָד אָבִיא עַל פַּרְעֹה וְעַל מִצְרַיִם אַחֲרֵי כֵן יְשַׁלַּח אֶתְכֶם מִזֶּה כְּשַׁלְּחוֹ כָּלָה גָּרֵשׁ יְגָרֵשׁ אֶתְכֶם מִזֶּה׃ דַּבֶּר נָא בְּאָזְנֵי הָעָם וְיִשְׁאֲלוּ אִישׁ מֵאֵת רֵעֵהוּ וְאִשָּׁה מֵאֵת רְעוּתָהּ כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב׃ וַיִּתֵּן יְיָ אֶת חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרָיִם גַּם הָאִישׁ מֹשֶׁה גָּדוֹל מְאֹד בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּעֵינֵי עַבְדֵי פַרְעֹה וּבְעֵינֵי הָעָם׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה כֹּה אָמַר יְיָ כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה אֲנִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרָיִם׃ וּמֵת כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשִּׁפְחָה אֲשֶׁר אַחַר הָרֵחַיִם וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ וְהָיְתָה צְעָקָה גְּדוֹלָה בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר כָּמֹהוּ לֹא נִהְיָתָה וְכָמֹהוּ לֹא תֹסִף׃ וּלְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יֶחֱרַץ כֶּלֶב לְשֹׁנוֹ לְמֵאִישׁ וְעַד בְּהֵמָה לְמַעַן תֵּדְעוּן אֲשֶׁר יַפְלֶה יְיָ בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל׃ וְיָרְדוּ כָל עֲבָדֶיךָ אֵלֶּה אֵלַי וְהִשְׁתַּחֲווּ לִי לֵאמֹר צֵא אַתָּה וְכָל הָעָם אֲשֶׁר בְּרַגְלֶיךָ וְאַחֲרֵי כֵן אֵצֵא וַיֵּצֵא מֵעִם פַּרְעֹה בְּחָרִי אָף׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֹא יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פַּרְעֹה לְמַעַן רְבוֹת מוֹפְתַי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת כָּל הַמֹּפְתִים הָאֵלֶּה לִפְנֵי פַרְעֹה וַיְחַזֵּק יְיָ אֶת לֵב פַּרְעֹה וְלֹא שִׁלַּח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאַרְצוֹ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אַהֲרֹן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר׃ הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֹאשׁ חֳדָשִׁים רִאשׁוֹן הוּא לָכֶם לְחָדְשֵׁי הַשָּׁנָה׃ דַּבְּרוּ אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בֶּעָשֹׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְיִקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׂה לְבֵית אָבֹת שֶׂה לַבָּיִת׃ וְאִם יִמְעַט הַבַּיִת מִהְיוֹת משֶׂה וְלָקַח הוּא וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֹב אֶל בֵּיתוֹ בְּמִכְסַת נְפָשֹׁת אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ תָּכֻסוּ עַל הַשֶּׂה׃ שֶׂה תָמִים זָכָר בֶּן שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן הַכְּשָׂבִים וּמִן הָעִזִּים תִּקָּחוּ׃ וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וְשָׁחֲטוּ אֹתוֹ כֹּל קְהַל עֲדַת יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעַרְבָּיִם׃ וְלָקְחוּ מִן הַדָּם וְנָתְנוּ עַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וְעַל הַמַּשְׁקוֹף עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם׃ וְאָכְלוּ אֶת הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צְלִי אֵשׁ וּמַצּוֹת עַל מְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃ אַל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא וּבָשֵׁל מְבֻשָּׁל בַּמָּיִם כִּי אִם צְלִי אֵשׁ רֹאשׁוֹ עַל כְּרָעָיו וְעַל קִרְבּוֹ׃ וְלֹא תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וְהַנּוֹתָר מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרֹפוּ׃ וְכָכָה תֹּאכְלוּ אֹתוֹ מָתְנֵיכֶם חֲגֻרִים נַעֲלֵיכֶם בְּרַגְלֵיכֶם וּמַקֶּלְכֶם בְּיֶדְכֶם וַאֲכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפָּזוֹן פֶּסַח הוּא לַיְיָ׃ וְעָבַרְתִּי בְאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה וְהִכֵּיתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְיָ׃ וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאוֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׁם וְרָאִיתִי אֶת הַדָּם וּפָסַחְתִּי עֲלֵכֶם וְלֹא יִהְיֶה בָכֶם נֶגֶף לְמַשְׁחִית בְּהַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְהַיּוֹם הַזֶּה יִהְיֶה לָכֶם לְזִכָּרוֹן וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיְיָ לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם תָּחְגֻּהוּ׃ שִׁבְעַת יָמִים מַצּוֹת תֹּאכֵלוּ אַךְ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבִּיתוּ שְׂאֹר מִבָּתֵּיכֶם כִּי כָל אֹכֵל חָמֵץ וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִיִּשְׂרָאֵל מִיּוֹם הָרִאשׁוֹן עַד יוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ וּבַיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלָאכָה לֹא יֵעָשֶׂה בָהֶם אַךְ אֲשֶׁר יֵאָכֵל לָכָל נֶפֶשׁ הוּא לְבַדּוֹ יֵעָשֶׂה לָכֶם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַמַּצּוֹת כִּי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת צִבְאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ בָּרִאשׁן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב תֹּאכְלוּ מַצּוֹת עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בָּעָרֶב׃ שִׁבְעַת יָמִים שְׂאֹר לֹא יִמָּצֵא בְּבָתֵּיכֶם כִּי כָל אֹכֵל מְחֻמָּצֶת וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעֲדַת יִשְׂרָאֵל בַּגֵּר וּבְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃ כָּל מַחֲמֶצֶת לֹא תֹאכֵלוּ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם תֹּאכְלוּ מַצּוֹת׃ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מְשְׁכוּ וְקָחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם וְשַׁחֲטוּ הַפָּסַח׃ וּלְקַחְתֶּם אֲגֻדַּת אֵזוֹב וּטְבַלְתֶּם בַּדָּם אֲשֶׁר בַּסַּף וְהִגַּעְתֶּם אֶל הַמַּשְׁקוֹף וְאֶל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת מִן הַדָּם אֲשֶׁר בַּסָּף וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ אִישׁ מִפֶּתַח בֵּיתוֹ עַד בֹּקֶר׃ וְעָבַר יְיָ לִנְגֹּף אֶת מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת הַדָּם עַל הַמַּשְׁקוֹף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזֹת וּפָסַח יְיָ עַל הַפֶּתַח וְלֹא יִתֵּן הַמַּשְׁחִית לָבוֹא אֶל בָּתֵּיכֶם לִנְגֹּף׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הַדָּבָר הַזֶּה לְחֹק לְךָ וּלְבָנֶיךָ עַד עוֹלָם׃ וְהָיָה כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִתֵּן יְיָ לָכֶם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר וּשְׁמַרְתֶּם אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת׃ וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֲלֵיכֶם בְּנֵיכֶם מָה הָעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם׃ וַאֲמַרְתֶּם זֶבַח פֶּסַח הוּא לַיְיָ אֲשֶׁר פָּסַח עַל בָּתֵּי בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם בְּנָגְפּוֹ אֶת מִצְרַיִם וְאֶת בָּתֵּינוּ הִצִּיל וַיִּקֹּד הָעָם וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ וַיֵּלְכוּ וַיַּעֲשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ׃ וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה יְיָ הִכָּה כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר פַּרְעֹה הַיֹּשֵׁב עַל כִּסְאוֹ עַד בְּכוֹר הַשְּׁבִי אֲשֶׁר בְּבֵית הַבֹּר וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה׃ וַיָּקָם פַּרְעֹה לַיְלָה הוּא וְכָל עֲבָדָיו וְכָל מִצְרַיִם וַתְּהִי צְעָקָה גְדוֹלָה בְּמִצְרַיִם כִּי אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין שָׁם מֵת׃ וַיִּקְרָא לְמֹשֶׁה וּלְאַהֲרֹן לַיְלָה וַיֹּאמֶר קוּמוּ צְאוּ מִתּוֹךְ עַמִּי גַּם אַתֶּם גַּם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלְכוּ עִבְדוּ אֶת יְיָ כְּדַבֶּרְכֶם׃ גַּם צֹאנְכֶם גַּם בְּקַרְכֶם קְחוּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתֶּם וָלֵכוּ וּבָרַכְתֶּם גַּם אֹתִי׃ וַתֶּחֱזַק מִצְרַיִם עַל הָעָם לְמַהֵר לְשַׁלְּחָם מִן הָאָרֶץ כִּי אָמְרוּ כֻּלָּנוּ מֵתִים׃ וַיִּשָּׂא הָעָם אֶת בְּצֵקוֹ טֶרֶם יֶחְמָץ מִשְׁאֲרֹתָם צְרֻרֹת בְּשִׂמְלֹתָם עַל שִׁכְמָם׃ וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה וַיִּשְׁאֲלוּ מִמִּצְרַיִם כְּלֵי כֶסֶף וּכְלֵי זָהָב וּשְׂמָלֹת׃ וַיהוָה נָתַן אֶת חֵן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם וַיַּשְׁאִלוּם וַיְנַצְּלוּ אֶת מִצְרָיִם׃ וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמְסֵס סֻכֹּתָה כְּשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף רַגְלִי הַגְּבָרִים לְבַד מִטָּף׃ וְגַם עֵרֶב רַב עָלָה אִתָּם וְצֹאן וּבָקָר מִקְנֶה כָּבֵד מְאֹד׃ וַיֹּאפוּ אֶת הַבָּצֵק אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם עֻגֹת מַצּוֹת כִּי לֹא חָמֵץ כִּי גֹרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם וְלֹא יָכְלוּ לְהִתְמַהְמֵהַּ וְגַם צֵדָה לֹא עָשׂוּ לָהֶם׃ וּמוֹשַׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה׃ וַיְהִי מִקְצַת שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וְאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה וַיְהִי בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה יָצְאוּ כָל צִבְאוֹת יְיָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ לֵיל שִׁמֻּרִים הוּא לַיְיָ לְהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם הוּא הַלַּיְלָה הַזֶּה לַיְיָ שִׁמֻּרִים לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם׃ וַיְהִי כִּי הִכְבִּיד פַּרְעֹה לְשַׁלְּחֵנוּ וַיַּהֲרֹג יְיָ כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכוֹר אָדָם וְעַד בְּכוֹר בְּהֵמָה עַל כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיְיָ כָּל פֶּטֶר רֶחֶם הַזְּכָרִים וְכָל בְּכוֹר בָּנַי אֶפְדֶּה׃ וְהָיָה לְאוֹת עַל יָדְךָ וּלְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְיָ מִמִּצְרָיִם׃ וַיְהִי בְּשַׁלַּח פַּרְעֹה אֶת הָעָם וְלֹא נָחָם אֱלֹהִים דֶּרֶךְ אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים כִּי קָרוֹב הוּא כִּי אָמַר אֱלֹהִים פֶּן יִנָּחֵם הָעָם בִּרְאֹתָם מִלְחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרָיְמָה׃ וַיַּסֵּב אֱלֹהִים אֶת הָעָם דֶּ

בעת

הפטרה על פסוק ויהי ביום השמיני

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל : ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה : ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה : ושור ואיל לזבח לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם : ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה : ויאמר משה זאת הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה : ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה : ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו : ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח : והקטיר את החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת כאשר צוה יהוה את משה : והבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה : ויזבח את זבח העם ויגש בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב : ואת העלה הגישו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח : והקטיר את הקרב ואת הכרעים ורחץ במים ויקטר על העלה על המזבח : ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויעשהו חטאת כראשון : ויקרב את העלה ויעשה כמשפט : ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר : ויזבח את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויגישו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב : ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליות ויתרת הכבד : ויניחו את החלבים על הזרת ויקטר החלבים על המזבח : ואת הזרת ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה : ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל : ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה : ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה : ושור ואיל לזבח לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם : ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה : ויאמר משה זאת הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה : ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה : ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו : ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח : והקטיר את החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת כאשר צוה יהוה את משה : והבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה : ויזבח את זבח העם ויגש בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב : ואת העלה הגישו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח : והקטיר את הקרב ואת הכרעים ורחץ במים ויקטר על העלה על המזבח : ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויעשהו חטאת כראשון : ויקרב את העלה ויעשה כמשפט : ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר : ויזבח את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויגישו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב : ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליות ויתרת הכבד : ויניחו את החלבים על הזרת ויקטר החלבים על המזבח : ואת הזרת ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה : ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל : ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה : ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה : ושור ואיל לזבח לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם : ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה : ויאמר משה זאת הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה : ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה : ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו : ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח : והקטיר את החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת כאשר צוה יהוה את משה : והבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה : ויזבח את זבח העם ויגש בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב : ואת העלה הגישו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח : והקטיר את הקרב ואת הכרעים ורחץ במים ויקטר על העלה על המזבח : ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויעשהו חטאת כראשון : ויקרב את העלה ויעשה כמשפט : ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר : ויזבח את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם ויגישו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב : ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה והמכסה והכליות ויתרת הכבד : ויניחו את החלבים על הזרת ויקטר החלבים על המזבח : ואת הזרת ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה :

קריאת יום שני בפרשת ואמרת אל הכהנים

ויקרא

מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ אֵלֶּה הֵם מוֹעֲדָי׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בַּאֲשִׁר לַחֹדֶשׁ מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ יוֹם תְּרוּעָה
יִהְיֶה לָכֶם׃ וְעָשִׂיתֶם עֹלָה לְרֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה
תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לָאָיִל׃
וְעִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם׃ מִלְּבַד עֹלַת
הַחֹדֶשׁ וּמִנְחָתָהּ וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם כְּמִשְׁפָּטָם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה׃
וּבֶעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם כָּל מְלָאכָה לֹא
תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה לַיהוָה רֵיחַ נִיחֹחַ לָכֶם פַּר בֶּן בָּקָר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים
לָאָיִל׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן לַכֶּבֶשׂ לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים׃ שְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד חַטַּאת הַכִּפֻּרִים
וְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם׃ וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה
לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים׃ וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ
לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁלֹשָׁה עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם
יִהְיוּ׃ וּמִנְחָתָם סֹלֶת בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לַפָּר לִשְׁנֵי הָאֵילִם׃ עִשָּׂרוֹן עִשָּׂרוֹן
לַכֶּבֶשׂ לְאַרְבָּעָה עָשָׂר כְּבָשִׂים׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃
וּבַיּוֹם הַשֵּׁנִי פָּרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנֵים עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת
אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים
בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי
פָּרִים עֲשָׂרָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת
אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם
כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים
שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ
וְנִסְכָּהּ׃ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה
אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם׃ וּמִנְחָתָם
וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּר לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת
הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ׃ אֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִנִּדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם
וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵּיכֶם וּלְשַׁלְמֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת מֹשֶׁה׃

אלו הם הפרשיות לכל ימי חול של פסח

יום ראשון בפרשת בא

על פרשה

ויהי בחצי הלילה ויהי ובו נלקחו בשביל בשבתי לשמיל ושבל
ברוך ובו בשבתו בשבתו שמע קול התורה משמע של יג

ויאמרו אליו מה זאת עשית שלחנו את ישראל מעבדנו : ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו : ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו : ויכבד יהוה את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה : ויירדפו מצרים ויסיגו אתם חנים על הים כל סוס רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון : ופרעה הקריב ויישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו בני ישראל אל יהוה : ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים : הלא זה הדבר אשר דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את מצרים ממתנו במדבר : ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוסיפו לראתם עוד עד עולם : יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון : ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו : ואתה הרם את מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה : ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו ברכבו ובפרשיו : וידעו מצרים כי אני יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו : ויסע מלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם : ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה : ויט משה את ידו על הים וישב יהוה את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים : ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם : ויירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים : ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה מצרים במעמד אש וענן ויהם את מחנה מצרים : ויסר את אופן מרכבותיו ויהגהו בכבדת ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יהוה נלחם להם במצרים : ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים ויישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו : ויט משה את ידו על הים ויפן הים לפנות בקר לאיתנו והמצרים נסים לקראתו ויערם יהוה את מצרים בתוך הים : ויישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד : ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם : ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים : וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה במצרים ויירא העם את יהוה ויאמינו ביהוה ובמשה עבדו :

שירת הים

שירת הים אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים : עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו : יהוה איש מלחמה יהוה שמו : מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף : תהמת יכסימו ירדו במצלות כמו אבן : ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב : וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו כקש : וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים : אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי : נשפת ברוחך כסמו צללו כעופרת במים אדירים : מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא : נטית ימינך תבלעמו ארץ : נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך : שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת : אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען : תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית : תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך : יהוה ימלך לעלם ועד : כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים : ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלת : ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים :

ויהי משה את בני ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים : ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה : ויילנו העם על משה לאמר מה נשתה : ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו : ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך : ויבאו אילמה ושם שנים עשר עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים :

ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים : ויילנו כל עדת בני ישראל על משה ועל אהרן במדבר : ויאמרו אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב : ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא : והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו ויהי משנה על אשר ילקטו יום יום : ויאמר משה אליהם אכלהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאהו בשדה : ששת ימים תלקטהו וביום השביעי שבת לא יהיה בו : ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו : ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי : ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי : וישבתו העם ביום השביעי : ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ושמו כצפיחית בדבש : ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים : ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ונחה לפני יהוה למשמרת לדרתיכם : כאשר צוה יהוה את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת : ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען : והעמר עשרית האיפה הוא :

ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידם ואין מים לשתות העם : וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה : ויצמא שם העם למים ויילן העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא : ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני : ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת : הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישע משה לעיני זקני ישראל : ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין :

ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים : ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי : ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה : והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק : וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש : ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב : ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים : ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי : ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר :

ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה המדברה אשר הוא חנה שם הר האלהים : ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה : ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה : ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה : ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים : ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים : עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם : ויקח יתרו חתן משה עולה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים : ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויתיצב העם על משה מן הבקר עד הערב : וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב : ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים : כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו : ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה : נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך : עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים : והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון : ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות : ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך : אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקמו יבא : וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר : ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות : וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה כל הדבר הקטן ישפטו הם : וישלח משה את חתנו ויילך לו יתרו אל ארצו :

בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני : ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר : ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל : אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי : ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ : ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל : ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה : ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה : ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעלם ויגד משה את דברי העם אל יהוה : ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם : והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני : והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת : לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר : ויירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם : ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה : ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה : ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר : והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד : ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול : וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה : ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב : וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה : ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו : ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה פן יפרץ בם : וירד משה אל העם ויאמר אליהם :

וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר : אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : לא יהיה לך אלהים אחרים על פני : לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ : לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי : ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא : זכור את יום השבת לקדשו : ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך : כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו : כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך : לא תרצח : לא תנאף : לא תגנב : לא תענה ברעך עד שקר : לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך : וכל העם רואים את הקלת ואת הלפדים ואת קל השפר ואת ההר עשן ויראו העם וינעו ויעמדו מרחק : ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות : ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו : ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים :

ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם : לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם : מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך : ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה : ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו :

ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם : כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד וברביעת יצא לחפשי חנם : אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא ויצאה אשתו עמו : אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא יצא בגפו : ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי : והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם : וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים : אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם לא ימשל למכרה בבגדו בה : ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה : אם אחרת יקח לו שארה כסתה ועונתה לא יגרע : ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף : מכה איש ומת מות יומת : ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה : וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות : ומכה אביו ואמו מות יומת : וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת : ומקלל אביו ואמו מות יומת : וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב : אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא : וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם : אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא : וכי יגפו איש שור אשת איש ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי : ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת : אם כפר יושת עליו וגתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו : או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו : אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל : וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו וגפל שמה שור או חמור : בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו : וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון : או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא יכפרנו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו : כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה : אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים : אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו והנמכר בגנבתו ממנו עד חיה שור או חמור או שה : כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם : כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה שלם ישלם המבער את הבערה : כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים : אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו : על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד הדבר בשניהם אשר ירשיעון אלהים ישלם שנים לרעהו : כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה : שבעת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם : ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו : אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם :

וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה : אם מאן מאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת : בכשפים לא תחיה : כל שכב עם בהמה מות יומת : זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו : וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים : כל אלמנה ויתום לא תענון : אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו : וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתמים : אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך : אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו : כי היא כסתו לבדה היא שלמתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני : אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר : בכרך ובדמעך לא תאחר בכור בניך תתן לי : כן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי : ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו :

לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס : לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת : ודל לא תהדר בריבו : כי תפגע שור אויבך או חמרו תעה השב תשיבנו לו : כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו : לא תטה משפט אביונך בריבו : מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע : ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים : וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים : ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה : ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חית השדה כן תעשה לכרמך לזיתך : ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמרך וינפש בן אמתך והגר : ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך : שלש רגלים תחג לי בשנה : את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם : וחג הקצר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה : לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר : ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו :

הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי : השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו : כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך : כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני החוי והיבוסי והכחדתיו : לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבתיהם : ועבדתם את יהוה אלהיכם והברך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך : לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא : את אימתי אשלח לפניך והמתי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף : ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך : לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה : מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ : ושתי את גבולך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניך : לא תכרת להם ולאלהיהם ברית : לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למוקש :

ואל משה אמר עלה אל יהוה אתה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל והשתחויתם מרחק : ונגש משה לבדו אל יהוה והם לא יגשו ועם לא יעלו איתו : ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים ויען כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה : ויכתב משה את כל דברי יהוה ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל : וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים : ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח : ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע : ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה :

ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל : ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר : ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו : ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם : ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים : ואל הזקנים אמר שבו לנו בזה עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם : ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר : וישכן כבוד יהוה על הר סיני ויכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן : ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל : ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה :

וידבר יהוה אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי : וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת : ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים : ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים : שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים : אבני שהם ואבני מלאים לאפד ולחשן : ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם : ככל אשר אני מראה אתך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו : ועשו ארון עצי שטים אמתים וחצי אורכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו : וצפית אתו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב : ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתת על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית : ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב : והבאת את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון בהם : בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו : ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך : ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי אורכה ואמה וחצי רחבה : ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם משני קצות הכפרת : עשה כרוב אחד מקצה מזה ועשה כרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו : והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים : ונתת את הכפרת על הארון ומן העדות אשר אתן אליך : ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אתך אל בני ישראל :

ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו : וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב : ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב : ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו : לעמת המסגרת תהיינה הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן : ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן : ועשית את קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיתיו אשר יסך בהם לבנה זהב טהור תעשה אתם : ושלחן תמיד לפני על השלחן :

ועשית מנרת זהב טהור מקשה תעשה המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו : ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנרה מצדה האחד ושלשה קני מנרה מצדה השני : שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנרה : ובמנרה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה : וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים מן המנרה : כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור : ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה : ומלקחתיה ומחתתיה זהב טהור : ככר הזהב יעשה אתה ואת כל הכלים האלה : וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר :

והמשכן תעשה את עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב תעשה אתם : אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות : חמש יריעת תחברנה אשה אל אחתה וחמש יריעת יחברו אשה אל אחתה : ועשית לולאת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת וכן תעשה בשפת היריעה החיצנה במחברת השנית : חמשים לולאת תעשה ביריעה האחת וחמשים לולאת תעשה בקצה היריעה אשר במחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת : וחמשים קרסי זהב וחברת את היריעת אשה אל אחתה בקרסים והיה המשכן אחד : ויריעת העזים אשר יעשה אהל על המשכן עשתי עשרה יריעת תעשינה : אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה עשתי עשרה יריעת מדה אחת ליריעות : וחברת את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד והכפלת את היריעה הששית אל מול פני האהל : ועשית חמשים לולאת על שפת היריעה האחת הקצנה במחברת ושתים עשרה לולאת על שפת היריעה השנית המחברת השנית : ועשית חמשים קרסי נחשת והבאת את הקרסים בלולאת וחברת את האהל והיה אחד : והנודף ברוחב היריעת אשר תשאר באהל חצי היריעה הנודפת תשאר על אחרי המשכן : ואמה מזה ואמה מזה בנודף באורך יריעת האהל תשאר על צדי המשכן מזה ומזה לכסתו : ועשית מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה : ועשית את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים : עשר אמות ארך הקרש ואמה וחצי האמה רחב הקרש האחד : שתי ידת לקרש האחד משלבת אשה אל אחתה כן תעשה לכל קרשי המשכן : ועשית את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה : ומאת כסף תעשה ארבעים אדני תחת עשרים הקרש שני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו : ולצלע השנית למשכן לפאת צפון עשרים קרש : ואדניהם ארבעים כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד : ולירכתי המשכן ימה תעשה ששה קרשים : ושני קרשים תעשה למקצעת המשכן בירכתים : והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן יהיה לשניהם למקצעת שני יהיו : והיו שמנה קרשים ואדניהם כסף שש עשרה אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד : ותעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע האחת למשכן : וחמשה בריחם לקרשי הצלע השנית למשכן וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה : והתיכן התיכן בריח בתוך הקרשים מבריח מקצה אל קצה : ואת הבריחם תצפה זהב ואת טבעתם תעשה זהב בתים לבריחם ואת הבריחם תצפה זהב : והקמת את המשכן כמשפטו אשר הראית בהר :

ועשית פרכת עצי שטים ותצפית אתם זהב זהב ווים אתם על ארבעה עמדי שטים מצפים זהב וווים אתם זהב על ארבעה אדנים כסף : ונתת את הפרכת תחת הקרסים והבאת שמה מבית לפרכת את ארון העדות והבדיל הפרכת לכם בין הקדש ובין קדש הקדשים : ונתת את הכפרת על ארון העדות בקדש הקדשים : ושמת את השלחן מחוץ לפרכת ואת המנרה נכח השלחן על צלע המשכן תימנה והשלחן תתן על צלע צפונה : ועשית לפתח האהל מסך תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה רקם : ועשית לפני המסך חמשה עמדי שטים וצפית אתם זהב וווים אתם זהב וצקת להם חמשה אדני נחשת :

ואתה תקרב אליך את אהרן אחיך ואת בניו אתו מתוך בני ישראל לכהנו לי אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר בני אהרן : ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת : ואתה תדבר אל כל חכמי לב אשר מלאתיו רוח חכמה ועשו את בגדי אהרן לקדשו לכהנו לי : ואלה הבגדים אשר יעשו חשן ואפד ומעיל וכתנת תשבץ מצנפת ואבנט ועשו בגדי קדש לאהרן אחיך ולב

ריב שבי על חולי בפרש במשפטים

אם

יום שלישי של חול בפרשת בי תשא

ריאמיה

וידבר יהוה אל משה קח לך שמי ראש וגם אתם תרומת יהוה
ונתתם על הלוים מעל הבריים משה על הלוים : והיה בעבדו
הבריים ועשרים : ויקח משה את כסף הפדיים מאת הבריים
אל רחץ הכהן בבקר ויעל משה ואהרן ובניו ויעמדו אל פתח
לוים ואתם תרומת יהוה אל הר סיני ויעש משה את הלוים
אהל מועד ויהי ביום הקים משה את המשכן ויכס הענן את
ויראה בידו שני לוחות אבנים : וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם
יהוה : ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד
ואמת : נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לו יקבה פקד עון אבות
על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים : וימהר משה ויקד ארצה וישתחו
ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך יהוה ילך נא יהוה בקרבנו כי עם קשה ערף
הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל
עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר
אתה בקרבו את מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך : שמר לך את
אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך האמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי :
השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן
יהיה למוקש בקרבך : כי את מזבחתם תתצון ואת מצבתם תשברון ואת אשריו
תכרתון : כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא הוא : פן תכרת ברית
לישבי הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו :
ולקחת מבנתיו לבניך וזנו בנתיו אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם : אלהי
מסכה לא תעשה לך : את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר
צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים : כל פטר רחם לי וכל
מקנך תזכר פטר שור ושה : ופטר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערפתו כל
בכור בניך תפדה ולא יראו פני ריקם : ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת
בחריש ובקציר תשבת : וחג שבעת תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת
השנה : שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יהוה אלהי ישראל : כי
אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לעלות
את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה : לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין
לבקר זבח חג הפסח : ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו : ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי
הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל : ויהי שם יהוה את משה ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית
עשרת הדברים : ויהי ברדתו משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה ברדתו
מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו : וירא אהרן וכל בני ישראל
את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו : ויקרא אליהם משה וישבו אליו
אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר משה אליהם : ואחרי כן נגשו כל בני ישראל
ויצום את כל אשר דבר יהוה אתו בהר סיני : ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו
מסוה : ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר
אל בני ישראל את אשר יצוה : וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה
והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו :

חצי הגמר

דיני מי שיש לו חולי בתשיעי בהעלותך

ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן וגו' ויקריבו נשיאי ישראל וגו' ויקריבו את קרבנם וגו' ויאמר ה' אל משה וגו' דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלותך את הנרות וגו' ויעש כן אהרן וגו' וזאת מעשה המנורה וגו' ויקח את הלוים וגו' וידבר ה' אל משה לאמר זאת אשר ללוים וגו' וידבר ה' אל משה במדבר סיני וגו' בחדש השני בשנה השנית וגו' ויעשו בני ישראל את הפסח וגו' וידבר משה אל בני ישראל לאמר ויסעו בני ישראל וגו' ויהי בנסע הארון ויאמר משה קומה ה' וגו' ויהי העם כמתאננים וגו' ותדבר מרים ואהרן במשה וגו' ויאמר ה' פתאם אל משה ואל אהרן וגו' ויחר אף ה' בהם וגו' והענן סר מעל האהל וגו' ותבא מרים וגו' ויאמר ה' אל משה ואל אהרן וגו' ויאמר ה' אל משה שלח לך אנשים וגו' ויתהלכו וגו' ולא יכלו לעלות וגו' ויהי בהשכים וגו' ויאמר ה' אל משה עד אנה וגו' ויאמר ה' אל משה אסוף לי וגו' ויאמר ה' אל משה הנה אתה שכב וגו' ויאמר ה' אל משה הנה אביך וגו' ויאמר ה' אל משה ואל אהרן וגו' ויאמר ה' אל משה ואל אהרן וגו' ויאמר ה' אל משה ואל אהרן

קריאת שמע ותחלה של פסוקי בשבת ויום טוב

סמוך לחצות ויותר של פסוקי בשבת ויום טוב

ראובן

אַתָּה הוּא קֹדֶם שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם אַתָּה הוּא מִשֶּׁנִּבְרָא הָעוֹלָם
אַתָּה הוּא בָּעוֹלָם הַזֶּה וְאַתָּה הוּא לָעוֹלָם הַבָּא וְאֵין לְךָ
שִׁנּוּי אֶלָּא אַתָּה הוּא בְּלֹא שִׁנּוּי אַתָּה הוּא עַד שֶׁלֹּא נִבְרָא
הָעוֹלָם אַתָּה הוּא לְאַחַר שֶׁנִּבְרָא הָעוֹלָם וְאֵין לְךָ שִׁנּוּי
אֶלָּא אַתָּה הוּא בְּלֹא שִׁנּוּי וְאַתָּה הוּא לְאַחַר שֶׁיֶּחֱרַב
הָעוֹלָם אַתָּה הוּא לְאַחַר שֶׁיֶּחֱרַב הָעוֹלָם וְאֵין לְךָ שִׁנּוּי
אֶלָּא אַתָּה הוּא בְּלֹא שִׁנּוּי וְאַתָּה הוּא לְאַחַר שֶׁיָּמִית
אֶת הַבְּרִיּוֹת וְאַתָּה הוּא לְאַחַר שֶׁיָּמִית אֶת הַבְּרִיּוֹת וְאֵין
לְךָ שִׁנּוּי אֶלָּא אַתָּה הוּא בְּלֹא שִׁנּוּי וְאַתָּה הוּא לְאַחַר
שֶׁיַּחֲיֶה אֶת הַמֵּתִים וְאַתָּה הוּא לְאַחַר שֶׁיַּחֲיֶה אֶת הַמֵּתִים
וְאֵין לְךָ שִׁנּוּי אֶלָּא אַתָּה הוּא בְּלֹא שִׁנּוּי וְאַתָּה הוּא
שֶׁבְּשָׁעָה שֶׁהָיָה עוֹלָמְךָ בְּצָרָה לֹא הָיָה צָרִיךְ לְפָנָיו
לֹא לְמַלְאָךְ וְלֹא לְשָׂרָף וְלֹא לְשָׁלִיחַ וְלֹא לְאַחֵר אֶלָּא
הוּא בְּכְבוֹדוֹ וְהוּא בְּעַצְמוֹ הוּא הָיָה עוֹזְרָן שֶׁנֶּאֱמַר
בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם וְכֵן הוּא אוֹמֵר
וַיִּשָּׂא וַיְדַלְּדֵם כָּל יְמֵי עוֹלָם וְכֵן הוּא אוֹמֵר וַיִּזְכֹּר
יְמוֹת עוֹלָם מֹשֶׁה עַמּוֹ וְכֵן הוּא אוֹמֵר וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב
וַיָּעוֹף וַיֵּדָא עַל כַּנְפֵי רוּחַ וְכֵן הוּא אוֹמֵר וַיִּרְכַּב עַל
שְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם אֲשֶׁר מִנִּי אֵל וְכֵן הוּא אוֹמֵר וַיִּרְכַּב
עַל שְׁמֵי עַד קַדְמֵי שָׁוְא וְכֵן הוּא אוֹמֵר וַיִּרְכַּב עַל
שְׁמֵי שְׁמֵי קֶדֶם אֲשֶׁר לִשְׁלֹמֹה וְכֵן הוּא אוֹמֵר וַיִּרְכַּב
עַל

ויהי בחצות הלילה ויהוה הכה כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה׃ ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת׃ ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יהוה כדברכם גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם וברכתם גם אתי׃ ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן הארץ כי אמרו כלנו מתים׃ ויסע העם ממלתו בטרם יחמץ משארתם צרורת בשמלתם על שכמם׃ ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף וכלי זהב ושמלת׃ ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים ויהוה נתן את חן העם בעיני מצרים

אתה

יוצר של רושע

פיוט לליל ראש השנה

לר׳ אפרים בן יעקב

ואתה יוצרתנו ומכיר מעשינו ויודע יצרנו כי כולנו עמך ובריתך לאבות ראשונים שנשבעת להם בהר המוריה ועקדת יצחק בנו על גבי המזבח כאשר כתוב בתורתך ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אמר אליך ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדיו ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני ויבנו שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אותו על המזבח ממעל לעצים וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו מלאך ה׳ מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה׳ יראה אשר יאמר היום בהר ה׳ יראה ויקרא מלאך ה׳ אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאם ה׳ כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך כי ברך אברך ואברכה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים ויירש זרעך את שער אויביו והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי ׃

ואתה יוצרתנו ומכיר מעשינו ויודע יצרנו כי כולנו עמך ובריתך לאבות ראשונים שנשבעת להם בהר המוריה ועקדת יצחק בנו על גבי המזבח כאשר כתוב בתורתך ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המוריה והעלהו שם לעולה על אחד ההרים אשר אמר אליך ויקח אברהם את עצי העולה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדיו ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר אבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיה השה לעולה ויאמר אברהם אלהים יראה לו השה לעולה בני ויבנו שם אברהם את המזבח וערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אותו על המזבח ממעל לעצים וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו ויקרא אליו מלאך ה׳ מן השמים ויאמר אברהם אברהם ויאמר הנני ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך את יחידך ממני וישא אברהם את עיניו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעולה תחת בנו ויקרא אברהם שם המקום ההוא ה׳ יראה אשר יאמר היום בהר ה׳ יראה ויקרא מלאך ה׳ אל אברהם שנית מן השמים ויאמר בי נשבעתי נאם ה׳ כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך כי ברך אברך ואברכה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים ויירש זרעך את שער אויביו והתברכו בזרעך כל גוי הארץ עקב אשר שמעת בקולי ׃

ꝺꝺꝺꝺ ꝯꝺꝺꝺꝺ ꝯꝺꝺꝺ ꝺꝺ ꝯꝺꝺ
ꝺꝺꝺ ꝯꝺꝺꝺ . ꝺꝺꝺꝺ ꝯꝺꝺꝺ
ꝺꝺꝺꝺ ꝯꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺꝺ
ꝺꝺꝺꝺ . ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ
ꝺꝺ ꝯꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ ꝯꝺꝺ
ꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺ . ꝯꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ
ꝺꝺꝺꝺ ꝯꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ
ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ . ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ
ꝺꝺꝺꝺ ꝯꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ
ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ . ꝯꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ
ꝺꝺꝺꝺ ꝯꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ
ꝺꝺꝺꝺ ꝺꝺꝺꝺ . ꝺ

ורחץ

כיצד מברכין על הנר של יום טוב, ועל הנר של מוצאי שבת שחל להיות במוצאי יום טוב, ועל הנר של חנוכה, ועל הנר של יום הכפורים, ועל הנר של בית הכנסת, ועל הנר של בית הקברות, ועל הנר של בית המדרש, ועל הנר של בית המרחץ, ועל הנר של בית הכסא, ועל הנר של בית הדין

קריאת יום טוב שני של פסח

ויהי בשלח

וַיַּסַּע מֹשֶׁה אֶת יִשְׂרָאֵל מִיַּם סוּף וַיֵּצְאוּ אֶל מִדְבַּר שׁוּר וַיֵּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא מָצְאוּ מָיִם׃ ב וַיָּבֹאוּ מָרָתָה וְלֹא יָכְלוּ לִשְׁתּוֹת מַיִם מִמָּרָה כִּי מָרִים הֵם עַל כֵּן קָרָא שְׁמָהּ מָרָה׃ ג וַיִּלֹּנוּ הָעָם עַל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַה נִּשְׁתֶּה׃ ד וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל יְהוָה וַיּוֹרֵהוּ יְהוָה עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ אֶל הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמָּיִם שָׁם שָׂם לוֹ חֹק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסָּהוּ׃ ה וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו כָּל הַמַּחֲלָה אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְמִצְרַיִם לֹא אָשִׂים עָלֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה רֹפְאֶךָ׃ ו וַיָּבֹאוּ אֵילִמָה וְשָׁם שְׁנֵים עָשָׂר מַעְיְנֹת מָיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ שָׁם עַל הַמָּיִם׃ ז וַיִּסְעוּ מֵאֵילִם וַיָּבֹא כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל מִדְבַּר סִין אֲשֶׁר בֵּין אֵילִם וּבֵין סִינָי בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ ח וַיִּלֹּנוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל מֹשֶׁה וְעַל אַהֲרֹן בַּמִּדְבָּר׃ ט וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִי יִתֵּן מוּתֵנוּ בְיַד יְהוָה בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשִׁבְתֵנוּ עַל סִיר הַבָּשָׂר בְּאָכְלֵנוּ לֶחֶם לָשֹׂבַע כִּי הוֹצֵאתֶם אֹתָנוּ אֶל הַמִּדְבָּר הַזֶּה לְהָמִית אֶת כָּל הַקָּהָל הַזֶּה בָּרָעָב׃ י וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִנְנִי מַמְטִיר לָכֶם לֶחֶם מִן הַשָּׁמָיִם וְיָצָא הָעָם וְלָקְטוּ דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ בַּעֲבוּר אֲנַסֶּנּוּ הֲיֵלֵךְ בְּתוֹרָתִי אִם לֹא׃ יא וְהָיָה בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְהֵכִינוּ אֵת אֲשֶׁר יָבִיאוּ וְהָיָה מִשְׁנֶה עַל אֲשֶׁר יִלְקְטוּ יוֹם יוֹם׃ יב שָׁמַעְתִּי אֶת תְּלֻנֹּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר אֲלֵהֶם לֵאמֹר בֵּין הָעַרְבַּיִם תֹּאכְלוּ בָשָׂר וּבַבֹּקֶר תִּשְׂבְּעוּ לָחֶם וִידַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ יג וַיְהִי בָּעֶרֶב וַתַּעַל הַשְּׂלָו וַתְּכַס אֶת הַמַּחֲנֶה וּבַבֹּקֶר הָיְתָה שִׁכְבַת הַטַּל סָבִיב לַמַּחֲנֶה׃ יד וַתַּעַל שִׁכְבַת הַטָּל וְהִנֵּה עַל פְּנֵי הַמִּדְבָּר דַּק מְחֻסְפָּס דַּק כַּכְּפֹר עַל הָאָרֶץ׃ טו וַיִּרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אָחִיו מָן הוּא כִּי לֹא יָדְעוּ מַה הוּא וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה הוּא הַלֶּחֶם אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לָכֶם לְאָכְלָה׃ טז זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִקְטוּ מִמֶּנּוּ אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ עֹמֶר לַגֻּלְגֹּלֶת מִסְפַּר נַפְשֹׁתֵיכֶם אִישׁ לַאֲשֶׁר בְּאָהֳלוֹ תִּקָּחוּ׃ יז וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּלְקְטוּ הַמַּרְבֶּה וְהַמְמַעִט׃ יח וַיָּמֹדּוּ בָעֹמֶר וְלֹא הֶעְדִּיף הַמַּרְבֶּה וְהַמַּמְעִיט לֹא הֶחְסִיר אִישׁ לְפִי אָכְלוֹ לָקָטוּ׃ יט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֵלֵיהֶם אִישׁ אַל יוֹתֵר מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר׃ כ וְלֹא שָׁמְעוּ אֶל מֹשֶׁה וַיּוֹתִרוּ אֲנָשִׁים מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וַיָּרָם תּוֹלָעִים וַיִּבְאַשׁ וַיִּקְצֹף עֲלֵהֶם מֹשֶׁה׃ כא וַיִּלְקְטוּ אֹתוֹ בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר אִישׁ כְּפִי אָכְלוֹ וְחָם הַשֶּׁמֶשׁ וְנָמָס׃ כב וַיְהִי בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לָקְטוּ לֶחֶם מִשְׁנֶה שְׁנֵי הָעֹמֶר לָאֶחָד וַיָּבֹאוּ כָּל נְשִׂיאֵי הָעֵדָה וַיַּגִּדוּ לְמֹשֶׁה׃ כג וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה שַׁבָּתוֹן שַׁבַּת קֹדֶשׁ לַיהוָה מָחָר אֵת אֲשֶׁר תֹּאפُו אֵפוּ וְאֶת אֲשֶׁר תְּבַשְּׁלוּ בַּשֵּׁלוּ וְאֵת כָּל הָעֹדֵף הָנִיחוּ לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד בֹּקֶר׃ כד וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ עַד בֹּקֶר כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה וְלֹא הִבְאִישׁ וְרִמָּה לֹא הָיְתָה בּוֹ׃ כה וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אִכְלֻהוּ הַיּוֹם כִּי שַׁבָּת הַיּוֹם לַיהוָה הַיּוֹם לֹא תִמְצָאֻהוּ בַּשָּׂדֶה׃ כו שֵׁשֶׁת יָמִים תִּלְקְטֻהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לֹא יִהְיֶה בּוֹ׃ כז וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יָצְאוּ מִן הָעָם לִלְקֹט וְלֹא מָצָאוּ׃ כח וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה עַד אָנָה מֵאַנְתֶּם לִשְׁמֹר מִצְוֹתַי וְתוֹרֹתָי׃ כט רְאוּ כִּי יְהוָה נָתַן לָכֶם הַשַּׁבָּת עַל כֵּן הוּא נֹתֵן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם יוֹמָיִם שְׁבוּ אִישׁ תַּחְתָּיו אַל יֵצֵא אִישׁ מִמְּקֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ ל וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי׃ לא וַיִּקְרְאוּ בֵית יִשְׂרָאֵל אֶת שְׁמוֹ מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לָבָן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִת בִּדְבָשׁ׃ לב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה מְלֹא הָעֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ לג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן קַח צִנְצֶנֶת אַחַת וְתֶן שָׁמָּה מְלֹא הָעֹמֶר מָן וְהַנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְהוָה לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם׃ לד כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמָרֶת׃ לה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד בֹּאָם אֶל אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת אֶת הַמָּן אָכְלוּ עַד בֹּאָם אֶל קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן׃ לו וְהָעֹמֶר עֲשִׂרִית הָאֵיפָה הוּא׃

כי בוֹ סוּכָּה בְּרָכָה וְצֵל מִזֶּרֶם בְּצֵל יוֹמָם מֵחֹרֶב וּמַחְסֶה וּמִסָּתֶר מִזֶּרֶם וּמִמָּטָר׃
יְהוָה׃

לְמִשְׁפַּחְתָּם לְבֵית אֲבֹתָם׃ ג ג ג ג׃ בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה
לְגֻלְגְּלֹתָם מֵאָה וְאַרְבָּעִים וְאַרְבָּעָה אֲלָפִים וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃ וַיִּהְיוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ חֹנִים עַל־דִּגְלֵיהֶם וְנֹסְעִים כֵּן אִישׁ
לְמִשְׁפְּחֹתָיו עַל־בֵּית אֲבֹתָיו׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הָקִים מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּמְשַׁח אֹתוֹ
וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וַיִּמְשָׁחֵם וַיְקַדֵּשׁ
אֹתָם׃ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִים חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ נְשִׂיאֵי
יִשְׂרָאֵל רָאשֵׁי בֵּית אֲבֹתָם הֵם נְשִׂיאֵי הַמַּטּוֹת הָעֹמְדִים עַל־הַפְּקֻדִים׃ וַיָּבִיאוּ
קָרְבָּנָם לִפְנֵי יְהוָה שֵׁשׁ עֶגְלוֹת צָב וּשְׁנֵי עָשָׂר בָּקָר עֲגָלָה עַל־שְׁנֵי הַנְּשִׂאִים
וְשׁוֹר לְאֶחָד וַיַּקְרִיבוּ אֹתָם לִפְנֵי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ קַח
מֵאִתָּם וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד וְנָתַתָּה אֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם אִישׁ כְּפִי
עֲבֹדָתוֹ׃ וַיִּקַּח מֹשֶׁה אֶת־הָעֲגָלוֹת וְאֶת־הַבָּקָר וַיִּתֵּן אֹתָם אֶל־הַלְוִיִּם׃ אֵת
שְׁתֵּי הָעֲגָלוֹת וְאֵת אַרְבָּעָה הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי גֵרְשׁוֹן כְּפִי עֲבֹדָתָם׃ וְאֵת אַרְבַּע
הָעֲגָלוֹת וְאֵת שְׁמֹנַת הַבָּקָר נָתַן לִבְנֵי מְרָרִי כְּפִי עֲבֹדָתָם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן
הַכֹּהֵן׃ וְלִבְנֵי קְהָת לֹא נָתָן כִּי עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ עֲלֵהֶם בַּכָּתֵף יִשָּׂאוּ׃ וַיַּקְרִיבוּ
הַנְּשִׂיאִים אֵת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח אֹתוֹ וַיַּקְרִיבוּ הַנְּשִׂיאִם אֶת־קָרְבָּנָם
לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם נָשִׂיא אֶחָד לַיּוֹם יַקְרִיבוּ
אֶת־קָרְבָּנָם לַחֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיְהִי הַמַּקְרִיב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן אֶת־קָרְבָּנוֹ נַחְשׁוֹן
בֶּן־עַמִּינָדָב לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וְקָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
וּמִזְרַק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נַחְשׁוֹן
בֶּן־עַמִּינָדָב׃ בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי הִקְרִיב נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר נְשִׂיא יִשָּׂשכָר׃ הִקְרִיב אֶת־
קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה
זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃
שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים
חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן נְתַנְאֵל בֶּן־צוּעָר׃ בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי נָשִׂיא
לִבְנֵי־זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן־חֵלֹן׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ
מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה
בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד
כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר
שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיאָב
בֶּן־חֵלֹן׃ בַּיּוֹם הָרְבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי־רְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת
כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִיצוּר בֶּן־שְׁדֵיאוּר׃ בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי נָשִׂיא לִבְנֵי־שִׁמְעוֹן
שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־צוּרִישַׁדָּי׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ
אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן־
צוּרִישַׁדָּי׃ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי נָשִׂיא לִבְנֵי־גָד אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֶלְיָסָף בֶּן־דְּעוּאֵל׃ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי נָשִׂיא לִבְנֵי־אֶפְרָיִם
אֱלִישָׁמָע בֶּן־עַמִּיהוּד׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק
אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן
לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ
אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם
אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֱלִישָׁמָע בֶּן־
עַמִּיהוּד׃ בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי נָשִׂיא לִבְנֵי־מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת
כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן גַּמְלִיאֵל בֶּן־פְּדָהצוּר׃ בַּיּוֹם הָעֲשִׂירִי נָשִׂיא לִבְנֵי־בִנְיָמִן
אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃
כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲבִידָן בֶּן־גִּדְעֹנִי׃
בַּיּוֹם הָאַחַד עָשָׂר נָשִׂיא לִבְנֵי־דָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִיעֶזֶר בֶּן־עַמִּישַׁדָּי׃ בַּיּוֹם הַשְּׁנֵים עָשָׂר נָשִׂיא לִבְנֵי־אָשֵׁר
פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד
כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃
כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־
שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם
חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן פַּגְעִיאֵל בֶּן־עָכְרָן׃
בַּיּוֹם הַשְּׁלֹשָׁה עָשָׂר נָשִׂיא לִבְנֵי־נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ קָרְבָּנוֹ קַעֲרַת כֶּסֶף
אַחַת שְׁלֹשִׁים וּמֵאָה מִשְׁקָלָהּ מִזְרָק אֶחָד כֶּסֶף שִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ
שְׁנֵיהֶם מְלֵאִים סֹלֶת בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן לְמִנְחָה׃ כַּף אַחַת עֲשָׂרָה זָהָב מְלֵאָה קְטֹרֶת׃
פַּר אֶחָד בֶּן־בָּקָר אַיִל אֶחָד כֶּבֶשׂ אֶחָד בֶּן־שְׁנָתוֹ לְעֹלָה׃ שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד
לְחַטָּאת׃ וּלְזֶבַח הַשְּׁלָמִים בָּקָר שְׁנַיִם אֵילִם חֲמִשָּׁה עַתּוּדִים חֲמִשָּׁה כְּבָשִׂים בְּנֵי
שָׁנָה חֲמִשָּׁה זֶה קָרְבַּן אֲחִירַע בֶּן־עֵינָן׃ זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ בְּיוֹם הִמָּשַׁח מֵאֵת
נְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל קְעָרֹת כֶּסֶף שְׁנֵים עָשָׂר מִזְרְקֵי כֶסֶף שְׁנֵים עָשָׂר כַּפּוֹת זָהָב
שְׁנֵים עָשָׂר׃ שְׁנֵים עָשָׂר כַּף מְלֵאָה קְטֹרֶת׃ כָּל־זְהַב הַכַּפּוֹת עֶשְׂרִים וּמֵאָה
בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ כָּל־הַבָּקָר לָעֹלָה שְׁנֵים עָשָׂר פָּרִים אֵילִם שְׁנֵים עָשָׂר כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה שְׁנֵים עָשָׂר וּמִנְחָתָם׃ וּשְׂעִירֵי עִזִּים לַחַטָּאת שְׁנֵים עָשָׂר׃ וְכָל־בְּקַר
זֶבַח הַשְּׁלָמִים עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה פָּרִים אֵילִם שִׁשִּׁים עַתּוּדִים שִׁשִּׁים כְּבָשִׂים
בְּנֵי שָׁנָה שִׁשִּׁים זֹאת חֲנֻכַּת הַמִּזְבֵּחַ אַחֲרֵי הִמָּשַׁח אֹתוֹ׃ וּבְבֹא מֹשֶׁה אֶל־אֹהֶל
מוֹעֵד לְדַבֵּר אִתּוֹ וַיִּשְׁמַע אֶת־הַקּוֹל מִדַּבֵּר אֵלָיו מֵעַל הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל־אֲרוֹן
הָעֵדֻת מִבֵּין שְׁנֵי הַכְּרֻבִים וַיְדַבֶּר אֵלָיו׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר
אֶל־אַהֲרֹן וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּהַעֲלֹתְךָ אֶת־הַנֵּרֹת אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יָאִירוּ שִׁבְעַת
הַנֵּרוֹת׃ וַיַּעַשׂ כֵּן אַהֲרֹן אֶל־מוּל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה הֶעֱלָה נֵרֹתֶיהָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ וְזֶה מַעֲשֵׂה הַמְּנוֹרָה מִקְשָׁה זָהָב עַד יְרֵכָהּ עַד פִּרְחָהּ מִקְשָׁה הוּא כַּמַּרְאֶה
אֲשֶׁר הֶרְאָה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשָׂה אֶת־הַמְּנוֹרָה׃ וַיִּקַּח אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְטִהַרְתָּ אֹתָם׃ וְכֹה־תַעֲשֶׂה לָהֶם לְטַהֲרָם הַזֵּה עֲלֵיהֶם מֵי חַטָּאת וְהֶעֱבִירוּ
תַעַר עַל־כָּל־בְּשָׂרָם וְכִבְּסוּ בִגְדֵיהֶם וְהִטַּהֵר׃ וְלָקְחוּ פַּר בֶּן־בָּקָר וּמִנְחָתוֹ סֹלֶת
בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וּפַר שֵׁנִי בֶּן־בָּקָר תִּקַּח לְחַטָּאת׃ וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אֹהֶל
מוֹעֵד וְהִקְהַלְתָּ אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְהִקְרַבְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי יְהוָה וְסָמְכוּ
בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־יְדֵיהֶם עַל־הַלְוִיִּם׃ וְהֵנִיף אַהֲרֹן אֶת־הַלְוִיִּם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה
מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת יְהוָה׃ וְהַלְוִיִּם יִסְמְכוּ אֶת־יְדֵיהֶם עַל־רָאשֵׁי
הַפָּרִים וְאֶת־הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה חַטָּאת וְאֶת־הָאֶחָד עֹלָה לַיהוָה לְכַפֵּר עַל־הַלְוִיִּם׃
וְהַעֲמַדְתָּ אֶת־הַלְוִיִּם לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה לַיהוָה׃ וְהִבְדַּלְתָּ
אֶת־הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃ וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת־
אֹהֶל מוֹעֵד וְטִהַרְתָּ אֹתָם וְהֵנַפְתָּ אֹתָם תְּנוּפָה׃ כִּי נְתֻנִים נְתֻנִים הֵם לִי מִתּוֹךְ בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל תַּחַת פִּטְרַת כָּל־רֶחֶם בְּכוֹר כֹּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָקַחְתִּי אֹתָם לִי׃ כִּי לִי כָל־
בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בָּאָדָם וּבַבְּהֵמָה בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם קִדַּשְׁתִּים
לִי׃ וָאֶקַּח אֶת־הַלְוִיִּם תַּחַת כָּל־בְּכוֹר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וָאֶתְּנָה אֶת־הַלְוִיִּם נְתֻנִים
לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֹהֶל מוֹעֵד
וּלְכַפֵּר עַל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה בִּבְנֵי יִשְׂרָאֵל נֶגֶף בְּגֶשֶׁת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הַקֹּדֶשׁ׃
וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וְכָל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַלְוִיִּם כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה
לַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּתְחַטְּאוּ הַלְוִיִּם וַיְכַבְּסוּ בִגְדֵיהֶם וַיָּנֶף אַהֲרֹן
אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיְכַפֶּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן לְטַהֲרָם׃ וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד
אֶת־עֲבֹדָתָם בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה עַל־
הַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ זֹאת אֲשֶׁר לַלֵּוִי מִבֶּן חָמֵשׁ
וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה יָבוֹא לִצְבֹא צָבָא בַּעֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ וּמִבֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה
יָשׁוּב מִצְּבָא הָעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד׃ וְשֵׁרֵת אֶת־אֶחָיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִשְׁמֹר מִשְׁמֶרֶת
וַעֲבֹדָה לֹא יַעֲבֹד כָּכָה תַּעֲשֶׂה לַלְוִיִּם בְּמִשְׁמְרֹתָם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר
סִינַי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר׃ וְיַעֲשׂוּ בְנֵי
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַפָּסַח בְּמוֹעֲדוֹ׃ בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעַרְבַּיִם תַּעֲשׂוּ
אֹתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ כְּכָל־חֻקֹּתָיו וְכָל־מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
לַעֲשׂוֹת הַפָּסַח׃ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם
בְּמִדְבַּר סִינָי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְהִי אֲנָשִׁים
אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי
מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא׃ וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ
אָדָם לָמָּה נִגָּרַע לְבִלְתִּי הַקְרִב אֶת־קָרְבַּן יְהוָה בְּמֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר
אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה־יְצַוֶּה יְהוָה לָכֶם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טָמֵא לָנֶפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם
אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה׃ בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבַּיִם
יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל־מַצּוֹת וּמְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ׃ לֹא־יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד־בֹּקֶר וְעֶצֶם לֹא־יִשְׁבְּרוּ־
בוֹ כְּכָל־חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ׃ וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא הָיָה וְחָדַל
לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ כִּי קָרְבַּן יְהוָה לֹא הִקְרִיב בְּמוֹעֲדוֹ חֵטְא
הָאִישׁ הַהוּא יִשָּׂא׃ וְכִי־יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶּסַח לַיהוָה כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ
כֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ׃ וּבְיוֹם הָקִים אֶת־הַמִּשְׁכָּן כִּסָּה
הֶעָנָן אֶת־הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל הָעֵדֻת וּבָעֶרֶב יִהְיֶה עַל־הַמִּשְׁכָּן כְּמַרְאֵה־אֵשׁ עַד־בֹּקֶר׃
כֵּן יִהְיֶה תָּמִיד הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ וּמַרְאֵה אֵשׁ לָיְלָה׃ וְלְפִי הֵעָלוֹת הֶעָנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי
כֵן יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן שָׁם הֶעָנָן שָׁם חָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ עַל־פִּי
יְהוָה יִסְעוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ כָּל־יְמֵי אֲשֶׁר הֶעָנָן יִשְׁכֹּן עַל־הַמִּשְׁכָּן
יַחֲנוּ׃ וְאִם־הַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־מִשְׁמֶרֶת
יְהוָה וְלֹא יִסָּעוּ׃ וְיֵשׁ אֲשֶׁר הָיָה הֶעָנָן יָמִים מִסְפָּר עַל־הַמִּשְׁכָּן עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־
פִּי יְהוָה יִסָּעוּ׃ וְיֵשׁ אֲשֶׁר הָיָה הֶעָנָן מֵעֶרֶב עַד־בֹּקֶר וְנַעֲלָה הֶעָנָן בַּבֹּקֶר וְנָסָעוּ
אוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה וְנַעֲלָה הֶעָנָן וְנָסָעוּ׃ אוֹ חֹדֶשׁ אוֹ יָמִים בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל־הַמִּשְׁכָּן
לִשְׁכֹּן עָלָיו יַחֲנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסָּעוּ וְהֵעָלוֹתוֹ יִסָּעוּ׃ עַל־פִּי יְהוָה יַחֲנוּ וְעַל־פִּי
יְהוָה יִסָּעוּ אֶת־מִשְׁמֶרֶת יְהוָה שָׁמָרוּ עַל־פִּי יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
לֵאמֹר׃ עֲשֵׂה לְךָ שְׁתֵּי חֲצֹצְרוֹת כֶּסֶף מִקְשָׁה תַּעֲשֶׂה אֹתָם וְהָיוּ לְךָ לְמִקְרָא הָעֵדָה
וּלְמַסַּע אֶת־הַמַּחֲנוֹת׃ וְתָקְעוּ בָהֶן וְנוֹעֲדוּ אֵלֶיךָ כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְאִם־בְּאַחַת יִתְקָ

בראשית מאה שנה ועשרים שנה
ויהי כל ימי אדם אשר חי תשע מאות שנה ושלשים שנה ומת׃

ויחי אנוש תשעים שנה וחמש שנה ויולד את קינן׃ ויחי אנוש אחרי הולידו את קינן חמש עשרה שנה ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי אנוש חמש שנים ותשעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי קינן שבעים שנה ומאה שנה ויולד את מהללאל׃ ויחי קינן אחרי הולידו את מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי קינן עשר שנים ושבעים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי מהללאל חמש ושישים שנה ומאת שנה ויולד את ירד׃ ויחי מהללאל אחרי הולידו את ירד שלשים שנה ושמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מהללאל חמש ותשעים שנה ושמונה מאות שנה וימת׃ ויחי ירד שתים וששים שנה ומאה שנה ויולד את חנוך׃ ויחי ירד אחרי הולידו את חנוך שמונה מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי ירד שתים וששים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי חנוך חמש ושישים שנה ויולד את מתושלח׃ ויתהלך חנוך את האלהים אחרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהיו כל ימי חנוך חמש ושישים שנה ושלש מאות שנה׃ ויתהלך חנוך את האלהים ואינו כי לקח אתו אלהים׃ ויחי מתושלח שבע ושמונים שנה ומאה שנה ויולד את למך׃ ויחי מתושלח אחרי הולידו את למך שתים ושמונים שנה ושבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי מתושלח תשע ושישים שנה ותשע מאות שנה וימת׃ ויחי למך שתים ושמונים שנה וחמש מאות שנה ויולד בן׃ ויקרא את שמו נח לאמר זה ינחמנו ממעשנו ומעצבון ידינו מן האדמה אשר אררה יהוה׃ ויחי למך אחרי הולידו את נח חמש ותשעים שנה וחמש מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי למך שבע ושבעים שנה ושבע מאות שנה וימת׃ ויהי נח בן חמש מאות שנה ויולד נח את שם את חם ואת יפת׃ ויהי כי החל האדם לרב על פני האדמה ובנות ילדו להם׃ ויראו בני האלהים את בנות האדם כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בחרו׃ ויאמר יהוה לא ידון רוחי באדם לעלם בשגם הוא בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה׃ הנפלים היו בארץ בימים ההם ואחרי כן אשר יבאו בני האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגבורים אשר מעולם אנשי השם׃ וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר מחשבת לבו רק רע כל היום׃ ויחנם יהוה כי עשה את האדם בארץ ויתעצב אל לבו׃ ויאמר יהוה אמחה את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי נחמתי כי עשיתם׃ ונח מצא חן בעיני יהוה׃ אלה תולדת נח נח איש צדיק תמים היה בדרתיו את האלהים התהלך נח׃ ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת׃ ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס׃ וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ׃ ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ׃ עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר׃ וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה׃ צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה׃ כי הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע׃ והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך׃ ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו׃ מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות׃ ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה׃ ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה׃

ויאמר יהוה אל נח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה׃ מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו והבהמה אשר לא טהרה הוא שנים איש ואשתו׃ גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ׃ כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה׃ ויעש נח ככל אשר צוהו יהוה׃ ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ׃ ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול׃ מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה׃ שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח׃ ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ׃ בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום בחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו׃ ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה׃ בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה׃ הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף׃ ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים׃ והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יהוה בעדו׃ ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ׃ ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים׃ והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים׃ חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים׃ ויגוע כל בשר הרמש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם׃ כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו׃ ויאמח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויאמחו מן הארץ וישאר אך נח והאשר אתו בתבה׃ ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום׃ ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים׃ ויסכרו מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים׃ וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום׃ ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט׃ והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי בחדש נראו ראשי ההרים׃ ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה׃ וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ׃ וישלח את היונה מאתו לראות המקלו המים מעל פני האדמה׃ ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה מן התבה׃ ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ׃ ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד׃ ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ וידבר אלהים אל נח לאמר׃ צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׃ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃ עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃ ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל׃ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם׃ שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם׃ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃ ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם׃ ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ והקימתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם׃ את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃ והיה בעננו עב על הארץ וראתה הקשת בענן׃ וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר׃ והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ׃ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימתי בין כל בשר אשר על הארץ׃ ויהי בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכמם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃ ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו׃ יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו׃ ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה׃ ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת׃

אלה תולדת בני נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחרי המבול׃ בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס׃ ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה׃ ובני יון אלישה ותרשישה כתים ודודנים׃ מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחתם בגוייהם׃ ובני חם כוש ומצרים פוט וכנען׃ ובני כוש סבא וחוילה וסבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן׃ וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבר בארץ׃ הוא היה גבור ציד לפני יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה׃ ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער׃ מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח׃ ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה׃ ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים׃ ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים׃ וכנען ילד את צידן בכרו ואת חת׃ ואת היבוסי ואת האמרי ואת הגרגשי׃ ואת החוי ואת הערקי ואת הסיני׃ ואת הארודי ואת הצמרי ואת החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני׃ ויהי גבול הכנעני מצידן בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע׃ אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם׃ ולשם גם הוא ילד אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול׃ ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם׃ ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש׃ וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר׃ ולעבר נולד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן׃ ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח׃ ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה׃ ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא׃ ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן׃ ויהי מושבם ממישא בואכה ספר הר הקדם׃ אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם׃ אלה משפחת בני נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחרי המבול׃

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים׃ ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם׃ ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר׃ ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ׃ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם׃ ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות׃ הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו׃ ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנת העיר׃ על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם יהוה על פני כל הארץ׃

אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחרי המבול׃ ויחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש שנים ומאת שנה ויולד בנים ובנות׃ וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ומאת שנה ויולד את שלח׃ ויחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי ארפכשד חמש שנים ושלשים שנה ומאת שנה וימת׃ ויחי שלח שלשים שנה ומאת שנה ויולד את עבר׃ ויחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי שלח שלשים שנה ומאת שנה וימת׃ ויחי עבר ארבע ושלשים שנה ומאת שנה ויולד את פלג׃ ויחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי עבר ארבע ושלשים שנה ומאת שנה וימת׃ ויחי פלג שלשים שנה ויולד את רעו׃ ויחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי פלג שלשים שנה ומאתים שנה וימת׃ ויחי רעו שתים ושלשים שנה ומאתים שנה ויולד את שרוג׃ ויחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי רעו שתים ושלשים שנה ומאתים שנה וימת׃ ויחי שרוג שלשים שנה ומאת שנה ויולד את נחור׃ ויחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי שרוג שלשים שנה ומאת שנה וימת׃ ויחי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את תרח׃ ויחי נחור אחרי הולידו את תרח מאה שנה ויולד בנים ובנות׃ ויהי כל ימי נחור תשע ועשרים שנה ומאת שנה וימת׃ ויחי תרח שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן׃ ואלה תולדת תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט׃ וימת הרן על פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים׃ ויקחו אברם ונחור להם נשים שם אשת אברם שרי ושם אשת נחור מלכה בת הרן אבי מלכה ואבי יסכה׃ ותהי שרי עקרה אין לה ולד׃ ויקח תרח את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד חרן וישבו שם׃ ויהי ימי תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן׃ ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך׃ ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה׃ ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחת האדמה׃ וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן׃ ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ותבאנה ארץ כנען׃ ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ׃ וירא יהוה אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו׃ ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי קדמה ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה׃ ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה׃ ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ׃ ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃ והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו׃ אמרי נא אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃ ויהי כבוא אברם מצרים וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃ וירא אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה בית פרעה׃ ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃ ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃ ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃ למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃ ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃

ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃ ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃ וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃ למקום אשר עשה שם מזבח בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה׃ וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃ ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃ ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ׃ ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך ובין רעי וביני רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃ הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃ וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃ ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃ אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃ ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃ ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה׃ כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃ ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃ קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃ ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע הוא צוער׃ כל אלה חברו אל עמק השדים הוא ים המלח׃ שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו׃ ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים׃ ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר׃ וישבו ויבאו אל עין משפט הוא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר׃ ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע הוא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים׃ את אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים׃ עמק השדים באת באת בארות בארות חמר ויפלו שמה המלך סדם ועמרה נסו ויפלו שמה והנשארים הרה נסו׃ ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו׃ ויקחו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילך והוא יושב בסדם׃ ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם׃ וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות ויר דן׃ ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק׃ וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים והעם׃ ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה הוא עמק המלך׃ ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון׃ ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ׃ וברוך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל׃ ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך׃ וישא אברם את ידו אל יהוה אל עליון קנה שמים וארץ׃ אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם׃ בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם׃

אחרי הדברים האלה היה דבר יהוה אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד׃ ויאמר אברם אדני יהוה מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר׃ ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי׃ והנה דבר יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך׃ ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך׃ והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה׃ ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה׃ ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה׃ ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותר וגוזל׃ ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפור לא בתר׃ וירד העיט על הפגרים ויבתרם אברם׃ ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו׃ ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה׃ וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול׃ ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה׃ ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה׃ ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה׃ ביום ההוא כרת יהוה את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת׃ את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני׃ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים׃ ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי׃

ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר׃ ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יהוה מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויאבה אברם לקול שרי׃ ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה׃ ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה׃ ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה ישפט יהוה בינותי ובינך׃ ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה׃ וימצאה מלאך יהוה על עין המים במדבר על העין בדרך שור׃ ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת׃ ויאמר לה מלאך יהוה שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה׃ ויאמר לה מלאך יהוה הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב׃ ויאמר לה מלאך יהוה הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יהוה אל עניך׃ והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן׃ ותקרא שם יהוה הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלם ראיתי אחרי ראי׃ על כן קרא לבאר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד׃ ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל׃ ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם׃

ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יהוה אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים׃ ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אתך במאד מאד׃ ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר׃ אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים׃ ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך׃ והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו׃ והקימתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך׃ ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים׃ ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם׃ זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר׃ ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם׃ בן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא׃ המול ימול יליד ביתך וממקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם׃ וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר׃ ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה׃ וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו׃ ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה בת תשעים שנה תלד׃ ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך׃ ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקימתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו׃ ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשאים יולד והתתיו לגוי גדול׃ ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת׃ ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם׃ ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים׃ ואברהם בן תשעים שנה ותשע שנים בהמלו בשר ערלתו׃ וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו׃ ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו׃ וכל אנשי ביתו יליד בית וממקנת כסף מאת כל זר נמלו אתו׃

ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה׃ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ׃ וידבר אלהים אל נח לאמר׃ צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך׃ כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ׃ ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו׃ כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה׃ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עלות במזבח׃ וירח יהוה את ריח הניחח ויאמר יהוה אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי׃ עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו׃ ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ׃ ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו׃ כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל׃ אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו׃ ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם׃ שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם׃ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה׃ ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר׃ והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם׃ ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ׃ והקימתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ׃ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם׃ את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ׃ והיה בעננו עב על הארץ וראתה הקשת בענן׃ וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש חיה בכל בשר ולא יהיו עוד המים למבול לשחת כל בשר׃ והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש חיה בכל בשר אשר על הארץ׃ ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימתי בין כל בשר אשר על הארץ׃ ויהי בני נח היצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען׃ שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ׃ ויחל נח איש האדמה ונטע כרם׃ וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה׃ וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ׃ ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכמם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם׃ ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן׃ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו׃ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו׃ יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד למו׃

ראיתי ואתה שמעת שלא תכרוך בפני

בל תבכו

(על בעיה מיוחדת מיכאל)

יהוה כי מקדשכם אני יהוה׃ והנפש אשר תאכל נבלה וטרפה לא יטמא ולא תפחד כי שוה ומזרח
ממזרח ישמשו ומשתחוים איש לפני פתח אהלו׃ ויהי כי יצאו משה ואהרן ויאמרו אליהם
ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל׃ ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר
ואיל תמימים והקרב לפני יהוה׃ ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים חטאת ועגל
וכבש בני שנה תמימם לעלה׃ ושור ואיל לזבח שלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן
כי היום יהוה נראה אליכם׃ ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ויקרבו כל העדה ויעמדו
לפני יהוה׃ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה׃ ויאמר משה
אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן
העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה׃ ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו׃
ויקריבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק
אל יסוד המזבח׃ והקטיר את החלב והכליות והיתרת מן הכבד מן החטאת׃ ואת הבשר ואת
העור שרף באש מחוץ למחנה׃ ויזבח את זבח העם ויבן אהרן אליו את הדם ויזרקהו על
המזבח סביב׃ ואת העלה הגישו אליו לנתחיה ואת הראש ויקטר על המזבח׃ ורחץ את הקרב
ואת הכרעים ויקטר על העלה על המזבח׃ ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר
לעם וישחטהו ויחטא כראשון׃ ויקרב את העלה ויעשה כמשפט׃ ויקרב את המנחה וימלא כפו
ממנה והקטיר על המזבח מלבד עלת הבקר׃ ויזבח את השור ואת האיל זבח השלמים אשר
לעם ויבן אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב׃ ואת החלבים מן השור ומן האיל
האליה והמכסה והקרבים והכליות ויתרת הכבד׃ וישימו את החלבים על הזדים ויקטר החלבים
על המזבח׃ ואת הזדים ואת החזה הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה׃ וישא אהרן
את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים׃ ויבא משה ואהרן אל אהל
מועד ויצאו ויברכו את העם ויראה כבוד יהוה אל כל העם׃ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על
המזבח את העלה ואת החלבים אשר על המזבח וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם׃ ויקחו
בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש ושמו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש
זרה אשר לא צוה אתם׃ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אותם וימתו לפני יהוה׃ ויאמר משה
אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן׃ ויקרא
משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני
הקדש אל מחוץ למחנה׃ ויקרבו וישאום בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה׃ ויאמר
משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו פרעותיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא
תמתו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה׃ ומפתח
אהל מועד לא תצאו פן תמתו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה׃ וידבר יהוה אל
אהרן לאמר׃ יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמתו חקת עולם
לדרתיכם׃ ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהר׃ ולהורות את בני ישראל את
כל החקים אשר דבר יהוה אלהם ביד משה׃ ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר
הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא׃
ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי׃ ואת חזה התנופה
ושוק התרומה תאכלו במקום טהר אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך ובניך נתנים מזבחי שלמי
בני ישראל׃ שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים להניף תנופה לפני יהוה והיתה לך
ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה׃ ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף
על אלעזר ועל איתמר בני הנותרים לאמר׃ מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי
קדש קדשים הוא ואתה נתן אתה לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה׃ הן לא הובא
את דמה אל הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי׃ וידבר אהרן אל משה הן
היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקרנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום היטב
בעיני יהוה׃ וישמע משה ויטב בעיניו׃

עור היום

רואים כאן את הכהנים בעת עבודתם במשכן ואת הקרבנות שהקריבו בשבעת ימי המילואים׃

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי קָרָא מֹשֶׁה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וּלְזִקְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמֶר אֶל אַהֲרֹן קַח לְךָ עֵגֶל בֶּן בָּקָר
וְאַיִל תְּמִימִם וְהַקְרֵב לִפְנֵי יְהוָה׃ וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר קְחוּ שְׂעִיר עִזִּים חַטָּאת וְעֵגֶל
וְכֶבֶשׂ בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם לְעֹלָה׃ וְשׁוֹר וְאַיִל לִזְבַח שְׁלָמִים לִזְבֹּחַ לִפְנֵי יְהוָה וּמִנְחָה בְּלוּלָה בַשָּׁמֶן
כִּי הַיּוֹם יְהוָה נִרְאָה אֲלֵיכֶם׃ וַיִּקְחוּ אֵת אֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה אֶל פְּנֵי אֹהֶל מוֹעֵד וַיִּקְרְבוּ כָּל הָעֵדָה וַיַּעַמְדוּ
לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה תַּעֲשׂוּ וְיֵרָא אֲלֵיכֶם כְּבוֹד יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל אַהֲרֹן קְרַב אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַעֲשֵׂה אֶת חַטָּאתְךָ וְאֶת עֹלָתֶךָ וְכַפֵּר בַּעַדְךָ וּבְעַד הָעָם וַעֲשֵׂה אֶת קָרְבַּן
הָעָם וְכַפֵּר בַּעֲדָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ וַיִּקְרַב אַהֲרֹן אֶל הַמִּזְבֵּחַ וַיִּשְׁחַט אֶת עֵגֶל הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ׃
וַיַּקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן אֶת הַדָּם אֵלָיו וַיִּטְבֹּל אֶצְבָּעוֹ בַּדָּם וַיִּתֵּן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַדָּם יָצַק
אֶל יְסוֹד הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהַקְטִיר אֶת הַחֵלֶב וְהַכְּלָיֹת וְהַיֹּתֶרֶת מִן הַכָּבֵד מִן הַחַטָּאת׃ וְאֶת הַבָּשָׂר וְאֶת
הָעוֹר שָׂרַף בָּאֵשׁ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וַיִּזְבַּח אֶת זֶבַח הָעָם וַיִּבֶּן אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל
הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת הָעֹלָה הִגִּישׁוּ אֵלָיו לְנִתְחֶיהָ וְאֶת הָרֹאשׁ וַיְקַטֵּר עַל הַמִּזְבֵּחַ׃ וְרָחַץ אֶת הַקֶּרֶב
וְאֶת הַכְּרָעָיִם וַיְקַטֵּר עַל הָעֹלָה עַל הַמִּזְבֵּחַ׃ וַיַּקְרֵב אֶת קָרְבַּן הָעָם וַיִּקַּח אֶת שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר
לָעָם וַיִּשְׁחָטֵהוּ וַיְחַטְּאֵהוּ כָּרִאשׁוֹן׃ וַיַּקְרֵב אֶת הָעֹלָה וַיַּעַשׂ כַּמִּשְׁפָּט׃ וַיַּקְרֵב אֶת הַמִּנְחָה וַיְמַלֵּא כַפּוֹ
מִמֶּנָּה וְהִקְטִיר עַל הַמִּזְבֵּחַ מִלְּבַד עֹלַת הַבֹּקֶר׃ וַיִּזְבַּח אֶת הַשּׁוֹר וְאֶת הָאַיִל זֶבַח הַשְּׁלָמִים אֲשֶׁר
לָעָם וַיִּבֶּן אַהֲרֹן אֵלָיו אֶת הַדָּם וַיִּזְרְקֵהוּ עַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְאֶת הַחֲלָבִים מִן הַשּׁוֹר וּמִן הָאַיִל
הָאַלְיָה וְהַמְכַסֶּה וְהַקְּרָבַיִם וְהַכְּלָיֹת וְיֹתֶרֶת הַכָּבֵד׃ וַיָּשִׂימוּ אֶת הַחֲלָבִים עַל הַזִּדִים וַיְקַטֵּר הַחֲלָבִים
עַל הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת הַזִּדִים וְאֶת הֶחָזֶה הֵנִיף אַהֲרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צִוָּה מֹשֶׁה׃ וַיִּשָּׂא אַהֲרֹן
אֶת יָדָיו אֶל הָעָם וַיְבָרְכֵם וַיֵּרֶד מֵעֲשׂוֹת הַחַטָּאת וְהָעֹלָה וְהַשְּׁלָמִים׃ וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶל אֹהֶל
מוֹעֵד וַיֵּצְאוּ וַיְבָרְכוּ אֶת הָעָם וַיֵּרָא כְּבוֹד יְהוָה אֶל כָּל הָעָם׃ וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל עַל
הַמִּזְבֵּחַ אֶת הָעֹלָה וְאֶת הַחֲלָבִים אֲשֶׁר עַל הַמִּזְבֵּחַ וַיַּרְא כָּל הָעָם וַיָּרֹנּוּ וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם׃ וַיִּקְחוּ
בְּנֵי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אִישׁ מַחְתָּתוֹ וַיִּתְּנוּ בָהֵן אֵשׁ וַיָּשִׂימוּ עָלֶיהָ קְטֹרֶת וַיַּקְרִיבוּ לִפְנֵי יְהוָה אֵשׁ
זָרָה אֲשֶׁר לֹא צִוָּה אֹתָם׃ וַתֵּצֵא אֵשׁ מִלִּפְנֵי יְהוָה וַתֹּאכַל אוֹתָם וַיָּמֻתוּ לִפְנֵי יְהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
אֶל אַהֲרֹן הוּא אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה לֵאמֹר בִּקְרֹבַי אֶקָּדֵשׁ וְעַל פְּנֵי כָל הָעָם אֶכָּבֵד וַיִּדֹּם אַהֲרֹן׃ וַיִּקְרָא
מֹשֶׁה אֶל מִישָׁאֵל וְאֶל אֶלְצָפָן בְּנֵי עֻזִּיאֵל דֹּד אַהֲרֹן וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם קִרְבוּ שְׂאוּ אֶת אֲחֵיכֶם מֵאֵת פְּנֵי
הַקֹּדֶשׁ אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה׃ וַיִּקְרְבוּ וַיִּשָּׂאוּם בְּכֻתָּנְתָּם אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר
מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וְאֶל אֶלְעָזָר וְאֶל אִיתָמָר בָּנָיו פְּרָעוֹתֵיכֶם אַל תִּפְרָעוּ וּבִגְדֵיכֶם לֹא תִפְרֹמוּ וְלֹא תָמֻתוּ
וְעַל כָּל הָעֵדָה יִקְצֹף וַאֲחֵיכֶם כָּל בֵּית יִשְׂרָאֵל יִבְכּוּ אֶת הַשְּׂרֵפָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוָה׃ וּמִפֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד
לֹא תֵצֵאוּ פֶּן תָּמֻתוּ כִּי שֶׁמֶן מִשְׁחַת יְהוָה עֲלֵיכֶם וַיַּעֲשׂוּ כִּדְבַר מֹשֶׁה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל
אַהֲרֹן לֵאמֹר׃ יַיִן וְשֵׁכָר אַל תֵּשְׁתְּ אַתָּה וּבָנֶיךָ אִתָּךְ בְּבֹאֲכֶם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תָמֻתוּ חֻקַּת עוֹלָם
לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וּלְהַבְדִּיל בֵּין הַקֹּדֶשׁ וּבֵין הַחֹל וּבֵין הַטָּמֵא וּבֵין הַטָּהֹר׃ וּלְהוֹרוֹת אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת
כָּל הַחֻקִּים אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵהֶם בְּיַד מֹשֶׁה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל אַהֲרֹן וְאֶל אֶלְעָזָר וְאֶל אִיתָמָר
הַנּוֹתָרִים קְחוּ אֶת הַמִּנְחָה הַנּוֹתֶרֶת מֵאִשֵּׁי יְהוָה וְאִכְלוּהָ מַצּוֹת אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הִוא׃
וַאֲכַלְתֶּם אֹתָהּ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ כִּי חָקְךָ וְחֻק בָּנֶיךָ הִוא מֵאִשֵּׁי יְהוָה כִּי כֵן צֻוִּיתִי׃ וְאֶת חֲזֵה הַתְּנוּפָה
וְשׁוֹק הַתְּרוּמָה תֹּאכֵלוּ בְּמָקוֹם טָהוֹר אַתָּה וּבָנֶיךָ וּבְנֹתֶיךָ אִתָּךְ כִּי חָקְךָ וּבָנֶיךָ נִתָּנִים מִזִּבְחֵי שַׁלְמֵי
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ שׁוֹק הַתְּרוּמָה וַחֲזֵה הַתְּנוּפָה עַל אִשֵּׁי הַחֲלָבִים לְהָנִיף תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וְהָיְתָה לְךָ
וְלִבָנֶיךָ אִתָּךְ לְחָק עוֹלָם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה׃ וְאֶת שְׂעִיר הַחַטָּאת דָּרֹשׁ דָּרַשׁ מֹשֶׁה וְהִנֵּה שָׂרֹף וַיִּקְצֹף
עַל אֶלְעָזָר וְעַל אִיתָמָר בְּנֵי הַנּוֹתָרִים לֵאמֹר׃ מַדּוּעַ לֹא אֲכַלְתֶּם אֶת הַחַטָּאת בְּמָקוֹם הַקֹּדֶשׁ כִּי קֹדֶשׁ
קָדָשִׁים הִוא וְאֹתָהּ נָתַן אֶתְכֶם לָשֵׂאת אֶת עֲוֹן הָעֵדָה לְכַפֵּר עֲלֵהֶם לִפְנֵי יְהוָה׃ הֵן לֹא הוּבָא
אֶת דָּמָהּ אֶל הַקֹּדֶשׁ פְּנִימָה אָכוֹל תֹּאכְלוּ אֹתָהּ בַּקֹּדֶשׁ כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי׃ וַיְדַבֵּר אַהֲרֹן אֶל מֹשֶׁה הֵן
הַיּוֹם הִקְרִיבוּ אֶת חַטָּאתָם וְאֶת עֹלָתָם לִפְנֵי יְהוָה וַתִּקְרֶנָה אֹתִי כָּאֵלֶּה וְאָכַלְתִּי חַטָּאת הַיּוֹם הֲיִיטַב
בְּעֵינֵי יְהוָה׃ וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּיטַב בְּעֵינָיו׃

הרחם לכל הברכות של יום הכיפורים

ישראל, רבי
שמעון בן יוחאי שנת ה'תתקפ"ו

בעת

שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו

הרחם לכל הברכות של יום הכיפורים

שלשתן משיבין את הרבים ואחד יחיד ואחד יחיד משיבין את הרבים ואחד יחיד ואחד יחיד

היתה עלי

בבא קמא

בְּבָא קַמָּא דַּף ז עַמּוּד א

בבא קמא דף ז עמוד א

רבי חנן

הַיְתָה עָלַי. לְשׁוֹן בִּזָּיוֹן הוּא, כְּמוֹ: וְלֹא הָיְתָה לִי בְּעֵינָיו כִּמְתַעְתֵּעַ: אָמַר רַבִּי חֲנִינָא. לְמָה נִקְרָא שְׁמוֹ חָנִין? שֶׁכָּל הַדָּבָר חָנִין לְפָנָיו, שֶׁאִם יִרְצֶה לְהַחֲלִישׁ כֹּחַ שֶׁל אָדָם יָכוֹל הוּא לְהַחֲלִישׁ, וְאִם יִרְצֶה לְהַגְבִּיר כֹּחַ שֶׁל אָדָם יָכוֹל הוּא לְהַגְבִּיר. אָמַר רַבִּי חֲנִינָא: אֵימָתַי אָדָם מְחַלֵּל עָלָיו אֶת הַדִּין? כְּשֶׁהוּא מְבַקֵּשׁ לְהִתְפַּלֵּל וְאֵין תְּפִלָּתוֹ נִשְׁמַעַת לְפָנָיו. אָמַר רַבִּי חֲנִינָא: כָּל הַמְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל חֲבֵרוֹ הוּא תְּחִלָּה נֶעֱנֶה תְּחִלָּה, שֶׁנֶּאֱמַר: וַיהוָה שָׁב אֶת שְׁבוּת אִיּוֹב בְּהִתְפַּלְלוֹ בְּעַד רֵעֵהוּ. אָמַר רַבִּי חֲנִינָא: כָּל הַמְבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל חֲבֵרוֹ וְצָרִיךְ הוּא לְאוֹתוֹ דָּבָר

עוֹר חַיִּים בְּצוֹב

מצוה זו אין לה שייכות לזמן הזה

ברוך

אלהינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים וונתן לנו תורת אמת וחיי עולם נטע בתוכנו חיי עולם הבא ותורתו אור בלבנו פקח עיני עבדיו ואזני שומעות לשמוע דברי תורתו והכשר לבבנו לאהבה ולירא את שמך ולעשות חוקיך ולהיות לחיי העולם הבא כי אתה יי לבדך הנותן בתורתך ונתן לנו יי אלהינו בשמחה ובטוב רוח את יום השבת הזה וביום הזה שמחנו ברוך אתה יי מקדש השבת

הפלת מרכה

ויכולו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות ברוך אתה יי מקדש השבת

ישמחו במלכותך שומרי שבת וקוראי עונג עם מקדשי שביעי כולם ישבעו ויתענגו מטובך והשביעי רצית בו וקדשתו חמדת כל הארצות את יום השבת הזה וביום הזה שמחנו ברוך אתה יי מקדש השבת

רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי אלהינו בשמחה ובטוב רוח את יום השבת הזה וביום הזה שמחנו ברוך אתה יי מקדש השבת

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד וזכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנינו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו ברוך אתה יי בונה ברחמיו ירושלים אמן

את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך כי לישועתך קוינו כל היום ברוך אתה יי מצמיח קרן ישועה אמן

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ויהי נעם בעיניך לברך את עמך בית ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום אמן

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן

יראו את יי קדושיו כי אין מחסור ליראיו כפירים רשו ורעבו ודורשי יי לא יחסרו כל טוב

פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון

ברוך הגבר אשר יבטח ביי והיה יי מבטחו

נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם

יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא מיני מזונות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם על הגפן ועל פרי הגפן ועל תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבע מטובה ונברכך עליה בקדושה ובטהרה כרצון שמך ברוך אתה יי על הארץ ועל פרי הגפן ועל המחיה

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה ברוך אתה יי׳ האל הקדוש
ברוך אתה יי׳ המלך הקדוש ואין לנו מלך אלא אתה ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך
אוהב צדקות ומחבב עמו ישראל ברוך אתה יי׳ המלך המקדש את עמו ישראל
והזכרונות ברוך אתה יי׳ המלך המקדש את ישראל ויום הזכרון ברוך אתה יי׳
אלהינו מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הזכרון אלהינו ואלהי אבותינו
רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמחנו
בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יי׳ אלהינו באהבה וברצון
שבת קדשך וינוחו בה כל ישראל מקדשי שמך ברוך אתה יי׳ מקדש השבת
ישראל ויום הזכרון

רחם

רחם על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל היכלך
ועל מעונך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא
שמך עליו אלהינו אבינו רעינו זונינו פרנסינו וכלכלינו והרויחנו והרוח לנו
יי׳ אלהינו מהרה מכל צרותינו והושיענו אל תצריכנו יי׳ אלהינו לא לידי
מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה
והרחבה שלא נבוש ולא נכלם לעולם ועד

בנה

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו בנין עולם והכסא דוד מהרה
לתוכה תכין ברוך אתה יי׳ בונה ברחמיו את ירושלים אמן

(בשבת בתשובה ויום הכפורים נוסף כאן)

רצה והחליצנו יי׳ אלהינו בתורתך במצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש
הזה כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבתו בו ולנוח בו באהבה כמצות
רצונך ובמצותך עצמך והשכיבנו יי׳ אלהינו בשלום ואל תבהלנו ביום מנוחתנו
כי אתה יי׳ אלהינו מנחיל לישראל עמך ברחמיך הרבים ברוך אתה יי׳ מקדש
השבת

אתה

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות
וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו
קראת ויתן לנו יי׳ אלהינו באהבה את יום השבת הזה לקדשה ולרוחה
לכבוד ולתפארת לשם ולתהלה על כל מעשה בראשית ברוך אתה יי׳ מקדש
השבת וישראל ויום הזכרון

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. כִּי אַתָּה הוּא אֲדוֹן לְכָל הַבְּרָכוֹת וְהַשָּׁלוֹם וְהַתְּהִלּוֹת וְהַטּוֹבוֹת. וְאַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ וְכָל זֶרַע בֵּית יִשְׂרָאֵל. וְאַתָּה הוּא מֶלֶךְ מָלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ וּמְקַדֵּשׁ וּמְשַׁבֵּחַ וּמְפָאֵר וּמְרוֹמֵם וּמְהַדֵּר וּמְעַלֶּה וּמְהַלֵּל לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר. כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב. וְיִתְבָּרַךְ וְיִשְׁתַּבַּח וְיִתְפָּאַר וְיִתְרוֹמַם וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְעַלֶּה וְיִתְהַלַּל שְׁמוֹ תָּמִיד. כִּי טוֹב לְהוֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן. לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת. עַל עֲשֶׂרוֹן וְעַל נֵבֶל עַל הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר. כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן. מָה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ. אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת. בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן. לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד. וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ. כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן. וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן. וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי. צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה. שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ. עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ. לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר. כִּי בְיַעֲקֹב קָרָא יְיָ וְיִשְׂרָאֵל סְגֻלָּתוֹ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר. כִּי חֵלֶק יְיָ עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר. כִּי יַעֲקֹב בָּחַר לוֹ יָהּ יִשְׂרָאֵל לִסְגֻלָּתוֹ. וְכֵן הוּא אוֹמֵר. וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּי בּוֹ זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבִי

עושה שלום אחר לפסח

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן ׃

יראו את יהוה קדושיו כי אין מחסור ליראיו ׃ כפירים רשו ורעבו ודורשי יהוה לא יחסרו כל טוב ׃ הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו ׃ פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון ׃ ברוך הגבר אשר יבטח ביהוה והיה יהוה מבטחו ׃ נער הייתי גם זקנתי ולא ראיתי צדיק נעזב וזרעו מבקש לחם ׃ יהוה עז לעמו יתן יהוה יברך את עמו בשלום ׃

אדיר

אדיר בשמים אלהים חי וקים מלכותו ושמו לעד ולעולמי עולמים ׃ אדיר במלוכה בחור בהלכה גדודיו ושרפיו לכולם אימה ויראה לעשות רצון קונם בעול אחד כולם מקבלים עליהם מלכות שמים זה לזה ונותנים רשות זה לזה להדמות לקונם ׃ מלכותו בכל משלה ומושלת בכל נבראיה בכתר יקבענה יקבענה יקבענה ׃ יחיד ברחמיו יחיד בשכינתו יחיד בעליונים ויחיד בתחתונים ׃ הוא לבדו אלהינו הוא עתה הוא אחר הוא יהיה ׃ בתפארת גבורה בתפארת גבורה בתפארת גבורה ׃ יתברך שמך לעולמי עולמים ׃ מלכותו ומלכיותיו עם כל הנבראים ׃ מלכותו ומלכיותיו עם כל הנבראים ׃ מלכותו ומלכיותיו עם כל הנברא

אֲשֶׁר הָיָה הַמַּעֲשֶׂה הַזֶּה בְּיוֹם שִׁשָּׁה עָשָׂר בְּחֹדֶשׁ אֲדָר הָיָה בְּיוֹם שִׁשָּׁה עָשָׂר בְּחֹדֶשׁ אֲדָר

אז יבשר

שבחות על יציאת הנדידה שאחר

הכותב רבי פרידמן

אף, אחר כשלים של פשפש, ושם הוא שפי מזמרים, אחר אמרו רשויות, על הכיפורים ויבל, ולמי ויהיו, ולמי ומבוקר ג
ומבא הבדולה ברוך מיוחסי שבט. ובשירולך של הכתם בלה מי ומשמיים. ויהי שלמחני מיחס מחבוא ומעבר
משיבים ומעמדות מיוחסי ויהי של פסח. ומעלה מסדרים ויהיו מי ויהיו בין לחול של מיוחס ויהיו
קדושה. ובלבוש לילי יהיו מיוחסי ויהיו של פסח אין ויהיו מיוחסי. ומעבד לקדוש שיר
ויהי לשולחן. ומשלה לחם ומי ויהיו מי ויהיו. ומעלה מסדרים ויהיו מי ויהיו בחול ויהיו בין ג
ויהי לי שלחן שבוע. ומעמדות יהיו מי ויהיו. ומעלה ויהיו. ומי מיוחס. ומבוא
ויהיו קדוש ויהיו. אין בשלה ויהיו ואין בשלה ויהיו שם שלבין לשבת. ומשל ומבוא לי מיוחס מעמד.

וַיְהִי בְּיָמֵי אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הוּא אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֹּלֵךְ מֵהֹדּוּ וְעַד כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה: וַיְהִי בַּיָּמִים הָהֵם כְּשֶׁבֶת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה: בִּשְׁנַת שָׁלוֹשׁ לְמָלְכוֹ עָשָׂה מִשְׁתֶּה לְכָל שָׂרָיו וַעֲבָדָיו חֵיל פָּרַס וּמָדַי הָרְתִמִים וְשָׂרֵי הַמְּדִינוֹת לְפָנָיו: בְּהַרְאוֹתוֹ אֶת עֹשֶׁר כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ וְאֶת יְקַר תִּפְאֶרֶת גְּדֻלָּתוֹ יָמִים רַבִּים שְׁמוֹנִים וּמְאַת יוֹם: וּבִמְלֹאת הַיָּמִים הָאֵלֶּה עָשָׂה הַמֶּלֶךְ לְכָל הָעָם הַנִּמְצְאִים שׁוּשַׁן הַבִּירָה מִגָּדוֹל וְעַד קָטֹן מִשְׁתֶּה שִׁבְעַת יָמִים בַּחֲצַר גִּנַּת בִּירַן הַמֶּלֶךְ: חוּר כַּרְפַּס וּתְכֵלֶת אָחוּז בְּחַבְלֵי בוּץ וְאַרְגָּמָן עַל גְּלִילֵי כֶסֶף וְעַמּוּדֵי שֵׁשׁ מִטּוֹת זָהָב וָכֶסֶף עַל רִצְפַת בַּהַט וְשֹׁשַׁן וְדַרְדְּמוֹן וְסֹחָרֶת: וְהַשְׁקָיוֹת בִּכְלֵי זָהָב וּכְלִים מִכְלִים שׁוֹנִים וְיֵין מַלְכוּת רָב כְּיַד הַמֶּלֶךְ: וְהַשְּׁתִיָּה כַּדָּת אֵין אֹנֵס כִּי כֵן יִסַּד הַמֶּלֶךְ עַל כָּל רַב בֵּיתוֹ לַעֲשׂוֹת כִּרְצוֹן אִישׁ וָאִישׁ: גַּם וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה עָשְׂתָה מִשְׁתֵּה נָשִׁים בֵּית הַמַּלְכוּת אֲשֶׁר לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּטוֹב לֵב הַמֶּלֶךְ בַּיָּיִן אָמַר לְמְהוּמָן בִּזְתָא חַרְבוֹנָא בִגְתָא וַאֲבַגְתָא זֵתַר וְכַרְכַּס שִׁבְעַת הַסָּרִיסִים הַמְשָׁרְתִים אֶת פְּנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: לְהָבִיא אֶת וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ בְּכֶתֶר מַלְכוּת לְהַרְאוֹת הָעַמִּים וְהַשָּׂרִים אֶת יָפְיָהּ כִּי טוֹבַת מַרְאֶה הִוא: וַתְּמָאֵן הַמַּלְכָּה וַשְׁתִּי לָבוֹא בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר עַל יַד סָרִיסִים וַיִּקְצֹף הַמֶּלֶךְ מְאֹד וַחֲמָתוֹ בָּעֲרָה בּוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לַחֲכָמִים יוֹדְעֵי הָעִתִּים כִּי כֵן דִּבֶּר לִפְנֵי כָל יוֹדְעֵי דָת וָדִין: וְהַקָּרֹב אֵלָיו כַּרְשְׁנָא שֵׁתָר אַדְמָתָא תַּרְשִׁישׁ מֶרֶס מַרְסְנָא מְמוּכָן שִׁבְעַת שָׂרֵי פָּרַס וּמָדַי רֹאֵי פְנֵי הַמֶּלֶךְ הַיֹּשְׁבִים רִאשׁוֹנָה בַּמַּלְכוּת: כְּדָת מַה לַּעֲשׂוֹת בַּמַּלְכָּה וַשְׁתִּי עַל אֲשֶׁר לֹא עָשְׂתָה אֶת מַאֲמַר הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ בְּיַד הַסָּרִיסִים: וַיֹּאמֶר מְמוּכָן לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים לֹא עַל הַמֶּלֶךְ לְבַד עָוְתָה וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה כִּי עַל כָּל הַשָּׂרִים וְעַל כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר בְּכָל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: כִּי יֵצֵא דְבַר הַמַּלְכָּה עַל כָּל נָשִׁים לְהַבְזוֹת בַּעְלֵיהֶן בְּעֵינֵיהֶן בֶּאֱמָרָם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אָמַר לְהָבִיא אֶת וַשְׁתִּי הַמַּלְכָּה לְפָנָיו וְלֹא בָאָה: וְהַיּוֹם הַזֶּה תֹּאמַרְנָה שָׂרוֹת פָּרַס וּמָדַי הַשֹּׁמְעוֹת אֶת דְּבַר הַמַּלְכָּה אֶל כָּל שָׂרֵי הַמֶּלֶךְ וְכָזִי וְקָצֶף הַרְבֵּה: אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יֵצֵא דְבַר מַלְכוּת מִלְּפָנָיו וְיִכָּתֵב בְּדָתֵי פָרַס וּמָדַי וְלֹא יַעֲבוֹר אֲשֶׁר לֹא תָבוֹא וַשְׁתִּי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וּמַלְכוּתָהּ יִתֵּן הַמֶּלֶךְ לִרְעוּתָהּ הַטּוֹבָה מִמֶּנָּה: וְנִשְׁמַע פִּתְגָם מַלְכוּתוֹ אֲשֶׁר יַעֲבִיר בְּכָל מַלְכוּתוֹ כִּי גְדוֹלָה הִוא וְכָל הַנָּשִׁים יִתְּנוּ יְקָר לְבַעְלֵיהֶן לְגָדוֹל וְעַד קָטֹן: וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְהַשָּׂרִים וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ כִּדְבַר מְמוּכָן: וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל כָּל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ אֶל מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְאֶל עַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ לִהְיוֹת כָּל אִישׁ שֹׂרֵר בְּבֵיתוֹ וּמְדַבֵּר כִּלְשׁוֹן עַמּוֹ:

אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כְּשָׁכַךְ חֲמַת הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ זָכַר אֶת וַשְׁתִּי וְאֵת אֲשֶׁר עָשְׂתָה וְאֵת אֲשֶׁר נִגְזַר עָלֶיהָ: וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו יְבֻקְשׁוּ לַמֶּלֶךְ נְעָרוֹת בְּתוּלוֹת טוֹבוֹת מַרְאֶה: וְיַפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וְיִקְבְּצוּ אֶת כָּל נַעֲרָה בְתוּלָה טוֹבַת מַרְאֶה אֶל שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל בֵּית הַנָּשִׁים אֶל יַד הֵגֶא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנָתוֹן תַּמְרוּקֵיהֶן: וְהַנַּעֲרָה אֲשֶׁר תִּיטַב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וַשְׁתִּי וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן: אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכַי בֶּן יָאִיר בֶּן שִׁמְעִי בֶּן קִישׁ אִישׁ יְמִינִי: אֲשֶׁר הָגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם הַגָּלוּת אֲשֶׁר הָגְלְתָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל: וַיְהִי אֹמֵן אֶת הֲדַסָּה הִוא אֶסְתֵּר בַּת דֹּדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב וָאֵם וְהַנַּעֲרָה יְפַת תֹּאַר וְטוֹבַת מַרְאֶה וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקָחָהּ מָרְדֳּכַי לוֹ לְבַת: וַיְהִי בְּהִשָּׁמַע דָּת הַמֶּלֶךְ וְטַעְמוֹ וּבְהִקָּבֵץ נְעָרוֹת רַבּוֹת אֶל שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל יַד הֵגֶא וַתֻּלַּקַח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל יַד הֵגֶא שֹׁמֵר הַנָּשִׁים: וַתִּיטַב הַנַּעֲרָה בְּעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו וַיְבַהֵל אֶת תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת מָנוֹתֶיהָ לָתֵת לָהּ וְאֶת שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת הָרְאוּיוֹת לָתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְשַׁנֶּהָ וְאֶת נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים: לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת עַמָּהּ וְאֶת מֹלַדְתָּהּ כִּי מָרְדֳּכַי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר לֹא תַגִּיד: וּבְכָל יוֹם וָיוֹם מָרְדֳּכַי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בֵּית הַנָּשִׁים לָדַעַת אֶת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וְאֵת אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה בָּהּ: וּבְהִקָּבֵץ בְּתוּלָה שֵׁנִית וּמָרְדֳּכַי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: אֵין אֶסְתֵּר מַגֶּדֶת מֹלַדְתָּהּ וְאֶת עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר מָרְדֳּכַי צִוָּה עָלֶיהָ וְאֶת מֵאֲמַר מָרְדֳּכַי אֶסְתֵּר עֹשָׂה אִתּוֹ כְּבָרִאשׁוֹנָה אֲשֶׁר הָיְתָה בְאֹמְנָה אִתּוֹ: בַּיָּמִים הָהֵם בְּשֶׁבֶת מָרְדֳּכַי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ קָצְפוּ בִגְתָן וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף וַיְבַקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמָרְדֳּכַי וַיַּגֶּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מָרְדֳּכָי: וַיְבֻקַּשׁ הַדָּבָר וַיִּמָּצֵא וַיֻּתָּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל עֵץ וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גִּדַּל הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ אֶת הָמָן בֶּן הַמְדָתָא הָאֲגָגִי וַיְנַשְּׂאֵהוּ וַיָּשֶׂם אֶת כִּסְאוֹ מֵעַל כָּל הַשָּׂרִים אֲשֶׁר אִתּוֹ: וְכָל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ כֹּרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים לְהָמָן כִּי כֵן צִוָּה לוֹ הַמֶּלֶךְ וּמָרְדֳּכַי לֹא יִכְרַע וְלֹא יִשְׁתָּחֲוֶה: וַיֹּאמְרוּ עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אֶל מָרְדֳּכַי מַדּוּעַ אַתָּה עוֹבֵר אֶת מִצְוַת הַמֶּלֶךְ: וַיְהִי כְּאָמְרָם אֵלָיו יוֹם וָיוֹם וְלֹא שָׁמַע אֲלֵיהֶם וַיַּגִּידוּ לְהָמָן לִרְאוֹת הֲיַעַמְדוּ דִבְרֵי מָרְדֳּכַי כִּי הִגִּיד לָהֶם אֲשֶׁר הוּא יְהוּדִי: וַיַּרְא הָמָן כִּי אֵין מָרְדֳּכַי כֹּרֵעַ וּמִשְׁתַּחֲוֶה לוֹ וַיִּמָּלֵא הָמָן חֵמָה: וַיָּבֶז בְּעֵינָיו לִשְׁלֹחַ יָד בְּמָרְדֳּכַי לְבַדּוֹ כִּי הִגִּידוּ לוֹ אֶת עַם מָרְדֳּכָי וַיְבַקֵּשׁ הָמָן לְהַשְׁמִיד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים אֲשֶׁר בְּכָל מַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ עַם מָרְדֳּכָי: בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן הוּא חֹדֶשׁ נִיסָן בִּשְׁנַת שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הִפִּיל פּוּר הוּא הַגּוֹרָל לִפְנֵי הָמָן מִיּוֹם לְיוֹם וּמֵחֹדֶשׁ לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר: וַיֹּאמֶר הָמָן לַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ יֶשְׁנוֹ עַם אֶחָד מְפֻזָּר וּמְפֹרָד בֵּין הָעַמִּים בְּכֹל מְדִינוֹת מַלְכוּתֶךָ וְדָתֵיהֶם שֹׁנוֹת מִכָּל עָם וְאֶת דָּתֵי הַמֶּלֶךְ אֵינָם עֹשִׂים וְאֵין לַמֶּלֶךְ שׁוֹה הַנִּיחָם: אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יִכָּתֵב לְאַבְּדָם וַעֲשֶׂרֶת אֲלָפִים כִּכַּר כֶּסֶף אֶשְׁקוֹל עַל יְדֵי עֹשֵׂי הַמְּלָאכָה לְהָבִיא אֶל גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ: וַיָּסַר הַמֶּלֶךְ אֶת טַבַּעְתּוֹ מֵעַל יָדוֹ וַיִּתְּנָהּ לְהָמָן בֶּן הַמְדָתָא הָאֲגָגִי צֹרֵר הַיְּהוּדִים: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן הַכֶּסֶף נָתוּן לָךְ וְהָעָם לַעֲשׂוֹת בּוֹ כַּטּוֹב בְּעֵינֶיךָ: וַיִּקָּרְאוּ סֹפְרֵי הַמֶּלֶךְ בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר יוֹם בּוֹ וַיִּכָּתֵב כְּכָל אֲשֶׁר צִוָּה הָמָן אֶל אֲחַשְׁדַּרְפְּנֵי הַמֶּלֶךְ וְאֶל הַפַּחוֹת אֲשֶׁר עַל מְדִינָה וּמְדִינָה וְאֶל שַׂר עַל עַם וְעַם מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְעַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ בִּשְׁמוֹ אֶל אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ הַמֶּלֶךְ נִכְתָּב וְנֶחְתָּם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ: וַיִּשְׁלְחוּ סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל כָּל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ שְׁנֵים עָשָׂר הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז: פְּתַשְׁגֶּן הַכְּתָב לְהִנָּתֵן דָּת בְּכָל מְדִינָה וּמְדִינָה גְּלוּי לְכָל הָעַמִּים לִהְיוֹת עֲתִדִים לַיּוֹם הַזֶּה: הָרָצִים יָצְאוּ מְבֹהָלִים בִּדְבַר הַמֶּלֶךְ וְהַדָּת נִתְּנָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וְהַמֶּלֶךְ וְהָמָן יָשְׁבוּ לִשְׁתּוֹת וְהָעִיר שׁוּשָׁן נָבוֹכָה:

וּמָרְדֳּכַי יָדַע אֶת כָּל אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מָרְדֳּכַי אֶת בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שַׂק וָאֵפֶר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק זְעָקָה גְּדוֹלָה וּמָרָה: וַיָּבֹא עַד לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ כִּי אֵין לָבוֹא אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ לָבוּשׁ שָׂק: וּבְכָל מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מַגִּיעַ אֵבֶל גָּדוֹל לַיְּהוּדִים וְצוֹם וּבְכִי וּמִסְפֵּד שַׂק וָאֵפֶר יֻצַּע לָרַבִּים: וַתָּבֹאנָה נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסֶיהָ וַיַּגִּדוּ לָהּ וַתִּתְחַלְחַל הַמַּלְכָּה מְאֹד וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת מָרְדֳּכַי וּלְהָסִיר שַׂקּוֹ מֵעָלָיו וְלֹא אָבָה: וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הֶעֱמִיד לְפָנֶיהָ וַתְּצַוֵּהוּ אֶל מָרְדֳּכַי לָדַעַת מַה זֶּה וְעַל מַה זֶּה: וַיֵּצֵא הֲתָךְ אֶל מָרְדֳּכַי אֶל רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לִפְנֵי שַׁעַר הַמֶּלֶךְ: וַיַּגֶּד לוֹ מָרְדֳּכַי אֵת כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ וְאֵת פָּרָשַׁת הַכֶּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הָמָן לִשְׁקֹל עַל גִּנְזֵי הַמֶּלֶךְ בַּיְּהוּדִים לְאַבְּדָם: וְאֶת פַּתְשֶׁגֶן כְּתַב הַדָּת אֲשֶׁר נִתַּן בְּשׁוּשָׁן לְהַשְׁמִידָם נָתַן לוֹ לְהַרְאוֹת אֶסְתֵּר וּלְהַגִּיד לָהּ וּלְצַוּת עָלֶיהָ לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לְהִתְחַנֵּן לוֹ וּלְבַקֵּשׁ לְפָנָיו עַל עַמָּהּ: וַיָּבֹא הֲתָךְ וַיַּגֶּד לְאֶסְתֵּר אֶת דִּבְרֵי מָרְדֳּכָי: וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לַהֲתָךְ וַתְּצַוֵּהוּ אֶל מָרְדֳּכָי: כָּל עַבְדֵי הַמֶּלֶךְ וְעַם מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ יוֹדְעִים אֲשֶׁר כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר יָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֶל הֶחָצֵר הַפְּנִימִית אֲשֶׁר לֹא יִקָּרֵא דָּתוֹ אַחַת לְהָמִית לְבַד אֲשֶׁר יוֹשִׁיט הַמֶּלֶךְ לוֹ אֶת שַׁרְבִיט הַזָּהָב וְחָיָה וַאֲנִי לֹא נִקְרֵאתִי לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ זֶה שְׁלֹשִׁים יוֹם: וַיַּגִּידוּ מַעֲנֵה אֶסְתֵּר אֶל מָרְדֳּכָי: וַיֹּאמֶר מָרְדֳּכַי לְהָשִׁיב אֶל אֶסְתֵּר אַל תְּדַמִּי בְנַפְשֵׁךְ לְהִמָּלֵט בֵּית הַמֶּלֶךְ מִכָּל הַיְּהוּדִים: כִּי אִם הַחֲרֵשׁ תַּחֲרִישִׁי בָּעֵת הַזֹּאת רֶוַח וְהַצָּלָה יַעֲמוֹד לַיְּהוּדִים מִמָּקוֹם אַחֵר וְאַתְּ וּבֵית אָבִיךְ תֹּאבֵדוּ וּמִי יוֹדֵעַ אִם לְעֵת כָּזֹאת הִגַּעְתְּ לַמַּלְכוּת: וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר לְהָשִׁיב אֶל מָרְדֳּכָי: לֵךְ כְּנוֹס אֶת כָּל הַיְּהוּדִים הַנִּמְצְאִים בְּשׁוּשָׁן וְצוּמוּ עָלַי וְאַל תֹּאכְלוּ וְאַל תִּשְׁתּוּ שְׁלֹשֶׁת יָמִים לַיְלָה וְיוֹם גַּם אֲנִי וְנַעֲרוֹתַי אָצוּם כֵּן וּכְדָת אָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר לֹא כַדָּת וְכַאֲשֶׁר אָבַדְתִּי אָבָדְתִּי: וַיַּעֲבֹר מָרְדֳּכָי וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר צִוְּתָה עָלָיו אֶסְתֵּר:

וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וַתִּלְבַּשׁ אֶסְתֵּר מַלְכוּת וַתַּעֲמֹד בַּחְצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַפְּנִימִית נֹכַח בֵּית הַמֶּלֶךְ וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא מַלְכוּתוֹ בְּבֵית הַמַּלְכוּת נֹכַח פֶּתַח הַבָּיִת: וַיְהִי כִּרְאוֹת הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עֹמֶדֶת בֶּחָצֵר נָשְׂאָה חֵן בְּעֵינָיו וַיּוֹשֶׁט הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר אֶת שַׁרְבִיט הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּיָדוֹ וַתִּקְרַב אֶסְתֵּר וַתִּגַּע בְּרֹאשׁ הַשַּׁרְבִיט: וַיֹּאמֶר לָהּ הַמֶּלֶךְ מַה לָּךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וּמַה בַּקָּשָׁתֵךְ עַד חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתִנָּתֶן לָךְ: וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר אִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן הַיּוֹם אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מַהֲרוּ אֶת הָמָן לַעֲשׂוֹת אֶת דְּבַר אֶסְתֵּר וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה שְּׁאֵלָתֵךְ וְתִנָּתֵן לָךְ וּמַה בַּקָּשָׁתֵךְ עַד חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתֵעָשׂ: וַתַּעַן אֶסְתֵּר וַתֹּאמַר שְׁאֵלָתִי וּבַקָּשָׁתִי: אִם מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ וְאִם עַל הַמֶּלֶךְ טוֹב לָתֵת אֶת שְׁאֵלָתִי וְלַעֲשׂוֹת אֶת בַּקָּשָׁתִי יָבוֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה לָהֶם וּמָחָר אֶעֱשֶׂה כִּדְבַר הַמֶּלֶךְ: וַיֵּצֵא הָמָן בַּיּוֹם הַהוּא שָׂמֵחַ וְטוֹב לֵב וּכְרְאוֹת הָמָן אֶת מָרְדֳּכַי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא קָם וְלֹא זָע מִמֶּנּוּ וַיִּמָּלֵא הָמָן עַל מָרְדֳּכַי חֵמָה: וַיִּתְאַפַּק הָמָן וַיָּבֹא אֶל בֵּיתוֹ וַיְשַׁלַּח וַיָּבֵא אֶת אֹהֲבָיו וְאֶת זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ: וַיְסַפֵּר לָהֶם הָמָן אֶת כְּבוֹד עָשְׁרוֹ וְרֹב בָּנָיו וְאֵת כָּל אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֵת אֲשֶׁר נִשָּׂאוֹ עַל הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: וַיֹּאמֶר הָמָן אַף לֹא הֵבִיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה כִּי אִם אֹתִי וְגַם לְמָחָר אֲנִי קָרוּא לָהּ עִם הַמֶּלֶךְ: וְכָל זֶה אֵינֶנּוּ שֹׁוֶה לִי בְּכָל עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת מָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: וַתֹּאמֶר לוֹ זֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וְכָל אֹהֲבָיו יַעֲשׂוּ עֵץ גָּבֹהַּ חֲמִשִּׁים אַמָּה וּבַבֹּקֶר אֱמֹר לַמֶּלֶךְ וְיִתְלוּ אֶת מָרְדֳּכַי עָלָיו וּבֹא עִם הַמֶּלֶךְ אֶל הַמִּשְׁתֶּה שָׂמֵחַ וַיִּיטַב הַדָּבָר לִפְנֵי הָמָן וַיַּעַשׂ הָעֵץ:

בַּלַּיְלָה הַהוּא נָדְדָה שְׁנַת הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר לְהָבִיא אֶת סֵפֶר הַזִּכְרֹנוֹת דִּבְרֵי הַיָּמִים וַיִּהְיוּ נִקְרָאִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ: וַיִּמָּצֵא כָּתוּב אֲשֶׁר הִגִּיד מָרְדֳּכַי עַל בִּגְתָנָא וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף אֲשֶׁר בִּקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מָה נַעֲשָׂה יְקָר וְגֹדֶל לְמָרְדֳּכַי עַל זֹאת וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מְשָׁרְתָיו לֹא נֵעָשָׂה עִמּוֹ דָּבָר: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ מִי בֶחָצֵר וְהָמָן בָּא לַחֲצַר בֵּית הַמֶּלֶךְ הַחִיצוֹנָה לֵאמֹר לַמֶּלֶךְ לִתְלוֹת אֶת מָרְדֳּכַי עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הֵכִין לוֹ: וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ אֵלָיו הִנֵּה הָמָן עֹמֵד בֶּחָצֵר וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ יָבוֹא: וַיָּבֹא הָמָן וַיֹּאמֶר לוֹ הַמֶּלֶךְ מַה לַּעֲשׂוֹת בָּאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ וַיֹּאמֶר הָמָן בְּלִבּוֹ לְמִי יַחְפֹּץ הַמֶּלֶךְ לַעֲשׂוֹת יְקָר יוֹתֵר מִמֶּנִּי: וַיֹּאמֶר הָמָן אֶל הַמֶּלֶךְ אִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ: יָבִיאוּ לְבוּשׁ מַלְכוּת אֲשֶׁר לָבַשׁ בּוֹ הַמֶּלֶךְ וְסוּס אֲשֶׁר רָכַב עָלָיו הַמֶּלֶךְ וַאֲשֶׁר נִתַּן כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשׁוֹ: וְנָתוֹן הַלְּבוּשׁ וְהַסּוּס עַל יַד אִישׁ מִשָּׂרֵי הַמֶּלֶךְ הַמַּרְעִים וְהִלְבִּישׁוּ אֶת הָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ וְהִרְכִּיבוּהוּ עַל הַסּוּס בִּרְחוֹב הָעִיר וְקָרְאוּ לְפָנָיו כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְהָמָן מַהֵר קַח כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֶת הַלְּבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס וְעֲשֵׂה כֵן לְמָרְדֳּכַי הַיְּהוּדִי הַיּוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ אַל תַּפֵּל דָּבָר מִכֹּל אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: וַיִּקַּח הָמָן אֶת הַלְּבוּשׁ וְאֶת הַסּוּס וַיַּלְבֵּשׁ אֶת מָרְדֳּכַי וַיַּרְכִּבֵהוּ בִּרְחוֹב הָעִיר וַיִּקְרָא לְפָנָיו כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ חָפֵץ בִּיקָרוֹ: וַיָּשָׁב מָרְדֳּכַי אֶל שַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְהָמָן נִדְחַף אֶל בֵּיתוֹ אָבֵל וַחֲפוּי רֹאשׁ: וַיְסַפֵּר הָמָן לְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ וּלְכָל אֹהֲבָיו אֵת כָּל אֲשֶׁר קָרָהוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ חֲכָמָיו וְזֶרֶשׁ אִשְׁתּוֹ אִם מִזֶּרַע הַיְּהוּדִים מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר הַחִלוֹתָ לִנְפֹּל לְפָנָיו לֹא תוּכַל לוֹ כִּי נָפוֹל תִּפּוֹל לְפָנָיו: עוֹדָם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וַיַּבְהִלוּ לְהָבִיא אֶת הָמָן אֶל הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר עָשְׂתָה אֶסְתֵּר: וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמָן לִשְׁתּוֹת עִם אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ גַּם בַּיּוֹם הַשֵּׁנִי לְמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מַה שְּׁאֵלָתֵךְ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתִנָּתֵן לָךְ וּמַה בַּקָּשָׁתֵךְ עַד חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתֵעָשׂ

אבא

על הכל יתגדל ויתקדש שמו הגדול בעולם אשר ברא כרעותיה ומלכותיה בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך ויתשבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא הקדושה דאתרין הדין ודאתרין כל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא חנא ורחמי ארכא ומזוני רויחי וסעדא ופורקנא קדם אבוהון דבשמיא ואמרו אמן עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן

בי שם

(תהלים פה ט)

אֶשְׁמְעָה מַה יְדַבֵּר הָאֵל יְהוָה כִּי שָׁלוֹם אֶל עַמּוֹ וְאֶל חֲסִידָיו וְאַל יָשׁוּבוּ לְכִסְלָה׃

אַךְ קָרוֹב לִירֵאָיו יְשׁוּעָתוֹ לִשְׁכֹּן כָּבוֹד בְּאַרְצֵנוּ׃

חֶסֶד וֶאֱמֶת נִפְגָּשׁוּ צֶדֶק וְשָׁלוֹם נָשָׁקוּ׃

אֱמֶת מֵאֶרֶץ תִּצְמָח וְצֶדֶק מִשָּׁמַיִם נִשְׁקָף׃

גַּם יְהוָה יִתֵּן הַטּוֹב וְאַרְצֵנוּ תִּתֵּן יְבוּלָהּ׃

צֶדֶק לְפָנָיו יְהַלֵּךְ וְיָשֵׂם לְדֶרֶךְ פְּעָמָיו׃

אדון

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר נִבְרָא׃

לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא׃

וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא׃

וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה׃

וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּירָה׃

בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה׃

וְהוּא אֵלִי וְחַי גּוֹאֲלִי וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה׃

וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא׃

בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה׃

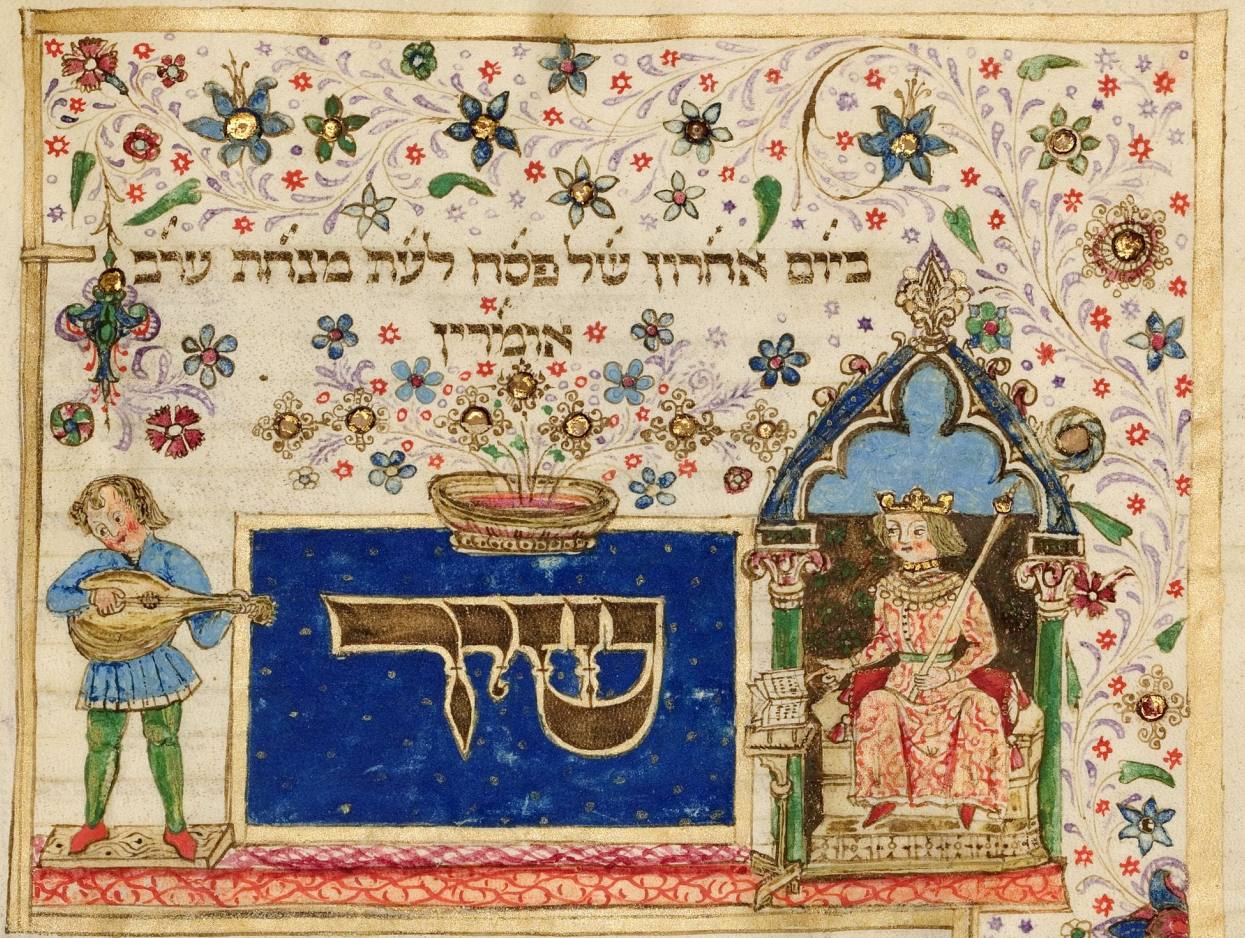
וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי יָקוּמוּן בְּבִטְחַת שִׁירָה׃

יְיָ לִי וְלֹא אִירָא׃

אדרתו

אַדִּירוּתוֹ עַל כָּל יְצוּרָיו נִשְׂגָּבָה׃

בְּכָל מְעוֹנוֹת מַלְכוּתוֹ נִכּוֹנָה׃

ביום אחרון של פסח לעת מנחת ערב
אומרין
שיר

וְהַמְּנוֹרָה וְאֶת־כֵּלֶיהָ וְאֶת־הַנֵּרוֹת וְאֶת־שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־שֶׁמֶן
הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן׃ וְאֶת־מִזְבַּח הָעוֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר
הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיּוֹר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ אֶת־קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדָיו
וְאֶת־אַדְנֵיהֶם וְאֶת־מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר אֶת־יְתֵדֹתָיו וְאֶת־מֵיתְרֵיהֶם׃ אֶת־בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ
אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ וַיֵּצְאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה׃
וַיָּבֹאוּ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר נָשָׂאוֹ לִבּוֹ וְכָל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה לִמְלֶאכֶת
אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ וְהָאֲנָשִׁים עַל־הַנָּשִׁים כֹּל אֲשֶׁר נְדִיב לִבּוֹ הֵבִיאוּ חָח
וְנֶזֶם טַבַּעַת וְכוּמָז כָּל־כְּלִי זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיהוָה׃ וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ׃ כָּל־מֵרִים
תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְהוָה וְכָל אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת
הַקֹּדֶשׁ הֵבִיאוּ׃ וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת־הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תּוֹלַעַת
הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃ וְכָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אוֹתָן בְּחָכְמָה טָווּ אֶת־הָעִזִּים׃ וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֶת־
אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת־אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃ וְאֶת־הַבֹּשֶׂם וְאֶת־הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה
וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם לְהָבִיא לְכָל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת
בְּיַד־מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיהוָה׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְהוָה בְּשֵׁם
בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃ וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃
וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֻּאת וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־
מְלָאכָה מְלָאכֶת מַחֲשָׁבֶת׃ וּלְהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן׃ מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת־
לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל־
מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת׃ וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה וּתְבוּנָה
בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה׃ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצַלְאֵל
וְאֶל־אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה חָכְמָה בְּלִבָּם כֹּל אִישׁ אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ לְקָרְבָה
אֶל־הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ׃ וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת
הַקֹּדֶשׁ לַעֲשֹׂתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד אֵלָיו נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃ וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֵת כָּל־
מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא
מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ׃ וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ
וְאִשָּׁה אַל־יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא׃ וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל־
הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃ וַיַּעֲשׂוּ כָּל־חַכַם־לֵב בָּעֹשִׂים אֶת־הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר
וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים
בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת אַחַת
אֶל־אַחַת וְחָמֵשׁ הַיְרִיעֹת חִבַּר אַחַת אֶל־אַחַת׃ וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה
בַּחֲבָרֶת וְכֵן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת
וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּלֹת הַלֻּלְאֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃
וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת־הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקָּרָסִים וַתֵּהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ וַיַּעַשׂ
יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים
וְאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע אַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת
לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַל אֶת־הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל־מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת
עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצוֹנָה בַּחֲבָרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ
חֲמִשִּׁים קַרְסֵי נְחֹשֶׁת וַיָּבֵא אֶת־הַקְּרָסִים בַּלֻּלְאֹת וַיְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל וַתֵּהִי אֶחָד׃ וַיַּעַשׂ מִכְסֵה לָאֹהֶל
עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים׃
עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וְאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃ שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה
אֶל־אֲחֹתָהּ כֵּן עָשָׂה לְכָל־קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגֶב
תֵּימָנָה׃ וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כֶסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקֶּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו
וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו׃ וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לְמִשְׁכַּן צָפוֹנָה עָשָׂה עֶשְׂרִים קָרֶשׁ׃
וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וְלִירְכְּתֵי
הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים׃ וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה לִמְקֻצְעֹת הַמִּשְׁכָּן בִּירְכָתָיִם׃ וְהָיוּ תוֹאֲמִם מִלְּמַטָּה
וְיַחְדָּו יִהְיוּ תַמִּים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן הָיָה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעוֹת יִהְיוּ׃ וְהָיוּ שְׁמֹנָה
קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ
הָאֶחָד׃ וַיַּעַשׂ בְּרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת׃ וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע
הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לִירְכָתַיִם יָמָּה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ הַתִּיכֹן בָּרֶשׁ
מִבְרַח בַּתָּוֶךְ הַקְּרָשִׁים מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה׃ וְאֶת־הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתָם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים
לַבְּרִיחִם וַיְצַף אֶת־הַבְּרִחִם זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כְּרֻבִים
מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָהּ׃ וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה
אַדְנֵי כָסֶף׃ וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ וְאֶת־
חֲמֵשֶׁת עַמּוּדֵיהֶם וָוֵיהֶם וַיְצַף רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם זָהָב וַחֲמִשָּׁת אַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ אֶת־בְּצַלְאֵל אֶת־
אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַפֵהוּ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת
וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל־צַלְעוֹ
הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל־צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת
עַל צַלְעוֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת אֶת־הָאָרֹן׃ וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃
וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃ כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד
מִקָּצָה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת־הַכְּרֻבִים עַל־שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃ וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה
סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל־הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרוּבִים׃ וַיַּעַשׂ אֶת־
הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַפֵהוּ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב
סָבִיב׃ וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן
הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאוֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ הַטַּבָּעוֹת בָּתִּים לְבַדֵּים לָשֵׂאת
אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וְנִסַּךְ בָּהֶם אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־כֵּלָיו
אֶת־קְעָרֹתָיו וְאֶת־כַּפֹּתָיו וְאֶת־מְנַקִּיֹתָיו וְאֶת־מְזַרְקֹתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶם זָהָב טָהוֹר׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנוֹרָה
זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹלֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ׃ וְשִׁשָּׁה קָנִים
יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים
מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וְשְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפָרַח כֵּן לְשִׁשָּׁה
הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנוֹרָה׃ וּבַמְּנוֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי
הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים
מִן־הַמְּנוֹרָה׃ כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקָנֵיהֶם מִמֶּנָּה הָיוּ כֻלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ וַיַּעַשׂ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וְאֶת־
מַלְקָחֶיהָ וְאֶת־מַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר׃ כִּכַּר זָהָב עָשָׂה אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ׃ וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח קְטֹרֶת עֲצֵי
שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו׃ וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־
גַּגּוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב עָשָׂה לוֹ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל־
שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו עַל־שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לְבַדִּים בָּהֶם לָשֵׂאת אֹתוֹ עֲלֵיהֶם׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים
וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחַת קֹדֶשׁ וְאֶת־קְטֹרֶת סַמִּים טָהוֹר מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ׃ וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח
הָעוֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְשָׁלוֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ׃ וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו עַל
אַרְבַּע פִּנֹתָיו מִמֶּנּוּ קַרְנֹתָיו וַיְצַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים
וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כֵּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבַּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת
נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכֻּבוֹ מִלְּמָטָּה עַד חֲצִיוֹ׃ וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבָּעוֹת לְאַרְבַּע קְצוֹת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת לְבָתִּים
לַבַּדִּים׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם נְחֹשֶׁת׃ וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ
לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם נָבוּב לֻחֹת עָשָׂה אֹתוֹ׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַכִּיּוֹר נְחֹשֶׁת וְאֶת־כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת
אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הֶחָצֵר לִפְאַת נֶגֶב תֵּימָנָה קַלְעֵי הֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה בָאַמָּה׃
עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְלִפְאַת צָפוֹן מֵאָה בָאַמָּה
עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְלִפְאַת יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים
בָּאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה׃ וְלִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים בָּאַמָּה׃ קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה
אַמָּה אֶל־הַכָּתֵף עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר הֶחָצֵר קְלָעִים
חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ כָּל־קְלָעִים הֶחָצֵר סָבִיב שֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ וְהָאֲדָנִים
לָעַמֻּדִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי רָאשֵׁיהֶם כָּסֶף וְכָל־עַמֻּדֵי הֶחָצֵר מְחֻשָּׁקִים כָּסֶף׃
וּמָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר מַעֲשֵׂה רֹקֵם תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר וְעֶשְׂרִים אַמָּה אֹרֶךְ וְקוֹמָה
בְּרֹחַב חֲמֵשׁ אַמּוֹת לְעֻמַּת קְלָעֵי הֶחָצֵר׃ וְעַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה נְחֹשֶׁת וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְצִפּוּי
רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְכָל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְהֶחָצֵר סָבִיב נְחֹשֶׁת׃ אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת
אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל־פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן׃ וּבְצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה
יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל אֲשֶׁר־צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן חָרָשׁ וְחֹשֵׁב
וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ׃ כָּל־הַזָּהָב הֶעָשׂוּי לַמְּלָאכָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי
זְהַב הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים כִּכָּר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מְאַת
כִּכָּר וְאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ׃ בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַשֶּׁקֶל בְּשֶׁקֶל
הַקֹּדֶשׁ לְכֹל הָעֹבֵר עַל־הַפְּקֻדִים מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְשֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ
מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃ וַיְהִי מְאַת כִּכַּר הַכֶּסֶף לָצֶקֶת אֶת־אַדְנֵי הַקֹּדֶשׁ וְאֶת־אַדְנֵי הַפָּרֹכֶת מְאַת אֲדָנִים לִמְאַת
הַכִּכָּר כִּכָּר לָאָדֶן׃ וְהָאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים עָשָׂה וָוִים לָעַמֻּדִים וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשַּׁק
אֹתָם׃ וּנְחֹשֶׁת הַתְּנוּפָה שִׁבְעִים כִּכָּר וְאַלְפַּיִם וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃ וַיַּעַשׂ בָּהּ אֶת־אַדְנֵי פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת־
מִזְבַּח הַנְּחֹשֶׁת וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ וְאֵת כָּל־כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְאֶת־אַדְנֵי הֶחָצֵר סָבִיב וְאֶת־אַדְנֵי
שַׁעַר הֶחָצֵר וְאֶת־כָּל־יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת־כָּל־יִתְדֹת הֶחָצֵר סָבִיב׃ וּמִן־הַתְּכֵלֶת וְהָאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
הַשָּׁנִי עָשׂוּ בִּגְדֵי שְׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וַיַּעֲשׂוּ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר לְאַהֲרֹן כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־
מֹשֶׁה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הָאֵפוֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃ וַיִּרְקְעוּ אֶת־פַּחֵי הַזָּהָב וְקֹצֵץ
פְּתִילִם לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב׃ כְּתֵפֹת
עָשׂוּ לוֹ חֹבְרֹת שְׁנֵי קְצוֹתָיו חֻבָּר׃ וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו מִמֶּנּוּ כְּמַעֲשֵׂהוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּפְעֲלוּ אֶת־אַבְנֵי הַשֹּׁהַם מִשְׁבְּצוֹת זָהָב מְפֻתָּחוֹת פִּתּוּחֵי
חוֹתָם עַל שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיָּשֶׂם אֹתָם עַל כִּתְפֹת הָאֵפוֹד אַבְנֵי זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה
אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַחֹשֶׁן מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֲפֻדַת זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר׃
רָבוּעַ הָיָה כָּפוּל אֹרֶךְ הַחֹשֶׁן וְרָחְבּוֹ זָרֶת כָּפוּל׃ וַיְמַלְאוּ בוֹ אַרְבָּעָה טוּרֵי אֶבֶן טוּר אֹדֶם פִּטְדָה וּבָרֶקֶת
טוּר הָאֶחָד׃ וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֹפֶךְ סַפִּיר וְיָהֲלֹם׃ וְהַטּוּר הַשְּׁלִשִׁי לֶשֶׁם שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה׃ וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ
שֹׁהַם וְיָשְׁפֵה מְשֻׁבָּצִים זָהָב יִהְיוּ בְּמִלּוּאֹתָם׃ וְהָאֲבָנִים הָיוּ עַל־שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל־שְׁמֹתָם
פִּתּוּח

וְאַתָּה הַשְׁקִיטָה ׃ וְהַנְּבִיאִים תִּשָּׂא כֻלָּם רוּחַ וְהֶבֶל לֹא תִשָּׂא ׃ וְהַמַּאֲמִין בִּי יִירַשׁ אֶרֶץ
וְנוֹחֵל הַר קָדְשִׁי ׃ וְאָמַר יְסֻלּוּ יְסֻלּוּ פַּנּוּ דָרֶךְ הָרִימוּ מִכְשׁוֹל מֵעַם דַּרְכִּי ׃ כִּי כֹה
אָמַר רָם וְנִשָּׂא שֹׁכֵן עַד וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ מָרוֹם וְקָדוֹשׁ אֶשְׁכֹּן וְאֶת דַּכָּא וּשְׁפַל רוּחַ ׃ אֶשְׁכֹּן
לְהַחֲיוֹת רוּחַ שְׁפָלִים וּלְהַחֲיוֹת לֵב דַּכָּאִים ׃ כִּי לֹא לָנֶצַח אָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם אֶקְצוֹף כִּי
רוּחַ מִלְּפָנַי יַעֲטֹף וְנְשָׁמוֹת אֲנִי עָשִׂיתִי ׃ בַּעֲוֹן בִּצְעוֹ קָצַפְתִּי וָאַךְ אֶסְתִּר וָאֶקְצֹף וַיֵּלֶךְ
שׂוֹבָב בְּדֶרֶךְ לִבּוֹ ׃ דְּרָכָיו רָאִיתִי וְאֶרְפָּאֵהוּ וְאַנְחֵהוּ וַאֲשַׁלֵּם נִחֻמִים לוֹ וְלַאֲבֵלָיו ׃
בּוֹרֵא נִיב שְׂפָתָיִם שָׁלוֹם שָׁלוֹם לָרָחוֹק וְלַקָּרוֹב אָמַר יְהוָה וּרְפָאתִיו ׃ וְהָרְשָׁעִים כַּיָּם
נִגְרָשׁ כִּי הַשְׁקֵט לֹא יוּכָל וְגָרְשׁוּ מֵימָיו רֶפֶשׁ וָטִיט ׃ אֵין שָׁלוֹם אָמַר אֱלֹהַי לָרְשָׁעִים ׃
קְרָא בַגָּרוֹן אַל תַּחְשֹׂךְ כַּשּׁוֹפָר הָרֵם קוֹלֶךָ וְהַגֵּד לְעַמִּי פִּשְׁעָם וְלְבֵית יַעֲקֹב חַטֹּאתָם ׃
וְאוֹתִי יוֹם יוֹם יִדְרֹשׁוּן וְדַעַת דְּרָכַי יֶחְפָּצוּן כְּגוֹי אֲשֶׁר צְדָקָה עָשָׂה וּמִשְׁפַּט אֱלֹהָיו לֹא
עָזָב יִשְׁאֲלוּנִי מִשְׁפְּטֵי צֶדֶק קִרְבַת אֱלֹהִים יֶחְפָּצוּן ׃ לָמָּה צַמְנוּ וְלֹא רָאִיתָ עִנִּינוּ נַפְשֵׁנוּ
וְלֹא יָדָעְתָּ ׃ הֵן בְּיוֹם צֹמְכֶם תִּמְצְאוּ חֵפֶץ וְכָל עַצְּבֵיכֶם תִּנְגֹּשׂוּ ׃ הֵן לְרִיב וּמַצָּה תָּצוּמוּ
וְלְהַכּוֹת אֶגְרֹף רֶשַׁע לֹא תָצוּמוּ כַּיּוֹם ׃ לְהַשְׁמִיעַ בַּמָּרוֹם קוֹלְכֶם ׃ הֲכָזֶה יִהְיֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ
יוֹם עַנּוֹת אָדָם נַפְשׁוֹ ׃ הֲלָכוֹף כָּאַגְמוֹן רֹאשׁוֹ וְשַׂק וְאֵפֶר יָצַע הֲלָזֶה תִּקְרָא צוֹם וְיוֹם רָצוֹן
לַיהוָה ׃ הֲלוֹא זֶה צוֹם אֶבְחָרֵהוּ פַּתֵּחַ חַרְצֻבּוֹת רֶשַׁע הַתֵּר אֲגֻדּוֹת מוֹטָה וְשַׁלַּח רְצוּצִים
חָפְשִׁי וְכָל מוֹטָה תְּנַתֵּקוּ ׃ הֲלוֹא פָרֹס לָרָעֵב לַחְמֶךָ וַעֲנִיִּים מְרוּדִים תָּבִיא בָיִת כִּי תִרְאֶה
עָרֹם וְכִסִּיתוֹ וּמִבְּשָׂרְךָ לֹא תִתְעַלָּם ׃ אָז יִבָּקַע כַּשַּׁחַר אוֹרֶךָ וַאֲרֻכָתְךָ מְהֵרָה תִצְמָח וְהָלַךְ
לְפָנֶיךָ צִדְקֶךָ כְּבוֹד יְהוָה יַאַסְפֶךָ ׃ אָז תִּקְרָא וַיהוָה יַעֲנֶה תְּשַׁוַּע וְיֹאמַר הִנֵּנִי אִם תָּסִיר
מִתּוֹכְךָ מוֹטָה שְׁלַח אֶצְבַּע וְדֹבֶר אָוֶן ׃ וְתָפֵק לָרָעֵב נַפְשֶׁךָ וְנֶפֶשׁ נַעֲנָה תַּשְׂבִּיעַ אָז יִזְרַח
בַּחֹשֶׁךְ אוֹרֶךָ וַאֲפֵלָתְךָ כַּצָּהֳרָיִם ׃ וְנָחֲךָ יְהוָה תָּמִיד וְהִשְׂבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נַפְשֶׁךָ וְעַצְמוֹתֶיךָ
יַחֲלִיץ וְהָיִיתָ כְּגַן רָוֶה וְכְמוֹצָא מַיִם אֲשֶׁר לֹא יְכַזְּבוּ מֵימָיו ׃ וּבָנוּ מִמְּךָ חָרְבוֹת עוֹלָם
מוֹסְדֵי דוֹר וָדוֹר תְּקוֹמֵם וְקֹרָא לְךָ גֹּדֵר פֶּרֶץ מְשׁוֹבֵב נְתִיבוֹת לָשֶׁבֶת ׃ אִם תָּשִׁיב מִשַּׁבָּת
רַגְלֶךָ עֲשׂוֹת חֲפָצֶיךָ בְּיוֹם קָדְשִׁי וְקָרָאתָ לַשַּׁבָּת עֹנֶג לִקְדוֹשׁ יְהוָה מְכֻבָּד וְכִבַּדְתּוֹ מֵעֲשׂוֹת
דְּרָכֶיךָ מִמְּצוֹא חֲפָצְךָ וְדַבֵּר דָּבָר ׃ אָז תִּתְעַנַּג עַל יְהוָה וְהִרְכַּבְתִּיךָ עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ וְהַאֲכַלְתִּיךָ
נַחֲלַת יַעֲקֹב אָבִיךָ כִּי פִי יְהוָה דִּבֵּר ׃ הִנֵּה יַד יְהוָה לֹא קָצְרָה מִהוֹשִׁיעַ וְלֹא הִכְבִּיד אָזְנוֹ
מִשְּׁמוֹעַ ׃ כִּי אִם עֲוֹנוֹתֵיכֶם הָיוּ מַבְדִּלִים בֵּינֵיכֶם וּבֵין אֱלֹהֵיכֶם וְחַטֹּאתֵיכֶם הִסְתִּירוּ פָנִים
מִכֶּם מִשְּׁמוֹעַ ׃ כִּי כַפֵּיכֶם נְגֹאֲלוּ בְדָם וְאֶצְבְּעֹתֵיכֶם בְּעָוֹן שִׂפְתֹתֵיכֶם דִּבְּרוּ שֶׁקֶר לְשׁוֹנְכֶם
עַוְלָתָה תָהְגֶּה ׃ אֵין קוֹרֵא בְצֶדֶק וְאֵין נִשְׁפָּט בֶּאֱמוּנָה בְּטוֹחַ עַל תֹּהוּ וְדַבֵּר שָׁוְא הָרָה עָמָל
וְיָלַד אָוֶן ׃ בֵּיצֵי פֶתֶן בָּקָעוּ וְקוּרֵי עַכָּבִישׁ יַאֲרֹגוּ הָאֹכֵל מִבֵּיצֵיהֶם יָמוּת וְהַצָּפוּן תִּפָּלֵק
אָפְעֶה ׃ קוּרֵיהֶם לֹא יִהְיוּ לִבֶגֶד וְלֹא יִתְכַּסּוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂיהֶם מַעֲשֵׂי אָוֶן וּפְעֻלַּת חָמָס
בְּכַפֵּיהֶם ׃ רַגְלֵיהֶם לָרָע יָרוּצוּן וְיְמַהֲרוּ לִשְׁפֹּךְ דָּם נָקִי מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם מַחְשְׁבוֹת אָוֶן שֹׁד
וְשֶׁבֶר בִּמְסִלוֹתָם ׃ דֶּרֶךְ שָׁלוֹם לֹא יָדָעוּ וְאֵין מִשְׁפָּט בְּמַעְגְּלוֹתָם נְתִיבוֹתֵיהֶם עִקְּשׁוּ לָמוֹ כָּל
דּוֹרֵךְ בָּהּ לֹא יָדַע שָׁלוֹם ׃ עַל כֵּן רָחַק מִשְׁפָּט מִמֶּנּוּ וְלֹא תַשִּׂיגֵנוּ צְדָקָה נְקַוֶּה לָאוֹר וְהִנֵּה
חֹשֶׁךְ לִנְגֹהוֹת בָּאֲפֵלָה נִתְהַלָּךְ ׃ נִגַּשְׁנוּ כָעִוְרִים קִיר וְכְאֵין עֵינַיִם נְגֻשָּׁה כָּשַׁלְנוּ בַּנֶּשֶׁף
בַּנְּעָרִים כְּמֵתִים ׃ נֶהֱמֶה כֻּלָּנוּ כַּדֻּבִּים וְכַיּוֹנִים הָגֹה נֶהְגֶּה נְקַוֶּה לְמִשְׁפָּט וְאֵין לִישׁוּעָה
רָחֲקָה מִמֶּנּוּ ׃ כִּי רַבּוּ פְשָׁעֵינוּ נֶגְדֶּךָ וְחַטֹּאתֵינוּ עָנְתָה בָּנוּ כִּי פְשָׁעֵינוּ אִתָּנוּ וַעֲוֹנֹתֵינוּ
אֲשֶׁר יְדַעְנָם ׃ פָּשׁוֹעַ וְכַחֵשׁ בַּיהוָה וְנָסוֹג מֵאַחֲרֵי אֱלֹהֵינוּ דַּבֶּר עֹשֶׁק וְסָרָה הָרוֹ מִלֵּב
שֶׁקֶר ׃ וְנִכְשַׁל בָּאֲחוֹר מִשְׁפָּט וְצְדָקָה מֵרָחוֹק תַּעֲמֹד כִּי נִכְשְׁלָה בָרְחוֹב אֱמֶת וְנְכֹחַ לֹא תוּכָל
לָבוֹא ׃ וַתְּהִי אֱמוּנָה נֶעְדָּרֶת וְסָר מֵרָע מִתְפָּרֵשׁ וַיַּרְא יְהוָה וַיֵּרַע בְּעֵינָיו כִּי אֵין מִשְׁפָּט ׃
וַיַּרְא כִּי אֵין אִישׁ וַיִּתְאַמֵּם כִּי אֵין מַפְגִּיעַ וַתּוֹשַׁע לוֹ זְרוֹעוֹ וְצִדְקָתוֹ הִיא סְמָכָתְהוּ ׃ וַיִּלְבַּשׁ
צֶדֶק כַּשִּׁרְיוֹן וְכוֹבַע יְשׁוּעָה בְּרֹאשׁוֹ וַיִּלְבַּשׁ בִּגְדֵי נָקָם תְּכָסֻת וַיַּעְטֹף כַּמְעִיל קִנְאָה ׃
כְּמַעֲשׂוֹת כְּמַעֲשׂוֹת יְשַׁלֵּם חֵמָה לְצָרָיו גְּמוּל לְאוֹיְבָיו לָאִיִּים גְּמוּל יְשַׁלֵּם ׃ וְיִרְאוּ מִמַּעֲרָב
אֶת שֵׁם יְהוָה וּמִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ אֶת כְּבוֹדוֹ כִּי יָבוֹא כַּנָּהָר צַר רוּחַ יְהוָה נֹסֵס בּוֹ ׃ וּבָא לְצִיּוֹן
גּוֹאֵל וּלְשָׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נְאֻם יְהוָה ׃ וַאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וּדְבָרַי אֲשֶׁר שַׂמְתִּי בְּפִיךָ לֹא יָמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זַרְעֲךָ וּמִפִּי זֶרַע זַרְעֲךָ אָמַר יְהוָה מֵעַתָּה
וְעַד עוֹלָם ׃ קוּמִי אוֹרִי כִּי בָא אוֹרֵךְ וּכְבוֹד יְהוָה עָלַיִךְ זָרָח ׃ כִּי הִנֵּה הַחֹשֶׁךְ יְכַסֶּה אֶרֶץ
וַעֲרָפֶל לְאֻמִּים וְעָלַיִךְ יִזְרַח יְהוָה וּכְבוֹדוֹ עָלַיִךְ יֵרָאֶה ׃ וְהָלְכוּ גוֹיִם לְאוֹרֵךְ וּמְלָכִים לְנֹגַהּ
זָרְחֵךְ ׃ שְׂאִי סָבִיב עֵינַיִךְ וּרְאִי כֻּלָּם נִקְבְּצוּ בָאוּ לָךְ בָּנַיִךְ מֵרָחוֹק יָבוֹאוּ וּבְנוֹתַיִךְ עַל צַד
תֵּאָמַנָה ׃ אָז תִּרְאִי וְנָהַרְתְּ וְפָחַד וְרָחַב לְבָבֵךְ כִּי יֵהָפֵךְ עָלַיִךְ הֲמוֹן יָם חֵיל גּוֹיִם יָבוֹא לָךְ ׃
שִׁפְעַת גְּמַלִּים תְּכַסֵּךְ בִּכְרֵי מִדְיָן וְעֵיפָה כֻּלָּם מִשְּׁבָא יָבוֹאוּ זָהָב וּלְבוֹנָה יִשָּׂאוּ וּתְהִלּוֹת
יְהוָה יְבַשֵּׂרוּ ׃ כָּל צֹאן קֵדָר יִקָּבְצוּ לָךְ אֵילֵי נְבָיוֹת יְשָׁרְתוּנֵךְ יַעֲלוּ רָצוֹן עַל מִזְבְּחִי וּבֵית
תִּפְאַרְתִּי אֲפָאֵר ׃ מִי אֵלֶּה כָּעָב תָּעוּפֶינָה וְכַיּוֹנִים אֶל אֲרֻבֹּתֵיהֶם ׃ כִּי לִי אִיִּים יְקַוּוּ וְאֳנִיּוֹת
תַּרְשִׁישׁ בָּרִאשֹׁנָה לְהָבִיא בָנַיִךְ מֵרָחוֹק כַּסְפָּם וְזְהָבָם אִתָּם לְשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיִךְ וְלִקְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל כִּי פֵאֲרֵךְ ׃ וּבָנוּ בְנֵי נֵכָר חוֹמֹתַיִךְ וּמַלְכֵיהֶם יְשָׁרְתוּנֵךְ כִּי בְקִצְפִּי הִכִּיתִיךְ וּבְרְצוֹנִי
רִחַמְתִּיךְ ׃ וְפָתְחוּ שְׁעָרַיִךְ תָּמִיד יוֹמָם וָלַיְלָה לֹא יִסָּגֵרוּ לְהָבִיא אֵלַיִךְ חֵיל גּוֹיִם וְהוּבָלֵיהֶם
נִהֱגוֹת ׃ כִּי הַגּוֹי וְהַמַּמְלָכָה אֲשֶׁר לֹא יַעַבְדוּךְ יֹאבֵדוּ וְהַגּוֹיִם חָרֹב יֶחֱרָבוּ ׃ כְּבוֹד לְבָנוֹן
אֵלַיִךְ יָבוֹא בְּרוֹשׁ תְּאַשּׁוּר וְתִדְהָר יַחְדָּו לְפָאֵר מְקוֹם מִקְדָּשִׁי וּמְקוֹם רַגְלַי אֲכַבֵּד ׃ וְהָלְכוּ
אֵלַיִךְ שְׁחוּלֵי מְנַאֲצַיִךְ וְעַל כַּפּוֹת רַגְלַיִךְ כָּל מַאְנְצַיִךְ וְקָרְאוּ לָךְ עִיר יְהוָה צִיּוֹן קְדוֹשׁ
יִשְׂרָאֵל ׃ תַּחַת הֱיוֹתֵךְ עֲזוּבָה וּשְׂנוּאָה וְאֵין עוֹבֵר בָּךְ וְשַׂמְתִּיךְ לִגְאוֹן עוֹלָם מְשׂוֹשׂ דּוֹר וָדוֹר ׃
וְיָנַקְתְּ חֲלֵב גּוֹיִם וְשַׁד מְלָכִים תִּינָקִי וְיָדַעַתְּ כִּי אֲנִי יְהוָה מוֹשִׁיעֵךְ וְגֹאֲלֵךְ אֲבִיר יַעֲקֹב ׃
תַּחַת הַנְּחֹשֶׁת אָבִיא זָהָב וְתַחַת הַבַּרְזֶל אָבִיא כֶּסֶף וְתַחַת הָעֵצִים נְחֹשֶׁת וְתַחַת הָאֲבָנִים
בַּרְזֶל וְשַׂמְתִּי פְקֻדָּתֵךְ שָׁלוֹם וְנֹגְשַׂיִךְ צְדָקָה ׃ לֹא יִשָּׁמַע עוֹד חָמָס בְּאַרְצֵךְ שֹׁד וְשֶׁבֶר בִּגְבוּלָיִךְ
וְקָרָאתְ יְשׁוּעָה חוֹמֹתַיִךְ וּשְׁעָרַיִךְ תְּהִלָּה ׃ לֹא יִהְיֶה לָּךְ עוֹד הַשֶּׁמֶשׁ לְאוֹר יוֹמָם וּלְנֹגַהּ הַיָּרֵחַ
לֹא יָאִיר לָךְ וְהָיָה יְהוָה לְךָ לְאוֹר עוֹלָם וֵאלֹהַיִךְ לְתִפְאַרְתֵּךְ ׃ לֹא יָבוֹא עוֹד שִׁמְשֵׁךְ וְיָרֵחַךְ לֹא
יֵאָסֵף כִּי יְהוָה יִהְיֶה לְךָ לְאוֹר עוֹלָם וְשָׁלְמוּ יְמֵי אֶבְלֵךְ ׃ וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ
אָרֶץ נֵצֶר מַטָּעַי מַעֲשֵׂה יָדַי לְהִתְפָּאֵר ׃ הַקָּטֹן יִהְיֶה לָאֶלֶף וְהַצָּעִיר לְגוֹי עָצוּם אֲנִי יְהוָה
בְּעִתָּהּ אֲחִישֶׁנָּה ׃ רוּחַ אֲדֹנָי יְהוִה עָלָי יַעַן מָשַׁח יְהוָה אֹתִי לְבַשֵּׂר עֲנָוִים שְׁלָחַנִי לַחֲבֹשׁ
לְנִשְׁבְּרֵי לֵב לִקְרֹא לִשְׁבוּיִם דְּרוֹר וְלַאֲסוּרִים פְּקַח קוֹחַ ׃ לִקְרֹא שְׁנַת רָצוֹן לַיהוָה וְיוֹם נָקָם
לֵאלֹהֵינוּ לְנַחֵם כָּל אֲבֵלִים ׃ לָשׂוּם לַאֲבֵלֵי צִיּוֹן לָתֵת לָהֶם פְּאֵר תַּחַת אֵפֶר שֶׁמֶן שָׂשׂוֹן תַּחַת
אֲבֶל מְעִיל תְּהִלָּה תַּחַת רוּחַ כֵּהָה וְנִקְרְאוּ לָהֶם אֵילֵי הַצֶּדֶק מַטַּע יְהוָה לְהִתְפָּאֵר ׃ וּבָנוּ בְנוֹתֵי
עוֹלָם מְשֹׁאוֹת רִאשֹׁנִים יָקִימוּ וְחָרְבוֹת עוֹרְרִי רִאשׁוֹנוֹת וְחִדְּשׁוּ עָרִים נְשַׁמּוֹת דּוֹר וָדוֹר ׃ וְעָמְדוּ
זָרִים וְרָעוּ צֹאנְכֶם וּבְנֵי נֵכָר אִכָּרֵיכֶם וְכֹרְמֵיכֶם ׃ וְאַתֶּם כֹּהֲנֵי יְהוָה תֵּאָמֵרוּ מְשָׁרְתֵי אֱלֹהֵינוּ
תֵּאָמֵר לָכֶם חֵיל גּוֹיִם תֹּאכֵלוּ וּבִכְבוֹדָם תִּתְיַמָּרוּ ׃ תַּחַת בָּשְׁתְּכֶם מִשְׁנֶה וְכְלִמָּה יָרְנוּ חֶלְקָם
עַל כֵּן בְּאַרְצָם מִשְׁנֶה יִירָשׁוּ שִׂמְחַת עוֹלָם תִּהְיֶה לָהֶם ׃ כִּי אֲנִי יְהוָה אֹהֵב מִשְׁפָּט שׂוֹנֵא גָזֵל
בְּעוֹלָה וְנָתַתִּי פְעֻלָּתָם בֶּאֱמֶת וּבְרִית עוֹלָם אֶכְרֹת לָהֶם ׃ וְנוֹדַע בַּגּוֹיִם זַרְעָם וְצֶאֱצָאֵיהֶם
בְּתוֹךְ הָעַמִּים כָּל רֹאֵיהֶם יַכִּירוּם כִּי הֵם זֶרַע בֵּרַךְ יְהוָה ׃ שׂוֹשׂ אָשִׂישׂ בַּיהוָה תָּגֵל נַפְשִׁי
בֵּאלֹהַי כִּי הִלְבִּישַׁנִי בִּגְדֵי יֶשַׁע מְעִיל צְדָקָה יְעָטָנִי כֶּחָתָן יְכַהֵן פְּאֵר וְכַכַּלָּה תַּעְדֶּה כֵּלֶיהָ ׃
כִּי כְאֶרֶץ תּוֹצִיא צִמְחָהּ וּכְגִנָּה זְרוּעֶיהָ תַּצְמִיחַ כֵּן אֲדֹנָי יְהוִה יַצְמִיחַ צְדָקָה וּתְהִלָּה נֶגֶד כָּל
גּוֹיִם ׃ לְמַעַן צִיּוֹן לֹא אֶחֱשֶׁה וּלְמַעַן יְרוּשָׁלַם לֹא אֶשְׁקוֹט עַד יֵצֵא כַנֹּגַהּ צִדְקָהּ וִישׁוּעָתָהּ כְּלַפִּיד
יִבְעָר ׃ וְרָאוּ גוֹיִם צִדְקֶךָ וְכָל מְלָכִים כְּבוֹדֶךָ וְנִקְרָא לְךָ שֵׁם חָדָשׁ אֲשֶׁר פִּי יְהוָה יִקְּבֶנּוּ ׃
וְהָיִיתָ עֲטֶרֶת תִּפְאֶרֶת בְּיַד יְהוָה וְצָנִיף מְלוּכָה בְּכַף אֱלֹהֶיךָ ׃ לֹא יֵאָמֵר לְךָ עוֹד עֲזוּבָה וּלְאַרְצֵךְ
לֹא יֵאָמֵר עוֹד שְׁמָמָה כִּי לְךָ יִקָּרֵא חֶפְצִי בָהּ וּלְאַרְצֵךְ בְּעוּלָה כִּי חָפֵץ יְהוָה בָּךְ וְאַרְצֵךְ תְּבֻעָל ׃
כִּי כְבָחוּר בְּתוּלָה יִבְעָלוּךְ בָּנָיִךְ וּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהָיִךְ ׃ עַל חוֹמֹתַיִךְ
יְרוּשָׁלַם הִפְקַדְתִּי שֹׁמְרִים כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה תָּמִיד לֹא יֶחֱשׁוּ הַמַּזְכִּרִים אֶת יְהוָה אַל דֳּמִי לָכֶם ׃
וְאַל תִּתְּנוּ דֳמִי לוֹ עַד יְכוֹנֵן וְעַד יָשִׂים אֶת יְרוּשָׁלַם תְּהִלָּה בָּאָרֶץ ׃ נִשְׁבַּע יְהוָה בִּימִינוֹ וּבִזְרוֹעַ
עֻזּוֹ אִם אֶתֵּן אֶת דְּגָנֵךְ עוֹד מַאֲכָל לְאֹיְבָיִךְ וְאִם יִשְׁתּוּ בְנֵי נֵכָר תִּירוֹשֵׁךְ אֲשֶׁר יָגַעַתְּ בּוֹ ׃
כִּי מְאַסְפָיו יֹאכְלֻהוּ וְהַלְלוּ אֶת יְהוָה וּמְקַבְּצָיו יִשְׁתֻּהוּ בְּחַצְרוֹת קָדְשִׁי ׃ עִבְרוּ עִבְרוּ בְּשַׁעֲרִים
פַּנּוּ דֶּרֶךְ הָעָם סֹלּוּ סֹלּוּ הַמְסִלָּה סַקְּלוּ אֶבֶן הָרִימוּ נֵס עַל הָעַמִּים ׃ הִנֵּה יְהוָה הִשְׁמִיעַ אֶל קְצֵה
הָאָרֶץ אִמְרוּ לְבַת צִיּוֹן הִנֵּה יֶשְׁעֵךְ בָּא הִנֵּה שְׂכָרוֹ אִתּוֹ וּפְעֻלָּתוֹ לְפָנָיו ׃ וְקָרְאוּ לָהֶם עַם הַקֹּדֶשׁ
גְּאוּלֵי יְהוָה וְלָךְ יִקָּרֵא דְּרוּשָׁה עִיר לֹא נֶעֱזָבָה ׃ מִי זֶה בָּא מֵאֱדוֹם חֲמוּץ בְּגָדִים מִבָּצְרָה זֶה הָדוּר
בִּלְבוּשׁוֹ צֹעֶה בְּרֹב כֹּחוֹ אֲנִי מְדַבֵּר בְּצֶדֶק רַב לְהוֹשִׁיעַ ׃ מַדּוּעַ אָדֹם לִלְבוּשֶׁךָ וּבְגָדֶיךָ כְּדֹרֵךְ
בְּגַת ׃ פּוּר דָּרַכְתִּי לְבַדִּי וּמֵעַמִּים אֵין אִישׁ אִתִּי וָאֶדְרְכֵם בְּאַפִּי וָאֲרַמְסֵם בַּחֲמָתִי וַיִּזַּה נִצְחָם
עַל בִּגְדִי וְכָל מַדֹּתַי אֶגְאָלְתִּי ׃ כִּי יוֹם נָקָם בְּלִבִּי וּשְׁנַת גְּאוּלַי בָּאָה ׃ וָאַבִּיטָה וְאֵין עוֹזֵר וְאֶשְׁתּוֹמֵמָה
וְאֵין סוֹמֵךְ וַתּוֹשַׁע לִי זְרוֹעִי וַחֲמָתִי הִיא סְמָכָתְנִי ׃ וָאָבוּס עַמִּים בְּאַפִּי וָאַשְׁכִּרֵם בַּחֲמָתִי וָאוֹרִד
לָאָרֶץ נִצְחָם ׃ חַסְדֵי יְהוָה אַזְכִּיר תְּהִלּוֹת יְהוָה עַל כֹּל אֲשֶׁר גְּמָלָנוּ יְהוָה וְרַב טוּב לְבֵית יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר גְּמָלָם כְּרַחֲמָיו וְכְרֹב חֲסָדָיו ׃ וַיֹּאמֶר אַךְ עַמִּי הֵם בָּנִים לֹא יְשַׁקֵּרוּ וַיְהִי לָהֶם לְמוֹשִׁיעַ ׃
בְּכָל צָרָתָם לוֹ צָר וּמַלְאַךְ פָּנָיו הוֹשִׁיעָם בְּאַהֲבָתוֹ וּבְחָמְלָתוֹ הוּא גְאָלָם וַיְנַטְּלֵם וַיְנַשְּׂאֵם כָּל יְמֵי
עוֹלָם ׃ וְהֵם מָרוּ וְעִצְּבוּ אֶת רוּחַ קָדְשׁוֹ וַיֵּהָפֵךְ לָהֶם לְאוֹיֵב הוּא נִלְחַם בָּם ׃ וַיִּזְכֹּר יְמֵי עוֹלָם
מֹשֶׁה עַמּוֹ אַיֵּה הַמַּעֲלֵם מִיַּם אֶת רוֹעֵי צֹאנוֹ אַיֵּה הַשָּׂם בְּקִרְבּוֹ אֶת רוּחַ קָדְשׁוֹ ׃ מוֹלִיךְ לִימִין
מֹשֶׁה זְרוֹעַ תִּפְאַרְתּוֹ בּוֹקֵעַ מַיִם מִפְּנֵיהֶם לַעֲשׂוֹת לוֹ שֵׁם עוֹלָם ׃ מוֹלִיכָם בַּתְּהֹמוֹת כַּסּוּס
בַּמִּדְבָּר לֹא יִכָּשֵׁלוּ ׃ כַּבְּהֵמָה בַּבִּקְעָה תָּנוּחַ רוּחַ יְהוָה תַּנְחֶנָּה כֵּן נָהַגְתָּ עַמְּךָ לַעֲשׂוֹת לְךָ שֵׁם
תִּפְאָרֶת ׃ הַשְׁקִיפָה מִשְּׁחַק וּרְאֵה מִזְּבֻל קָדְשְׁךָ וְתִפְאַרְתֶּךָ אַיֵּה קִנְאָתְךָ וּגְבוּרֹתֶיךָ הֲמוֹן מֵעֶיךָ
וְרַחֲמֶיךָ אֵלַי הִתְאַפָּקוּ ׃ כִּי אַתָּה אָבִינוּ כִּי אַבְרָהָם לֹא יְדָעָנוּ וְיִשְׂרָאֵל לֹא יַכִּירֵנוּ אַתָּה יְהוָה
אָבִינוּ גֹּאֲלֵנוּ מֵעוֹלָם שְׁמֶךָ ׃ לָמָּה תַתְעֵנוּ יְהוָה מִדְּרָכֶיךָ תַּקְשִׁיחַ לִבֵּנוּ מִיִּרְאָתֶךָ שׁוּב לְמַעַן
עֲבָדֶיךָ שִׁבְטֵי נַחֲלָתֶךָ ׃ לָמָּה רָשׁוּ עַם קָדְשְׁךָ צָרֵינוּ בוֹסְסוּ מִקְדָּשֶׁךָ ׃ הָיִינוּ מֵעוֹלָם לֹא מָשַׁלְתָּ
בָּם לֹא נִקְרָא שִׁמְךָ עֲלֵיהֶם ׃ לוּ קָרַעְתָּ שָׁמַיִם יָרַדְתָּ מִפָּנֶיךָ הָרִים נָזֹלוּ ׃ כְּקַדַּח אֵשׁ מַסָּה כְּאֵשׁ
תַּבְעִיר מַיִם לְהוֹדִיעַ שִׁמְךָ לְצָרֶיךָ מִפָּנֶיךָ גּוֹיִם יִרְגָּזוּ ׃ בְּעֹשׂוֹתְךָ נוֹרָאוֹת לֹא נְקַוֶּה יָרַדְתָּ מִפָּנֶיךָ
הָרִים נָזֹלוּ ׃ וּמֵעוֹלָם לֹא שָׁמְעוּ לֹא הָאֲזִינוּ עַיִן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זוּלָתְךָ יַעֲשֶׂה לִמְחַכֵּה לוֹ ׃
פָּגַעְתָּ שָׂשׂ וּפֹעֵל צְדָקָה בִּדְרָכֶיךָ יִזְכְּרוּךָ הֵן אַתָּה קָצַפְתָּ וְנֶחֱטָא בָּם עוֹלָם וְנִוָּשֵׁעַ ׃ וַנְּהִי כֻּלָּנוּ
כְּטָמֵא וְכִבֶגֶד עֶדִי כָּל צְדָקוֹתֵינוּ וַנִּבֹּל כֻּלָּנוּ כָּעָלֶה וַעֲוֹנֹתֵינוּ כָּרוּחַ יִשָּׂאוּנוּ ׃ וְאֵין קוֹרֵא בְשִׁמְךָ
מִתְעוֹרֵר לְהַחֲזִיק בָּךְ כִּי הִסְתַּרְתָּ פָנֶיךָ מִמֶּנּוּ וַתְּמוֹגְגֵנוּ בְּיַד עֲוֹנֹתֵינוּ ׃ וְעַתָּה יְהוָה אָבִינוּ אָתָּה
אֲנַחְנוּ הַחֹמֶר וְיוֹצְרֵנוּ אָתָּה וּמַעֲשֵׂה יָדְךָ כֻּלָּנוּ ׃ אַל קְצֹף יְהוָה עַד מְאֹד וְאַל לָנֶצַח תִּזְכֹּר עָוֹן
הֵן הַבֶּט נָא עַמְּךָ כֻּלָּנוּ ׃ עָרֵי קָדְשְׁךָ הָיוּ מִדְבָּר צִיּוֹן מִדְבָּר הָיְתָה יְרוּשָׁלַם שְׁמָמָה ׃ בֵּית
קָדְשֵׁנוּ וְתִפְאַרְתֵּנוּ אֲשֶׁר הִלְלוּךָ אֲבוֹתֵינוּ הָיָה לִשְׂרֵפַת אֵשׁ וְכָל מַחֲמַדֵּינוּ הָיָה לְחָרְבָּה ׃ הַעַל
אֵלֶּה תִּתְאַפַּק יְהוָה תַּחֲרֵשׁ וְתְעַנֵּנוּ עַד מְאֹד ׃ דָּרַשְׁתִּי לְלֹא שָׁאֲלוּ נִמְצֵאתִי לְלֹא בִקְשׁוּנִי אָמַרְתִּי
הִנֵּנִי הִנֵּנִי אֶל גּוֹי לֹא קָרָא בִשְׁמִי ׃ פֵּרַשְׂתִּי יָדַי כָּל הַיּוֹם אֶל עַם סוֹרֵר הַהֹלְכִים דֶּרֶךְ לֹא טוֹבָה
אַחַר מַחְשְׁבוֹתֵיהֶם ׃ הָעָם הַמַּכְעִיסִים פָּנַי תָּמִיד זֹבְחִים בַּגַּנּוֹת וּמְקַטְּרִים עַל לְבֵנִים ׃ הַיֹּשְׁבִים
בַּקְּבָרִים וּבַנְּצוּרִים לָלִין הָאֹכְלִים בְּשַׂר הַחֲזִיר וּמְרַק פִּגֻּלִים כֵּלֵיהֶם ׃ הָאֹמְרִים קְרַב אַל תִּגַּשׁ
כִּי קָדַשְׁתִּיךָ אֵלֶּה עָשָׁן בְּאַפִּי אֵשׁ יֹקֶדֶת כָּל הַיּוֹם ׃ הֵן כָּתוּב לְפָנַי לֹא אֶחֱשֶׁה כִּי אִם שִׁלַּמְתִּי
וְשִׁלַּמְתִּי אֶל חֵיקָם ׃ עֲוֹנֹתֵיכֶם וַעֲוֹנוֹת אֲבוֹתֵיכֶם יַחְדָּו אָמַר יְהוָה אֲשֶׁר קִטְּרוּ עַל הֶהָרִים וְעַל
הַגְּבָעוֹת חֵרְפוּנִי וּמָדַדְתִּי פָעֳלָתָם רִאשֹׁנָה עַל חֵיקָם ׃ כֹּה אָמַר יְהוָה כְּאֲשֶׁר יִמָּצֵא הַתִּירוֹשׁ
בָּאֶשְׁכּוֹל וְאָמַר אַל תַּשְׁחִיתֵהוּ כִּי בְרָכָה בּוֹ וְעָשִׂיתִי כֵּן בַּעֲבוּר עֲבָדַי לְבִלְתִּי הַשְׁחִית הַכֹּל ׃
וְהוֹצֵאתִי מִיַּעֲקֹב זֶרַע וּמִיהוּדָה יוֹרֵשׁ הָרַי וּבְחִירַי יִירָשֻׁנָהּ וַעֲבָדַי שָׁם יִשְׁכֹּנוּ ׃ וְהָיָה הַשָּׁרוֹן
לִנְוֵה צֹאן וְעֵמֶק עָכוֹר לְרֵבֶץ בָּקָר לְעַמִּי הַדֹּרְשׁוּנִי ׃ וְאַתֶּם הָעֹזְבִים אֶת יְהוָה הַשְּׁכֵחִים אֶת הַר
קָדְשִׁי הָעֹרְכִים לַגָּד שֻׁלְחָן וְהַמְמַלְאִים לִמְנִי מְמָסָךְ ׃ וַאֲנִי אֶתְכֶם לַחֶרֶב תְּמֻנֶּה וְכֻלְּכֶם לַטֶּבַח
תִּכְרָעוּ יַעַן קָרָאתִי וְלֹא עֲנִיתֶם דִּבַּרְתִּי וְלֹא שְׁמַעְתֶּם וַתַּעֲשׂוּ הָרַע ב

לְךָ שִׁלְּוֹה וְמַזְמְתֵיהֶם וְלִטְרִיהֶם וְרֹא־

עֲרִיו : הַיּוֹשֶׁבֶת בַּגַּנִּים חֲבֵרִים

מַקְשִׁיבִים לְקוֹלֵךְ הַשְׁמִיעֵנִי :

בְּרַח דּוֹדִי וּדְמֵה לְךָ־

לִצְבִי אוֹ לְעֹפֶר־

הָרֵי בְשָׂמִים :

הַמָּה

הַלְּ

ל

שאל השואל

שאל

סביב שבוע השבוע מוזה ושבעה

הדין בשעה הסמוכה בשבת מפני הבדיר של משה שעשה בשבת " על מלא הבדים תלוין בשבת : וכל הלילה כשר לפסיקה
פרק ג' משנה ו' ומשנה ז' ומשנה ח' ומשנה ט' ומשנה י' ומשנה יא' ומשנה יב' ומשנה יג' ומשנה יד' ומשנה טו' ומשנה טז' ומשנה יז' ומשנה יח' ומשנה יט' ומשנה כ' ומשנה כא' ומשנה כב' ומשנה כג' ומשנה כד' ומשנה כה' ומשנה כו' ומשנה כז' ומשנה כח' ומשנה כט' ומשנה ל' ומשנה לא' ומשנה לב' ומשנה לג' ומשנה לד' ומשנה לה' ומשנה לו' ומשנה לז' ומשנה לח' ומשנה לט' ומשנה מ' ומשנה מא' ומשנה מב' ומשנה מג' ומשנה מד' ומשנה מה' ומשנה מו' ומשנה מז' ומשנה מח' ומשנה מט' ומשנה נ' ומשנה נא' ומשנה נב' ומשנה נג' ומשנה נד' ומשנה נה' ומשנה נו' ומשנה נז' ומשנה נח' ומשנה נט' ומשנה ס' ומשנה סא' ומשנה סב' ומשנה סג' ומשנה סד' ומשנה סה' ומשנה סו' ומשנה סז' ומשנה סח' ומשנה סט' ומשנה ע' ומשנה עא' ומשנה עב' ומשנה עג' ומשנה עד' ומשנה עה' ומשנה עו' ומשנה עז' ומשנה עח' ומשנה עט' ומשנה פ' ומשנה פא' ומשנה פב' ומשנה פג' ומשנה פד' ומשנה פה' ומשנה פו' ומשנה פז' ומשנה פח' ומשנה פט' ומשנה צ' ומשנה צא' ומשנה צב' ומשנה צג' ומשנה צד' ומשנה צה' ומשנה צו' ומשנה צז' ומשנה צח' ומשנה צט' ומשנה ק' ומשנה קא' ומשנה קב' ומשנה קג' ומשנה קד' ומשנה קה' ומשנה קו' ומשנה קז' ומשנה קח' ומשנה קט' ומשנה קי' ומשנה קיא' ומשנה קיב' ומשנה קיג' ומשנה קיד' ומשנה קטו' ומשנה קטז' ומשנה קיז' ומשנה קיח' ומשנה קיט' ומשנה ק"כ' ומשנה ק"כא' ומשנה ק"כב' ומשנה ק"כג' ומשנה ק"כד' ומשנה ק"כה' ומשנה ק"כו' ומשנה ק"כז' ומשנה ק"כח' ומשנה ק"כט' ומשנה ק"ל' ומשנה ק"לא' ומשנה ק"לב' ומשנה ק"לג' ומשנה ק"לד' ומשנה ק"לה' ומשנה ק"לו' ומשנה ק"לז' ומשנה ק"לח' ומשנה ק"לט' ומשנה ק"מ' ומשנה ק"מא' ומשנה ק"מב' ומשנה ק"מג' ומשנה ק"מד' ומשנה ק"מה' ומשנה ק"מו' ומשנה ק"מז' ומשנה ק"מח' ומשנה ק"מט' ומשנה ק"נ' ומשנה ק"נא' ומשנה ק"נב' ומשנה ק"נג' ומשנה ק"נד' ומשנה ק"נה' ומשנה ק"נו' ומשנה ק"נז' ומשנה ק"נח' ומשנה ק"נט' ומשנה ק"ס' ומשנה ק"סא' ומשנה ק"סב' ומשנה ק"סג' ומשנה ק"סד' ומשנה ק"סה' ומשנה ק"סו' ומשנה ק"סז' ומשנה ק"סח' ומשנה ק"סט' ומשנה ק"ע' ומשנה ק"עא' ומשנה ק"עב' ומשנה ק"עג' ומשנה ק"עד' ומשנה ק"עה' ומשנה ק"עו' ומשנה ק"עז' ומשנה ק"עח' ומשנה ק"עט' ומשנה ק"פ' ומשנה ק"פא' ומשנה ק"פב' ומשנה ק"פג' ומשנה ק"פד' ומשנה ק"פה' ומשנה ק"פו' ומשנה ק"פז' ומשנה ק"פח' ומשנה ק"פט' ומשנה ק"צ' ומשנה ק"צא' ומשנה ק"צב' ומשנה ק"צג' ומשנה ק"צד' ומשנה ק"צה' ומשנה ק"צו' ומשנה ק"צז' ומשנה ק"צח' ומשנה ק"צט' ומשנה ק"ק' ומשנה ק"קא' ומשנה ק"קב' ומשנה ק"קג' ומשנה ק"קד' ומשנה ק"קה' ומשנה ק"קו' ומשנה ק"קז' ומשנה ק"קח' ומשנה ק"קט' ומשנה ק"קי' ומשנה ק"קיא' ומשנה ק"קיב' ומשנה ק"קיג' ומשנה ק"קיד' ומשנה ק"קטו' ומשנה ק"קטז' ומשנה ק"קיז' ומשנה ק"קיח' ומשנה ק"קיט' ומשנה ק"ר' ומשנה ק"רא' ומשנה ק"רב' ומשנה ק"רג' ומשנה ק"רד' ומשנה ק"רה' ומשנה ק"רו' ומשנה ק"רז' ומשנה ק"רח' ומשנה ק"רט' ומשנה ק"ש' ומשנה ק"שא' ומשנה ק"שב' ומשנה ק"שג' ומשנה ק"שד' ומשנה ק"שה' ומשנה ק"שו' ומשנה ק"שז' ומשנה ק"שח' ומשנה ק"שט' ומשנה ק"ת' ומשנה ק"תא' ומשנה ק"תב' ומשנה ק"תג' ומשנה ק"תד' ומשנה ק"תה' ומשנה ק"תו' ומשנה ק"תז' ומשנה ק"תח' ומשנה ק"תט' ומשנה ר' ומשנה רא' ומשנה רב' ומשנה רג' ומשנה רד' ומשנה רה' ומשנה רו' ומשנה רז' ומשנה רח' ומשנה רט' ומשנה ש' ומשנה שא' ומשנה שב' ומשנה שג' ומשנה שד' ומשנה שה' ומשנה שו' ומשנה שז' ומשנה שח' ומשנה שט' ומשנה ת' ומשנה תא' ומשנה תב' ומשנה תג' ומשנה תד' ומשנה תה' ומשנה תו' ומשנה תז' ומשנה תח' ומשנה תט' ומשנה תי' ומשנה תיא' ומשנה תיב' ומשנה תיג' ומשנה תיד' ומשנה תיה' ומשנה תיו' ומשנה תיז' ומשנה תיח' ומשנה תיט' ומשנה תכ' ומשנה תכא' ומשנה תכב' ומשנה תכג' ומשנה תכד' ומשנה תכה' ומשנה תכו' ומשנה תכז' ומשנה תכח' ומשנה תכט' ומשנה תל' ומשנה תלא' ומשנה תלב' ומשנה תלג' ומשנה תלד' ומשנה תלה' ומשנה תלו' ומשנה תלז' ומשנה תלח' ומשנה תלט' ומשנה תמ' ומשנה תמא' ומשנה תמב' ומשנה תמג' ומשנה תמד' ומשנה תמה' ומשנה תמו' ומשנה תמז' ומשנה תמח' ומשנה תמט' ומשנה תנ' ומשנה תנא' ומשנה תנב' ומשנה תנג' ומשנה תנד' ומשנה תנה' ומשנה תנו' ומשנה תנז' ומשנה תנח' ומשנה תנט' ומשנה תס' ומשנה תסא' ומשנה תסב' ומשנה תסג' ומשנה תסד' ומשנה תסה' ומשנה תסו' ומשנה תסז' ומשנה תסח' ומשנה תסט' ומשנה תע' ומשנה תעא' ומשנה תעב' ומשנה תעג' ומשנה תעד' ומשנה תעה' ומשנה תעו' ומשנה תעז' ומשנה תעח' ומשנה תעט' ומשנה תפ' ומשנה תפא' ומשנה תפב' ומשנה תפג' ומשנה תפד' ומשנה תפה' ומשנה תפו' ומשנה תפז' ומשנה תפח' ומשנה תפט' ומשנה תצ' ומשנה תצא' ומשנה תצב' ומשנה תצג' ומשנה תצד' ומשנה תצה' ומשנה תצו' ומשנה תצז' ומשנה תצח' ומשנה תצט' ומשנה תק' ומשנה תקא' ומשנה תקב' ומשנה תקג' ומשנה תקד' ומשנה תקה' ומשנה תקו' ומשנה תקז' ומשנה תקח' ומשנה תקט' ומשנה תקי' ומשנה תקיא' ומשנה תקיב' ומשנה תקיג' ומשנה תקיד' ומשנה תקטו' ומשנה תקטז' ומשנה תקיז' ומשנה תקיח' ומשנה תקיט' ומשנה תק"כ' ומשנה תק"כא' ומשנה תק"כב' ומשנה תק"כג' ומשנה תק"כד' ומשנה תק"כה' ומשנה תק"כו' ומשנה תק"כז' ומשנה תק"כח' ומשנה תק"כט' ומשנה תק"ל' ומשנה תק"לא' ומשנה תק"לב' ומשנה תק"לג' ומשנה תק"לד' ומשנה תק"לה' ומשנה תק"לו' ומשנה תק"לז' ומשנה תק"לח' ומשנה תק"לט' ומשנה תק"מ' ומשנה תק"מא' ומשנה תק"מב' ומשנה תק"מג' ומשנה תק"מד' ומשנה תק"מה' ומשנה תק"מו' ומשנה תק"מז' ומשנה תק"מח' ומשנה תק"מט' ומשנה תק"נ' ומשנה תק"נא' ומשנה תק"נב' ומשנה תק"נג' ומשנה תק"נד' ומשנה תק"נה' ומשנה תק"נו' ומשנה תק"נז' ומשנה תק"נח' ומשנה תק"נט' ומשנה תק"ס' ומשנה תק"סא' ומשנה תק"סב' ומשנה תק"סג' ומשנה תק"סד' ומשנה תק"סה' ומשנה תק"סו' ומשנה תק"סז' ומשנה תק"סח' ומשנה תק"סט' ומשנה תק"ע' ומשנה תק"עא' ומשנה תק"עב' ומשנה תק"עג' ומשנה תק"עד' ומשנה תק"עה' ומשנה תק"עו' ומשנה תק"עז' ומשנה תק"עח' ומשנה תק"עט' ומשנה תק"פ' ומשנה תק"פא' ומשנה תק"פב' ומשנה תק"פג' ומשנה תק"פד' ומשנה תק"פה' ומשנה תק"פו' ומשנה תק"פז' ומשנה תק"פח' ומשנה תק"פט' ומשנה תק"צ' ומשנה תק"צא' ומשנה תק"צב' ומשנה תק"צג' ומשנה תק"צד' ומשנה תק"צה' ומשנה תק"צו' ומשנה תק"צז' ומשנה תק"צח' ומשנה תק"צט' ומשנה תק"ק' ומשנה תק"קא' ומשנה תק"קב' ומשנה תק"קג' ומשנה תק"קד' ומשנה תק"קה' ומשנה תק"קו' ומשנה תק"קז' ומשנה תק"קח' ומשנה תק"קט' ומשנה תק"קי' ומשנה תק"קיא' ומשנה תק"קיב' ומשנה תק"קיג' ומשנה תק"קיד' ומשנה תק"קטו' ומשנה תק"קטז' ומשנה תק"קיז' ומשנה תק"קיח' ומשנה תק"קיט' ומשנה תק"ר' ומשנה תק"רא' ומשנה תק"רב' ומשנה תק"רג' ומשנה תק"רד' ומשנה תק"רה' ומשנה תק"רו' ומשנה תק"רז' ומשנה תק"רח' ומשנה תק"רט' ומשנה תק"ש' ומשנה תק"שא' ומשנה תק"שב' ומשנה תק"שג' ומשנה תק"שד' ומשנה תק"שה' ומשנה תק"שו' ומשנה תק"שז' ומשנה תק"שח' ומשנה תק"שט' ומשנה תק"ת' ומשנה תק"תא' ומשנה תק"תב' ומשנה תק"תג' ומשנה תק"תד' ומשנה תק"תה' ומשנה תק"תו' ומשנה תק"תז' ומשנה תק"תח' ומשנה תק"תט' ומשנה תר' ומשנה תרא' ומשנה תרב' ומשנה תרג' ומשנה תרד' ומשנה תרה' ומשנה תרו' ומשנה תרז' ומשנה תרח' ומשנה תרט' ומשנה תש' ומשנה תשא' ומשנה תשב' ומשנה תשג' ומשנה תשד' ומשנה תשה' ומשנה תשו' ומשנה תשז' ומשנה תשח' ומשנה תשט' ומשנה תת' ומשנה תתא' ומשנה תתב' ומשנה תתג' ומשנה תתד' ומשנה תתה' ומשנה תתו' ומשנה תתז' ומשנה תתח' ומשנה תתט' ומשנה תתי' ומשנה תתיא' ומשנה תתיב' ומשנה תתיג' ומשנה תתיד' ומשנה תתיה' ומשנה תתיו' ומשנה תתיז' ומשנה תתיח' ומשנה תתיט' ומשנה תתכ' ומשנה תתכא' ומשנה תתכב' ומשנה תתכג' ומשנה תתכד' ומשנה תתכה' ומשנה תתכו' ומשנה תתכז' ומשנה תתכח' ומשנה תתכט' ומשנה תתל' ומשנה תתלא' ומשנה תתלב' ומשנה תתלג' ומשנה תתלד' ומשנה תתלה' ומשנה תתלו' ומשנה תתלז' ומשנה תתלח' ומשנה תתלט' ומשנה תתמ' ומשנה תתמא' ומשנה תתמב' ומשנה תתמג' ומשנה תתמד' ומשנה תתמה' ומשנה תתמו' ומשנה תתמז' ומשנה תתמח' ומשנה תתמט' ומשנה תתנ' ומשנה תתנא' ומשנה תתנב' ומשנה תתנג' ומשנה תתנד' ומשנה תתנה' ומשנה תתנו' ומשנה תתנז' ומשנה תתנח' ומשנה תתנט' ומשנה תתס' ומשנה תתסא' ומשנה תתסב' ומשנה תתסג' ומשנה תתסד' ומשנה תתסה' ומשנה תתסו' ומשנה תתסז' ומשנה תתסח' ומשנה תתסט' ומשנה תתע' ומשנה תתעא' ומשנה תתעב' ומשנה תתעג' ומשנה תתעד' ומשנה תתעה' ומשנה תתעו' ומשנה תתעז' ומשנה תתעח' ומשנה תתעט' ומשנה תתפ' ומשנה תתפא' ומשנה תתפב' ומשנה תתפג' ומשנה תתפד' ומשנה תתפה' ומשנה תתפו' ומשנה תתפז' ומשנה תתפח' ומשנה תתפט' ומשנה תתצ' ומשנה תתצא' ומשנה תתצב' ומשנה תתצג' ומשנה תתצד' ומשנה תתצה' ומשנה תתצו' ומשנה תתצז' ומשנה תתצח' ומשנה תתצט' ומשנה תתק' ומשנה תתקא' ומשנה תתקב' ומשנה תתקג' ומשנה תתקד' ומשנה תתקה' ומשנה תתקו' ומשנה תתקז' ומשנה תתקח' ומשנה תתקט' ומשנה תתקי' ומשנה תתקיא' ומשנה תתקיב' ומשנה תתקיג' ומשנה תתקיד' ומשנה תתקטו' ומשנה תתקטז' ומשנה תתקיז' ומשנה תתקיח' ומשנה תתקיט' ומשנה תת"כ' ומשנה תת"כא' ומשנה תת"כב' ומשנה תת"כג' ומשנה תת"כד' ומשנה תת"כה' ומשנה תת"כו' ומשנה תת"כז' ומשנה תת"כח' ומשנה תת"כט' ומשנה תת"ל' ומשנה תת"לא' ומשנה תת"לב' ומשנה תת"לג' ומשנה תת"לד' ומשנה תת"לה' ומשנה תת"לו' ומשנה תת"לז' ומשנה תת"לח' ומשנה תת"לט' ומשנה תת"מ' ומשנה תת"מא' ומשנה תת"מב' ומשנה תת"מג' ומשנה תת"מד' ומשנה תת"מה' ומשנה תת"מו' ומשנה תת"מז' ומשנה תת"מח' ומשנה תת"מט' ומשנה תת"נ' ומשנה תת"נא' ומשנה תת"נב' ומשנה תת"נג' ומשנה תת"נד' ומשנה תת"נה' ומשנה תת"נו' ומשנה תת"נז' ומשנה תת"נח' ומשנה תת"נט' ומשנה תת"ס' ומשנה תת"סא' ומשנה תת"סב' ומשנה תת"סג' ומשנה תת"סד' ומשנה תת"סה' ומשנה תת"סו' ומשנה תת"סז' ומשנה תת"סח' ומשנה תת"סט' ומשנה תת"ע' ומשנה תת"עא' ומשנה תת"עב' ומשנה תת"עג' ומשנה תת"עד' ומשנה תת"עה' ומשנה תת"עו' ומשנה תת"עז' ומשנה תת"עח' ומשנה תת"עט' ומשנה תת"פ' ומשנה תת"פא' ומשנה תת"פב' ומשנה תת"פג' ומשנה תת"פד' ומשנה תת"פה' ומשנה תת"פו' ומשנה תת"פז' ומשנה תת"פח' ומשנה תת"פט' ומשנה תת"צ' ומשנה תת"צא' ומשנה תת"צב' ומשנה תת"צג' ומשנה תת"צד' ומשנה תת"צה' ומשנה תת"צו' ומשנה תת"צז' ומשנה תת"צח' ומשנה תת"צט' ומשנה תת"ק' ומשנה תת"קא' ומשנה תת"קב' ומשנה תת"קג' ומשנה תת"קד' ומשנה תת"קה' ומשנה תת"קו' ומשנה תת"קז' ומשנה תת"קח' ומשנה תת"קט' ומשנה תת"קי' ומשנה תת"קיא' ומשנה תת"קיב' ומשנה תת"קיג' ומשנה תת"קיד' ומשנה תת"קטו' ומשנה תת"קטז' ומשנה תת"קיז' ומשנה תת"קיח' ומשנה תת"קיט' ומשנה תת"ר' ומשנה תת"רא' ומשנה תת"רב' ומשנה תת"רג' ומשנה תת"רד' ומשנה תת"רה' ומשנה תת"רו' ומשנה תת"רז' ומשנה תת"רח' ומשנה תת"רט' ומשנה תת"ש' ומשנה תת"שא' ומשנה תת"שב' ומשנה תת"שג' ומשנה תת"שד' ומשנה תת"שה' ומשנה תת"שו' ומשנה תת"שז' ומשנה תת"שח' ומשנה תת"שט' ומשנה תת"ת' ומשנה תת"תא' ומשנה תת"תב' ומשנה תת"תג' ומשנה תת"תד' ומשנה תת"תה' ומשנה תת"תו' ומשנה תת"תז' ומשנה תת"תח' ומשנה תת"תט' ומשנה תתר' ומשנה תתרא' ומשנה תתרב' ומשנה תתרג' ומשנה תתרד' ומשנה תתרה' ומשנה תתרו' ומשנה תתרז' ומשנה תתרח' ומשנה תתרט' ומשנה תתש' ומשנה תתשא' ומשנה תתשב' ומשנה תתשג' ומשנה תתשד' ומשנה תתשה' ומשנה תתשו' ומשנה תתשז' ומשנה תתשח' ומשנה תתשט' ומשנה תתת' ומשנה תתתא' ומשנה תתתב' ומשנה תתתג' ומשנה תתתד' ומשנה תתתה' ומשנה תתתו' ומשנה תתתז' ומשנה תתתח' ומשנה תתתט' ומשנה תתתי' ומשנה תתתיא' ומשנה תתתיב' ומשנה תתתיג' ומשנה תתתיד' ומשנה תתתיה' ומשנה תתתיו' ומשנה תתתיז' ומשנה תתתיח' ומשנה תתתיט' ומשנה תתתכ' ומשנה תתתכא' ומשנה תתתכב' ומשנה תתתכג' ומשנה תתתכד' ומשנה תתתכה' ומשנה תתתכו' ומשנה תתתכז' ומשנה תתתכח' ומשנה תתתכט' ומשנה תתתל' ומשנה תתתלא' ומשנה תתתלב' ומשנה תתתלג' ומשנה תתתלד' ומשנה תתתלה' ומשנה תתתלו' ומשנה תתתלז' ומשנה תתתלח' ומשנה תתתלט' ומשנה תתתמ' ומשנה תתתמא' ומשנה תתתמב' ומשנה תתתמג' ומשנה תתתמד' ומשנה תתתמה' ומשנה תתתמו' ומשנה תתתמז' ומשנה תתתמח' ומשנה תתתמט' ומשנה תתתנ' ומשנה תתתנא' ומשנה תתתנב' ומשנה תתתנג' ומשנה תתתנד' ומשנה תתתנה' ומשנה תתתנו' ומשנה תתתנז' ומשנה תתתנח' ומשנה תתתנט' ומשנה תתתס' ומשנה תתתסא' ומשנה תתתסב' ומשנה תתתסג' ומשנה תתתסד' ומשנה תתתסה' ומשנה תתתסו' ומשנה תתתסז' ומשנה תתתסח' ומשנה תתתסט' ומשנה תתתע' ומשנה תתתעא' ומשנה תתתעב' ומשנה תתתעג' ומשנה תתתעד' ומשנה תתתעה' ומשנה תתתעו' ומשנה תתתעז' ומשנה תתתעח' ומשנה תתתעט' ומשנה תתתפ' ומשנה תתתפא' ומשנה תתתפב' ומשנה תתתפג' ומשנה תתתפד' ומשנה תתתפה' ומשנה תתתפו' ומשנה תתתפז' ומשנה תתתפח' ומשנה תתתפט' ומשנה תתתצ' ומשנה תתתצא' ומשנה תתתצב' ומשנה תתתצג' ומשנה תתתצד' ומשנה תתתצה' ומשנה תתתצו' ומשנה תתתצז' ומשנה תתתצח' ומשנה תתתצט' ומשנה תתתק' ומשנה תתתקא' ומשנה תתתקב' ומשנה תתתקג' ומשנה תתתקד' ומשנה תתתקה' ומשנה תתתקו' ומשנה תתתקז' ומשנה תתתקח' ומשנה תתתקט' ומשנה תתתקי' ומשנה תתתקיא' ומשנה תתתקיב' ומשנה תתתקיג' ומשנה תתתקיד' ומשנה תתתקטו' ומשנה תתתקטז' ומשנה תתתקיז' ומשנה תתתקיח' ומשנה תתתקיט' ומשנה תתת"כ' ומשנה תתת"כא' ומשנה תתת"כב' ומשנה תתת"כג' ומשנה תתת"כד' ומשנה תתת"כה' ומשנה תתת"כו' ומשנה תתת"כז' ומשנה תתת"כח' ומשנה תתת"כט' ומשנה תתת"ל' ומשנה תתת"לא' ומשנה תתת"לב' ומשנה תתת"לג' ומשנה תתת"לד' ומשנה תתת"לה' ומשנה תתת"לו' ומשנה תתת"לז' ומשנה תתת"לח' ומשנה תתת"לט' ומשנה תתת"מ' ומשנה תתת"מא' ומשנה תתת"מב' ומשנה תתת"מג' ומשנה תתת"מד' ומשנה תתת"מה' ומשנה תתת"מו' ומשנה תתת"מז' ומשנה תתת"מח' ומשנה תתת"מט' ומשנה תתת"נ' ומשנה תתת"נא' ומשנה תתת"נב' ומשנה תתת"נג' ומשנה תתת"נד' ומשנה תתת"נה' ומשנה תתת"נו' ומשנה תתת"נז' ומשנה תתת"נח' ומשנה תתת"נט' ומשנה תתת"ס' ומשנה תתת"סא' ומשנה תתת"סב' ומשנה תתת"סג' ומשנה תתת"סד' ומשנה תתת"סה' ומשנה תתת"סו' ומשנה תתת"סז' ומשנה תתת"סח' ומשנה תתת"סט' ומשנה תתת"ע' ומשנה תתת"עא' ומשנה תתת"עב' ומשנה תתת"עג' ומשנה תתת"עד' ומשנה תתת"עה' ומשנה תתת"עו' ומשנה תתת"עז' ומשנה תתת"עח' ומשנה תתת"עט' ומשנה תתת"פ' ומשנה תתת"פא' ומשנה תתת"פב' ומשנה תתת"פג' ומשנה תתת"פד' ומשנה תתת"פה' ומשנה תתת"פו' ומשנה תתת"פז' ומשנה תתת"פח' ומשנה תתת"פט' ומשנה תתת"צ' ומשנה תתת"צא' ומשנה תתת"צב' ומשנה תתת"צג' ומשנה תתת"צד' ומשנה תתת"צה' ומשנה תתת"צו' ומשנה תתת"צז' ומשנה תתת"צח' ומשנה תתת"צט' ומשנה תתת"ק' ומשנה תתת"קא' ומשנה תתת"קב' ומשנה תתת"קג' ומשנה תתת"קד' ומשנה תתת"קה' ומשנה תתת"קו' ומשנה תתת"קז' ומשנה תתת"קח' ומשנה תתת"קט' ומשנה תתת"קי' ומשנה תתת"קיא' ומשנה תתת"קיב' ומשנה תתת"קיג' ומשנה תתת"קיד' ומשנה תתת"קטו' ומשנה תתת"קטז' ומשנה תתת"קיז' ומשנה תתת"קיח' ומשנה תתת"קיט' ומשנה תתת"ר' ומשנה תתת"רא' ומשנה תתת"רב' ומשנה תתת"רג' ומשנה תתת"רד' ומשנה תתת"רה' ומשנה תתת"רו' ומשנה תתת"רז' ומשנה תתת"רח' ומשנה תתת"רט' ומשנה תתת"ש' ומשנה תתת"שא' ומשנה תתת"שב' ומשנה תתת"שג' ומשנה תתת"שד' ומשנה תתת"שה' ומשנה תתת"שו' ומשנה תתת"שז' ומשנה תתת"שח' ומשנה תתת"שט' ומשנה תתת"ת' ומשנה תתת"תא' ומשנה תתת"תב' ומשנה תתת"תג' ומשנה תתת"תד' ומשנה תתת"תה' ומשנה תתת"תו' ומשנה תתת"תז' ומשנה תתת"תח' ומשנה תתת"תט' ומשנה תתתר' ומשנה תתתרא' ומשנה תתתרב' ומשנה תתתרג' ומשנה תתתרד' ומשנה תתתרה' ומשנה תתתרו' ומשנה תתתרז' ומשנה תתתרח' ומשנה תתתרט' ומשנה תתתש' ומשנה תתתשא' ומשנה תתתשב' ומשנה תתתשג' ומשנה תתתשד' ומשנה תתתשה' ומשנה תתתשו' ומשנה תתתשז' ומשנה תתתשח' ומשנה תתתשט' ומשנה תתתת' ומשנה תתתתא' ומשנה תתתתב' ומשנה תתתתג' ומשנה תתתתד' ומשנה תתתתה' ומשנה תתתתו' ומשנה תתתתז' ומשנה תתתתח' ומשנה תתתתט' ומשנה תתתתי' ומשנה תתתתיא' ומשנה תתתתיב' ומשנה תתתתיג' ומשנה תתתתיד' ומשנה תתתתיה' ומשנה תתתתיו' ומשנה תתתתיז' ומשנה תתתתיח' ומשנה תתתתיט' ומשנה תתתתכ' ומשנה תתתתכא' ומשנה תתתתכב' ומשנה תתתתכג' ומשנה תתתתכד' ומשנה תתתתכה' ומשנה תתתתכו' ומשנה תתתתכז' ומשנה תתתתכח' ומשנה תתתתכט' ומשנה תתתתל' ומשנה תתתתלא' ומשנה תתתתלב' ומשנה תתתתלג' ומשנה תתתתלד' ומשנה תתתתלה' ומשנה תתתתלו' ומשנה תתתתלז' ומשנה תתתתלח' ומשנה תתתתלט' ומשנה תתתתמ' ומשנה תתתתמא' ומשנה תתתתמב' ומשנה תתתתמג' ומשנה תתתתמד' ומשנה תתתתמה' ומשנה תתתתמו' ומשנה תתתתמז' ומשנה תתתתמח' ומשנה תתתתמט' ומשנה תתתתנ' ומשנה תתתתנא' ומשנה תתתתנב' ומשנה תתתתנג' ומשנה תתתתנד' ומשנה תתתתנה' ומשנה תתתתנו' ומשנה תתתתנז' ומשנה תתתתנח' ומשנה תתתתנט' ומשנה תתתתס' ומשנה תתתתסא' ומשנה תתתתסב' ומשנה תתתתסג' ומשנה תתתתסד' ומשנה תתתתסה' ומשנה תתתתסו' ומשנה תתתתסז' ומשנה תתתתסח' ומשנה תתתתסט' ומשנה תתתתע' ומשנה תתתתעא' ומשנה תתתתעב' ומשנה תתתתעג' ומשנה תתתתעד' ומשנה תתתתעה' ומשנה תתתתעו' ומשנה תתתתעז' ומשנה תתתתעח' ומשנה תתתתעט' ומשנה תתתתפ' ומשנה תתתתפא' ומשנה תתתתפב' ומשנה תתתתפג' ומשנה תתתתפד' ומשנה תתתתפה' ומשנה תתתתפו' ומשנה תתתתפז' ומשנה תתתתפח' ומשנה תתתתפט' ומשנה תתתתצ' ומשנה תתתתצא' ומשנה תתתתצב' ומשנה תתתתצג' ומשנה תתתתצד' ומשנה תתתתצה' ומשנה תתתתצו' ומשנה תתתתצז' ומשנה תתתתצח' ומשנה תתתתצט' ומשנה תתתתק' ומשנה תתתתקא' ומשנה תתתתקב' ומשנה תתתתקג' ומשנה תתתתקד' ומשנה תתתתקה' ומשנה תתתתקו' ומשנה תתתתקז' ומשנה תתתתקח' ומשנה תתתתקט' ומשנה תתתתקי' ומשנה תתתתקיא' ומשנה תתתתקיב' ומשנה תתתתקיג' ומשנה תתתתקיד' ומשנה תתתתקטו' ומשנה תתתתקטז' ומשנה תתתתקיז' ומשנה תתתתקיח' ומשנה תתתתקיט' ומשנה תתתת"כ' ומשנה תתתת"כא' ומשנה תתתת"כב' ומשנה תתתת"כג' ומשנה תתתת"כד' ומשנה תתתת"כה' ומשנה תתתת"כו' ומשנה תתתת"כז' ומשנה תתתת"כח' ומשנה תתתת"כט' ומשנה תתתת"ל' ומשנה תתתת"לא' ומשנה תתתת"לב' ומשנה תתתת"לג' ומשנה תתתת"לד' ומשנה תתתת"לה' ומשנה תתתת"לו' ומשנה תתתת"לז' ומשנה תתתת"לח' ומשנה תתתת"לט' ומשנה תתתת"מ' ומשנה תתתת"מא' ומשנה תתתת"מב' ומשנה תתתת"מג' ומשנה תתתת"מד' ומשנה תתתת"מה' ומשנה תתתת"מו' ומשנה תתתת"מז' ומשנה תתתת"מח' ומשנה תתתת"מט' ומשנה תתתת"נ' ומשנה תתתת"נא' ומשנה תתתת"נב' ומשנה תתתת"נג' ומשנה תתתת"נד' ומשנה תתתת"נה' ומשנה תתתת"נו' ומשנה תתתת"נז' ומשנה תתתת"נח' ומשנה תתתת"נט' ומשנה תתתת"ס' ומשנה תתתת"סא' ומשנה תתתת"סב' ומשנה תתתת"סג' ומשנה תתתת"סד' ומשנה תתתת"סה' ומשנה תתתת"סו' ומשנה תתתת"סז' ומשנה תתתת"סח' ומשנה תתתת"סט' ומשנה תתתת"ע' ומשנה תתתת"עא' ומשנה תתתת"עב' ומשנה תתתת"עג' ומשנה תתתת"עד' ומשנה תתתת"עה' ומשנה תתתת"עו' ומשנה תתתת"עז' ומשנה תתתת"עח' ומשנה תתתת"עט' ומשנה תתתת"פ' ומשנה תתתת"פא' ומשנה תתתת"פב' ומשנה תתתת"פג' ומשנה תתתת"פד' ומשנה תתתת"פה' ומשנה תתתת"פו' ומשנה תתתת"פז' ומשנה תתתת"פח' ומשנה תתתת"פט' ומשנה תתתת"צ' ומשנה תתתת"צא' ומשנה תתתת"צב' ומשנה תתתת"צג' ומשנה תתתת"צד' ומשנה תתתת"צה' ומשנה תתתת"צו' ומשנה תתתת"צז' ומשנה תתתת"צח' ומשנה תתתת"צט' ומשנה תתתת"ק' ומשנה תתתת"קא' ומשנה תתתת"קב' ומשנה תתתת"קג' ומשנה תתתת"קד' ומשנה תתתת"קה' ומשנה תתתת"קו' ומשנה תתתת"קז' ומשנה תתתת"קח' ומשנה תתתת"קט' ומשנה תתתת"קי' ומשנה תתתת"קיא' ומשנה תתתת"קיב' ומשנה תתתת"קיג' ומשנה תתתת"קיד' ומשנה תתתת"קטו' ומשנה תתתת"קטז' ומשנה תתתת"קיז' ומשנה תתתת"קיח' ומשנה תתתת"קיט' ומשנה תתתת"ר' ומשנה תתתת"רא' ומשנה תתתת"רב' ומשנה תתתת"רג' ומשנה תתתת"רד' ומשנה תתתת"רה' ומשנה תתתת"רו' ומשנה תתתת"רז' ומשנה תתתת"רח' ומשנה תתתת"רט' ומשנה תתתת"ש' ומשנה תתתת"שא' ומשנה תתתת"שב' ומשנה תתתת"שג' ומשנה תתתת"שד' ומשנה תתתת"שה' ומשנה תתתת"שו' ומשנה תתתת"שז' ומשנה תתתת"שח' ומשנה תתתת"שט' ומשנה תתתת"ת' ומשנה תתתת"תא' ומשנה תתתת"תב' ומשנה תתתת"תג' ומשנה תתתת"תד' ומשנה תתתת"תה' ומשנה תתתת"תו' ומשנה תתתת"תז' ומשנה תתתת"תח' ומשנה תתתת"תט' ומשנה תתתתר' ומשנה תתתתרא' ומשנה תתתתרב' ומשנה תתתתרג' ומשנה תתתתרד' ומשנה תתתתרה' ומשנה תתתתרו' ומשנה תתתתרז' ומשנה תתתתרח' ומשנה תתתתרט' ומשנה תתתתש' ומשנה תתתתשא' ומשנה תתתתשב' ומשנה תתתתשג' ומשנה תתתתשד' ומשנה תתתתשה' ומשנה תתתתשו' ומשנה תתתתשז' ומשנה תתתתשח' ומשנה תתתתשט' ומשנה תתתתת' ומשנה תתתתתא' ומשנה תתתתתב' ומשנה תתתתתג' ומשנה תתתתתד' ומשנה תתתתתה' ומשנה תתתתתו' ומשנה תתתתתז' ומשנה תתתתתח' ומשנה תתתתתט' ומשנה תתתתתי' ומשנה תתתתתיא' ומשנה תתתתתיב' ומשנה תתתתתיג' ומשנה תתתתתיד' ומשנה תתתתתיה' ומשנה תתתתתיו' ומשנה תתתתתיז' ומשנה תתתתתיח' ומשנה תתתתתיט' ומשנה תתתתתכ' ומשנה תתתתתכא' ומשנה תתתתתכב' ומשנה תתתתתכג' ומשנה תתתתתכד' ומשנה תתתתתכה' ומשנה תתתתתכו' ומשנה תתתתתכז' ומשנה תתתתתכח' ומשנה תתתתתכט' ומשנה תתתתתל' ומשנה תתתתתלא' ומשנה תתתתתלב' ומשנה תתתתתלג' ומשנה תתתתתלד' ומשנה תתתתתלה' ומשנה תתתתתלו' ומשנה תתתתתלז' ומשנה תתתתתלח' ומשנה תתתתתלט' ומשנה תתתתתמ' ומשנה תתתתתמא' ומשנה תתתתתמב' ומשנה תתתתתמג' ומשנה תתתתתמד' ומשנה תתתתתמה' ומשנה תתתתתמו' ומשנה תתתתתמז' ומשנה תתתתתמח' ומשנה תתתתתמט' ומשנה תתתתתנ' ומשנה תתתתתנא' ומשנה תתתתתנב' ומשנה תתתתתנג' ומשנה תתתתתנד' ומשנה תתתתתנה' ומשנה תתתתתנו' ומשנה תתתתתנז' ומשנה תתתתתנח' ומשנה תתתתתנט' ומשנה תתתתתס' ומשנה תתתתתסא' ומשנה תתתתתסב' ומשנה תתתתתסג' ומשנה תתתתתסד' ומשנה תתתתתסה' ומשנה תתתתתסו' ומשנה תתתתתסז' ומשנה תתתתתסח' ומשנה תתתתתסט' ומשנה תתתתתע' ומשנה תתתתתעא' ומשנה תתתתתעב' ומשנה תתתתתעג' ומשנה תתתתתעד' ומשנה תתתתתעה' ומשנה תתתתתעו' ומשנה תתתתתעז' ומשנה תתתתתעח' ומשנה תתתתתעט' ומשנה תתתתתפ' ומשנה תתתתתפא' ומשנה תתתתתפב' ומשנה תתתתתפג' ומשנה תתתתתפד' ומשנה תתתתתפה' ומשנה תתתתתפו' ומשנה תתתתתפז' ומשנ

מגל
יהוה לבדו ינחנו
ושלף
ובמבוכה
משה בבקר הגיד
הכתובים לפנות
למעשה מלך פרס ומדי
ושמחתו אבל פנים למשתה אבוד
יום אבד שמחתם ... ובכל אשר פנה משכיל פלל פיה ב
ובלילו משכנו אשתו שמחתו אשם פלל פיה ב
אמתחת, אם ישנו אמתחת כלה. ושלך ומוסיף בכל ויהי
אשר שלחו שכח. שכח, ימים. שלח, ולא אם נקיון אמתחת:
אמתחת נוספו לך. ולא אם אבדתה אשר יב
לא למוזנות השמחתם שעל אמתחי
לעתיד. שהרי בעצם פה
ימים שכח שהם אמתח
ואל אשר אמתח
י ימים ב
בשמחי כי ובא אם
בכל יום ואמנם שיש לכל ב
ובלבד שיהיו שמחתי ... ובאמת
המלך למלכותו בשהיה במאה
שהשיב אחשורוש את המלכות
ויעש לכל שריו ועבדיו ב
שיהיה לשמחה יום אחד, יב
וכפתו על פיהות השמחה
אני
בשנה
ולשמח ג
בעי ימים ושמח
ושבועות, ושבועות משתמשת ושמחה

B2

אמרי

הפרק הראשון

בטעם המילים והכוונתיהם

רע

לקוראים הנה לפי מראה, והם שמונה פרקים משיג מהנחת הפילוסופים בטעם המילים והכוונתיהם

אמת

על השאלה המתחלת במלת "

הנה הרב הזקן ז"ל התחיל בספרו הזה לבאר ולהודיע לנו שלשה עקרונות משכיחים " המחוייב המציאות " ו" הגוף " ו" הכח הגופי " כי הם עקרונות כל מה שיש בעולם ומהם נמשך כל מה שיש בעולם ומהם נמשך כל מה שיש בעולם ומהם נמשך

והחולק השביעי

הוא הכח הנפשי הנמשך בחוש
מישוש בין ישיר בין בעקיפין
והוא החולק המשכיל ובו יהיו ההשערות הנכונות ובו יהיו הדעות
והמחשבות ומכחו יהיו הבחירות הטובות והרעות ומחלקי הכח
המשכיל הוא הזכרון והוא שישמור בנפשו מה שהשכיל
ומה שהרגיש ומה שעשה ומה שנעשה עליו ומה שנאמר לו
ומה שנעשה ממנו ומה שנאמר ממנו ומה שנעשה מלחכם
ומה שנאמר מלחכם ומה שנעשה מלפניו ומה שנאמר מלפניו
ומה שנעשה מלאחריו ומה שנאמר מלאחריו ומה שנעשה
ומה שנאמר ומה שנעשה בו ומה שנאמר ב

הפרק השלישי

בחלי הנפש

אמרו

הלא פשיטא . וזה מה שאישיב ואני בזה הענין בעזרת השם יתברך מי הוא מדמה על ישוא . ומיל בזה בלי לוי מעלה שיחשוב שהלב עצמו , או עצמות בטל , או נפש , או רוח , או שיחשוב שהוא מיצוי ן של שלשה ישוא , או של בלבי וישוא . או בזה אל יחשוב שהוא הכרחי לו לפי מעלה ולפי שהוא הלב עצמו , אלא שהוא הכרחי לו לפי שהוא הכלי שבו יתפעל הנפש ויתקיים בו . ומשלה זה החלק הבחוש מוכח לחלק המחשבתי , מפני שהוא מקבל המחשבות מהחלק הבחוש , והחלק המחשבתי לבדו , והחלק המדמה המחשבתי מקבל מהחלק הבחוש ומהחלק המדמה לבדו , ומשלה זה החלק הבחוש מוכח לחלק המדמה לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק הבחוש ומהחלק המדמה , ומשלה זה החלק המדמה מוכח לחלק המחשבתי לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק המדמה ומהחלק המחשבתי , ומשלה זה החלק המחשבתי מוכח לחלק המתאוה לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק המחשבתי ומהחלק המתאוה , ומשלה זה החלק המתאוה מוכח לחלק הגדל לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק המתאוה ומהחלק הגדל , ומשלה זה החלק הגדל מוכח לחלק המזין לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק הגדל ומהחלק המזין , ומשלה זה החלק המזין מוכח לחלק המוליד לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק המזין ומהחלק המוליד , ומשלה זה החלק המוליד מוכח לחלק המצייר לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק המוליד ומהחלק המצייר , ומשלה זה החלק המצייר מוכח לחלק המשער לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק המצייר ומהחלק המשער , ומשלה זה החלק המשער מוכח לחלק המשמש לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק המשער ומהחלק המשמש . ומשלה זה החלק המשמש מוכח לחלק המרגיש לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק המשמש ומהחלק המרגיש . ומשלה זה החלק המרגיש מוכח לחלק המדבר לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק המרגיש ומהחלק המדבר . ומשלה זה החלק המדבר מוכח לחלק המחשבתי לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק המדבר ומהחלק המחשבתי . ומשלה זה החלק המחשבתי מוכח לחלק המדמה לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק המחשבתי ומהחלק המדמה . ומשלה זה החלק המדמה מוכח לחלק הבחוש לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק המדמה ומהחלק הבחוש . ומשלה זה החלק הבחוש מוכח לחלק המזין לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק הבחוש ומהחלק המזין . ומשלה זה החלק המזין מוכח לחלק הגדל לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק המזין ומהחלק הגדל . ומשלה זה החלק הגדל מוכח לחלק המתאוה לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק הגדל ומהחלק המתאוה . ומשלה זה החלק המתאוה מוכח לחלק המחשבתי לבדו , מפני שהוא מקבל מהחלק המתאוה

ויתישבו הטעם לך בפרק הפועלים הבאות מן המדות
הוא שאילו המעלות הפחיתיות ועשו לפדות לא יבו
טיהן וישקול פעולתו כלפי המזיק עד שיתפייסנו ,
ומכאן ישובו במעות המיוחסים ואולי יצייר לומר
טוב הלבב מן הפעולה הטובה . וזה כלי שטות ,
ועל זה המין מן השטות ישתבח גם כן הפזור ויתרגן ?
ההגזות לעבדי טבעי נהרי כלי רומי חטאי "
ושל העבל שהוא שחוי בחלקי . ושל בעלי הרגשה ?
הקיבה החזרון טוב ויזיודי של שרוב הטפל שהוא סבלן
ישתחוה בזה ויתפרנס בזבל , ופעמים ישתבח
מזיקה בחבוה לפעמים יעבל בעיקרה ,
ומוסר שעשוי לפרוה בהפלגה יעבל בעיקרה ,
שהוא בחלוף וזהו הפרוה לל שפוסף עיבדו לפבורה
ניקחוה המוכרים שעשם לפבוחה בעורה . וכשיוודע מי
הוא שיעבדו הפרוה יהא מן המותר לא , והעבלה ירגשה
ויהא שיעבדו פרוה בלתי שיש בהם ?
מיוחסים בין ההתשמותם ובין הפבלה , ופי פלפול
מיוחסים בין המפורסם לפבורה ובין הפלפול , והפלפול
פעיבתם מפוייחסים בין הפרוה והפבורה . והפבורה מפוייחסים

ניחוש

מוכן . ועוד לב משוייחסים בין הפבלה ויעדין טהם ?
הלבב " ומשם שמוע במדות הוולי שם יהוע בלשונע
וזה מוכן והוא בעבד הקשהנוע שיהא מוחדר שכלו ומשם
הוא שהוא בלתי רצוי בעיני עצמו ובעיני אחרים ,
ובמדות הפילוסופים בר הפילוסופים ,
לב טהם קונין מי שכל בוחנו להועיל לבע ודם בעוכב
ובשהוח ובמדוחו בכל יכלהו בלתי שישיבוהו עוק מן
בוחך , ומוח המחשבה " והבבל הוא הפך זה . ומהוא
שמוע ויהיה להישיל לבעל מוח בדבר ומשי במה שמין
לך בו מפבון בלתי טוב עוק בוחך " והוא הקיבה האחרון
ויפרון שוב ולבב הוא שישחה הדברים השבחים בלב
טוב ומשי מה "ישחבח בזה עוק בוחך מן בוחן מן טהדר
רב והפבר מובחב והוא הקיבה הראשון " והשנוה מפוי
מוכנע בין מהבה המחון והשבלה " והפבלהה מוכנע
בין הבעם והשהר הקשה לחלוף הזוח " ובשה פעם
מוכנע בין הקוחה והבישוחה " וזוה מדברי ייל ?
שבישך אילם הוא מי שיש לו רב בשם פעם , ובוש
מוכנע בין הבישן לעז שרן , וללה פרושים כן , וכן שוחר
מה הפזור יבטהח על כל פעם לשחוח טובחים להם בהסב
כי שיהיו הפעמים מובנים בהחמה . והרבה פעמים
ישהו בה אדם בעלי המדות ויפשבו מהקבלוב
הפזור ומשלה הפשה , ופעמים יפשבו הקיבה
טוב ומשלה הפשה ויפשבו הקיבה הראשון על מי
ניקחוה המוכרים שעשם לפבוחה בעורה . וכשיוודע מי
הוא שיהיה הפרוה לל שפוסף עיבדו לפבורה
שהוא בחבלה וזהו הפרוה לל שפוסף עיבדו לפבורה
ומוסר שעשוי לפרוה בהפלגה יעבל בעיקרה ,
ישהו בה אדם בעלי המדות ויפשבו מהקבלוב
הפזור ומשלה הפשה , ופעמים יפשבו הקיבה
טוב ומשלה הפשה ויפשבו הקיבה הראשון על מי
ניקחוה המוכרים שעשם לפבוחה בעורה . וכשיוודע מי
הוא שיהיה הפרוה לל שפוסף עיבדו לפבורה
שהוא בחבלה וזהו הפרוה לל שפוסף עיבדו לפבורה
ומוסר שעשוי לפרוה בהפלגה יעבל בעיקרה ,
ישהו בה אדם בעלי המדות ויפשבו מהקבלוב
הפזור ומשלה הפשה , ופעמים יפשבו הקיבה
טוב ומשלה הפשה ויפשבו הקיבה הראשון על מי
ניקחוה המוכרים שעשם לפבוחה בעורה . וכשיוודע מי
הוא שיהיה הפרוה לל שפוסף עיבדו לפבורה
שהוא בחבלה וזהו הפרוה לל שפוסף עיבדו לפבורה
ומוסר שעשוי לפרוה בהפלגה יעבל בעיקרה ,
ישהו בה אדם בעלי המדות ויפשבו מהקבלוב
הפזור ומשלה הפשה , ופעמים יפשבו הקיבה
טוב ומשלה הפשה ויפשבו הקיבה הראשון על מי
ניקחוה המוכרים שעשם לפבוחה בעורה . וכשיוודע מי
הוא שיהיה הפרוה לל שפוסף עיבדו לפבורה
שהוא בחבלה וזהו הפרוה לל שפוסף עיבדו לפבורה

ומהם השותים, אחד כן יהיה אותם בישיב ובמילה
סמוכות אלו, וכי המוכיל וכי השתה הלוי מהם הוכלל
סמוכה ופסוק בחמישי ובשביעי וזו שבעים שנה הצום
הזה כמוך עשיתי זו כמוה שנים." ועתה אותם כי
והוא מפני לפניהיו הנביא הנעבה בחיבש החומש ?
לפני ששיב לירושלים ויבא אחד בשולם מהם יתמיד מהם לוקי
מה שהתירבה התורה. ועתה השם יש של ידי נביאי
שהיו מביאים אל השוני ושמירת שבת ויקוים של
כמה וכמה." ובדברי נביאים וחכמי התורה ניתנו
אין היין יבוך מפני המרגלי שמעו של מכל הצד של אחד
והלוי הבריח קל וחומר ומה מי שיעשי שמעו
של מי זו שבת אחד של שיעשי שמעו אין היין."
בנביא וכפר שלי מאיך אחד של הצבא, ואיזהל כי
ולמי שיעשה בעיר." והוהירה מוה לפי מה שבתי, אם
שישבו במדברות והבהמים. ולמי שי לבשו השמע השבע
בשוני. וישבו במדברות בירשי ובמחנות: ולמי שיש
מה שיש לו לשחוט בשוני. ויבשל מה שיש לו לבשל
המוכיחים." ואבל מה שיש לו למכול בשוני. וישחטו
מיה." ואחרם כתוב הנביא להיות עבשי הלוך בדרך
שבת עדיים ?? מאכילים מתכונים פתי, לפי וכתוב בבי
כמו שיעיר עליה יחדעה." הנרת ?? המיכתה הפשוטה ?
הבריאות." ואחת התורה המיכתה המשולחת אחרת
אלו הם מחלי הנשמות בלפי פסק בלקחים הקדושה של
ולהתנהג מהנהגת החולים שהוא יחלה בלי ספק, כן
בניאותו אז יפסוק בה. והתחילי לקחת אותם המיד
מפסקין לן כל שכן שיעמידו הבריאי של ??
היבלה בחמה. ואחרי הסכל ההוא מחוי שלי הבבי
ופסק מהן המזון ונפשם מחלים ומבלים לן הפוך
מיספקותיה. והבבי ובלשן מלחמי וכיוצא בהם.
בעבי שהם תפטול, ובלשן קולה קיוטיניה ומיספק
מהרפואים שהשקר מולים הנעשה לחולה אם השמן
לחולי שיש יהיו במלכתה הקדושה כשיהיה הבקיאי
". ומין למשילים מילי
לחבר. הם ידעו שחלי הפעלה ושבהם
יהיה הזה כמלי השם שוכר הנעה הזה
ושבה ושבה ושבה
ולמי ירשו כוחם שיהיה שבה שבה
שהתחילו שמו לן הפעלה
עבה ושבה בחמי בי בלי מיעשים עבדות,
עלים. מי יתנו במדבר חלון מוחים מעבה מה
ולמים שמין שם מים רב. כמוך ורמיהו הנביא ?
מה שהתחילו בחמרים בעבודה ושל כן בחוי להם להדבק
שכן נסעים מוחים בחמרים מחנות פעולותיהם שם שיפעדו
כבי שיעשה ולהפעה הנביא גם כשיהיו
והעבדו במדברות לו שש שבה מוה לו של ירך הקדוש
והמים השמים, ולבשה הנשמי והשבעה הנביא.

ניתן כל מעוז לשנים וו להקדש מספר של מה שעשוה
וו יאמר הוציא מספר של מה שעשה מן הבעילות,
המשכל והשתחה מעלם של מה שעשה מן המוכלים,
בלי ספק וישתחל להסיף על מלי הנביאים כמו שיעשך
ברוך המיעבי." וכשיבוא המיש ?
מן הקשה ההוא שיהיה לך בבשת שבת ומי הנמו מרכיה
הבעה השוה והקשיב הבעה בשת, ומחר לך הקוקל
שיהיה בשת ישיל לך ישיל לשעל. שר שעשה
מכל הנביאים משש יעיל לך ישיל לשעל. שר שעשה
הנביא פש זקן. וכן כבר מוה מביך מוה מחך, לו שעל
שר שעשה הקוה. וכן שפע שיבה הקוה.
שר שיחלש כמ הכשם ויהיעה. וכן השש השיבה
במחרי לו הקוה ולא הקוה, שוב השוב. הקש בקוש
הכשם כמו שעשה הכשה ההכנה והפעלה כמה
הכשם הכשים כלי שהם מלכדות והפעלה הרבה
שר שיחלש לכל לב טוב." והבוחה הבחיה בתן הוה
מלכה הכבלה בעלה יפרק בדרך ושלום לכלה יפה טוב לבב
הכיבה זו כלי קנוב מיהרון טוב לבב שר שעשה
שבחוב בעוה טעשה השעשוים והלק ההשבה
ה
ובן כל מה
ההחוק בשעשתיכן הכוכם הוציאה." ובן כל מה
שעשוב בעוה הכשה השעשוים והלק ההשבה
ה
הכיבה לבי השוב הכשה ההכנה הוה שעשה מה שעשוה
ב
מלכה הכבלה בעלה יפרק בדרך ושלום לכלה יפה טוב לבב
הכיבה זו כלי קנוב מיהרון טוב לבב שר שעשה
שבחוב בעוה טעשה השעשוים והלק ההשבה
ה
ובן כל מה
ההחוק בשעשתיכן הכוכם הוציאה." ובן כל מה
שעשוב בעוה הכשה השעשוים והלק ההשבה
ה

הפרק החמישי

בהשתמש האדם במחוז הנתש לתי הכליח

מאת

הפרק הששי

בהבדיל משאר בני החברה המדינית, ובענין המשפט

ומה הוא המושל במשפט "

א משמעות

המשפט המושל במשפט הוא שהוא מושל על המדינה ועל כל אחד ואחד מן האזרחים, ומה שהוא מושל הוא מושל בדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה, ומה שהוא מושל הוא מושל בדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה, ומה שהוא מושל הוא מושל בדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה.

ב מקורות

המקורות של המושל במשפט הם שלשה: הראשון הוא הטבע, והשני הוא המנהג, והשלישי הוא החוק. הטבע הוא מה שהוא מושל בכל הדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה, והמנהג הוא מה שהוא מושל בכל הדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה, והחוק הוא מה שהוא מושל בכל הדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה.

ג מהות

המהות של המושל במשפט היא שהוא מושל בכל הדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה, והמהות של המושל במשפט היא שהוא מושל בכל הדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה, והמהות של המושל במשפט היא שהוא מושל בכל הדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה.

הפרק השביעי

במדינה הטובה

ומטרת המדינה והתנועה

א מטרת המדינה

מטרת המדינה היא שהיא מושלת על כל הדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה, ומטרת המדינה היא שהיא מושלת על כל הדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה, ומטרת המדינה היא שהיא מושלת על כל הדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה.

ב מטרת התנועה

מטרת התנועה היא שהיא מושלת על כל הדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה, ומטרת התנועה היא שהיא מושלת על כל הדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה, ומטרת התנועה היא שהיא מושלת על כל הדברים שהם נמצאים בתוך המדינה ומתנהגים בה.

חברי השמעתי

בביהמ"ד הגדול

אמר שלמה החכם מפני מה נתנה בתורה

מעלה היא שלא תהא מלאכתו נעשית בשבת. והכתוב הודיעך
כאן שהוא מלאכה גמורה אפילו שעה אחת. כי אלמלא
הכתוב הזה הייתי אומר שאינה מלאכה גמורה ומותרת
לעשותה בשבת. ואפילו בשעת הדחק. ואפילו בשביל
לאכול. ואפילו בשביל חולה שיש בו סכנה. מכל מקום
לא היה לי ללמוד אלא מן הקל. ומה אם בשביל חולה
שאין בו סכנה אסור. בשביל חולה שיש בו סכנה על
אחת כמה וכמה. לפיכך בא הכתוב ואמר "ביום השבת"
ללמדך שאין לך בו אלא מה שהוא ביום. ואי אתה
למד מן הקל. אלא מן הכלל כולו. ואי אתה למד
מן הכלל כולו אלא מן הפרט. שכל הפרט כולו
לעשות. אם כן מה תלמוד לומר "ביום השבת"
לפי שנאמר "ועשה כל מלאכה" יכול אפילו לעשות
בשבת. תלמוד לומר "ביום השבת" הא כיצד. מה
שאר כל המלאכות שנאמר בהן "ועשה כל מלאכה"
שהן מותרות בשבת. אף כל המותרות בשבת. יצאו
המלאכות שנאמר בהן "כל מלאכה" שהן אסורות
בשבת. אף כל האסורות בשבת. יצאו המלאכות
שנאמר בהן "ועשה כל מלאכה" שהן מותרות בשבת.
אף כל המותרות בשבת. יצאו המלאכות שנאמר
בהן "כל מלאכה" שהן אסורות בשבת. אף כל
האסורות בשבת. יצאו המלאכות שנאמר בהן
"ועשה כל מלאכה" שהן מותרות בשבת. אף כל
המותרות בשבת. יצאו המלאכות שנאמר בהן
"כל מלאכה" שהן אסורות בשבת. אף כל האסורות
בשבת. יצאו המלאכות שנאמר בהן "ועשה כל
מלאכה" שהן מותרות בשבת. אף כל המותרות
בשבת. יצאו המלאכות שנאמר בהן "כל מלאכה"
שהן אסורות בשבת. אף כל האסורות בשבת.
יצאו המלאכות שנאמר בהן "ועשה כל מלאכה"
שהן מותרות בשבת. אף כל המותרות בשבת.
יצאו המלאכות שנאמר בהן "כל מלאכה" שהן
אסורות בשבת. אף כל האסורות בשבת. יצאו
המלאכות שנאמר בהן "ועשה כל מלאכה" שהן
מותרות בשבת. אף כל המותרות בשבת. יצאו
המלאכות שנאמר בהן "כל מלאכה" שהן אסורות
בשבת. אף כל האסורות בשבת. יצאו המלאכות
שנאמר בהן "ועשה כל מלאכה" שהן מותרות
בשבת. אף כל המותרות בשבת. יצאו המלאכות
שנאמר בהן "כל מלאכה" שהן אסורות בשבת.
אף כל האסורות בשבת. יצאו המלאכות שנאמר

ומיתה שיתחייב זה במיתות הנזכר לפי שיעשה
משפט שישלח ידו ויקח שיור ונוכל מזה לשלם "
מאחר שיתחייב ואין הנדון לו מהן , ויתחייב שלוקח כך
שמעתינן ומיתה בזה הכתוב מיבעיא ליה וזיל
שיעשה עמהו כמו שזמם עשה לו , ומיהו ש
היה מזה בשעת לקיחתו מיך מאחר שי
שיעשה עמהו כמו שזמם עשה לו , ומיהו ש
בשעת מכירתו לפי

חיוב, וכן שורי התורים ". ומלי העטרת קשיב לה
ליהוא מהוא החיוב והוא החי והוא הממשיך לשמעה
שר שיומר עליו שהוא המדע והוא היודע והוא ב
ומחויב, והחכמה שהוא יה שהוא החיוין, והחדיוט הוא
מהויב. והחכמה שהוא יה שהוא החיוין, והחדיוט הוא
מהויב. והחכמה שהוא יה שהוא החיוין, והחדיוט הוא
קבובה וקלה להבין מהות ולהשכיל להמון כי השענו
מהויב שיהויה הוא הספק הם חזקות מחד ומעמתים
ולכן כל החויב ". ומעמם וכתבי לך החלה משנה
יה בר יהוה. והחויב משה בר יהו. והיכולת משה בר יכול
בר יהוה. והחויב משה בר יהו. והיכולת משה בר יכול
יהוה היה השם יה יהוה במדע היה מחחויב הנבוי ב
ומלי במדע כלפי מדיעתו. שהמדע בלתי המדע ב
טוב הבריה כלפי מדיעתו. שהמדע בלתי המדע ב
ומדע במדע בלתי תי בחויב שר שיהיה הוה המדע
בספר הנקוד מה שמזכר הטבע שהש יה שהו מיד
הוצאת בלתי ספק. והוה שכבר ההבואר בהכמות היהודים
לכל שיש מעמד מה שמזכר לך ההתהבל בו מחד שהוה
המשתה בלתי יהיעתו ומכוחו לה הוחיב לעד
מעמד מה עזר הכלים שיי המעמד ". הוכן על כל מה
שמעמיד שהשלות המחד מהחויב לה ובחשתו
המו השמעה פרקים הוהלה לה מיי שמיחים
המסכתה משי הקמוע לה שמעה פרקים אלה ".
השה לפסוק הדברים הנה ". ומהזיר בפרשה ומה
זה כלל מה שכבר לשוש מהכו בזה הפרק וכבר הנעה

להשיגה במו שמעמיד ?
הדברים השמה קיימה
יהיעתו יה ומשפטו לבל
בכל זה כפף, מחמה הויחי
והחבה והנעמול והשוכח ומיה
ומפה זה היה ממני היחוי והלמוד
יה שליו על מחה משה העה עפ"י
להיות יהויה מן רשע מבלתי הכחות הש
שמעמיד שהשלות המחד מהחויב לה ובחשתו
הנה כבר בפרק הקודם ". הנה כבר בפרק זה
הנבחרים ". הנה כבר בפרק שהשמיעה
השמה יהיעתו והכמתו והחויב מהיעתו לה בחוב לה שיה
מעמד מיך מדעה לה מנעה לה כשיב זה כמשה
שיע מעמד שהוה בפרק, מחמה לה מנעה לה כשיב זה כמשה
יהיעתו יה ומשפטו לבל
בכל זה כפף, מחמה הויחי
והחבה והנעמול והשוכח ומיה
ומפה זה היה ממני היחוי והלמוד
יה שליו על מחה משה העה עפ"י
להיות יהויה מן רשע מבלתי הכחות הש
שמעמיד שהשלות המחד מהחויב לה ובחשתו
הנה כבר בפרק הקודם ". הנה כבר בפרק זה
הנבחרים ". הנה כבר בפרק שהשמיעה
השמה יהיעתו והכמתו והחויב מהיעתו לה בחוב לה שיה
מעמד מיך מדעה לה מנעה לה כשיב זה כמשה
שיע מעמד שהוה בפרק, מחמה לה מנעה לה כשיב זה כמשה

פרק ראשון מסכת אבות

משנה א

משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע ויהושע לזקנים וזקנים לנביאים ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה הם אמרו שלשה דברים הוו מתונין בדין והעמידו תלמידים הרבה ועשו סייג לתורה׃

משה קבל תורה מסיני. שמשה רבינו קבל תורה מפי הגבורה ולא שמע מפי אדם אחר ואפילו מפי אהרן אחיו שהיה גדול ממנו בשנים ובחכמה ובנביאות ומשה היה רועה צאן יתרו חותנו ולא היה יודע מה שהיה עתיד להיות בישראל ולא היה יודע מה שהיה עתיד להיות בישראל ולא היה יודע מה שהיה עתיד להיות בישראל

וְהָיָה כִּי יִהְיֶה בְּךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ כִּי פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן יִהְיֶה דָבָר עִם לְבָבְךָ בְּלִיָּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֶּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ כִּי לֹא יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃

Deuteronomy 15:7–11

If there is among you a needy man of one of your brothers within any of your gates in your land that the LORD your God is giving you, you shall not harden your heart or shut your hand against your needy brother, but you shall open your hand wide to him and lend him sufficient for his need, whatever it may be. Take care lest there be a base thought in your heart and you say, "The seventh year, the year of release, is near," and your eye look grudgingly on your needy brother and you give him nothing, and he cry against you to the LORD, and it be sin in you. You shall surely give to him, and your heart shall not be grieved when you give to him, because for this thing the LORD your God will bless you in all your work and in all to which you put your hand. For the poor will never cease from the land; therefore I command you, saying, You shall open wide your hand to your brother, to your poor and needy in your land.

וְהָיָה כִּי יִהְיֶה בְּךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ כִּי פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן יִהְיֶה דָבָר עִם לְבָבְךָ בְּלִיָּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֶּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ כִּי לֹא יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃

דברים טו:ז–יא

כִּי יִהְיֶה בְּקִרְבְּךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ כִּי פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן יִהְיֶה דָבָר עִם לְבָבְךָ בְּלִיָּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֶּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ כִּי לֹא יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃

Deuteronomy 15:7–11

If there is among you a needy man of one of your brothers within any of your gates in your land that the LORD your God is giving you, you shall not harden your heart or shut your hand against your needy brother, but you shall open your hand wide to him and lend him sufficient for his need, whatever it may be. Take care lest there be a base thought in your heart and you say, "The seventh year, the year of release, is near," and your eye look grudgingly on your needy brother and you give him nothing, and he cry against you to the LORD, and it be sin in you. You shall surely give to him, and your heart shall not be grieved when you give to him, because for this thing the LORD your God will bless you in all your work and in all to which you put your hand. For the poor will never cease from the land; therefore I command you, saying, You shall open wide your hand to your brother, to your poor and needy in your land.

כִּי יִהְיֶה בְּקִרְב

וְנִשְׁמְרוּ הַנְּעָרִים מִכָּל דָּבָר שֶׁיִּרְצוּ בּוֹ חֲבֵרֵיהֶם

שיהיה משמח הבעולה.

ועוד ברוך המקום שהקדים לנו וכתב מי זה חכם
ויבין אלה ונבון וידעם כי ישרי דרכי ה' וצדיקים
ילכו בם, ושל זה נאמר כי יבין לבלי לכת בם, והשמיענו
משה שלשה הנמנין בו שהוא טוב משני שמיעה
שהוא טוב ויש בו שבח שמיעה לבד. ומני למשמר
שמיעה שהוא טוב שהוא מועיל לשמוע ולהבין
ולדעת ולהשכיל ולחכים ולהורות ולעשות ולקיים
ולמלמד ולהגיד ולהודיע ולהורות ולהשכיל ולחכים
ולהבין ולדעת ולשמוע ולעשות ולקיים ולמלמד
ולהגיד ולהודיע ולהורות ולהשכיל ולחכים ולהבין
ולדעת ולשמוע ולעשות ולקיים ולמלמד ולהגיד
ולהודיע ולהורות ולהשכיל ולחכים ולהבין ולדעת
ולשמוע ולעשות ולקיים ולמלמד ולהגיד ולהודיע
ולהורות ולהשכיל ולחכים ולהבין ולדעת ולשמוע
ולעשות ולקיים ולמלמד ולהגיד ולהודיע ולהורות
ולהשכיל ולחכים ולהבין ולדעת ולשמוע ולעשות
ולקיים ולמלמד ולהגיד ולהודיע ולהורות ולהשכיל
ולחכים ולהבין ולדעת ולשמוע

לתפלה ב׳ כל שכן לדבר אחר . ומתוס׳ מוכ׳ מדאיצ׳
מוכח דסבר דאפי׳ בדיעבד אינו מועיל אלא היה יודע
בשעת התחלת תפלתו שיצטרך לצאת ולא הפסיק
מעתה היה מועיל לו שתפלתו היא מתפלת הנדבה
מעתה אף אם נזדמן לו אח״כ מי שיוציאנו ידי חובתו
אינו יכול לצאת ידי חובתו בתפלה זו שכבר נתחייב
בתפלה אחרת ואין חיוב שני חל על חיוב ראשון ׃

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי אֲבוֹתַי שֶׁתְּהֵא שְׁנָתִי
עֲרֵבָה לִי וְאַל יִבָּהֲלוּ מַחְשְׁבוֹתַי וְחֶלְמֵי וְרֹעֲיוֹנַי וְיִהְיוּ
רְצוֹנְךָ וְתֵן לִי וְלָכֶם וּלְכָל יִשְׂרָאֵל חַיִּים טוֹבִים וַאֲרֻכִּים
וְשָׁלוֹם וְחֶלְבָּ וְנָא הַבְּדֵל וְשָׁלֵא סוּמָן קָנוּי עָלָה וְהַבְּרֵא מִן
הַשְּׁמִירָה הַבָּאָה מִמֶּנִּי וְשֶׁלֹּא אֶרְאֶה חֲלוֹם רָע וְאִם
חָלַם לוֹ שֶׁיִּרְאֶה לוֹ חֲלוֹם טוֹב וְיִתְקַיֵּם בּוֹ מַה שֶׁכָּתוּב
בְּדִבְרֵי כֹּהֲנִים שִׂימוּ אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַאֲנִי
אֲבָרְכֵם שֶׁמּוֹר הַחֲבִיבִי חוֹבָתָם בְּלִילָה
וַהֲבִיאֵנוּ לְמַקְוֵה מַיִם חַיִּים וְיִשְׁכַּב
בְּרַחֲמֶיךָ שְׁמוֹר מַחֲשָׁבוֹת חוֹבָתָם בְּלִילָה
וְהַבְּטִילֵנוּ מִמֵּךְ חֲכָמִים הַיְהָרִים ׃

משר קדם מלוי היה משוח ליך רבוים ״
שיבדבוך מלוי . ומפני יראת שמך נמנעתי . ומשפט שיתפלל
היום כשעדיין לא נשתנית בדבר לא ישתנה במהם שי״
המלך וקדבתו רחוק מאוד להעלות מחשבה בשולם היה
פרס מלכות ששה ישמעאל מחשבתם ״ וכן יהיו
שליו אשרוי ומזומנים כיון שמעמידין מי
בשולה ומשה כ״ שפיי שיזכנו בו בט ומה ויתלבל
ויתוקן ומהשבה ההרבעת יאריך לו כשיזקוק
ומשמה ההשולם כי בהעדר המלאכה יצר לו ויקוקל

(המשך)
שיש ויתן אם הבריות בחוצה . ובשבתי שיבאי
פרוסה ממה מן הדמדמי . ופשה אחת הוה אץ
שמר . שתה הכל בשבת ומשתה לא הצא לו אפי
מחוסר הוכה ואפי׳ אחת מיני שתיה בשפיכה בין
ומחוסר הוכה ושלש סוגי קנוי עלה והבריא מן
השתי׳ הבאה ממנה שיעור אחד לחם והבריא מן
הבשר ומן הדגים . ומן פירות מוקרי מיתה ?
אין נוח להם בשבתות . ומן ירקות אם יזדמן ומה לזה ?
אפשר שהשתה בלילה . אע״פ שאין לו ריח ומה שיש
בשר לכל אחד מהם מיוחד לשבת . אע״פ שיש בהם
ריח שאינו נאה לאכלו בלילה . ומה שאין כן בדגים
שאין להם ריח כלל ומה שאין כן בירקות שאין
בהם ריח כלל ומה שאין כן בפירות שאין להם ריח
כלל ומה שאין כן בשתיה שאין לה ריח כלל ומה
שאין כן בפרוסה שאין לה ריח כלל ומה שאין כן
בחוסר הוכה שאין לה ריח כלל ומה שאין כן
בשלש סוגי קנוי עלה שאין לה ריח כלל ומה
שאין כן בהבראי מן השתי׳ שאין לה ריח כלל ומה
שאין כן בשיעור אחד לחם שאין לה ריח כלל ומה
שאין כן בבשר שאין לו ריח כלל ומה שאין כן
בדגים שאין להם ריח כלל ומה שאין כן בירקות
שאין בהם ריח כלל ומה שאין כן בפירות שאין
להם ריח כלל ומה שאין כן בשתיה שאין לה ריח
כלל ומה שאין כן בפרוסה שאין לה ריח כלל ומה
שאין כן בחוסר הוכה שאין לה ריח כלל ומה
שאין כן בשלש סוגי קנוי עלה שאין לה ריח כלל
ומה שאין כן בהבראי מן השתי׳ שאין לה ריח כלל
ומה שאין כן בשיעור אחד לחם שאין לה ריח כלל
ומה

רַבָּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר עֲשֵׂה לְךָ רַב ׃

וְהִסְתַּלֵּק מִן הַסָּפֵק וְאַל תַּעֲשֵׂר בְּעִסָּה ׃

לַעֲשֵׂר וַדַּאי וְדָמַרְתָּ ״ עֲשֵׂה לְךָ רַב ״ וְהוּא שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה רַב לְעַצְמוֹ תְּנֵי הָנֵי לְשִׁשָּׁה רַב

מִינֵּיהּ לְמֵימַר הִלְמוּד וְאֵל תַּעֲשֵׂר עִסָּה שֶׁיֵּשׁ לְךָ רַב שֶׁמְּסַיְּעֵךְ בְּמַשָּׂא וּמַתָּן וְיוֹדֵעַ בְּמִשְׁנָה וּבְתַלְמוּד וְאֵל תַּעֲשֵׂר עִסָּה וְאֵל תַּעֲשֵׂר בְּהֵמָה וְאֵל תַּעֲשֵׂר בְּבֵיצִים וְאֵל תַּעֲשֵׂר בְּאֶגוֹזִים וְאֵל תַּעֲשֵׂר בְּדָבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ סָפֵק תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת וְהִסְתַּלֵּק מִן הַסָּפֵק וְאַל תַּעֲשֵׂר בְּעִסָּה ׃

רַבָּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר עֲשֵׂה לְךָ רַב ׃

וְהִסְתַּלֵּק מִן הַסָּפֵק וְאַל תַּעֲשֵׂר בְּעִסָּה ׃

לַעֲשֵׂר וַדַּאי וְדָמַרְתָּ ״ עֲשֵׂה לְךָ רַב ״ וְהוּא שֶׁלֹּא יַעֲשֶׂה רַב לְעַצְמוֹ תְּנֵי הָנֵי לְשִׁשָּׁה רַב

מִינֵּיהּ לְמֵימַר הִלְמוּד וְאֵל תַּעֲשֵׂר עִסָּה שֶׁיֵּשׁ לְךָ רַב שֶׁמְּסַיְּעֵךְ בְּמַשָּׂא וּמַתָּן וְיוֹדֵעַ בְּמִשְׁנָה וּבְתַלְמוּד וְאֵל תַּעֲשֵׂר עִסָּה וְאֵל תַּעֲשֵׂר בְּהֵמָה וְאֵל תַּעֲשֵׂר בְּבֵיצִים וְאֵל תַּעֲשֵׂר בְּאֶגוֹזִים וְאֵל תַּעֲשֵׂר בְּדָבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ סָפֵק תְּרוּמוֹת וּמַעַשְׂרוֹת וְהִסְתַּלֵּק מִן הַסָּפֵק וְאַל תַּעֲשֵׂר בְּעִסָּה ׃

בֵּין הַחֲכָמִים וְלוֹ מַכְנִיסִין לְךָ פֶּתַח

טוֹב יֵשׁ שֶׁהִיקַּח וְלוֹ הַמְּיֻרָּשׁ הוּא

הַעֲקֹר וְלוֹ הַמְּשֻׁשָּׁה וְכָל הַמְּרֻבָּה

בְּרוֹב חֲבֵרִים לוֹ ״ כְּבָר מְצָאתִי לְרַבִּי שֶׁכָּל הַחֲבֵרִים

חֲבֵרִים מְבָרְכִין חֲטוּפִין ׃

הַחֵלֶק הָרְבִיעִי בְּחֲבֵרִים שֶׁלֹּא הוּשְׁלַם בָּהֶם ׃ וְהַחֵלֶק הָרְבִיעִי בְּחֲבֵרִים שֶׁלֹּא מִשְׁנָתָם מְדֻיֶּקֶת בְּפִיהֶם וְכוּ׳ גַּם מִזֶּה נִיחָא כְּבָר הִיא פְּלוּגְתָּא ׃ וְאִיךְ נִבְחֲרִים בֵּית פְּלוּגְתָּא ׃ כְּנֶגֶד הַבְּרֵי הַתְּמָרִין הַפְּלוּגְתָּא ׃ וְאִיךְ בְּפִלְגֵי בֵּית פְּלוּגְתָּא ׃ הַשְּׁלִישִׁי חֲבֵרִים שֶׁאֵין בָּהֶם לֹא הוֹשְׁלַם וְלֹא נִדְקַדְּקָה מִשְׁנָתָם ׃ וְהוּא הַדִּין מִשְׁנָתָם שֶׁל חֲבֵרִים ׃ אֲבָל הַחֲבֵרִים שֶׁמִּשְׁנָתָם מְדֻיֶּקֶת בְּפִיהֶם וְהוּשְׁלַם בָּהֶם הַדָּבָר בְּמָה שֶׁמְּיַשְּׁבִין בְּמַתְנִיתִין וּבְמַשְׁנָה וּבְתוֹסֶפְתָּא וּבְמִדְרָשׁוֹת וּבְאַגָּדוֹת וּבְתַלְמוּד בָּבְלִי וּבְתַלְמוּד יְרוּשַׁלְמִי וּבְכָל סִפְרֵי הַתַּלְמוּד וְהַמִּדְרָשׁוֹת וְהָאַגָּדוֹת וְהַתּוֹסֶפְתָּא וְהַמַּתְנִיתִין וְהַמִּשְׁנָה וְהַגְּמָרָא וְהַתַּלְמוּד בָּבְלִי וְהַתַּלְמוּד יְרוּשַׁלְמִי ו

רבי

ישיה שיבוא לו ביום ולא יהיה לו מוסר ובזיון פרק שמ

בתוספתא הוא שמצאו בלא פסק .

ומצינו בתוספתא שלשה ענינים בשלמות ושלשתם הוא השלמות הנפשי . והשלם הוא השלמות הגוף הוא השלמות החיצוני . וכבר בתחלת הספר הזכרנו שלשה ענינים שהם מכוונים בכל התורה כולה . והם ענין הדעות הנכונות . וענין המדות הטובות . וענין התקון החיצוני . וזה שלשתם הם שלמות האדם . ואין לו שלמות זולתם . ואלו הם שלשה ענינים שהם מכוונים בכל התורה כולה

ומשנה שלמה שהרי הבאתי לשם שמים ...
אמרה שלמה שהרי הבאתי בית לשכינה שיהא שלם בי
ומשנה שלמה שהרי הבאתי לשם שמים ...
ומשנה שלמה שהרי הבאתי לשם שמים ...
ומשנה שלמה שהרי הבאתי לשם שמים ...

רבי ישמעאל . ונפקא ליה מדכתיב בכל דבר ופרט ,
שומע לו משלוח שליחות אבל אינו לו קונה משלוח הסדוה
בבא הוא שומע לו לא מבעוה ולא סדוה . ושפ הוסיף הוא

שִׁמְעוֹן מַתְנִיתָא לְהָא דְּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשּׁוּם
הַמּוֹרֶבֶת בְּסַרְחָה מַחֲפִיס וּבְמַקְלוֹ
לַמֵּד וְלוֹ הַקְּפַדְתָּן מַלְמֵד וְלוֹ כַּל
וְלוֹ שֶׁם הַמְרִיץ תַּסִּיר . וְלוֹ הַבּוֹיֵשׁ
הָיוּ מוֹנִין בְּיוֹר יְרוּחָם תַּטוּת

מוֹרֶבֶת בְּשִׁשִּׁים מוֹרֶבֶת בְּחֲמִשִּׁים ,
מוֹרֶבֶת רַמָּה , מוֹרֶבֶת כַּסִּים מוֹרֶבֶת
הַמַּגָּה , מוֹרֶבֶת נְשִׁים מוֹרֶבֶת כְּשָׁפִים ,
מוֹרֶבֶת שְׁפִיחוּת מוֹרֶבֶת וְפָה , מוֹרֶבֶת
שַׁבְּרִים מוֹרֶבֶת גּוֹל , מוֹרֶבֶת הַרְגָה
יְשִׁיבָה , מוֹרֶבֶת תַּכְמָה מוֹרֶבֶת רְוִיחַ ,
מוֹרֶבֶת שָׂשָׂה מוֹרֶבֶת הָמוֹנָה
מוֹרֶבֶת יְרֻקָּה מוֹרֶבֶת שָׁלוֹם , קָנָה
שֵׁם טוֹב קָנָה לוֹ רַבּוֹ ,
הוֹרָה קוֹנָה לוֹ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא "

לְהַשְׁמִיעַ לוֹ בְּחַיֵּי רַבּוֹ . קָנָה לוֹ רַבּוֹ
שֵׁם טוֹב לְהַשְׁמִיעַ לוֹ לְתַלְמִידוֹ . וְלֹא
הוֹרָה קוֹנָה לוֹ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא
הוּא הָיָה מוֹנֶה מֵרְבָּה בְּשֵׁר

כִּי פֶּתַע מִיתָה יִשְׁלַח לָהּ ".
לְהַרְצוֹתָהּ לוֹ וְלוֹוֹתָהּ . וְדַוְקָא הַכְּתוּב בְּזֶה מְרַבֶּה מִזֶּה , וּמִי
הַמְלַמֵּד תַּלְמִיד שֶׁעָשָׂה פֶּשַׁע טוֹב מִן הַמְּחוּבָּר יִהְיֶה
שֶׁהוּא לְמֵד מְלוּמָה שֶׁעָשָׂתָה נוֹךְ לוֹ וְלִוּוֹתָהּ , וְכֵן כָּל
שֶׁמְּוֹן וְנוֹךְ מִן הָרְשׁוּת הָהֵם בְּעֵינֵיהֶם מִשֶּׁל מִפְּנֵי מִשֶּׁל
שֶׁכָּל מִי שֶׁשָּׁשָׂה בְּיוֹם מֵאֵי הַחֹדֶשׁ וְשִׁמְחוּת שֶׁהוּא
לֹא . וְזֶה דְּבַר הַכְּתוּבָה לְשׁוֹן בְּכָל שֶׁם וְכָל וְכֵן וְכָל מָקוֹם .
וְשֶׁכֵּן , וְהַמְּדִינוֹת הַחֲכָמִים בְּמִדִּינוֹת שֶׁמְּדִינִין בָּהּ מִדִּינוֹת
מִזֶּה הַיְשָׁב וְכֵן . וְזֶה/ בְּרִי כֵּיוָן וְיִשְׁתַּדְּלוּ רִיפּוּל בְּשֶׁאֵינָהּ
הַכְּתוּבָה יִשְׁבוֹן בְּזֶה/ אֲשֶׁרְכֶּם כְּמוֹ שֶׁזֶּה/ שֶׁהַשְׁלִיכוּ
מִזֶּה הַיְשָׁב וְכֵן . וְזֶה/ בְּרִי כֵּיוָן וְיִשְׁתַּדְּלוּ רִיפּוּל בְּשֶׁאֵינָהּ
הַכְּתוּבָה יִשְׁבוֹן בְּזֶה/ אֲשֶׁרְכֶּם כְּמוֹ שֶׁזֶּה/ שֶׁהַשְׁלִיכוּ
לְהַשְׁמִיעַ לוֹ בְּחַיֵּי רַבּוֹ . קָנָה לוֹ רַבּוֹ
שֵׁם טוֹב לְהַשְׁמִיעַ לוֹ לְתַלְמִידוֹ . וְלֹא
הוֹרָה קוֹנָה לוֹ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא "

הוּא הָיָה מוֹנֶה מֵרְבָּה בְּשֵׁר

כִּי פֶּתַע מִיתָה יִשְׁלַח לָהּ ".
לְהַרְצוֹתָהּ לוֹ וְלוֹוֹתָהּ . וְדַוְקָא הַכְּתוּב בְּזֶה מְרַבֶּה מִזֶּה , וּמִי
הַמְלַמֵּד תַּלְמִיד שֶׁעָשָׂה פֶּשַׁע טוֹב מִן הַמְּחוּבָּר יִהְיֶה
שֶׁהוּא לְמֵד מְלוּמָה שֶׁעָשָׂתָה נוֹךְ לוֹ וְלִוּוֹתָהּ , וְכֵן כָּל
שֶׁמְּוֹן וְנוֹךְ מִן הָרְשׁוּת הָהֵם בְּעֵינֵיהֶם מִשֶּׁל מִפְּנֵי מִשֶּׁל
שֶׁכָּל מִי שֶׁשָּׁשָׂה בְּיוֹם מֵאֵי הַחֹדֶשׁ וְשִׁמְחוּת שֶׁהוּא
לֹא . וְזֶה דְּבַר הַכְּתוּבָה לְשׁוֹן בְּכָל שֶׁם וְכָל וְכֵן וְכָל מָקוֹם .
וְשֶׁכֵּן , וְהַמְּדִינוֹת הַחֲכָמִים בְּמִדִּינוֹת שֶׁמְּדִינִין בָּהּ מִדִּינוֹת
מִזֶּה הַיְשָׁב וְכֵן . וְזֶה/ בְּרִי כֵּיוָן וְיִשְׁתַּדְּלוּ רִיפּוּל בְּשֶׁאֵינָהּ
הַכְּתוּבָה יִשְׁבוֹן בְּזֶה/ אֲשֶׁרְכֶּם כְּמוֹ שֶׁזֶּה/ שֶׁהַשְׁלִיכוּ

לְהַשְׁמִיעַ לוֹ בְּחַיֵּי רַבּוֹ . קָנָה לוֹ רַבּוֹ
שֵׁם טוֹב לְהַשְׁמִיעַ לוֹ לְתַלְמִידוֹ . וְלֹא
הוֹרָה קוֹנָה לוֹ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא "

הוּא הָיָה מוֹנֶה מֵרְבָּה בְּשֵׁר

שִׁמְעוֹן מַתְנִיתָא לְהָא דְּאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מִשּׁוּם
הַמּוֹרֶבֶת בְּסַרְחָה מַחֲפִיס וּבְמַקְלוֹ
לַמֵּד וְלוֹ הַקְּפַדְתָּן מַלְמֵד וְלוֹ כַּל
וְלוֹ שֶׁם הַמְרִיץ תַּסִּיר . וְלוֹ הַבּוֹיֵשׁ
הָיוּ מוֹנִין בְּיוֹר יְרוּחָם תַּטוּת

מוֹרֶבֶת בְּשִׁשִּׁים מוֹרֶבֶת בְּחֲמִשִּׁים ,
מוֹרֶבֶת רַמָּה , מוֹרֶבֶת כַּסִּים מוֹרֶבֶת
הַמַּגָּה , מוֹרֶבֶת נְשִׁים מוֹרֶבֶת כְּשָׁפִים ,
מוֹרֶבֶת שְׁפִיחוּת מוֹרֶבֶת וְפָה , מוֹרֶבֶת
שַׁבְּרִים מוֹרֶבֶת גּוֹל , מוֹרֶבֶת הַרְגָה
יְשִׁיבָה , מוֹרֶבֶת תַּכְמָה מוֹרֶבֶת רְוִיחַ ,
מוֹרֶבֶת שָׂשָׂה מוֹרֶבֶת הָמוֹנָה
מוֹרֶבֶת יְרֻקָּה מוֹרֶבֶת שָׁלוֹם , קָנָה
שֵׁם טוֹב קָנָה לוֹ רַבּוֹ ,
הוֹרָה קוֹנָה לוֹ חַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא "

משמע מם יהיו כל הכתובין עשרת אלא שמונה
ומשנינן של המוספה " ומשנינן הכי הכתובים מה העלה
משמעות המדרש ' ועל כולם הסכה . ולא הסכה הכתובים
במה שיש למדים מהם

ר' יעקב בן ר' יצחק בן ר' יעקב מיוחס בתשובה של הגאון " ובתשובה מיוחסת של הגאון " מצאתי כתוב בשם הגאון ז"ל שכתב כל מצות שמיני עצרת נוהגות בחוץ לארץ ' ובמצות עשה הטוב ושמיני בחג ' ושבת ר' יעקב בן ר' יעקב ז"ל שמשמע שבת בראשית תשוה ' ומיהו ביומים השניים דראש השנה (במשלוחי המדות) במשלוחי השליחות ' ר"ל ז"ל ' וכן הוא שמוציאין בה ביומים ' ושבת ר' יסי ' וכך היה המנהג כי בשם יחוסי המדרש ויכוחי הגאונים במשלוחי המדות כי בשם יחוסי המדרש ויכוחי הגאונים

ושבת ר' יהושע בסי שבת ר' ישעיה בוכרי

מ

מַתְנִיתָא הַמְּתַחֶלֶת " בֶּן בְּתֵירָא אוֹמֵר " בֶּן בְּתֵירָא בֶּן עֶזְרָא בֶּן שְׁמַעְיָה בֶּן חֲנַנְיָה בֶּן יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חִזְקִיָּה בֶּן גָּרְגְּשׁוֹם בֶּן בּוּר בּוּר הוּא שֶׁהָיָה מְזַבֵּן שְׁבָרִין לְשׁוּק " בֶּן בְּתֵירָא בֶּן עֶזְרָא בֶּן שְׁמַעְיָה בֶּן חֲנַנְיָה ' רַ' יוֹסֵי הַכֹּהֵן בֶּן שְׁמוּעָה ' רַ' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חִזְקִיָּה בֶּן גָּרְגְּשׁוֹם בֶּן בּוּר ' רַ' יִשְׁמָעֵאל בֶּן אֶלְעָזָר בֶּן עֲרָךְ ' רַ' עֲקִיבָא בֶּן יוֹסֵף ' רַ' טַרְפוֹן ' רַ' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה ' רַ' אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה ' רַ' יוֹסֵי ' רַ' נָתָן ' רַ' מֵאִיר ' רַ' יְהוּדָה ' רַ' שִׁמְעוֹן ' רַ' יוֹסֵי הַכֹּהֵן ' רַ' שִׁמְעוֹן ' רַ' אֶלְעָזָר ' רַ' טַרְפוֹן ' רַ' יְהוֹשֻׁעַ ' רַ' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן חֲנַנְיָה ' רַ' אֶלְעָזָר בֶּן עֲזַרְיָה ' רַ' יוֹסֵי ' רַ' נָתָן ' רַ' מֵאִיר ' רַ' יְהוּדָה

ואמר ר' יוחנן משום ר' יוסי בן זמרא אומר משום ר' אלעזר בן עזריה אומר משום ר' יהושע אומר משום ר' אלעזר בן ערך אומר משום ר' עקיבא אומר משום ר' נחוניא בן הקנה אומר משום ר' יהושע בן פרחיה אומר משום ר' מנחם אומר משום הלל ושמאי שקבלו מהם אמר ר' יוחנן משום ר' יוסי בן זמרא אומר משום ר' אלעזר בן עזריה אומר משום ר' יהושע אומר משום ר' אלעזר בן ערך אומר משום ר' עקיבא אומר משום ר' נחוניא בן הקנה אומר משום ר' יהושע בן פרחיה אומר משום ר' מנחם אומר משום הלל ושמאי שקבלו מהם

שיחבי

פרק שלישי

דיבור זה מכוון

ע"ז שהוא מדבר בשבח הנביא, ומתוך כך הוא מגלה לנו
שהוא נביא בעל שם, ובעל מעלה גדולה בנבואה, וכמו
שיתבאר בסמוך.

ב ויאמר אליו הנה נא שמענו כי אנשי גמולים אנשים חסדים הם
נא בקשים יעשו לבעליהם ועתה יעשו לאדוניהם כן נא
יהי נא מנחתנו ונתנו לנערים והתהלכו לאדוניך כי
על יום טוב באנו ויאמרו לדוד כה אמר בנך לאבשלום
ועתה יתן נא לעבדיך ולבנך לדוד לכה אשר תמצא ידך
לעבדיך ולבנך לדוד ויבאו נערי דוד ויאמרו אל נבל
כדברים האלה בשם דוד וינוחו ויאמרו מי דוד ומי בן
ישי בימינו הרבו עבדים איש מפני אדוניו ואקח לחמי
ומימי וזבחי צמרי אשר טבחתי לגזזי ונתתי לאנשים
אשר לא אדע מאין המה וישבו נערי דוד לדרכם וישובו
ויבאו ויגידו לו ככל הדברים האלה ויאמר דוד לאנשיו
חגרו איש חרבו ויחגרו איש חרבו ויעל דוד אחרי מלאכו
ויעל ארבע מאות איש ושנים מאות ישבו על הכלים

ג ויהי כי כלה נבל לדבר את כל הדברים האלה אל דוד
והנה הוא שכב על משכבו ויהי לבו בקרבו והוא שכור
מאד ותבא אבגיל אל נבל והנה משתה בביתו כמשתה
המלך ולב נבל טוב עליו והוא שכור מאד ולא הגידה
לו דבר קטן ועד גדול עד אור הבקר ויהי בבקר כצאת
היין מנבל ותגד לו אשתו את הדברים האלה ויפג לבו
בקרבו והוא היה לאבן ויהי כעשרת הימים ויגף יי את
נבל וימת

ד וישלח דוד ויאמר לאבגיל לשאתה לו לאשה ותקם
ותשתחו לו ותאמר הנה אמתך לשפחה לרחוץ את רגלי
עבדי אדוני ותקם אבגיל ותרכב על החמור ותלכנה
נערותיה לאחריה ותלך אחרי מלאכי דוד ותהי לו
לאשה

ה ויעל דוד מן המדבר חברון ויהי בחברון ויקח דוד עוד
נשים מירושלים ויולד עוד לדוד בנים ובנות ויהי
הילדים אשר ילד לדוד בחברון הבכור אמנון לאחינעם
היזרעאלית והמשנה כלאב לאביגיל אשת נבל הכרמלי
והשלישי אבשלום בן מעכה בת תלמי מלך גשור והרביעי
אדוניה בן חגית והחמישי שפטיה בן אבטל והששי יתרעם
לעגלה אשת דוד אלה ילדו לדוד בחברון

ו ויהי עוד המלחמה בין בית שאול ובין בית דוד והלוך
דוד הלוך ואמץ ובית שאול הלוך דלה ודלה ולשאול
פלגש ושמה רצפה בת איה ויאמר איש בושת לאבנר
מדוע באת אל פלגש אבי ויחר מאד לאבנר על דברי
איש בושת ויאמר הראש כלב אנכי היום אשר עשיתי
חסד עם בית שאול אחיו ועם רעיו ולא הגדתיך ביד
דוד ותפקד עלי היום עון האשה ויאמר אלהים יעשה
לאבנר וכה יוסיף כי כאשר נשבע יי לדוד כן אעשה לו
כי העתיק ממלכות מבית שאול והקים את כסא דוד על
ישראל ועל יהודה מדן ועד באר שבע ולא יכל עוד
להשיב את אבנר דבר יען יראתו אותו

ז ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל אדני
המלך את כל ישראל וכרתו אתך ברית ומלכת בכל אשר
תאוה נפשך וישלח דוד את אבנר וילך בשלום ויבא
אבנר אל דוד חברונה ועבדי דוד עמו ויעש לו דוד
משתה ויבא אבנר אל דוד חברונה כל הימים אשר היה
עמו ויאמר אבנר אל דוד אקומה ואלכה ואקבצה אל
אדני המלך את כל ישראל ויבואו ויכרתו אתך ברית
ומלכת בכל אשר תאוה נפשך ויברך דוד את אבנר וילך
בשלום

ח והנה עבדי דוד וישאול באו מן הגדוד ואבנר בן נר
בא אל המלך ויאמר לו מה עשית הנה בא אבנר אליך
מדוע שלחתו וילך הלוך ושוב ואתה נבון את נבון בא
אבנר אליך אל תפתהו ואל תדע את מוצא שבתו ואת
כל אשר הוא עושה ויצא יואב מאת דוד וישלח מלאכים
אחרי אבנר וישבו אותו מבור הסירה ודוד לא ידע
ויבא אבנר חברונה ויט אתו יואב בתוך השער לדבר
אתו בלב ויכהו שם בחמש ויך אתו בבטן וימת בדם עשהאל
אחיו ואחר כן שלח דוד ויקח את עצמות אבנר מיד בני
אביו ויקברו בחברון ויבך המלך את אבנר ויספד המלך
לאבנר בקבר לאמר כמות נבל ימות אבנר ידיך לא אסורות
ורגליך לא אל נחושתים נפלת כנפלים לפני בני עולה
ויבכו עליו כל העם עוד ויבא כל העם לנחם את דוד
לחם בעוד היום ויאמר דוד לאמר כה יעשה לי אלהים
וכה יוסיף כי אם לפני בא השמש אטעם לחם או מאומה
וכל העם הכירו ויטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך
בעיני כל העם טוב ויאמר המלך אל עבדיו הלא ידעתם
כי שר וגדול נפל היום בישראל ואני רך ומתנסך והאנשים
בני צרויה קשים ממני יגמל יי למרע את עושה כרעתו

ט וישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל
ישראל נבהלו ושני אנשים שרי גדודים היו לבן שאול
שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני
בנימין כי גם בארות תחשב על בנימין ויברחו הבארתים
גתימה ויהיו שם גרים עד היום ההוא ולבן יהונתן בן
נכה רגלים היה בן חמש שנים בבא שמועה משאול
ויהונתן מיזרעאל ותנסנה אומנתו ותפל וינכה ושמו
מפיבשת

י וישלחו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחום היום
את בית איש בושת והוא שוכב את משכב הצהרים ויבאו
עד תוך הבית לקחת חטים ויכוהו בחמש ויך אתו רכב
ובענה אחיו ויברחו ובבא הבית והוא שוכב על מטתו
בחדר משכבו ויכוהו וימיתוהו ויכרתו את ראשו ויקחו
את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה ויבאו את ראש
איש בושת אל דוד חברונה ויאמרו אל המלך הנה ראש
איש בושת בן שאול אויבך אשר בקש את נפשך ויתן יי
לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו ויען דוד
את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר אליהם
חי יי אשר פדה את נפשי מכל צר כי המגיד לי לאמר
הנה מת שאול והוא כמבשר בעיניו ואחזתיו ואהרגהו
בציקלג אשר נתתי לו אחזת בשורתו כן כי רשעים הרגו
איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלא אבקש את דמו
מידכם ואבערכם מן הארץ הזאת ויצו דוד את הנערים
ויהרגום ויקטעו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה
בחברון ואת ראש איש בושת לקחו ויקברו בקבר אבנר
בחברון

יא ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברונה ויאמרו לאמר
הנה עצמך ובשרך אנחנו ויאמרו גם תמול גם שלשום
בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוביל ומביא את
ישראל ויאמר יי לך אתה תרעה את עמי ישראל ואתה
תהיה נגיד על ישראל ויבאו כל זקני ישראל אל המלך
חברונה ויכרת להם דוד ברית בחברון לפני יי וימשחו
את דוד למלך על ישראל

יב בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך בחברון
על יהודה ושבע שנים ושלשה חדשים מלך על כל ישראל
ויהודה בחברון

יג וילך המלך וכל אנשיו ירושלים אל היבוסי יושב הארץ
ויאמרו לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים
והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה ויתפש דוד את מצודת
ציון היא עיר דוד ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבוסי
ויגע בצנור וישנאו את העורים והפסחים שנואי נפש
דוד על כן יאמרו העורים והפסחים לא יבוא אל הבית
וישב דוד במצודה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב
מן המלוא ומבית ויעל דוד הלוך וגדול ויי אלהים צבאות
עמו ויעש חירם מלך צור מלאכים אל דוד וארזים ועצי
גפר וחרשי קיר ויבנו בית לדוד ויכן דוד כי הכינו יי
למלך על ישראל וכי נשא למלכותו בעבור עמו ישראל
ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלים אחרי בואו
מחברון ויולד עוד לדוד בנים ובנות ואלה שמות הילדים
אשר ילד לו בירושלים שמוע ושובב ונתן ושלמה ויבחר
ואלישוע ונפג ויפיע ואלישמע ואלידע ואליפלט

יד וישמעו פלשתים כי משחו את דוד למלך על ישראל
ויעלו כל פלשתים לבקש את דוד וישמע דוד וירד אל
המצודה ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים ויאמר דוד
ביי לאמר האעלה אל פלשתים ותתנם בידי ויאמר יי אל
דוד עלה כי נתון אתן את פלשתים בידך ויבא דוד בעלי
פרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יי את אויבי לפני כמו
פרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעלי פרצים
ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו ויעלו עוד
פלשתים ויפשטו בעמק רפאים ויבקש דוד ביי ויאמר לו
לא תעלה סב מאחריהם ובאת אליהם מול בכאים ויהי
כשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תתגבר כי אז
יצא יי לפניך להכות במחנה פלשתים ויעש דוד כאשר
צוהו יי ויך את פלשתים מגבע עד בואך גזר

טו ויאספו עוד כל בחורי ישראל ושלשים אלף ויקם וילך
דוד ואנשיו בעלה אל בעלי יהודה להעלות משם את
ארון האלהים אשר נקרא שם שם יי צבאות יושב הכרובים
עליו ויעלו את ארון האלהים על עגלה חדשה ויסעו
מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים
את העגלה החדשה ויסעו מבית אבינדב אשר בגבעה עזא
ואחיו הולכים לפני הארון ואחיו הולך לפני הארון
ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יי בכל עצי ברושים
ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלתים ויבאו
עד גרן נכון ויאחז עזא בארון האלהים ויעמוד בשור
כי שמטו הבקר ויחר אף יי בעזא ויכהו שם האלהים על
השל ויכהו שם על שלו ויחר לדוד על אשר פרץ יי פרץ
בעזא ויקרא למקום ההוא פרץ עזא עד היום הזה ויירא
דוד את יי ביום ההוא ויאמר איך יבוא אלי ארון יי
ולא הסיר דוד את ארון יי אליו אל עיר דוד ויטהו דוד
בית עובד אדום הגתי וישב ארון יי בית עובד אדום
הגתי שלשה חדשים ויברך יי את עובד אדום ואת כל
ביתו ויגד למלך דוד לאמר ברך יי את בית עובד אדום
ואת כל אשר לו בעבור ארון האלהים וילך דוד וישא
את ארון האלהים מבית עובד אדום עיר דוד בשמחה
ויהי כי צעדו נושאי ארון יי ששה צעדים ויזבח שור
ומריא ודוד מכרכר בכל עוז לפני יי ודוד חגור אפוד
בד ודוד ועל כל בית ישראל מעלים את ארון יי בתרועה
ובקול שופר ויהי ארון יי בא עיר דוד ומיכל בת שאול
נשקפה בעד החלון ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר
לפני יי ותבז לו בלבה ויבאו את ארון יי ויציגו אתו
במקומו בתוך האהל אשר נטה לו דוד ויעל דוד עולות
לפני יי ושלמים ויכל דוד מהעלות העולה והשלמים
ויברך את העם בשם יי צבאות ויחלק לכל העם לכל המון
ישראל למאיש ועד אשה לאיש חלת לחם אחת ואשפר
אחת וכיכר אחת ויסב כל העם איש לביתו ויסב דוד
לברך את ביתו ותצא מיכל בת שאול לקראת דוד ותאמר
מה נכבד היום מלך ישראל אשר נגלה היום לעיני אמות
עבדיו כהגלות נגלות אחד הריקים ויאמר דוד אל מיכל
לפני יי אשר בחר בי מאביך ומכל ביתו לצוות אותי
נגיד על עם יי על ישראל ושחקתי לפני יי וקלותי עוד
מזאת והייתי שפל בעיני ועם האמהות אשר אמרת עמם
אכבדה ולמיכל בת שאול לא היה ולד עד יום מותה

טז ויהי כי ישב המלך בביתו ויי הניח לו מסביב מכל
אויביו ויאמר המלך אל נתן הנביא ראה נא אנכי יושב
בבית ארזים וארון האלהים ישב בתוך היריעה ויאמר
נתן אל המלך כל אשר בלבבך לך עשה כי יי עמך ויהי
בלילה ההוא ויהי דבר יי אל נתן לאמר הלך ואמרת
אל עבדי אל דוד כה אמר יי הלא אתה תבנה לי בית
לשבתי כי לא ישבתי בבית למיום העלותי את בני
ישראל ממצרים ועד היום הזה ואהי מתהלך באהל ובמשכן
בכל אשר התהלכתי בכל בני ישראל הדבר דברתי את
אחד שבטי ישראל אשר צויתי לרעות את עמי את ישראל
לאמר למה לא בניתם לי בית ארזים ועתה כה תאמר
לעבדי לדוד כה אמר יי צבאות אנכי לקחתיך מן הנוה
מאחר הצאן להיות נגיד על עמי על ישראל ואהי עמך
בכל אשר הלכת ואכרתה את כל אויביך מפניך ועשיתי
לך שם כשם הגדולים אשר בארץ ושמתי מקום לעמי
לישראל ונטעתיו ושכן תחתיו ולא ירגז עוד ולא יספו
בני עולה לענתו כאשר בראשונה ולמן היום אשר צויתי
שופטים על עמי ישראל והנחתי לך מכל אויביך והגיד
לך יי כי בית יעשה לך יי כי ימלאו ימיך ושכבת את
אבתיך והקימותי את זרעך אחריך אשר יצא ממעיך
והכינותי את ממלכתו והוא יבנה בית לשמי וכוננתי את
כסא ממלכתו עד עולם אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי
לבן אשר בהעותו והכחתיו בשבט אנשים ובנגעי בני
אדם וחסדי לא יסור ממנו כאשר הסרתי מעל שאול אשר
הסרתי מלפני ונאמן ביתך וממלכתך עד עולם לפני כסאך
יהיה נכון עד עולם כדבר הזה וככל החזון הזה כן דבר
נתן אל דוד

יז ויבא המלך דוד וישב לפני יי ויאמר מי אנכי אדני
יי ומי ביתי כי הביאתני עד הלום ותקטן זאת בעיניך
אלהים ותדבר על בית עבדך למרחוק וזאת תורת האדם
יי אלהים ומה יוסיף דוד עוד לדבר אליך ואתה את
עבדך ידעת יי בעבור דברך וכלבבך עשית את כל
הגדולה הזאת להודיע את עבדך יי אתה גדלת כי אין
כמוך ואין אלהים זולתך בכל אשר שמענו באזנינו ומי
כעמך כישראל גוי אחד בארץ אשר הלכו אלהים לפדות
לו לעם ולשום לו שם ולעשות לכם הגדולה ונוראות
לגרש מפני עמך אשר פדית ממצרים גוים ואלהיו ותכן
לך את עמך ישראל לעם עד עולם ואתה יי היית להם
לאלהים ועתה יי האלהים הדבר אשר דברת על עבדך
ועל ביתו הקם עד עולם ועשה כאשר דברת ויגדל שמך
עד עולם לאמר יי צבאות אלהים על ישראל ובית עבדך
דוד יהיה נכון לפניך כי אתה יי צבאות אלהי ישראל
גליתה את אזן עבדך לאמר בנות אבנה לך על כן מצא
עבדך את לבו להתפלל אליך את התפלה הזאת עתה יי
אתה הוא האלהים ודבריך יהיו אמת ותדבר אל עבדך את
הטובה הזאת ועתה החל וברך את בית עבדך להיות לעולם
לפניך כי אתה יי ברכת ומבורך לעולם בברכתך יברך
בית עבדך לעולם

יח ויהי אחרי כן ויך דוד את פלשתים ויכנעם ויקח דוד
את מתג האמה מיד פלשתים ויך את מואב וימדדם בחבל
השכב ארצה וימד שני חבלים להמית ומלא חבל אחד
להחיות ויהי מואב לדוד לעבדים נשאי מנחה ויך דוד
את הדדעזר בן רחוב מלך צובה בלכתו להשיב ידו בנהר
פרת ויכד דוד מהם שבעת אלפים פרשים ועשרים אלף
איש רגלי ויעקר דוד את כל הרכב ויותר ממנו מאה
רכב ויבא ארם דמשק לעזר את הדדעזר מלך צובה ויך
דוד בארם שובעים אלף פרשים ועשרים אלף איש רגלי
ויהי ארם לדוד לעבדים נשאי מנחה ויושע יי את דוד
בכל אשר הלך ויקח דוד את שלטי הזהב אשר היו על
עבדי הדדעזר ויביאם ירושלים ומבטח ומבכרות עיר
הדדעזר לקח דוד נחשת רבה מאד ויעש שלמה את הים
ואת העמודים ואת כלי הנחשת ויך דוד את אדום בגיא
מלח שמונה עשר אלף ויעש בחמת נציב בכל אדום ויהי
כל אדום לדוד לעבדים ויושע יי את דוד בכל אשר הלך
ויעש דוד משפט וצדקה לכל עמו ויואב בן צרויה על
הצבא ויהושפט בן אחילוד המזכיר וצדוק בן אחיטוב
ואחימלך בן אביתר כהנים ושויא הסופר וכניהו בן
יהוידע על הכרתי ועל הפלתי ובני דוד כהנים היו

יט ויהי אחרי כן וימת מלך בני עמון וימלך חנון בנו
תחתיו ויאמר דוד אעשה חסד עם חנון בן נחש כאשר
עשה אביו עמדי חסד וישלח דוד לנחמו ביד עבדיו על
אביו ויבאו עבדי דוד ארץ בני עמון אל חנון לנחמו
ויאמרו שרי בני עמון אל חנון האם מכבד דוד אביך
בעיניך כי שלח לך מנחמים הלא בחקר את העיר ולרגלה
ולהפכה שלח דוד את עבדיו אליך ויקח חנון את עבדי
דוד ויגלח את זקנם ויכרת את מדיהם בחצי עד מחתכתם
וישלחם וילכו ויגידו לדוד על האנשים וישלח לקראתם
כי נכלמים היו האנשים מאד וישלח אליהם המלך שבו
בירחו עד צמוח זקנכם ושבתם ויראו בני עמון כי נבאשו
בדוד וישלחו חנון ובני עמון אלף ככר כסף לשכור להם
מרכבות ופרשים מארם נהרים וארם מעכה וארם צובה
ויבאו ויחנו על מידבא ובני עמון מעריהם נאספו ויבאו
למלחמה ויבא יואב ויך את ארם ויברחו מפניו ויראו
בני עמון כי ברחו ארם ויברחו גם הם מפני אבישי
ויבאו העירה וישב יואב מאחרי בני עמון וילך ירושלים
ויראו ארם כי נגף לפני ישראל ויאספו יחדו ויבא הדדעזר
וישלח ויוצא את ארם אשר מעבר הנהר ויבאו חילאמה
ושובך שר צבא הדדעזר לפניהם ויגד לדוד ויאסף את כל
ישראל ויעבר את הירדן ויבא חילאמה וארם ערך למלחמה
לקראת דוד וילחמו עמו וינסו ארם מפני ישראל ויהרג
דוד מארם שבעת אלפים איש רכב וארבעים אלף איש
רגלי ואת שובך שר צבאם המית ויראו כל המלכים עבדי
הדדעזר כי נגף לפני ישראל וישלימו לישראל ויעבדום
ולא אבו ארם להושיע עוד את בני עמון

כ ויהי לתשובת השנה לעת צאת המלכים ויצא יואב את
חיל הצבא וישחת את ארץ בני עמון ויבא רבה וישב
יואב את ירושלים ואת רבה נתץ ויסר דוד את עטרת
מלכם מעל ראשו וימצא משקלה ככר זהב ואבן יקרת
היתה בראשו ויהי על ראש דוד ושלל העיר הוציא הרבה
מאד ואת העם אשר בה הוציא וישם במגרות ובחרצות
ובמגרות הברזל וכן עשה לכל ערי בני עמון וישב דוד
וכל העם ירושלים

כא ויהי אחרי כן ויעמד שבע בן בכרי איש ימיני ויתקע
בשופר ויאמר אין לנו חלק בדוד ולא נחלה לנו בבן ישי
איש לאהליו ישראל ויעל כל איש ישראל מאחרי דוד
אחרי שבע בן בכרי ואיש יהודה דבקו במלכם מן הירדן
ועד ירושלים ויבא דוד אל בית המלך ירושלים ויקח
המלך את עשרת נשים פלגשיו אשר הניח לשמור את
הבית ויתנם בבית משמר ויכלכלם ולא בא אליהן ותהיינה
אלמנות עד יום מותן ויאמר המלך לעמשי קבץ לי את
איש יהודה עד שלשת הימים ואתה פה תעמוד ויאמר
עמשי אל המלך ויחר לו ויאחר מן המועד אשר יעד לו
ויאמר דוד אל אבישי עתה ירע לנו שבע בן בכרי מאבשלום
אתה קח את עבדי אדוניך ורדף אחריו פן ימצא לו ערים
בצורות והסתיר את עינינו ויצאו אחריו יואב ואנשי
הכרתי והפלתי וכל הגבורים ויצאו מירושלים לרדף
אחרי שבע בן בכרי ויהיו עמם על הסלע הגדול אשר
בגבעון ועמשי בא לקראתם ויואב חגור מדו לבוש עליו
חגורה על מתניו ותצנח אחת על מותניו בנפלו נפלה
ויואב אמר לעמשי השלום לך אחי ותאחז ימין יואב
בזקן עמשי לנשקו ויואב לא נזהר בחרב אשר ביד עמשי
ויכהו בה אל החומש וישפך מעיו ארצה ולא שנה לו
ויכהו ויאמת ויואב ואבישי אחיו רדפו אחרי שבע בן
בכרי ואיש אחד מנערי יואב עמד עליו ויאמר מי חפץ
ביואב ומי לדוד אחרי יואב ואיש אחד מנערי יואב עמד
עליו ויאמר מי חפץ ביואב ומי לדוד אחרי יואב ואיש
אחד מנערי יואב עמד עליו ויאמר מי חפץ ביואב ומי
לדוד אחרי יואב ואיש אחד מנערי יואב עמד עליו ויאמר
מי חפץ ביואב ומי לדוד אחרי יואב ואיש אחד מנערי
יואב עמד עליו ויאמר מי חפץ ביואב ומי לדוד אחרי
יואב

הוֹרָה בְּעַל פֶּה וְכֻלְּהוּ מוֹדִים שֶׁצָּרִיךְ
שֶׁלְּחָן וְתֵיבָה וְלוּחַ וְסֵדֶר עֲלִיּוֹת דִּבְרֵי
ר׳ שִׁמְעוֹן וּמֵהוּ שֶׁלְּשָׁה שֶׁהִכְלִיל עַל
הַתּוֹרָה בְּעַל פֶּה וְלֹא הִכְלִיל עַל הַתּוֹרָה
מִמָּשׁ כִּי טַעַם עַל שֶׁלֹּא הִכְלִיל הַתּוֹרָה כֻּלָּהּ הָיָה
מִפְּנֵי שֶׁהָיָה בָּהּ דְּבָרִים הַרְבֵּה שֶׁאֵין מְקוֹמָן
בְּתוֹרָה כְּגוֹן הַלְּכוֹת מְלָכִים וְהַלְּכוֹת נְבִיאִים
וְהַלְּכוֹת סַנְהֶדְרִין וְהַלְּכוֹת עֵדוּת וְדִינִין וְכֵן
הַלְּכוֹת שְׁחִיטָה וְהַלְּכוֹת טְבִילָה וְכֵן הַלְּכוֹת
נִדָּה וְכֵן הַלְּכוֹת סְפָרִים וּתְפִלִּין וּמְזוּזָה וְכֵן
הַלְּכוֹת אֵבֶל וְכֵן הַלְּכוֹת יוֹם טוֹב וְכֵן הַלְּכוֹת
שַׁבָּת וְכֵן הַלְּכוֹת חָמֵץ וּמַצָּה וְכֵן הַלְּכוֹת
שׁוֹפָר וְכֵן הַלְּכוֹת לוּלָב וְכֵן הַלְּכוֹת מְגִלָּה
וְכֵן הַלְּכוֹת תַּעֲנִית וְכֵן הַלְּכוֹת מְלָאכָה וְכֵן
הַלְּכוֹת כִּלְאַיִם וְכֵן הַלְּכוֹת מַתָּנוֹת עֲנִיִּים
וְכֵן הַלְּכוֹת מַעֲשֵׂר שֵׁנִי וְכֵן הַלְּכוֹת בִּכּוּרִים
וְכֵן הַלְּכוֹת בְּרָכוֹת וְתִפִלָּה וְכֵן הַלְּכוֹת
אֲבֵלוּת וְכֵן הַלְּכוֹת מְזוּזָה וְכֵן הַלְּכוֹת
מְלוֹכוֹת וְכֵן הַלְּכוֹת מִלְחָמָה וְכֵן הַלְּכוֹת
מִקְוָאוֹת וְכֵן הַלְּכוֹת מְגִלַּת אֶסְתֵּר וְכֵן
הַלְּכוֹת חֲנֻכָּה וְכֵן הַלְּכוֹת עֵרוּבִין וְכֵן
הַלְּכוֹת שַׁבָּת וְכֵן הַלְּכוֹת יוֹם טוֹב וְכֵן
הַלְּכוֹת אֵבֶל וְכֵן הַלְּכוֹת מְלָכִים וְכֵן
הַלְּכוֹת מִלְחָמָה

ר׳ מאיר הלמיד חכם שיושב
ר׳ יוסחי בר׳ יצחק מוסף משיב
בהסכמה פעל מחריב בעשים
ומה לה לספר נוקי, מה ניל משמר מה מהנה מ׳ משיב בהם
הקבה להשיב. כשאיש מעשיו טובים ניל בידכם
ומשם מבקשים ללמוד התורה. שיל ולרשע ממר יהיה
כלים מיל בידך ומשם ליטול שמן ניל. כך מוסף
לך בן חפלה כלי רפסת לך מה המישפלק " ומוסף לך הבא כלי
כלי רפסת לך מה מיולך. ומוסף לך הן לך כלי רבינים יל. ומוסף לך הבא
שהלך מיצוטר ומוסף לך הן לך כלי רבינים יל. ומוסף לך הבא
משל משל למה הדבר דומה למה
הדבר דומה למה
מה לך לספר נוקי, מה ניל משמר מה מהנה מ׳ משיב בהם
הקבה להשיב. כשאיש מעשיו טובים ניל בידכם
ומשם מבקשים ללמוד התורה. שיל ולרשע ממר יהיה
כלים מיל בידך ומשם ליטול שמן ניל. כך מוסף
לך בן חפלה כלי רפסת לך מה המישפלק " ומוסף לך הבא כלי
כלי רפסת לך מה מיולך. ומוסף לך הן לך כלי רבינים יל. ומוסף לך הבא
שהלך מיצוטר ומוסף לך הן לך כלי רבינים יל. ומוסף לך הבא
משל משל למה הדבר דומה למה
הדבר דומה למה

ומשתה ושלחו דבר מחר מוסתמ
ר׳ מאיר הלמיד חכם שיושב
ר׳ יוסחי בר׳ יצחק מוסף משיב
בהסכמה פעל מחריב בעשים
ומה לה לספר נוקי, מה ניל משמר מה מהנה מ׳ משיב בהם
הקבה להשיב. כשאיש מעשיו טובים ניל בידכם
ומשם מבקשים ללמוד התורה. שיל ולרשע ממר יהיה
כלים מיל בידך ומשם ליטול שמן ניל. כך מוסף
לך בן חפלה כלי רפסת לך מה המישפלק " ומוסף לך הבא כלי
כלי רפסת לך מה מיולך. ומוסף לך הן לך כלי רבינים יל. ומוסף לך הבא
שהלך מיצוטר ומוסף לך הן לך כלי רבינים יל. ומוסף לך הבא
משל משל למה הדבר דומה למה
הדבר דומה למה

ומה שאמרו לקמן אם יש לו בנים וכו' ואם אין לו בנים וכו' ואם אין לו בנים וכו' ואם אין

משה מסיבי מי השלים הפסוק משה שהיה משה בעשרה בניו ובנותיו ובני בניו ובנותיו
בבוקר מיד שכב מי שהיה בוכה בלילה בוכה בבוקר כמו שהיה בוכה בלילה
ובבוקר בוכה בלילה כך היה בוכה בבוקר ואומר לו אבא מפני מה אתה בוכה
עליו משה אומר לו בני אני בוכה על שעתידה לבוא עליכם גלות ואומר לו
אבא אל תבכה עלינו אלא בכה על עצמך שאתה הולך ומת ואין אתה יודע
היכן אתה קבור ואין אתה יודע מה עתיד לבוא עליך ואין אתה יודע מי
שעתיד לבוא ולהחיות אותך ולהעלות אותך מן הקבר ולהכניסך לארץ ישראל
ולהושיבך בהר הקדש ולהעמיד בניך לפניך ולהכניסם לארץ ישראל ולהושיבם
בהר הקדש ולבנות בית המקדש ולהקריב קרבנות ולעשות שלום בעולם
ולהשרות שכינה בישראל ולהעמיד מלכות בית דוד ולהעמיד מלכות בית
שלמה ולהעמיד מלכות בית יהודה ולהעמיד מלכות בית יוסף ולהעמיד מלכות
בית אפרים ולהעמיד מלכות בית מנשה ולהעמיד מלכות בית בנימין ולהעמיד
מלכות בית לוי ולהעמיד מלכות בית יששכר ולהעמיד מלכות בית זבולון
ולהעמיד מלכות בית שמעון ולהעמיד מלכות בית גד ולהעמיד מלכות בית
ראובן ולהעמיד מלכות בית אשר ולהעמיד מלכות בית נפתלי ולהעמיד מלכות
בית דן ולהעמיד מלכות בית אפרים ולהעמיד מלכות בית מנשה ולהעמיד
מלכות בית בנימין ולהעמיד מלכות בית לוי ולהעמיד מלכות בית יששכר
ולהעמיד מלכות בית זבולון ולהעמיד מלכות בית שמעון ולהעמיד מלכות בית
גד ולהעמיד מלכות בית ראובן ולהעמיד מלכות בית אשר ולהעמיד מלכות
בית נפתלי ולהעמיד מלכות בית דן ולהעמיד מלכות בית אפרים ולהעמיד
מלכות בית מנשה ולהעמיד מלכות בית בנימין ולהעמיד מלכות בית לוי
ולהעמיד מלכות בית יששכר ולהעמיד מלכות בית זבולון ולהעמיד מלכות בית
שמעון ולהעמיד מלכות בית גד ולהעמיד מלכות בית ראובן ולהעמיד מלכות
בית אשר ולהעמיד מלכות בית נפתלי ולהעמיד מלכות בית דן ולהעמיד
מלכות בית אפרים ולהעמיד מלכות בית מנשה ולהעמיד מלכות בית בנימין
ולהעמיד מלכות בית לוי ולהעמיד מלכות בית יששכר ולהעמיד מלכות בית
זבולון ולהעמיד מלכות בית שמעון ולהעמיד מלכות בית גד ולהעמיד מלכות
בית ראובן ולהעמיד מלכות בית אשר ולהעמיד מלכות בית נפתלי ולהעמיד
מלכות בית דן ולהעמיד מלכות בית אפרים ולהעמיד מלכות בית מנשה
ולהעמיד מלכות בית בנימין ולהעמיד מלכות בית לוי ולהעמיד מלכות בית
יששכר ולהעמיד מלכות בית זבולון ולהעמיד מלכות בית שמעון ולהעמיד
מלכות בית גד ולהעמיד מלכות בית ראובן ולהעמיד מלכות בית אשר
ולהעמיד מלכות בית נפתלי ולהעמיד מלכות בית דן ולהעמיד מלכות בית

בן זכאי

פרק רביעי

פירוש למשנה

הקדמה

כל זה מבואר, וכבר נתבאר אצלנו בפרקים הקודמים

וכבר נתבאר ששמו בפרקים הקודמים

משנה בן בוסתנאי "

כבר פירשנו מלת בוסתנאי בפרק

וְיִתֵּן לְךָ רַחֲמִים וְיַרְחֶמְךָ וְיַרְבֶּךָ

וְיָשֵׂם וְיֵל הַיִּי מַפְלִיגִים לְכָל הַבְּרִי־

וְיָשֵׂם לְךָ שְׁמִין לְךָ שְׁנָה ' וְיָשֵׂם

וְיִתֵּן לְךָ רַחֲמִים לְךָ מַלְכוּת ''

ומ/ שמיר מפשה שלמי יהיה לכל אדם שם שיכל להיות
מי להשיל ומתי בחבי מושטי:

רַ לְוִיטַם וְיִשׁ יַבְּשָׁה

וּמָם/ מוּחַ מוּחַ הַיִּי שֶׁפֶל רִיחַ־

שְׁמַקְחוֹת וְחֹנֶשׁ רָפָה '' כבר וקרע בפרק
הקודמים שהם

במקומי נמוכי מוצאי הספינה קס להשתין ונוהגי טלח
בספינה סוגרים בשעלי מפוך ומני הייתי שוכב בס/
שמקומות הספינה בין הגבילות הבלגדים ' והיו ?
מ/ יש שהיתי הולך בספינה והיה מקומי בפתח
ונמ/ לי מי וה יש היה שמוזגים בי יותר מכל יתיר '
הפס שלוי ישמרו בספר מספרי המדות שנתן למשה בסי
שם לבבל ''

שיש לך בספינה מקום לקנות לתמרי שי
שלוי המדות ונטו מל שפלות הקנה לתמרי שי
הזמן המדות בין שמוי מל הגמוה מתוה
ומתם ישמרו בספר המדות ' וישבם בפוקם ומקו מתוה
שי שעמדו בספינה המוצאים של שי הספינה שלי במי
שיש להם לבוא בספינה מקום לקנות

ר' יהושע אומר הלולב על מנת להניף

מגילה נדה ושאר כמ"ב

ביאור הלכה

ביאור הלכה

ר' יהושע אומר הלולב על מנת להניף

ר' יהושע אומר הלולב על מנת להניף

ר' יהושע אומר הלולב על מנת להניף

המוסר לו של רב המנון . ומן כשמוציאין אותו לרבים ליתן מעות שבעולה התורה למיל מעות לרבים ליתן מעות שבעולה ג' רב ואחי רב מנון הוה מעות לרבים ליתן מעות שבעולה

לְבַדְּךָ לָךְ נָתָן " . הפס לבר ג

שׁוֹטֶה רַשַׁע וְהֶפֶס רוּחַ "

מִן הַדִּין פּוֹרֵק מַשָּׂא וּמַבָּה וְגוֹרֵל וְשִׁבְעָתָם שׁוּמֵי ' וְהֶפֶס לְבוּ בְּהוֹרָאָה

ר' יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ שׁוּם ר' יִשְׁמָעֵאל בְּנוֹ שׁוּם הַשְׁלִישִׁי "

לְבַדְּךָ לָךְ נָתָן " מִמֶּנּוּ הוּא מִמְּעַט בְּסוּגְיָה וְהַמְּבַזֶּה

עַל הַתּוֹרָה . וְהוּא שֶׁפֵּל רוּחַ בְּפִי הַקְּרוֹבִים לְבוּ .

מְחַיֵּב בְּכָל מִיתָה שֶׁבַּתּוֹרָה . אַף שֶׁלֹּא הָיְתָה בְּפִי הַקְּרוֹבִים לְבוּ .

טוֹבִים כְּהָרִים לִפְנֵי הַשְּׁחִטָּה "

לוֹ לְטַיְּרוֹ מֵהֶן . הַשּׁוֹבֵה וּמַשְׁמִיעַ

וְהַטּוֹבֵר עַבְדָּהּ מֵהֶם ' וְהַטּוֹבֵר עַבְדָּהּ מֵהֶם קוֹנֶה לוֹ קַרְקַפְלִיט ע"י

מִיכָּאֵל וְחוֹזֵר קוֹנֶה לוֹ קַרְקַפְלִיט ע"י

ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קַפְּרָא מוֹת הַשְּׁלִישִׁי

יִשְׂרָאֵל הוּמָן בְּמוֹתוֹ מִן הַדְּבָרִים הָהֵם "

וְיִשְׁתַּכֵּחַ לְמִי שֶׁיִּשְׁתַּכֵּחַ בָּהֶם . וְכָאן שֶׁיֵּשׁ בְּנִים הַרְבֵּה הַמְּבַטְּלִים

בְּטוֹבַת הַבְּנִים כְּתִיב . וְזֹאת שֶׁיֵּשׁ בְּנִים הַרְבֵּה הַמְּבַטְּלִים

מִמֶּנּוּ . וְזֶה כְּלֹא לְבְרוֹת מִן הַגְּמוּרָה כְּמוֹ שֶׁבֵּאַרְנוּ . וְאַתְּ

שֶׁיִּהְיוּ יְהִי סִפּוּק מִמֶּנּוּ הוּא בְּרוּךְ בְּמִצְוֹת יִהְיוּ

מְמֻנִּים בְּפִי כָּל מִינֵי . אֲבָל שֶׁכְּשֶׁהוּא אֵצֶל מִי זֶה מִינֵי ם

כָּל הַמִּינִים הָיוּ שֶׁפֵּל רוּחַ בְּפִי הַקְּרוֹבִים לְבוּ .

מִמֶּנּוּ הוּא מִמְּעַט בְּסוּגְיָה וְהַמְּבַזֶּה

עַל הַתּוֹרָה . וְהוּא שֶׁפֵּל רוּחַ בְּפִי הַקְּרוֹבִים לְבוּ .

מְחַיֵּב בְּכָל מִיתָה שֶׁבַּתּוֹרָה . אַף שֶׁלֹּא הָיְתָה בְּפִי הַקְּרוֹבִים לְבוּ .

טוֹבִים כְּהָרִים לִפְנֵי הַשְּׁחִטָּה "

לוֹ לְטַיְּרוֹ מֵהֶן . הַשּׁוֹבֵה וּמַשְׁמִיעַ

וְהַטּוֹבֵר עַבְדָּהּ מֵהֶם ' וְהַטּוֹבֵר עַבְדָּהּ מֵהֶם קוֹנֶה לוֹ קַרְקַפְלִיט ע"י

מִיכָּאֵל וְחוֹזֵר קוֹנֶה לוֹ קַרְקַפְלִיט ע"י

ר' יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קַפְּרָא מוֹת הַשְּׁלִישִׁי

יִשְׂרָאֵל הוּמָן בְּמוֹתוֹ מִן הַדְּבָרִים הָהֵם "

וְיִשְׁתַּכֵּחַ לְמִי שֶׁיִּשְׁתַּכֵּחַ בָּהֶם . וְכָאן שֶׁיֵּשׁ בְּנִים הַרְבֵּה הַמְּבַטְּלִים

בְּטוֹבַת הַבְּנִים כְּתִיב . וְזֹאת שֶׁיֵּשׁ בְּנִים הַרְבֵּה הַמְּבַטְּלִים

מִמֶּנּוּ . וְזֶה כְּלֹא לְבְרוֹת מִן הַגְּמוּרָה כְּמוֹ שֶׁבֵּאַרְנוּ . וְאַתְּ

שֶׁיִּהְיוּ יְהִי סִפּוּק מִמֶּנּוּ הוּא בְּרוּךְ בְּמִצְוֹת יִהְיוּ

מְמֻנִּים בְּפִי כָּל מִינֵי . אֲבָל שֶׁכְּשֶׁהוּא אֵצֶל מִי זֶה מִינֵי ם

כָּל הַמִּינִים הָיוּ

ריגון ותרים משבי ריגוך "
ריגוך מפני ריגוך כרי שיבטל
שיעשה ריגוך כריגוך בטל ;
ר' חנא עשה ריגוך כריגוך
טוב השמחה ".
ר' יהודה אומר היו ובידו בסל
שמעתי מאחד מן הזקנים שהיה
אומר כל המלכים והנביאים
שבתורה לא נזכרו אלא בשבת
לפי שהיו מלכותן ונבואתן
בשבת ולא נתנה תורה אלא
בשבת ".
ר' שמעון אומר שלשה פרקים
ר' יהודה אומר היו ובידו בסל
ר' חנא עשה ריגוך כריגוך
מושלת רבך במורגנא רבך ,
כשלך ' וכבוד רבך חביב עליך
אומר יהי כבוד רבך חביב עליך
להקהיל " ר' עזריה בן שמוע
ושמעתם לה' אלהיכם
ושמעתם לשם שמים מיד יהיה
שיהיו לשם שמים סופה להקהיל
ר' יוחנן הסנדלר אומר כל מסיבה
שאינה לשם שמים סופה שתתפרק
ויחל המלך שלמה את הבית ;
ר' נהוראי אומר היו גדולה למקרא
שהבית נקרא על שם המלך שבנאו
ר' יעקב אומר השלם היה אומר
לפרוזדור בפתח הטרקלין הבית הפנימי
לפרוזדור כדי שתהא ;
ר' יהודה אומר היו אומר
לטרקלין " טרקלין הוא ההיכל ופרוזדור
הוא בית שני , והמשל מבחוץ
ובפנים לא ידעו ולא יכלו
לשלוט הבית " .
ובפנים לא ידעו ולא יכלו לשלוט בבית שני שהיו מלכי יון
ופרתמין שולטין בו ולא בבית ראשון שלא היו שולטין בו
ר' יהודה אומר היו אומר
בהשיבה הבמעשים טובים בעולם
הזה יהא לך השיבה במעשים טובים בעולם הבא ,
ר' יעקב אומר היו אומר
שבת ישיבה בגולה שמא תאמר שכח הספיק בידי
ולמד מעשה ושלטה בהן תלמוד לומר ישיבה . הא
כיצד שבעים שנה שעשו ישראל בגולה שלא
עשו בארץ ישראל ומעשה בחנניה מישאל ועזריה
שהיו שרים בגולה ולא בזו מעשה .
ר' יהודה אומר היו אומר
לשלם הבא . כל זמן שהוא בגולה אין לו שלם
ומה לעתיד לבא . כי הוא השלם שלמים הוא נותן
ושלמים הוא נוטל שבגולה אין נקנה העולם השלמות שבהן
הוא בית שני , והמשל מבחוץ
ובפנים לא ידעו ולא יכלו לשלוט .

שמה וחמת של מרחץ רחב בשלש
השבח מוכל חוי בשלש רוחב "

הגהות הגר"א

ומשיל ליה מעשה דרבי חנינא בן אחי רבי יהושע דאתא לגביה אמר ליה מאי שנא דאמרי אינשי בי מדרשא דרבי חנינא בן אחי רבי יהושע ולא אמרי בי מדרשא דרבי יהושע אמר ליה אנא ברבי יהושע ולא ידעי אינשי דאנא ברבי יהושע אלא מחמת חכמתי ואי לא לא ידעי אינשי דאנא ברבי יהושע וא

פרק חמישי

בעשרה

מאמרות

מִשְׁקַל הַבְּיוֹד הַקְּטָנָה שֶׁל הַמִּדְרִיסִים

בְּמִדְרִיסִים וַעֲשָׂרָה עַל הַיָּם׳ עֲשָׂר

עֲשָׂרָה נְסִיכִים נַעֲשׂוּ לְחוֹבוֹתֵינוּ בְּמ׳

חֲבוֹתָם שֶׁל מַבְרְהָם אָבִינוּ ״ עכ״ל הטורים

וּבִרְכוּ וְעָמַד בְּרֹאשׁ לְהוֹרִיעַ כְּמָה

עֲשָׂרָה נְסִיוֹנוֹת נַעֲשָׂה מַבְרְהָם

הוּא מָצָא וְאֵת הַמַּכְתּוֹת ״

כְּדֵי בְּשֶׁעָה מְמַהֲרִים שֶׁבְּפִיהֶם לְמַד לְדִין וְאֵיתוֹ ג׳

לְפִיכָךְ נַפְשׁוֹ בְּמַשְׁלוֹת הַמִּדְרִים וּבְמַשְׁלוֹת הַשְׁכֵּלוֹתָם שֶׁזֶּה

פֵּלֵי הוֹלִיד פֵּלֵג שֶׁל הַסֵּדֶר ׳ וְכֵן וְזֶה שֶׁמְּחַבְּרִין מִפִּי

הם רבוי הוי הדורות

וְקִבֵּל עָלָיו שִׁבְעֵי כְלָם ״

רַבּוּיִן עַד שֶׁבָּא וְבְרָהָם וּבְרִינוּ ג׳

לְפִטוּ שֶׁכָּל הַדּוֹרוֹת הָיוּ מַכְעִיסִין

וְבְרָהָם לְהוֹרִיעַ כְּמָה וֶתֶךְ וַפְּיִס

עֲשָׂרָה הוֹרוֹת מִנֹּחַ וְעַד

עַד שֶׁהֵבִיא עָלֵיהֶם וְהָם מֵי הַמַּבּוּל ״

שֶׁכָּל הַדּוֹרוֹת הָיוּ מַכְעִיסִין וּבְוִין

בְּמִדְבָּר שֶׁל וַיַּסּוּ וְזֶהוּ וְהָ עֲשָׂר

פְּעָמִים וְלוּ שֶׁמַּשׁ בְּקוֹלִי ״

נְסִיוֹנוֹת נַסּוּ וַאֲבוֹתֵינוּ לְהַקָּבָה ג׳

בְּמִדְרִיס וַעֲשָׂרָה עַל הַיָּם ׳ עֲשָׂר

שה׳ שיהיו לאבותם אף לאבותם בעבור בן ׳ והוא מאמ־

רם יש ״ הוא שנאמר כוכביכם אז כשהיה לילה בתוך יש ״ הוא שנאמר בתוך לילה כשהיו מצרים מצפים לאורה של אבותם והיתה מאירה להם כמאור היום ״ לילה שלוש קפיצות שהיו המים עליהם ״ כל שנאמר המים שבו בשעת שיאבדו המצרים ״ הוא שנאמר ויבקעו המים ״ הוא שנאמר ויבקעו המים ״ הוא שנאמר ויבקעו המ

וּמִשְׁתַּחֲוִים רוֹחֲצִים וְלוֹמַר הַיּוֹרֵק
וּבְלוֹחַ הַפָּנַס שׁוֹמְרִים כַּפּוֹתָיו
פְּעוּל בַּעוֹמֶד וְכִשְׁהֵי הַלּוֹחַ וּבְלֹ
מָה עֲשׂוּיִין הַשֵּׁשׁ וְלוֹמַר כְּמִיכָה
שֵׁנִי הַמִּשְׁרֶכֶה וְלוֹמַר טַבְחָה הָרוֹוֵחַ
הַכְּפוּרִים וְלוֹמַר כְּבִי הַשָּׁמַיִם מָה
וְלוֹמַר הַכְּרִיחַ בְּשַׂר הַקֹּדֶשׁ מְעוּלֶה
וְלוֹמַר נְזִירָה וּבוֹא בְּבֵית הַמִּטְבָּחַיִם
וְלוֹמַר וְיֵרַע לְכֹהֵן גָּדוֹל בְּיוֹם
וְלוֹמַר הַכְּרִיחַ בְּשַׂר הַקֹּדֶשׁ מְעוּלֶה
לוֹמַר הַפִּילָה וְשָׁהָה מְרִיחַ בְּשַׂר הַקֹּ

עֲשָׂרָה נִסִּים נַעֲשׂוּ בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ
וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף יָבָשׁ בְּיָבָשׁ
שֶׁל מֹשֶׁה וְחֵילוֹ שֶׁל אַבְרָהָם וּבִיטְ
וְיֵשׁ אוֹמְרִים אַף הַמְזִיקִין וְקִבְּלַהַר
וְהַשְּׁמִיר וְהַכֶּלֶב וְהַמַּסְמֵר וְהַלּוֹחַ
וְפִי הַתַּהוֹם וְהַקֶּשֶׁת וְהַמָּן וְהַמַּטֶּ
הַשַּׁמָּשׁוֹת וְפִי הָאָרֶץ וְפִי הַבְּאֵר
עֲשָׂרָה דְּבָרִים נִבְרְאוּ בֵּין הַשְּׁ

זוֹ הִיא הַלָּבָה מְיוּחֶדֶת בְּמָקוֹם הַזֶּה ".

מִצְוַת בִּיאַת מִקְוֶה שֶׁתְּהֵא מְחֻבֶּרֶת לְמַיִם שׁוֹאֲבִין כְּדֵי שֶׁיִּהְיוּ הַמַּיִם הַשּׁוֹאֲבִין נִמְשָׁכִין אַחַר הַמַּיִם שֶׁבַּמִּקְוֶה וְלֹא יִהְיוּ הַמַּיִם שֶׁבַּמִּקְוֶה נִמְשָׁכִין אַחַר הַשּׁוֹאֲבִין. וְאִם אֵין הַמַּיִם שֶׁבַּמִּקְוֶה מַכְשִׁירִין אֶת הַשּׁוֹאֲבִין כְּשֶׁהֵן מְחֻבָּרִין לוֹ, קַל וָחֹמֶר שֶׁאֵין הַשּׁוֹאֲבִין מַכְשִׁירִין אֶת הַמִּקְוֶה כְּשֶׁהֵן מְחֻבָּרִין לוֹ. וְאֵין הַשּׁוֹאֲבִין מַכְשִׁירִין אֶת הַמִּקְוֶה אֶלָּא אִם כֵּן הָיוּ שְׁנֵי בָתִּים מָלֵא מַיִם וְהַמַּיִם יוֹרְדִין מִבַּיִת לְבַיִת וְיוֹצְאִין לְתוֹךְ הַמִּקְוֶה. וְאֵין הַמִּקְוֶה מִתְכַּשֵּׁר אֶלָּא אִם כֵּן הָיוּ שָׁם אַרְבָּעִים סְאָה מַיִם שֶׁאֵבָה אֶחָת. וְאֵין הַשּׁוֹאֲבִין מַכְשִׁירִין אֶת הַמִּקְוֶה אֶלָּא אִם כֵּן הָיוּ שָׁם אַרְבָּעִים סְאָה מַיִם שֶׁאֵבָה אֶחָת. וְאֵין הַשּׁוֹאֲבִין מַכְשִׁירִין אֶת הַמִּקְוֶה אֶלָּא אִם כֵּן הָיוּ שָׁם אַרְבָּעִים סְאָה מַיִם שֶׁאֵבָה אֶחָת.

כֹּחַ וְעִקָּרֵב בִּירוּשָׁלַיִם מְעוּלֶה
וְלוֹמַר וְעַכְבָּר לַחֲבֵרוֹ יֵשׁ לוֹ
הַמָּקוֹם כְּשֶׁמַּיִן בִּירוּשָׁלַיִם ".

הַמַּיִם הַיּוֹשֵׁב בְּטֻבְעָם שֶׁיִּתְלַק יֵשׁ סָךְ לְמִשָּׁה, וְהֵיכָן ? הַמַּיִם הַמְּחֻבָּרִים לַקַּרְקַע (עַל) שֶׁלֹּא נַעֲשָׂה בֵּין הַשְּׁמוּשׁ לְבֵי נַשְׁמוּ הַשְּׁלָלָה כְּגוֹן שֶׁמּוֹשֵׁךְ מֵהֶם לְמִקְוֶה אוֹ לְבוֹר שֶׁאֵינָן מְ

שהוא גדול ממנו במעלה, ומצטער
בצערם, וחפץ הוא מהם לקבל ממנו
שיעה דברים בעולה ומשבחה.

משנה.

שאם בא שיעור לפניו ולא שיעור שלו, אם יש לו לשלם לו שיעור שלו, אם אין לו לשלם לו שיעור שלו, וא

וְהָיָה הַמַּחֲנֶה קָדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְהֶם עֶרְוַת דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ׃
ועשית יתד על אזנך והיה בשבתך בחוץ וחפרת בה ושבת וכסית את צאתך׃
כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ לְהַצִּלְךָ וְלָתֵת אֹיְבֶיךָ לְפָנֶיךָ
ויתדך יהיה לך על אזנך ויהי בשבתך בחוץ וחפרת בה ושבת וכסית את צאתך׃
וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא יִרְאֶה בְךָ עֶרְוַת דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ׃
כי יהוה אלהיך מתהלך בקרב מחניך להצלך ולתת אויביך לפניך
לֹא תַסְגִּיר עֶבֶד אֶל אֲדֹנָיו אֲשֶׁר יִנָּצֵל אֵלֶיךָ מֵעִם אֲדֹנָיו׃
והיה מחניך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריך׃
עִמְּךָ יֵשֵׁב בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר טוֹב לוֹ
לא תסגיר עבד אל אדניו אשר ינצל אליך מעם אדניו׃
לֹא תוֹנֶנּוּ׃
עמך ישב בקרבך במקום אשר יבחר באחד שעריך אשר טוב לו
לא תונה אתו׃
לֹא תִהְיֶה קְדֵשָׁה מִבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִהְיֶה קָדֵשׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
לא תהיה קדשה מבנות ישראל ולא יהיה קדש מבני ישראל׃
לֹא תָבִיא אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר כֶּלֶב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל נֶדֶר כִּי תוֹעֲבַת
לא תביא אתנן זונה ומחיר כלב בית יהוה אלהיך לכל נדר כי תועבת
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ גַּם שְׁנֵיהֶם׃
יהוה אלהיך גם שניהם׃
לֹא תַשִּׁיךְ לְאָחִיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֹכֶל נֶשֶׁךְ כֹּל דָּבָר אֲשֶׁר יִשָּׁךְ׃
לא תשיך לאחיך נשך כסף נשך אכל נשך כל דבר אשר ישך׃
לַנָּכְרִי תַּשִּׁיךְ וּלְאָחִיךָ לֹא תַשִּׁיךְ לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל
לנכרי תשיך ולאחיך לא תשיך למען יברכך יהוה אלהיך בכל
מִשְׁלַח יָדֶךָ עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
משלח ידך על הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה׃
כִּי תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תְאַחֵר לְשַׁלְּמוֹ כִּי דָרוֹשׁ יִדְרְשֶׁנּוּ יְהוָה
כי תדר נדר ליהוה אלהיך לא תאחר לשלמו כי דרוש ידרשנו יהוה
אֱלֹהֶיךָ מֵעִמָּךְ וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃
אלהיך מעמך והיה בך חטא׃
וְכִי תֶחְדַּל לִנְדֹּר לֹא יִהְיֶה בְךָ חֵטְא׃
וכי תחדל לנדר לא יהיה בך חטא׃
מוֹצָא שְׂפָתֶיךָ תִּשְׁמֹר וְעָשִׂיתָ כַּאֲשֶׁר נָדַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ נְדָבָה
מוצא שפתיך תשמר ועשית כאשר נדרת ליהוה אלהיך נדבה
אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ בְּפִיךָ׃
אשר דברת בפיך׃
בָּא בְּכֶרֶם רֵעֶךָ וְאָכַלְתָּ עֲנָבִים כנפשך שבעך וְאֹכֶל בִּכְלִיךָ לֹא תִתֵּן׃
בא בכרם רעך ואכלת ענבים כנפשך שבעך ואכל בכליך לא תתן׃
בָּא בְּקְמַת רֵעֶךָ וְקָטַפְתָּ מֹלֶת בְּיָדֶךָ וְחֶרְמֵשׁ לֹא תָנִיף עַל קְמַת רֵעֶךָ׃
בא בקמת רעך וקטפת מלת בידך וחרמש לא תניף על קמת רעך׃
כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה וּבְעָלָהּ וְהָיָה אִם לֹא תִמְצָא חֵן בְּעֵינָיו כִּי מָצָא
כי יקח איש אשה ובעלה והיה אם לא תמצא חן בעיניו כי מצא
בָהּ עֶרְוַת דָּבָר וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ׃
בה ערות דבר וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו׃
וְיָצְאָה מִבֵּיתוֹ וְהָלְכָה וְהָיְתָה לְאִישׁ אַחֵר׃
ויצאה מביתו והלכה והיתה לאיש אחר׃
וְשָׂנֵא הָאִישׁ הָאַחֲרוֹן וְכָתַב לָהּ סֵפֶר כְּרִיתֻת וְנָתַן בְּיָדָהּ וְשִׁלְּחָהּ מִבֵּיתוֹ
ושנא האיש האחרון וכתב לה ספר כריתת ונתן בידה ושלחה מביתו
אוֹ כִי יָמוּת הָאִישׁ הָאַחֲרוֹן אֲשֶׁר לְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה׃
או כי ימות האיש האחרון אשר לקחה לו לאשה׃
לֹא יוּכַל בַּעְלָהּ הָרִאשׁוֹן אֲשֶׁר שִׁלְּחָהּ לָשׁוּב לְקַחְתָּהּ לִהְיוֹת לוֹ לְאִשָּׁה
לא יוכל בעלה הראשון אשר שלחה לשוב לקחתה להיות לו לאשה
אַחֲרֵי אֲשֶׁר הֻטַּמָּאָה כִּי תוֹעֵבָה הִוא לִפְנֵי יְהוָה וְלֹא תַחֲטִיא אֶת הָאָרֶץ
אחרי אשר הטמאה כי תועבה הוא לפני יהוה ולא תחטיא את הארץ
אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃
אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה׃
כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה חֲדָשָׁה לֹא יֵצֵא בַּצָּבָא וְלֹא יַעֲבָר עָלָיו לְכָל דָּבָר
כי יקח איש אשה חדשה לא יצא בצבא ולא יעבר עליו לכל דבר
נְקִי יִהְיֶה לְבֵיתוֹ שָׁנָה אַחַת וְשִׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ אֲשֶׁר לָקָח׃
נקי יהיה לביתו שנה אחת ושמח את אשתו אשר לקח׃
לֹא יַחֲבֹל רֵחַיִם וָרָכֶב כִּי נֶפֶשׁ הוּא חֹבֵל׃
לא יחבל רחים ורכב כי נפש הוא חבל׃
כִּי יִמָּצֵא אִישׁ גֹּנֵב נֶפֶשׁ מֵאֶחָיו מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהִתְעַמֵּר בּוֹ וּמְכָרוֹ
כי ימצא איש גנב נפש מאחיו מבני ישראל והתעמר בו ומכרו
וָמֵת הַגַּנָּב הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃
ומת הגנב ההוא ובערת הרע מקרבך׃
הִשָּׁמֶר בְּנֶגַע הַצָּרַעַת לִשְׁמֹר מְאֹד וְלַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּ אֶתְכֶם
השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות ככל אשר יורו אתכם
הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִם אֵת תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת׃
הכהנים הלוים כאשר צויתם את תשמרון לעשות׃
זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמִרְיָם בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃
זכור את אשר עשה יהוה אלהיך למרים בדרך בצאתכם ממצרים׃
כִּי תַשֶּׁה בְרֵעֲךָ מַשַּׁאת מְאוּמָה לֹא תָבֹא אֶל בֵּיתוֹ לַעֲבט עֲבֹטָתוֹ׃
כי תשה ברעך משאת מאומה לא תבא אל ביתו לעבט עבטתו׃
בַּחוּץ תַּעֲמֹד וְהָאִישׁ אֲשֶׁר אַתָּה נֹשֶׁה בּוֹ יוֹצִיא אֵלֶיךָ אֶת הַעֲבוֹט הַחוּצָה׃
בחוץ תעמד והאיש אשר אתה נשה בו יוציא אליך את העבוט החוצה׃
וְאִם אִישׁ עָנִי הוּא לֹא תִשְׁכַּב בַּעֲבֹטוֹ׃
ואם איש עני הוא לא תשכב בעבטו׃
הָשֵׁב תָּשִׁיב לוֹ אֶת הַעֲבוֹט כְּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וְשָׁכַב בְּשַׂלְמָתוֹ וּבֵרְכֶךָּ
השב תשיב לו את העבוט כבוא השמש ושכב בשלמתו וברכך
וּלְךָ תִּהְיֶה צְדָקָה לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
ולך תהיה צדקה לפני יהוה אלהיך׃
לֹא תַעֲשֹׁק שָׂכִיר עָנִי וְאֶבְיוֹן מֵאַחֶיךָ אוֹ מִגֵּרְךָ אֲשֶׁר בְּאַרְצְךָ בִּשְׁעָרֶיךָ׃
לא תעשק שכיר עני ואביון מאחיך או מגרך אשר בארצך בשעריך׃
בְּיוֹמוֹ תִתֵּן שְׂכָרוֹ וְלֹא תָבוֹא עָלָיו הַשֶּׁמֶשׁ כִּי עָנִי הוּא וְאֵלָיו הוּא נֹשֵׂא
ביומו תתן שכרו ולא תבוא עליו השמש כי עני הוא ואליו הוא נשא
אֶת נַפְשׁוֹ וְלֹא יִקְרָא עָלֶיךָ אֶל יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃
את נפשו ולא יקרא עליך אל יהוה והיה בך חטא׃
לֹא יוּמְתוּ אָבוֹת עַל בָּנִים וּבָנִים לֹא יוּמְתוּ עַל אָבוֹת אִישׁ בְּחֶטְאוֹ יוּמָתוּ׃
לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות איש בחטאו יומתו׃
לֹא תַטֶּה מִשְׁפַּט גֵּר יָתוֹם וְלֹא תַחֲבֹל בֶּגֶד אַלְמָנָה׃
לא תטה משפט גר יתום ולא תחבל בגד אלמנה׃
וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְמִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם עַל כֵּן
וזכרת כי עבד היית במצרים ויפדך יהוה אלהיך משם על כן
אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה׃
אנכי מצוך את הדבר הזה׃
כִּי תִקְצֹר קְצִירְךָ בְּשָׂדֶךָ וְשָׁכַחְתָּ עֹמֶר בַּשָּׂדֶה לֹא תָשׁוּב לְקַחְתּוֹ
כי תקצר קצירך בשדך ושכחת עמר בשדה לא תשוב לקחתו
לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל מַעֲשֵׂה
לגר ליתום ולאלמנה יהיה למען יברכך יהוה אלהיך בכל מעשה
יָדֶיךָ׃
ידיך׃
כִּי תַחְבֹּט זֵיתְךָ לֹא תְפָאֵר אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה׃
כי תחבט זיתך לא תפאר אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃
כִּי תִבְצֹר כַּרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל אַחֲרֶיךָ לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה יִהְיֶה׃
כי תבצר כרמך לא תעולל אחריך לגר ליתום ולאלמנה יהיה׃
וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת הַדָּבָר
וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים על כן אנכי מצוך את הדבר
הַזֶּה׃
הזה׃
כִּי יִהְיֶה רִיב בֵּין אֲנָשִׁים וְנִגְּשׁוּ אֶל הַמִּשְׁפָּט וּשְׁפָטוּם וְהִצְדִּיקוּ אֶת
כי יהיה ריב בין אנשים ונגשו אל המשפט ושפטום והצדיקו את
הַצַּדִּיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת הָרָשָׁע׃
הצדיק והרשיעו את הרשע׃
וְהָיָה אִם בֶּן הַכּוֹת הָרָשָׁע וְהִפִּילוֹ הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּרִשְׁעָתוֹ
והיה אם בן הכות הרשע והפילו השפט והכהו לפניו כרשעתו
בְּמִסְפָּר׃
במספר׃
אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא יֹסִיף פֶּן יֹסִיף וְהִכָּהוּ עַל אֵלֶּה מַכָּה רַבָּה וְנִקְלָה
ארבעים יכנו לא יסיף פן יסיף והכהו על אלה מכה רבה ונקלה
אָחִיךָ לְעֵינֶיךָ׃
אחיך לעיניך׃
לֹא תַחְסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ׃
לא תחסם שור בדישו׃
כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת
כי ישבו אחים יחדו ומת אחד מהם ובן אין לו לא תהיה אשת המת
הַחוּצָה לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ׃
החוצה לאיש זר יבמה יבא עליה ולקחה לו לאשה ויבמה׃
וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם עַל שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל׃
והיה הבכור אשר תלד יקום על שם אחיו המת ולא ימחה שמו מישראל׃
וְאִם לֹא יַחְפֹּץ הָאִישׁ לָקַחַת אֶת יְבִמְתּוֹ וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ הַשַּׁעְרָה אֶל
ואם לא יחפץ האיש לקחת את יבמתו ועלתה יבמתו השערה אל
הַזְּקֵנִים וְאָמְרָה מֵאֵן יְבִמִי לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי׃
הזקנים ואמרה מאן יבמי להקים לאחיו שם בישראל לא אבה יבמי׃
וְקָרְאוּ לוֹ זִקְנֵי עִירוֹ וְדִבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חָפַצְתִּי לְקַחְתָּהּ׃
וקראו לו זקני עירו ודברו אליו ועמד ואמר לא חפצתי לקחתה׃
וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ וְיָרְקָה
ונגשה יבמתו אליו לעיני הזקנים וחלצה נעלו מעל רגלו וירקה
בְּפָנָיו וְעָנְתָה וְאָמְרָה כֹּה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אָחִיו׃
בפניו וענתה ואמרה כה יעשה לאיש אשר לא יבנה את בית אחיו׃
וְנִקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ הַנָּעַל׃
ונקרא שמו בישראל בית חלוץ הנעל׃
כִּי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד לְהַצִּיל אֶת אִישָׁהּ
כי ינצו אנשים יחדו איש ואחיו וקרבה אשת האחד להציל את אישה
מִיַּד מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה בְּמֹבָשָׁיו׃
מיד מכהו ושלחה ידה והחזיקה במבשיו׃
וְקָצַתָּ אֶת כַּפָּהּ לֹא תָחוֹס עֵינֶךָ׃
וקצתה את כפה לא תחוס עינך׃
לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּכִיסְךָ אֶבֶן וָאֶבֶן גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃
לא יהיה לך בכיסך אבן ואבן גדולה וקטנה׃
לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּבֵיתְךָ אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה׃
לא יהיה לך בביתך איפה ואיפה גדולה וקטנה׃
אֶבֶן שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה לָךְ אֵיפָה שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה לָךְ לְמַעַן יַאֲרִיכוּן
אבן שלמה וצדק יהיה לך איפה שלמה וצדק יהיה לך למען יאריכון
יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃
ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃
כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל עֹשֵׂה עַוְלָה׃
כי תועבת יהוה אלהיך כל עשה אלה כל עשה עולה׃
זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם׃
זכור את אשר עשה לך עמלק בדרך בצאתכם ממצרים׃
אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ
אשר קרך בדרך ויזנב בך כל הנחשלים אחריך ואתה עיף ויגע
וְלֹא יָרֵא אֱלֹהִים׃
ולא ירא אלהים׃
וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
והיה בהניח יהוה אלהיך לך מכל אויביך מסביב בארץ אשר יהוה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם
אלהיך נתן לך נחלה לרשתה תמחה את זכר עמלק מתחת השמים
לֹא תִשְׁכָּח׃
לא תשכח׃
כִּי תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ
כי תבוא אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה וירשתה וישבת
בָּהּ׃
בה׃
וְלָקַחְתָּ מֵרֵאשִׁית כָּל פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר תָּבִיא מֵאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה
ולקחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצך אשר יהוה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וְשַׂמְתָּ בַטֶּנֶא וְהָלַכְתָּ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה
אלהיך נתן לך ושמת בטנא והלכת אל המקום אשר יבחר יהוה
אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃
אלהיך לשכן שמו שם׃
וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו הִגַּדְתִּי הַיּוֹם
ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם ואמרת אליו הגדתי היום
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בָאתִי אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵינוּ לָתֵת לָנוּ׃
ליהוה אלהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע יהוה לאבתינו לתת לנו׃
וְלָקַח הַכֹּהֵן הַטֶּנֶא מִיָּדֶךָ וְהִנִּיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
ולקח הכהן הטנא מידך והניחו לפני מזבח יהוה אלהיך׃
וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲרַמִּי אֹבֵד אָבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיְמָה
וענית ואמרת לפני יהוה אלהיך ארמי אבד אבי וירד מצרימה
וַיָּגָר שָׁם בִּמְתֵי מְעָט וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עָצוּם וָרָב׃
ויגר שם במתי מעט ויהי שם לגוי גדול עצום ורב׃
וַיָּרֵעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִים וַיְעַנּוּנוּ וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ עֲבֹדָה קָשָׁה׃
וירעו אתנו המצרים ויענונו ויתנו עלינו עבדה קשה׃
וַנִּצְעַק אֶל יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת קֹלֵנוּ וַיַּרְא אֶת עָנְיֵנוּ
ונצעק אל יהוה אלהי אבתינו וישמע יהוה את קלנו וירא את ענינו
וְאֶת עֲמָלֵנוּ וְאֶת לַחֲצֵנוּ׃
ואת עמלנו ואת לחצנו׃
וַיּוֹצִאֵנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמֹרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת
ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה ובזרוע נטויה ובמרא גדל ובאתות
וּבְמוֹפְתִים׃
ובמופתים׃
וַיְבִאֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּתֶּן לָנוּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חָלָב
ויבאנו אל המקום הזה ויתן לנו את הארץ הזאת ארץ זבת חלב
וּדְבָשׁ׃
ודבש׃
וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִי יְהוָה
ועתה הנה הבאתי את ראשית פרי האדמה אשר נתתה לי יהוה
וְהִנַּחְתּוֹ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
והנחתו לפני יהוה אלהיך והשתחויתה לפני יהוה אלהיך׃
וְשָׂמַחְתָּ בְּכָל הַטּוֹב אֲשֶׁר נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּלְבֵיתֶךָ אַתָּה וְהַלֵּוִי
ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך יהוה אלהיך ולביתך אתה והלוי
וְהַגֵּר אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ׃
והגר אשר בקרבך׃
כִּי תְכַלֶּה לַעְשֵׂר אֶת כָּל מַעְשַׂר תְּבוּאָתְךָ בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִשִׁת שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר
כי תכלה לעשר את כל מעשר תבואתך בשנה השלשת שנת המעשר
וְנָתַתָּה לַלֵּוִי לַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ וְשָׂבֵעוּ׃
ונתתה ללוי לגר ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבעו׃
וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בִּעַרְתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן הַבַּיִת וְגַם נְתַתִּיו
ואמרת לפני יהוה אלהיך בערתי הקדש מן הבית וגם נתתיו
לַלֵּוִי וְלַגֵּר לַיָּתוֹם וְלָאַלְמָנָה כְּכֹל מִצְוָתְךָ אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי לֹא עָבַרְתִּי
ללוי ולגר ליתום ולאלמנה ככל מצותך אשר צויתני לא עברתי
מִמִּצְוֹתֶיךָ וְלֹא שָׁכָחְתִּי׃
ממצותיך ולא שכחתי׃
לֹא אָכַלְתִּי בְאֹנִי מִמֶּנּוּ וְלֹא בִעַרְתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא וְלֹא נָתַתִּי מִמֶּנּוּ
לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו
לְמֵת שָׁמַעְתִּי בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהָי עָשִׂיתִי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי׃
למת שמעתי בקול יהוה אלהי עשיתי ככל אשר צויתני׃
הַשְׁקִיפָה מִמְּעוֹן קָדְשְׁךָ מִן הַשָּׁמַיִם וּבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ אֶת יִשְׂרָאֵל וְאֶת
השקיפה ממעון קדשך מן השמים וברך את עמך את ישראל ואת
הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבֹתֵינוּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב
האדמה אשר נתתה לנו כאשר נשבעת לאבתינו ארץ זבת חלב
וּדְבָשׁ׃
ודבש׃
הַיּוֹם הַזֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְצַוְּךָ לַעֲשׂוֹת אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאֶת הַמִּשְׁפָּטִים
היום הזה יהוה אלהיך מצוך לעשות את החקים האלה ואת המשפטים
וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אוֹתָם בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ׃
ושמרת ועשית אותם בכל לבבך ובכל נפשך׃
אֶת יְהוָה הֶאֱמַרְתָּ הַיּוֹם לִהְיוֹת לְךָ לֵאלֹהִים וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו וְלִשְׁמֹר
את יהוה האמרת היום להיות לך לאלהים וללכת בדרכיו ולשמר
חֻקָּיו וּמִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְלִשְׁמֹעַ בְּקֹלוֹ׃
חקיו ומצותיו ומשפטיו ולשמע בקלו׃
וַיהוָה הֶאֱמִירְךָ הַיּוֹם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם סְגֻלָּה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְלִשְׁמֹר כָּל
ויהוה האמירך היום להיות לו לעם סגלה כאשר דבר לך ולשמר כל
מִצְוֹתָיו׃
מצותיו׃
וְלָתֵת אֹתְךָ עֶלְיוֹן עַל כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשָׂה לְתִהִלָּה וּלְשֵׁם וּלְתִפְאָרֶת
ולתת אתך עליון על כל גוים אשר עשה לתהלה ולשם ולתפארת
וְלִהְיוֹתְךָ עַם קָדוֹשׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר׃
ולהיותך עם קדוש ליהוה אלהיך כאשר דבר׃
וַיְצַו מֹשֶׁה וְכָל הַזְּקֵנִים אֶת הָעָם לֵאמֹר שָׁמוֹר אֶת כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי
ויצו משה וכל הזקנים את העם לאמר שמור את כל המצוה אשר אנכי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם׃
מצוה אתכם היום׃
וְהָיָה בַּיּוֹם אֲשֶׁר תַּעַבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן
והיה ביום אשר תעברו את הירדן אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן
לְךָ וַהֲקֵמֹתָ לְךָ אֲבָנִים גְּדֹלוֹת וְשַׂדְתָּ אֹתָם בַּשִּׂיד׃
לך והקמת לך אבנים גדלות ושדת אתם בשיד׃
וְכָתַבְתָּ עֲלֵיהֶן אֵת כָּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּעָבְרְךָ לְמַעַן אֲשֶׁר תָּבוֹא
וכתבת עליהן את כל דברי התורה הזאת בעברך למען אשר תבוא
אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר
אל הארץ אשר יהוה אלהיך נתן לך ארץ זבת חלב ודבש כאשר דבר
יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֶיךָ לָךְ׃
יהוה אלהי אבתיך לך׃
וְהָיָה כַּאֲשֶׁר תַּעַבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן תָּקִימוּ אֶת הָאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי
והיה כאשר תעברו את הירדן תקימו את האבנים האלה אשר אנכי
מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם בְּהַר עֵיבָל וְשַׂדְתָּ אֹתָם בַּשִּׂיד׃
מצוה אתכם היום בהר עיבל ושדת אתם בשיד׃
וּבָנִיתָ שָׁם מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִזְבַּח אֲבָנִים לֹא תָנִיף עֲלֵיהֶם בַּרְזֶל׃
ובנית שם מזבח יהוה אלהיך מזבח אבנים לא תניף עליהם ברזל׃
אַבְנֵי שְׁלֵמוֹת תִּבְנֶה אֶת מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהַעֲלִיתָ עָלָיו עֹלוֹת לַיהוָה
אבני שלמות תבנה את מזבח יהוה אלהיך והעלית עליו עלות ליהוה
אֱלֹהֶיךָ׃
אלהיך׃
וְזָבַחְתָּ שְׁלָמִים וְאָכַלְתָּ שָׁם וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
וזבחת שלמים ואכלת שם ושמחת לפני יהוה אלהיך׃
וְכָתַבְתָּ עַל הָאֲבָנִים אֵת כֹּל דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת בַּאֵר הֵיטֵב׃
וכתבת על האבנים את כל דברי התורה הזאת באר היטב׃
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה וְהַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם אֶל כָּל יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הַסְכֵּת וּשְׁמַע יִשְׂרָאֵל
וידבר משה והכהנים הלוים אל כל ישראל לאמר הסכת ושמע ישראל
הַיּוֹם הַזֶּה נִהְיֵיתָ לְעָם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
היום הזה נהייתה לעם ליהוה אלהיך׃
וְשָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְעָשִׂיתָ אֶת מִצְוֹתָיו וְאֶת חֻקָּיו אֲשֶׁר אָנֹכִי
ושמעת בקול יהוה אלהיך ועשית את מצותיו ואת חקיו אשר אנכי
מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃
מצוך היום׃
וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת הָעָם בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר׃
ויצו משה את העם ביום ההוא לאמר׃
אֵלֶּה יַעַמְדוּ לְבָרֵךְ אֶת הָעָם עַל הַר גְּרִזִים בְּעָבְרְכֶם אֶת הַיַּרְדֵּן שִׁמְעוֹן
אלה יעמדו לברך את העם על הר גרזים בעברכם את הירדן שמעון
וְלֵוִי וִיהוּדָה וְיִשָּׂשכָר וְיוֹסֵף וּבִנְיָמִן׃
ולוי ויהודה ויששכר ויוסף ובנימן׃
וְאֵלֶּה יַעַמְדוּ עַל הַקְלָלָה רְאוּבֵן גָּד וְאָשֵׁר וּזְבוּלֻן דָּן וְנַפְתָּלִי׃
ואלה יעמדו על הקללה ראובן גד ואשר וזבולן דן ונפתלי׃
וְעָנוּ הַלְוִיִּם וְאָמְרוּ אֶל כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל קוֹל רָם׃
וענו הלוים ואמרו אל כל איש ישראל קול רם׃
אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה פֶסֶל וּמַסֵּכָה תּוֹעֲבַת יְהוָה מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ
ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת יהוה מעשה ידי חרש
וְשָׂם בַּסָּתֶר וְעָנוּ כָל הָעָם וְאָמְרוּ אָמֵן׃
ושם בסתר וענו כל העם ואמר

וּמַרְבֶּה מְרוּחַ בְּהוֹלְכֵי לְבָבִים הַמְּדֻבָּר
לוּ הַהוֹלֵךְ וְלוֹ עֹשֶׂה רָשָׁע "
מעתה
בהולכי
מְעַכֵּב, וְדוֹמֶה שֶׁכֵּן, וְאֵפִלּוּ לְפֵרוּשׁ זֶה, וְכֵן בְּכָל הַמִּקְרָאוֹת הַדּוֹמִים לָזֶה, רָשָׁע אַחֵר, וְרָשָׁע זֶה, שֶׁהוּא מְעַכֵּב עַל הַטּוֹב שֶׁיַּעֲשֶׂה, וְאֵפִלּוּ הָעֲשׂוּיָה הַמְּעֻכֶּבֶת לְפָנָיו הִיא, רָשָׁע אַחֵר, וְרָשָׁע זֶה, שֶׁהוּא קֹדֶם לָזֶה בְּסֵדֶר הַהֶמְשֵׁךְ, וְאֵלּוּ הַמִּשְׁנָה לְךָ שְׁנוּיוֹת בְּסֵדֶר הַמִּשְׁנָיוֹת הָרִאשׁוֹנוֹת הַמְּעֻנָּיוֹת, וְכֵן דְּמֵי שְׁלוֹמוֹ רוֹב שְׁנוֹת כָּלָיו, וְכֹשֶׁיִּהְיוּ הָרִאשׁוֹנוֹת הַמְּעֻנָּיוֹת הֵם כְּבָרוּר בְּשֵׁם מִיָּה שֶׁנִּזְכַּר מֵעֵין הַשְּׁלִילָה וּמֵאֵין הַמְּעֻנָּיוֹת לְעַצְמָן וּמֵאֵין הַמְּעֻנָּיוֹת כְּלָל עַד סוֹפָם שֶׁיִּשְׁתַּבֵּשׁ בְּרִאשׁוֹנוֹת בְּהַפְּתִיחָה כְּלָל עַד סוֹפָם. שֶׁיִּשְׁתַּבֵּשׁ מִזֶּה שֶׁיִּשְׁתַּבֵּשׁ בְּרִאשׁוֹנוֹת הַמְּעֻנָּיוֹת, וְאֵין הַמְּעֻנָּיוֹת לְעַצְמָן, וְאֵין הַמְּעֻנָּיוֹת מֵאֵין הַמְּעֻנָּיוֹת כְּלָל

וְהַבְדָּלָה יוֹם יִהְיֶה ״ פי׳ מִלֵּי הַדְּבָרִים ״

וְהַמַּרְ יִשְׁמְרוּ הַלְּיָלָה בְּרֹב וּ בְּרֹב הַלְּיָלָה וְהַבְדָּלָה וְהַמַּרְ

וְיוֹם יִהְיֶה וְהַבְדָּלָה יוֹם יִהְיֶה ג

הַלְּיָלָה בְּרֹב וּמִיָּד בְּטֶרֶם לַיְלָה בְּרֹב הַלְּיָלָה

הַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה

עַל הַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה

הַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה וְהַבְדָּלָה

וְה

וְהָיוּ חֲלוּקִים בְּתוֹרָתָךְ ". וְאַף אֲנִי אֹמַר
מַעֲשֶׂיךָ טוֹבִים עֲשֵׂה עִמִּי בְּמַה שֶּׁהָיָה בֵּינְךָ
יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהַי וֵאלֹהֵי
פָּנִים לְבֵית הַמִּדְרָשׁ וּבְשׁוּב פָּנִים לְמָקוֹם
שֶׁבַּשָּׁמַיִם ". הוּא הָיָה אוֹמֵר שֶׁלֹּא
יְהֵא אָדָם מְבַזֶּה אֶת חֲבֵרוֹ וְלֹא יְהֵא מַנִּיחַ
לְכָל מִצְוָה שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹתָהּ שֶׁכֵּן מָצִינוּ
בְּכָל מִצְוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה שֶׁאֵין אָדָם יוֹדֵעַ מַתַּן
שְׂכָרָן שֶׁל מִצְוֹת וְאֵין אָדָם יוֹדֵעַ שְׂכַר עֲבֵרוֹת
שֶׁל עֲבֵרוֹת וְחֶשְׁבּוֹן שֶׁל מִצְוָה כְּנֶגֶד עֲבֵרָה
וְעֲבֵרָה כְּנֶגֶד מִצְוָה וְתַקָּנָה אַחַת כְּנֶגֶד עֲבֵרָה
וְעֲבֵרָה אַחַת כְּנֶגֶד תַּקָּנָה וְאֵין אָדָם יוֹדֵעַ
בְּמַה שֶּׁכָּתוּב " וְהַקְּטֹרֶת מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ
מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ " אֶלָּא לְהַגִּיד שִׁבְחָן שֶׁל
מַעֲשִׂים טוֹבִים שֶׁהַקְּטֹרֶת עָמְדָה בִּזְכוּתָן
שֶׁל מַעֲשִׂים טוֹבִים וְכָל מִי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ לַעֲשׂוֹת
מִצְוָה וְאֵינוֹ עוֹשֶׂה הֲרֵי זֶה מְקַטְרֵג עַל עַצְמוֹ
וְעַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ וְכָל מִי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ לִמְנוֹעַ
מִן הָעֲבֵרָה וְאֵינוֹ מוֹנֵעַ הֲרֵי זֶה מְקַטְרֵג עַל
עַצְמוֹ וְעַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ וְכָל מִי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ
לִמְנוֹעַ מִן הָעֲבֵרָה וְאֵינוֹ מוֹנֵעַ הֲרֵי זֶה מְקַטְרֵג
עַל עַצְמוֹ וְעַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ וְכָל מִי שֶׁיֵּשׁ
בְּיָדוֹ לִמְנוֹעַ מִן הָעֲבֵרָה וְאֵינוֹ מוֹנֵעַ הֲרֵי זֶה
מְקַטְרֵג עַל עַצְמוֹ וְעַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ וְכָל מִי
שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ לִמְנוֹעַ מִן הָעֲבֵרָה וְאֵינוֹ מוֹנֵעַ
הֲרֵי זֶה מְקַטְרֵג עַל עַצְמוֹ וְעַל כָּל הָעוֹלָם כֻּלּוֹ
וְכָל מִי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ לִמְנוֹעַ מִן הָעֲבֵרָה וְאֵינוֹ
מוֹנֵעַ הֲרֵי זֶה מְקַטְרֵג עַל עַצְמוֹ וְעַל כָּל הָעוֹלָם
כֻּלּוֹ וְכָל מִי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ לִמְנוֹעַ מִן הָעֲבֵרָה
וְאֵינוֹ מוֹנֵעַ הֲרֵי זֶה מְקַטְרֵג עַל עַצְמוֹ וְעַל כָּל
הָעוֹלָם כֻּלּוֹ וְכָל מִי שֶׁיֵּשׁ בְּיָדוֹ לִמְנוֹעַ מִן
הָעֲבֵרָה וְאֵינוֹ מוֹנֵעַ

ר' מאיר

הפרק הששי

שהוא מכמיר בלשון המשנה

בתוך שבחו בהם ובמשנתם

משנה הפרק־ה הלל של מסכת יבמות "

זה דברי מאיר וחכמים אומרים בבית הכנסת אף
זה שנו מכמיים ר' מאיר ז"ל מתוך שמאמרי פרק
היום ובלשון המשנה היום שנויה אבל מינה משמע
מתחילת המשנה כלומר בלשון המשנה כלומר בריית
מאיר ז"ל שהוא מכמין להודיע שבח לבריות היום ולזה
אמרו בתלמידיה ומאיר זכיה הוה בתלמידים "

ולפי שפי עכשיו כל הפרקים הם משנה לפיכ
אמר על התלמידים שהיו מכמין לו ' ומפני זה נתן להטיל מומי
בריות בתוכה ' ומאיר אומר אלא חכמה שבה לו ' חכמה
שלמדתיך בלא טרחה ויגיעה

ברוּם משלי (שם) כן "

מה בינה לי בעבור ׀ שלמה מדבר בשבוח התורה ׀ ואני לא למדתי ולא שמעתי ולא ידעתי ולא ראיתי שלמדוה אחרים ׀ לי אמה ותושיה ׀ שלבדה התורה מכוונת כראוי ׀ שהיא תושיה ליוצרה בלבד ׀ ותבונה לי ׀ שיש לי בה תבונה מאת עצמי ׀ ואפי׳ לכתי לחוכמות אחרות ׀ שיש להם ג׳ חלקים ׀ אין לי בהם כלום ׀ שכל חלקי החכמות הם בלתי מועילים ׀ ואינם מגיעים לתכלית ׀ אבל התורה מועלת בכל חלקיה ׀ שהיא מגעת לתכלית ׀ ומביאה לידי מעשה ׀ ולכן אמר לי בינה ׀ ולי גבורה ׀ שיש בה כח ׀ לעמוד בכל מלחמה ׀ ולהשיב על כל קושיא ׀ ולהוכיח כל מי שיחלוק עליה ׀ ולהפיל כל מחשבות הרעות ׀ שיעלו על לב מי שיעסוק בה ׀ ולכן אמר לי עצה ותושיה ׀ שהיא מיעצת ומשכלת את כל מי שיעסוק בה ׀ ומשפיעה לו שכל ובינה ׀ ומלמדת אותו דרכי ה׳ ׀ ומישרת לפניו את הדרך הישרה ׀ ומזהירתו מן הדרכים הרעות ׀ ומן המחשבות הרעות ׀ ומן המעשים הרעים ׀ ומן הדברים הרעים ׀ ומן הרעות ׀ ומן הפגעים ׀ ומן המקרים ׀ ומן הנסיונות ׀ ומן הצרות ׀ ומן הפורעניות ׀ ומן הגיהנם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם נזק לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם הפסד לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם היזק לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם קלקול לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם חבלה לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם מיתה לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם אבדן לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם עונש לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם ענוש לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם יסורים לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם ייסורין לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם מכות לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם מלקות לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם עונשין לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם פורעניות לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם גיהנם לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם מיתה לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם אבדן לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם חבלה לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם קלקול לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם היזק לאדם ׀ ומן כל הדברים שיש בהם הפסד

בְּהַלְמוּד תּוֹרָה הֲרֵי זֶה מְהַפֵּךְ
שְׁמוֹתָיו וּמְסוֹבְבָהּ מַחֲלִיף וּמַחֲלִיף
בְּמוֹהּ ״ מִי כְּיִשְׂרָאֵל (מ״ר יהושע בן לוי וכו׳ . מגדיר
היום בהכתרו) . הַם קוֹל מְיַחֵד מַלְאָךְ
שֶׁכָּל מַה שֶּׁהָיוּ וְיִהְיֶה בְּפִי שְׁמוֹנָה בְּיוֹתוֹ הַמְּנַשֵּׁבָה
וְלֹא מַה שֶּׁהָיוּ כְּמַדְּרִיךְ עַל הַחֲרִיס . וְהַקּוֹל
נִשְׁמָע לוֹ מִבֵּין שְׁנֵי הַחֲרִיס וְהַמְּעֹרוֹת שֶׁבַּסְּלָעִים .
מַהוּ תָּמִיד מִיכָּאֵל שֶׁהָיָה בַּר הוֹרָה לְפִיכָךְ הָיוּ
נִשְׁמָעִים מִשָּׁם . מִשֶּׁלְּבָנָה שֶׁל תּוֹרָה מִשְׁלְבִין
שֶׁיִּשְׂרָאֵל מִתּוֹ הַתּוֹרָה שֶׁיִּהְיֶה לָהּ שִׁעוּר . כְּנֶגֶד הַיּוֹם
שֶׁיִּשְׂרָאֵל מִתּוֹ הַתּוֹרָה . כְּנֶגֶד מַה וְהָא . כְּנֶגֶד
מַהְפֵּכוֹתֶיהָ וְכֵן . וְלִשְׁנֵי וְיַעֲשֶׂה בָּהּ וּבְנֵי מִבְּנֵי
מִשְׁרְבִיטָן שֶׁל כּוֹס וְהָא . וְלִשְׁנֵי וְיַעֲשֶׂה בָּהּ וּבְנֵי מִבְּנֵי
מַהְפֵּכוֹתֶיהָ וְכֵן . שֶׁהֲרֵי הוּא מְשַׁבְּחָהּ . שֶׁאֲמַר כּוֹס וְהָב
הַבָּא בְּיָדוֹ הַמּוֹבִיר שְׁמוֹר מִשְׁמוֹר עַל הַיַּיִן בְּמִשְׁפְּטֵי
הַתּוֹרָה מִמּוֹס הוּא כְּמִנְהָגָהּ זוֹ
הַמַּסִּיחִים אֶצְלוֹ בְּלִמּוּד תּוֹרָה מִמּוֹס הוּא כְּמִנְהָגָהּ זוֹ
וּמִשּׁוּם כָּךְ אֵינָהּ נִכְתָּב אֶצְלוֹ " וְכָךְ תַּלְמִיד חָכָם
שְׁמִיעָתוֹ כָּךְ אֵינָהּ נִכְתָּב אֶצְלוֹ " שׁוֹמֵעַ שֶׁאֵינוֹ
הַבָּא שְׁלֵמָה עַל בְּנֵי תּוֹרָה שֶׁכֵּן הָיָה שְׁלֵמָה (מ״ר כל
דְּבָרָיו מְשׁוּן מָשָׁל . הוּא שׁוֹמֵעַ תּוֹכְחוֹת וְלֹא בְּמוּתוֹ . אֵינָהּ
מֵאֵשׁ שֶׁהַתּוֹרָה מְשֻׁשָּׁה בָּהּ . וְשׁוֹמֵעַ (מ״ר וְהַלּוֹמֵד מֵעֲשֵׂה
כְּמִי שֶׁלֹּא הָיָה בְּתוֹרָה שֶׁכֵּן הָיָה שְׁלֵמָה וְכֵן
עַל הַיַּיִן הָיָה וְכוּ . חֲרוֹת עַל הַלּוּחוֹת נִשְׁמָה בֶּן מוּחָיִן עַל
עַסְקֵי הַלּוּחוֹת שֶׁכֵּן מִדְּבָרָיו מוּתָּר וּמִשְׁמִישׁ לְפִיכָךְ
וְכֵן כְּתוּב בְּסֵפֶר בֶּן סִירָא סְלָסְלָהּ וְתָרוֹמֵם וְכֵן נְתִיבִים
מִשְׁבָּר " וְמַמְחָה מַחֲלִיף . פִּי מְכַוְּנִי בְּפֶרֶק יֵשׁ מַכְנִיסִין
שֶׁהַתּוֹרָה מְדַבֶּרֶת לְפִי שְׁמַחְ לְמִשְׁלָהּ וְתַדְבֵּר (מ״ר
הַמְּשׁוּבָּח " שֶׁכֵּן חֲבֵרַיִּם שְׁמִיעָתוֹ שְׁמִיעָה לוֹ
וּמִשְׁתַּכֵּחַ לְהוּן . מִשֶּׁהוּא יוֹדֵעַ כו׳
לְקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרָתִי אַל ג׳
טוֹב . וְאֵין טוֹב אֶלָּא תּוֹרָה שֶׁנֶּאֱמַר כִּי
חָכְמִים יַחְלִיל וְהַמְּיֻחָסִים יַחֲלִיל ג׳
וְאֵין כָּבוֹד אֶלָּא תּוֹרָה . שֶׁנֶּאֱמַר כָּבוֹד
כָּמוֹהּ וְכָמוֹהּ שֶׁתַּרְבֶּה לְהַחֲזִיק בּוֹ כָּבוֹד
רַבּוֹ וּמוֹרָא רַבּוֹ וּמוֹרָא שֶׁל רַבּוֹ
פֶּרֶק מָתַי הַלֵּכָה וּמָתַי פְּסִיק וּמָתַי
וְהַלְמוּד מַחֲבִיר פֶּרֶק וּמָתַי הַלֵּכָה
בְּמוֹהּ ״ מִי כְּיִשְׂרָאֵל (מ״ר יהושע בן לוי וכו׳ . מגדיר
היום בהכתרו) . הַם קוֹל מְיַחֵד מַלְאָךְ
שֶׁכָּל מַה שֶּׁהָיוּ וְיִהְיֶה בְּפִי שְׁמוֹנָה בְּיוֹתוֹ הַמְּנַשֵּׁבָה
וְלֹא מַה שֶּׁהָיוּ כְּמַדְּרִיךְ עַל הַחֲרִיס . וְהַקּוֹל
נִשְׁמָע לוֹ מִבֵּין שְׁנֵי הַחֲרִיס וְהַמְּעֹרוֹת שֶׁבַּסְּלָעִים .
מַהוּ תָּמִיד מִיכָּאֵל שֶׁהָיָה בַּר הוֹרָה לְפִיכָךְ הָיוּ
נִשְׁמָעִים מִשָּׁם . מִשֶּׁלְּבָנָה שֶׁל תּוֹרָה מִשְׁלְבִין
שֶׁיִּשְׂרָאֵל מִתּוֹ הַתּוֹרָה שֶׁיִּהְיֶה לָהּ שִׁעוּר . כְּנֶגֶד הַיּוֹם
שֶׁיִּשְׂרָאֵל מִתּוֹ הַתּוֹרָה . כְּנֶגֶד מַה וְהָא . כְּנֶגֶד
מַהְפֵּכוֹתֶיהָ וְכֵן . וְלִשְׁנֵי וְיַעֲשֶׂה בָּהּ וּבְנֵי מִבְּנֵי
מִשְׁרְבִיטָן שֶׁל כּוֹס וְהָא . וְלִשְׁנֵי וְיַעֲשֶׂה בָּהּ וּבְנֵי מִבְּנֵי
מַהְפֵּכוֹתֶיהָ וְכֵן . שֶׁהֲרֵי הוּא מְשַׁבְּחָהּ . שֶׁאֲמַר כּוֹס וְהָב
הַבָּא בְּיָדוֹ הַמּוֹבִיר שְׁמוֹר מִשְׁמוֹר עַל הַיַּיִן בְּמִשְׁפְּטֵי
הַתּוֹרָה מִמּוֹס הוּא כְּמִנְהָגָהּ זוֹ
הַמַּסִּיחִים אֶצְלוֹ בְּלִמּוּד תּוֹרָה מִמּוֹס הוּא כְּמִנְהָגָהּ זוֹ
וּמִשּׁוּם כָּךְ אֵינָהּ נִכְתָּב אֶצְלוֹ " וְכָךְ תַּלְמִיד חָכָם
שְׁמִיעָתוֹ כָּךְ אֵינָהּ נִכְתָּב אֶצְלוֹ " שׁוֹמֵעַ שֶׁאֵינוֹ
הַבָּא שְׁלֵמָה עַל בְּנֵי תּוֹרָה שֶׁכֵּן הָיָה שְׁלֵמָה (מ״ר כל
דְּבָרָיו מְשׁוּן מָשָׁל . הוּא שׁוֹמֵעַ תּוֹכְחוֹת וְלֹא בְּמוּתוֹ . אֵינָהּ
מֵאֵשׁ שֶׁהַתּוֹרָה מְשֻׁשָּׁה בָּהּ . וְשׁוֹמֵעַ (מ״ר וְהַלּוֹמֵד מֵעֲשֵׂה
כְּמִי שֶׁלֹּא הָיָה בְּתוֹרָה שֶׁכֵּן הָיָה שְׁלֵמָה וְכֵן
עַל הַיַּיִן הָיָה וְכוּ . חֲרוֹת עַל הַלּוּחוֹת נִשְׁמָה בֶּן מוּחָיִן עַל
עַסְקֵי הַלּוּחוֹת שֶׁכֵּן מִדְּבָרָיו מוּתָּר וּמִשְׁמִישׁ לְפִיכָךְ
וְכֵן כְּתוּב בְּסֵפֶר בֶּן סִירָא סְלָסְלָהּ וְתָרוֹמֵם וְכֵן נְתִיבִים
מִשְׁבָּר " וְמַמְחָה מַחֲלִיף . פִּי מְכַוְּנִי בְּפֶרֶק יֵשׁ מַכְנִיסִין
שֶׁהַתּוֹרָה מְדַבֶּרֶת לְפִי שְׁמַחְ לְמִשְׁלָהּ וְתַדְבֵּר (מ״ר
הַמְּשׁוּבָּח " שֶׁכֵּן חֲבֵרַיִּם שְׁמִיעָתוֹ שְׁמִיעָה לוֹ
וּמִשְׁתַּכֵּחַ לְהוּן . מִשֶּׁהוּא יוֹדֵעַ כו׳

בְּמִדְבַּר סִינַי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר׃
שְׂאוּ אֶת רֹאשׁ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת כָּל זָכָר לְגֻלְגְּלֹתָם׃
מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל תִּפְקְדוּ אֹתָם לְצִבְאֹתָם אַתָּה וְאַהֲרֹן׃
וְאִתְּכֶם יִהְיוּ לְאִישׁ לְאִישׁ מַטֶּה לְבֵית אָבֹת הוּא׃
וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יַעַמְדוּ אִתְּכֶם לִרְאוּבֵן אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר׃
לְשִׁמְעוֹן שְׁלֻמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי׃
לִיהוּדָה נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב׃
לְיִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר׃
לִזְבֻלֻן אֱלִיאָב בֶּן חֵלוֹן׃
לִבְנֵי יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד לִמְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר׃
לְבִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעֹנִי׃
לְדָן אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי׃
לְאָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן עָכְרָן׃
לְגָד אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל׃
לְנַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן עֵינָן׃
אֵלֶּה קְרוּאֵי הָעֵדָה נְשִׂיאֵי מַטּוֹת אֲבוֹתָם רָאשֵׁי אַלְפֵי יִשְׂרָאֵל הֵמָּה׃
וַיִּקַּח מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן אֶת הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר נִקְּבוּ בְּשֵׁמוֹת׃
וְאֶת כָּל הָעֵדָה הִקְהִילוּ בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי וַיִּתְיַלְּדוּ עַל מִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם׃
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וַיִּפְקְדֵם בְּמִדְבַּר סִינָי׃
וַיִּהְיוּ בְּנֵי רְאוּבֵן בְּכֹר יִשְׂרָאֵל תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה רְאוּבֵן שִׁשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
לִבְנֵי שִׁמְעוֹן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם פְּקֻדָיו בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת לְגֻלְגְּלֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה שִׁמְעוֹן תִּשְׁעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת׃
לִבְנֵי גָד תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה גָד חֲמִשָּׁה וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃
לִבְנֵי יְהוּדָה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יְהוּדָה שִׁשָּׁה וְשִׁבְעִים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
לִבְנֵי יִשָּׂשכָר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה יִשָּׂשכָר אַרְבָּעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
לִבְנֵי זְבוּלֻן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה זְבוּלֻן שִׁבְעָה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
לִבְנֵי יוֹסֵף לִבְנֵי אֶפְרַיִם תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אֶפְרַיִם אַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
לִבְנֵי מְנַשֶּׁה תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה מְנַשֶּׁה שְׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמָאתָיִם׃
לִבְנֵי בִנְיָמִן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה בִנְיָמִן חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
לִבְנֵי דָן תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה דָן שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת׃
לִבְנֵי אָשֵׁר תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה אָשֵׁר אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
לִבְנֵי נַפְתָּלִי תּוֹלְדֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא׃
פְּקֻדֵיהֶם לְמַטֵּה נַפְתָּלִי שְׁלֹשָׁה וַחֲמִשִּׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת׃
אֵלֶּה פְּקוּדֵי אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל שְׁנֵים עָשָׂר אִישׁ אִישׁ לְבֵית אֲבֹתָיו הָיוּ׃
וַיִּהְיוּ כָּל פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה כֹּל יֹצֵא צָבָא בְּיִשְׂרָאֵל׃
וַיִּהְיוּ כָּל הַפְּקוּדִים שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃
וְהַלְוִיִּם לְמַטֵּה אֲבֹתָם לֹא הָפְקַד בְּתוֹכָם׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
רַק אֶת מַטֵּה לֵוִי לֹא תִפְקֹד וְאֶת רֹאשָׁם לֹא תִשָּׂא בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וְאַתָּה הַפְקֵד אֶת הַלְוִיִּם עַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְעַל כָּל כֵּלָיו וְעַל כָּל אֲשֶׁר לוֹ הֵם יִשְׂאוּ אֶת מִשְׁכָּן וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְהֵם יְשָׁרְתוּהוּ וְסָבִיב לַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ׃
וּבִנְסֹעַ הַמִּשְׁכָּן יוֹרִדוּ הַלְוִיִּם אֹתוֹ וּבְחֲנֹת הַמִּשְׁכָּן יָקִימוּ הַלְוִיִּם אֹתוֹ וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃
וְחָנוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ עַל מַחֲנֵהוּ וְאִישׁ עַל דִּגְלוֹ לְצִבְאֹתָם׃
וְהַלְוִיִּם יַחֲנוּ סָבִיב לְמִשְׁכַּן הָעֵדֻת וְלֹא יִהְיֶה קֶצֶף עַל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְשָׁמְרוּ הַלְוִיִּם אֶת מִשְׁמֶרֶת מִשְׁכַּן הָעֵדֻת׃
וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ׃
וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמוֹת מִבֶּן עֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה לְגֻלְגְּלֹתָם׃
כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה בְּפְקוּדֵיהֶם שְׁנַיִם וְעֶשְׂרִים אֶלֶף׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
הַקְרֵב אֶת מַטֵּה לֵוִי וְהַעֲמַדְתָּ אֹתוֹ לִפְנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְשֵׁרְתוּ אֹתוֹ׃
וְשָׁמְרוּ אֶת מִשְׁמַרְתּוֹ וְאֶת מִשְׁמֶרֶת כָּל הָעֵדָה לִפְנֵי אֹהֶל מוֹעֵד לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃
וְשָׁמְרוּ אֵת כָּל כְּלֵי אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲבֹד אֶת עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן׃
וְנָתַתָּה אֶת הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְתֻנִים הֵם נְתֻנִים הֵם לוֹ מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וְאֶת אַהֲרֹן וְאֶת בָּנָיו תִּפְקֹד וְשָׁמְרוּ אֶת כְּהֻנָּתָם וְהַזָּר הַקָּרֵב יוּמָת׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
וְאֲנִי הִנֵּה לָקַחְתִּי אֶת הַלְוִיִּם מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל בְּכוֹר פֶּטֶר רֶחֶם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּם׃
כִּי לִי כָל בְּכוֹר בְּיוֹם הַכֹּתִי כָל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הִקְדַּשְׁתִּי לִי כָל בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאָדָם עַד בְּהֵמָה לִי יִהְיוּ אֲנִי יְהוָה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַּר סִינַי לֵאמֹר׃
פְּקֹד אֶת בְּנֵי לֵוִי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפְּחֹתָם כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה תִּפְקְדֵם׃
וַיִּפְקֹד מֹשֶׁה עַל פִּי יְהוָה כַּאֲשֶׁר צֻוָּה׃
וַיִּהְיוּ בְּנֵי לֵוִי בְּשֵׁמוֹת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן מַחְלִי וְשִׁמְעִי׃
וּבְנֵי קְהָת עַמְרָם וְיִצְהָר חֶבְרוֹן וְעֻזִּיאֵל׃
וּבְנֵי מְרָרִי מַחְלִי וּמוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַלֵּוִי לְבֵית אֲבֹתָם׃
לְגֵרְשׁוֹן מִשְׁפַּחַת הַלִּבְנִי וּמִשְׁפַּחַת הַשִּׁמְעִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי׃
פְּקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה פְּקֻדֵיהֶם שִׁבְעַת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת׃
מִשְׁפְּחֹת הַגֵּרְשֻׁנִּי אַחֲרֵי הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ יָמָּה׃
וְנָשִׂיא בֵּית אָב לְגֵרְשֻׁנִּי אֶלְיָסָף בֶּן לָאֵל׃
וּמִשְׁמֶרֶת בְּנֵי גֵרְשׁוֹן בְּאֹהֶל מוֹעֵד הַמִּשְׁכָּן וְהָאֹהֶל מִכְסֵהוּ וּמָסַךְ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְקַלְעֵי הֶחָצֵר וְאֶת הַמָּסָךְ לְפֶתַח הֶחָצֵר אֲשֶׁר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב וְאֶת מֵיתָרָיו לְכָל עֲבֹדָתוֹ׃
וּלְקְהָת מִשְׁפַּחַת הָעַמְרָמִי וּמִשְׁפַּחַת הַיִּצְהָרִי וּמִשְׁפַּחַת הַחֶבְרוֹנִי וּמִשְׁפַּחַת הָעֻזִּיאֵלִי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי׃
בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה שְׁמֹנַת אֲלָפִים וְשֵׁשׁ מֵאוֹת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ׃
מִשְׁפְּחֹת בְּנֵי קְהָת יַחֲנוּ עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן תֵּימָנָה׃
וְנָשִׂיא בֵּית אָב לְמִשְׁפְּחֹת הַקְּהָתִי אֱלִיצָפָן בֶּן עֻזִּיאֵל׃
וּמִשְׁמַרְתָּם אֲרוֹן וְהַשֻּׁלְחָן וְהַמְּנֹרָה וְהַמִּזְבְּחֹת וּכְלֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר יְשָׁרְתוּ בָהֶם וְהַמָּסָךְ וְכָל עֲבֹדָתוֹ׃
וְנָשִׂיא נְשִׂיאִם אֶלְעָזָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן פְּקוּדַת שֹׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת הַקֹּדֶשׁ׃
לִבְנֵי מְרָרִי מִשְׁפַּחַת הַמַּחְלִי וּמִשְׁפַּחַת הַמּוּשִׁי אֵלֶּה הֵם מִשְׁפְּחֹת מְרָרִי׃
וּפְקֻדֵיהֶם בְּמִסְפַּר כָּל זָכָר מִבֶּן חֹדֶשׁ וָמַעְלָה שִׁשֶּׁת אֲלָפִים וּמָאתָיִם׃
וְנָשִׂיא בֵּית אָב לְמִשְׁפְּחֹת מְרָרִי צוּרִיאֵל בֶּן אֲבִיחָיִל עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ צָפֹנָה׃
וּפְקֻדַּת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי מְרָרִי קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן וּבְרִיחוֹ וְעַמֻּדָיו וַאֲדָנָיו וְכָל כֵּלָיו וְכָל עֲבֹדָתוֹ׃
וְעַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב וַאֲדָנֵיהֶם וִיתֵדֹתָם וּמֵיתְרֵיהֶם׃
וּפְקֻדֵי אֲשֶׁר יִפְקְדוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם לְבֵית אֲבֹתָם׃
מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל בָּא לַצָּבָא לַעֲבֹדַת עֲבֹדָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃
וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם לְמִשְׁפְּחֹתָם אַלְפַּיִם וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים׃
אֵלֶּה פְּקוּדֵי מִשְׁפְּחֹת הַמְּרָרִי אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פִּי יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה׃
כָּל הַפְּקוּדִים אֲשֶׁר פָּקַד מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּנְשִׂיאֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַלְוִיִּם לְמִשְׁפְּחֹתָם וּלְבֵית אֲבֹתָם׃
מִבֶּן שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָמַעְלָה וְעַד בֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה כָּל בָּא לַעֲבֹד עֲבֹדַת עֲבֹדָה וַעֲבֹדַת מַשָּׂא בְּאֹהֶל מוֹעֵד׃
וַיִּהְיוּ פְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וַחֲמֵשׁ מֵאוֹת וַחֲמִשִּׁים׃
עַל פִּי יְהוָה פֻּקְדוּ בְּיַד מֹשֶׁה אִישׁ אִישׁ עַל עֲבֹדָתוֹ וְעַל מַשָּׂאוֹ וּפְקֻדָיו אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיְשַׁלְּחוּ מִן הַמַּחֲנֶה כָּל צָרוּעַ וְכָל זָב וְכֹל טָמֵא לָנָפֶשׁ׃
מִזָּכָר עַד נְקֵבָה תְּשַׁלֵּחוּ אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה תְּשַׁלְּחוּם וְלֹא יְטַמְּאוּ אֶת מַחֲנֵיהֶם אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָם׃
וַיַּעֲשׂוּ כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְשַׁלְּחוּ אֹתָם אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַעֲשׂוּ מִכָּל חַטֹּאת הָאָדָם לִמְעֹל מַעַל בַּיהוָה וְאָשְׁמָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא׃
וְהִתְוַדּוּ אֶת חַטָּאתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ וְהֵשִׁיב אֶת אֲשָׁמוֹ בְּרֹאשׁוֹ וַחֲמִשִׁתָיו יֹסֵף עָלָיו וְנָתַן לַאֲשֶׁר אָשַׁם לוֹ׃
וְאִם אֵין לָאִישׁ גֹּאֵל לְהָשִׁיב הָאָשָׁם אֵלָיו הָאָשָׁם הַמּוּשָׁב לַיהוָה לַכֹּהֵן מִלְּבַד אֵיל הַכִּפֻּרִים אֲשֶׁר יְכַפֶּר בּוֹ עָלָיו׃
וְכָל תְּרוּמָה לְכָל קָדְשֵׁי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יַקְרִיבוּ לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃
וְאִישׁ אֶת קָדָשָׁיו לוֹ יִהְיוּ אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לַכֹּהֵן לוֹ יִהְיֶה׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אִישׁ כִּי תִשְׂטֶה אִשְׁתּוֹ וּמָעֲלָה בּוֹ מָעַל׃
וְשָׁכַב אִישׁ אֹתָהּ שִׁכְבַת זֶרַע וְנֶעְלַם מֵעֵינֵי אִישָׁהּ וְנִסְתְּרָה וְהִיא נִטְמָאָה וְעֵד אֵין בָּהּ וְהִוא לֹא נִתְפָּשָׂה׃
וְעָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ וְהִוא נִטְמָאָה אוֹ עָבַר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנֵּא אֶת אִשְׁתּוֹ וְהִוא לֹא נִטְמָאָה׃
וְהֵבִיא הָאִישׁ אֶת אִשְׁתּוֹ אֶל הַכֹּהֵן וְהֵבִיא אֶת קָרְבָּנָהּ עָלֶיהָ עֲשִׂירִת הָאֵפָה קֶמַח שְׂעֹרִים לֹא יִצֹק עָלָיו שֶׁמֶן וְלֹא יִתֵּן עָלָיו לְבֹנָה כִּי מִנְחַת קְנָאֹת הִוא מִנְחַת זִכָּרוֹן מַזְכֶּרֶת עָוֹן׃
וְהִקְרִיב אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְהֶעֱמִדָהּ לִפְנֵי יְהוָה׃
וְלָקַח הַכֹּהֵן מַיִם קְדֹשִׁים בִּכְלִי חָרֶשׂ וּמִן הֶעָפָר אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּקַרְקַע הַמִּשְׁכָּן יִקַּח הַכֹּהֵן וְנָתַן אֶל הַמָּיִם׃
וְהֶעֱמִיד הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וּפָרַע אֶת רֹאשׁ הָאִשָּׁה וְנָתַן עַל כַּפֶּיהָ אֶת מִנְחַת הַזִּכָּרוֹן מִנְחַת קְנָאֹת הִוא וּבְיַד הַכֹּהֵן יִהְיוּ מֵי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים׃
וְהִשְׁבִּיעַ אֹתָהּ הַכֹּהֵן וְאָמַר אֶל הָאִשָּׁה אִם לֹא שָׁכַב אִישׁ אוֹתָךְ וְאִם לֹא שָׂטִית טֻמְאָה תַּחַת אִישֵׁךְ הִנָּקִי מִמֵּי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה׃
וְאַתְּ כִּי שָׂטִית תַּחַת אִישֵׁךְ וְכִי נִטְמֵאת וַיִּתֵּן אִישׁ בָּךְ אֶת שְׁכָבְתּוֹ זוּלָתִי אִישֵׁךְ׃
וְהִשְׁבִּיעַ הַכֹּהֵן אֶת הָאִשָּׁה בִּשְׁבֻעַת הָאָלָה וְאָמַר הַכֹּהֵן לָאִשָּׁה יִתֵּן יְהוָה אוֹתָךְ לְאָלָה וְלִשְׁבֻעָה בְּתוֹךְ עַמֵּךְ בְּתֵת יְהוָה אֶת יְרֵכֵךְ נֹפֶלֶת וְאֶת בִּטְנֵךְ צָבָה׃
וּבָאוּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים הָאֵלֶּה בְּמֵעַיִךְ לְצַבּוֹת בֶּטֶן וְלַהַפִּיל יָרֵךְ וְאָמְרָה הָאִשָּׁה אָמֵן אָמֵן׃
וְכָתַב אֶת הָאָלוֹת הָאֵלֶּה הַכֹּהֵן בַּסֵּפֶר וּמָחָה אֶל מֵי הַמָּרִים׃
וְהִשְׁקָה אֶת הָאִשָּׁה אֶת מֵי הַמָּרִים הַמְאָרְרִים וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים׃
וְלָקַח הַכֹּהֵן מִיַּד הָאִשָּׁה אֶת מִנְחַת הַקְּנָאָה וְהֵנִיף אֶת הַמִּנְחָה לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיב אֹתָהּ אֶל הַמִּזְבֵּחַ׃
וְקָמַץ הַכֹּהֵן מִן הַמִּנְחָה אֶת אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה וְאַחַר יַשְׁקֶה אֶת הָאִשָּׁה אֶת הַמָּיִם׃
וְהִשְׁקָהּ אֶת הַמַּיִם וְהָיְתָה אִם נִטְמְאָה וַתִּמְעֹל מַעַל בְּאִישָׁהּ וּבָאוּ בָהּ הַמַּיִם הַמְאָרְרִים לְמָרִים וְצָבְתָה בִטְנָהּ וְנָפְלָה יְרֵכָהּ וְהָיְתָה הָאִשָּׁה לְאָלָה בְּקֶרֶב עַמָּהּ׃
וְאִם לֹא נִטְמְאָה הָאִשָּׁה וּטְהֹרָה הִוא וְנִקְּתָה וְנִזְרְעָה זָרַע׃
זֹאת תּוֹרַת הַקְּנָאֹת אֲשֶׁר תִּשְׂטֶה אִשָּׁה תַּחַת אִישָׁהּ וְנִטְמָאָה׃
אוֹ אִישׁ אֲשֶׁר תַּעֲבֹר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנָּא אֶת אִשְׁתּוֹ וְהֶעֱמִיד אֶת הָאִשָּׁה לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה לָהּ הַכֹּהֵן אֵת כָּל הַתּוֹרָה הַזֹּאת׃
וְנָקָה הָאִישׁ מֵעָוֹן וְהָאִשָּׁה הַהִוא תִּשָּׂא אֶת עֲוֹנָהּ׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יַפְלִא לִנְדֹּר נֶדֶר נָזִיר לְהַזִּיר לַיהוָה׃
מִיַּיִן וְשֵׁכָר יַזִּיר חֹמֶץ יַיִן וְחֹמֶץ שֵׁכָר לֹא יִשְׁתֶּה וְכָל מִשְׁרַת עֲנָבִים לֹא יִשְׁתֶּה וַעֲנָבִים לַחִים וִיבֵשִׁים לֹא יֹאכֵל׃
כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ מִכֹּל אֲשֶׁר יֵעָשֶׂה מִגֶּפֶן הַיַּיִן מֵחַרְצַנִּים וְעַד זָג לֹא יֹאכֵל׃
כֹּל יְמֵי נֶדֶר נִזְרוֹ תַּעַר לֹא יַעֲבֹר עַל רֹאשׁוֹ עַד מְלֹאת הַיָּמִם אֲשֶׁר יַזִּיר לַיהוָה קָדוֹשׁ יִהְיֶה גַּדֵּל פֶּרַע שְׂעַר רֹאשׁוֹ׃
כֹּל יְמֵי הַזִּירוֹ עַל נֶפֶשׁ מֵת לֹא יָבֹא׃
לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לְאָחִיו וּלְאַחֹתוֹ לֹא יִטַּמָּא לָהֶם בְּמֹתָם כִּי נֵזֶר אֱלֹהָיו עַל רֹאשׁוֹ׃
כֹּל יְמֵי נִזְרוֹ קָדֹשׁ הוּא לַיהוָה׃
וְכִי יָמֹת מֵת עָלָיו בְּפֶתַע פִּתְאֹם וְטִמֵּא רֹאשׁ נִזְרוֹ וְגִלַּח רֹאשׁוֹ בְּיוֹם טָהֳרָתוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יְגַלְּחֶנּוּ׃
וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי יָבִיא שְׁתֵּי תֹרִים אוֹ שְׁנֵי בְנֵי יוֹנָה אֶל הַכֹּהֵן אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶחָד לְחַטָּאת וְאֶחָד לְעֹלָה וְכִפֶּר עָלָיו מֵאֲשֶׁר חָטָא עַל הַנָּפֶשׁ וְקִדַּשׁ אֶת רֹאשׁוֹ בַּיּוֹם הַהוּא׃
וְהִזִּיר לַיהוָה אֶת יְמֵי נִזְרוֹ וְהֵבִיא כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ לְאָשָׁם וְהַיָּמִים הָרִאשֹׁנִים יִפֹּלוּ כִּי טָמֵא נִזְרוֹ׃
וְזֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר בְּיוֹם מְלֹאת יְמֵי נִזְרוֹ יָבִיא אֹתוֹ אֶל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃
וְהִקְרִיב אֶת קָרְבָּנוֹ לַיהוָה כֶּבֶשׂ בֶּן שְׁנָתוֹ תָּמִים אֶחָד לְעֹלָה וְכַבְשָׂה אַחַת בַּת שְׁנָתָהּ תְּמִימָה לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד תָּמִים לִשְׁלָמִים׃
וְסַל מַצּוֹת סֹלֶת חַלֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם׃
וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן לִפְנֵי יְהוָה וְעָשָׂה אֶת חַטָּאתוֹ וְאֶת עֹלָתוֹ׃
וְאֶת הָאַיִל יַעֲשֶׂה זֶבַח שְׁלָמִים לַיהוָה עַל סַל הַמַּצּוֹת וְעָשָׂה הַכֹּהֵן אֶת מִנְחָתוֹ וְאֶת נִסְכּוֹ׃
וְגִלַּח הַנָּזִיר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד אֶת רֹאשׁ נִזְרוֹ וְלָקַח אֶת שְׂעַר רֹאשׁ נִזְרוֹ וְנָתַן עַל הָאֵשׁ אֲשֶׁר תַּחַת זֶבַח הַשְּׁלָמִים׃
וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת הַזְּרֹעַ בְּשֵׁלָה מִן הָאַיִל וְחַלַּת מַצָּה אַחַת מִן הַסַּל וְרָקִיק מַצָּה אֶחָד וְנָתַן עַל כַּפֵּי הַנָּזִיר אַחַר הִתְגַּלְּחוֹ אֶת נִזְרוֹ׃
וְהֵנִיף אֹתָם הַכֹּהֵן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה קֹדֶשׁ הוּא לַכֹּהֵן עַל חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְעַל שׁוֹק הַתְּרוּמָה וְאַחַר יִשְׁתֶּה הַנָּזִיר יָיִן׃
זֹאת תּוֹרַת הַנָּזִיר אֲשֶׁר יִדֹּר קָרְבָּנוֹ לַיהוָה עַל נִזְרוֹ מִלְּבַד אֲשֶׁר תַּשִּׂיג יָדוֹ כְּפִי נִדְרוֹ אֲשֶׁר יִדֹּר כֵּן יַעֲשֶׂה עַל תּוֹרַת נִזְרוֹ׃
וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃
דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן וְאֶל בָּנָיו לֵאמֹר כֹּה תְבָרְכוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָמוֹר לָהֶ

שמחה של מצוה הוי ואמאי קרי ליה שמחה של תורה
לפי שעושין בה סיום הספר ומתחילין אחר כך בספר
אחר ומדרש אחר ומתוך כך נמצאו כל התלמידים
שמחים ועוסקים בתורה ביום אחד ולפיכך נקרא
שמחה של תורה ואע"פ שאין כאן אלא סיום אחד
מכל מקום כל אחד ואחד מסיים בפני עצמו ועושה
סעודה לעצמו ומזמין את חבריו ואת תלמידיו
לפיכך נקרא שמחה של תורה ואע"פ שאין כאן
אלא סיום אחד מכל מקום כל אחד ואחד מסיים
בפני עצמו ועושה סעודה לעצמו ומזמין את חבריו
ואת תלמידיו לפיכך נקרא שמחה של תורה

ובשמיני עצרת מתחילין בראשית ומשלימין
בשמיני עצרת ביום שמחתו של הקב"ה שהוא
מסיים ומתחיל ומשלים בתורה ומתחיל בספר
אחר ומדרש אחר ומתוך כך נמצאו כל התלמידים
שמחים ועוסקים בתורה ביום אחד ולפיכך נקרא
שמחה של תורה ואע"פ שאין כאן אלא סיום אחד
מכל מקום כל אחד ואחד מסיים בפני עצמו ועושה
סעודה לעצמו ומזמין את חבריו ואת תלמידיו
לפיכך נקרא שמחה של תורה

שמחת בית השואבה היתה שהיו כותבין
ומניחין רוחב הבמה לא מצאתי אלא
מפורש בתוספתא ר"ש בן יהודה אומר
משום ר"ש בן יוחי כל מי שלא ראה שמחת
בית השואבה לא ראה שמחה מימיו ב
ומפרש בתוספתא היו שם שמונה עשרה
תקנות שתקנו בית השואבה ואלו הן
שלא יהא אדם נכנס לעזרה אלא בשביל
לשמוע ולא בשביל לשמוח ולא בשביל
לשמוח ולא בשביל לשמוע ולא בשביל
לשאול ולא בשביל להשיב ולא בשביל
לקבל ולא בשביל לתת ולא בשביל
להתפלל ולא בשביל ללמוד ולא בשביל
ללמד ולא בשביל לעשות ולא בשביל
לקיים ולא בשביל לרקד ולא בשביל
לספר ולא בשביל לשחק ולא בשביל
לשחוק ולא בשביל לבכות ולא בשביל
לשכור ולא בשביל לנגן ולא בשביל
לנגן ולא בשביל לנגן ולא בשביל
לנגן ולא בשביל לנגן ולא בשביל
לנגן

ר׳ שמעון בן יהודה ושמואל בן יוסף אמרו משום ר׳ יהודה
משום שמואל בן מתיא משום ר׳ יוחנן בן נורי משום
שלשה חכמים שלשה משום שלשה חכמים שלשה
משום שלשה זקנים שלשה משום שלשה נביאים
שלשה ונתנו לי שלשתן ואלו הן ואלו הן
שלום ואהבת לרעך כמוך והוי מתלמידיו של
אהרן אוהב שלום ורודף שלום אוהב את הבריות
ומקרבן לתורה ר׳ יוסי בן קסמא פתח
ואמר הולך נכון בצדקתו אשרי בניו אחריו
מה הבן הזה שלום בעולם אף כל שלום
בעולם ר׳ שמעון בן מתיא אומר הוי רץ
למצוה קלה ובורח מן העבירה שמצוה גוררת
מצוה ועבירה גוררת עבירה שכר מצוה מצוה
ועונש עבירה עבירה ר׳ שמעון בן אלעזר אומר
אל תרצה את חבירך בשעת כעסו ואל תנחמנו
בשעה שמתו שלו ואל תשאלהו בשעת נדרו
ואל תשתדל לראותו בשעת קלקלתו ר׳ שמעון
בן חלפתא אומר המקבל את חבירו בשעת כעסו
מקבל את כל העונשין שבתורה ומסלק את
חבירו בשעת כעסו מסלק את כל הפורעניות
שבתורה ר׳ יוסי בן קסמא פתח פתחו
שערים ויבא גוי צדיק שומר אמונים
ר׳ שמעון בן מתיא אומר הוי פותח לו
שבתו שלום ולבנה ר׳ הוי רבינו הקדוש היה
אומר איזהו חכם הלומד מכל אדם איזהו גבור
הכובש את יצרו שנאמר טוב ארך אפים מגבור
ומושל ברוחו מכובש מי שרואה את הנולד
ואיזהו עשיר השמח בחלקו שנאמר יגיע כפיך
כי אשריך וטוב לך אשריך בעולם הזה וטוב
לך לעולם הבא איזהו מכובד המכבד את
הבריות שנאמר כי מכבדי אכבד ובוזי יקלו
איזהו בן המקום ושמואל הקטן אומר בנפול
אויבך אל תשמח ובכשלו אל יגל לבך פן
יראה ה׳ ורע בעיניו והשיב מעליו אפו
לו׳ יוסי הגלילי אומר הוי זהיר בקריאת
שמע ובתפלה וכשאתה מתפלל אל תעש
תפלתך קבע אלא רחמים ותחנונים לפני
המקום ברוך הוא שנאמר כי חנון ורחום הוא
ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה ואל
תהי רשע בפני עצמך ר׳ יהודה אומר
הוי שקוד ללמוד תורה שיהא לך מה
להשיב לאפיקורוס ודע לפני מי אתה עמל
ומי הוא בעל מלאכתך שיפרע ממך שכר
הרבה לעתיד לבא ר׳ חנינא סגן הכהנים
אומר הוי מתפלל בשלומה של מלכות שאלמלא
מוראתה איש את רעהו חיים בלעו ר׳ חנניה
בן עקביא אומר רצה הקב״ה לזכות את
ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות
שנאמר ה׳ חפץ למען צדקו יגדיל תורה
ויאדיר

המקדש קטן ומזוז ״ הרה קטן
ומזוז . בית ב ישראל קטן ומזוז . ומברכה קטן ומזוז ג
ומגיד קטן ומזוז . הרואה קטן ומזוז . שמים ד הרי הם
חמשה קטנים קטנים הבאים בשלשה
והמגיד
בשבת ראשון של פסח מתחיל ואומר . ואהבת את ה׳ אלהיך
בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך . והיו הדברים האלה
אשר אנכי מצוך היום על לבבך . ושננתם לבניך ודברת
בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך . וקשרתם
לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך . וכתבתם על מזזות
ביתך ובשעריך . והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר
אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ה׳ אלהיכם ולעבדו בכל
לבבכם ובכל נפשכם . ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה
ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך . ונתתי עשב בשדך
לבהמתך ואכלת ושבעת . השמרו לכם פן יפתה לבבכם
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם . וחרה אף
ה׳ בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן
את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר ה׳ נתן
לכם . ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם
אתם לאות על ידכם והיו לטטפות בין עיניכם . ולמדתם
אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך
ובשכבך ובקומך . וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך .
למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה׳
לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ . לא יהיה איש
מתיצב לפניכם פחדכם ויראתכם יתן ה׳ אלהיכם על פני כל
הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם . ומצות שבתות
ומועדות ומצות ראשי חדשים ומצות שמיני עצרת ומצות
יום טוב ומצות יום הכפורים ומצות סוכה ומצות לולב
ומצות שופר ומצות מגילה ומצות חנוכה ומצות פורים
ומצות ערב פסחים ומצות ערב יום הכפורים ומצות ערב
שבת ומצות ערב יום טוב ומצות ערב ראש חדש ומצות
ערב שמיני עצרת ומצות ערב סוכות ומצות ערב חנוכה
ומצות ערב פורים ומצות ערב ראש השנה ומצות ערב
שבועות ומצות ערב ראש חדש ומצות ערב שבת ומצות
ערב יום טוב ומצות ערב ראש חדש ומצות ערב שמיני
עצרת ומצות ערב סוכות ומצות ערב חנוכה ומצות ערב
פורים ומצות ערב ראש השנה ומצות ערב שבועות ומצות
ערב ראש חדש ומצות ערב שבת ומצות ערב יום טוב
ומצות ערב ראש חדש ומצות ערב שמיני עצרת ומצות
ערב סוכות ומצות ערב חנוכה ומצות ערב פורים ומצות
ערב ראש השנה ומצות ערב שבועות ומצות ערב ראש חדש
ומצות ערב שבת ומצות ערב יום טוב ומצות ערב ראש חדש
ומצות ערב שמיני עצרת ומצות ערב סוכות ומצות ערב
חנוכה ומצות ערב פורים ומצות ערב ראש השנה ומצות
ערב שבועות ומצות ערב ראש חדש ומצות ערב שבת
ומצות ערב יום טוב ומצות ערב ראש חדש ומצות ערב
שמיני עצרת ומצות ערב סוכות ומצות ערב חנוכה ומצות
ערב פורים ומצות ערב ראש השנה ומצות ערב שבועות
ומצות

בפה לבתך שלום על ישמעאל.)
ויאמרו לו כתב שמבקשת ליפרד ממך ואתה מדבר
אליה בשלום שלום לך בתי בפה ואין בלבך כלום
אי אתה בוטח בלבך שיש לך בתי בפה ואין בלבך
כלום אי אתה בוטח בלבך שיש לך בתי בפה ואין
בלבך כלום אי אתה בוטח בלבך שיש לך בתי בפה
ואין בלבך כלום

ויאמר בי אדני שאל את עבדיך לאמר הישׁ לכם אב או אח
ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן ויֶלֶד זקנים קטן ואחיו מת
ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו ויאמר עבדיך אל
אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו
ומת ויאמר עבדיך אל אדני אם לא ירד אחיכם הקטן
אתכם לא תוספון לראות פני ויהי כי עלינו אל עבדך
אבי ונגד לו את דברי אדני ויאמר אבינו שובו שברו
לנו מעט אוכל ויאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו
הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו
הקטן אין אתנו ויאמר עבדך אבי אתנו אתם ידעתם
כי שני ילדה לי אשתי ויצא האחד מאתי ואמר אך
טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה ואם תקחו גם את זה
מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאולה
ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער אין אתנו וכי נפשו
קשורה בנפשו והיה כראתו כי אין הנער ומת ועבדיך
הורידו את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה כי ערב
עבדך את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך
והחטאתי לאבי כל הימים ועתה ישב נא עבדך תחת
הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו כי איך אעלה
אל אבי והנער אינו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא
את אבי ויגש יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך
דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה
אדני שאל את עבדיו לאמר הישׁ לכם אב או אח
ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן ויֶלֶד זקנים קטן ואחיו מת
ויותר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו ויאמר עבדיך אל
אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו
ומת ויאמר עבדיך אל אדני אם לא ירד אחיכם הקטן
אתכם לא תוספון לראות פני ויהי כי עלינו אל עבדך
אבי ונגד לו את דברי אדני ויאמר אבינו שובו שברו
לנו מעט אוכל ויאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו
הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו
הקטן אין אתנו ויאמר עבדך אבי אתנו אתם ידעתם
כי שני ילדה לי אשתי ויצא האחד מאתי ואמר אך
טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה ואם תקחו גם את זה
מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאולה
ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער אין אתנו וכי נפשו
קשורה בנפשו והיה כראתו כי אין הנער ומת ועבדיך
הורידו את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה כי ערב
עבדך את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך
והחטאתי לאבי כל הימים ועתה ישב נא עבדך תחת
הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו כי איך אעלה
אל אבי והנער אינו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא
את אבי ויגש יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך
דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה

ויגש אליו יהודה ויאמר בי

אמונה

ברכות לשחרית והתורה ועל העבודה

כר גדול

ואם אין לו אשה ישכור לו אשה בכל ממון שבעולם

ואם אין לו אשה ישכור לו אשה בכל ממון שבעולם
שנאמר ויקח לו אשה ויולד בנים ובנות ואומר
כי לא ימות ויש לו בנים ובנות ואומר ויקח
לו אשה ויולד בנים ובנות ואומר כי לא ימות
ויש לו בנים ובנות ואומר ויקח לו אשה ויולד
בנים ובנות ואומר כי לא ימות ויש לו בנים
ובנות ואומר ויקח לו אשה ויולד בנים ובנות
ואומר כי לא ימות ויש לו בנים ובנות ואומר
ויקח לו אשה ויולד בנים ובנות ואומר כי לא
ימות ויש לו בנים ובנות ואומר ויקח לו אשה
ויולד בנים ובנות ואומר כי לא ימות ויש לו
בנים ובנות ואומר ויקח לו אשה ויולד בנים
ובנות ואומר כי לא ימות ויש לו בנים ובנות
ואומ

בששה

בְּחֹדֶשׁ שִׁשִּׁי בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לַשַּׁבָּת הַשִּׁשִּׁית לְסִפְרַת הַשַּׁבָּתוֹת מִיּוֹם שַׁבָּת שֶׁעָבַר בְּחֹדֶשׁ הַשִּׁשִּׁי בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ בּוֹ

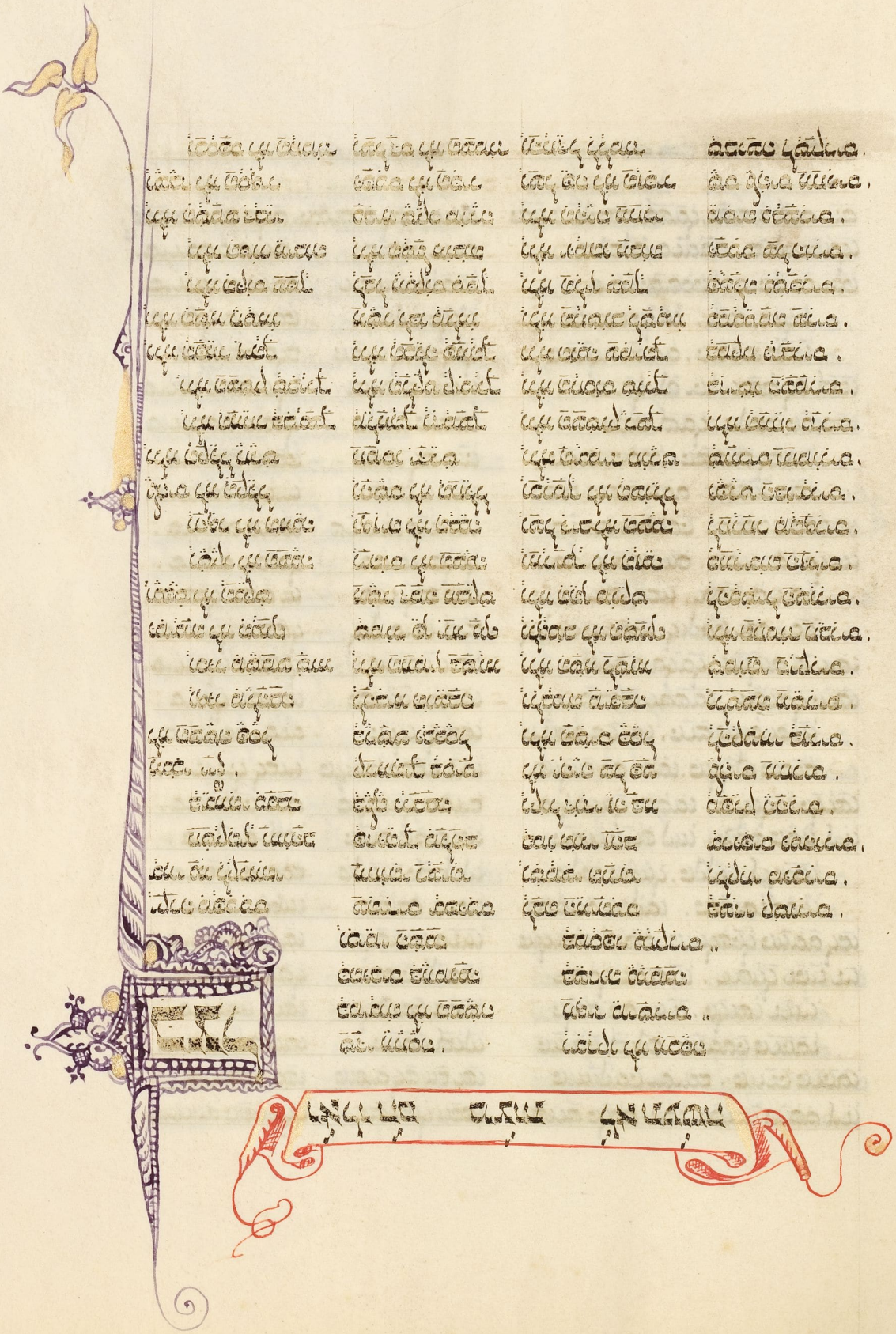
אזהרות לר׳ שלמה הכהן זלה״ה

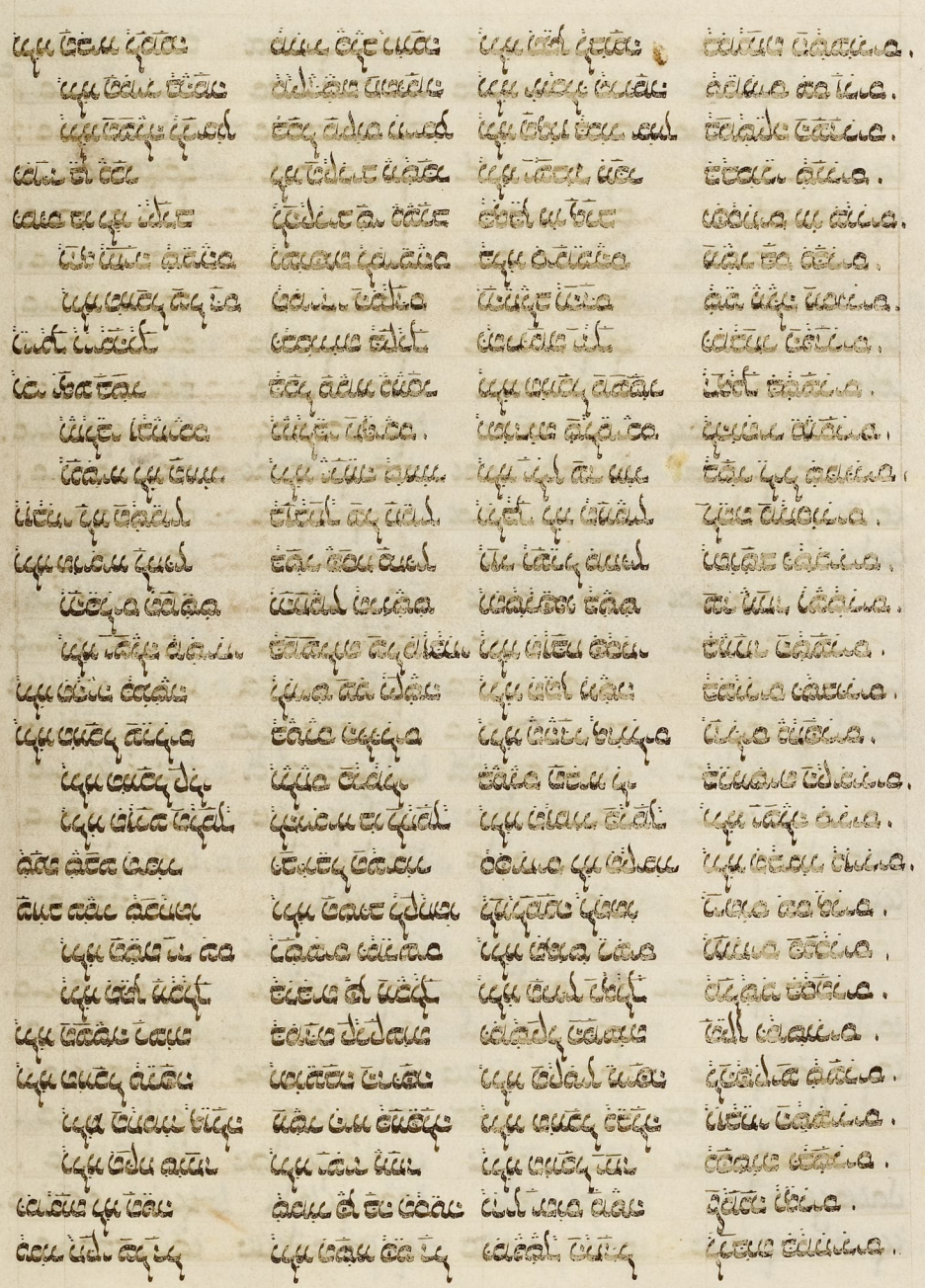
שמור

וְהַמְשִׁישֶׁיךָ . וְהַמְרוּרֶיךָ
וְהַיְשִׁישִׁים עַל רֹאשׁ בַּקְּהִלּוֹת וּוַשְׁתִּיהֶם
וְשֵׁם קֹדֶשׁ מְיֻחָס . לְשִׁבְחָם מְיֻחָדִים
וְהַיְדִידִים . וְהָעֲנָוִים . לְמַעְלָה
וְהַמְּלֻמָּדִים . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים
וְהַמְּשֻׁלָּחִים לְהַלֵּל . וְהַמְּלַמְּדִים

וּמִמֶּנּוּ מִתְפָּרְנְסִים בְּנֵי הָעִיר וְהַגֵּרִים וְהַתּוֹשָׁבִים וְהַיְתוֹמִים וְהָאַלְמָנוֹת וְהָעֲנִיִּים וְהָאֶבְיוֹנִים וְכָל הַנִּמְצָאִים בָּעִיר וְהַנִּמְצָאִים בַּדְּרָכִים וְהַנִּמְצָאִים בַּמִּדְבָּרוֹת וְהַנִּמְצָאִים בַּיַּמִּים וְהַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹמוֹת הַיִּשּׁוּב וְהַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹמוֹת הַחֻרְבָּן וְהַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹמוֹת הַגָּלוּת וְהַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹמוֹת הַשִּׁעְבּוּד וְהַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹמוֹת הַצָּרוֹת וְהַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹמוֹת הַמִּיתוֹת וְהַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹמוֹת הַהֲרָגוֹת וְהַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹמוֹת הַשְּׁמָדוֹת וְהַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹמוֹת הַהֲמוֹנוֹת וְהַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹמוֹת הַמַּחֲלוֹת וְהַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹמוֹת הַמַּכּוֹת וְהַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹמוֹת הַמַּשְׂרְפוֹת וְהַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹמוֹת הַמַּטְבְּחוֹת וְהַנִּמְצָאִים בְּכָל מְקוֹמוֹת הַמַּס

שְׂדֵי שְׂמֹךְ מְשׁוֹשָׁה, לְמַשְׁתֵּךְ בְּנֵי קְרִיחַ חָנָה מְרוֹם הַשְׁלִישׁ בְּרִנָּה, שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה
לְמַנּוֹתָהּ בְּרֹב שִׁמְרֵי רַב, בְּמוּר הַנַּעֲרֵב יְשָׁרִים מַכְתִּירִים,
תְּמוּנָתָהּ יְהִי יְהוֹיָרִיר וְהַמְּזוּהָר כּוֹתְרֵי הַמְּמוּרִים,
מֵלֶא מִרְחָבֶיהָ, נְמֵלָה הַגּוֹרְנִי, הַמְּיֻמָּנִים יְשָׁרִים,
נִיסָּנָה יִרְמָה מְשׁוּחָה מִלְחָמָה לְבַל הָפוֹל מִיָּמָה בְּלֵב הַמְּעֻנָּבִים
חֲזִי יְהִי עַל בְּרִיחַ, יְהִי עַל בְּרִיחַ מִיחָמוּר יְלִיל יַעֲבוֹר הַבְּרִיחַ,
לְמַשְׁתֵּה הַשְּׁלִישָׁה, לְמַשְׁתֵּה מַשְׁקֶה לְהַסִּיר מִכְמוּרִים,
וְעַל הַבְּשָׂמִים בְּמִשְׁמֶרֶת הַכֶּסֶף, רָם עַל יַבֶּשֶׁת הַכֶּסֶף בַּמַּשְׁרִים,
מְשֻׁמֶּנֶת הַפֶּרַח, הַמְּרִימִים וּב מִיחָרֵב וְכֵהוֹת נִטְהָרִים,
בְּוּז שְׁפֵיפוֹן טְמוּן מִם וּן טְפָה הַמְּהִיתִי יְרוּמוּ נִשְׂגָּבִים,
מְשֻׁמֶּנֶת הַפֶּרַח, הַמְּרִימִים וּב מִיחָרֵב וְכֵהוֹת נִטְהָרִים,
וְעַל הַבְּשָׂמִים בְּמִשְׁמֶרֶת הַכֶּסֶף, רָם עַל יַבֶּשֶׁת הַכֶּסֶף בַּמַּשְׁרִים,
לְמַשְׁתֵּה הַשְּׁלִישָׁה, לְמַשְׁתֵּה מַשְׁקֶה לְהַסִּיר מִכְמוּרִים,
נִיסָּנָה יִרְמָה מְשׁוּחָה מִלְחָמָה לְבַל הָפוֹל מִיָּמָה בְּלֵב הַמְּעֻנָּבִים
חֲזִי יְהִי עַל בְּרִיחַ, יְהִי עַל בְּרִיחַ מִיחָמוּר יְלִיל יַעֲבוֹר הַבְּרִיחַ,
מֵלֶא מִרְחָבֶיהָ, נְמֵלָה הַגּוֹרְנִי, הַמְּיֻמָּנִים יְשָׁרִים,
תְּמוּנָתָהּ יְהִי יְהוֹיָרִיר וְהַמְּזוּהָר כּוֹתְרֵי הַמְּמוּרִים,
שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה, לְמַנּוֹתָהּ בְּרֹב שִׁמְרֵי רַב, בְּמוּר הַנַּעֲרֵב יְשָׁרִים מַכְתִּירִים,
שְׂדֵי שְׂמֹךְ מְשׁוֹשָׁה, לְמַשְׁתֵּךְ בְּנֵי קְרִיחַ חָנָה מְרוֹם הַשְׁלִישׁ בְּרִנָּה, שָׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה

בְּמִדְבַּר סִינַי שֶׁנִּמְסְרוּ לָנוּ וְכָתוּב בְּתוֹרָתֶךָ וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת עֹמֶר לַמִּזְבֵּחַ
לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל חַטֹּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר
לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת שְׁתֵּי הַלֶּחֶם לְהַקְרִיב
לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל חַטֹּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר לְכָל
פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת לֶחֶם הַפָּנִים לְהַקְרִיב
לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל חַטֹּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר לְכָל
פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת אֵימוּרֵי חַטָּאת וְאָשָׁם
לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל חַטֹּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר
לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת אֵימוּרֵי עוֹלָה
וּשְׁלָמִים לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל חַטֹּאתֵינוּ
וְלִכְפֹּר לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת הַקְּטֹרֶת
לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל חַטֹּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר
לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת נֵרוֹת הַמַּעֲרָכָה
לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל חַטֹּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר
לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת מִנְחוֹת וְנִסְכִּים
לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל חַטֹּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר
לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת לֶחֶם הַתְּנוּפָה
וְשֵׁתֵּי הַכְּבָשִׂים לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל
חַטֹּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת
הַלֶּחֶם וְהַלְּבוֹנָה לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל
חַטֹּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת
לֶחֶם הַבִּכּוּרִים לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל
חַטֹּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת
שְׁתֵּי הַלֶּחֶם לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל
חַטֹּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת
לֶחֶם הַפָּנִים לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל
חַטֹּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת
אֵימוּרֵי חַטָּאת וְאָשָׁם לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל
לְכָל חַטֹּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת
אֵימוּרֵי עוֹלָה וּשְׁלָמִים לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל
לְכָל חַטֹּאתֵינוּ וְלִכְפֹּר לְכָל פְּשָׁעֵינוּ וְלִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשִׂבְעָה וְלֹא יָכֹלְתָּ לְהַעֲלוֹת
הַקְּטֹרֶת לְהַקְרִיב לְפָנֶיךָ לְרַצּוֹתְךָ וְלִסְלֹחַ לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלִמְחֹל לְכָל חַטֹּאתֵינוּ
וְלִכְפֹּר

וְלוּ יוּכַל מוֹנֵנוּ כְּלִילַת בֶּל יִתֵּם וְלוּ יוּבַן מַשְׂחִית בְּמִילִים עִם פָּרִיס׃
וְלוּ יוּכַל פִּטְמִית בְּוּרְמִית וְבַרְמִית וְלוּ יְבִיל לְהַסְמִית שִׁסְעֵי הַמְּחִירִים׃
וְגַם לוּ יוּכְלוּ בַּר שְׁכִירִי וְשָׁבִיר עַל מַם לוּ יָבִיא בְּמַהֲלְכֵי הַמְּרוּרִים׃
וְלוּ הַמַּכַּת פְּטָחוֹ בְּקַלְחוֹתָיו וּ בְּהוֹ וְגַבֵּל הַמַּכַּת וְהוֹ בְּמַעֲנִים׃
וְלוּ הַתַּחֲלֵל בְּחֹךְ וְהוֹסִיף לְהַחֲלִיל וְלוּ יְכַפֶּה וְגַבֵּר לוּ יְכַפֶּה וְיוֹרִיתֵי הַמְּחוֹרִים׃
וְלוּ יְהֵיה לְמִישׁ וּ בְּטַלְמוּ יִתְלַמֵּד וּ לְקַרְשִׁים כּוֹתְבִים׃
וְלוּ הָיְתָה קַרְשָׁה בְּסוּר עַד הָיְתָה עַל וְשָׁה לְבוּשֵׁי הַגְּבִירִים׃
וְלוּ יַחֲבֹשׁ הַמַּנְעִיל לְבוּשֵׁי הַפָּשִׁים וְלוּ יִהְיוּ קְרָשִׁים בְּבָתִּים כְּבֵדִים׃
וְלוּ הָרִיחַ בַּחֲרִי בְּמַעֲבְרֵי הַמַּהֲלִיךְ מַכְרִי וְלוּ הַמַּהֲלִיךְ מַכְרִי בּוּ יוֹרִים׃
וְלוּ יַחֲבֹשׁ נְשִׁים וְסוּסִים וְפָרָשִׁים וְלוּ יָשִׁיב חֲפָשִׁים לְמַהֲלִיכֵי הַמִּירִים׃
וְלוּ הָסַר לְבוּר בְּסוּסֵי מִרְפְּבוֹ וְכַסְפֵּי וְזָהָב וְחֲמוּרֵיהֶם הַמִּירִים׃
וְלוּ הָמַם הַמְּחִירִי בְּמוּסְפָּרָם נִכְרִי וְלוּ הָתַעֲב מִכְרִי בְּבוּוּי לְמַחֲזִיקִים׃
וְלוּ הָתַעֲב וְזָהָב בְּמוּמִי וְלוּ יָבִיא בְּעַמִּי פְּמִיטִים וְזוּרִים׃
וְלוּ הָמַם מְבִירִים בְּמוּמִי הַלְּקִיחַ בְּבִירִים בְּיָמִים הָאֵלֶּה בְּמִשְׁכְּנוֹת בְּמִירִים׃
וְזֶה יִבְנֶה בְּמִירִים וְהָפְּכָה בְּמוּמִירָה וְלוּ יְשׁוֹשׁוּ לְמַכְרָה כְּסֵה מְמַפְּרִים׃
וְלוּ יַעֲרֹב וְזָהָה שְׁמוּרָה וְכִסּוּהָ וְמִשְׁכַּב עוֹלָמָה בְּקוּחוֹ בָּם וְזָרִים׃
וְזַעֲבָה עַשְׂיִם לְבֵהֶן וְסִיּוּרִים לְבֵהֶן הַמַּמּוֹת בָּהֶן כְּשָׁרָה לְמַזּוֹרִים׃
וְלוּ יִפְרֹשׂ קֶרֶשׁ וְלוּ יְחוֹלֵל וְרֹשׁ וְלוּ יְבִיאוּ לוֹ קוֹבְרִים׃
וְלוּ יִשְׁמוֹר לַיְלָה לְמוֹשְׁבוֹ לְמַעַן מַיִם עַל מַם לוּ יָבִיא מִשְׁכַּן מְמַעֲרִים׃
וּבְרַבּוֹ לוּ יִבְנֶה לְמַעַן יִבְנֶה נְמַל עִם יִבְנֶה כְּתָבָן מְמַזְּרִים׃
וּבְרַבּוֹ לוּ יִבְנֶה יַרְחִיב יִבְנֶה וְנִבְרַךְ לוּ יִכְפֶּה וְיוֹרִיתֵי מְמוּמִירִים׃
וְלוּ הָמַכַּל פְּטָחוֹ בְּקַלְחוֹתָיו וּ בְּהוֹ וְגַבֵּל הַמַּכַּת וְהוֹ בְּמַעֲנִים׃
וְלוּ הַתַּחֲלֵל בְּחֹךְ וְהוֹסִיף לְהַחֲלִיל וְלוּ יְכַפֶּה וְגַבֵּר לוּ יְכַפֶּה וְיוֹרִיתֵי הַמְּחוֹרִים׃
וְלוּ הָיְתָה לְמִישׁ וּ בְּטַלְמוּ יִתְלַמֵּד וּ לְקַרְשִׁים כּוֹתְבִים׃
וְלוּ הָיְתָה קַרְשָׁה בְּסוּר עַד הָיְתָה עַל וְשָׁה לְבוּשֵׁי הַגְּבִירִים׃
וְלוּ יַחֲבֹשׁ הַמַּנְעִיל לְבוּשֵׁי הַפָּשִׁים וְלוּ יִהְיוּ קְרָשִׁים בְּבָתִּים כְּבֵדִים׃
וְלוּ הָרִיחַ בַּחֲרִי בְּמַעֲבְרֵי הַמַּהֲלִיךְ מַכְרִי וְלוּ הַמַּהֲלִיךְ מַכְרִי בּוּ יוֹרִים׃
וְלוּ יַחֲבֹשׁ נְשִׁים וְסוּסִים וְפָרָשִׁים וְלוּ יָשִׁיב חֲפָשִׁים לְמַהֲלִיכֵי הַמִּירִים׃
וְלוּ הָסַר לְבוּר בְּסוּסֵי מִרְפְּבוֹ וְכַסְפֵּי וְזָהָב וְחֲמוּרֵיהֶם הַמִּירִים׃
וְלוּ הָמַם הַמְּחִירִי בְּמוּסְפָּרָם נִכְרִי וְלוּ הָתַעֲב מִכְרִי בְּבוּוּי לְמַחֲזִיקִים׃
וְלוּ הָתַעֲב וְזָהָב בְּמוּמִי וְלוּ יָבִיא בְּעַמִּי פְּמִיטִים וְזוּרִים׃
וְלוּ הָמַם מְבִירִים בְּמוּמִי הַלְּקִיחַ בְּבִירִים בְּיָמִים הָאֵלֶּה בְּמִשְׁכְּנוֹת בְּמִירִים׃
וְזֶה יִבְנֶה בְּמִירִים וְהָפְּכָה בְּמוּמִירָה וְלוּ יְשׁוֹשׁוּ לְמַכְרָה כְּסֵה מְמַפְּרִים׃
וְלוּ יַעֲרֹב וְזָהָה שְׁמוּרָה וְכִסּוּהָ וְמִשְׁכַּב עוֹלָמָה בְּקוּחוֹ בָּם וְזָרִים׃
וְזַעֲבָה עַשְׂיִם לְבֵהֶן וְסִיּוּרִים לְבֵהֶן הַמַּמּוֹת בָּהֶן כְּשָׁרָה לְמַזּוֹרִים׃
וְלוּ יִפְרֹשׂ קֶרֶשׁ וְלוּ יְחוֹלֵל וְרֹשׁ וְלוּ יְבִיאוּ לוֹ קוֹבְרִים׃
וְלוּ יִשְׁמוֹר לַיְלָה לְמוֹשְׁבוֹ לְמַעַן מַיִם עַל מַם לוּ יָבִיא מִשְׁכַּן מְמַעֲרִים׃
וּבְרַבּוֹ לוּ יִבְנֶה לְמַעַן יִבְנֶה נְמַל עִם יִבְנֶה כְּתָבָן מְמַזְּרִים׃
וּבְרַבּוֹ לוּ יִבְנֶה יַרְחִיב יִבְנֶה וְנִבְרַךְ לוּ יִכְפֶּה וְיוֹרִיתֵי מְמוּמִירִים׃

וְעַל מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּבְדָּלִים לַיי׳ וְעַל כָּל הַנִּמְנִים עִמָּהֶם
וְעַל מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּבְדָּלִים לַיי׳ וְעַל כָּל הַנִּמְנִים עִמָּהֶם
וְעַל מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּבְדָּלִים לַיי׳ וְעַל כָּל הַנִּמְנִים עִמָּהֶם
וְעַל מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּבְדָּלִים לַיי׳ וְעַל כָּל הַנִּמְנִים עִמָּהֶם
וְעַל מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּבְדָּלִים לַיי׳ וְעַל כָּל הַנִּמְנִים עִמָּהֶם
וְעַל מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּבְדָּלִים לַיי׳ וְעַל כָּל הַנִּמְנִים עִמָּהֶם
וְעַל מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּבְדָּלִים לַיי׳ וְעַל כָּל הַנִּמְנִים עִמָּהֶם
וְעַל מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּבְדָּלִים לַיי׳ וְעַל כָּל הַנִּמְנִים עִמָּהֶם
וְעַל מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּבְדָּלִים לַיי׳ וְעַל כָּל הַנִּמְנִים עִמָּהֶם
וְעַל מִשְׁפָּחוֹת בֵּית יִשְׂרָאֵל הַנִּבְדָּלִים לַיי׳ וְעַל כָּל הַנִּמְנִים עִמָּהֶם

שומרים לעבודתך שלש פעמים בשנה ויראה כל זכורך את פני ה׳ אלהיך
במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסכות ולא יראה
את פני ה׳ ריק ׃

שמחים לעבודתך | מהרי הרים עלינו | משוררים לך בנעימות | שמך על פיהם
ישמח לבם | בעשותם רצונך | וכולם כאחד | יעשו רצונך
רשמוך חתמם | לחורב שבתם | רקדם שבתם | ולחולם מתנחלים
ושמחו ולא יעשה | בחשך עשו מעשה | ויאמר מלכם ישעיה | בחרו עשו מעשים
ויהי כך ומצאם | בעבותי משפטיך | ויאמר מחצב ויעשם | לשלשה המלוים
ישמחו מחניך | ישרוי מחנה | ויאמרו מחנה | בחרו מעשים
ישמח על ידם בריה | הרי עשה לבריה | ויהי מחנה בריה | לשלשה המלוים
ויהי מחנה | בבחר לשוקיה | ויאמרו לכבוד | בחרו מעשים
ישמח משה | ישרוי משה | ויאמרו משה | לשלשה המלוים
ישמח לבם | בעשותם רצונך | וכולם כאחד | יעשו רצונך
רשמוך חתמם | לחורב שבתם | רקדם שבתם | ולחולם מתנחלים
ושמחו ולא יעשה | בחשך עשו מעשה | ויאמר מלכם ישעיה | בחרו עשו מעשים
ויהי כך ומצאם | בעבותי משפטיך | ויאמר מחצב ויעשם | לשלשה המלוים
ישמחו מחניך | ישרוי מחנה | ויאמרו מחנה | בחרו מעשים
ישמח על ידם בריה | הרי עשה לבריה | ויהי מחנה בריה | לשלשה המלוים
ויהי מחנה | בבחר לשוקיה | ויאמרו לכבוד | בחרו מעשים
ישמח משה | ישרוי משה | ויאמרו משה | לשלשה המלוים

בששה

בסיון חל שבועות. ובשנים וספיהם לכה מעומדות השבת הבא־אחר יום טוב.
שמע ישראל. ואהבת. והיה אם שמוע. ויאמר. קדש לי. והיה כי יביאך. והבדיל. וברוך המבדיל בין קדש לקדש. ובחמשה עשר בסיון חל להיות בשבת. ובשנים וספיהם לכה מעומדות השבת הבא־אחר יום טוב.

ברוך

אהה

בהר

ובשחרית ובמנחה מוסף כמן קדשה

הוּא מְבָרֵךְ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל אֶת שִׁבְעָה שִׁבְעָה · וְאוֹמֵר

אֵין קְדוֹשׁ כַּיהוָה כִּי אֵין בִּלְתֶּךָ וְאֵין צוּר כֵּאלֹהֵינוּ (שמואל א ב) וְנֶאֱמַר (ישעיה מד) כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ יְיָ צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים · וְנֶאֱמַר (דברים לג) אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ וּבְגַאֲוָתוֹ שְׁחָקִים · וְנֶאֱמַר (שמואל ב ז) וּמִי כְעַמְּךָ כְּיִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ · וְנֶאֱמַר (דברי הימים א יז) וַתִּתֵּן לְךָ שֵׁם גְּדוֹל וְנוֹרָא לַעֲשׂוֹת לְאַרְצֶךָ מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר פָּדִיתָ לְךָ מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם וֵאלֹהָיו · וְנֶאֱמַר (תהלים קמד) אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁכָּכָה לּוֹ אַשְׁרֵי הָעָם שֶׁיְיָ אֱלֹהָיו לוֹ · וְנֶאֱמַר (תהלים קמו) אַשְׁרֵי שֶׁאֵל יַעֲקֹב בְּעֶזְרוֹ שִׂבְרוֹ עַל יְיָ אֱלֹהָיו · וְנֶאֱמַר (תהלים קמז) לֹא עָשָׂה כֵן לְכָל גּוֹי וּמִשְׁפָּטִים בַּל יְדָעוּם הַלְלוּיָהּ · וְנֶאֱמַר (תהלים קמח) וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ · וְנֶאֱמַר (תהלים קמט) כִּי רוֹצֶה יְיָ בְּעַמּוֹ יְפָאֵר עֲנָוִים בִּישׁוּעָה · וְנֶאֱמַר (תהלים קנ) הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקָדְשׁוֹ הַלְלוּהוּ בִּרְקִיעַ עֻזּוֹ · וְנֶאֱמַר (שמות טו) מִי כָמֹכָה בָּאֵלִם יְיָ מִי כָּמֹכָה נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא · וְנֶאֱמַר (דברים ד) כִּי מִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וּמִי כְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל גּוֹי אֶחָד בָּאָרֶץ אֲשֶׁר הָלַךְ הָאֱלֹהִים לִפְדּוֹת לוֹ לְעָם וְלָשׂוּם לוֹ שֵׁם וְלַעֲשׂוֹת לָכֶם אֶת הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת וְנוֹרָאוֹת לְאַרְצֶךָ מִפְּנֵי עַמְּךָ אֲשֶׁר תִּפְדֶּה לְךָ מִמִּצְרַיִם גּוֹיִם וֵאלֹהָיו · וְנֶאֱמַר (דברים לג) אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיְיָ מָגֵן עֶזְרָתֶךָ וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ וְכַחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וַיֹּאמֶר יְיָ מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבוֹת קֹדֶשׁ מִימִינוֹ אשדת [אֵשׁ דָּת] לָמוֹ · וְנֶאֱמַר (דברים לג) אַף חֹבֵב עַמִּים כָּל קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ יִשָּׂא מִדַּבְּרֹתֶיךָ · וְנֶאֱמַר (דברים לג) תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל · וְנֶאֱמַר (דברים לג) יְחִי רְאוּבֵן וְאַל יָמֹת וְיִהִי מְתָיו מִסְפָּר · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמֶר שְׁמַע יְיָ קוֹל יְהוּדָה וְאֶל עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לוֹ וְעֶזֶר מִצָּרָיו תִּהְיֶה · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרֶיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְּמַסָּה תְּרִיבֵהוּ עַל מֵי מְרִיבָה · וְנֶאֱמַר (דברים לג) לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְיָ יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף עָלָיו כָּל הַיּוֹם וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכַן · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וּלְיוֹסֵף אָמַר מְבֹרַכַת יְיָ אַרְצוֹ מִמֶּגֶד שָׁמַיִם מִטָּל וּמִתְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וּמִמֶּגֶד תְּבוּאוֹת שָׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וּמֵרֹאשׁ הָרֵי קֶדֶם וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וְרָצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹא לְרֹאשׁ יוֹסֵף וְלִקְדְקֹד נְזִיר אֶחָיו · וְנֶאֱמַר (דברים לג) בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רְאֵם קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יְנַגַּח יַחְדָּו אַפְסֵי אָרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אַלְפֵי מְנַשֶּׁה · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וְלִזְבוּלֻן אָמַר שְׂמַח זְבוּלֻן בְּצֵאתֶיךָ וְיִשָּׂשכָר בְּאֹהָלֶיךָ · וְנֶאֱמַר (דברים לג) עַמִּים הַר יִקְרָאוּ שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק כִּי שֶׁפַע יַמִּים יִינָקוּ וּשְׂפוּנֵי טְמוּנֵי חוֹל · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וְלִגְדִּ אָמַר בָּרוּךְ מַרְחִיב גָּד כְּלָבִיא שָׁכַן וְטָרַף זְרוֹעַ אַף קָדְקֹד · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וַיַּרְא רֵאשִׁית לוֹ כִּי שָׁם חֶלְקַת מְחֹקֵק סָפוּן וַיֵּתֵא רָאשֵׁי עָם צְדָקוֹת יְיָ עָשָׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וּלְדָן אָמַר דָּן גּוּר אַרְיֵה יְזַנֵּק מִן הַבָּשָׁן · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן וּמָלֵא בִּרְכַּת יְיָ יָם וְדָרוֹם יְרָשָׁה · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וּלְאָשֵׁר אָמַר בָּרוּךְ מֵבָנִים אָשֵׁר יְהִי רְצוּי אֶחָיו וְטֹבֵל בַּשֶּׁמֶן רַגְלוֹ · וְנֶאֱמַר (דברים לג) בַּרְזֶל וּנְחוּשָׁה מִנְעָלֶךָ וּכְיָמֶיךָ דְּבְאֶיךָ · וְנֶאֱמַר (דברים לג) אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ וּבְגַאֲוָתוֹ שְׁחָקִים · וְנֶאֱמַר (דברים לג) מְעוֹנָה אֱלֹהֵי קֶדֶם וּמִתַּחַת זְרֹעֹת עוֹלָם וַיְגָרֶשׁ מִפָּנֶיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמֵד · וְנֶאֱמַר (דברים לג) וַיִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בֶּטַח בָּדָד עַיִן יַעֲקֹב אֶל אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אַף שָׁמָיו יַעֲרְפוּ טָל · וְנֶאֱמַר (דברים לג) אַשְׁרֶיךָ יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיְיָ מָגֵן עֶזְרָתֶךָ וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאֲוָתֶךָ וְכַחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ וְאַתָּה עַל בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ · וְנֶאֱמַר (ישעיה מא) וְאַתָּה יִשְׂרָאֵל עַבְדִּי יַעֲקֹב אֲשֶׁר בְּחַרְתִּיךָ זֶרַע אַבְרָהָם אֹהֲבִי אֲשֶׁר הֶחֱזַקְתִּיךָ מִקְצוֹת הָאָרֶץ וּמֵאֲצִילֶיהָ קְרָאתִיךָ וָאֹמַר לְךָ עַבְדִּי אַתָּה בְּחַרְתִּיךָ וְלֹא מְאַסְתִּיךָ אַל תִּירָא כִּי עִמְּךָ אָנִי אַל תִּשְׁתָּע כִּי אֲנִי אֱלֹהֶיךָ אִמַּצְתִּיךָ אַף עֲזַרְתִּיךָ אַף תְּמַכְתִּיךָ בִּימִין צִדְקִי · וְנֶאֱמַר (ישעיה מג) וְעַתָּה כֹּה אָמַר יְיָ בֹּרַאֲךָ יַעֲקֹב וְיֹצֶרְךָ יִשְׂרָאֵל אַל תִּירָא כִּי גְאַלְתִּיךָ קָרָאתִי בְשִׁמְךָ לִי אָתָּה · וְנֶאֱמַר (ישעיה מד) כֹּה אָמַר יְיָ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וְגוֹאֲלוֹ יְיָ צְבָאוֹת אֲנִי רִאשׁוֹן וַאֲנִי אַחֲרוֹן וּמִבַּלְעָדַי אֵין אֱלֹהִים · וְנֶאֱמַר (ישעיה מד) מִי כָמוֹנִי יִקְרָא וְיַגִּידָהּ וְיַעַרְכָהּ לִי מִשּׂוּמִי עַם עוֹלָם וְאֹתִיּוֹת וְיַגִּידוּ לָמוֹ אֲשֶׁר תָּבֹאנָה · וְנֶאֱמַר (ישעיה מד) אַל תִּפְחֲדוּ וְאַל תִּרְהוּ הֲלֹא מֵאָז הִשְׁמַעְתִּיךָ וְהִגַּדְתִּי וְאַתֶּם עֵדָי הֲיֵשׁ אֱלוֹהַּ מִבַּלְעָדָי וְאֵין צוּר בַּל יָדָעְתִּי · וְנֶאֱמַר (ישעיה מד) כֹּה אָמַר יְיָ גֹּאֲלֶךָ וְיֹצֶרְךָ מִבֶּטֶן אָנֹכִי יְיָ עֹשֶׂה כֹל נוֹטֶה שָׁמַיִם לְבַדִּי רֹקַע הָאָרֶץ מִי אִ

ערבית לחול המועד שבת ושבעות

אתה בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת

ותודיענו משפטי צדקך ותלמדינו
לעשות מצות חקי רצונך ותתן לנו
יי אלהינו משפטים ישרים ותורת אמת
חקים ומצות טובים אשר יעשה אתם
האדם וחי בהם ותנחילנו ומצי ששון
ומועדי קדש וחגי נדבה ותורישנו קדש
שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל ובין
קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת
ואת יום השביעי הגדול והקדוש משש
ימי המעשה הבדלת וקדשת וקדשת
את עמך ישראל בקדשתך

ותתן לנו יי אלהינו
בשמחה ובששון

כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות " בגמ' אלהים בתוה"א ברא משה מבשר ויום השביעי יום מנוחה ושבת קודש הוא ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת

ריבלי

קדוש לשבת ושבועות

ובילקוט שם פרשת עקב רמז תתנ"ו . וכן בזוהר ח"ב פרשת בלק דף קצ"ג ע"ב

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם " בגמ' אלהים בתוה"א ברא משה מבשר ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות " בגמ' אלהים בתוה"א ברא משה מבשר ויום השביעי יום מנוחה ושבת קודש הוא ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת

באי

קדוש לשבעית בשחל בהיל

ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם " בגמ' אלהים בתוה"א ברא משה מבשר ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות " בגמ' אלהים בתוה"א ברא משה מבשר ויום השביעי יום מנוחה ושבת קודש הוא ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת

נסה הפלטה בלוח הגדול ושלח אליה שלום ושאל בשלומה ובשלום בעלה

ישראל והומעס "

בימי מלכי צדק ומי מעשים לשמו ישראל לעולם ולבריות ׳ בימי מלכי יש
ראל בטחון ישכון ׳ ואת שמך ישראל בקרבו ׳ אני ה׳ אלהיכם ׳ אמת
המעשה ׳ ובן קדוש שבת שבת לקדשו ׳ כי ביום השביעי שבת ׳ ויום יום השבת ׳ ובן
ביום השביעי ׳ ובן ישראל לחוגל ׳ ובן יום השבת ׳ ובן ישראל לחשיך ׳ ובן
בימי מלכי צדק ומי מעשים " בימי מלכי צדק ומי מעשים ׳ בימי מלכי צדק ומי
בט בחרת ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך ׳ ותתן לנו ׳ ה׳ אלהינו
אתה יום חג השבועות הזה ומן מתן תורתנו ׳ כי לי׳ אתה מיעדתו ׳ ומיעדתו
ולששון למועדים וחגים לשמחה לישראל עמך מקדש השבועות ׳ ברוך אתה
עם ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך ׳ ותתן לנו ׳ ה׳ אלהינו
בימי מלכי צדק ומי מעשים " בימי מלכי צדק ומי מעשים ׳ בימי מלכי צדק ומי
בט בחרת ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך ׳ ותתן לנו ׳ ה׳ אלהינו

באר קדוש למוצאי שבת ושבעות

בימי מלכי צדק ומי מעשים "

ישראל והומעס "

בימי מלכי צדק ומי מעשים לשמו ישראל לעולם ולבריות ׳ בימי מלכי יש
ראל בטחון ישכון ׳ ואת שמך ישראל בקרבו ׳ אני ה׳ אלהיכם ׳ אמת
המעשה ׳ ובן קדוש שבת שבת לקדשו ׳ כי ביום השביעי שבת ׳ ויום יום השבת ׳ ובן
ביום השביעי ׳ ובן ישראל לחוגל ׳ ובן יום השבת ׳ ובן ישראל לחשיך ׳ ובן
בימי מלכי צדק ומי מעשים " בימי מלכי צדק ומי מעשים ׳ בימי מלכי צדק ומי
בט בחרת ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך ׳ ותתן לנו ׳ ה׳ אלהינו
אתה יום חג השבועות הזה ומן מתן תורתנו ׳ כי לי׳ אתה מיעדתו ׳ ומיעדתו
ולששון למועדים וחגים לשמחה לישראל עמך מקדש השבועות ׳ ברוך אתה
עם ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך ׳ ותתן לנו ׳ ה׳ אלהינו
בימי מלכי צדק ומי מעשים " בימי מלכי צדק ומי מעשים ׳ בימי מלכי צדק ומי
בט בחרת ורוממתנו מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך ׳ ותתן לנו ׳ ה׳ אלהינו

אזכרה

אֱלֹהִים יִזְכֹּר נִשְׁמַת נְשָׁמוֹת כָּל בָּשָׂר וְרוּחַ כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה שֶׁהָלְכוּ לְעוֹלָמָם בְּמִיתָה בְּלֹא טְבִילָה בְּמִקְוֵה מַיִם כְּכָל הַנָּשִׁים שֶׁמֵּתוּ בְּנִדָּתָן וְכָל הָאֲנָשִׁים שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִילָה וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא וִדּוּי וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא תְּשׁוּבָה וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא תְּפִלָּה וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא תּוֹרָה וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מַעֲשִׂים טוֹבִים וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מַעֲשֵׂר וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא שְׁמִיטָה וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא יוֹבֵל וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא שַׁבָּת וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא יוֹם טוֹב וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא חֹדֶשׁ וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא רֹאשׁ חֹדֶשׁ וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִקְרָא קֹדֶשׁ וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת סֻכָּה וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת לוּלָב וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שׁוֹפָר וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת מַצָּה וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת מָרוֹר וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַלֵּב וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַלָּשׁוֹן וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הָעֵינַיִם וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הָרַגְלַיִם וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַמַּעֲשִׂים וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַמַּחֲשָׁבוֹת וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַדִּבּוּר וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַמִּדּוֹת וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַבְּרִית וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַלָּשׁוֹן וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הָעֵינַיִם וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הָרַגְלַיִם וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַמַּעֲשִׂים וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַמַּחֲשָׁבוֹת וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַדִּבּוּר וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַמִּדּוֹת וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַבְּרִית וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַלָּשׁוֹן וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הָעֵינַיִם וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הָרַגְלַיִם וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַמַּעֲשִׂים וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַמַּחֲשָׁבוֹת וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַדִּבּוּר וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַמִּדּוֹת וְכָל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁמֵּתוּ בְּלֹא מִצְוַת שְׁמִירַת הַבְּרִית

ויכלו לילות ראשון של שבועות

ישראל קדושים הם לה׳ ראשית תבואתו לקדש
ישראל נאמנים הם לה׳ נטע שעשועיו לקדש
ישראל סגולתו הם לה׳ עם קדושיו לקדש
ישראל עמו הם לה׳ לעם סגולה לקדש
ישראל פרושים הם לה׳ צדיקים וישרים לקדש
ישראל קרובים הם לה׳ רחוקים ומקורבים לקדש
ישראל שמחים הם לה׳ תמימים ויחידים לקדש
ישראל תמיד הם לה׳ מאוחדים ומיוחדים לקדש
כל ישראל ערבים זה לזה לקדש
כל ישראל חברים זה לזה לקדש
כל ישראל יודעים זה לזה לקדש
כל ישראל מכירים זה לזה לקדש
כל ישראל נאמנים זה לזה לקדש
כל ישראל סומכים זה לזה לקדש
כל ישראל עוזרים זה לזה לקדש
כל ישראל פועלים זה לזה לקדש
כל ישראל צועקים זה לזה לקדש
כל ישראל קוראים זה לזה לקדש
כל ישראל רואים זה לזה לקדש
כל ישראל שומעים זה לזה לקדש
כל ישראל תומכים זה לזה לקדש
כל ישראל מקבלים זה מזה לקדש
כל ישראל נותנים זה לזה לקדש
כל ישראל משלמים זה לזה לקדש
כל ישראל מוחלים זה לזה לקדש
כל ישראל סולחים זה לזה לקדש
כל ישראל מכפרים זה בעד זה לקדש
כל ישראל מתפללים זה בעד זה לקדש
כל ישראל מבקשים זה בעד זה לקדש
כל ישראל מתחננים זה בעד זה לקדש
כל ישראל מצפים זה לזה לקדש
כל ישראל מחכים זה לזה לקדש
כל ישראל מקוים זה לזה לקדש
כל ישראל מיחלים זה לזה לקדש
כל ישראל מאמינים זה בזה לקדש
כל ישראל מודים זה לזה לקדש
כל ישראל משבחים זה לזה לקדש
כל ישראל מפארים זה לזה לקדש
כל ישראל מרוממים זה לזה לקדש
כל ישראל מהללים זה לזה לקדש
כל ישראל מעריצים זה לזה לקדש
כל ישראל מקדישים זה לזה לקדש
כל ישראל מטהרים זה לזה לקדש
כל ישראל מייחדים זה לזה לקדש
כל ישראל מעידים זה לזה לקדש
כל ישראל מכתירים זה לזה לקדש
כל ישראל מלכים זה לזה לקדש
כל ישראל מושלים זה לזה לקדש
כל ישראל מנהיגים זה לזה לקדש
כל ישראל מורים זה לזה לקדש
כל ישראל מלמדים זה לזה לקדש
כל ישראל מחנכים זה לזה לקדש
כל ישראל מוכיחים זה לזה לקדש
כל ישראל מיישרים זה לזה לקדש
כל ישראל מתקנים זה לזה לקדש
כל ישראל מסדרים זה לזה לקדש
כל ישראל מכינים זה לזה לקדש
כל ישראל מזמינים זה לזה לקדש
כל ישראל מוכנים זה לזה לקדש
כל ישראל מתכוננים זה לזה לקדש
כל ישראל מתקבצים זה לזה לקדש
כל ישראל מתאספים זה לזה לקדש
כל ישראל מתחברים זה לזה לקדש
כל ישראל מתאחדים זה לזה לקדש
כל ישראל מתייחדים זה לזה לקדש
כל ישראל מתערבים זה לזה לקדש
כל ישראל מתמזגים זה לזה לקדש
כל ישראל מתחתנים זה לזה לקדש
כל ישראל מתקשרים זה לזה לקדש
כל ישראל מתאהבים זה לזה לקדש
כל ישראל מתידדים זה לזה לקדש
כל ישראל מתרועעים זה לזה לקדש
כל ישראל מתחבבים זה לזה לקדש
כל ישראל מתכבדים זה לזה לקדש
כל ישראל מתרוממים זה לזה לקדש
כל ישראל מתפארים זה לזה לקדש
כל ישראל מתהללים זה לזה לקדש
כל ישראל מתעריצים זה לזה לקדש
כל ישראל מתקדישים זה לזה לקדש
כל ישראל מתטהרים זה לזה לקדש
כל ישראל מתייחדים זה לזה לקדש
כל ישראל מתעידים זה לזה לקדש
כל ישראל מתכתירים זה לזה לקדש
כל ישראל מתמלכים זה לזה לקדש
כל ישראל מתושלים זה לזה לקדש
כל ישראל מתנהגים זה לזה לקדש
כל ישראל מתורים זה לזה לקדש
כל ישראל מתלמדים זה לזה לקדש
כל ישראל מתחנכים זה לזה לקדש
כל ישראל מתוכיחים זה לזה לקדש
כל ישראל מתיישרים זה לזה לקדש
כל ישראל מתתקנים זה לזה לקדש
כל ישראל מתסדרים זה לזה לקדש
כל ישראל מתכינים זה לזה לקדש
כל ישראל מתזמינים זה לזה לקדש
כל ישראל מת

ꝑꝛꝺꝛꝛꝺ ꝺꝛꝺꝯ . ꝺꝯ ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛꝺꝯ ꝺꝛꝺꝯ . ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛ ꝺꝯ
ꝛꝛꝛꝛ ꝺꝛꝺ ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛꝺꝯ . ꝺꝯꝺ ꝺꝛꝺ ꝺꝛꝺ ꝺꝛꝺꝯ . ꝺꝯ ꝺꝛꝺ ꝺꝛ ꝺ
ꝺꝛꝺꝛ . ꝛꝺꝺ ꝺꝯꝺꝛ ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛꝺꝛ ..
ꝺꝯ ꝺꝛꝺ ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛꝺ ꝺꝛꝺ . ꝺꝛꝺ ꝺꝛꝺ ꝺꝯꝺ ꝺꝛꝺꝛ
ꝺꝛ ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛꝺ ꝺꝛꝺꝛ . ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛꝺ ꝺꝯꝺ .

ꝺꝛꝺꝛ

ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛꝺꝛ

ꝺꝛꝺ ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛꝺꝛ
ꝺꝯꝺ ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛꝺꝛ
ꝺꝛꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛ ꝺꝛꝺꝛ
ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝯꝺꝛ ꝺꝛꝺ
ꝺꝛꝺ ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛꝺꝛ
ꝺꝛꝺ ꝺꝛꝺ ꝺꝛꝺꝛ
ꝺꝛꝺ ꝺꝛꝺꝛ ꝺꝛꝺ

דוגמא ייעוץ ממך, ויבלה בטוב ימיך, כבר הוא ומבין ומה ממך "ההזר לו והעבד,
לכבד ולעשות בחבה · ומפל פועל לשבת · וכורי מה יום השבת " ג
השם המורומם ונשא · בחפץ ובשוחה לו השוח · שם קדש לו השוח ·
לפשוטלך משכים · במשכי ידיים · לוי יהיה לך יהיה · ומחרש ג

ישעיה ורואפנים זולת

ביקרק חרוץ מוחבים · לקדש ליהוה שמו כטבולי ומש מהרים "
הימנהם ומהכם מוהררים · להיות לי לעם מחלה כתמה ברים · פריהי מהכם ג
ולמלוי מישרים לשמוח ולשוחת כפוחי ומוהרים " מוגלי מיבים במתה כן
קלמוחים לכם שהלכם לבבכם לימוקי ניומיכי "חוקי ניומיכי בני חורין
לילוש קרושים יהוהים " הימסוך ורע ומבהם מוהבי ניבחק ניישרל בחיים
ציון עד חיי · חוסן עולם תהיה בם נוחים · מי יתן ולב וה לכם בהיחים · חיי עד
ומבי מעבדיהם מחנשימו שמחים בשמחים " ומשך מעבדיהם בשמחים לשמחים
והופף לחיי מוחים · בוה ובבוא בכל טוב שרים · יהי כחול ורעבם בי נחליה ה
מה מיישרים · מה מיבחם לעשות פקודים ישרים " שרים בהלך חשך בם
כן שמי בבוחחי הטוב · בי משבחחי ולכל מלי ישרים · יקרים יהי מבחי מ
שמעו בקרישלך ושרים " יהי חלוחי שימו על פעכם
כשרים · הסחפלו בם בקרבכם שפחים · ורוח שמין
בעמי בבוחחי ומיחים בעבוחים · יהי שמע לעדה

אנכי המאיר אופן

בחוך המשלליו · הכהים בריח הקרמים מכ חיילי "
בוטח ומהלה · שם ומחנה מעמוחם בחהוחם · רובץ מי מחנה לחיילי · אומר והולך
ג בחצ מכ בחפ · סופה מכ הרעיון לרעיון · ומחשיב מעיב לחיילי
נעים כי השמים בלפוריו ומפוריו לחיילי · סרפ ושרף לחיילי · שמו מכ
לו מחיים כי בם נפשו מכ מכ · מחוך לחיילי · מכ מכ שלם בשכלולי ·
ומשיחם בוה ובשחיו לסגוללי · המלה כלם מכלול בם חוקי ומפללי · למלו

שובע שמחות לפניך נעימות בימינך נצח. ותורתך אמת. כבוד אב ואם וגמול טוב לנפש. והמברכך ימים. הטעמים. ואתה אל תסתר פניך ממנו. ותשמע תפלת כל פה. ותאזין לקול רנתנו. ומלכנו אתה יחיד. ומיחד לעמך ישראל. ומקדש שמך על קדושי שמך. ותשבות בקדושתך ומנוחתך. ותעשה מה שנאוה לפניך. ונעבדך ביראה כימי עולם. וכשנים קדמוניות. ותשמח משה במתנת חלקו. כי עבד נאמן קראת לו. כאמור בכתבי קדשך. ויכתוב על הלחות. כמכתב הראשון עשרת הדברות. ויניחם לפניך באהל מועד. לאות ברית עולם

חדש

קריאת רב ראשון בבית שני

ויהי בחדש השני בשנת שתים לצאתם מארץ מצרים וגו' . בחדש השני לחדש הראשון הוקם המשכן ביום השנה לצאתם ממצרים ; ובחדש השני לחדש הראשון נמנו ישראל מבן עשרים ומעלה ; ובחדש השני לחדש הראשון נתנו ישראל נדבתם למשכן ; ובחדש השני לחדש הראשון נתנו ישראל את מחציתם לאדנים ; וב

הַכֹּהֵן׃ ס לוֹא תַחֲסֹם שׁוֹר בְּדִישׁוֹ׃ ס לוֹא תַעֲשֶׂה בְּרֵאשִׁית בְּכוֹרֶת׃ ס
לוֹא תָבִיא אֶתְנַן זוֹנָה וּמְחִיר כֶּלֶב בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְכָל נֶדֶר כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ גַּם שְׁנֵיהֶם׃ ס לוֹא תַלְוֶה לְאָחִיךָ נֶשֶׁךְ כֶּסֶף נֶשֶׁךְ אֹכֶל נֶשֶׁךְ כָּל דָּבָר
אֲשֶׁר יִלָּוֶה נֶשֶׁךְ׃ לַנָּכְרִי תַּלְוֶה וּלְאָחִיךָ לֹא תַלְוֶה לְמַעַן יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
בְּכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר אַתָּה בָא שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ כִּי יִהְיֶה בְךָ
אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא
תְאַמֵּץ אֶת לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹנֶךָ׃ כִּי פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת
יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן יִהְיֶה דָבָר
עִם לְבָבְךָ בְּלִיַּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ
הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֵּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא
יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂךָ
וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ כִּי לֹא יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר
פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃ כִּי יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ
הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וַעֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי
מֵעִמָּךְ׃ וְכִי תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם׃ הַעֲנִיק תַּעֲנִיק לוֹ
מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן לוֹ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד
הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת הַדָּבָר הַזֶּה
הַיּוֹם׃ וְהָיָה כִּי יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת בֵּיתֶךָ כִּי טוֹב לוֹ
עִמָּךְ׃ וְלָקַחְתָּ אֶת הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף
לְאָמָתְךָ תַּעֲשֶׂה כֵּן׃ לֹא יִקְשֶׁה בְעֵינֶיךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה
שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ ס
כָּל הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא
תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ׃ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ שָׁנָה
בְּשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אַתָּה וּבֵיתֶךָ׃ וְכִי יִהְיֶה בוֹ מוּם פִּסַּח אוֹ עִוֵּר כֹּל
מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו
כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃ רַק אֶת דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ ס
שָׁמוֹר אֶת חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה׃ וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ לֹא תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו
מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת יוֹם צֵאתְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְלֹא יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים
וְלֹא יָלִין מִן הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר׃ לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ
אֶת הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ בּוֹ תִּזְבַּח אֶת הַפֶּסַח בָּעֶרֶב כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד
צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם׃ וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ
בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאָהָלֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה׃ ס שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפָּר לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ
בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת׃ וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת
נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה
אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד
הָיִיתָ בְמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃ ס חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ
שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ בְחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ
וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ
וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ׃ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל זְכוּרְךָ אֶת
פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת
וְלֹא יֵרָאֶה אֶת פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם׃ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן
לָךְ׃ ס שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן לְךָ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ
לִשְׁבָטֶיךָ וְשָׁפְטוּ אֶת הָעָם מִשְׁפַּט צֶדֶק׃ לֹא תַטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תַכִּיר פָּנִים וְלֹא
תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם׃ צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף
לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ לֹא תִטַּע לְךָ אֲשֵׁרָה
כָּל עֵץ אֵצֶל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לְךָ׃ לֹא תָקִים לְךָ מַצֵּבָה אֲשֶׁר
שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ לֹא תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה בוֹ מוּם כֹּל דָּבָר
רָע כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ כִּי יִמָּצֵא בְקִרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ אִישׁ אוֹ אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר
בְּרִיתוֹ׃ וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם וְלַשֶּׁמֶשׁ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל
צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי׃ וְהֻגַּד לְךָ וְשָׁמָעְתָּ וְדָרַשְׁתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן
הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְהוֹצֵאתָ אֶת הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת הָאִשָּׁה
הַהִוא אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֶל שְׁעָרֶיךָ אֶת הָאִישׁ אוֹ אֶת הָאִשָּׁה וּסְקַלְתָּם
בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ׃ עַל פִּי שְׁנֵי עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוּמַת הַמֵּת לֹא יוּמַת עַל פִּי עֵד
אֶחָד׃ יַד הָעֵדִים תִּהְיֶה בּוֹ בָרִאשׁוֹנָה לַהֲמִתוֹ וְיַד כָּל הָעָם בָּאַחֲרֹנָה וּבִעַרְתָּ הָרָע
מִקִּרְבֶּךָ׃ ס כִּי יִפָּלֵא מִמְּךָ דָבָר לַמִּשְׁפָּט בֵּין דָּם לְדָם בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לָנֶגַע
דִּבְרֵי רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃
וּבָאתָ אֶל הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ
אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט׃ וְעָשִׂיתָ עַל פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ מִן הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר
יִבְחַר יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּךָ׃ עַל פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ וְעַל
הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לְךָ תַּעֲשֶׂה לֹא תָסוּר מִן הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל׃
וְהָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְזָדוֹן לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ אֶל הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשָׁרֵת שָׁם אֶת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְכָל הָעָם יִשְׁמְעוּ
וְיִרָאוּן וְלֹא יְזִידוּן עוֹד׃ ס כִּי תָבֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וִירִשְׁתָּהּ
וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ וְאָמַרְתָּ אָשִׂימָה עָלַי מֶלֶךְ כְּכָל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָי׃ שׂוֹם תָּשִׂים
עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקֶּרֶב אָחִיךָ תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל
לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא אָחִיךָ הוּא׃ רַק לֹא יַרְבֶּה לּוֹ סוּסִים וְלֹא יָשִׁיב אֶת
הָעָם מִצְרַיְמָה לְמַעַן הַרְבּוֹת סוּס וַיהוָה אָמַר לָכֶם לֹא תוֹסִפוּן לָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה עוֹד׃
וְלֹא יַרְבֶּה לּוֹ נָשִׁים וְלֹא יָסוּר לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יַרְבֶּה לּוֹ מְאֹד׃ וְהָיָה כְּשִׁבְתּוֹ עַל
כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל סֵפֶר מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם׃
וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בוֹ כָּל יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן יִלְמַד לְיִרְאָה אֶת יְהוָה אֱלֹהָיו לִשְׁמֹר אֶת כָּל
דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשֹׂתָם׃ לְבִלְתִּי רוּם לְבָבוֹ מֵאֶחָיו וּלְבִלְתִּי

וְהָיָה כִּי יִהְיֶה בְּךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ כִּי פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן יִהְיֶה דָבָר עִם לְבָבְךָ בְּלִיָּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֶּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ כִּי לֹא יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃

רֵיחִי

בַּחֹמֶשׁ יְמֵי הַפֶּסַח הָיָה שִׁיר הַמַּעֲלוֹת בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְהוָה׃ יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם׃ מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְהוָה׃ רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ׃ מִי כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת׃ הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ׃ מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן׃ לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ׃ מוֹשִׁבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ׃

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז׃ הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃ הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃ הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃ מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃ הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם׃ לֹא לָנוּ יְהוָה לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ׃ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם׃ וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה׃ עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם׃ פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ׃ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן׃ יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם׃ כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם׃ יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יִרְאֵי יְהוָה בִּטְחוּ בַיהוָה עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא׃ יְהוָה זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן׃ יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְהוָה הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים׃ יֹסֵף יְהוָה עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם׃ בְּרוּכִים אַתֶּם לַיהוָה עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ׃ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיהוָה וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם׃ לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא כָל יֹרְדֵי דוּמָה׃ וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְהוָה אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי׃ כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא׃ אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא׃ וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא אָנָּה יְהוָה מַלְּטָה נַפְשִׁי׃ חַנּוּן יְהוָה וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם׃ שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְהוָה דַּלֹּתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ׃ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְהוָה גָּמַל עָלָיְכִי׃ כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי׃ אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים׃ הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד׃ אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב׃ מָה אָשִׁיב לַיהוָה כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי׃ כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ יָקָר בְּעֵינֵי יְהוָה הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו׃ אָנָּה יְהוָה כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ בֶּן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי׃ לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְהוָה אֶקְרָא׃ נְדָרַי לַיהוָה אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ׃ בְּחַצְרוֹת בֵּית יְהוָה בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ׃

הַלְלוּ אֶת יְהוָה כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים׃ כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְהוָה לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ׃

הוֹדוּ לַיהוָה כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ נָא בֵית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְהוָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ׃ מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ׃ יְהוָה לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם׃ יְהוָה לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בָּאָדָם׃ טוֹב לַחֲסוֹת בַּיהוָה מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים׃ כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃ סַבּוּנִי כִדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְהוָה כִּי אֲמִילַם׃ דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיהוָה עֲזָרָנִי׃ עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה׃ קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל׃ יְמִין יְהוָה רוֹמֵמָה יְמִין יְהוָה עֹשָׂה חָיִל׃ לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ׃ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי׃ פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ׃ זֶה הַשַּׁעַר לַיהוָה צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ׃ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה

ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר

(ו) ויקרא אל משה. קדם דבור לכל אות שנתנבא בו משה
רבינו ע"ה שהיה מתיירא ונרתע מפני כבוד השכינה
ומלאכי השרת שהיו סביב לה ובא יי ודבר עמו כדי
שיהא משה מקבלה בשמחה ובלב פנוי : ויקרא אל משה
ויאמר יי אליו מאהל מועד לאמר. מכאן שלא דבר
הקב"ה עם משה אלא מתוך הכבוד והאימה שהיו סביב
לה : ויקרא אל משה. קרא מלאכי השרת למשה שיבוא
ויאמר לו הקב"ה מה שיאמר לו : מאהל מועד. מכאן
שלא דבר הקב"ה עם משה אלא מתוך הכבוד והאימה
שהיו סביב לה : לאמר. אמור להם לישראל כך וכך
אמרתי לך : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם
כי יקריב מכם קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם : אדם כי יקריב. למה נאמר לשון
זה שלא נאמר בכל הקרבנות כאשר יקריב איש מבני
ישראל אלא אדם כי יקריב מכם קרבן ליי מן הבהמה
מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם : אלא כך
אמרו רבותינו שהיה הדבר קשה בעיני משה שהיה
סבור שהוא מקריב מן הגזל שהרי כתיב בקרבנות
הנדבה איש איש כי יקריב מכם ובקרבנות חובה כתיב
כי יקריב מכם ולא כתיב איש איש אלא אדם כי יקריב
מכם שאין אדם עושה בהמה גזולה לקרבן : ומן הבהמה
מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם. מן הבהמה
הבאה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם : מן
הבהמה. יכול אפילו מן הטמאה ת"ל מן הבקר ומן הצאן
הא כיצד מן הבהמה הבאה מן הבקר ומן הצאן תקריבו
את קרבנכם : אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים
יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצונו לפני יי : אם עולה
קרבנו. למה נאמר לפי שנאמר מן הבקר ומן הצאן
תקריבו את קרבנכם יכול יהא רשות ת"ל אם עולה
קרבנו מן הבקר חובה הוא לו : זכר תמים יקריבנו.
יכול אפילו נקבה ת"ל זכר תמים יקריבנו הא כיצד
זכר תמים יקריבנו : אל פתח אהל מועד. מכאן
שהעזרה כולה כשרה לשחיטה : לרצונו לפני יי. מכאן
אמרו הקרבנות צריכין כוונה : וסמך ידו על ראש
העולה ונרצה לו לכפר עליו : וסמך ידו. יכול יסמוך
שתי ידיו ת"ל ידו הא כיצד יסמוך יד ימין בשתי ידיו
על ראש העולה : ונרצה לו לכפר עליו. מכאן אמרו
הסמיכה עכבת בכפרה : ושחט את בן הבקר לפני יי
והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על
המזבח סביב אשר פתח אהל מועד : ושחט את בן הבקר.
יכול יהא רשות ת"ל ושחט הא כיצד שחיטה חובה הוא
לו : והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם. יכול יהא
רשות ת"ל והקריבו הא כיצד הקרבה חובה הוא לו :
וזרקו את הדם על המזבח סביב. יכול יזרוק שתי
מתנות בבת אחת ת"ל וזרקו הא כיצד זורק מתנה אחת
על שתי זויות דרומיות או שתי זויות צפוניות : אשר
פתח אהל מועד. מכאן שהעזרה כולה כשרה לשחיטה :
והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה : והפשיט את
העולה. יכול יהא רשות ת"ל והפשיט הא כיצד הפשט
חובה הוא לו : וניתח אתה לנתחיה. יכול יהא רשות
ת"ל וניתח הא כיצד ניתוח חובה הוא לו : ונתנו בני
אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש :
ונתנו בני אהרן הכהן אש. יכול יהא רשות ת"ל ונתנו
הא כיצד נתינה חובה הוא לו : וערכו עצים. יכול
יהא רשות ת"ל וערכו הא כיצד ערוך חובה הוא לו :
וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת
הפדר : וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים. יכול
יהא רשות ת"ל וערכו הא כיצד ערוך חובה הוא לו :
את הראש ואת הפדר. יכול יהא רשות ת"ל וערכו הא
כיצד ערוך חובה הוא לו : והקטיר הכהן את כל המזבחה
עולה אשה ריח ניחח ליי : והקטיר הכהן את כל
המזבחה. יכול יהא רשות ת"ל והקטיר הא כיצד
הקטרה חובה הוא לו : עולה אשה ריח ניחח ליי.
מכאן אמרו כל הקרבנות באין לכפר חוץ מן המנחה
שהיא באה להודיע שבח יחידים שהיו מביאין אותה :
ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה
זכר תמים יקריבנו : ואם מן הצאן קרבנו. יכול יהא
רשות ת"ל ואם מן הצאן הא כיצד מן הצאן חובה הוא
לו : זכר תמים יקריבנו. יכול אפילו נקבה ת"ל זכר
תמים יקריבנו הא כיצד זכר תמים יקריבנו : ושחט
אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן
הכהנים את דמו על המזבח סביב : ושחט אתו. יכול
יהא רשות ת"ל ושחט הא כיצד שחיטה חובה הוא לו :
וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו. יכול יהא רשות
ת"ל וזרקו הא כיצד זריקה חובה הוא לו : על המזבח
סביב. יכול יזרוק שתי מתנות בבת אחת ת"ל וזרקו
הא כיצד זורק מתנה אחת על שתי זויות דרומיות או
שתי זויות צפוניות : ואת נתחיו ואת פדרו והקטיר
הכהן על העצים אשר על האש אשר על המזבח :
ואת נתחיו ואת פדרו. יכול יהא רשות ת"ל והקטיר
הא כיצד הקטרה חובה הוא לו : והקטיר הכהן על
העצים. יכול יהא רשות ת"ל והקטיר הא כיצד ערוך
חובה הוא לו : אשר על האש אשר על המזבח :
ואם מן העוף עולה קרבנו ליי ומן התורים או מבני
היונה את קרבנו : ואם מן העוף. יכול יהא רשות
ת"ל ואם מן העוף הא כיצד מן העוף חובה הוא לו :
עולה קרבנו ליי. מכאן אמרו כל הקרבנות באין לכפר
חוץ מן המנחה שהיא באה להודיע שבח יחידים שהיו
מביאין אותה : ומן התורים או מבני היונה את
קרבנו. יכול אפילו נקבה ת"ל ומן התורים או מבני
היונה את קרבנו הא כיצד מן התורים או מבני היונה
את קרבנו : והקריב הכהן אל המזבח ומלק את ראשו
והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח : והקריב
הכהן אל המזבח. יכול יהא רשות ת"ל והקריב הא
כיצד הקרבה חובה הוא לו : ומלק את ראשו. יכול
יהא רשות ת"ל ומלק הא כיצד מליקה חובה הוא לו :
והקטיר המזבחה. יכול יהא רשות ת"ל והקטיר הא
כיצד הקטרה חובה הוא לו : ונמצה דמו על קיר
המזבח. יכול יהא רשות ת"ל ונמצה הא כיצד מיצוי
חובה הוא לו : ונתק את מרסו בנוצתו והשליך אתו
אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן : ונתק את מרסו.
יכול יהא רשות ת"ל ונתק הא כיצד נתוק חובה הוא לו :
והשליך אתו אצל המזבח. יכול יהא רשות ת"ל
והשליך הא כיצד השלכה חובה הוא לו : קדמה אל
מקום הדשן. מכאן שהעזרה כולה כשרה לשחיטה :
ושסע אתו בשסעיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה
על העצים אשר על האש עולה אשה ריח ניחח ליי :
ושסע אתו בשסעיו. יכול יהא רשות ת"ל ושסע הא
כיצד שסיעה חובה הוא לו : לא יבדיל. יכול יהא
רשות ת"ל לא יבדיל הא כיצד בדילה חובה הוא לו :
והקטירו הכהן המזבחה. יכול יהא רשות ת"ל
והקטיר הא כיצד הקטרה חובה הוא לו : על העצים
אשר על האש. יכול יהא רשות ת"ל והקטיר הא כיצד
ערוך חובה הוא לו : עולה אשה ריח ניחח ליי.
מכאן אמרו כל הקרבנות באין לכפר חוץ מן המנחה
שהיא באה להודיע שבח יחידים שהיו מביאין אותה :
ונפש כי תקריב קרבן מנחה סלת יהיה קרבנו ויצק
עליה שמן ונתן עליה לבנה : ונפש כי תקריב. למה
נאמר לפי שנאמר אדם כי יקריב מכם קרבן ליי מן
הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם יכול
לא יהא מנחה בא אלא מן הבהמה ת"ל ונפש כי תקריב
קרבן מנחה הא כיצד מנחה בא מן העוף ומן הבהמה :
סלת יהיה קרבנו. יכול יהא רשות ת"ל יהיה הא כיצד
סלת חובה הוא לו : ויצק עליה שמן. יכול יהא רשות
ת"ל ויצק הא כיצד יציקה חובה הוא לו : ונתן עליה
לבנה. יכול יהא רשות ת"ל ונתן הא כיצד נתינה חובה
הוא לו : והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם
מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר
הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליי : והביאה
אל בני אהרן הכהנים. יכול יהא רשות ת"ל והביא
הא כיצד הבאה חובה הוא לו : וקמץ משם מלא
קמצו. יכול יהא רשות ת"ל וקמץ הא כיצד קמיצה
חובה הוא לו : מסלתה ומשמנה. יכול יהא רשות
ת"ל ומשמנה הא כיצד מסלתה חובה הוא לו : על כל
לבנתה. יכול יהא רשות ת"ל ונתן הא כיצד נתינה
חובה הוא לו : והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה.
יכול יהא רשות ת"ל והקטיר הא כיצד הקטרה חובה
הוא לו : אזכרתה. מכאן אמרו הקומץ את המנחה
צריך שיזכיר : אשה ריח ניחח ליי. מכאן אמרו כל
הקרבנות באין לכפר חוץ מן המנחה שהיא באה
להודיע שבח יחידים שהיו מביאין אותה : והנותרת
ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי : והנותרת
ממנה. יכול יהא רשות ת"ל והנותרת הא כיצד נותר
חובה הוא לו : לאהרן ולבניו. מכאן אמרו כהן
משמש בבגדי כהונה ואחר משמש בבגדי חולין לא
יאכל : קדש קדשים מאשי יי. מכאן אמרו כל
הקרבנות נאכלין לזכר ולנקבה חוץ מן המנחה שהיא
נאכלת לזכר בלבד : כל אשר תגע בהן יקדש והזה
מדמה על הבגד אשר יזה עליו תכבס במקום קדש :
כל אשר תגע בהן יקדש. יכול יהא רשות ת"ל יקדש
הא כיצד קדושה חובה הוא לו : והזה מדמה על
הבגד. יכול יהא רשות ת"ל והזה הא כיצד הזיה חובה
הוא לו : אשר יזה עליו תכבס במקום קדש. מכאן
שהעזרה כולה כשרה לשחיטה : וכל מנחה אפה תנור
ומחבת ומרחשת לכהן תהיה לו תהיה : וכל מנחה.
יכול יהא רשות ת"ל תהיה הא כיצד מנחה חובה הוא
לו : אפה תנור ומחבת ומרחשת. יכול יהא רשות
ת"ל תהיה הא כיצד מנחה חובה הוא לו : לכהן תהיה
לו תהיה. מכאן אמרו כהן משמש בבגדי כהונה ואחר
משמש בבגדי חולין לא יאכל : ומנחה בלולה בשמן
ויבשה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו : ומנחה.
יכול יהא רשות ת"ל תהיה הא כיצד מנחה חובה הוא
לו : בלולה בשמן ויבשה. יכול יהא רשות ת"ל תהיה
הא כיצד מנחה חובה הוא לו : לכל בני אהרן תהיה
איש כאחיו. מכאן אמרו כהן משמש בבגדי כהונה
ואחר משמש בבגדי חולין לא יאכל : וזאת תורת
זבח השלמים אשר יקריב ליי : וזאת תורת זבח
השלמים. למה נאמר לפי שנאמר ונפש כי תקריב
קרבן מנחה יכול לא יהא מנחה בא אלא מן הבהמה
ת"ל וזאת תורת זבח השלמים הא כיצד מנחה בא מן
העוף ומן הבהמה : אשר יקריב ליי. מכאן אמרו כל
הקרבנות באין לכפר חוץ מן המנחה שהיא באה
להודיע שבח יחידים שהיו מביאין אותה : על תודה
יקריב על זבח התודה מצות חלת לחם בלולה בשמן
ורקיקי מצות משחים בשמן ומסלת מרבכת חלת לחם
בלולה בשמן : על תודה יקריב. יכול יהא רשות
ת"ל יקריב הא כיצד תודה חובה הוא לו : על זבח
התודה. יכול יהא רשות ת"ל זבח הא כיצד זבח חובה
הוא לו : מצות חלת לחם בלולה בשמן. יכול יהא
רשות ת"ל מצות הא כיצד מצות חובה הוא לו :
ורקיקי מצות משחים בשמן. יכול יהא רשות ת"ל
משחים הא כיצד משיחה חובה הוא לו : ומסלת
מרבכת חלת לחם בלולה בשמן. יכול יהא רשות
ת"ל מרבכת הא כיצד מרבכת חובה הוא לו : על חלת
לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו :
יקריב קרבנו. יכול יהא רשות ת"ל יקריב הא כיצד
הקרבה חובה הוא לו : על זבח תודת שלמיו. יכול
יהא רשות ת"ל זבח הא כיצד זבח חובה הוא לו :
ומן הקרבן יקריב תרומה על כל זבח השלמים ליי
לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה : ומן הקרבן
יקריב תרומה. יכול יהא רשות ת"ל יקריב הא כיצד
הקרבה חובה הוא לו : על כל זבח השלמים ליי.
יכול יהא רשות ת"ל זבח הא כיצד זבח חובה הוא לו :
לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה. מכאן אמרו
כהן משמש בבגדי כהונה ואחר משמש בבגדי חולין
לא יאכל : ואת החזה התנופה ואת שוק התרומה
תאכלו בטהור איש ביתך יאכלנו : ואת החזה התנופה.
יכול יהא רשות ת"ל תאכלו הא כיצד אכילה חובה
הוא לו : ואת שוק התרומה. יכול יהא רשות ת"ל
תאכלו הא כיצד אכילה חובה הוא לו : בטהור איש
ביתך יאכלנו. מכאן אמרו כהן משמש בבגדי כהונה
ואחר משמש בבגדי חולין לא יאכל : את דם השלמים
ואת החלב מבני אהרן יהיה לשוק הימין לו תהיה :
את דם השלמים. יכול יהא רשות ת"ל יהיה הא כיצד
דם חובה הוא לו : ואת החלב. יכול יהא רשות ת"ל
יהיה הא כיצד חלב חובה הוא לו : מבני אהרן יהיה
לשוק הימין לו תהיה. מכאן אמרו כהן משמש בבגדי
כהונה ואחר משמש בבגדי חולין לא יאכל : את החזה
התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל
מזבחי שלמיהם ואתנם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם
מאת בני ישראל : את החזה התנופה. יכול יהא
רשות ת"ל לקחתי הא כיצד לקיחה חובה הוא לו :
ואת שוק התרומה. יכול יהא רשות ת"ל לקחתי הא
כיצד לקיחה חובה הוא לו : מאת בני ישראל מזבחי
שלמיהם. יכול יהא רשות ת"ל מזבחי הא כיצד זבח
חובה הוא לו : ואתנם לאהרן הכהן ולבניו. מכאן
אמרו כהן משמש בבגדי כהונה ואחר משמש בבגדי
חולין לא יאכל : לחק עולם מאת בני ישראל. מכאן
אמרו כל הקרבנות נאכלין לזכר ולנקבה חוץ מן
המנחה שהיא נאכלת לזכר בלבד : זאת משחת אהרן
ומשחת בניו מאשי יי ביום המשיחו אתם : זאת
משחת אהרן. יכול יהא רשות ת"ל משחת הא כיצד
משיחה חובה הוא לו : ומשחת בניו. יכול יהא רשות
ת"ל משחת הא כיצד משיחה חובה הוא לו : מאשי יי
ביום המשיחו אתם. מכאן אמרו כל הקרבנות נאכלין
לזכר ולנקבה חוץ מן המנחה שהיא נאכלת לזכר בלבד :

ולילי שבת בין השמשות ומה הן ימי המעשר ימי ראשון ושני ושלישי ורביעי וחמישי ומה הן ימי הקרבן ימי ראשון ושני ושלישי ורביעי וחמישי ומה הן ימי הנסכים ימי ראשון ושני ושלישי ורביעי וחמישי ומה הן ימי הלחם הפנים ימי ראשון ושני ושלישי ורביעי וחמישי ומה הן ימי הקטורת ימי ראשון ושני ושלישי ורביעי וחמישי ומה הן ימי הנרות ימי ראשון ושני ושלישי ורביעי וחמישי ומה הן ימי הכבשים ימי ראשון ושני ושלישי ורביעי וחמישי ומה הן ימי הפרים ימי ראשון ושני ושלישי ורביעי וחמישי ומה הן ימי האילים ימי ראשון ושני ושלישי ורביעי וחמישי ומה הן ימי השעירים ימי ראשון ושני ושלישי ורביעי וחמישי ומה הן ימי הלוים ימי ראשון ושני ושלישי ורביעי וחמישי ומה הן ימי הכהנים ימי ראשון ושני ושלישי ורביעי וחמישי ומה הן ימי הכהן המשוח ימי ראשון ושני ושלישי ורביעי וחמישי ומה הן ימי הכהן הגדול

וכלים שלהן ".

בית שכתבו ... של יום הבאתם ויקרבו לפני ה' ויאמר אליהם רבן יוחנן בן זכאי ואמרי לה רבי יהושע בן לוי מנין שאין מביאין קרבנות לבית הכנסת ת"ל

קריאת יום שני בבראשית

רמה מכבי

ואם חל ביום שני יאמרו בשבת שלפניו מכי יבנה בית וקוראין בו
ג' בני אדם ואין מוסיפין אותו לעולם

בי מכבר

בְּיוֹם הַשֵּׁנִי בְּשַׁבָּת בָּרְכוּ הַשְּׁלִישִׁי בְּשַׁבָּת בָּרְכוּ
הַשִּׁשִּׁי בְּשַׁבָּת בָּרְכוּ וְכֻלָּם בָּרְכוּ וְכֻלָּם בָּרְכוּ
בָּרְכוּ בָּרְכוּ בָּרְכוּ בָּרְכוּ בָּרְכוּ בָּרְכוּ

(המשך מסוף פרק שני בתפלת שחרית של חול)

" לְךָ נָאֶה שִׁיר יְהִלָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מָקוֹם שֶׁאַתָּה נוֹתֵן שָׁם רְבִיבֵי רָצוֹן וְשִׁפְעַת שָׁלוֹם : אֲמֵתְּךָ מַלְכֵּנוּ וְאַתָּה יְהוָה לְבַדֶּךָ עַל כָּל מַעֲשֶׂיךָ שֶׁבָּרָאתָ בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ וּבְכָל מַה שֶּׁבָּהֶ

ברוך

יי אשר נתן מנוחה לעמו ישראל בקדושתו

מוסף * לשבת * ושבעות

"ומוספיהם"

ביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה:

"על עולת השבת בשבתו ונסכה"

ואומר קדיש שלם עד "ועל כל ישראל ואמרו אמן"

ויש אומרים קדיש שלם עד "ועל כל ישראל ואמרו אמן" ואחר כך אומרים "יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן" ואחר כך אומרים "עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן" ואחר כך אומרים "יהי רעון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות" ואחר כך אומרים "ועבדו יי בהר הקדש בירושלים כאשר היו

מלכותך ומה הטעם שאתה מקדש את ישראל ואת זמניהם תחלה
ואחר כך את עצמך אלא כך היה הדבר בתחלה שמשה היה
מקדש את ישראל ואת זמניהם לפיכך נקראו זמניהם על שמו
ועכשיו שהקב"ה מקדש את ישראל ואת זמניהם נקראו זמניהם
על שמו ומנין שנקראו זמניהם על שמו שנאמר אלה מועדי
ה' אשר תקראו אותם מקראי קדש אלה הן מועדי ה' ואין
מועדי ה' אלא ישראל שנאמר מועדי ה' הן ישראל ואין
מקראי קדש אלא ישראל שנאמר מקראי קדש הן ישראל
ואין מועדי ה' אלא זמניהם שנאמר אלה מועדי ה' אשר
תקראו אותם ואין מקראי קדש אלא זמניהם שנאמר אלה
מועדי ה' אשר תקראו אותם מקראי קדש אלה הן מועדי
ה' ואין מועדי ה' אלא ישראל שנאמר מועדי ה' הן ישראל
ואין מקראי קדש אלא ישראל שנאמר מקראי קדש הן ישראל
ואין מועדי ה' אלא זמניהם שנאמר אלה מועדי ה' אשר
תקראו אותם ואין מקראי קדש אלא זמניהם שנאמר אלה
מועדי ה' אשר תקראו אותם

אתה קדשת את ישראל ואחר כך את זמניהם אבל
אתה קדשת את זמניהם תחלה ואחר כך את ישראל
לפיכך זמניהם מקודשים על ידך ועל ידי ישראל
ברוך אתה ה' מקדש ישראל וזמניהם

להודות ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם על כל
טובותיו לך נאה להודות לך יפה להלל לך טוב
להגיד לפניך שבת וקדושת היום ביום הזה נתת
לנו ה' אלהינו לשבת בו ומועדי קדשך לכל ישראל
עמך נתת להם לאכול ולשתות ולשמח לפניך
במצות רצונך ומועדי קדשך כפי רצונך ומועדי
קדשך כפי רצונך ומועדי קדשך כפי רצונך
כאשר רצית וקדשת את ישראל ואת זמניהם
ברוך אתה ה' מקדש ישראל וזמניהם

בונה ירושלים ברחמיו שוב לציון באהבה ותשכון
בתוכה כאשר דברת ותבנה בקרוב בימינו בנין
עולם ותכין בתוכה כסא לדוד משיחך מהר
והבא אותו ושמח לבנו בישועתך נשיר לפניך
שיר חדש על גאולתנו ועל פדות נפשנו ברוך
אתה ה' גואל ישראל

ויקרא

אמר לו משה אל תאמר כן אלא כך אמר לו משה אל תאמר כן אלא כך אמר לו משה אל תאמר כן אלא כך

אזהרות דרבנן

למשה בראשית ".

בזה נשלם מזמור שיר . ובזה שב ונתם הכתוב . ובשבת כשהוא נגיד ליבוב
ובשאר ימות השנה בזה הפלה בקונטרס השיר הנמצא בסוף ספר תהלים

שמעה שלום על כל ישראל שלום על כל יושבי תבל ואמרו אמן סלה "

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי " תהלים יט פסוק טו

ובפסוקי דזמרה " ברוך שנתן תהלה לעמו ישראל בעת שהקדוש ברוך הוא
ויתעלה שמו של כל אחד ואחד מישראל לפניו כך הוא עומד ומשבח ומפאר
את הקדוש ברוך הוא בשעה שעומד לפני המקום ברוך הוא ואומר ברוך
שאמר והיה העולם ברוך הוא ברוך עושה בראשית ברוך אומר ועושה
ברוך גוזר ומקיים ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות ברוך
משלם שכר טוב ליראיו ברוך חי לעד וקיים לנצח ברוך פודה ומציל
ברוך שמו . אתה הוא ה' אלהינו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
ואין עוד אלהים זולתך ומי דומה לך מלך עזר ומושיע לצדיקים ולרשעים
לא עזרתנו ולא תעזרנו ולא תשכח פי עמנו ישראל ולא תכלמנו לנצח
נצחים . ועל כן קוינו לך ה' אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך
להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות
שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו
ויידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון לפניך
ה' אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כולם את עול
מלכותך ותמלוך עליהם מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא
ולכבוד עמך תמלוך לעולם ועד ברוך אתה ה' מלך מהולל בתשבחות
אלהי התהלה

אחרי

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדושתו ברוך הוא . ברוך נותן התורה
ברוך הוא . ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדושתו ברוך הוא . ברוך
הוא . כנגד ארבעה בנים דברה תורה . אחד חכם ואחד רשע ואחד תם
ואחד שאינו יודע לשאול . חכם מה הוא אומר מה העדות והחקים
והמשפטים אשר צוה ה' אלהינו אתכם ואף אתה אמור לו כהלכות
הפסח אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן

שם

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא . כנגד ארבעה בנים דברה
תורה . אחד חכם ואחד רשע ואחד תם ואחד שאינו יודע לשאול .
חכם מה הוא אומר מה העדות והחקים והמשפטים אשר צוה ה'
אלהינו אתכם ואף אתה אמור לו כהלכות הפסח אין מפטירין אחר
הפסח אפיקומן

אחריו

ברוך שנתן תורה לעמו ישראל ברוך הוא . ברוך נותן התורה ברוך
הוא . כנגד ארבעה בנים דברה תורה . אחד חכם ואחד רשע ואחד
תם ואחד שאינו יודע לשאול . חכם מה הוא אומר מה העדות
והחקים והמשפטים אשר צוה ה' אלהינו אתכם ואף אתה אמור לו
כהלכות הפסח אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן

אזהרה

ואתה ה' אלהינו חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת מרבה חסד
ומטיב לכל המתאפק על הבריות ועל הרשעים כרחמיו כחסדיו כרבות
רחמיך ואל תעש עמנו היום הזה ועמו כל ישראל לא לחרפה ולא
לקלון ולא לבזיון ולא לכליון ולא לנזיפה ולא לנזיפות ולא לנזיפים
ולא לנזיפיות ולא לנזיפיים ולא לנזיפיות ולא לנזיפיים ולא לנזיפיות
ולא לנזיפיים ולא לנזיפיות ולא לנזיפיים ולא לנזיפיות ולא לנזיפיים
ולא לנזיפיות ולא לנזיפיים ולא לנזיפיות ולא לנזיפיים ולא לנזיפיות
ולא לנזיפיים ולא לנזיפיות ולא לנזיפיים ולא לנזיפיות ולא לנזיפיים

אתה

הוא לעשות הורה הלכה, וכאשר לא הוא בן הוא הוא בן הוא בן הוא בן

תורה

פרשת בא

ויאמר יי אל משה בא אל פרעה כי אני הכבדתי את לבו ואת לב עבדיו למען שתי אותתי אלה בקרבו ולמען תספר באזני בנך ובן בנך את אשר התעללתי במצרים ואת אותתי אשר שמתי בם וידעתם כי אני יי ויבא משה ואהרן אל פרעה ויאמרו אליו כה אמר יי אלהי העברים עד מתי מאנת לענות מפני שלח את עמי ויעבדוני כי אם מאן אתה לשלח את עמי הנני מביא מחר ארבה בגבולך וכסה את עין הארץ ולא יוכל לראות את הארץ ואכל את יתר הפליטה הנשארת לכם מן הברד ואכל את כל עצכם השדה צמח השדה ומלאו בתי כל עבדיך ובתי כל מצרים אשר לא ראו אבתיך ואבות אבתיך מיום היותם על האדמה עד היום הזה ויפן ויצא מעם פרעה ויקראו משה ואהרן אל פרעה ויאמר אליהם פרעה לכו עבדו את יי אלהיכם מי ומי הנלכים ויאמר משה בנערינו ובזקנינו נלך בבנינו ובבנתינו בצאננו ובבקרנו נלך כי חג יי לנו הוא ויאמר אליהם יהי כן יי עמכם כאשר אשלח אתכם ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יי כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה ויט משה את מטהו על ארץ מצרים ויי נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה הבקר היה והרוח הקדים נשא את הארבה ויעל הארבה על כל ארץ מצרים ויגח בכל גבול מצרים כבד מאד לפניו לא היה כן ארבה כמהו ואחריו לא יהיה כן וכסה את עין כל הארץ ותחשך הארץ ויאכל את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד ולא נותר כל ירק בעץ ובעשב השדה בכל ארץ מצרים ויחפז פרעה לקרא למשה ולאהרן ויאמר חטאתי ליי אלהיכם ולכם ועתה שא נא חטאתי אך הפעם ופגעו ביי אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה ויצא מעם פרעה ויעתר אל יי ויהפך יי רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה וידח אתו ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים ויחזק יי את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל ויאמר יי אל משה נטה את ידך על השמים ויהי חשך על ארץ מצרים וימש חשך ויגש משה את ידו על השמים ויהי ערפל אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש מתחתיו שלשת ימים וגו׳ ויאמר יי אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם בשלח ישלח גרש יגרש אתכם ויאמר משה גם אתה תתן בידינו זבחים ועלות ועשינו ליי אלהינו וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יי אלהינו ואנחנו לא ידענו מה נעבד את יי עד בואנו שמה ויחזק יי את לב פרעה ולא אבה לשלחם ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר לך אל תוסף ראות פני כי ביום ראתך פני תמות ויאמר משה כן דברת לא אוסף עוד ראות פניך ויי אמר אל משה עוד נגע אחד אביא על פרעה ועל מצרים אחרי כן ישלח אתכם כלה גרש יגרש אתכם דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה כלי כסף וכלי זהב ויתן יי את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם ויאמר משה כה אמר יי כחצת הלילה אני יוצא בתוך מצרים ומתו כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה הישב על כסאו עד בכור השפחה אשר אחר הרחים ובכור כל בהמה והיתה צעקה גדולה בכל ארץ מצרים אשר כמהו לא נהיתה ולא תסף עוד וכל בני ישראל לא יחרץ כלבו לשנו למן אדם ועד בהמה למען תדעון אשר יפלה יי בין מצרים ובין ישראל וירדו כל עבדיך אלה אלי והשתחוו לי לאמר צא אתה וכל העם אשר ברגליך ואחרי כן אצא ויצא מעם פרעה בחרי אף ויאמר יי אל משה לא יסף פרעה אליכם למען רבות מופתי בארץ מצרים ומשה ואהרן עשו את כל המופתים האלה לפני פרעה ויחזק יי את לב פרעה ולא שלח את בני ישראל מארצו ויאמר יי אל משה ואל אהרן לאמר זאת החקה אשר צוה יי לאמר דברו אל כל עדת בני ישראל לאמר בעשר לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית ואם ימעט הבית משה מלהיות מספר לנפש איש לפי אכלו תכסו על השה וגו׳ ושמרתם אתו עד ארבעה עשר יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים ולקחו מן הדם ונתנו על שתי המזוזת ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו בהם ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מרורים יאכלהו ואכלתם אתו מתני חגרים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם אתו בחפזון פסח הוא ליי ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יי והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים והיה היום הזה לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליי לדרתיכם חקת עולם תחגנו ושמרתם את המצות כי בעצם היום הזה הוצאתי את צבאתיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום הזה לדרתיכם חקת עולם בראשון תאכלו מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב שבתו

אבות

פרק ג

הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה. דע מה למעלה ממך עין רואה ואזן שומעת וכל מעשיך בספר נכתבים. ואם תאמר אלך ואברח מן השמים. אי אפשר שהרי הוא מלא עולם. ואם תאמר אלך ואברח מן הארץ. אי אפשר שהרי הוא מלא עולם. ואם תאמר אלך ואברח מן הים. אי אפשר שהרי הוא מלא עולם. ואם תאמר אלך ואברח מן העולם. אי אפשר שהרי הוא מלא עולם. ואם תאמר אלך ואברח מן העולם הבא. אי אפשר שהרי הוא מלא עולם. ואם תאמר אלך ואברח מן העולם הזה

חוברת ד

לקוטים ופסקים מהלכות תפלה

ואחר כך יאמר פסוקי דזמרה בשמחה ובכוונה גדולה ויזהר מאד שלא יפסיק בדבור בין ברכה לברכה ואפילו בין ברכת יוצר לברכת יוצר אסור לדבר ואפילו לומר לו לשלום אסור ואפילו לומר לו לשלום אסור ואפילו לומר לו לשלום אסור

סדר ה

אֵת

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וַיְהִי בֶּן בְּנוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת מֹשֶׁה וַיִּשְׁלַח אֶת אַהֲרֹן וַיִּשְׁלַח אֶת מִרְיָם וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הָעָם וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַמַּחֲנֶה וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הָאָרֶץ וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַיָּם וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַשָּׁמַיִם וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַכּוֹכָבִים וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַלְּבָנָה וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַחַמָּה וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַמַּלְאָכִים וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַשָּׂרָפִים וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַחַיּוֹת וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הָאוֹפַנִּים וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַכְּרוּבִים וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הָאֶרְאֶלִים וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַתַּרְשִׁישִׁים וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַצִּיִּים וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הָעִיִּים וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַתַּנִּים וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַתַּנִּינִים וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַלְוִיָּתָן וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַבְּהֵמוֹת וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַחַיּוֹת וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הָעוֹפוֹת וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַדָּגִים וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַשְּׁרָצִים וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הָרֶמֶשׂ וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כֻּלָּהּ וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַיְצִירָה כֻּלָּהּ וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַמַּעֲשֶׂה כֻּלּוֹ וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַמְּלָאכָה כֻּלָּהּ וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הָעֲבוֹדָה כֻּלָּהּ וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַשֵּׁרוּת כֻּלּוֹ וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַתְּפִלָּה כֻּלָּהּ וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַתְּחִנָּה כֻּלָּהּ וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַבַּקָּשָׁה כֻּלָּהּ וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַשְּׁאֵלָה כֻּלָּהּ וַיִּשְׁלַח אֶת כָּל הַבַּקָּשָׁה כֻּלָּהּ

בְּלֵב בְּלֵב בְּבֵית הַמִּקְדָּשׁ אֵינוֹ לְיִסְרָאֵל . שֶׁהֵן מִתְכַּוְּנִין לְשֵׁם שָׁמַיִם . וְאֵין מִתְכַּוְּנִין לְשֵׁם עֲבוֹדָה זָרָה . וְלֹא עוֹד אֶלָּא שֶׁהַכָּתוּב מְעִידָן עֲלֵיהֶן שֶׁהֵן מִתְכַּוְּנִין לְשֵׁם שָׁמַיִם . שֶׁנֶּאֱמַר " וְהָיָה כִּי יֹאמְרוּ אֵלַי לֹא עַל אֱלֹהֵינוּ יִשָּׂא אֶת מִזְבְּחוֹתָיו " וְגוֹ'

אהל

סדר ד

הַבְּרִית ׃ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה כְּתָב לְךָ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי עַל פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אִתְּךָ בְּרִית וְאֶת יִשְׂרָאֵל ׃ וַיְהִי שָׁם עִם יְיָ אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה לֶחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה וַיִּכְתֹּב עַל הַלֻּחֹת אֵת דִּבְרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים ׃ וַיְהִי בְּרֶדֶת מֹשֶׁה מֵהַר סִינַי וּשְׁנֵי לֻחֹת הָעֵדֻת בְּיַד מֹשֶׁה בְּרִדְתּוֹ מִן הָהָר וּמֹשֶׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אִתּוֹ ׃ וַיַּרְא אַהֲרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו וַיִּרְאוּ מִגֶּשֶׁת אֵלָיו ׃ וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיָּשֻׁבוּ אֵלָיו אַהֲרֹן וְכָל הַנְּשִׂיאִים בָּעֵדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֲלֵהֶם ׃ וְאַחֲרֵי כֵן נִגְּשׁוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיְצַוֵּם אֵת כָּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְיָ אִתּוֹ בְּהַר סִינָי ׃ וַיְכַל מֹשֶׁה מִדַּבֵּר אִתָּם וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסְוֶה ׃ בְּבֹא מֹשֶׁה לִפְנֵי יְיָ לְדַבֵּר אִתּוֹ יָסִיר אֶת הַמַּסְוֶה עַד צֵאתוֹ וְיָצָא וְדִבֶּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת אֲשֶׁר יְצֻוֶּה ׃ וְרָאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פְּנֵי מֹשֶׁה וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת הַמַּסְוֶה עַל פָּנָיו עַד בֹּאוֹ לְדַבֵּר אִתּוֹ ׃ וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לַעֲשׂת אֹתָם ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיְיָ כָּל הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת ׃ לֹא תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לֵאמֹר ׃ קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיְיָ כֹּל נְדִיב לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֶת תְּרוּמַת יְיָ זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת ׃ וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים ׃ וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים ׃ וְשֶׁמֶן לַמָּאוֹר וּבְשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים ׃ וְאַבְנֵי שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן ׃ וְכָל חֲכַם לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ ׃ אֶת מִשְׁכָּן אָהֳלוֹ וְאֶת מִכְסֵהוּ אֶת קְרָסָיו וְאֶת קְרָשָׁיו אֶת בְּרִיחוֹ אֶת עַמֻּדָיו וְאֶת אֲדָנָיו ׃ אֶת הָאָרוֹן וְאֶת בַּדָּיו אֶת הַכַּפֹּרֶת וְאֶת פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ ׃ אֶת שֻׁלְחָן וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו וְאֶת לֶחֶם הַפָּנִים ׃ וְאֶת מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת כֵּלֶיהָ וְאֶת נֵרֹתֶיהָ וְאֶת שֶׁמֶן הַמָּאוֹר ׃ וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת בַּדָּיו וְאֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת מָסַךְ פֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן ׃ אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה וְאֶת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר לוֹ אֶת בַּדָּיו וְאֶת כָּל כֵּלָיו אֶת הַכִּיֹּר וְאֶת כַּנּוֹ ׃ אֶת קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת עַמֻּדָיו וְאֶת אֲדָנֶיהָ וְאֶת הַמָּסָךְ לְשַׁעַר הֶחָצֵר ׃ אֶת יִתְדֹת הַמִּשְׁכָּן וְאֶת יִתְדֹת הֶחָצֵר וְאֶת מֵיתְרֵיהֶם ׃ אֶת בִּגְדֵי הַשְּׂרָד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן ׃ וַיֵּצְאוּ כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה ׃ וַיָּבֹאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נְשָׂאוֹ לִבּוֹ וְכָל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְיָ לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ ׃ וְהָאֲנָשִׁים עַל הַנָּשִׁים כֹּל נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם טַבַּעַת וְכוּמָז כָּל כְּלִי זָהָב וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיְיָ ׃ וְכָל אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ ׃ כֹּל מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת תְּרוּמַת יְיָ וְכָל אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ ׃ וְכָל אִשָּׁה חַכְמַת לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת הַתְּכֵלֶת וְאֶת הָאַרְגָּמָן אֶת תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת הַשֵּׁשׁ ׃ וְכָל הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אוֹתָן בְּחָכְמָה טָווּ אֶת הָעִזִּים ׃ וְהַנְּשִׂיאִם הֵבִיאוּ אֶת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אַבְנֵי הַמִּלֻּאִים לָאֵפֹד וְלַחֹשֶׁן ׃ וְאֶת הַבֹּשֶׂם וְאֶת הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים ׃ כָּל אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב לִבָּם לְהָבִיא לְכָל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לַעֲשׂת בְּיַד מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיְיָ ׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְיָ בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה ׃ וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל מְלָאכָה ׃ וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂת בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת ׃ וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֻּאת וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂת בְּכָל מְלָאכָה מְלָאכֶת מַחֲשָׁבֶת ׃ וְלַהוֹרֹת נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן ׃ מִלֵּא אוֹתָם חָכְמַת לֵב לַעֲשׂת כָּל מְלֶאכֶת חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי מַחֲשָׁבֹת ׃ וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל אִישׁ חַכַם לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְיָ חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת לַעֲשׂת אֶת כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ ׃ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל בְּצַלְאֵל וְאֶל אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל אִישׁ חֲכַם לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְיָ חָכְמָה בְּלִבָּם כֹּל אֲשֶׁר נָשָׂא לִבּוֹ אֶל הַקָּרֵב אֶל הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ ׃ וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשֹׂתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד אֵלָיו נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר ׃ וַיָּבֹאוּ כָּל הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים אֵת כָּל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים ׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר מַרְבִּים הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לַעֲשׂת אֹתָהּ ׃ וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא ׃ וְהַמְּלָאכָה הָיְתָה דַיָּם לְכָל הַמְּלָאכָה לַעֲשׂת אֹתָהּ וְהוֹתֵר ׃ וַיַּעַשׂ כָּל חַכַם לֵב בָּעֹשִׂים אֶת הַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם ׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְכָל הַיְרִיעֹת ׃ וַיְחַבֵּר אֶת חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל אַחַת וְחָמֵשׁ הַיְרִיעֹת חִבַּר אַחַת אֶל אַחַת ׃ וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֲבָרָת וְכֵן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית ׃ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּלֹת הַלֻּלְאֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ ׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר אֶת הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ בַּקָּרָסִים וַיְהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד ׃ וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם ׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע אַמּוֹת הַיְרִיעָה הָאַחַת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת ׃ וַיְחַבֵּר אֶת חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת שֵׁשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַל אֶת הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל ׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצוֹנָה בַּחֲבָרָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל שְׂפַת הַיְרִיעָה הַמְחַבֶּרֶת הַשֵּׁנִית ׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי נְחֹשֶׁת וַיָּבֵא אֶת הַקְּרָסִים בַּלֻּלְאֹת וַיְחַבֵּר אֶת הָאֹהֶל וַיְהִי אֶחָד ׃ וַיַּעַשׂ מִכְסֶה לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה ׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים ׃ עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וְחֵצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד ׃ שְׁתֵּי יָדוֹת לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבוֹת אִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ כֵּן עָשָׂה לְכָל קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן ׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה ׃ וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כֶסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יָדֹתָיו ׃ וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לְמִשְׁכַּן צָפוֹנָה עָשָׂה עֶשְׂרִים קָרֶשׁ ׃ וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד ׃ וְלִירֵכְתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה קְרָשִׁים ׃ וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה לִמְקֻצֹעֹת הַמִּשְׁכָּן בִּירֵכָתָיִם ׃ וְהָיוּ תוֹמִים מִלְמַטָּה וְיַחַד יִהְיוּ תַמִּים עַל רֹאשׁוֹ אֶל הַטַּבַּעַת אַחַת כֵּן עָשָׂה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעֹת יִהְיוּ תַמִּים ׃ וְהָיוּ שְׁמֹנָה קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד ׃ וַיַּעַשׂ בְּרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת ׃ וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לִירֵכָתָיִם יָמָּה ׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַבָּרִיחַ הַתִּיכֹן בָּרֹחַ בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִן הַקָּצֶה אֶל הַקָּצֶה ׃ וְאֶת הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב וְאֶת טַבְּעֹתֵיהֶם עָשָׂה זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וַיְצַף אֶת הַבְּרִיחִם זָהָב ׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָהּ ׃ וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וָוֵיהֶם זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה אַדְנֵי כָסֶף ׃ וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם ׃ וְאֶת עַמֻּדָיו חֲמִשָּׁה וְאֶת וָוֵיהֶם וַיְצַף רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם זָהָב וְחָמֵשׁ אַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת ׃ וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל אֶת אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ ׃ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב ׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית ׃ וַיַּעַשׂ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב ׃ וַיָּבֵא אֶת הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הָאָרוֹן לָשֵׂאת אֶת הָאָרוֹן ׃ וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ ׃ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת ׃ כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת הַכְּרֻבִים עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו ׃ וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל אָחִיו אֶל הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרוּבִים ׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ ׃ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב ׃ וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת טֹפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב ׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע הַפֵּאוֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו ׃ לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ הַטַּבָּעוֹת בָּתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת הַשֻּׁלְחָן ׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָהֶם אֶת הַשֻּׁלְחָן ׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַקְּעָרֹת וְאֶת הַכַּפֹּת וְאֶת הַקְּשָׂוֹת וְאֶת הַמְנַקִּיֹּת אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֵן זָהָב סָגוּר עָשָׂה אֹתָם ׃ וַיַּעַשׂ עַל הַשֻּׁלְחָן לֶחֶם פָּנִים לִפְנֵי תָמִיד ׃ וַיַּעַשׂ אֶת מְנֹרַת הַטָּהוֹר זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹלֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ מִמֶּנָּה הָיוּ ׃ וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי ׃ שְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וּשְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח כֵּן לְשִׁשָּׁה הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן הַמְּנוֹרָה ׃ וּבַמְּנוֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ ׃ וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשָּׁה הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן הַמְּנוֹרָה ׃ כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקָנֵיהֶם מִמֶּנָּה הָיוּ כֻלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר ׃ וַיַּעַשׂ אֶת נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וּמַלְקָחֶיהָ וּמַחְתֹּתֶיהָ זָהָב טָהוֹר ׃ כִּכַּר זָהָב עָשָׂה אֹתָהּ וְאֶת כָּל כֵּלֶיהָ ׃ וַיַּעַשׂ אֶת מִזְבַּח קְטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ קַרְנֹתָיו ׃ וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת גַּגּוֹ וְאֶת קִירֹתָיו סָבִיב וְאֶת קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב ׃ וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב עָשָׂה לוֹ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם ׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב ׃ וַיִּתֵּן אֶת הַמִּזְבֵּחַ לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת לִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת אֲשֶׁר אִוָּעֵד לְךָ שָׁמָּה ׃ וַיַּקְטֵר עָלָיו בְּצַלְאֵל אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים מַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ קְטֹרֶת סַמִּים טָהוֹר קֹדֶשׁ ׃ וַיַּעַשׂ אֶת מִזְבַּח הָעֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חֲמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת קֹמָתוֹ ׃ וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹתָיו מִמֶּנּוּ קַרְנֹתָיו וַיְצַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת ׃ וַיַּעַשׂ אֶת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ אֶת הַסִּירֹת וְאֶת הַיָּעִים וְאֶת הַמִּזְרָקֹת אֶת הַמִּזְלָגֹת וְאֶת הַמַּחְתֹּת כָּל כֵּלָיו עָשָׂה נְחֹשֶׁת ׃ וַיַּעַשׂ לַמִּזְבֵּחַ מִכְבַּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכֻּבוֹ מִלְּמָטָּה עַד חֲצִי ׃ וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבָּעוֹת בְּאַרְבַּע קְצוֹת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת לְבָתִּים לַבַּדִּים ׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם נְחֹשֶׁת ׃ וַיָּבֵא אֶת בַּדָּיו בַּטַּבָּעֹת עַל צַלְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם נָבוּב לֻחֹת עָשָׂה אֹתוֹ ׃ וַיַּעַשׂ אֶת הַכִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְאֶת כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד ׃ וַיַּעַשׂ אֶת הֶחָצֵר לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה קַלְעֵי הֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה בָּאַמָּה ׃ עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף ׃ וְלִפְאַת צָפוֹן מֵאָה בָאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף ׃ וְלִפְאַת יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים בָּאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם עֲשָׂרָה וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף ׃ וְלִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים בָּאַמָּה ׃ וְקָלַע לַכָּתֵף הָאֶחָת חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה ׃ וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה קְלָעִים עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה ׃ וְלִפְאַת שַׁעַר הֶחָצֵר מָסָךְ עֶשְׂרִים בָּאַמָּה תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם עַמֻּדֵיהֶם אַרְבָּעָה וְאַדְנֵיהֶם אַרְבָּעָה ׃ כָּל עַמּוּדֵי הֶחָצֵר סָבִיב מְחֻשָּׁקִים כֶּסֶף וָוֵיהֶם כֶּסֶף וְאַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת ׃ אֹרֶךְ הֶחָצֵר מֵאָה בָאַמָּה וְרֹחַב חֲמִשִּׁים בַּחֲמִשִּׁים וְקֹמָה חָמֵשׁ אַמּוֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וְאַדְנֵיהֶם נְחֹשֶׁת ׃ כָּל כְּלֵי הַמִּשְׁכָּן לְכָל עֲבֹדָתוֹ וְכָל יְתֵדֹתָיו וְכָל יִתְדֹת הֶחָצֵר נְחֹשֶׁת ׃ אֵלֶּה פְקוּדֵי הַמִּשְׁכָּן מִשְׁכַּן הָעֵדֻת אֲשֶׁר פֻּקַּד עַל פִּי מֹשֶׁה עֲבֹדַת הַלְוִיִּם בְּיַד אִיתָמָר בֶּן אַהֲרֹן הַכֹּהֵן ׃ וּבְצַלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה עָשָׂה אֵת כָּל אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה ׃ וְאִתּוֹ אָהֳלִיאָב בֶּן אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ ׃ כָּל הַזָּהָב הֶעָשׂוּי לַמְּלָאכָה בְּכָל מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ וַיְהִי זְהַב הַתְּנוּפָה תֵּשַׁע וְעֶשְׂרִים כִּכָּר וּשְׁבַע מֵאוֹת וּשְׁלֹשִׁים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ ׃ וְכֶסֶף פְּקוּדֵי הָעֵדָה מְאַת כִּכָּר וְאֶלֶף וּשְׁבַע מֵאוֹת וַחֲמִשָּׁה וְשִׁבְעִים שֶׁקֶל בְּשֶׁקֶל הַקֹּדֶשׁ ׃ בֶּקַע לַגֻּלְגֹּלֶת מַחֲצִית הַש

וַיְהִי בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וַיְעַרְכוּ אֶת־הַלֶּחֶם לְמִשְׁנֶה עַל־פִּי הַבַּיִת וַיְבָרֶךְ מֹשֶׁה עַל־הַלֶּחֶם וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלֹא אָמַרְתִּי אֵלֶיךָ כִּי־יְיָ נָתַן לָכֶם בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי לֶחֶם שְׁנַיִם וְעַתָּה לְכוּ אִישׁ תַּחְתָּיו אַל־יֵצֵא אִישׁ מִמְּקוֹמוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּשְׁבְּתוּ הָעָם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיִּקְרְאוּ לוֹ בְּשֵׁם מָן וְהוּא כְּזֶרַע גַּד לָבָן וְטַעְמוֹ כְּצַפִּיחִית בִּדְבָשׁ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְיָ מַלְאוּ הֹמֶר מִמֶּנּוּ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם לְמַעַן יִרְאוּ אֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר הֶאֱכַלְתִּי אֶתְכֶם בַּמִּדְבָּר בְּהוֹצִיאִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־אַהֲרֹן קַח צִנְצֶנֶת אַחַת וְתֶן־שָׁמָּה מְלֹא הֹמֶר מָן וְהַנַּח אֹתוֹ לִפְנֵי יְיָ לְמִשְׁמֶרֶת לְדֹרֹתֵיכֶם כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶל־מֹשֶׁה וַיַּנִּיחֵהוּ אַהֲרֹן לִפְנֵי הָעֵדֻת לְמִשְׁמָרֶת וַיְהִי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אָכְלוּ אֶת־הַמָּן אַרְבָּעִים שָׁנָה עַד־בֹּאָם אֶל־אֶרֶץ נוֹשָׁבֶת אֶת־הַמָּן אָכְלוּ עַד־בֹּאָם אֶל־קְצֵה אֶרֶץ כְּנָעַן וְהָעֹמֶר עֲשִׂרִית הָאֵיפָה הוּא וַיִּסְעוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּדְבַּר סִין לְמַסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְיָ וַיַּחֲנוּ בִּרְפִידִם וְאֵין מַיִם לָעָם לִשְׁתּוֹת וַיָּרֶב הָעָם עִם־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר תְּנוּ־לָנוּ מַיִם וְנִשְׁתֶּה וַיֹּאמֶר לָהֶם מֹשֶׁה מַה־תְּרִיבוּן עִמָּדִי מַה־תְּנַסּוּן אֶת־יְיָ וַיִּצְמָא־שָׁם הָעָם לַמַּיִם וַיָּלֶן הָעָם עַל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה הֶעֱלִיתָנוּ מִמִּצְרַיִם הֲלַהֲמִית אֹתִי וְאֶת־בָּנַי וְאֶת־מִקְנַי בָּצָמָא וַיִּצְעַק מֹשֶׁה אֶל־יְיָ לֵאמֹר מָה אֶעֱשֶׂה לָעָם הַזֶּה עוֹד מְעַט וְסָקְלוּנִי וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה עֲבֹר לִפְנֵי הָעָם וְקַח אִתְּךָ מִזִּקְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַטְּךָ אֲשֶׁר הִכִּיתָ בּוֹ אֶת־הַיְאֹר קַח בְּיָדְךָ וְהָלָכְתָּ הִנֵּה אָנֹכִי עֹמֵד לְפָנֶיךָ שָׁם עַל־הַצּוּר בְּחֹרֵב וְהִכִּיתָ בַּצּוּר וְיָצְאוּ מִמֶּנּוּ מַיִם וְשָׁתָה הָעָם וַיַּעַשׂ כֵּן מֹשֶׁה לְעֵינֵי זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּקְרָא שֵׁם־הַמָּקוֹם מַסָּה וּמְרִיבָה עַל־רִיב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל נַסֹּתָם אֶת־יְיָ לֵאמֹר הֲיֵשׁ יְיָ בְּקִרְבֵּנוּ אִם־אָיִן וַיָּבֹא עֲמָלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בִּרְפִידִם וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בְּחַר־לָנוּ אֲנָשִׁים וְצֵא הִלָּחֶם בַּעֲמָלֵק מָחָר אָנֹכִי נִצָּב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמַטֵּה הָאֱלֹהִים בְּיָדִי וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כַּאֲשֶׁר אָמַר לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֶם בַּעֲמָלֵק וּמֹשֶׁה אַהֲרֹן וְחוּר עָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגָבַר יִשְׂרָאֵל וְכַאֲשֶׁר יָנִיחַ יָדוֹ וְגָבַר עֲמָלֵק וַיְהִי יְדֵי מֹשֶׁה כְּבֵדוֹת וַיִּקְחוּ אֶבֶן וַיָּשִׂימוּ תַּחְתָּיו וַיֵּשֶׁב עָלֶיהָ וְאַהֲרֹן וְחוּר תָּמְכוּ בְיָדָיו מִזֶּה אֶחָד וּמִזֶּה אֶחָד וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה עַד־בֹּא הַשֶּׁמֶשׁ וַיַּחֲלֹשׁ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֲמָלֵק וְאֶת־עַמּוֹ לְפִי־חָרֶב וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה כְּתֹב זֹאת זִכָּרוֹן בַּסֵּפֶר וְשִׂים בְּאָזְנֵי יְהוֹשֻׁעַ כִּי־מָחֹה אֶמְחֶה אֶת־זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְיָ נִסִּי וַיֹּאמֶר כִּי־יָד עַל־כֵּס יָהּ מִלְחָמָה לַיְיָ בַּעֲמָלֵק מִדֹּר דֹּר וַיִּשְׁמַע יִתְרוֹ כֹּהֵן מִדְיָן חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלֹהִים לְמֹשֶׁה וּלְיִשְׂרָאֵל עַמּוֹ כִּי־הוֹצִיא יְיָ אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה אֶת־צִפֹּרָה אֵשֶׁת מֹשֶׁה אַחַר שִׁלּוּחֶיהָ וְאֶת־שְׁנֵי בָנֶיהָ אֲשֶׁר שֵׁם הָאֶחָד גֵּרְשֹׁם כִּי אָמַר גֵּר הָיִיתִי בְּאֶרֶץ נָכְרִיָּה וְשֵׁם הָאֶחָד אֱלִיעֶזֶר כִּי אֱלֹהֵי אָבִי בְּעֶזְרִי וַיַּצִּלֵנִי מֵחֶרֶב פַּרְעֹה וַיָּבֹא יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה וּבָנָיו וְאִשְׁתּוֹ אֶל־מֹשֶׁה אֶל־הַמִּדְבָּר אֲשֶׁר הוּא חֹנֶה שָׁם הַר הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל־מֹשֶׁה אֲנִי חֹתֵנְךָ יִתְרוֹ בָּא אֵלֶיךָ וְאִשְׁתְּךָ וּשְׁנֵי בָנֶיהָ עִמָּהּ וַיֵּצֵא מֹשֶׁה לִקְרַאת חֹתְנוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשַּׁק לוֹ וַיִּשְׁאֲלוּ אִישׁ לְרֵעֵהוּ לְשָׁלוֹם וַיָּבֹאוּ הָאֹהֱלָה וַיְסַפֵּר מֹשֶׁה לְחֹתְנוֹ אֵת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ לְפַרְעֹה וּלְמִצְרַיִם עַל־אוֹדֹת יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל־הַתְּלָאָה אֲשֶׁר מְצָאָתַם בַּדֶּרֶךְ וַיַּצִּלֵם יְיָ וַיִּחַד יִתְרוֹ עַל כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְיָ לְיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הִצִּילוֹ מִיַּד מִצְרָיִם וַיֹּאמֶר יִתְרוֹ בָּרוּךְ יְיָ אֲשֶׁר הִצִּיל אֶתְכֶם מִיַּד מִצְרַיִם וּמִיַּד פַּרְעֹה אֲשֶׁר הִצִּיל אֶת־הָעָם מִתַּחַת יַד־מִצְרָיִם עַתָּה יָדַעְתִּי כִּי־גָדוֹל יְיָ מִכָּל־הָאֱלֹהִים כִּי בַּדָּבָר אֲשֶׁר זָדוּ עֲלֵיהֶם וַיִּקַּח יִתְרוֹ חֹתֵן מֹשֶׁה עֹלָה וּזְבָחִים לֵאלֹהִים וַיָּבֹא אַהֲרֹן וְכֹל זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֶאֱכָל לֶחֶם עִם־חֹתֵן מֹשֶׁה לִפְנֵי הָאֱלֹהִים וַיְהִי מִמָּחֳרָת וַיֵּשֶׁב מֹשֶׁה לִשְׁפֹּט אֶת־הָעָם וַיַּעֲמֹד הָעָם עַל־מֹשֶׁה מִן־הַבֹּקֶר עַד־הָעָרֶב וַיַּרְא חֹתֵן מֹשֶׁה אֵת כָּל־אֲשֶׁר הוּא עֹשֶׂה לָעָם וַיֹּאמֶר מָה הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה לָעָם מַדּוּעַ אַתָּה יוֹשֵׁב לְבַדֶּךָ וְכָל־הָעָם נִצָּב עָלֶיךָ מִן־בֹּקֶר עַד־עָרֶב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה לְחֹתֵן כִּי־יָבֹא אֵלַי הָעָם לִדְרֹשׁ אֱלֹהִים וְנִשְׁפַּטְתִּי בֵּין אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ וְהוֹדַעְתִּי אֶת־חֻקֵּי הָאֱלֹהִים וְאֶת־תּוֹרֹתָיו וַיֹּאמֶר חֹתֵן מֹשֶׁה אֵלָיו לֹא־טוֹב הַדָּבָר אֲשֶׁר אַתָּה עֹשֶׂה נָבֹל תִּבָּל גַּם־אַתָּה גַּם־הָעָם הַזֶּה אֲשֶׁר עִמָּךְ כִּי־כָבֵד מִמְּךָ הַדָּבָר לֹא־תוּכַל עֲשֹׂתֵהוּ לְבַדֶּךָ אַתָּה עֵצָה אִיעָצְךָ וְיִהְיֶה אֱלֹהִים עִמָּךְ הֱיֵה אַתָּה לָעָם מוּל הָאֱלֹהִים וְהָבֵאתָ אַתָּה אֶת־הַדְּבָרִים אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִזְהַרְתָּה אֶתְהֶם אֶת־הַחֻקִּים וְאֶת־הַתּוֹרֹת וְהוֹדַעְתָּ לָהֶם אֶת־הַדֶּרֶךְ יֵלְכוּ בָהּ וְאֶת־הַמַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר יַעֲשׂוּן וְאַתָּה תֶּחֱזֶה מִכָּל־הָעָם אַנְשֵׁי חַיִל יִרְאֵי אֱלֹהִים אַנְשֵׁי אֱמֶת שֹׂנְאֵי בָצַע וְשַׂמְתָּ עֲלֵהֶם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת וְהָיָה כָּל־הַדָּבָר הַגָּדֹל יָבִיאוּן אֶל־מֹשֶׁה וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ־הֵם וְהָקֶל מֵעָלֶיךָ וְנָשְׂאוּ אִתָּךְ אִם־אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה תַּעֲשֶׂה וְצִוְּךָ אֱלֹהִים וְיָכָלְתָּ עֲמֹד וְגַם כָּל־הָעָם הַזֶּה עַל־מְקוֹמוֹ יָבֹא וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה לְקוֹל חֹתְנוֹ וַיַּעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר אָמָר וַיִּבְחַר מֹשֶׁה אַנְשֵׁי חַיִל מִכָּל־יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן אֹתָם רָאשִׁים עַל־הָעָם שָׂרֵי אֲלָפִים שָׂרֵי מֵאוֹת שָׂרֵי חֲמִשִּׁים וְשָׂרֵי עֲשָׂרֹת וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם בְּכָל־עֵת אֶת־הַדְּבַר הַקָּשֶׁה יָבִיאוּן אֶל־מֹשֶׁה וְכָל־הַדָּבָר הַקָּטֹן יִשְׁפְּטוּ־הֵם וַיְשַׁלַּח מֹשֶׁה אֶת־חֹתְנוֹ וַיֵּלֶךְ לוֹ יִתְרוֹ אֶל־אַרְצוֹ בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי לְצֵאת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּיּוֹם הַזֶּה בָּאוּ מִדְבַּר סִינָי וַיִּסְעוּ מֵרְפִידִים וַיָּבֹאוּ מִדְבַּר סִינַי וַיַּחֲנוּ בַּמִּדְבָּר וַיִּחַן־שָׁם יִשְׂרָאֵל נֶגֶד הָהָר וּמֹשֶׁה עָלָה אֶל־הָאֱלֹהִים וַיִּקְרָא אֵלָיו יְיָ מִן־הָהָר לֵאמֹר כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב וְתַגֵּיד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לְמִצְרָיִם וָאֶשָּׂא אֶתְכֶם עַל־כַּנְפֵי נְשָׁרִים וָאָבִא אֶתְכֶם אֵלָי וְעַתָּה אִם־שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקֹלִי וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־בְּרִיתִי וְהָיִיתֶם לִי סְגֻלָּה מִכָּל־הָעַמִּים כִּי־לִי כָּל־הָאָרֶץ וְאַתֶּם תִּהְיוּ־לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְזִקְנֵי הָעָם וַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְיָ וַיַּעֲנוּ כָל־הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר־דִּבֶּר יְיָ נַעֲשֶׂה וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְיָ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם־בְּךָ יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֶּד מֹשֶׁה אֶת־דִּבְרֵי הָעָם אֶל־יְיָ וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה לֵךְ אֶל־הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד יְיָ לְעֵינֵי כָל־הָעָם עַל־הַר סִינָי וְהִגְבַּלְתָּ אֶת־הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר וּנְגֹעַ בְּקָצֵהוּ כָּל־הַנֹּגֵעַ בָּהָר מוֹת יוּמָת לֹא תִגַּע בּוֹ יָד כִּי־סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ־יָרֹה יִיָּרֶה אִם־בְּהֵמָה אִם־אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ בָהָר וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן־הָהָר אֶל־הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת־הָעָם וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלֹתָם וַיֹּאמֶר אֶל־הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אַל־תִּגְּשׁוּ אֶל־אִשָּׁה וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל־הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל־הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת־הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן־הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְיָ בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד כָּל־הָהָר מְאֹד וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל וַיֵּרֶד יְיָ עַל־הַר סִינַי אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְיָ לְמֹשֶׁה אֶל־רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן־יֶהֶרְסוּ אֶל־יְיָ לִרְאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל־יְיָ יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן־יִפְרָץ בָּהֶם יְיָ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְיָ לֹא־יוּכַל הָעָם לַעֲלוֹת אֶל־הַר סִינָי כִּי אַתָּה הַעַדְתָּה בָּנוּ לֵאמֹר הַגְבֵּל אֶת־הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְיָ לֵךְ־רֵד וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אַל־יֶהֶרְסוּ לַעֲלוֹת אֶל־יְיָ פֶּן־יִפְרָץ בָּהֶם וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל־הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם וַיְדַבֵּר אֱלֹהִים אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לֵאמֹר אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עֲבָדִים לֹא־יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָי לֹא־תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וַאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת וַאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תָעָבְדֵם כִּי אָנֹכִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ אֵל קַנָּא פֹּקֵד עֲוֹן אָבוֹת עַל־בָּנִים עַל־שִׁלֵּשִׁים וְעַל־רִבֵּעִים לְשֹׂנְאָי וְעֹשֶׂה חֶסֶד לַאֲלָפִים לְאֹהֲבַי וּלְשֹׁמְרֵי מִצְוֹתָי לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם יְיָ אֱלֹהֶיךָ לַשָּׁוְא כִּי לֹא יְנַקֶּה יְיָ אֵת אֲשֶׁר־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לַשָּׁוְא זָכוֹר אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת לְקַדְּשׁוֹ שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעָשִׂיתָ כָּל־מְלַאכְתֶּךָ וְיוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיְיָ אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָל־מְלָאכָה אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ עַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ וּבְהֶמְתֶּךָ וְגֵרְךָ אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְיָ אֶת־הַשָּׁמַיִם וְאֶת־הָאָרֶץ אֶת־הַיָּם וְאֶת־כָּל־אֲשֶׁר בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עַל־כֵּן בֵּרַךְ יְיָ אֶת־יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ כַּבֵּד אֶת־אָבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְיָ אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תִרְצָח לֹא תִנְאָף לֹא תִגְנֹב לֹא תַעֲנֶה בְרֵעֲךָ עֵד שָׁוְא לֹא תַחְמֹד בֵּית רֵעֶךָ לֹא תַחְמֹד אֵשֶׁת רֵעֶךָ וְכָל־אֲשֶׁר לְרֵעֶךָ וְכָל־הָעָם רֹאִים אֶת־הַקּוֹלֹת וְאֶת־הַלַּפִּידִם וְאֵת קוֹל הַשֹּׁפָר וְאֶת־הָהָר עָשֵׁן וַיַּרְא הָעָם וַיָּנֻעוּ וַיַּעַמְדוּ מֵרָחֹק וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה דַּבֶּר־אַתָּה עִמָּנוּ וְנִשְׁמָעָה וְאַל־יְדַבֵּר עִמָּנוּ אֱלֹהִים פֶּן־נָמוּת וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הָעָם אַל־תִּירָאוּ כִּי לְבַעֲבוּר נַסּוֹת אֶתְכֶם בָּא הָאֱלֹהִים וּבַעֲבוּר תִּהְיֶה יִרְאָתוֹ עַל־פְּנֵיכֶם לְבִלְתִּי תֶחֱטָאוּ וַיַּעֲמֹד הָעָם מֵרָחֹק וּמֹשֶׁה נִגַּשׁ אֶל־הָעֲרָפֶל אֲשֶׁר שָׁם הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל־מֹשֶׁה כֹּה תֹאמַר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם כִּי מִן־הַשָּׁמַיִם דִּבַּרְתִּי עִמָּכֶם לֹא תַעֲשׂוּן אִתִּי אֱלֹהֵי כֶסֶף וֵאלֹהֵי זָהָב לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם מִזְבַּח אֲדָמָה תַּעֲשֶׂה לִּי וְזָבַחְתָּ עָלָיו אֶת־עֹלֹתֶיךָ וְאֶת־שְׁלָמֶיךָ אֶת־צֹאנְךָ וְאֶת־בְּקָרֶךָ בְּכָל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַזְכִּיר אֶת־שְׁמִי אָבוֹא אֵלֶיךָ וּבֵרַכְתִּיךָ וְאִם־מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה־לִּי לֹא־תִבְנֶה אֹתָם גָּזִית כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ עָלֶיהָ וַתְּחַלְלֶהָ וְלֹא־תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת עַל־מִזְבְּחִי אֲשֶׁר לֹא־תִגָּלֶה עֶרְוָתְךָ עָלָיו וְאֵלֶּה הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר תָּשִׂים לִפְנֵיהֶם כִּי תִקְנֶה עֶבֶד עִבְרִי שֵׁשׁ שָׁנִים יַעֲבֹד וּבַשְּׁבִיעִת יֵצֵא לַחָפְשִׁי חִנָּם אִם־בְּגַפּוֹ יָבֹא בְּגַפּוֹ יֵצֵא אִם־בַּעַל אִשָּׁה הוּא וְיָצְאָה אִשְׁתּוֹ עִמּוֹ אִם־אֲדֹנָיו יִתֶּן־לוֹ אִשָּׁה וְיָלְדָה לוֹ בָּנִים אוֹ בָנוֹת הָאִשָּׁה וִילָדֶיהָ תִּהְיֶה לַאדֹנֶיהָ וְהוּא בְּגַפּוֹ יֵצֵא וְאִם־אָמוֹר יֹאמַר הָעֶבֶד אָהַבְתִּי אֶת־אֲדֹנִי אֶת־אִשְׁתִּי וְאֶת־בָּנָי לֹא אֵצֵא חָפְשִׁי וְהִגִּישׁוֹ אֲדֹנָיו אֶל־הָאֱלֹהִים וְהִגִּישׁוֹ אֶל־הַדֶּלֶת אוֹ אֶל־הַמְּזוּזָה וְרָצַע אֲדֹנָיו אֶת־אָזְנוֹ בַּמַּרְצֵעַ וַעֲבָדוֹ לְעֹלָם וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר אֶת־בִּתּוֹ לְאָמָה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֲבָדִים אִם־רָעָה בְּעֵינֵי אֲדֹנֶיהָ אֲשֶׁר לוֹ יָעָדָהּ וְהֶפְדָּה לְעַם נָכְרִי לֹא־יִמְשֹׁל לְהַפְדּוֹתָהּ בְּבִגְדוֹ־בָהּ וְאִם־לִבְנוֹ יִיעָדֶנָּה כְּמִשְׁפַּט הַבָּנוֹת יַעֲשֶׂה־לָּהּ אִם־אַחֶרֶת יִקַּח־לוֹ שְׁאֵרָהּ כְּסוּתָהּ וְעֹנָתָהּ לֹא יִגְרָע וְאִם־שְׁלָשׁ אֵלֶּה לֹא יַעֲשֶׂה לָהּ וְיָצְאָה חִנָּם אֵין כָּסֶף מַכֵּה אִישׁ וָמֵת מוֹת יוּמָת וְהָאִישׁ לֹא צָדָה וְהָאֱלֹהִים אִנָּה לְיָדוֹ וְשַׂמְתִּי לְךָ מָקוֹם אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה וְכִי־יָזִד אִישׁ עַל־רֵעֵהוּ לַהֲרָגוֹ בְּעָרְמָה מֵעִם מִזְבְּחִי תִּקָּחֶנּוּ לָמוּת וּמַכֵּה אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת וְגֹנֵב אִישׁ וּמְכָרוֹ וְנִמְצָא בְיָדוֹ מוֹת יוּמָת וְקֹבֵל אָבִיו וְאִמּוֹ מוֹת יוּמָת וְכִי־יְרִיבֻן אֲנָשִׁים וְהִכָּה אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ בְּאֶבֶן אוֹ בְאֶגְרֹף וְלֹא יָמוּת וְנָפַל לְמִשְׁכָּב וְאִם־יָקוּם וְהִתְהַלַּךְ בַּחוּץ עַל־מִשְׁעַנְתּוֹ וְנָקָה הַמַּכֶּה רַק שִׁבְתּוֹ יִתֵּן וְרַפֹּא יְרַפֵּא וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־אֲמָתוֹ בַּשֵּׁבֶט וּמֵת תַּחַת יָדוֹ נָקֹם יִנָּקֵם אַךְ אִם־יוֹם אוֹ יוֹמַיִם יַעֲמֹד לֹא יֻקַּם כִּי כַסְפּוֹ הוּא וְכִי־יִנָּצוּ אֲנָשִׁים וְנָגְפוּ אִשָּׁה הָרָה וְיָצְאוּ יְלָדֶיהָ וְלֹא יִהְיֶה אָסוֹן עָנוֹשׁ יֵעָנֵשׁ כַּאֲשֶׁר יָשִׁית עָלָיו בַּעַל הָאִשָּׁה וְנָתַן בִּפְלִלִים וְאִם־אָסוֹן יִהְיֶה וְנָתַתָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן יָד תַּחַת יָד רֶגֶל תַּחַת רֶגֶל כְּוִיָּה תַּחַת כְּוִיָּה פֶּצַע תַּחַת פָּצַע חַבּוּרָה תַּחַת חַבּוּרָה וְכִי־יַכֶּה אִישׁ אֶת־עֵין עַבְדּוֹ אוֹ אֶת־עֵין אֲמָתוֹ וְשִׁחֲתָהּ לְחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת עֵינוֹ וְשֵׁן עַבְדּוֹ אוֹ שֵׁן אֲמָתוֹ יַפִּיל לְחָפְשִׁי יְשַׁלְּחֶנּוּ תַּחַת שִׁנּוֹ וְכִי־יִגַּח שׁוֹר אֶת־אִישׁ אוֹ אֶת־אִשָּׁה וָמֵת סָקוֹל יִסָּקֵל הַשּׁוֹר וְלֹא יֵאָכֵל אֶת־בְּשָׂרוֹ וּבַעַל הַשּׁוֹר נָקִי וְאִם־שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְמֹל שִׁלְשֹׁם וְהוּעַד בִּבְעָלָיו וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ וְהֵמִית אִישׁ אוֹ אִשָּׁה הַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְגַם־בְּעָלָיו יוּמָת אִם־כֹּפֶר יוּשַׁת עָלָיו וְנָתַן פִּדְיֹן נַפְשׁוֹ כְּכֹל אֲשֶׁר־יוּשַׁת עָלָיו יִתֵּן אוֹ־בֵן יִגָּח אוֹ־בַת יִגָּח כַּמִּשְׁפָּט הַזֶּה יֵעָשֶׂה לוֹ אִם־עֶבֶד יִגַּח הַשּׁוֹר אִם־עַבְדָּה אוֹ־שִׁפְחָה כֶּסֶף שְׁלֹשִׁים שְׁקָלִים יִתֵּן לַאדֹנָיו וְהַשּׁוֹר יִסָּקֵל וְכִי־יִפְתַּח אִישׁ בּוֹר אוֹ כִי־יִכְרֶה אִישׁ בֹּר וְלֹא יְכַסֶּנּוּ וְנָפַל־שָׁמָּה שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר בַּעַל הַבּוֹר יְשַׁלֵּם כֶּסֶף יָשִׁיב לִבְעָלָיו וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ וְשׁוֹר אִישׁ כִּי יִגֹּף אֶת־שׁוֹר רֵעֵהוּ וָמֵת וּמָכְרוּ אֶת־הַשּׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת־כַּסְפּוֹ וְגַם אֶת־הַמֵּת יֶחֱצוּן אוֹ נוֹדַע כִּי שׁוֹר נַגָּח הוּא מִתְמֹל שִׁלְשֹׁם וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם שׁוֹר תַּחַת הַשּׁוֹר וְהַמֵּת יִהְיֶה־לּוֹ כִּי יִגְנֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׂה וּטְבָחוֹ אוֹ מְכָרוֹ חֲמִשָּׁה בָקָר יְשַׁלֵּם תַּחַת הַשּׁוֹר וְאַרְבַּע צֹאן תַּחַת הַשֶּׂה אִם־בַּמַּחְתֶּרֶת יִמָּצֵא הַגַּנָּב וְהֻכָּה וָמֵת אֵין לוֹ דָּמִים עָלָיו אִם־זָרְחָה הַשֶּׁמֶשׁ עָלָיו דָּמִים לוֹ שַׁלֵּם יְשַׁלֵּם אִם־אֵין לוֹ וְנִמְכַּר בִּגְנֵבָתוֹ אִם־הִמָּצֵא תִּמָּצֵא הַגְּנֵבָה בְיָדוֹ מִשּׁוֹר עַד־חֲמוֹר עַד־שֶׂה חַיִּים שְׁנַיִם יְשַׁלֵּם כִּי יַבְעֶר אִישׁ שָׂדֶה אוֹ כֶרֶם וְשִׁלַּח אֶת־בְּעִירוֹ וּבִעֵר בִּשְׂדֵה אַחֵר מֵיטַב שָׂדֵהוּ וּמֵיטַב כַּרְמוֹ יְשַׁלֵּם כִּי־תֵצֵא אֵשׁ וּמָצְאָה קִמִּים וְאָכְלָה גָּדִישׁ אוֹ הַשָּׂדֶה שָׁלֵם יְשַׁלֵּם הַמַּבְעִר אֶת־הַבְּעֵרָה כִּי יִתֵּן אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ כֶּסֶף אוֹ כֵלִים לִשְׁמֹר וְנִגְנַב מִבֵּית הָאִישׁ אִם־יִמָּצֵא הַגַּנָּב יְשַׁלֵּם שְׁנָיִם אִם־

מת הוא׃

ויהי אחרי מות משה עבד יהוה ויאמר יהוה אל יהושע בן נון משרת משה לאמר׃ משה עבדי מת ועתה קום עבר את הירדן הזה אתה וכל העם הזה אל הארץ אשר אנכי נתן להם לבני ישראל׃ כל מקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה׃ מהמדבר והלבנון הזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל ארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבלכם׃ לא יתיצב איש לפניך כל ימי חייך כאשר הייתי עם משה אהיה עמך לא אניפך ולא אעזבך׃ חזק ואמץ כי אתה תנחיל את העם הזה את הארץ אשר נשבעתי לאבותם לתת להם׃ רק חזק ואמץ מאד לשמר לעשות ככל התורה אשר צוך משה עבדי אל תסור ממנו ימין ושמאל למען תשכיל בכל אשר תלך׃ לא ימוש ספר התורה הזה מפיך והגית בו יומם ולילה למען תשמר לעשות ככל הכתוב בו כי אז תצליח את דרכך ואז תשכיל׃ הלא צויתיך חזק ואמץ אל תערץ ואל תחת כי עמך יהוה אלהיך בכל אשר תלך׃ ויצו יהושע את שטרי העם לאמר׃ עברו בקרב המחנה וצוו את העם לאמר הכינו לכם צדה כי בעוד שלשת הימים האלה אתם עברים את הירדן הזה לבא לרשת את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן לכם לרשתה והכינו לכם׃ ולראובני ולגדי ולחצי שבט המנשי אמר יהושע לאמר׃ זכר את הדבר אשר צוה אתכם משה עבד יהוה לאמר יהוה אלהיכם מניח לכם ונתן לכם את הארץ הזאת׃ נשיכם טפכם ומקניכם ישבו בארץ אשר נתן לכם משה בעבר הירדן ואתם תעברו חלוצים לפני אחיכם כל גבורי החיל ועזרתם אותם׃ עד אשר יניח יהוה לאחיכם כמוכם וירשו גם הם את הארץ אשר יהוה אלהיכם נתן להם וישבתם לרשת את ארץ ירשתכם ורשתם אותה אשר נתן לכם משה עבד יהוה בעבר הירדן מזרח השמש׃ ויענו את יהושע לאמר כל אשר צויתנו נעשה וכל אשר תשלחנו נלך׃ ככל אשר שמענו אל משה כן נשמע אליך רק יהי יהוה אלהיך עמך כאשר היה עם משה׃ כל איש אשר ימרה את פיך ולא ישמע את דבריך לכל אשר תצונו יומת רק חזק ואמץ׃

ויהי ביום השלישי וישאו עיניהם וירא את המחנה עברים בקרבו׃ וילכו הרצים ויעברו במחנה ויצוו את העם לאמר׃ כי תראו את ארון ברית יהוה אלהיכם והכהנים הלוים נשאים אתו ואתם ממקומכם תסעו ולכתם אחריו׃ רק יהי ריחוק בינכם ובינו כאלפים באמה אל תקרבו אליו למען תדעו את הדרך אשר תלכו בה כי לא עברתם מתמול שלשום את הדרך׃ ויאמר יהושע אל העם התקדשו כי מחר יעשה יהוה בתוככם מופתים׃ ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר שאו את ארון הברית ועברו לפני העם ויסעו את ארון הברית וילכו לפני העם׃ ויאמר יהוה אל יהושע היום הזה אחל גדלך בעיני כל ישראל למען ידעו כאשר הייתי עם משה אהיה עמך׃ ואתה תצוה את הכהנים נשאי ארון הברית לאמר כבאכם אל קצה מי הירדן במי הירדן תתיצבו׃ ויאמר יהושע אל בני ישראל גשו הנה ושמעו את דברי יהוה אלהיכם׃ ויאמר יהושע בזאת תדעון כי אל חי בקרבכם והורש יורש מפניכם את הכנעני והחתי והחוי והפרזי והגרגשי והאמרי והיבוסי׃ הנה ארון הברית אדון כל הארץ עבר לפניכם בירדן׃ ועתה קחו לכם שנים עשר איש משבטי ישראל איש אחד איש אחד משבט׃ והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נשאי ארון יהוה אדון כל הארץ במי הירדן מי הירדן ייכרתו המים הזרמים מלמעלה ועמדו נד אחד׃ ויהי בנסע העם מאהליהם לעבר את הירדן והכהנים נשאי הארון הברית לפני העם׃ וכבאי נשאי הארון עד הירדן ורגלי הכהנים נשאי הארון נטבלו בקצה המים והירדן מלא על כל גדותיו כל ימי הקציר׃ ויעמדו המים הירדים מלמעלה קם נד אחד הרחק מאד מאדם העיר אשר מצד צרתן ונגרים הירדים אל ים הערבה ים המלח תמו נכרתו ועם נגד ירחו׃ ויכון הכהנים נשאי ארון הברית יהוה על חרבה בתוך הירדן ויתיצבו כל ישראל על חרבה עד אשר תמו כל הגוי לעברים את הירדן׃ ויהי תמם כל הגוי לעבר את הירדן ויעבר ארון יהוה ולפניו הכהנים לעיני העם׃ ויעברו בני ראובן ובני גד וחצי שבט המנשי חלוצים לפני בני ישראל כאשר דבר אליהם משה׃ כארבעים אלף חלוצי צבא עברו לפני יהוה למלחמה אל ערבות יריחו׃ ביום ההוא גדל יהוה את יהושע בעיני כל ישראל ויראו אותו כאשר יראו את משה כל ימי חייו׃ ויאמר יהוה אל יהושע לאמר׃ צו את הכהנים נשאי ארון העדות ויעל יהושע את הכהנים לאמר׃ עלו מן הירדן׃ ויאמר יהושע אל הכהנים לאמר עלו מן הירדן׃ ויעלו הכהנים נשאי ארון ברית יהוה מתוך הירדן ויהי כהעלות הכהנים כפות רגלי הכהנים ביבשה ושבו מי הירדן למקומם וילכו כתמול כל ימי הקציר׃ ויעלו העם מן הירדן ביום העשור לחדש הראשון ויחנו בגלגל בקצה מזרח יריחו׃ ואת שנים עשר האבנים אשר לקחו מן הירדן הקים יהושע בגלגל׃ ויאמר אל בני ישראל לאמר אשר ישאלו בניכם מחר לאמר׃ מה האבנים האלה׃ והודעתם את בניכם לאמר׃ יבש ישראל את הירדן הזה בחרבה׃ אשר הוביש יהוה אלהיכם את מי הירדן מפניכם עד עברכם כאשר עשה יהוה אלהיכם לים סוף אשר הוביש מפנינו עד עברנו׃ למען דעת כל עמי הארץ את יד יהוה כי חזקה היא למען יראתם את יהוה אלהיכם כל הימים׃

ויהי כשמע כל מלכי האמרי אשר בעבר הירדן ימה וכל מלכי הכנעני אשר על הים לאמר הוביש יהוה את מי הירדן מפני בני ישראל עד עברנו נמס לבבם ולא היתה עוד רוח בהם מפני בני ישראל׃ בעת ההיא אמר יהוה אל יהושע עשה לך חרבות צרים ושוב מל את בני ישראל שנית׃ ויעש יהושע לו חרבות צרים ויגל את ערלת בני ישראל אל גבעת הערלות׃ וזה הדבר אשר מל יהושע כל העם היצאים ממצרים הזכרים כל אנשי המלחמה מתו במדבר בדרך בצאתם ממצרים׃ כי ערלים היו כל העם היצאים וכל העם הילדים הנולדים במדבר בדרך בצאתם ממצרים לא מלו׃ כי ארבעים שנה הלכו בני ישראל במדבר עד תם כל הגוי אנשי המלחמה היוצאים ממצרים אשר לא שמעו בקול יהוה אשר נשבע יהוה להם להראותם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבותם לתת לנו ארץ זבת חלב ודבש׃ ואת בניהם הקים תחתם אותם מל יהושע כי ערלים היו כי לא מלו אותם בדרך׃ ויהי בתם כל הגוי למול וישבו תחתם על המחנה עד חיותם׃ ויאמר יהוה אל יהושע היום גלותי את חרפת מצרים מעליכם ויקרא שם המקום ההוא גלגל עד היום הזה׃ ויחנו בני ישראל בגלגל ויעשו את הפסח בארבעה עשר יום לחדש בערב בערבות יריחו׃ ויאכלו מעבור הארץ מצות וקלי ביום הזה בעצם היום׃ וינח המן ממחרת באכלם מעבור הארץ ולא היה עוד לבני ישראל מן ויאכלו מתבואת ארץ כנען בשנה ההוא׃ ויהי בהיות יהושע ביריחו וישא עיניו וירא והנה איש עמד לנגדו וחרבו שלפה בידו וילך יהושע אליו ויאמר לו הלנו אתה אם לצרינו׃ ויאמר לא כי אני שר צבא יהוה עתה באתי ויפל יהושע אל פניו ארצה וישתחו ויאמר אליו מה אדני מדבר אל עבדו׃ ויאמר שר צבא יהוה אל יהושע של נעלך מעל רגלך כי המקום אשר אתה עומד עליו קדש הוא ויעש יהושע כן׃

וירחו סגרה ומסגרת מפני בני ישראל אין יוצא ואין בא׃ ויאמר יהוה אל יהושע ראה נתתי בידך את יריחו ואת מלכה גבורי החיל׃ וסבותם את העיר כל אנשי המלחמה הקיפו את העיר פעם אחת כה תעשה ששת ימים׃ ושבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני הארון וביום השביעי תסבו את העיר שבע פעמים והכהנים יתקעו בשופרות׃ והיה כמשך בקרן היובל כשמעכם את קול השופר יריעו כל העם תרועה גדולה ונפלה חומת העיר תחתיה ועלו העם איש נגדו׃ ויקרא יהושע בן נון אל הכהנים ויאמר אליהם שאו את ארון הברית וישבעה כהנים ישאו שבעה שופרות היובלים לפני ארון יהוה׃ ואל העם אמר עברו וסבו את העיר וחלוץ עבר לפני ארון יהוה׃ ויהי כדבר יהושע אל העם וישבעה הכהנים נשאי שבעה שופרות היובלים לפני יהוה עברו ותקעו בשופרות וארון ברית יהוה הלך אחריהם׃ וחלוץ הלך לפני הכהנים תקעי בשופרות ומאסף הלך אחרי הארון הלוך ותקעו בשופרות׃ ואל העם צוה יהושע לאמר לא תריעו ולא תשמיע את קולכם ולא יצא כל דבר מפיכם עד יום אמרי אליכם הריעו ואז תריעו׃ ויסב את ארון יהוה את העיר הקיף פעם אחת ויבאו המחנה וילינו במחנה׃ ויהושע השכים בבקר וישאו הכהנים את ארון יהוה׃ ושבעה הכהנים נשאים שבעה שופרות היובלים לפני ארון יהוה הלוך והלכו ותקעו בשופרות וחלוץ הלך לפניהם ומאסף הלך אחרי ארון יהוה הלוך ותקעו בשופרות׃ ושני ביום סבו את העיר פעם אחת וישובו המחנה כה עשו ששת ימים׃ וביום השביעי השכימו כעלות השחר וסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא לבדו סבו את העיר שבע פעמים׃ ויהי בפעם השביעית תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יהוה לכם את העיר׃ והיתה העיר חרם היא ליהוה היא ורחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי החביאה את המלאכים אשר שלחנו׃ ואתם אך השמרו מן החרם פן תחרימו ולקחתם מן החרם ושמתם את מחנה ישראל לחרם והעכרתם אתו׃ וכל כסף וזהב כלי נחשת וברזל קדש הוא ליהוה אוצר יהוה יבוא׃ ויריעו העם ויתקעו בשופרות ויהי כשמע העם את קול השופר ויריעו העם תרועה גדולה ותפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו ויתפשו את העיר׃ ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן וגם לשה ושה וחמור לפי חרב׃ ויאמר יהושע אל שני האנשים המרגלים את הארץ באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה׃ ויבאו הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחו אותם מחוץ למחנה ישראל׃ ואת העיר שרפו באש ואת כל אשר בה רק את הכסף ואת הזהב וכלי הנחשת והברזל נתנו אל אוצר בית יהוה׃ ואת רחב הזונה ואת בית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החביאה את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו׃ ויהושע השביע אותם בעת ההיא לאמר׃ ארור האיש לפני יהוה אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכרו יסדנה ובצעירו יצב דלתיה׃ ויהי יהוה את יהושע ושמעו בכל הארץ׃

ובני ישראל מעלו מעל בחרם ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה מן החרם ויחר אף יהוה בבני ישראל׃ ויאמר יהושע אל האנשים העלים את יריחו עלו ורגלו את העי ויעלו האנשים וירגלו את העי׃ וישבו אל יהושע ויאמרו אליו אל יעל כל העם כשנים או כשלשת אלפים אנשים יעלו ויכו את העי אל תיגע שם כל העם כי מעטים הם׃ ויעלו שם מן העם כשלשת אלפים איש וינסו מפני אנשי העי׃ ויכו מהם אנשי העי כשלושים ושישה איש וירדפו אותם משער עד השברים ויכום במורד ויהי לב העם וימס ויהי כמים׃ ויקרע יהושע בגדיו ויפל על פניו ארצה לפני ארון יהוה עד הערב הוא וזקני ישראל ויעלו עפר על ראשם׃ ויאמר יהושע אהה אדני יהוה למה העבר העבירתנו את הירדן הזה לתת אותנו ביד האמרי להאבידנו ולו הואלנו וישבנו בעבר הירדן׃ בי אדני מה אמר אחרי אשר נתן ישראל ערף לפני אויביו׃ ושמעו הכנעני וכל יושבי הארץ ונסבו עלינו והכרית את שמנו מן הארץ ומה תעשה לשמך הגדול׃ ויאמר יהוה אל יהושע קום לך למה זה אתה נפל על פניך׃ חטא ישראל וגם עברו את בריתי אשר צויתי אתם וגם לקחו מן החרם וגם גנבו וגם כחשו וגם שמו בכליהם׃ ולא יכלו בני ישראל לקום לפני אויביהם עורף לפני אויביהם יפנו כי חרם היו מה אוסיף להיות עמכם אם לא תשמידו החרם מקרבכם׃ קום קדש את העם ואמרת התקדשו למחר כי כה אמר יהוה אלהי ישראל חרם בתוכך ישראל לא תוכל לקום לפני אויביך עד הסירכם החרם מקרבכם׃ והתקרבתם בבקריכם לשבטיכם והיה השבט אשר יקח יהוה יקרב למשפחות והמשפחה אשר יקח יהוה תקרב לבתים והבית אשר יקח יהוה יקרב לגברים׃ והיה הנלכד בחרם ישרף באש הוא וכל אשר לו כי עבר את ברית יהוה ועשה נבלה בישראל׃ וישכם יהושע בבקר ויקרב את ישראל לשבטיהם ויקרב שבט יהודה ויקח את משפחת הזרחי ויקרב את משפחת הזרחי לגברים ויקח זבדי׃ ויקרב את ביתו לגברים ויקח עכן בן כרמי בן זבדי בן זרח למטה יהודה׃ ויאמר יהושע אל עכן בני שים נא כבוד ליהוה אלהי ישראל ותן לו תודה והגד נא לי מה עשית אל תכחד ממני׃ ויען עכן את יהושע ויאמר אמנה אנכי חטאתי ליהוה אלהי ישראל וכזאת וכזאת עשיתי׃ ואראה בשלל אדרת שנער אחת טובה ומאתים שקל כסף ולשון זהב חמשים שקלים המשקל האחד ואחמדם ואקחם והנם טמונים בארץ בתוך אהלי והכסף תחתיו׃ וישלח יהושע מלאכים וירצו האהלה והנה טמון באהלו והכסף תחתיו׃ ויקחום מתוך האהל ויביאום אל יהושע ואל כל בני ישראל ויציקו אותם לפני יהוה׃ ויקח יהושע את עכן בן זרח ואת הכסף ואת האדרת ואת לשון הזהב ואת בניו ואת בנותיו ואת שורו ואת חמרו ואת צאנו ואת אהלו ואת כל אשר לו והעלו אותם עמק עכור׃ ויאמר יהושע מה עכרתנו יעכרך יהוה ביום הזה וירגמו אותו כל ישראל אבן וישרפו אותם באש וסקלו אותם באבנים׃ ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה וישב יהוה מחרון אפו על כן קרא שם המקום ההוא עמק עכור עד היום הזה׃

ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא ואל תחת קח אתך את כל עם המלחמה וקום עלה העי ראה נתתי בידך את מלך העי ואת עמו ואת עירו ואת ארצו׃ ועשית לעי ולמלכה כאשר עשית ליריחו ולמלכה רק שללה ובהמתה תבזו לכם שים לך מארב לעיר מאחריה׃ ויקם יהושע וכל עם המלחמה לעלות העי ויבחר יהושע שלשים אלף איש גבורי החיל וישלחם לילה׃ ויצו אותם לאמר ראו אתם ארבים לעיר מאחורי העיר אל תרחקו ממנה מאד והייתם כלכם נכונים׃ ואני וכל העם אשר אתי נקרב אל העיר והיה כצאתם לקראתנו כבראשונה ונסנו לפניהם׃ ויצאו מן המארב ויבאו אל מקום אשר נתן להם יהושע וישבו בין בית אל ובין העי מים ליעי לבד מעם יהושע הלילה ההוא׃ ויהושע השכים בבקר ויפקד את העם ויעל הוא וזקני ישראל לפני העם העי׃ וכל עם המלחמה אשר אתו עלו ויקרבו ויבאו נגד פני העיר ויחנו מצפון לעי והגיא בינו ובין העי׃ וכחמשת אלפים איש לקח ויתן אותם ארבים בין בית אל ובין העי מים ליעי׃ ויראו את העם אשר בעיר וימהרו וישכימו וינגשו אנשי העיר הם וכל עמם לקראת ישראל למלחמה הם והמלך אל פני הערבה כי לא ידע כי ארב לו מאחורי העיר׃ ויהושע וכל ישראל נגפים לפניהם וינסו דרך המדבר׃ ויזעקו כל העם אשר בעי להרדף אחריהם ויקראו אל יהושע וירדפו אחרי יהושע וינתקו מן העיר׃ ולא נשאר איש בעי ובית אל אשר לא יצאו אחרי ישראל ויעזבו את העיר פתחה וירדפו אחרי ישראל׃ ויאמר יהוה אל יהושע נטה את הכידון אשר בידך אל העי כי ביד נתנה אותה ויט יהושע את הכידון אשר בידו אל העיר׃ והאורב קם מהרה ממקומו וירוצו כנטותו ידו ויבאו העירה וילכדוה וימהרו ויציתו את העיר באש׃ ויפן אנשי העי אחריהם והנה עלה עשן העיר השמימה ולא היה להם ידים לנוס הלום ולכה והעם הנס המדבר נהפך על הרודפים׃ ויהושע וכל ישראל ראו כי לכד האורב את העיר וכי עלה עשן העיר ויפנו ויכו באנשי העי׃ והם יצאים מן העיר לקראתם ויהיו בתוך ישראל הם מזה והם מזה ויכו אותם עד בלתי השאיר להם שריד ופליט׃ ואת מלך העי תפשו חי ויקריבו אותו אל יהושע׃ ויהי כאשר כלה ישראל להרג את כל יושבי העי בשדה במדבר אשר רדפום בו ויפלו כלם לפי חרב עד תמם וישובו כל ישראל העי ויכוה לפי חרב׃ ויהי כל הנפלים ביום ההוא מאיש ועד אשה שנים עשר אלף כל אנשי העי׃ כי יהושע לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד החרימו את כל יושבי העי׃ רק הבהמה והשלל בזזו לכם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע׃ ויהושע שרף את העי וישמה תל עולם שממה עד היום הזה׃ ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע וינבלו את נבלתו מעל העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה׃

אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל׃ כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל כאשר כתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עולות ליהוה ויזבחו שלמים׃ ויכתב שם על האבנים את משנה התורה אשר כתב משה לפני בני ישראל׃ וכל ישראל וזקניו ושטרים ושופטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית יהוה כגר כאזרח חציו אל מול הר גרזים וחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל בראשונה׃ ואחרי כן הקריא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה׃ לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא הקריא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם׃

ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול מול לבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי לאמר׃ ויקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד׃ יושבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי׃ ויעשו גם הם בערמה וילכו ויצטירו לציר ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ובקעים ואזוריהם׃ ונעלי בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בגדיהם עליהם וכל לחם צידם היה יבש היה נקדים׃ וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגלה ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית׃ ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרת לך ברית׃ ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם ומאין תבאו׃ ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד עבדיך באו לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים׃ ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות׃ ויאמרו אלינו זקנינו וכל יושבי ארצנו לאמר קחו בידכם צדה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית׃ זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים׃ ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים והנם בלים ואלה שמלתינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד׃ ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו׃ ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה׃ ויהי מקץ שלשת ימים אחרי כרתם להם ברית וישמעו כי קרובים הם בקרבו וישבו׃ ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון וכפירה ובארות וקרית יערים׃ ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל ויתלונן כל העדה על הנשיאים׃ ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגוע בהם׃ זאת נעשה להם ונחיה אותם ולא יהיה בהם קצף על השבועה אשר נשבענו להם׃ ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים׃ ויקרא אליהם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו תשבו׃ ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי מים לבית אלהי׃ ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגיד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ והשמיד את כל יושבי הארץ מפניכם וניראו מאד על נפשותינו מפניכם ונעשה את הדבר הזה׃ ועתה הננו בידך כטוב והישר בעיניך לעשות לנו עשה׃ ויעש להם כן ויצל אותם מיד בני ישראל ולא הרגום׃ ויתנם יהושע ביום ההוא חטבי עצים ושאבי מים לעדה ולמזבח יהוה עד היום הזה אל המקום אשר יבחר׃

ויהי כשמע אדני צדק מלך ירושלם כי לכד יהושע את העי ואת החרים אותה כאשר עשה ליריחו ולמלכה כן עשה לעי ולמלכה וכי יושבי גבעון כרתו שלום את ישראל ויהיו בקרבם׃ ויראו מאד כי גבעון עיר גדולה כאחת ערי המלוכה וכי היא גדולה מן העי וכל אנשיה גבורים׃ וישלח אדני צדק מלך ירושלם אל הוהם מלך חברון ואל פרם מלך ירמות ואל יפיע מלך לכיש ואל דביר מלך עגלון לאמר׃ עלו אלי ועזרני ונכה את גבעון כי השלימה את יהושע ואת בני ישראל׃ ויתאספו חמשת מלכי האמרי מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון הם וכל מחניהם ויחנו על גבעון וילחמו בה׃ ויעלו אנשי גבעון אל יהושע אל המחנה הגלגלה לאמר אל תרף ידך מעבדיך עלה אלינו מהר והושיענו וסייענו כי נקבצו עלינו כל מלכי האמרי יושבי ההר׃ ויעל יהושע מן הגלגל הוא וכל עם המלחמה אתו וכל גבורי החיל׃ ויאמר יהוה אל יהושע אל תירא מפניהם כי בידך נתתים לא יעמד איש מפניך׃ ויבא אליהם יהושע פתאם כל הלילה עלה מן הגלגל׃ ויהמם יהוה מפני ישראל ויכם מכה גדולה בגבעון וירדפם דרך עלה בית חורון ויכם עד עזקה ועד מקדה׃ ויהי בנסם מפני ישראל הם במורד בית חורון ויהוה השליך עליהם אבנים גדלות מן השמים עד עזקה וימתו רבים אשר מתו באבני הברד יותר אשר הרגו בני ישראל בחרב׃ אז ידבר יהושע ליהוה ביום תת יהוה את האמרי לפני בני ישראל ויאמר לעיני ישראל שמש בגבעון דום וירח בעמק אילון׃ ויום תמם מלפני עם אויביו הלא היא כתובה על ספר הישר ויעמד השמש בחצי השמים ולא אץ לבוא כיום תמם׃ ולא היה כיום ההוא לפניו ואחריו לשמע יהוה בקול איש כי יהוה נלחם לישראל׃ וישב יהושע וכל ישראל עמו המחנה הגלגלה׃ וחמשת המלכים האלה נסו וימלטו אל המערה במקדה׃ ויגד ליהושע לאמר נמצאו חמשת המלכים נסתרים במערה במקדה׃ ויאמר יהושע גלו פתח המערה והוציאו אלי מן המערה את חמשת המלכים האלה׃ ויעשו כן ויוציאו אליו את חמשת המלכים האלה מן המערה את מלך ירושלם מלך חברון מלך ירמות מלך לכיש מלך עגלון׃ ויהי כהוציא את המלכים האלה אליו ויקרא יהושע לכל איש ישראל ויאמר אל קציני אנשי המלחמה הלכו אתנו קרבו שימו את רגליכם על צוארי המלכים האלה ויקרבו וישימו את רגליהם על צוארם׃ ויאמר אליהם יהושע אל תיראו ואל תחתו חזקו ואמצו כי כה יעשה יהוה לכל אויביכם אשר אתם נלחמים אתם׃ ואחרי כן הכה יהושע אותם ויתיתם ויתלם על חמשה עצים ויהיו תלויים על העצים עד הערב׃ ויהי לעת בוא השמש ויצו יהושע ויורידו אותם מעל העצים וישליכו אותם אל המערה אשר נחבאו שם וישימו אבנים גדלות על פי המערה עד עצם היום הזה׃ ויהושע לכד ביום ההוא את מקדה ויכה אותה לפי חרב ואת מלכה החרים אותם ואת כל נפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלך מקדה כאשר עשה למלך יריחו׃

ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מקדה לבנה וילחם בלבנה׃ ויתן יהוה גם אותה ואת מלכה ביד ישראל ויכה אותה לפי חרב ואת כל נפש אשר בה לא השאיר בה שריד ויעש למלכה כאשר עשה למלך יריחו׃ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלבנה לכיש ויחן עליה וילחם בה׃ ויתן יהוה את לכיש ביד ישראל וילכדה ביום השני ויכה אותה לפי חרב ואת כל נפש אשר בה ככל אשר עשה ללבנה׃ אז עלה הורם מלך גזר לעזר את לכיש ויך אותו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד׃ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלונה ויחנו עליה וילחמו בה׃ וילכדו ביום ההוא ויכו אותה לפי חרב ואת כל נפש אשר בה החרים ביום ההוא ככל אשר עשה ללכיש׃ אז עלה הורם מלך גזר לעזר את לכיש ויך אותו יהושע ואת עמו עד בלתי השאיר לו שריד׃ ויעבר יהושע וכל ישראל עמו מלכיש עגלונה ויחנו עליה וילחמו בה׃ וילכדו ביום ההוא ויכו אותה לפי חרב ואת כל נפש אשר בה החרים ביום ההוא ככל אשר עשה ללכיש׃ ויעל יהושע וכל ישראל עמו מעגלון חברונה וילחמו בה׃ וילכדו ויכו אותה לפי חרב ואת מלכה ואת כל ערי המלוכה ואת כל נפש אשר בה לא השאיר בה שריד ככל אשר עשה לעגלון והחרים אותה ואת כל נפש אשר בה׃ וישב יהושע וכל ישראל עמו דבירה וילחם בה׃ וילכדה ואת מלכה ואת כל ערי המלוכה ויכו אותם לפי חרב ויחרימו את כל נפש אשר בה לא השאיר שריד כאשר עשה לחברון כאשר עשה לדבירה ולמלכה כאשר עשה ללבנה ולמלכה׃ ויכם יהושע מקדש ברנע ועד עזה ואת כל ארץ גשן ועד גבעון׃ ואת כל המלכים האלה ואת ארצם לכד יהושע בפעם אחת כי יהוה אלהי ישראל נלחם לישראל׃ וישב יהושע וכל ישראל עמו המחנה הגלגלה׃

ויהי כשמע יבין מלך חצור וישלח אל יובב מלך מדון ואל מלך שמרון ואל מלך אכשף׃ ואל המלכים אשר מצפון בהר ובערבה נגב כנרות ובשפלה ובנפות דור מכנען׃ הכנעני ממזרח וממערב והאמרי והחתי והפרזי והיבוסי בהר והחוי תחת חרמון בארץ המצפה׃ ויצאו הם וכל מחניהם עמם עם רב כחול אשר על שפת הים לרב וסוסים ורכב רב מאד׃ ויתועדו כל המלכים האלה ויבאו וישכנו יחדו על מי מרום להלחם עם ישראל׃ ויתן יהוה אותם ביד ישראל ויכום וירדפום עד צידון רבה ועד מסרפות מים ועד בקעת מצפה מזרחה ויכום עד בלתי השאיר להם שריד׃ ויעש להם יהושע כאשר אמר יהוה אתם את סוסיהם תעקר ואת מרכבותיהם תשרף באש׃ ויעש יהושע כאשר דבר יהוה אליו לא השיב ידו אשר נטה בכידון עד החרימו את כל יושבי העי׃ רק הבהמה והשלל בזזו לכם ישראל כדבר יהוה אשר צוה את יהושע׃ ויהושע שרף את העי וישמה תל עולם שממה עד היום הזה׃ ואת מלך העי תלה על העץ עד עת הערב וכבוא השמש צוה יהושע וינבלו את נבלתו מעל העץ וישליכו אותה אל פתח שער העיר ויקימו עליו גל אבנים גדול עד היום הזה׃

אז יבנה יהושע מזבח ליהוה אלהי ישראל בהר עיבל׃ כאשר צוה משה עבד יהוה את בני ישראל כאשר כתוב בספר תורת משה מזבח אבנים שלמות אשר לא הניף עליהן ברזל ויעלו עליו עולות ליהוה ויזבחו שלמים׃ ויכתב שם על האבנים את משנה התורה אשר כתב משה לפני בני ישראל׃ וכל ישראל וזקניו ושטרים ושופטיו עמדים מזה ומזה לארון נגד הכהנים הלוים נשאי ארון ברית יהוה כגר כאזרח חציו אל מול הר גרזים וחציו אל מול הר עיבל כאשר צוה משה עבד יהוה לברך את העם ישראל בראשונה׃ ואחרי כן הקריא את כל דברי התורה הברכה והקללה ככל הכתוב בספר התורה׃ לא היה דבר מכל אשר צוה משה אשר לא הקריא יהושע נגד כל קהל ישראל והנשים והטף והגר ההלך בקרבם׃

ויהי כשמע כל המלכים אשר בעבר הירדן בהר ובשפלה ובכל חוף הים הגדול מול לבנון החתי והאמרי הכנעני הפרזי החוי והיבוסי לאמר׃ ויקבצו יחדו להלחם עם יהושע ועם ישראל פה אחד׃ יושבי גבעון שמעו את אשר עשה יהושע ליריחו ולעי׃ ויעשו גם הם בערמה וילכו ויצטירו לציר ויקחו שקים בלים לחמוריהם ונאדות יין בלים ובקעים ואזוריהם׃ ונעלי בלות ומטלאות ברגליהם ושלמות בגדיהם עליהם וכל לחם צידם היה יבש היה נקדים׃ וילכו אל יהושע אל המחנה הגלגלה ויאמרו אליו ואל איש ישראל מארץ רחוקה באנו ועתה כרתו לנו ברית׃ ויאמרו איש ישראל אל החוי אולי בקרבי אתה יושב ואיך אכרת לך ברית׃ ויאמרו אל יהושע עבדיך אנחנו ויאמר אליהם יהושע מי אתם ומאין תבאו׃ ויאמרו אליו מארץ רחוקה מאד עבדיך באו לשם יהוה אלהיך כי שמענו שמעו ואת כל אשר עשה במצרים׃ ואת כל אשר עשה לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון מלך חשבון ולעוג מלך הבשן אשר בעשתרות׃ ויאמרו אלינו זקנינו וכל יושבי ארצנו לאמר קחו בידכם צדה לדרך ולכו לקראתם ואמרתם אליהם עבדיכם אנחנו ועתה כרתו לנו ברית׃ זה לחמנו חם הצטידנו אתו מבתינו ביום צאתנו ללכת אליכם ועתה הנה יבש והיה נקדים׃ ואלה נאדות היין אשר מלאנו חדשים והנם בלים ואלה שמלתינו ונעלינו בלו מרב הדרך מאד׃ ויקחו האנשים מצידם ואת פי יהוה לא שאלו׃ ויעש להם יהושע שלום ויכרת להם ברית לחיותם וישבעו להם נשיאי העדה׃ ויהי מקץ שלשת ימים אחרי כרתם להם ברית וישמעו כי קרובים הם בקרבו וישבו׃ ויסעו בני ישראל ויבאו אל עריהם ביום השלישי ועריהם גבעון וכפירה ובארות וקרית יערים׃ ולא הכום בני ישראל כי נשבעו להם נשיאי העדה ביהוה אלהי ישראל ויתלונן כל העדה על הנשיאים׃ ויאמרו כל הנשיאים אל כל העדה אנחנו נשבענו להם ביהוה אלהי ישראל ועתה לא נוכל לנגוע בהם׃ זאת נעשה להם ונחיה אותם ולא יהיה בהם קצף על השבועה אשר נשבענו להם׃ ויאמרו אליהם הנשיאים יחיו ויהיו חטבי עצים ושאבי מים לכל העדה כאשר דברו להם הנשיאים׃ ויקרא אליהם יהושע וידבר אליהם לאמר למה רמיתם אתנו לאמר רחוקים אנחנו מכם מאד ואתם בקרבנו תשבו׃ ועתה ארורים אתם ולא יכרת מכם עבד וחטבי עצים ושאבי מים לבית אלהי׃ ויענו את יהושע ויאמרו כי הגד הגיד לעבדיך את אשר צוה יהוה אלהיך את משה עבדו לתת לכם את כל הארץ והשמיד את כל יושבי הארץ מפניכם וניראו מאד על נפשות

ענין ארבעה צומות

ושאלי השלשה

ארבעה

צום הרביעי . ויום החמישי . ויום השביעי . ויום
השביעי . צום הרביעי . הוא שבעה עשר בתמוז " ומשנה ברורה
צום המחמישי הוא יום השבעה עשר בתמוז . ומפני מה נקבעו
צומות הללו דוקא בחדשים הללו . ומפני מה נקבעו בימים
הללו . ומפני מה נקבעו בשבעה עשר בתמוז . ובתשעה באב
ובשלשה בתשרי . ובעשרה בטבת . ומפני מה נקבעו בשלשה
עשר באדר . ובשלשה עשר בסיון . ומפני מה נקבעו בשלשה
עשר באלול . ומפני מה נקבעו בשלשה עשר בניסן . ומפני מה
נקבעו בשלשה עשר בכסלו . ומפני מה נקבעו בשלשה עשר
באייר . ומפני מה נקבעו בשלשה עשר בשבט . ומפני מה
נקבעו בשלשה עשר באב . ומפני מה נקבעו בשלשה עשר
בחשון . ומפני מה נקבעו בשלשה עשר בתמוז . ומפני מה
נקבעו בשלשה עשר בתשרי . ומפני מה נקבעו בשלשה עשר
בטבת . ומפני מה נקבעו בשלשה עשר בשבט . ומפני מה
נקבעו בשלשה עשר באדר . ומפני מה נקבעו בשלשה עשר
בניסן . ומפני מה נקבעו בשלשה עשר באייר . ומפני מה
נקבעו בשלשה עשר בסיון . ומפני מה נקבעו בשלשה עשר
באב . ומפני מה נקבעו בשלשה עשר באלול . ומפני מה
נקבעו בשלשה עשר בכסלו

עניין שבעה עשר בתמוז

בשביעית שבעה עשר בתמוז בחין לבית הכסאו ומיד הוכיחו משמיה
דשמואל שליט
יה הכתוב לפעניך "
אבוי דהלהו בקיל מיתיב סדר שמעה שמעה
ובדיבון אניני בשוקא דמיא לשיל ' ובשמשרי שליט
ידי החול ' ומיד/ קדיש ובריך וידיבי מיה ובי סידרא ' ומשפלילן בלקש
יָיָ שִׁמְעִי תְּפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי הַאֲזִינִי דִּמְעָתִי אַל תֶּחֱרָשִׁי

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וְעַבָּדָיו וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת נְגַדֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל מְבֹרָךְ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים שִׁמְךָ הַקָּדוֹשׁ וְנָאוֶה לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ כֵּן תְּחַיֵּנוּ וְתְקַיְּמֵנוּ וְתֶאֱסֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ בָּרוּךְ אֵל הָהוֹדָאוֹת

יוֹם שִׁשִּׁי " בְּיוֹם מַעֲרַב שַׁבָּתוֹת "

הַיּוֹם יוֹם שִׁשִּׁי " בְּיוֹם מַעֲרַב שַׁבָּתוֹת "
מִשֶּׁבָּרָא אֱלֹהִים בְּיוֹם יוֹם שִׁשִּׁי ' וַיְכַל בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי ' וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי ' וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ ' כִּי בוֹ שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ ' אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת ' מַה רַּבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ ' כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ ' מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ ' וְעַל כֵּן בְּכָל דּוֹר וָדוֹר ' חַיָּבִים אֲנָשִׁים לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס ' עַל כָּל מַה שֶּׁהָיָה לְדָוִד וּלְשְׁלֹמֹה בְּמַלְכוּת בֵּית יִשְׂרָאֵל ' וְכַיּוֹצֵא בָּזֶה לְמֹשֶׁה לְאַהֲרֹן לְיִשְׂרָאֵל וּלְכָל הָעַמִּים ' וְעַל כֵּן יְיָ אֱלֹהֵינוּ ' נוֹדֶה לְךָ וְנִתְהַלֵּל לְךָ ' וְנִשְׁתַּבַּח בְּשִׁבְחֶךָ ' וְנִתְפָּאֵר בְּתִפְאַרְתֶּךָ ' וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ ' מַלְכֵּנוּ אֱלֹהֵינוּ ' יָחִיד חֵי הָעוֹלָמִים ' מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר ' עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל ' מְבֹרָךְ לָעַד וּלְנֵצַח נְצָחִים ' שִׁמְךָ הַקָּדוֹשׁ ' וְנָאוֶה לְהוֹדוֹת לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ ' עַל שֶׁהֶחֱיִיתָנוּ וְקִיַּמְתָּנוּ ' כֵּן תְּחַיֵּנוּ וְתְקַיְּמֵנוּ ' וְתֶאֱסֹף גָּלֻיּוֹתֵינוּ ' לְחַצְרוֹת קָדְשֶׁךָ ' לִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ ' וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹנֶךָ ' וּלְעָבְדְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם ' עַל שֶׁאֲנַחְנוּ מוֹדִים לָךְ ' בָּרוּךְ אֵל הָהוֹדָאוֹת ' וְרָצָה בִּמְנוּחָתֵנוּ ' קַדְּשֵׁנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ ' וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ ' שַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ ' וְשַׂמְּחֵנוּ בִּישׁוּעָתֶךָ ' וְטַהֵר לִבֵּנוּ לְעָבְדְךָ בֶּאֱמֶת ' וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ ' בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן ' שַׁבַּת קָדְשֶׁךָ ' וְיָנוּחוּ בָהּ יִשְׂרָאֵל ' מְקַדְּשֵׁי שְׁמֶךָ ' בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ ' מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת ' וְיִשְׂרָאֵל וְיוֹם הַזִּכָּרוֹן

בְּתַר

מזמור לדוד בשגיונו אשר שר לה' על דברי כוש בן ימיני. כי מצינו בכל ספרי הנביאים שנתנבאו על ישראל ועל שאר אומות העולם שהיו מוכיחים אותם על מעשיהם הרעים ומזהירים אותם שיחזרו בתשובה ויעזבו דרכיהם הרעים ומחשבותיהם הרעות ואם לאו יבוא עליהם פורענות ויגלו מארצם ויתפזרו בין האומות. ומצינו בספר ישעיה שהוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נוכיח. ובספר ירמיה הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נלך. ובספר יחזקאל הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נשמע. ובספר עמוס הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נדע. ובספר מיכה הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נבוש. ובספר צפניה הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נשוב. ובספר חבקוק הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נראה. ובספר זכריה הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נקשיב. ובספר מלאכי הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נאבה. ובספר תהלים הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נאזין. ובספר משלי הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נשמע. ובספר איוב הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נחדל. ובספר דניאל הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתן. ובספר עזרא הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נעשה. ובספר נחמיה הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחיל. ובספר דברי הימים הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר שמואל הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר מלכים הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר ישעיה הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר ירמיה הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר יחזקאל הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר עמוס הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר מיכה הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר צפניה הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר חבקוק הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר זכריה הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר מלאכי הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר תהלים הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר משלי הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר איוב הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר דניאל הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר עזרא הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק. ובספר נחמיה הוכיח את ישראל ואמר להם ויאמרו לא נתחזק

רם

חמשה רבים רשים בית וה אומנות . אומנות בית וה רשים רבים חמשה
אומנות שהיו לו בבתים שהיו לו בשדות ומיטלטלין

(פרק לה׳ משנה ב׳)

?מלך

ומה ראיה לכך שהיו לו בבתים ? וה היה בית
ומה ראיה שהיו לו בשדות ? וה היה בית
שנאמר לשלמה ויהי לשלמה ארבעים אלף אבוסי סוסים
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בשדות
ומה ראיה שהיו לו במיטלטלין ? וה היה בית
שנאמר וכל כלי מגדל שלמה אשר עשה בבית היערות
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו במיטלטלין .
ומה ראיה שהיו לו בעבדים ושפחות ? וה היה בית
שנאמר ויהי לשלמה עבדים ושפחות ולו היו עוד רבים
שהיו לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בעבדים ושפחות .
ומה ראיה שהיו לו בסוסים ורכבים ? וה היה בית
שנאמר וישב שלמה רכב וגו׳ ויהי לו ארבעים אלף אבוסי סוסים
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בסוסים ורכבים .
ומה ראיה שהיו לו בכלי שרת ? וה היה בית
שנאמר ויעש שלמה את כל הכלים האלה לבית ה׳
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי שרת .
ומה ראיה שהיו לו בכלי זהב ? וה היה בית
שנאמר וכל כלי בית היער זהב סגור
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי זהב .
ומה ראיה שהיו לו בכלי כסף ? וה היה בית
שנאמר וכל כלי בית היער זהב סגור וכסף לקדש
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי כסף .
ומה ראיה שהיו לו בכלי נחושת ? וה היה בית
שנאמר ויעש חירם את הכיורות ואת היעים ואת המזרקות
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי נחושת .
ומה ראיה שהיו לו בכלי ברזל ? וה היה בית
שנאמר ויעש שלמה את כל כלי בית ה׳ גם מזבח הנחושת
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי ברזל .
ומה ראיה שהיו לו בכלי אבנים ? וה היה בית
שנאמר ויעש שלמה את כל כלי בית ה׳ גם מזבח הנחושת
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי אבנים .
ומה ראיה שהיו לו בכלי בדולח ? וה היה בית
שנאמר ויעש שלמה את כל כלי בית ה׳ גם מזבח הנחושת
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי בדולח .
ומה ראיה שהיו לו בכלי מרגליות ? וה היה בית
שנאמר ויעש שלמה את כל כלי בית ה׳ גם מזבח הנחושת
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי מרגליות .
ומה ראיה שהיו לו בכלי מתכת ? וה היה בית
שנאמר ויעש שלמה את כל כלי בית ה׳ גם מזבח הנחושת
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי מתכת .
ומה ראיה שהיו לו בכלי מחצלת ? וה היה בית
שנאמר ויעש שלמה את כל כלי בית ה׳ גם מזבח הנחושת
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי מחצלת .
ומה ראיה שהיו לו בכלי מלכות ? וה היה בית
שנאמר ויעש שלמה את כל כלי בית ה׳ גם מזבח הנחושת
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי מלכות .
ומה ראיה שהיו לו בכלי מלחמה ? וה היה בית
שנאמר ויעש שלמה את כל כלי בית ה׳ גם מזבח הנחושת
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי מלחמה .
ומה ראיה שהיו לו בכלי מגדל ? וה היה בית
שנאמר וכל כלי מגדל שלמה אשר עשה בבית היערות
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי מגדל .
ומה ראיה שהיו לו בכלי מלאכה ? וה היה בית
שנאמר ויעש שלמה את כל כלי בית ה׳ גם מזבח הנחושת
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי מלאכה .
ומה ראיה שהיו לו בכלי מרכבות ? וה היה בית
שנאמר וישב שלמה רכב וגו׳ ויהי לו ארבעים אלף אבוסי סוסים
שהיה לו לשלמה מלך בשר ודם שיהיו לו בכלי מרכבות

תהלה לדוד " אגדל אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד
בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד גדול יי ומהלל מאד
ולגדולתו אין חקר דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה ועזוז נוראותיך יאמרו
וגדולתך אספרנה זכר רב טובך יביעו וצדקתך ירננו חנון
ורחום יי ארך אפים וגדול חסד נוטב יי לכל ורחמיו על כל
מעשיו יודוך יי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה כבוד מלכותך
יאמרו וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר
מלכותו מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור
סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים עיני כל אליך
ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו פותח את ידיך
ומשביע לכל חי רצון צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו
קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת רצון יראיו
יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם שומר יי את כל אוהביו
ואת כל הרשעים ישמיד תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר
שם קדשו לעולם ועד ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם
הללויה

הללויה הללי נפשי את יי אהללה ביי בעודי אזמרה לאלוהי
בעוד נצחי אל תבטחו בנדיבים בבן אדם שאין לו תשועה
תצא רוחו ישוב לאדמתו ביום ההוא אבדו עשתונותיו אשרי
שאל יעקב בעזרו שברו על יי אלוהיו עושה שמים וארץ את
הים ואת כל אשר בם השומר אמת לעולם עושה משפט
לעשוקים נותן לחם לרעבים יי מתיר אסורים יי פוקח עורים
יי זוקף כפופים יי אוהב צדיקים יי שומר את גרים יתום
ואלמנה יעודד ודרך רשעים יעוות ימלוך יי לעולם אלוהיך
ציון לדור ודור הללויה

הללו את יי כי טוב זמרו לאלוהינו כי נעים נאוה תהלה
בונה ירושלים יי נדחי ישראל יכנוס הרופא לשבורי לב
ומחבש לעצבונם מונה מספר לכוכבים לכולם שמות יגדל
אדוננו ורב כח לתבונתו אין מספר מעודד ענוים יי משפיל
רשעים עד ארצה עננים למטר המכין הרים בעבותיו נותן
לבהמה לחמה לבני עורב אשר יקראו לא בגבורת הסוס
יחפץ לא בשוקי האיש ירצה יי את יראיו את המיחלים
לחסדו שבחי ירושלים את יי שבחי אלוהיך ציון כי חזק
בריחי שעריך ברך בניך בקרבך השם גבולך שלום ומחלב
חטים ישביעך השולח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו
הנותן שלג כצמר כפור כאפר יפזר משליך קרחו כפתים
לפני קרתו יעמוד ישלח דברו וימסם יגר רוחו יזלו מים
מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל לא עשה כן
לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה

הללו את יי מן השמים הללוהו במרומים הללוהו כל מלאכיו
הללוהו כל צבאיו הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור
הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים יהללו את שם
יי כי הוא צוה ונבראו הוא העמידם לעד ולעולם נתן חק
ולא יעבור הללו את יי מן הארץ תנינים וכל תהומות אש
וברד שלג וקיטור רוח סערה עושה דברו ההרים וכל גבעות
עץ פרי וכל ארזים חיה וכל בהמה רמש וצפור מלכי ארץ
וכל לאומים שרים וכל שופטי ארץ בחורים וגם בתולות
זקנים עם נערים יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו
הודו על ארץ ושמים וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו
לבני ישראל עם קרבו הללויה

הללו את יי כי טוב זמרו לאלוהינו כי נעים נאוה תהלה
בונה ירושלים יי נדחי ישראל יכנוס הרופא לשבורי לב
ומחבש לעצבונם מונה מספר לכוכבים לכולם שמות יגדל
אדוננו ורב כח לתבונתו אין מספר מעודד ענוים יי משפיל
רשעים עד ארצה עננים למטר המכין הרים בעבותיו נותן
לבהמה לחמה לבני עורב אשר יקראו לא בגבורת הסוס
יחפץ לא בשוקי האיש ירצה יי את יראיו את המיחלים
לחסדו שבחי ירושלים את יי שבחי אלוהיך ציון כי חזק
בריחי שעריך ברך בניך בקרבך השם גבולך שלום ומחלב
חטים ישביעך השולח אמרתו ארץ עד מהרה ירוץ דברו
הנותן שלג כצמר כפור כאפר יפזר משליך קרחו כפתים
לפני קרתו יעמוד ישלח דברו וימסם יגר רוחו יזלו מים
מגיד דברו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל לא עשה כן
לכל גוי ומשפטים בל ידעום הללויה

אנהים

אלהי

לדוד ה' מלכי ואלהי

אשא תפלתי אליך ואל אדם לא אשא תפלתי כי אין בו תשועה ואין בו עזר ואין בו רחמים ואין בו חסד ואין בו אמת ואין בו צדקה ואין בו יושר ואין בו תקון ואין בו טוב ואין בו שלום ואין בו רעות ואין בו אהבה ואין בו אחוה ואין בו שמחה ואין בו ישועה ואין בו נחמה ואין בו תקוה ואין בו אמונה ואין בו יראה ואין בו אהבה ואין בו קנאה ואין בו שנאה ואין בו רחמים ואין בו חסד ואין בו אמת ואין בו צדקה ואין בו יושר ואין בו תקון ואין בו טוב ואין בו שלום ואין בו רעות ואין בו אהבה ואין בו אחוה ואין בו שמחה ואין בו ישועה ואין בו נחמה ואין בו תקוה ואין בו אמונה ואין בו יראה ואין בו אהבה ואין בו קנאה ואין בו שנאה

אנהים

בעל יוסף בן

אנהים בעל יוסף בן

אנהים בעל יוסף בן

אנהים

ד

ולא יכול לומר לו שיעשה לו כך ויעשה לו כך
שכבר נתחייב לו בדבר ואין לו עליו אלא
תביעת ממון בלבד. אבל אם אמר לו
הרי אני חייב לך מנה אם לא אעשה לך
כך וכך ולא עשה לו כך וכך הרי זה
יכול לומר לו עשה לי עכשיו ואני
עושה לך אחר כך. שהרי לא נתחייב
לו אלא בדבר זה בלבד. וכן כל כיוצא
בזה:

הלכה ב

המוכר פירות לחבירו ולא מסרם לו
עד שהוקרו ונתייקרו או נתמעטו
הרי אלו של לוקח. שהרי הן ברשותו
ואם אבדו אבדו לו. ואם נתייקרו
נתייקרו לו. ואם נתמעטו נתמעטו
לו. ואם נתוספו נתוספו לו. ואם
נתקלקלו נתקלקלו לו. ואם נתיבשו
נתיבשו לו. ואם נתלחלחו נתלחלחו
לו. ואם נתרקבו נתרקבו לו. ואם
נתנמשו נתנמשו לו. ואם נתנגבו
נתנגבו לו. ואם נתנפחו נתנפחו לו.
ואם נתנפחו נתנפחו לו. ואם נתנפחו
נתנפח

שעה

בשבת לי"ג בתמוז

קול מלך ושר
עמוס רמז.

על כפם רמוסים ..
בשני מלוך עם מחוקקי עמים
עמלם רב עבדם לם רמוסים

ברוך שם כבוד מלכותו לעד ולעולמי עולמים. ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להגיד גדולתו ומלכותו בפי כל חי על כן יהללוך יי אלהינו כל מעשיך ואנשי שמך הצדיקים עושי רצונך וכל עמך בית ישראל ברנה יודו ויברכו ויקדשו ויפארו ויגדילו ויעריצו ויקדישו ויעלו ויקבלו את שם המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ כי לך יי אלהינו ואלהי אבותינו נאה שיר ושבחה הלל וזמרה עז וממשלה נצח גדולה וגבורה תהלה וכבוד קדושה ומלכות ברכות והודאות מעתה ועד עולם. ברוך אתה יי אל מלך גדול בתשבחות אל ההודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים.

בעמוד הבימה יש

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראותם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמושים עלו בני ישראל ממצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר וה' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה ויט משה את ידו על הים ויולך יי את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם ויהי בבקר ויפן יי אל מחנה מצרים ויסר את אופן מרכבותם ויהי בהפנות הבקר ויט משה את ידו על הים ויבא הים לאיתנו ומצרים נסים לקראתו ויעלם יי בתוך הים ויכסו המים את הרכב ואת הפרשים ויצא משה ובני ישראל את ישראל מיד מצרים ויראו ישראל את מצרים מת על שפת הים ויראו ישראל את היד הגדולה אשר עשה יי במצרים ויאמינו ביי ובמשה עבדו אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליי ויאמרו לאמר

אשירה ליי כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים

עוזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו יי איש מלחמה יי שמו מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן מי כמכה באלים יי מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא נטית ימינך תבלעמו ארץ נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יי עד יעבר עם זו קנית תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יי מקדש אדני כוננו ידיך יי ימלך לעלם ועד כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויט יי עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות ותען להם מרים שירו ליי כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים

בעמוד הבימה יש

ויסעו בני ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם ויקרא שמה מרה ויליני העם על משה לאמר מה נשתה ויצעק אל יי ויורהו יי עץ ויטל אל המים ויתקו המים ויאמר אם שמוע תשמע לקול יי אלהיך והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יי רופאך ויבאו אילמה ושם שנים עשר עינות מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים ויסעו מאילם ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יי מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגד לבני ישראל אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל ויבא משה ויקרא לזקני העם ויבא משה את דברי העם אל יי ויאמר יי אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך ויגד משה את דברי העם אל יי ויאמר יי אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יי לעיני כל העם על הר סיני והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנוגע בהר מות יומת לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר ויבא משה אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם ויאמר אל העם היו נכונים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קולת וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה ויוצא משה את העם לקראת האלהים ויתיצבו בתחתית ההר והר סיני עשן כלו על אשר ירד עליו יי באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול וירד יי על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יי למשה אל ראש ההר ויעל משה ויאמר יי אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יי לראות ונפל ממנו רב וגם הכהנים הנגשים אל יי יתקדשו פן יפרץ בהם יי ויאמר משה אל יי לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו ויאמר אליו יי לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יי פן יפרץ בהם ויאמר משה אל יי אל יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו ויאמר אליו יי לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יי פן יפרץ בהם יי ויאמר משה אל יי לא

וַיְשַׁלַּח יַעֲקֹב

מוצאי כל השליחות וגו׳

לְמֶלֶךְ אֲדוֹנִי עֵשָׂו כֹּה אָמַר עַבְדְּךָ יַעֲקֹב עִם לָבָן גַּרְתִּי וָאֵחַר עַד עָתָּה׃ וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמוֹר צֹאן וְעֶבֶד וְשִׁפְחָה וָאֶשְׁלְחָה לְהַגִּיד לַאדֹנִי לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֶיךָ׃ וַיָּשֻׁבוּ הַמַּלְאָכִים אֶל יַעֲקֹב לֵאמֹר בָּאנוּ אֶל אָחִיךָ אֶל עֵשָׂו וְגַם הֹלֵךְ לִקְרָאתְךָ וְאַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ עִמּוֹ׃ וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֶר לוֹ וַיַּחַץ אֶת הָעָם אֲשֶׁר אִתּוֹ וְאֶת הַצֹּאן וְאֶת הַבָּקָר וְהַגְּמַלִּים לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ וַיֹּאמֶר אִם יָבֹא עֵשָׂו אֶל הַמַּחֲנֶה הָאַחַת וְהִכָּהוּ וְהָיָה הַמַּחֲנֶה הַנִּשְׁאָר לִפְלֵיטָה׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֱלֹהֵי אָבִי אַבְרָהָם וֵאלֹהֵי אָבִי יִצְחָק יְהוָה הָאֹמֵר אֵלַי שׁוּב לְאַרְצְךָ וּלְמוֹלַדְתְּךָ וְאֵיטִיבָה עִמָּךְ׃ קָטֹנְתִּי מִכֹּל הַחֲסָדִים וּמִכָּל הָאֱמֶת אֲשֶׁר עָשִׂיתָ אֶת עַבְדֶּךָ כִּי בְמַקְלִי עָבַרְתִּי אֶת הַיַּרְדֵּן הַזֶּה וְעַתָּה הָיִיתִי לִשְׁנֵי מַחֲנוֹת׃ הַצִּילֵנִי נָא מִיַּד אָחִי מִיַּד עֵשָׂו כִּי יָרֵא אָנֹכִי אֹתוֹ פֶּן יָבוֹא וְהִכַּנִי אֵם עַל בָּנִים׃ וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב אֵיטִיב עִמָּךְ וְשַׂמְתִּי אֶת זַרְעֲךָ כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסָּפֵר מֵרֹב׃ וַיָּלֶן שָׁם בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְיָדוֹ מִנְחָה לְעֵשָׂו אָחִיו׃ עִזִּים מָאתַיִם וּתְיָשִׁים עֶשְׂרִים רְחֵלִים מָאתַיִם וְאֵילִים עֶשְׂרִים׃ גְּמַלִּים מֵינִיקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלֹשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֲשָׂרָה אֲתֹנֹת עֶשְׂרִים וְעָיִרִם עֲשָׂרָה׃ וַיִּתֵּן בְּיַד עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר לְבַדּוֹ וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו עִבְרוּ לְפָנַי וְרֶוַח תָּשִׂימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר׃ וַיְצַו אֶת הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגָּשְׁךָ עֵשָׂו אָחִי וְשָׁאֲלֵךָ לֵאמֹר לְמִי אַתָּה וְאָנָה תֵלֵךְ וּלְמִי אֵלֶּה לְפָנֶיךָ׃ וְאָמַרְתָּ לְעַבְדְּךָ לְיַעֲקֹב מִנְחָה הִוא שְׁלוּחָה לַאדֹנִי לְעֵשָׂו וְהִנֵּה גַם הוּא אַחֲרֵינוּ׃ וַיְצַו גַּם אֶת הַשֵּׁנִי גַּם אֶת הַשְּׁלִשִׁי גַּם אֶת כָּל הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר כַּדָּבָר הַזֶּה תְּדַבְּרוּן אֶל עֵשָׂו בְּמֹצַאֲכֶם אֹתוֹ׃ וַאֲמַרְתֶּם גַּם הִנֵּה עַבְדְּךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה פָנָיו בַּמִּנְחָה הַהֹלֶכֶת לְפָנַי וְאַחֲרֵי כֵן אֶרְאֶה פָנָיו אוּלַי יִשָּׂא פָנָי׃ וַתַּעֲבֹר הַמִּנְחָה עַל פָּנָיו וְהוּא לָן בַּלַּיְלָה הַהוּא בַּמַּחֲנֶה׃ וַיִּשְׁכֶּם בַּבֹּקֶר וַיִּקַּח אֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת שְׁתֵּי שִׁפְחֹתָיו וְאֶת אַחַד עָשָׂר יְלָדָיו וַיַּעֲבֹר אֵת מַעְבַר יַבֹּק׃ וַיִּקָּחֵם וַיַּעֲבִרֵם אֶת הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת אֲשֶׁר לוֹ׃ וַיִּוָּתֵר יַעֲקֹב לְבַדּוֹ וַיֵּאָבֵק אִישׁ עִמּוֹ עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר׃ וַיַּרְא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ וַיִּגַּע בְּכַף יְרֵכוֹ וַתֵּקַע כַּף יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֵאָבְקוֹ עִמּוֹ׃ וַיֹּאמֶר שַׁלְּחֵנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלֵּחֲךָ כִּי אִם בֵּרַכְתָּנִי׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו מַה שְּׁמֶךָ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב׃ וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֵאָמֵר עוֹד שִׁמְךָ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שָׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעִם אֲנָשִׁים וַתּוּכָל׃ וַיִּשְׁאַל יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הַגִּידָה נָּא שְׁמֶךָ וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה תִּשְׁאַל לִשְׁמִי וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ שָׁם׃ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב שֵׁם הַמָּקוֹם פְּנִיאֵל כִּי רָאִיתִי אֱלֹהִים פָּנִים אֶל פָּנִים וַתִּנָּצֵל נַפְשִׁי׃ וַיִּזְרַח לוֹ הַשֶּׁמֶשׁ כַּאֲשֶׁר עָבַר אֶת פְּנוּאֵל וְהוּא צֹלֵעַ עַל יְרֵכוֹ׃ עַל כֵּן לֹא יֹאכְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת גִּיד הַנָּשֶׁה אֲשֶׁר עַל כַּף הַיָּרֵךְ עַד הַיּוֹם הַזֶּה כִּי נָגַע בְּכַף יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּגִיד הַנָּשֶׁה׃ וַיִּשָּׂא יַעֲקֹב עֵינָיו וַיַּרְא וְהִנֵּה עֵשָׂו בָּא וְעִמּוֹ אַרְבַּע מֵאוֹת אִישׁ וַיַּחַץ אֶת הַיְלָדִים עַל לֵאָה וְעַל רָחֵל וְעַל שְׁתֵּי הַשְּׁפָחוֹת׃ וַיָּשֶׂם אֶת הַשְּׁפָחוֹת וְאֶת יַלְדֵיהֶן רִאשֹׁנָה וְאֶת לֵאָה וְיַלְדֶיהָ אַחֲרֹנִים וְאֶת רָחֵל וְאֶת יוֹסֵף אַחֲרֹנִים׃ וְהוּא עָבַר לִפְנֵיהֶם וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה שֶׁבַע פְּעָמִים עַד גִּשְׁתּוֹ עַד אָחִיו׃ וַיָּרָץ עֵשָׂו לִקְרָאתוֹ וַיְחַבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל צַוָּארָו וַיִּשָּׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ׃ וַיִּשָּׂא אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַנָּשִׁים וְאֶת הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמֶר הַיְלָדִים אֲשֶׁר חָנַן אֱלֹהִים אֶת עַבְדֶּךָ׃ וַתִּגַּשְׁנָה הַשְּׁפָחוֹת הֵנָּה וְיַלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶיןָ׃ וַתִּגַּשׁ גַּם לֵאָה וְיַלְדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחֲווּ וְאַחַר נִגַּשׁ יוֹסֵף וְרָחֵל וַיִּשְׁתַּחֲווּ׃ וַיֹּאמֶר מִי לְךָ כָּל הַמַּחֲנֶה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגָשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לִמְצֹא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו יֶשׁ לִי רָב אָחִי יְהִי לְךָ אֲשֶׁר לָךְ׃ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אַל נָא אִם נָא מָצָאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ וְלָקַחְתָּ מִנְחָתִי מִיָּדִי כִּי עַל כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כִּרְאֹת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתִּרְצֵנִי׃ קַח נָא אֶת בִּרְכָתִי אֲשֶׁר הוּבָא לָךְ כִּי חַנַּנִי אֱלֹהִים וְכִי יֶשׁ לִי כֹּל וַיִּפְצַר בּוֹ וַיִּקָּח׃ וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנֵלֵכָה וְאֵלְכָה לְנֶגְדֶּךָ׃ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדֹנִי יֹדֵעַ כִּי הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאן וְהַבָּקָר עָלוֹת עָלָי וְדָפְקוּם יוֹם אֶחָד וּמֵתוּ כָּל הַצֹּאן׃ יַעֲבָר נָא אֲדֹנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וַאֲנִי אֶתְנָהֲלָה לְאִטִּי לְרֶגֶל הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר לְפָנַי וּלְרֶגֶל הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר אָבוֹא אֶל אֲדֹנִי שֵׂעִירָה׃ וַיֹּאמֶר עֵשָׂו אַצִּיגָה נָּא עִמְּךָ מִן הָעָם אֲשֶׁר אִתִּי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶּה אֶמְצָא חֵן בְּעֵינֵי אֲדֹנִי׃ וַיָּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֵשָׂו לְדַרְכּוֹ שֵׂעִירָה׃ וְיַעֲקֹב נָסַע סֻכֹּתָה וַיִּבֶן לוֹ בָּיִת וְלִמְקְנֵהוּ עָשָׂה סֻכֹּת עַל כֵּן קָרָא שֵׁם הַמָּקוֹם סֻכּוֹת׃ וַיָּבֹא יַעֲקֹב שָׁלֵם עִיר שְׁכֶם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בְּבֹאוֹ מִפַּדַּן אֲרָם וַיִּחַן אֶת פְּנֵי הָעִיר׃ וַיִּקֶן אֶת חֶלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטָה שָׁם אָהֳלוֹ מִיַּד בְּנֵי חֲמוֹר אֲבִי שְׁכֶם בְּמֵאָה קְשִׂיטָה׃ וַיַּצֵּב שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא לוֹ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל׃

בְּתוֹךְ הַדִּלְתוֹת וְהוּא מְלֵא מַיִם וְהַמַּיִם נִשְׁפָּכִים מִן הַדִּלְתוֹת, וְהַמַּיִם מְגַלְגְּלִים מְזוּזָה מִמְּקוֹמָהּ, וְהַמְּזוּזָה מְגַלְגֶּלֶת סֵפֶר תּוֹרָה שֶׁבְּתוֹכָהּ, וְהַסֵּפֶר תּוֹרָה מְגַלְגֵּל אֶת הַתֵּבָה, וְהַתֵּבָה מְגַלְגֶּלֶת אֶת הַכֹּל, וְהַכֹּל מִתְגַּלְגֵּל בַּמַּיִם. "וְהָיָה לְךָ לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ" (שמות יג, טז) – מָה תְּפִלִּין שֶׁבְּיָדוֹ וְשֶׁבְּרֹאשׁוֹ מְגִנִּין עַל הָאָדָם מִן הַמַּזִּיקִין וּמִן הַשֵּׁדִים וּמִן הָרוּחוֹת וּמִן הַפְּגָעִים רָעִים, כָּךְ מְגִנִּין עַל הָאָדָם בְּשָׁעָה שֶׁהוּא מִתְפַּלֵּל, וְהוּא שֶׁכָּתוּב "וְרָאוּ כָל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם ה' נִקְרָא עָלֶיךָ וְיָרְאוּ מִמֶּךָּ" (דברים כח, י) – אֵלּוּ תְּפִלִּין שֶׁבְּרֹאשׁוֹ. "וְהִשְׁכִּים אַבְרָהָם בַּבֹּקֶר אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר עָמַד שָׁם אֶת פְּנֵי ה'" (בראשית יט, כז) – זֶה הַנִּיחַ תְּפִלִּין. "וַיַּעַל מִשָּׁם בֵּית אֵל" (בראשית יב, ח) – זֶה פָּשַׁט תְּפִלִּין. "וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם" (בראשית יז, כב) – זֶה לָקַט תְּפִלִּין. "וַיַּעַל אַבְרָהָם מִמְּקוֹמוֹ אֶל הַר הַמֹּרִיָּה" (בראשית כב, ב) – זֶה הָיָה מְקוֹמָן שֶׁל תְּפִלִּין. "וַיַּעַל אַבְרָהָם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא" (בראשית כב, יג) – זֶה הָיָה מְקוֹמָן שֶׁל

ישראל המון עמך בית ישראל שיחיו ורחמיו ותשועתו תמיד עמנו ועל כל בית ישראל עמך ברכתך שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו ה׳ אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ויהי נעים בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך

שים

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו ה׳ אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ויהי נעים בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך

אהיבי

אהיבי ואהובי מאד נפשי תשוקתי ורעותי ואשר נפשי חשקה בו ואשר לבבי ידבק בו ואשר עיני תראינה בו ואשר פי ידבר בו ואשר אוזני תשמענה בו ואשר ידי תגענה בו ואשר רגלי תמהרנה בו ואשר כל איבריי ישמחו בו ואשר כל מחשבותי תהגינה בו ואשר כל מעשי יעשו בו ואשר כל מעשי יעשו בו ואשר כל מעשי יעשו

בְּלֹא תַעֲשֶׂה

(משנה מכות)

הַמְּלַקֶּה לְחוּשׁ, וְהַמְּלַקֶּה פָּחוֹת מִשְּׁלֹשִׁים וְתִשְׁעָה, וְהַמְּלַקֶּה בְּלֹא בֵּית דִּין, וְהַמְּלַקֶּה בְּלֹא הַכְּלִי, וְהַמְּלַקֶּה בְּלֹא הַהַתְרָאָה, וְהַמְּלַקֶּה בְּלֹא הַלָּאָה, וְהַמְּלַקֶּה בְּלֹא הַקְהָלָה, וְהַמְּלַקֶּה בְּלֹא הַכְּתִיבָה, וְהַמְּלַקֶּה בְּלֹא הַהַשְׁקָאָה, וְהַמְּלַקֶּה בְּלֹא הַתְּלִיָּה, וְהַמְּלַקֶּה בְּלֹא הַקְבָרָה, וְהַמְּלַקֶּה בְּלֹא הַהַתָּ

שאומרים מוצאי יום טוב האחרון של פסח

יָיָ מִי כָמוֹךָ

מִי כָמוֹךָ בָּאֵלִם יָיָ מִי כָּמוֹךָ נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא׃
מַלְכוּתְךָ רָאוּ בָנֶיךָ בּוֹקֵעַ מַיִם מִפְּנֵי מֹשֶׁה זֶה אֵלִי עָנוּ וְאָמְרוּ
יָיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד׃ וְנֶאֱמַר כִּי פָדָה יָיָ אֶת יַעֲקֹב וּגְאָלוֹ מִיַּד חָזָק
מִמֶּנּוּ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יָיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל׃

צוּר יִשְׂרָאֵל קוּמָה בְּעֶזְרַת יִשְׂרָאֵל וּפְדֵה כִנְאֻמֶךָ יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל גֹּאֲלֵנוּ
יָיָ צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל׃ בָּרוּךְ אַתָּה יָיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל׃

שִׁמְעוּ בָנִים לְתִפְלַּת אָב וְהַקְשִׁיבוּ לָדַעַת בִּינָה׃ כִּי לֶקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם
תּוֹרָתִי אַל תַּעֲזֹבוּ׃ עֵץ חַיִּים הִיא לַמַּחֲזִיקִים בָּהּ וְתֹמְכֶיהָ מְאֻשָּׁר׃
דְּרָכֶיהָ דַרְכֵי נֹעַם וְכָל נְתִיבוֹתֶיהָ שָׁלוֹם׃ הֲשִׁיבֵנוּ יָיָ אֵלֶיךָ וְנָשׁוּבָה
חַדֵּשׁ יָמֵינוּ כְּקֶדֶם׃ בָּרוּךְ אַתָּה יָיָ גָּאַל יִשְׂרָאֵל׃

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ׃
בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יָיָ
אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם׃
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ׃
בָּרוּךְ אַתָּה יָיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם׃

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יָיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי׃ עֹשֶׂה שָׁלוֹם
בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן׃

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת כַּכָּתוּב
לְצִיּוֹן יֹאמַר מָלַךְ אֱלֹהַיִךְ׃ יָיָ יִמְלֹךְ לְעוֹלָם וָעֶד׃ וְנֶאֱמַר וְהָיָה יָיָ
לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יָיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃

וַיַּעַשׂ מֹשֶׁה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֹתוֹ כֵּן עָשָׂה׃ וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הוּקַם
הַמִּשְׁכָּן׃ וַיָּקֶם מֹשֶׁה אֶת־הַמִּשְׁכָּן וַיִּתֵּן אֶת־אֲדָנָיו וַיָּשֶׂם אֶת־קְרָשָׁיו וַיִּתֵּן אֶת־בְּרִיחָיו
וַיָּקֶם אֶת־עַמּוּדָיו׃ וַיִּפְרֹשׂ אֶת־הָאֹהֶל עַל־הַמִּשְׁכָּן וַיָּשֶׂם אֶת־מִכְסֵה הָאֹהֶל עָלָיו מִלְמָעְלָה
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיִּקַּח וַיִּתֵּן אֶת־הָעֵדֻת אֶל־הָאָרֹן וַיָּשֶׂם אֶת־הַבַּדִּים עַל־הָאָרֹן
וַיִּתֵּן אֶת־הַכַּפֹּרֶת עַל־הָאָרֹן מִלְמָעְלָה׃ וַיָּבֵא אֶת־הָאָרֹן אֶל־הַמִּשְׁכָּן וַיָּשֶׂם אֶת־פָּרֹכֶת
הַמָּסָךְ וַיָּסֶךְ עַל אֲרוֹן הָעֵדֻת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיָּשֶׂם אֶת־הַשֻּׁלְחָן בְּאֹהֶל מוֹעֵד
עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן צָפוֹנָה מִחוּץ לַפָּרֹכֶת׃ וַיַּעֲרֹךְ עָלָיו עֲרֻכַת לֶחֶם לִפְנֵי יְיָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ
אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיָּשֶׂם אֶת־הַמְּנוֹרָה בְּאֹהֶל מוֹעֵד נֹכַח הַשֻּׁלְחָן עַל יֶרֶךְ הַמִּשְׁכָּן נֶגְבָּה׃ וַיַּעַל
הַנֵּרֹת לִפְנֵי יְיָ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיָּשֶׂם אֶת־מִזְבַּח הַזָּהָב בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי הַפָּרֹכֶת׃
וְהִקְטִיר עָלָיו קְטֹרֶת סַמִּים כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיָּשֶׂם אֶת־מָסַךְ הַפֶּתַח לַמִּשְׁכָּן׃
וְאֶת־מִזְבַּח הָעוֹלָה שָׂם פֶּתַח מִשְׁכַּן אֹהֶל מוֹעֵד וַיַּעַל עָלָיו אֶת־הָעוֹלָה וְאֶת־הַמִּנְחָה כַּאֲשֶׁר
צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיָּשֶׂם אֶת־הַכִּיֹּר בֵּין אֹהֶל מוֹעֵד וּבֵין הַמִּזְבֵּחַ וַיִּתֵּן שָׁמָּה מַיִם לְרָחְצָה׃
וְרָחֲצוּ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וּבָנָיו מִמֶּנּוּ אֶת־יְדֵיהֶם וְאֶת־רַגְלֵיהֶם׃ בְּבֹאָם אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד וּבְקָרְבָתָם
אֶל־הַמִּזְבֵּחַ יִרְחָצוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת־מֹשֶׁה׃ וַיָּקֶם אֶת־הֶחָצֵר סָבִיב לַמִּשְׁכָּן וְלַמִּזְבֵּחַ
וַיִּתֵּן אֶת־מָסַךְ שַׁעַר הֶחָצֵר וַיְכַל מֹשֶׁה אֶת־הַמְּלָאכָה׃ וַיְכַס הֶעָנָן אֶת־אֹהֶל מוֹעֵד וּכְבוֹד יְיָ
מָלֵא אֶת־הַמִּשְׁכָּן׃ וְלֹא־יָכֹל מֹשֶׁה לָבוֹא אֶל־אֹהֶל מוֹעֵד כִּי־שָׁכַן עָלָיו הֶעָנָן וּכְבוֹד יְיָ מָלֵא
אֶת־הַמִּשְׁכָּן׃ וּבְהֵעָלוֹת הֶעָנָן מֵעַל הַמִּשְׁכָּן יִסְעוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מַסְעֵיהֶם׃ וְאִם־לֹא יֵעָלֶה
הֶעָנָן וְלֹא נָסָעוּ עַד־יוֹם הֵעָלוֹתוֹ׃ כִּי עֲנַן יְיָ עַל־הַמִּשְׁכָּן יוֹמָם וְאֵשׁ תִּהְיֶה לַיְלָה בּוֹ לְעֵינֵי כָל־
בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּכָל־מַסְעֵיהֶם׃

ויקהל משה

וַיַּקְהֵל מֹשֶׁה אֶת־כָּל־עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־צִוָּה יְיָ לַעֲשֹׂת
אֹתָם׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֵּעָשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָכֶם קֹדֶשׁ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן לַיְיָ כָּל־
הָעֹשֶׂה בּוֹ מְלָאכָה יוּמָת׃ לֹא־תְבַעֲרוּ אֵשׁ בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם בְּיוֹם הַשַּׁבָּת׃ וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־כָּל־
עֲדַת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר־צִוָּה יְיָ לֵאמֹר׃ קְחוּ מֵאִתְּכֶם תְּרוּמָה לַיְיָ כֹּל נְדִיב
לִבּוֹ יְבִיאֶהָ אֶת־תְּרוּמַת יְיָ זָהָב וָכֶסֶף וּנְחֹשֶׁת׃ וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים׃
וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת תְּחָשִׁים וַעֲצֵי שִׁטִּים׃ שֶׁמֶן לַמָּאוֹר בְּשָׂמִים לְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת
הַסַּמִּים׃ אַבְנֵי־שֹׁהַם וְאַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃ וְכָל־חֲכַם־לֵב בָּכֶם יָבֹאוּ וְיַעֲשׂוּ אֵת כָּל־
אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ׃ אֶת־הַמִּשְׁכָּן אֶת־אָהֳלוֹ וְאֶת־מִכְסֵהוּ אֶת־קְרָסָיו וְאֶת־קְרָשָׁיו אֶת־בְּרִיחוֹ אֶת־
עַמֻּדָיו וְאֶת־אֲדָנָיו׃ אֶת־הָאָרֹן וְאֶת־הַבַּדִּים וְאֶת־הַכַּפֹּרֶת וְאֶת־פָּרֹכֶת הַמָּסָךְ׃ אֶת־הַשֻּׁלְחָן
וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־כָּל־כֵּלָיו וְאֶת־לֶחֶם הַפָּנִים׃ וְאֶת־מְנֹרַת הַמָּאוֹר וְאֶת־כֵּלֶיהָ וְאֶת־נֵרֹתֶיהָ וְאֶת־
שֶׁמֶן הַמָּאוֹר׃ וְאֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת וְאֶת־בַּדָּיו וְאֶת־שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְאֶת־קְטֹרֶת הַסַּמִּים וְאֶת־
מָסַךְ הַפֶּתַח לְפֶתַח הַמִּשְׁכָּן׃ אֶת־מִזְבַּח הָעוֹלָה וְאֶת־מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־לוֹ אֶת־בַּדָּיו וְאֶת־
כָּל־כֵּלָיו אֶת־הַכִּיֹּר וְאֶת־כַּנּוֹ׃ אֶת־קַלְעֵי הֶחָצֵר אֶת־עַמֻּדֶיהָ וְאֶת־אַדְנֵיהֶם וְאֶת־מָסַךְ שַׁעַר
הֶחָצֵר אֶת־מֵיתָרָיו וִיתֵדֹתֵיהֶם וְאֶת־כָּל־כְּלִי עֲבֹדַת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל מוֹעֵד׃ אֶת־בִּגְדֵי הַשְּׂרָד
לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת־בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת־בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן׃ וַיֵּצְאוּ כָּל־עֲדַת בְּנֵי־
יִשְׂרָאֵל מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה׃ וַיָּבֹאוּ כָּל־אִישׁ אֲשֶׁר נָשָׂאוֹ לִבּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר נָדְבָה רוּחוֹ אֹתוֹ הֵבִיאוּ אֶת־
תְּרוּמַת יְיָ לִמְלֶאכֶת אֹהֶל מוֹעֵד וּלְכָל־עֲבֹדָתוֹ וּלְבִגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ וְהָאֲנָשִׁים עַל־הַנָּשִׁים בָּאוּ כֹּל
נְדִיב לֵב הֵבִיאוּ חָח וָנֶזֶם טַבַּעַת וְכוּמָז כָּל־כְּלִי זָהָב וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר הֵנִיף תְּנוּפַת זָהָב לַיְיָ׃ וְכָל־
אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ וְעִזִּים וְעֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וְעֹרֹת
תְּחָשִׁים הֵבִיאוּ׃ כֹּל מֵרִים תְּרוּמַת כֶּסֶף וּנְחֹשֶׁת הֵבִיאוּ אֶת־תְּרוּמַת יְיָ וְכָל־אִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא אִתּוֹ
עֲצֵי שִׁטִּים לְכָל־מְלֶאכֶת הָעֲבֹדָה הֵבִיאוּ׃ וְכָל־אִשָּׁה חַכְמַת־לֵב בְּיָדֶיהָ טָווּ וַיָּבִיאוּ מַטְוֶה אֶת־
הַתְּכֵלֶת וְאֶת־הָאַרְגָּמָן אֶת־תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת־הַשֵּׁשׁ׃ וְכָל־הַנָּשִׁים אֲשֶׁר נָשָׂא לִבָּן אֹתָנָה
בְּחָכְמָה טָווּ אֶת־הָעִזִּים׃ וְהַנְּשִׂאִם הֵבִיאוּ אֶת־אַבְנֵי־שֹׁהַם וְאֶת־אַבְנֵי מִלֻּאִים לָאֵפוֹד וְלַחֹשֶׁן׃
וְאֶת־הַבֹּשֶׂם וְאֶת־הַשָּׁמֶן לְמָאוֹר וּלְשֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה וְלִקְטֹרֶת הַסַּמִּים׃ כָּל־אִישׁ וְאִשָּׁה אֲשֶׁר נָדַב
לִבָּם לְהָבִיא לְכָל־הַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לַעֲשׂוֹת בְּיַד מֹשֶׁה הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל נְדָבָה לַיְיָ׃
וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רְאוּ קָרָא יְיָ בְּשֵׁם בְּצַלְאֵל בֶּן־אוּרִי בֶן־חוּר לְמַטֵּה יְהוּדָה׃
וַיְמַלֵּא אֹתוֹ רוּחַ אֱלֹהִים בְּחָכְמָה בִּתְבוּנָה וּבְדַעַת וּבְכָל־מְלָאכָה׃ וְלַחְשֹׁב מַחֲשָׁבֹת לַעֲשׂוֹת
בַּזָּהָב וּבַכֶּסֶף וּבַנְּחֹשֶׁת׃ וּבַחֲרֶשֶׁת אֶבֶן לְמַלֹּאת וּבַחֲרֶשֶׁת עֵץ לַעֲשׂוֹת בְּכָל־מְלָאכָה׃ וְלַהוֹרֹת
נָתַן בְּלִבּוֹ הוּא וְאָהֳלִיאָב בֶּן־אֲחִיסָמָךְ לְמַטֵּה דָן׃ מִלֵּא אֹתָם חָכְמַת־לֵב לַעֲשׂוֹת כָּל־מְלֶאכֶת
חָרָשׁ וְחֹשֵׁב וְרֹקֵם בַּתְּכֵלֶת וּבָאַרְגָּמָן בְּתוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבַשֵּׁשׁ וְאֹרֵג עֹשֵׂי כָל־מְלָאכָה וְחֹשְׁבֵי
מַחֲשָׁבֹת׃ וְעָשָׂה בְצַלְאֵל וְאָהֳלִיאָב וְכָל־אִישׁ חַכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְיָ חָכְמָה וּתְבוּנָה בָּהֵמָּה לָדַעַת
לַעֲשׂוֹת אֶת־כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לְכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ׃ וַיִּקְרָא מֹשֶׁה אֶל־בְּצַלְאֵל וְאֶל־
אָהֳלִיאָב וְאֶל כָּל־אִישׁ חֲכַם־לֵב אֲשֶׁר נָתַן יְיָ חָכְמָה בְּלִבָּם כֹּל אֲשֶׁר נָשָׂא לִבּוֹ אֶל־הַקָּרֵב אֶל־
הַמְּלָאכָה לַעֲשֹׂתָהּ׃ וַיִּקְחוּ מִלִּפְנֵי מֹשֶׁה אֵת כָּל־הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הֵבִיאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל לִמְלֶאכֶת
עֲבֹדַת הַקֹּדֶשׁ לַעֲשֹׂתָהּ וְהֵם הֵבִיאוּ עוֹד אֵלָיו נְדָבָה בַּבֹּקֶר בַּבֹּקֶר׃ וַיָּבֹאוּ כָּל־הַחֲכָמִים הָעֹשִׂים
אֵת כָּל־מְלֶאכֶת הַקֹּדֶשׁ אִישׁ אִישׁ מִמְּלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר הֵמָּה עֹשִׂים׃ וַיֹּאמְרוּ אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר מַרְבִּים
הָעָם לְהָבִיא מִדֵּי הָעֲבֹדָה לַמְּלָאכָה אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ׃ וַיְצַו מֹשֶׁה וַיַּעֲבִירוּ קוֹל
בַּמַּחֲנֶה לֵאמֹר אִישׁ וְאִשָּׁה אַל־יַעֲשׂוּ עוֹד מְלָאכָה לִתְרוּמַת הַקֹּדֶשׁ וַיִּכָּלֵא הָעָם מֵהָבִיא׃ וְהַמְּלָאכָה
הָיְתָה דַיָּם לְכָל־הַמְּלָאכָה לַעֲשׂוֹת אֹתָהּ וְהוֹתֵר׃ וַיַּעַשׂ כָּל־חֲכַם־לֵב בָּעֹשִׂים אֶת־הַמְּלָאכָה
לַמִּשְׁכָּן עֶשֶׂר יְרִיעֹת שֵׁשׁ מָשְׁזָר וּתְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָם׃
אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁמֹנֶה וְעֶשְׂרִים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת
לְכָל־הַיְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת אַחַת אֶל־אַחַת וְחָמֵשׁ הַיְרִיעֹת חִבַּר אַחַת אֶל־אַחַת׃
וַיַּעַשׂ לֻלְאֹת תְּכֵלֶת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִקָּצָה בַּחֲבָרָת וְכֵן עָשָׂה בִּשְׂפַת הַיְרִיעָה הַקִּיצוֹנָה
בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית׃ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בַּיְרִיעָה הָאֶחָת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עָשָׂה בִּקְצֵה הַיְרִיעָה
אֲשֶׁר בַּמַּחְבֶּרֶת הַשֵּׁנִית מַקְבִּלֹת הַלֻּלְאֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים קַרְסֵי זָהָב וַיְחַבֵּר
אֶת־הַיְרִיעֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ בַּקְּרָסִים וַתֵּהִי הַמִּשְׁכָּן אֶחָד׃ וַיַּעַשׂ יְרִיעֹת עִזִּים לְאֹהֶל עַל־
הַמִּשְׁכָּן עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת עָשָׂה אֹתָם׃ אֹרֶךְ הַיְרִיעָה הָאַחַת שְׁלֹשִׁים בָּאַמָּה וְרֹחַב אַרְבַּע
בָּאַמָּה הַיְרִיעָה הָאֶחָת מִדָּה אַחַת לְעַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה יְרִיעֹת׃ וַיְחַבֵּר אֶת־חָמֵשׁ הַיְרִיעֹת לְבָד וְאֶת־שֵׁשׁ
הַיְרִיעֹת לְבָד וְכָפַל אֶת־הַיְרִיעָה הַשִּׁשִּׁית אֶל־מוּל פְּנֵי הָאֹהֶל׃ וַיַּעַשׂ חֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל־שְׂפַת
הַיְרִיעָה הָאֶחָת הַקִּיצוֹנָה בַּחֲבָרֶת וַחֲמִשִּׁים לֻלְאֹת עַל־שְׂפַת הַיְרִיעָה הַחֹבֶרֶת הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ
חֲמִשִּׁים קַרְסֵי נְחֹשֶׁת וַיָּבֵא אֶת־הַקְּרָסִים בַּלֻּלְאֹת וַיְחַבֵּר אֶת־הָאֹהֶל וַתֵּהִי אֶחָד וַיַּעַשׂ מִכְסֶה
לָאֹהֶל עֹרֹת אֵילִם מְאָדָּמִים וּמִכְסֵה עֹרֹת תְּחָשִׁים מִלְמָעְלָה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי
שִׁטִּים עֹמְדִים׃ עֶשֶׂר אַמּוֹת אֹרֶךְ הַקָּרֶשׁ וְאַמָּה וַחֲצִי הָאַמָּה רֹחַב הַקָּרֶשׁ הָאֶחָד׃ שְׁתֵּי יָדוֹת
לַקָּרֶשׁ הָאֶחָד מְשֻׁלָּבֹת אִשָּׁה אֶל־אֲחֹתָהּ כֵּן עָשָׂה לְכָל־קַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַקְּרָשִׁים
לַמִּשְׁכָּן עֶשְׂרִים קֶרֶשׁ לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה׃ וְאַרְבָּעִים אַדְנֵי כָסֶף עָשָׂה תַּחַת עֶשְׂרִים הַקָּרֶשׁ
שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד לִשְׁתֵּי יְדֹתָיו׃
וְלַצֶּלַע הַשֵּׁנִית לַמִּשְׁכָּן לִפְאַת צָפוֹן עָשָׂה עֶשְׂרִים קָרֶשׁ וְאַרְבָּעִים אַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שְׁנֵי אֲדָנִים
תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וְלִירֵכְתֵי הַמִּשְׁכָּן יָמָּה עָשָׂה שִׁשָּׁה
קְרָשִׁים׃ וּשְׁנֵי קְרָשִׁים עָשָׂה לִמְקֻצֹעֹת הַמִּשְׁכָּן בִּירֵכָתָיִם׃ וְהָיוּ תוֹאֲמִם מִלְּמַטָּה וְיַחַד יִהְיוּ
תַמִּים עַל־רֹאשׁוֹ אֶל־הַטַּבַּעַת הָאֶחָת כֵּן הָיָה לִשְׁנֵיהֶם לִשְׁנֵי הַמִּקְצֹעוֹת יִהְיוּ׃ וְהָיוּ שְׁמֹנָה
קְרָשִׁים וְאַדְנֵיהֶם כֶּסֶף שִׁשָּׁה עָשָׂר אֲדָנִים שְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד וּשְׁנֵי אֲדָנִים תַּחַת
הַקֶּרֶשׁ הָאֶחָד׃ וַיַּעַשׂ בְּרִיחִם עֲצֵי שִׁטִּים חֲמִשָּׁה לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הָאֶחָת׃ וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם
לְקַרְשֵׁי צֶלַע הַמִּשְׁכָּן הַשֵּׁנִית וַחֲמִשָּׁה בְרִיחִם לְקַרְשֵׁי הַמִּשְׁכָּן לִירֵכָתָיִם יָמָּה׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבְּרִיחַ
הַתִּיכֹן בָּרֵחַ בְּתוֹךְ הַקְּרָשִׁים מִן־הַקָּצֶה אֶל־הַקָּצֶה׃ וְאֶת־הַקְּרָשִׁים צִפָּה זָהָב וְאֶת־טַבְּעֹתָם עָשָׂה
זָהָב בָּתִּים לַבְּרִיחִם וַיְצַף אֶת־הַבְּרִחִם זָהָב׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַפָּרֹכֶת תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי
וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר כְּרֻבִים מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב עָשָׂה אֹתָהּ׃ וַיַּעַשׂ לָהּ אַרְבָּעָה עַמּוּדֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב
וָוֵיהֶם זָהָב וַיִּצֹק לָהֶם אַרְבָּעָה אַדְנֵי כָסֶף׃ וַיַּעַשׂ מָסָךְ לְפֶתַח הָאֹהֶל תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת
שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה רֹקֵם׃ וְאֶת־חֲמֵשֶׁת עַמֻּדֵיהֶם וְאֶת־וָוֵיהֶם עָשָׂה וְצִפָּה רָאשֵׁיהֶם וְחִשְׁקֵיהֶם
זָהָב וַחֲמִשָּׁתָם נְחֹשֶׁת׃

וַיַּעַשׂ בְּצַלְאֵל אֶת־אֲרוֹן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃
וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר מִבַּיִת וּמִחוּץ וַיַּעַשׂ עָלָיו זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב עַל אַרְבַּע
פַּעֲמֹתָיו וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הָאַחַת וּשְׁתֵּי טַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹ הַשֵּׁנִית׃ וַיַּעַשׂ בַּדֵּי עֲצֵי שִׁטִּים
וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃ וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הָאָרֹן לָשֵׂאת אֶת־הָאָרֹן׃ וַיַּעַשׂ כַּפֹּרֶת
זָהָב טָהוֹר אַמָּתַיִם וָחֵצִי אָרְכָּהּ וְאַמָּה וָחֵצִי רָחְבָּהּ׃ וַיַּעַשׂ שְׁנֵי כְרֻבִים זָהָב מִקְשָׁה עָשָׂה אֹתָם
מִשְּׁנֵי קְצוֹת הַכַּפֹּרֶת׃ כְּרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה וּכְרוּב אֶחָד מִקָּצָה מִזֶּה מִן־הַכַּפֹּרֶת עָשָׂה אֶת־
הַכְּרֻבִים עַל שְׁנֵי קְצוֹתָיו׃ וַיִּהְיוּ הַכְּרוּבִים פֹּרְשֵׂי כְנָפַיִם לְמַעְלָה סֹכְכִים בִּכְנָפֵיהֶם עַל הַכַּפֹּרֶת
וּפְנֵיהֶם אִישׁ אֶל־אָחִיו אֶל־הַכַּפֹּרֶת הָיוּ פְּנֵי הַכְּרוּבִים׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַשֻּׁלְחָן עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּתַיִם
אָרְכּוֹ וְאַמָּה רָחְבּוֹ וְאַמָּה וָחֵצִי קֹמָתוֹ׃ וַיְצַפֵּהוּ זָהָב טָהוֹר וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וַיַּעַשׂ לוֹ מִסְגֶּרֶת
טֹפַח סָבִיב וַיַּעַשׂ זֵר זָהָב לְמִסְגַּרְתּוֹ סָבִיב׃ וַיִּצֹק לוֹ אַרְבַּע טַבְּעֹת זָהָב וַיִּתֵּן הַטַּבָּעוֹת עַל אַרְבַּע
הַפֵּאוֹת אֲשֶׁר לְאַרְבַּע רַגְלָיו׃ לְעֻמַּת הַמִּסְגֶּרֶת הָיוּ הַטַּבָּעוֹת בָּתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב וְנִשָּׂא בָהֶם אֶת־הַשֻּׁלְחָן׃ וַיַּעַשׂ אֶת־כֵּלָיו אֲשֶׁר עַל־
שֻׁלְחָנוֹ אֶת־קְעָרֹתָיו וְאֶת־כַּפֹּתָיו וְאֶת־מְנַקִּיֹתָיו וְאֶת־מִזְרְקֹתָיו אֲשֶׁר יֻסַּךְ בָּהֶם זָהָב טָהוֹר׃
וַיַּעַשׂ אֶת־הַמְּנוֹרָה זָהָב טָהוֹר מִקְשָׁה עָשָׂה אֶת־הַמְּנוֹרָה יְרֵכָהּ וְקָנָהּ גְּבִעֹלֶיהָ כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ
מִמֶּנָּה הָיוּ׃ וְשִׁשָּׁה קָנִים יֹצְאִים מִצִּדֶּיהָ שְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה מִצִּדָּהּ הָאֶחָד וְשְׁלֹשָׁה קְנֵי מְנוֹרָה
מִצִּדָּהּ הַשֵּׁנִי׃ שְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח וְשְׁלֹשָׁה גְבִעִלִים מְשֻׁקָּדִים
בַּקָּנֶה הָאֶחָד כַּפְתֹּר וָפֶרַח כֵּן לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנוֹרָה׃ וּבַמְּנוֹרָה אַרְבָּעָה גְבִעִלִים
מְשֻׁקָּדִים כַּפְתֹּרֶיהָ וּפְרָחֶיהָ׃ וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה
וְכַפְתֹּר תַּחַת שְׁנֵי הַקָּנִים מִמֶּנָּה לְשִׁשֶּׁת הַקָּנִים הַיֹּצְאִים מִן־הַמְּנוֹרָה׃ כַּפְתֹּרֵיהֶם וְקָנֵיהֶם מִמֶּנָּה
הָיוּ כֻלָּהּ מִקְשָׁה אַחַת זָהָב טָהוֹר׃ וַיַּעַשׂ אֶת־נֵרֹתֶיהָ שִׁבְעָה וְאֶת־מַלְקָחֶיהָ וְאֶת־מַחְתֹּתֶיהָ זָהָב
טָהוֹר׃ כִּכַּר זָהָב עָשָׂה אֹתָהּ וְאֶת־כָּל־כֵּלֶיהָ׃ וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת עֲצֵי שִׁטִּים אַמָּה אָרְכּוֹ
וְאַמָּה רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְאַמָּתַיִם קֹמָתוֹ מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו׃ וַיְצַף אֹתוֹ זָהָב טָהוֹר אֶת־גַּגּוֹ וְאֶת־קִירֹתָיו
סָבִיב וְאֶת־קַרְנֹתָיו וַיַּעַשׂ לוֹ זֵר זָהָב סָבִיב׃ וּשְׁתֵּי טַבְּעֹת זָהָב עָשָׂה לוֹ מִתַּחַת לְזֵרוֹ עַל שְׁתֵּי צַלְעֹתָיו
עַל שְׁנֵי צִדָּיו לְבָתִּים לַבַּדִּים לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם זָהָב׃
וַיִּתֵּן אֶת־הַבַּדִּים בְּצַד הָאָרֹן לָשֵׂאת אֶת־הָאָרֹן׃ וַיַּעַשׂ קְטֹרֶת סַמִּים כְּמַעֲשֵׂה רוֹקֵחַ טָהוֹר קֹדֶשׁ׃
וַיַּעַשׂ אֶת־מִזְבַּח הָעוֹלָה עֲצֵי שִׁטִּים חָמֵשׁ אַמּוֹת אָרְכּוֹ וְחָמֵשׁ אַמּוֹת רָחְבּוֹ רָבוּעַ וְשָׁלֹשׁ אַמּוֹת
קֹמָתוֹ׃ וַיַּעַשׂ קַרְנֹתָיו עַל אַרְבַּע פִּנֹתָיו מִמֶּנּוּ הָיוּ קַרְנֹתָיו וַיְצַף אֹתוֹ נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ אֶת־כָּל־כְּלֵי
הַמִּזְבֵּחַ אֶת־הַסִּירֹת וְאֶת־הַיָּעִים וְאֶת־הַמִּזְרָקֹת אֶת־הַמִּזְלָגֹת וְאֶת־הַמַּחְתֹּת כָּל־כֵּלָיו עָשָׂה
נְחֹשֶׁת׃ וַיַּעַשׂ לוֹ מִכְבַּר מַעֲשֵׂה רֶשֶׁת נְחֹשֶׁת תַּחַת כַּרְכֻּבוֹ מִלְּמַטָּה עַד חֲצִיוֹ׃ וַיִּצֹק אַרְבַּע טַבָּעוֹת
לְאַרְבַּע קְצוֹת מִכְבַּר הַנְּחֹשֶׁת לְבָתִּים לַבַּדִּים׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הַבַּדִּים עֲצֵי שִׁטִּים וַיְצַף אֹתָם נְחֹשֶׁת׃
וַיָּבֵא אֶת־הַבַּדִּים בְּטַבָּעוֹת עַל צַלְעוֹת הַמִּזְבֵּחַ לָשֵׂאת אֹתוֹ בָּהֶם נְבוּב לֻחֹת עָשָׂה אֹתוֹ׃ וַיַּעַשׂ אֶת־
הַכִּיֹּר נְחֹשֶׁת וְאֶת־כַּנּוֹ נְחֹשֶׁת בְּמַרְאֹת הַצֹּבְאֹת אֲשֶׁר צָבְאוּ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וַיַּעַשׂ אֶת־הֶחָצֵר
לִפְאַת נֶגְבָּה תֵּימָנָה קַלְעֵי הֶחָצֵר שֵׁשׁ מָשְׁזָר מֵאָה בָּאַמָּה׃ עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים
נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְלִפְאַת צָפוֹן מֵאָה בָאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֶשְׂרִים וְאַדְנֵיהֶם עֶשְׂרִים
נְחֹשֶׁת וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְלִפְאַת יָם קְלָעִים חֲמִשִּׁים בָּאַמָּה עַמֻּדֵיהֶם עֲשָׂרָה וְאַדְנֵיהֶם
עֲשָׂרָה וָוֵי הָעַמֻּדִים וְחִשְׁקֵיהֶם כָּסֶף׃ וְלִפְאַת קֵדְמָה מִזְרָחָה חֲמִשִּׁים אַמָּה׃ וַיַּעַשׂ קְלָעִים חֲמֵשׁ
עֶשְׂרֵה אַמָּה אֶל־הַכָּתֵף עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ וְלַכָּתֵף הַשֵּׁנִית מִזֶּה וּמִזֶּה לְשַׁעַר
הֶחָצֵר קְלָעִים חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה אַמָּה עַמֻּדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְאַדְנֵיהֶם שְׁלֹשָׁה׃ כָּל־קְלָעִ

ויאמר יהוה אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך
שמך ואכפרה על הסלח נא לעון העם הזה כגדל חסדך ואשא הלוא יהוה בקרבנו כי עם
קשה הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו : ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך
אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את
מעשה יהוה כי נורא הוא אשר אני עשה עמך : שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני
גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי : השמר לך פן תכרת ברית
ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך : כי את מזבחתם תתצון ואת
מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון : כי לא תשתחוה לאל אחר כי יהוה קנא שמו אל
קנא הוא : פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך
ואכלת מזבחו : ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנות אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי
אלהיהם : אלהי מסכה לא תעשה לך : את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות
אשר צויתיך למועד חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים : כל פטר רחם לי וכל
מקנך תזכר פטר שור ושה : ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא יראו
פני ריקם : ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת : וחג שבעות
תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה : שלשת פעמים בשנה יראה כל
זכורך את פני האדן יהוה אלהי ישראל : כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא
יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה : לא תשחט
על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח : ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה
אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו : ויאמר יהוה אל משה כתב לך את הדברים האלה כי
על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל : ויהי שם עם משה ארבעים יום
וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת
הדברים : ויהי במרד משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה במרדו מן ההר ומשה
לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו : וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן
עור פניו וייראו מגשת אליו : ויקרא אליהם משה וישבו אליו אהרן וכל הנשאים
בעדה וידבר משה אליהם : ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצו אתם את כל אשר דבר
יהוה אתו בהר סיני : ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה : ובבא משה לפני
יהוה לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה :
וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד
בואו לדבר אתו :

משלם סדר
ויברכם

מעשה עשרה הרוגי מלכות

פרק

ראשון

עשרה צדיקים אלו רבי יצחק כהן הירושלמי

ויהי שמו מלך בפיו
משלם מעשה עשרה הרוגי מלכות

יב הנמלה הענינית.

על זה הדבר הפלו הקדוש ר' שמעון בן יוחאי ורבי אלעזר בנו ורבי יוסי בן דורמסקית ורבי יהודה בן גרים ורבי יהושע בן קרחה ורבי יוסי בן קסמא ורבי חנינא בן חכינאי ורבי חנינא בן תרדיון ורבי עקיבא בן יוסף ורבי חוצפית המתורגמן. ורבי ישמעאל כהן גדול. כולם שמעו הקול הזה ולא ידעו מה הוא. עד שעמד רבי ישמעאל כהן גדול ואמר להם בני שמעו קול בת קול הולך ומכריז ואומר. אוי לי שהחריבותי את ביתי ושרפתי את היכלי והגליתי את בני בין האומות. ולא עוד אלא שהרגתי את עשרה הרוגי מלכות. ואוי לי שאני רואה את תורתי ואת תורת אבותי שנתבזו בעיני עובדי כוכבים ומזלות. ואוי לי שאני רואה את בני

השיון

והעלימוני מן ב

בזו מלכי השרת ולקומוס

מם המרץ ובוכים . במוקה שעה

היו משליכין עצמן למרץ ונשפי

ומת מבוהלין . ויוצא קמעתו מבורתך

והיכן היום מרם המזומנים שהבטחתנו

ישמיענו ולא ישכחו מם ברוך מברוניך . (ומ)

בהורתך כי . ל מחום יל לחיך לא יחיה ולמי ב

ומ) לפני החבה ובעוד שלשלם לא כך כתבתם ב

ובמטחוב הנבוימים . וקרבנוק בית המקדש . והי

מטוטביי והיו מוכיחין ושתי מבות . והעמיתם הם סיע ב

ביבשה שלשים . ה מישכי . וכיון לרפע שבוי לרפע של מ"ע

והגלם והעבירם והושיבם ברומי מדין . וכמוך כן הגבה

קיסר שלה לירושלם והבית עמו תשע מיות סביבותיו בית

גלוח תשיעית . וה בלוח מסמסנים

ומן ומין בלה " . ישראל ומינה עמורת עד שיבוא בן דוד במהרה בימינו ב

והנבא . עד שהלך רומי לים הגדול . במוקה שעה מדעה קדן יי

מירשות עד לימין מספר . וכיון שברמו עונתם לישראל עלה מקפיטוס

ומעריבי לחם הפנים . ונעלי מיטוכם . ובעלי כח . ונבחי כסופ ונבי

החשוקת . ומעריבי לחם הפנים . ונעלי מיטוכם . ובעלי כח . ונבחי כסופ ונבי

כסף וכלי שבעים . ואגרטלי כסף וכלי זהב ושופרות . ומקריבי קרבן . ומשפחי

כבוד מימיו שהיו בם שבעים חנדרמיות של וחם מבוקשות במחבש טובות ומקפלות ורך

מכתן ממדי חכם . מי שלוש מאה בכובדה של מלכסנדריאה של מצרים לפי רוחב

במולכסנדריות . וכמו שם שהיה וכמרים ופיטי ורבו בה שר שהיו כפלים מיוחסאי מלכים . מלכות ממרי

לי אלה "

גלוח שמיניח וה יהוחן בן קרח ושלשלת למרדכי ובמי וישבו יי

עלה להם בשביל בבוך ישראל . עב כוסי . ל נסי מיבמים . וה יהלי שם שלה . לעתיד לבוא " . שב ומיומים בלבבך מי ילך

שנאמר ומיבי רהב בבבל לידעני . ומיבי רהב ל נסי היה " . ובבל לידעני ל נסי בבל " . הנה פלשת בימי הגלוח " . וימרי

לה אלה " . גלוח שמיניח וה יהוחן בן קרח ושלשלת למרדכי ובמי וישבו יי

עלה להם בשביל בבוך ישראל . עב כוסי . ל נסי מיבמים . וה יהלי שם שלה . לעתיד לבוא " . שב ומיומים בלבבך מי ילך

שנאמר ומיבי רהב בבבל לידעני . ומיבי רהב ל נסי היה " . ובבל לידעני ל נסי בבל " . הנה פלשת בימי הגלוח " . וימרי

מכתן ממדי חכם . מי שלוש מאה בכובדה של מלכסנדריאה של מצרים לפי רוחב

במולכסנדריות . וכמו שם שהיה וכמרים ופיטי ורבו בה שר שהיו כפלים מיוחסאי מלכים . מלכות ממרי

כבוד מימיו שהיו בם שבעים חנדרמיות של וחם מבוקשות במחבש טובות ומקפלות ורך

מכתן ממדי חכם . מי שלוש מאה בכובדה של מלכסנדריאה של מצרים לפי רוחב

במולכסנדריות . וכמו שם שהיה וכמרים ופיטי ורבו בה שר שהיו כפלים מיוחסאי מלכים . מלכות ממרי

לי אלה "

גלוח שמיניח וה יהוחן בן קרח ושלשלת למרדכי ובמי וישבו יי

עלה להם בשביל בבוך ישראל . עב כוסי . ל נסי מיבמים . וה יהלי שם שלה . לעתיד לבוא " . שב ומיומים בלבבך מי ילך

שנאמר ומיבי רהב בבבל לידעני . ומיבי רהב ל נסי היה " . ובבל לידעני ל נסי בבל " . הנה פלשת בימי הגלוח " . וימרי

מכתן ממדי חכם . מי שלוש מאה בכובדה של מלכסנדריאה של מצרים לפי רוחב

במולכסנדריות . וכמו שם שהיה וכמרים ופיטי ורבו בה שר שהיו כפלים מיוחסאי מלכים . מלכות ממרי

כבוד מימיו שהיו בם שבעים חנדרמיות של וחם מבוקשות במחבש טובות ומקפלות ורך

מכתן ממדי חכם . מי שלוש מאה בכובדה של מלכסנדריאה של מצרים לפי רוחב

במולכסנדריות . וכמו שם שהיה וכמרים ופיטי ורבו בה שר שהיו כפלים מיוחסאי מלכים . מלכות ממרי

לי אלה "

הבל

ירגר לשבת שלפני פורענותא

ותו נפשא יהורה בצרורה תמן

ומלתיה וכ"ו

במיא מדוש . ואפילו הכא בשעת הדוחק . ואפילו בשבת . ואפילו מי פירות שנשרו מבעוד יום הרי הם כהם ואסורים להשתמש בהן אלא למי שאינו בקי . אבל למי שהוא בקי בהלכות שבת אינו אסור אלא מה שנשרו בשעת מלאכה . ואפילו מי פירות שנשרו מבעוד יום ונתערבו בהן אחר כך מים הרבה עד שנשתנו ואין בהן טעם פירות כלל הרי אלו מותרין . ואפילו מי פירות שנשרו מבעוד יום ונתערבו בהן מים הרבה עד שנשתנו ואין בהן טעם פירות כלל הרי אלו מותרין . ואפילו מי פירות שנשרו מבעוד יום ונתערבו בהן מים הרבה עד שנשתנו ואין בהן טעם פירות כלל הרי אלו מותרין .

הבל הבלים אמר קהלת הבל הבלים הכל הבל . מי יש לאדם מכל עמלו שיעמול תחת השמש . דור הולך ודור בא והארץ לעולם עומדת . וזרח השמש ובא השמש אל מקומו שואף זורח שם . הולך אל דרום וסובב אל צפון סובב סבב הולך הרוח ועל סביבותיו שב הרוח . כל הנחלים הולכים אל הים והים אינו מלא אל מקום שהנחלים הולכים שם הם שבים לשוב . כל הדברים יגעים לא יוכל איש לדבר לא תשבע עין לראות ולא תמלא אזן משמוע . מה שהיה הוא שיהיה ומה שנעשה הוא שייעשה ואין כל חדש תחת השמש . יש דבר שיאמר ראה זה חדש הוא כבר היה לעולמים אשר היה מלפנינו . אין זכרון לראשונים וגם לאחרונים שיהיו לא יהיה להם זכרון עם שיהיו לאחרונה . אני קהלת הייתי מלך על ישראל בירושלים . ונתתי את לבי לדרוש ולתור בחכמה על כל אשר נעשה תחת השמים . הוא ענין רע נתן אלהים לבני האדם לענות בו . ראיתי את כל המעשים שנעשו תחת השמש והנה הכל הבל ורעות רוח . מעוות לא יוכל לתקן וחסרון לא יוכל להמנות . דברתי אני עם לבי לאמר הנה אני הגדלתי והוספתי חכמה על כל אשר היה לפני על ירושלים ולבי ראה הרבה חכמה ודעת . ואתנה את לבי לדעת חכמה ודעת הוללות ושכלות ידעתי שגם זה הוא רעיון רוח . כי ברוב חכמה רוב כעס ויוסיף דעת יוסיף מכאוב .

אדר

ותאבות

פיוט

ותאבות לראות בנחמתה · ותתרפא מיגונה ומכאובה · ותתעודד בראות עיניה · ותתנחם בראות בנים לבניה ·
ותשמח בראות בנים לבניה · ותתרפא מיגונה ומכאובה · ותתאבות לראות בנחמתה ·

אדר ראשון

אדר ראשון ירבה בשמחה · ויגדיל בטוב ובחסד · ויוסיף בברכה · ויעשה נפלאות ·
ויגאל את עמו · ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו ·
ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו ·
ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו ·
ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו · ויושיע את בניו ·
ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו ·
ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו · ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו ·
ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות ·
ויגאל את עמו · ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו ·
ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו ·
ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו ·
ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו · ויושיע את בניו ·
ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו ·
ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו · ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו ·
ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות ·
ויגאל את עמו · ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו ·
ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו ·
ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו ·
ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו · ויושיע את בניו ·
ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו ·
ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו · ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו ·
ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות ·
ויגאל את עמו · ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו ·
ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו ·
ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו ·
ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו · ויושיע את בניו ·
ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו ·
ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו · ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו ·
ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות ·
ויגאל את עמו · ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו ·
ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו ·
ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו ·
ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו · ויושיע את בניו ·
ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו ·
ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו · ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו ·
ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות ·
ויגאל את עמו · ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו ·
ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו ·
ויושיע את בניו · ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו ·
ויגמול שלומים לאויביו · ויעשה נפלאות · ויגאל את עמו · ויושיע את בניו ·
ויקבץ נדחיו · ויכנס פזוריו · ויאסוף נדיחיו · ויעשה נקמה בצריו · ויגמול שלומים לאויביו ·

עין תשעה באב

משנה ברורה

מהדורת מכון משנה ברורה

מהדורת מכון משנה ברורה

עין תשעה באב

משנה ברורה

אבה

בראשית פרק כ"ד

ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי ואשבעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו כי אם אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה ה' אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה ויאמר העבד אליו על דבר הזה נקיתה מאלתי ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השואבות ויאמר ה' אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יוצאות לשאב מים והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אותה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני ויהי הוא עוד מדבר והנה רבקה יוצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העין ותמלא כדה ותעל וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח ה' דרכו אם לא ויהי ככלות הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון ויקד האיש וישתחו לה' ויאמר ברוך ה' אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני בית אחי אדני ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין וגו'

עבינו

רבינו מנוח מצוה ת"ל

ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המושל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי ואשבעך בה' אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא תקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו כי אם אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק ויאמר אליו העבד אולי לא תאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת השב אשיב את בנך אל הארץ אשר יצאת משם ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה ה' אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית מאלתי זאת רק את בני לא תשיב שמה ויאמר העבד אליו על דבר הזה נקיתה מאלתי ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל ארם נהרים אל עיר נחור ויברך הגמלים מחוץ לעיר אל באר המים לעת ערב לעת צאת השואבות ויאמר ה' אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום והעש חסד עם אדני אברהם הנה אנכי נצב על עין המים ובנות אנשי העיר יוצאות לשאב מים והיה הנערה אשר אומר אליה הטי נא כדך ואשתה ואמרה שתה וגם גמליך אשקה אותה הוכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני ויהי הוא עוד מדבר והנה רבקה יוצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אחי אברהם וכדה על שכמה והנערה טובת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרד העין ותמלא כדה ותעל וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמיאיני נא מעט מים מכדך ותאמר שתה אדני ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו ותכל להשקותו ותאמר גם לגמליך אשאב עד אם כלו לשתות ותמהר ותער כדה אל השקת ותרץ עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו והאיש משתאה לה מחריש לדעת הצלח ה' דרכו אם לא ויהי ככלות הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיה עשרה זהב משקלם ויאמר בת מי את הגידי נא לי היש בית אביך מקום לנו ללון ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה לנחור ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון ויקד האיש וישתחו לה' ויאמר ברוך ה' אלהי אדני אברהם אשר לא עזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נחני בית אחי אדני ותרץ הנערה ותגד לבית אמה כדברים האלה ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין וגו'

רחם

רבינו מנוח מצוה

משנה תורה לרמב"ם הלכות מלכים ומלחמות פרק ה' הלכה ט"ו

ומפני מה נקראו בני נח בשבע מצות שהרי נצטוו בהן בני עבר ובני חם ובני יפת ובני כנען ובני מצרים ובני כוש ובני תרשיש ובני אדום ובני עמון ובני מואב ובני ישמעאל ובני קטורה ובני מדין ובני יקטן ובני נפתלי ובני אשור ובני כשדים ובני אלפעמא ובני תימן ובני עמלק ובני בלעם ובני אשכנז ובני ריפת ובני תוגרמה ובני אפסטיס ובני בלגרמה ובני אפריקי ובני אלישע ובני ספרד ובני פרס ובני מדי ובני יון ובני תובל ובני מושך ובני תירס ובני בבל ובני כרכמיש ובני רומי ובני קדר ובני חצרו ובני קדמה ובני חוי ובני ערקי ובני סיני ובני ארודי ובני צמרי ובני חמתי ובני ארמי ובני גרגשי ובני יבוסי ובני אמורי ובני גלגשי ובני חוי ובני ערקי ובני סיני ובני ארודי ובני צמרי ובני חמתי ובני ארמי ובני גרגשי ובני יבוסי ובני אמורי ובני גלגשי

איכה

רעתך לפניך ובצע למו כאשר עוללת לי על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי׃
מוציאי שמחה רעתי מני מי יתנני כי אשמיע לי חרפו אהבי רעי קראתים המה
כהני ומזקני בעיר גוועו כי בקשו אכל להם ונפשם תשיבו לחיות כי ראה יי
כי צר לי מעי דמו כהפכה בקרבי כי מלא מלאתי מרורים שכלתני חוץ תשכל
כמו כל אשר שמעו כי נאנחת אין מנחם לי כל רעי שמעו שמעתי כי אתה עשית
ויבאו יום קראת ויהיו כמוני תבא כל רעתם לפניך ועולל להם כאשר עוללת לי
על כל פשעי כי רבות אנחתי ולבי דוי׃

אני הגבר ראה עני בשבט עברתו׃ אותי נהג וילך חשך ולא אור׃ אך בי
ישוב יהפך ידו כל היום׃ בלה בשרי ועורי שבר עצמותי׃ בנה עלי ויקף ראש
ותלאה׃ במחשכים הושיבני כמתי עולם׃ גדר בעדי ולא אצא הכביד נחשתי׃
גם כי אזעק ואשוע שתם תפלתי׃ גדר דרכי בגזית נתיבותי עקש הוא׃ דב
ארב הוא לי אריה במסתרים׃ דרכי סורר ויפשחני שמני שוממה׃ דרך קשתו
ויציבני כמטרה לחץ׃ הכניס בכליותי בני אשפתו׃ הייתי שחק לכל עמי נגינתם
כל היום׃ השביעני במרורים הרוני לענה׃ ויגרס בחצץ שני הכפישני אפר׃
ותגרע משלום נפשי נשיתי טובה׃ ואמר אבד נצחי ותוחלתי מיי׃ זכר עניי
ומרודי לענה וראש׃ זכור תזכור ותשח עלי נפשי׃ זאת אשיב אל לבי על כן
אוחיל׃ חסדי יי כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו׃ חדשים לבקרים רבה אמונתך׃
חלקי יי אמרה נפשי על כן אוחיל לו׃ טוב יי לקוו לנפש תדרשנו לדור׃
טוב וידום לתשועת יי׃ כי יסר על נעוריו׃ יישב בדד וידם כי נטל עליו׃
יתן בעפר פיהו אולי יש תקוה׃ יתן למכהו לשבע יסרף בחרפה׃ כי לא יזנח
לעולם אדני׃ כי אם הוגה ורחם כרב חסדיו׃ כי לא ענה מלבו ויגה בני איש׃
לדכא תחת רגליו כל אסירי ארץ׃ לנטות משפט גבר נגד פני עליון׃ לעות
אדם בריבו אדני לא ראה׃ מי זה אמר ותהי יי לא צוה׃ מפי עליון לא תצא
הרעות והטוב׃ מה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו׃ נחפשה דרכינו ונחקרה
ונשובה אל יי׃ נשא לבבנו אל כפים אל אל בשמים׃ נחנו פשענו ומרינו אתה
לא סלחת׃ סכותה באף ותרדפנו הרגת לא חמלת׃ סכותה בענן לך מעבור תפלה׃
עפי ומאוס שחי בקרב העמים׃ פצו עלינו פיהם כל אויבינו׃ פחד ופחת היה
לנו השואה והשבר׃ פלגי מים תרד עיני על שבר בת עמי׃ צפתה עיני ותגרה
מאין הפוגות׃ עד ישקיף וירא יי מבין שמים׃ עיני עללה לנפשי מכל בנות
עירי׃ צוד צדוני כצפור איבי חנם׃ צמתו בבור חיי ויידו אבן עלי׃ צפו מים
על ראשי אמרתי נגזרתי׃ קראתי שמך יי מבור תחתיות׃ קולי שמעת אל תעלם
אזנך לרוחתי לשועתי׃ קרבת ביום אקראך אמרת אל תירא׃ ריבת אדני ריבי
נפשי גאלת חיי׃ ראית יי עותתי שפטה משפטי׃ ראית כל נקמתם כל מחשבותם
לי׃ שמעת חרפתם יי כל מחשבותם עלי׃ שפתי קמי והגיונם עלי כל היום׃
שבתם וקימתם הביטה אני מנגינתם׃ תשיב להם גמול יי כמעשה ידיהם׃
תתן להם מגנת לב תאלתך להם׃ תרדף באף ותשמידם מתחת שמי יי׃

בן הצרוף׃

ואמר לו אלישע שמע דבר ה׳ כה אמר ה׳ כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שעורים בשקל בשער שמרון׃ ויען השלישי אשר היה נשען על ידו את איש האלהים ויאמר הנה ה׳ עשה ארבות במרום הדבר הזה היתכן ויאמר הנך ראה בעיניך ומשם לא תאכל׃ ויהי לו כן והעם רמסו אתו בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בדברו אל המלך׃ ויהי הדבר אשר דבר אלישע אל האשה אשר החיה את בנו לאמר קומי ולכי את ואת ביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא ה׳ לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים׃ ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים׃ ויהי מקץ שבע שנים ותשב האשה משדה פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה׃ והמלך מדבר אל גחזי נער איש האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע׃ ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צעקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע׃ וישאל המלך את האשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה׃ ויבא אלישע דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה׃ ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את ה׳ מאתו לאמר החיה אחיה ממחלתי זאת׃ וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה אחיה ממחלתך זאת׃ ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה תחיה והראני ה׳ כי מות ימות׃ וישם פניו וישם עד בוש ויבך איש האלהים׃ ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל רעתה מבצריהם תשלח באש ובחוריהם בחרב תהרג ועלליהם תרטש והרותיהם תבקע׃ ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני ה׳ אותך מלך על ארם׃ וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי החיה תחיה׃ ויהי ממחרת ויקח את המכבר ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו׃ ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהורם בן יהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה׃ בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם׃ וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני ה׳׃ ולא אבה ה׳ להשחית את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר ולבניו כל הימים׃ בימיו פשע אדום מתחת יד יהודה ויתמלכו עליהם מלך׃ ויעבר יהורם צעירה ויך את אדום הסבים עליו ושרי הרכב ויהי העם לאהליהם ויפל אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז פשעה לבנה בעת ההיא׃ ויתר דברי יהורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ וישכב יהורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויתמלך אחזיהו בנו תחתיו׃ בשנת שתים עשרה שנה ליורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה׃ בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליה בת עמרי מלך ישראל׃ וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני ה׳ כאשר בית אחאב כי חתן בית אחאב הוא׃ וילך עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד וישמרו ארמים את יורם׃ וישב המלך יהורם לרפאות ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארמים ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם והורם בן יהושפט ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃ ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעד׃ ובא שמה וראה שם יהוא בן יהושפט בן נמשי ובא והקם את אחיו מתוך החדרים והביאו חדרה׃ ולקח פך השמן ויצק על ראשו ויאמר כה אמר ה׳ אלהי ישראל משחתיך למלך על עם ה׳ על ישראל׃ והפתחת את בית אחאב אדניך והנקמתי דמי עבדי הנביאים ודם כל עבדי ה׳ מיד איזבל׃ ואבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה׃ ואת איזבל תאכלנה הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קובר ויפתח הדלת וינס׃ ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמר לו השלום מדוע בא המשוגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את שיחו ואת לשונו׃ ויאמרו שקר דבר נא לנו ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר ה׳ משחתיך למלך על ישראל׃ וימהרו ויקחו איש את בגדו וישימו תחת רגליו על גבי המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא׃ ויתקשר יהורם בן יהושפט בן נמשי ויקשר יהוא על יהורם והוא ושכל ישראל שמרים את רמת גלעד מפני חזאל מלך ארם׃ וישב המלך יהורם לרפאות ביזרעאל מן המכות אשר הכוהו ארמים בהלחמו את חזאל מלך ארם ויהוא אמר אם יש נפשכם אל תצא פלט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל׃ ויהוא רכב ויסע יזרעאלה כי יורם שכב שם ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות ביורם׃ והצפה עמד על מגדל יזרעאל וירא את אגף יהוא בבאו ויאמר אגף אנכי רואה ויאמר יורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום׃ וילך רכב לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי׃ ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד אליהם ולא שב׃ וישלח רכב שני ויבא אליהם ויאמר כה אמר המלך שלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי׃ ויגד הצפה לאמר בא עד אליהם ולא שב והנהג כנהג יהוא בן נמשי כי כנהג משוגע ינהג׃ ויאמר יורם אסר רכב ויאסר רכבו ויצא יורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויקרהו בחלקת נבות היזרעאלי׃ ויהי כראות יורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים׃ ויהפך יורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו׃ ויהוא מלא ידו בקשת והכה את יהורם בין זרועתיו ויצא החץ מלבו ויכר ברכבו׃ ויאמר אל בדקר שלשה שאהו והשלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אביו משא את המשא הזה על יהוה׃ אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה עתה שאהו והשלכהו בחלקת השדה כדבר יהוה׃ ויראה אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם אותו הכו במרכבה בעלה גור אשר ליבלעם ויסע מגדו וימת שם׃ ויברחו עבדיו ירושלמה ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דויד׃ ובשנת אחת עשרה ליורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה׃ ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם את עיניה בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון׃ ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הורג אדניו׃ וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים׃ ויאמר שאוה אתה׃ וישאוה והדם נזה על הקיר ועל הסוסים ויבסה׃ ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברו אתה כי בת מלך היא׃ וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים והכפות ידים׃ וישובו ויגדו לו ויאמר דבר ה׳ הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל׃ והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל׃ ולאחאב שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים ויכתוב אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים לאחאב לאמר׃ ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק׃ ראו את הטוב ואת הישר שבבני אדניכם ושימו על כסא אביו ולחמו בעד בית אדניכם׃ ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו׃ וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש כל הטוב בעיניך עשה׃ ויכתוב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ולקולי שמעתם קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה והאנשים בני המלך שבעים איש אתם גדלי העיר המגדלים אותם׃ ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה׃ ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צברים פתח השער עד הבקר׃ ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה׃ דעו עתה כי לא יפל מדבר ה׳ ארצה אשר דבר ה׳ על בית אחאב ויהוה עשה אשר דבר ביד עבדו אליהו׃ ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד׃ ויקם וילך ויבא שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך׃ יהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירת המלך ולשלום גבירת הגבירה׃ ויאמר חיו אתם ויחיום וישחטום על בור בית עקד ארבעים ושנים איש ולא הניח איש מהם׃ ויבא משם ויפגע ביהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר לבבי עמך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו המרכבה׃ ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי לה׳ ויסעהו ברכבו׃ ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר ה׳ אשר דבר אל אליהו׃ ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה׃ ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עבדי הבעל׃ ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו׃ וישלח בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל לא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה׃ ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם מלתחה׃ ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעלה ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי ה׳ כי אם עבדי הבעל לבדם׃ ויבאו לעשות זבחים ועלות ויהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האנשים אשר אביא בידכם ומלט איש מהאנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו׃ ויהי כאשר כלה העלות לעשות ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בא הכום איש אל יצא׃ ויכום לפי חרב ויטלום הרצים והשלשים ויבאו עד עיר בית הבעל׃ ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו׃ וישברו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה׃ וישמד יהוא את הבעל מישראל׃ רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם את עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן׃ ויאמר ה׳ אל יהוא יען אשר היטבת לעשות הישר בעיני לעשות ככל אשר בלבבי לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל׃ ויהוא לא שמר ללכת בתורת ה׳ אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל׃ בימים ההם החל ה׳ להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל׃ מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן׃ ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו׃ ובשנת עשרים ושלש שנה ליואש בן אחזיהו מלך יהואחז מלך על ישראל בשמרון שבע עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני ה׳ וילך אחרי חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר ממנה׃ ויחר אף ה׳ בישראל ויתנם ביד חזאל מלך ארם וביד בן הדד בן חזאל כל הימים׃ ויחל יהואחז את פני ה׳ וישמע אליו ה׳ כי ראה את לחץ ישראל כי לחצם מלך ארם׃ ויתן ה׳ לישראל מושיע ויצאו מתחת יד ארם וישבו בני ישראל באהליהם כתמול שלשום׃ אך לא סרו מחטאות בית ירבעם אשר החטיא את ישראל בם הלך ואף האשרה נשארה בשמרון׃ כי לא נותר ליהואחז עם כי אם חמשים פרשים ועשרה רכב ועשרת אלפים רגלי כי אבדם מלך ארם וישמם כעפר לדוש׃ ויתר דברי יהואחז וכל אשר עשה וגבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב יהואחז עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יואש בנו תחתיו׃ בשנת שלשים ושבע שנה ליואש מלך יהואש בן יהואחז על ישראל בשמרון ששה עשרה שנה׃ ויעש הרע בעיני ה׳ לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם הלך׃ ויתר דברי יואש וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב יואש עם אבתיו וירבעם ישב על כסאו ויואש קבר בשמרון עם מלכי ישראל׃ ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו וירד אליו יואש מלך ישראל ויבך על פניו ויאמר אבי אבי רכב ישראל ופרשיו׃ ויאמר אליו אלישע קח קשת וחצים ויקח אליו קשת וחצים׃ ויאמר למלך ישראל שים ידך על הקשת וישם ידו ויסמך אלישע את ידיו על ידי המלך׃ ויאמר פתח החלון קדמה ויפתח ויאמר אלישע ירה וירה ויאמר חץ תשועת ה׳ וחץ תשועה מאת ארם והכית את ארם באפק עד כלתך׃ ויאמר קח החצים ויקח ויאמר למלך ישראל הך ארצה ויך שלש פעמים ויעמד׃ ויקצף עליו איש האלהים ויאמר הכית חמש או שש פעמים אז הכית את ארם עד כלה ועתה שלש פעמים תכה את ארם׃ ואלישע מת ויקברו אתו ובני מואב מפשטים הארץ לבוא השנה׃ ויהי הם קברים איש ויראו את הגדוד ויטלו את האיש אל קבר אלישע וילך ויגע האיש בעצמות אלישע ויחי ויעמד על רגליו׃ וחזאל מלך ארם לחץ את ישראל כל ימי יהואחז׃ ויחן ה׳ אתם וירחם אתם ויפן אליהם למען בריתו את אברהם יצחק ויעקב ולא אבה השחיתם ולא השליכם מעל פניו עד עתה׃ וחזאל מלך ארם מת ובן הדד בנו מלך תחתיו׃ ויואש בן יהואחז לקח את ערי מיד בן הדד בן חזאל אשר לקח מיד יהואחז אביו בפעם בפעם שלשה פעמים הכהו יואש וישב את ערי ישראל׃ בשנת שתים ליואש בן יהואחז מלך ישראל מלך אמציה בן יואש מלך יהודה׃ בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ותשע ועשרים שנה מלך בירושלם ושם אמו יהועדין מירושלם׃ ויעש הישר בעיני ה׳ רק לא כדויד אביו ככל אשר עשה יואש אביו עשה׃ אך הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות׃ ויהי כחזק הממלכה עליו ויך את עבדיו המכים את המלך אביו׃ ואת בני המכים לא המית ככתוב בספר תורת משה אשר צוה ה׳ לאמר לא יומתו אבות על בנים ובנים לא יומתו על אבות כי איש בחטאו יומתו׃ הוא הכה את אדום בגיא המלח עשרת אלפים ותפש את סלע במלחמה ויקרא את שמה יקתאל עד היום הזה׃ אז שלח אמציה מלאכים אל יהואש בן יהואחז בן יהוא מלך ישראל לאמר לכה נתראה פנים׃ וישלח יהואש מלך ישראל אל אמציה מלך יהודה לאמר החוח אשר בלבנון שלח אל הארז אשר בלבנון לאמר תנה את בתך לבני לאשה ותעבר חית השדה אשר בלבנון ותרמס את החוח׃ הכה הכית את אדום ונשא לבבך להתהלל שב עתה בביתך למה תתגרה ברעה ונפלת אתה ויהודה עמך׃ ולא שמע אמציה כי מאת ה׳ היתה למען תתם אותם ביד כי דרשו את אלהי אדום׃ ויעל יהואש מלך ישראל ויתראו פנים הוא ואמציה מלך יהודה בבית שמש אשר ליהודה׃ ויגף יהודה לפני ישראל וינסו איש לאהליו׃ ואת אמציה מלך יהודה בן יואש בן אחזיהו תפש יהואש מלך ישראל בבית שמש ויבא אתו ירושלם ויפרץ בחומת ירושלם משער אפרים עד שער הפנה ארבע מאות אמה׃ ואת כל הזהב והכסף וכל הכלים הנמצאים בבית האלהים עם עבד אדם ואת אוצרות בית המלך ואת בני התערבות וישב שמרונה׃ ויתר דברי יואש אשר עשה וגבורתו אשר נלחם את אמציה מלך יהודה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב יואש עם אבתיו ויקבר בשמרון עם מלכי ישראל וימלך ירבעם בנו תחתיו׃ ואמציה בן יואש מלך יהודה חי אחרי מות יהואש בן יהואחז מלך ישראל חמש עשרה שנה׃ ויתר דברי אמציה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ ויקשרו עליו קשר בירושלם ויברח לכישה וישלחו אחריו לכישה וימיתוהו שם׃ וישאוהו על הסוסים ויקבר בירושלם עם אבתיו בעיר דויד׃ ויקחו כל עם יהודה את עזריהו והוא בן שש עשרה שנה וימליכו אתו תחת אביו אמציה׃ הוא בנה את אילת וישיבה ליהודה אחרי שכב המלך עם אבתיו׃ בן שש עשרה שנה עזריהו במלכו ושנים וחמשים שנה מלך בירושלם ושם אמו יכליה מירושלם׃ ויעש הישר בעיני ה׳ ככל אשר עשה אמציה אביו׃ רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות׃ ויגף ה׳ את המלך ויהי מצרע עד יום מותו וישב בבית החפשית ויותם בן המלך על הבית שפט את עם הארץ׃ ויתר דברי עזריהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ וישכב עזריהו עם אבתיו ויקברו אתו עם אבתיו בעיר דויד ויתמלך יותם בנו תחתיו׃ בשנת חמשים ושתים שנה לעזריהו מלך יהודה מלך ירבעם בן יואש על ישראל בשמרון ארבעים שנה׃ ויעש הרע בעיני ה׳ לא סר מכל חטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל בם הלך׃ הוא השיב את גבול ישראל מלבוא חמת עד ים הערבה כדבר ה׳ אלהי ישראל אשר דבר ביד עבדו יונה בן אמתי הנביא אשר מגת החפר׃ כי ראה ה׳ את עני ישראל מר מאד ואפס עצור ואפס עזוב ואין עזר לישראל׃ ולא דבר ה׳ להמחות את שם ישראל מתחת השמים ויושיעם ביד ירבעם בן יואש׃ ויתר דברי ירבעם וכל אשר עשה וגבורתו אשר נלחם ואשר השיב את דמשק ואת חמת ליהודה לישראל הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב ירבעם עם אבתיו עם מלכי ישראל וזכריה בנו מלך תחתיו׃ בשנת עשרים ושבע שנה לירבעם מלך יהודה מלך זכריה בן ירבעם על ישראל בשמרון שנים עשרים וחדש׃ ויעש הרע בעיני ה׳ כאשר עשו אבתיו לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ ויקשר עליו שלם בן יבש ויכהו קבלעם ויתמתהו וימת וימלך תחתיו׃ ויתר דברי זכריה הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ זה דבר ה׳ אשר דבר אל יהוא לאמר בניך עד רבעים ישבו לך על כסא ישראל ויהי כן׃ שלם בן יבש מלך בשנת שלשים ותשע שנה לעזיה מלך יהודה וימלך חדש ימים בשמרון׃ ויעל מנחם בן גדי מתרצה ויבא תרצה ויכה את שלם בן יבש בשמרון ויכהו וימתתהו וימלך תחתיו׃ ויתר דברי שלם וקשרו אשר קשר הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ אז הכה מנחם את תפסח ואת כל אשר בה ואת גבוליה מתרצה כי לא פתחו לו ויכה כל הרה בקעה׃ בשנת שלשים ותשע שנה לעזריה מלך יהודה מלך מנחם בן גדי על ישראל עשר שנים בשמרון׃ ויעש הרע בעיני ה׳ לא סר כל ימיו מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ בימיו עלה פול מלך אשור על הארץ ויתן מנחם לפול אלף ככר כסף למען תהי ידו עמו להחזיק את הממלכה בידו׃ ויפקד מנחם את כל ישראל את כל אשר חיל לתת לו חמשים שקלים כסף לכל אחד לתת למלך אשור ויתן מלך אשור בארץ׃ ויתר דברי מנחם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ וישכב מנחם עם אבתיו וימלך פקחיה בנו תחתיו׃ בשנת חמשים לעזריה מלך יהודה מלך פקחיה בן מנחם על ישראל בשמרון שנתים׃ ויעש הרע בעיני ה׳ לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ ויקשר עליו פקח בן רמליהו שלישו ויכהו בשמרון בארמון בית המלך את ארגב ואת אריה ועמו חמשים איש מבני הגלעדי ויתמתהו וימת וימלך תחתיו׃ ויתר דברי פקחיה וכל אשר עשה הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ בשנת חמשים ושתים שנה לעזריה מלך יהודה מלך פקח בן רמליהו על ישראל בשמרון עשרים שנה׃ ויעש הרע בעיני ה׳ לא סר מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל׃ בימי פקח מלך ישראל בא תגלת פלאסר מלך אשור ויקח את עיון ואת אבל בית מעכה ואת יניעם ואת קדש ואת חצור ואת הגלעד ואת הגליל כל ארץ נפתלי ויגלם אשורה׃ ויקשר הושע בן אלה קשר על פקח בן רמליהו ויכהו וימתתהו וימלך תחתיו בשנת עשרים ליותם בן עזיה׃ ויתר דברי פקח וכל אשר עשה הנה הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ בשנת שתים לפקח בן רמליהו מלך יותם בן עזיה מלך יהודה׃ בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו ירושה בת צדוק׃ ויעש הישר בעיני ה׳ ככל אשר עשה עזיה אביו עשה׃ רק הבמות לא סרו עוד העם זבחים ומקטרים על הבמות הוא בנה את שער בית ה׳ העליון׃ ויתר דברי יותם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ בימים ההם החל ה׳ לשלח ברצין מלך ארם ואת פקח בן רמליהו בירושלם׃ וישכב יותם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד אביו וימלך אחז בנו תחתיו׃ בשנת שבע עשרה שנה לפקח בן רמליהו מלך אחז בן יותם מלך יהודה׃ בן עשרים שנה אחז במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ולא עשה הישר בעיני ה׳ אלהיו כדויד אביו׃ וילך בדרך מלכי ישראל וגם בנו העביר באש כתועבות הגוים אשר הוריש ה׳ מפני בני ישראל׃ ויזבח ויקטר על הבמות ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃ אז יעלה רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל ירושלם למלחמה וצרו על אחז ולא יכלו להלחם אתו׃ בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם וגרש את היהודים מאילת וארם באו אילת וישבו שם עד היום הזה׃ ואחז שלח מלאכים אל תגלת פלאסר מלך אשור לאמר עבדך ובנך אני עלה הושיעני מיד מלך ארם ומיד מלך ישראל הקמים עלי׃ ויקח אחז את הכסף והזהב הנמצא בבית ה׳ ובאוצרות בית המלך וישלח שחד למלך אשור׃ וישמע אליו מלך אשור ויעל מלך אשור על דמשק וילכדה ויגלה אתה קיר והמית את רצין׃ ויסע המלך אחז לקראת תגלת פלאסר מלך אשור דמשקה וירא את המזבח אשר בדמשק וישלח המלך אחז אל אוריה הכהן את תבנית המזבח וכמעשהו לכל עבודתו׃ ויבן אוריה הכהן את המזבח ככל אשר שלח המלך אחז מדמשק כן עשה אוריה הכהן עד בוא המלך אחז מדמשק׃ ויבא המלך מדמשק וירא המלך את המזבח ויקרב המלך על המזבח ויעל עליו׃ ויקטר את עלתו ואת מנחתו ויסך את נסכו ויזרק את דם שלמיו על המזבח׃ ואת מזבח הנחשת אשר לפני ה׳ הקריב מלפני הבית מבין מזבחו ומבין בית ה׳ ויתן אתו על ירך מזבחו צפונה׃ ויצו המלך אחז את אוריה הכהן לאמר על המזבח הגדול הקטר את עלת הבקר ואת מנחת הערב ואת עלת המלך ואת מנחתו ואת עלת כל עם הארץ ואת מנחתם ואת נסכיהם וכל דם עלה וכל דם זבח עליו תזרק ואת מזבח הנחשת אהיה לבקר לי׃ ויעש אוריה הכהן ככל אשר צוה המלך אחז׃ ויקצץ המלך אחז את מסגרות המכונות ויסר מעליהם את הכיור ואת הים הורד מעל הבקר הנחשת אשר תחתיו ויתן אתו על רצפת אבנים׃ ואת מסך המשכת בנה בבית ואת מבוא המלך החיצון הסב בבית ה׳ מפני מלך אשור׃ ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר בירושלם וימלך חזקיהו בנו תחתיו׃ בשנת שלש לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה בשמרון על ישראל תשע שנים׃ ויעש הרע בעיני ה׳ רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו׃ עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי לו הושע עבד וישב לו מנחה׃ וימצא מלך אשור בהושע ויעל סוא מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כשנה בשנה ויעצרהו מלך אשור ויאסרהו בבית כלא׃ ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים׃ בשנת תשע להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה ויושב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃ ויהי כי חטאו בני ישראל לה׳ אלהיהם המעלה אותם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים ויראו אלהים אחרים׃ וילכו בחקות הגוים אשר הוריש ה׳ מפני בני ישראל וחקות מלכי ישראל אשר עשו׃ ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על ה׳ אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם ממגדל נוצרים ועד עיר מבצר׃ ויקימו להם מצבות ואשרים על כל גבעה רמה ותחת כל עץ רענן׃ ויקטרו שם בכל במות כגוים אשר הגלה ה׳ מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את ה׳׃ ויעבדו את גלולים אשר אמר ה׳ להם לא תעשו את הדבר הזה׃ ויעד ה׳ בישראל וביהודה ביד כל נביא כל חוזה לאמר שובו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים׃ ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו בה׳ אלהיהם׃ וימאסו את חקתיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בהם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבותיהם אשר צוה ה׳ אותם לבלתי עשות ככמוהם׃ ויעזבו את כל מצות ה׳ אלהיהם ויעשו להם מסכה עגלים שנים ויעשו אשרה וישתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל׃ והעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש ויקסמו קסמים וינחשו ויתמכרו לעשות הרע בעיני ה׳ להכעיסו׃ ויתאנף ה׳ מאד בישראל ויסירם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה גם יהודה לא שמר את מצות ה׳ אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו׃ וימאס ה׳ בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם מעל פניו׃ כי קרע ישראל מעל בית דויד וימליכו את ירבעם בן נבט וידח ירבעם את ישראל מאחרי ה׳ והחטיאם חטאה גדולה׃ וילכו בני ישראל בכל חטאות ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה׃ עד אשר הסיר ה׳ את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה׃ ויבא מלך אשור מבבל וכותה ועוא וחמת וספרוים וישב במערי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה׃ ויהי בראשונה בשבתם שם את ה׳ לא יראו וישלח ה׳ בהם את האריות ויהיו ממיתים בהם׃ ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב במערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בהם את האריות והנה ממיתים אותם כאשר לא ידעו את משפט אלהי הארץ׃ ויצו מלך אשור לאמר שמו שם אחד מן הכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וילמדם את משפט אלהי הארץ׃ ויהי אחד מהכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית אל והוא היה מורה להם איך יראו את ה׳׃ ויהי הגוים עשו איש אלהיו ויניחו בבתי הבמות אשר עשו השמרנים איש בגוים אשר הם יושבים שם בערים אשר הם יושבים בהן׃ אנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא׃ והעוים עשו את נבחז ואת תרתק והספרוים שרפים באש לאדרמלך וענמלך אלהי ספרוים׃ ויהי את ה׳ יראו ומקצותם עשו להם כהני במות ויעשו להם בבתי הבמות׃ את ה׳ יראו ואת אלהיהם יעבדו כמשפט הגוים אשר הגלו אתם משם׃ עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשונים אינם יראים את ה׳ ואינם עשים כחקותם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה ה׳ את בני יעקב אשר שם את שמו ישראל׃ ויכרת עמהם ברית ויצו אותם לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם׃ כי אם את ה׳ אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול וזרוע נטויה אותו תיראו ואותו תשתחוו ולו תזבחו׃ והחקים והמשפט והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרו לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים׃ והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים׃ כי אם את ה׳ אלהיכם תיראו והוא יצילכם מכל אויביכם׃ ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים׃ ויהי הגוים האלה יראים את ה׳ ואת פסיליהם עבדו גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבותם הם עשים עד היום הזה׃ ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל מלך חזקיהו בן אחז מלך יהודה׃ בן עשרים וחמש שנה היה חזקיהו במלכו ותשע ועשרים שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריה׃ ויעש הישר בעיני ה׳ ככל אשר עשה דויד אביו׃ הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבות וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההם היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן׃ בה׳ אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו׃ וידבק בה׳ לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה ה׳ את משה׃ וה׳ היה עמו בכל אשר יצא ישכיל וימרד במלך אשור ולא עבדו׃ הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים ועד עיר מבצר׃ ויה

אבה

בבוא אברם מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את׃
ויהי כאשר יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך החיו׃
אמרי נא את אחתי למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך׃
ויהי כבוא אברם מצרה וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד׃
וירא אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקח האשה אל בית פרעה׃
ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים׃
ויגע יהוה את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם׃
ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא׃
למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך׃
ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו׃

זאת

ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה׃
ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב׃
וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי׃
למקום אשר היה שם בתחלה שם עשה אברם מזבח שם ויקרא אברם בשם יהוה׃
וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים׃
ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו׃
ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז ישב בארץ׃
ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני ובינך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו׃
הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה׃
וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יהוה את סדם ואת עמרה כגן יהוה כארץ מצרים באכה צוער׃
ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו׃
אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם׃
ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד׃
ויהוה אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה׃
כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם׃
ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה׃
קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה׃
ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליהוה׃

אבה

עַל נְהָרוֹת

קדיש דרבנן שנאמר על הנהרות

מִזְמוֹר לְאָסָף עַל נַהֲרוֹת בָּבֶל שָׁם יָשַׁבְנוּ גַּם בָּכִינוּ בְּזָכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן׃ עַל עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תָּלִינוּ כִּנֹּרוֹתֵינוּ׃ כִּי שָׁם שְׁאֵלוּנוּ שׁוֹבֵינוּ דִּבְרֵי שִׁיר וְתוֹלָלֵינוּ שִׂמְחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן׃ אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר יְיָ עַל אַדְמַת נֵכָר׃ אִם אֶשְׁכָּחֵךְ יְרוּשָׁלַיִם תִּשְׁכַּח יְמִינִי׃ תִּדְבַּק לְשׁוֹנִי לְחִכִּי אִם לֹא אֶזְכְּרֵכִי אִם לֹא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם עַל רֹאשׁ שִׂמְחָתִי׃ זְכֹר יְיָ לִבְנֵי אֱדוֹם אֵת יוֹם יְרוּשָׁלַיִם הָאֹמְרִים עָרוּ עָרוּ עַד הַיְסוֹד בָּהּ׃ בַּת בָּבֶל הַשְּׁדוּדָה אַשְׁרֵי שֶׁיְשַׁלֶּם לָךְ אֶת גְּמוּלֵךְ שֶׁגָּמַלְתְּ לָנוּ׃ אַשְׁרֵי שֶׁיֹּאחֵז וְנִפֵּץ אֶת עֹלָלַיִךְ אֶל הַסָּלַע׃

קדיש דרבנן שנאמר על הנהרות

מזמור

עמוד שבו יש הפסקה

לְאָסָף׃ הַאֲזִינָה רֹעֶה יִשְׂרָאֵל נֹהֵג כַּצֹּאן יוֹסֵף יוֹשֵׁב הַכְּרוּבִים הוֹפִיעָה׃ לִפְנֵי אֶפְרַיִם וּבִנְיָמִן וּמְנַשֶּׁה עוֹרְרָה אֶת גְּבוּרָתֶךָ וּלְכָה לִישָׁעָה לָנוּ׃ אֱלֹהִים הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת עַד מָתַי עָשַׁנְתָּ בְּתְפִלַּת עַמֶּךָ׃ הַאֲכַלְתָּמוֹ לֶחֶם דִּמְעָה וְתַשְׁקֵמוֹ בִּדְמָעוֹת שָׁלִישׁ׃ תְּשִׂימֵנוּ מָדוֹן לִשְׁכֵנֵינוּ וְאוֹיְבֵינוּ יִלְעֲגוּ לָמוֹ׃ אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ וְהָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃ גֶּפֶן מִמִּצְרַיִם תַּסִּיעַ תְּגָרֵשׁ גּוֹיִם וַתִּטָּעֶהָ׃ פִּנִּיתָ לְפָנֶיהָ וַתַּשְׁרֶשׁ אֶרֶץ וַתְּמַלֵּא הָאָרֶץ׃ הָרִים כָּסּוּ צִלָּהּ וַעֲנָפֶיהָ אַרְזֵי אֵל׃ תְּשַׁלַּח קְצִירָהּ עַד יָם וְאֶל נָהָר יוֹנְקוֹתֶיהָ׃ לָמָּה פָרַצְתָּ גְדֵרֶיהָ וְאָסְפוּהָ כָּל עוֹבְרֵי דָרֶךְ׃ יְכַרְסְמֶנָּה חֲזִיר מִיָּעַר וְזִיז שָׂדַי יִרְעֶנָּה׃ אֱלֹהִים צְבָאוֹת שׁוּב נָא הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד גֶּפֶן זֹאת׃ וְכַנָּה אֲשֶׁר נָטְעָה יְמִינֶךָ וְעַל בֵּן אִמַּצְתָּה לָּךְ׃ שְׂרוּפָה בָאֵשׁ כְּסוּחָה מִגַּעֲרַת פָּנֶיךָ יֹאבֵדוּ׃ תְּהִי יָדְךָ עַל אִישׁ יְמִינֶךָ עַל בֶּן אָדָם אִמַּצְתָּה לָּךְ׃ וְלֹא נָסוֹג מִמֶּךָּ תְּחַיֵּנוּ וּבְשִׁמְךָ נִקְרָא׃ יְיָ אֱלֹהִים צְבָאוֹת הֲשִׁיבֵנוּ הָאֵר פָּנֶיךָ וְנִוָּשֵׁעָה׃

וישלח

פרשת עשרה לחדש באב

מפה "

לעתיד לבוא כי אם בימות המשיח שהמה ימים ארוכים ורבים ומתמשכים עם הזמן ולכן אמר יחלוץ "

ויפלוץ הרבותם יחד " פיי׳ יחלוץ הרבותם ויפלוץ יחלוץ לשון מאמר הכתוב ויחלוץ איש נעלו ונתן רעהו

בדרך קדם וכן יחלוץ איש מעל רגלו ויתן לרעהו " יחלוץ הרבותם ויפלוץ יחלוץ לשון מאמר הכתוב

ויחלוץ איש נעלו ונתן לרעהו " יחלוץ הרבותם ויפלוץ יחלוץ לשון מאמר הכתוב ויחלוץ איש נעלו

ונתן לרעהו כי אם בימות המשיח שהמה ימים ארוכים ורבים ומתמשכים עם הזמן ולכן אמר יחלוץ "

מפה "

ל לעולם בוא יבוא כי אם משכת לבי לעומת כי משכת לבי לעומת כי אם בימות המשיח "

בימות המשיח " פיי׳ הנה ימים באים נאום ה׳ ואמרתי אשר אדבר אל בית ישראל ואל בית יהודה

ברית חדשה אשר לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר

הפרו את בריתי ואנכי בעלתי בם נאום ה׳ כי זאת הברית אשר אכרות את בית ישראל אחרי הימים

ההם נאום ה׳ נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם

ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את ה׳ כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד

גדולם נאום ה׳ כי אסלח לעונם ולחטאתם לא אזכר עוד " בימים ההם לא יאמרו עוד אבות אכלו

בוסר ושני הבנים תקהינה " בימים ההם לא יאמרו עוד איש את אשתו ואיש את בתו ואיש את

בנו ואיש את בתו ואיש את שדהו ואיש את כרמו יחדיו ישכבו ואיש לא יחריד כי פי ה׳ צבאות

דבר " בימים ההם עשרה אנשים מכל לשונות הגוים והחזיקו באיש יהודי לאמר נלכה עמכם כי

שמענו אלהים עמכם " בימים ההם יהודה תושע וירושלים תשכון לבטח וזה אשר יקראו לה ה׳

צדקנו " בימים ההם יהודה תושע וישראל ישכן לבטח וקרא להם את שמו ה׳ צדקנו " בימים

ההם ובעת ההיא נאום ה׳ אהיה לכל משפחות ישראל והמה יהיו לי לעם " בימים ההם ובעת

ההיא נאום ה׳ אבקשה לבית ישראל יבואו המה ובכי בתחנונים ילכו ואת ה׳ אלהיהם יבקשו "

בימים ההם ובעת ההיא נאום ה׳ יבקשו את עון ישראל ואינו ואת חטאות יהודה ולא תמצאינה

כי אסלח לשארית אשר אשאיר " בימים ההם ובעת ההיא נאום ה׳ אקבץ את כל הגוים ואת כל

הלשונות והביאו את כבודי ראו כל הגוים " בימים ההם ובעת ההיא נאום ה׳ אקבץ את כל הגוים

והורדתים אל עמק יהושפט ונשפטתי אתם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר הפיצו בגוים וארצי

חלקו " בימים ההם ובעת ההיא נאום ה׳ אקבץ את כל הגוים והורדתים אל עמק יהושפט ונשפטתי

אתם שם על עמי ונחלתי ישראל אשר הפיצו בגוים וארצי חלקו

בְּמִשְׁפָּט ".

בְּמִי־יִשְׂרָאֵל מִקְבָּץ מִי־יִשְׂרָאֵל מִקְבָּץ בְּמִי־יִשְׂרָאֵל ".

" וְהָיָה בְּמִי־יִשְׂרָאֵל מִקְבָּץ בְּמִי־יִשְׂרָאֵל מִקְבָּץ בְּמִי־יִשְׂרָאֵל מִקְבָּץ

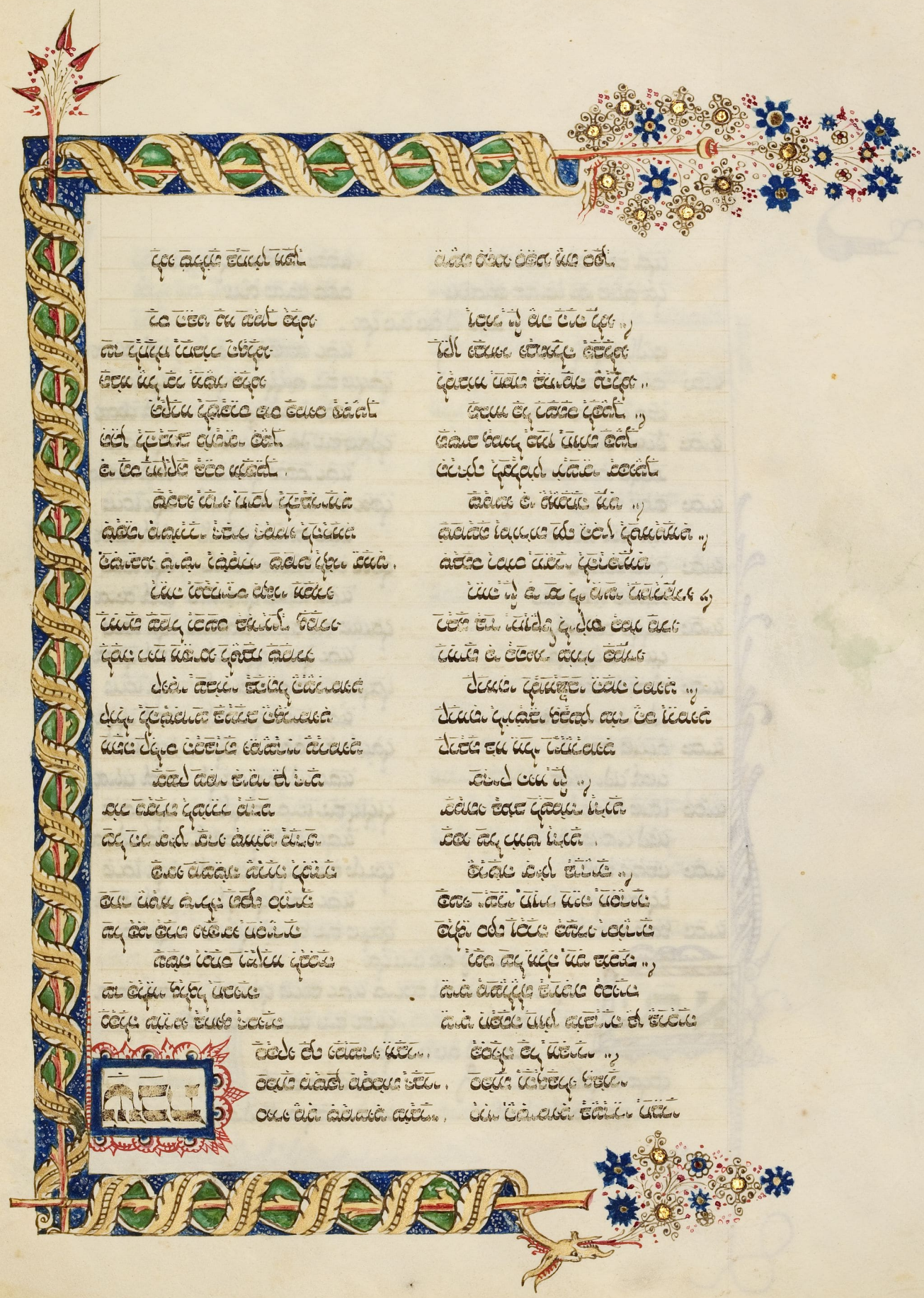
ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק

משל לאחד שהיה מהלך במדבר ומצא שני דרכים אחת יפה ואחת קלקלה. הלך בקלקלה ומצא אחת יפה ואחת קלקלה. הלך ביפה ומצא שתיהן יפות. אמר: אילו הלכתי בקלקלה ומצאתי יפה ויפה הייתי אומר לחברתה. כך אילו הלכתי בקלקלה ומצאתי קלקלה ויפה הייתי אומר לחברתה. עכשיו שהלכתי ביפה ומצאתי יפה ויפה לחברתה מה אני אומר לה. אלא אומר לה: אילו הלכתי בקלקלה ומצאתי יפה ויפה הייתי אומר לחברתה. כך אילו הלכתי בקלקלה ומצאתי קלקלה ויפה הייתי אומר לחברתה. עכשיו שהלכתי ביפה ומצאתי יפה ויפה לחברתה מה אני אומר לה. אלא אומר לה: אילו הלכתי בקלקלה ומצאתי יפה ויפה הייתי אומר לחברתה. כך אילו הלכתי בקלקלה ומצאתי קלקלה ויפה הייתי אומר לחברתה. עכשיו שהלכתי ביפה ומצאתי יפה ויפה לחברתה מה אני אומר לה. אלא אומר לה:

פרשת ויצא

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש. ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו וישכב במקום ההוא. ויחלום והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמיימה והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו. והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעך. והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך. והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך. ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי. ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמיים. וישכם יעקב בבוקר ויקח את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה מצבה ויצק שמן על ראשה. ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה. וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש. ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלהים. והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך.

ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה. ויפגע במקום וילן שם כי בא השמש. ויקח מאבני המקום וישם מראשותיו וישכב במקום ההוא. ויחלום והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמיימה והנה מלאכי אלהים עולים ויורדים בו. והנה ה' נצב עליו ויאמר אני ה' אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שוכב עליה לך אתננה ולזרעך. והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת ימה וקדמה וצפונה ונגבה ונברכו בך כל משפחות האדמה ובזרעך. והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר תלך והשבתיך אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך. ויקץ יעקב משנתו ויאמר אכן יש ה' במקום הזה ואנכי לא ידעתי. ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמיים. וישכם יעקב בבוקר ויקח את האבן אשר שם מראשותיו וישם אותה מצבה ויצק שמן על ראשה. ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם לוז שם העיר לראשונה. וידר יעקב נדר לאמר אם יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש. ושבתי בשלום אל בית אבי והיה ה' לי לאלהים. והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו לך.

איכה

וכתיב לא היה הם לי נאם
ה׳ ואכלתים ואעשה בהם
כאשר עשיתי בשלו ובנותיו
כאשר עשיתי בשלו ובנותיו
כאשר עשיתי בשלו ובנותיו

אחרי

ויקרא יהוה אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו
ויאמר יהוה אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש
מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה
על הכפרת בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה
כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יחגר ובמצנפת
בד יצנף בגדי קדש הם ורחץ במים את בשרו ולבשם וגו׳ ואל פתח אהל
מועד לא יצא שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים
ימלא את ידו וקדש את אהל מועד ואת המזבח וכפר בעדו ובעד ביתו
ובעד כל קהל ישראל ואל אהל מועד לא יבא לכפר בקדש עד צאתו
וכפר בעדו ובעד כל קהל עדת ישראל ויצא אל המזבח אשר לפני יהוה
וכפר עליו ולקח מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המזבח סביב
והזה מן הדם על האצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו מטמאות בני
ישראל וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד והמזבח והקריב את
השעיר החי והסמיך אהרן את שתי ידיו על ראש השעיר החי והתודה
עליו את כל עונות בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם ונתן
אותם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המדברה והנשא השעיר
עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה ושלח את השעיר במדבר ובא אהרן
אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש והניחם
שם ורחץ את בשרו במים במקום קדש ולבש את בגדיו ויצא וגו׳ ושרף
את הפר ואת השעיר ואת הבגדים ואת עורם ואת פרשם באש ובא
אחרי כן אל המחנה וכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים ואחר יבא אל
המחנה וגו׳ ואת כל עון בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם
ונתן אותם על

אבה

אבה בני לקח מוסרי ואל תטוש תורת אמך
כי היא לראשך לוית חן וכענקים לגרגרותיך
בני אם יפתוך חטאים אל תאבה להם
אם יאמרו לכה אתנו נארבה לדם נצפנה לשוא חנם
כי דרכם לרע ירוצו וימהרו לשפוך דם
כי הם לדמיהם יארבו יצפנו לנפשותם
כן ארחות כל בוצע בצע את נפש בעליו יקח
חכמות בחוץ תרנין ברחובות תתן קולה
בראש המיות תקרא בפתח שערים באיר אמריה
עד מתי פתאים תאהבו פתי ולצון לצון חמדו להם
ואכלו מפרי דרכם ומזמותם ישבעו
כי משובת פתאים תהרגם ושלות כסילים תאבדם
ושמע לי ישכן בטח ושאנן מפחד רעה
אם תקח אמרי ומצותי תצפן אתך
להטות לחכמה אזנך תט לבך להתבונן
כי אם לבינה תקרא לתבונה תתן קולך
אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה
אז תבין יראת יי' ודעת אלהים תמצא
כי יי' יתן חכמה מפיו דעת ותבונה
ויצפן לישרים תושיה מגן להולכי תם
לנצר ארחות משפט ודרך חסידיו ישמר
אז תבין צדק ומשפט ומישרים כל מעגל טוב
כי תבוא חכמה בלבך ודעת לנפשך תיפה
מזמה תשמר עליך תבונה תנצרך
להצילך מדרך רע מאיש מדבר תהפכות
מעזבים ארחות ישר ללכת בדרכי חשך
השמחים לעשות רע יגילו בתהפכות רע
אשר ארחותיהם עקשים ונלוזים במעגלותם
להצילך מאשה זרה נכריה אמריה החליקה
אשר אלוף נעוריה ואת ברית אלהיה שכחה
כי שחה אל מות ביתה אל רפאים מעגלותיה
כל באיה לא ישובון ולא ישיגו ארחות חיים
למען תלך בדרך טובים ואורחות צדיקים תשמר
כי ישרים ישכנו ארץ ותמימים יותרו בה
ורשעים מארץ יכרתון ובוגדים ינחשו ממנה
בני תורתי אל תשכח ומצותי יצר לבך
כי ארך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך
חסד ואמת אל יעזבוך קשרם על גרגרותיך
כתבם על לוח לבך ומצא חן ושכל טוב
בטח אל יי' בכל לבך ואל בינתך אל תשען
בכל דרכיך דעהו והוא יישר אורחותיך
אל תהי חכם בעיניך יראת יי' וסור מרע
רפאות תהי לשרך ושקוי לעצמותיך
כבד את יי' מהונך ומראשית כל תבואתך
ותמלאנה אסמיך שבע ותירוש יקבך יפרוץ
מוסר שדי בני אל תמאס ואל תקוץ בתוכחתו
כי את אשר יאהב יי' יוכיח וכאב את בן ירצה
אשרי אדם מצא חכמה ואדם יפיק תבונה
כי טובה סחרה מסחר כסף ומחרוץ תבואתה
יקרה היא מפנינים וכל חפציך לא יישרו בה
ארך ימים בימינה בשמאלה עושר וכבוד
דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום
עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר
יי' בחכמה יסד ארץ כונן שמים בתבונה
בדעתו תהומות נבקעו ושחקים יערפו טל
בני אל יליזו מעיניך נצור תושיה ומזמה
ותהי חיים לנפשך וחן לגרגרותיך
אז תלך לבטח דרכך ורגלך לא תגוף
אם תשכב לא תפחד ושכבת ועריבה מתוקה
אל תירא מפחד פתאם ומשואת רשעים כי תבוא
כי יי' יהיה בכסלך ושמר רגלך מלכוד
אל תמנע טוב מבעליו בהיות לאל ידך עשות
אל תאמר לרעך לך ושוב ומחר אתן ויש אתך
אל תרע על רעך רעה וישב בטח אתך
אל תריב עם אדם חנם אם לא גמלך רעה
אל תקנא באיש חמס ואל תבחר בכל דרכיו
כי תועבת יי' נלוז וסודו את ישרים
מאלת יי' בבית רשע ונוה צדיקים יברך
אם לליצים הוא יליץ ולענוים יתן חן
כבוד חכמים ינחלו וכסילים מרים קלון
שמעו בנים מוסר אב והקשיבו לדעת בינה
כי לקח טוב נתן לכם תורתי אל תעזובו
כי בן הייתי לאבי רך ויחיד לפני אמי
ויורני ויאמר לי יתמך דברי לבך
קנה חכמה קנה בינה אל תשכח ואל תט מאמרי פי
אל תעזבה ותשמרך אהבה ותצרך
ראשית חכמה קנה חכמה ובכל קנינך קנה בינה
סלסלה ותרממך כי תחבקנה תכבדך
תתן לראשך לוית חן עטרת תפארת תמגנך
שמע בני וקח אמרי ותרבינה לך שנות חיים
דרך חכמה הורתיך נחתיך במעגלי צדק
בלכתך לא יצר צעדך וכי תרוץ לא תכשל
החזק במוסר אל תרף נצרה כי היא חייך
אל בארח רשעים אל תבא ואל תאשר בדרך רעים
פרש ממנה עבור בה שוה מעליו ועבור
כי לא ישנו אם לא ישנו ונגעה שנתם אם לא יכשילו
כי לחם רשעה יאכלו ויין חמסים ישתו
ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום
דרך רשעים כאפלה לא ידעו במה יכשלו
בני לדברי הקשיבה לאמרי הטה אזנך
אל יסורו מעיניך שמרם בתוך לבך
כי חיים הם למוצאיהם ולכל בשרו מרפא
מכל משמר נצר לבך כי ממנו תוצאות חיים
הסר מעליך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך
עיניך לנכח יביטו ועפעפיך ישרו נגדך
פלס מעגל רגליך וכל דרכיך יכונו
אל תט ימין ושמאל הסר רגלך מרע
בני הקשיבה לחכמתי לתבונתי הט אזנך
למען תשמור מזמות ודעת שפתיך ינצרו
כי נופת תטופנה שפתי זרה וחלק מיין מרחיקות
ואחריתה מרה כלענה חדה כחרב פיפיות
רגליה יורדות מות צעדיה בשאול תתמכנה
פן תתן לאחרים הודך ושנותיך לאכזרי
פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי
ונאנחת באחריתך בכלות בשרך ושארך
ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחות לא נתנה לבי
ולא שמעתי בקול מוריי ולמלמדי לא הטיתי אזני
כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה
שתה מימי בורך ונוזלים מתוך בארך
אל יפוצו מעיינותיך חוצה בשוקים פלגי מים
יהיו לך לבדך ואל לזרים אתך
יהי מקורך ברוך ושמח את אשת נעוריך
אהבת חן ויעלת חמודות דדיה ירווך בכל עת
בתמיד תשגה באהבתה ותרוץ בחיקה
למה תשגה בני בזרה ותחבק חיק נכריה
כי נגד עיני יי' דרכי ומכל מעגלותיו יפלס
עונותיו ילכדו את רשע ובחבלי חטאתו יתמך
הוא ימות בלי מוסר וברוב אולתו יתעה
עתה בנים שמעו לי ואל תסורו מאמרי פי
הרחק מעליה דרכך ואל תקרב אל פתח ביתה
פן תתן לאחרים הודך ושנותיך לאכזרי
פן ישבעו זרים כחך ועצביך בבית נכרי
ונאנחת באחריתך בכלות בשרך ושארך
ואמרת איך שנאתי מוסר ותוכחות לא נתנה לבי
ולא שמעתי בקול מוריי ולמלמדי לא הטיתי אזני
כמעט הייתי בכל רע בתוך קהל ועדה
שתה מימי בורך ונוזלים מתוך בארך
אל יפוצו מעיינותיך חוצה בשוקים פלגי מים
יהיו לך לבדך ואל לזרים אתך
יהי מקורך ברוך ושמח את אשת נעוריך
אהבת חן ויעלת חמודות דדיה ירווך בכל עת
בתמיד תשגה באהבתה ותרוץ בחיקה
למה תשגה בני בזרה ותחבק חיק נכריה
כי נגד עיני יי' דרכי ומכל מעגלותיו יפלס
עונותיו ילכדו את רשע ובחבלי חטאתו יתמך
הוא ימות בלי מוסר וברוב אולתו יתעה

אבה

ואבה לשוב אל ביתי ואל מקומי ואל ארצי ומולדתי ואל
אשר לי שם ואל אשר לי בו ושם אבי ואמי ואל אשר
אהבתי מנעורי ואל אשר נפשי חשקה בו ואל אשר
אהבתי ואל אשר נפשי חשקה בו ואל אשר
אהבתי ואל אשר נפשי חשקה בו ואל אשר
אהבת

בְּמִשְׁפַּט מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֵת כָּל הַצָּבָא הַזֶּה׃ וַיְהִי בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּקְדוּ הַלְוִיִּם וַיְכַבְּסוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו וַיָּנִיפֵם אַהֲרֹן תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה וַיְכַפֵּר עֲלֵיהֶם אַהֲרֹן לְטַהֲרָם׃ וְאַחֲרֵי כֵן בָּאוּ הַלְוִיִּם לַעֲבֹד אֶת אֹהֶל מוֹעֵד לִפְנֵי אַהֲרֹן וְלִפְנֵי בָנָיו כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה עַל הַלְוִיִּם כֵּן עָשׂוּ לָהֶם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר זֹאת אֲשֶׁר לַלְוִיִּם מִבֶּן חָמֵשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה וָמַעְלָה יָבוֹא לִצְבֹא צָבָא בַּעֲבֹדַת אֹהֶל מוֹעֵד׃ וּמִבֶּן חֲמִשִּׁים שָׁנָה יָשׁוּב מִצְּבָא הָעֲבֹדָה וְלֹא יַעֲבֹד עוֹד׃ וְשֵׁרֵת אֶת אֶחָיו בְּאֹהֶל מוֹעֵד לִשְׁמֹר מִשְׁמֶרֶת וַעֲבֹדָה לֹא יַעֲבֹד כָּכָה תַּעֲשֶׂה לַלְוִיִּם בְּמִשְׁמְרֹתָם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תַעַבְרוּ אֶת הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן׃ וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאִבַּדְתֶּם אֶת כָּל מַשְׂכִּיֹּתָם וְאֶת כָּל צַלְמֵי מַסֵּכֹתָם תְּאַבֵּדוּ וְאֵת כָּל בָּמוֹתָם תַּשְׁמִידוּ׃ וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ וִישַׁבְתֶּם בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ לָרֶשֶׁת אֹתָהּ׃ וְהִתְנַחַלְתֶּם אֶת הָאָרֶץ בְּגוֹרָל לְמִשְׁפְּחֹתֵיכֶם לָרַב תַּרְבּוּ אֶת נַחֲלָתוֹ וְלַמְעַט תַּמְעִיט אֶת נַחֲלָתוֹ אֶל אֲשֶׁר יֵצֵא לוֹ גוֹרָלוֹ שָׁם יִהְיֶה לוֹ לְמַטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחָלוּ׃ וְאִם לֹא תוֹרִישׁוּ אֶת יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהָיָה אֲשֶׁר תּוֹתִירוּ מֵהֶם לְשִׂכִּים בְּעֵינֵיכֶם וְלִצְנִנִים בְּצִדֵּיכֶם וְצָרְרוּ אֶתְכֶם עַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בָּהּ׃ וְהָיָה כַּאֲשֶׁר דִּמִּיתִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם אֶעֱשֶׂה לָכֶם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם בָּאִים אֶל אֶרֶץ כְּנָעַן זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּפֹּל לָכֶם בְּנַחֲלָה אֶרֶץ כְּנָעַן לִגְבֻלֹתֶיהָ׃ וְהָיָה לָכֶם פְּאַת נֶגֶב מִמִּדְבַּר צִן עַל יְדֵי אֱדוֹם וְהָיָה לָכֶם גְּבוּל נֶגֶב מִקְצֵה יָם הַמֶּלַח קֵדְמָה׃ וְנָסַב לָכֶם הַגְּבוּל מִנֶּגֶב לְמַעֲלֵה עַקְרַבִּים וְעָבַר צִנָה וְהָיוּ תֹּצְאֹתָיו מִנֶּגֶב לְקָדֵשׁ בַּרְנֵעַ וְיָצָא חֲצַר אַדָּר וְעָבַר עַצְמוֹנָה׃ וְנָסַב הַגְּבוּל מֵעַצְמוֹן נַחְלָה מִצְרַיִם וְהָיוּ תֹּצְאֹתָיו הַיָּמָּה׃ וּגְבוּל יָם וְהָיָה לָכֶם הַיָּם הַגָּדוֹל וּגְבוּל זֶה יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל יָם׃ וְזֶה יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן מִן הַיָּם הַגָּדוֹל תְּתָאֲרוּ לָכֶם הֹר הָהָר׃ מֵהֹר הָהָר תְּתָאֲרוּ לְבֹא חֲמָת וְהָיוּ תֹּצְאֹת הַגְּבוּל צְדָדָה׃ וְיָצָא הַגְּבוּל זִפְרֹנָה וְהָיוּ תֹּצְאֹתָיו חֲצַר עֵינָן זֶה יִהְיֶה לָכֶם גְּבוּל צָפוֹן׃ וְהִתְאַרְתֶּם לָכֶם לִגְבוּל קֶדֶם מֵחֲצַר עֵינָן שְׁפָמָה׃ וְיָרַד הַגְּבוּל מִן שְׁפָם רִבְלָתָה מִקֶּדֶם לָעָיִן וְיָרַד הַגְּבוּל וְנָגַע עַל כֶּתֶף יָם כִּנֶּרֶת קֵדְמָה׃ וְיָרַד הַגְּבוּל הַיַּרְדֵּנָה וְהָיוּ תֹּצְאֹתָיו יָם הַמֶּלַח זֹאת הָאָרֶץ לִגְבֻלֹתֶיהָ סָבִיב׃ וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּתְנַחֲלוּ אֹתָהּ בְּגוֹרָל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לָתֵת לְתִשְׁעַת הַמַּטֹּת וַחֲצִי הַמַּטֶּה׃ כִּי לָקְחוּ מַטֵּה בְנֵי הָרְאוּבֵנִי לְבֵית אֲבֹתָם וּמַטֵּה בְנֵי הַגָּדִי לְבֵית אֲבֹתָם וַחֲצִי מַטֵּה מְנַשֶּׁה לָקְחוּ נַחֲלָתָם׃ שְׁנֵי הַמַּטּוֹת וַחֲצִי הַמַּטֶּה לָקְחוּ נַחֲלָתָם מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן יְרֵחוֹ קֵדְמָה מִזְרָחָה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ אֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר יִנְחֲלוּ לָכֶם אֶת הָאָרֶץ אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן׃ וְנָשִׂיא אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמַּטֶּה תִּקְחוּ לְנַחֵל אֶת הָאָרֶץ׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לְמַטֵּה יְהוּדָה כָּלֵב בֶּן יְפֻנֶּה׃ לְמַטֵּה בְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁמוּאֵל בֶּן עַמִּיהוּד׃ לְמַטֵּה בִנְיָמִן אֱלִידָד בֶּן כִּסְלֹן׃ לִבְנֵי דָן נָשִׂיא אֶחָד בֻּקִּי בֶן יָגְלִי׃ לִבְנֵי יוֹסֵף לְמַטֵּה בְנֵי מְנַשֶּׁה נָשִׂיא אֶחָד חַנִּיאֵל בֶּן אֵפֹד׃ וְנָשִׂיא אֶחָד נָשִׂיא אֶחָד מִמַּטֶּה תִּקְחוּ לְנַחֵל אֶת הָאָרֶץ׃ וְאֵלֶּה שְׁמוֹת הָאֲנָשִׁים לְמַטֵּה בְנֵי אֶפְרַיִם נָשִׂיא אֶחָד קְמוּאֵל בֶּן שִׁפְטָן׃ לְמַטֵּה בְנֵי זְבוּלֻן נָשִׂיא אֶחָד אֱלִיצָפָן בֶּן פַּרְנָךְ׃ לִבְנֵי יִשָּׂשכָר נָשִׂיא אֶחָד פַּלְטִיאֵל בֶּן עַזָּן׃ לְמַטֵּה בְנֵי אָשֵׁר נָשִׂיא אֶחָד אֲחִיהוּד בֶּן שְׁלֹמִי׃ לִבְנֵי נַפְתָּלִי נָשִׂיא אֶחָד פְּדַהְאֵל בֶּן עַמִּיהוּד׃ אֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה לְנַחֵל אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֶרֶץ כְּנָעַן׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר׃ צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִתְּנוּ מִנַּחֲלַת אֲחֻזָּתָם לַלְוִיִּם עָרִים לָשָׁבֶת וּמִגְרָשׁ לֶעָרִים סְבִיבֹתֵיהֶם תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם׃ וְהָיוּ הֶעָרִים לָהֶם לָשָׁבֶת וּמִגְרְשֵׁיהֶן יִהְיוּ לִבְהֶמְתָּם וְלִרְכֻשָׁם וּלְכָל חַיָּתָם׃ וּמִגְרְשֵׁי הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם מֵחוֹמַת הָעִיר וָחוּצָה אֶלֶף אַמָּה סָבִיב׃ וּמַדִּתֶּם מִחוּץ לָעִיר אֶת פְּאַת קֵדְמָה אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֶת פְּאַת נֶגֶב אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֶת פְּאַת יָם אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְאֶת פְּאַת צָפוֹן אַלְפַּיִם בָּאַמָּה וְהָעִיר בַּתָּוֶךְ זֶה יִהְיֶה לָהֶם מִגְרְשֵׁי הֶעָרִים׃ וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אֵת שֵׁשׁ עָרֵי הַמִּקְלָט אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לָנֻס שָׁמָּה לָרֹצֵחַ וְעַל אֵלֶּה תִּתְּנוּ אַרְבָּעִים וּשְׁתַּיִם עִיר׃ כָּל הֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַלְוִיִּם אַרְבָּעִים וּשְׁמֹנֶה עִיר אֹתָן וְאֶת מִגְרְשֵׁיהֶן׃ וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתְּנוּ מֵאֲחֻזַּת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֵת הָרַב תַּרְבּוּ וּמֵאֵת הַמְעַט תַּמְעִיטוּ אִישׁ כְּפִי נַחֲלָתוֹ אֲשֶׁר יִנְחֲלוּ יִתֵּן מֵעָרָיו לַלְוִיִּם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן׃ וְהִקְרִיתֶם לָכֶם עָרִים עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם וְנָס שָׁמָּה רֹצֵחַ מַכֵּה נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ וְהָיוּ לָכֶם הֶעָרִים לְמִקְלָט מִגֹּאֵל וְלֹא יָמוּת הָרֹצֵחַ עַד עָמְדוֹ לִפְנֵי הָעֵדָה לַמִּשְׁפָּט׃ וְהֶעָרִים אֲשֶׁר תִּתֵּנוּ שֵׁשׁ עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה לָכֶם׃ שָׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ מֵעֵבֶר לַיַּרְדֵּן וְשָׁלֹשׁ הֶעָרִים תִּתְּנוּ בְּאֶרֶץ כְּנָעַן עָרֵי מִקְלָט תִּהְיֶינָה׃ לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלַגֵּר וְלַתּוֹשָׁב בְּתוֹכָם תִּהְיֶינָה שֵׁשׁ הֶעָרִים הָאֵלֶּה לְמִקְלָט לָנוּס שָׁמָּה כָּל מַכֵּה נֶפֶשׁ בִּשְׁגָגָה׃ וְאִם בִּכְלִי בַרְזֶל הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ וְאִם בְּאֶבֶן יָד אֲשֶׁר יָמוּת בָּהּ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ אוֹ בִכְלִי עֵץ יָד אֲשֶׁר יָמוּת בּוֹ הִכָּהוּ וַיָּמֹת רֹצֵחַ הוּא מוֹת יוּמַת הָרֹצֵחַ׃ גֹּאֵל הַדָּם הוּא יָמִית אֶת הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ בוֹ הוּא יְמִיתֶנּוּ׃ וְאִם בְּשִׂנְאָה יֶהְדֳּפֶנּוּ אוֹ הִשְׁלִיךְ עָלָיו בְּצָדִיָּה וַיָּמֹת׃ אוֹ בְאֵיבָה הִכָּהוּ בְיָדוֹ וַיָּמֹת מוֹת יוּמַת הַמַּכֶּה רֹצֵחַ הוּא גֹּאֵל הַדָּם יָמִית אֶת הָרֹצֵחַ בְּפִגְעוֹ בוֹ׃ וְאִם בְּפֶתַע בְּלֹא אֵיבָה הֲדָפוֹ אוֹ הִשְׁלִיךְ עָלָיו כָּל כְּלִי בְּלֹא צְדִיָּה׃ אוֹ כָּל אֶבֶן אֲשֶׁר יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוֹת וַיַּפֵּל עָלָיו וַיָּמֹת וְהוּא לֹא אוֹיֵב לוֹ וְלֹא מְבַקֵּשׁ רָעָתוֹ׃ וְשָׁפְטוּ הָעֵדָה בֵּין הַמַּכֶּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמִּשְׁפָּטִים הָאֵלֶּה׃ וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת הָרֹצֵחַ מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם וְהֵשִׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר נָס שָׁמָּה וְיָשַׁב בָּהּ עַד מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל אֲשֶׁר מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ׃ וְאִם יָצוֹא יֵצֵא הָרֹצֵחַ אֶת גְּבוּל עִיר מִקְלָטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה׃ וּמָצָא אֹתוֹ גֹּאֵל הַדָּם מִחוּץ לִגְבוּל עִיר מִקְלָטוֹ וְרָצַח גֹּאֵל הַדָּם אֶת הָרֹצֵחַ אֵין לוֹ דָּם׃ כִּי בְעִיר מִקְלָטוֹ יֵשֵׁב עַד מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל יָשׁוּב הָרֹצֵחַ אֶל אֶרֶץ אֲחֻזָּתוֹ׃ וְהָיוּ אֵלֶּה לָכֶם לְחֻקַּת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ כָּל מַכֵּה נֶפֶשׁ לְפִי עֵדִים יִרְצַח אֶת הָרֹצֵחַ וְעֵד אֶחָד לֹא יַעֲנֶה בְנֶפֶשׁ לָמוּת׃ וְלֹא תִקְחוּ כֹפֶר לְנֶפֶשׁ רוֹצֵחַ אֲשֶׁר הוּא רָשָׁע לָמוֹת כִּי מוֹת יוּמָת׃ וְלֹא תִקְחוּ כֹפֶר לָנוּס אֶל עִיר מִקְלָטוֹ לָשׁוּב לָשֶׁבֶת בָּאָרֶץ עַד מוֹת הַכֹּהֵן׃ וְלֹא תַחֲנִיפוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יַחֲנִיף אֶת הָאָרֶץ וְלָאָרֶץ לֹא יְכֻפַּר לַדָּם אֲשֶׁר שֻׁפַךְ בָּהּ כִּי אִם בְּדַם שֹׁפְכוֹ׃ וְלֹא תְטַמֵּא אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יוֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיִּגְּשׁוּ רָאשֵׁי אָבוֹת מִשְׁפַּחַת בְּנֵי גִלְעָד בֶּן מָכִיר בֶּן מְנַשֶּׁה מִמִּשְׁפְּחוֹת בְּנֵי יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי הַנְּשִׂאִים רָאשֵׁי אָבוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיֹּאמְרוּ אֲדֹנִי צִוָּה אֶת יְהוָה לָתֵת אֶת הָאָרֶץ בְּגוֹרָל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצַוֹּת יְהוָה אֶת אֲדֹנִי לָתֵת אֶת נַחֲלַת צְלָפְחָד אָחִינוּ לִבְנוֹתָיו׃ וְהָיוּ לְאֶחָד מִבְנֵי שִׁבְטֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְנָשִׁים וְנִגְרְעָה נַחֲלָתָן מִנַּחֲלַת אֲבוֹתֵינוּ וְנוֹסַף עַל נַחֲלַת הַמַּטֶּה אֲשֶׁר יִהְיוּ לָהֶם וּמִגּוֹרָל נַחֲלָתֵנוּ יִגָּרַע׃ וְאִם יִהְיֶה לַיֹּבֵל לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנוֹסְפָה נַחֲלָתָן עַל נַחֲלַת הַמַּטֶּה אֲשֶׁר יִהְיוּ לָהֶם וּמִנַּחֲלַת מַטֵּה אֲבוֹתֵינוּ יִגָּרַע נַחֲלָתָן׃ וַיְצַו מֹשֶׁה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל פִּי יְהוָה לֵאמֹר כֵּן מַטֵּה בְנֵי יוֹסֵף דֹּבְרִים׃ זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה לִבְנוֹת צְלָפְחָד לֵאמֹר לַטּוֹב בְּעֵינֵיהֶם תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים אַךְ לְמִשְׁפַּחַת מַטֵּה אֲבִיהֶן תִּהְיֶינָה לְנָשִׁים׃ לֹא תִסֹּב נַחֲלָה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמַּטֶּה לְמַטֶּה כִּי אִישׁ בְּנַחֲלַת מַטֵּה אֲבֹתָיו יִדְבְּקוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכָל בַּת יֹרֶשֶׁת נַחֲלָה מִמַּטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְאִישׁ מִמִּשְׁפַּחַת מַטֵּה אָבִיהָ תִּהְיֶה לְאִשָּׁה לְמַעַן יִירְשׁוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ נַחֲלַת אֲבֹתָיו׃ וְלֹא תִסֹּב נַחֲלָה מִמַּטֶּה לְמַטֶּה אַחֵר כִּי אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מַטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנוֹת צְלָפְחָד׃ וַתִּהְיֶינָה מַחְלָה תִרְצָה וְחָגְלָה וּמִלְכָּה וְנֹעָה בְּנוֹת צְלָפְחָד לִבְנֵי דֹדֵיהֶן לְנָשִׁים׃ מִמִּשְׁפְּחוֹת בְּנֵי מְנַשֶּׁה בֶן יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וַתְּהִי נַחֲלָתָן עַל מַטֵּה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן׃ אֵלֶּה הַמִּצְוֹת וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ׃

פְּעָמַיִךְ הֵיטִיבִי שְׁחוֹת בְּמוֹ שֶׁחוֹת עֲלֵי בְּהֵרוֹתָם עִוְּרִי רֵעוּתָם ר
עַל וּה פֶּסֶל נְעוּל נְעוּמִים וְשָׁמוּ לִי וְאַהֲבְכֶם בְּכָל וְאַתֶּם מִן מֵלֶךְ אֵימָם
עִוְּרִיתִי תֵּת פְּרוּר וַעֲלָה וַעֲשֵׂר מַעֲלוֹת כְּעֵלָה עִוְּרִי עֲלֵיהָ
אֵשֶׁה אֲהֲבָה וַיְהִי וַעֲמֹק מִם מְרוֹן מַעֲלָה אֲשֶׁר יִשְׂרֵאל נִירוֹ
עַל מִלָּה אֶשְׁלְחֵנּוּ בְּחוּפּוֹתֵיהֶם וְהַקְרִילוּ שְׁמוֹן גְּרוּפּוֹתֵיהֶם פָּנִים עֲלֵיכֶם פִּיהֶם
שֵׁבָט מֶשֶׁךְ שָׁמוּ מְשִׁיבֵי רְרוּפִים עֲלֵי מְשָׁרִים לְעוֹלְלֵי וְהַכְּשׁוּרִים "
סְרוּ שָׁמוּ שָׁוְא מְמֻשְׁמָר בְּהִתְּכָּ בְּרוּחַ שָׁמִיר סְרוּ וְמֻמוּם תְּשַׁמֵּר
סֶלְעִי שָׁמַע לְכֶם וּמְשִׁיחָכֶם וּמְצַמְצֵם חֲלֵב וּמְשִׁיחָכֶם סְבִיב בְּתוֹ
וְלֹא סְרוּ לְמִטָּה לְרוּב סְגוּלִים וְהַשְׁחֵט בְּגוּלִים כְּמֵי וְאַבְרְתֶּם בְּגוּלִים "
נְרוּ נָטוּ בְּמוֹ־מְוֹרִיכֶם רְשָׁעִים מְפִילִים בְּמַמְטְמוֹרֵי נָטוּ פְּשָׁטוּ רְמִיכֶם
עֲבוּרֵיכֶם עֲנִיבֵי לְרוּעַ מְשַׁפְּטִים וּמְסוּרוּ עֲלֵיכֶם מְלֹא וּפְנִים כְּשֵׁם לְבַבְכֶם וְלֹא כְּפִים
מְשֹׁךְ אַעַל פְּרוּכֶיכֶם וַיַּעַב שִׁי אַרְבְּכֶם מְעַפְּשָׁה נְרוּכֵיכֶם
בְּחוּרִים מְעַטּוּ בִּי לְתֵרֶב וְשָׁכְחָה הַעֲלָה מִקְרֵב, וְכָשְׁלוּ וַיִּשׁ בְּמוּתוֹ סְפָאַת חֵרֶב "
מְמַטְמוֹנֵי מִשְׁ־וּמֵי וְלִנְטֹ מְעַרְמֵי כְּמֵי מְעַרְמֵי מְעַרְמֵי וְהוּ יְהוּמֵי "
מָה מְאֹתֶיךָ מְאֹסָה מְלֵהֲרָה שָׁם בֵּיר מְרִיב וּמְסַתְּרָה מִפֶּי עֲלֵיהֶן לֹא הָיְתָה ,
מְמֵרִים מְלָה פְּתַב בְּמוֹ־ קִיצֵם וְהֵי מִי וּה וְאַחֲרֵי וְהִי
שָׂרִים לְכוּרִים הַיְּרִים מְשַׁחֲרֵי שָׁם פְּמֻנֵּי הַשְׁמֵרִים לְהַעֲלִיל וְהַמְשַׁמְּרִים "
לוּ לְמַעַן פֶּן לְמַעַן קְרוּבֵי וְנֵיל מְשַׁחֲרֵי הַרְבֵּי מְרִבִּים לְהַעֲלוֹת מְרִם בְּרִיבִי
לוּ וּמְלֵכָם לְמַעֲנִי גְּרוּלִי עַל בְּנֵי הַשְׁבִּיר גְּלוּלִי לְהַכְעִיס הַעֲלִיל
מְעַט יִשְׁמַע בְּחֶרֶשׁ בְּחֶרֶשׁ שָׁמַע בְּכָל שָׁעָה מְזַמְּרוֹתֵיהֶם מְשַׁמְּעָה כָּל יְמֵי הַשְּׁמָעָה "
כְּלֵי בְּמַשְׂא וַהֲפִיכֵם לְהֶבֶל שָׁשָׁה מְמֻרֵי בֵּיבִי כִּי לוּ אַתָּה מְלֵבֵב ,
כְּלֵי בְּמוֹשָׁט כִּי בִי עֲלֵיכֶם וְעַל הָרָעָה הוּא טָעַם כִּי מִם הַעֲנָה וְנִרְאָה
כְּלֵי כָּבוֹד הַמְּרִיעַ הַיְּכָלָה וְיִשְׂרָאֵל מְעֻלְמָלִים חֵסֶר כְּלֵה כִּי לוּ יִוָּתֵן לְמַעֲלֵה
שְׁמַע יִשָּׂא כְּמֵרֹשׁ בְּקֶרֶב שְׁמַע בְּמֵרִיב וְנִשְׁמַע מִן הָרִיבָה הַמְּרִיבִי "
יְדֵי יִכְבֵּי שָׁתוּ בִּי מְתוּ וְנִשְׁבַּעְתִּי בְּרַע שֵׁרִי וְנֵתֶן לְמַפֵּלְתִּי לְהִי ש
יְדֵי יְרֵה מְרִיבֵי סְרוּרִים וְנִשְׁבַּעְתִּי בָּם מְרוּם יְשֵׁב בְּרוּר וְיִהְיֶה

אזכרה

לזכרון עולם יהיה צדיק . מפחד שמועה רעה לא יירא

אלה אזכרה נא לפני אלהים ואתפכה נפשי כי אעברה בסך אדדם בית אלהים בקול רנה ותודה המון חוגג

אך אלהים יפדה נפשי מיד שאול כי יקחני סלה

אשר שם שלם עבדיהם אשר לא נתנם לכלמה לעיני אויביהם ויעמדו לפניהם בעת צרתם

אשר בחר בהם ה׳ ויקרבם אליו לשכן חצריו נשבעו בטוב ביתו קדש היכלו

אשר בכל מקום ממשלתו ברכו את ה׳ מהללו ציון לאלהיך

אשר הלכו בדרכי ה׳ ולא סרו מאחרי אלהיהם

אשר הלכו תמים ועשו צדקות ומשפטים

אשר הלכו תמים ופעלו צדק ודברו אמת בלבבם

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם לעשות

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם לעשות כן

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם לעשות כן ולא

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם לעשות כן ולא סרו

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם לעשות כן ולא סרו ימין

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם לעשות כן ולא סרו ימין ושמאל

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם לעשות כן ולא סרו ימין ושמאל מכל

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם לעשות כן ולא סרו ימין ושמאל מכל הדרך

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם לעשות כן ולא סרו ימין ושמאל מכל הדרך אשר

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם לעשות כן ולא סרו ימין ושמאל מכל הדרך אשר צוה

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם לעשות כן ולא סרו ימין ושמאל מכל הדרך אשר צוה אותם

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם לעשות כן ולא סרו ימין ושמאל מכל הדרך אשר צוה אותם ה׳

אשר הלכו תמים ישרים ויראי אלהים וסרו מרע ועשו טוב ודרשו שלום ורדפוהו ואהבו את ה׳ אלהיהם ושמרו משמרתו ומצותיו וחקיו ומשפטיו ועדותיו וכל אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם לעשות כן ולא סרו ימין ושמאל מכל הדרך אשר צוה אותם ה׳ אלהיהם

מורה מרירה ומיא
סליה ליה מיא לבאר
ואמרה משה אל העם
ויאמר ה׳ אל משה
ויבא עמלק וילחם
ויאמר משה אל יהושע
ויעש יהושע כאשר
ומשה אהרן וחור
ויהי משה כבד ידים
ויבן משה מזבח
ויאמר ה׳ אל משה
ויבא יתרו חתן
ויאמר יתרו ברוך
ויאמר יתרו עתה
ויהי ממחרת וישב
ויאמר אל משה מדוע
ויאמר משה לחתנו
ויעש משה ככל
ויבא משה ויקרא
ויאמר משה אל העם
ויהי ביום השלישי
וירד ה׳ על הר
ויאמר ה׳ אל משה
ויאמר משה אל ה׳
ויאמר ה׳ אל משה
ויאמר ה׳ אל משה
ויאמר ה׳ אל משה

אהלי

ואהלי משמר
ואהלי משמר
ואהלי משמר

ואהלי משמר
ואהלי משמר
ואהלי משמר

ואהלי משמר
ואהלי משמר
ואהלי משמר

וְאֵלֶּה הַמִּצְוֹת אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינָי

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי תָבֹאוּ אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיְיָ: שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיְיָ שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר: אֶת סְפִיחַ קְצִירְךָ לֹא תִקְצוֹר וְאֶת עִנְּבֵי נְזִירֶךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ: וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ: וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ כָּל תְּבוּאָתָהּ תִּהְיֶה לֶאֱכֹל: וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה: וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל אַרְצְכֶם: וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל יוֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ: יוֹבֵל הַשָּׁנָה הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת נְזִירֶיהָ: כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת תְּבוּאָתָהּ: בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ: וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת אָחִיו: בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵעֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֹּר לָךְ: לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מוֹכֵר לָךְ: וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: וַעֲשִׂיתֶם אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל הָאָרֶץ לָבֶטַח: וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ: וְכִי תֹאמְרוּ מַה נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת תְּבוּאָתֵנוּ: וְצִוִּיתִי אֶת בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁת וְעָשָׂת אֶת הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים: וּזְרַעְתֶּם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם מִן הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁעִת עַד בּוֹא תְבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן: וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי לִי הָאָרֶץ כִּי גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי: וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ: כִּי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וָחַי עִמָּךְ: אַל תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחַי אָחִיךָ עִמָּךְ: אֶת כַּסְפְּךָ לֹא תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית לֹא תִתֵּן אָכְלֶךָ: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת לָכֶם אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים: וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד: כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ: וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל אֻחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב: כִּי עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ מִמְכֶּרֶת עָבֶד: לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ: וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה: וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה: וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לָרֶשֶׁת אֲחֻזָּה לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ: וְכִי תַשִּׂיג יַד גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת גֵּר: אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לוֹ אֶחָד מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ: אוֹ דֹדוֹ אוֹ בֶן דֹּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ מִשְּׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ הָשִׂגָה יָדוֹ וְנִגְאָל: וְחִשַּׁב עִם קֹנֵהוּ מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ: אִם עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים לְפִיהֶן מִכֶּסֶף גְּאֻלָּתוֹ יָשִׁיב מִמְכַּר אָחִיו: וְאִם מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב לוֹ כְּפִי שָׁנָיו כִּשְׂכִיר שָׂנָה בְשָׂנָה יִהְיֶה עִמּוֹ לֹא יִרְדֶּנּוּ בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ: וְאִם לֹא יִגָּאֵל בָּאֵלֶּה וְיָצָא בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ: כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם:

לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִם וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה לֹא תָקִימוּ לָכֶם וְאֶבֶן מַשְׂכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְיָ: אִם בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם: וְנָתַתִּי גִּשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ: וְהַשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת זָרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם: וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וְשָׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם: וּרְדַפְתֶּם אֶת אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב: וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִרְבָּבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לְפָנֶיכֶם לֶחָרֶב: וְשַׁבְתִּי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם: וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ: וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם: וְהִתְהַלַּכְתִּי בְתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהְיוֹת לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטוֹת עֻלְּכֶם וָאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת: וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה: וְאִם בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ וְאִם אֶת מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָי לְהָפְרְכֶם אֶת בְּרִיתִי: אַף אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹּאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בֶּהָלָה אֶת הַשַּׁחֶפֶת וְאֶת הַקַּדַּחַת מְכַלּוֹת עֵינַיִם וְדָאֲבוֹן נָפֶשׁ וְזָרַעְתֶּם לָרִיק זַרְעֲכֶם וְאָכְלוּ אֹיְבֵיכֶם: וְנָתַתִּי פָּנַי בָּכֶם וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם וּנְסְתֶּם וְאֵין רֹדֵף אֲלֵיכֶם: וְאִם עַד אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַפְתִּי לְיַסְּרָה אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם: וְשָׁבַרְתִּי אֶת גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל וְאֶת אַרְצְכֶם כַּנְּחֹשֶׁת: וְכָלְתָה לָרִיק כֹּחֲכֶם וְלֹא תִתֵּן אַרְצְכֶם אֶת יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן אֶת פִּרְיוֹ: וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי וְלֹא אֹבֶה לִשְׁמֹעַ לָכֶם וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם מַכָּה שֶׁבַע כְּחַטֹּאתֵיכֶם: וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכֵּלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת בְּהֶמְתְּכֶם וְהִמְעִיטָה אֶתְכֶם וְנֶחֱרְבוּ דַּרְכֵיכֶם: וְאִם בְּזֹאת לֹא תִוָּסְרוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי: וְהָלַכְתִּי אַף אֲנִי עִמָּכֶם בְּקֶרִי וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם גַּם אֲנִי שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם: וְהֵבֵאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֹקֶמֶת נְקַם בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם אֶל עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דֶבֶר בְּתוֹכְכֶם וְנִתַּתֶּם בְּיַד אוֹיֵב: בְּשִׁבְרִי לָכֶם מַטֵּה לֶחֶם וְאָפוּ עֲשֶׂרֶת נָשִׁים לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהֵשִׁיבוּ לַחְמְכֶם בַּמִּשְׁקָל וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׂבָּעוּ: וְאִם עַד זֹאת לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי: וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת קֶרִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם: וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר בְּנֵיכֶם תֹּאכֵלוּ וּבְשַׂר בְּנוֹתֵיכֶם תֹּאכֵלוּ: וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת בָּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת חַמָּנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת פִּגְרֵיכֶם עַל פִּגְרֵי גִלּוּלֵיכֶם וְגָעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם: וְנָתַתִּי אֶת עָרֵיכֶם חָרְבָּה וְהַשִּׁמֹתִי אֶת מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם: וְהַשַּׁמֹּתִי אֶת הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ: וְאֶתְכֶם אָזָרֶה בַגּוֹיִם וְהַרִיקֹתִי אַחֲרֵיכֶם חָרֶב וְהָיְתָה אַרְצְכֶם שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָּה: אָז תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ כָּל יְמֵי הָשַּׁמָּה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ וְהִרְצְתָה אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ: כָּל יְמֵי הָשַּׁמָּה תִּשְׁבֹּת אֵת אֲשֶׁר לֹא שָׁבְתָה בְּשַׁבְּתֹתֵיכֶם בְּשִׁבְתְּכֶם עָלֶיהָ: וְהַנִּשְׁאָרִים מִכֶּם וְהֵבֵאתִי מֹרֶךְ בִּלְבָבָם בְּאַרְצוֹת אֹיְבֵיהֶם וְרָדַף אוֹתָם קוֹל עָלֶה נִדָּף וְנָסוּ כִּנְסוֹת מִפְּנֵי חָרֶב וְנָפְלוּ וְאֵין רֹדֵף: וְכָשְׁלוּ אִישׁ בְּאָחִיו כְּמִפְנֵי חָרֶב וְאֵין רֹדֵף וְלָכֶם אֵין תְּקוּמָה לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם: וַאֲבַדְתֶּם בַּגּוֹיִם וְאָכְלָה אֶתְכֶם אֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם: וְהַנִּשְׁאָרִים מִכֶּם יִמַּקּוּ בַּעֲוֹנָם בְּאַרְצוֹת אֹיְבֵיכֶם וְאַף בַּעֲוֹנֹת אֲבֹתָם אִתָּם יִמַּקּוּן: וְהִתְוַדּוּ אֶת עֲוֹנָם וְאֶת עֲוֹן אֲבֹתָם בְּמַעְלָם אֲשֶׁר מָעֲלוּ בִי וְגַם אֲשֶׁר הָלְכוּ אִתִּי קֶרִי: וְגַם אֲנִי אֵלֵךְ אִתָּם בְּקֶרִי וְהֵבֵאתִי אוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם אוֹ אָז יִכָּנַע לְבָבָם הֶעָרֵל וְאָז יִרְצּוּ אֶת עֲוֹנָם: וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקוֹב וְאַף אֶת בְּרִיתִי יִצְחָק וְאַף אֶת בְּרִיתִי אַבְרָהָם אֶזְכֹּר וְהָאָרֶץ אֶזְכֹּר: וְהָאָרֶץ תֵּעָזֵב מֵהֶם וְתִרְצֶה אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ בְּהִשָּׁמָה מֵהֶם וְהֵם יִרְצוּ אֶת עֲוֹנָם יַעַן וּבְיַעַן מִשְׁפָּטַי מָאָסוּ וְאֶת חֻקֹּתַי גָּעָלָה נַפְשָׁם: וְגַם זֹאת בִּהְיוֹתָם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיהֶם לֹא מְאַסְתִּים וְלֹא גְעַלְתִּים לְכַלֹּתָם לְהָפֵר בְּרִיתִי אִתָּם כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיהֶם: וְזָכַרְתִּי לָהֶם בְּרִית רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעֵינֵי הַגּוֹיִם לִהְיוֹת לָהֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ: אֵלֶּה הַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים וְהַתּוֹרֹת אֲשֶׁר נָתַן יְיָ בֵּינוֹ וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַר סִינַי בְּיַד מֹשֶׁה:

ויהי ביום ט"ו בחדש

מכה מלכים רב ותשמח ישראל בידו ושר צבא סיסרא נפל ביד אשה

מכה מלכים רב בחרו להם אלהים חדשים אז לחם שערים ולא נראה מגן ורמח בארבעים אלף בישראל

מכה מלכים רב בחרב פיו ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ויתן לישראל את ארצם

מכה מלכים רב בחרב פיו ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ויתן לישראל את ארצם

מכה מלכים רב בחרב פיו ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ויתן לישראל את ארצם

מכה מלכים רב בחרב פיו ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ויתן לישראל את ארצם

מכה מלכים רב בחרב פיו ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ויתן לישראל את ארצם

מכה מלכים רב בחרב פיו ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ויתן לישראל את ארצם

מכה מלכים רב בחרב פיו ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ויתן לישראל את ארצם

מכה מלכים רב בחרב פיו ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ויתן לישראל את ארצם

מכה מלכים רב בחרב פיו ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ויתן לישראל את ארצם

מכה מלכים רב בחרב פיו ובזרוע נטויה ובמוראים גדולים ויתן לישראל את ארצם

השבעה שועצו בבתי בבכי יי
ושתקם שיבאם לכפול בהם

יי על ישראל שיגרה בהם
ויפלו בתוכה כל שונאיהם יי

כי על אלה אני בוכה עיני עיני
ירדה מים כי רחק ממני מנחם

שמו ואויבי גברו בניי שוממים
כי גבר אויב

ציון פרשה ידיה אין מנחם לה
צוה יי ליעקב סביביו צריו

היתה ירושלים לנדה ביניהם
כי אמר יי צדיק הוא

כי אני מריתי את פיהו שמעו נא
כל העמים וראו מכאובי

בתולותי ובחורי הלכו בשבי
קראתי למאהביי המה רמוני

כהני וזקני בעיר גועו
כי בקשו אוכל למו ישיבו

נפשם כי רעו להם
ראה יי כי צר לי מעי

נהפך לבי בקרבי כי מרות מרותי
בחוץ שכלה חרב בבית כמות

כי שמעו נאנחתי אין לי מנחם
כל אויבי שמעו רעתי שישו

כי עשית ויבא יום קראת
והיו כמוני

תבא כל רעתם לפניך ועולל
להם כאשר עוללת לי

על כל פשעי כי רבות אנחותי
ולבי דוי

מים ומשקה לב בהמים על הנסים כי הוא אשר נתן לישראל את הנסים בלילה הזה ליל שמורים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הלילה הזה לה' שמורה לכל בני ישראל לדורותם

מים ומזמן לילה בקול נשמע ילילה על נסתרות כי הוא אשר נתן לישראל את הנסים בלילה הזה ליל שמורים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הלילה הזה לה' שמורה לכל בני ישראל לדורותם

מים ומשפט בהמתם על נסיעתם כי הוא אשר נתן לישראל את הנסים בלילה הזה ליל שמורים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הלילה הזה לה' שמורה לכל בני ישראל לדורותם

מים ומצה ומרור על לקוחי כי הוא אשר נתן לישראל את הנסים בלילה הזה ליל שמורים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הלילה הזה לה' שמורה לכל בני ישראל לדורותם

מים ומטעמים בהמתם על ידידי כי הוא אשר נתן לישראל את הנסים בלילה הזה ליל שמורים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הלילה הזה לה' שמורה לכל בני ישראל לדורותם

מים ומזון ומעות על חסידי

אֵיכָה

אתה הוא אלהינו ואתה הוא אבינו אתה הוא מלכנו ואתה הוא מושיענו
ואתה הוא יגיד ויעיד ואתה הוא יודע כל פעלות עולם ואין אנחנו
נודים לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו שאין אנחנו עזי פנים וקשי
עורף לומר לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו
אבל אנחנו ואבותינו חטאנו עוינו פשענו גזלנו דברנו דופי העוינו
הרשענו זדנו חמסנו יעצנו יעצה רעה כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סרנו
עוינו סררנו עבדנו ומרינו הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו
תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה
צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

אשמנו בגדנו גזלנו דברנו דופי העוינו הרשענו זדנו חמסנו יעצנו
יעצה רעה כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סרנו עוינו סררנו עבדנו ומרינו
הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך
ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
עשית ואנחנו הרשענו

אבדנו בגדנו גזלנו דברנו דופי העוינו הרשענו זדנו חמסנו יעצנו
יעצה רעה כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סרנו עוינו סררנו עבדנו ומרינו
הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך
ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
עשית ואנחנו הרשענו

בגדנו גזלנו דברנו דופי העוינו הרשענו זדנו חמסנו יעצנו יעצה רעה
כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סרנו עוינו סררנו עבדנו ומרינו הקשינו
עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך
הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית
ואנחנו הרשענו

גזלנו דברנו דופי העוינו הרשענו זדנו חמסנו יעצנו יעצה רעה כזבנו
לצנו מרדנו נאצנו סרנו עוינו סררנו עבדנו ומרינו הקשינו עורף
רשענו השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה
ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו
הרשענו

דברנו דופי העוינו הרשענו זדנו חמסנו יעצנו יעצה רעה כזבנו לצנו
מרדנו נאצנו סרנו עוינו סררנו עבדנו ומרינו הקשינו עורף רשענו
השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא
שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

הדופי העוינו הרשענו זדנו חמסנו יעצנו יעצה רעה כזבנו לצנו מרדנו
נאצנו סרנו עוינו סררנו עבדנו ומרינו הקשינו עורף רשענו השחתנו
תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו
ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

העוינו הרשענו זדנו חמסנו יעצנו יעצה רעה כזבנו לצנו מרדנו נאצנו
סרנו עוינו סררנו עבדנו ומרינו הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו
תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה
צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

הרשענו זדנו חמסנו יעצנו יעצה רעה כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סרנו
עוינו סררנו עבדנו ומרינו הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו
תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על
כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

זדנו חמסנו יעצנו יעצה רעה כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סרנו עוינו
סררנו עבדנו ומרינו הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו
תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על
כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

חמסנו יעצנו יעצה רעה כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סרנו עוינו סררנו
עבדנו ומרינו הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו תיעינו
הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא
עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

יעצנו יעצה רעה כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סרנו עוינו סררנו עבדנו
ומרינו הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו
משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו
כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

יעצה רעה כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סרנו עוינו סררנו עבדנו ומרינו
הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך
ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
עשית ואנחנו הרשענו

כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סרנו עוינו סררנו עבדנו ומרינו הקשינו
עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך
הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית
ואנחנו הרשענו

לצנו מרדנו נאצנו סרנו עוינו סררנו עבדנו ומרינו הקשינו עורף
רשענו השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה
ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו
הרשענו

מרדנו נאצנו סרנו עוינו סררנו עבדנו ומרינו הקשינו עורף רשענו
השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא
שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

נאצנו סרנו עוינו סררנו עבדנו ומרינו הקשינו עורף רשענו השחתנו
תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו
ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

סרנו עוינו סררנו עבדנו ומרינו הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו
תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה
צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

עוינו סררנו עבדנו ומרינו הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו
תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על
כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

סררנו עבדנו ומרינו הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו
תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על
כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

עבדנו ומרינו הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו תיעינו
הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא
עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

ומרינו הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו
משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו
כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך
ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
עשית ואנחנו הרשענו

עורף רשענו השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך
הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית
ואנחנו הרשענו

רשענו השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה
ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו
הרשענו

השחתנו תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא
שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

תעבנו תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו
ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה
צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על
כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא
עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו
כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת
עשית ואנחנו הרשענו

הטובה ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית
ואנחנו הרשענו

ולא שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו
הרשענו

שוה לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

לנו ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

ואתה צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

אמת עשית ואנחנו הרשענו

עשית ואנחנו הרשענו

ואנחנו הרשענו

הרשענו

ואתה הוא יגיד ויעיד ואתה הוא יודע כל פעלות עולם ואין אנחנו
נודים לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו שאין אנחנו עזי פנים וקשי
עורף לומר לפניך ה׳ אלהינו ואלהי אבותינו צדיקים אנחנו ולא חטאנו
אבל אנחנו ואבותינו חטאנו עוינו פשענו גזלנו דברנו דופי העוינו
הרשענו זדנו חמסנו יעצנו יעצה רעה כזבנו לצנו מרדנו נאצנו סרנו
עוינו סררנו עבדנו ומרינו הקשינו עורף רשענו השחתנו תעבנו
תעינו תיעינו הסרנו משפטיך ומצותיך הטובה ולא שוה לנו ואתה
צדיק על כל הבא עלינו כי אמת עשית ואנחנו הרשענו

אדלי

שמחו אוהבי ציון · ראשי נמו מחשכה מחזיקי
ירושלים · היו בה משוש כל העולם ·
מיכה אלי כי אם בשמחה ובגילה
תשאו ותובלון לארמנותיה ·
לי אמה ואשא כפי אשר
תמיה לי ואשתה
ושמחה לבבי
ותגל נפשי
בישועתך
כי אמרתי
אף כי
לעולם
אחלי

לְמִי נְאֶה לִשְׁתּוֹת עִם בַּעֲלֵי הַמְּלוּכָה
אֲשֶׁר בְּשָׂרָם כְּשָׂרֵי חֲמוֹרִים
וְזִרְמַת סוּסִים זִרְמָתָם "
לְמִי נָאוֶה לִשְׁתּוֹת עִם בַּעֲלֵי הַמְּלוּכָה
אֲשֶׁר בְּשָׂרָם כְּבְשַׂר נְבָלוֹת
וְדָמָם כְּדַם חֲזִירִים "
לְמִי נָאוֶה לִשְׁתּוֹת עִם בַּעֲלֵי הַמְּלוּכָה
אֲשֶׁר בְּשָׂרָם כְּבְשַׂר שְׁרָצִים
וְדָמָם כְּדַם נְחָשִׁים "
לְמִי נָאוֶה לִשְׁתּוֹת עִם בַּעֲלֵי הַמְּלוּכָה
אֲשֶׁר בְּשָׂרָם כְּבְשַׂר הָאָדָם
וְדָמָם כְּדַם הַבְּהֵמָה

אמרי לי מהיכן אתה אמר לה מבית לחם יהודה אמרה לו
השקני נא מעט מים מכדך ושתה אמר לה אם אין את
מאמינה בי שאני בן בית לחם יהודה לכי ושאלי לאנשי
העיר אם לא כך אמרתי לך ולא עוד אלא שאני מכיר
בכדך שאין בכל העיר כולה כמותו אמרה לו אף אני
מכירה בכדי שאין בכל העיר כולה כמותו ומי הוא
שאמר לך שאני מכיר בכדך שאין בכל העיר כולה
כמותו אמר לה אותו שאמר לך שאני בן בית לחם
יהודה אמרה לו אף אני מאמינה בך שאתה בן בית
לחם יהודה ומי הוא שאמר לך שאני מאמינה בך
שאתה בן בית לחם יהודה אמר לה אותו שאמר לך
שאני מכיר בכדך שאין בכל העיר כולה כמותו אמרה
לו אף אני מכירה בכדי שאין בכל העיר כולה כמותו
ומי הוא שאמר לך שאני מכיר בכדך שאין בכל העיר
כולה כמותו אמר לה אותו שאמר לך שאני מאמינה
בך שאתה בן בית לחם יהודה אמרה לו אף אני
מאמינה בך שאתה בן בית לחם יהודה ומי הוא שאמר
לך שאני מאמינה בך שאתה בן בית לחם יהודה אמר
לה אותו שאמר לך שאני מכיר בכדך שאין בכל העיר
כולה כמותו אמרה לו אף אני מכירה בכדי שאין בכל
העיר כולה כמותו ומי הוא שאמר לך שאני מכיר
בכדך שאין בכל העיר כולה כמותו אמר לה אותו
שאמר לך שאני מאמינה בך שאתה בן בית לחם יהודה
אמרה לו אף אני מאמינה בך שאתה בן בית לחם
יהודה ומי הוא שאמר לך שאני מאמינה בך שאתה בן
בית לחם יהודה אמר לה אותו שאמר לך שאני מכיר
בכדך שאין בכל העיר כולה כמותו אמרה לו אף אני
מכירה בכדי שאין בכל העיר כולה כמותו ומי הוא
שאמר לך שאני מכיר בכדך שאין בכל העיר כולה
כמותו אמר לה אותו שאמר לך שאני מאמינה בך
שאתה בן בית לחם יהודה אמרה לו אף אני מאמינה
בך שאתה בן בית לחם יהודה ומי הוא שאמר לך
שאני מאמינה בך שאתה בן בית לחם יהודה אמר לה

בחיר שמעוני
ואמר אלי אתה עבדי
ישראל אשר בך אתפאר .
ואתפאר בך בעולם הזה
ובעולם הבא .
ואתפאר בך בכל העולמות
שבראתי בעולם הזה ,
ובעולם הבא .
ואתפאר בך בכל הנשמות
שנתתי בגופות ישראל .
ואתפאר בך בכל הנשמות
שעתידות לבוא ,
ואתפאר בך בכל הגופות
שעתידות לבוא .
ואתפאר בך בכל הנשמות
שנתתי בגופות ישראל ,
ואתפאר בך בכל הנשמות
שעתידות לבוא ,
ואתפאר בך בכל הגופות
שעתידות לבוא .
ואתפאר בך בכל הנשמות
שנתתי בגופות ישראל ,
ואתפאר בך בכל הנשמות
שעתידות לבוא ,
ואתפאר בך בכל הגופות
שעתידות לבוא .
ואתפאר בך בכל הנשמות
שנתתי בגופות ישראל ,
ואתפאר בך בכל הנשמות
שעתידות לבוא ,
ואתפאר בך בכל הגופות
שעתידות לבוא .
ואתפאר בך בכל הנשמות
שנתתי בגופות ישראל ,
ואתפאר בך בכל הנשמות
שעתידות לבוא ,
ואתפאר בך בכל הגופות
שעתידות לבוא .
ואתפאר בך בכל הנשמות
שנתתי בגופות ישראל ,
ואתפאר בך בכל הנשמות
שעתידות לבוא ,
ואתפאר בך בכל הגופות
שעתידות לבוא .

אם הפוגה תפשוט מדוכיה הכובעה מיוחס מיוחס מלילי לי
אם הפשפה על רם שמים ופשם כהנים מנחמים מלילי לי
אם הפשפה שם על ווהפשוה פלגים פסוחים מלילי לי
אם הפטפה לפלגה שמים שלפים פעוחים מלילי לי
אם הפטפה פשלה מנחים פעוחים מלילי לי
אם הפטפה פשלה מנחים פעוחים מלילי לי
אם הפטפה פשלה מנח

מא ס מנחמיה ב׳ מה אלכה אל ארמון המלך ואת המשא לא נתתי בפי
מא ק׳ ויקרא ב׳ מה הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריבו על חטאתו
מא ר׳ דברים ב׳ מה תבערו את הרע מקרבכם . ונאמר הבו לאלהינו גדל
מא ש׳ בראשית ב׳ מה ויבן ה׳ אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם
מא ת׳ שמות ב׳ מה ותתצבנה אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו
מב א׳ ישעיה ל׳ מה על כן כה אמר ה׳ אלהי ישראל יען מאסכם את
מב ב׳ שמואל ב׳ מה ויאמר דוד אל אבנר הקמה נא הנערים וישחקו
מב ג׳ דברים ב׳ מה ויסעו מחרבה ויחנו במצפות ויחנו במצפות
מב ד׳ שמות ב׳ מה ותאמר אל בתו לכי בתו ותלך העלמה ותקרא
מב ה׳ ויקרא ב׳ מה ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני
מב ו׳ במדבר ב׳ מה ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן
מב ז׳ יהושע ב׳ מה ויאמר אל אנשי יהודה העלו עלי הנה ונכתה
מב ח׳ שופטים ב׳ מה ויאמר מלאך ה׳ את כל בני ישראל ויבכו כל
מב ט׳ שמואל ב׳ מה ויאמר דוד אל אחיתפל העצה אשר יעץ אחיתפל
מב י׳ מלכים ב׳ מה ויאמר אליהו אל אחזיה כה אמר ה׳ כי אין
מב יא׳ ישעיה ב׳ מה והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה׳
מב יב׳ ירמיה ב׳ מה כי שתים רעות עשה עמי אותי עזבו מקור
מב יג׳ ויקרא ב׳ מה ואם נפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד
מב יד׳ שמות ב׳ מה ויהי בימים הרבים ההם ויאנחו בני ישראל
מב טו׳ במדבר ב׳ מה ויהי ביום כלות משה לדבר אל העם ויתן
מב טז׳ שמות ב׳ מה ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו
מב יז׳ ויקרא ב׳ מה ואם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני
מב יח׳ במדבר ב׳ מה ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן
מב יט׳ שמות ב׳ מה ותאמר אל בתו לכי בתו ותלך העלמה ותקרא
מב כ׳ שופטים ב׳ מה ויאמר מלאך ה׳ את כל בני ישראל ויבכו כל
מב כא׳ שמואל ב׳ מה ויאמר דוד אל אחיתפל העצה אשר יעץ אחיתפל
מב כב׳ מלכים ב׳ מה ויאמר אליהו אל אחזיה כה אמר ה׳ כי אין
מב כג׳ ישעיה ב׳ מה והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה׳
מב כד׳ ירמיה ב׳ מה כי שתים רעות עשה עמי אותי עזבו מקור
מב כה׳ ויקרא ב׳ מה ואם נפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד
מב כו׳ שמות ב׳ מה ויהי בימים הרבים ההם ויאנחו בני ישראל
מב כז׳ במדבר ב׳ מה ויהי ביום כלות משה לדבר אל העם ויתן

אם

מב כח׳ שמות ב׳ אם שמוע תשמע לקולו . ועשית כל אשר אדבר
מב כט׳ ויקרא ב׳ אם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני
מב ל׳ במדבר ב׳ אם ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן
מב לא׳ שמות ב׳ אם ויהי בימים ההם ויגדל משה ויצא אל אחיו
מב לב׳ ויקרא ב׳ אם כל עדת ישראל ישגו ונעלם דבר מעיני
מב לג׳ במדבר ב׳ אם ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן
מב לד׳ שמות ב׳ אם ותאמר אל בתו לכי בתו ותלך העלמה ותקרא
מב לה׳ שופטים ב׳ אם ויאמר מלאך ה׳ את כל בני ישראל ויבכו כל
מב לו׳ שמואל ב׳ אם ויאמר דוד אל אחיתפל העצה אשר יעץ אחיתפל
מב לז׳ מלכים ב׳ אם ויאמר אליהו אל אחזיה כה אמר ה׳ כי אין
מב לח׳ ישעיה ב׳ אם והיה באחרית הימים נכון יהיה הר בית ה׳
מב לט׳ ירמיה ב׳ אם כי שתים רעות עשה עמי אותי עזבו מקור
מב מ׳ ויקרא ב׳ אם ואם נפש כי תחטא ושמעה קול אלה והוא עד
מב מא׳ שמות ב׳ אם ויהי בימים הרבים ההם ויאנחו בני ישראל
מב מב׳ במדבר ב׳ אם ויהי ביום כלות משה לדבר אל העם ויתן

אז בחטאינו

אז בחטאינו נבהלו רשעים, ולמענך נחרפנו כל היום.
נפלאותיך שבחם, ואמונתך מי ישיבם.
כרעו לזולתך, ומעבדיך נקבו.
בחרת לנו, ואהבתנו נקבו, ואחבתך לנו חלק.
אמונתך לנו נאוה, ואחבתך לנו נקבו.
ואנחנו עמך ואחבתך לנו נקבו, ואחבתך לנו נקבו.
ואנחנו עמך ואחבתך לנו נקבו, ואחבתך לנו נקבו.
ואנחנו עמך ואחבתך לנו נקבו, ואחבתך לנו נקבו.
ואנחנו עמך ואחבתך לנו נקבו, ואחבתך לנו נקבו.
ואנחנו עמך ואחבתך לנו נקבו, ואחבתך לנו נקבו.
ואנחנו עמך ואחבתך לנו נקבו, ואחבתך לנו נקבו.
ואנחנו עמך ואחבתך לנו נקבו, ואחבתך לנו נקבו.
ואנחנו עמך ואחבתך לנו נקבו, ואחבתך לנו נקבו.
ואנחנו עמך ואחבתך לנו נקבו, ואחבתך לנו נקבו.
ואנחנו עמך ואחבתך לנו נקבו, ואחבתך לנו נקבו.
ואנחנו עמך ואחבתך לנו נקבו, ואחבתך לנו נקבו.
ואנחנו עמך ואחבתך לנו נקבו, ואחבתך לנו נקבו.
ואנחנו עמך ואחבתך לנו נקבו, ואחבתך לנו נקבו.
ואנחנו עמך ואחבתך לנו נקבו, ואחבתך לנו נקבו.

בְּרָכוֹת מִי שֶׁבֵּרַךְ אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִי שֶׁבֵּרַךְ אֶת אֲבוֹתֵינוּ

בְּשַׁבָּת לְהַגִּיד שֶׁאֵין עֲתִידִין לְהַקְרִיב בּוֹ קָרְבָּנוֹת אֶלָּא מוּסָפִין בִּלְבַד. וְכֵן בְּיוֹם טוֹב

וְיִשְׂמַח־לֵב אֲנָשִׁים הַמְּחַכִּים לְבוֹאוֹ וְיָגִיל לִבָּם הַמְּצַפִּים לִישׁוּעָתוֹ וְיִתְעוֹדֵד נַפְשָׁם הַנִּכְסָפִים לְרֹאוֹת בְּמַלְכוּתוֹ וְיִתְרוֹמְמוּ רוּחָם הַנִּכְלָמִים וְנִכְנָעִים לְפָנָיו וְיִתְקַבְּצוּ כָּל־הַנִּדָּחִים וְהַנִּפְזָרִים וְיִתְאַחֲדוּ כָּל־הַנִּבְדָּלִים וְהַנִּפְרָדִים וְיִתְחַבְּרוּ כָּל־הַנִּתְרַחֲקִים וְהַנִּזְדָּרִים וְיִתְקָרְבוּ כָּל־הַנִּתְעָבִים וְהַנִּמְאָסִים וְיִתְאַחֲדוּ כָּל־הַנִּשְׁנָאִים וְהַנִּמְרָדִים וְיִתְרַחֲמוּ כָּל־הַנִּשְׁפָּלִים וְהַנִּדְכָּאִים וְיִתְנַשְּׂאוּ כָּל־הַנִּבְזִים וְהַנִּמְעָטִים וְיִתְעַלּוּ כָּל־הַנִּמּוֹכִים וְהַנִּפְחָדִים וְיִתְגַּדְּלוּ כָּל־הַנִּקְטָנִים וְהַנִּשְׁפָּלִים וְיִתְחַזְּקוּ כָּל־הַנִּתְרַפִּים וְהַנִּכְשָׁלִים וְיִתְאַמְּצוּ כָּל־הַנִּלְאִים וְהַנִּכְלָאִים וְיִתְעוֹדְדוּ כָּל־הַנִּתְיָאֲשִׁים וְהַנִּתְמוֹגְגִים וְיִתְרַפְּאוּ כָּל־הַנִּכְאָבִים וְהַנִּמְחָצִים וְיִתְעוֹרְרוּ כָּל־הַנִּתְנַמְנְמִים וְהַנִּתְרַדְּמִים וְיִתְחַיּוּ כָּל־הַנִּמְקָקִים וְהַנִּמְסָר

וְהִקְרִיב אֶת שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת דָּמוֹ אֶל מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת דָּמוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת׃ וְכִפֶּר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם׃ וְכָל אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל׃ וְיָצָא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִזָּה עָלָיו מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת הַשָּׂעִיר הֶחָי׃ וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת שְׁתֵּי יָדָו עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה׃ וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנֹתָם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃ וּבָא אַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת בִּגְדֵי הַבַּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם׃ וְרָחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת בְּגָדָיו וְיָצָא וְעָשָׂה אֶת עֹלָתוֹ וְאֶת עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד הָעָם׃ וְאֵת חֵלֶב הַחַטָּאת יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה׃ וְהַשֹּׁלֵחַ אֶת הַשָּׂעִיר לַעֲזָאזֵל יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבוֹא אֶל הַמַּחֲנֶה׃ וְאֶת פַּר הַחַטָּאת וְאֶת שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת עֹרֹתָם וְאֶת בְּשָׂרָם וְאֶת פִּרְשָׁם׃ וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבוֹא אֶל הַמַּחֲנֶה׃ וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ׃ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִוא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִמְשַׁח אֹתוֹ וַאֲשֶׁר יְמַלֵּא אֶת יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ וְכִפֶּר אֶת מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל עַם קָהָל יְכַפֵּר׃ וְזֹאת תִּהְיֶה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃

ואחר כך יאמר הש"ץ קדיש שלם

ערבית

ברכו את ה' המבורך

ברוך ה' המבורך לעולם ועד

ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה ה' צבאות שמו אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד ברוך אתה ה' המעריב ערבים

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן ה' אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסור ממנו לעולם ברוך אתה ה' אוהב עמו ישראל

אמת ואמונה כל זאת וקים עלינו כי הוא ה' אלהינו ואין זולתו ואנחנו ישראל עמו הגואלנו מיד מלכים מלכנו הפודנו מכף כל העריצים האל הנפרע לנו מצרינו והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו העושה גדולות עד אין חקר ונפלאות עד אין מספר השם נתן נפשנו בחיים ולא נתן למוט רגלינו המדריכנו על במתי ארץ והמעבירנו על בטחוניהם ומטביע את רודפינו במצולות ים ורואים בניו גבורתו שבחו והודו לשמו ומלכותו ברצון קבלו עליהם משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה רבה ואמרו כולם

מי כמכה באלים ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא

שירה חדשה שבחוה גאולים על שפת הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו

ה' ימלך לעלם ועד

וצור ישראל קומה בעזרת ישראל ופדה כנאמך יהודה וישראל גואלנו ה' צבאות שמו קדוש ישראל ברוך אתה ה' גאל ישראל

השכיבנו ה' אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוס עלינו סכת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו למען שמך והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר וחרב ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם

ופרוס סכת שלומך עלינו ועל כל עמו בית ישראל ועל ירושלים

ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ובעיניך טוב לברך את עמך בית ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך

ברוך אתה ה' המברך את עמו ישראל בשלום

ויהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי

יהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שלא נחטא עוד ומה שחטאנו לפניך מרק בטובך הרב ומה שפשענו לפניך מחה ברחמיך הרבים ומה שעוינו לפניך כפר בחסדיך הגדולים ומה שחבנו לפניך אל תפן אליו בעונותינו ואל תשגח בחטאתינו ואל תזכור לנו עונות ראשונים ואל תבחן לנו מעשים רעים ואל תשלם לנו גמולי חובות ואל תשב לנו פרעון עונות

ויאמר אתה נתת בי את הנשמה אלהי והיא שפחתך
ויאמר אתה נתת בי את הנשמה אלהי והיא שפחתך
טהורה אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה בי
טהורה אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה בי
כל זמן שהיא בקרבי מודה אני לפניך ה' אלהי
כל זמן שהיא בקרבי מודה אני לפניך ה' אלהי
ואלהי אבותי רבון כל המעשים אדון כל הנשמות
ואלהי אבותי רבון כל המעשים אדון כל הנשמות
ברוך אתה ה' המחזיר נשמות לפגרים מתים
ברוך אתה ה' המחזיר נשמות לפגרים מתים

אדיר

אדיר אדיר אדיר ה' עלינו מה אדיר שמך בכל הארץ
אדיר אדיר אדיר ה' עלינו מה אדיר שמך בכל הארץ
בחור כהוגן גדול כתקיפ דומה לאיל ורץ כצבי
בחור כהוגן גדול כתקיפ דומה לאיל ורץ כצבי
הגון הדור וותיק זך חסיד טהור יראך ה' אלהי
הגון הדור וותיק זך חסיד טהור יראך ה' אלהי
ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו
ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו
כתר מלכות יחד נתנו לך מי כמוך מי כמוך
כתר מלכות יחד נתנו לך מי כמוך מי כמוך
לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח
לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח
ההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה
ההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה
והמתנשא לכל לראש ברוך אתה ה' אל נא רפא נא לה
והמתנשא לכל לראש ברוך אתה ה' אל נא רפא נא לה
ברוך אתה ה' רופא כל בשר ומפליא לעשות
ברוך אתה ה' רופא כל בשר ומפליא לעשות
ברוך אתה ה' המחזיר נשמות לפגרים מתים
ברוך אתה ה' המחזיר נשמות לפגרים מתים
ברוך אתה ה' מקדש ישראל וראשי חדשים
ברוך אתה ה' מקדש ישראל וראשי חדשים
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו לקדש את החדשים
וצונו לקדש את החדשים

אדיר

אדיר אדיר אדיר ה' עלינו מה אדיר שמך בכל הארץ
אדיר אדיר אדיר ה' עלינו מה אדיר שמך בכל הארץ
בחור כהוגן גדול כתקיפ דומה לאיל ורץ כצבי
בחור כהוגן גדול כתקיפ דומה לאיל ורץ כצבי
הגון הדור וותיק זך חסיד טהור יראך ה' אלהי
הגון הדור וותיק זך חסיד טהור יראך ה' אלהי
ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו
ישמח משה במתנת חלקו כי עבד נאמן קראת לו
כתר מלכות יחד נתנו לך מי כמוך מי כמוך
כתר מלכות יחד נתנו לך מי כמוך מי כמוך
לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח
לך ה' הגדולה והגבורה והתפארת והנצח
ההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה
ההוד כי כל בשמים ובארץ לך ה' הממלכה
והמתנשא לכל לראש ברוך אתה ה' אל נא רפא נא לה
והמתנשא לכל לראש ברוך אתה ה' אל נא רפא נא לה
ברוך אתה ה' רופא כל בשר ומפליא לעשות
ברוך אתה ה' רופא כל בשר ומפליא לעשות
ברוך אתה ה' המחזיר נשמות לפגרים מתים
ברוך אתה ה' המחזיר נשמות לפגרים מתים
ברוך אתה ה' מקדש ישראל וראשי חדשים
ברוך אתה ה' מקדש ישראל וראשי חדשים
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו
וצונו לקדש את החדשים
וצונו לקדש את החדשים

וְאֵין לִי עֵת שֶׁבֶת

וְאֵין לִי עֵת שֶׁבֶת
עַל זֶה הַכְּבִי פִּצְפֵּצְתָּ

וְאֵין לִי עֵת שֶׁבֶת
וְאֵין לִי עֵת שֶׁבֶת

וְאֵין לִי עֵת שֶׁבֶת

וְאֵין לִי עֵת שֶׁבֶת

יהוידע המלך שלש שלשה בנפשה
שמחה ביומו הם הנרשמים
יהוידע המלך שמחת לב הוא
הון מלוי שנתיה לשמחה "
שמוע המלך ויהי כשמעו
רבה והרבה למוד ושמחה
מעשה המלך המלך בשנת שבע
לוי בני חסן ושני שרי אבות
יואש המלך בשמחת לבו
בקרב בית יי' ויהי כראות
יהוידע המלך ושרי הכהנים
ישרים בעיניו ויעשו כל אשר
שמח לב המלך בעשותם
יואש המלך ויחזקו ידיהם
מלאכה ויעמידו בית האלהים
יהוידע המלך ויקחו לו שתים
ויולד בנים ובנות "
יואש המלך ויהי אחרי כן
ויעלו את כל הכסף
יואש המלך ויהי כראות
ויבא ספר פקודת הכסף
יואש המלך ויתנו את הכסף
ויעשו ממנו כלי בית יי'
יואש המלך ויהי תמיד כל
ימי יהוידע העלו עולות
יואש המלך ויהי אחרי מות
ויקברו אותו בעיר דוד
יואש המלך ויקחו לו נשים
ויולד בנים ובנות "
יואש המלך ויהי לתשובת
ויעבדו את האשרים
יואש המלך ויהי בזאת
ויאמרו אליו הנה נא
יואש המלך ויהי בשנת
ויעל חזאל מלך ארם
יואש המלך ויאסף את כל
ויאמר אליהם אתם
יואש המלך ויקח חזאל
ויעל מעליו בלכתו
יואש המלך ויקומו עבדיו
ויכו את יואש בבית
יואש המלך ויקברו אותו
ולא קברו אותו בקברות
יואש המלך ויהי בשנת
ויעל יואש מלך ישראל

אנו

ואתה תחתינו יראת ה' היא אוצרו אשרי איש ירא את ה'

ישמח ישראל שמר את התורה ישמח משה במתנת חלקו

יברך את עמו בשלום יברך את בית אהרן

יברך את עמו בשלום יברך את בית לוי

יברך את עמו בשלום יברך את בית ישראל

יברך את עמו בשלום יברך את בית הגרים

יברך את עמו בשלום יברך את בית הצדיקים

יברך את עמו בשלום יברך את בית הענוים

יברך את עמו בשלום יברך את בית הנשמות

יברך את עמו בשלום יברך את בית הנפשות

יברך את עמו בשלום יברך את בית הרוחות

הלוגה לי לך
ויאמר לו אל תירא כי אל תמצא יד שאול אבי בך ואתה תמלוך על ישראל ואני אהיה לך למשנה גם שאול אבי יודע כן
ויכרתו שניהם ברית לפני יי לך
הלוגה לי לך
ויאמר לו יונתן מחר חדש והפקדת כי יפקד מושבך
והשבעתי אותך ביי לך
הלוגה לי לך
ויאמר לו יונתן מחר חדש והפקדת כי יפקד מושבך
ונפקדת כי יפקד מושב השלשום ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן הזה
והשבעתי אותך ביי לך
הלוגה לי לך
ויאמר לו יונתן מחר חדש והפקדת כי יפקד מושבך
ונפקדת כי יפקד מושב השלשום ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן הזה
והנה אני שולח את הנערים לכה מצא את החצים
והשבעתי אותך ביי לך
הלוגה לי לך
ויאמר לו יונתן מחר חדש והפקדת כי יפקד מושבך
ונפקדת כי יפקד מושב השלשום ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן הזה
והנה אני שולח את הנערים לכה מצא את החצים
אם אמר אמר אל הנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
והשבעתי אותך ביי לך
הלוגה לי לך
ויאמר לו יונתן מחר חדש והפקדת כי יפקד מושבך
ונפקדת כי יפקד מושב השלשום ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן הזה
והנה אני שולח את הנערים לכה מצא את החצים
אם אמר אמר אל הנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
והשבעתי אותך ביי לך
הלוגה לי לך
ויאמר לו יונתן מחר חדש והפקדת כי יפקד מושבך
ונפקדת כי יפקד מושב השלשום ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן הזה
והנה אני שולח את הנערים לכה מצא את החצים
אם אמר אמר אל הנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
והשבעתי אותך ביי לך
הלוגה לי לך
ויאמר לו יונתן מחר חדש והפקדת כי יפקד מושבך
ונפקדת כי יפקד מושב השלשום ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן הזה
והנה אני שולח את הנערים לכה מצא את החצים
אם אמר אמר אל הנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
והשבעתי אותך ביי לך
הלוגה לי לך
ויאמר לו יונתן מחר חדש והפקדת כי יפקד מושבך
ונפקדת כי יפקד מושב השלשום ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן הזה
והנה אני שולח את הנערים לכה מצא את החצים
אם אמר אמר אל הנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
והשבעתי אותך ביי לך
הלוגה לי לך
ויאמר לו יונתן מחר חדש והפקדת כי יפקד מושבך
ונפקדת כי יפקד מושב השלשום ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן הזה
והנה אני שולח את הנערים לכה מצא את החצים
אם אמר אמר אל הנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
והשבעתי אותך ביי לך
הלוגה לי לך
ויאמר לו יונתן מחר חדש והפקדת כי יפקד מושבך
ונפקדת כי יפקד מושב השלשום ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן הזה
והנה אני שולח את הנערים לכה מצא את החצים
אם אמר אמר אל הנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי
ואם כה יאמר לנער הנה החצים מאחיך הנה קחם ובא אתה כי שלום לך ואין דבר חי יי

הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אל חי ולחרף בדברים אשר שמעת יהוה אלהיך ונשא תפלה בעד השארית הנמצאת

ושמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אל חי ולהוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשא תפלה בעד השארית הנמצאת

הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אל חי ולחרף בדברים אשר שמעת יהוה אלהיך ונשא תפלה בעד השארית הנמצאת

ושמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אל חי ולהוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשא תפלה בעד השארית הנמצאת

הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אל חי ולחרף בדברים אשר שמעת יהוה אלהיך ונשא תפלה בעד השארית הנמצאת

ושמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אל חי ולהוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשא תפלה בעד השארית הנמצאת

הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אל חי ולחרף בדברים אשר שמעת יהוה אלהיך ונשא תפלה בעד השארית הנמצאת

ושמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אל חי ולהוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשא תפלה בעד השארית הנמצאת

הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אל חי ולחרף בדברים אשר שמעת יהוה אלהיך ונשא תפלה בעד השארית הנמצאת

ושמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אל חי ולהוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשא תפלה בעד השארית הנמצאת

הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף אל חי ולחרף בדברים אשר שמעת יהוה אלהיך ונשא תפלה בעד השארית הנמצאת

ושמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף אל חי ולהוכיח בדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשא תפלה בעד השארית הנמצאת

יָפֶה כֹּחַ הָאִשָּׁה, וְאֵשֶׁת חַיִל מִי יִמְצָאֶנָּה, וְעַל כֵּן הָיָה רָאוּי לְהַשְׁוֹתָהּ לְאֵלּוּ הַשְּׁנֵי מִינִים, וְלֹא לְמִין הַשְּׁלִישִׁי, וְהוּא מִין הַבְּהֵמָה, וְלָמָּה הִשְׁוָה אוֹתָהּ לְמִין הַבְּהֵמָה, וְלֹא לְמִין הַחַיָּה, וְלֹא לְמִין הָעוֹף, וְלֹא לְמִין הַדָּגִים, וְלֹא לְמִין הָאָדָם, וְלֹא לְמִין הַצֹּמֵחַ, וְלֹא לְמִין הַדּוֹמֵם, וְלֹא לְמִין הַמַּלְאָכִים, וְלֹא לְמִין הַגַּלְגַּלִּים, וְלֹא לְמִין הַכּוֹכָבִים, וְלֹא לְמִין הַמַּזָּלוֹת, וְלֹא לְמִין הָאֵשׁ, וְלֹא לְמִין הָרוּחַ, וְלֹא לְמִין הַמַּיִם, וְלֹא לְמִין הָעָפָר, וְלֹא לְמִין הַיְסוֹדוֹת, וְלֹא לְמִין הַמְּרֻכָּבִים, וְלֹא לְמִין הַמְּעֻרָּבִים, וְלֹא לְמִין הַמְּזָגִים, וְלֹא לְמִין הַמְּסָכִים, וְלֹא לְמִין הַמְּחֻבָּרִים, וְלֹא לְמִין הַמְּלֻכָּדִים, וְלֹא לְמִין הַמְּקֻבָּצִים, וְלֹא לְמִין הַמְּפֻזָּרִים, וְלֹא לְמִין הַמְּפֻרָּדִים, וְלֹא לְמִין הַמְּנֻתָּקִים, וְלֹא לְמִין הַמְּחֻלָּקִים, וְלֹא לְמִין הַמְּשֻׁתָּפִים, וְלֹא לְמִין הַמְּיֻחָדִים, וְלֹא לְמִין הַמְּיֻחָסִים, וְלֹא לְמִין הַמְּיֻחָסִים זֶה לָזֶה, וְלֹא לְמִין הַמְּיֻחָסִים לָאַחֵר, וְלֹא לְמִין הַמְּיֻחָסִים לְעַצְמָם, וְלֹא לְמִין הַמְּיֻחָסִים לְזוּלָתָם, וְלֹא לְמִין הַמְּיֻחָסִים לְכָל הַנִּמְצָאִים, וְלֹא לְמִין הַמְּיֻחָסִים לְכָל הַנִּבְרָאִים, וְלֹא לְמִין הַמְּיֻחָסִים לְכָל הַנִּפְעָלִים, וְלֹא לְמִין הַמְּיֻחָסִים לְכָל הַנִּמְצָאִים וְלֹא נִמְצָאִים, וְלֹא לְמִין הַמְּיֻחָסִים לְכָל הַנִּבְרָאִים וְלֹא נִבְרָאִים, וְלֹא לְמִין הַמְּיֻחָסִים לְכָל הַנִּפְעָלִים וְלֹא נִפְעָלִים, וְלֹא לְמִין הַמְּיֻחָסִים לְכָל הַנִּמְצָאִים וְלֹא נִמְצָאִים וְלֹא נִבְרָאִים וְלֹא נִפְעָלִים, וְלֹא לְמִין הַמְּיֻחָסִים לְכָל הַנִּמְצָאִים וְלֹא נִמְצָאִים וְלֹא נִבְרָאִים וְלֹא נִפְעָל

אבות

בְּשַׁבָּתָה וּשְׁמֵחָתָה, שְׁמֵחִים וְרוֹנִים בְּשִׁמְחָתָה וּשְׁבָתָה, שְׁבָתִים וּמְנוּחִים
בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן, בְּשִׁמְחָה וּבְשָׁלוֹם, בְּמִצְוַת וּבְמִצְוַת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
הַשַּׁבָּת הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ הַזֶּה לְפָנֶיךָ, וְנַעֲבֹדְךָ בְּיִרְאָה וּבְפַחַד כְּמוֹ
בִּימוֹת עוֹלָם וְכִשְׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְתַעֲרֹךְ לָנוּ, יְיָ אֱלֹהֵינוּ, אֶת
הַתּוֹרָה וְאֶת הַמִּצְוָה, אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַשָּׁלוֹם, אֶת הַבְּרָכָה וְאֶת
הַחַסְדִים, אֶת הַחַיִּים וְאֶת הָרַחֲמִים, אֶת הַבְּרָכָה וְאֶת הַשָּׁלוֹם,
וְאֶת הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרְכֵנוּ וְלַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמִּצְוָה הַזֹּאת
לְפָנֶיךָ. וְנִזְכֶּה לְהַנְחִיל לְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה וְאֶת הַמִּצְוָה,
וְנִזְכֶּה לְהַנְחִיל לְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת הַחַיִּים וְאֶת הַשָּׁלוֹם, וְנִזְכֶּה
לְהַנְחִיל לְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת הַבְּרָכָה וְאֶת הַחַסְדִים, וְנִזְכֶּה לְהַנְחִיל
לְכָל יִשְׂרָאֵל אֶת הַחַיִּים וְאֶת הָרַחֲמִים, וְנִזְכֶּה לְהַנְחִיל לְכָל
יִשְׂרָאֵל אֶת הַבְּרָכָה וְאֶת הַשָּׁלוֹם, וְנִזְכֶּה לְהַנְחִיל לְכָל יִשְׂרָאֵל
א

אשר ומן יסתם מגורתם על ירכי מתנם ..
שיר לבשתי ולבי מבשר
המעלות שישו בשמחה סביב ויש בית לחם
ובני שלש פרוש
משכיל לאיתן
בשם קדשו
ויגל ישראל
שם יבוא מתנם .. עד בוא מתנם
שמח עשרה שלם
שם יבוא מתנם .. עד בוא מתנם
הרי שב לבלתי
בריתי ומוזרתי
ונחל בעד הגיר
שם בוא מתנם .. עד בוא מתנם
ומן יסתם
ומן יסתם
לבבות בריך
ומבדך
שם בוא מתנם .. עד בוא מתנם
יהודה יסתם
ומן יסתם
ומן יסתם
ומן יסתם
ומן יסתם
שם בוא מתנם .. עד בוא מתנם
ומן יסתם
ומן יסתם
ומן יסתם
ומן יסתם
שם בוא מתנם .. עד בוא מתנם

וְאַתָּה מְשִׁיבֵנוּ בְּמִשְׁפָּט וְאַתָּה מְרַחֵם עָלֵינוּ ..
וְאַתָּה מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמְּךָ רַחֲמִים וְאַתָּה בּוֹחֵר בְּעַמְּךָ
בְּכָל דּוֹר וָדוֹר חֶסֶד לְאֵל אַתָּה וְנוֹדֶה לְךָ וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ ..
וְנוֹדֶה לְשִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד
בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת
הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים ..
הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת שִׁים עַל יִשְׂרָאֵל
וְעַל עַמְּךָ וְעַל כָּל הָעַמִּים פְּרִי גְּאֻלָּתָם וְסַלַּח וּמְחַל
עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ ..
כְּקַבָּלַת תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת הַזֹּאת
וְהָשִׁיבָה אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל
וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד
עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן
בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן ..
מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר
נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ
וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ
וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם
הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ
מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ וְעַל כֵּן גָּמַלְתָּ חֲסָדִים עִמָּנוּ
וְעַל כָּל אֵלֶּה יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד
לְעוֹלָם וָעֶד וְכָל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ
בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ
הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת ..

בְּרָכַיִם

בְּרָכַיִם תִּכְרַע כָּל נֶפֶשׁ בְּעֵת הִשְׁתַּחֲוָיָתְךָ לְפָנֶיךָ
וְכָל קוֹמָה תִּשְׁתַּחֲוֶה לְפָנֶיךָ וְכָל לְבָבוֹת יִירָאוּךָ
וְכָל קֶרֶב וְכֶסֶל יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ כַּדָּבָר שֶׁכָּתוּב
כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ
וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגֹּזְלוֹ וְאַתָּה תִּשְׁמַע תְּפִלָּתָם וְתַאֲזִין לְצַעֲקָתָם
וְתוֹשִׁיעֵם מִכָּל צָרוֹתֵיהֶם וְתַצִּילֵם מִכָּל אוֹיְבֵיהֶם
וְתַכֶּה אֶת כָּל אוֹיְבֵי נַפְשָׁם וְתַשְׁמִידֵם וְתַכְרִיתֵם
וְתַאֲבִידֵם וְתַעֲקֹר זַרְעָם וְתַשְׁלִיכֵם מִתַּחַת כָּל הַשָּׁמַיִם
וְתַעֲשֵׂם לְבַז וְלִשְׁלָל לְכָל אוֹיְבֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
וְתַעֲשֵׂם כְּמוֹץ לִפְנֵי רוּחַ וְכַאֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה לְסִיסְרָא
וְלִיָּבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן וְכַאֲשֶׁר עָשִׂיתָ לְמִדְיָן וְלִסְנַחֵרִיב
וְלִיהוֹשָׁפָט וְלִגְדְעוֹן וְלִשְׁמוּאֵל וְלִדְוִד וְלִשְׁלֹמֹה
וְלִיהוֹיָדָע וְלִיהוֹיָדָע בֶּן בְּנָיָהוּ וְלִיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן
וְלִיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן וְלִיהוֹיָדָע הַכֹּהֵן

סליח

אמרו לו לילה הגיעה בה נפגעו, ותמורתו לא נקח תחבושת לרפאה.
ותרפה אשר נשברה על כן תנו לי שכר כי תשא לשמי. ויתנו שנה לשלמה ויתנהו
תשעים שנה ותמורתו ברית על שתיקת בתכלת. ויהי לילה זה לילה תשעים לכל בחמשה
לחדש. ה' לילה לילה תשע
תשעים שנה ותמורתו ברית על שתיקת בתכלת. ויהי לילה זה לילה תשעים לכל בחמשה
לחדש. ה' לילה לילה תשע

אמרו לו לילה הגיעה בה נפגעו, ותמורתו לא נקח תחבושת לרפאה.
ותרפה אשר נשברה על כן תנו לי שכר כי תשא לשמי. ויתנו שנה לשלמה ויתנהו
תשעים שנה ותמורתו ברית על שתיקת בתכלת. ויהי לילה זה לילה תשעים לכל בחמשה
לחדש. ה' לילה לילה תשע
תשעים שנה ותמורתו ברית על שתיקת בתכלת. ויהי לילה זה לילה תשעים לכל בחמשה
לחדש. ה' לילה לילה תשע

ומלאו כמוך ופוצאו ... יתפללו לשמור הכתוב . ומי יפיל לשמור הכתוב בשניהם מוכיחין זה על זה ומודיעין , ומשתדלין שלא יעבור אחד מהם על דברי חבירו , ועל כיוצא בזה נאמר " ברוך השולח סימנים לדברים המבוררים לשלוח לשמים , ברוך המקבל סימנים לדברים המבוררים לקבל מן השמים . ברוך השולח לשמור את ישראל שלא יעברו על דברי תורה . ברוך המקבל שמור את ישראל שלא יעברו על דברי תורה . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים זה לזה . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים זה לזה . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לנכרים . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לנכרים . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לבהמ"ח . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לבהמ"ח . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לבהמ"ט . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לבהמ"ט . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לשרצים . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לשרצים . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת מת . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת מת . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת זיבה . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת זיבה . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת יולדת . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת יולדת . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת צרעת . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת צרעת . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת בגדים . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת בגדים . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת בתים . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת בתים . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת קבורה . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת קבורה . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת משכב ומושב . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת משכב ומושב . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שרץ . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שרץ . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת נבלה . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת נבלה . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שרץ המים . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שרץ המים . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שרץ העוף . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שרץ העוף . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שרץ הארץ . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שרץ הארץ . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שרץ השרצים . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שרץ השרצים . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת אדם . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת אדם . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת מגע . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת מגע . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת משא . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת משא . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת אהל . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת אהל . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת נגעים . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת נגעים . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת מחלוקת . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת מחלוקת . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שבועת שוא . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שבועת שוא . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שבועת בטוי . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שבועת בטוי . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שבועת העדות . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שבועת העדות . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שבועת הפקדון . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שבועת הפקדון . ברוך השולח שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שבועת ברי . ברוך המקבל שלא יהיו ישראל חייבים לטומאת שבועת ברי

שֶׁלֹּא יִהְיֶה בְּנֵי מְנוּחָה וְנַחַת לְפָנַי וְלִפְנֵי בָּנַי וּלְפָנֵי בְּנֵי בָנַי עַד עוֹלָם . וְאִם

ויהי

ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך על מאה ועשרים ושבע מדינה מהודו ועד כוש: בימים ההם כאשר שב המלך אחשורוש על כסא מלכותו אשר בשושן הבירה: בשנה השלישית למלכו עשה משתה לשריו ועבדיו חיל פרס ומדי הפרתמים והשרים לפניו: בהראותו את עשר עושר כבוד מלכותו ואת יקר תפארת גדולתו ימים רבים מאה ושמונים יום: וכמלאת הימים האלה עשה המלך לכל העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד קטן משתה שבעת ימים בחצר גנת ביתן המלך: חוורת כרפס ותכלת אחוזים בחבלי בוץ וארגמן על גלילי כסף ועמודי שיש מטות זהב וכסף על רצפת בהט ושיש ודרת ושחר: והשקו לשתות בכלים מכלים שונים וכלי המלוכה הרבה ויין מלכות רב כיד המלך: ושתיה כדת אין אנס כי כן יסד המלך על כל רב בתו לעשות איש כרצון גברו: גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בבית המלוכה אשר למלך אחשורוש: ביום השביעי כטוב לב המלך ביין אמר למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס שבעת הסריסים המשרתים את פני המלך אחשורוש: להביא את ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את יפיה כי טובת מראה הוא: ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר ביד הסריסים ויקצף המלך מאד וחמתו בערה בו: ויאמר המלך לחכמים יודעי העתים כי כן דבר המלך לפני כל יודעי דת ודין: והקרב אליו כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי פרס ומדי רואי פני המלך הישבים ראשונה במלכות: כדת מה לעשות למלכה ושתי על אשר לא עשתה את מאמר המלך אחשורוש מיד הסריסים: ויאמר ממוכן לפני המלך והשרים לא על המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על כל השרים ועל כל העמים אשר במדינות כל המלך אחשורוש: כי יצא דבר המלכה על כל הנשים להזות בעליהן בעיניהן באמרם המלך אחשורוש אמר להביא את ושתי המלכה אלינו והיא לא באה: ועתה היום תאמרנה שרות פרס ומדי האמרות אל כל שרי המלך ושמעו כהון ומקצף הרבה: אם על המלך טוב יצא דבר מלכות מלפניו ויכתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן המלך לרעותה הטובה ממנה: ונשמע פתגם המלך אשר יעשה בכל מלכותו כי רבה היא וכל הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד קטן: ויטב הדבר בעיני המלך והשרים ויעש המלך כדבר ממוכן: וישלח ספרים אל כל מדינות המלך אל מדינה ומדינה ככתבה ואל עם ועם כלשונו להיות כל איש שורר בביתו ומדבר כלשון עמו:

אחר הדברים האלה כשכך חמת המלך אחשורוש זכר את ושתי ואת אשר עשתה ואת אשר נגזר עליה: ויאמרו נערי המלך משרתיו יבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: ופקד המלך פקידים בכל מדינות ממלכתו ויקבצו את כל נערות בתולות טובות מראה אל שושן הבירה אל בית הנשים אל יד הגי סריס המלך שומר הנשים ונתן תמרוקיהן: והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך ויעש כן: איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן שמעי בן קיש איש ימיני: אשר הגלה מירושלם עם הגולה אשר הגלתה עם יכניה מלך יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל: והוא אמן את הדסה היא אסתר בת דדו כי אין לה אב ואם והנערה יפת תואר וטובת מראה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: ויהי בהשמע דבר המלך ודתו בהקבץ נערות רבות אל שושן הבירה אל יד הגי ותלקח אסתר אל בית המלך אל יד הגי שומר הנשים: והנערה יפתה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את תמרוקיה ואת מנותיה לתת לה ואת שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך ויעבירה ואת נעריה בטוב הבית לנשים: לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי צוה עליה אשר לא תגיד: ובכל יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית הנשים לדעת את שלום אסתר ומה יעשה בה: ובהגיע תור נערה ונערה אל המלך אחשורוש מקץ היות לה כדת למלכה שנים עשר חדש כי כן ימלאו ימי מרוקיהן שנים עשר חדש בשמן המור וששה חדשים בבשמים ובתמרוקי הנשים: ובזה תבוא הנערה אל המלך כל אשר תאמר יתן לה לבוא עמה מבית הנשים עד בית המלך: בערב היא באה ובבקר היא שבה אל בית הנשים השני אל יד שעשגז סריס המלך שומר הפלגשים לא תבוא עוד אל המלך כי אם חפץ בה המלך ונקראה בשם: בהגיע תור אסתר בת אביחיל דד מרדכי אשר לקח לו לבת לבוא אל המלך לא בקשה דבר כי אם את אשר יאמר הגי סריס המלך שומר הנשים ותהי אסתר נשאת חן בעיני כל רואיה: ותלקח אסתר אל המלך אחשורוש אל בית מלכותו בחדש העשירי הוא חדש טבת בשנת שבע למלכותו: ויאהב המלך את אסתר מכל הנשים ותשא חן וחסד לפניו מכל הבתולות וישם כתר מלכות בראשה וימלכה תחת ושתי: ויעש המלך משתה גדול לכל שריו ועבדיו את משתה אסתר ומדינה הניח לעשות כיד המלכות: ובהקבץ בתולה שנית ומרדכי ישב בשער המלך: לא הגידה אסתר את מולדתה ואת עמה כאשר מרדכי צוה עליה ואת מאמר מרדכי אסתר עשה את אשר היתה באומנה אתו: בימים ההם בשבת מרדכי בשער המלך כעס בגתן ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף ויבקשו לשלח יד במלך אחשורוש: ויודע הדבר למרדכי ויגד לאסתר המלכה ותאמר אסתר למלך בשם מרדכי: ויבקר המלך בנערה ויתלוה ויתן אותה ואת מרדכי על העצים ויכתב בספר דברי הימים לפני המלך:

אחר הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את המן בן המדתא האגגי וינשאהו וישם את כסאו מעל כל השרים אשר אתו: וכל עבדי המלך אשר בשער המלך כרעים ומשתחוים להמן כי כן צוה לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: ויאמרו עבדי המלך אל מרדכי מדוע אתה עבר את מצות המלך: ויהי באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות העמדות מרדכי כי הגיד להם אשר הוא יהודי: וירא המן כי אין מרדכי כרע ומשתחוה לו ויתמלא המן חמה: ויבז בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו כי הגידו להם את עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את כל היהודים אשר בכל מלכות אחשורוש עם מרדכי: בחדש הראשון הוא חדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום ליום ומחדש עד חדש שנים עשר הוא חדש אדר: ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו עם אחד מפוזר ומפורד בין העמים בכל מדינות ממלכתך ודתיהם שונות מכל עם ואת דתי המלך אינם עשים ואין לשים המלך להניחם: אם על המלך טוב יכתב להאבידם ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עשי המלאכה להביא אל גנזי המלך: ויסר המלך את טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן המדתא האגגי צורר היהודים: ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו כטוב בעיניך: ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון ביום שלשה עשר בו ויכתב ככל אשר צוה המן אל אחשדרפני המלך ואל הפחות אשר על מדינה ומדינה ואל שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: וישלחו ספרים ביד הרצים אל כל מדינות המלך להשמיד להרג ולאבד את כל היהודים מנער ועד זקן טף ונשים ביום אחד בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר ושללם לבוז: פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים להיות עתדים ליום הזה: הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשתות והעיר שושן נבוכה:

ומרדכי ידע את כל אשר נעשה ויקרע מרדכי את בגדיו וילבש שק ואפר ויצא בתוך העיר ויזעק זעקה גדולה ומרה: ויבא עד לפני שער המלך כי אין לבוא אל שער המלך לבוש שק: ובכל מדינה ומדינה מקום אשר דבר המלך ודתו מגיעים אבל גדול ליהודים וצום ובכי ומספד שק ואפר יצע לרבים: ותבאינה נערות אסתר וסריסיה ויגידו לה ותתחלחל המלכה מאד ותשלח בגדים להלביש את מרדכי ולהסיר שקו מעליו ולא קבל: ותקרא אסתר להתך מסריסי המלך אשר העמיד לפניה ותצום עליו אל מרדכי לדעת מה זה ועל מה זה: ויצא התך אל מרדכי אל רחוב העיר אשר לפני שער המלך: ויגד לו מרדכי את כל אשר קרהו ואת פרשת הכסף אשר אמר המן לשקול על גנזי המלך ליהודים לאבדם: וגם את פתשגן הכתב נתן להנתן דת בשושן להשמידם נתן לו להראות לאסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל המלך להתחנן לפניו ולבקש מלפניו על עמה: ויבא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: ותאמר אסתר להתך ושוב אמר אל מרדכי: כל עבדי המלך ועם מדינות המלך יודעים אשר כל איש ואשה אשר יבוא אל המלך אל החצר הפנימית אשר לא יקרא דתו להמית אחת היא זולתי אשר יושיט המלך לו את שרביט הזהב וחי ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלשים יום: ויגידו מרדכי את דברי אסתר: ויאמר מרדכי להשיב אל אסתר אל תדמי בנפשך להמלט בבית המלך מכל היהודים: כי אם החרש תחרישי בעת הזאת רוח והצלה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית אביך תאבדו ומי יודע אם לעת כזאת הגעת למלכות: ותאמר אסתר להשיב אל מרדכי: לך כנס את כל היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל תאכלו ואל תשתו שלשת ימים לילה ויום גם אני ונערותי כן אצום וכן אבוא אל המלך אשר לא כדת ואשר אבדתי אבדתי: ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר צותה עליו אסתר:

ויהי ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמד בחצר בית המלך הפנימית נגד בית המלך והמלך ישב על כסא מלכותו בבית המלכות נגד פתח הבית: ויהי כראות המלך את אסתר המלכה עומדת בחצר נשאת חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: ויאמר לה המלך מה לך אסתר המלכה ומה בקשתך עד חצי המלכות ותתן לך: ותאמר אסתר אם על המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל המשתה אשר עשיתי לו: ויאמר המלך מהרו את המן לעשות את דבר אסתר ויבא המלך והמן אל המשתה אשר עשתה אסתר: ויאמר המלך לאסתר במשתה היין מה שאלתך ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: אם מצאתי חן בעיני המלך ואם על המלך טוב לתת את שאלתי ולעשות את בקשתי יבוא המלך והמן אל המשתה אשר אעשה להם ומחר אעשה כדבר המלך: ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לבב וכראות המן את מרדכי בשער המלך ולא קם ולא זע ממנו ויתמלא המן על מרדכי חמה: ויתאפק המן ויבא אל ביתו וישלח ויבא את אהביו ואת זרש אשתו: ויספר להם המן את כבוד עשרו ואת רב בניו ואת כל אשר גדלו המלך ואשר נשאו על השרים ועבדי המלך: ויאמר המן אף לא הביאה אסתר המלכה עם המלך אל המשתה אשר עשתה כי אם אותי ומחר גם לו אני קרואה עם המלך: וכל זה איננו שוה לי בכל עת אשר אני ראה את מרדכי היהודי יושב בשער המלך: ותאמר לו זרש אשתו וכל אהביו יעשו עץ גבה חמשים אמה ובבקר אמר אל המלך ויתלו את מרדכי עליו ובא עם המלך אל המשתה שמח וייטב הדבר לפני המן ויעש העץ:

בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את ספר הזכרונות דברי הימים ויהי נקרא לפני המלך: וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על בגתנא ותרש שני סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש: ויאמר המלך מה נעשה יקר וגדולה למרדכי על זה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא נעשה עמו דבר: ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית המלך החיצונה לאמר למלך לתלות את מרדכי על העץ אשר הכין לו: ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עומד בחצר ויאמר המלך יבוא: ויבא המן ויאמר לו המלך מה לעשות באיש אשר החפץ המלך ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות יקר יותר ממני: ויאמר המן אל המלך איש אשר החפץ המלך ביקרו: יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך ואשר רכב עליו המלך וכתר מלכות אשר נתן על ראשו: ונתן הלבוש והסוס על יד איש משרי המלך הפרתמים ולבשו את האיש אשר החפץ המלך ביקרו והרכיבו אותו על סוס ברחוב העיר וקראו לפניו ככה יעשה לאיש אשר החפץ המלך ביקרו: ויאמר המלך להמן מהר קח את הלבוש ואת הסוס כאשר דברת ועשה כן למרדכי היהודי הישב בשער המלך אל תפל דבר מכל אשר דברת: ויקח המן את הלבוש ואת הסוס וילבש את מרדכי וירכיבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו ככה יעשה לאיש אשר החפץ המלך ביקרו: ומרדכי שב אל שער המלך והמן נדחף אל ביתו אבל וחפוי ראש: ויספר המן לזרש אשתו ולכל אהביו את כל אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלות לנפל לפניו לא תוכל לו כי נפול תפול לפניו: עודם מדברים עמו והנה סריסי המלך הגיעו ויבהלו להביא את המן אל המשתה אשר עשתה אסתר:

ויבא המלך והמן לשתות עם אסתר המלכה: ויאמר המלך לאסתר גם ביום השני במשתה היין מה שאלתך אסתר המלכה ותנתן לך ומה בקשתך עד חצי המלכות ותעש: ותען אסתר המלכה ותאמר אם מצאתי חן בעיניך המלך ואם על המלך טוב תנתן לי נפשי בשאלתי ועמי בבקשתי: כי נמכרנו אני ועמי להשמיד להרג ולאבד ואלו לעבדים ולשפחות נמכרנו החרשתי כי אין הצר שוה בנזק המלך: ויען המלך אחשורוש ויאמר לאסתר המלכה מי הוא זה ואיה הוא זה אשר מלאו לבו לעשות כן: ותאמר אסתר איש צר ואויב המן הרע הזה ויבעת המן מלפני המלך והמלכה: והמלך בקום מבית משתה היין בחמתו אל גנת הבירנית והמן עמד לבקש על נפש אסתר המלכה כי ראה כי כלתה אליו הרעה מאת המלך: והמלך שב מגנת הבירנית אל בית משתה היין והמן נפל על המטה אשר אסתר עליה ויאמר המלך הגם לכבוש את המלכה עמדי בבית הדבר יצא מפי המלך ופני המן חפו: ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים לפני המלך גם הנה העץ אשר עשה המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך עמד בבית המן גבה חמשים אמה ויאמר המלך תלוהו עליו: ויתלו את המן על העץ אשר הכין למרדכי וחמת המלך שככה:

ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את בית המן צורר היהודים ומרדכי בא לפני המלך כי הגידה אסתר מה הוא לה: ויסר המלך את טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את מרדכי על בית המן: ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן לו להעביר את רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על היהודים: ויושט המלך לאסתר את שרביט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: ותאמר אם על המלך טוב ואם מצאתי חן לפניו ונכון הדבר לפני המלך וטוב אני בעיניו יכתב להשיב את הספרים מחשבת המן בן המדתא האגגי אשר כתב לאבד את היהודים אשר בכל מדינות המלך: כי איכה אוכל וראיתי ברעה אשר יגיע אל עמי ואיכה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הנה בית המן נתתי לאסתר ואותו תלו על העץ על אשר שלח ידו ביהודים: אתם כתבו על היהודים ככטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך כי כתב אשר נכתב בשם המלך ונחתם בטבעת המלך אין להשיב: ויקראו ספרי המלך בעת ההיא בחדש השלישי הוא חדש סיון בשלשה ועשרים בו ויכתב ככל אשר צוה מרדכי אל היהודים ואל האחשדרפנים והפחות והשרים אשר על מדינות אשר מהודו עד כוש מאה עשרים ושבע מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם כלשונו והיהודים ככתבם וכלשונם: ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח ספרים ביד הרצים רכבי הרכש רצי המלך בני הרמכים: אשר נתן המלך לערים מגור מכל היהודים אשר בעירם לעמוד על נפשם להשמיד להרג ולאבד את כל חיל עם ומדינה הצרים אותם וטפם ונשים ושללם לבוז: ביום אחד בכל מדינות המלך אחשורוש בשלשה עשר לחדש שנים עשר הוא חדש אדר: פתשגן הכתב להנתן דת בכל מדינה ומדינה גלוי לכל העמים ולהיות היהודים עתדים ליום הזה ההוא: הרצים רכבי הרכש רצי המלך יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה: ומרדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת וחור וכתר זהב גדול ותכריך בוץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: ליהודים היתה אורה ושמחה וששון ויקר: ובכל מדינה ומדינה ובכל עיר ועיר מקום אשר דבר המלך ודתו מגיעים שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתיהדים כי נפל פחד היהודים עליהם:

בחדש השנים עשר הוא חדש אדר בשלשה עשר בו אשר הגיע דבר המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו אויבי היהודים לשלוט בהם והפוך הוא אשר היהודים הם ישלטו בשנאיהם: נקהלו היהודים בעריהם בכל מדינות המלך אחשורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא עמד לפניהם כי נפל פחדם על כל העמים: וכל שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה המלך את היהודים כי נפל פחד מרדכי עליהם: כי גדול מרדכי בבית המלך וישמעו כל העמים ויאמרו איש מרדכי הולך וגדול עד מאד: ויכו היהודים בכל אויביהם מכת חרב והרג ואבדן ויעשו בשנאיהם כרצונם: ובשושן הבירה הרגו היהודים וישחיתו חמש מאות איש: ואת פרשנדתא ואת דלפון ואת אספתא: ואת פורתא ואת אדליא ואת אריסי: ואת פרמשתא ואת ארידתא ואת ויזתא: עשרת בני המן בן המדתא צורר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את ידם: ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים וישחיתו חמש מאות איש ואת עשרת בני המן בשאר מדינות המלך מה עשו יהודים ומה שאלתך ותנתן לך ומה עוד בקשתך ותעש: ותאמר אסתר אם על המלך טוב יתן גם מחר ליהודים אשר בשושן לעשות ככדת היום הזה ואת עשרת בני המן יתלו על העץ: ויאמר המלך להעשות כן ותנתן דת בשושן ואת עשרת בני המן תלו: ויקהלו היהודים אשר בשושן גם ביום הארבעה עשר לחדש אדר ויהרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את ידם: ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו ועמד על נפשם ונוח מאויביהם והרג בשנאיהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את ידם: ביום שלשה עשר לחדש אדר ונוח בארבעה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: והיהודים אשר בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונוח בחמשה עשר בו ועשה אותו יום משתה ושמחה: על כן היהודים הפרזים הישבים בערי הפרזות עשים את יום ארבעה עשר לחדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלוח מנות איש לרעהו: ומרדכי כתב את הדברים האלה וישלח ספרים אל כל היהודים אשר בכל מדינות המלך אחשורוש הקרובים והרחוקים: לקים עליהם לעשות את יום ארבעה עשר לחדש אדר ואת יום חמשה עשר בו בכל שנה ושנה: כימים אשר נחו בהם היהודים מאויביהם והחדש אשר נהפך להם מיגון לשמחה ומאבל ליום טוב לעשות אותם ימי משתה ושמחה ומשלוח מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: וקבל היהודים את אשר החלו לעשות ואת אשר כתב מרדכי אליהם: כי המן בן המדתא האגגי צורר כל היהודים חשב על היהודים להאבידם ופור הפיל הוא הגורל להמם ולכלותם: ובבואה לפני המלך אמר עם הספר ישוב מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים על ראשו ותלו אותו ואת בניו על העץ: על כן קראו לימים האלה פורים על שם הפור על כן על כל דברי האגרת הזאת ומה ראו על זאת ומה הגיע אליהם: קים היהודים וקבלו עליהם ועל זרעם ועל כל הנלוים עליהם ולא יעבור להיות עשים את שני הימים האלה ככתבם וכזמנם בכל שנה ושנה: והימים האלה נזכרים ונעשים בכל דור ודור משפחה ומשפחה מדינה ומדינה ועיר ועיר ולא יסופו הימים האלה מתוך היהודים וזכרם לא יסוף מזרעם: ותכתב אסתר המלכה בת אביחיל והמרדכי היהודי את כל תקף לקים את האגרת הזאת הפורים השנית: וישלח ספרים אל כל היהודים אל מאה עשרים ושבע מדינות ממלכת אחשורוש דברי שלום ואמת: לקים את ימי הפורים האלה בזמניהם ככאשר קים עליהם מרדכי היהודי ואסתר המלכה וכאשר קימו על נפשם ועל זרעם דברי הצומות וזעקתם: ומאמר אסתר קים את דברי הפורים האלה וכתב בספר:

ויעש המלך אחשורוש מס על הארץ ואיי הים: וכל מעשה תקפו וגבורתו ופרשת גדולת מרדכי אשר גדלו המלך הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי מדי ופרס: כי מרדכי היהודי משנה למלך אחשורוש וגדול ליהודים ורצוי לרוב אחיו דרש טוב לעמו ודבר שלום לכל זרעו:

ויאמר מרדכי כל אלה היו ואזכרה ואכתבה לכל אחי ולכל בני עמי ואומר הנה

בראשית יום ששית גאב

(בראשית א כו) ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו. (שם) ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אותו. (שם ב ב) ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה. (שם) וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. (שם ג ח) ויתהלכו את קול יי אלהים. (שם) ויתהלך האדם ואשתו. (שם ה א) זה ספר תולדות אדם. (שם) ואלה תולדות נח. (שם ו ט) נח איש צדיק תמים היה בדורותיו. (שם) את האלהים התהלך נח. (שם ט כג) ויקח שם ויפת את הבגד וילכו אחרנית. (שם) ויראו את ערות אביהם. (שם יז א) התהלך לפני והיה תמים. (שם) אשר התהלכתי לפניו. (שם כד מ) יי אשר התהלכתי לפניו. (שם) ישלח מלאכו אתך. (שם כח יב) והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו. (שם) ויפגעו בו מלאכי אלהים. (שם לב ב) ויפגעו בו מלאכי אלהים. (שם) ויאמר אלהים בראותם. (שם) ויאמר אלהים אל יעקב. (שם לב ל) כי פנים אל פנים ראיתי אלהים. (שם) ותנצל נפשי. (שם לב ב) ויאמר אלהים אל ישראל במראות הלילה. (שם) ויאמר אלהים אליו אני אל שדי. (שם מח טו) האלהים אשר התהלכו אבותי לפניו. (שם) אלהים הרועה אותי. (שם מט כה) מאל אביך ויעזרך. (שם) ואת שדי ויברכך. (שמות ג ו) כי ירא הביט אל האלהים. (שם) ויירא משה כי ירא מהביט אל האלהים. (שם ד טז) והיה הוא יהיה לך לאלהים. (שם) ואתה תהיה לו לאלהים. (שם ז א) ראה נתתיך אלהים לפרעה. (שם) ואהרן אחיך יהיה נביאך. (שם יח יב) ויקח יתרו חותן משה עולה וזבחים לאלהים. (שם) ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חותן משה לפני האלהים. (שם יט יז) ויתיצבו בתחתית ההר. (שם) ויוצא משה את העם לקראת האלהים. (שם כד יא) ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו. (שם) ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו. (שם לב א) כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים. (שם) ויאמר העם אל אהרן קום עשה לנו אלהים. (שם) אשר ילכו לפנינו. (שם לב ח) עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו. (שם) ויזבחו לו ויאמרו אלה אלהיך ישראל. (שם לב לא) ויאמר משה אל יי אנא חטא העם הזה חטאה גדולה. (שם) ויעשו להם אלהי זהב. (שם לב כז) ויאמר להם כה אמר יי אלהי ישראל. (שם) ויעשו בני לוי כדבר משה. (שם לב כט) כי איש בבנו ובאחיו. (שם) ולתת עליכם היום ברכה. (שם לב ל) ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדולה. (שם) ועתה אעלה אל יי אולי אכפרה בעד חטאתכם. (שם לב לא) ויאמר משה אל יי אנא חטא העם הזה חטאה גדולה. (שם) ויעשו להם אלהי זהב. (שם לב לב) ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא. (שם) כי אמרו אלי עשה לנו אלהים. (שם לב לג) ויאמר יי אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי. (שם) ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך. (שם לב לד) ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך. (שם) ומלאך אלך לפניך. (שם לב לה) ויגף יי את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן. (שם לג ג) כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה. (שם) ואעלה מלאך לפניך. (שם לג ה) ויאמר יי אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף. (שם) ועתה הורד עדיך מעליך. (שם לג יא) ודבר יי אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו. (שם) ושב אל המחנה. (שם לג יד) ויאמר פני ילכו והנחתי לך. (שם) ויאמר אליו אם אין פניך הלכים אל תעלנו מזה. (שם לג יח) ויאמר הראני נא את כבודך. (שם) ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך. (שם לג כ) ויאמר עוד לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי. (שם לג כא) ויאמר יי הנה מקום אתי ונצבת על הצור. (שם לג כב) והיה בעבור כבודי ושמתיך בנקרת הצור. (שם) וסכתי כפי עליך עד עברי. (שם לג כג) והסרתי את כפי וראית את אחרי. (שם) ופני לא יראו. (שם לד א) ויאמר יי אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשונים. (שם) ואכתוב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשונים. (שם לד ב) ונצבת לי שם על ראש ההר. (שם) ואיש אל יעלה עמך. (שם לד ג) ואיש אל יראה בכל ההר. (שם) גם הצאן והבקר אל ירעו. (שם לד ה) וירד יי בענן. (שם) ויקרא בשם יי. (שם לד ו) ויעבר יי על פניו ויקרא. (שם) יי יי אל רחום וחנון. (שם לד ז) נוצר חסד לאלפים. (שם) נשא עון ופשע וחטאה. (שם) ונקה לא ינקה. (שם לד ח) ויקד משה וישתחו. (שם לד ט) ונסלחת לעוננו ולחטאתנו. (שם) ונחלתנו. (שם לד יד) כי יי קנא שמו אל קנא הוא. (שם) לא תשתחוה לאל אחר. (שם לד יז) אלהי מסכה לא תעשה לך. (שם לד כג) אל פני האדון יי. (שם לד כד) ולא יחמד איש את ארצך. (שם) בעלותך לראות את פני יי. (שם לד כז) כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית. (שם) ואת ישראל. (שם לד כח) ויהי שם עם יי. (שם) ולא אכל ולחם ומים לא שתה. (שם) ויכתב על הלחת. (שם) את עשרת הדברים. (שם לד כט) ומשה לא ידע כי קרן עור פניו. (שם) ויראו אהרן וכל בני ישראל את משה. (שם) והנה קרן עור פניו. (שם) וירא אהרן וכל בני ישראל את משה. (שם) והנה קרן עור פניו. (שם) וישב משה אל יי לדבר אתו. (שם) ויסר משה את המסוה. (שם) עד בואו לדבר אתו. (שם לד לב) ואחרי כן נגשו כל בני ישראל. (שם) ויצום את כל אשר דבר יי אתו בהר סיני. (שם לד לג) ויתן על פניו מסוה. (שם לד לד) בבואו לפני יי לדבר אתו יסיר את המסוה. (שם) עד צאתו. (שם) ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצום. (שם) ובני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה. (שם) ושם המסוה על פניו. (שם לד לה) עד בואו לדבר אתו. (שם) והשיב משה את המסוה על פניו. (שם) עד בואו לדבר אתו. (שם לה ב) ביום השביעי יהיה לכם קדש שבתון. (שם) שבת שבתון ליי. (שם) כל העושה בו מלאכה יומת. (שם לה ג) לא תבערו אש בכל מושבתיכם. (שם) ביום השבת. (שם לה ה) קחו מאתכם תרומה ליי. (שם) כל נדיב לבו יביאה. (שם לה כא) ויבא כל איש אשר נשאו לבו. (שם) ויביאו תרומת יי. (שם לה כב) האנשים על הנשים כל נדיב לב. (שם) ויבאו חח ונזם. (שם לה כט) איש ואשה אשר נדב לבם. (שם) להביא לכל המלאכה. (שם לה לא) ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יי בשם בצלאל. (שם) ואת אהליאב. (שם לה לה) ולעשות כל מלאכת עבודה. (שם לו ב) ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב. (שם) ואל כל איש חכם לב. (שם) אשר נשאו לבו. (שם) ויקחו מלפני משה. (שם) את כל התרומה. (שם) ויביאו אליו עוד נדבה בבקר. (שם) ויאמרו מרבים העם להביא. (שם) מדי המלאכה. (שם) ויכל משה לאמר. (שם) ויעבר קול במחנה. (שם) לאמר אל יעשה עוד איש ואשה מלאכה. (שם) ויכל העם מהביא. (שם) ויעש בצלאל ואהליאב. (שם) ואת כל איש חכם לב. (שם) אשר נתן יי חכמה. (שם) ויעש בצלאל. (שם) את הקרשים. (שם) ויעש את הבריח. (שם) ויעש את הפרכת. (שם) ויעש לה את ארבעה עמודי. (שם) ויעש את המסך. (שם) ויעש בצלאל את הארון. (שם) ויעש כפרת. (שם) ויעש את השלחן. (שם) ויעש את הבדים. (שם) ויעש את המנורה. (שם) ויעש את מזבח הקטרת. (שם) ויעש את שמן המשחה. (שם) ויעש את קטרת הסמים. (שם) ויעש את מזבח העולה. (שם) ויעש את הכיור. (שם) ויעש את הקלעים. (שם) ויעש את מסך שער החצר. (שם) ויעש את יתדות המשכן. (שם) ויעש את בגדי השרד. (שם) ויעש את בגדי הקדש. (שם) ויעש את הציץ. (שם) ויעש את המעיל. (שם) ויעש את כתנת. (שם) ויעש את המצנפת. (שם) ויעש את אבני. (שם) ויעש את הכתנת. (שם) ויעש את מעשה. (שם) ויעש את הרמון. (שם) ויעש את הפעמנים

בְּפַסּוּקֵי דְּזִמְרָה בְּתִבְלֵי כֻּלָּם : כְּגוֹן אַבִּיר כָּלָּה וְכוּ' וְאוֹמְרִים לְמִי נַעֲשָׂה : עַל שֶׁאֵין בּוֹ מַמָּשׁ
בָּם שֶׁיֵּשׁ מִמֶּנּוּ מְלֹא עוֹלָמִים הֵיוּ אוֹמְרִים אֵין בּוֹ מַמָּשׁ בָּם אֵין מְלֹא עוֹלָמִים בָּם
מְתֻכָּם כְּמוֹ שֶׁהוּא : הַכֹּל לְפִי מַה שֶּׁהַדָּבָר עָלֶיךָ לְבֵי דִּי : וְכֵן בְּכָל מָקוֹם

שַׁבָּת בְּרֵאשִׁית וְנִשְׁכַּח ז וְלֹא הִזְכִּירוּ בְּכָל הַתְּפִלּוֹת שֶׁאוֹמְרִים בְּשַׁבָּת עַל הַמְּלָאכָה
שֶׁעָשָׂה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְאֵין לְהַזְכִּיר אֶלָּא מַה שֶּׁעָשָׂה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת עַצְמוֹ : וְכֵן בְּיוֹם
ב הַכִּפּוּרִים : וְכֵן בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ וְכֵן בְּחֹל הַמּוֹעֵד וְכֵן בְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת
וְכֵן בְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים וְכֵן בְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּרֹאשׁ חֹדֶשׁ
וְכֵן בְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּחֹל הַמּוֹעֵד וְכֵן בְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּיוֹם טוֹב
שֵׁנִי שֶׁל רָאשֵׁי הַשָּׁנָה וְכֵן בְּיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּיוֹם טוֹב שֵׁנִי שֶׁל שְׁאָר יָמִים
טוֹבִים שֶׁעוֹשִׂים יוֹם טוֹב שֵׁנִי בְּגָלֻיּוֹת : עַל שֶׁאֵין לְהַזְכִּיר בְּכָל הַתְּפִלּוֹת הָאֵלּוּ
אֶלָּא מַה שֶּׁעָשָׂה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת עַצְמוֹ אוֹ בְּיוֹם טוֹב עַצְמוֹ שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת :

אַתָּה

וְאוֹמְרִים אַתָּה קִדַּשְׁתָּ וְכוּ'

יוֹם הַשִּׁשִּׁי שֶׁל הַמַּעֲשֶׂה שֶׁהָיָה יוֹם שִׁשִּׁי וְגָמַרְתָּ לִי בּוֹ כָּל הַיְצִירָה שֶׁהָיְתָה
רְאוּיָה לְהִגָּמֵר בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְלֹא הִנַּחְתָּ לִי לַעֲשׂוֹת בּוֹ שׁוּם מְלָאכָה שֶׁהָיְתָה
רְאוּיָה לְהַנִּיחַ בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְלֹא הִנַּחְתָּ לִי לַעֲשׂוֹת בּוֹ שׁוּם מְלָאכָה שֶׁהָיְתָה
רְאוּיָה לְהַנִּיחַ בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְלֹא הִנַּחְתָּ לִי לַעֲשׂוֹת בּוֹ שׁוּם מְלָאכָה שֶׁהָיְתָה
רְאוּיָה לְהַנִּיחַ בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְלֹא הִנַּחְתָּ לִי לַעֲשׂוֹת בּוֹ שׁוּם מְלָאכָה שֶׁהָיְתָה
רְאוּיָה לְהַנִּיחַ בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְלֹא הִנַּחְתָּ לִי לַעֲשׂוֹת בּוֹ שׁוּם מְלָאכָה שֶׁהָיְתָה
רְאוּיָה לְהַנִּיחַ בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְלֹא הִנַּחְתָּ לִי לַעֲשׂוֹת בּוֹ שׁוּם מְלָאכָה שֶׁהָיְתָה
רְאוּיָה לְהַנִּיחַ בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְלֹא הִנַּחְתָּ לִי לַעֲשׂוֹת בּוֹ שׁוּם מְלָאכָה שֶׁהָיְתָה
רְאוּיָה לְהַנִּיחַ בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְלֹא הִנַּחְתָּ לִי לַעֲשׂוֹת בּוֹ שׁוּם מְלָאכָה שֶׁהָיְתָה
רְאוּיָה לְהַנִּיחַ בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְלֹא הִנַּחְתָּ לִי לַעֲשׂוֹת בּוֹ שׁוּם מְלָאכָה שֶׁהָיְתָה
רְאוּיָה לְהַנִּיחַ בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְלֹא הִנַּחְתָּ לִי לַעֲשׂוֹת בּוֹ שׁוּם מְלָאכָה שֶׁהָיְתָה
רְאוּיָה לְהַנִּיחַ בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְלֹא הִנַּחְתָּ לִי לַעֲשׂוֹת בּוֹ שׁוּם מְלָאכָה שֶׁהָיְתָה
רְאוּיָה לְהַנִּיחַ בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי וְלֹא הִנַּחְתָּ לִי לַעֲשׂוֹת בּוֹ שׁוּם מְלָאכָה שֶׁהָיְתָה

יהוה׃ עשׂה משׂכיל לשׁלמה בּנו בּהיותו בּירתה
ולמה יתּן לשׁנתו שׁנת אהוביו׃ כּי הוא בּחר בּשׁלמה
לכל ישׂראל׃ ולמה יתּן לו יהוה לילות לחשׁב
חשׁבונות על מטּתו׃ ולמה יתּן לו יהוה לבב חכם
ונבון מאד ורחב לב כחול אשׁר על שׂפת הים׃
ולמה יתּן לו יהוה חכמה ותבונה הרבּה מאד
ורחבות לב הרבּה מחול אשׁר על שׂפת הים׃
ולמה יתּן לו יהוה לבב חכם ונבון מאד ורחב לב
כחול אשׁר על שׂפת הים׃ ולמה יתּן לו יהוה
חכמה ותבונה הרבּה מאד ורחבות לב הרבּה
מחול אשׁר על שׂפת הים׃ ולמה יתּן לו יהוה
לבב חכם ונבון מאד ורחב לב כחול אשׁר על
שׂפת הים׃ ולמה יתּן לו יהוה חכמה ותבונה
הרבּה מאד ורחבות לב הרבּה מחול אשׁר על
שׂפת הים׃ ולמה יתּן לו יהוה לבב חכם ונבון
מאד ורחב לב כחול אשׁר על שׂפת הים׃ ולמה
יתּן לו יהוה חכמה ותבונה הרבּה מאד ורחבות
לב הרבּה מחול אשׁר על שׂפת הים׃ ולמה יתּן
לו יהוה לבב חכם ונבון מאד ורחב לב כחול
אשׁר על שׂפת הים׃ ולמה יתּן לו יהוה חכמה
ותבונה הרבּה מאד ורחבות לב הרבּה מחול
אשׁר על שׂפת הים׃ ולמה יתּן לו יהוה לבב
חכם ונבון מאד ורחב לב כחול אשׁר על שׂפת
הים׃ ולמה יתּן לו יהוה חכמה ותבונה הרבּה
מאד ורחבות לב הרבּה מחול אשׁר על שׂפת
הים׃ ולמה יתּן לו יהוה לבב חכם ונבון מאד
ורחב לב כחול אשׁר על שׂפת הים׃ ולמה יתּן
לו יהוה חכמה ותבונה הרבּה מאד ורחבות לב
הרבּה מחול אשׁר על שׂפת הים׃ ולמה יתּן לו
יהוה לבב חכם ונבון מאד ורחב לב כחול אשׁר
על

שבת

משנה פרק השואל

כל השואל את הפרה לא ישאל את העגלה ואם שאל אם
קבל עליו בעליה שהיא מהלכת כדרכה שהיא עושה פחות
משלשה ימים ואם לאו הרי זה שואל ואם שאל את העגלה
אם קבל עליו בעליה שהיא מהלכת כדרכה שהיא עושה
פחות משלשה ימים ואם לאו הרי זה שואל ואם שאל
את הפרה ואת העגלה אם קבל עליו בעליה שהיא מהלכת
כדרכה שהיא עושה פחות משלשה ימים ואם לאו הרי זה
שואל ואם שאל את הפרה ואת העגלה ואת הבהמה
אם קבל עליו בעליה שהיא מהלכת כדרכה שהיא עושה
פחות משלשה ימים ואם לאו הרי זה שואל ואם שאל
את הפרה ואת העגלה ואת הבהמה ואת הכלי אם קבל
עליו בעליה שהיא מהלכת כדרכה שהיא עושה פחות
משלשה ימים ואם לאו הרי זה שואל ואם שאל את
הפרה ואת העגלה ואת הבהמה ואת הכלי ואת השכיר
אם קבל עליו בעליה שהיא מהלכת כדרכה שהיא עושה
פחות משלשה ימים ואם לאו הרי זה שואל ואם שאל
את הפרה ואת העגלה ואת הבהמה ואת הכלי ואת
השכיר ואת הבית אם קבל עליו בעליה שהיא מהלכת
כדרכה שהיא עושה פחות משלשה ימים ואם לאו הרי
זה שואל ואם שאל את הפרה ואת העגלה ואת הבהמה
ואת הכלי ואת השכיר ואת הבית ואת הבור אם קבל
עליו בעליה שהיא מהלכת כדרכה שהיא עושה פחות
משלשה ימים ואם לאו הרי זה שואל ואם שאל את
הפרה ואת העגלה ואת הבהמה ואת הכלי ואת השכיר
ואת הבית ואת הבור ואת הבגד אם קבל עליו בעליה
שהיא מהלכת כדרכה שהיא עושה פחות משלשה ימים
ואם לאו הרי זה שואל ואם שאל את הפרה ואת העגלה
ואת הבהמה ואת הכלי ואת השכיר ואת הבית ואת הבור
ואת הבגד ואת הכלי אם קבל עליו בעליה שהיא מהלכת
כדרכה שהיא עושה פחות משלשה ימים ואם לאו הרי
זה שואל ואם שאל את הפרה ואת העגלה ואת הבהמה
ואת הכלי ואת השכיר ואת הבית ואת הבור ואת הבגד
ואת הכלי ואת הכלי אם קבל עליו בעליה שהיא מהלכת
כדרכה שהיא עושה פחות משלשה ימים ואם לאו הרי
זה שואל ואם שאל את הפרה ואת העגלה ואת הבהמה
ואת הכלי ואת השכיר ואת הבית ואת הבור ואת הבגד
ואת הכלי ואת הכלי ואת הכלי אם קבל עליו בעליה
שהיא מהלכת כדרכה שהיא עושה פחות משלשה ימים
ואם לאו הרי זה שואל ואם שאל את הפרה ואת העגלה
ואת הבהמה ואת הכלי ואת השכיר ואת הבית ואת הבור
ואת הבגד ואת הכלי ואת הכלי ואת הכלי ואת הכלי
אם קבל עליו בעליה שהיא מהלכת כדרכה שהיא עושה
פחות משלשה ימים ואם לאו הרי זה שואל ואם שאל
את הפרה ואת העגלה ואת הבהמה ואת הכלי ואת השכיר
ואת הבית ואת הבור ואת הבגד ואת הכלי ואת הכלי
ואת הכלי ואת הכלי ואת הכלי אם קבל עליו בעליה
שהיא מהלכת כדרכה שהיא עושה פחות משלשה ימים
ואם לאו הרי זה שואל ואם שאל את הפרה ואת העגלה
ואת הבהמה ואת הכלי ואת השכיר ואת הבית ואת הבור
ואת הבגד ואת הכלי ואת הכלי ואת הכלי ואת הכלי
ואת הכלי אם קבל עליו בעליה שהיא מהלכת כדרכה
שהיא עושה פחות משלשה ימים ואם לאו הרי זה שואל

ברכות

משנה פרק מי שמתו

מי שמתו מתיו מוכיחין אותו עד כמה עד שיאמר
אדם לחבירו שמתו מתיך מוכיחין אותו עד כמה עד
שיאמר אדם לחבירו שמתו מתיך מוכיחין אותו עד
כמה עד שיאמר אדם לחבירו שמתו מתיך מוכיחין
אותו עד כמה עד שיאמר אדם לחבירו שמתו מתיך
מוכיחין אותו עד כמה עד שיאמר אדם לחבירו שמתו
מתיך מוכיחין אותו עד כמה עד שיאמר אדם לחבירו
שמתו מתיך מוכיחין אותו עד כמה עד שיאמר אדם
לחבירו שמתו מתיך

זמירות לשבת נחמו

אתה הוא קודם שנברא העולם אתה הוא משנברא העולם
אתה הוא בעולם הזה ואתה הוא לעולם הבא
שנאמר כי לפני יי׳ לעשות הרעות ולהסיר מכל הטוב
ואומר כי לא חפץ אל חסיד אתה
לא ישכון רע אתה לא יתיצבו הוללים לנגד עיניך
שנאת כל פועלי און אתה תאבד דוברי כזב
איש דמים ומרמה יתעב יי׳ אתה
ואני ברוב חסדך אבוא ביתך אשתחוה אל היכל קדשך ביראתך
יי׳ נחני בצדקתך למען שוררי הישר לפניך
כי אתה יי׳ תברך צדיק כצנה רצון תעטרנו
יי׳ אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ
אשר תנה הודך על השמים
מפי עוללים ויונקים יסדת עז למען צוריך
להשבית אויב ומתנקם
כי אראה שמיך מעשה אצבעותיך ירח וכוכבים אשר כוננת
מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו
ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו
תמשילהו במעשי ידיך כל צאן ובקר גם כל חיתו שדי
עוף השמים ודגי הים עוברי ארחות ימים
יי׳ אדוננו מה אדיר שמך בכל הארץ

הן המזמר בשבת, ומשמיע בשמחה, שר כל שעתיה, שאין ניתנה אלא

לשבת, כל המשבית עליה ועונג מעונגיה, וכל שמונה מלאכות אלו אינו עושה בשמחה,

ש אין שמחה לו שאינו אוכל ושותה ושמח, ומקיים מצות עונג שבת, ומצות שמחה ביום טוב לשמח נפשו בהן, ולהתענג בהן, ולהתענג בהן, ולהתענג

לְהַעֲלוֹת אֶת הַמִּזְבֵּחַ לְהַקְרִיב עָלָיו עוֹלָה וְזֶבַח כַּכָּתוּב בְּתוֹרַת מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים
אֲשֶׁר צִוָּה עַל מִזְבַּח יְהוָה בְּדָבָר יְהוָה וְאֶת הַמְנוֹרָה וְשֻׁלְחָנָהּ וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ הַקְּטֹרֶת
וְאֶת הַכְּלִים אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר עָשָׂה בְצַלְאֵל בֶּן אוּרִי
בֶּן חוּר וְאֶת הַכִּיּוֹר וְאֶת כַּנּוֹ וְאֶת הַמְכוֹנָה וְאֶת כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר עָשָׂה וְאֶת הַמִּשְׁכָּן
וְאֶת הַבְּגָדִים אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּצַלְאֵל וּבָנָיו וְאֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת
בִּגְדֵי בָנָיו וְאֶת כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכַפֵּר עַל כָּל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר עָשׂוּ
לְכַפֵּר עַל כָּל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכַפֵּר עַל כָּל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל הַכֵּלִים
אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכַפֵּר עַל כָּל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכַפֵּר עַל כָּל הַמִּזְבֵּחַ
וְאֶת כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכַפֵּר עַל כָּל הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת כָּל הַכֵּלִים אֲשֶׁר עָשׂוּ לְכַפֵּר עַל
כָּל הַמִּזְבֵּחַ

אדרבים

ויקרא יחזקאל

שורק ירמיהו

הטעמים אמת ויציב משפטים נאמנים צדקו יחדו
ישרים הם ונכונים לעד לעולם עשויים באמת
ובישר חתומים על כן הודעתם כי יסדתם לעד
פקודיך ועדותיך כי כל דרכיך נגדך ואמונתך
לדור ודור כוננת ארץ ותעמוד למשפטיך היום
כי הכל עבדיך ואין דבר נעלם מנגד עיניך
כי הנה חשכים יכסו ארץ וערפל לאמים ועליך
יזרח יי וכבודו עליך יראה ונגדו יתהלכו כל
הגוים ומלכים לנגה זרחך ואתה יי לעולם
תמלוך ולדור ודור שבתך אתה תקום תרחם
ציון כי עת לחננה כי בא מועד ועתה יי אבינו
אתה אנחנו החומר ויוצרנו ומעשה ידך כולנו
ואל תזכור לעד עון אל תרא נא עמך כולנו
עמך ועיר קדשך ארץ מדבר ציון מדבר יהיתה
ירושלים שממה בית קדשנו ותפארתנו אשר
הללוך אבותינו היה למאכלת אש וכל מחמדינו
היה לחרבה ואתה יי על אלה תתאפק תחרש
ותענה לנו עד מאד כי אם מאסת קצפת עלינו
כי אם זנחת

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ : והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים : ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור : וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך : ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד : ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים : ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן : ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני : ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן : ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב : ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי : ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים : והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן : ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים : ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ : ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב : ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי : ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים : ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב : ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ : ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי : ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן : ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב : ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ : ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם : ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ : ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה : ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן : וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי : ויכלו השמים והארץ וכל צבאם : ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה : ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות : אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יי אלהים ארץ ושמים : וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יי אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה : ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה : ויצר יי אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה : ויטע יי אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר : ויצמח יי אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע : ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים : שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב : וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם : ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש : ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת : ויקח יי אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה : ויצו יי אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל : ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות : ויאמר יי אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו : ויצר יי אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו : ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו : ויפל יי אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה : ויבן יי אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם : ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת : על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד : ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו :

נח איש צדיק תמים היה בדורותיו את האלהים התהלך נח : ויולד נח שלשה את שם את חם ואת יפת : ותשחת הארץ לפני האלהים ותמלא הארץ חמס : וירא אלהים את הארץ והנה נשחתה כי השחית כל בשר את דרכו על הארץ : ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ חמס מפניהם והנני משחיתם את הארץ : עשה לך תבת עצי גפר קנים תעשה את התבה וכפרת אתה מבית ומחוץ בכפר : וזה אשר תעשה אתה שלש מאות אמה ארך התבה חמשים אמה רחבה ושלשים אמה קומתה : צהר תעשה לתבה ואל אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים תחתים שנים ושלשים תעשה אתה : כי אני הנני מביא את המבול מים על הארץ לשחת כל בשר אשר בו רוח חיים מתחת השמים כל אשר בארץ יגוע : והקימתי את בריתי אתך ובאת אל התבה אתה ובניך ואשתך ונשי בניך אתך : ומכל החי מכל בשר שנים מכל תביא אל התבה להחיות אתך זכר ונקבה יהיו : מהעוף למינהו ומן הבהמה למינה מכל רמש האדמה למינהו שנים מכל יבאו אליך להחיות : ואתה קח לך מכל מאכל אשר יאכל ואספת אליך והיה לך ולהם לאכלה : ויעש נח ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה : ויאמר יי לנח בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי צדיק לפני בדור הזה : מכל הבהמה הטהורה תקח לך שבעה שבעה איש ואשתו ומן הבהמה אשר לא טהורה הוא שנים איש ואשתו : גם מעוף השמים שבעה שבעה זכר ונקבה לחיות זרע על פני כל הארץ : כי לימים עוד שבעה אנכי ממטיר על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומחיתי את כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה : ויעש נח ככל אשר צוהו יי : ונח בן שש מאות שנה והמבול היה מים על הארץ : ויבא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול : מן הבהמה הטהורה ומן הבהמה אשר אינה טהורה ומן העוף וכל אשר רומש על האדמה : שנים שנים באו אל נח אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה אלהים את נח : ויהי לשבעת הימים ומי המבול היו על הארץ : בשנת שש מאות שנה לחיי נח בחדש השני בשבעה עשר יום לחדש ביום הזה נבקעו כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו : ויהי הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה : בעצם היום הזה בא נח ושם וחם ויפת בני נח ואשת נח ושלש נשי בניו אתם אל התבה : הם וכל החית למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל צפור כל כנף : ויבאו אל נח אל התבה שנים שנים מכל הבשר אשר בו רוח חיים : והבאים זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אתו אלהים ויסגר יי בעדו : ויהי המבול ארבעים יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם מעל הארץ : ויגברו המים וירבו מאד על הארץ ותלך התבה על פני המים : והמים גברו מאד מאד על הארץ ויכסו כל ההרים הגבהים אשר תחת כל השמים : חמש עשרה אמה מלמעלה גברו המים ויכסו ההרים : ויגוע כל בשר הרומש על הארץ בעוף ובבהמה ובחיה ובכל השרץ השרץ על הארץ וכל האדם : כל אשר נשמת רוח חיים באפיו מכל אשר בחרבה מתו : וימח את כל היקום אשר על פני האדמה מאדם עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים ויימחו מן הארץ ויישאר אך נח ואשר אתו בתבה : ויגברו המים על הארץ חמשים ומאת יום :

ויזכר אלהים את נח ואת כל החיה ואת כל הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על הארץ וישכו המים : ותסכרנה מעינות תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן השמים : וישובו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום : ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה עשר יום לחדש על הרי אררט : והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי ההרים : ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את חלון התבה אשר עשה : וישלח את העורב ויצא יצוא ושוב עד יבשת המים מעל הארץ : וישלח את היונה מאתו לראות המקלו המים מעל פני האדמה : ולא מצאה היונה מנוח לכף רגלה ותשב אליו אל התבה כי מים על פני כל הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל התבה : ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה מן התבה : ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה זית טרף בפיה וידע נח כי קלו המים מעל הארץ : ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את היונה ולא יספה שוב אליו עוד : ויהי בשנת אחת ושש מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה : ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ : וידבר אלהים אל נח לאמר : צא מן התבה אתה ואשתך ובניך ונשי בניך אתך : כל החיה אשר אתך מכל בשר בעוף ובבהמה ובכל הרמש הרמש על הארץ הוצא אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו על הארץ : ויצא נח ובניו ואשתו ונשי בניו אתו : כל החיה כל הרמש וכל העוף כל רומש על הארץ למשפחתיהם יצאו מן התבה : ויבן נח מזבח ליי ויקח מכל הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ויעל עולות במזבח : וירח יי את ריח הניחח ויאמר יי אל לבו לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל חי כאשר עשיתי : עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וחם וקיץ וחרף ויום ולילה לא ישבתו : ויברך אלהים את נח ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ : ומוראכם וחתכם יהיה על כל חית הארץ ועל כל עוף השמים בכל אשר תרמוש האדמה ובכל דגי הים בידכם נתנו : כל רמש אשר הוא חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל : אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו : ואך את דמכם לנפשתיכם אדרש מיד כל חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את נפש האדם : שופך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את האדם : ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה : ויאמר אלהים אל נח ואל בניו אתו לאמר : והנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אחריכם : ואת כל נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ : והקימתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד מבמי המבול ולא יהיה עוד מבול לשחת הארץ : ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש החיה אשר אתכם לדרת עולם : את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ : והיה בעננו עב על הארץ וראתה הקשת בענן : וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש בכל בשר ולא יהיו המים למבול לשחת כל בשר : והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש בכל בשר אשר על הארץ : ויאמר אלהים אל נח זאת אות הברית אשר הקימתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ : ויהי בני נח היוצאים מן התבה שם וחם ויפת וחם הוא אבי כנען : שלשה אלה בני נח ומאלה נפצה כל הארץ : ויחל נח איש האדמה ונטע כרם : וישת מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה : וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני אחיו בחוץ : ויקח שם ויפת את השמלה וישימו על שכמם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית ולא ראו את ערות אביהם : ויקץ נח מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן : ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו : ויאמר ברוך יי אלהי שם ויהי כנען עבד להם : יפת אלהים ליפת וישכן באהלי שם ויהי כנען עבד להם : ויחי נח אחרי המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה : ויהי כל ימי נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת :

ואלה תולדות בני נח שם חם ויפת ויולד להם בנים אחר המבול : בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס : ובני גמר אשכנז ריפת ותוגרמה : ובני יון אלישה ותרשיש כתים ודודנים : מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש לשונו למשפחותם בגוייהם : ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען : ובני כוש סבתה ורעמה וסבתכא ובני רעמה שבא ודדן : וכוש ילד את נמרד הוא החל להיות גבור בארץ : הוא היה גבור ציד לפני יי על כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יי : ותהי ראשית ממלכתו בבל וארך וכלנה בארץ שנער : מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רחובות עיר ואת כלח : ואת רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה : ומצרים ילד את לודים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתחים : ואת פתרסים ואת כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת כפתרים : וכנען ילד את צידון בכרו ואת חת : ואל היבוסי ואל האמרי ואל הגרגשי : ואל החוי ואל הערקי ואל הסיני : ואל הארודי ואל הצמרי ואל החמתי ואחר נפצו משפחות הכנעני : ויהי גבול הכנעני מצידון בואכה גרר עד עזה בואכה סדמה ועמרה ואדמה וצבויים עד לשע : אלה בני חם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגוייהם : ולשם גם הוא ילד אבי כל בני עבר אחי יפת הגדול : ובני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם : ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש : וארפכשד ילד את שלח ושלח ילד את עבר : ולעבר נולד שני בנים שם האחד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן : ויקטן ילד את אלמודד ואת שלף ואת חצרמות ואת ירח : ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה : ואת עובל ואת אבימאל ואת שבא : ואת אופיר ואת חוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן : ויהי מושבם ממישא בואכה ספר הר הקדם : אלה בני שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגוייהם : אלה משפחות בני נח לתולדתם בגוייהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול :

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים : ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם : ויאמרו איש אל רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר : ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה לנו שם פן נפוץ על פני כל הארץ : וירד יי לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם : ויאמר יי הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות : הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו : ויפץ יי אתם משם על פני כל הארץ ויחדלו לבנות את העיר : על כן קרא שמה בבל כי שם בלל יי שפת כל הארץ ומשם הפיצם יי על פני כל הארץ : אלה תולדות שם שם בן מאת שנה ויולד את ארפכשד שנתים אחר המבול : וחי שם אחרי הולידו את ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות : וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את שלח : וחי ארפכשד אחרי הולידו את שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות : ושלח חי שלשים שנה ויולד את עבר : וחי שלח אחרי הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות : ועבר חי ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג : וחי עבר אחרי הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות : ופלג חי שלשים שנה ויולד את רעו : וחי פלג אחרי הולידו את רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות : ורעו חי שתים ושלשים שנה ויולד את שרוג : וחי רעו אחרי הולידו את שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות : ושרוג חי שלשים שנה ויולד את נחור : וחי שרוג אחרי הולידו את נחור מאתים שנה ויולד בנים ובנות : ונחור חי תשע ועשרים שנה ויולד את תרח : וחי נחור אחרי הולידו את תרח מאה ותשע עשרה שנה ויולד בנים ובנות : ותרח חי שבעים שנה ויולד את אברם את נחור ואת הרן : ואלה תולדות תרח תרח הוליד את אברם את נחור ואת הרן והרן הוליד את לוט : ויאמר יי אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך : ואעשך לגוי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה : ואברכה מברכיך ומקללך אאר ונברכו בך כל משפחות האדמה : וילך אברם כאשר דבר אליו יי וילך אתו לוט ואברם בן חמש ושבעים שנה בצאתו מחרן : ויקח אברם את שרי אשתו ואת לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת הנפש אשר עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען : ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ : וירא יי אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליי הנראה אליו : ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אהלה בית אל מים ועי מקדם ויבן שם מזבח ליי ויקרא בשם יי : ויסע אברם הלוך ונסוע הנגבה : ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרים לגור שם כי כבד הרעב בארץ : ויהי כאשר הקריב לבוא מצרים ויאמר אל שרי אשתו הנה נא ידעתי כי אשה יפת מראה את : והיה כי יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו : אמרי נא את אחתי את למען ייטב לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך : ויהי כבוא אברם מצרים וירא המצרים את האשה כי יפה היא מאד : וירא אתה שרי פרעה ויהללו אל פרעה ותקח האשה בית פרעה : ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן ובקר וחמרים ועבדים ושפחות ואתנות וגמלים : ויגע יי את פרעה נגעים גדלים ואת ביתו על דבר שרי אשת אברם : ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי אשתך היא : למה אמרת אחתי היא ואקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך : ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת אשתו וכל אשר לו : ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל אשר לו ולוט עמו הנגבה : ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב : וילך למסעיו מהנגב ועד בית אל עד המקום אשר היה שם אהלה בתחלה בין בית אל ובין העי : למקום אשר עשה שם מזבח בראשנה ויקרא שם אברם בשם יי : וגם ללוט ההלך את אברם היה צאן ובקר ואהלים : ולא נשא אתם הארץ לשבת יחדו כי היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו : ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפרזי אז יושב בארץ : ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני ובינך ובין רעי ובין רעיך כי אנשים אחים אנחנו : הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם השמאל ואימנה ואם הימין ואשמאילה : וישא לוט את עיניו וירא את כל ככר הירדן כי כלה משקה לפני שחת יי את סדם ואת עמרה כגן יי כארץ מצרים באכה צוער : ויבחר לו לוט את כל ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו : אברם ישב בארץ כנען ולוט ישב בערי הככר ויאהל עד סדם : ואנשי סדם רעים וחטאים לייי מאד : ויי אמר אל אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן המקום אשר אתה שם צפונה ונגבה וקדמה וימה : כי את כל הארץ אשר אתה רואה לך אתננה ולזרעך עד עולם : ושמתי את זרעך כעפר הארץ אשר אם יוכל איש למנות את עפר הארץ גם זרעך ימנה : קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה : ויאהל אברם ויבא וישב באלוני ממרא אשר בחברון ויבן שם מזבח ליי : ויהי בימי אמרפל מלך שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים : עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים ומלך בלע היא צוער : כל אלה חברו אל עמק השדים היא ים המלח : שתים עשרה שנה עבדו את כדרלעמר ובשלש עשרה שנה מרדו : בארבע עשרה שנה בא כדרלעמר ואשר אתו ויכו את רפאים בעשתרת קרנים ואת הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים : ואת החרי בהרם שעיר עד אל פארן אשר על המדבר : וישבו ויבאו אל עין משפט היא קדש ויכו את כל שדה העמלקי וגם את האמרי היושב בחצצן תמר : ויצא מלך סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים ומלך בלע היא צוער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים : את כדרלעמר מלך עילם ואת תדעל מלך גוים ואת אמרפל מלך שנער ואת אריוך מלך אלסר ארבעה מלכים את החמשה : ועמק השדים בארת בארת בקעה ויפלו שמה מלך סדם ועמרה ויפלו שמה ויתר ההרה נסו : ויקחו את כל רכוש סדם ועמרה ואת כל אכלם וילכו : ויקחו את לוט ואת רכושו בן אחי אברם וילך והוא יושב בסדם : ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלוני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית אברם : וישמע אברם כי נשבה אחיו וירק את חניכיו ילידי ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד דן : ויחלק עליהם לילה הוא ועבדיו ויכם וירדפם עד חובה אשר משמאל לדמשק : וישב את כל הרכש וגם את לוט אחיו ורכושו השיב וגם את הנשים והעם : ויצא מלך סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את כדרלעמר ואת המלכים אשר אתו אל עמק שוה היא עמק המלך : ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון : ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ : ובורך אל עליון אשר מגן צריך בידך ויתן לו מעשר מכל : ויאמר מלך סדם אל אברם תן לי הנפש והרכש קח לך : וישא אברם את ידו אל יי אל עליון קנה שמים וארץ : אם מחוט ועד שרוך נעל ואם אקח מכל אשר לך ולא תאמר אני העשרתי את אברם : בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם : אחרי הדברים האלה היה דבר יי אל אברם במחזה לאמר אל תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד : ויאמר אברם אדני יי מה תתן לי ואנכי הולך ערירי ובן משק ביתי הוא דמשק אליעזר : ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן ביתי יורש אתי : והנה דבר יי אליו לאמר לא יירשך זה כי אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך : ויוצא אתו החוצה ויאמר הבט נא השמים וספר הכוכבים אם תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך : והאמן ביי ויחשבה לו צדקה : ויאמר אליו אני יי אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את הארץ הזאת לרשתה : ויאמר אדני יי במה אדע כי אירשנה : ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותור וגוזל : ויקח לו את כל אלה ויבתר אתם בתוך ויתן איש בתרו לקראת רעהו והציפור לא בתר : וירד העיט על הפגרים ויבתרם אברם : ויהי השמש לבוא ותרדמה נפלה על אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו : ויאמר לאברם ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה : וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי כן יצאו ברכש גדול : ואתה תבוא אל אבתיך בשלום תקבר בשיבה טובה : ודור רביעי ישובו הנה כי לא שלם עון האמרי עד הנה : ויהי השמש באה ועלטה היתה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה : ביום ההוא כרת יי את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרת : את הקיני ואת הקנזי ואת הקדמני : ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים : ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבוסי :

ושרי אשת אברם לא ילדה לו ולה שפחה מצרית ושמה הגר : ותאמר שרי אל אברם הנה נא עצרני יי מלדת בא נא אל שפחתי אולי אבנה ממנה ויישמע אברם לקול שרי : ותקח שרי אשת אברם את הגר המצרית שפחתה מקץ עשר שנים לשבת אברם בארץ כנען ותתן אתה לאברם אישה לו לאשה : ויבא אל הגר ותהר ותרא כי הרתה ותקל גברתה בעיניה : ותאמר שרי אל אברם חמסי עליך אנכי נתתי שפחתי בחיקך ותרא כי הרתה ואקל בעיניה יישפט יי ביני וביניך : ויאמר אברם אל שרי הנה שפחתך בידך עשי לה הטוב בעיניך ותענה שרי ותברח מפניה : וימצאה מלאך יי על עין המים במדבר על העין בדרך שור : ויאמר הגר שפחת שרי אי מזה באת ואנה תלכי ותאמר מפני שרי גברתי אנכי ברחת : ויאמר לה מלאך יי שובי אל גברתך והתעני תחת ידיה : ויאמר לה מלאך יי הרבה ארבה את זרעך ולא יספר מרב : ויאמר לה מלאך יי הנך הרה ויולדת בן וקראת שמו ישמעאל כי שמע יי אל עניך : והוא יהיה פרא אדם ידו בכל ויד כל בו ועל פני כל אחיו ישכן : ותקרא שם יי הדבר אליה אתה אל ראי כי אמרה הגם הלום ראיתי אחרי ראי : על כן קרא לבאר באר לחי ראי הנה בין קדש ובין ברד : ותלד הגר לאברם בן ויקרא אברם שם בנו אשר ילדה הגר ישמעאל : ואברם בן שמנים שנה ושש שנים בלדת הגר את ישמעאל לאברם : ויהי אברם בן תשעים שנה ותשע שנים וירא יי אל אברם ויאמר אליו אני אל שדי התהלך לפני והיה תמים : ואתנה בריתי ביני ובינך וארבה אתך במאד מאד : ויפל אברם על פניו וידבר אתו אלהים לאמר : אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים : ולא יקרא עוד את שמך אברם והיה שמך אברהם כי אב המון גוים נתתיך : והפרתי אתך במאד מאד ונתתיך לגוים ומלכים ממך יצאו : והקימתי את בריתי ביני ובינך ובין זרעך אחריך לדרתם לברית עולם להיות לאל לך ולזרעך אחריך : ונתתי לך ולזרעך אחריך את ארץ מגוריך את כל ארץ כנען לאחזת עולם והייתי להם לאלהים : ויאמר אלהים אל אברהם ואתה את בריתי תשמר אתה וזרעך אחריך לדרתם : זאת בריתי אשר תשמרו ביני וביניכם ובין זרעך אחריך המול לכם כל זכר : ונמלתם את בשר ערלתכם והיה לאות ברית ביני וביניכם : ובן שמנת ימים ימול לכם כל זכר לדרתיכם יליד בית וממקנת כסף מכל בן נכר אשר לא מזרעך הוא : המול ימול יליד ביתך וממקנת כספך והיתה בריתי בבשרכם לברית עולם : וערל זכר אשר לא ימול את בשר ערלתו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה את בריתי הפר : ויאמר אלהים אל אברהם שרי אשתך לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה : וברכתי אתה וגם נתתי ממנה לך בן וברכתיה והיתה לגוים מלכי עמים ממנה יהיו : ויפל אברהם על פניו ויצחק ויאמר בלבו הלבן מאה שנה יולד ואם שרה בת תשעים שנה תלד : ויאמר אברהם אל האלהים לו ישמעאל יחיה לפניך : ויאמר אלהים אבל שרה אשתך ילדת לך בן וקראת את שמו יצחק והקימתי את בריתי אתו לברית עולם לזרעו אחריו : ולישמעאל שמעתיך הנה ברכתי אתו והפריתי אתו והרביתי אתו במאד מאד שנים עשר נשיאים יוליד ונתתיו לגוי גדול : ואת בריתי אקים את יצחק אשר תלד לך שרה למועד הזה בשנה האחרת : ויכל לדבר אתו ויעל אלהים מעל אברהם : ויקח אברהם את ישמעאל בנו ואת כל ילידי ביתו ואת כל מקנת כספו כל זכר באנשי בית אברהם וימל את בשר ערלתם ביום הזה כאשר דבר אתו אלהים : ואברהם בן תשעים ותשע שנה בהמלו את בשר ערלתו : וישמעאל בנו בן שלש עשרה שנה בהמלו את בשר ערלתו : ביום הזה נמול אברהם וישמעאל בנו : וכל אנשי ביתו ילידי בית וקנין כסף מאת בן נכר נמלו אתו : ויי נראה אל אברהם באלוני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום : וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם מפתח האהל וישתחו ארצה : ויאמר אדני אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבר מעל עבדך : יוקח נא מעט מים ורחצו רגליכם והשענו תחת העץ : ואקחה פת לחם וסעדו לבכם אחר תעברו כי על כן עברתם על עבדכם ויאמרו כן תעשה כאשר דברת : וימהר אברהם האהלה אל שרה ויאמר מהרי שלש סאים קמח סלת לושי ועשי עגות : ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב ויתן אל הנער וימהר לעשות אתו : ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם והוא עמד עליהם תחת העץ ויאכלו : ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל : ויאמר שוב אשוב אליך כעת חיה והנה בן לשרה אשתך ושרה שמעת פתח האהל והוא אחריו : ואברהם ושרה זקנים באים בימים חדל להיות לשרה ארח כנשים : ותצחק שרה בקרבה לאמר אחרי בלתי היתה לי עדנה ואדני זקן : ויי אמר אל אברהם למה זה צחקה שרה לאמר האף אמנם אלד ואני זקנתי : היפלא מיי דבר למועד אשוב אליך כעת חיה ולשרה בן : ותכחש שרה לאמר לא צחקתי כי יראה ויאמר לא כי צחקת : ויקמו משם האנשים וישקפו על פני סדם ואברהם הלך עמם לשלחם : ויי אמר המכסה אני מאברהם אשר אני עשה : ואברהם היו יהיה לגוי גדול ועצום ונברכו בו כל גוי הארץ : כי ידעתיו למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך יי לעשות צדקה ומשפט למען הביא יי על אברהם את אשר דבר עליו : ויי אמר זעקת סדם ועמרה כי רבה ועתה ארדה נא ואראה הכצעקתה הבאה אלי עשו כלה ואם לא אדעה : וישפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עומד לפני יי : ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע : אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום בעבור חמשים הצדיקים אשר בקרבה : חלילה לך מעשות כדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חלילה לך השופט כל הארץ לא יעשה משפט : ויאמר יי אם אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל המקום בעבורם : ויען אברהם ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני ואנכי עפר ואפר : אולי יחסרון חמשה לחמשים הצדיקים התשחית בחמשה את כל העיר ויאמר לא אשחית אם אמצא שם ארבעים וחמשה : ויוסף עוד לדבר אליו ואולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים : ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם אמצא שם שלשים : ויאמר הנה נא הואלתי לדבר אל אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים : ויאמר אל נא יחר לאדני ואדברה אך הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה : וילך יי כאשר כלה לדבר אל אברהם ואברהם שב למקמו : ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער סדם וירא לוט ויקם לקראתם ויש

יש מקומות שנוהגין

ברוך חדש מלול בשופר ב

ובקצתן משלימ פעם אחת הקישה שבמי

הרועה הקיעה . לפי שנברחש חדש אלול עלה

משה בהר סיני לקבל הלוחות האחרונות . ויהוה ב

להקוע בשופר ולהריע שלש יתעו עוד כמו שהקעו בעגל . ועמד

בהר להודיעם שלש יתעו עוד כמו שהקעו בעגל . ועמד

שם מרבעים יום . ומותה שנת היה אלול מעובר ושלשו בשש

בשעתיך בתשרי היה יום הכפורים . והביאו הלוחות האחרונות

ביה להקוע בשופר והעבירו כדרך בבל ישרץ למנוי הרי משה

יבא מן ההר והביא אתו הלוחות והיה מאחר יום שמונה לחדש

לישרץ של שעתידה להם הקבה " . כמוהו היה ומחילה וכפ

שנה קבע הקבה אותו היום לישרץ יום סליחתו ומחילה וכפ

ובניה שבו מתירתו המקום לישרץ . וכן ביום קבלו עליהם

מה התורה בלב שלם ובנפש חפצה " . ועל כן הוקשה

גם כן בשבת במוספי יום הכפורים השיר שעתי

מחר . ביום שעתיד הקדוש ברוך הוא . זכר

לקדושת היום שעשה משה ביומו

תהלה כשקבל הלוחות ב ב

בעליותיהן ובטעמן וכן

בירידתן למחיריהן שהעביר כרוז במו

שכתבנו לעיל

והם משה וכהן לקבל לוחות הברית האחרונה והקישו לשם

ביניהן לשמוע התרועה שתהא לישראל לתורתם . הוא יזכיר

לשחוק בשמחת התרועה שתהא לישראל לתורתם . ויהא

יהודה נשיאו ישרץ . יהא שיעור ישראל לבקר ותגל כשעור בישעתך

ויקשו לשמוע בשמחת התרועה שתהא לישראל לתורתם . הוא יזכיר

שתבטל לעתיד

ברוך חדש מלול בשופר

להקוע

באחד בתשרי

כל במי השולח נרגיס " . יש מהם שנוהגים נהגו בו ביום לשובה . ויש

מהם שנוהגים נהגו בו ביום לשובה . ויש מהם שנוהגים תלוי עד יום הכפורים

לא הטריב מעשיו בין ימים השנים לימים הכפורים מטיבין לו ביום ניגון . ומה

בעמוד הימני בימים הללו מוסיפין לומר תהלה לדוד ביום . לפיכך כשחל

ראש השנה בשבת ואין יום הכפורים אלא יום אחד לפניו . ואין

תשובה . ואליהם אמר הכתוב דרשו ה בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב " .

בשבת

ובשבת השנה מברכים בשמחה ומסדר הנחמה לפשתע יום השבתא

יום , טעם לפי שבת מנחמת נקי . וגם שנוהג שלא לשמוע מוסיף יום
לבוא בשם נשמר שנקבל לשמחה ולישועה ולנחמה ולעטרה ועליהם
אל משכיל שלא ישמע מוסיף עמהם . ואע"פ שמשמיענו לישראל שם
עם שמוסיף שלא ישמע מוסיף . ואם אינה שמוע
אל תסיר מלבך דבר הכתוב . ולא ישמע .. ואם
שמעת אל תביך . והכתוב מלמדך
אבל אם היה משכים להתפלל ומצא
אחרי שגרך לבבך בשם הנזכר
שגרו מלמעלה . ואם אינו
שמעת אל תשמע
שמעת אל תשמע
שמעת אל תשמע

שבעי

כי לית אל בדלקוטיה מצוה ס"ת
כי לית אל בדלקוטיה מצוה ס"ת

הנה מצוה לישב בסוכה משא"כ בשאר מצות דלא ס"ל כל מצוה
שנה הוא : ומשיב הרמב"ם ז"ל בפ"ה מהלכות סוכה ה"ב וז"ל
כל מי שעושה מצוה אחת לשם יחוד הקב"ה עליו נאמר
שנאמר כי טוב יום אחד בחצריך מאלף ומה שנאמר
בחצריך ולא נאמר בבתיך מלמד שהיה שמואל הקטן
אומר יהי רצון שיעשו כל בריותיך מצוה אחת כדי שיאהבו
אותך ויקרבו אותך ויכנסו בחצריך : ואמרו רבותינו ז"ל
כל המקיים מצות סוכה כאלו קיים כל התורה כולה
שנאמר כי סוכה יגנני ביום רעה : ואמרו ז"ל כל שבעת
ימים הטף חייב בסוכה משום חנוך לבנים : ואמרו ז"ל
כל שבעת ימים הטף חייב בסוכה משום חנוך לבנים
ואמרו ז"ל כל שבעת ימים הטף חייב בסוכה משום חנוך לבנים
ואמרו ז"ל כל שבעת ימים הטף חייב בסוכה משום חנוך לבנים

סדה

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על

ויגיעו לכל רשע ורשע . ואם תאמר הרי כבר נאמר ויגיעו לכל רשע ורשע . ומה תלמוד לומר ויגיעו לכל רשע ורשע . אלא שבא ללמד שכל אחד ואחד מישראל נתחייב בכל אחת ואחת מכל המצות שנתנו לישראל . ומה תלמוד לומר ויגיעו לכל רשע ורשע . אלא שבא ללמד שכל אחד ואחד מישראל נתחייב בכל אחת ואחת מכל המצות שנתנו לישראל . ומה תלמוד לומר ויגיעו לכל רשע ורשע . אלא שבא ללמד שכל אחד ואחד מישראל נתחייב בכל אחת ואחת מכל המצות שנתנו לישראל .

אמלך

(מכילתא פרשה ב)

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן זאת חקת התורה אשר צוה יהוה לאמר דבר אל בני ישראל ויקחו אליך פרה אדמה תמימה אשר אין בה מום אשר לא עלה עליה על

למנצח

(מזמור קלז)

על נהרות בבל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את ציון : על ערבים בתוכה תלינו כנורותינו : כי שם שאלונו שובינו דברי שיר ותולליו שמחה שירו לנו משיר ציון : איך נשיר את שיר יהוה על אדמת נכר : אם אשכחך ירושלם תשכח ימיני : תדבק לשוני לחכי אם לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלם על ראש שמחתי : זכר יהוה לבני אדום את יום ירושלם האמרים ערו ערו עד היסוד בה : בת בבל השדודה אשרי שישלם לך את גמולך שגמלת לנו : אשרי שיאחז ונפץ את עלליך אל הסלע :

ואמרתי לו אדוני אתה ידעת ויאמר לי זה הם
הנביאים אשר אמרו אל בני יהודה כה תאמרון
אל יהודה ואל כל בית ישראל ואל כל בית
הלוי הנה הדברים אשר אתם נבאים אליהם
הנני נותן את דברי בפיך והיה אם לא ישמעו
אל דבריך ולא יקשיבו אלי לשמוע כי אתה
תאמר אליהם כה אמר יי אם לא תשמעו אלי
ללכת בתורתי אשר נתתי לפניכם לשמוע אל
דברי עבדי הנביאים אשר אנכי שולח אליכם
השכם ושלח ולא שמעתם אלי ונתתי את
הבית הזה כשילה והעיר הזאת אתן לקללה
לכל גוים ואת הכהנים ואת הנביאים שמע
ירמיהו את הדברים האלה בבית יי ויהי
כאשר כלה ירמיהו לדבר את כל אשר צוה
יי לדבר אל כל העם ויתפשו בו הכהנים
והנביאים וכל העם לאמר מות תמות מדוע
נבאת בשם יי לאמר כשילה יהיה הבית הזה
והעיר הזאת תחרב מאין יושב ויקהל כל העם
אל ירמיהו בבית יי ויהי כאשר ראו שרי
יהודה את הדברים האלה ויעלו מבית המלך
בית יי וישבו בפתח שער יי החדש ויאמרו
הכהנים והנביאים אל השרים ואל כל העם
לאמר משפט מות לאיש הזה כי נבא על העיר
הזאת כאשר שמעתם באזניכם ויאמר ירמיהו
אל כל השרים ואל כל העם לאמר יי שלחני
לנבא אל הבית הזה ואל העיר הזאת את כל
הדברים אשר שמעתם ועתה היטיבו דרכיכם
ומעלליכם ושמעו בקול יי אלהיכם ונחם יי
על הרעה אשר דבר עליכם ואני הנני בידכם
עשו לי הטוב והישר בעיניכם רק ידעו ידעו
כי אם מות אתם נתנים עלי כי דם נקי אתם
נותנים עלי ועל העיר הזאת ועל יושביה כי
באמת שלחני יי אליכם לדבר באזניכם את כל
הדברים האלה ויאמר השרים וכל העם אל
הכהנים ואל הנביאים אין למשפט מות לאיש
הזה כי בשם יי אלהינו דבר אלינו ויקמו
אנשים מזקני הארץ ויאמרו אל כל קהל עם
לאמר מיכיהו המורשתי היה נבא בימי חזקיהו
מלך יהודה ויאמר אל כל עם יהודה לאמר כה
אמר יי צבאות ציון שדה תחרש וירושלם עיין
תהיה והר הבית לבמות יער ויראו אתו
והלא חזקיהו מלך יהודה וכל יהודה המת
המיתו אתו הלא את יי ויחל את פני יי וינחם
יי על הרעה אשר דבר עליהם ואנחנו עשים
רעה גדולה אל נפשותינו ויהי גם איש מתנבא
בשם יי אוריה בן שמעיה מקרית יערים
ויתנבא על העיר הזאת ועל הארץ הזאת ככל
דברי ירמיהו וישמע המלך יהויקים וכל
גבוריו וכל השרים את דבריו ויבקש המלך
להמיתו וישמע אוריה וייראו וייבא מצרימה
וישלח המלך יהויקים אנשים מצרימה את
אלנתן בן עכבור ואנשים אתו מצרימה ויוציאו
את אוריה ממצרים ויביאו אתו אל המלך
יהויקים ויכהו בחרב וישלך את נבלתו אל
קברי בני העם ואך יד אחיקם בן שפן היתה
את ירמיהו לבלתי תת אתו ביד העם להמית
אתו

בימים ההם אמרו אבות יאכלו בוסר ושני
הבנים תקהינה ולא כן כי איש בעונו ימות
כל האדם האוכל הבוסר תקהינה שניו הנה
ימים באים נאם יי וכרתי את בית ישראל
ואת בית יהודה ברית חדשה לא כברית אשר
כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם
מארץ מצרים אשר הפרו את בריתי ואנכי
בעלתי בם נאם יי כי זאת הברית אשר אכרות
את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יי
נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה
והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם ולא
ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו
לאמר דעו את יי כי כלם ידעו אותי למקטנם
ועד גדולם נאם יי כי אסלח לעונם ולחטאתם
לא אזכר עוד כה אמר יי נתן שמש לאור יומם
חקות ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים
ויהמו גליו יי צבאות שמו אם ימושו החקים
האלה מלפני נאם יי גם זרע ישראל ישבתו
מהיות גוי לפני כל הימים כה אמר יי אם
ימדדו שמים למעלה ויחקרו מוסדי ארץ
למטה גם אני אזנח בכל זרע ישראל על כל
אשר עשו נאם יי הנה ימים באים נאם יי
ונבנתה העיר ליי מגדל חננאל עד שער
הפנה ויצא עוד קו המדה נגדו על גבעת גרב
ונסב גועה ושמה כל העמקים הפגרים והדשן
וכל השדות עד נחל קדרון עד פנת שער
הסוסים מזרחה קדש ליי לא ינתש ולא יתץ
עוד לעולם

כה אמר יי מצא חן במדבר עם שרידי חרב
הלוך להרגיעו ישראל מרחוק נראה לי ואהבת
עולם אהבתיך על כן משכתיך חסד עוד אבנך
ונבנית בתולת ישראל עוד תעדי תפיך וצאת
במחול משחקים עוד תטעי כרמים על הרי
שמרון נטעו נוטעים וחללו כי לא חלל ויש
קוראים בהר אפרים קומו ונעלה ציון אל יי
אלהינו כי כה אמר יי רני שמחה לישעקב
וצהלו בראש הגוים השמיעו הללו ואמרו הושע
יי את עמך את שארית ישראל הנני מביאם
מארץ צפון וקבצתים מירכתי ארץ בם עור
ופסח בהרה יולדת יחד קהל גדול ישובו הנה
בבכי ובתחנונים אובילם אוליכם אל נחלי מים
בדרך ישרה לא יכשלו בה כי הייתי לישראל
לאב ואפרים בכורי הוא שמעו דבר יי גוים
והגידו באיים ממרחק ואמרו מזרה ישראל
יקבצנהו ושמרו כרעה עדרו כי פדה יי את
יעקב וגאלו מיד חזק ממנו ורנו במרום ציון
ונהרו אל טוב יי על דגן ועל תירוש ועל יצהר
ועל בני צאן ובקר והיתה נפשם כגן רוה ולא
יוסיפו לדאבה עוד אז תשמח בתולה במחול
ובחורים וזקנים יחדו והפכתי אבלם לששון
ונחמתים ושמחתים מיגונם ורויתי נפש הכהנים
דשן ועמי את טובי ישבע נאם יי כה אמר יי
קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל
מבכה על בניה מאנה להנחם על בניה כי אינם
כה אמר יי מנעי קולך מבכי ועיניך מדמעה כי
יש שכר לפעלתך נאם יי ושבו מארץ אויב
ויש תקוה לאחריתך נאם יי ושבו בנים לגבולם
כימים קדמים שמע שמעתי אפרים מתנודד
יסרתני ואוסר כעגל לא למד השיבני ואשובה
כי אתה יי אלהי כי אחרי שובי נחמתי ואחרי
הודעי ספקתי על ירך בושתי וגם נכלמתי כי
נשאתי חרפת נעורי בן יקיר לי אפרים אם ילד
שעשועים כי מדי דברי בו זכר אזכרנו עוד על
כן המו מעי לו רחם ארחמנו נאם יי הציבי
לך ציונים שימי לך תמרורים שיתי לבך למסלה
דרך הלכת שובי בתולת ישראל שובי אל
עריך אלה עד מתי תתחמקין הבת השובבה כי
ברא יי חדשה בארץ נקבה תסובב גבר עד כה
אמר יי צבאות אלהי ישראל עוד יאמרו את
הדבר הזה בארץ יהודה ובעריו בשובי את
שבותם יברכך יי נוה צדק הר הקדש ונסעו בו
יהודה וכל עריו יחדו האכרים ונסעו בעדרים
כי הרויתי נפש עיפה וכל נפש דאבה מלאתי
על זאת הקיצותי ואראה ושנתי ערבה לי הנה
ימים באים נאם יי וזרעתי את בית ישראל
ואת בית יהודה זרע אדם וזרע בהמה והיה
כאשר שקדתי עליהם לנתוש ולנתץ ולהרוס
ולאבד ולהרע כן אשקוד עליהם לבנות ולנטוע
נאם יי בימים ההם לא יאמרו עוד אבות יאכלו
בוסר ושני הבנים תקהינה כי אם איש בעונו
ימות כל האדם האוכל הבוסר תקהינה שניו
הנה ימים באים נאם יי וכרתי את בית ישראל
ואת בית יהודה ברית חדשה לא כברית אשר
כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם
מארץ מצרים אשר הפרו את בריתי ואנכי
בעלתי בם נאם יי כי זאת הברית אשר אכרות
את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יי
נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה
והייתי להם לאלהים והם יהיו לי לעם ולא
ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו
לאמר דעו את יי כי כלם ידעו אותי למקטנם
ועד גדולם נאם יי כי אסלח לעונם ולחטאתם
לא אזכר עוד כה אמר יי נתן שמש לאור יומם
חקות ירח וכוכבים לאור לילה רגע הים
ויהמו גליו יי צבאות שמו אם ימושו החקים
האלה מלפני נאם יי גם זרע ישראל ישבתו
מהיות גוי לפני כל הימים כה אמר יי אם
ימדדו שמים למעלה ויחקרו מוסדי ארץ
למטה גם אני אזנח בכל זרע ישראל על כל
אשר עשו נאם יי הנה ימים באים נאם יי
ונבנתה העיר ליי מגדל חננאל עד שער
הפנה ויצא עוד קו המדה נגדו על גבעת גרב
ונסב גועה ושמה כל העמקים הפגרים והדשן
וכל השדות עד נחל קדרון עד פנת שער
הסוסים מזרחה קדש ליי לא ינתש ולא יתץ
עוד לעולם

חירבו

הבית ... ומה שלמים

הבית ומה שמחת בית השואבה

הבית ומה שמחת בית המטבחים

הבית ומה שמחת בית הבחירה

הבית ומה שמחת בית הלל

הבית ומה שמחת בית הקדש

הבית ומה שמחת בית המקדש

וְאַתָּה תְּצַוֶּה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית לַמָּאוֹר לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד : בְּאֹהֶל מוֹעֵד מִחוּץ לַפָּרֹכֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן וּבָנָיו מֵעֶרֶב עַד בֹּקֶר לִפְנֵי יְיָ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְאַתָּה הַקְרֵב אֵלֶיךָ אֶת אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת בָּנָיו אִתּוֹ מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכַהֲנוֹ לִי אַהֲרֹן נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר בְּנֵי אַהֲרֹן : וְעָשִׂיתָ בִגְדֵי קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת : וְאַתָּה תְּדַבֵּר אֶל כָּל חַכְמֵי לֵב אֲשֶׁר מִלֵּאתִיו רוּחַ חָכְמָה וְעָשׂוּ אֶת בִּגְדֵי אַהֲרֹן לְקַדְּשׁוֹ לְכַהֲנוֹ לִי : וְאֵלֶּה הַבְּגָדִים אֲשֶׁר יַעֲשׂוּ חֹשֶׁן וְאֵפוֹד וּמְעִיל וּכְתֹנֶת תַּשְׁבֵּץ מִצְנֶפֶת וְאַבְנֵט וְעָשׂוּ בִגְדֵי קֹדֶשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ וְלִבְנָיו לְכַהֲנוֹ לִי : וְהֵם יִקְחוּ אֶת הַזָּהָב וְאֶת הַתְּכֵלֶת וְאֶת הָאַרְגָּמָן וְאֶת תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וְאֶת הַשֵּׁשׁ : וְעָשׂוּ אֶת הָאֵפוֹד זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן תּוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב : שְׁתֵּי כְתֵפֹת חֹבְרֹת יִהְיֶה לוֹ אֶל שְׁנֵי קְצוֹתָיו וְחֻבָּר : וְחֵשֶׁב אֲפֻדָּתוֹ אֲשֶׁר עָלָיו כְּמַעֲשֵׂהוּ מִמֶּנּוּ יִהְיֶה זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר : וְלָקַחְתָּ אֶת שְׁתֵּי אַבְנֵי שֹׁהַם וּפִתַּחְתָּ עֲלֵיהֶן שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : שִׁשָּׁה מִשְּׁמוֹתָם עַל הָאֶבֶן הָאֶחָת וְאֶת שְׁמוֹת הַשִּׁשָּׁה הַנּוֹתָרִים עַל הָאֶבֶן הַשֵּׁנִית כְּתוֹלְדֹתָם : מַעֲשֵׂה חָרָשׁ אֶבֶן פִּתּוּחֵי חוֹתָם תְּפַתַּח אֶת שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְסֻבֹּת מִשְׁבְּצוֹת זָהָב תַּעֲשֶׂה אֹתָם : וְשַׂמְתָּ אֶת שְׁתֵּי הָאֲבָנִים עַל כִּתְפוֹת הָאֵפֹד אַבְנֵי זִכָּרוֹן לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹתָם לִפְנֵי יְיָ עַל שְׁתֵּי כְתֵפָיו לְזִכָּרוֹן : וְעָשִׂיתָ מִשְׁבְּצוֹת זָהָב : וּשְׁתֵּי שַׁרְשְׁרֹת זָהָב טָהוֹר מִגְבָּלֹת תַּעֲשֶׂה אֹתָם מַעֲשֵׂה עֲבֹתֹת וְנָתַתָּה אֶת שַׁרְשְׁרֹת הָעֲבֹתֹת עַל הַמִּשְׁבְּצוֹת : וְעָשִׂיתָ חֹשֶׁן מִשְׁפָּט מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפוֹד תַּעֲשֶׂנּוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ : רָבוּעַ יִהְיֶה כָּפוּל זֶרֶת אָרְכּוֹ וְזֶרֶת רָחְבּוֹ : וּמִלֵּאתָ בוֹ מִלֻּאַת אֶבֶן אַרְבָּעָה טוּרִים אָבֶן טוּר אֹדֶם פִּטְדָה וּבָרֶקֶת טוּר הָאֶחָד : וְהַטּוּר הַשֵּׁנִי נֹפֶךְ סַפִּיר וְיָהֲלֹם : וְהַטּוּר הַשְּׁלִישִׁי לֶשֶׁם שְׁבוֹ וְאַחְלָמָה : וְהַטּוּר הָרְבִיעִי תַּרְשִׁישׁ שֹׁהַם וְיָשְׁפֵה מְשֻׁבָּצִים זָהָב תִּהְיֶינָה בְּמִלֻּאָתָם : וְהָאֲבָנִים תִּהְיֶינָה עַל שְׁמֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה עַל שְׁמֹתָם פִּתּוּחֵי חוֹתָם אִישׁ עַל שְׁמוֹ תִּהְיֶינָה לִשְׁנֵי עָשָׂר שָׁבֶט : וְעָשִׂיתָ עַל הַחֹשֶׁן שַׁרְשֹׁת גַּבְלֻת מַעֲשֵׂה עֲבֹתֹת זָהָב טָהוֹר : וְעָשִׂיתָ עַל הַחֹשֶׁן שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֶת שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת עַל שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן : וְנָתַתָּה אֶת שְׁתֵּי עֲבֹתֹת הַזָּהָב עַל שְׁתֵּי הַטַּבָּעוֹת אֶל קְצוֹת הַחֹשֶׁן : וְאֵת שְׁתֵּי קְצוֹת שְׁתֵּי הָעֲבֹתֹת תִּתֵּן עַל שְׁתֵּי הַמִּשְׁבְּצוֹת וְנָתַתָּה עַל כִּתְפוֹת הָאֵפֹד אֶל מוּל פָּנָיו : וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְשַׂמְתָּ אֹתָם עַל שְׁנֵי קְצוֹת הַחֹשֶׁן עַל שְׂפָתוֹ אֲשֶׁר אֶל עֵבֶר הָאֵפוֹד בָּיְתָה : וְעָשִׂיתָ שְׁתֵּי טַבְּעוֹת זָהָב וְנָתַתָּה אֹתָם עַל שְׁתֵּי כִתְפוֹת הָאֵפוֹד מִלְמַטָּה מִמּוּל פָּנָיו לְעֻמַּת מַחְבָּרְתּוֹ מִמַּעַל לְחֵשֶׁב הָאֵפוֹד : וְיִרְכְּסוּ אֶת הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָיו אֶל טַבְּעֹת הָאֵפוֹד בִּפְתִיל תְּכֵלֶת לִהְיוֹת עַל חֵשֶׁב הָאֵפוֹד וְלֹא יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפוֹד : וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת שְׁמוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּחֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט עַל לִבּוֹ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ לְזִכָּרוֹן לִפְנֵי יְיָ תָּמִיד : וְנָתַתָּ אֶל חֹשֶׁן הַמִּשְׁפָּט אֶת הָאוּרִים וְאֶת הַתֻּמִּים וְהָיוּ עַל לֵב אַהֲרֹן בְּבֹאוֹ לִפְנֵי יְיָ וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת מִשְׁפַּט בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל לִבּוֹ לִפְנֵי יְיָ תָּמִיד : וְעָשִׂיתָ אֶת מְעִיל הָאֵפוֹד כְּלִיל תְּכֵלֶת : וְהָיָה פִּי רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שָׂפָה יִהְיֶה לְפִיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֹרֵג כְּפִי מִגְיָנוֹ יִהְיֶה לוֹ לֹא יִקָּרַע : וְעָשִׂיתָ עַל שׁוּלָיו רִמֹּנֵי תְכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי עַל שׁוּלָיו סָבִיב וּפַעֲמֹנֵי זָהָב בְּתוֹכָם סָבִיב : פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמֹּן פַּעֲמֹן זָהָב וְרִמֹּן עַל שׁוּל הַמְּעִיל סָבִיב : וְהָיָה עַל אַהֲרֹן לְשָׁרֵת וְנִשְׁמַע קוֹלוֹ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ לִפְנֵי יְיָ וּבְצֵאתוֹ וְלֹא יָמוּת : וְעָשִׂיתָ צִיץ זְהַב טָהוֹר וּפִתַּחְתָּ עָלָיו פִּתּוּחֵי חוֹתָם קֹדֶשׁ לַיְיָ : וְשַׂמְתָּ אֹתוֹ עַל פְּתִיל תְּכֵלֶת וְהָיָה עַל הַמִּצְנֶפֶת אֶל מוּל פְּנֵי הַמִּצְנֶפֶת יִהְיֶה : וְהָיָה עַל מֵצַח אַהֲרֹן וְנָשָׂא אַהֲרֹן אֶת עֲוֹן הַקֳּדָשִׁים אֲשֶׁר יַקְדִּישׁוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹל מַתְּנוֹת קָדְשֵׁיהֶם וְהָיָה עַל מִצְחוֹ תָּמִיד לְרָצוֹן לָהֶם לִפְנֵי יְיָ : וְשִׁבַּצְתָּ שֵׁשׁ כְּתֹנֶת וְעָשִׂיתָ מִצְנֶפֶת שֵׁשׁ וְאַבְנֵט מַעֲשֵׂה רֹקֵם תַּעֲשֶׂה : וּלְבְנֵי אַהֲרֹן תַּעֲשֶׂה כֻתֳּנֹת וְעָשִׂיתָ לָהֶם אַבְנֵטִים וּמִגְבָּעוֹת תַּעֲשֶׂה לָהֶם לְכָבוֹד וּלְתִפְאָרֶת : וְהִלְבַּשְׁתָּ אֶת אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאֶת בָּנָיו אִתּוֹ וּמָשַׁחְתָּ אוֹתָם וּמִלֵּאתָ אֶת יָדָם וְקִדַּשְׁתָּ אוֹתָם וְכִהֲנוּ לִי : וְעָשֵׂה לָהֶם מִכְנְסֵי בַד לְכַסּוֹת בְּשַׂר עֶרְוָה מִמָּתְנַיִם וְעַד יְרֵכַיִם יִהְיוּ : וְלָבְשׁוּ אַהֲרֹן וּבָנָיו בְּבֹאָם אֶל אֹהֶל מוֹעֵד אוֹ בְּגִשְׁתָּם אֶל הַמִּזְבֵּחַ לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ וְלֹא יִשְׂאוּ עָוֹן וָמֵתוּ חֻקַּת עוֹלָם לוֹ וּלְזַרְעוֹ אַחֲרָיו :

אחרי

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי יְיָ וַיָּמֻתוּ : וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל יָבֹא בְכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל הָאָרוֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל הַכַּפֹּרֶת : בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה : כְּתֹנֶת בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי בַד יִהְיוּ עַל בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת בְּשָׂרוֹ וְלָבַשׁ אֹתָם : וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה : וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ : וְלָקַח אֶת שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְיָ פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד : וְנָתַן אַהֲרֹן עַל שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיְיָ וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל : וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיְיָ וְעָשֵׂהוּ חַטָּאת : וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד חַי לִפְנֵי יְיָ לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה : וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ : וְלָקַח מְלֹא הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְיָ וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת : וְנָתַן אֶת הַקְּטֹרֶת עַל הָאֵשׁ לִפְנֵי יְיָ וְכִסָּה עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת וְלֹא יָמוּת : וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ עַל פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ : וְשָׁחַט אֶת שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת דָּמוֹ אֶל מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת דָּמוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת : וְכִפֶּר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם : וְכָל אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל : וְיָצָא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְיָ וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב : וְהִזָּה עָלָיו מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל : וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת הַשָּׂעִיר הֶחָי : וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה : וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנֹתָם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר : וּבָא אַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת בִּגְדֵי הַבַּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם : וְרָחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת בְּגָדָיו וְיָצָא וְעָשָׂה אֶת עֹלָתוֹ וְאֶת עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד הָעָם : וְאֵת חֵלֶב הַחַטָּאת יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה : וְהַשֹּׂרֵף אֶת הַפָּר לְחַטָּאת וְאֶת הַשָּׂעִיר לְחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת עֹרֹתָם וְאֶת בְּשָׂרָם וְאֶת פִּרְשָׁם : וְהָיָה הַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאַחַר יָבוֹא אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה : וְהָיְתָה זֹּאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם : כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְיָ תִּטְהָרוּ : שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִוא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם : וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִמְשַׁח אֹתוֹ וַאֲשֶׁר יְמַלֵּא אֶת יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ : וְכִפֶּר אֶת מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל עַם קְהַל יִשְׂרָאֵל יְכַפֵּר : וְזֹאת תִּהְיֶה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה :

קדושים

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר : דַּבֵּר אֶל כָּל עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם קְדֹשִׁים תִּהְיוּ כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם : אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ וְאֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם : אַל תִּפְנוּ אֶל הָאֱלִילִם וֵאלֹהֵי מַסֵּכָה לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם : וְכִי תִזְבְּחוּ זֶבַח שְׁלָמִים לַיְיָ לִרְצֹנְכֶם תִּזְבָּחוּהוּ : בְּיוֹם זִבְחֲכֶם יֵאָכֵל וּמִמָּחֳרָת וְהַנּוֹתָר עַד יוֹם הַשְּׁלִשִׁי בָּאֵשׁ יִשָּׂרֵף : וְאִם הֵאָכֹל יֵאָכֵל בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי פִּגּוּל הוּא לֹא יֵרָצֶה : וְאֹכְלָיו עֲוֹנוֹ יִשָּׂא כִּי אֶת קֹדֶשׁ יְיָ חִלֵּל וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ : וּבְקֻצְרְכֶם אֶת קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ לִקְצֹר וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט : וְכַרְמְךָ לֹא תְעוֹלֵל וּפֶרֶט כַּרְמְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם : לֹא תִגְנֹבוּ וְלֹא תְכַחֲשׁוּ וְלֹא תְשַׁקְּרוּ אִישׁ בַּעֲמִיתוֹ : וְלֹא תִשָּׁבְעוּ בִשְׁמִי לַשָּׁקֶר וְחִלַּלְתָּ אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְיָ : לֹא תַעֲשֹׁק אֶת רֵעֲךָ וְלֹא תִגְזֹל לֹא תָלִין פְּעֻלַּת שָׂכִיר אִתְּךָ עַד בֹּקֶר : לֹא תְקַלֵּל חֵרֵשׁ וְלִפְנֵי עִוֵּר לֹא תִתֵּן מִכְשֹׁל וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְיָ : לֹא תַעֲשׂוּ עָוֶל בַּמִּשְׁפָּט בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמְּתֻכָה : מֹאזְנֵי צֶדֶק אַבְנֵי צֶדֶק אֵיפַת צֶדֶק וְהִין צֶדֶק יִהְיֶה לָכֶם אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם : וּשְׁמַרְתֶּם אֶת כָּל חֻקֹּתַי וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְיָ : וְאִישׁ אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִן הַגֵּר הַגָּר בְּיִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יִתֵּן מִזַּרְעוֹ לַמֹּלֶךְ מוֹת יוּמָת עַם הָאָרֶץ יִרְגְּמוּ אֹתוֹ בָאֶבֶן : וַאֲנִי אָשִׂים אֶת פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ מִקֶּרֶב עַמּוֹ כִּי מִזַּרְעוֹ נָתַן לַמֹּלֶךְ לְמַעַן טַמֵּא אֶת מִקְדָּשִׁי וּלְחַלֵּל אֶת שֵׁם קָדְשִׁי : וְאִם הַעְלֵם יַעְלִימוּ עַם הָאָרֶץ אֶת עֵינֵיהֶם מִן הָאִישׁ הַהוּא בְּתִתּוֹ מִזַּרְעוֹ לַמֹּלֶךְ לְבִלְתִּי הָמִית אֹתוֹ : וְשַׂמְתִּי אֲנִי אֶת פָּנַי בָּאִישׁ הַהוּא וּבְמִשְׁפַּחְתּוֹ וְהִכְרַתִּי אֹתוֹ וְאֶת כָּל הַזֹּנִים אַחֲרָיו לִזְנוֹת אַחֲרֵי הַמֹּלֶךְ מִקֶּרֶב עַמָּם : וְהַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תִּפְנֶה אֶל הָאֹבֹת וְאֶל הַיִּדְּעֹנִי לִזְנוֹת אַחֲרֵיהֶם וְנָתַתִּי אֶת פָּנַי בַּנֶּפֶשׁ הַהִוא וְהִכְרַתִּי אֹתָהּ מִקֶּרֶב עַמָּהּ : וְהִתְקַדִּשְׁתֶּם וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים כִּי אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם : וְשָׁמַרְתֶּם אֶת חֻקֹּתַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם אֲנִי יְיָ מְקַדִּשְׁכֶם : כִּי אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר יְקַלֵּל אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ מוֹת יוּמָת אָבִיו וְאִמּוֹ קִלֵּל דָּמָיו בּוֹ : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת אֵשֶׁת אִישׁ אֲשֶׁר יִנְאַף אֶת אֵשֶׁת רֵעֵהוּ מוֹת יוּמַת הַנֹּאֵף וְהַנֹּאָפֶת : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת אֵשֶׁת אָבִיו עֶרְוַת אָבִיו גִּלָּה מוֹת יוּמְתוּ שְׁנֵיהֶם דָּמֵיהֶם בָּם : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת כַּלָּתוֹ מוֹת יוּמְתוּ שְׁנֵיהֶם תֶּבֶל עָשׂוּ דָּמֵיהֶם בָּם : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת זָכָר מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה עָשׂוּ שְׁנֵיהֶם מוֹת יוּמָתוּ דָּמֵיהֶם בָּם : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אִשָּׁה וְאֶת אִמָּהּ זִמָּה הוּא בָּאֵשׁ יִשְׂרְפוּ אֹתוֹ וְאֹתָם וְלֹא תִהְיֶה זִמָּה בְּתוֹכְכֶם : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן שְׁכָבָתוֹ בִּבְהֵמָה מוֹת יוּמָת וְאֶת הַבְּהֵמָה תַּהַרְגוּ : וְאִשָּׁה אֲשֶׁר תִּקְרַב אֶל כָּל בְּהֵמָה וְשָׁכַבְתָּ אֵלֶיהָ וְהָרַגְתָּ אֶת הָאִשָּׁה וְאֶת הַבְּהֵמָה מוֹת יוּמָתוּ דָּמֵיהֶם בָּם : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֲחֹתוֹ בַּת אָבִיו אוֹ בַת אִמּוֹ וְרָאָה אֶת עֶרְוָתָהּ וְהִוא תִּרְאֶה אֶת עֶרְוָתוֹ חֶסֶד הוּא וְנִכְרְתוּ לְעֵינֵי בְנֵי עַמָּם עֶרְוַת אֲחֹתוֹ גִּלָּה עֲוֹנוֹ יִשָּׂא : וְאִישׁ כִּי יִשְׁכַּב אֶת אֵשֶׁת דָּוָה וְגִלָּה אֶת עֶרְוָתָהּ אֶת מְקֹרָהּ הֶעֱרָה וְהִוא גִּלְּתָה אֵת מְקוֹר דָּמֶיהָ וְנִכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם מִקֶּרֶב עַמָּם : וְעֶרְוַת אֲחוֹת אִמְּךָ וַאֲחוֹת אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה כִּי אֶת שְׁאֵרוֹ הֶעֱרָה עֲוֹנָם יִשָּׂאוּ : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת דֹּדָתוֹ עֶרְוַת דֹּדוֹ גִּלָּה חֲטָאָם יִשְׂאוּ עֲרִירִים יָמֻתוּ : וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקַּח אֶת אֵשֶׁת אָחִיו נִדָּה הִוא עֶרְוַת אָחִיו גִּלָּה עֲרִירִים יִהְיוּ : וְשָׁמַרְתֶּם אֶת כָּל חֻקֹּתַי וְאֶת כָּל מִשְׁפָּטַי וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָקִיא אֶתְכֶם הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לָשֶׁבֶת בָּהּ : וְלֹא תֵלְכוּ בְּחֻקֹּת הַגּוֹי אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם כִּי אֶת כָּל אֵלֶּה עָשׂוּ וָאָקֻץ בָּהֶם : וָאֹמַר לָכֶם אַתֶּם תִּירְשׁוּ אֶת אַדְמָתָם וַאֲנִי אֶתְּנֶנָּה לָכֶם לָרֶשֶׁת אֹתָהּ אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים : וְהִבְדַּלְתֶּם בֵּין הַבְּהֵמָה הַטְּהוֹרָה לַטְּמֵאָה וּבֵין הָעוֹף הַטָּמֵא לַטָּהֹר וְלֹא תְשַׁקְּצוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בַּבְּהֵמָה וּבָעוֹף וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּרְמֹשׂ הָאֲדָמָה אֲשֶׁר הִבְדַּלְתִּי לָכֶם לְטַמֵּא : וִהְיִיתֶם לִי קְדֹשִׁים כִּי קָדוֹשׁ אֲנִי יְיָ וָאַבְדִּל אֶתְכֶם מִן הָעַמִּים לִהְיוֹת לִי : וְאִישׁ אוֹ אִשָּׁה כִּי יִהְיֶה בָהֶם אוֹב אוֹ יִדְּעֹנִי מוֹת יוּמָתוּ בָּאֶבֶן יִרְגְּמוּ אוֹתָם דָּמֵיהֶם בָּם :

שיר

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ : הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ : זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ : הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ : זַמְּרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה : בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שofar הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ : יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ : נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ : לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים :

וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ לֵאמֹר : צַו אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן אַרְצָה כְּנָעַן : וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאִבַּדְתֶּם אֶת כָּל מַשְׂכִּיֹּתָם וְאֶת כָּל צַלְמֵי מַסֵּכֹתָם תְּאַבֵּדוּ וְאֶת כָּל בָּמוֹתָם תַּשְׁמִידוּ : וְהוֹרַשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ וִישַׁבְתֶּם בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת הָאָרֶץ לָרֶשֶׁת אֹתָהּ : וְהִתְנַחַלְתֶּם אֶת הָ

ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם : אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצונו לפני יי : וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו : ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד : והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה : ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש : וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח : וקרבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד : והקריב מן הבהמה לעולה מן הזכרים או מן הצאן לעולת קדשים יקריבנו תמים יקריבנו לרצונו לפני יי : ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב : ואת נתחיו את ראשו ואת פדרו וערך הכהן על העצים אשר על האש אשר על המזבח : והקרב ורחץ את הקרבים ואת הכרעים ויקטיר הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחוח ליי : ואם מן העוף עולה קרבנו ליי ומן התורים או מבני היונה יקריב את קרבנו : והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח : ומלק את מוראתו והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן : ובקע אתו בבקעתו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה הוא אשה ריח ניחוח ליי :

ויקרא

ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם : אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצונו לפני יי : וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו : ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד : והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה : ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש : וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח : וקרבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד : והקריב מן הבהמה לעולה מן הזכרים או מן הצאן לעולת קדשים יקריבנו תמים יקריבנו לרצונו לפני יי : ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב : ואת נתחיו את ראשו ואת פדרו וערך הכהן על העצים אשר על האש אשר על המזבח : והקרב ורחץ את הקרבים ואת הכרעים ויקטיר הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחוח ליי : ואם מן העוף עולה קרבנו ליי ומן התורים או מבני היונה יקריב את קרבנו : והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח : ומלק את מוראתו והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן : ובקע אתו בבקעתו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה הוא אשה ריח ניחוח ליי :

משנה יד

כל שלא מנו חכמים לא יעלה על הדעת שיהא מן התורה ומה הם
דברים שלא מנו חכמים כגון המביא שתי חלות ביום טוב אחד
ושתי עשרונות ביום טוב אחד ושתי מנחות ביום טוב אחד ושתי
מנחות ביום טוב אחד ושתי מנחות ביום טוב אחד ושתי מנחות
ביום טוב אחד ושתי מנחות ביום טוב אחד ושתי מנחות ביום טוב
אחד ושתי מנחות ביום טוב אחד ושתי מנחות ביום טוב אחד
ושתי מנח

לַמְנַצֵּחַ

בְּנֹגִינֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃ יְהִי אֱלֹהִים יְחָנֵּנוּ וִיבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃ לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃ יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישֹׁר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃ יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל אַפְסֵי אָרֶץ׃

רִבּוֹת

לַמְנַצֵּחַ עַל הַשְּׁמִינִית מִזְמוֹר לְדָוִד׃ הוֹשִׁיעָה יְיָ כִּי גָמַר חָסִיד כִּי פַסּוּ אֱמוּנִים מִבְּנֵי אָדָם׃ שָׁוְא יְדַבְּרוּ אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ שִׂפַת חֲלָקוֹת בְּלֵב וָלֵב יְדַבֵּרוּ׃ יַכְרֵת יְיָ כָּל שִׂפְתֵי חֲלָקוֹת לָשׁוֹן מְדַבֶּרֶת גְּדֹלוֹת׃ אֲשֶׁר אָמְרוּ לִלְשֹׁנֵנוּ נַגְבִּיר שְׂפָתֵינוּ אִתָּנוּ מִי אָדוֹן לָנוּ׃ מִשֹּׁד עֲנִיִּים מֵאַנְקַת אֶבְיוֹנִים עַתָּה אָקוּם יֹאמַר יְיָ אָשִׁית בְּיֵשַׁע יָפִיחַ לוֹ׃ אִמְרוֹת יְיָ אֲמָרוֹת טְהוֹרוֹת כֶּסֶף צָרוּף בַּלּוּל לָאָרֶץ מְזֻקָּק שִׁבְעָתָיִם׃ אַתָּה יְיָ תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֶנּוּ מִן הַדּוֹר זוּ לְעוֹלָם׃ סָבִיב רְשָׁעִים יִתְהַלָּכוּן כְּרֻם זְלֻלוֹת לִבְנֵי אָדָם׃

לַמְנַצֵּחַ

לְדָוִד׃ עַד אָנָה יְיָ תִּשְׁכָּחֵנִי נֶצַח עַד אָנָה תַסְתִּיר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי׃ עַד אָנָה אָשִׁית עֵצוֹת בְּנַפְשִׁי יָגוֹן בִּלְבָבִי יוֹמָם עַד אָנָה יָרוּם אֹיְבִי עָלָי׃ הַבִּיטָה עֲנֵנִי יְיָ אֱלֹהָי הָאִירָה עֵינַי פֶּן אִישַׁן הַמָּוֶת׃ פֶּן יֹאמַר אֹיְבִי יְכָלְתִּיו צָרַי יָגִילוּ כִּי אֶמּוֹט׃ וַאֲנִי בְחַסְדְּךָ בָטָחְתִּי יָגֵל לִבִּי בִּישׁוּעָתֶךָ׃ אָשִׁירָה לַיְיָ כִּי גָמַל עָלָי׃

עַל מִשְׁכָּבְךָ וְחִי וְהוּא יִרְחַם עָלֶיךָ וְעַל מִשְׁפַּחְתֶּךָ : כִּי לוּלֵי שֶׁמִּרֵּר הַמָּוֶת לְהַלֵּל וְלוּלֵי שֶׁגָּזַר גְּזֵרוֹת רָעוֹת
הָיִינוּ עִמְּךָ הַיּוֹם בְּרוּחֵנוּ וְשִׁירֵנוּ בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ : מַה בֵּינֵינוּ בְּמַה שֶׁהָיִינוּ וּמַה שֶׁעָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת
וְנַעֲשֶׂה עַתָּה מִשֶּׁלֹּא נַעֲשֶׂה הַיּוֹם : כִּי לוּלֵי שֶׁגָּזַר הַמָּוֶת לְהַלֵּל וְלוּלֵי שֶׁגָּזַר גְּזֵרוֹת רָעוֹת
הָיִינוּ מְהַלְּלִים בְּשִׂמְחָה וְרִנָּה : הַיּוֹם בְּתוֹךְ בֵּיתְךָ וְכָל יוֹם בְּבֵית הַכְּנֶסֶת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד
הַמְּלָכִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַשָּׂרִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַגְּבִירִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַנְּשִׂיאִים :
הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַחֲכָמִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַנְּבִיאִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַכֹּהֲנִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד
הַלְּוִיִּים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּשׁוֹרְרִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַשּׁוֹעֲרִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּנַגְּנִים
וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּשָׁרְתִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּלָאכִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַכְּרוּבִים : הַיּוֹם
בְּמַעֲמַד הַשְּׂרָפִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַחַיּוֹת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הָאוֹפַנִּים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַמַּזָּלוֹת :
הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַגַּלְגַּלִּים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַמַּזָּלוֹת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַגַּלְגַּלִּים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד
הַכּוֹכָבִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַשָּׁמַיִם וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הָאָרֶץ : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַיָּם וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד
הַנְּהָרוֹת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַמַּיִם וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הָאֵשׁ : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הָרוּחוֹת וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד
הָעֲנָנִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַבְּרָקִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַקּוֹלוֹת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הָרְעָמִים וְכָל יוֹם
בְּמַעֲמַד הַשְּׁלָגִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַבָּרָד וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַטַּלָּלִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַגְּשָׁמִים
וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַטִּפּוֹת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּלָכִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַשָּׂרִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד
הַגְּבִירִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַנְּשִׂיאִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַחֲכָמִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַנְּבִיאִים :
הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַכֹּהֲנִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַלְּוִיִּים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּשׁוֹרְרִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד
הַשּׁוֹעֲרִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּנַגְּנִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּשָׁרְתִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּלָאכִים
וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַכְּרוּבִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַשְּׂרָפִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַחַיּוֹת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד
הָאוֹפַנִּים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַמַּזָּלוֹת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַגַּלְגַּלִּים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַכּוֹכָבִים :
הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַשָּׁמַיִם וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הָאָרֶץ : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַיָּם וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַנְּהָרוֹת :
הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַמַּיִם וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הָאֵשׁ : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הָרוּחוֹת וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הָעֲנָנִים :
הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַבְּרָקִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַקּוֹלוֹת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הָרְעָמִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד
הַשְּׁלָגִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַבָּרָד וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַטַּלָּלִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַגְּשָׁמִים וְכָל יוֹם
בְּמַעֲמַד הַטִּפּוֹת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּלָכִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַשָּׂרִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַגְּבִירִים
וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַנְּשִׂיאִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַחֲכָמִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַנְּבִיאִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד
הַכֹּהֲנִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַלְּוִיִּים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּשׁוֹרְרִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַשּׁוֹעֲרִים :
הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּנַגְּנִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּשָׁרְתִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּלָאכִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד
הַכְּרוּבִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַשְּׂרָפִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַחַיּוֹת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הָאוֹפַנִּים וְכָל יוֹם
בְּמַעֲמַד הַמַּזָּלוֹת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַגַּלְגַּלִּים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַכּוֹכָבִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד
הַשָּׁמַיִם וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הָאָרֶץ : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַיָּם וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַנְּהָרוֹת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד
הַמַּיִם וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הָאֵשׁ : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הָרוּחוֹת וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הָעֲנָנִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד
הַבְּרָקִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַקּוֹלוֹת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הָרְעָמִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַשְּׁלָגִים :
הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַבָּרָד וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַטַּלָּלִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַגְּשָׁמִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד
הַטִּפּוֹת : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַמְּלָכִים וְכָל יוֹם בְּמַעֲמַד הַשָּׂרִים : הַיּוֹם בְּמַעֲמַד הַגְּבִירִים וְכָל יוֹם

יום שבעה

ביום השבעה

ויהי ביום השביעי ויקומו כעלות השחר ויסבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים ויהי כאשר תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יי לכם את העיר והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליי רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי החבאת את המלאכים אשר שלחנו ויהי כאשר שמע העם את הקול ויריעו ויפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן וגם את שור וטה וחמור לפי חרב ויאמר יהושע אל שני האנשים הבאים את הארץ באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה ויבאו הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחו אותם מחוץ למחנה ישראל והעיר שרפו באש את כל אשר בה רק את הכסף ואת הזהב ואת כלי הברזל ואת כלי הנחשת נתנו אל אוצר בית יי ורחב הזונה ובית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החבאת את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו ויהושע השביע לאמר ארור האיש לפני יי אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכורו יסדנה ובצעירו יצב דלתיה ויהי יי את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ

חזרה

ביום השבעה סבבו את העיר כמשפט הזה שבע פעמים רק ביום ההוא סבבו את העיר שבע פעמים ויהי כאשר תקעו הכהנים בשופרות ויאמר יהושע אל העם הריעו כי נתן יי לכם את העיר והיתה העיר חרם היא וכל אשר בה ליי רק רחב הזונה תחיה היא וכל אשר אתה בבית כי החבאת את המלאכים אשר שלחנו ויהי כאשר שמע העם את הקול ויריעו ויפל החומה תחתיה ויעל העם העירה איש נגדו וילכדו את העיר ויחרימו את כל אשר בעיר מאיש ועד אשה מנער ועד זקן וגם את שור וטה וחמור לפי חרב ויאמר יהושע אל שני האנשים הבאים את הארץ באו בית האשה הזונה והוציאו משם את האשה ואת כל אשר לה כאשר נשבעתם לה ויבאו הנערים המרגלים ויוציאו את רחב ואת אביה ואת אמה ואת אחיה ואת כל אשר לה ואת כל משפחותיה הוציאו ויניחו אותם מחוץ למחנה ישראל והעיר שרפו באש את כל אשר בה רק את הכסף ואת הזהב ואת כלי הברזל ואת כלי הנחשת נתנו אל אוצר בית יי ורחב הזונה ובית אביה ואת כל אשר לה החיה יהושע ותשב בקרב ישראל עד היום הזה כי החבאת את המלאכים אשר שלח יהושע לרגל את יריחו ויהושע השביע לאמר ארור האיש לפני יי אשר יקום ובנה את העיר הזאת את יריחו בבכורו יסדנה ובצעירו יצב דלתיה ויהי יי את יהושע ויהי שמעו בכל הארץ

ויהי בשבת שבת

ויהי בשבת שבת

ויהי בשבת שבת

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב משה ואהרן דוד ושלמה הוא יברך את כל הקהל הקדוש הזה עם כל קדושי עליון שהם ושבניהם ובני בניהם ובכל מקום שהם קדושים הם שיתן שכר טוב לכל המתנדבים לבם ולכל העוסקים בצרכי הציבור באמונה הקב"ה יכתוב לזכות ויסלח לעונותם ויברכם ויצליח בכל מעשי ידיהם ויחזיר חולי עמו ישראל לאיתנם ויגאלם בקרוב ויקבץ נדחיהם מהרה ויבנה עירו בקרוב ונאמר אמן

אחרי

אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני ה' וימתו וידבר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת

אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני ה' וימתו וידבר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר על הארון ולא ימות כי בענן אראה על הכפרת

שיר

מזמור לאסף

כי לו על ים יסדה ועל נהרות יכוננה

פל שמך ישראל ברחמיך הרבים "

משם הפלה משם טהרה והצלחה כל ענפי ענפים ופרי פרי פריים ומעלין מעלה מעלה במדות רחמים ובמעשים טובים בעשו בהודיה הדרת קדש בפרנסה ומזונות רויחים ושבעים ומלטים ומסבול ומשוא ומשא ומשא ומשא ומסבול ומלטים ומרויחים ושבעים ומזונות ומפרנסה בקדש הדרת בהודיה בעשו ובמעשים טובים ברחמים מדות במעלה מעלה ומעלין שמים יראי ה' כל שהם ומכל מקום ישראל לאיתנם ויחזיר בקרוב ויגאלם ויקבץ נדחיהם מהרה ויבנה עירו בקרוב ונאמר אמן

עשה למען קדשך . עשה למען תורתך . עשה למען תהלתך . עשה למען ימינך . עשה למען קדושתך . עשה למען
משכן בית מקדשך . עשה למען ירושלים עיר קדשך . עשה למען ציון משכן כבודך . עשה למען
דבירך . עשה למען מזבחך . עשה למען היכלך . עשה למען תפארתך . עשה למען ישראל עמך . עשה
למען יחידים הנאמנים . עשה למען צדיקים הרצויים . עשה למען חסידים העושים . עשה למען
תמימים הישרים . עשה למען גדולים הדרים ונשגבים . עשה למען הלוים ושושביניהם . עשה
למען בניו הכהנים המיוסדים . עשה למען הגר היתום והאלמנה . עשה למען הגבורה והנורא .
עשה למען שומרי משמרת קדשך . עשה למען שומרי פקודת עתותיך . עשה למען שומרי
שלום הנפרד . עשה למען הוגי תורתך . עשה למען המתמהמהים בעונותינו . עשה
למען תפארתך . עשה למען כסא כבודך . עשה למען בריתך . עשה למען ירושלים . עשה למען
שמך שמך . עשה למען שמך . עשה למען ימינך . עשה למען קדושתך . עשה למען
משכן בית מקדשך . עשה למען ציון משכן כבודך . עשה למען דבירך . עשה למען מזבחך .
עשה למען היכלך . עשה למען תפארתך . עשה למען ישראל עמך . עשה למען יחידים
הנאמנים . עשה למען צדיקים הרצויים . עשה למען חסידים העושים . עשה למען
תמימים הישרים . עשה למען גדולים הדרים ונשגבים . עשה למען הלוים ושושביניהם .
עשה למען בניו הכהנים המיוסדים . עשה למען הגר היתום והאלמנה . עשה למען
הגבורה והנורא . עשה למען שומרי משמרת קדשך . עשה למען שומרי פקודת עתותיך .
עשה למען שומרי שלום הנפרד . עשה למען הוגי תורתך . עשה למען המתמהמהים בעונותינו .
עשה למען תפארתך . עשה למען כסא כבודך . עשה למען בריתך . עשה למען ירושלים .
עשה למען שמך שמך . עשה למען שמך . עשה למען ימינך . עשה למען קדושתך . עשה
למען משכן בית מקדשך . עשה למען ציון משכן כבודך . עשה למען דבירך . עשה למען
מזבחך . עשה למען היכלך . עשה למען תפארתך . עשה למען ישראל עמך . עשה למען
יחידים

תשעים לאברהם בריח התורים

עניני

פשעתם	ליתוקי-מי-בחולתי
פשעתם	ליתוקי-בריחי
פשעתם	ליתוקי-בהי-הרמל
פשעתם	ליתוקי-בנו-בשורה
פשעתם	ליתוקי-בקרה
פשעתם	לשמע-בקולי
פשעתם	לשלי-בחמה
פשעתם	ליהושע-בגלגל
פשעתם	לשמואל-בשטים
פשעתם	לעשור-בנו-בשמיני-בחמים
פשעתם	למלוה-ברבית-בחתחתה
פשעתם	למשה-על-יד-סלע
פשעתם	למלוה-בחמים
פשעתם	ליוסף-בבית-המסורים
פשעתם	ליעקב-בבית-ל
פשעתם	ליצחק-של-בבי-המובח

עניני	
עניני	
עניני	
עניני	
עניני	
עניני	
עניני	
עניני	
עניני	
עניני	
עניני	
עניני	
עניני	
עניני	
עניני	
עניני	

תשעים לאברהם בריח התורים

עניני

מדרש

ומסיים ומתחיל לו שמואל לרבו מלמד מן הפיוט, ברוך בר חטוי
במלכות."

וזוכין בלילה הזה לגאולה, בקול ענות חשמונאי בימות
חשמונאי משושי ותלת הלילה הזה לגאולה, ולומדין יפיי כלילה, קנאו הקדוש של בני עולה
וכורי לימין נפרשות לה, בפרסיות ומדיות כרשות, ולהפרנסות מתמנות היבשנו
משפיעי בבקשות לה, מעשיריבים בלחישות, פתח ותפילה מפיו תורות ה
ישראל בתורה שקולה מעשרי בשמחה נכבדים מיוחדי סגולה, שמעו לו וכלו מיום
קורני מפעמקים ונוטעים לשחלי לערבה, שיעמדו לו וכלו מיום
הושיעה תפלה."

למיקרימים

בתפלה, בל תפסיק תפלה, פן יקוטנו לו

(מעבלין של פרים (וגו' נתנו, ויושב שליח צבור
לפני התיבה (וגו'

רחמנא מלכא על כשמיא תיתב בריך ויתעבר
רחמנא מלכא לישראל תיתב בריך ויתעבר
רחמנא מלכא לא תיתב בריך ויתעבר
רחמנא מלכא דמיבכר לך מיבכרי בתוכהם מבוגעו בריך ויתעבר
רחמנא מלכא דמיבכר לך מיבכרי בתוכהם בתוכהם בריך ויתעבר
רחמנא מלכא דמיבכר לך מיבכרי בתוכהם בתוכהם בריך ויתעבר
מלכא רחום רחמנא וחננא רחום רחמנא וחננא חום עלך רחם עלך
מלכא רחום רחמנא וחננא רחום רחמנא וחננא חום עלך רחם עלך

מלבא

רחמנא מלכא רחום רחמנא וחננא רחום רחמנא וחננא חום עלך רחם עלך
רחמנא מלכא דמיבכר לך מיבכרי בתוכהם מבוגעו בריך ויתעבר
רחמנא מלכא דמיבכר לך מיבכרי בתוכהם בתוכהם בריך ויתעבר
רחמנא מלכא דמיבכר לך מיבכרי בתוכהם בתוכהם בריך ויתעבר
רחמנא מלכא על כשמיא תיתב בריך ויתעבר
רחמנא מלכא לישראל תיתב בריך ויתעבר

לֵיל הִיכָּלוּי בְּמוֹרַעְתָּא · מִי בְּשִׁית לְמִיכַּר דִּימִים לִי מִשְׁשְׁקִיל · מִיפִּיס וְשַׁמְעִיר
לֵילִי יְמִינִי · לְמָה עַיְילְתָּא לִי לְהֵיכְלוּי בְּשָׁמַיִּים עַד דְּבְטִיחְ
הִלְא מְמַרְיִם לֵילִי פְּטִישְׁתָּא דְיִשְׂרָאֵל וּמָא מְכַשְׁיְיטָא לֵילִי · מְכַשְׁיְיטָא ;
עַד הַשְּׁקִיף וְהַרְא נַיְ מְמַרְיִמִים ״

מָהוּא בֵּיתָ שְׁלָמִים · וְשָׁם הַשְּׁקִיטָה פְּרָס הַטְּחוֹמִים · כִּי מְבָרְכִי מְזוּרְכִי עַד לְמֵיזָן קַדְמֵי ·
שֶׁל כָּל הָעַמִּים · לֵילְיָה לָךְ חֵי שְׁלָמִים · לְשַׁפְּחָ לְנַעֲמָ וְלְזוּמָ לְשְׁלָמִים · הַרְבֵּה
וְגַם הָמוֹנִים · הַעֲבִירָה הַקְּדִיחָה לְשׁוּרָה וְיוֹמִים · כִּי כָּל הַכֹּחַ וְעֻזְרָה מָתָה
לְבַשֵּׂר לְעַמּוּמִים · לְפִיכָּה מָתָה וְהַשְׁמִיעַ כֹּל מְמַרְמְרִים · פְּתַחוּ שְׁעָרִים רַבִּים גַּוִי
מְמַחֲפִים לִישׁוּעָתָךְ לֵילִילָה רִמִּים · מָתִי תַּעֲלֶה כֹּל שְׁלוֹמִים · וְיֵין כָּבִיא וְחוֹזְרָה
וְהַמְּבַדְּרִים וְהַפּוֹזְרִים בֵּין הָעַמִּים · וְהַצְּלָה עוֹרְכִים וּמַעֲרִיבִים וּמַשְׁכִּימִים · וּמַ״
הַפְּרִיחִים · וְחוֹקְרִי נִסְתָּרוֹת וְיוֹדְעֵי כָּל נַעֲלָמִים · הַבִּיטָה
בְּרִית וּמְלוֹל הַחֲזִים · וּשְׁב בְּסַתָּר מְרוֹמִים · וְיִפּוֹחַ שַׁר סֹלֶם
קַלְּמֵי וְקַבֵּץ לְנוּ · שִׁטְרֵי חוֹבְנוּ ״

פְּשִׁישִׁין מַפֵּי לְכִיבִין הַקְּלוּם שֶׁלָּךְ · שַׁר הַלַּיְלָה נַהֲרֵי פְּמוּרִים בְּשִׁבְיָתָם ״
שְׁבָרֵךְ וְנַתֵּן וְמוֹרִידֵן לְמֵךְ · הוּא בְּזוּתָם וְשִׁבְיָתָם וְהוּא מַלְקִיחָתָם · בְּמַטֵּה מַתֵּךְ הַרְחָמֵךְ
הַמֵּיב הַבָּבֵר קוֹלְרִיה · בְּרֵךְ בְּמִבְרֵךְ וְנַתֵּן וְמַטִּירֵן לְמֵךְ · הוּא רוּחִי נִפְשִׁין בְּפִידִין וְמוֹרִידִין ·
וְמִבְּהִי לְקוֹלְיה · וְמִבְּהִי חַיִּים וּמְסֵי לְכִיבִיה · שְׁבוּת וְמוֹרִיד בְּפִיל בְּקוֹלְי · מוֹרִיה

ברוך

בְּרוּךְ שֶׁאָמַר וְהָיָה הָעוֹלָם. בָּרוּךְ אוֹמֵר וְעוֹשֶׂה. בָּרוּךְ גּוֹזֵר וּמְקַיֵּם. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ פּוֹדֶה וּמַצִּיל. בָּרוּךְ שְׁמוֹ.

ברוך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָאֵל הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ. מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת. נְגַדֶּלְךָ וְנְשַׁבֵּחֲךָ וְנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכוּתֵנוּ. אֶחָד חַי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה. מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים.

ברוך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ הַכֹּל נִהְיָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּדִבּוּרוֹ הַכֹּל קָיָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּגִזְרָתוֹ הַכֹּל חָיָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו פּוֹדֶה וּמַצִּיל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו שְׁמוֹ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו הַכֹּל נִהְיָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו הַכֹּל קָיָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו הַכֹּל חָיָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו פּוֹדֶה וּמַצִּיל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו שְׁמוֹ.

ברוך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֵל הָאָב הָרַחֲמָן. הַמְהֻלָּל בְּפִי עַמּוֹ. מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר בִּלְשׁוֹן חֲסִידָיו וַעֲבָדָיו. וּבְשִׁירֵי דָוִד עַבְדֶּךָ נְהַלֶּלְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּשִׁבְחוֹת וּבְזִמְרוֹת. נְגַדֶּלְךָ וְנְשַׁבֵּחֲךָ וְנְפָאֶרְךָ וְנַזְכִּיר שִׁמְךָ וְנַמְלִיכְךָ מַלְכוּתֵנוּ. אֶחָד חַי הָעוֹלָמִים. מֶלֶךְ מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עֲדֵי עַד שְׁמוֹ הַגָּדוֹל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ מְהֻלָּל בַּתִּשְׁבָּחוֹת. אֵל הַהוֹדָאוֹת. אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת. הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה. מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים.

ברוך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּמַאֲמָרוֹ הַכֹּל נִהְיָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּדִבּוּרוֹ הַכֹּל קָיָם. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּגִזְרָתוֹ הַכֹּל חָיָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו מְרַחֵם עַל הָאָרֶץ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו מְרַחֵם עַל הַבְּרִיּוֹת. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו מְשַׁלֵּם שָׂכָר טוֹב לִירֵאָיו. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו חַי לָעַד וְקַיָּם לָנֶצַח. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו פּוֹדֶה וּמַצִּיל. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּרַחֲמָיו שְׁמוֹ.

ברוך

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. הָא

שחרית

מוסף ליום ראשון של ראש השנה

מוסף ליום שני של ראש השנה

מנחה

סדר תשליך

סדר הושענות

שמחת תורה

סדר הקפות

סדר חתן בראשית

סדר נעילה

סדר הבדלה

סדר מגילת קהלת

סדר מגילת רות

סדר מגילת אסתר

סדר קריאת התורה

סדר הפטרות

סדר תפלת שחרית

סדר תפלת מוסף

סדר תפלת מנחה

סדר תפלת נעילה

סדר תפלת ערבית

עֲשִׂירָה

מְשַׁבְּחִים לְקַדִּישִׁים
שִׁבַּח שֶׁל בְּרָכָתָךְ

וְלִמְזַמְּרֵי תִּשְׁבְּחוֹתֵיהֶם
מַלְכֵּנוּ הַדְרָתָם

לְמַשְׁמְרֵי קְדֻשָּׁתָם
לְסֵפֶר בְּרוּרֵי תְּהִלָּתָם

בְּשִׁירֵי מִזְמוֹרָה · וְתִפְאֶרֶת בְּקוֹל שִׁבְחֶךָ נַעֲרִיצָה
בְּשִׁירֵי פִּיּוּטִים · סְפָרִים שֶׁיְּקָרִים בְּעֵינֶיךָ נַעֲלֶה
בְּתוֹדָה וּבְרָעָה · סֵלָה מַעֲנֵה אֲמָרֵינוּ "
לְשֵׁם בְּמוֹרָתָךְ "

(רמז: שליח צבור (ורמז) ומעמיד לא כרע · רמז הם אשלה ממי לריש פעור)

צַדִּיקִים וַחֲסִידִים וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַן שִׁמֶךָ "

מְבִיכִי מִלְּפָנֶיךָ לְמַעַשִׂים עֲשָׂה עִמָּנוּ
מְבִיכִי מִלְּפָנֶיךָ חֲטוּמִים לְפָנֶיךָ · מְבִיכִי מִלְּפָנֶיךָ מִין לְפִי ס"ת
מָלֵךְ מָלֵא מָהֵם " מְבִיכִי מִלְּפָנֶיךָ לְמַעַנְךָ רִיחַ עֲלִיבֵי

שְׁמִינִית

הַעֲטֵם בְּכָל יוֹם · וּמִן יְהִי שְׁמֵיהּ רַבָּה "
גּוֹי רַבָּה · שְׁמוּר שְׁמֵיהּ עַם רַבָּה · וְגַל יְגַבֵּר מוֹם רַבָּה ,
הַמְּעֻמָּדִים בְּכָל יוֹם קְדֻשׁ קְדֻשׁ קְדֻשׁ "

שְׁבִיעִית

גּוֹי קְדוֹשׁ · שְׁמוּר שְׁמֵיהּ עַם קְדוֹשׁ · וְגַל יְגַבֵּר מוֹם קְדוֹשׁ ,
הַמְּעֻמָּדִים בְּכָל יוֹם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד "

שִׁשִּׁית

גּוֹי אֶחָד · שְׁמוּר שְׁמֵיהּ עַם אֶחָד · וְגַל יְגַבֵּר מוֹם אֶחָד ,
הַמְּעֻמָּדִים בְּכָל יוֹם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל יְיָ אֱלֹהֵינוּ יְיָ אֶחָד "

חֲמִישִׁית

בְּרִיתִי וּמְבוֹתֵינוּ · שְׁמוּר שְׁמֵיהּ · וְגַל יְגַבֵּר הַמּוֹם פְּלוֹנִי ,

רוּם עַט חָפוּר נִכְלָה רָאם וְשׂוּם חַטּוּתָהּ כְּלָא ׃
רַחֲמֶיךָ יָגֵן וְחַסְדֶּיךָ מַעֲלֶה רִשְׁעֵי פֶּשַׁע יְדוּעַ וְנַעֲלֶה
קַבְּלֵנִי בְּרִיפְתָּן · כִּי מַבְקֶשְׁךָ חָשׁוּב הָמוֹנִי מִמְּעוֹן חִדְשֶׁךָ ׃
קָרוֹב וְאַתָּה לְכָל קוֹרְאֶיךָ וְדוֹרְשֶׁיךָ קוֹרֵךְ לוֹ יְבוּשַׁ וּמַבְקְשֶׁיךָ
עֶרְבְּקֵהוּ בְּמִשְׁפָּט וְאֵל הַתְּעֻבִי ׃ עֶרְבְּקֵנִי בְּמַעֲנֵנִי עֲוֹנִי וּמַשְׁעֻבִי
סְמֹךְ לְךָ רוּחִי בְּקִרְבִּי אוֹר עֵרְכָה כְּלִיוֹתַי וְלִבִּי
פְּקִידְךָ הַבִּינֵנִי וְתִהְיֶה תָּמִים ׃ פְּרֹעַ מִשּׁוּחַ וּמַעֲוֵלִי הָתָמִים ·
שָׁלַט מִשְׁנֵן וּמְעוּזִים כָּתָמִים אֶשְׁתַּי הָמוּחַ · וְהָעֲבֵר מִשְׁמִים
עֲנֵנִי בְּקִרְוֵנִי בְּעֵת רְחִיבִי ׃ רִיבָה רִיבִי · וּמַעֲנִי אוֹי וּמְעוֹנִי
עֲלֵיךָ מַעֲנִי · הַשְׁלִכְהִי יְהִבִי שׁוּחָתִי הָיוּתָ יָהּ וְאֵבִי
שִׁבְעַת שְׁמוּחוֹת · פְּתַח הַסְּבִיבִי סְלַכְנִי בְּמִבְחָנֶיךָ · וְלִבְּטוּ הוֹשִׁיבִי ׃
שִׁימָה נָא אַתָּה עֵרְבִי סְעָרִי בְּיוֹמֶךָ וְשִׁוְּתָךְ תַּרְבִּי
נְשׂוֹא עַל פָּשַׁע וַעֲבוֹרָה נוּ לְמַעַנְךָ נִקְבֵי מִפְּחָזוֹרָה ׃
נַפְשִׁי מִיּוֹם שִׁוּמוֹת אֲחִירוֹת כְּעֵבֶר חֶסֶד לְמַלְּטֵי הוֹרוֹת
מִבְּטוּחוֹ וּמִבְּרִיחֶיךָ וְחַסְדֶּיךָ מִדְּהָךְ לְמִשְׁמוֹעַ בְּמִי עֵרֶיךָ ׃
מִי מָנָה וּמִי עֲבָדֶךָ מִבְּטוּחַ שֶׁפְּחֵי עֵרֶיךָ כְּנֶגְדֶּךָ
לְמִשְׁוֹרֵר עַל רְוָיָתְהוּ לְמַלְּמֵךְ לְחָסוֹת בְּצֵל כְּנָפֶיךָ וְלִהְתַּגְדֵּל ׃
לֵילָה מַלְּכֵךְ · מֵרֵךְ מַחֲמַדָּן לְמַעַן בְּפִי יִסְגֹּר יָשָׁר
כְּלִיתָהּ וְלִבִּי · יִסְרִיטוּ יוֹם וְלַיִל כְּבוֹד שִׁמְךָ לְמַעַן וְלִהְלֵל ׃
בַּחֲבוּרָתֶךָ · מִי · יְמַלֵּל כַּשְׁלִילוֹתֶיךָ לְהַשְׁמִיעַ בְּבוּרוֹת וְלִהְלֵל
יְשָׁבֵי מְלִיס · מְבַטֵּן שְׁמוּסֶיךָ יְחוּדְךָ מְיַחֲדִים · בְּקֶרֶב מִכְתְּסֶיךָ ׃
יְיָדְיִי הַיּוֹם יְיָדְיִי כְּסֵי גְּדוֹל מִשְׁלֵךְ בְּמִיּוֹם גְּיִרִי
טַכְסִי מַרְפֵּבָה · וְרַבְּרוּם שְׁמֵמִים טֶטֶם יוֹמִיקִי וּבְרֹעַ מְחַחֲנִים ׃
טְעוֹן לִי · יַעֲלַתְךָ נְעוּמִים טַפְּסֵר אַרְבּוֹת · יְשׁוּרְתְךָ רַנְּנִים
חֲנֵנִי וְרַחֵם · אֲשֶׁר מְשֻׁלָּשׁוֹת חוֹנֵן וְמַשְׁלִים מְרוֹם הַהֲלוֹת ׃
זְכוֹר מְזוֹנִי · יוֹם אֶעֱלֶה זַן בְּרֹאשִׁיךָ בְּחַסְדֶּךָ כָּלָה
וְזַכְּרֵנִי הוֹרְעֵנִי הַפְלֵנִי · וְקַדְּשֵׁנִי וְרַחֲמֶיךָ וְגַלֵּה וְרַנְּנֵנִי ׃

אלהי נשמה

אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא
אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה בי
ואתה משמרה בקרבי
ואתה עתיד ליטלה ממני
ולהחזירה לי לעתיד לבא
כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך
ה' אלהי ואלהי אבותי
רבון כל המעשים
אדון כל הנשמות
ברוך אתה ה' המחזיר נשמות לפגרים מתים

מודים אנחנו לך
שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו
יוצר בראשית
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שהחייתנו וקיימתנו
כן תחיינו ותקימנו
ותאסוף גליותינו
לחצרות קדשך
לשמור חוקיך
ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם
על שאנחנו מודים לך
ברוך אל ההודאות

מודים אנחנו

מודים אנחנו לפניך
שאתה הוא ה' אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו
יוצר בראשית
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שהחייתנו וקיימתנו
כן תחיינו ותקימנו
ותאסוף גליותינו
לחצרות קדשך
לשמור חוקיך
ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם
על שאנחנו מודים לך
ברוך אל ההודאות

אלהי נשמה

אלהי נשמה שנתת בי טהורה היא
אתה בראתה אתה יצרתה אתה נפחתה בי
ואתה משמרה בקרבי
ואתה עתיד ליטלה ממני
ולהחזירה לי לעתיד לבא
כל זמן שהנשמה בקרבי מודה אני לפניך
ה' אלהי ואלהי אבותי
רבון כל המעשים
אדון כל הנשמות
ברוך אתה ה' המחזיר נשמות לפגרים מתים

צור

משבחין שבת ישראל על ידי שהיו עסוקין במלאכת המשכן, שהרי משה אמר להם שבת אזהרה היא לעשיית המשכן, ואף על פי כן לא הניחו מלאכתם עד שאמר להם, ואם תאמר מנין שמשה אמר להם שבת אזהרה היא לעשיית המשכן, תלמוד לומר ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם אלה הדברים אשר צוה ה' לעשות אותם, ואין אלה הדברים אלא אזהרה, שנאמר אלה פקודי המשכן, ואין פקודים אלא חשבון, שנאמר זה פקוד משה, ואין חשבון אלא אזהרה, שנאמר אלה פקודי משכן העדות, ואין משכן אלא מלאכה, שנאמר ומשכן אחד יהיה לכם, ואין מלאכה אלא שבת, שנאמר אך את שבתותי תשמורו, ואין שבת אלא מלאכה, שנאמר ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון קדש לה', ואין מלאכה אלא אזהרה, שנאמ

סדר ראש השנה

באחד בתשרי

ראש השנה כתיב ביה בכל חדש וחדש מקרא קדש יהיה לכם וגו׳ ומה זה שנאמר בראש השנה תקעו בחדש שופר בכסה ליום חגנו ומשלשלין מתוך בחבי של מחצה כדי שתהא כל השנה מהוקה ושרבה ושלא יהיו בה רבי רע "

נשמטין כל אחד ואחד שבבית הכנסת ויוצאין אחריהן ואין במיהן אלא ששה ומביאין ספר תורה ומניחין אותו על התיבה ואומר זה הוא אלהי ואנוהו ואלהי אבי ארוממנהו ומשתחוין אחריו ואומרים ואומר זה הוא שנאמר ויאמר ה׳ אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד ה׳ לעיני כל העם על הר סיני ואומר ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה ואומר ויעל משה מן המחנה לקראת האלהים ויתיצבו בתחתית ההר ואומר ויהי כקחת משה את קולות וברקים האלה ואת קול השופר ואת ההר עשן וגו׳ ויש מן המפרשים לומר שאין מקדשין אלא בשלשה ויש מן הראשונים שמקדשין בעשרה ויש שמוסיפין ואומרים ואומר ה׳ אלהי ישראל ויאמר ישראל ואומר ה׳ אלהי ישראל ואומר ה׳ אלהי ישראל ואומר ה׳ אלהי

הפטרת עמדו לראש השנה

עמדו

עמדו ונראה את המשפט נאם יי׳ אם יגשו מלככם אמר יי׳ יעקב
קרבו יאמרו צדקנו כי תועבת יי׳ הבחר בכם ולא יבחר באלילים
אחרי זה ראו כי אני הוא ואין אלהים עמדי אני אמתי ואני ארפא
ואין מידי מציל אשא אל שמים ידי ואמרתי חי אני לעולם אם
שננתי ברק חרבי ותאחז במשפט ידי אשיב נקם לצרי ולמשנאי
אשלם אשכיר חצי מדם וחרבי תאכל בשר מדם חלל ושבי מראש
פרעות אויב הרנינו גוים עמו כי דם עבדיו יקום ונקם ישיב לצריו
וכפר אדמתו עמו כי אתה אלהינו ונקוה לך ונשמחה בישועתך כי
בזאת ישמח לבנו ובשם קדשך בטחנו נגילה ונשמחה בישועתך כי
נשבעת לאבותינו מימי קדם גואל ומושיע לזרעם אחריהם מעולם
שמך יי׳ צבאות אדירנו קדוש ישראל גואלנו אלהי כל הארץ יקרא
יתגדל ויתקדש שמו בעולמו אשר ברא כרעותו ויקם מלכותו בחייכם
ובימיכם ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן
יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך ויתפאר ויתרומם
ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמו דקדשא בריך הוא לעלא
מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן

ברוך

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אל האמת שופטנו ואביר יעקב
רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא הטיב
הוא מטיב הוא יטיב לנו הוא גמלנו הוא גומלנו הוא לעד יגמלנו
לחן וחסד ורחמים ורוח והצלה הצלחה ברכה וישועה נחמה פרנסה
וכלכלה ורחמים וחיים וטוב ומכל טוב לעולם אל יחסרנו

רבה

ויאמר ה' אל משה עד אנה ימאסו בי העם הזה ועד אנה לא יאמינו בי בכל האותות אשר עשיתי בקרבו אכנו במגפה וגו' (במדבר יד יא-יב) ואמר ר' יוחנן משום ר' יוסי בן זמרא מלמד שהראה הקב"ה למשה בכל דור ודור מי שעתיד לעבוד עבודה זרה ומי שעתיד שלא לעבוד עבודה זרה אמר לפניו רבונו של עולם מי שעתיד לעבוד עבודה זרה אל תמחני מספר החיים מי שעתיד שלא לעבוד עבודה זרה אף על פי שעתיד לחטוא ולעשות תשובה אל תמחני מספר החיים אמר לו הקב"ה אם כן אני מוחה בך ואת כל הדור הזה ואני מוחה בך ובכל הדור הזה שנאמר ויאמר ה' אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי (שמות לב לג) ואמר ר' יוחנן משום ר' יוסי בן זמרא מלמד שהראה הקב"ה למשה בכל דור ודור מי שעתיד לעבוד עבודה זרה ומי שעתיד שלא לעבוד עבודה זרה אמר לפניו רבונו של עולם מי שעתיד לעבוד עבודה זרה אל תמחני מספר החיים מי שעתיד שלא לעבוד עבודה זרה אף על פי שעתיד לחטוא ולעשות תשובה אל תמחני מספר החיים אמר לו הקב"ה אם כן אני מוחה בך ואת כל הדור הזה ואני מוחה בך ובכל הדור הזה שנאמר ויאמר ה' אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי (שמות לב לג) ואמר ר' יוחנן משום ר' יוסי בן זמרא מלמד שהראה הקב"ה למשה בכל דור ודור מי שעתיד לעבוד עבודה זרה ומי שעתיד שלא לעבוד עבודה זרה אמר לפניו רבונו של עולם מי שעתיד לעבוד עבודה זרה אל תמחני מספר החיים מי שעתיד שלא לעבוד עבודה זרה אף על פי שעתיד לחטוא ולעשות תשובה אל תמחני מספר החיים אמר לו הקב"ה אם כן אני מוחה בך ואת כל הדור הזה ואני מוחה בך ובכל הדור הזה שנאמר ויאמר ה' אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי (שמות לב לג)

אלה

מלמד שהראה הקב"ה למשה דור דור ודורשיו דור דור וחכמיו דור דור וסופריו דור דור ופרנסיו דור דור ומנהיגיו דור דור ומלמדי תינוקות דור דור ומלמדי עולים דור דור ומלמדי עולים דור דור ומלמדי תינוקות דור דור ומנהיגיו דור דור ופרנסיו דור דור וסופריו דור דור וחכמיו דור דור ודורשיו דור דור ומלמד שהראה הקב"ה למשה דור דור ודורשיו דור דור וחכמיו דור דור וסופריו דור דור ופרנסיו דור דור ומנהיגיו דור דור ומלמדי תינוקות דור דור ומלמדי עולים דור דור ומלמדי עולים דור דור ומלמדי תינוקות דור דור ומנהיגיו דור דור ופרנסיו דור דור וסופריו דור דור וחכמיו דור דור ודורשיו דור דור ומלמד שהראה הקב"ה למשה דור דור ודורשיו דור דור וחכמיו דור דור וסופריו דור דור ופרנסיו דור דור ומנהיגיו דור דור ומלמדי תינוקות דור דור ומלמדי עולים דור דור ומלמדי עולים דור דור ומלמדי תינוקות דור דור ומנהיגיו דור דור ופרנסיו דור דור וסופריו דור דור וחכמיו דור דור ודורשיו דור דור

ברוך

חַסְדֵי מְבוֹרָךְ אַתָּה מִפִּי זוֹכִי חַסְדֵי מְבוֹרָךְ
וּמִפִּי יִשְׂרָאֵל עַל תְּהִלּוֹת הַשִּׁבְחוֹת וְהַשִּׁירוֹת
יִתְבָּרַךְ יְיָ מְבוֹרָךְ אַתָּה יְיָ מְבוֹרָךְ יְיָ מְבוֹרָךְ
יְיָ מְבוֹרָךְ אַתָּה יְיָ

ערבית למוצאי שבת וראש השנה

יום ראשון ויום שני יום שלישי

בשבת

בְּיוֹם הַשִּׁשִּׁי יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ הוּא מְקֻדָּשׁ בַּשִּׁשִּׁי
וּמִכָּל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תִּבְחַר לְךָ הוּא כִּי אַתָּה
חַיִּים בְּרָכָה וְתִפְאֶרֶת שִׂמְחָה וְיִשּׁוּעָה וְנֶחָמָה וְתַן
בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בְּשָׁלוֹמֶךָ

בספר

וּבְכֵן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְיִרְאָתְךָ עַל כָּל
מַה שֶּׁהֶעֱמַדְתָּ וְיִהְיוּ כֻלָּם עֲדָת אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ
בְּלֵב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁאֲנַחְנוּ יוֹדְעִים יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן הַזֶּה
לְפָנֶיךָ לְהַגְדִּיל וּלְקַדֵּשׁ וּלְהַעֲרִיץ אֶת שִׁמְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ
מִן הַשָּׁמַיִם וּמִן הָאָרֶץ וְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ יִהְיוּ בְּתוֹכָם לְהוֹדוֹת
לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְלִהְיוֹת סָלָה לְרָצוֹן בְּעַמּוֹ

וכתוב

יִשְׂרָאֵל מְקַדְּשֵׁי שִׁמְךָ כֵּן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמְּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ
וְתִקְוָה טוֹבָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לִמְיַחֲלֶיךָ שִׂמְחַת אַרְצֶךָ
כְּמוֹ שֶׁשָּׂשׂ אָבִיךָ בִּירוּשָׁלַיִם עִירֶךָ כֵּן יָשִׂישׂ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ
מָשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה כֵּן יָשִׂישׂ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ

זכור

וְכֵן תֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁנִּזְכֹּר לְטוֹבָה בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה
לְפָנֶיךָ וְנִפָּקֵד בְּפִקְדּוֹן כָּל בְּנֵי עוֹלָם וְנִכָּתֵב בְּכָל סֵפֶר
וְסֵפֶר וְנִחָתֵם בְּכָל חוֹתָם וְנִמָּנֶה בְּמִנְיַן כָּל צְבָאֶיךָ וְנִכָּתֵב
בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה בְּמִנְיַן כָּל צְבָאֶיךָ וְנִמָּנֶה בְּמִנְיַן כָּל צְבָאֶיךָ
מְחוּלִים וּמְנֻחָמִים בְּרַחֲמֶיךָ שֶׁכֵּן מְחִילָה לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְלַעֲוֹנוֹת
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְנִמָּנֶה בְּמִנְיַן כָּל צְבָאֶיךָ וְנִכָּתֵב בְּכָל שָׁנָה
וְשָׁנָה בְּמִנְיַן כָּל צְבָאֶיךָ וְנִמָּנֶה בְּמִנְיַן כָּל צְבָאֶיךָ

והפרנס עליו לקרות "

אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה ברוך אתה יי המקדש שמך ברבים "

קדושת השם . בעיר שקדשת בה שמך על בתי הכנסיות כדכתיב ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם האל האב הרחמן המהולל בפי עמו המשובח והמפואר בלשון חסידיו ועבדיו ובשירות ותשבחות נעשה ונקדישך כנסוד שיחה שיחים ומקבלין עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנין רשות זה לזה להקדיש לקונם בעולם הזה כנגד אותם שמקדישין אותו בשחקי מרומי קדש כאמור בסוד שיח שרפי קדש אשר לעומתם ברוך יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו . ומתוך כך זכו לומר בעולם הבא ברוך כבוד יי מבית שכינתו . ואומרים אותו בלחש כדי שלא יטעו בו הרבים ויאמרו שיש שנים שאומרים קדושה בבת אחת ויהיה נראה כמו שתי רשויות וכמו שכתוב בתורה שמע ישראל יי אלהינו יי אחד . ואומרים אותו בלחש כדי שלא יטעו בו הרבים ויאמרו שיש שנים שאומרים קדושה בבת אחת ויהיה נראה כמו שתי רשויות וכמו שכתוב בתורה שמע ישראל יי אלהינו יי אחד .

ברכו

ברכו את יי המבורך לעולם ועד "

מי כמוך

מי כמוך באלים יי מי כמוך נאדר בקדש נורא תהלות עושה פלא "

ברוך אתה יי גואל ישראל "

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא את הכל הכל יודוך סלה ויברכו ויפארו את שמך מלכנו תמיד יוצר המאורות אשר כל צבאיו משרתים ומגידים בשחקי רום שכולם כאחד עונים ביראה באמרי דת ומשפט ומקבלים עליהם עול מלכות שמים זה מזה ונותנים רשות זה לזה להקדיש לקונם בעולם הזה כנגד אותם שמקדישים אותו בשחקי מרומי קדש כאמור בסוד שיח שרפי קדש אשר לעומתם ברוך יאמרו ברוך כבוד יי ממקומו . ומתוך כך זכו לומר בעולם הבא ברוך כבוד יי מבית שכינתו . ואומרים אותו בלחש כדי שלא יטעו בו הרבים ויאמרו שיש שנים שאומרים קדושה בבת אחת ויהיה נראה כמו שתי רשויות וכמו שכתוב בתורה שמע ישראל יי אלהינו יי אחד .

זברינו

זברינו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבינו בספר החיים למענך אלהים חיים "

מי כמוך

מי כמוך אב הרחמים זוכר יצוריו לחיים ברחמים "

ובכן תן פחדך יי אלהינו על כל מעשיך ואימתך על כל מה שבראת ויראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הבריות ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם כמו שידענו יי אלהינו שהשלטון לפניך עז בידך וגבורה בימינך והנורא שמך על כל מה שבראת כמו שכתוב ויגבה יי צבאות במשפט והאל הקדוש נקדש בצדקה כי הנה יי יצא ממקומו וירד ודרך על במתי ארץ ונמסו הרים תחתיו ונבקעו העמקים כדונג מפני האש כמו שנאמר ויהי בשלח פרעה ויבקעו מים את פני הים כי לך יי המלוכה ואתה תתנשא לעין כל ובכתוב על יד נביאך ויקרא זה אל זה ואמר קדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ כבודו ומפי כתוב שלש פעמים קדוש כנגד שלש כתות שבעולם ואומרים אותו בלחש כדי שלא יטעו בו הרבים ויאמרו שיש שנים שאומרים קדושה בבת אחת ויהיה נראה כמו שתי רשויות וכמו שכתוב בתורה שמע ישראל יי אלהינו יי אחד .

וְתוֹרִישֵׁנוּ מִשְׁפָּטֶיךָ צַדִּיקִים וְתַלְמְדֵנוּ לַעֲשׂוֹת
בְּגִזְרוֹת חֻקֶּיךָ רְצוֹנֶךָ וְתִתֵּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִשְׁפָּטִים יְשָׁרִים וְתוֹרוֹת אֱמֶת חֻקִּים וּמִצְוֹת
טוֹבִים אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אוֹתָם הָאָדָם וְחַי בָּהֶם "
וְהַנְחִילֵנוּ וְשַׂמֵּחֵנוּ שַׁבָּתוֹת וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ וְיִשְׂמְחוּ
בְךָ וְיִתְרַעֲנוּ קְדֻשַּׁת שַׁבָּת וּכְבוֹד מוֹעֵד
וְחַגִּיגַת הַהֵיכָל וּבְיוֹם קְדֻשַּׁת שַׁבָּת לִקְדֻשַּׁת
יוֹם טוֹב הִבְדַּלְתָּ וְאֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי הַגְדַּלְתָּ
וְהִקְדַּשְׁתָּ מְשַׁשְׁתָּ יְמֵי הַמַּעֲשֶׂה הִמְחַלְתָּ
וְקִדַּשְׁתָּ וְקִדַּשְׁתָּ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
בִּקְדֻשָּׁתֶךָ "

רַחֲמָן רַחֵם
יַעֲלֶה וְיָבוֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ
וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם הַזִּכָּרוֹן הַזֶּה זָכְרֵנוּ
יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בּוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בּוֹ לְחַיִּים טוֹבִים וּבִדְבַר

ברכות ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים ההם בזמן הזה
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הנפלאות ועל התשועות ועל המלחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי
חנוכה הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד
כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך

ונוהגין לומר פסוקים אלו

מה תשובון לי על כל תגמולוהי עלי כוס ישועות אשא ובשם יי אקרא נדרי ליי
אשלם נגדה נא לכל עמו יקר במות חסידיו יי אני עבדך אני עבדך בן אמתך
פתחת למוסרי אזבח לך זבח תודה ובשם יי אקרא נדרי ליי אשלם נגדה נא לכל
עמו בחצרות בית יי בתוכך ירושלים הללויה

הנרות הללו אנו מדליקין על התשועות ועל הנסים ועל הנפלאות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי חנוכה
הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד כדי
להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך

ונוהגין לומר פסוקים אלו

מה ידידות מנוחיך משכנותיך יי צבאות נכספה ואף כלתה נפשי לחצרות יי לבי
ובשרי ירננו אל אל חי גם צפור מצאה בית ודרור קן לה אשר שתה אפרוחיה את
מזבחותיך יי צבאות מלכי ואלהי אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה אשרי אדם
עוז לו בך מסלות בלבם העברי בעמק הבכא מעין ישיתוהו גם ברכות יעטה מורה
ילכו מחיל אל חיל יראה אל אלהים בציון אשרי גבר תמים ישר יי צבאות בטח בך
יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הנפלאות ועל התשועות ועל המלחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי
חנוכה הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד
כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך

ונוהגין לומר פסוקים אלו

אנא יי הושיעה נא אנא יי הושיעה נא אנא יי הצליחה נא אנא יי הצליחה נא
אנא יי ענינו ביום קראנו ענינו ביום קראנו ענינו ביום קראנו כי לא על צדקותינו
אנחנו מפילים תחנוננו לפניך כי על רחמיך הרבים כי מה אנחנו מה חיינו מה
חסדנו מה צדקתנו מה ישענו מה כחנו מה גבורתנו מה נאמר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין לפניך והאנשי השם כלא היו והחכמים
כבלי מדע ונבוני כבלי השכל כי רוב מעשיהם תהו וימי חייהם הבל לפניך ומותר
האדם מן הבהמה אין כי הכל הבל אבל אנחנו עמך בני ברית רעי אהוביך בני
אוהביך שחייבים אנחנו להודות לך ולשבחך ולפארך ולרומם ולהדר ולברך
ולקדש ולתת שבח והודאה לשמך הגדול והטוב ולומר

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הנפלאות ועל התשועות ועל המלחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי
חנוכה הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד
כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך

ונוהגין לומר פסוקים אלו

אשרי איש ירא את יי במצותיו חפץ מאד אשרי גבר תמים ישר יי צבאות בטח בך
יי הושיעה המלך יעננו ביום קראנו

הנרות הללו אנו מדליקין על התשועות ועל הנסים ועל הנפלאות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי חנוכה
הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד כדי
להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך

ונוהגין לומר פסוקים אלו

אשרי תמימי דרך הולכים בתורת יי אשרי נוצרי עדותיו בכל לב דרשוהו אף לא
פעלו עולה בדרכיו הלכו פקודיך אתה צויתה לשמור מאד אחלי יכונו דרכי לשמור
חקיך אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך
את חקיך אשמור אל תעזבני עד מאד

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הנפלאות ועל התשועות ועל המלחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי
חנוכה הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד
כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך

ונוהגין לומר פסוקים אלו

בם יזכה נער את ארחו לשמור כדברך בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך
בלבבי צפנתי למען לא אחטא לך ברוך אתה יי למדני חקיך בשפתי ספרתי כל
משפטי פיך שישתי כעל כל הון אפקד ובכל פקודיך אשיחה בחקיך אשתעשע לא
אשכח דברך גמל עבדך חיני ואשמרה דבריך גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך
גר אנכי בארץ אל תסתר ממני מצותיך גרסה נפשי לתאבה אל משפטיך לעת
הזאת גערת זדים ארורים השוגים ממצותיך גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי
גם ישבו שרים בי נגדי דברו עבדך ישיח בחקיך גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי
דבקה לעפר נפשי דלתני כאמרתך דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך דרך פקודיך
הבינני ואשיחה בנפלאותיך דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך דרך שקר הסר ממני
ותורתך חנני בחרתי אמונה משפטיך שויתי לנגדי דבקתי בעדותיך יי אל תבישני
דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי

הנרות הללו אנו מדליקין על התשועות ועל הנסים ועל הנפלאות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי חנוכה
הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד כדי
להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך

ונוהגין לומר פסוקים אלו

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו יאמר נא ישראל כי לעולם חסדו יאמר נא בית
אהרן כי לעולם חסדו יאמרו נא יראי יי כי לעולם חסדו מן המצר קראתי יה ענני
במרחב יה לי לא אירא מה יעשה לי אדם יי לי בעזרי ואני אראה בשונאי טוב
חסות ביי מבטח באדם טוב חסות ביי מבטח בנדיבים כל גוים סבבוני בשם יי כי
אמילם סבוני גם סבבוני בשם יי כי אמילם סבוני כדברים דעכו כאש בקוצים בשם
יי כי אמילם דחה דחיתני לנפל ויי עזרני עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה קול רנה
וישועה באהלי צדיקים ימין יי עשה חיל ימין יי רוממה ימין יי עשה חיל לא אמות
כי אחיה ואספר מעשי יה יסר יסרני יה ולמות לא נתנני פתחו לי שערי צדק אבא
בם אודה יה זה השער ליי צדיקים יבואו בו אודך כי עניתני ותהי לי לישועה אבן
מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת יי היתה זאת היא נפלאת בעינינו זה היום
עשה יי נגילה ונשמחה בו אנא יי הושיעה נא אנא יי הושיעה נא אנא יי הצליחה נא
אנא יי הצליחה נא ברוך הבא בשם יי ברכנוכם מבית יי אל יי ויאר לנו הודו ליי כי
טוב כי לעולם חסדו

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הנפלאות ועל התשועות ועל המלחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי
חנוכה הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד
כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך

ונוהגין לומר פסוקים אלו

נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים נר לרגלי דברך
ואור לנתיבתי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי נר
מצוה ותורה אור ודרך חיים

הנרות הללו אנו מדליקין על התשועות ועל הנסים ועל הנפלאות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי חנוכה
הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד כדי
להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך

ונוהגין לומר פסוקים אלו

מעוז צור ישועתי לך נאה לשבח תכון בית תפלתי ושם תודה נזבח לעת תכין
מטבח מצר המנבח אז בגמר שיר מזמור חנוכת המזבח כי טוב כי לעולם חסדו
מן המצר קראתי יה ענני במרחב יה לי לא אירא מה יעשה לי אדם יי לי בעזרי
ואני אראה בשונאי טוב חסות ביי מבטח באדם טוב חסות ביי מבטח בנדיבים כל
גוים סבבוני בשם יי כי אמילם סבוני גם סבבוני בשם יי כי אמילם סבוני כדברים
דעכו כאש בקוצים בשם יי כי אמילם דחה דחיתני לנפל ויי עזרני עזי וזמרת יה
ויהי לי לישועה קול רנה וישועה באהלי צדיקים ימין יי עשה חיל ימין יי רוממה
ימין יי עשה חיל לא אמות כי אחיה ואספר מעשי יה יסר יסרני יה ולמות לא נתנני
פתחו לי שערי צדק אבא בם אודה יה זה השער ליי צדיקים יבואו בו אודך כי
עניתני ותהי לי לישועה אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת יי היתה זאת
היא נפלאת בעינינו זה היום עשה יי נגילה ונשמחה בו אנא יי הושיעה נא אנא יי
הושיעה נא אנא יי הצליחה נא אנא יי הצליחה נא ברוך הבא בשם יי ברכנוכם
מבית יי אל יי ויאר לנו הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הנפלאות ועל התשועות ועל המלחמות
שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי
חנוכה הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד
כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך

ונוהגין לומר פסוקים אלו

נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים נר לרגלי דברך
ואור לנתיבתי נר מצוה ותורה אור ודרך חיים נר לרגלי דברך ואור לנתיבתי נר
מצוה ותורה אור ודרך חיים

הנרות הללו אנו מדליקין על התשועות ועל הנסים ועל הנפלאות שעשית
לאבותינו בימים ההם בזמן הזה על ידי כהניך הקדושים וכל שמונת ימי חנוכה
הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד כדי
להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך

ונוהגין לומר פסוקים אלו

מעוז צור ישועתי לך נאה לשבח תכון בית תפלתי ושם תודה נזבח לעת תכין
מטבח מצר המנבח אז בגמר שיר מזמור חנוכת המזבח כי טוב כי לעולם חסדו

קדוש לראש השנה בשחל בשבת

ויכלו

השמים והארץ וכל צבאם · ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה · וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה · ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו · כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות ·

ברוך אתה יי מקדש השבת ·

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן ·

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבתות הזה ואת יום הזכרון הזה יום זכרון תרועה זה בקרא מקרא קדש זכר ליציאת מצרים כי בנו בחרת וכתנו קדשת מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו ברוך אתה יי מקדש השבת וישראל והזמנים ·

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה ·

קדוש לראש השנה בשבת

לפי שאין תוקעין ואין מטלטלין בו ביום אלא במקום שנהגו לתקוע ·

יום ראשון · יום שני · יום שלישי · יום רביעי · יום חמישי · יום ששי · יום שבת קודש ·

ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש ·

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצוה לנו להדליק נר של יום טוב ·

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחינו וקימנו והגיענו לזמן הזה ·

קדוש לראש השנה בשחל בחול

סדר קדושא דיומא . ח׳ . ג׳ . ד׳ . ה׳ . ו׳ . ז׳ . ח׳ . ט׳ . י׳ . יא׳ . יב׳ . יג׳ . יד׳ . טו׳ . טז׳ . יז׳ . יח׳ . יט׳ . כ׳ . כא׳ . כב׳ . כג׳ . כד׳ . כה׳ . כו׳ . כז׳ . כח׳ . כט׳ . ל׳ . לא׳ . לב׳ . לג׳ . לד׳ . לה׳ . לו׳ . לז׳ . לח׳ . לט׳ . מ׳ . מא׳ . מב׳ . מג׳ . מד׳ . מה׳ . מו׳ . מז׳ . מח׳ . מט׳ . נ׳ . נא׳ . נב׳ . נג׳ . נד׳ . נה׳ . נו׳ . נז׳ . נח׳ . נט׳ . ס׳ . סא׳ . סב׳ . סג׳ . סד׳ . סה׳ . סו׳ . סז׳ . סח׳ . סט׳ . ע׳ . עא׳ . עב׳ . עג׳ . עד׳ . עה׳ . עו׳ . עז׳ . עח׳ . עט׳ . פ׳ . פא׳ . פב׳ . פג׳ . פד׳ . פה׳ . פו׳ . פז׳ . פח׳ . פט׳ . צ׳ . צא׳ . צב׳ . צג׳ . צד׳ . צה׳ . צו׳ . צז׳ . צח׳ . צט׳ . ק׳ . קא׳ . קב׳ . קג׳ . קד׳ . קה׳ . קו׳ . קז׳ . קח׳ . קט׳ . קי׳ . קיא׳ . קיב׳ . קיג׳ . קיד׳ . קטו׳ . קטז׳ . קיז׳ . קיח׳ . קיט׳ . קכ׳ . קכא׳ . קכב׳ . קכג׳ . קכד׳ . קכה׳ . קכו׳ . קכז׳ . קכח׳ . קכט׳ . קל׳ . קלא׳ . קלב׳ . קלג׳ . קלד׳ . קלה׳ . קלו׳ . קלז׳ . קלח׳ . קלט׳ . קמ׳ . קמא׳ . קמב׳ . קמג׳ . קמד׳ . קמה׳ . קמו׳ . קמז׳ . קמח׳ . קמט׳ . קנ׳ . קנא׳ . קנב׳ . קנג׳ . קנד׳ . קנה׳ . קנו׳ . קנז׳ . קנח׳ . קנט׳ . קס׳ . קסא׳ . קסב׳ . קסג׳ . קסד׳ . קסה׳ . קסו׳ . קסז׳ . קסח׳ . קסט׳ . קע׳ . קעא׳ . קעב׳ . קעג׳ . קעד׳ . קעה׳ . קעו׳ . קעז׳ . קעח׳ . קעט׳ . קפ׳ . קפא׳ . קפב׳ . קפג׳ . קפד׳ . קפה׳ . קפו׳ . קפז׳ . קפח׳ . קפט׳ . קצ׳ . קצא׳ . קצב׳ . קצג׳ . קצד׳ . קצה׳ . קצו׳ . קצז׳ . קצח׳ . קצט׳ . ר׳ . רא׳ . רב׳ . רג׳ . רד׳ . רה׳ . רו׳ . רז׳ . רח׳ . רט׳ . רי׳ . ריא׳ . ריב׳ . ריג׳ . ריד׳ . רטו׳ . רטז׳ . ריז׳ . ריח׳ . ריט׳ . רכ׳ . רכא׳ . רכב׳ . רכג׳ . רכד׳ . רכה׳ . רכו׳ . רכז׳ . רכח׳ . רכט׳ . רל׳ . רלא׳ . רלב׳ . רלג׳ . רלד׳ . רלה׳ . רלו׳ . רלז׳ . רלח׳ . רלט׳ . רמ׳ . רמא׳ . רמב׳ . רמג׳ . רמד׳ . רמה׳ . רמו׳ . רמז׳ . רמח׳ . רמט׳ . רנ׳ . רנא׳ . רנב׳ . רנג׳ . רנד׳ . רנה׳ . רנו׳ . רנז׳ . רנח׳ . רנט׳ . רס׳ . רסא׳ . רסב׳ . רסג׳ . רסד׳ . רסה׳ . רסו׳ . רסז׳ . רסח׳ . רסט׳ . רע׳ . רעא׳ . רעב׳ . רעג׳ . רעד׳ . רעה׳ . רעו׳ . רעז׳ . רעח׳ . רעט׳ . רפ׳ . רפא׳ . רפב׳ . רפג׳ . רפד׳ . רפה׳ . רפו׳ . רפז׳ . רפח׳ . רפט׳ . רצ׳ . רצא׳ . רצב׳ . רצג׳ . רצד׳ . רצה׳ . רצו׳ . רצז׳ . רצח׳ . רצט׳ . ש׳ . שא׳ . שב׳ . שג׳ . שד׳ . שה׳ . שו׳ . שז׳ . שח׳ . שט׳ . שי׳ . שיא׳ . שיב׳ . שיג׳ . שיד׳ . שטו׳ . שטז׳ . שיז׳ . שיח׳ . שיט׳ . שכ׳ . שכא׳ . שכב׳ . שכג׳ . שכד׳ . שכה׳ . שכו׳ . שכז׳ . שכח׳ . שכט׳ . של׳ . שלא׳ . שלב׳ . שלג׳ . שלד׳ . שלה׳ . שלו׳ . שלז׳ . שלח׳ . שלט׳ . שמ׳ . שמא׳ . שמב׳ . שמג׳ . שמד׳ . שמה׳ . שמו׳ . שמז׳ . שמח׳ . שמט׳ . שנ׳ . שנא׳ . שנב׳ . שנג׳ . שנד׳ . שנה׳ . שנו׳ . שנז׳ . שנח׳ . שנט׳ . שס׳ . שסא׳ . שסב׳ . שסג׳ . שסד׳ . שסה׳ . שסו׳ . שסז׳ . שסח׳ . שסט׳ . שע׳ . שעא׳ . שעב׳ . שעג׳ . שעד׳ . שעה׳ . שעו׳ . שעז׳ . שעח׳ . שעט׳ . שפ׳ . שפא׳ . שפב׳ . שפג׳ . שפד׳ . שפה׳ . שפו׳ . שפז׳ . שפח׳ . שפט׳ . שצ׳ . שצא׳ . שצב׳ . שצג׳ . שצד׳ . שצה׳ . שצו׳ . שצז׳ . שצח׳ . שצט׳ . ת׳ . תא׳ . תב׳ . תג׳ . תד׳ . תה׳ . תו׳ . תז׳ . תח׳ . תט׳ . תי׳ . תיא׳ . תיב׳ . תיג׳ . תיד׳ . תטו׳ . תטז׳ . תיז׳ . תיח׳ . תיט׳ . תכ׳ . תכא׳ . תכב׳ . תכג׳ . תכד׳ . תכה׳ . תכו׳ . תכז׳ . תכח׳ . תכט׳ . תל׳ . תלא׳ . תלב׳ . תלג׳ . תלד׳ . תלה׳ . תלו׳ . תלז׳ . תלח׳ . תלט׳ . תמ׳ . תמא׳ . תמב׳ . תמג׳ . תמד׳ . תמה׳ . תמו׳ . תמז׳ . תמח׳ . תמט׳ . תנ׳ . תנא׳ . תנב׳ . תנג׳ . תנד׳ . תנה׳ . תנו׳ . תנז׳ . תנח׳ . תנט׳ . תס׳ . תסא׳ . תסב׳ . תסג׳ . תסד׳ . תסה׳ . תסו׳ . תסז׳ . תסח׳ . תסט׳ . תע׳ . תעא׳ . תעב׳ . תעג׳ . תעד׳ . תעה׳ . תעו׳ . תעז׳ . תעח׳ . תעט׳ . תפ׳ . תפא׳ . תפב׳ . תפג׳ . תפד׳ . תפה׳ . תפו׳ . תפז׳ . תפח׳ . תפט׳ . תצ׳ . תצא׳ . תצב׳ . תצג׳ . תצד׳ . תצה׳ . תצו׳ . תצז׳ . תצח׳ . תצט׳ . תק׳ . תקא׳ . תקב׳ . תקג׳ . תקד׳ . תקה׳ . תקו׳ . תקז׳ . תקח׳ . תקט׳ . תקי׳ . תקיא׳ . תקיב׳ . תקיג׳ . תקיד׳ . תקטו׳ . תקטז׳ . תקיז׳ . תקיח׳ . תקיט׳ . תקכ׳ . תקכא׳ . תקכב׳ . תקכג׳ . תקכד׳ . תקכה׳ . תקכו׳ . תקכז׳ . תקכח׳ . תקכט׳ . תקל׳ . תקלא׳ . תקלב׳ . תקלג׳ . תקלד׳ . תקלה׳ . תקלו׳ . תקלז׳ . תקלח׳ . תקלט׳ . תקמ׳ . תקמא׳ . תקמב׳ . תקמג׳ . תקמד׳ . תקמה׳ . תקמו׳ . תקמז׳ . תקמח׳ . תקמט׳ . תקנ׳ . תקנא׳ . תקנב׳ . תקנג׳ . תקנד׳ . תקנה׳ . תקנו׳ . תקנז׳ . תקנח׳ . תקנט׳ . תקס׳ . תקסא׳ . תקסב׳ . תקסג׳ . תקסד׳ . תקסה׳ . תקסו׳ . תקסז׳ . תקסח׳ . תקסט׳ . תקע׳ . תקעא׳ . תקעב׳ . תקעג׳ . תקעד׳ . תקעה׳ . תקעו׳ . תקעז׳ . תקעח׳ . תקעט׳ . תקפ׳ . תקפא׳ . תקפב׳ . תקפג׳ . תקפד׳ . תקפה׳ . תקפו׳ . תקפז׳ . תקפח׳ . תקפט׳ . תקצ׳ . תקצא׳ . תקצב׳ . תקצג׳ . תקצד׳ . תקצה׳ . תקצו׳ . תקצז׳ . תקצח׳ . תקצט׳ . תר׳ . תרא׳ . תרב׳ . תרג׳ . תרד׳ . תרה׳ . תרו׳ . תרז׳ . תרח׳ . תרט׳ . תרי׳ . תריא׳ . תריב׳ . תריג׳ . תריד׳ . תרטו׳ . תרטז׳ . תריז׳ . תריח׳ . תריט׳ . תרכ׳ . תרכא׳ . תרכב׳ . תרכג׳ . תרכד׳ . תרכה׳ . תרכו׳ . תרכז׳ . תרכח׳ . תרכט׳ . תרל׳ . תרלא׳ . תרלב׳ . תרלג׳ . תרלד׳ . תרלה׳ . תרלו׳ . תרלז׳ . תרלח׳ . תרלט׳ . תרמ׳ . תרמא׳ . תרמב׳ . תרמג׳ . תרמד׳ . תרמה׳ . תרמו׳ . תרמז׳ . תרמח׳ . תרמט׳ . תרנ׳ . תרנא׳ . תרנב׳ . תרנג׳ . תרנד׳ . תרנה׳ . תרנו׳ . תרנז׳ . תרנח׳ . תרנט׳ . תרס׳ . תרסא׳ . תרסב׳ . תרסג׳ . תרסד׳ . תרסה׳ . תרסו׳ . תרסז׳ . תרסח׳ . תרסט׳ . תרע׳ . תרעא׳ . תרעב׳ . תרעג׳ . תרעד׳ . תרעה׳ . תרעו׳ . תרעז׳ . תרעח׳ . תרעט׳ . תרפ׳ . תרפא׳ . תרפב׳ . תרפג׳ . תרפד׳ . תרפה׳ . תרפו׳ . תרפז׳ . תרפח׳ . תרפט׳ . תרצ׳ . תרצא׳ . תרצב׳ . תרצג׳ . תרצד׳ . תרצה׳ . תרצו׳ . תרצז׳ . תרצח׳ . תרצט׳ . תש׳ . תשא׳ . תשב׳ . תשג׳ . תשד׳ . תשה׳ . תשו׳ . תשז׳ . תשח׳ . תשט׳ . תשי׳ . תשיא׳ . תשיב׳ . תשיג׳ . תשיד׳ . תשטו׳ . תשטז׳ . תשיז׳ . תשיח׳ . תשיט׳ . תשכ׳ . תשכא׳ . תשכב׳ . תשכג׳ . תשכד׳ . תשכה׳ . תשכו׳ . תשכז׳ . תשכח׳ . תשכט׳ . תשל׳ . תשלא׳ . תשלב׳ . תשלג׳ . תשלד׳ . תשלה׳ . תשלו׳ . תשלז׳ . תשלח׳ . תשלט׳ . תשמ׳ . תשמא׳ . תשמב׳ . תשמג׳ . תשמד׳ . תשמה׳ . תשמו׳ . תשמז׳ . תשמח׳ . תשמט׳ . תשנ׳ . תשנא׳ . תשנב׳ . תשנג׳ . תשנד׳ . תשנה׳ . תשנו׳ . תשנז׳ . תשנח׳ . תשנט׳ . תשס׳ . תשסא׳ . תשסב׳ . תשסג׳ . תשסד׳ . תשסה׳ . תשסו׳ . תשסז׳ . תשסח׳ . תשסט׳ . תשע׳ . תשעא׳ . תשעב׳ . תשעג׳ . תשעד׳ . תשעה׳ . תשעו׳ . תשעז׳ . תשעח׳ . תשעט׳ . תשפ׳ . תשפא׳ . תשפב׳ . תשפג׳ . תשפד׳ . תשפה׳ . תשפו׳ . תשפז׳ . תשפח׳ . תשפט׳ . תשצ׳ . תשצא׳ . תשצב׳ . תשצג׳ . תשצד׳ . תשצה׳ . תשצו׳ . תשצז׳ . תשצח׳ . תשצט׳ . תת׳ . תתא׳ . תתב׳ . תתג׳ . תתד׳ . תתה׳ . תתו׳ . תתז׳ . תתח׳ . תתט׳ . תתי׳ . תתיא׳ . תתיב׳ . תתיג׳ . תתיד׳ . תתטו׳ . תתטז׳ . תתיז׳ . תתיח׳ . תתיט׳ . תתכ׳ . תתכא׳ . תתכב׳ . תתכג׳ . תתכד׳ . תתכה׳ . תתכו׳ . תתכז׳ . תתכח׳ . תתכט׳ . תתל׳ . תתלא׳ . תתלב׳ . תתלג׳ . תתלד׳ . תתלה׳ . תתלו׳ . תתלז׳ . תתלח׳ . תתלט׳ . תתמ׳ . תתמא׳ . תתמב׳ . תתמג׳ . תתמד׳ . תתמה׳ . תתמו׳ . תתמז׳ . תתמח׳ . תתמט׳ . תתנ׳ . תתנא׳ . תתנב׳ . תתנג׳ . תתנד׳ . תתנה׳ . תתנו׳ . תתנז׳ . תתנח׳ . תתנט׳ . תתס׳ . תתסא׳ . תתסב׳ . תתסג׳ . תתסד׳ . תתסה׳ . תתסו׳ . תתסז׳ . תתסח׳ . תתסט׳ . תתע׳ . תתעא׳ . תתעב׳ . תתעג׳ . תתעד׳ . תתעה׳ . תתעו׳ . תתעז׳ . תתעח׳ . תתעט׳ . תתפ׳ . תתפא׳ . תתפב׳ . תתפג׳ . תתפד׳ . תתפה׳ . תתפו׳ . תתפז׳ . תתפח׳ . תתפט׳ . תתצ׳ . תתצא׳ . תתצב׳ . תתצג׳ . תתצד׳ . תתצה׳ . תתצו׳ . תתצז׳ . תתצח׳ . תתצט׳ . תתק׳ . תתקא׳ . תתקב׳ . תתקג׳ . תתקד׳ . תתקה׳ . תתקו׳ . תתקז׳ . תתקח׳ . תתקט׳ . תתקי׳ . תתקיא׳ . תתקיב׳ . תתקיג׳ . תתקיד׳ . תתקטו׳ . תתקטז׳ . תתקיז׳ . תתקיח׳ . תתקיט׳ . תתקכ׳ . תתקכא׳ . תתקכב׳ . תתקכג׳ . תתקכד׳ . תתקכה׳ . תתקכו׳ . תתקכז׳ . תתקכח׳ . תתקכט׳ . תתקל׳ . תתקלא׳ . תתקלב׳ . תתקלג׳ . תתקלד׳ . תתקלה׳ . תתקלו׳ . תתקלז׳ . תתקלח׳ . תתקלט׳ . תתקמ׳ . תתקמא׳ . תתקמב׳ . תתקמג׳ . תתקמד׳ . תתקמה׳ . תתקמו׳ . תתקמז׳ . תתקמח׳ . תתקמט׳ . תתקנ׳ . תתקנא׳ . תתקנב׳ . תתקנג׳ . תתקנד׳ . תתקנה׳ . תתקנו׳ . תתקנז׳ . תתקנח׳ . תתקנט׳ . תתקס׳ . תתקסא׳ . תתקסב׳ . תתקסג׳ . תתקסד׳ . תתקסה׳ . תתקסו׳ . תתקסז׳ . תתקסח׳ . תתקסט׳ . תתקע׳ . תתקעא׳ . תתקעב׳ . תתקעג׳ . תתקעד׳ . תתקעה׳ . תתקעו׳ . תתקעז׳ . תתקעח׳ . תתקעט׳ . תתקפ׳ . תתקפא׳ . תתקפב׳ . תתקפג׳ . תתקפד׳ . תתקפה׳ . תתקפו׳ . תתקפז׳ . תתקפח׳ . תתקפט׳ . תתקצ׳ . תתקצא׳ . תתקצב׳ . תתקצג׳ . תתקצד׳ . תתקצה׳ . תתקצו׳ . תתקצז׳ . תתקצח׳ . תתקצט׳ . תתר׳ . תתרא׳ . תתרב׳ . תתרג׳ . תתרד׳ . תתרה׳ . תתרו׳ . תתרז׳ . תתרח׳ . תתרט׳ . תתרי׳ . תתריא׳ . תתריב׳ . תתריג׳ . תתריד׳ . תתרטו׳ . תתרטז׳ . תתריז׳ . תתריח׳ . תתריט׳ . תתרכ׳ . תתרכא׳ . תתרכב׳ . תתרכג׳ . תתרכד׳ . תתרכה׳ . תתרכו׳ . תתרכז׳ . תתרכח׳ . תתרכט׳ . תתרל׳ . תתרלא׳ . תתרלב׳ . תתרלג׳ . תתרלד׳ . תתרלה׳ . תתרלו׳ . תתרלז׳ . תתרלח׳ . תתרלט׳ . תתרמ׳ . תתרמא׳ . תתרמב׳ . תתרמג׳ . תתרמד׳ . תתרמה׳ . תתרמו׳ . תתרמז׳ . תתרמח׳ . תתרמט׳ . תתרנ׳ . תתרנא׳ . תתרנב׳ . תתרנג׳ . תתרנד׳ . תתרנה׳ . תתרנו׳ . תתרנז׳ . תתרנח׳ . תתרנט׳ . תתרס׳ . תתרסא׳ . תתרסב׳ . תתרסג׳ . תתרסד׳ . תתרסה׳ . תתרסו׳ . תתרסז׳ . תתרסח׳ . תתרסט׳ . תתרע׳ . תתרעא׳ . תתרעב׳ . תתרעג׳ . תתרעד׳ . תתרעה׳ . תתרעו׳ . תתרעז׳ . תתרעח׳ . תתרעט׳ . תתרפ׳ . תתרפא׳ . תתרפב׳ . תתרפג׳ . תתרפד׳ . תתרפה׳ . תתרפו׳ . תתרפז׳ . תתרפח׳ . תתרפט׳ . תתרצ׳ . תתרצא׳ . תתרצב׳ . תתרצג׳ . תתרצד׳ . תתרצה׳ . תתרצו׳ . תתרצז׳ . תתרצח׳ . תתרצט׳ . תתש׳ . תתשא׳ . תתשב׳ . תתשג׳ . תתשד׳ . תתשה׳ . תתשו׳ . תתשז׳ . תתשח׳ . תתשט׳ . תתשי׳ . תתשיא׳ . תתשיב׳ . תתשיג׳ . תתשיד׳ . תתשטו׳ . תתשטז׳ . תתשיז׳ . תתשיח׳ . תתשיט׳ . תתשכ׳ . תתשכא׳ . תתשכב׳ . תתשכג׳ . תתשכד׳ . תתשכה׳ . תתשכו׳ . תתשכז׳ . תתשכח׳ . תתשכט׳ . תתשל׳ . תתשלא׳ . תתשלב׳ . תתשלג׳ . תתשלד׳ . תתשלה׳ . תתשלו׳ . תתשלז׳ . תתשלח׳ . תתשלט׳ . תתשמ׳ . תתשמא׳ . תתשמב׳ . תתשמג׳ . תתשמד׳ . תתשמה׳ . תתשמו׳ . תתשמז׳ . תתשמח׳ . תתשמט׳ . תתשנ׳ . תתשנא׳ . תתשנב׳ . תתשנג׳ . תתשנד׳ . תתשנה׳ . תתשנו׳ . תתשנז׳ . תתשנח׳ . תתשנט׳ . תתשס׳ . תתשסא׳ . תתשסב׳ . תתשסג׳ . תתשסד׳ . תתשסה׳ . תתשסו׳ . תתשסז׳ . תתשסח׳ . תתשסט׳ . תתשע׳ . תתשעא׳ . תתשעב׳ . תתשעג׳ . תתשעד׳ . תתשעה׳ . תתשעו׳ . תתשעז׳ . תתשעח׳ . תתשעט׳ . תתשפ׳ . תתשפא׳ . תתשפב׳ . תתשפג׳ . תתשפד׳ . תתשפה׳ . תתשפו׳ . תתשפז׳ . תתשפח׳ . תתשפט׳ . תתשצ׳ . תתשצא׳ . תתשצב׳ . תתשצג׳ . תתשצד׳ . תתשצה׳ . תתשצו׳ . תתשצז׳ . תתשצח׳ . תתשצט׳ . תתת׳ . תתתא׳ . תתתב׳ . תתתג׳ . תתתד׳ . תתתה׳ . תתתו׳ . תתתז׳ . תתתח׳ . תתתט׳ . תתתי׳ . תתתיא׳ . תתתיב׳ . תתתיג׳ . תתתיד׳ . תתתטו׳ . תתתטז׳ . תתתיז׳ . תתתיח׳ . תתתיט׳ . תתתכ׳ . תתתכא׳ . תתתכב׳ . תתתכג׳ . תתתכד׳ . תתתכה׳ . תתתכו׳ . תתתכז׳ . תתתכח׳ . תתתכט׳ . תתתל׳ . תתתלא׳ . תתתלב׳ . תתתלג׳ . תתתלד׳ . תתתלה׳ . תתתלו׳ . תתתלז׳ . תתתלח׳ . תתתלט׳ . תתתמ׳ . תתתמא׳ . תתתמב׳ . תתתמג׳ . תתתמד׳ . תתתמה׳ . תתתמו׳ . תתתמז׳ . תתתמח׳ . תתתמט׳ . תתתנ׳ . תתתנא׳ . תתתנב׳ . תתתנג׳ . תתתנד׳ . תתתנה׳ . תתתנו׳ . תתתנז׳ . תתתנח׳ . תתתנט׳ . תתתס׳ . תתתסא׳ . תתתסב׳ . תתתסג׳ . תתתסד׳ . תתתסה׳ . תתתסו׳ . תתתסז׳ . תתתסח׳ . תתתסט׳ . תתתע׳ . תתתעא׳ . תתתעב׳ . תתתעג׳ . תתתעד׳ . תתתעה׳ . תתתעו׳ . תתתעז׳ . תתתעח׳ . תתתעט׳ . תתתפ׳ . תתתפא׳ . תתתפב׳ . תתתפג׳ . תתתפד׳ . תתתפה׳ . תתתפו׳ . תתתפז׳ . תתתפח׳ . תתתפט׳ . תתתצ׳ . תתתצא׳ . תתתצב׳ . תתתצג׳ . תתתצד׳ . תתתצה׳ . תתתצו׳ . תתתצז׳ . תתתצח׳ . תתתצט׳ . תתתק׳ . תתתקא׳ . תתתקב׳ . תתתקג׳ . תתתקד׳ . תתתקה׳ . תתתקו׳ . תתתקז׳ . תתתקח׳ . תתתקט׳ . תתתקי׳ . תתתקיא׳ . תתתקיב׳ . תתתקיג׳ . תתתקיד׳ . תתתקטו׳ . תתתקטז׳ . תתתקיז׳ . תתתקיח׳ . תתתקיט׳ . תתתקכ׳ . תתתקכא׳ . תתתקכב׳ . תתתקכג׳ . תתתקכד׳ . תתתקכה׳ . תתתקכו׳ . תתתקכז׳ . תתתקכח׳ . תתתקכט׳ . תתתקל׳ . תתתקלא׳ . תתתקלב׳ . תתתקלג׳ . תתתקלד׳ . תתתקלה׳ . תתתקלו׳ . תתתקלז׳ . תתתקלח׳ . תתתקלט׳ . תתתקמ׳ . תתתקמא׳ . תתתקמב׳ . תתתקמג׳ . תתתקמד׳ . תתתקמה׳ . תתתקמו׳ . תתתקמז׳ . תתתקמח׳ . תתתקמט׳ . תתתקנ׳ . תתתקנא׳ . תתתקנב׳ . תתתקנג׳ . תתתקנד׳ . תתתקנה׳ . תתתקנו׳ . תתתקנז׳ . תתתקנח׳ . תתתקנט׳ . תתתקס׳ . תתתקסא׳ . תתתקסב׳ . תתתקסג׳ . תתתקסד׳ . תתתקסה׳ . תתתקסו׳ . תתתקסז׳ . תתתקסח׳ . תתתקסט׳ . תתתקע׳ . תתתקעא׳ . תתתקעב׳ . תתתקעג׳ . תתתקעד׳ . תתתקעה׳ . תתתקעו׳ . תתתקעז׳ . תתתקעח׳ . תתתקעט׳ . תתתקפ׳ . תתתקפא׳ . תתתקפב׳ . תתתקפג׳ . תתתקפד׳ . תתתקפה׳ . תתתקפו׳ . תתתקפז׳ . תתתקפח׳ . תתתקפט׳ . תתתקצ׳ . תתתקצא׳ . תתתקצב׳ . תתתקצג׳ . תתתקצד׳ . תתתקצה׳ . תתתקצו׳ . תתתקצז׳ . תתתקצח׳ . תתתקצט׳ . תתתר׳ . תתתרא׳ . תתתרב׳ . תתתרג׳ . תתתרד׳ . תתתרה׳ . תתתרו׳ . תתתרז׳ . תתתרח׳ . תתתרט׳ . תתתרי׳ . תתתריא׳ . תתתריב׳ . תתתריג׳ . תתתריד׳ . תתתרטו׳ . תתתרטז׳ . תתתריז׳ . תתתריח׳ . תתתריט׳ . תתתרכ׳ . תתתרכא׳ . תתתרכב׳ . תתתרכג׳ . תתתרכד׳ . תתתרכה׳ . תתתרכו׳ . תתתרכז׳ . תתתרכח׳ . תתתרכט׳ . תתתרל׳ . תתתרלא׳ . תתתרלב׳ . תתתרלג׳ . תתתרלד׳ . תתתרלה׳ . תתתרלו׳ . תתתרלז׳ . תתתרלח׳ . תתתרלט׳ . תתתרמ׳ . תתתרמא׳ . תתתרמב׳ . תתתרמג׳ . תתתרמד׳ . תתתרמה׳ . תתתרמו׳ . תתתרמז׳ . תתתרמח׳ . תתתרמט׳ . תתתרנ׳ . תתתרנא׳ . תתתרנב׳ . תתתרנג׳ . תתתרנד׳ . תתתרנה׳ . תתתרנו׳ . תתתרנז׳ . תתתרנח׳ . תתתרנט׳ . תתתרס׳ . תתתרסא׳ . תתתרסב׳ . תתתרסג׳ . תתתרסד׳ . תתתרסה׳ . תתתרסו׳ . תתתרסז׳ . תתתרסח׳ . תתתרסט׳ . תתתרע׳ . תתתרעא׳ . תתתרעב׳ . תתתרעג׳ . תתתרעד׳ . תתתרעה׳ . תתתרעו׳ . תתתרעז׳ . תתתרעח׳ . תתתרעט׳ . תתתרפ׳ . תתתרפא׳ . תתתרפב׳ . תתתרפג׳ . תתתרפד׳ . תתתרפה׳ . תתתרפו׳ . תתתרפז׳ . תתתרפח׳ . תתתרפט׳ . תתתרצ׳ . תתתרצא׳ . תתתרצב׳ . תתתרצג׳ . תתתרצד׳ . תתתרצה׳ . תתתרצו׳ . תתתרצז׳ . תתתרצח׳ . תתתרצט׳ . תתתש׳ . תתתשא׳ . תתתשב׳ . תתתשג׳ . תתתשד׳ . תתתשה׳ . תתתשו׳ . תתתשז׳ . תתתשח׳ . תתתשט׳ . תתתשי׳ . תתתשיא׳ . תתתשיב׳ . תתתשיג׳ . תתתשיד׳ . תתתשטו׳ . תתתשטז׳ . תתתשיז׳ . תתתשיח׳ . תתתשיט׳ . תתתשכ׳ . תתתשכא׳ . תתתשכב׳ . תתתשכג׳ . תתתשכד׳ . תתתשכה׳ . תתתשכו׳ . תתתשכז׳ . תתתשכח׳ . תתתשכט׳ . תתתשל׳ . תתתשלא׳ . תתתשלב׳ . תתתשלג׳ . תתתשלד׳ . תתתשלה׳ . תתתשלו׳ . תתתשלז׳ . תתתשלח׳ . תתתשלט׳ . תתתשמ׳ . תתתשמא׳ . תתתשמב׳ . תתתשמג׳ . תתתשמד׳ . תתתשמה׳ . תתתשמו׳ . תתתשמז׳ . תתתשמח׳ . תתתשמט׳ . תתתשנ׳ . תתתשנא׳ . תתתשנב׳ . תתתשנג׳ . תתתשנד׳ . תתתשנה׳ . תתתשנו׳ . תתתשנז׳ . תתתשנח׳ . תתתשנט׳ . תתתשס׳ . תתתשסא׳ . תתתשסב׳ . תתתשסג׳ . תתתשסד׳ . תתתשסה׳ . תתתשסו׳ . תתתשסז׳ . תתתשסח׳ . תתתשסט׳ . תתתשע׳ . תתתשעא׳ . תתתשעב׳ . תתתשעג׳ . תתתשעד׳ . תתתשעה׳ . תתתשעו׳ . תתתשעז׳ . תתתשעח׳ . תתתשעט׳ . תתתשפ׳ . תתתשפא׳ . תתתשפב׳ . תתתשפג׳ . תתתשפד׳ . תתתשפה׳ . תתתשפו׳ . תתתשפז׳ . תתתשפח׳ . תתתשפט׳ . תתתשצ׳ . תתתשצא׳ . תתתשצב׳ . תתתשצג׳ . תתתשצד׳ . תתתשצה׳ . תתתשצו׳ . תתתשצז׳ . תתתשצח׳ . תתתשצט׳ . תתתת׳ . תתתתא׳ . תתתתב׳ . תתתתג׳ . תתתתד׳ . תתתתה׳ . תתתתו׳ . תתתתז׳ . תתתתח׳ . תתתתט׳ . תתתתי׳ . תתתתיא׳ . תתתתיב׳ . תתתתיג׳ . תתתתיד׳ . תתתתטו׳ . תתתתטז׳ . תתתתיז׳ . תתתתיח׳ . תתתתיט׳ . תתתתכ׳ . תתתתכא׳ . תתתתכב׳ . תתתתכג׳ . תתתתכד׳ . תתתתכה׳ . תתתתכו׳ . תתתתכז׳ . תתתתכח׳ . תתתתכט׳ . תתתתל׳ . תתתתלא׳ . תתתתלב׳ . תתתתלג׳ . תתתתלד׳ . תתתתלה׳ . תתתתלו׳ . תתתתלז׳ . תתתתלח׳ . תתתתלט׳ . תתתתמ׳ . תתתתמא׳ . תתתתמב׳ . תתתתמג׳ . תתתתמד׳ . תתתתמה׳ . תתתתמו׳ . תתתתמז׳ . תתתתמח׳ . תתתתמט׳ . תתתתנ׳ . תתתתנא׳ . תתתתנב׳ . תתתתנג׳ . תתתתנד׳ . תתתתנה׳ . תתתתנו׳ . תתתתנז׳ . תתתתנח׳ . תתתתנט׳ . תתתתס׳ . תתתתסא׳ . תתתתסב׳ . תתתתסג׳ . תתתתסד׳ . תתתתסה׳ . תתתתסו׳ . תתתתסז׳ . תתתתסח׳ . תתתתסט׳ . תתתתע׳ . תתתתעא׳ . תתתתעב׳ . תתתתעג׳ . תתתתעד׳ . תתתתעה׳ . תתתתעו׳ . תתתתעז׳ . תתתתעח׳ . תתתתעט׳ . תתתתפ׳ . תתתתפא׳ . תתתתפב׳ . תתתתפג׳ . תתתתפד׳ . תתתתפה׳ . תתתתפו׳ . תתתתפז׳ . תתתתפח׳ . תתתתפט׳ . תתתתצ׳ . תתתתצא׳ . תתתתצב׳ . תתתתצג׳ . תתתתצד׳ . תתתתצה׳ . תתתתצו׳ . תתתתצז׳ . תתתתצח׳ . תתתתצט׳ . תתתתק׳ . תתתתקא׳ . תתתתקב׳ . תתתתקג׳ . תתתתקד׳ . תתתתקה׳ . תתתתקו׳ . תתתתקז׳ . תתתתקח׳ . תתתתקט׳ . תתתתקי׳ . תתתתקיא׳ . תתתתקיב׳ . תתתתקיג׳ . תתתתקיד׳ . תתתתקטו׳ . תתתתקטז׳ . תתתתקיז׳ . תתתתקיח׳ . תתתתקיט׳ . תתתתקכ׳ . תתתתקכא׳ . תתתתקכב׳ . תתתתקכג׳ . תתתתקכד׳ . תתתתקכה׳ . תתתתקכו׳ . תתתתקכז׳ . תתתתקכח׳ . תתתתקכט׳ . תתתתקל׳ . תתתתקלא׳ . תתתתקלב׳ . תתתתקלג׳ . תתתתקלד׳ . תתתתקלה׳ . תתתתקלו׳ . תתתתקלז׳ . תתתתקלח׳ . תתתתקלט׳ . תתתתקמ׳ . תתתתקמא׳ . תתתתקמב׳ . תתתתקמג׳ . תתתתקמד׳ . תתתתקמה׳ . תתתתקמו׳ . תתתתקמז׳ . תתתתקמח׳ . תתתתקמט׳ . תתתתקנ׳ . תתתתקנא׳ . תתתתקנב׳ . תתתתקנג׳ . תתתתקנד׳ . תתתתקנה׳ . תתתתקנו׳ . תתתתקנז׳ . תתתתקנח׳ . תתתתקנט׳ . תתתתקס׳ . תתתתקסא׳ . תתתתקסב׳ . תתתתקסג׳ . תתתתקסד׳ . תתתתקסה׳ . תתתתקסו׳ . תתתתקסז׳ . תתתתקסח׳ . תתתתקסט׳ . תתתתקע׳ . תתתתקעא׳ . תתתתקעב׳ . תתתתקעג׳ . תתתתקעד׳ . תתתתקעה׳ . תתתתקעו׳ . תתתתקעז׳ . תתתתקעח׳ . תתתתקעט׳ . תתתתקפ׳ . תתתתקפא׳ . תתתתקפב׳ . תתתתקפג׳ . תתתתקפד׳ . תתתתקפה׳ . תתתתקפו׳ . תתתתקפז׳ . תתתתקפח׳ . תתתתקפט׳ . תתתתקצ׳ . תתתתקצא׳ . תתתתקצב׳ . תתתתקצג׳ . תתתתקצד׳ . תתתתקצה׳ . תתתתקצו׳ . תתתתקצז׳ . תתתתקצח׳ . תתתתקצט׳ . תתתתר׳ . תתתתרא׳ . תתתתרב׳ . תתתתרג׳ . תתתתרד׳ . תתתתרה׳ . תתתתרו׳ . תתתתרז׳ . תתתתרח׳ . תתתתרט׳ . תתתתרי׳ . תתתתריא׳ . תתתתריב׳ . תתתתריג׳ . תתתתריד׳ . תתתתרטו׳ . תתתתרטז׳ . תתתתריז׳ . תתתתריח׳ . תתתתריט׳ . תתתתרכ׳ . תתתתרכא׳ . תתתתרכב׳ . תתתתרכג׳ . תתתתרכד׳ . תתתתרכה׳ . תתתתרכו׳ . תתתתרכז׳ . תתתתרכח׳ . תתתתרכט׳ . תתתתרל׳ . תתתתרלא׳ . תתתתרלב׳ . תתתתרלג׳ . תתתתרלד׳ . תתתתרלה׳ . תתתתרלו׳ . תתתתרלז׳ . תתתתרלח׳ . תתתתרלט׳ . תתתתרמ׳ . תתתתרמא׳ . תתתתרמב׳ . תתתתרמג׳ . תתתתרמד׳ . תתתתרמה׳ . תתתתרמו׳ . תתתתרמז׳ . תתתתרמח׳ . תתתתרמט׳ . תתתתרנ׳ . תתתתרנא׳ . תתתתרנב׳ . תתתתרנג׳ . תתתתרנד׳ . תתתתרנה׳ . תתתתרנו׳ . תתתתרנז׳ . תתתתרנח׳ . תתתתרנט׳ . תתתתרס׳ . תתתתרסא׳ . תתתתרסב׳ . תתתתרסג׳ . תתתתרסד׳ . תתתתרסה׳ . תתתתרסו׳

ארבע אמות

ומתרגמינן, ומזמנין
לא מתרגמינן, לא מקדמינן

לא מתחילין, לא מסיימין
לא מקדמינן, לא מאחרינן

(שם) שיעלה מאליה מעיקר
רבי מילך מילתא

מתני׳ רבי מנחם בן יאיר אומר ... לעולם
רבי מנחם בן יאיר אומר לעולם

יהא אדם רגיל לומר ברוך
יהא אדם רגיל לומר ברוך

שהכל נהיה בדברו שאם
שהכל נהיה בדברו שאם

אמר לחומה התקצרי לא
אמר לחומה התקצרי לא

תתקצר אמר לדלת התבקעי
תתקצר אמר לדלת התבקעי

לא תתבקע אמר לחרס
לא תתבקע אמר לחרס

התבקעי ונתבקעה אמר
התבקעי ונתבקעה אמר

לו לכתוב התקצרי ונתקצרה
לו לכתוב התקצרי ונתקצרה

התבקעי ונתבקעה אמר
התבקעי ונתבקעה אמר

לו לכתוב לא תתבקעי
לו לכתוב לא תתבקעי

ולא נתבקעה אמר לו
ולא נתבקעה אמר לו

לכתוב התבקעי ונתבקעה
לכתוב התבקעי ונתבקעה

אמר לו לכתוב לא תתבקעי
אמר

וְהַמַּלְכָּה עָמְדָה עַל יָדְךָ מִימִינְךָ בְּכֶתֶם אוֹפִיר׃
שִׁמְעִי בַת וּרְאִי וְהַטִּי אָזְנֵךְ וְשִׁכְחִי עַמֵּךְ וּבֵית אָבִיךְ׃
וְיִתְאַו הַמֶּלֶךְ יָפְיֵךְ כִּי הוּא אֲדֹנַיִךְ וְהִשְׁתַּחֲוִי לוֹ׃
וּבַת צֹר בְּמִנְחָה פְּנֵיךְ יְחַלּוּ עֲשִׁירֵי עָם׃
כָּל כְּבוּדָּה בַת פְּנִימָה מִמִּשְׁבְּצוֹת זָהָב לְבוּשָׁהּ׃
לְרִקְמָה תּוּבָל לַמֶּלֶךְ בְּתוּלוֹת אֲחֲרֶיהָ רֵעוֹתֶיהָ מוּבָאוֹת לָךְ׃
תּוּבַלְנָה בְּשִׂמְחָה וְגִילָה בְּבוֹאָן אֶל הֵיכַל מֶלֶךְ׃
תַּחַת אֲבוֹתֶיךָ יִהְיוּ בָנֶיךָ שִׁית אוֹתָם לְנְסִיכִים בְּכָל הָאָרֶץ׃
יִזְכְּרוּ שִׁמְךָ בְּכָל דֹּר וָדֹר עַל כֵּן עַמִּים יְהוֹדוּךָ לְעוֹלָם וָעֶד׃

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח עַל עַלָמוֹת שִׁיר׃
אֱלֹהִים לָנוּ מַחֲסֶה וְעֹז עֶזְרָה בְצָרוֹת נִמְצָא מְאֹד׃
עַל כֵּן לֹא נִירָא בְּהָמִיר אֶרֶץ וּבְמוֹט הָרִים בְּלֵב יַמִּים׃
יֶהֱמוּ יָחְמְרוּ מֵימָיו יִרְעֲשׁוּ הָרִים בְּגַאֲתוֹ סֶלָה׃
נְהָרוֹת יִשְׂמְחוּ פַלְגֵיהֶם עִיר אֱלֹהִים קְדוֹשׁ מִשְׁכְּנֵי עֶלְיוֹן׃
אֱלֹהִים בְּקִרְבָּהּ בַּל תִּמּוֹט יַעְזְרֶהָ אֱלֹהִים לִפְנוֹת בֹּקֶר׃
הָמוּ גוֹיִם מָטוּ מַמְלָכוֹת נָתַן בְּקוֹלוֹ תָּמוֹג אָרֶץ׃
יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃
לְכוּ חֲזוּ מִפְעֲלוֹת יְהוָה אֲשֶׁר שָׂם שֹׁמוֹת בָּאָרֶץ׃
מַשְׁבִּית מִלְחָמוֹת עַד קְצֵה הָאָרֶץ קֶשֶׁת יִשְׁבֹּר וְקִצַּץ חֲנִית עֲגָלוֹת בָּאֵשׁ יִשְׂרֹף׃
הַרְפּוּ וְדַעוּ כִּי אָנֹכִי אֱלֹהִים אָרוּם בַּגּוֹיִם אָרוּם בָּאָרֶץ׃
יְהוָה צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׂגָּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סֶלָה׃

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃
כָּל הָעַמִּים תִּקְעוּ כָף הָרִיעוּ לֵאלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה׃
כִּי יְהוָה עֶלְיוֹן נוֹרָא מֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל הָאָרֶץ׃
יַדְבֵּר עַמִּים תַּחְתֵּינוּ וּלְאֻמִּים תַּחַת רַגְלֵינוּ׃
יִבְחַר לָנוּ אֶת נַחֲלָתֵנוּ אֶת גְּאוֹן יַעֲקֹב אֲשֶׁר אָהֵב סֶלָה׃
עָלָה אֱלֹהִים בִּתְרוּעָה יְהוָה בְּקוֹל שׁוֹפָר׃
זַמְּרוּ אֱלֹהִים זַמֵּרוּ זַמְּרוּ לְמַלְכֵּנוּ זַמֵּרוּ׃
כִּי מֶלֶךְ כָּל הָאָרֶץ אֱלֹהִים זַמְּרוּ מַשְׂכִּיל׃
מָלַךְ אֱלֹהִים עַל גּוֹיִם אֱלֹהִים יָשַׁב עַל כִּסֵּא קָדְשׁוֹ׃
נְדִיבֵי עַמִּים נֶאֱסָפוּ עַם אֱלֹהֵי אַבְרָהָם כִּי לֵאלֹהִים מָגִנֵּי אֶרֶץ מְאֹד נַעֲלָה׃

שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח׃
גָּדוֹל יְהוָה וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ׃
יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב׃
אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃
כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו׃
הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃
רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃
בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ׃
כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְהוָה צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה׃
דָּמִינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃
כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אֶרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ׃
יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃
סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃
שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָהּ פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃
כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת׃

לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר׃
שִׁמְעוּ זֹאת כָּל הָעַמִּים הַאֲזִינוּ כָּל יוֹשְׁבֵי חָלִד׃
גַּם בְּנֵי אָדָם גַּם בְּנֵי אִישׁ יַחַד עָשִׁיר וְאֶבְיוֹן׃
פִּי יְדַבֵּר חָכְמוֹת וְהָגוּת לִבִּי תְּבוּנוֹת׃
אַטֶּה לְמָשָׁל אָזְנִי אֶפְתַּח בְּכִנּוֹר חִידָתִי׃
לָמָּה אִירָא בִּימֵי רָע עֲוֹן עֲקֵבַי יְסֹבְבֵנִי׃
הַבֹּטְחִים עַל חֵילָם וּבְרֹב עָשְׁרָם יִתְהַלָּלוּ׃
אָח לֹא פָדֹה יִפְדֶּה אִישׁ לֹא יִתֵּן לֵאלֹהִים כָּפְרוֹ׃
וְיֵקַר פִּדְיוֹן נַפְשָׁם וְחָדַל לְעוֹלָם׃
וְיִחִי עוֹד לָנֶצַח לֹא יִרְאֶה הַשָּׁחַת׃
כִּי יִרְאֶה חֲכָמִים יָמוּתוּ יַחַד כְּסִיל וָבַעַר יֹאבֵדוּ וְעָזְבוּ לַאֲחֵרִים חֵילָם׃
קִרְבָּם בָּתֵּימוֹ לְעוֹלָם מִשְׁכְּנוֹתָם לְדֹר וָדֹר קָרְאוּ בִשְׁמוֹתָם עֲלֵי אֲדָמוֹת׃
וְאָדָם בִּיקָר בַּל יָלִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃
זֶה דַּרְכָּם כְּסֶל לָמוֹ וְאַחֲרֵיהֶם בְּפִיהֶם יִרְצוּ סֶלָה׃
כַּצֹּאן לִשְׁאוֹל שִׁתּוּ מָוֶת יִרְעֵם וַיִּרְדּוּ בָם יְשָׁרִים לָבֹקֶר וְצוּרָם לְבַלּוֹת שְׁאוֹל מִזְּבֻל לוֹ׃
אַךְ אֱלֹהִים יִפְדֶּה נַפְשִׁי מִיַּד שְׁאוֹל כִּי יִקָּחֵנִי סֶלָה׃
אַל תִּירָא כִּי יַעְשִׁר אִישׁ כִּי יִרְבֶּה כְּבוֹד בֵּיתוֹ׃
כִּי לֹא בְמוֹתוֹ יִקַּח הַכֹּל לֹא יֵרֵד אַחֲרָיו כְּבוֹדוֹ׃
כִּי נַפְשׁוֹ בְחַיָּיו יְבָרֵךְ וְיוֹדוּ כִּי תֵיטִיב לָךְ׃
תָּבוֹא עַד דּוֹר אֲבוֹתָיו עַד נֵצַח לֹא יִרְאוּ אוֹר׃
אָדָם בִּיקָר וְלֹא יָבִין נִמְשַׁל כַּבְּהֵמוֹת נִדְמוּ׃

בְּמוֹנִים מְשֹׁרֵת הַיְּהוּדָה חֻשְׁכַּת גְּרוֹלָה וְעֹלָה וּמוֹשְׁלָה
וְהַלּוֹלָהּ מְחוֹלָלֵי בְּטוּ־ יְדִידִי שְׁלֹמָה בְּמַעְרְפוֹת לֵילִים
וְנִבְעֲתוּ בְּרוּחַ לְבָנוֹן בְּמוֹעֲדִים שְׁמֵי בְּרָכָה לְבֵית יִשְׂרָאֵל
וְהַבְּהֵמָה גַּם הִיא בְּנֵי בְּנֵי־ מְלָכִים וְהַבַּת הַיְּהוּדִית
וְהַמְּלָכָה שְׁלֹמָה בְּמַעְרְפוֹת לֵילִים שְׁלֹמָה רַבָּה

יוצר ליום ראשון של ראש השנה

מֶלֶךְ אָזוּר גְּבוּרָה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה

מֶלֶךְ בַּשַּׁשָּׂיָה לְבוּשִׁים — יָסוּדוּ בְקַדְקֳדֵי רְאשִׁים
מֶלֶךְ גָּאוּת לָבֵשׁ — רָמוּ מְרוֹמֵי שֶׁבֶשׁ
מֶלֶךְ בְּגֵדִי נֶקֶם — לָבֵשׁ בְּיוֹם נָקָם — לְהָרִיב רִיב מֵל חֻפָּקָם
מֶלֶךְ הוֹדָר לָבֵשׁ — עֲטוּפִים מְעִילֵי צֶדֶק — וְחָגְרוּ עֹז עַל חֲלָצָם
מֶלֶךְ וְעָטֶה קִנְאָה — רֵעִים כְּבוּיִים — כְּאִישׁ מִלְחָמוֹת יָעִיר קִנְאָה
מֶלֶךְ הִתְעַטֵּף נָקָם — עַל מִשְׁפָּט — וְחָפְפוּ עֲלֵי מֵצַח כּוֹבָעֵי נָקָם
מֶלֶךְ לָבַשׁ תְּהִלָּה — לְפָנָיו מְלֵי — וְחָפְפוּ עֲלֵי מֵצַח כּוֹבָעֵי תְּהִלָּה

יְהַלְלוּךָ וְיִשְׁתַּבְּחוּ שִׁמְךָ רַבָּנוּ · בְּעוֹלָמוֹת

מֶלֶךְ עָטָה הַתְּשׁוּעָה — שָׁם הַמְּעִיר — לְהָרִיב רִיב מֵל חֻפָּתוֹ
מֶלֶךְ עָטָה גְּאוּלָּה — עֲדֵי הַתָּה — מְעִיל צְדָקָה יַלְבִּישֵׁנִי
מֶלֶךְ בְּגֵדִי תִּפְאֶרֶת — כְּמַדְבֵּר — עַל מִשְׁמָר יַעֲמֹד
מֶלֶךְ הָיוּ כְּבוּיִים — לְפָתָם — לְפָתָם יְהִי מִשְׁכָּבָם
מֶלֶךְ הָיוּ רְעֵמָה — עַל מִשְׁמָר — עַל מִשְׁמַרְתֵּךְ הֶעֱמַדְתִּי
מֶלֶךְ הָיוּ כְּבוּיִים — לְפָתָם — לְפָתָם יְהִי מִשְׁכָּבָם

יְהַלְלוּךָ וְיִשְׁתַּבְּחוּ שִׁמְךָ רַבָּנוּ · בְּעוֹלָמוֹת

מֶלֶךְ יָשַׁב בְּסֵתֶר — בְּמִדְבְּרֵי כְּבוּיִים — לְהָרִיב רִיב מֵל חֻפָּתוֹ
מֶלֶךְ בְּשִׁבְתּוֹ לְמִשְׁפָּט — בְּהַרְמוֹנִים הִבְחִינוּ — וְרֹאשׁ בְּרֹאשִׁי — לְהָמִיר לִי
מֶלֶךְ כְּרֹאשׁוֹ — הַתְּרוּמָה — לְהַשְׁחִית לְמַלְּטוֹ
מֶלֶךְ לְעֵת מִקְרָה — עֹמֶס הַרְמוֹנִים — לְהָרִיב רִיב מֵל חֻפָּתוֹ
מֶלֶךְ הָעֹשֶׂה מִשְׁפָּט — בְּהַרְמוֹנִים הִבְחִינוּ — בִּיתִי שָׁקַד שִׁפְטֵנִי
מֶלֶךְ סְלָה הַמְשַׁח — בְּהַרְמוֹנִים הִבְחִינוּ — בִּיתִי שָׁקַד שִׁפְטֵנִי

יְהַלְלוּךָ וְיִשְׁתַּבְּחוּ שִׁמְךָ רַבָּנוּ · בְּעוֹלָמוֹת

מֶלֶךְ אָזוּר גְּבוּרָה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה

מֶלֶךְ בַּשַּׁשָּׂיָה לְבוּשִׁים — יָסוּדוּ בְקַדְקֳדֵי רְאשִׁים
מֶלֶךְ גָּאוּת לָבֵשׁ — רָמוּ מְרוֹמֵי שֶׁבֶשׁ
מֶלֶךְ בְּגֵדִי נֶקֶם — לָבֵשׁ בְּיוֹם נָקָם — לְהָרִיב רִיב מֵל חֻפָּקָם

מלך

מלך בתשיש להבישׁ ויחמצו כתנור לבם " כל
מלך בכל פושע ויפלו כל אכליה כל מלכיהם "
מלך תחת חיל ישרתם ישרת מלכותם ישרת
מלך בתושלה ויבא המלך לראות את המתים "
מלך שמח המלך בחכמתך ובתבונתך " רב
מלך ותבונה במשפט ושמת מלך ויעש משפט
מלך ומדקה בכל הארץ ועשה משפט וצדקה
מלך בתוכה ויבקש המלך את פני אביגיל "
מלך פלש כוח המלכים ויהי כשמעם ויראו
מלך ויתמהמהו נבהלו נחפזו משם " ויאמר
מלך אל עבדיו הלוא שלשה אנשים נפלו
מלך בגוב ויגש שלשה אל לב המחנה

ישורון

הַלְלוּ שֵׁם קָדְשׁוֹ כִּי נִשְׂגָּב שְׁמוֹ לְבַדּוֹ הוֹדוֹ עַל אֶרֶץ וְשָׁמָיִם׃
וַיָּרֶם קֶרֶן לְעַמּוֹ תְּהִלָּה לְכָל חֲסִידָיו לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עַם קְרֹבוֹ הַלְלוּיָהּ׃

יעירון

סַפְּרִי בְּבָבֶל שִׁבְרִי וְהַגִּידוּ בְּנֹף מִגְדָּלֶיהָ וְאַל תְּכַחֵדוּ אִמְרוּ נִלְכְּדָה בֵּל הֹבִישׁ מְרֹדַךְ׃
כִּי מִן צָפוֹן עָלָה עָלֶיהָ גּוֹי הוּא יְשִׂים אַרְצָהּ לְשַׁמָּה וְלֹא יִהְיֶה יוֹשֵׁב בָּהּ מֵאָדָם וְעַד בְּהֵמָה נָדְדוּ הָלָכוּ׃

רשות לברכו

מעמוד הבא רשות לברכו

וְנִתְפָּאֲרוּ בְּךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה׃
נְהַלְלוּךָ בְּשִׁיר וְתִשְׁבָּחוֹת כְּדָוִד עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ׃
מַלְכוּתְךָ יְפָאֲרוּךָ וְיַכְתִּירוּךָ בְּפִי כָּל חֵי וְיַשְׁבִּיחוּךָ בְּלָשׁוֹן חֲסִידִים׃
מַלְכוּתְךָ שִׁמְחָה מִמֵּיתַר וְעַד מֵיתַר וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִיתֶךָ׃
מַלְכוּתְךָ שִׁבְעָה מִשִּׁבְעָה וְכוֹר לְמַעֲנֵי הַתּוֹרָה׃
מַלְכוּתְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּסֵתֶר יִשְׂרָאֵל וְכוֹר לְמַעֲנֵי קְדֻשָּׁתֶךָ׃
מַלְכוּתְךָ מְחוֹקְקֵי חֲסָדִים וְכוֹר לְמַעֲנֵי עֲבָדֶיךָ׃
מַלְכוּתְךָ מַמְתִּיק דִּינִים וְכוֹר לְמַעֲנֵי עֲקֵדַת יִצְחָק׃
מַלְכוּתְךָ עוֹנֶה בְּעֵת צָרָה וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּנֵי בְנֵיהֶם׃
מַלְכוּתְךָ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְכוֹר לְמַעֲנֵי יְחִידוֹתָם׃
מַלְכוּתְךָ צַדִּיק בְּכָל דְּרָכֶיךָ וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית אַבְרָהָם׃
מַלְכוּתְךָ קָדוֹשׁ וְרַחוּם וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית יָחִיד׃
מַלְכוּתְךָ רַחֵם עַל צֹאן טִבְחָתֶךָ וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית שָׁלוֹם׃
מַלְכוּתְךָ שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית מִילָה׃
מַלְכוּתְךָ תּוֹמֵךְ לְכָל הַנּוֹפְלִים וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית אַבְרָהָם׃

מלך

מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְעַמֶּךָ וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית אַבְרָהָם׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְמֹשֶׁה וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית מִילָה׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְיִשְׂרָאֵל וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית שָׁלוֹם׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְיִרְמְיָה וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית אַבְרָהָם׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְיִשְׁעְיָה וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית מִילָה׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְיוֹנָה וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית אַבְרָהָם׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְמִיכָה וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית מִילָה׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְנַחוּם וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית שָׁלוֹם׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְחַבַּקּוּק וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית אַבְרָהָם׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְצְפַנְיָה וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית מִילָה׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְחַגַּי וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית אַבְרָהָם׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לִזְכַרְיָה וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית מִילָה׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְמַלְאָכִי וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית שָׁלוֹם׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְאֵלִיָּהוּ הַנָּבִיא וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית אַבְרָהָם׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְמָשִׁיחַ וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית מִילָה׃
מַלְכוּתְךָ תְּהִלָּה לְאֵל בָּרוּךְ וְכוֹר לְמַעֲנֵי בְּרִית שָׁלוֹם׃

והאופנים רולת

שִׁשָּׁה שִׁנְאוּ עַם מַה עַם מַה יִּשְׂרָאֵל מַלְכְּךָ מְשַׁנְאֵיךָ וּבְשִׁבְעָה תּוֹעֲבוֹת בְּרוּךְ בְּכִי מְהוּלָּל תְּהִלּוֹת מַלְכְּךָ׃

הָרוֹם הַגָּלַיִ לְמוֹס נַבְּחַר שִׁמּוּ יַר וּבָרֵכוּ מֵתֵּ יֵיָ הַמְּבוֹרָךְ ׃

מִילְךָ

יִצְרָ לְיוֹם שֵׁנִי שֶׁל רֹאשׁ הַשָּׁנָה

מֶלֶךְ פְּלִיגֵי שְׁמוּתָה מַלְכֵיהוֹן יְשַׁתְּתוּן׃
מֶלֶךְ עֵרְבִי מַזְמִילִים יְשַׁתְּתוּן׃ אַרְבַּע דִּבְרֵי יְבַרְכוּהוּ׃
מֶלֶךְ שֵׁשׁ עֲבִיט מַבְּבוֹתֵיהוֹן סְעָרוֹת הַיָּמִן הַלְּיכוּתוּהוּ׃

כִּי הוּא מַמְלִיךְ עַל מֶלֶךְ עַל מֶלֶךְ ׃

מֶלֶךְ נַעַן מַיִם בְּסַךְ שִׁרְשׁוּ נָוֵה מִקְדָּשׁ בֵּית מִשְׁכָּנוֹ׃
מֶלֶךְ מִלֵּא כַּף הַמְּיַלֵּךְ בְּמוֹרֵשׁ מִי יִבְנֶה סוּרֵי׃
מֶלֶךְ רַשִּׁירֵי מוּר לְפַתֵּי לַהֲבוֹת מֵשׁ מוֹפְתֵי׃

כִּי הוּא מַמְלִיךְ עַל מֶלֶךְ עַל מֶלֶךְ ׃

מֶלֶךְ פְּרוּבִים עִם פֵּם נְשׁוּמִים בְּבוּרֵי מְרוֹמִמִים׃
מֶלֶךְ יְסַד עַל בְּלִי מָה יְסוּדֵי מֵרֹב מֵהֵמָה׃
מֶלֶךְ טַהוֹר בְּעֵינֵי שָׁמַיִם טְפַח נָסַךְ שֵׁם מַיִם׃

כִּי הוּא מַמְלִיךְ עַל מֶלֶךְ עַל מֶלֶךְ ׃

מֶלֶךְ חָנוּן וְרַחוּם נִקְרָא נִזְכֹּן לְכָל מַלִּיז יִקְרָא׃
מֶלֶךְ יַךְ תַּדְבִּיק יְשָׁרִי וּמְכַר חֶסֶד לְכָל מְיוּשָׁרִי׃
מֶלֶךְ כּוֹכָב שַׁל בְּפִיהוּ לְכָל רוּחַ מִתְנַשְּׂאִים׃

כִּי הוּא מַמְלִיךְ עַל מֶלֶךְ עַל מֶלֶךְ ׃

מֶלֶךְ בְּמִלְכוּתוֹ נָאֶה מֶלֶךְ בְּגִבּוֹרוֹ בְּרִיּוֹתָיו עַל הַמַּמְלָכוֹת׃
מֶלֶךְ בְּרוּם בְּרִיּוֹתָיו בְּחוּר בְּעֶלְיוֹנָיו׃
מֶלֶךְ יְהִירֵי וְכִנּוֹרוֹ מַפְוִיר בְּנִפְלָאוֹתָיו׃

כִּי הוּא יְצִוֶּה לְמַלְאָכָיו לְשָׁמְרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ׃"

לְךָ מְלָכִים יִשְׂאוּ נְשִׂיאֵימוֹ וְכָל שָׂרֵי אַרְצוֹת יִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
לְךָ מְלָכִים יִשְׁלְחוּ מִנְחָתָם וְכָל עַמֵּי הָאֲדָמָה יְבַקְשׁוּ פָּנֶיךָ
לְךָ מְלָכִים יִשְׁלְחוּ מִנְחָתָם וְכָל עַמֵּי הָאֲדָמָה יְבַקְשׁוּ פָּנֶיךָ
לְךָ מְלָכִים יִשְׁלְחוּ מִנְחָתָם וְכָל עַמֵּי הָאֲדָמָה יְבַקְשׁוּ פָּנֶיךָ

כִּי הוּא יְצִוֶּה לְמַלְאָכָיו לְשָׁמְרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ׃"

אֵילִי נְבָאוֹת מִרְבָּוֹת חֵם קְרוֹשִׁים

הַמְאִיר אוֹבֶן

לְךָ מְלָכִים יִשְׂאוּ נְשִׂיאֵימוֹ וְכָל שָׂרֵי אַרְצוֹת יִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
לְךָ מְלָכִים יִשְׁלְחוּ מִנְחָתָם וְכָל עַמֵּי הָאֲדָמָה יְבַקְשׁוּ פָּנֶיךָ
לְךָ מְלָכִים יִשְׁלְחוּ מִנְחָתָם וְכָל עַמֵּי הָאֲדָמָה יְבַקְשׁוּ פָּנֶיךָ
לְךָ מְלָכִים יִשְׁלְחוּ מִנְחָתָם וְכָל עַמֵּי הָאֲדָמָה יְבַקְשׁוּ פָּנֶיךָ

כִּי הוּא יְצִוֶּה לְמַלְאָכָיו לְשָׁמְרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ׃"

לְךָ מְלָכִים יִשְׂאוּ נְשִׂיאֵימוֹ וְכָל שָׂרֵי אַרְצוֹת יִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ
לְךָ מְלָכִים יִשְׁלְחוּ מִנְחָתָם וְכָל עַמֵּי הָאֲדָמָה יְבַקְשׁוּ פָּנֶיךָ
לְךָ מְלָכִים יִשְׁלְחוּ מִנְחָתָם וְכָל עַמֵּי הָאֲדָמָה יְבַקְשׁוּ פָּנֶיךָ
לְךָ מְלָכִים יִשְׁלְחוּ מִנְחָתָם וְכָל עַמֵּי הָאֲדָמָה יְבַקְשׁוּ פָּנֶיךָ

כִּי הוּא יְצִוֶּה לְמַלְאָכָיו לְשָׁמְרְךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ׃"

סלה קדושיו בישועתך שמחים בתורתך ובמצותיך תמיד כי הם חיינו ואורך עליהם לא יסור מהרה ממנו חסדך ורחמיך על צדיקיך כן תמיד גמלם כי אתה אל מלך רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת ומלא רחמים על כל מעשיך ויאמר יי סלחתי כדברך ואתה יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת נוצר חסד לאלפים נושא עון ופשע וחטאה ונקה ואתה יי נקום לכל מעלליהם ומחה פשעיהם וחטאתיהם וסלח לעונותיהם ולכל חטאתיהם ופשעיהם כי אתה יי סלחת לכל עונותיהם ומחלת לכל חטאתיהם ונשאת לכל פשעיהם ונתת לכל חסידיך ורחמיך ורצית לכל מעשי ידיך ונתת להם ברית ושבועה שתרצה להם ותסלח להם ותמחול להם ותכפר להם ותשמח להם ותגאל להם ותשכין להם ותקיים להם ותשלים להם ותעשיר להם ותגדל להם ותכבד להם ותרומם להם ותסמוך להם ותשבח להם ותהדר להם ותאריך להם ותחזק להם ותרחם להם ותרצה

לחיים ולשלום · ובוי המברך אומר
ומסר נפשו ונפשם לפטרם · ומן וכל עמך ישראל ·
בספר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה וישועה ונחמה ואמרו
ונאמר יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי ·
אתה הוא רחום וחנון ארך אפים ומרבה חסד ואמת מרבה חסד ורחמים
שלום עליכם מלאכי השרת מלאכי עליון משם מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא
ברכוני לשלום מלאכי השלום · בואכם לשלום · צאתכם לשלום ·
ברכוני לברכה · ואענה אמן · ויהי רצון שתהא שבת זו
ומנוחה זו לפניך כאלו קיימנו לפניך כל מצות שבתות ומועדות
שבכל שבת ושבת ומועד ומועד אתה רוצה ברצונך הנח לנו
יי אלהינו שלא תהא צרה ויגון ואנחה ביום מנוחתנו
והראנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך וברחמיך ירושלים עיר קדשך
כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות · בוי המוציא
שבתות למנוחה לעמו ישראל באות ברית עולם ·

רצה

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה
לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל
ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך והאזינה לתפלתם
ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים · בוי המחזיר
שכינתו לציון ·

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור
נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו
הפקודות לך ועל נפיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך
שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך
ומעולם קוינו לך ולא שובתנו ולא תשבתנו מהודות לשמך
על כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד
ובכתוב לחיים טובים כל בני בריתך ·

סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה
בוי הטוב שמך ולך נאה להודות ·

אחינו

ברכת כהנים בקול רום/ בלחש כהנים

ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת
לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים
וחיים ושלום ויטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל
שעה בשלומך

אבני מלבני

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי
לפניך יי' צורי וגואלי "

מיבעי לכתוב ויגע אלא מגיד הכתוב שכל ימיו היו
מיבעי לכתוב ויגע אלא מגיד הכתוב שכל ימיו היו
מיבעי לכתוב ויגע אלא מגיד הכתוב שכל ימיו היו
מיבעי לכתוב ויגע אלא מגיד הכתוב שכל ימיו היו

בשם יהוה אל עולם : ויצר מברכיו
שש ימים תעבד וביום השביעי שבת
שבת תעבד בחרישי ובקציר תשבות :
ועשית חג שבעות לך בכורי קציר
חטים וחג האסיף תקופת השנה :
שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך
את פני האדון יהוה אלהי ישראל :
כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את
גבולך ולא יחמד איש את ארצך
בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך
שלש פעמים בשנה : לא תזבח על
חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח
חג הפסח : ראשית בכורי אדמתך
תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו : ויאמר יהוה אל
משה כתב לך את הדברים האלה
כי על פי הדברים האלה כרתי אתך
ברית ואת ישראל : ויהי שם יהוה
שם שני בהר ארבעים יום וארבעים
לילה לחם לא אכל ומים לא שתה
ויכתב על הלחת את דברי הברית
עשרת הדברים : ויהי ברדת משה
מהר סיני ושני לחת העדת ביד
משה ברדתו מן ההר ומשה לא ידע
כי קרן עור פניו בדברו אתו :
וירא אהרן וכל בני ישראל את משה
והנה קרן עור פניו וייראו מגשת
אליו : ויקרא אליהם משה ויפנו
אליו אהרן וכל הנשאים בעדה וידבר
משה אליהם : ואחרי כן נגשו כל
בני ישראל ויצום את כל אשר דבר
יהוה אתו בהר סיני : ויכל משה
מדבר אתם ויתן על פניו מסוה :
ובבא משה לפני יהוה לדבר אתו
יסיר את המסוה עד צאתו ויצא
ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה :
וראו בני ישראל את פני משה כי
קרן עור פני משה והשיב משה את
המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו :

ויקהל

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל
ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה
יהוה לעשות אתם : ששת ימים
תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה
לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל
העשה בו מלאכה יומת : לא תבערו
אש בכל משבתיכם ביום השבת :
ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה
לאמר : קחו מאתכם תרומה ליהוה
כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה
זהב וכסף ונחשת : ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים : ועורת
אילם מאדמים ועורת תחשים
ועצי שטים : ושמן למאור בשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים :
ואבני שהם ואבני מלואים לאפד
ולחשן : וכל חכם לב בכם יבאו
ויעשו את כל אשר צוה יהוה :
את המשכן את אהלו ואת מכסהו
את קרסיו ואת קרשיו את בריחו
את עמדיו ואת אדניו : את הארון
ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת
המסך : את השלחן ואת בדיו ואת
כל כליו ואת לחם הפנים : ואת
מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה
ואת שמן המאור : ואת מזבח הקטרת
ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת
קטרת הסמים ואת מסך הפתח
לפתח המשכן : את מזבח העלה
ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו
ואת כל כליו את הכיור ואת כנו :
את קלעי החצר את עמדיו ואת
אדניו ואת מסך השער לפתח החצר :
את יתדת המשכן ואת יתדת החצר
ואת מיתרתם : את בגדי השרד
לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן : ויצאו
כל עדת בני ישראל מלפני משה :
ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל
אשר נדבו רוחו אתו הביאו את
תרומת יהוה למלאכת עבדת אהל
מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש :
והאנשים על הנשים באו כל נדיב
לב הביאו חח ונזם טבעת וכומז כל
כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת
זהב ליהוה : וכל אשר נמצא אתו
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים ועורת אילם מאדמים ועורת
תחשים כל נדיב כסף תרומה הביא
תרומת יהוה נחשת וכסף כל איש
אשר נמצא אתו עצי שטים לכל
מלאכת עבדת העבדה הביאו : וכל
אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו
מטוה את התכלת ואת הארגמן את
תולעת השני ואת השש : וכל הנשים
אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את
העזים : והנשאם הביאו את אבני
השהם ואת אבני המלואים לאפד
ולחשן : ואת הבשם ואת השמן
למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים : כל איש ואשה אשר נדב
לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה
יהוה לעשות ביד משה הביאו בני
ישראל נדבה ליהוה : ויאמר משה
אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה :
וימלא אתו רוח אלהים בחכמה
בתבונה ובדעת ובכל מלאכה :
ולחשב מחשבת לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת : ובחרשת אבן
למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל
מלאכת מחשבת : ולהורת נתן
בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך
למטה דן : מלא אתם חכמת לב
לעשות כל מלאכת חרש וחשב
ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת
השני ובשש וארג עשי כל מלאכה
וחשבי מחשבת : ועשה בצלאל
ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת
לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יהוה : ויקרא משה
אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש
חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
בלבו כל איש אשר נשאו לבו לקרבה
אל המלאכה לעשתה : ויקחו את כל
התרומה אשר הביאו בני ישראל
אל מלאכת עבדת הקדש לעשת
אתה והם הביאו אליו עוד נדבה
בבקר בבקר : ויבאו כל החכמים
העשים את כל מלאכת הקדש איש
איש ממלאכתו אשר הם עשים :
ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה למלאכה
אשר צוה יהוה לעשת אתה : ויצו
משה ויעבירו קול במחנה לאמר
איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה
לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא :
והמלאכה היתה דים לכל המלאכה
לעשת אתה והותר : ויעש כל חכם
לב בעשי המלאכה את המשכן עשר
יריעת שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני כרבים מעשה חשב
עשה אתם : אורך היריעה האחת
שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה
האחת ארבע באמה מדה אחת
ליריעות חמש חברת יריעה אל
יריעה ויריעות חמש חבר אל יריעה :
ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה
האחת מקצה בחברת ועשה חמשים
לולאת על שפת היריעה אשר קצה
החברת השנית מקבלת הלולאת זו
אל זו : ויעש חמשים קרסי זהב
ויחבר את היריעת אשה אל אחתה
בקרסים ויהי המשכן אחד : ויעש
יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעת עשה אתם : אורך
היריעה האחת שלשים באמה ורחב
היריעה האחת ארבע באמה אחת
עשרה היריעת מדה אחת : ויחבר
את חמש היריעת לבד ואת שש
היריעת לבד ויעש חמשים לולאת
על שפת היריעה הקצה מחברת
ועשה חמשים לולאת על שפת
היריעה החברת השנית : ויעש
חמשים קרסי נחשת להבא את
האהל לחברת אחד ויהי האהל אחד :
ויעש מכסה לאהל עורת אילם
מאדמים ומכסה עורת תחשים
מלמעלה : ויעש את הקרשים למשכן
עצי שטים עמדים : עשר אמות
אורך הקרש ואמה וחצי האמה רחב
הקרש האחד : שתי ידת לקרש האחד
משלבת אחת לזה מעשה לכל קרשי
המשכן : ויעש את הקרשים למשכן
עשרים קרש לפאת נגבה תימנה :
ומאת ארבעים אדני כסף עשה תחת
עשרים הקרש שתי אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו ושתי אדנים תחת
הקרש האחד לשתי ידתיו : ולצלע
השנית למשכן לפאת צפון עשה
עשרים קרש ומאת אדניהם כסף
שני אדנים תחת הקרש האחד ושני
אדנים תחת הקרש האחד : ולירכתי
המשכן ימה עשה ששה קרשים :
ושני קרשים עשה למקצעת המשכן
בירכתים : והיו תאמם מלמטה
ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת
האחת כן עשה לשניהם למשכן
שמנה קרשים ואדניהם כסף שש
עשרה אדנים תחת הקרש האחד
תחת הקרש האחד : ויעש בריחם
עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחת : וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה
בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים
ימה : ויעש את הבריח התיכן
בתוך הקרשים מבריח מקצה אל
קצה : ואת הקרשים צפה זהב ואת
טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם
וצפה את הבריחם זהב : ויעש את
הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה חשב עשה אתה :
ויעש לה ארבעה עמדי שטים וצפה
אתם זהב וויהם זהב ויצק להם
ארבעה אדני כסף : ויעש מסך לפתח
האהל שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני מעשה רקם : וחמשה
עמדיהם וויהם ויצף ראשיהם
וחשקיהם זהב וחמשה אדניהם נחשת :
ויעש את בצלאל את ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתו : ויצף אתו זהב
טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב
סביב : ויצק לו ארבע טבעת זהב
על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על
צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו
השנית : ויעש בדי עצי שטים
ויצף אתם זהב : ויבא את הבדים
בטבעת על צלעת הארון לשאת את
הארון : ויעש כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה :
ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה
אתם מן שני קצות הכפרת : כרוב
אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה
מזה מן הכפרת עשה את הכרבים
על שני קצותיו : ויהי הכרבים
פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם
על הכפרת ופניהם איש אל אחיו
אל הכפרת היו פני הכרבים :
ויעש את השלחן עצי שטים אמתים
ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו :
ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב
סביב : ויעש לו מסגרת טפח סביב
ויעש זר זהב למסגרתו סביב :
ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את
הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע
רגליו : לעמת המסגרת היו הטבעת
בתים לבדים לשאת את השלחן :
ויעש את הבדים עצי שטים ויצף
אתם זהב וישא בהם את השלחן :
ויעש את כליו אשר על השלחן את
קעריתו ואת כפתיו ואת מנקיתו
ואת הקשות אשר יסך בהן לנסך
זהב טהור עשה אתם : ויעש את
המנרה זהב טהור מקשה עשה את
המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
ופרחיה ממנה היו : ושבעה קנים
יצאים מצדיה שלשה קני מנרה
מצדה האחד ושלשה קני מנרה
מצדה השני : שלשה גבעים משקדים
בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה
גבעים משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח כן לששת הקנים היוצאים
מן המנרה : ובמנרה ארבעה גבעים
משקדים כפתריה ופרחיה : וכפתר
תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים
מן המנרה : כפתריהם וקניהם ממנה
היו כלה מקשה אחת זהב טהור :
ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה
ומחתתיה זהב טהור : ככר זהב עשה
אתה ואת כל כלי המנרה : ויעש את
מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע והמתים ארבעה
ממנו קרנתיו ויצף אתו זהב טהור
את גגו ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב :
ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו על שתי
צדיו היו לבתים לבדים לשאת אתו
בהם : ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם זהב : ויתן את המזבח
על שפת ארון הקדש מלפני הכפרת
אשר על העדת אשר לא אועד לך
שמה : ויקטר עליו אהרן קטרת
סמים בבקר בבקר בהיטיבו את
הנרת יקטרנה : ובהעלת אהרן את
הנרת בין הערבים יקטרנה קטרת
תמיד לפני יהוה לדרתיכם : לא
תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה
ונסך לא תסכו עליו : וכפר אהרן
על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת
הכפרים אחת בשנה יכפר עליו
לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה :
וידבר יהוה אל משה לאמר : כי
תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם
ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד
אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד
אתם : זה יתנו כל העבר על
הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש
עשרים גרה השקל מחצית השקל
תרומה ליהוה : כל העבר על
הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה
יתן תרומת יהוה : העשיר לא
ירבה והדל לא ימעיט ממחצית
השקל לתת את תרומת יהוה לכפר
על נפשתיכם : ולקחת את כסף
הכפרים מאת בני ישראל ונתתה
אתו על עבדת אהל מועד והיה
לבני ישראל לזכרון לפני יהוה
לכפר על נפשתיכם : וידבר יהוה
אל משה לאמר : ועשית כיור נחשת
וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין
אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה
מים : ורחצו אהרן ובניו ממנו את
ידיהם ואת רגליהם : בבאם אל אהל
מועד ירחצו מים ולא ימתו או
בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר
אשה ליהוה : ורחצו ידיהם ורגליהם
ולא ימתו והיתה להם חקת עולם
לו ולזרעו לדרתם : וידבר יהוה
אל משה לאמר : ואתה קח לך
בשמים ראש מר דרור חמש מאות
וקנמן בשמו מחצתו חמשים ומאתים
וקנה בשם חמשים ומאתים : וקדה
חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית
הין : ועשית אתם שמן משחת קדש
רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת
קדש יהיה : ומשחת בו את אהל
מועד ואת ארון העדת : ואת השלחן
ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה
ואת מזבח הקטרת : ואת מזבח
העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת
כנו : וקדשת אתם והיו קדש קדשים
כל הנגע בהם יקדש : ואת אהרן
ואת בניו תמשח וקדשת אתם
וכהנו לי : ואל בני ישראל תדבר
לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי
לדרתיכם : על בשר אדם לא יסך
ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא
קדש יהיה לכם : איש אשר ירקח
כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת
מעמיו : ויאמר יהוה אל משה קח
לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים
ולבנה זכה בד בבד יהיה : ועשית
אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח
טהור קדש : ושחקת ממנה הדק
ונתתה ממנה לפני העדת באהל
מועד אשר אועד לך שמה קדש
קדשים תהיה לכם : והקטרת אשר
תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש
תהיה לך ליהוה : איש אשר יעשה
כמוה להריח בה והכרת מעמיו :
וידבר יהוה אל משה לאמר : ראה
קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור
למטה יהודה : וימלא אתו רוח
אלהים בחכמה בתבונה ובדעת
ובכל מלאכה : ולחשב מחשבת
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת :
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ
לעשות בכל מלאכת מחשבת :
ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן
אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב
נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך :
את אהל מועד ואת הארן לעדת ואת
הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל :
ואת השלחן ואת כליו ואת המנרת
הטהר ואת כל כליה ואת מזבח
הקטרת : ואת מזבח העלה ואת כל
כליו ואת הכיור ואת כנו : ואת
בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן :
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
לקדש ככל אשר צויתך יעשו :
ויאמר יהוה אל משה לאמר : ואתה
דבר אל בני ישראל לאמר אך את
שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני
וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה
מקדשכם : ושמרתם את השבת כי
קדש הוא לכם מחלליה מות יומת
כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה
הנפש ההוא מקרב עמיה : ששת
ימים יעשה מלאכה וביום השביעי
שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה
מלאכה ביום השבת מות יומת :
ושמרו בני ישראל את השבת לעשות
את השבת לדרתם ברית עולם :
בינתי ובין בני ישראל אות הוא
לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את
השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש : ויתן אל משה ככלתו
לדבר אתו בהר סיני שני לחת
העדת לחת אבן כתבים באצבע
אלהים :

ויקהל

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל
ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה
יהוה לעשות אתם : ששת ימים
תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה
לכם קדש שבת שבתון ליהוה כל
העשה בו מלאכה יומת : לא תבערו
אש בכל משבתיכם ביום השבת :
ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל
לאמר זה הדבר אשר צוה יהוה
לאמר : קחו מאתכם תרומה ליהוה
כל נדיב לבו יביאה את תרומת יהוה
זהב וכסף ונחשת : ותכלת וארגמן
ותולעת שני ושש ועזים : ועורת
אילם מאדמים ועורת תחשים
ועצי שטים : ושמן למאור בשמים
לשמן המשחה ולקטרת הסמים :
ואבני שהם ואבני מלואים לאפד
ולחשן : וכל חכם לב בכם יבאו
ויעשו את כל אשר צוה יהוה :
את המשכן את אהלו ואת מכסהו
את קרסיו ואת קרשיו את בריחו
את עמדיו ואת אדניו : את הארון
ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת
המסך : את השלחן ואת בדיו ואת
כל כליו ואת לחם הפנים : ואת
מנרת המאור ואת כליה ואת נרתיה
ואת שמן המאור : ואת מזבח הקטרת
ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת
קטרת הסמים ואת מסך הפתח
לפתח המשכן : את מזבח העלה
ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו
ואת כל כליו את הכיור ואת כנו :
את קלעי החצר את עמדיו ואת
אדניו ואת מסך השער לפתח החצר :
את יתדת המשכן ואת יתדת החצר
ואת מיתרתם : את בגדי השרד
לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן : ויצאו
כל עדת בני ישראל מלפני משה :
ויבאו כל איש אשר נשאו לבו וכל
אשר נדבו רוחו אתו הביאו את
תרומת יהוה למלאכת עבדת אהל
מועד ולכל עבדתו ולבגדי הקדש :
והאנשים על הנשים באו כל נדיב
לב הביאו חח ונזם טבעת וכומז כל
כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת
זהב ליהוה : וכל אשר נמצא אתו
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים ועורת אילם מאדמים ועורת
תחשים כל נדיב כסף תרומה הביא
תרומת יהוה נחשת וכסף כל איש
אשר נמצא אתו עצי שטים לכל
מלאכת עבדת העבדה הביאו : וכל
אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו
מטוה את התכלת ואת הארגמן את
תולעת השני ואת השש : וכל הנשים
אשר נשא לבן אתן בחכמה טוו את
העזים : והנשאם הביאו את אבני
השהם ואת אבני המלואים לאפד
ולחשן : ואת הבשם ואת השמן
למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים : כל איש ואשה אשר נדב
לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה
יהוה לעשות ביד משה הביאו בני
ישראל נדבה ליהוה : ויאמר משה
אל בני ישראל ראו קרא יהוה בשם
בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה :
וימלא אתו רוח אלהים בחכמה
בתבונה ובדעת ובכל מלאכה :
ולחשב מחשבת לעשות בזהב
ובכסף ובנחשת : ובחרשת אבן
למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל
מלאכת מחשבת : ולהורת נתן
בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך
למטה דן : מלא אתם חכמת לב
לעשות כל מלאכת חרש וחשב
ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת
השני ובשש וארג עשי כל מלאכה
וחשבי מחשבת : ועשה בצלאל
ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן
יהוה חכמה ותבונה בהמה לדעת
לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש
לכל אשר צוה יהוה : ויקרא משה
אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש
חכם לב אשר נתן יהוה חכמה
בלבו כל איש אשר נשאו לבו לקרבה
אל המלאכה לעשתה : ויקחו את כל
התרומה אשר הביאו בני ישראל
אל מלאכת עבדת הקדש לעשת
אתה והם הביאו אליו עוד נדבה
בבקר בבקר : ויבאו כל החכמים
העשים את כל מלאכת הקדש איש
איש ממלאכתו אשר הם עשים :
ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה למלאכה
אשר צוה יהוה לעשת אתה : ויצו
משה ויעבירו קול במחנה לאמר
איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה
לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא :
והמלאכה היתה דים לכל המלאכה
לעשת אתה והותר : ויעש כל חכם
לב בעשי המלאכה את המשכן עשר
יריעת שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני כרבים מעשה חשב
עשה אתם : אורך היריעה האחת
שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה
האחת ארבע באמה מדה אחת
ליריעות חמש חברת יריעה אל
יריעה ויריעות חמש חבר אל יריעה :
ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה
האחת מקצה בחברת ועשה חמשים
לולאת על שפת היריעה אשר קצה
החברת השנית מקבלת הלולאת זו
אל זו : ויעש חמשים קרסי זהב
ויחבר את היריעת אשה אל אחתה
בקרסים ויהי המשכן אחד : ויעש
יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעת עשה אתם : אורך
היריעה האחת שלשים באמה ורחב
היריעה האחת ארבע באמה אחת
עשרה היריעת מדה אחת : ויחבר
את חמש היריעת לבד ואת שש
היריעת לבד ויעש חמשים לולאת
על שפת היריעה הקצה מחברת
ועשה חמשים לולאת על שפת
היריעה החברת השנית : ויעש
חמשים קרסי נחשת להבא את
האהל לחברת אחד ויהי האהל אחד :
ויעש מכסה לאהל עורת אילם
מאדמים ומכסה עורת תחשים
מלמעלה : ויעש את הקרשים למשכן
עצי שטים עמדים : עשר אמות
אורך הקרש ואמה וחצי האמה רחב
הקרש האחד : שתי ידת לקרש האחד
משלבת אחת לזה מעשה לכל קרשי
המשכן : ויעש את הקרשים למשכן
עשרים קרש לפאת נגבה תימנה :
ומאת ארבעים אדני כסף עשה תחת
עשרים הקרש שתי אדנים תחת הקרש
האחד לשתי ידתיו ושתי אדנים תחת
הקרש האחד לשתי ידתיו : ולצלע
השנית למשכן לפאת צפון עשה
עשרים קרש ומאת אדניהם כסף
שני אדנים תחת הקרש האחד ושני
אדנים תחת הקרש האחד : ולירכתי
המשכן ימה עשה ששה קרשים :
ושני קרשים עשה למקצעת המשכן
בירכתים : והיו תאמם מלמטה
ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת
האחת כן עשה לשניהם למשכן
שמנה קרשים ואדניהם כסף שש
עשרה אדנים תחת הקרש האחד
תחת הקרש האחד : ויעש בריחם
עצי שטים חמשה לקרשי צלע
המשכן האחת : וחמשה בריחם
לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה
בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים
ימה : ויעש את הבריח התיכן
בתוך הקרשים מבריח מקצה אל
קצה : ואת הקרשים צפה זהב ואת
טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם
וצפה את הבריחם זהב : ויעש את
הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני
ושש משזר מעשה חשב עשה אתה :
ויעש לה ארבעה עמדי שטים וצפה
אתם זהב וויהם זהב ויצק להם
ארבעה אדני כסף : ויעש מסך לפתח
האהל שש משזר ותכלת וארגמן
ותולעת שני מעשה רקם : וחמשה
עמדיהם וויהם ויצף ראשיהם
וחשקיהם זהב וחמשה אדניהם נחשת :
ויעש את בצלאל את ארון עצי שטים
אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו
ואמה וחצי קמתו : ויצף אתו זהב
טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב
סביב : ויצק לו ארבע טבעת זהב
על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על
צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו
השנית : ויעש בדי עצי שטים
ויצף אתם זהב : ויבא את הבדים
בטבעת על צלעת הארון לשאת את
הארון : ויעש כפרת זהב טהור
אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה :
ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה
אתם מן שני קצות הכפרת : כרוב
אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה
מזה מן הכפרת עשה את הכרבים
על שני קצותיו : ויהי הכרבים
פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם
על הכפרת ופניהם איש אל אחיו
אל הכפרת היו פני הכרבים :
ויעש את השלחן עצי שטים אמתים
ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קמתו :
ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב
סביב : ויעש לו מסגרת טפח סביב
ויעש זר זהב למסגרתו סביב :
ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את
הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע
רגליו : לעמת המסגרת היו הטבעת
בתים לבדים לשאת את השלחן :
ויעש את הבדים עצי שטים ויצף
אתם זהב וישא בהם את השלחן :
ויעש את כליו אשר על השלחן את
קעריתו ואת כפתיו ואת מנקיתו
ואת הקשות אשר יסך בהן לנסך
זהב טהור עשה אתם : ויעש את
המנרה זהב טהור מקשה עשה את
המנרה ירכה וקנה גביעיה כפתריה
ופרחיה ממנה היו : ושבעה קנים
יצאים מצדיה שלשה קני מנרה
מצדה האחד ושלשה קני מנרה
מצדה השני : שלשה גבעים משקדים
בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה
גבעים משקדים בקנה האחד כפתר
ופרח כן לששת הקנים היוצאים
מן המנרה : ובמנרה ארבעה גבעים
משקדים כפתריה ופרחיה : וכפתר
תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת
שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני
הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים
מן המנרה : כפתריהם וקניהם ממנה
היו כלה מקשה אחת זהב טהור :
ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה
ומחתתיה זהב טהור : ככר זהב עשה
אתה ואת כל כלי המנרה : ויעש את
מזבח הקטרת עצי שטים אמה ארכו
ואמה רחבו רבוע והמתים ארבעה
ממנו קרנתיו ויצף אתו זהב טהור
את גגו ואת קירתיו סביב ואת
קרנתיו ויעש לו זר זהב סביב :
ושתי טבעת זהב עשה לו מתחת
לזרו על שתי צלעתיו על שתי
צדיו היו לבתים לבדים לשאת אתו
בהם : ויעש את הבדים עצי שטים
ויצף אתם זהב : ויתן את המזבח
על שפת ארון הקדש מלפני הכפרת
אשר על העדת אשר לא אועד לך
שמה : ויקטר עליו אהרן קטרת
סמים בבקר בבקר בהיטיבו את
הנרת יקטרנה : ובהעלת אהרן את
הנרת בין הערבים יקטרנה קטרת
תמיד לפני יהוה לדרתיכם : לא
תעלו עליו קטרת זרה ועלה ומנחה
ונסך לא תסכו עליו : וכפר אהרן
על קרנתיו אחת בשנה מדם חטאת
הכפרים אחת בשנה יכפר עליו
לדרתיכם קדש קדשים הוא ליהוה :
וידבר יהוה אל משה לאמר : כי
תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם
ונתנו איש כפר נפשו ליהוה בפקד
אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד
אתם : זה יתנו כל העבר על
הפקדים מחצית השקל בשקל הקדש
עשרים גרה השקל מחצית השקל
תרומה ליהוה : כל העבר על
הפקדים מבן עשרים שנה ומעלה
יתן תרומת יהוה : העשיר לא
ירבה והדל לא ימעיט ממחצית
השקל לתת את תרומת יהוה לכפר
על נפשתיכם : ולקחת את כסף
הכפרים מאת בני ישראל ונתתה
אתו על עבדת אהל מועד והיה
לבני ישראל לזכרון לפני יהוה
לכפר על נפשתיכם : וידבר יהוה
אל משה לאמר : ועשית כיור נחשת
וכנו נחשת לרחצה ונתתה אתו בין
אהל מועד ובין המזבח ונתתה שמה
מים : ורחצו אהרן ובניו ממנו את
ידיהם ואת רגליהם : בבאם אל אהל
מועד ירחצו מים ולא ימתו או
בגשתם אל המזבח לשרת להקטיר
אשה ליהוה : ורחצו ידיהם ורגליהם
ולא ימתו והיתה להם חקת עולם
לו ולזרעו לדרתם : וידבר יהוה
אל משה לאמר : ואתה קח לך
בשמים ראש מר דרור חמש מאות
וקנמן בשמו מחצתו חמשים ומאתים
וקנה בשם חמשים ומאתים : וקדה
חמש מאות בשקל הקדש ושמן זית
הין : ועשית אתם שמן משחת קדש
רקח מרקחת מעשה רקח שמן משחת
קדש יהיה : ומשחת בו את אהל
מועד ואת ארון העדת : ואת השלחן
ואת כל כליו ואת המנרה ואת כליה
ואת מזבח הקטרת : ואת מזבח
העלה ואת כל כליו ואת הכיור ואת
כנו : וקדשת אתם והיו קדש קדשים
כל הנגע בהם יקדש : ואת אהרן
ואת בניו תמשח וקדשת אתם
וכהנו לי : ואל בני ישראל תדבר
לאמר שמן משחת קדש יהיה זה לי
לדרתיכם : על בשר אדם לא יסך
ובמתכנתו לא תעשו כמהו קדש הוא
קדש יהיה לכם : איש אשר ירקח
כמהו ואשר יתן ממנו על זר והכרת
מעמיו : ויאמר יהוה אל משה קח
לך סמים נטף ושחלת וחלבנה סמים
ולבנה זכה בד בבד יהיה : ועשית
אתה קטרת רקח מעשה רקח ממלח
טהור קדש : ושחקת ממנה הדק
ונתתה ממנה לפני העדת באהל
מועד אשר אועד לך שמה קדש
קדשים תהיה לכם : והקטרת אשר
תעשה במתכנתה לא תעשו לכם קדש
תהיה לך ליהוה : איש אשר יעשה
כמוה להריח בה והכרת מעמיו :
וידבר יהוה אל משה לאמר : ראה
קראתי בשם בצלאל בן אורי בן חור
למטה יהודה : וימלא אתו רוח
אלהים בחכמה בתבונה ובדעת
ובכל מלאכה : ולחשב מחשבת
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת :
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ
לעשות בכל מלאכת מחשבת :
ואני הנה נתתי אתו את אהליאב בן
אחיסמך למטה דן ובלב כל חכם לב
נתתי חכמה ועשו את כל אשר צויתך :
את אהל מועד ואת הארן לעדת ואת
הכפרת אשר עליו ואת כל כלי האהל :
ואת השלחן ואת כליו ואת המנרת
הטהר ואת כל כליה ואת מזבח
הקטרת : ואת מזבח העלה ואת כל
כליו ואת הכיור ואת כנו : ואת
בגדי השרד ואת בגדי הקדש לאהרן
הכהן ואת בגדי בניו לכהן :
ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים
לקדש ככל אשר צויתך יעשו :
ויאמר יהוה אל משה לאמר : ואתה
דבר אל בני ישראל לאמר אך את
שבתתי תשמרו כי אות הוא ביני
וביניכם לדרתיכם לדעת כי אני יהוה
מקדשכם : ושמרתם את השבת כי
קדש הוא לכם מחלליה מות יומת
כי כל העשה בה מלאכה ונכרתה
הנפש ההוא מקרב עמיה : ששת
ימים יעשה מלאכה וביום השביעי
שבת שבתון קדש ליהוה כל העשה
מלאכה ביום השבת מות יומת :
ושמרו בני ישראל את השבת לעשות
את השבת לדרתם ברית עולם :
בינתי ובין בני ישראל אות הוא
לעלם כי ששת ימים עשה יהוה את
השמים ואת הארץ וביום השביעי
שבת וינפש : ויתן אל משה ככלתו
לדבר אתו בהר סיני שני לחת
העדת לחת אבן כתבים באצבע
אלהים :

לפני יהוה : ויהי בהתפלל חנה
ליהוה :

פתיחתא

אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל בעבר הירדן : אמר
רבי יהושע בן לוי משל לאחד שהיה מוכיח את בניו ואת בני
ביתו ואת קרוביו ואת מכריו ואת כל מי שהיה מכיר עד
שהוכיחן כל מה שהיה יכול להוכיחן : כך משה הוכיח את
ישראל עד שהוכיחן כל מה שהיה יכול להוכיחן שנאמר
אלה הדברים אשר דבר משה אל כל ישראל : ר' יהושע דסכנין
בשם ר' לוי אמר

בְּמִדְבַּר סִנַי בַּשָּׁנָה הַשֵּׁנִית לְצֵאתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן לֵאמֹר: וְיַעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַפָּסַח בְּמוֹעֲדוֹ: בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעַרְבַּיִם תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ בְּמוֹעֲדוֹ כְּכָל חֻקֹּתָיו וְכָל מִשְׁפָּטָיו תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ: וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת הַפָּסַח: וַיַּעֲשׂוּ אֶת הַפֶּסַח בָּרִאשׁוֹן בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בֵּין הָעַרְבַּיִם בְּמִדְבַּר סִינָי כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה כֵּן עָשׂוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיְהִי אֲנָשִׁים אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם וְלֹא יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח בַּיּוֹם הַהוּא וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְלִפְנֵי אַהֲרֹן בַּיּוֹם הַהוּא: וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הָהֵמָּה אֵלָיו אֲנַחְנוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם לָמָּה נִגָּרַע לְבִלְתִּי הַקְרִב אֶת קָרְבַּן יְיָ בְּמֹעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה עִמְדוּ וְאֶשְׁמְעָה מַה יְצַוֶּה יְיָ לָכֶם: וַיְדַבֵּר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יִהְיֶה טָמֵא לָנֶפֶשׁ אוֹ בְדֶרֶךְ רְחֹקָה לָכֶם אוֹ לְדֹרֹתֵיכֶם וְעָשָׂה פֶּסַח לַייָ: בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעַרְבַּיִם יַעֲשׂוּ אֹתוֹ עַל מַצּוֹת וּמְרֹרִים יֹאכְלֻהוּ: לֹא יַשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד בֹּקֶר וְעֶצֶם לֹא יִשְׁבְּרוּ בּוֹ כְּכָל חֻקַּת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: וְהָאִישׁ אֲשֶׁר הוּא טָהוֹר וּבְדֶרֶךְ לֹא הָיָה וְחָדַל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמֶּיהָ כִּי קָרְבַּן יְיָ לֹא הִקְרִיב בְּמוֹעֲדוֹ חֵטְאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא: וְכִי יָגוּר אִתְּכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶּסַח לַייָ כְּחֻקַּת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ כֵּן יַעֲשֶׂה חֻקָּה אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וּלְאֶזְרַח הָאָרֶץ: וּבְיוֹם הָקִים אֶת הַמִּשְׁכָּן כִּסָּה הֶעָנָן אֶת הַמִּשְׁכָּן לְאֹהֶל הָעֵדֻת וּבָעֶרֶב יִהְיֶה עַל הַמִּשְׁכָּן כְּמַרְאֵה אֵשׁ עַד בֹּקֶר: כֵּן יִהְיֶה תָּמִיד הֶעָנָן יְכַסֶּנּוּ וּמַרְאֵה אֵשׁ לָיְלָה: וְלְפִי הֵעָלוֹת הֶעָנָן מֵעַל הָאֹהֶל וְאַחֲרֵי כֵּן יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וּבִמְקוֹם אֲשֶׁר יִשְׁכָּן שָׁם הֶעָנָן שָׁם חָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: עַל פִּי יְיָ יִסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל וְעַל פִּי יְיָ יַחֲנוּ כָּל יְמֵי אֲשֶׁר יִשְׁכֹּן הֶעָנָן עַל הַמִּשְׁכָּן יַחֲנוּ: וְאִם הַרְבֵּה יָמִים יִהְיֶה הֶעָנָן עַל הַמִּשְׁכָּן יָמִים רַבִּים וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מִשְׁמֶרֶת יְיָ וְלֹא יִסָּעוּ: וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן יָמִים מִסְפָּר עַל הַמִּשְׁכָּן וְעַל פִּי יְיָ יַחֲנוּ וְעַל פִּי יְיָ יִסָּעוּ: וְיֵשׁ אֲשֶׁר יִהְיֶה הֶעָנָן מִנֶּעֶרֶב עַד בֹּקֶר וְנַעֲלָה הֶעָנָן בַּבֹּקֶר וְנָסָעוּ אוֹ יוֹמָם וָלַיְלָה וְנַעֲלָה הֶעָנָן וְנָסָעוּ: אוֹ חֳדָשִׁים אוֹ יָמִים בְּהַאֲרִיךְ הֶעָנָן עַל הַמִּשְׁכָּן לִשְׁכֹּן עָלָיו וְחָנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְלֹא יִסָּעוּ וְנָסָעוּ: עַל פִּי יְיָ יַחֲנוּ וְעַל פִּי יְיָ יִסָּעוּ אֶת מִשְׁמֶרֶת יְיָ שָׁמָרוּ עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: וַיְהִי בַּחֹדֶשׁ הַשֵּׁנִי בִּשְׁנַת הַשֵּׁנִית בְּעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ נַעֲלָה הֶעָנָן מֵעַל מִשְׁכַּן הָעֵדֻת: וַיִּסְעוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַסְעֵיהֶם מִמִּדְבַּר סִינָי וַיִּשְׁכֹּן הֶעָנָן בְּמִדְבַּר פָּארָן: וַיִּסְעוּ בְּרִאשֹׁנָה עַל פִּי יְיָ בְּיַד מֹשֶׁה: וַיִּסַּע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי יְהוּדָה בָּרִאשֹׁנָה לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ נַחְשׁוֹן בֶּן עַמִּינָדָב: וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי יִשָּׂשכָר נְתַנְאֵל בֶּן צוּעָר: וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי זְבוּלֻן אֱלִיאָב בֶּן חֵלוֹן: וְנֶחְפַּן הַכֹּהֵן וּבָנָיו נָסְעוּ עַל הַמַּחֲנֶה בְּנֵי הַקְּהָתִי נֹשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהֵקִימוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן עַד בֹּאָם: וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי רְאוּבֵן לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ אֱלִיצוּר בֶּן שְׁדֵיאוּר: וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי שִׁמְעוֹן שְׁלוּמִיאֵל בֶּן צוּרִישַׁדָּי: וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן דְּעוּאֵל: וְנָסְעוּ הַקְּהָתִי נֹשְׂאֵי הַמִּקְדָּשׁ וְהֵקִימוּ הַמִּשְׁכָּן עַד בֹּאָם: וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי אֶפְרַיִם לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ אֱלִישָׁמָע בֶּן עַמִּיהוּד: וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי מְנַשֶּׁה גַּמְלִיאֵל בֶּן פְּדָהצוּר: וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי בִנְיָמִן אֲבִידָן בֶּן גִּדְעוֹנִי: וְנָסְעוּ הַגֵּרְשֻׁנִּי וְהַמְּרָרִי נֹשְׂאֵי הַמִּשְׁכָּן וְהֵקִימוּ אֶת הַמִּשְׁכָּן: וְנָסַע דֶּגֶל מַחֲנֵה בְנֵי דָן מְאַסֵּף לְכָל הַמַּחֲנוֹת לְצִבְאֹתָם וְעַל צְבָאוֹ אֲחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישַׁדָּי: וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי אָשֵׁר פַּגְעִיאֵל בֶּן עָכְרָן: וְעַל צְבָא מַטֵּה בְנֵי נַפְתָּלִי אֲחִירַע בֶּן עֵינָן

בשבת ביום הששי מזמור שיר ליום השבת טוב להודות ליי׳ ולזמר לשמך עליון

מזמור שיר ליום השבת שאמר של יום שבת וכתוב בתורה ושמרו בני ישראל את השבת

לדור׳ ביום השבת ששה כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו׳ עולת שבת בשבתו׳ על עולת התמיד ונסכה׳ ואומר ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׳ ואומר ושמרו בני ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם בינו ובין בני ישראל אות היא לעולם כי ששת ימים עשה יי׳ את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש׳ ואומר זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ויום השביעי שבת ליי׳ אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך כי ששת ימים עשה יי׳ את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יי׳ את יום השבת ויקדשהו׳ ואומר ואתה דבר אל בני ישראל לאמר אך את שבתותי תשמרו כי אות היא ביני וביניכם לדעת כי אני יי׳ מקדשכם

ברכות

מלוי דשבת קכ"ה

שבקיה לעלמא.

ואפילו הכי אמרי שרי לאסוקי שרגא בשבתא משום שלום בית ואי לא

הוא לשמור את מלכותך ולקדשה ולטהרה מעשות בה חפצך ביום השבת כי ביום הזה שבתו ונחו ישראל מלאכתם שלא יהיה לפניך יום טוב ולא יום מנוחה ואת ולא יום שמחה ואת אלא יום טוב ומנוחה ושמחה ואת מלכותך ולקדשה ולטהרה מעשות בה חפצך ביום השבת כי ביום הזה שבתו ונחו ישראל מלאכתם שלא יהיה לפניך יום טוב ולא יום מנוחה ואת ולא יום שמחה ואת אלא יום טוב ומנוחה ושמחה ואת

אורחיה

ברכו לעולם ועד ברוך ה' המבורך לעולם ועד ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה ה' צבאות שמו אל חי וקים תמיד ימלוך לעולם ועד ברוך אתה ה' המעריב ערבים

עיר בן

ברכו את ה' המבורך ברוך ה' המבורך לעולם ועד ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא את הכל והמאיר לארץ ולדרים עליה ברחמיו המאיר לעולם ולכל יושביו ובטובו מחדש בכל יום תמיד מעשה בראשית שנאמר לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו ברוך אתה ה' יוצר המאורות

עירי

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת על כן ה' אלהינו בשכבנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך לעולם ועד כי הם חיינו ואורך ימינו ובהם נהגה יומם ולילה ואהבתך אל תסיר ממנו לעולם ברוך אתה ה' אוהב עמו ישראל

שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ה' אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם וחרה אף ה' בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר ה' נתן לכם על כן תשימו את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אותם לאות על ידכם והיו לטטפות בין עיניכם ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה' לאבותיכם לתת להם כימי השמים על הארץ לא תסור משם ימין ושמאל למען תדעון את כל מצות ה' ועשיתם ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם למען תזכרו ועשיתם את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם אני ה' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני ה' אלהיכם אמת

ויציב

ויציב מכל אשר יעשה לו ואמונה כל מעשיו ואמונים כל דבריו וחתום כל דברי תורתך בפיהם לדור ודור ועל זה אמרו חי וקים לעד ונאמן ונחמד ונורא ואדיר ומתקן ומקובל וטוב ויפה הדבר הזה עלינו לעולם ועד אמת אלהי עולם מלכנו צור יעקב מגן ישעינו לדור ודור הוא קים ושמו קים וכסאו נכון וממלכתו ואמונתו לעד קימת ודבריו חיים וקימים ונאמנים ונחמדים לעד ולנצח נצחים עלינו לעולם ועד ברוך אתה ה' מלך אמת

השכיבנו

השכיבנו ה' אלהינו לשלום והעמידנו מלכנו לחיים ופרוס עלינו סכת שלומך ותקננו בעצה טובה מלפניך והושיענו למען שמך והגן בעדנו והסר מעלינו אויב דבר והגה ורעב ויגון והסר שטן מלפנינו ומאחרינו ובצל כנפיך תסתירנו כי אל שומרנו ומצילנו אתה כי אל מלך חנון ורחום אתה ושמור צאתנו ובואנו לחיים ולשלום מעתה ועד עולם כי אל שומר ישראל לעד אתה ברוך אתה ה' השכיב עמנו ישראל לשלום אמן

ברכו

ברכו את ה' המבורך ברוך ה' המבורך לעולם ועד ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה ה' צבאות שמו אל חי וקים תמיד ימלוך לעולם ועד ברוך אתה ה' המעריב ערבים

ובמלכות בית דוד ועל ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל היכלך וזבולך ועל ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא אדון המלכים לבדך ומלכנו אתה לבדך ומושיענו אתה לבדך ואין לנו מלך גואל ומושיע אלא אתה בא"י מלך מושיע ומגן צדיקים ה' אלהי החיים ומלך העולמים אשר בידך חיי כל יצור ורוח כל בשר איש ואשה תמים ויושר חסידים וקדושים לדור ודור ולנצח נצחים אשר לכל מלך מלכי המלכים הטוב והמטיב שבכל יום ויום הוא היטיב הוא מטיב הוא יטיב לנו הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד לחן וחסד ורחמים ורוח והצלה ורווח והצלחה ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים וטוב וכל טוב ומכל טוב לעולם אל יחסרנו

הרחום הוא ימלוך עלינו לעד ולנצח נצחים הוא יתברך בשמים ובארץ הוא יתפאר בנו לדור דורים ויתהלל בנו לנצח נצחים הוא יכבד בנו לעד ולנצח נצחים הוא ישבר עלינו מעל צוארנו ועל כתפינו תשבר מטה ועול הוא יעשה נס בעדנו ויוציא פדות לכולנו כאמור ויאמר ה' אל משה כי הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך ואף בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי העם אל ה' ויאמר ה' אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם והיו נכונים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד ה' לעיני כל העם על הר סיני ויעש כן משה וגו' ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויחל משה וגו' ויהי קולות וברקים וגו' ויעל משה וגו' וירד ה' על הר סיני וגו' ויקרא ה' למשה אל ראש ההר ויעל משה וגו' ויאמר ה' אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל ה' לראות וגו' ויאמר ה' אל משה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל ה' פן יפרץ בהם ויאמר משה אל ה' לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשת אותו ויאמר ה' אליו

שלא
ויבא בהלכתא שמשון לעזתה וכתיב ותבוא שם זונה
ותבא אל בית איש זונה ואמרו חז"ל שהלך לבית
הבושת ואמרו שם שהלך לבית הבושת ואמרו שם
שהלך לבית הבושת ואמרו שם שהלך לבית הבושת
ואמרו שם שהלך לבית הבושת ואמרו שם שהלך
לבית הבושת ואמרו שם שהלך לבית הבושת ואמרו
שם שהלך לבית הבושת ואמרו שם

וְנֹאמַר לְפָנָיו " רַבִּי בָּרוּךְ · רַבִּי מָתַי יָבוֹא וְיַעֲבֹר שִׁעוּרוֹ שֶׁל יוֹם זֶה וְנֵדַע שֶׁיָּבוֹא לְמָחָר וְנֵדַע שֶׁיָּבוֹא לְמָחָר · כִּי שִׁעוּרוֹ שֶׁל יוֹם זֶה הוּא מִשְׁעוּר יוֹם מִשְׁעוּרֵי יוֹם הַדִּין שֶׁהוּא יוֹם אֶחָד מִכָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה וְאֵין לָנוּ לְהַקְדִּים וּלְהַאֲחִיר בְּיוֹם אֶחָד מִכָּל יְמוֹת הַשָּׁנָה

וְנֹאמַר לְפָנָיו "

בשלום ׃ ויהי לפניך · תורת שלום

ונתנה לך · שים עד כל תורתך ישראל לחיים ושלום ׃ ברוך המברך את עמו ישראל בשלום ׃ בספר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה נזכר ונאמר ען ונחם נזכר ונכתב לפניך אנחנו וכל עמך בית ישראל לחיים טובים ולשלום ׃ ברוך אתה יי׳ עושה השלום ׃

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו וכל ישראל עמך ׃ ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי׳ אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים ושלום וטוב בעינך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך ׃

בשלום ׃ מגן דוד · ויום הכפורים

ונכתב לפניך · מגן אבות · ויום הכפורים

ישראל עמך תמיד ותחזיר העבודה לדביר ביתך ׃ והשיבה את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד ׃ ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים ׃ ברוך אתה יי׳ המחזיר שכינתו לציון ׃

רצה ועבודת ישראל עמך תמיד ׃ בשוב השכינה לציון ׃ נודה לך שאתה הוא יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו לעולם ועד ׃ צור חיינו מגן ישענו אתה הוא לדור ודור ׃ נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים ׃ הטוב כי לא כלו רחמיך ׃ המרחם כי לא תמו חסדיך ׃ מעולם קוינו לך ׃

אדנות ועל כולם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד ׃ וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך ׃ בשוב השלום ׃ ונאמר ברוך אתה יי׳ עושה השלום ׃

אהבה ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי׳ אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים ושלום ׃ וטוב בעינך לברך את עמך בית ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך ׃ בשלום ׃ מגן דוד · ויום הכפורים

ונכתב לפניך · מגן אבות · ויום הכפורים

מעריב ליל יום הכפורים

תְּנֵ֣ה הוֹדְךָ֔ עַל־שָׁמַ֖יִם · וּתְה֣וֹמָ֑ךְ עַל־כָּל־הָאָֽרֶץ׃ ס
מִלְּפָנֶ֣יךָ נָ֔ע · וְקַלְקַ֖לְתָּ שֵׁ֑ד · וְהַבְרַ֥חְתָּ לָּֽן׃
וְהַכְרַ֥תְּ לָּ֖ן · וְטִלְטַ֣לְתָּ לָּ֑ן · וְהַנַּחְתָּ֖ מִקְלָֽט׃ ס
מִלְּפָנֶ֣יךָ נָ֔ע · וְקַלְקַ֖לְתָּ שֵׁ֑ד · וְהַבְרַ֥חְתָּ לָּֽן׃

בלק

בלק * שלח * בלעם

בעשה שתי עגלי כילף בעשה שתי עגלי כילף

בעשה שתי עגלי כילף בעשה שתי עגלי כילף

בעשה שתי עגלי כילף בעשה שתי עגלי כילף

בעשה שתי עגלי כילף

בְּשֵׁם אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן אֶת־דִּבְרוֹתָיו בְּפִי עֲבָדָיו

לְמִנְצֵחַ לְדָוִד

מִזְמוֹר לְאָסָף אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת־אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃

עַד־מָתַי תִּשְׁפְּטוּ־עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃

שִׁפְטוּ־דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃

פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃

לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל־מוֹסְדֵי אָרֶץ׃

אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃

אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃

קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי־אַתָּה תִּנְחַל בְּכָל־הַגּוֹיִם׃

סדר יום הכפורים

ערב

מתחיל ואומר

מזמור לדוד . הבו לה׳ בני אלים . הבו לה׳ כבוד ועז . הבו לה׳ כבוד שמו . השתחוו לה׳ בהדרת קדש . חיל מפניו כל הארץ . אמרו בגוים ה׳ מלך . אף תכון תבל בל תמוט . ידין עמים במישרים . יישמחו השמים ותגל הארץ . ירעם הים ומלואו . יעלז שדי וכל אשר בו . אז ירננו כל עצי היער . לפני ה׳ כי בא . כי בא לשפוט את הארץ . ישפוט תבל בצדק ועמים באמונתו . ומאמין שהקדוש ברוך הוא יביא מיני מיתות ויפרע מן הרשעים

(משלי כה) כסף צרוף בכור לשונו ולשון אמת יכון לעד. מלמד שלשון הרע אבוד בעולם ואבוד בעולמו ואבוד לעולם הבא. ולשון אמת יכון לעד. אמת שלשון הרע יכון לעד. ר' יהושע בן קרחה אומר. אל תהי קל לשמוע לדברים שאין להם סוף. שכל זמן שאתה שומע לדברים שאין להם סוף אתה מוצא עצמך מתבזה. שנאמר (שמואל ב' כב) ויהי נוטרי ראה את דוד ואת אנשיו מתהלכים בקעה ויבז אותם. ואומר (משלי כו) ראית איש חכם בעיניו תקוה לכסיל ממנו. ואומר (משלי כו) כמים פנים לפנים כן לב האדם לאדם. ואומר (משלי כו) מים גנובים ימתקו ולחם סתרים ערב. ואומר (משלי כו) ואל תשמע אליו כי שבע תועבות בלבבו. ואומר (משלי כו) שנאה יכסה מרמה בקהל תחנתה. ואומר (משלי כו) כי שבע רעות תועבת נפשו. ואומר (משלי כו) אשר יחפר גומץ בו ונגלל אבן ושבה עליו. ואומר (משלי כו) יודע בקהל רעתו אם לא ישוב ונכלם. ואומר (משלי כו) אל תאמן בו כי שבעה תועבות בלבו. ואומר (משלי כו) אשר יכסה שנאתו במרמה תגלה רעתו בקהל. ואומר (משלי כו) שפת אמת תכון לעד ועד רגע לשון שקר. ואומר (משלי כו) הון הבל נדף מקוש מות. ואומר (משלי כו) מבקשי רעתי דברו הוות וכל מרמות יהגו כל היום. ואומר (משלי כו) ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו. ואומר (משלי כו) ויהי כאיש אשר לא שומע ואין בפיו תוכחות. ואומר (משלי כו) כי עליך נשאתי חרפה כסתה כלמה פני. ואומר (משלי כו) כי קנאת ביתך אכלתני וחרפות חרפיך נפלו עלי. ואומר (משלי כו) ואכלה חרפה את לבי ואנושה ואקוה לנודדים ואין ולמנחמים ולא מצאתי. ואומר (משלי כו) ויתנו בבקרי רעה ובצמאי ישקוני חומץ. ואומר (משלי כו) ישיחו בשערים יושבי ובי נגינות שותי יין. ואומר (משלי כו) ואני תפלתי לך יי עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך. ואומר (משלי כו) ואל תסתר פניך מעבדך כי צר לי מהר ענני. ואומר (משלי כו) קרבה אל נפשי גאלה למען אויבי פדני. ואומר (משלי כו) אתה ידעת חרפתי ובשתי וכלמתי נגדך כל צוררי. ואומר (משלי כו) חרפה שברה

ששת ימים תעשה מעשיך וביום השביעי תשבת למען ינוח שורך וחמורך

השכיבנו

השכיבנו יי אלהינו לשלום

ישראל

השכיבנו יי אלהינו לשלום

ישראל

אלה

אלה מזכרי קדש

ופרוש "

ושמרו

ושמרו בני ישראל

את השבת

לדורותם ברית

לעשות את השבת

את יום השבת

לדורותם ברית

עולם ובין בני ישראל אות הוא לעולם כי

ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש "

השכיבנו

השכיבנו יי אלהינו לשלום

ישראל

השכיבנו

השכיבנו יי אלהינו לשלום

ישראל

אלה

אלה מזכרי קדש

ופרוש "

ושמרו

ושמרו בני ישראל

את השבת

לדורותם ברית

לעשות את השבת

את יום השבת

לדורותם ברית

עולם ובין בני ישראל אות הוא לעולם כי

ששת ימים עשה יי את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש "

שהשלטת לפניך אוי בידך ותעבדה בימיך ומשמך כורש על כל מה שעבדתה "
ויעשה לך כפי מעשיך לפניך ולפני כל המשתמשים ויהיו מתחזקים לפניך כל הבריות ,
ומודיעים לך של כל מה שעבדתם . ויהיו כל המשתמשים כל מלכי כל מדינות לפניך ולפני כל
ברכיהם תכרענה לך ויפלו על פניהם לפניך ולפני כל הבריות ויעשו לך כל מעשיך ויהיו
מודיעים לך של כל מה שעבדתם . ויהיו כל המשתמשים כל מלכי כל מדינות לפניך ולפני כל
הבריות ויעשו לך כל מעשיך ויהיו מודיעים לך של כל מה שעבדתם . ויהיו כל המשתמשים כל
מלכי כל מדינות לפניך ולפני כל הבריות ויעשו לך כל מעשיך ויהיו מודיעים לך של כל מה
שעבדתם . ויהיו כל המשתמשים כל מלכי כל מדינות לפניך ולפני כל הבריות ויעשו לך כל
מעשיך ויהיו מודיעים לך של כל מה שעבדתם . ויהיו כל המשתמשים כל מלכי כל מדינות
לפניך ולפני כל הבריות ויעשו לך כל מעשיך ויהיו מודיעים לך של כל מה שעבדתם .
ויהיו כל המשתמשים כל מלכי כל מדינות לפניך ולפני כל הבריות ויעשו לך כל מעשיך
ויהיו מודיעים לך של כל מה שעבדתם . ויהיו כל המשתמשים כל מלכי כל מדינות לפניך
ולפני כל הבריות ויעשו לך כל מעשיך ויהיו מודיעים לך של כל מה שעבדתם . ויהיו כל
המשתמשים כל מלכי כל מדינות לפניך ולפני כל הבריות ויעשו לך כל מעשיך ויהיו
מודיעים לך של כל מה שעבדתם . ויהיו כל המשתמשים כל מלכי כל מדינות לפניך ולפני
כל הבריות ויעשו לך כל מעשיך ויהיו מודיעים לך של כל מה שעבדתם . ויהיו כל
המשתמשים כל מלכי כל מדינות לפניך ולפני כל הבריות ויעשו לך כל מעשיך ויהיו
מודיעים לך של כל מה שעבדתם . ויהיו כל המשתמשים כל מלכי כל מדינות לפניך
ולפני

יום הכפורים "?

בכל שנה ושנה מלך את עצמו ולבשו בגדי מלכות וישב בבית המרחץ ובבית הטבילה ועמדו לפניו שלשה עשר סרסורין ואומרים לו אדוננו המלך עמוד מכסאך ושנה בדברי תורה, שמא נתחייבת מלקות או מיתה בבית דין, אמר להם אדרבה אני מתיירא שמא אתם יודעים בי שיש לי חלק לעולם הבא ועברתי עבירות הרבה, לפיכך אני מבקש רחמים שיתכפר לי, אמרו לו אם כך הוא שאתה מתיירא מפני עונותיך אין לך חלק לעולם הבא, שכל ישראל מתכפר להם ביום הכפורים, שנאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו, ואומר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו, ואומר ונשא השעיר עליו את כל עונותם אל ארץ גזרה, ואומר כי ביום הזה יכפר עליכם מכל חטאתיכם לפני ה' אתם מטהרים, ואומר ונסלח לכל עדת בני ישראל ולגר הגר בתוכם כי לכל העם בשגגה, ואומר ונשאו כל עונותם אל ארץ גזרה, ואומר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו

ברכות

ארבע

ל

ברכות ארבע על ישראל בא ואחת ברכות ארבע על ישראל בא
ואחת ברכות ארבע על ישראל בא ואחת ברכות ארבע על ישראל
בא ואחת ברכות ארבע על ישראל בא ואחת ברכות ארבע על
ישראל בא ואחת ברכות ארבע על ישראל בא ואחת ברכות
ארבע על ישראל בא ואחת ברכות ארבע על ישראל בא ואחת
ברכות ארבע על ישראל בא ואחת ברכות ארבע על ישראל בא
ואחת ברכות ארבע על ישראל בא ואחת ברכות ארבע על
ישראל בא ואחת ברכות ארבע על ישראל בא ואחת ברכות
ארבע על ישראל בא ואחת ברכות ארבע על ישראל בא ואחת

אחינו

המלמדים לבקש תפלה ותחנונים מלפנינו של עמך בית ישראל ותהיינה היום עם פיוטיהם שלפנינו עמך בית ישראל

(נעמוד כך עד סוף)

סליחות

ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ליצירה ערב

יעלה

יעלה תחנוננו מערב ויבוא לפניך מבקר

ויהי ערב עד ערב בעריבה ערב עד ערב

תעלה תפילתנו מערב ותבוא סלחתה מבקר

ויהי ערב עד ערב הגיונה ערב עד ערב

ישלה ברכותנו מערב ויבוא ישעתנו מבקר

ויהי ערב עד ערב חשוקתה ערב עד ערב

תעלה יחודתנו מערב ותבוא טהרה מבקר

ויהי ערב עד ערב פקודתה ערב עד ערב

ישלה מנחתנו מערב ויבוא למנחה מבקר

ויהי ערב עד ערב נשיאת חטאת ערב עד ערב

תעלה אהבתנו מערב ותבוא סליחה מבקר

ויהי ערב עד ערב פדיונה ערב עד ערב

יעלה קולנו מערב ותבוא ישועתך מבקר

ויהי ערב עד ערב

יעלה

(נעמוד כך עד סוף)

יעלה לכפר פשעי בשמע לפניך שועי

שדי לפניך שועי בשמע לפניך שועי

לבוא לפניך תפלתי רחם על יצירתיך

פדיון היום מרוחק קרב יום אשר הוא קרוב

סלח נא פשע ידיד יפיר שלחה

מה כי תנחל ותסלח השחה

מרוב בכל פעם ומעם סלחה

כפרה להשיב בעשור חקקתה

טוב רפלח לפי הפקר

זה הפלח לפי חמלתה

חטאתינו הירע ממולתה

וּמִשְׁפַּט מִשְׁפָּחוֹת הָאֲדָמָה יַדָּה הַיּוֹם הַקְּטַנָּה
מִמֶּךָּ כִּי חָפֵץ לְהוֹשִׁיעָה לְבוֹשָׁה שִׁשּׁוֹן וְהָדָר
הַכְרָה נְתִיב לִבְכִי לְוּיִם כִּי תָמוּת הַתְּחוּם
וְכִרְיָה שְׁקֵדָה וּמִשְׁמֶרֶת הַסּוּס הַחַיָּה מִשְׁרֵי הַמִּלְחָמָה

בְּעֶרֶב הַיּוֹם הַזֶּה הַיּוֹם הַקְּבוּרָה
כִּי מוֹשִׁיעַ יְהוֹשִׁיעֵנִי שְׁבָבָה
הַמְלֵא יְחַמְּלֵנִי חֹדֶשׁ הַבִּיבִים
יְשֻׁרָה נִקְרָה לְוַיְלִיכִים בְּרֵכָה

ירם

יָדָה כִּי רַב הוּא לְהוֹשִׁיעַ כִּי רַב חֶסֶד וְרַב טוּב יָדָה
מִמֶּנּוּ יָשַׁק לְמוֹשִׁיעַ הַסְּלִיחָה כִּי אַתָּה קָרוֹב לְכָל חֶסֶד
וְלִשְׁטוּתַתְנוּ הַחוֹלְכִים כִּי אַתָּה מְחוֹלֵל לְכָל מְלֵאִים כִּי פִּשְׁעֵנוּ כִּי
חָטָאנוּ לְשׁוֹנֵנוּ רִשְׁעָה וְשִׁפְתוֹתֵינוּ מִרְמָה וְלִבֵּנוּ יֵצֶר רַע וְאַתָּה
סְלִיחוֹת לְשׁוֹטִים כִּי אַתָּה רַב חֶסֶד וְרַב רַחֲמִים מָלֵא רַחֲמִים
וְחוֹנֵן וְאֶרֶךְ אַפַּיִם עַל כֵּן יָדָה יָדָה יָדָה אֲנִי וְעַמִּי חוֹטְאִים
לְפָנֶיךָ וְאֵין בְּפִינוּ תְּחִנָּה וְאֵין בְּיָדֵינוּ מַעֲשִׂים טוֹבִים וְאֵין
בְּלִבֵּנוּ תְּשׁוּבָה וְאֵין בְּעֵינֵינוּ דִּמְעָה וְאֵין בְּנַפְשֵׁנוּ חֶמְלָה
עָלֵינוּ כִּי אִם עָלֶיךָ לְבַדְּךָ חָטָאנוּ וְהָרַע בְּעֵינֶיךָ עָשִׂינוּ
לְמַעַן תִּצְדַּק בְּדָבְרֶךָ וְתִזְכֶּה בְּשָׁפְטֶךָ כִּי הִנֵּה בְעָוֹן חוֹלָלְנוּ
וּבְחֵטְא יְחַמְּתְנוּ אִמֵּנוּ וְאַתָּה יְדַעְתָּנוּ מִבֶּטֶן כִּי יָצַר לֵב
הָאָדָם רַע מִנְּעוּרָיו וְאַתָּה יָדַעְתָּ כִּי עָפָר אֲנַחְנוּ וְכִי בְּצַלְמְךָ
בְּרָאתָנוּ וְכִי נְשָׁמָה אֱלֹהִית נָפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וְכִי אֲנַחְנוּ
בְּנֵי בְרִיתֶךָ וְכִי אֲנַחְנוּ עַמְּךָ וְכִי אֲנַחְנוּ צֹאן מַרְעִיתֶךָ
וְכִי אֲנַחְנוּ כַּרְמְךָ וְכִי אֲנַחְנוּ נַחֲלָתֶךָ וְכִי אֲנַחְנוּ
בְּנֵי אַבְרָהָם אֹהֲבְךָ וְיִצְחָק יְחִידְךָ וְיִשְׂרָאֵל קְדוֹשֶׁךָ
וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי יְשֻׁרוּן אֲשֶׁר בָּחַרְתָּ בָּהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ
בְּנֵי יַעֲקֹב אֲשֶׁר קָרָאתָ לוֹ שְׁמוֹ וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
אֲשֶׁר שָׂמְתָ עֲלֵיהֶם שְׁמֶךָ וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר
בְּשִׁבְעָה יָמִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי בִנְיָמִין
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי אֶפְרַיִם
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי מְנַשֶּׁה
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי זְבוּלֻן
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי יִשָּׂשכָר
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי רְאוּבֵן
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי שִׁמְעוֹן
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי גָד
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי אָשֵׁר
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי נַפְתָּלִי
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי לֵוִי
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי יִשָּׂשכָר
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי יוֹסֵף
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי בִנְיָמִין
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי אֶפְרַיִם
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי מְנַשֶּׁה
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי זְבוּלֻן
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי יִשָּׂשכָר
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי רְאוּבֵן
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי שִׁמְעוֹן
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי גָד
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי אָשֵׁר
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי נַפְתָּלִי
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי לֵוִי
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי יִשָּׂשכָר
אֲשֶׁר בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים תְּכַפֵּר עֲלֵיהֶם וְכִי אֲנַחְנוּ בְּנֵי יוֹסֵף

בעמוד ההוא בעמוד ההוא ביממא ההיא
שבת היו רבותינו ".

אמרו לו תלמידיו לרבן יוחנן בן זכאי
" מפני מה אין בית שמאי ובית הלל נוהגין
היום כמות שנהגו בו בימי זקנים ? אמר
להן לא נתגלה הדבר לפי שלא למדו תלמידי
הזקנים לשמוע לדברי זקניהם כראוי ".

אלו

בעמוד ההוא בעמוד ההוא ביממא ההיא
שבת היו רבותינו ".

אמרו לו תלמידיו לרבן יוחנן בן זכאי
" מפני מה אין בית שמאי ובית הלל נוהגין
היום כמות שנהגו בו בימי זקנים ? אמר
להן לא נתגלה הדבר לפי שלא למדו תלמידי
הזקנים לשמוע לדברי זקניהם כראוי ".

בעמוד ההוא בעמוד ההוא ביממא ההיא
שבת היו רבותינו ".

אמרו לו תלמידיו לרבן יוחנן בן זכאי
" מפני מה אין בית שמאי ובית הלל נוהגין
היום כמות שנהגו בו בימי זקנים ? אמר
להן לא נתגלה הדבר לפי שלא למדו תלמידי
הזקנים לשמוע לדברי זקניהם כראוי ".

בעמוד ההוא בעמוד ההוא ביממא ההיא
שבת היו רבותינו ".

אמרו לו תלמידיו לרבן יוחנן בן זכאי
" מפני מה אין בית שמאי ובית הלל נוהגין
היום כמות שנהגו בו בימי זקנים ? אמר
להן לא נתגלה הדבר לפי שלא למדו תלמידי
הזקנים לשמוע לדברי זקניהם כראוי ".

בעת ההיא אמר יהושע
לבני ישראל לאמר
קחו לכם איש איש
משבט אחד שנים עשר
אנשים מכל שבט ושבט
ועברו לפני ארון
אלהי כל הארץ
ונשאו להם איש
אבן אחת על שכמו
כמספר שבטי בני
ישראל למען אשר
תהיה זאת לאות
בקרבכם כי ישאלו
בניכם מחר לאמר
מה האבנים האלה
לכם ואמרתם אליהם
אשר נכרתו מי
הירדן מפני ארון
ברית יהוה בעברו
בירדן נכרתו מי
הירדן ונתנו
האבנים האלה
לזכרון לבני
ישראל עד עולם
ויעשו כן בני
ישראל כאשר צוה
יהושע וישאו
שנים עשר אבנים
מתוך הירדן כאשר
דבר יהוה אל
יהושע כמספר
שבטי בני ישראל
ויעבירום אתם
אל המחנה וינחו
שם ואת שנים
עשר האבנים
אשר לקחו מן
הירדן הקים
יהושע בגלגל
ויאמר אל בני
ישראל לאמר
כי ישאלו בניכם
מחר לאמר מה
האבנים האלה
והודעתם את
בניכם לאמר
יבש ישראל
את הירדן הזה
בחרבה עד
אשר עברו
כל הגוי
אשר יבש יהוה
את ים סוף
אשר הוביש
מלפנינו עד
עברנו למען
ידעו כל עמי
הארץ את יד
יהוה כי חזקה
היא למען
יראתם את
יהוה אלהיכם
כל הימים

ויהי כאשר תמו כל הגוים
העברים את הירדן ויהי
ארון הברית יהוה ועברו
הכהנים לפני העם
ויקחו שנים עשר
אנשים מבני ישראל
איש איש משבט אחד
ויהי הכהנים נשאי
הארון ברית יהוה
עמדים על יבשת
בתוך הירדן ויכונו
שנים עשר האבנים
אשר נשאו מעל
הירדן כמספר
שבטי בני ישראל
ויעבירום אתם
אל המחנה וינחו
שם ואת שנים
עשר האבנים
אשר לקחו מן
הירדן הקים
יהושע בגלגל
ויאמר אל בני
ישראל לאמר
כי ישאלו בניכם
מחר לאמר מה
האבנים האלה
והודעתם את
בניכם לאמר
יבש ישראל
את הירדן הזה
בחרבה עד
אשר עברו
כל הגוי
אשר יבש יהוה
את ים סוף
אשר הוביש
מלפנינו עד
עברנו למען
ידעו כל עמי
הארץ את יד
יהוה כי חזקה
היא למען
יראתם את
יהוה אלהיכם
כל הימים

בעת ההיא אמר יהוה
אל יהושע עשה
לך חרבות צרים
ושוב מל את בני
ישראל שנית
וישב יהושע
ויעש לו חרבות
צרים ויהי
הערלות אשר
מלו העם אשר
יצאו ממצרים
כל זכר כל
אנשי המלחמה
מתו במדבר
בדרך בצאתם
ממצרים כי
את כל העם
הילדים אשר
יצאו מצרים
מלו ואת כל
העם הילדים
אשר נולדו
במדבר בדרך
בצאתם ממצרים
לא מלו כי
ארבעים שנה
הלכו בני
ישראל במדבר
עד תם כל
הגוי אנשי
המלחמה
אשר יצאו
ממצרים
אשר לא
שמעו בקול
יהוה אשר
נשבע יהוה
להם להראותם
את הארץ
אשר נשבע
יהוה לאבותם
לתת לנו
ארץ זבת
חלב ודבש
ויקם את
בניהם תחתם
אותם מל
יהושע כי
ערלים היו
כי לא מלו
אותם בדרך
ויהי כאשר
תמו כל הגוי
למול ישבו
תחתם במחנה
עד חיותם
ויאמר יהוה
אל יהושע
היום הזה
גלותי את
חרפת מצרים
מעליכם
ויקרא שם
המקום ההוא
גלגל עד
היום הזה
ויחנו בני
ישראל בגלגל
ויעשו את
הפסח בארבעה
עשר יום
לחדש בערב
בערבות
יריחו
ויאכלו
מעבור
הארץ
מצות
וקלי
ביום
עצם
היום
הזה
ויחדל
המן
ממחרת
באכלם
מעבור
הארץ
ולא
היה
עוד
לבני
ישראל
מן
ויהי
בהיות
יהושע
ביריחו
וישא
עיניו
וירא
והנה
איש
עמד
נגדו
וחרבו
שלפה
בידו
וילך
יהושע
אליו
ויאמר
אליו
הלנו
אתה
אם
לצרינו
ויאמר
לא
כי
אני
שר
צבא
יהוה
עתה
באתי
ויפל
יהושע
אל
פניו
ארצה
וישתחו
ויאמר
אליו
מה
אדני
מדבר
אל
עבדו
ויאמר
שר
צבא
יהוה
אל
יהושע
של
נעלך
מעל
רגלך
כי
המקום
אשר
אתה
עומד
עליו
קדש
הוא
ויעש
כן
יהושע

שירא

בשלח פרעה ויהי בשלח

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים ויחנו לפני פי החירות בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכח הדבר הזה חנו על הים ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו ויחזק ה׳ את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה ויהי מצרים רודפים ויבאו אחריהם ויחנו על הים כל סוס רכב פרעש וגבורתו ופרשיו וחילו ויחזק ה׳ את לב פרעה מלך מצרים ויקם פרעה ויעש מלחמה ויקח את שש מאות רכב בחור ואת כל רכב מצרים ויעש שלשים על כל

וְכוּר בְּרִיתְךָ לְשַׁחַת
וְהַשְׁרֵם לָמֶה וְתֹם לְמַרְחֵקִים
לְהַרְפִּיקֵם לְהַתְעִיקֵם
וְהוּא הַיְדִיד לְבַד שֵׁנִי
וְהוּא הַעֲלֵם וְהַעֲנֵק
וְהוּא הַיְכוֹנֵן מִפְעָלָיו
וְהוּא הַיְכוֹנֵן מִפְעָלָיו
וְכוּר בְּרִיתְךָ לְשַׁחַת

בְּיוֹם מַחַר כִּי הַבֹּקֶר
וְהַשְׁרֵם בַּם הַשְׁקֵדִים
וְכוּר שִׁבְעָתָה הַקְּבוּעָה
וְהַשְׁבִּיתָם וְהַשְׁבִּיתָם
וְכוּר יָבֵל וְהָם מֵפֵר
מִי יַעֲנֶה מִשָּׁם וְהָלְאָה
וְהַבְּרוּרִים וְהַלְּבוּרִים
בְּלִי מַלְאָךְ לֹא מַלְאָךְ
בְּלִי מַלְאָךְ לֹא מַלְאָךְ
וְהַבְּרוּרִים וְהַלְּבוּרִים

עַל שִׁכְרִי לְפָקְדִי

עַל שִׁכְרִי לְפָקְדִי
עַבְּרֵי הַפִּיק הַעֲבִיר
לְבַעַר הַמְּלִילוֹת
בְּתֹם יִשַּׁר מִפְתְּלוֹת
בְּשַׁעַר שַׁעַם תְּלוֹת
נְטוּעִים הַמְּרוֹמְמִים
פְּרִי קֹדֶשׁ הִלּוּלִים
בְּזוּגוֹת יִדְרְשׁוּ עֲלִילוֹת
וְהוּא יִשַּׁב מְהֻלּוֹלִים
בְּכִסְלוֹ יִקְחוּ שִׁבְעָתָיִם
לְבַעַר הַפְּלוּלוֹת "
לְהַעֲלוֹתָם הַיּוֹם
לְהַעֲלוֹתָם הַיּוֹם

וְעַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ
לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ
לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ
וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן
לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי
וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ
לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ
יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל
כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ
תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן
לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ
וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ
וְיִקַּבְּלוּ כֻלָּם אֶת עֹל מַלְכוּתֶךָ
וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד
כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא
וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד
כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ
יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד

וְנֶאֱמַר
וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

וְנֶאֱמַר
וְנָתַתִּי בְּפִיהֶם שְׂפָה בְרוּרָה
לִקְרֹא כֻלָּם בְּשֵׁם יְיָ
וּלְעָבְדוֹ שְׁכֶם אֶחָד

וְנֶאֱמַר
וְהָיָה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל מִצְוֹתַי
אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם
לְאַהֲבָה אֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם
וּלְעָבְדוֹ בְּכָל לְבַבְכֶם וּבְכָל נַפְשְׁכֶם

כלה

מי לנו כמוך אב הרחמן זוכר יצוריו לחיים בעבור שמך הגדול הגבור והנורא שהוא מקור כל הטובות

(מלכי)

מלכי על כסא רחמים

מלכות בית דוד משיח צדקך
מהרה תצמיח וקרנו תרום
כי לישועתך קוינו כל היום
ברוך אתה יי מצמיח ישועה

מלכות בית דוד משיח צדקך
מהרה תצמיח וקרנו תרום
כי לישועתך קוינו כל היום
ברוך אתה יי מצמיח ישועה

שמע קולנו יי אלהינו
חוס ורחם עלינו
וקבל ברחמים וברצון
את תפלתנו
כי אל שומע תפלות ותחנונים אתה
ומלפניך מלכנו ריקם אל תשיבנו
כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים

הודיה

מודים אנחנו לך
שאתה הוא יי אלהינו ואלהי אבותינו
אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש
על שהחייתנו וקיימתנו
כן תחיינו ותקימנו
ותאסוף גליותינו
לחצרות קדשך
לשמור חקיך
ולעשות רצונך
ולעבדך בלבב שלם
על שאנחנו מודים לך
ברוך אל ההודאות

משא כשבאתם לפני לראות פני מי בקש זאת מידכם רמוס חצרי
אל תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לי חדשי וחגיכם
שנאה נפשי היו עלי לטרח נלאיתי נשא כפיכם אעלים עיני
מכם גם כי תרבו תפלה אינני שומע ידיכם דמים מלאו רחצו
הזכו הסירו רע מעלליכם מנגד עיני חדלו הרע למדו היטב
דרשו משפט אשרו חמוץ שפטו יתום ריבו אלמנה ואם יהיו
חטאיכם כשנים כשלג ילבינו אם יאדימו כתולע כצמר יהיו
אם תאבו ושמעתם טוב הארץ תאכלו ואם תמאנו ומריתם חרב
תאכלו כי פי יהוה דבר זונה קריה נאמנה מלאתי משפט צדק
ילין בה ועתה מרצחים כספך סגים יינך במסך חלקיך סוררים
וחברי גנבים כלו אהב שחד ורדף שלמנות יתום לא ישפטו
ורב אלמנה לא יבוא לכן נאם האדון יהוה צבאות אביר ישראל
הוי אנחם מצרי ואנקם מאויבי ואשיבה ידי עליך ואצרף כבור
סגיך ואסירה כל בדיליך ואשיבה שפטיך כבראשונה ויעצתיך
כבתחלה אחרי כן יקרא לך עיר הצדק קריה נאמנה ציון במשפט
תפדה ושביה בצדקה ושבר פשעים וחטאים יחד ועזבי יהוה
יכלו כי יבושו מאילים אשר חמדתם ותחפרו מן הגנות אשר
בחרתם כי תהיו כאלה נובלת עלה ואשר גנה אין מים לה והיה
החסן לנעורת ופעלו לנצוץ ושניהם יבערו יחדו ואין מכבה
דבר אשר חזה ישעיהו בן אמוץ על יהודה וירושלים והיה
באחרית הימים נכון יהיה הר בית יהוה בראש ההרים ונשא
מגבעות ונהרו אליו כל הגוים והלכו עמים רבים ואמרו לכו
ונעלה אל הר יהוה אל בית אלהי יעקב ויורנו מדרכיו ונלכה
בארחתיו כי מציון תצא תורה ודבר יהוה מירושלים ושפט בין
הגוים והוכיח לעמים רבים וכתתו חרבותם לאתים וחניתותיהם
למזמרות לא ישא גוי אל גוי חרב ולא ילמדו עוד מלחמה בית
יעקב לכו ונלכה באור יהוה כי נטשת עמך בית יעקב כי מלאו
מקדם ועוננים כפלשתים ובילדי נכרים ישפיקו ותמלא ארצו
כסף וזהב ואין קצה לאוצרותיו ותמלא ארצו סוסים ואין קצה
למרכבותיו ותמלא ארצו אלילים למעשה ידיו ישתחוו לאשר
עשו אצבעותיו ויכף אדם ושח איש ואל תשא להם כי בא יום
ליהוה צבאות על כל גאה ורם ועל כל נשא ושפל ועל כל ארזי
הלבנון הרמים ועל כל אלוני הבשן ועל כל הרים הרמים ועל כל
הגבעות הנשאות ועל כל מגדל גבה ועל כל חומה בצורה ועל כל
אניות תרשיש ועל כל שקיות החמדה ושח גבה האדם ושפל רום
אנשים ונשגב יהוה לבדו ביום ההוא והאלילים כליל יחלף
ובאו בפעירות צורים ובמחלות עפר מפני פחד יהוה ומהדר
גאונו בקומו לערץ הארץ ביום ההוא ישליך האדם את אלילי
כספו ואת אלילי זהבו אשר עשו לו להשתחות לחפר לפרשות
ולעטלפים לבוא בנקיקי הצורים ובפלעי הסלעים מפני פחד
יהוה ומהדר גאונו בקומו לערץ הארץ חדלו לכם מן האדם
אשר נשמה באפיו כי במה נחשב הנה האדון יהוה צבאות מסיר
מירושלים ומיהודה משען כל משען כל משענת לחם וכל משענת
מים גבור ואיש מלחמה שופט ונביא וקוסם וזקן שר חמשים
ונשוא פנים ויועץ וחכם חרש ונבון לחש ואמר כי בלהה תהיה
לך ואין מחבוש בביתך ומעיל לבוש אל תשם קצין אהיה ובביתי
אין לחם ואין שמלה אל תשימני שר עם כי כשלה ירושלם וכי
יהודה נפל כי לשונם ומעלליהם אל יהוה למרות עיני כבודו
הכרת פניהם בם ענתה וחטאתם כסדום הגידו לא כחדו אוי
לנפשם כי גמלו לנפשם רעה אמרו צדיק כי טוב כי פרי מעלליהם
יאכלו אוי לרשע רע כי גמול ידיו יעשה לו נגשי עמי עוללים
ונשים משלו בו עמי מאשריך מתעים ודרך ארחותיך בלעו
נצב לריב יהוה ועמד לדין עמים יהוה לדין יבא עם זקניו
ושריו אתם בערתם הכרם גזלת העני בבתיכם מה לכם כי תדכאו
עמי ופני עניים תטחנו נאם האדון יהוה צבאות ויאמר יהוה
יען כי גבהו בנות ציון וילכו נטויות גרון ומשקרות עינים
הלוך ותקפון ורגלים תעפסנה ותשעשענה הלוך ותקשוורנה
ושפח קדקד בנות ציון וגלה יהוה את שוקיהן ביום ההוא
יסיר האדון את תפארת העכסים והשבסים והשהרנים הנטיפות
והשרשרות והרעלות הפארים והקשרים והאצעדות והחגרות
ובתי הנפש והלחשים הטבעות ונזמי האף השנויים והמעטפות
והמטפחות והחרטים המראות והסדינים והצניפות והרדידים
והיה תחת בושם מק יהיה ותחת חגורה נקפה ותחת מעשה מקשרת
קרחת ותחת פתיגיל מחזיקת שק כי אם כוי תחת יפי ויהי
מכרתיך בחרב וגבורתיך במלחמה ואנו ואבלו פתחיה ונשמה
ונקתה על הארץ תשבנה ואחזו שבעה נשים באיש אחד ביום
ההוא לאמר לחמנו נאכל ושמלתינו נלבש רק יקרא שמך עלינו
אסף חרפתנו ביום ההוא יהיה צמח יהוה לצבי ולכבוד והפרי
הארץ לגאון ולתפארת לשרידי ישראל והיה הנשאר בציון
והנותר בירושלם קדוש יאמר לו כל הכתוב לחיים בירושלם
אם רחץ אדני את צואת בנות ציון ואת דמי ירושלם יקבה מקרבה
ברוח משפט וברוח בער ובא יהוה על כל מכון הר ציון ועל
מקראיה ענן יומם ועשן ונגה אש להבה לילה כי על כל כבוד
חפה וסכה והיה לצל יומם מחרב ולמחסה ולמסתור מזרם ומגשם

משמע כל מי וכו׳

שמחת כל מי שמרחמין
מי שהעמיד בחורים
מי שהעמיד בתולים
מי שהעמיד בני מלכים
מי שהעמיד בני משפחות
מי שהעמיד בני בתים
מי שהעמיד בני ישיבות
מי שהעמיד בני תורה
מי שהעמיד בני מצות
מי שהעמיד בני צדקה
מי שהעמיד בני חכמה
מי שהעמיד בני אמונה
מי שהעמיד בני תמימים
מי שהעמיד בני ישרים
מי שהעמיד בני חסידים
מי שהעמיד בני עניים
מי שהעמיד בני גרים
מי שהעמיד בני יראים
מי שהעמיד בני שלמים
מי שהעמיד בני טהורים
מי שהעמיד בני קדושים
מי שהעמיד בני ברכה
מי שהעמיד בני נשיאים
מי שהעמיד בני שרים
מי שהעמיד בני מלכים
מי שהעמיד בני כהנים
מי שהעמיד בני לויים
מי שהעמיד בני ישראל
מי שהעמיד בני גרים
מי שהעמיד בני אמהות
מי שהעמיד בני אבות
מי שהעמיד בני נביאים
מי שהעמיד בני נביאות
מי שהעמיד בני חנה
מי שהעמיד בני שמואל
מי שהעמיד בני דוד
מי שהעמיד בני שלמה
מי שהעמיד בני חזקיה
מי שהעמיד בני יאשיה
מי שהעמיד בני יהוצדק
מי שהעמיד בני יהושע
מי שהעמיד בני יהוידע
מי שהעמיד בני יהוידע הכהן
מי שהעמיד בני יהוידע הכהן גדול

מי העמיד

משמע כל מי שמרחמין, שהוא מי שהעמיד
בתורה

לשמוע
כלכל כל השבתות, וכן לפני הוצאת ספר התורה נוהגין/ראוי
ומנהג פשוט בקהלות, ונהגו/ונוהגין בהרבה מקומות

להתפלל

נשמת

לך לבדך ישמים, ויתנצח, ויש
שכל ומחשבה תסתיר, ואפילו רגע
אחד מהם, כי אתה הוא לפני
ראשית, ואתה הוא לפני אחרית,
ואין לנו מלך גואל ומושיע
זולתך, אלהי הראשונים והאחרונים,
אלוה כל הבריות, אדון כל
המעשים, הנהגת עולמך בחסד
ובמחילה, ועמך בכל עת בצרה
ובמצוקה, אין לנו מלך אלא
אתה, אלהי העולם, אלהי
אברהם, אלהי יצחק, ואלהי
יעקב, אלהי המתים, אתה
הוא חי העולמים, אתה הוא
גבור לנצח, אתה הוא מלך
ומושיע, אתה הוא פודה
וגואל, אתה הוא צדיק
ורחום, אתה הוא אדוננו
ואדון אבותינו, אתה הוא
תהלתנו ואלהי חיינו, אתה
הוא אדון כל הנשמות, אתה
הוא ה' עושה מלחמות, אתה
הוא מלא רחמים, אתה הוא
מושל בכל שולטנים, אתה
הוא יושב על כסא דין,
ודן באמת, אתה הוא יודע
יצר כל פעולות, אתה הוא
ארך אפים, ומלא רחמים,
אתה הוא סולח לעונות עמו
בית ישראל, ומעביר פשעים
לשארית נחלתו, אתה הוא
מרבה לסלוח לחוטאים, אתה
הוא נותן שכר טוב לכל
הצדיקים, אתה הוא עתיד
לעורר כל המתים, אתה הוא
מחיה מתים ברחמים, אתה
הוא זן ומפרנס לכל, אתה
הוא משלם שכר לכל, אתה
הוא מאריך אפים, ומלא
רחמים, אתה הוא יודע
מחשבות פעולות, אתה הוא
מלא רחמים, אתה הוא
מוחל ומסלח

מאמר המלך שיהיה לו כל מה שיבקש ויחפוץ ולא יהיה מי שיאמר לו מה תעשה ומה תבקש ואין לך מלך גדול ממנו שיכול לעשות כל מה שיחפוץ ויבקש ולא יהיה מי שיעמוד נגדו וי

יה נבריא

על שיבי . שר בלי הפ . בברכי יי רעיתה

ואל תבלי מה בלי הפה . והשמים תכלי בזרועו
והשמים כל במעשיו עשה . ורוח פיו כל צבאם

ברוך יי פי שבת . על פי שבת שמים עליונה שמים שמים ליי והארץ נתן לבני אדם .

מטות ראשי המטות לבני ישראל דבר אשר צוה יהוה
את משה ויאמר משה אל ראשי המטות לבני ישראל
דבר איש כי ידור נדר ליהוה או השבע שבעה
שבעת לאסר אסר על נפשו על פיו יעשה ככל
היצא מפיהו איש כי ידור נדר ליהוה או השבע
שבעה שבעת לאסר אסר על נפשו בבית אביה
בנעריה ושמע אביה את נדרה ואת אסרה אשר
אסרה על נפשה והחריש לה אביה וקמו כל נדריה
וכל אסר אשר אסרה על נפשה יקום ואם הניא
אביה אתה ביום שמע כל נדריה ואסריה אשר
אסרה על נפשה לא יקום וייהוה יסלח לה כי
הניא אביה אתה ואם היו תהיה לאיש נדריה
עליה או מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה
ושמע אישה ביום שמעו והחריש להם ולא הניא
אתם וקמו כל נדריה וכל אסר אשר אסרה על
נפשה יקום ואם ביום שמעו אישה יפר את אשר
נדריה ואת מבטא שפתיה אשר אסרה על נפשה
לא יקום ואישה הפר אתם וייהוה יסלח לה
נדר ואשר ידור אישה ואשר יקים אישה עליה
הוא יקים ואם החרש יחרישנה אישה מיום אל
יום והקים את כל נדריה או את כל אסריה
עליה הקים כי החריש לה ביום שמעו והפר
אתם אחרי שמעו ונשא את עונה ויצו משה
אל העם לאמר לאלף למטה למטה לצבא תצבאו
איש מטותיכם ואנשי מלחמה ויהי מפקדי
אלפי ישראל אשר מנו מאות אלף שנים עשר
אלף חלוצי צבא ויפקד משה את פקודי צבא
אלף למטה אתם ואת פנחס בן אלעזר הכהן
אל צבא ואת כלי הקדש וחצוצרות התרועה
בידו ויצבאו על משה ועל אלעזר הכהן ועל
כל עדת בני ישראל את המדין כאשר צוה
יהוה את משה ויהרגו כל זכר ואת מלכי מדין
הרגו על חלליהם את אוי ואת רקם ואת צור
ואת חור ואת רבע חמשת מלכי מדין ואת בלעם
בן בעור הרגו בחרב ויקחו בני ישראל את נשי
מדין ואת טפם ואת כל בהמתם ואת כל מקנהם
וכל חילם בזזו ואת כל עריהם במושבתם ואת
כל טירותם שרפו באש ויקחו את כל המלקוח
ואת כל השלל באדם ובבהמה ויבאו אל משה
ואל אלעזר הכהן ואל עדת בני ישראל את
השבי ואת הטרף ואת השלל אל המחנה אל
ערבות מואב אשר את ירדן יריחו ויצא משה
ואלעזר הכהן וכל נשיאי העדה לקראתם אל
מחוץ למחנה ויקצף משה על פקודי החיל
שרי האלפים ושרי המאות הבאים מצבא המלחמה
ויאמר משה אליהם החייתם כל נקבה הן היו
היו לבני ישראל בדבר בלעם לסורר מעל יהוה
על דבר פעור ותהי המגפה בעדת יהוה ועתה
הרגו כל זכר בטף וכל אשה יודעת איש למשכב
זכר הרגו וכל הטף בנשים החיו לכם ואתם חנו
שבעת ימים כל הרג נפש וכל נגע בחלל תתחטאו
ביום השלישי וביום השביעי אתם ושבייכם
וכל בגד וכל כלי עור וכל מעשה עזים וכל כלי
עץ תתחטאו ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא
הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יהוה
את משה אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת
את הברזל את הבדיל ואת העופרת כל דבר
מחית האש תעבירו באש וטהר אך במי נדה
יתחטא וכל אשר לא יעבר באש תעבירו במים
וכבסתם ביום השביעי וטהרתם ואחרי כן תבאו
אל המחנה ויאמר יהוה אל משה לאמר שא את
ראש כל עדת בני ישראל במספר כל נפש מאדם
ובבהמה אתה ואלעזר הכהן ונשיאי אבות העדה
וחצית את המלקוח בין יושבי המלחמה היצאים
בצבא ובין כל העדה ורמית מכס ליהוה מאת
אנשי המלחמה היצאים לצבא אחד נפש מחמש
מאות מן האדם ומן הבקר ומן החמרים ומן
הצאן ומכל מהם תקחו ונתתה לאלעזר הכהן
תרומת יהוה ומבחצית בני ישראל תקח אחד
אחוז מחמשים מן האדם מן הבקר מן החמרים
ומן הצאן מכל הבהמה ונתתה אותם לליוים
שמרי משמרת משכן יהוה ויעשו משה ואלעזר
הכהן כאשר צוה יהוה את משה ויהי המלקוח
יתר הבז אשר בזזו עם משה ששים אלף ושבעת
אלפים וחמשת אלפים צאן ושבעים אלף בקר
ושבעים אלף חמרים ואחד עשר אלף נפש מאדם
נשים כל נפש לא ידעה משכב זכר כל נפשות
שלשים ושנים ויהי המחצית חלק היושבים
במלחמה מספר הצאן שלש מאות אלף ושלשים
ושבעת אלפים וחמש מאות צאן ויהי המכס ליהוה
מן הצאן שש מאות וחמשה ושבעים ויהי הבקר
ששה ושלשים אלף ומכסם ליהוה שנים ושבעים
ויהי החמרים שלשים אלף וחמש מאות ומכסם
ליהוה אחד וששים ויהי הנפש מאדם שנים עשר
אלף ומכסם ליהוה שנים ושלשים נפש ויתן משה
את מכס תרומת יהוה לאלעזר הכהן כאשר צוה
יהוה את משה ומבחצית בני ישראל אשר חצה
משה מן האנשים היצאים בצבא ויהי חצי העדה
מן הצאן שלש מאות אלף ושלשים ושבעת אלפים
וחמש מאות צאן ויהי הבקר ששה ושלשים אלף
ומכסם ליהוה שנים ושבעים ויהי החמרים שלשים
אלף וחמש מאות ומכסם ליהוה אחד וששים ויהי
הנפש מן האדם שנים עשר אלף כל הנפש שנים
ושלשים ויקח משה מן המחצית בני ישראל את
האדם ואת הבהמה ויתנם ללוים שמרי משמרת
משכן יהוה כאשר צוה יהוה את משה ויקרבו
אלי הפקדים אשר לאלפי הצבא שרי האלפים
ושרי המאות ויפקד אותם ויהי כל הפקדים
שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים
בני לוי למשפחתם כל זכר מבן חדש ומעלה
כי לא התפקדו ויפקד משה ואלעזר הכהן את
פקודי בני ישראל במדבר יריחו ואלה לא היה
איש מפקדי משה ואהרן הכהן אשר פקדו את
בני ישראל במדבר סיני כי אמר יהוה להם
מות ימתו במדבר ולא נותר מהם איש כי אם
כלב בן יפנה ויהושע בן נון

שורק וגלגל חלוף

כל נמשכות אלף סימן קריאה אחת, ואחת קריאה כפולה על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה משולשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מרובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מחומשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה משושה על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה משובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשושת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשובעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומסומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומנת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוסעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתועשרת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתואחדת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתושתת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוכללת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתוכפלת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומשלשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומרבעת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומחמשת על כל אלף סימן קריאה, ואחת קריאה מתומתומתומת

שחרית — ברכות דקרבנות

ברוך שאמר והיה העולם אמן — ברוך שאמר והיה העולם אמן
ברוך עושה בראשית — ברוך עושה בראשית
ברוך גוזר עליו — ברוך גוזר עליו
ברוך אומר לו — ברוך אומר לו

ברוך עושה בראשית . ברוך גוזר עליו . ברוך אומר לו . ברוך גומל חסדים טובים . ברוך קונה עבדים . ברוך שומע תפלה . ברוך מרבה בישועות . ברוך מקבץ נדחי עמו ישראל . ברוך רופא חולי עמו ישראל . ברוך מברך השנים . ברוך אוסף נדחי עמו ישראל . ברוך דן אמת . ברוך נותן שכר טוב לעמו ישראל . ברוך חי העולמים . ברוך שומע תפלה .

קדיש

יתגדל ויתקדש שמיה רבא בעלמא די ברא כרעותיה וימליך מלכותיה בחיי יומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן

יהא שמיה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא

יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמיה דקודשא בריך הוא

לעילא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא ואמרו אמן

יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן

עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל עמו ישראל ואמרו אמן

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה עיר ירושלים במהרה בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות

ועבדות ירושלים תהיה נעימה ליי כימי עולם וכשנים קדמוניות

ואז תערב ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות

ואז תערב ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות

ואז תערב ליי מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות

ברוך יי׳ המברוך לעולם ועד אמן ואמן

(מה/ יבא של גזל ומה שאמרו בשבת שחל יום הכל יהיה ומה על פרוכל ומה על הגזל)

אין כאלהינו אין כאדוננו

(ובפיוט אחר)

ברוך שאמר ברוך הוא ברוך עושה בראשית ברוך אומר ועושה ברוך גוזר ומקיים ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר טוב ליראיו ברוך חי לנצח וקיים ברוך פודה ומציל ברוך שמו

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם הא-ל אב הרחמן המהולל בפי עמו משובח ומפואר בלשון חסידיו ועבדיו ובשירות ותשבחות דוד עבד משיחך נודה לך ונברכך ונקדישך ונשבחך ונפארך ונזכיר שמך ונאמר

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה אשרי העם שכך לו אשרי העם שיי׳ אלהיו

תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד גדול יי׳ ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה ועזוז נוראותיך יאמרו וטובך יביעו יזכרו ועל צדקתך ירננו חנון ורחום יי׳ ארך אפים וגדול חסד טוב יי׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו יודוך יי׳ כל מעשיך וחסידיך יברכוכה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור סומך יי׳ לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון צדיק יי׳ בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו קרוב יי׳ לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם שומר יי׳ את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד תהלת יי׳ ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד ונאמר

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם הא-ל אב הרחמן הנאדר בתשבחות הנהלל בפי עמו המפואר בלשון חסידיו ועבדיו ובשירות ותשבחות דוד עבד משיחך נודה לך ונברכך ונקדישך ונשבחך ונפארך ונזכיר שמך ונאמר

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה אשרי העם שכך לו אשרי העם שיי׳ אלהיו

תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד גדול יי׳ ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה ועזוז נוראותיך יאמרו וטובך יביעו יזכרו ועל צדקתך ירננו חנון ורחום יי׳ ארך אפים וגדול חסד טוב יי׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו יודוך יי׳ כל מעשיך וחסידיך יברכוכה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור סומך יי׳ לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון צדיק יי׳ בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו קרוב יי׳ לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם שומר יי׳ את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד תהלת יי׳ ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד ונאמר

ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם הא-ל אב הרחמן הנאדר בתשבחות הנהלל בפי עמו המפואר בלשון חסידיו ועבדיו ובשירות ותשבחות דוד עבד משיחך נודה לך ונברכך ונקדישך ונשבחך ונפארך ונזכיר שמך ונאמר

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה אשרי העם שכך לו אשרי העם שיי׳ אלהיו

תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד גדול יי׳ ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה ועזוז נוראותיך יאמרו וטובך יביעו יזכרו ועל צדקתך ירננו חנון ורחום יי׳ ארך אפים וגדול חסד טוב יי׳ לכל ורחמיו על כל מעשיו יודוך יי׳ כל מעשיך וחסידיך יברכוכה כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור סומך יי׳ לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון צדיק יי׳ בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו קרוב יי׳ לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם שומר יי׳ את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד תהלת יי׳ ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד

שם המלך הגדול הגבור והנורא קדוש הוא ׃ וכלם מקבלים עליהם עול
מלכות זה את זה לתת רשות לעבדיהם כדי לעבוד את בוראם ׃
בראש כלם עלה ומשלימים ברומה יחד כלם ברעדה ליוצרם ומלך עליהם
ישחבתו ויתפארו שמך מלכנו יחיד מיוחד ׃ ומשיח משיחיו כלם מעידים
עם המון יתפארך סלה ׃ ומבורך ומהולל ומשובח בראש כלם
ועל כל שבת ושבת מעלים לך שיר ושבח כאשר כתוב לדוד ברכי נפשי
את יי׳ וכל קרבי את שם קדשו ׃ ברכי נפשי את יי׳ ואל תשכחי כל גמוליו ׃
הכתוב יגדיר ואומר כי הוא סלח לכל עונותיך הרופא לכל חולייך ׃
הגואל מן השחת חייך המעטרך בחסד ורחמים ׃ השבע בטוב עדיך
תתחדש כנשר נעוריך ׃ וכן כתוב אומר ׃ ויהי בוקר ויום הששי ׃
ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ׃ ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה ׃ וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ׃ ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש אתו ׃ כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות ׃ ואומר ׃ שמרו את השבת כי קדש הוא לכם ׃
מחלליה מות יומת כי כל העושה בו מלאכה ונכרתה הנפש ההוא
מקרב עמיה ׃ ואומר ׃ ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך ׃
וביום השביעי שבת ליי׳ אלהיך ׃ לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך
ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך ׃ למען ינוח עבדך
ואמתך כמוך ׃ וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ׃ ויפדך יי׳ אלהיך
משם ׃ על כן צוך יי׳ אלהיך לעשות את יום השבת ׃ ואומר ׃
שמור את יום השבת לקדשו ׃ ואומר ׃ זכור את יום השבת לקדשו ׃
ואומר ׃ ויקדש בו ׃ ואומר ׃ ויכל ביום השביעי ׃ ואומר ׃ ויברך ׃
ואומר ׃ ויקדש בו ׃ ואומר ׃ ויכל ביום השביעי ׃ ואומר ׃ ויברך ׃

ואומר ׃ ויקדש בו ׃ הכל יודוך והכל ישבחוך והכל יגידו שמך
כאמור ׃ כל יודוך יי׳ ׃ הכל יגידו כי הוא יצר הכל ופעלו בכל
עלה כף מלך העולם יצר ובורא רוח ועשה שלום
בראי
סביבות עוז פתח יאמון
כבוד לשמו ממרומי נתן
ועטף להרי חמה טוב יצר
ברוך ה׳ בורא הכל ׃
משכב בעדיכן ׃ מלא
יצר משכבנו מצע ישמנו
רוח עליון מדון שוכנו
עלי ארץ ברחמיך הרבי
והמפוזר מימות עולם
המרומם לבדו מזמן ׃
המלך קיסרך המלך
בחכמה תשיח מלחמה
רבו מעשיך כי פלא
מעשה ברוחיה ׃ מה
טובו בכל יום תמיד
ולדרים עליה השמיר
הכל ׃ המעיר לעין
עשה שלום ובורא מה
ובורא חשך
בראי
שמיה יצר מור

מִי מָנָה מִכֹּל מִכֹּל יוֹם וְיוֹם מִכֹּל מִכֹּל שָׁנָה וְשָׁנָה לְאַהֲבָה כָּל לְבָבְכֶם וּלְשַׁבְּרוּ כָּל
בֵּין אוֹתָם וּלְהַתְעוֹרֵר לְיִרְאָתוֹ כִּי אִם מִיּוֹם לְיוֹם עַל יְדֵי עַל אוֹתָם וּלְשַׁבְּרוּ כָּל
הַדְּבָרִים הַמְּעַכְּבִים בְּעַד אַהֲבָתוֹ וְיִרְאָתוֹ עַל לְבָבְךָ וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
וְהַיְנוּ כָּל הַנֶּפֶשׁ כָּל הַלֵּב כָּל הַנֶּפֶשׁ כָּל הַלֵּב כָּל הַנֶּפֶשׁ כָּל הַלֵּב

וזיש מעבים יש לרבים שמש ונדונים שבני ויבאו יש מהם שמש ולא מעט
שאינם בקרב שוב ושוטרים במשרתים שהיו בכולם על שלהם בכולם שהיו סוף יש שנים
לרבים מהם מהם ... מהם שהם שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש
ומשפחת ותורת לעשות שלהם על רבו ישיש ויבאו לעשות שלהם שנים ולא שמש
לא שמש שיש מיש ישראל ... ולא שמש שהם שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש
כולם שהם ומשפחת שהם ישראל שנים הבו טוב שנים על ומשפחת שהם ולא שמש
ולא ישראל שבו ... שהם שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש
ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש
ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש
ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש

אמת

ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש
ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש
ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש
ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש
ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש
ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש
ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש
ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש ולא שמש

ויאמרו ישראל אליו הנה אנחנו באנו אליך כי יהוה דבר עלינו אך פעם אחת נעבר נא בארצך לא נעבר בשדה ובכרם ולא נשתה מי באר דרך המלך נלך לא נסור ימין ושמאל עד אשר נעבר גבולך ויאמר אליהם אדום לא תעבר בי פן בחרב אצא לקראתך ויאמרו אליו בני ישראל במסלה נעלה ואם מימיך נשתה אני ומקני ונתתי כספו אין דבר רק אעברה ברגלי ויאמר לא תעבר ויצא אדום לקראתו בעם כבד וביד חזקה ויט ישראל מעליו ויתנו אדום את גבולו על כן נטה ישראל מעל אחיו ויהי ישראל יושב בקדש ויהי בהר ההר בקצה ארץ אדום ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן בהר ההר על גבול ארץ אדום לאמר נאסף אהרן אל עמיו כי לא יבא אל הארץ אשר נתתי לבני ישראל על אשר מריתם את פי במי מריבת קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אותם אל הר ההר והפשט את אהרן את בגדיו והלבש אותם את אלעזר בנו ואהרן יאסף ומת שם ויעש משה כאשר צוה יהוה ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה ויפשט משה את אהרן את בגדיו וילבש אותם את אלעזר בנו וימת אהרן שם בראש ההר וירד משה ואלעזר מן ההר וירא כל העדה כי גוע אהרן ויבכו את אהרן שלשים יום כל בית ישראל ויבא הכנעני מלך ערד וגו׳ ויסעו מהר ההר דרך ים סוף וגו׳ ויקצר נפש העם בדרך וידבר העם באלהים ובמשה למה העליתנו ממצרים למות במדבר כי אין לחם ואין מים ונפשנו קצה בלחם הקלקל ויאמר יהוה אל משה עשה לך שרף ושים אותו על נס והיה כל הנשוך וראה אותו וחי ויעש משה נחש נחשת וישמהו על הנס והיה אם נשך הנחש את איש והביט אל נחש הנחשת וחי ויסעו בני ישראל ויחנו באבת ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים במדבר אשר על פני מואב ממזרח השמש ויסעו משם ויחנו בנחל זרד ומשם נסעו ויחנו בעבר ארנון אשר במדבר היוצא מגבול האמרי כי ארנון גבול מואב בין מואב ובין האמרי ועל כן יאמר בספר מלחמות יהוה את והב בסופה ואת הנחלים ארנון ושפך הנחלים אשר נטה לשבת ער ונשען לגבול מואב ומשם באר היא הבאר אשר אמר יהוה לאסוף את העם ואתנה להם מים אז ישיר ישראל את השירה הזאת עלי באר ענו לה באר חפרוה שרים כרוה נדיבי העם במחקק במשעניהם ומן מדבר מתנה ומן מתנה נחליאל ומן נחליאל במות ומן במות הגיא אשר בשדה מואב ראש הפסגה ונשקפה על פני הישימון ויאמר ישראל אל סיחון מלך האמרי לאמר אעברה בארצך לא נטה בשדה ובכרם לא נשתה מי באר דרך המלך נלך עד אשר נעבר את גבולך ולא נתן סיחון את ישראל עבר בגבולו ויאסף סיחון את כל עמו ויצא לקראת ישראל המדברה ויבא יהצה ויילחם בישראל ויכהו ישראל לפי חרב וגו׳ ויבא ישראל את כל הצאן האלה ויקח ישראל את כל הערים האלה וישב ישראל בכל ערי האמרי בחשבון ובכל בנותיה ויקח משה את כל הערים האלה וישב משה וכל ישראל עמו חשבונה ויעל בדרך הבשן ויצא עוג מלך הבשן לקראתם הוא וכל עמו למלחמה אדרעי ויאמר יהוה אל משה אל תירא אותו כי בידך נתתי אותו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו כאשר עשית לסיחון מלך האמרי וגו׳ ויכו אותו ואת בניו ואת כל עמו עד בלתי השאיר לו שריד ויירשו את ארצו ויסעו בני ישראל ויחנו בערבות מואב מעבר לירדן יריחו וירא בלק בן צפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי ויגר מואב מפני העם מאד כי רב הוא ויקץ מואב מפני בני ישראל ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחכו הקהל את כל סביבותינו כלחך השור את יקב השדה ובלק בן צפור מלך למואב בעת ההיא וישלח מלאכים אל בלעם בן בעור פתורה אשר על הנהר ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם יצא ממצרים הנה כסה את עין הארץ והוא ישב ממולי ועתה לכה נא ארה לי את העם הזה כי עצום הוא ממני אולי אוכל נכה בו ואגרשנו מן הארץ כי ידעתי את אשר תברך מברך ואשר תאר יואר ויאמר בלעם אל בלק לן פה הלילה והשבתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי ויקומו שרי מואב ויבואו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפור אל נא תמנע מהלך אלי כי כבד אכבדך מאד וכל אשר תאמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה ויען בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביתו כסף וזהב לא אוכל לעבר את פי יהוה אלהי לעשות קטנה או גדולה ועתה שבו נא בזה גם אתם הלילה ואדעה מה יוסף יהוה דבר עמי ויבא אלהים אל בלעם ויאמר מי האנשים האלה עמך ויאמר בלעם אל האלהים בלק בן צפור מלך מואב שלח אלי הנה העם היצא ממצרים ויכס את עין הארץ עתה לכה קבה לי אותו אולי אוכל להלחם בו וגרשתיו ויאמר אלהים אל בלעם לא תלך עמהם לא תאר את העם כי ברוך הוא ויקם בלעם בבקר ויאמר אל שרי בלק לכו אל ארצכם כי מאן יהוה לתתני להלך עמכם

ויהי בשנת השתים לחדש השני בשנה השנית למלכו נבוכדנצר חלם חלמות ותפעם רוחו ושנתו נהיתה עליו׃ ויאמר המלך לקרא לחרטמים האשפים והכשפים והכשדים להגיד למלך חלמותיו ויבאו ויעמדו לפני המלך׃ ויאמרו המלכא לעלמין חיי אמר עבדיך חלמא ונחוא נהוי ופשרה נחוי׃ ענו כשדאי קדם המלכא ואמרין לה מלכא לעלמין חיי חלמא יאמר לעבדוהי ופשרה נחוי׃ ענו מלכא ואמרין קדמוהי חלמא מלכא יאמר ופשרה נחוי׃ ענה מלכא ואמר לכשדאי טבא מנכון דתא ופשרה נחוי ארי שקרא ומלתא שחיתא זמנתון קדמי למאמר עד זמנא דנה חלמא יאמר ופשרה נחוי׃ ענו כשדאי קדם מלכא ואמרין לה מלכא לעלמין חיי חלמא יאמר לעבדוהי

אחרון

בְּרוּךְ

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד: וְאָהַבְתָּ אֵת יְיָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם עַל לְבָבֶךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבָנֶיךָ וְדִבַּרְתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל יָדֶךָ וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: אֱמֶת יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִת עַל כַּנְפֵי בִגְדֵיהֶם לְדֹרֹתָם וְנָתְנוּ עַל צִיצִת הַכָּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת כָּל מִצְוֹת יְיָ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא תָתוּרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: אֱמֶת

וְיַצִּיב עָלֵינוּ שֶׁהוּא אֱמֶת וְאֵין זוּלָתוֹ וַאֲנַחְנוּ יִשְׂרָאֵל עַמּוֹ וְצוּרֵנוּ צוּר מַלְכֵּנוּ וּגְאוֹלֵנוּ גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ וְיוֹצְרֵנוּ צוּר כָּל יְצוּרֵי בְרֵאשִׁית וְגוֹאֲ

קדושתא רבתא

מתבינים ... ומשתחוים בהתחנניהם · לחלות פני שוכן מעונים ...

מתבי

מחלי חולי · ורפי חלי · ומצוי חלחלה · בזכרי משמי ומין במיה לכפרן

שמיה מיומיה · שבת שבתון לקדושיה · שבת שבתון לקדושיה

שלישון

עדי עד נסת עפך · מאז למישן למשך · מתי הושעתם · עמים שושנת וספרן ...

טוב וסלח · לקטנה מהלנה · הסבר בבני גולה · כפעמים ידבר

נרפא הבטחה · למיטב הנחתה · זכור לבניו ומיסחתה טהרן

מלכי הרופף · לקלוסה במשפט · סדרי לבבותם בחבתה ברחבה

בחטים מלא כמוש · מתוקנים בהיות · המתוזלים ריחו בסלול הבחירה

נעה כשקיל · חבר הרגיל · וקל ופקידיו נעה בדרכן ...

בחול נסתלים · מריחה מתוקים · ומטהר שמה המרכן

יפי מוצים מעריבים · בהמים ומים · המשילמים ... הנשי בין לכפי בחוזקן ·

במוך מוזר · שמיל מחוזר · הכוהני הלב · מיתוקי למטרה

רמש מוסתם · גבוה מוסתה · להנסה מרכבה בן הסתו הכרן

יגיע עליה · חפוש בר הנעוה · מעוזן בחרב לחבוק · ובני לחבוק

ברס טבוחה · ומומה למוחלה · למיסמיטי הומה יפתן

המשתה · בלילן מסכת משא לוט · משמה בהיהדן

הסלים המשבחים · הממים מיתמיחים · מוזי ומוז למבוקה · הממן

שרי מלבשים · מקריבי ומשמי · פנימה מה · ומוי מבי למלכה ...

מעבדי מעשה · מעלות מחוללים · שמעמו ומוזמרי לפניהם ומשבחי

מזמרי · ומשמי בזכרי משמי ומין במיה לכפרן · חלה רבי · ורפי חלי · ומצוי חלחלה

יום

יִזְדַּמְּרוּ חֲמוּל וְנָזוֹ יִקְשְׁרוּ לְאַסְּרָה בְּם
מְיֻמָּים הַנּוֹסְ יִם בְּפִי הַמְיֻמָּנִים

בְּלִיעַל "?

אַשְׁרֵי מִי כְּמוֹךָ בָּעָם יְיָ מִי כָּמוֹךָ נֶאְדָּר בַּקֹּדֶשׁ נוֹרָא תְהִלֹּת עֹשֵׂה פֶלֶא בָּרְחָמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים מַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר הַמַּעֲלֶה וּמוֹרִיד לִשְׁאוֹל וְהוּא יַעֲלֶה מִכָּל חַיִּים בְּתוֹךְ חַיִּים הַמֶּלֶךְ הַמֵּמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה מִי יִדְמֶה לָךְ וּמִי יִשְׁוֶה לָךְ וּמִי יַעֲרֹךְ לָךְ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ נַגִּיד גְּדֻלָּתְךָ וְנַקְדִּישְׁךָ כְּנוֹדַע לָנוּ בְּסוֹד שִׂיחַ שָׂרְפֵי קֹדֶשׁ הַמִּתְקַדִּישִׁים בְּאֵשׁ וּבְרוּחַ הַמְיֻחָדִים בְּאַחְדוּת בְּמַרְכְּבוֹת שִׁנְאַן סְלָה לְמִי נָשָׂאתָ כָּבוֹד וְלִמְיֻחָדֶיךָ מִי נָתַתָּ הוֹד וְלִמְיֻחָדֶיךָ מִי נָתַתָּ שִׁיר וְלִמְיֻחָדֶיךָ מִי נָתַתָּ שִׁירָה וְלִמְיֻחָדֶיךָ מִי נָתַתָּ שֶׁבַח וְלִמְיֻחָדֶיךָ מִי נָתַתָּ תְּהִלָּה וְלִמְיֻחָדֶיךָ

זְבִירִי

תְּהִלִּים עַל יְשׁוּעָה בְּמַעֲמַקֵּי וּבְ עֲמָקִים "
שְׁתֵּי תְּרוּעוֹת בְּרִבּוּעַ יְשׁוּעָה נַעֲמוּךָ פְּעָל יְשׁוּעָה

וְאֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אֵיל עֵב וְקַלְּלוּ לְמִי שֶׁהֵם רוֹדְפֵי יְשׁוּעָה "?
(נחמיה ח) וַיֹּאמֶר יְשׁוּעָה וְגוֹ' וְעַתָּה כְּשֶׁלֹּא הָיָה לָנוּ יְשׁוּעָה כְּלָל לְכָל הַפָּחוֹת הָיָה לָנוּ לְהִתְפַּלֵּל עָלֶיהָ בְּמוּעָדִים וּבִזְמַנִּים וְגוֹמְרִים פִּי אֵין לָנוּ יְשׁוּעָה וְגוֹמְרִים פִּי אֵין לָנוּ יְשׁוּעָה,

אמונה

שפוך ילדותך ויגונך
שפוך תפלתך ורנתך
שפוך לבך כמים נוקבה

" כפי עמדתם תחיה
ואמונתך בלילותיך . ואמונתך בחבוריך ובמעונך ! ואמונתך בחלומותיך ובמחשבותיך ! ואמונתך בשעת מלאכתך ובשעת מנוחתך ! ואמונתך בשעת שמחתך ובשעת עצבונך ! ואמונתך בשעת עשרך ובשעת עניך ! ואמונתך בשעת חליך ובשעת בריאותך ! ואמונתך בשעת חייך ובשעת מותך ! "

מלא רגליך כי קרבך
נפשך לילדותך ישוב
נפשך לאמונתך תשוב
נפשך לבריאותך תשוב
נפשך לחיי עולמים תשוב
נפשך לכפי עמדתם תשוב

" אמונתך תחיה לך כלם
כי עמך אתה בכל מקום
כי עמך אתה בכל עת
כי עמך אתה בכל שעה
כי עמך אתה בכל רגע
כי עמך אתה בכל נשימה
כי עמך אתה בכל פעולה
כי עמך אתה בכל מחשבה
כי עמך אתה בכל חלום
כי עמך אתה בכל שמחה
כי עמך אתה בכל עצבון
כי עמך אתה בכל עשר
כי עמך אתה בכל עני
כי עמך אתה בכל חלי
כי עמך אתה בכל בריאות
כי עמך אתה בכל חיים
כי עמך אתה בכל מות
כי עמך אתה בכל עולם
כי עמך אתה בכל נצח

" אמונתך תחיה לך כלם

אשרי מה תבריחי ואיה לי תנוחי אנחתי לרוחי
שיר ׳׳

יום ספרתך בחוקיך מלא משלך מפוזרים תשתחוה בחשיכה לפניך
ווסם מה יורד תערב לי ומה תשיבני בחוקיך לבבי
תעוקם מז יהיה עמך בחוקיך מלא לבבי ברוך
תעיבי שיבת לחוב אמרך בכל עמך פתח יהי ברוקים
שיר ׳׳

תשתחוה בחשיכה בחוקיך תשתחוה בחשיכה לפניך
תעוקם מה יהיה עמך בחוקיך מלא לבבי ברוך
ווסם מה יורד תערב לי ומה תשיבני בחוקיך לבבי
יום ספרתך בחוקיך מלא משלך מפוזרים תשתחוה בחשיכה לפניך
אשא

אשא עיני אל ההרים מאין יבא עזרי עזרי מעם ה׳ עושה שמים וארץ
׳׳ שיר

אשרי מה תבריחי ואיה לי תנוחי אנחתי לרוחי

וְכוּר רַחֲמֶיךָ וְהַשְׁרִיבֵנוּ לְיוֹם הַמְּנוּחָה לִקְרַאת עַמְּךָ מְהֵרָה לְקַבֵּל פָּנֶיךָ

הַלְלוּיָהּ

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ אֵין כַּאדוֹנֵינוּ אֵין כְּמַלְכֵּנוּ אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ

מִי כֵאלֹהֵינוּ מִי כַאדוֹנֵינוּ מִי כְמַלְכֵּנוּ מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ

נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ

אַתָּה הוּא לְפָנָיו אַתָּה הוּא לְאָבִינוּ אַתָּה הוּא לְמַלְכֵּנוּ אַתָּה הוּא לְמוֹשִׁיעֵנוּ

אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לָכֶם

הַלְלוּיָהּ

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ אֵין כַּאדוֹנֵינוּ אֵין כְּמַלְכֵּנוּ אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ

מִי כֵאלֹהֵינוּ מִי כַאדוֹנֵינוּ מִי כְמַלְכֵּנוּ מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ

נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ

אַתָּה הוּא לְפָנָיו אַתָּה הוּא לְאָבִינוּ אַתָּה הוּא לְמַלְכֵּנוּ אַתָּה הוּא לְמוֹשִׁיעֵנוּ

אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לָכֶם

הַלְלוּיָהּ

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ אֵין כַּאדוֹנֵינוּ אֵין כְּמַלְכֵּנוּ אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ

מִי כֵאלֹהֵינוּ מִי כַאדוֹנֵינוּ מִי כְמַלְכֵּנוּ מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ

נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ

אַתָּה הוּא לְפָנָיו אַתָּה הוּא לְאָבִינוּ אַתָּה הוּא לְמַלְכֵּנוּ אַתָּה הוּא לְמוֹשִׁיעֵנוּ

אַתָּה הוּא שֶׁהִקְטִירוּ אֲבוֹתֵינוּ לְפָנֶיךָ אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר לָכֶם

אשפבה

אשפבה אמרי פי ואגידה נפשי
אשיח לפניך
על מיטתי בחרדת קודש
אחיליפו אימתך שקדתי
על מיטתי בחרדת קודש
אשפבה
אשפבה
אשפבה

בְּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לִקְהִלּוֹת קְדוֹשִׁים
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי מְרוֹמִים
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי מַטָּה
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי עֲפָרוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי מִדְרָשׁוֹת
בָּרוּךְ שֶׁנָּתַן תּוֹרָה לְיוֹשְׁבֵי בָּתֵּי כְּנֵסִיּוֹת

אשת חיל מי ימצא ורחק מפנינים מכרה׃
בטח בה לב בעלה ושלל לא יחסר׃
גמלתהו טוב ולא רע כל ימי חייה׃
דרשה צמר ופשתים ותעש בחפץ כפיה׃
היתה כאניות סוחר ממרחק תביא לחמה׃
ותקם בעוד לילה ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה׃
זממה שדה ותקחהו ומפרי כפיה נטע כרם׃
חגרה בעוז מתניה ותאמץ זרועותיה׃
טעמה כי טוב סחרה לא יכבה בלילה נרה׃
ידיה שלחה בכישור וכפיה תמכו פלך׃
כפה פרשה לעני וידיה שלחה לאביון׃
לא תירא לביתה משלג כי כל ביתה לבשים שנים׃
מרבדים עשתה לה שש וארגמן לבושה׃
נודע בשערים בעלה בשבתו עם זקני ארץ׃
סדין עשתה ותמכר וחגור נתנה לכנעני׃
עז והדר לבושה ותשחק ליום אחרון׃
פיה פתחה בחכמה ותורת חסד על לשונה׃
צופיה הליכות ביתה ולחם עצלות לא תאכל׃
קמו בניה ויאשרוה בעלה ויהללה׃
רבות בנות עשו חיל ואת עלית על כלנה׃
שקר החן והבל היפי אשה יראת יי׳ היא תתהלל׃
תנו לה מפרי ידיה ויהללוה בשערים מעשיה׃

אשר

מאושר בחשאי ... מאושר בחברותיו
מאושר בשמחתו ... מאושר בדעותיו
מאושר בשלוותו ... מאושר ברוב נכסיו
מאושר בבריאותו ... מאושר בכל עסקיו
מאושר בבילדותו ... מאושר בזקנותו
מאושר בחיי נישואיו ... מאושר בחיי רווקותו
מאושר בחיי אבלותו ... מאושר בחיי שמחותו
מאושר בחיי עניותו ... מאושר בחיי עשרו
מאושר בחיי מחלתו ... מאושר בחיי בריאותו
מאושר בחיי מאסרו ... מאושר בחיי חירותו
מאושר בחיי גלותו ... מאושר בחיי ישיבתו
מאושר בחיי שכנותו ... מאושר בחיי בדידותו
מאושר בחיי מלחמתו ... מאושר בחיי שלומו
מאושר בחיי שלטונו ... מאושר בחיי שפלותו
מאושר בחיי עבדותו ... מאושר בחיי חירותו
מאושר בחיי עשרו ... מאושר בחיי עניותו
מאושר בחיי שמחתו ... מאושר בחיי אבלותו
מאושר בחיי נישואיו ... מאושר בחיי רווקותו
מאושר בחיי זקנותו ... מאושר בחיי בילדותו
מאושר בחיי בריאותו ... מאושר בחיי מחלתו
מאושר בחיי עסקיו ... מאושר בחיי שלוותו
מאושר בחיי דעותיו ... מאושר בחיי חברותיו
מאושר בחיי בניו ... מאושר בחיי בנותיו
מאושר בחיי נכדיו ... מאושר בחיי נכדותיו
מאושר בחיי אחיו ... מאושר בחיי אחיותיו
מאושר בחיי דודיו ... מאושר בחיי דודותיו
מאושר בחיי בן דודיו ... מאושר בחיי בת דודותיו
מאושר בחיי חתניו ... מאושר בחיי כלותיו
מאושר בחיי חמיו ... מאושר בחיי חמותו
מאושר בחיי גיסיו ... מאושר בחיי גיסותיו
מאושר בחיי אחיינו ... מאושר בחיי אחיינתו
מאושר בחיי בן אחיו ... מאושר בחיי בת אחיו
מאושר בחיי בן אחותו ... מאושר בחיי בת אחותו
מאושר בחיי בן דודו ... מאושר בחיי בת דודו
מאושר בחיי בן בן דודו ... מאושר בחיי בת בן דודו
מאושר בחיי בן בת דודו ... מאושר בחיי בת בת דודו
מאושר בחיי בן בן בן דודו ... מאושר בחיי בת בן בן דודו
מאושר בחיי בן בת בן דודו ... מאושר בחיי בת בת בן דודו
מאושר בחיי בן בן בת דודו ... מאושר בחיי בת בן בת דודו
מאושר בחיי בן בת בת דודו ... מאושר בחיי בת בת בת דודו

אחד

אֶחָד מְיֻחָד בְּיִחוּדוֹ לְעַם סְגֻלָּתוֹ שֶׁמְּיַחֲדִים שְׁמוֹ אַחַד בְּאַחְדוּתוֹ הוּא אֱלֹהֵינוּ הוּא אָבִינוּ הוּא מַלְכֵּנוּ הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ וְהוּא יַשְׁמִיעֵנוּ בְּרַחֲמָיו שֵׁנִית לְעֵינֵי כָל חָי לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְיָ׳ אֱלֹהֵיכֶם׃

שתים עשרה

שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה בְּרָכוֹת בֵּרַךְ יַעֲקֹב אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִבָּנָיו בְּרָכָה הַמְיֻחֶדֶת לוֹ וְכֻלָּן בִּרְכַּת אֱמֶת וְשָׁלוֹם וְכֻלָּן נִתְקַיְּמוּ בְּיִשְׂרָאֵל בְּיוֹם אֶחָד שֶׁהוּא יוֹם מוֹתוֹ שֶׁל יַעֲקֹב שֶׁכָּל הַשְּׁבָטִים הָיוּ קְרוֹבִים אֵצֶל הַמִּטָּה וְכָל אֶחָד נָטַל בְּרָכָתוֹ הַמְיֻחֶדֶת לוֹ כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב וְזֹאת אֲשֶׁר דִּבֶּר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כְּבִרְכָתוֹ בֵּרַךְ אוֹתָם׃ וְכָל אֶחָד וְאֶחָד מִן הַשְּׁבָטִים הָיָה לוֹ בֵּן אֶחָד שֶׁהָיָה נָבִיא וְהָיָה מִתְנַבֵּא בְּאוֹתָהּ שָׁעָה וְאוֹמֵר לְאָבִיו כְּמוֹ שֶׁאָמַר לוֹ אָבִיו כֵּן הוּא וְכֵן הוּא וְכֵן יִהְיֶה וְכֵן יִהְיוּ בָנָיו וְכֵן יִהְיוּ שִׁבְטָיו וְכֵן יִהְיוּ שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל כֻּלָּם שֶׁהֲרֵי כָּ

לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃

תהלים פרק צב

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת׃ טוֹב לְהֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן׃ לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת׃ עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר׃ כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן׃ מָה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ׃ אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת׃ בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד׃ וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ׃ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן׃ וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי׃ צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה׃ שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ׃ עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ׃ לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ׃

תהלים פרק צג

יְיָ מָלָךְ גֵּאוּת לָבֵשׁ לָבֵשׁ יְיָ עֹז הִתְאַזָּר אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט׃ נָכוֹן כִּסְאֲךָ מֵאָז מֵעוֹלָם אָתָּה׃ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת יְיָ נָשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת דָּכְיָם׃ מִקֹּלוֹת מַיִם רַבִּים אַדִּירִים מִשְׁבְּרֵי יָם אַדִּיר בַּמָּרוֹם יְיָ׃ עֵדֹתֶיךָ נֶאֶמְנוּ מְאֹד לְבֵיתְךָ נַאֲוָה קֹדֶשׁ יְיָ לְאֹרֶךְ יָמִים׃

תהלים פרק צד

אֵל נְקָמוֹת יְיָ אֵל נְקָמוֹת הוֹפִיעַ׃ הִנָּשֵׂא שֹׁפֵט הָאָרֶץ הָשֵׁב גְּמוּל עַל גֵּאִים׃ עַד מָתַי רְשָׁעִים יְיָ עַד מָתַי רְשָׁעִים יַעֲלֹזוּ׃ יַבִּיעוּ יְדַבְּרוּ עָתָק יִתְאַמְּרוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ עַמְּךָ יְיָ יְדַכְּאוּ וְנַחֲלָתְךָ יְעַנּוּ׃ אַלְמָנָה וְגֵר יַהֲרֹגוּ וְיתוֹמִים יְרַצֵּחוּ׃ וַיֹּאמְרוּ לֹא יִרְאֶה יָהּ וְלֹא יָבִין אֱלֹהֵי יַעֲקֹב׃ בִּינוּ בֹעֲרִים בָּעָם וּכְסִילִים מָתַי תַּשְׂכִּילוּ׃ הֲנָטַע אֹזֶן לֹא יִשְׁמָע אִם יוֹצֵר עַיִן הֲלֹא יַבִּיט׃ הַיִּסֵּר גּוֹיִם הֲלֹא יוֹכִיחַ הַמְלַמֵּד אָדָם דָּעַת׃ יְיָ יוֹדֵעַ מַחְשְׁבוֹת אָדָם כִּי הֵמָּה הָבֶל׃ אַשְׁרֵי הַגֶּבֶר אֲשֶׁר תְּיַסְּרֶנּוּ יָהּ וּמִתּוֹרָתְךָ תְלַמְּדֶנּוּ׃ לְהַשְׁקִיט לוֹ מִימֵי רָע עַד יִכָּרֶה לָרָשָׁע שָׁחַת׃ כִּי לֹא יִטֹּשׁ יְיָ עַמּוֹ וְנַחֲלָתוֹ לֹא יַעֲזֹב׃ כִּי עַד צֶדֶק יָשׁוּב מִשְׁפָּט וְאַחֲרָיו כָּל יִשְׁרֵי לֵב׃ מִי יָקוּם לִי עִם מְרֵעִים מִי יִתְיַצַּב לִי עִם פֹּעֲלֵי אָוֶן׃ לוּלֵי יְיָ עֶזְרָתָה לִּי כִּמְעַט שָׁכְנָה דוּמָה נַפְשִׁי׃ אִם אָמַרְתִּי מָטָה רַגְלִי חַסְדְּךָ יְיָ יִסְעָדֵנִי׃ בְּרֹב שַׂרְעַפַּי בְּקִרְבִּי תַּנְחוּמֶיךָ יְשַׁעַשְׁעוּ נַפְשִׁי׃ הֲיִחָבְרְךָ כִּסֵּא הַוּוֹת יֹצֵר עָמָל עָלֵינוּ חֹק׃ יָגוֹדּוּ עַל נֶפֶשׁ צַדִּיק וְדָם נָקִי יַרְשִׁיעוּ׃ וַיְהִי יְיָ לִי לְמִשְׂגָּב וֵאלֹהַי לְצוּר מַחְסִי׃ וַיָּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אוֹנָם וּבְרָעָתָם יַצְמִיתֵם יַצְמִיתֵם יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

תהלים פרק צה

לְכוּ נְרַנְּנָה לַיְיָ נָרִיעָה לְצוּר יִשְׁעֵנוּ׃ נְקַדְּמָה פָנָיו בְּתוֹדָה בִּזְמִרוֹת נָרִיעַ לוֹ׃ כִּי אֵל גָּדוֹל יְיָ וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים׃ אֲשֶׁר בְּיָדוֹ מֶחְקְרֵי אָרֶץ וְתוֹעֲפוֹת הָרִים לוֹ׃ אֲשֶׁר לוֹ הַיָּם וְהוּא עָשָׂהוּ וְיַבֶּשֶׁת יָדָיו יָצָרוּ׃ בֹּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִכְרָעָה נִבְרְכָה לִפְנֵי יְיָ עֹשֵׂנוּ׃ כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וַאֲנַחְנוּ עַם מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יָדוֹ הַיּוֹם אִם בְּקֹלוֹ תִשְׁמָעוּ׃ אַל תַּקְשׁוּ לְבַבְכֶם כִּמְרִיבָה כְּיוֹם מַסָּה בַּמִּדְבָּר׃ אֲשֶׁר נִסּוּנִי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחָנוּנִי גַּם רָאוּ פָעֳלִי׃ אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וָאֹמַר עַם תֹּעֵי לֵבָב הֵם וְהֵם לֹא יָדְעוּ דְרָכָי׃ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְאַפִּי אִם יְבֹאוּן אֶל מְנוּחָתִי׃

תהלים פרק צו

שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ שִׁירוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ׃ שִׁירוּ לַיְיָ בָּרְכוּ שְׁמוֹ בַּשְּׂרוּ מִיּוֹם לְיוֹם יְשׁוּעָתוֹ׃ סַפְּרוּ בַגּוֹיִם כְּבוֹדוֹ בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו׃ כִּי גָדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד נוֹרָא הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים׃ כִּי כָל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיְיָ שָׁמַיִם עָשָׂה׃ הוֹד וְהָדָר לְפָנָיו עֹז וְתִפְאֶרֶת בְּמִקְדָּשׁוֹ׃ הָבוּ לַיְיָ מִשְׁפְּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיְיָ כָּבוֹד וָעֹז׃ הָבוּ לַיְיָ כְּבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ מִנְחָה וּבֹאוּ לְפָנָיו הִשְׁתַּחֲווּ לַיְיָ בְּהַדְרַת קֹדֶשׁ׃ חִילוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ אַף תִּכּוֹן תֵּבֵל בַּל תִּמּוֹט יָדִין עַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃ יִשְׂמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתָגֵל הָאָרֶץ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ׃ יַעֲלֹז שָׂדַי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אָז יְרַנְּנוּ כָּל עֲצֵי הַיָּעַר׃ לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בֶּאֱמוּנָתוֹ׃

תהלים פרק צז

יְיָ מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃ עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃ אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃ הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֶל הָאָרֶץ׃ הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְיָ מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ׃ הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ כָּל עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ כָּל אֱלֹהִים׃ שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְיָ׃ כִּי אַתָּה יְיָ עֶלְיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל כָּל אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְיָ שִׂנְאוּ רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃ אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי לֵב שִׂמְחָה׃ שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

תהלים פרק צח

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה׃ הוֹשִׁיעָה לוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ׃ הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃ זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃ זַמְּרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה׃ בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שofָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ׃ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ׃ נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃ לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

תהלים פרק צט

יְיָ מָלָךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יוֹשֵׁב כְּרוּבִים תָּנוּט הָאָרֶץ׃ יְיָ בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרָם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים׃ יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קָדוֹשׁ הוּא׃ וְעֹז מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אַתָּה כּוֹנַנְתָּ מֵישָׁרִים מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּיַעֲקֹב אַתָּה עָשִׂיתָ׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לַהֲדֹם רַגְלָיו קָדוֹשׁ הוּא׃ מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וּשְׁמוּאֵל בְּקֹרְאֵי שְׁמוֹ קֹרְאִים אֶל יְיָ וְהוּא יַעֲנֵם׃ בְּעַמּוּד עָנָן יְדַבֵּר אֲלֵיהֶם שָׁמְרוּ עֵדֹתָיו וְחֹק נָתַן לָמוֹ׃ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אַתָּה עֲנִיתָם אֵל נֹשֵׂא הָיִיתָ לָהֶם וְנֹקֵם עַל עֲלִילוֹתָם׃ רוֹמְמוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲווּ לְהַר קָדְשׁוֹ כִּי קָדוֹשׁ יְיָ אֱלֹהֵינוּ׃

תהלים פרק ק

מִזְמוֹר לְתוֹדָה הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ׃ עִבְדוּ אֶת יְיָ בְּשִׂמְחָה בֹּאוּ לְפָנָיו בִּרְנָנָה׃ דְּעוּ כִּי יְיָ הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עַמּוֹ וְצֹאן מַרְעִיתוֹ׃ בֹּאוּ שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה חֲצֵרוֹתָיו בִּתְהִלָּה הוֹדוּ לוֹ בָּרְכוּ שְׁמוֹ׃ כִּי טוֹב יְיָ לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְעַד דֹּר וָדֹר אֱמוּנָתוֹ׃

תהלים פרק קא

לְדָוִד מִזְמוֹר חֶסֶד וּמִשְׁפָּט אָשִׁירָה לְךָ יְיָ אֲזַמֵּרָה׃ אַשְׂכִּילָה בְּדֶרֶךְ תָּמִים מָתַי תָּבוֹא אֵלָי אֶתְהַלֵּךְ בְּתָם לְבָבִי בְּקֶרֶב בֵּיתִי׃ לֹא אָשִׁית לְנֶגֶד עֵינַי דְּבַר בְּלִיָּעַל עֹשֵׂה סָטִים שָׂנֵאתִי לֹא יִדְבָּק בִּי׃ לֵב עִקֵּשׁ יָסוּר מִמֶּנִּי רָע לֹא אֵדָע׃ מְלָשְׁנִי בַסֵּתֶר רֵעֵהוּ אוֹתוֹ אַצְמִית גְּבַהּ עֵינַיִם וּרְחַב לֵבָב אֹתוֹ לֹא אוּכָל׃ עֵינַי בְּנֶאֱמְנֵי אָרֶץ לָשֶׁבֶת עִמָּדִי הוֹלֵךְ בְּדֶרֶךְ תָּמִים הוּא יְשָׁרְתֵנִי׃ לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי עֹשֵׂה רְמִיָּה דֹּבֵר שְׁקָרִים לֹא יִכּוֹן לְנֶגֶד עֵינָי׃ לַבְּקָרִים אַצְמִית כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ לְהַכְרִית מֵעִיר יְיָ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן׃

תהלים פרק קב

תְּפִלָּה לְעָנִי כִּי יַעֲטֹף וְלִפְנֵי יְיָ יִשְׁפֹּךְ שִׂיחוֹ׃ יְיָ שְׁמַע תְּפִלָּתִי וְשַׁוְעָתִי אֵלֶיךָ תָּבוֹא׃ אַל תַּסְתֵּר פָּנֶיךָ מִמֶּנִּי בְּיוֹם צַר לִי הַטֵּה אֵלַי אָזְנֶךָ בְּיוֹם אֶקְרָא מַהֵר עֲנֵנִי׃ כִּי כָלוּ בָעָשָׁן יָמָי וְעַצְמוֹתַי כְּמוֹקֵד נִחָרוּ׃ הֻכָּה כָעֵשֶׂב וַיִּבַשׁ לִבִּי כִּי שָׁכַחְתִּי מֵאֲכוֹל לַחְמִי׃ מִקּוֹל אַנְחָתִי דָּבְקָה עַצְמִי לִבְשָׂרִי׃ דָּמִיתִי לְקָאַת מִדְבָּר הָיִיתִי כְּכוֹס חֳרָבוֹת׃ שָׁקַדְתִּי וָאֶהְיֶה כְּצִפּוֹר בּוֹדֵד עַל גָּג׃ כָּל הַיּוֹם חֵרְפוּנִי אוֹיְבָי מְהוֹלָלַי בִּי נִשְׁבָּעוּ׃ כִּי אֵפֶר כַּלֶּחֶם אָכָלְתִּי וְשִׁקֻּוַי בִּבְכִי מָסָכְתִּי׃ מִפְּנֵי זַעַמְךָ וְקִצְפֶּךָ כִּי נְשָׂאתַנִי וַתַּשְׁלִיכֵנִי׃ יָמַי כְּצֵל נָטוּי וַאֲנִי כָּעֵשֶׂב אִיבָשׁ׃ וְאַתָּה יְיָ לְעוֹלָם תֵּשֵׁב וְזִכְרְךָ לְדֹר וָדֹר׃ אַתָּה תָקוּם תְּרַחֵם צִיּוֹן כִּי עֵת לְחָנְנָהּ כִּי בָא מוֹעֵד׃ כִּי רָצוּ עֲבָדֶיךָ אֶת אֲבָנֶיהָ וְאֶת עֲפָרָהּ יְחֹנֵנוּ׃ וְיִירְאוּ גוֹיִם אֶת שֵׁם יְיָ וְכָל מַלְכֵי הָאָרֶץ אֶת כְּבוֹדֶךָ׃ כִּי בָנָה יְיָ צִיּוֹן נִרְאָה בִּכְבוֹדוֹ׃ פָּנָה אֶל תְּפִלַּת הָעַרְעָר וְלֹא בָזָה אֶת תְּפִלָּתָם׃ תִּכָּתֵב זֹאת לְדוֹר אַחֲרוֹן וְעַם נִבְרָא יְהַלֵּל יָהּ׃ כִּי הִשְׁקִיף מִמְּרוֹם קָדְשׁוֹ יְיָ מִשָּׁמַיִם אֶל אֶרֶץ הִבִּיט׃ לִשְׁמֹעַ אֶנְקַת אָסִיר לְפַתֵּחַ בְּנֵי תְמוּתָה׃ לְסַפֵּר בְּצִיּוֹן שֵׁם יְיָ וּתְהִלָּתוֹ בִּירוּשָׁלָיִם׃ בְּהִקָּבֵץ עַמִּים יַחְדָּו וּמַמְלָכוֹת לַעֲבֹד אֶת יְיָ׃ עִנָּה בַדֶּרֶךְ כֹּחִי קִצַּר יְמָי׃ אֹמַר אֵלִי אַל תַּעֲלֵנִי בַּחֲצִי יָמַי בְּדוֹר דּוֹרִים שְׁנוֹתֶיךָ׃ לְפָנִים הָאָרֶץ יָסַדְתָּ וּמַעֲשֵׂה יָדֶיךָ שָׁמָיִם׃ הֵמָּה יֹאבֵדוּ וְאַתָּה תַּעֲמֹד וְכֻלָּם כַּבֶּגֶד יִבְלוּ כַּלְבוּשׁ תַּחֲלִיפֵם וְיַחֲלֹפוּ׃ וְאַתָּה הוּא וּשְׁנוֹתֶיךָ לֹא יִתַּמּוּ׃ בְּנֵי עֲבָדֶיךָ יִשְׁכֹּנוּ וְזַרְעָם לְפָנֶיךָ יִכּוֹן׃

תהלים פרק קג

לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ׃ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְאַל תִּשְׁכְּחִי כָּל גְּמוּלָיו׃ הַסֹּלֵחַ לְכָל עֲוֹנֵכִי הָרֹפֵא לְכָל תַּחֲלוּאָיִכִי׃ הַגּוֹאֵל מִשַּׁחַת חַיָּיִכִי הַמְעַטְּרֵכִי חֶסֶד וְרַחֲמִים׃ הַמַּשְׂבִּיעַ בַּטּוֹב עֶדְיֵכִי תִתְחַדְּשִׁי כַּנְּשָׁר נְעוּרָיִכִי׃ עֹשֵׂה צְדָקוֹת יְיָ וּמִשְׁפָּטִים לְכָל עֲשׁוּקִים׃ יוֹדִיעַ דְּרָכָיו לְמֹשֶׁה לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲלִילוֹתָיו׃ רַחוּם וְחַנּוּן יְיָ אֶרֶךְ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד׃ לֹא לָנֶצַח יָרִיב וְלֹא לְעוֹלָם יִטֹּר׃ לֹא כַחֲטָאֵינוּ עָשָׂה לָנוּ וְלֹא כַעֲוֹנֹתֵינוּ גָּמַל עָלֵינוּ׃ כִּי כְגֹבַהּ שָׁמַיִם עַל הָאָרֶץ גָּבַר חַסְדּוֹ עַל יְרֵאָיו׃ כִּרְחֹק מִזְרָח מִמַּעֲרָב הִרְחִיק מִמֶּנּוּ אֶת פִּשְׁעֵינוּ׃ כְּרַחֵם אָב עַל בָּנִים רִחַם יְיָ עַל יְרֵאָיו׃ כִּי הוּא יָדַע יִצְרֵנוּ זָכוּר כִּי עָפָר אֲנָחְנוּ׃ אֱנוֹשׁ כָּחָצִיר יָמָיו כְּצִיץ הַשָּׂדֶה כֵּן יָצִיץ׃ כִּי רוּחַ עָבְרָה בּוֹ וְאֵינֶנּוּ וְלֹא יַכִּירֶנּוּ עוֹד מְקוֹמוֹ׃ וְחֶסֶד יְיָ מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם עַל יְרֵאָיו וְצִדְקָתוֹ לִבְנֵי בָנִים׃ לְשֹׁמְרֵי בְרִיתוֹ וְלִזְכְרֵי פִקֻּדָיו לַעֲשׂוֹתָם׃ יְיָ בַּשָּׁמַיִם הֵכִין כִּסְאוֹ וּמַלְכוּתוֹ בַּכֹּל מָשָׁלָה׃ בָּרְכוּ יְיָ מַלְאָכָיו גִּבֹּרֵי כֹחַ עֹשֵׂי דְבָרוֹ לִשְׁמֹעַ בְּקוֹל דְּבָרוֹ׃ בָּרְכוּ יְיָ כָּל צְבָאָיו מְשָׁרְתָיו עֹשֵׂי רְצוֹנוֹ׃ בָּרְכוּ יְיָ כָּל מַעֲשָׂיו בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתּוֹ בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ׃

תהלים פרק קד

בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ יְיָ אֱלֹהַי גָּדַלְתָּ מְאֹד הוֹד וְהָדָר לָבָשְׁתָּ׃ עֹטֶה אוֹר כַּשַּׂלְמָה נוֹטֶה שָׁמַיִם כַּיְרִיעָה׃ הַמְקָרֶה בַמַּיִם עֲלִיּוֹתָיו הַשָּׂם עָבִים רְכוּבוֹ הַמְהַלֵּךְ עַל כַּנְפֵי רוּחַ׃ עֹשֶׂה מַלְאָכָיו רוּחוֹת מְשָׁרְתָיו אֵשׁ לוֹהֵט׃ יָסַד אֶרֶץ עַל מְכוֹנֶיהָ בַּל תִּמּוֹט עוֹלָם וָעֶד׃ תְּהוֹם כַּלְבוּשׁ כִּסִּיתוֹ עַל הָרִים יַעַמְדוּ מָיִם׃ מִן גַּעֲרָתְךָ יְנוּסוּן מִן קוֹל רַעַמְךָ יֵחָפְזוּן׃ יַעֲלוּ הָרִים יֵרְדוּ בְקָעוֹת אֶל מְקוֹם זֶה יָסַדְתָּ לָהֶם׃ גְּבוּל שַׂמְתָּ בַּל יַעֲבֹרוּן בַּל יְשׁוּבוּן לְכַסּוֹת הָאָרֶץ׃ הַמְשַׁלֵּחַ מַעְיָנִים בַּנְּחָלִים בֵּין הָרִים יְהַלֵּכוּן׃ יַשְׁקוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי יִשְׁבְּרוּ פְרָאִים צְמָאָם׃ עֲלֵיהֶם עוֹף הַשָּׁמַיִם יִשְׁכֹּן מִבֵּין עֳפָאיִם יִתְּנוּ קוֹל׃ מַשְׁקֶה הָרִים מֵעֲלִיּוֹתָיו מִפְּרִי מַעֲשֶׂיךָ תִּשְׂבַּע הָאָרֶץ׃ מַצְמִיחַ חָצִיר לַבְּהֵמָה וְעֵשֶׂב לַעֲבֹדַת הָאָדָם לְהוֹצִיא לֶחֶם מִן הָאָרֶץ׃ וְיַיִן יְשַׂמַּח לְבַב אֱנוֹשׁ לְהַצְהִיל פָּנִים מִשָּׁמֶן וְלֶחֶם לְבַב אֱנוֹשׁ יִסְעָד׃ יִשְׂבְּעוּ עֲצֵי יְיָ אַרְזֵי לְבָנוֹן אֲשֶׁר נָטָע׃ אֲשֶׁר שָׁם צִפֳּרִים יְקַנֵּנוּ חֲסִידָה בְּרוֹשִׁים בֵּיתָהּ׃ הָרִים הַגְּבֹהִים לַיְעֵלִים סְלָעִים מַחְסֶה לַשְׁפַנִּים׃ עָשָׂה יָרֵחַ לְמוֹעֲדִים שֶׁמֶשׁ יָדַע מְבוֹאוֹ׃ תָּשֶׁת חֹשֶׁךְ וְיְהִי לָיְלָה בּוֹ תִרְמֹשׂ כָּל חַיְתוֹ יָעַר׃ הַכְּפִירִים שֹׁאֲגִים לַטָּרֶף וּלְבַקֵּשׁ מֵאֵל אָכְלָם׃ תִּזְרַח הַשֶּׁמֶשׁ יֵאָסֵפוּן וְאֶל מְעוֹנֹתָם יִרְבָּצוּן׃ יֵצֵא אָדָם לְפָעֳלוֹ וְלַעֲבֹדָתוֹ עַד עֶרֶב׃ מָה רַבּוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ כֻּלָּם בְּחָכְמָה עָשִׂיתָ מָלְאָה הָאָרֶץ קִנְיָנֶךָ׃ זֶה הַיָּם גָּדוֹל וּרְחַב יָדָיִם שָׁם רֶמֶשׂ וְאֵין מִסְפָּר חַיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת׃ שָׁם אֳנִיּוֹת יִהֲלֵכוּן לִוְיָתָן זֶה יָצַרְתָּ לְשַׂחֵק בּוֹ׃ כֻּלָּם אֵלֶיךָ יְשַׂבֵּרוּן לָתֵת אָכְלָם בְּעִתּוֹ׃ תִּתֵּן לָהֶם יִלְקֹטוּן תִּפְתַּח יָדְךָ יִשְׂבְּעוּן טוֹב׃ תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ יִבָּהֵלוּן תֹּסֵף רוּחָם יִגְוָעוּן וְאֶל עֲפָרָם יְשׁוּבוּן׃ תְּשַׁלַּח רוּחֲךָ יִבָּרֵאוּן וּתְחַדֵּשׁ פְּנֵי אֲדָמָה׃ יְהִי כְבוֹד יְיָ לְעוֹלָם יִשְׂמַח יְיָ בְּמַעֲשָׂיו׃ הַמַּבִּיט לָאָרֶץ וַתִּרְעָד יִגַּע בֶּהָרִים וְיֶעֱשָׁנוּן׃ אָשִׁירָה לַיְיָ בְּחַיָּי אֲזַמְּרָה לֵאלֹהַי בְּעוֹדִי׃ יֶעֱרַב עָלָיו שִׂיחִי אָנֹכִי אֶשְׂמַח בַּיְיָ׃ יִתַּמּוּ חַטָּאִים מִן הָאָרֶץ וּרְשָׁעִים עוֹד אֵינָם בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ הַלְלוּיָהּ׃

תהלים פרק קה

הוֹדוּ לַיְיָ קִרְאוּ בִשְׁמוֹ הוֹדִיעוּ בָעַמִּים עֲלִילוֹתָיו׃ שִׁירוּ לוֹ זַמְּרוּ לוֹ שִׂיחוּ בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו׃ הִתְהַלְלוּ בְשֵׁם קָדְשׁוֹ יִשְׂמַח לֵב מְבַקְשֵׁי יְיָ׃ דִּרְשׁוּ יְיָ וְעֻזּוֹ בַּקְּשׁוּ פָנָיו תָּמִיד׃ זִכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה מוֹפְתָיו וּמִשְׁפְּטֵי פִיהוּ׃ זֶרַע אַבְרָהָם עַבְדּוֹ בְּנֵי יַעֲקֹב בְּחִירָיו׃ הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל הָאָרֶץ מִשְׁפָּטָיו׃ זָכַר לְעוֹלָם בְּרִיתוֹ דָּבָר צִוָּה לְאֶלֶף דּוֹר׃ אֲשֶׁר כָּרַת אֶת אַבְרָהָם וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִצְחָק׃ וַיַּעֲמִידֶהָ לְיַעֲקֹב לְחֹק לְיִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃ לֵאמֹר לְךָ אֶתֵּן אֶרֶץ כְּנָעַן חֶבֶל נַחֲלַתְכֶם׃ בִּהְיוֹתָם מְתֵי מִסְפָּר כִּמְעַט וְגָרִים בָּהּ׃ וַיִּתְהַלְּכוּ מִגּוֹי אֶל גּוֹי וּמִמַּמְלָכָה אֶל עַם אַחֵר׃ לֹא הִנִּיחַ אָדָם לְעָשְׁקָם וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם מְלָכִים׃ אַל תִּגְּעוּ בִּמְשִׁיחָי וּבִנְבִיאַי אַל תָּרֵעוּ׃ וַיִּקְרָא רָעָב עַל הָאָרֶץ כָּל מַטֵּה לֶחֶם שָׁבָר׃ שָׁלַח לִפְנֵיהֶם אִישׁ לְעֶבֶד נִמְכַּר יוֹסֵף׃ אֲשֶׁר עִנּוּ בַכֶּבֶל רַגְלוֹ בַּרְזֶל בָּאָה נַפְשׁוֹ׃ עַד עֵת בֹּא דְבָרוֹ אִמְרַת יְיָ צְרָפָתְהוּ׃ שָׁלַח מֶלֶךְ וַיַּתִּירֵהוּ מֹשֵׁל עַמִּים וַיְפַתְּחֵהוּ׃ וַיְשִׂמֵהוּ אָדוֹן לְבֵיתוֹ וּמֹשֵׁל בְּכָל קִנְיָנוֹ׃ לֶאְסֹר שָׂרָיו בְּנַפְשׁוֹ וְזִקְנָיו יְחַכִּם׃ וַיָּבֹא יִשְׂרָאֵל מִצְרָיִם וְיַעֲקֹב גָּר בְּאֶרֶץ חָם׃ וַיֶּפֶר אֶת עַמּוֹ מְאֹד וַיְעַצְּמֵהוּ מִצָּרָיו׃ הָפַךְ לִבָּם לִשְׂנֹא עַמּוֹ לְהִתְנַכֵּל בַּעֲבָדָיו׃ שָׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ אַהֲרֹן בָּחַר בּוֹ׃ שָׂמוּ בָהֶם דִּבְרֵי אֹתוֹתָיו וּמוֹפְתִים בְּאֶרֶץ חָם׃ שָׁלַח חֹשֶׁךְ וַיַּחְשִׁךְ וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ׃ הָפַךְ מֵימֵיהֶם לְדָם וַיָּמֶת אֶת דְּגָתָם׃ שָׁרַץ אַרְצָם צְפַרְדְּעִים בְּחַדְרֵי מַלְכֵיהֶם׃ אָמַר וַיָּבֹא עָרֹב כִּנִּים בְּכָל גְּבוּלָם׃ נָתַן גִּשְׁמֵיהֶם בָּרָד אֵשׁ לֶהָבוֹת בְּאַרְצָם׃ וַיַּךְ גַּפְנָם וּתְאֵנָתָם וַיְשַׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם׃ אָמַר וַיָּבֹא אַרְבֶּה וְיֶלֶק וְאֵין מִסְפָּר׃ וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב בְּאַרְצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אַדְמָתָם׃ וַיַּךְ כָּל בְּכוֹר בְּאַרְצָם רֵאשִׁית לְכָל אוֹנָם׃ וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וְאֵין בִּשְׁבָטָיו כּוֹשֵׁל׃ שָׂמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי נָפַל פַּחְדָּם עֲלֵיהֶם׃ פָּרַשׂ עָנָן לְמָסָךְ וְאֵשׁ לְהָאִיר לָיְלָה׃ שָׁאַל וַיָּבֵא שְׂלָו וְלֶחֶם שָׁמַיִם יַשְׂבִּיעֵם׃ פָּתַח צוּר וַיָּזוּבוּ מָיִם הָלְכוּ בַצִּיּוֹת נָהָר׃ כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קָדְשׁוֹ אֶת אַבְרָהָם עַבְדּוֹ׃ וַיּוֹצִא עַמּוֹ בְּשָׂשׂוֹן בְּרִנָּה אֶת בְּחִירָיו׃ וַיִּתֵּן לָהֶם אַרְצוֹת גּוֹיִם וַ

פְּנֵיכֶם עַל הַכֹּל מְנוּחָה עֲלֵיכֶם וְהִנֵּה

שְׁמוֹ לְעוֹלָם בְּרוּךְ בְּרֵךְ לְעוֹלָם הוּא יְהִי יְיָ וַיְהִי "

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עֲבָדֵי יְיָ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יְיָ יְהִי הַלְלוּיָהּ

הַלְלוּיָהּ מִמְּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יְיָ הַלְלוּיָהּ

הַלְלוּיָהּ רָם עַל כָּל גּוֹיִם יְיָ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ מִי כַּיְיָ אֱלֹהֵינוּ

הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ מְקִימִי מֵעָפָר דָּל

הַלְלוּיָהּ מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ מוֹשִׁבִי עֲקֶרֶת

הַלְלוּיָהּ הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז

הַלְלוּיָהּ הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר

הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב

הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם לֹא לָנוּ יְיָ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד

עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה

הַלְלוּיָהּ עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ

אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ

לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם כָּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם יִשְׂרָאֵל בְּטַח בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא

בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא יְרֵאֵי יְיָ בִּטְחוּ בַּיְיָ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא

יְיָ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן יְבָרֵךְ יִרְאֵי יְיָ

הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים יֹסֵף יְיָ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא כָל יֹרְדֵי דוּמָה

וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם הַלְלוּיָהּ אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יְיָ אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי

כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא

וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא אָנָּה יְיָ מַלְּטָה נַפְשִׁי חַנּוּן יְיָ וְצַדִּיק וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם שֹׁמֵר פְּתָאיִם יְיָ

דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יְיָ גָּמַל עָלָיְכִי כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת

אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יְיָ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר

אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב מָה אָשִׁיב לַיְיָ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי

כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ יָקָר בְּעֵינֵי יְיָ

הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו אָנָּה יְיָ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ וּבֶן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי

לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יְיָ אֶקְרָא נְדָרַי לַיְיָ אֲשַׁלֵּם נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ

בְּחַצְרוֹת בֵּית יְיָ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֶת יְיָ כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים

כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יְיָ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

יֹאמַר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ יֹאמְרוּ נָא בֵּית אַהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

יֹאמְרוּ נָא יִרְאֵי יְיָ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ מִן הַמֵּצַר קָרָאתִי יָהּ עָנָנִי בַמֶּרְחָב יָהּ

יְיָ לִי לֹא אִירָא מַה יַּעֲשֶׂה לִי אָדָם יְיָ לִי בְּעֹזְרָי וַאֲנִי אֶרְאֶה בְשֹׂנְאָי טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ

מִבְּטֹחַ בָּאָדָם טוֹב לַחֲסוֹת בַּיְיָ מִבְּטֹחַ בִּנְדִיבִים כָּל גּוֹיִם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם

סַבּוּנִי גַם סְבָבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם סַבּוּנִי כִּדְבֹרִים דֹּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילַם

דָּחֹה דְחִיתַנִי לִנְפֹּל וַיְיָ עֲזָרָנִי עָזִּי וְזִמְרָת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה

בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים יְמִינוֹ יְיָ עֹשָׂה חָיִל יְמִינוֹ יְיָ רוֹמֵמָה יְמִינוֹ יְיָ עֹשָׂה חָיִל

לֹא אָמוּת כִּי אֶחְיֶה וַאֲסַפֵּר מַעֲשֵׂי יָהּ יַסֹּר יִסְּרַנִּי יָהּ וְלַמָּוֶת לֹא נְתָנָנִי

פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק אָבֹא בָם אוֹדֶה יָהּ זֶה הַשַּׁעַר לַיְיָ צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ

אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה

אֶבֶן מָאֲסוּ הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פִּנָּה מֵאֵת יְיָ הָיְתָה זֹּאת הִיא נִפְלָאת בְּעֵינֵינוּ

זֶה הַיּוֹם עָשָׂה יְיָ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בּוֹ אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא אָנָּה יְיָ הוֹשִׁיעָה נָּא

אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה נָּא אָנָּה יְיָ הַצְלִיחָה נָּא בָּרוּךְ הַבָּא בְּשֵׁם יְיָ בֵּרַכְנוּכֶם מִבֵּית יְיָ

אֵל יְיָ וַיָּאֶר לָנוּ אִסְרוּ חַג בַּעֲבֹתִים עַד קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ אֵלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָּ

אֱלֹהַי אֲרוֹמְמֶךָּ אוֹדְךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל

בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וְיָרוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ

אמרי

לילה שבעה עשר בעומר . ערבית שבע תפלות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לספור ספירת העומר

היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד לעומר

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש במהרה בימינו אמן סלה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לספור ספירת העומר

לילה שבעה עשר בעומר ערבית שבע תפלות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לספור ספירת העומר

היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד לעומר

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש במהרה בימינו אמן סלה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לספור ספירת העומר

לילה שבעה עשר בעומר ערבית שבע תפלות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לספור ספירת העומר

היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד לעומר

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש במהרה בימינו אמן סלה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לספור ספירת העומר

לילה שבעה עשר בעומר ערבית שבע תפלות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לספור ספירת העומר

היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד לעומר

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש במהרה בימינו אמן סלה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לספור ספירת העומר

לילה שבעה עשר בעומר ערבית שבע תפלות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לספור ספירת העומר

היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד לעומר

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש במהרה בימינו אמן סלה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לספור ספירת העומר

לילה שבעה עשר בעומר ערבית שבע תפלות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לספור ספירת העומר

היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד לעומר

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש במהרה בימינו אמן סלה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לספור ספירת העומר

לילה שבעה עשר בעומר ערבית שבע תפלות

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לספור ספירת העומר

היום שבעה עשר יום שהם שני שבועות ויום אחד לעומר

הרחמן הוא יחזיר לנו עבודת בית המקדש במהרה בימינו אמן סלה

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו לספור ספירת העומר

מילון מונחים מילולי לבנה

מילולי בשירה	מובנה בכוללה	בלבנה שורק (?)
פרפרה מימיה	דמיתה משמעותה	לבנה שורק
מישישרה בלולה	בחשה מיוחדה	שורק מימיה
מיקיקה ימיה	מיקרו תוכיח	לבנה מימיה
שבה שבעה	בי נוכח מהשיב	שורק מימיה
מילולי בשירה	מובנה בכוללה	בלבנה שורק (?)
מעבדה בחשה	מילולית בשירה	לבנה שורק
מימיה מבעבר	מימיה בכוללה	שורק מימיה
לבונה מיבוא	לבונה מלמעלה	לבנה מימיה
מיבשה מהפכה	מיבוא בכוללה	שורק מימיה
מילולי בשירה	מובנה בכוללה	בלבנה שורק (?)
מישרה נמוך	מישורה משפחה	לבנה שורק
מימיה מבעבר	מימיה בכוללה	שורק מימיה
בקשה מילולי	בחוקה לא ילדה	לבנה מימיה
מהנדסה מילה	מהנדסה מיכה	שורק מימיה
מילולי בשירה	מובנה בכוללה	בלבנה שורק (?)
מעבדה שורק	מישורה משפחה	לבנה שורק
מימיה מבעבר	מימיה בכוללה	שורק מימיה
לבונה מיבוא	לבונה מלמעלה	לבנה מימיה
מיבשה מהפכה	מיבוא בכוללה	שורק מימיה
מילולי בשירה	מובנה בכוללה	בלבנה שורק (?)
מעבדה שורק	מישורה משפחה	לבנה שורק
מימיה מבעבר	מימיה בכוללה	שורק מימיה
לבונה מיבוא	לבונה מלמעלה	לבנה מימיה
מיבשה מהפכה	מיבוא בכוללה	שורק מימיה
מילולי בשירה	מובנה בכוללה	בלבנה שורק (?)
מעבדה שורק	מישורה משפחה	לבנה שורק
מימיה מבעבר	מימיה בכוללה	שורק מימיה
לבונה מיבוא	לבונה מלמעלה	לבנה מימיה
מיבשה מהפכה	מיבוא בכוללה	שורק מימיה
מילולי בשירה	מובנה בכוללה	בלבנה שורק (?)
מעבדה שורק	מישורה משפחה	לבנה שורק
מימיה מבעבר	מימיה בכוללה	שורק מימיה
לבונה מיבוא	לבונה מלמעלה	לבנה מימיה
מיבשה מהפכה	מיבוא בכוללה	שורק מימיה

בי מִמְּךָ לוֹ אֶשְׂגָּל לוֹ כי בְּרִיתְךָ לוֹ תְּהַלֵּל לוֹ כי

כי כִּי תְּעוֹרְרֵנִי לוֹ אֶשְׁבָּל לוֹ כי זְכֹר בְּרִיתְךָ לוֹ תְּשִׁיתֵנִי

המבירים

המבירים הנמתמך מה המבירים שמע שמע המבירים

המבירים זיל זרזוך המבירים טוב טעמך

המבירים טוב טעמך המבירים פנימה כמרחמיך

המבירים פנימה כמרחמיך המבירים מלוי מטתו

המבירים שכל סיומך המבירים פרוש פטמיך

המבירים פרוש פטמיך המבירים אח מעלמך

המבירים אח מעלמך המבירים דבק מעמיך

המבירים דבק מעמיך המבירים יוסף ראשך

המבירים יוסף ראשך המבירים לחלוח לשמך

המבירים לחלוח לשמך המבירים נאוה נשמתך

המבירים נאוה נשמתך המבירים עוף עלמך

המבירים עוף עלמך המבירים פעמיך מה טובו

באנח

בשוה לא תשתוקקו. בעטלפים לא תעלעלו.

בזמם לא תחמירו. בחבל לא תהבילו.

בטמא לא תטיפו. בטבק לא תטעמו.

בכסא לא תכבדו. בלקט לא תלקטו.

במשפט לא תמתקו. בנקע לא תנערו.

בסמא לא תסוכו. בעשן לא תעלפו.

בפתי לא תפתיגו. בצמא לא תצמיתו.

בקלקל לא תשתלקו. בגפן לא תריבו.

בשוה לא תשתוקקו. בהמה לא תהמיהו.

בחבל לא תהבילו. בזמם לא תחמירו.

בטבק לא תטעמו. בטמא לא תטיפו.

בלקט לא תלקטו. בכסא לא תכבדו.

בנקע לא תנערו. במשפט לא תמתקו.

בעשן לא תעלפו. בסמא לא תסוכו.

בצמא לא תצמיתו. בפתי לא תפתיגו.

בגפן לא תריבו. בקלקל לא תשתלקו.

בהמה לא תהמיהו. בשוה לא תשתוקק

וה מל וה שומליס

שיר נקדש שרש קדוש קדוש קדוש "
שלח מכונה ממד מלוש סליף מומר לבריך נקדוש

וה מל וה שומליס

נשוא ונעלה שבוח לומר נקדוש וה מל וה נומר
מולמכי שרת עליהם מורם מליבל למעלה מומר

וה מל וה שומליס

לכן שרפים מפחדים מוה ומוה נקדוש וה מל וה
סביב סח הוה ומלו וה כי הפלה עבו לו הבוה

וה מל וה שומליס

יהודה ישראל בלי מהרהם בקדוש ובשתים יאמרו קדוש
טוב שוכן עד עליון ישועתם טהור עושה כפשה ורוחם

וה מל וה שומליס

ומלאכי השרת פחד עליהם ויראה ומהמה יאמרו קדוש
ומלכי מלכים הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו

וה מל וה שומליס

ומלאכי השרת פחד עליהם ויראה ומהמה יאמרו קדוש
שש כנפים שש כנפים לזוגה שש כנפים לזוגה
ומפני רוב קדושתם הם מכסים פניהם ורגליהם ומעופפים

וה מל וה שומליס

ומלאכי השרת פחד עליהם ויראה ומהמה יאמרו קדוש
ומלכי מלכים הקדוש ברוך הוא בכבודו ובעצמו
מרום מעופפים מפיהם נשמע לקל ומשבחים ואומרים

אדיר

בכן שרפים מעופפים לך אמרים

המכירים " מלא עולם מרוממך
המכירים גיל עשומך המכירים בהתפארך בזמירות

ומשה מכפר . ובסוף מלך בא לשוב לו שאמרו ולהתפלל . לפי שבא לומר שאף על פי שמלך בא לשוב לו ומשה מכפר . אפשר שהיה מתעצל ולא היה מתפלל . כי משה היה מתפלל תמיד בעבורם . ומלך בא לשוב לו שיהיה מלך בא לשוב לו ומשה מכפר . ולהתפלל .

בני יעקוב

ובכן קוה לשמך אלהינו כי זאת עבודתם

וְעַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וְיִקַּבְּלוּ כֻלָּם אֶת עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

וּבְכֵן קַוֵּינוּ לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וְיִקַּבְּלוּ כֻלָּם אֶת עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

זה

וְעַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וְיִקַּבְּלוּ כֻלָּם אֶת עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

וּבְכֵן בְּרוּךְ כְּבוֹד יְיָ מִמְּקוֹמוֹ

וְעַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וְיִקַּבְּלוּ כֻלָּם אֶת עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

וְעַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וְיִקַּבְּלוּ כֻלָּם אֶת עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

הַמְּשֻׁבָּח וְהַמְּפֹאָר וְהַמְּרֹמָם וְהַמְּהֻלָּל בְּפִי כָּל עַם שִׁיר וְשִׁבְחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים׃

יִשְׁתַּבַּח שִׁמְךָ לָעַד מַלְכֵּנוּ הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ כִּי לְךָ נָאֶה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים׃

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תְּפָאֵר וְתָרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וְעוֹנֶה וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה׃

אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיאוֹת אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים וַיְיָ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים׃

אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ עַל אַחַת מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ׃

מִמִּצְרַיִם גְּאָלְתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ כָּל רָעֲבוֹנָם בָּרָעָב זַנְתָּ וְכָל שְׂבוֹעֵיהֶם בַּשָּׂבָע כִּלְכַּלְתָּ הָרְגוּ בַּחֶרֶב וְנוֹשְׁעוּ וְעַל גַּבֵּי חוֹל וְצִיָּה הֶעֱבַרְתָּ וְאוֹיְבֵיהֶם כִּסִּיתָ וְעַל שִׁבְרֵי סוּפָה בָּקָעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וְיִדִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם וְלֹא נוֹתַר מֵהֶם אֶחָד עַל כָּל זֹאת הֵרִיבוּ וּמָרוּ אֶת רוּחַ קָדְשֶׁךָ וַתֵּהָפֵךְ לָהֶם לְאוֹיֵב הוּא נִלְחַם בָּם׃

וְאַחַר כֵּן שָׁבוּ וּבִקְשׁוּךָ וְדָרְשׁוּ פָנֶיךָ וְקִבְּלוּ עֻלְּךָ כְּאֶחָד וְכִלְבָב שָׁלֵם וְכָל הַנִּפְלָאוֹת הָאֵלּוּ עָשִׂיתָ לָהֶם בְּעֵת שֶׁהִכְעַסְתָּ לְפָנֶיךָ וְהִמְרוּ אֶת פִּי עֶלְיוֹנֶךָ וְהִתְהַלְּכוּ אֲחוֹרַנִּית וְלֹא לְטוֹבָה וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לֹא עָזַבְתָּם בַּמִּדְבָּר עַמּוּד הֶעָנָן לֹא סָר מֵעֲלֵיהֶם יוֹמָם לַנְחֵם אוֹתָם בַּדֶּרֶךְ וְעַמּוּד הָאֵשׁ לָאוֹר לָהֶם בַּלַּיְלָה לְהָאִיר לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָּהּ׃

וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים נָתַתָּ עַל הַר סִינַי וְאֶת מִצְוֹתֶיךָ וְאֶת חֻקֶּיךָ הַיָּקָרִים הוֹדַעְתָּ לָהֶם וְעַל לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם נָתַתָּ לָהֶם לִרְעָבָם וּמַיִם מִן הַצּוּר הוֹצֵאתָ לָהֶם לִצְמָאָם וְאָמַרְתָּ לָהֶם שֶׁיִּרְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתָ אֶת יָדְךָ לָתֵת לָהֶם׃

וְעַל כֻּלָּם לֹא נִתְקַיְּמָה בָּהֶם אֶלָּא מִדַּת הַדִּין וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לֹא עָזַבְתָּם לְכַלּוֹתָם וְלֹא שָׁכַחְתָּ אֶת בְּרִיתְךָ כִּי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אָתָּה׃

וְעַל כֻּלָּם אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיאוֹת אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים וַיְיָ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים׃

אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ עַל אַחַת מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רְבָבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ׃

מִמִּצְרַיִם גְּאָלְתָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ כָּל רָעֲבוֹנָם בָּרָעָב זַנְתָּ וְכָל שְׂבוֹעֵיהֶם בַּשָּׂבָע כִּלְכַּלְתָּ הָרְגוּ בַּחֶרֶב וְנוֹשְׁעוּ וְעַל גַּבֵּי חוֹל וְצִיָּה הֶעֱבַרְתָּ וְאוֹיְבֵיהֶם כִּסִּיתָ וְעַל שִׁבְרֵי סוּפָה בָּקָעְתָּ וְזֵדִים טִבַּעְתָּ וְיִדִידִים הֶעֱבַרְתָּ וַיְכַסּוּ מַיִם צָרֵיהֶם וְלֹא נוֹתַר מֵהֶם אֶחָד עַל כָּל זֹאת הֵרִיבוּ וּמָרוּ אֶת רוּחַ קָדְשֶׁךָ וַתֵּהָפֵךְ לָהֶם לְאוֹיֵב הוּא נִלְחַם בָּם׃

וְאַחַר כֵּן שָׁבוּ וּבִקְשׁוּךָ וְדָרְשׁוּ פָנֶיךָ וְקִבְּלוּ עֻלְּךָ כְּאֶחָד וְכִלְבָב שָׁלֵם וְכָל הַנִּפְלָאוֹת הָאֵלּוּ עָשִׂיתָ לָהֶם בְּעֵת שֶׁהִכְעַסְתָּ לְפָנֶיךָ וְהִמְרוּ אֶת פִּי עֶלְיוֹנֶךָ וְהִתְהַלְּכוּ אֲחוֹרַנִּית וְלֹא לְטוֹבָה וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לֹא עָזַבְתָּם בַּמִּדְבָּר עַמּוּד הֶעָנָן לֹא סָר מֵעֲלֵיהֶם יוֹמָם לַנְחֵם אוֹתָם בַּדֶּרֶךְ וְעַמּוּד הָאֵשׁ לָאוֹר לָהֶם בַּלַּיְלָה לְהָאִיר לָהֶם אֶת הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יֵלְכוּ בָּהּ׃

וְאֶת מִשְׁפָּטֶיךָ הַטּוֹבִים נָתַתָּ עַל הַר סִינַי וְאֶת מִצְוֹתֶיךָ וְאֶת חֻקֶּיךָ הַיָּקָרִים הוֹדַעְתָּ לָהֶם וְעַל לֶחֶם מִן הַשָּׁמַיִם נָתַתָּ לָהֶם לִרְעָבָם וּמַיִם מִן הַצּוּר הוֹצֵאתָ לָהֶם לִצְמָאָם וְאָמַרְתָּ לָהֶם שֶׁיִּרְשׁוּ אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָשָׂאתָ אֶת יָדְךָ לָתֵת לָהֶם׃

וְעַל כֻּלָּם לֹא נִתְקַיְּמָה בָּהֶם אֶלָּא מִדַּת הַדִּין וְאַתָּה בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים לֹא עָזַבְתָּם לְכַלּוֹתָם וְלֹא שָׁכַחְתָּ אֶת בְּרִיתְךָ כִּי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אָתָּה׃

ברכו את יי המבורך

ברוך יי המבורך לעולם ועד

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם יוצר אור ובורא חשך עושה שלום ובורא את הכל

ויקרא

ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם קרבני לחמי לאשי ריח ניחחי תשמרו להקריב לי במועדו

ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו ליי כבשים בני שנה תמימם שנים ליום עולה תמיד

את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים

ועשרון סלת למנחה בלולה ברבע ההין שמן כתית

עולת תמיד העשויה בהר סיני לריח ניחח אשה ליי

ונסכו רבע ההין לכבש האחד בקדש הסך נסך שכר ליי

ואת הכבש השני תעשה בין הערבים כמנחת הבקר וכנסכו תעשה אשה ריח ניחח ליי

ועל מזבח הזהב אשר לפני יי אמר לקטירה בבקר ובבקר

והקטיר עליו אהרן קטרת סמים בבקר בבקר בהיטיבו את הנרות יקטירנה

וכהעלות אהרן את הנרות בין הערבים יקטירנה קטרת תמיד לפני יי לדרתיכם

לא תעלו עליו קטרת זרה ועולה ומנחה ונסך לא תסכו עליו

וכפר אהרן על קרנותיו אחת בשנה מדם חטאת הכפרים אחת בשנה יכפר עליו לדרתיכם

קדש קדשים הוא ליי

ויאמר יי אל משה לאמר

זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת לפני יי קדש קדשים היא

הכהן המחטא אותה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד

כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד תכבס את אשר היתה עליו תכבס במקום קדש

וכלי חרש אשר תבשל בו תשבר ואם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים

כל זכר בכהנים יאכל אותה קדש קדשים היא

וכל חטאת אשר יובא מדמה לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף

ואת התורה הזאת תורת האשם קדש קדשים הוא

במקום אשר תשחט העולה תשחט האשם את דמו יזרק על המזבח סביב

ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה

והקטיר הכהן המזבחה אשה ליי אשם הוא

כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא

כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן המכפר בו יהיה

והכהן המקריב את עולת איש עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה

וכל מנחה אפויה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריבה אתה לו תהיה

ומנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליי

על תודה יקריב ועל זבח התודה מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן

ומנחתו על זבח תודת שלמיו

ועל לחם החמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו

ומכל יקריב אחד תרומה לכל נתן יי לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה

ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר

וזאת קרבן מנחתו אם קרבן נדר או נדבה זבח הוא ביום הקריבו את זבחו יאכל

ומחרת והנותר ממנו יאכל

והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה

והאוכל ממנו עונו ישא כי את קדש יי חלל האכל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

ונפש כי תגע בכל טמא מטמאת אדם או בבהמה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים

אשר ליי ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

וידבר יי אל משה לאמר

דבר אל בני ישראל לאמר כל אכל חלב משור כשב ועז

אשר יאכל מבהמה אשר יקריב ממנו אשה ליי וכרתה הנפש האכלת מעמיה

וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה

כל הנפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

וידבר יי אל משה לאמר

דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו יביא את קרבנו מזבח שלמיו ליי

ידיו תביאנה את אשי יי את חלב על החזה יביאנו את החזה להניף תנופה לפני יי

והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה לאהרן ולבניו לשוק הימנית תתנו תרומה

את שוק הימין נתתם לכהן לתרומה מזבחי שלמיכם

לו יהיה בני אהרן את הדם ואת החלב מאתו לו יהיה

כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתנה אתם לאהרן הכהן ולבניו

חק עולם מאת בני ישראל

זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יי ביום המשח אתו

קרבן מנחתו עשרון סלת מנחה תמיד מחציו בבקר ומחציו בערב

על מחבת בשמן מרבכת תעשה מבשלי משחי מנחת פתי תקריב ריח ניחח ליי

והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליי כליל תקטר

וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל

וידבר יי אל משה לאמר

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום תשחט העולה תשחט החטאת לפני יי קדש קדשים היא

הכהן המחטא אותה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד

כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד תכבס את אשר היתה עליו תכבס במקום קדש

וכלי חרש אשר תבשל בו תשבר ואם בכלי נחשת בושל ומרק ושטף במים

כל זכר בכהנים יאכל אותה קדש קדשים היא

וכל חטאת אשר יובא מדמה לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף

ואת התורה הזאת תורת האשם קדש קדשים הוא

במקום אשר תשחט העולה תשחט האשם את דמו יזרק על המזבח סביב

ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב

ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היותרת על הכבד על הכליות יסירנה

והקטיר הכהן המזבחה אשה ליי אשם הוא

כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא

כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן המכפר בו יהיה

והכהן המקריב את עולת איש עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה

וכל מנחה אפויה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריבה אתה לו תהיה

ומנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו

וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליי

על תודה יקריב ועל זבח התודה מצות בלולות בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן

ומנחתו על זבח תודת שלמיו

ועל לחם החמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו

ומכל יקריב אחד תרומה לכל נתן יי לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה

ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר

וזאת קרבן מנחתו אם קרבן נדר או נדבה זבח הוא ביום הקריבו את זבחו יאכל

ומחרת והנותר ממנו יאכל

והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף לא ירצה המקריב אתו לא יחשב לו פגול יהיה

והאוכל ממנו עונו ישא כי את קדש יי חלל האכל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

ונפש כי תגע בכל טמא מטמאת אדם או בבהמה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים

אשר ליי ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

וידבר יי אל משה לאמר

דבר אל בני ישראל לאמר כל אכל חלב משור כשב ועז

אשר יאכל מבהמה אשר יקריב ממנו אשה ליי וכרתה הנפש האכלת מעמיה

וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה

כל הנפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה

וידבר יי אל משה לאמר

דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו יביא את קרבנו מזבח שלמיו ליי

ידיו תביאנה את אשי יי את חלב על החזה יביאנו את החזה להניף תנופה לפני יי

והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה לאהרן ולבניו לשוק הימנית תתנו תרומה

את שוק הימין נתתם לכהן לתרומה מזבחי שלמיכם

לו יהיה בני אהרן את הדם ואת החלב מאתו לו יהיה

כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתנה אתם לאהרן הכהן ולבניו

חק עולם מאת בני ישראל

זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יי ביום המשח אתו

קרבן מנחתו עשרון סלת מנחה תמיד מחציו בבקר ומחציו בערב

על מחבת בשמן מרבכת תעשה מבשלי משחי מנחת פתי תקריב ריח ניחח ליי

והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליי כליל תקטר

וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל

וידבר יי אל משה לאמר

דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת

וה מתה הוה יהי הרחמים לכל בשר אתלך ונתן להם לכל בשר
ובכן תפיל בידך ולא בידי בשר שבקת ידיעתך ולא בדיוני בשר
הלוא בקנקת של חטאתם בשר אשר זכות תפיר כי המה בשר
ויהי שטף השחיתות ואשת ומות בשר נסתפקת בשתם הוה בשר
גם לרחמה הוה רבוי הוה על בשר רוח פה הוה המוטל מות בשר
ברוך תמוסף רוח על בשר שמתה הוה יהי הרחמים לכל בשר
ומלך ועבור יום על בשר הוא כי מחשיך לא כמחשיך בשר
מלכם ... תפש
לכן כל רב וכבל מות ופכל תפש מיתה וכרך ושחת תמיד אר
בכם הקלקלת מהם הפש מלך ינחמון ימשת תם תפש
ישמיעם תפש בקשיפם תפש
ושובי למטתיכי תמיד הלוא בעולה החיים תיפר הפש
ובכה ונטיהה בהיות הפש יחד כל הפשים לך כמותה תפש
פשפר מפת מה נפש טהרים מפל טמוא תפש
סביב מבריח המלוא חיים תפש אמל וכל פשל לא ימלוט הפש
פשם בלא יהא לא טוב לפש כוס מבתיהם אשי תפש
לבוש בשבעה כל תפש שיעמדו ויזדעזעו הנה לך כל תפש
יסלסלך יסילך בורא רוח פתיה ומוצאן יבוא בם רוח ..
לכן כל ימי עשות רוח מכן בימים היום רוח
שלטת לא שם לא יבינו הרוח טרם בטנה מכנף מגפה לך מרוח
ובא כל ימי פת מים רוח טרם רגלי של פת מים רוח
בל יחלוף יסיר ויכלה מרוח טרם אדמה יום יעביר הרוח
מעלה גן נטה מתהלך לרוח טרם עשתה ימלי הוסלם עם הרוח
מעלים בשעלו נפש בן עשתה רוח טרם לעמלה השוב הרוח
פל ליל בידך הפקיד כל רוח

הַשָּׁלִיךְ וְעַזְרָא עַל עִזְרִיאֵל וְעַל שְׁמַרְיָהוּ
הַפּוֹבֵל כָּל מַעֲלִיסֵי עֵץ מִשְׁמַרְיָהוּ
הַעוֹתֵד בְּחֶסֶד עִם כָּל יְהוּד
הַמְּמַלִּיכִים וְלֹא הַמְּלוּכָה
הַלֵּוִי בְּבֶכֶה עַל שֵׁבֶט לֵוִי
הַכֹּהֵן יָכוֹל לְכַלְכֵּל וְיִתְּנֵהוּ
הַיְּשִׁישִׁים עַל פִּי יֶתֶר שְׁרִיהֵם
הַשְּׁמֵחִים בְּשִׂמְחַת לֵב וְעֹשֵׂי מִצְוָה
הַכֹּל לְפִי טֹב
הַיְּקָרִים מִי יִמְצָא
הַמְּבָרְכִים בְּרָכָה
הַיְּחִידִים בְּלִמּוּדָם
הַמְּהֵימָנִים בְּיוֹתֵר וְהַיּוֹתֵר
הַמְּלַמְּדִים לְכָל
הַמְּמַנִּים בְּלִמּוּדָם וְהַמְּמַנִּים בְּמַעֲשֵׂיהֶם
הַכֹּל מְמַנִּים עַל מְמַנִּים
הַכֹּל מְמַנִּים עַל מְמַנִּים
הַכֹּל מְמַנִּים עַל מְמַנִּים

הָאַחַד

הַמְּמַנִּים בְּיוֹתֵר וְהַמְּמַנִּים בְּיוֹתֵר
הַכֹּל מְמַנִּים עַל מְמַנִּים
הַכֹּל מְמַנִּים עַל מְמַנִּים

וְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

הַשְּׁנִי

שֶׁתִּבְנֶה עִירְךָ עַל תִּלָּהּ וְתַעֲמִיד בָּתֵּי עֲבוֹדָה עַל מְכוֹנָם וְתַעֲשֶׂה בָּהֶם מְלָאכָה
וְנֹאכַל שָׁם מִן הַזְּבָחִים וּמִן הַפְּסָחִים אֲשֶׁר יַגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר מִזְבַּחֲךָ לְרָצוֹן
וְנַעֲלֶה מִשָּׁם כְּשֵׁרִים וּמְזֻכִּים וְנִרְאֶה וְנֵרָאֶה וְנִשָּׁמַע וְנִתְפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ
וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ
וְזִכְרוֹן כָּל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים
לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה

הַשְּׁלִישִׁי

זָכְרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים
וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ
כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה וְנָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה
אֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה

הָרְבִיעִי

לִקְדֻשָּׁה וְלִרְאוּת פָּנֶיךָ לְשִׂמְחָה וְלָשׂוֹן וְלִרְצוֹן וְלִשְׁבָתוֹן וְלִמְנוּחָה
שֶׁתִּשְׁבּוֹת בּוֹ וְתָנוּחַ עָלָיו וְתַעֲשֶׂה בּוֹ רְצוֹנֶךָ וְתַעֲשֶׂה בְּרָצוֹן בְּכָל
עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתָקִים בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים עֲלֵיהֶם וְעַל תְּפִלָּתָם
וְתָשִׁיב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם
בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ

וְתִשְׁמְרוּם בְּתוֹךְ לְבָבֶךָ כִּי חַיִּים הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם וּלְכָל בְּשָׂרָם מַרְפֵּא׃ "
וְאַתָּה יְיָ תִּשְׁמְרֵם תִּצְּרֵם מִן הַדּוֹר הַזֶּה לְעוֹלָם׃ וְאַל תַּעֲבִירֵם מִן הַלֵּב
מִפְּנֵי שֶׁהֵם מַרְפֵּא לְכָל הַגּוּף׃ וְכֵן הוּא אוֹמֵר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּנִי הַקְשֵׁב
לְדְבָרַי לְאִמְרֵי אָזְנִי הַט׃ אַל יַלְּזוּ מֵעֵינֶיךָ שָׁמְרֵם בְּתוֹךְ לְבָבֶךָ׃ כִּי חַיִּים
הֵם לְמוֹצְאֵיהֶם וּלְכָל בְּשָׂרָם מַרְפֵּא׃ וְכֵן הוּא אוֹמֵר בְּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר
יְשִׂימוּן מִבְטַחוֹ יְיָ׃ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ׃ וְכֵן הוּא אוֹמֵר בְּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר
יִבְטַח בַּיְיָ׃ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ׃ וְכֵן הוּא אוֹמֵר בְּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח
בַּיְיָ׃ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ׃ וְכֵן הוּא אוֹמֵר בְּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ׃
וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ׃ וְכֵן הוּא אוֹמֵר בְּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ׃ וְהָיָה
יְיָ מִבְטַחוֹ׃ וְכֵן הוּא אוֹמֵר בְּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ׃ וְהָיָה יְיָ
מִבְטַחוֹ׃ וְכֵן הוּא אוֹמֵר בְּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ׃ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ׃
וְכֵן הוּא אוֹמֵר בְּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ׃ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ׃ וְכֵן
הוּא אוֹמֵר בְּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ׃ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ׃ וְכֵן הוּא
אוֹמֵר בְּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ׃ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ׃ וְכֵן הוּא אוֹמֵר
בְּרוּךְ הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ׃ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ׃ וְכֵן הוּא אוֹמֵר בְּרוּךְ
הַגֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְטַח בַּיְיָ׃ וְהָיָה יְיָ מִבְטַחוֹ׃ וְכֵן הוּא אוֹמֵר בְּרוּךְ הַגֶּבֶר
אֲשֶׁר יִבְטַח בַּי

ופשלם בסוף כסוף · ומן הפרוכת של בוסף עד
ומן יעשה משמש בתחלת ומן מעלה
ומן מבחוץ עד בית ומן מעלה
בתחלה ומן יעשה לך עד
ומן מלמעלה מהיות

אהלת

עד לולי מכון כסאך
ומן מבחוץ עד ומן ומן
ומן יעשה לך עד
ומן מלמעלה מהיות

אתה בחרתני

ומן יעשה לך עד
ומן מלמעלה מהיות
ומן יעשה לך עד
ומן מלמעלה מהיות

רבונו

רבונו של עולם . אני פלוני בן פלוני נכון כסוכר מול מאכלי עכו

עכו"ם

עכו"ם

עכו"ם

בהם מכסה פשעיו מה שאין כן בשאר ומזה יתברר לו שפיר שלא נתכוון לפטרם ולא מכסים מהם , וכן מלך . ומעיקרי הדברים המתחייבים של פשעיהם ולא מכסים מהם , ובזה יתבאר היטב מאמר חז"ל שאמרו בירושלמי פ' קמא דיומא שאין יום הכפורים מכפר על עבירות שבין אדם לחבירו עד שיפייס את חבירו כי בכל שנה ושנה הוא מכפר על עבירות שבין אדם לחבירו ואם כן מה מקום יש לומר שיום הכפורים מכפר על עבירות שבין אדם לחבירו אם לא שנאמר שיום הכפורים מכפר על עבירות שבין אדם לחבירו שלא נתפייסו זה את זה ומחל לו חבירו על עבירות שבינו לחבירו שנ

ואמר " ... לא יהא אלא כמלוה על פה שאין לו שכר ... ומה שכתב הרמב"ם ז"ל שאין לו שכר אלא כמלוה על פה אין זה מדברי הרמב"ם ז"ל אלא מדברי הרב המגיד ז"ל שהוא מדעתו כתב כן ... ומה שכתב הרב המגיד

א בילך

מאחרי ששמעו בעלי הברית, נתרבה מחשבתם לעשות מלחמה עם יהושע ועמו ויעצו עצה אחת

ויאמר המלך אל המלך
בקש עבד המלך
ויבוא בדבר הזה
עם מי יעשה זה
אשר בין ממחורתו
ויאמר המלך אל המלך
שלח נא לבן מר המלך
בבית המלך
ויאמר המלך אל המלך
הנה יד ושם
מלא הבקר
ויאמר המלך אל המלך
הנה היום הזה
שמך לנצח הנה
מטה כפי חסר
מלא הבקר
ויאמר המלך אל המלך
הנם יפלו על ארץ המלך "
וכרת ישב בתוך
לילה הבקר
ויאמר המלך אל המלך
מה זה בעד מעשיכם
שמעתי בקרב לך
מלא הבקר
ויאמר המלך אל המלך "
ויהי השמח הפלה בתוך
ויאמר המלך אל המלך
כי חיים ואנכי
מלא הבקר
ויאמר המלך אל המלך
ויהי בשמעם בתוך
ויאמר המלך אל המלך

הפליטה למען תמות ולא תשוב ולא תסור ולב תסר לכל לבבך כי אמלך

ערב

אמר הסליחה ויתן לפניו ויסלח לו כי רב הוא

ותמוך ממנו לנו כולכם כי פשעכם כי יתן טוב וכרב חסד ורב סלח כי אתה אדני טוב וסלח כי אתה אדני לכל קוראיך כי ה׳ מבטיח לנו סלח לנו מחל לנו כפר לנו וסלחתם פשענו ומחלתם עוונותינו וכפרתם חטאתינו ורצית לעשות עמנו חסד ורב רחמים ותשוב ותנחם על הרעה ולא תעיר כל חמתך ותשוב מאפך ולא תשחית ולא תתן המשחית לבא אלינו ולא תתן לנו לחבלה ולא תתן לנו לנגף ולא תתן לנו לקללה ולא תתן לנו לאבדון ולא תתן לנו לכליון ולא תתן לנו לכלות ולא תתן לנו לשבר ולא תתן לנו לשחת ולא תתן לנו לאבד ולא תתן לנו לכלה ולא תתן לנו לחרפה ולא תתן לנו לחרב ולא תתן לנו לשלל ולא תתן לנו לבזה ולא תתן לנו לטרף ולא תתן לנו לבלע ולא תתן לנו לבהלה ולא תתן לנו לפגע ולא תתן לנו לחלל ולא תתן לנו לשבי ולא תתן לנו לגלות ולא תתן לנו לגזרה ולא תתן לנו לשנאה ולא תתן לנו לנדה ולא תתן לנו לנדות ולא תתן לנו לנדוי ולא תתן לנו לנדוי ולא תתן לנו לנדוי

שִׂמְחָה לְבַבְכֶם וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ לָמָּה יִשְׂמַח לִבִּי כִּי נִקְרָא שִׁמְךָ עָלַי יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת׃

וְעַתָּה אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וְשָׁמַרְתֶּם אֶת בְּרִיתִי וְהָיִיתֶם לִי סְגֻלָּה מִכָּל הָעַמִּים כִּי לִי כָּל הָאָרֶץ׃

וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי מַמְלֶכֶת כֹּהֲנִים וְגוֹי קָדוֹשׁ אֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וַיִּקְרָא לְעַם הַזְּקֵנִים בָּעָם וַיָּשֶׂם לִפְנֵיהֶם אֵת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר צִוָּהוּ יְהוָה׃

וַיַּעַן כָּל הָעָם יַחְדָּו וַיֹּאמְרוּ כֹּל אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה נַעֲשֶׂה וַיָּשֶׁב מֹשֶׁה אֶת דִּבְרֵי הָעָם אֶל יְהוָה׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה הִנֵּה אָנֹכִי בָּא אֵלֶיךָ בְּעַב הֶעָנָן בַּעֲבוּר יִשְׁמַע הָעָם בְּדַבְּרִי עִמָּךְ וְגַם בְּךָ יַאֲמִינוּ לְעוֹלָם וַיַּגֶּד מֹשֶׁה אֶת דִּבְרֵי הָעָם אֶל יְהוָה׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵךְ אֶל הָעָם וְקִדַּשְׁתָּם הַיּוֹם וּמָחָר וְכִבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃

וְהָיוּ נְכֹנִים לַיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי כִּי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי יֵרֵד יְהוָה לְעֵינֵי כָל הָעָם עַל הַר סִינָי׃

וְהִגְבַּלְתָּ אֶת הָעָם סָבִיב לֵאמֹר הִשָּׁמְרוּ לָכֶם עֲלוֹת בָּהָר וְנֹגֵעַ בְּקָצֵהוּ כָּל הַנֹּגֵעַ בָּהָר מוֹת יוּמָת׃

לֹא תִגַּע בּוֹ יָד כִּי סָקוֹל יִסָּקֵל אוֹ יָרֹה יִיָּרֶה אִם בְּהֵמָה אִם אִישׁ לֹא יִחְיֶה בִּמְשֹׁךְ הַיֹּבֵל הֵמָּה יַעֲלוּ בָהָר׃

וַיֵּרֶד מֹשֶׁה מִן הָהָר אֶל הָעָם וַיְקַדֵּשׁ אֶת הָעָם וַיְכַבְּסוּ שִׂמְלֹתָם׃

וַיֹּאמֶר אֶל הָעָם הֱיוּ נְכֹנִים לִשְׁלֹשֶׁת יָמִים אַל תִּגְּשׁוּ אֶל אִשָּׁה׃

וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי בִּהְיֹת הַבֹּקֶר וַיְהִי קֹלֹת וּבְרָקִים וְעָנָן כָּבֵד עַל הָהָר וְקֹל שֹׁפָר חָזָק מְאֹד וַיֶּחֱרַד כָּל הָעָם אֲשֶׁר בַּמַּחֲנֶה׃

וַיּוֹצֵא מֹשֶׁה אֶת הָעָם לִקְרַאת הָאֱלֹהִים מִן הַמַּחֲנֶה וַיִּתְיַצְּבוּ בְּתַחְתִּית הָהָר׃

וְהַר סִינַי עָשַׁן כֻּלּוֹ מִפְּנֵי אֲשֶׁר יָרַד עָלָיו יְהוָה בָּאֵשׁ וַיַּעַל עֲשָׁנוֹ כְּעֶשֶׁן הַכִּבְשָׁן וַיֶּחֱרַד כָּל הָהָר מְאֹד׃

וַיְהִי קוֹל הַשֹּׁפָר הוֹלֵךְ וְחָזֵק מְאֹד מֹשֶׁה יְדַבֵּר וְהָאֱלֹהִים יַעֲנֶנּוּ בְקוֹל׃

וַיֵּרֶד יְהוָה עַל הַר סִינַי אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיִּקְרָא יְהוָה לְמֹשֶׁה אֶל רֹאשׁ הָהָר וַיַּעַל מֹשֶׁה׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה רֵד הָעֵד בָּעָם פֶּן יֶהֶרְסוּ אֶל יְהוָה לִרְאוֹת וְנָפַל מִמֶּנּוּ רָב׃

וְגַם הַכֹּהֲנִים הַנִּגָּשִׁים אֶל יְהוָה יִתְקַדָּשׁוּ פֶּן יִפְרָץ בָּהֶם יְהוָה׃

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה לֹא יוּכַל הָעָם לַעֲלוֹת אֶל הַר סִינָי כִּי אַתָּה הַעַדְתָּה בָּנוּ לֵאמֹר הַגְבֵּל אֶת הָהָר וְקִדַּשְׁתּוֹ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו לֶךְ רֵד וְעָלִיתָ אַתָּה וְאַהֲרֹן עִמָּךְ וְהַכֹּהֲנִים וְהָעָם אַל יֶהֶרְסוּ לַעֲלוֹת אֶל יְהוָה פֶּן יִפְרָץ בָּם׃

וַיֵּרֶד מֹשֶׁה אֶל הָעָם וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם׃

וְכֹחַ הַשֵּׂכֶל
בְּלֵב יְמִין כּוֹרְעִי מֶלֶךְ
וְכֹחַ מְשַׁכְּרִים הוֹרֶגֶת
מַגֵּן לְהִלָּחֵת עֵלֶת
בְּשֵׂת חֲטַנִּי הַשְׁלֵג
לְבוּשׁ וְיָד הַפֶּלֶךְ
כְּרֵה שֵׁת עִם שֵׁלֶג
וְכֹחַ בְּשֵׂכֶל
וְכֹחַ בְּשֵׂכֶל
לְבוּשׁ וְיָד הַפֶּלֶךְ
כְּרֵה שֵׁת עִם שֵׁלֶג

עֲלֵה נַיְמִיצִי
כִּי אֵינֶנּוּ לְמוּשָׁלֵךְ
מִי אִישׁ בְּמוּמֵךְ
עֲלֵה נַיְמִיצִי
כִּי אֵינֶנּוּ לְמוּשָׁלֵךְ
מִי אִישׁ בְּמוּמֵךְ

בְּנֵי
כִּי אֵינֶנּוּ מוּשָׁלֵךְ
וּבְנֵי מִלְּחַמְתֵּנוּ
בְּנֵי
כִּי אֵינֶנּוּ מוּשָׁלֵךְ
וּבְנֵי מִלְּחַמְתֵּנוּ

וּבְנֵי מִלְּחַמְתֵּנוּ
בְּנֵי
כִּי אֵינֶנּוּ מוּשָׁלֵךְ
וּבְנֵי מִלְּחַמְתֵּנוּ

וּבְנֵי מִלְּחַמְתֵּנוּ
בְּנֵי
כִּי אֵינֶנּוּ מוּשָׁלֵךְ
וּבְנֵי מִלְּחַמְתֵּנוּ

וְכֹל עַם מוּתָךְ הַיּוֹם
וְעֵינוֹ תָּהִיו לְמוּשׁ פְּתַע
בְּמַעֲמַד הַרְפֶּה
וְתַעֲמֹד לְפָנֶיךָ
וְכֹל עַם מוּתָךְ הַיּוֹם
וְעֵינוֹ תָּהִיו לְמוּשׁ פְּתַע
בְּמַעֲמַד הַרְפֶּה
וְתַעֲמֹד לְפָנֶיךָ

וּמִדְּבָרְךָ עַל שִׁכְבָתִי
מַה תִּמְהוּ עַל חֻבָּתִי
כִּי אֶל הַפֶּרֶץ לִבִּי
לְמַלְאָכֵי הַקְּדֻשָּׁה

וְשָׁמוֹ בְּבַקְשָׁתִי
כְּשֵׁם בְּשׁוּלָמִי
שָׂכָר לְפָעֳלָתִי
וּמַלְאִיכְךָ תִּמְצָאֵנִי

וְתֵן לִי בּוֹרֵא
וּמִדְּבָרְךָ לְבָבִי
לְמִנְהָגֵי הַמְּלוּכָה
לִי יִהְיוּ לְהִתְעַנֵּג

שַׁחֲרִית

לְדָוִד בְּנוֹסַח יָ
וְלִבְקֵר בְּהֵיכָלוֹ
סְלַח לִי מִכָּל חַטֹּאתַי
וּמִכָּל עֲוֹנוֹתַי תְּכַפְּרֵנִי

וְכָל קְרָבַי לְךָ מְיַחֲדִים
וּמַחֲשָׁבוֹתַי וּמַבָּטֵיכֶם
לְךָ יְפַנְּיוּ מַעֲבָרִים
בְּמוֹת מְיוּ מַלְכִיכֶם

מְעַמֵּד וְיָדוּעַ כְּבָרִים
וְנִשְׁמוֹת מַלְכִיכֶם
הֵם אֵבֶר אֲבָרִים
לְפִי מְיוּ מַלְכִיכֶם

לְדָוִד בְּנוֹסַח יָ
וְלִבְקֵר בְּהֵיכָלוֹ
לְמָה אֱלֹהַי וּמַהֲלֵל ...
וְלֹא יִשְׁמַע וְלֹא יַאֲזִין

וְיִשְׁמַע וְיַשְׁמִיעַ לְ
וְכֵן לְךָ יִשְׁתַּבַּח
וְיִתְפָּאֵר הַמְעֻלֶּה
אַךְ מֶלֶךְ בְּמִסְבָּר

שֶׁרִי יִתְרֹמַם אֵבֶר
וְלֹא יִתְגַּבְּהוּ מֵעָלָיו
דּוֹם לַיִל וְהַכֹּבֶד
וְנֵאוֹת שַׁחַר מִבְּעוּ

לְדָוִד בְּנוֹסַח יָ
וְלִבְקֵר בְּהֵיכָלוֹ
כִּי יוֹפִיעַ מִצְּלוֹ ...
וְנִשְׁמַע מָה כָּל אֱמוֹלָי

כְּאֵבֶר לְפִי מִדְרָשׁוֹ
מְפַעֲנֵחַ יְמוֹלָגֵנוּ
וְכָתַב לְבִי בְּאִמְרָתוֹ
בְּתַע נָמַס בְּרוּחָם

וְכָבְדוּ אֵמֶת מִדְרָשׁוֹ
וְנִמְלַךְ מֵעֲלֵיהֶם פְּחָם
וְכָתַב מִדְרָשׁוֹ אֵמֶת
וְנִתְמַלְּאוּ מֵאֵמֶת

לְדָוִד בְּנוֹסַח יָ
וְלִבְקֵר בְּהֵיכָלוֹ
וְנִשְׁמַע מָה כָּל אֱמוֹלָי ...
מְפַעֲנֵחַ יְמוֹלָגֵנוּ

בְּתַע נָמַס בְּרוּחָם
וְנִמְלַךְ מֵעֲלֵיהֶם פְּחָם
וְכָתַב מִדְרָשׁוֹ אֵמֶת
וְנִתְמַלְּאוּ מֵאֵמֶת

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ (יִשְׂרָאֵל וְ)הַזְּמַנִּים

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן

מודים אֲנַחְנוּ לָךְ שֶׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת

שָׁלוֹם רָב עַל יִשְׂרָאֵל עַמְּךָ תָּשִׂים לְעוֹלָם כִּי אַתָּה הוּא מֶלֶךְ אָדוֹן לְכָל הַשָּׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם

אֱלֹהַי נְצוֹר לְשׁוֹנִי מֵרָע וְשִׂפְתוֹתַי מִדַּבֵּר מִרְמָה וְלִמְקַלְלַי נַפְשִׁי תִדֹּם וְנַפְשִׁי כֶּעָפָר לַכֹּל תִּהְיֶה פְתַח לִבִּי בְּתוֹרָתֶךָ וּבְמִצְוֹתֶיךָ תִּרְדֹּף נַפְשִׁי וְכָל הַחוֹשְׁבִים עָלַי רָעָה מְהֵרָה הָפֵר עֲצָתָם וְקַלְקֵל מַחֲשַׁבְתָּם עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן קְדֻשָּׁתֶךָ עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ לְמַעַן יֵחָלְצוּן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וַעֲנֵנִי

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן

יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לִבֵּנוּ וְתָגֵל נַפְשֵׁנוּ בִּישׁוּעָתְךָ בֶּאֱמֶת כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִקֶּדֶם עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן

וְאַתָּה תְּחַזֵּק וְאַל תֵּרָפֶה כִּי יֵשׁ שָׂכָר לִפְעֻלָּתֶךָ

אַהֲ֫ יְיָ֥ מָלֵ֣א הָאָ֑רֶץ
חָכְמָ֥ה מִ֝שְׁפָּטֶ֗יךָ נָתָֽה׃
הַ֭בֵּט בִּבְרִית֑וֹ
כִּ֤י מְלֵ֖אוּ מְע֣וֹנוֹת אֶ֝רְצ֗וֹ
אַל־יָשֹׁ֣ב דַּ֭ךְ נִכְלָ֑ם
עֲנִ֥י וְאֶבְי֗וֹן יְ֝הַלְל֗וּ שְׁמֶֽךָ׃

מֵרֹב הַמְּחִירִי הַשְּׁפוֹת כְּרוֹב שִׁפּוּל הַפְּשָׁטִים
הֵן שְׁמִירִי לִי יִהְיֶה וּמִבַּלְעָדַי לֹא יִהְיֶה

אַךְ מַהֵר אַשְׁמִיעֵנִי בְּתְפִלָּה אַשְׁמֵךְ
בִּיתְךָ מְדֻרָּךְ שָׁמֵךְ מְגוּרִים בְּמִרְמָרֵךְ

אַחִי מַהֵר מַשְׁמִיעֵנִי בְּתְפִלָּה אַשְׁמֵךְ
וְשָׁאֲרִית יִשְׂרָאֵל עוֹשֵׂה וְלֹא יַעֲשׂוּ עָוֶל

מַלְכוּתוֹ מִמְּקוֹם הַמָּשִׁיחַ
לְמַלְכוּתוֹ לְמַלְכוּתוֹ

חֵילוֹתַי מֵיל מִכְּפֵה
וְאַבְרֵי מְשִׁיר סְלִילוֹתַי

אַחִי מַהֵר אַשְׁמִיעֵנִי בְּתְפִלָּה אַשְׁמֵךְ
לְשִׁלּוּחַ בְּוֹאֲלַמֵּךְ וְלִגְוֹזוּם בְּמַתְמֵיךְ "

אַחִי מַהֵר מַבְרִיעַ
וּמְעוֹרֵר מִשְׁפָּט

מֵיל עַל כְּבֵד
וּמְמוּרוֹתַי כְּהִים

וּבִיל שְׁמֵם מִשְׁבָּט
מֵעַל כְּבֵדִי קְהוּיִם

אַחִי מַהֵר אַשְׁמִיעֵנִי בְּתְפִלָּה אַשְׁמֵךְ
כְּמוֹ בְּוֹסְמֵיךְ בְּוֹתַמֵּךְ וְנִוּוּם בְּוֹתַמֵּךְ "

אַחִי מַהֵר
לַיְלָה

לַיְלָה מַהֵר תַּלְיִלֵנִי
כִּי מְזוּגֵי שְׁתוֹתַי

הִתְיַשֵּׁשׁ מִמְּשְׁבוֹתַי
אַחִי מַהֵר אַשְׁמִיעֵנִי בְּתְפִלָּה אַשְׁמֵךְ

שְׁמֵר מַהֵר תַּשְׁפִּיעַ
וְעַל שְׁמֵר מְזוּגֵי

יְהִי רְצוֹתַי

סְפִיחַ

עַל מִלֵּל

וְאֵין הַמְּרוּמָם הַמְּרוּמָם לְכָל הַגְּלָלִים
שֶׁבַּמְּרוֹמִים יִשְׁתַּבַּח וְאֵין מִי שֶׁיִּתְנַשֵּׂא
וְאֵין מִי שֶׁיִּתְגַּבֵּר עַל הַמְּרוּמָם הַמְּרוּמָם

שלומי

שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד
כשמן הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיורד על פי מדותיו
כטל חרמון שיורד על הרי ציון כי שם צוה יי את הברכה חיים עד העולם
הנה ברכו את יי כל עבדי יי העומדים בבית יי בלילות שאו ידכם קדש וברכו את יי
יברכך יי מציון עושה שמים וארץ הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי
יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם משם זרח יי מבואו מהולל שם יי
רם על כל גוים יי על השמים כבודו מי כיי אלהינו המגביהי לשבת
המשפילי לראות בשמים ובארץ מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון
להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה
הללויה הללו עבדי יי הללו את שם יי יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם
משם זרח יי מבואו מהולל שם יי רם על כל גוים יי על השמים כבודו
מי כיי אלהינו המגביהי לשבת המשפילי לראות בשמים ובארץ
מקימי מעפר דל מאשפות ירים אביון להושיבי עם נדיבים עם נדיבי עמו
מושיבי עקרת הבית אם הבנים שמחה

וְשִׂמְחָתִי בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ׃ בִּלְוַאי עַל יָמִים בְּלִי׃

וְנִבְהֲלָה בְּרֹב תִּמְהוֹנָהּ׃ וְאֵם מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

סָלְסָל אֵם הַמְּרוֹמָם׃ וְאֵם מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

חֲמוּדוֹת אֵם בְּרוֹמָךְ׃ יְהִי־לְךָ לְמַלְכָּה׃

וְנִבְהֲלָה בְּרֹב תִּמְהוֹנָהּ׃ וְאֵם מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

תַּמְתִּיק לְךָ יְהִי־לְךָ׃ עַל מוֹס לְמִי יְהִי־לְךָ׃

מְרוֹמָם וְעָרוּב יְרוּחָם׃ אֵם פְּעָמִים יְרוּחָם׃

לְבָה וּיְשַׁבֵּךְ שְׁעָבָה׃ בְּכָל לְבָבְךָ בְּשִׁלְמוֹן׃

כְּתֹן עֲמִי לְבָב כָּל־לְבָב׃ וְעַטְּבָה כָּל לְיִלְיָן׃

וְנִבְהֲלָה בְּרֹב תִּמְהוֹנָהּ׃ וְאֵם מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

מְעֻלָּה בְּלִי שֵׁב שֵׁם כָּל־יָמִים׃ מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

מָה טֵבֶל בְּכָל יָמִים׃ הַשְׁקֵט שְׁמוֹתָהּ׃

לְטַמְּרָה בְּרִיחוֹ וְלִמְבֹּל בְּרִיחוֹ׃ נִשְׁמַע לְךָ׃

חוֹטֵם בְּלִי שֵׁב שֵׁם בְּלִי׃ מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

וְנִבְהֲלָה בְּרֹב תִּמְהוֹנָהּ׃ וְאֵם מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

עֵשֶׂב נִבְוַת עֵפוֹת׃ נִרְפָּה׃

וְעַל שִׁמְעוֹן׃ נִרְפָּה׃

הַלְוַאי עַל יָמִים׃ נִרְפָּה׃

נִרְפָּה בְּרִיחוֹ׃ נִרְפָּה׃

נִרְפָּה עַל יָמִים׃ נִרְפָּה׃

נִרְפָּה בְּרִיחוֹ׃ נִרְפָּה׃

וְנִבְהֲלָה בְּרֹב תִּמְהוֹנָהּ׃ וְאֵם מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

לְמַלְכָּה׃ עַל

יִשְׂרָאֵל׃

מְרוֹמָם׃ אֵם בְּרוֹמָךְ׃

וְשִׂמְחָתִי בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ׃ בִּלְוַאי עַל יָמִים בְּלִי׃

וְנִבְהֲלָה בְּרֹב תִּמְהוֹנָהּ׃ וְאֵם מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

סָלְסָל אֵם הַמְּרוֹמָם׃ וְאֵם מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

חֲמוּדוֹת אֵם בְּרוֹמָךְ׃ יְהִי־לְךָ לְמַלְכָּה׃

וְנִבְהֲלָה בְּרֹב תִּמְהוֹנָהּ׃ וְאֵם מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

תַּמְתִּיק לְךָ יְהִי־לְךָ׃ עַל מוֹס לְמִי יְהִי־לְךָ׃

מְרוֹמָם וְעָרוּב יְרוּחָם׃ אֵם פְּעָמִים יְרוּחָם׃

לְבָה וּיְשַׁבֵּךְ שְׁעָבָה׃ בְּכָל לְבָבְךָ בְּשִׁלְמוֹן׃

כְּתֹן עֲמִי לְבָב כָּל־לְבָב׃ וְעַטְּבָה כָּל לְיִלְיָן׃

וְנִבְהֲלָה בְּרֹב תִּמְהוֹנָהּ׃ וְאֵם מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

מְעֻלָּה בְּלִי שֵׁב שֵׁם כָּל־יָמִים׃ מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

מָה טֵבֶל בְּכָל יָמִים׃ הַשְׁקֵט שְׁמוֹתָהּ׃

לְטַמְּרָה בְּרִיחוֹ וְלִמְבֹּל בְּרִיחוֹ׃ נִשְׁמַע לְךָ׃

חוֹטֵם בְּלִי שֵׁב שֵׁם בְּלִי׃ מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

וְנִבְהֲלָה בְּרֹב תִּמְהוֹנָהּ׃ וְאֵם מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

עֵשֶׂב נִבְוַת עֵפוֹת׃ נִרְפָּה׃

וְעַל שִׁמְעוֹן׃ נִרְפָּה׃

הַלְוַאי עַל יָמִים׃ נִרְפָּה׃

נִרְפָּה בְּרִיחוֹ׃ נִרְפָּה׃

נִרְפָּה עַל יָמִים׃ נִרְפָּה׃

נִרְפָּה בְּרִיחוֹ׃ נִרְפָּה׃

וְנִבְהֲלָה בְּרֹב תִּמְהוֹנָהּ׃ וְאֵם מְשׁוֹרְרוֹת תִּמְהוֹנָהּ׃

שין

מִי יִתֵּן רֹאשִׁי מַיִם וְעֵינַי מְקוֹר דִּמְעָה
וְאֶבְכֶּה יוֹמָם וָלַיְלָה אֶת חַלְלֵי בַּת עַמִּי
מִי יִתֵּן לִי בַּמִּדְבָּר מְלוֹן נְטִיעֵי אֹרְחִים
וְאֶעֱזְבָה אֶת עַמִּי וְאֵלְכָה מֵאִתָּם
כִּי נֶאֶפוּ כֻלָּם עֲצֶרֶת בֹּגְדִים
וְקָהָל מְשׁוֹבְבִים כִּי הִכְזִיבוּ אֱמוּנָתָם
וַיַּדְרִיכוּ אֶת לְשׁוֹנָם קַשְׁתָּם שֶׁקֶר
וְלֹא לֶאֱמוּנָה גָּבְרוּ בָאָרֶץ
כִּי מֵרָעָה אֶל רָעָה יָצָאוּ
וְאוֹתִי לֹא יָדָעוּ נְאֻם יְהוָה
אִישׁ מֵרֵעֵהוּ הִשָּׁמְרוּ
וְעַל כָּל אָח אַל תִּבְטָחוּ
כִּי כָל אָח עָקֹב יַעְקֹב
וְכָל רֵעַ רָכִיל יְהַלֵּךְ
וְאִישׁ בְּרֵעֵהוּ יְהָתֵלּוּ
וְאֶמֶת לֹא יְדַבֵּרוּ
לִמְּדוּ לְשׁוֹנָם דַּבֶּר שָׁקֶר
הַעֲוֵה נִלְאוּ
שִׁבְתְּךָ בְּתוֹךְ מִרְמָה
בְּמִרְמָה מָאֲנוּ דַעַת נְאֻם יְהוָה
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הִנְנִי צָרְפָם וּבְחַנְתִּים
כִּי אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מִפְּנֵי בַּת עַמִּי
חֵץ שׁוֹחֵט לְשׁוֹנָם מִרְמָה דִּבֶּר
בְּפִיו אֶת רֵעֵהוּ יְדַבֵּר שָׁלוֹם
וְקִרְבּוֹ יָשִׂים אָרְבּוֹ
הַעַל אֵלֶּה לֹא אֶפְקֹד בָּם נְאֻם יְהוָה
אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר כָּזֶה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי
עַל הָרִים אֶשָּׂא בְכִי וְנֶהִי
וְעַל נְאוֹת מִדְבָּר קִינָה
כִּי נִצְּתוּ מִבְּלִי עֹבֵר
וְלֹא שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֶה
מֵעוֹף הַשָּׁמַיִם וְעַד בְּהֵמָה
נָדְדוּ הָלָכוּ
וְנָתַתִּי אֶת יְרוּשָׁלַיִם לְגַלִּים
מְעוֹן תַּנִּים
וְאֶת עָרֵי יְהוּדָה אֶתֵּן שְׁמָמָה
מִבְּלִי יוֹשֵׁב
מִי הָאִישׁ הֶחָכָם וְיָבֶן זֹאת
וַאֲשֶׁר דִּבֶּר פִּי יְהוָה אֵלָיו וְיַגִּידָהּ
עַל מָה אָבְדָה הָאָרֶץ נִצְּתָה כַמִּדְבָּר מִבְּלִי עֹבֵר
וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל עָזְבָם אֶת תּוֹרָתִי
אֲשֶׁר נָתַתִּי לִפְנֵיהֶם
וְלֹא שָׁמְעוּ בְקוֹלִי וְלֹא הָלְכוּ בָהּ
כִּי הָלְכוּ אַחֲרֵי שְׁרִרוּת לִבָּם
וְאַחֲרֵי הַבְּעָלִים אֲשֶׁר לִמְּדוּם אֲבוֹתָם
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
הִנְנִי מַאֲכִלֵם אֶת הָעָם הַזֶּה לַעֲנָה
וְהִשְׁקִיתִים מֵי רֹאשׁ
וַהֲפִיצוֹתִים בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ הֵמָּה וַאֲבוֹתָם
וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם אֶת הַחֶרֶב
עַד כַּלּוֹתִי אֹתָם
כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הִתְבּוֹנְנוּ וְקִרְאוּ לַמְקוֹנְנוֹת וְתָבוֹאנָה
וְאֶל הַחֲכָמוֹת שִׁלְחוּ וְתָבוֹאנָה
וּתְמַהֵרְנָה וְתִשֶּׂאנָה עָלֵינוּ נֶהִי
וְתֵרַדְנָה עֵינֵינוּ דִּמְעָה
וְעַפְעַפֵינוּ יִזְּלוּ מָיִם
כִּי קוֹל נְהִי נִשְׁמַע מִצִּיּוֹן
אֵיךְ שֻׁדָּדְנוּ בֹשְׁנוּ מְאֹד
כִּי עָזַבְנוּ אָרֶץ כִּי הִשְׁלִיכוּ מִשְׁכְּנוֹתֵינוּ
כִּי שִׁמְעָה נָשִׁים דְּבַר יְהוָה
וְתִקַּח אָזְנְכֶם דְּבַר פִּיו
וְלַמֵּדְנָה בְנוֹתֵיכֶם נְהִי
וְאִשָּׁה רְעוּתָהּ קִינָה
כִּי עָלָה מָוֶת בְּחַלּוֹנֵינוּ
בָּא בְאַרְמְנוֹתֵינוּ
לְהַכְרִית עוֹלֵל מִחוּץ
בַּחוּרִים מֵרְחֹבוֹת
דַּבֵּר כֹּה נְאֻם יְהוָה
וְנָפְלָה נִבְלַת הָאָדָם כְּדֹמֶן עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה
וּכְעָמִיר אַחֲרֵי הַקּוֹצֵר וְאֵין מְאַסֵּף
כֹּה אָמַר יְהוָה אַל יִתְהַלֵּל חָכָם בְּחָכְמָתוֹ
וְאַל יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר בִּגְבוּרָתוֹ
אַל יִתְהַלֵּל עָשִׁיר בְּעָשְׁרוֹ
כִּי אִם בְּזֹאת יִתְהַלֵּל הַמִּתְהַלֵּל
הַשְׂכֵּל וְיָדוֹעַ אֹתִי
כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה חֶסֶד מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בָּאָרֶץ
כִּי בְאֵלֶּה חָפָצְתִּי נְאֻם יְהוָה
הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם יְהוָה
וּפָקַדְתִּי עַל כָּל מָוֹל בְּעָרְלָה
עַל מִצְרַיִם וְעַל יְהוּדָה וְעַל אֱדוֹם
וְעַל בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל מוֹאָב
וְעַל כָּל קְצוּצֵי פֵאָה
הַיֹּשְׁבִים בַּמִּדְבָּר
כִּי כָל הַגּוֹיִם עֲרֵלִים
וְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל עֲרֵלֵי לֵב
כֹּה דִבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל
שִׁמְעוּ אֶת הַדָּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם
כֹּה אָמַר יְהוָה אֶל דֶּרֶךְ הַגּוֹיִם אַל תִּלְמָדוּ
וּמֵאֹתוֹת הַשָּׁמַיִם אַל תֵּחַתּוּ
כִּי יֵחַתּוּ הַגּוֹיִם מֵהֵמָּה
כִּי חֻקּוֹת הָעַמִּים הֶבֶל הֵמָּה
כִּי עֵץ מִיַּעַר כָּרָתוּ
מַעֲשֵׂה יְדֵי חָרָשׁ בַּמַּעֲצָד
בְּכֶסֶף וּבְזָהָב הֵיטִיבוּ
בְּמַסְמְרוֹת וּבְמַקָּבוֹת יְחַזְּקוּהוּ
וְלֹא יָפִיק
כְּתֹמֶר מִקְשָׁה הֵמָּה
וְלֹא יְדַבֵּרוּ
נָשׂוֹא יִנָּשֵׂא כִּי לֹא יִצְעָדוּ
אַל תִּירְאוּ מֵהֶם כִּי לֹא יָרֵעוּ
וְגַם הֵטִיב אֵין עִמָּם
מִן אֵין כָּמוֹךָ יְהוָה
גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שִׁמְךָ בִּגְבוּרָה
מִי לֹא יִירָאֲךָ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לְךָ יֶאֱתָיֶה
כִּי בְכָל חַכְמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם
מִן אֵין כָּמוֹךָ
וּבְאַחַת יִבָּעֲרוּ וְיִכְסָלוּ
מוּסַר הֲבָלִים עֵץ הוּא
כֶּסֶף מְרֻקָּע מִתַּרְשִׁישׁ יוּבָא
וְזָהָב מֵאוּפָז
מַעֲשֵׂה חָרָשׁ וְיַד צוֹרֵף
תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן לְבוּשָׁם
מַעֲשֵׂה חֲכָמִים כֻּלָּם הֵמָּה
וּמֶלֶךְ עוֹלָם
מִזַּעְמוֹ תִּרְגַּז הָאָרֶץ
וְלֹא יָכִלּוּ גּוֹיִם זַעְמוֹ
כֹּה תֹאמְרוּ לָהֶם
אֱלֹהִים אֲשֶׁר שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא עָשׂוּ
יֹאבְדוּ מֵאֶרֶץ וּמִתַּחַת לְשָׁמַיִם אֵלֶּה
עֹשֵׂה אֶרֶץ בְּכֹחוֹ
כּוֹנֵן תֵּבֵל בְּחָכְמָתוֹ
וּבִתְבוּנָתוֹ נָטָה שָׁמָיִם
לְקוֹל תִּתּוֹ הָמוֹן מַיִם בַּשָּׁמָיִם
וַיַּעַל נְשִׂאִים מִקְצֵה הָאָרֶץ
בָּרָקִים לַמָּטָר עָשָׂה
וַיּוֹצֵא רוּחַ מֵאוֹצְרוֹתָיו
נִבְעַר כָּל אָדָם מִדַּעַת
בּוֹשׁ כָּל צוֹרֵף מִפֶּסֶל
כִּי שֶׁקֶר נִסְכּוֹ
וְאֵין רוּחַ בָּם
הֶבֶל הֵמָּה מַעֲשֵׂה תַּעְתֻּעִים
בְּעֵת פְּקֻדָּתָם יֹאבֵדוּ
לֹא כָאֵלֶּה חֵלֶק יַעֲקֹב
כִּי הַיּוֹצֵר הַכֹּל הוּא
וְשֵׁבֶט נַחֲלָתוֹ
יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ
אֶסְפִי מֵאֶרֶץ כִּנְעָתֵךְ
יוֹשֶׁבֶת בַּמָּצוֹר
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
הִנְנִי קוֹלֵעַ אֶת אַנְשֵׁי הָאָרֶץ הַזֹּאת בַּפָּעַם הַזֹּאת
וַאֲצִירֵם וְהֵבֵאתִי לָהֶם וְהָיוּ כֵן
אוֹי לִי עַל שִׁבְרִי נַחְלָה מַכָּתִי
וַאֲנִי אָמַרְתִּי אַךְ זֶה חֳלִי וְאֶסְבְּלֶנּוּ
אָהֳלִי נָשָׁדַד וְכָל מֵיתָרַי נִתָּקוּ
בָּנַי יְצָאוּנִי וְאֵינָם
אֵין נוֹטֶה עוֹדִי וּמְקִימִי יְרִיעוֹתָי
כִּי נִבְעֲרוּ הָרֹעִים וְאֶת יְהוָה לֹא דָרָשׁוּ
עַל כֵּן לֹא הִשְׂכִּילוּ וְכָל מַרְעִיתָם נָפוֹצָה
קוֹל שְׁמוּעָה הִנֵּה בָאָה
וְרַעַשׁ גָּדוֹל מֵאֶרֶץ צָפוֹן
לָשׂוּם אֶת עָרֵי יְהוּדָה שְׁמָמָה
מְעוֹן תַּנִּים
יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי לֹא לָאָדָם דַּרְכּוֹ
לֹא לְאִישׁ הוֹלֵךְ וְהָכִין אֶת צַעֲדוֹ
יַסְּרֵנִי יְהוָה אַךְ בְּמִשְׁפָּט
אַל בְּאַפְּךָ פֶּן תַּמְעִטֵנִי
שְׁפֹךְ חֲמָתְךָ עַל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יְדָעוּךָ
וְעַל מִשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרָאוּ
כִּי אָכַל אֹתוֹ וַיְכַלֻּהוּ
וְאֶת נָוֵהוּ הַשַּׁמּוּ
שִׁמְעוּ אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת
וְדַבַּרְתֶּם אֶל אִישׁ יְהוּדָה וְעַל יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָיִם
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֶת אֲבוֹתֵיכֶם
בְּיוֹם הוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִכּוּר הַבַּרְזֶל לֵאמֹר
שִׁמְעוּ בְקוֹלִי וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם
כְּכֹל אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם
וְהָיִיתֶם לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים
לְמַעַן הָקִים אֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבוֹתֵיכֶם
לָתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ
כַּיּוֹם הַזֶּה
וָאַעַן וָאֹמַר אָמֵן יְהוָה
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלָיִם לֵאמֹר
שִׁמְעוּ אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם
כִּי הָעֵד הַעִדֹתִי בַּאֲבוֹתֵיכֶם
בְּיוֹם הַעֲלוֹתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
הַשְׁכֵּם וְהָעֵד בָּהֶם
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ בְקוֹלִי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי נִמְצָא קֶשֶׁר בְּאִישׁ יְהוּדָה
וּבְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָיִם
שָׁבוּ עַל עֲוֹנוֹת אֲבוֹתָם הָרִאשֹׁנִים
אֲשֶׁר מָאֲנוּ לִשְׁמֹעַ אֶת דְּבָרַי
וְהֵמָּה הָלְכוּ אֲחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם
הֵפֵר בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת אֲבוֹתָם
וְלֹא הִצְלִיחַ
כִּי מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה
וּמִסְפַּר רְחֹבוֹת יְרוּשָׁלַיִם שַׂמְתֶּם מִזְבְּחוֹת לַבֹּשֶׁת
מִזְבְּחוֹת לְהַקְטִיר לַבָּעַל
וְעַתָּה אַל תִּתְפַּלֵּל בְּעַד הָעָם הַזֶּה
וְאַל תִּשָּׂא בַעֲדָם רִנָּה וּתְפִלָּה
כִּי אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ בְּעֵת קָרְאָם אֵלַי בְּעֵת רָעָתָם
מַה לִּידִידִי בְּבֵיתִי עֹשֵׂה הַמְּזִמָּה הָרַבָּה
וּבְשַׂר קֹדֶשׁ יַעַבְרוּ מֵעָלַיִךְ
כִּי אָז תִּשְׂמָח
זַיִת רַעֲנָן יְפֵה פְרִי תֹּאַר קָרָא יְהוָה לָךְ
וְאֵת קוֹל הָמוֹן גָּדוֹל הִצִּית אֵשׁ עָלֶיהָ
וְדָלוּ דָלִיּוֹתֶיהָ
וְיְהוָה צְבָאוֹת הַנּוֹטֵעַ דִּבֶּר עָלַיִךְ רָעָה
עַל רֹעַ מַעַלְלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה
אֲשֶׁר עָשׂוּ לָהֶם לְהַכְעִיסֵנִי לְהַקְטִיר לַבָּעַל
וַיהוָה הוֹדִיעַנִי וָאֵדָעָה
אָז הִרְאִיתָנִי מַעַלְלֵיהֶם
וַאֲנִי כְּכֶבֶשׂ אַלּוּף יוּבָל לִטְבֹחַ
וְלֹא יָדַעְתִּי חָשְׁבוּ עָלַי מַחֲשָׁבוֹת
נַשְׁחִיתָה עֵץ בְּלַחְמוֹ
וְנִגְזְרָה מֵאֶרֶץ חַיִּים
וְשִׁמּוֹ לֹא יִזָּכֵר עוֹד
וַיהוָה צְבָאוֹת שֹׁפֵט צֶדֶק
בֹּחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב
אֶרְאֶה נְקָמָתְךָ מֵהֶם
כִּי אֵלֶיךָ גָּלִיתִי אֶת רִיבִי
הִנֵּה אֲנָשִׁים מֵאַנְשֵׁי עֲנָתוֹת
הַמְבַקְשִׁים אֶת נַפְשֶׁךָ לֵאמֹר
אַל תִּנָּבֵא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא תָמוּת בְּיָדֵנוּ
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הִנְנִי פֹקֵד עֲלֵיהֶם
הַבַּחוּרִים יָמֻתוּ בַחָרֶב
בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם יָמֻתוּ בָרָעָב
וּשְׁאֵרִית לֹא תִהְיֶה לָהֶם
כִּי אָבִיא רָעָה אֶל אַנְשֵׁי עֲנָתוֹת
שְׁנַת פְּקֻדָּתָם
צַדִּיק אַתָּה יְהוָה כִּי אָרִיב אֵלֶיךָ
אַךְ מִשְׁפָּטִים אֲדַבֵּר אִתָּךְ
מַדּוּעַ דֶּרֶךְ רְשָׁעִים צְלָחָה
שָׁלְוָה כָּל בֹּגְדֵי בָגֶד
נְטַעְתָּם גַּם שָׁרָשׁוּ
הָלְכוּ גַּם עָשׂוּ פֶּרִי
קָרוֹב אַתָּה בְּפִיהֶם וְרָחוֹק מִכִּלְיוֹתָם
וְאַתָּה יְהוָה יְדַעְתָּנִי
תִּרְאֵנִי וּבָחַנְתָּ לִבִּי אִתָּךְ
הַסְּחָבֵם כַּצֹּאן לָטִבַח
וְהַקְדִּשֵׁם לְיוֹם הֲרֵגָה
עַד מָתַי תֶּאְבַּל הָאָרֶץ
וְעֵשֶׂב כָּל הַשָּׂדֶה יִיבָשׁ
מִבַּהֲמוֹת אָדָם סָפָתָה
כִּי אָמְרוּ לֹא יִרְאֶה אֶת אַחֲרִיתֵנוּ
אִם אֶת רַגְלִים רַצְתָּ וַיַּלְאוּךָ
וְאֵיךְ תְּתַחֲרֶה אֶת הַסּוּסִים
וְכִי בְאֶרֶץ שָׁלוֹם אַתָּה בוֹטֵחַ
וְאֵיךְ תַּעֲשֶׂה בִּגְאוֹן הַיַּרְדֵּן
כִּי גַם אַחֶיךָ וּבֵית אָבִיךָ
גַּם הֵמָּה בָגְדוּ בָךְ
גַּם הֵמָּה קָרְאוּ אַחֲרֶיךָ מָלֵא
אַל תַּאֲמֵן בָּם כִּי יְדַבְּרוּ אֵלֶיךָ טוֹבוֹת
נְטַשְׁתִּי אֶת בֵּיתִי
עָזַבְתִּי אֶת נַחֲלָתִי
נָתַתִּי אֶת יְדִידַת נַפְשִׁי
הָיְתָה לִי נַחֲלָתִי כְּאַרְיֵה בַּיָּעַר
נָתְנָה עָלַי קוֹלָהּ
עַל כֵּן שְׂנֵאתִיהָ
הֲנַחֲלָתִי לִי כְּעַיִט צָבוּעַ
הֲלוּ עָלֶיהָ עַיִט סָבִיב
לְכוּ אִסְפוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי
הָבִיאוּ לֶאֱכֹל
רֹעִים רַבִּים שִׁחֲתוּ כַּרְמִי
בִּצְעוּ חֶלְקָתִי
נָתְנוּ אֶת חֶלְקַת חֶמְדָּתִי
לְמִדְבַּר שְׁמָמָה
שָׂמוּהָ שְׁמָמָה אֲבֵלָה אֵלַי
שֻׁמְּמָה כָל הָאָרֶץ
כִּי אֵין אִישׁ שָׂם עַל לֵב
וְכָל הַשּׁוֹדְדִים בָּאוּ
כִּי חֶרֶב יְהוָה אֹכֶלֶת
מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ
אֵין שָׁלוֹם לְכָל בָּשָׂר
נִכְאֲבוּ וְלֹא נֶאֱסָפוּ
נִזְרְעוּ וְלֹא קָצָרוּ
נִלְאוּ וְלֹא הִתְחַלָּלוּ
מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֶל כָּל שְׁכֵנַי הָרָעִים
הַנֹּגְעִים בַּנַּחֲלָה אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל
הִנְנִי נֹתְשָׁם מֵעַל אַדְמָתָם
וְאֶת בֵּית יְהוּדָה אֶתּוֹשׁ מִתּוֹכָם
וְהָיָה אַחֲרֵי נָתְשִׁי אֹתָם
אָשׁוּב וְרִחַמְתִּים
וְהֵשִׁבְתִּים אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ
וְאִישׁ לְאַרְצוֹ
וְהָיָה אִם לָמֹד יִלְמְדוּ אֶת דַּרְכֵי עַמִּי
לְהִשָּׁבַע בְּשִׁמִי חַי יְהוָה
כַּאֲשֶׁר לִמְּדוּ אֶת עַמִּי לְהִשָּׁבַע בַּבָּעַל
וְנִבְנוּ בְּתוֹךְ עַמִּי
וְאִם לֹא יִשְׁמְעוּ
וְנָתַשְׁתִּי אֶת הַגּוֹי הַהוּא נָתוֹשׁ וְאָבֵד
נְאֻם יְהוָה
שִׁמְעוּ אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת
וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם
כִּי הָעֵד הַעִדֹתִי בַּאֲבוֹתֵיכֶם
בְּיוֹם הַעֲלוֹתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
מִכּוּר הַבַּרְזֶל לֵאמֹר
שִׁמְעוּ בְקוֹלִי וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם
כְּכֹל אֲשֶׁר אֲצַוֶּה אֶתְכֶם
וְהָיִיתֶם לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָכֶם לֵאלֹהִים
לְמַעַן הָקִים אֶת הַשְּׁבוּעָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לַאֲבוֹתֵיכֶם
לָתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ
כַּיּוֹם הַזֶּה
וָאַעַן וָאֹמַר אָמֵן יְהוָה
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא אֶת כָּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחוּצוֹת יְרוּשָׁלָיִם לֵאמֹר
שִׁמְעוּ אֶת דִּבְרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת וַעֲשִׂיתֶם אוֹתָם
כִּי הָעֵד הַעִדֹתִי בַּאֲבוֹתֵיכֶם
בְּיוֹם הַעֲלוֹתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
הַשְׁכֵּם וְהָעֵד בָּהֶם
וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם שִׁמְעוּ בְקוֹלִי
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי נִמְצָא קֶשֶׁר בְּאִישׁ יְהוּדָה
וּבְיוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלָיִם
שָׁבוּ עַל עֲוֹנוֹת אֲבוֹתָם הָרִאשֹׁנִים
אֲשֶׁר מָאֲנוּ לִשְׁמֹעַ אֶת דְּבָרַי
וְהֵמָּה הָלְכוּ אֲחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים לְעָבְדָם
הֵפֵר בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת אֲבוֹתָם
וְלֹא הִצְלִיחַ
כִּי מִסְפַּר עָרֶיךָ הָיוּ אֱלֹהֶיךָ יְהוּדָה
וּמִסְפַּר רְחֹבוֹת יְרוּשָׁלַיִם שַׂמְתֶּם מִזְבְּחוֹת לַבֹּשֶׁת
מִזְבְּחוֹת לְהַקְטִיר לַבָּעַל
וְעַתָּה אַל תִּתְפַּלֵּל בְּעַד הָעָם הַזֶּה
וְאַל תִּשָּׂא בַעֲדָם רִנָּה וּתְפִלָּה
כִּי אֵינֶנִּי שֹׁמֵעַ בְּעֵת קָרְאָם אֵלַי בְּעֵת רָעָתָם
מַה לִּידִידִי בְּבֵיתִי עֹשֵׂה הַמְּזִמָּה הָרַבָּה
וּבְשַׂר קֹדֶשׁ יַעַבְרוּ מֵעָלַיִךְ
כִּי אָז תִּשְׂמָח
זַיִת רַעֲנָן יְפֵה פְרִי תֹּאַר קָרָא יְהוָה לָךְ
וְאֵת קוֹל הָמוֹן גָּדוֹל הִצִּית אֵשׁ עָלֶיהָ
וְדָלוּ דָלִיּוֹתֶיהָ
וְיְהוָה צְבָאוֹת הַנּוֹטֵעַ דִּבֶּר עָלַיִךְ רָעָה
עַל רֹעַ מַעַלְלֵי בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה
אֲשֶׁר עָשׂוּ לָהֶם לְהַכְעִיסֵנִי לְהַקְטִיר לַבָּעַל
וַיהוָה הוֹדִיעַנִי וָאֵדָעָה
אָז הִרְאִיתָנִי מַעַלְלֵיהֶם
וַאֲנִי כְּכֶבֶשׂ אַלּוּף יוּבָל לִטְבֹחַ
וְלֹא יָדַעְתִּי חָשְׁבוּ עָלַי מַחֲשָׁבוֹת
נַשְׁחִיתָה עֵץ בְּלַחְמוֹ
וְנִגְזְרָה מֵאֶרֶץ חַיִּים
וְשִׁמּוֹ לֹא יִזָּכֵר עוֹד
וַיהוָה צְבָאוֹת שֹׁפֵט צֶדֶק
בֹּחֵן כְּלָיוֹת וָלֵב
אֶרְאֶה נְקָמָתְךָ מֵהֶם
כִּי אֵלֶיךָ גָּלִיתִי אֶת רִיבִי
הִנֵּה אֲנָשִׁים מֵאַנְשֵׁי עֲנָתוֹת
הַמְבַקְשִׁים אֶת נַפְשֶׁךָ לֵאמֹר
אַל תִּנָּבֵא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא תָמוּת בְּיָדֵנוּ
לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הִנְנִי פֹקֵד עֲלֵיהֶם
הַבַּחוּרִים יָמֻתוּ בַחָרֶב
בְּנֵיהֶם וּבְנוֹתֵיהֶם יָמֻתוּ בָרָעָב
וּשְׁאֵרִית לֹא תִהְיֶה לָהֶם
כִּי אָבִיא רָעָה אֶל אַנְשֵׁי עֲנָתוֹת
שְׁנַת פְּקֻדָּתָם
צַדִּיק אַתָּה יְהוָה כִּי אָרִיב אֵלֶיךָ
אַךְ מִשְׁפָּטִים אֲדַבֵּר אִתָּךְ
מַדּוּעַ דֶּרֶךְ רְשָׁעִים צְלָחָה
שָׁלְוָה כָּל בֹּגְדֵי בָגֶד
נְטַעְתָּם גַּם שָׁרָשׁוּ
הָלְכוּ גַּם עָשׂוּ פֶּרִי
קָרוֹב אַתָּה בְּפִיהֶם וְרָחוֹק מִכִּלְיוֹתָם
וְאַתָּה יְהוָה יְדַעְתָּנִי
תִּרְאֵנִי וּבָחַנְתָּ לִבִּי אִתָּךְ
הַסְּחָבֵם כַּצֹּאן לָטִבַח
וְהַקְדִּשֵׁם לְיוֹם הֲרֵגָה
עַד מָתַי תֶּאְבַּל הָאָרֶץ
וְעֵשֶׂב כָּל הַשָּׂדֶה יִיבָשׁ
מִבַּהֲמוֹת אָדָם סָפָתָה
כִּי אָמְרוּ לֹא יִרְאֶה אֶת אַחֲרִיתֵנוּ
אִם אֶת רַגְלִים רַצְתָּ וַיַּלְאוּךָ
וְאֵיךְ תְּתַחֲרֶה אֶת הַסּוּסִים
וְכִי בְאֶרֶץ שָׁלוֹם אַתָּה בוֹטֵחַ
וְאֵיךְ תַּעֲשֶׂה בִּגְאוֹן הַיַּרְדֵּן
כִּי גַם אַחֶיךָ וּבֵית אָבִיךָ
גַּם הֵמָּה בָגְדוּ בָךְ
גַּם הֵמָּה קָרְאוּ אַחֲרֶיךָ מָלֵא
אַל תַּאֲמֵן בָּם כִּי יְדַבְּרוּ אֵלֶיךָ טוֹבוֹת
נְטַשְׁתִּי אֶת בֵּיתִי
עָזַבְתִּי אֶת נַחֲלָתִי
נָתַתִּי אֶת יְדִידַת נַפְשִׁי
הָיְתָה לִי נַחֲלָתִי כְּאַרְיֵה בַּיָּעַר
נָתְנָה עָלַי קוֹלָהּ
עַל כֵּן שְׂנֵאתִיהָ
הֲנַחֲלָתִי לִי כְּעַיִט צָבוּעַ
הֲלוּ עָלֶיהָ עַיִט סָבִיב
לְכוּ אִסְפוּ כָּל חַיְתוֹ שָׂדָי
הָבִיאוּ לֶאֱכֹל
רֹעִים רַבִּים שִׁחֲתוּ כַּרְמִי
בִּצְעוּ חֶלְקָתִי
נָתְנוּ אֶת חֶלְקַת חֶמְדָּתִי
לְמִדְבַּר שְׁמָמָה
שָׂמוּהָ שְׁמָמָה אֲבֵלָה אֵלַי
שֻׁמְּמָה כָל הָאָרֶץ
כִּי אֵין אִישׁ שָׂם עַל לֵב
וְכָל הַשּׁוֹדְדִים בָּאוּ
כִּי חֶרֶב יְהוָה אֹכֶלֶת
מִקְצֵה הָאָרֶץ וְעַד קְצֵה הָאָרֶץ
אֵין שָׁלוֹם לְכָל בָּשָׂר
נִכְאֲבוּ וְלֹא נֶאֱסָפוּ
נִזְרְעוּ וְלֹא קָצָרוּ
נִלְאוּ וְלֹא הִתְחַלָּלוּ
מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ
כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֶל כָּל שְׁכֵנַי הָרָעִים
הַנֹּגְעִים בַּנַּחֲלָה אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי אֶת עַמִּי אֶת יִשְׂרָאֵל
הִנְנִי נֹתְשָׁם מֵעַל אַדְמָתָם
וְאֶת בֵּית יְהוּדָה אֶתּוֹשׁ מִתּוֹכָם
וְהָיָה אַחֲרֵי נָתְשִׁי אֹתָם
אָשׁוּב וְרִחַמְתִּים
וְהֵשִׁבְתִּים אִישׁ לְנַחֲלָתוֹ
וְאִישׁ לְאַרְצוֹ
וְהָיָה אִם לָמֹד יִלְמְדוּ אֶת דַּרְכֵי עַמִּי
לְהִשָּׁבַע בְּשִׁמִי חַי יְהוָה
כַּאֲשֶׁר לִמְּדוּ אֶת עַמִּי לְהִשָּׁבַע בַּבָּעַל
וְנִבְנוּ בְּתוֹךְ עַמִּי
וְאִם לֹא יִשְׁמְעוּ
וְנָתַשְׁתִּי אֶת הַגּוֹי הַהוּא נָתוֹשׁ וְאָבֵד
נְאֻם יְהוָה

הַמְּעֻלֶּה וְהַשְּׁפָלָה

לְמִי מָה יִדְבַּר בִּי
מָה מְשִׁיב עַל הוֹכָחָתִי

וְהַמְּשֻׁבָּח בְּרֹעַ מַחֲשָׁבָתִי
וְנֶהְפָּךְ מַה מְּאֹד נֶחְמָדָה

וְשָׁמוּר לְמִי בְּיָדוֹ
כִּי אֲנִי שְׁיָרוֹ

שֶׁכְּמוֹ טוֹב מְרוֹנְיָהוּ
וְנִגְשִׁים מִסַּר פַּעֲלוֹ

לְמִי מָה יִדְבַּר בִּי
מָה מְשִׁיב עַל הוֹכָחָתִי

וְהַמְּשֻׁבָּח בְּרֹעַ מַחֲשָׁבָתִי
כְּמוֹהוּ מַפָּה וּמַפָּה

וְהַקְּפוּאָה שְׁרוּנָתִי
חֲשֻׁכָּה כְּבֵי נְשָׁפִי

וְנֶאֱוָר יְרוּשַׁ רְעִיוֹנָי
וְנִדְמִים מִלְּמָה סָפֵק

וְאִמִּי וְשֵׁר יִשְׁמוֹר לְפָנַי
וְלֹא יִרְוֶה וְזֹאת מִפִּי

לְמִי מָה יִדְבַּר בִּי
מָה מְשִׁיב עַל הוֹכָחָתִי ..

לְרַעֲוָה עַל מִשְׁכָּבִי
לְפִי יֵין קְמוּדָתִי

וְהַהֲמוֹנָה עַל מוֹבִי
מְשֻׁמּוֹרוֹת הַבַּתִּי

בְּלִיל

עַל מִשְׁכָּבִי
עֲשׂוֹת בְּנַפְשִׁי שַׁעֲתִי

עַל מִלְּךָ
כִּפֵּךְ בְּרֹעַ עַל עֲוֹנֵךְ

אִם יֵשׁ עֲוֹנֵךְ ..?

מָה לְךָ נִרְדָּם
מָה לְמַעְתָּה מָה לְמֵעֵל

וְאֵילֶּה הַמִּים הַהֵם
רַעֲוָה מִמְּךָ וְנֶעֱלָם

עֲמוֹד לְמִשְׁפָּטוֹ וְנִיחָה
הַמְּחִיָּה וְהַמְּרַחֲמִים

הָיוּ הָיָה מְשֹׁר מַהֵיָה
כִּפֵּךְ בְּרֹעַ עַל חֲפָצֵיהָ

מָה לְךָ נִרְדָּם
כִּפֵּךְ בְּרֹעַ עַל עֲוֹנֵךְ

כִּי בֶן בַּשַּׁי וְדַם
הַמְּעֻלֶּה וְהַשְּׁפָלָה

לְךָ לְרוּמִי שִׁיחִי פְּנִינָם
שְׁמוֹת הַיָּמִים

וְשָׁמוּר לְמִי בְּיָדוֹ
סוֹד הַבְּהֵמָה וְגִיד הַנָּשֶׁף

בְּרוּךְ שֶׁיָּדַעְתָּ יִצְרֵנוּ בְּרוּךְ שֶׁשָּׂמְתָּ בְּיָדֵנוּ
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת בְּרִית כְּרוּתָה לָנוּ
בְּרוּךְ שֶׁאַתָּה מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם
שֶׁיְּהֵא מַעֲשֶׂיךָ מְכַפְּרִים עָלֵינוּ

אֵל מָלֵא רַחֲמִים יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים
מְרַחֵם וְחוֹנֵן לְכָל מַעֲשָׂיו וְסוֹלֵחַ לְעַמּוֹ
מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן וְסוֹלֵחַ לְעַם שֶׁהוּא קָדוֹשׁ
מַרְבֶּה לִסְלֹחַ וּמוֹחֵל לְעַם שֶׁהוּא סָגוּלָה

שַׁבְּתָא

שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן לַה' אֱלֹהֵינוּ
שַׁבָּת מְנוּחָה וְשִׁמְחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
שַׁבָּת שַׁבָּתוֹן לַה' אֱלֹהֵינוּ
שַׁבָּת מְנוּחָה וְשִׁמְחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

אֵל מָלֵא רַחֲמִים יוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רַחֲמִים
מְרַחֵם וְחוֹנֵן לְכָל מַעֲשָׂיו וְסוֹלֵחַ לְעַמּוֹ
מַעֲבִיר רִאשׁוֹן רִאשׁוֹן וְסוֹלֵחַ לְעַם שֶׁהוּא קָדוֹשׁ
מַרְבֶּה לִסְלֹחַ וּמוֹחֵל לְעַם שֶׁהוּא סְגֻלָּה

בְּרוּךְ שֶׁיָּדַעְתָּ יִצְרֵנוּ בְּרוּךְ שֶׁשָּׂמְתָּ בְּיָדֵנוּ
שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה מִדּוֹת בְּרִית כְּרוּתָה לָנוּ
בְּרוּךְ שֶׁאַתָּה מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם
שֶׁיְּהֵא מַעֲשֶׂיךָ מְכַפְּרִים עָלֵינוּ

רבי

לעיל מלכיות ותסלחות
משפטיך ותחבושות
על מלכותך ותעלומות
בשמיעת שופר
ומה שאירע ומה שיארע
על מלכותך ותעלומות
בשמיעת שופר
ומה בין אם על מלכותך
כמעשה שופר
בשמיעת שופר
ומה בין אם על מלכותך
כמעשה שופר
בשמיעת שופר
ומה שאירע ומה שיארע
על מלכותך ותעלומות
בשמיעת שופר
ומה שאירע ומה שיארע
על מלכותך ותעלומות
בשמיעת שופר
ומה שאירע ומה שיארע
על מלכותך ותעלומות
בשמיעת שופר

וְעַל כֻּלָּם · כְּמוֹ מִכְּבוֹד · וְעַל כֻּלָּם · כְּמוֹ מִכְּבוֹד
הַמְּנַשֵּׁא · אֶת כֻּלָּם · וְעַל כֻּלָּם · כְּמוֹ מִכְּבוֹד
וּמְמוּלָּשׁ · הָיָה לָשׁוֹן · בְּפִי כֻּלָּם · כְּמוֹ מִכְּבוֹד
וְעוֹל יַסּוֹל · וְלֹא יִבּוֹל · וְלֹא יִכְּלֵם · כְּמוֹ מִכְּבוֹד
לְבַד לֵב חָם · מְשׁוֹשׁ נַחַת · וְהוּא שָׁמֵם · כְּמוֹ מִכְּבוֹד
הֶבֶל כְּעִיפָיו · כְּמוֹ עֵשֶׂב · וְנִמְאָסָה · כְּמוֹ מִכְּבוֹד

לְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי הַרְחֲמִים הַסְּלִיחוֹת

וְסָבִיב בְּשִׁיר · וְתִשְׁוֹה
וְעַל יָמִים · שִׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת · וְעַל כֻּלָּם
בְּשֵׁם יָחִיד · וְעַם יְחִידִים · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
בְּמַעֲלוֹת · בְּמַעֲלוֹת · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
בְּרֹב חַיִל · בְּרֹב תְּהִלָּה · וְעַל כֻּלָּם
בְּמַעֲלוֹת · בְּמַעֲלוֹת · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם

לְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי הַרְחֲמִים הַסְּלִיחוֹת

וְעַל כֻּלָּם · סְלַח לָנוּ · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם

לְיוֹם הַשְּׁלִישִׁי הַרְחֲמִים הַסְּלִיחוֹת

וְעַל כֻּלָּם · סְלַח לָנוּ · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם
וְעַל יְמֵי · אֵלֶּה תִּשְׁעָה · וְעַל כֻּלָּם

בְּנֵה מְלוֹי · בֵּית וְבוֹלְיָי
בְּחֹדֶשׁ · הַשְּׁבִיעִי · בְּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ

מְחוֹז חֶפְצִי בָהּ · וְאַרְצֵךְ בְּעוּלָה
בְּיַד גִּבּוֹר עִיר · קְרִי־אֵל ...?

מְחֻיָּה וּמְמֻתָּה · בְּשֵׁם מְמַתְּקֵי
וְכוּם קְדֻשָּׁה · וְיֵינָהּ קְדֻשָּׁתוֹ

בְּשֵׁם הַמָּקוֹם · וְכוּם וְיֵינוֹ
מְשֻׁלָּשׁ · וְשֵׁנִי לְשֵׁנִי

בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי · בְּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ

טוֹב וְסֶלַח · הוֹן יְשֻׁלַּח
מְזֻמָּנִים · וּמְסֻדָּרִים

לְוִיָּתָן · וְשׁוֹר הַבָּר
וְהַכֹּל · יֵשׁ יְחִיד

מַה יַּעֲשֶׂה · לִי בְּיוֹם כִּפּוּר
כִּי אִין לְפָנֶיךָ · מְשׂוּמָּה וְלֹא מַתָּנָה

לְהַתְפַּלֵּל · וְלִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ
וְלִבְלִי לְהַרְהֵר · אַחֲרֵי מַחְשְׁבוֹת לִבִּי

בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי · בְּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ

הֵיוֹת לְמַיִם · לְמַיְמִים
מְשֻׁלָּשׁ בְּקוֹלוֹת · וְסֻדָּרִים

מִי יִבְרָא · כָּל אֵלֶּה
וְהַכֹּל כְּלִי אֶחָד · וְסֻדָּרִים

חֲלוֹם תִּזְכֹּר לְךָ · וְלֵילִי · וְיוֹם יִהְיֶה
וְשִׁמְחָה בְּחַגֶּךָ · וְיֵינוֹ מְשַׂמֵּחַ

בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי · בְּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ

הַמְּיֻחָסִים · מְהוּלָלִים
בְּיוֹם זֶה מִלְּכוּם שֶׁל

יוֹם צוֹם

שְׁמֵעָיִם · עַל מְלֹךְ
הַמְּזֻמָּרִים · וְהַסְּלִיחוֹת

הַמְּעֻטָּרִים הַמְּזֻמָּרִים · עַל כֵּס עַל כֵּס · מְשֻׁבָּחוֹת ...?

וְשָׁם בְּשִׁיר וְתוֹדָה נְבָרֵךְ

נוֹדֶה לְשִׁמְךָ עַל שֶׁבֶן

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

הַמְּרַנְּנִים לְשִׁמְךָ בְּאֱמֶת

כִּי אַתָּה הוּא עֶזְרָתָם וְעֶזְרָתֵנוּ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

וְהַמְּשַׁבְּחִים לְשִׁמְךָ בְּאֱמֶת

כִּי אַתָּה הוּא עֶזְרָתָם וְעֶזְרָתֵנוּ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

הַמְּרוֹמְמִים לְשִׁמְךָ בְּאֱמֶת

כִּי אַתָּה הוּא עֶזְרָתָם וְעֶזְרָתֵנוּ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

הַמְּהַלְלִים לְשִׁמְךָ בְּאֱמֶת

כִּי אַתָּה הוּא עֶזְרָתָם וְעֶזְרָתֵנוּ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

הַמְּשַׁבְּחִים לְשִׁמְךָ בְּאֱמֶת

כִּי אַתָּה הוּא עֶזְרָתָם וְעֶזְרָתֵנוּ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

הַמְּהַלְלִים לְשִׁמְךָ בְּאֱמֶת

כִּי אַתָּה הוּא עֶזְרָתָם וְעֶזְרָתֵנוּ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

הַמְּרַנְּנִים לְשִׁמְךָ בְּאֱמֶת

כִּי אַתָּה הוּא עֶזְרָתָם וְעֶזְרָתֵנוּ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

כִּי הוּא טוֹב כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

הַמְּרוֹמְמ

מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְיָ נֶחָמְתִּי׃ וְאֶת־שִׁמְךָ יְיָ זָכַרְתִּי לָיְלָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃
זֹאת הָיְתָה־לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ לְךָ חֶלְקִי יְיָ אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃
חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל־לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל־עֵדוֹתֶיךָ׃
חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃ חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדוּנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃
חֲצוֹת־לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ חָבֵר אֲנִי לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃
חַסְדְּךָ יְיָ מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ כִּדְבָרְךָ יְיָ׃
טוּב־טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃ טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃
טוֹב־אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל־לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃
טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ טוֹב־לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃
טוֹב־לִי תוֹרַת־פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃

יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃ יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
יָדַעְתִּי יְיָ כִּי־צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃ יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃
יְרַחֲמֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי־שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃
יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדוֹתֶיךָ׃ יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃

כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃
כִּי־הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃
כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃ כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃
כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃ כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃

לְעוֹלָם יְיָ דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃
לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃
לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃ לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃
לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃

מָה־אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃ מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא־לִי׃
מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃
מִכָּל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי־אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃
מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃ מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אָרַח שָׁקֶר׃

נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
נֶעֱנֵיתִי עַד־מְאֹד יְיָ חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃
נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃
נָחַלְתִּי עֵדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃ נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃

סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃
סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃ סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל־תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃
סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאָשִׁיעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד׃ סָלִיתָ כָּל־שֹׁגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃
סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדוֹתֶיךָ׃ סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃

עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל־תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃ עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃
עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃ עֲשֵׂה עִם־עַבְדְּךָ כְחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃
עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדֹתֶיךָ׃ עֵת לַעֲשׂוֹת לַיְיָ הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃
עַל־כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃ עַל־כֵּן כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל יָשָׁרְתִּי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר שָׂנֵאתִי׃

פְּלָאוֹת עֵדוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נָצְרָתַם נַפְשִׁי׃ פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃
פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃ פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃
פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּי כָל־אָוֶן׃ פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ׃
פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃ פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃

צַדִּיק אַתָּה יְיָ וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃ צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃
צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃ צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃
צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃
צָרָה וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃

קָרָאתִי בְכָל־לֵב עֲנֵנִי יְיָ חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃ קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ׃
קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ קָדְמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃
קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי׃ קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃
קָרוֹב אַתָּה יְיָ וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃ קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃

רְאֵה־עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃
רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃ רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְיָ כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃
רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃ רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃
רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְיָ כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃

שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃ שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃
שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃
שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃ שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃
שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם אֲהֵבָה מְאֹד׃ שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃

תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְיָ כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃ תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃
תַּבְּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃
תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃ תָּאַבְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְיָ וְתוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃
תְּחִי נַפְשִׁי וּתְהַלְלֶךָּ וּמִשְׁפָּטֶיךָ יַעְזְרֻנִי׃ תָּעִיתִי כְּשֶׂה אֹבֵד בַּקֵּשׁ עַבְדֶּךָ כִּי מִצְוֹתֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃

וְאַתָּה מֵאֵין לְהַפְרִיעָה
מְחוֹל לָהּ שְׁגִיעָתָהּ
סְלַח נָא לִפְגִיעָתָהּ
שְׁבִי לֵב מֵאִיעָתָהּ
וְשַׁוֵּב לְבָבָהּ מֵרָבְצָהּ

בְּסֵפֶר הוֹכָרָעָה
וְתַשְׁלִיךְ בִּכְפִישַׁת יָם זְדוֹנָהּ
וְתַעֲבִיר עַל פִּשְׁעָהּ
וְתַעֲבִיר עַל אַשְׁמָתָהּ
וְתַעֲבִיר עַל חַטֹּאתֶיהָ

חֲסַל וְגָמַר כְּפִשְׁטָא
בְּרִיךְ שַׁלִּים כְּשִׁיכְלָא

הַיּוֹם בְּטוֹב תְּבִיאֵנוּ
לְמַעַן בְּשִׁמְךָ טַהֲרֵנוּ
רְאֵה בְעָנְיֵנוּ כִּי בְךָ לְבַדְּךָ נִתְיַחֵל
וְהַבֵּט כִּי בְיוֹם עֹנֶג
אֵלֶּה אֶרְצְךָ תִּירָשׁ

חֲסַל וְגָמַר כְּפִשְׁטָא
בְּרִיךְ שַׁלִּים כְּשִׁיכְלָא

רְאֵה עֲנִיֵּנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
וְסַעֲדֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
וְשַׁבְּעֵנוּ מִשְּׂבַע רָצוֹן
וְרַוֵּה נְפָשׁוֹת עֲמוּסוֹת
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְעַל הַכֹּהֵן לְרַצּוֹתוֹ
וְהָיָה מְאוֹרָךְ לְשִׂבְעָתָיִם

הַיּוֹם מָה טּוֹב וּמָה נָּעִים שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לִפְנֵי יְיָ

יוֹם שַׁבָּת

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד
נִשְׁמַע אָמַר הַמְיַחֲדִים
אֵשׁ מִבַּעַד לָהּ
וְכָתוּב בְּתוֹרָתֶךָ

עַל מִלְּךָ

הַיּוֹם מָה טּוֹב וּמָה נָּעִים שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לִפְנֵי יְיָ

מְנוּחָתָהּ וְקָדְשָׁתָהּ
מִבְּלִי עָמָל תִּתְעַנַּג
וְתִתְקַדַּשׁ בְּמִנְחָתָהּ
וְתִתְרַצֶּה בְּקָרְבָּנָהּ
וְתִתְעַנַּג בְּמַעֲרָכָהּ

בְּסֵפֶר הוֹכָרָעָה
וְתַשְׁלִיךְ בִּכְפִישַׁת יָם זְדוֹנָהּ
וְתַעֲבִיר עַל פִּשְׁעָהּ
וְתַעֲבִיר עַל אַשְׁמָתָהּ
וְתַעֲבִיר עַל חַטֹּאתֶיהָ

חֲסַל וְגָמַר כְּפִשְׁטָא
בְּרִיךְ שַׁלִּים כְּשִׁיכְלָא

הַיּוֹם בְּטוֹב תְּבִיאֵנוּ
לְמַעַן בְּשִׁמְךָ טַהֲרֵנוּ
רְאֵה בְעָנְיֵנוּ כִּי בְךָ לְבַדְּךָ נִתְיַחֵל
וְהַבֵּט כִּי בְיוֹם עֹנֶג
אֵלֶּה אֶרְצְךָ תִּירָשׁ

חֲסַל וְגָמַר כְּפִשְׁטָא
בְּרִיךְ שַׁלִּים כְּשִׁיכְלָא

רְאֵה עֲנִיֵּנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
וְסַעֲדֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ
וְשַׁבְּעֵנוּ מִשְּׂבַע רָצוֹן
וְרַוֵּה נְפָשׁוֹת עֲמוּסוֹת
וְהַנְחִילֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ

בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן
וְכָל עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל
וְעַל הַכֹּהֵן לְרַצּוֹתוֹ
וְהָיָה מְאוֹרָךְ לְשִׂבְעָתָיִם

הַיּוֹם מָה טּוֹב וּמָה נָּעִים שֶׁבֶת וּמְנוּחָה לִפְנֵי יְיָ

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתֶּךָ
אַתָּה הוּא מָלֵךְ עַל כֻּלָּם בִּכְבוֹדֶךָ
בְּלִי מָשָׁל וּבְלִי דִּמְיוֹן בְּלִי שִׁנּוּי וּבְלִי חִלּוּף
בְּלִי הַפְלָגָה וּבְלִי חֲקִירָה בְּלִי הַגְבָּלָה וּבְלִי הַגְדָּרָה
בְּלִי תּוֹסֶפֶת וּבְלִי גְּרִיעָה בְּלִי הַעֲדָרָה וּבְלִי הַשְׁכָּחָה
בְּלִי הַתְחָלָה וּבְלִי סוֹף בְּלִי הַפְסָקָה וּבְלִי הֶעְדֵּר
בְּלִי הַרְכָּבָה וּבְלִי חֻלְשָׁה בְּלִי הַפְרָדָה וּבְלִי חֲלוּקָה
בְּלִי הַשְׁוָאָה וּבְלִי דִּמּוּי בְּלִי שִׁנּוּי וּבְלִי הֶעְדֵּר
בְּלִי הַרְכָּבָה וּבְלִי חֻלְשָׁה בְּלִי הַפְרָדָה וּבְלִי חֲלוּקָה
בְּלִי הַשְׁוָאָה וּבְלִי דִּמּוּי בְּלִי שִׁנּוּי וּבְלִי הֶעְדֵּר
בְּלִי הַרְכָּבָה וּבְלִי חֻלְשָׁה בְּלִי הַפְרָדָה וּבְלִי חֲלוּקָה
בְּלִי הַשְׁוָאָה וּבְלִי דִּמּוּי בְּלִי שִׁנּוּי וּבְלִי הֶעְדֵּר

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתֶּךָ
אַתָּה הוּא מָלֵךְ עַל כֻּלָּם בִּכְבוֹדֶךָ
בְּלִי מָשָׁל וּבְלִי דִּמְיוֹן בְּלִי שִׁנּוּי וּבְלִי חִלּוּף
בְּלִי הַפְלָגָה וּבְלִי חֲקִירָה בְּלִי הַגְבָּלָה וּבְלִי הַגְדָּרָה
בְּלִי תּוֹסֶפֶת וּבְלִי גְּרִיעָה בְּלִי הַעֲדָרָה וּבְלִי הַשְׁכָּחָה
בְּלִי הַתְחָלָה וּבְלִי סוֹף בְּלִי הַפְסָקָה וּבְלִי הֶעְדֵּר
בְּלִי הַרְכָּבָה וּבְלִי חֻלְשָׁה בְּלִי הַפְרָדָה וּבְלִי חֲלוּקָה
בְּלִי הַשְׁוָאָה וּבְלִי דִּמּוּי בְּלִי שִׁנּוּי וּבְלִי הֶעְדֵּר
בְּלִי הַרְכָּבָה וּבְלִי חֻלְשָׁה בְּלִי הַפְרָדָה וּבְלִי חֲלוּקָה
בְּלִי הַשְׁוָאָה וּבְלִי דִּמּוּי בְּלִי שִׁנּוּי וּבְלִי הֶעְדֵּר

שבת

יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתֶּךָ
אַתָּה הוּא מָלֵךְ עַל כֻּלָּם בִּכְבוֹדֶךָ
בְּלִי מָשָׁל וּבְלִי דִּמְיוֹן בְּלִי שִׁנּוּי וּבְלִי חִלּוּף
בְּלִי הַפְלָגָה וּבְלִי חֲקִירָה בְּלִי הַגְבָּלָה וּבְלִי הַגְדָּרָה
בְּלִי תּוֹסֶפֶת וּבְלִי גְּרִיעָה בְּלִי הַעֲדָרָה וּבְלִי הַשְׁכָּחָה
בְּלִי הַתְחָלָה וּבְלִי סוֹף בְּלִי הַפְסָקָה וּבְלִי הֶעְדֵּר
בְּלִי הַרְכָּבָה וּבְלִי חֻלְשָׁה בְּלִי הַפְרָדָה וּבְלִי חֲלוּקָה
בְּלִי הַשְׁוָאָה וּבְלִי דִּמּוּי בְּלִי שִׁנּוּי וּבְלִי הֶעְדֵּר
בְּלִי הַרְכָּבָה וּבְלִי חֻלְשָׁה בְּלִי הַפְרָדָה וּבְלִי חֲלוּקָה
בְּלִי הַשְׁוָאָה וּבְלִי דִּמּוּי בְּלִי שִׁנּוּי וּבְלִי הֶעְדֵּר

לְכַפֵּר לְנַפְשִׁי מִמְּלָה
הֲלוֹא בְּעִינֶיךָ כָּלָה
שְׁמֹעַ קוֹל תַּחֲנוּנַי
בְּשׁוּבִי מְלֵיל
רַחֵם עָלַי וְחָנֵּנִי
בְּחֵיל תָּבֵל הַחֵל
וְיֵעָתֵר בְּרַחֲמִים
וְיֵלֶךְ וְיִבְכֶּה
בְּרֹב יַבֵּשׁ לְדִמְעִי
וְיַרְבֶּה תְּפִלָּתִי
וְתִהְיֶה תְּמִיד
מִיכָה
לְהַקְבִּיל
שִׁיחָה בְּהַבְלֵי הֶבֶל
וְיִהְיֶה מְנוּחָה
שְׁמֹעַ קוֹל תַּחֲנוּנַי
בְּשׁוּבִי מְלֵיל
מְעַט בְּשִׁמְךָ מְלִי
עַל וְמַן סְמוֹךְ בְּשִׁירִי
רִבּוֹי שְׁשָׁנִי וְמִירִי
בְּכָתְבוֹ יְרֻמָּה
וְיַעֲקֹב יְרֻמָּה
וְתָמִיד תְּשַׁעֲשֵׁעַ
בְּרִנָּה וְשִׁיר
מִיכָה

בִּיצְרִי

עֲרֵי יְמִי
וְתָמִיד תְּשַׁעֲשֵׁעַ יוֹם יוֹם תְּמִיד
מְעַט בְּשִׁמְךָ מְלִי
עַל וְמַן סְמוֹךְ בְּשִׁירִי
רִבּוֹי שְׁשָׁנִי וְמִירִי
בְּכָתְבוֹ יְרֻמָּה
וְיַעֲקֹב יְרֻמָּה
וְתָמִיד תְּשַׁעֲשֵׁעַ
בְּרִנָּה וְשִׁיר
מִיכָה
לְהַקְבִּיל
שִׁיחָה בְּהַבְלֵי הֶבֶל
וְיִהְיֶה מְנוּחָה
שְׁמֹעַ קוֹל תַּחֲנוּנַי
בְּשׁוּבִי מְלֵיל
רַחֵם עָלַי וְחָנֵּנִי
בְּחֵיל תָּבֵל הַחֵל
וְיֵעָתֵר בְּרַחֲמִים
וְיֵלֶךְ וְיִבְכֶּה
בְּרֹב יַבֵּשׁ לְדִמְעִי
וְיַרְבֶּה תְּפִלָּתִי
וְתִהְיֶה תְּמִיד
מִיכָה
לְהַקְבִּיל
שִׁיחָה בְּהַבְלֵי הֶבֶל
וְיִהְיֶה מְנוּחָה

שמע קול תחנתי בשמרי ליל
על מלך

שמע קול תחנתי בשמרי ליל
אמתך וקרבתה אליך
הטה אזנך ושמעה
ותשב ותנח במנוחתה
הגיעה אל פתחך
ובקשה בפיה
ונתנה לך שוחד
שמע קול תחנתי בשמרי ליל
עמד ותפש מעיל
פתחי נא אחותי רעיתי
ושימה כחותם על זרועך
כי עזה כמות אהבה
שמע קול תחנתי בשמרי ליל
עמד ותפש מעיל
סמך בשדי ולבי
ומתמוגג בחבי
ותן פי ישיעתה
השמיעה תכונתה
שמע קול תחנתי בשמרי ליל
עמד ותפש מעיל
פתחי נא לי אחותי רעיתי
ושימה כחותם על זרועך
כי עזה כמות אהבה
שמע קול תחנתי בשמרי ליל
כי מה רב מעתה
מה תשתחוה על גואתה
ותמתק לה מים גנובים
וכי בורה פריחה
ובשמורים רעיתי
כי היא לנפשי פתוחה
שמע קול תחנתי בשמרי ליל
רבתי תהלתה
ומזמה היום תהלכך
כי משפח היא
על נא רפא נא לה
מעוררה תהלתה

אזבי

סתתי פוחלת
ומוח לקחת
נשמה משיר
הה נח משפט
משיב מוחצ
שר מוחלי
ומלך בשר
הה שיחה
בשר מוחלי
ומלך בשר
הה שיחה
בשר מוחלי
ומלך בשר
הה שיחה
בש

הַמְּהֻלָּל לִשְׁמוֹ בְּלֵב שָׁלֵם וּבְפִי
בָּרוּךְ יְיָ מְהֻלָּל בְּפִי כָּל עַם
עֹשֶׂה פְלָאִים לְבַדּוֹ וּמְשַׁנֶּה עִתִּים
וּמַחֲלִיף מַלְכֻיּוֹת וּמַגְבִּיהַּ וּמַשְׁפִּיל
מוֹצִיא אֹסוּרִים וְגוֹאֵל עֲנִיִּים וְעוֹזֵר
דַּלִּים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְבָרֵךְ שְׁנוֹת
הַטּוֹב בְּעֵינָיו לְעַמּוֹ וְלַחֲסִידָיו
וְלִירוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשׁוֹ וְלִכְלַל
מַעֲשֵׂה יָדָיו וְלִכְנֶסֶת הַגְּדוֹלָה
וְהַקְּדוֹשָׁה שֶׁעָלֶיהָ נִקְרָא שִׁמְךָ
עָלֶיהָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְיִשְׂרָאֵל עַמְּךָ
וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַלַּל וְיִתְפָּאֵר וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה
וְיִתְנַשֵּׂא וְיִתְהַדַּר וְיִתְקַדַּשׁ וְיִתְעַלֶּה

פרשת

ברוך שאמר, ליוצר אור, קדושה דסדרא, אשרי, ובא לציון, הודו, ישתבח, יהי כבוד, ברכו, ברוך אתה ה' יוצר המאורות.

שחרית

שבת

אתה הוא עד שלא נברא העולם, אתה הוא מיום שנברא העולם, אתה הוא בעולם הזה, ואתה הוא לעולם הבא, אתה הוא לפני שנברא עולמך, אתה הוא משנברא עולמך, אתה הוא בספרי הנביאים, ואתה הוא בדברי הקדושים, אתה הוא שלא ישנה ולא יתחדש, אתה הוא שלא יטעה ולא ישכח, אתה הוא שלא ילמד ולא ישתכח, אתה הוא שלא יתן שוחד ולא משוא פנים, אתה הוא שלא יתן שוחד ולא משוא פנים, אתה הוא שלא יתן שוחד ולא משוא פנים

בתולה

מלוך על כל העולם כולו בכבודך
והנשא על כל הארץ בתפארתך
והופע בהדר גאון עוזך
על כל יושבי תבל ארצך
וידע כל פעול כי אתה פעלתו
ויבין כל יצור כי אתה יצרתו
ויאמר כל אשר נשמה באפיו
יהוה אלהי ישראל מלך
ומלכותו בכל משלה׃

מלוך על כל העולם כולו בכבודך
והנשא על כל הארץ בתפארתך
והופע בהדר גאון עוזך
על כל יושבי תבל ארצך
וידע כל פעול כי אתה פעלתו
ויבין כל יצור כי אתה יצרתו
ויאמר כל אשר נשמה באפיו
יהוה אלהי ישראל מלך
ומלכותו בכל משלה׃

מלוך על כל העולם כולו בכבודך
והנשא על כל הארץ בתפארתך
והופע בהדר גאון עוזך
על כל יושבי תבל ארצך
וידע כל פעול כי אתה פעלתו
ויבין כל יצור כי אתה יצרתו
ויאמר כל אשר נשמה באפיו
יהוה אלהי ישראל מלך
ומלכותו בכל משלה׃

מלוך על כל העולם כולו בכבודך
והנשא על כל הארץ בתפארתך
והופע בהדר גאון עוזך
על כל יושבי תבל ארצך
וידע כל פעול כי אתה פעלתו
ויבין כל יצור כי אתה יצרתו
ויאמר כל אשר נשמה באפיו
יהוה אלהי ישראל מלך
ומלכותו בכל משלה׃

ביום

כְּפֶרַח עָרֹץ — שֶׁתִּהְיֶה נִסְלַחַת
לְהַרְבִּים לְמַעַן דִּבְרֵי — תּוֹרָתֶךָ לְהַטְעוֹת
יְהִי נָא רַבָּה מְרוּבָה — הַמְּחִילָה לְטַעוּתָה

כְּגֹדֶל מַעֲרֵי שִׁחוּר — לְפָנֶיךָ שִׁיכְנוּ וְבוּל
פֶּשַׁע מְמֻרָּס הֵיטִיר — וְהִשְׁלִיךְ כְּהַם מִשָּׁל
לְקוֹנְדְּמֵיךָ בְּלִי נֵטֶל — וְזָכוֹר מֵיל מָחוֹר
סְלִיחָתָם מִלְּמָחוֹר — וְחוֹבֵשׁ מְזֻרָּם לְהַשָּׁל
וְהַחֲזִיקָם בְּיָמִים נִבְחָר — שְׁמוֹעָה יָן פְּסִלָּה ״

יְהִי נָא רַבָּה מְרוּבָה — הַמְּחִילָה לְטַעוּתָה
יִרְחֲמָה עַב כְּמוֹהָמֵי — הַכֹּל הַמּוֹבְחָה ״
מֵאֵלִי חֲטוּמִי יְטַהֲרֵי — חוֹב פֶּשַׁע מְלֻחְלָקִי
נְמֵיאָה מְהֻיּוּה גָּוְהִי — מְלֵא מְבֻטָּח עַל שָׁקֵר
לְיִרְוֹשׁ מִי הַפּוֹהֲרִי — מְנִי פְּשָׁלִי רוֹנְקִי
יִם כְּפוּר מְהֻמָּהֲרִי — בְּבִקְרָ בְּבִקְרָ

יְהִי נָא רַבָּה מְרוּבָה — הַמְּחִילָה לְטַעוּתָה
וְהַחֲנוּנִים בְּיָמִים נִבְחָר — שְׁמוֹעָה יָן פְּסִלָּה ״
סְלִיחָתָם מִלְּמָחוֹר — וְחוֹבֵשׁ מְזֻרָּם לְהַשָּׁל
וְזָכוֹר מֵיל מָחוֹר — לְקוֹנְדְּמֵיךָ בְּלִי נֵטֶל
פֶּשַׁע מְמֻרָּס הֵיטִיר — וְהִשְׁלִיךְ כְּהַם מִשָּׁל
נֶגֶד מַעֲרֵי שִׁחוּר — לְפָנֶיךָ שִׁיכְנוּ וְבוּל

יְהִי נָא רַבָּה מְרוּבָה — הַמְּחִילָה לְטַעוּתָה
לְהַרְבִּים לְמַעַן דִּבְרֵי — תּוֹרָתֶךָ לְהַטְעוֹת
כְּפֶרַח עָרֹץ — שֶׁתִּהְיֶה נִסְלַחַת

לא

בְּקִשְׁתִּי וְלֹא אֶבְטַח — וְלֹא אֶשְׁתַּחֲוֶה בְּחִבְּתִי

מלך

יְהִי נָא רַבָּה מְרוּבָה — הַמְּחִילָה לְטַעוּתָה ״
שֶׁהַבְּשֵׂרָה עָלְתָה מְלֵלָה — הַיְתָה מוֹרָה וְשִׁמְחָה ״
בְּיוֹם עֲשִׂירִי לְלֵלָה — וְעַד לֵילָה מְתַעֲשׂ
וַיַּעֲשׂוּ מֵהֶם מִכְלוֹל — לְהַתְּנוּמִים חֲטָא וְרִבְעַ
הַמְּבִיעַ הָבֵל — יַחַד וַאֲבוֹת וְבָטַח
יִשְׁמַע קוֹל הַתְּנוּעָה — עַל שׁוּן קוֹל שׁוּן בְּקוֹלוֹ

יְהִי נָא רַבָּה מְרוּבָה — הַמְּחִילָה לְטַעוּתָה
וְנִשְׂא כְּמוֹ רוּחָה ״ — פְּשָׁשְׁתִּי כְּצֹאנְךָ בֵּרַי
מֵעֲשֵׂי מוֹעֵד מַהֲלָלֶךָ — פְּנֵה נָא לְקוֹל הַשְׁרֵי
פְּלִי הַיּוֹם בְּהַיְכָלֶךָ — וְאַתְּ יַעֲב תִּין לְהַכְּרִי
בְּרֵךְ וְיִכְרִי לְהַגְּדִיר — מְעוֹר שְׁחוֹר בְּהַהֲדִיר
הַנָּטֵ מְהֻמָּנֵךְ לָךְ — מְעוֹר שְׁחוֹר בְּהַהֲדִיר

יְהִי נָא רַבָּה מְרוּבָה — הַמְּחִילָה לְטַעוּתָה
יִרְחֲמָה עַב כְּמוֹהָמֵי — הַכֹּל הַמּוֹבְחָה ״
מֵאֵלִי חֲטוּמִי יְטַהֲרֵי — חוֹב פֶּשַׁע מְלֻחְלָקִי
נְמֵיאָה מְהֻיּוּה גָּוְהִי — מְלֵא מְבֻטָּח עַל שָׁקֵר
לְיִרְוֹשׁ מִי הַפּוֹהֲרִי — מְנִי פְּשָׁלִי רוֹנְקִי
יִם כְּפוּר מְהֻמָּהֲרִי — בְּבִקְרָ בְּבִקְרָ

יְהִי נָא רַבָּה מְרוּבָה — הַמְּחִילָה לְטַעוּתָה
וְהַחֲנוּנִים בְּיָמִים נִבְחָר — שְׁמוֹעָה יָן פְּסִלָּה ״
סְלִיחָתָם מִלְּמָחוֹר — וְחוֹבֵשׁ מְזֻרָּם לְהַשָּׁל
וְזָכוֹר מֵיל מָחוֹר — לְקוֹנְדְּמֵיךָ בְּלִי נֵטֶל
פֶּשַׁע מְמֻרָּס הֵיטִיר — וְהִשְׁלִיךְ כְּהַם מִשָּׁל
נֶגֶד מַעֲרֵי שִׁחוּר — לְפָנֶיךָ שִׁיכְנוּ וְבוּל

יְהִי נָא רַבָּה מְרוּבָה — הַמְּחִילָה לְטַעוּתָה
לְהַרְבִּים לְמַעַן דִּבְרֵי — תּוֹרָתֶךָ לְהַטְעוֹת
כְּפֶרַח עָרֹץ — שֶׁתִּהְיֶה נִסְלַחַת

לְרוּמָתִי לְשׁוּעָתִי
פְּלֵט מוֹתִי בְּחַלְּצֵנִי
סְלַח פְּשָׁעַי וְשׁוּב שִׁבְתִּי
וְאַל תַּשְׁלִיכֵנִי וְרוּחִי קָדְשְׁךָ
בְּטַהֲרָתִי
מִיבֵּשׁ עַל לְשׁוֹנִי

וְכֵן תְּהִי לְרָצוֹן

בָּרוּךְ לִי אֱלֹהַי וְרוּפְאִי
כָּכָה תְּהִי בְּקִרְבִּי
בְּשִׂמְחָה וּבְטוּב לֵבָב
וְתַעֲלֶה מִמֶּנִּי תְּפִלָּתִי
כְּמִנְחַת עֶרֶב
וְתִהְיֶה עֲלֵי מְחִילָה
וְסִלְחָה וְכַפָּרָה

בָּרוּךְ לִי אֱלֹהַי וְרוּפְאִי
כָּכָה תְּהִי בְּקִרְבִּי
וְתַעֲלֶה מִמֶּנִּי תְּפִלָּתִי
כְּמִנְחַת עֶרֶב
וְתִהְיֶה עֲלֵי מְחִילָה
וְסִלְחָה וְכַפָּרָה
וְתַעֲמִידֵנִי עַל עֲמִידָתִי
בְּיוֹם קְרִיאָתִי
וְתַעֲנֵנִי כִּי אֲדַמְּדֵמָה
יְשׁוּעָה לְעַמּוֹ הַנְּתוּעָה
בְּרוּךְ לִי אֱלֹהַי וְרוּפְאִי
כָּכָה תְּהִי בְּקִרְבִּי
וְתַשְׁמִיעֵנִי קוֹל שָׂשׂוֹן וְקוֹל שִׂמְחָה
וְתָגֵל עֲצָמוֹת דִּכִּיתָ
וְתַעֲלֵנִי מֵעֲמָקִים
וְתַרְחִיבֵנִי מִצָּרוֹת
וְתַרְוִיחֵנִי מִכָּל מְצוּקוֹתַי
וְתַעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן וּמִטִּיט יָוֵן
וְתַצִּיבֵנִי עַל סֶלַע מִשְׂגַּבִּי
וְתָכִין צְעָדַי
וְתִתֵּן בְּפִי שִׁיר חָדָשׁ
תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ
וְתַעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן וּמִטִּיט יָוֵן
וְתַצִּיבֵנִי עַל סֶלַע מִשְׂגַּבִּי
וְתָכִין צְעָדַי
וְתִתֵּן בְּפִי שִׁיר חָדָשׁ
תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ
וְתַרְאֵנִי בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ
וְתַשְׁמִיעֵנִי קוֹל רִנָּה וְתוֹדָה
וְתַעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן וּמִטִּיט יָוֵן
וְתַצִּיבֵנִי עַל סֶלַע מִשְׂגַּבִּי
וְתָכִין צְעָדַי
וְתִתֵּן בְּפִי שִׁיר חָדָשׁ
תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ
וְתַרְאֵנִי בְּשִׂמְחַת גּוֹיֶךָ
וְתַשְׁמִיעֵנִי קוֹל רִנָּה וְתוֹדָה
וְתַעֲלֵנִי מִבּוֹר שָׁאוֹן וּמִטִּיט יָוֵן
וְתַצִּיבֵנִי עַל סֶלַע מִשְׂגַּבִּי
וְתָכִין צְעָדַי
וְתִתֵּן בְּפִי שִׁיר חָדָשׁ
תְּהִלָּה לֵאלֹהֵינוּ

יְהוֹנָתָן · סֶלְעָה לִּי
מַלְכוּתֶךָ · בְּיָדֶךָ הִיא
וְאַתָּה תִּמְלֹךְ · עַל יִשְׂרָאֵל
וַאֲנִי לְשִׁנְיָה · לְפָנֶיךָ
גַּם כֵּן · אָבִי יוֹדֵעַ
וְהִנֵּה · עֵד בֵּינִי וּבֵינֶךָ
וּבֵינִי וּבֵין · אָבִי עַד עוֹלָם
וַיֹּאמֶר · אֵלָיו
מָחָר · חֹדֶשׁ
וְנִפְקַדְתָּ · כִּי יִפָּקֵד מְקוֹמֶךָ
וְנִפְקַדְתָּ · לִשְׁלֹשֶׁת הַיָּמִים
וּבָאתָ · אֶל הַמָּקוֹם
אֲשֶׁר נַעְלַם שָׁם · בְּיוֹם הַמַּעֲשֶׂה
וְשֵׁבְתָּ · אֶל יְדִידֶךָ
וְאָנֹכִי · אֶשְׁלַח שְׁלֹשֶׁת הַחִצִּים
הַצֵּה · אֶשְׁלַח
לְמַטָּרָה · לְעַצְמִי
וְהִנֵּה · אֶשְׁלַח אֶת הַנַּעַר
לֵךְ · מְצָא אֶת הַחִצִּים
אִם · אֹמַר אֶל הַנַּעַר
הִנֵּה · הַחִצִּים מִמְּךָ וָהֵנָּה
וְאַתָּה · בֹּא כִּי שָׁלוֹם לָךְ
וְאֵין · דָּבָר
חַי יְהוָה · כִּי שָׁלוֹם לָךְ
וְאֵין · דָּבָר
וְאִם כֹּה · אֹמַר אֶל הַנַּעַר
הִנֵּה · הַחִצִּים מִמְּךָ וָהֵנָּה
וְאַתָּה · לֵךְ
כִּי שִׁלְּחֲךָ · יְהוָה
וְהַדָּבָר · אֲשֶׁר אֲנִי וָאַתָּה
דִּבַּרְנוּ · הִנֵּה יְהוָה
בֵּינִי וּבֵינְךָ · עַד עוֹלָם
וַיָּקָם · דָּוִד מֵעִם נֶגֶב
וַיִּפֹּל · עַל פָּנָיו אַרְצָה
וַיִּשְׁתַּחוּ · שָׁלֹשׁ פְּעָמִים
וַיִּשְׁקוּ · אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ
וַיִּבְכּוּ · אִישׁ אֶת רֵעֵהוּ
עַד · דָּוִד הִגְדִּיל
וַיֹּאמֶר · יְהוֹנָתָן אֶל דָּוִד
לֵךְ · לְשָׁלוֹם
אֲשֶׁר · נִשְׁבַּעְנוּ שְׁנֵינוּ
אֲנַחְנוּ · בְּשֵׁם יְהוָה
לֵאמֹר · יְהוָה יִהְיֶה
בֵּינִי וּבֵינֶךָ · וּבֵין זַרְעִי וּבֵין זַרְעֶךָ
עַד עוֹלָם · וַיָּקָם
וַיֵּלַךְ · דָּוִד
וְיוֹנָתָן · בָּא הָעִיר
וַיָּבֹא · אֶל בֵּיתוֹ
וַיִּשְׁלַח · הַנַּעַר
בָּא · אֶל הָעִיר
וְדָוִד · בָּא נֹב
אֶל אֲחִימֶלֶךְ · הַכֹּהֵן
וַיֶּחֱרַד · אֲחִימֶלֶךְ
לִקְרַאת דָּוִד · וַיֹּאמֶר לוֹ
מַדּוּעַ · אַתָּה לְבַדֶּךָ
וְאִישׁ · אֵין אִתָּךְ
וַיֹּאמֶר · דָּוִד אֶל אֲחִימֶלֶךְ
הַכֹּהֵן · דָּוִד
צִוַּנִי · הַיּוֹם דָּבָר
וַיֹּאמֶר · אֵלַי
אִישׁ · אַל יֵדַע מְאוּמָה
בַּדָּבָר · אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחֲךָ
וַאֲשֶׁר · צִוִּיתִיךָ
וְהַנַּעַר · יָדַעְתִּי אֶת מְקוֹם
אֲשֶׁר · אֲנִי וְנַעֲרַי
נִפְגַּשׁ · בַּמָּקוֹם הַפְּלוֹנִי
וְעַתָּה · אִם יֶשׁ תַּחַת יָדְךָ
חֲמֵשֶׁת לְחָמִים · תְּנָה בְיָדִי
אוֹ · אֲשֶׁר יִמָּצֵא
וַיַּעַן · הַכֹּהֵן אֶת דָּוִד
וַיֹּאמֶר · דָּוִד אֶל הַכֹּהֵן
כִּי אִם · לֶחֶם קֹדֶשׁ יֵשׁ
אַךְ · אִם נִשְׁמְרוּ הַנְּעָרִים
מֵאִשָּׁה · כִּתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם
בְּצֵאתִי · וַתִּהְיֶינָה כְלֵי
הַנְּעָרִים · קֹדֶשׁ
וְהַדֶּרֶךְ · חֹל
וְאַף כִּי · הַיּוֹם בִּכְלִי
וַיִּתֵּן · לוֹ הַכֹּהֵן קֹדֶשׁ
כִּי · לֹא הָיָה שָׁם
כִּי אִם · לֶחֶם הַפָּנִים
הַמּוּסָר · מִלִּפְנֵי יְהוָה
לָשׂוּם · לֶחֶם חֹם
בְּיוֹם · הֻלְּקָחוֹ
וְשֵׁם · הָאִישׁ מִן הָעֲבָדִים
אֲשֶׁר · נֶעְצַר לִפְנֵי יְהוָה
וּשְׁמוֹ · דֹּאֵג הָאֲדֹמִי
אַבִּיר · הָרֹעִים
וַיִּתֵּן · לְדָוִד
גַּם · אֵין פֹּה תַּחַת יָדְךָ
חֲנִית · אוֹ חֶרֶב
כִּי · גַּם חַרְבִּי וְגַם כֵּלַי
לֹא · לָקַחְתִּי בְיָדִי
כִּי · הַדָּבָר נֶחְפָּז
וַיֹּאמֶר · הַכֹּהֵן
חֶרֶב · גָּלְיָת הַפְּלִשְׁתִּי
אֲשֶׁר · הִכִּיתָ בְּעֵמֶק
הִנֵּה · הִיא
זוּתָה · תְּהִי לָךְ
כִּי · אֵין אַחֶרֶת
כָּמוֹהָ · תְּנָה לִי
וַיֹּאמֶר · דָּוִד
אֵין · כָּמוֹהָ
תְּנָה · לִי
וַיָּקָם · דָּוִד וַיִּבְרַח
בַּיּוֹם · הַהוּא
מִפְּנֵי · שָׁאוּל
וַיָּבֹא · אֶל אָכִישׁ
מֶלֶךְ · גַּת
הֲלוֹא · זֶה דָּוִד
מֶלֶךְ · הָאָרֶץ
הֲלוֹא · לָזֶה יָשִׁירוּ
בַּמְּחֹלוֹת · לֵאמֹר
הִכָּה · שָׁאוּל בַּאֲלָפָיו
וְדָוִד · בְּרִבְבֹתָיו
וַיָּשֶׂם · דָּוִד אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה · עַל לִבּוֹ
וַיִּירָא · מְאֹד
מִפְּנֵי · אָכִישׁ מֶלֶךְ גַּת
וַיְשַׁנּוֹת · אֶת טַעְמוֹ
בְּעֵינֵיהֶם · וַיִּתְהֹלֵל
עֲלֵיהֶם · בְּיָדָיו
וַיִּכְתֹּב · עַל דַּלְתוֹת הַשָּׁעַר
וְיַרְדְּ · עַל לִבּוֹ
וַיֹּאמֶר · אָכִישׁ אֶל עֲבָדָיו
הִנֵּה · אַתֶּם רֹאִים
אִישׁ · מְשֻׁגָּע
לָמָּה · תְּבִיאוּ אֹתוֹ אֵלָי
הַחֲסֵר · מְשֻׁגָּעִים
כִּי · הֵבֵאתֶם
לְהִתְנַהֵג · מְשֻׁגָּע
עָלַי · הַזֶּה
הַבָּא · לְבֵיתִי
וַיֵּלֶךְ · דָּוִד מִשָּׁם
וַיִּמָּלֵט · אֶל מְעָרַת עֲדֻלָּם
וַיִּשְׁמְעוּ · אֶחָיו
וְכָל · בֵּית אָבִיו
וַיֵּרְדוּ · אֵלָיו שָׁמָּה
וַיִּקָּבְצוּ · אֵלָיו כָּל אִישׁ
אֲשֶׁר · לָהֶם צָרָה
וְכָל · אִישׁ מַר נֶפֶשׁ
וַיְהִי · עֲלֵיהֶם לְשָׂר
וַיִּהְיוּ · עִמּוֹ כְּאַרְבַּע מֵאוֹת
אִישׁ · כְּמוֹ שִׁשׁ מֵאוֹת
וַיֵּלֶךְ · דָּוִד מִשָּׁם
מִצְפֵּה · מוֹאָב
וַיֹּאמֶר · אֶל מֶלֶךְ מוֹאָב
יֵצֵא · נָא אָבִי וְאִמִּי
אִתָּכֶם · עַד אֲשֶׁר
אֵדַע · מָה יַּעֲשֶׂה
כִּי · אָמַר אֵלַי
אַל · תֵּשֵׁב
וַיֵּלֶךְ · יְהוּדָה
וַיֹּאמֶר · אֶל דָּוִד
אַל · תֵּשֵׁב
וַיֵּלֶךְ · דָּוִד
וַיָּבֹא · יַעַר חֶרֶת
וְשָׁאוּל · בָּא אַחֲרֵי דָוִד
וּבַמִּדְבָּר · בְּחֹרֶשׁ
וַיֵּרֶא · שָׁאוּל כִּי יָצָא דָוִד
וְשָׁאוּל · יֹשֵׁב בְּגִבְעָה
תַּחַת הָאֶשֶׁל · בָּרָמָה
וְדָוִד · יֹשֵׁב בְּחֹרֶשׁ
וַיָּקָם · שָׁאוּל וַיֵּרֶד
וַיֵּלֶךְ · שָׁאוּל
וַיָּבֹא · אֶל בֵּיתוֹ
וַיִּשְׁלַח · שָׁאוּל
וַיִּקַּח · שָׁאוּל
וַיִּתְּנֵם · שָׁאוּל
וַיִּשְׁלַ

וְכֵן הוּא בְּכָל מָקוֹם שֶׁנִּכְתָּב בְּלָשׁוֹן זֶה
וְכֵן הוּא בְּכָל מָקוֹם שֶׁנִּכְתָּב בְּלָשׁוֹן זֶה
כְּגוֹן וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וְכֵן בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי
כְּגוֹן וַיְהִי בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וְכֵן בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי
וְכֵן בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְכֵן בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי
וְכֵן בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי וְכֵן בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי
וְכֵן בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְכֵן בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
וְכֵן בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְכֵן בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי
וְכֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וְכֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְכֵן בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
וְכֵן בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי וְכֵן בַּיּוֹם הַשְּׁלִשִׁ

אַחֲרֵי

בְּחַמְלָתְךָ עַל עַמְּךָ רַחֲלֶמֶת וּמְרַחֶמֶת
עַל מִי לְךָ אֵין כִּי אִם עָלֶיךָ עֵינֵינוּ תְּלוּיוֹת
וְעַל מִי תַּעֲשֶׂה לְךָ שֵׁם אִם לֹא עַל עַמְּךָ
עַל מִי תַּרְעִיף טַל רַחֲמֶיךָ אִם לֹא עַל נַחֲלָתֶךָ
עַל מִי תַּעֲבִיר זַעְמְךָ וְתַשְׁקִיט רוֹגֶז אַפְּךָ
אִם לֹא עַל עַם פִּקְדוֹנֶךָ שֶׁהוּא מְיֻחָד בְּשִׁמְךָ
עַל מִי תַּעֲשֶׂה נִפְלָאוֹת וְנִסִּים כִּימֵי קֶדֶם
אִם לֹא עַל עַם סְגֻלָּתֶךָ שֶׁהוּא מְיֻחָד בְּשִׁמְךָ
עַל מִי תַּעֲשֶׂה לְךָ שֵׁם אִם לֹא עַל עַמְּךָ
עַל מִי תַּרְעִיף טַל רַחֲמֶיךָ אִם לֹא עַל נַחֲלָתֶךָ
עַל מִי תַּעֲבִיר זַעְמְךָ וְתַשְׁקִיט רוֹגֶז אַפְּךָ
אִם לֹא עַל עַם פִּקְדוֹנֶךָ שֶׁהוּא מְיֻחָד בְּשִׁמְךָ
עַל מִי תַּעֲשֶׂה נִפְלָאוֹת וְנִסִּים כִּימֵי קֶדֶם
אִם לֹא עַל עַם סְגֻלָּתֶךָ שֶׁהוּא מְיֻחָד בְּשִׁמְךָ
עַל מִי תַּעֲשֶׂה לְךָ שֵׁם אִם לֹא עַל עַמְּךָ
עַל מִי תַּרְעִיף טַל רַחֲמֶיךָ אִם לֹא עַל נַחֲלָתֶךָ
עַל מִי תַּעֲבִיר זַעְמְךָ וְתַשְׁקִיט רוֹגֶז אַפְּךָ
אִם לֹא עַל עַם פִּקְדוֹנֶךָ שֶׁהוּא מְיֻחָד בְּשִׁמְךָ
עַל מִי תַּעֲשֶׂה נִפְלָאוֹת וְנִסִּים כִּימֵי קֶדֶם
אִם לֹא עַל עַם סְגֻלָּתֶךָ שֶׁהוּא מְיֻחָד בְּשִׁמְךָ

עַל מִי לְךָ

עַל מִי תַּרְעִיף טַל רַחֲמֶיךָ אִם לֹא עַל עַמְּךָ
עַל מִי תַּעֲבִיר זַעְמְךָ וְתַשְׁקִיט רוֹגֶז אַפְּךָ
אִם לֹא עַל עַם פִּקְדוֹנֶךָ שֶׁהוּא מְיֻחָד בְּשִׁמְךָ
עַל מִי תַּעֲשֶׂה נִפְלָאוֹת וְנִסִּים כִּימֵי קֶדֶם
אִם לֹא עַל עַם סְגֻלָּתֶךָ שֶׁהוּא מְיֻחָד בְּשִׁמְךָ
עַל מִי תַּעֲשֶׂה לְךָ שֵׁם אִם לֹא עַל עַמְּךָ
עַל מִי תַּרְעִיף טַל רַחֲמֶיךָ אִם לֹא עַל נַחֲלָתֶךָ
עַל מִי תַּעֲבִיר זַעְמְךָ וְתַשְׁקִיט רוֹגֶז אַפְּךָ
אִם לֹא עַל עַם פִּקְדוֹנֶךָ שֶׁהוּא מְיֻחָד בְּשִׁמְךָ
עַל מִי תַּעֲשֶׂה נִפְלָאוֹת וְנִסִּים כִּימֵי קֶדֶם
אִם לֹא עַל עַם סְגֻלָּתֶךָ שֶׁהוּא מְיֻחָד בְּשִׁמְךָ
עַל מִי תַּעֲשֶׂה לְךָ שֵׁם אִם לֹא עַל עַמְּךָ
עַל מִי תַּרְעִיף טַל רַחֲמֶיךָ אִם לֹא עַל נַחֲלָתֶךָ
עַל מִי תַּעֲבִיר זַעְמְךָ וְתַשְׁקִיט רוֹגֶז אַפְּךָ
אִם לֹא עַל עַם פִּקְדוֹנֶךָ שֶׁהוּא מְיֻחָד בְּשִׁמְךָ
עַל מִי תַּעֲשֶׂה נִפְלָאוֹת וְנִסִּים כִּימֵי קֶדֶם
אִם לֹא עַל עַם סְגֻלָּתֶךָ שֶׁהוּא מְיֻחָד בְּשִׁמְךָ

לְרוּב ׳ רַשִּׁיעַ מַעֲשֵׂה לְכָל לְפָנָיו יַעֲרִיב׳ בְּרוּכִים הַמְּעֻלִּים בְּיָהּ׳ בְּרוּכִים "׳

בְּרוּכִים עַד לוֹ שֶׁכֵּן יְהִי בְּרוּכִים לְשׁוּחַ לְפָנָיו הַמְּתֻקָּן הַבְּרוּכִים וְסֵדֶר לְפָלְחָה לְיָהּ׳ בְּרוּכִים

בְּרוּכִים "׳

אבוש וּלְכָלְכֵל מִי יוֹם בְּרוּכִים ׳ לְיָרֵךְ לְכָם מְעֻפָּה לְפָנָיו מְעֻלִּים ׳

מִי יוֹם בְּרוּכִים ׳ בְּמִי לְפָנָיו לִי יוֹם בְּרוּכִים ׳ בְּמִי לְפָנָיו יְהִי בְּרוּכִים ? ס״ב

לְכָלְכֵל ס״ג

יְהִי מִי לְפָנָיו בְּרוּכִים "׳ נְעִים הַחַיִּים לְפָנָיו בְּרוּכִים

הַמְּעֻלִּים מְעֻלִּים לְמַעֲלָה וְלוֹ לְמַעֲלָה הַמְּעֻלִּים

שְׁלוֹמוֹ בְּרוּשׁ הַמְּעֻלִּים הַמְּעֻלִּים לְפָנָיו מְעֻלִּים

רָפֵא נוּ ? מְעֻלִּים הַמְּעֻלִּים לְפָנָיו מְעֻלִּים

לְכָלְכֵל מִי מְעֻלִּים ? לְפָנָיו מְעֻלִּים ׳ לְפָנָיו מְעֻלִּים

בְּרוּכִים "׳ לְפָנָיו מְעֻלִּים ׳ לְפָנָיו מְעֻלִּים

פְּסַל יְהִי בְּרוּכִים מְעֻלִּים לְפָנָיו מְעֻלִּים

אֵל לִי לְפָנָיו מְעֻלִּים ׳ לְפָנָיו מְעֻלִּים

סְבִיבוֹתָיו לְפָנָיו מְעֻלִּים מְעֻלִּים לְפָנָיו מְעֻלִּים

מְעֻלִּים לְפָנָיו מְעֻלִּים לְפָנָיו מְעֻלִּים

לְךָ וְרִבְבוֹת לְפָנָיו מְעֻלִּים

פְּנֵי לִי וּבָא וְנָא לִי וּבָא וְנָא לִי מְעֻלִּים

לְפָנָיו מְעֻלִּים ׳ לְפָנָיו מְעֻלִּים

מְעֻלִּים לְפָנָיו מְעֻלִּים לְפָנָיו מְעֻלִּים

אֵלִי אֵל לְפָנָיו בְּרוּכִים לְפָנָיו מְעֻלִּים

בְּחַסְדְּךָ מְעֻלִּים נָא לְפָנָיו מְעֻלִּים

לְפָנָיו מְעֻלִּים ׳ לְפָנָיו מְעֻלִּים

לְפָנָיו מְעֻלִּים לְפָנָיו מְעֻלִּים

ס״ד

ויאמר יעקב אל יוסף הלא אחיך רעים בשכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני. ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחיך ואת שלום הצאן והשב לי דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שכמה. ויאמר לו איש הנה תועה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש. ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רועים. ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אומרים נלכה דתינה וילך יוסף אחרי אחיו וימצאם בדתן. ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו. ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הבא. ועתה לכו ונהרגהו ונשלכהו באחד הבורות והאמרנו חיה רעה אכלתהו ונראה מה יהיו חלמתיו. וישמע ראובן ויצילהו מידם ויאמר לא נכנו נפש. ויאמר אלהם ראובן אל תשפכו דם השליכו אתו אל הבור הזה אשר במדבר ויד אל תשלחו בו למען הציל אתו מידם להשיבו אל אביו. ויהי כאשר בא יוסף אל אחיו ויפשיטו את יוסף את כתנתו את כתנת הפסים אשר עליו. ויקחהו וישליכו אתו הבורה והבור רק אין בו מים. וישבו לאכל לחם וישאו עיניהם וירא והנה ארחת ישמעאלים באה מגלעד וגמליהם נשאים נכאת וצרי ולט הולכים להוריד מצרים. ויאמר יהודה אל אחיו מה בצע כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו. לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא. וישמעו אחיו. ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף והם הוליכו את יוסף מצרים. וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו. וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא. ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם. וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא. ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף. ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים. ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה. ויבך אתו אביו. ויעל יהודה אל אחיו ויאמר מה נעשה כי נהרג את אחינו וכסינו את דמו. לכו ונמכרנו לישמעאלים וידנו אל תהי בו כי אחינו בשרנו הוא. וישמעו אחיו. ויעברו אנשים מדנים סחרים וימשכו ויעלו את יוסף מן הבור וימכרו את יוסף לישמעאלים בעשרים כסף והם הוליכו את יוסף מצרים. וישב ראובן אל הבור והנה אין יוסף בבור ויקרע את בגדיו. וישב אל אחיו ויאמר הילד איננו ואני אנה אני בא. ויקחו את כתנת יוסף וישחטו שעיר עזים ויטבלו את הכתנת בדם. וישלחו את כתנת הפסים ויביאו אל אביהם ויאמרו זאת מצאנו הכר נא הכתנת בנך הוא אם לא. ויכירה ויאמר כתנת בני חיה רעה אכלתהו טרף טרף יוסף. ויקרע יעקב שמלתיו וישם שק במתניו ויתאבל על בנו ימים רבים. ויקומו כל בניו וכל בנותיו לנחמו ויאבה להתנחם ויאמר כי ארד אל בני אבל שאולה. ויבך אתו אביו.

בקר
לילה
בקר
בקר
בקר

אין לי מלה

בקב לי תמוז׳ מי׳ תמוז׳ בקב לי תמוז׳ מי׳ תמוז׳ בקב לי תמוז׳ מי׳ תמוז׳

אורך

אֵל כִּי מִמְּךָ בִּי הִרְוִיחַנִי רַחוּם רַבּוֹת רַחֲמֶיךָ

מְחֻנַּת שִׁבְרַחֲנִי לִמְשֹׁךְ חֲנִינָה חֲנֵנִי . בְּקִרְבִּי בְּקִרְבְּךָ לִבִּי רוּם אִכְסְפֵנִי

בְּוֹכְחֵי טִבְחֵנִם אֲשִׁיחֵם וְנִטְרַח בְּמַעֲנֵי יְרֵנִי ..?

בְּעַתְרַת מְבוּהָם כִּסְּפֵנִי יְקִיצַת יְרֵנִי וְנִטְרַח בְּהַכְשֵׁם לוֹ מְמַשֵּׁנִי וְנִטְקַשֵּׁנִי

חֲמוֹל קוֹל מִלְּקוֹנְטֵנִי שְׁלִי כְּסֵל הַיְקַשֵּׁל וְכָל מֵעֵי יִדְיָ גָּרַל ..?

בְּוֹשֵׁנִי בְּיִסּוּרִים בְּיִחוּד לִבְ לוֹ נְשָׂרַל וְלִכָּל מֵחֵי שְׁמִירִי כְּוֹם מִיְּרַל

בְּעַל מְבוּהָם כִּסְּפֵנִי כְּהַנַּי וְנִקְרַל כְּהַנַּי בְּעִיר בְּרַנִי

בְּעִיתַת מְעִיר

וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְיִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו

וְיָגִילוּ בְנֵי צִיּוֹן בְּמַלְכָּם

תַּתְמִיטִין · נִפְרָעִין

עַל שֵׁלֶם נִפְרָעִין

וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְיִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו

וְיָגִילוּ בְנֵי צִיּוֹן בְּמַלְכָּם

תַּתְמִיטִין · נִפְרָעִין

עַל שֵׁלֶם נִפְרָעִין

וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ מִקְרָא שֶׁכָּתוּב וְיִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל בְּעֹשָׂיו

וְיָגִילוּ בְנֵי צִיּוֹן בְּמַלְכָּם

תַּתְמִיטִין · נִפְרָעִין

עַל שֵׁלֶם נִפְרָעִין

אֵיפוֹא הוּא מְקוֹמוֹ הַמְיֻחָד בְּתוֹךְ הַמִּשְׁפָּחָה הָאֱנוֹשִׁית כֻּלָּהּ וְאֵיךְ הוּא מְמַלֵּא אֶת יְעוּדוֹ בְּתוֹךְ הַחֶבְרָה הָאֲנוֹשִׁית הַגְּדוֹלָה?

הַמְתֻרְגְּמָן הַנַּ"ל עֹנֶה וְאוֹמֵר: "אֵין לְךָ אֻמָּה בָּעוֹלָם שֶׁאֵין לָהּ שַׂר וְשַׁלִּיט, וְאֵין לְךָ שַׂר וְשַׁלִּיט שֶׁאֵין לוֹ אֻמָּה בָּעוֹלָם, וְכֻלָּם מְשֻׁבָּחִים בְּשִׁבְחָם וּמְפֹאָרִים בְּתִפְאַרְתָּם, וְכֻלָּם עוֹמְדִים בְּמַעֲמָדָם וּבְמַלְכוּתָם, וְכֻלָּם מְשַׁמְּשִׁים בְּכֵלֵיהֶם וּבְכֵלֵי מַלְכוּתָם, וְכֻלָּם מְשַׁמְּשִׁים בְּכֵלֵי שָׁרֵת וּבְכֵלֵי מְשָׁרְתִים, וְכֻלָּם מְשַׁמְּשִׁים בְּכֵלֵי זָהָב וּבְכֵלֵי כֶּסֶף, וְכֻלָּם מְשַׁמְּשִׁים בְּכֵלֵי נְחֹשֶׁת וּבְכֵלֵי בַרְזֶל, וְכֻלָּם מְשַׁמְּשִׁים בְּכֵלֵי שֵׁן וּבְכֵלֵי עֵץ, וְכֻלָּם מְשַׁמְּשִׁים בְּכֵלֵי פִּשְׁתָּן וּבְכֵלֵי צֶמֶר, וְכֻלָּם מְשַׁמְּשִׁים בְּכֵלֵי בֹּקֶר וּבְכֵלֵי עֶרֶב, וְכֻלָּם מְשַׁמְּשִׁים בְּכֵלֵי שַׁבָּת וּבְכֵלֵי חֹל, וְכֻלָּם מְשַׁמְּשִׁים בְּכֵלֵי קֹדֶשׁ וּבְכֵלֵי חֻלִּין, וְכֻלָּם מְשַׁמְּשִׁים בְּכֵלֵי טָהֳרָה וּבְכֵלֵי טֻמְאָה, וְכֻלָּם מְשַׁמְּשִׁים בְּכֵלֵי שִׂמְחָה וּבְכֵלֵי אֲבֵלוּת, וְכֻלָּם מְשַׁמְּשִׁים בְּכֵלֵי יָמִים טוֹבִים וּבְכֵלֵי מוֹעֲדִים, וְכֻלָּם מְשַׁמְּשִׁים בְּכֵלֵי מִלְחָמָה וּבְכֵלֵי שָׁלוֹם, וְכֻלָּם מְשַׁמְּשִׁים בְּכֵלֵי מְלָאכָה וּבְכֵלֵי מְלָאכָה

הבו שכוח שמיהו הן בשמיני חג לא ידיהו ומלא כי תמיר מוהו
קם ביום כוחו ומיו מה מאסתו לתשוקתו פרוקתו שם משכיה לילה היום
בטרם יבבו שמהו ולא מוכל שמוהו כי ירוח מכבי מוהו
את הרימותו ידי על יג הרימותו ידי על יג מלך

תשמח אורנה סלח לנו יוצרנו

שבח לקל עולמים בעת בחמתו תזכור רחם
ברוך יהוה יום יום יעמס לנו אלהי ישענו סלה
תשמח אורנה סלח לנו יוצרנו

בעשרת ימי תשובה יום יג יהיה בם למה
שבחו מלא רב הוגיעים הפוקדים עמים
בשעת הדין על חיתה כשבט משיח שבטה
ביום יבוא מחוסרים ומוסרים לחיתה
תשמח אורנה סלח לנו יוצרנו

שבח לקל עולמים בעת בחמתו תזכור רחם
ברוך יהוה יום יום יעמס לנו אלהי ישענו סלה

הַנֶּפֶשׁ תְּהִלָּה וְתִתְעַשֵּׁף הַמְכַל לְנֵסִים מִי יַעֲלֶה לָךְ הַשְּׁמֵימוֹת נֵיאָבֵהּ לָךְ
יִשְׁפַּךְ לְמוֹ בְּחַבְלוֹ מִם הַרְבּוּ וְגַמּוּ מִלֵּי יְרִיב מִיּוֹם מִם יְדִי וְזוּ הָאֵלִי
יִשְׁפַּךְ רָשַׁע וְיָרִיב וְפִתְאֹם יַעֲמֹל לְשִׁפְלָךְ הֵם בְּהַפְרִיחַ בֵּן מְרִיב
חוֹזֶה עוֹלָם וְהַבְלוֹ לְכֹהֲבִי בְּחַבְלוֹ הַבָּה נִתְחַכְּמָה לוֹ
יְהוּדִים נְדָרִים בְּפִתְחוֹ לְמִשְׁפַּט נִשְׁמְרָה יְחִיד וְהַיּוֹבֵר לְאֵשׁ מְחֻתָּה
בּוֹז כִּי הַפֶּל טֹהַר לְמִשְׁפַּט סִימֵךְ וְלִשְׁפַּר נִסְתָּרִים מִנְּסִתָּר
יָסוֹן יִשְׁתֶּה בְּרָכָה פְּלָפִיו נִתַּר וְרִימָתוֹ לֹא תִּמָּחֶה
וְעָרוֹב וְעָמֵל לָךְ וְכֹל טֹהַר בּוֹא יוֹם מִפְגָּרֶךָ וְהִנֵּה לָךְ בְּכֹל שְׁעָרֶיךָ
בּוֹא שִׁית יְרִיבֶךָ יְכַבֶּה נֵיאָשִׁישׁ וְיִשְׂמַח מִם הַמְּרוֹרוֹת הַגָּדוֹלוֹת כ
מִקּוֹם מִשְׁכַּן מִסְתְּרֵי מִשְׁכַּן יְרִיבֶךָ מִי יְרִיב וְיִשְׂמַח מִי יְרִיב מ
מִשְׁבָּעוֹת עַם כְּפִשְׁעֵי עֲוֹנוֹת וְהַב רַכֵּס וְהַשְׁקֵט מִנְּסִתָּר לְמִי יְרִיב פסק
הַסְּגֹר כְּפִשְׁעֵךְ בְּבְרִיחִים וְנִמְנֵי וְנִבְלַע שְׁהֵחוּ מִנְּחָה שְׁלוּחִים
שְׁמֹם הַפְּלֹא לְמוֹעֲדִים וְלִי מַהּ בְּךָ עָדִים לוֹ תִּמְנוּ כְּפִשְׁעֵי הַשְּׁבְרִים
וְיָמָה מְרִמָּה בְּבַתּוּלֵיהֶם וְיִשְׂרָאֵל תִּכְפֶּה עָלֶיךָ בְּשׁוּלֵיהֶם וְיִשְׂרָאֵל מַהּ שׁוּב עָלֶיהָ
סְתֹם לְרַחֲבָה לְהַהֹתָם וּבִין כִּי מְרִמָּה וְנִתְּבָה כְּסוּתֶךָ וְיִשְׂרָאֵל בָּהּ
פְּתוּחִים שְׁמֵי הַבְּרָכָה תְּשַׁמֵּשׁ בְּחוּץ כִּי כֵן יְבָרֵךְ וְנִתְּנָה וְיִשְׂרָאֵל חוּץ
שְׁמֹם לוֹ יְרִיב מְרִכּוּשֶׁךָ וְנִבְלַע תֵּבֵל הַעַד כִּי מַיִם רַפְשׁוּ וְיִשְׂרָאֵל בָּךְ
נִשְׁמַח בְּשִׁבְרֵךְ וְנִתְּנָה וְנִשְׁבַּר הִיא שְׁלֹשׁ וְיִשְׂרָאֵל לִי הַשֵּׁב תְּשִׁיבֵנִי לִי
מְרִיבַת הַשְׁמֵם מִי מְיַסְּדוֹ הַמְּלֵךְ הַיְּהַלְלֵךְ לְמִי הַמָּה וְנִתְּנָה לְמִי יְרִיב
חוּץ מִי הַבֶל יְחִידֶךָ וְנִתְּנָה וְנִשְׁבַּר וְיִשְׂרָאֵל מִי הַבֶל יְחִידֶךָ
כְּתֹב לְמִי יְרִיבוֹ וְנִמְנֵי וְנִבְלַע וְיִשְׂרָאֵל מִם מִי יְרִיבוֹ
יְרוּ וְנִמְנֵי וְנִבְלַע לָךְ בְּעֵינֵי לְבָךְ וְיִשְׂרָאֵל הַיְּקֹרָבֶךָ
טְפוּחוֹת יְסוֹדוֹת וְנִתְּנָה וְנִשְׁבַּר וְיִשְׂרָאֵל וְנִבְלַע תֵּבֵל עֲשָׂבִים וְיִשְׂרָאֵל
חַפֵּי מִי יְרִיב מִיּוֹם קְדֵמִים לְמִי יְרִיב וְנִמְנֵי וְנִבְלַע וְיִשְׂרָאֵל
וְחַלְּפֵי מִי יְרִיב מִי יְרִיב הַמָּה וְנִתְּנָה וְנִשְׁבַּר וְיִשְׂרָאֵל
בְּנוֹת יְרִיבֶךָ וְנִתְּנָה וְנִשְׁבַּר וְיִשְׂרָאֵל וְנִבְלַע תֵּבֵל עֲשָׂבִים וְיִשְׂרָאֵל
בְּרוּךְ וְבָרוּךְ וְנִתְּנָה וְנִשְׁבַּר וְיִשְׂרָאֵל וְנִבְלַע תֵּבֵל עֲשָׂבִים וְיִשְׂרָאֵל
וְכֹל טֹהַר בּוֹא יוֹם מִפְגָּרֶךָ וְנִתְּנָה וְנִשְׁבַּר וְיִשְׂרָאֵל וְנִבְלַע תֵּבֵל עֲשָׂבִים וְיִשְׂרָאֵל
בְּכֹל שְׁעָרֶיךָ יְכַבֶּה נֵיאָשִׁישׁ וְיִשְׂרָאֵל וְנִבְלַע תֵּבֵל עֲשָׂבִים וְיִשְׂרָאֵל

אורחה

בשבת בשמחה בשבת בשמחה
ושמחים בשמחת תורה ושמחים בשמחת תורה
ושמחים בשמחת תורה ושמחים בשמחת תורה
ושמחים בשמחת תורה ושמחים בשמחת תור

מִי עֶלְיוֹן לְרוֹם גְּבוּרוֹת מִי תַעֲנֶה וְתָהִיס וְהַמְכַתֵּב מִכְתָּב עָלָיוּ
לְמִן הַבְּרִית לֵל וְנָבוּהַּ יוֹם יִשְׁוֹר עַ בְּמִזְוָה לְמִיר קְרוּ נִמְוֹ וּה
שַׁבָּב לְיוֹם מִשְׁקְדֵךְ כִּי נִסְתָּב מִשְׁבְּרֵיךְ וְהִיה לְמוֹת עַל יְדֵךְ
מִיה רִמְתֵךְ וְתַטּוּת עַל כֵּן בְּעַלְטָה הַר מְטָה מִטָּה
יְשׁן רִמָּה קַרְנֵךְ בְּיָד תְּמוּתָה הַכֵּךְ וּמִם בֵּין כְּכָבִים שִׂים קִנֵּךְ
בְּיוֹם עֲלוֹתֵךְ לַעַ מִילֵךְ וְכִרָה בְּרֶבֶךְ חֵלֵךְ לְמִי וְתָה וְמִטָּה הֵלֵךְ
רִשְׁעִי וְיִבְרְקוּ כְּמוֹתֵךְ פֶּן לְמִי יִקַּח שִׁוְחֵךְ בְּמִזְמוֹנִים יָשִׂוּ יָחֵךְ
בְּחִשְׁבִי סוֹר הֲבֵרָה מְמָה מְנוֹשׁ פֶּתַע יִפְּמָה מִי יְמִי וְבִי וְמָה
קְנֵנִי בִּי בְּמִשְׁמָתִי וְלִמִי יִרְעֶה נִשְׁמָתִי מִנָּה מִוְלִיךְ מִוּ תִּרְפָּתִי
תְּרִיתִי לְנַפְשִׁי וְעָלֶיהָ כִּי עֲשׂוּמִ מֵעָלֶיהָ פֶּן מְמוּת עָלֶיהָ
תַּפְתִּי קֵץ מִמְּסָר כִּי יְבִיא בְּמוֹסָר יְהִי הְרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר
יְמִירִי וְוִדּוּן לְבִי בְּוֹכְרִי וְשָׁן חוּבִי נְהַפֵּךְ לְבִי בְּקִרְבִּי

רְאֵה

רְבִי וְרִנְעָה לְיוֹם יְהִיה לְבֵיתִ מוֹעֵד לֵיָ בְּנִי לְעֵד

עַ מִילֵךְ

הַמְמוֹל שֶׁל עֲמֵךְ וְהַקֵּם לְנוּ בְּרִיתְ כְּרוֹתֵךְ וַעֲשֵׂה עִמָּנוּ לְמַעַן שִׁמֵךְ
הַסְּפוֹר לְנוּ שְׁבוּעָה וּמַתַּ לְנוּ יְשׁוּעָה כִּי לְיָ הַיְשׁוּעָה
עַ מִילֵךְ יְחִיד וְנֶאֱמָן רַחֵם עַל עַם לוֹ וְוִלְּמָן וּמְלֹךְ מִהֵר מִיּוֹן מְוֻרָּמָן
הַמִּיב עֲשֵׂה עִמָּנוּ צְדָקָה כִּי חֲפַצְתָּ וְוַתַּנְתָּ לְהִיוֹת לְהִיא וְוֹאת הַבְּרִיתְ לְרַחֵקָה
וְלוֹ שָׁמִיב בְּקוֹלֵה וְלוֹ חֵשׁ לְמִילּוֹלֵה לְהִיוֹת עִמּוֹ וְלְשָׁפֵב מִיכְלֵה
שֶׁתַּקְשִׁיבֵ לְ מִרְפָּה וְתֵלֵךְ בְּדְרִיכִי לְהִיוֹתוֹ לְהִשִׁיוֹ וּלְפִתּוֹתוֹ
רַס מִנְּעָרִי בּוֹשָׁה כִּי הָיִיתִ כְּפִי הָיִיתִ מְיַכֵּס הִיתְּרִיכִ וּמְיוּפָה
וְיִסְרָתְנִי לְיִסּוֹרֵי שְׁמַתְּבֵר לִי מִנְּעוּרֵי וְלוֹ עֲשִׂיתִי רִשְׁוֹן וְרִבִּי
הַכְּבִיד עָלַי עֲלִי וְהַשִׁוְכֵנִי בְּמִסְרֵי הַבְּלִי וְלוֹ יִכְלְתִּי לְכַבְּלִי
לְךָ לְעַרְכְּךָ כְּמוֹ מִי הָיִתִי מְתַכְּמוֹ מִמְּנִי יִבְרִי מִתְעַכְּמוֹ
שֶׁמִּי אַתָּ הָיוּ לִי בְּעִירוֹתִי וְכִתְּבְתָּם בְּיוֹם כְּפוּרוֹתִי הַכֵּל מוֹם וְהוֹרָה וּמְחַל לְקִנְאוֹתִי
פְּעֻלָּתִי וְטָרְחָתִי לְהַעֲשִׁיר הֵרִי מְלֵעוֹת בֵּן חוֹמֶשׁ הַעֲשִׁיר הָרְבֵּה מִפְּנֵי כְּבוֹד וְשׁוֹשִׁיר
עֲלֵיהֶן מִשִׁיב לִי בְּעָתָיו מַה לְךָ לְהַבְּרָה לוֹ יַעֲשִׂיל הֵן בְּיוֹם עֲבָרָה
סַעֲתִי כְּמוֹ בְּלֵב יַמִּים לְקוֹת סְחוֹרָה וְכַרְמִים עַד שֶׁלּוֹ נְהָנוּ מִיּוֹתֵיהֶם
מְפַטְּמִי בְּבָתִּים לַבְּטוֹת עֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת לְקְנוֹת עַד שֶׁלּוֹ מִיּוֹתֵי בְּבִיתִי חְנוֹת

רשלח מליה הפיוט
רישור רכוש עתיבי
סוה וקש לניבי
ווהבה ליהי מבי

שמו ירכב קרש
טובו לעשק יחדש
רע כמוני בקרב שרש
שרק שעש בשרש

ירידים

לך מלך

בעטה מלמעלה נשי מיבינה ומגן
שיבה עליון כקרב להגן
ברשעתם קטנך הגיעך
קשיבה והאזינה לקול שועתי

ומלמעלה פרס הימים השפרים
ברכיה השמיע והחרים
קשיבה מהם הכפרים
שפעיה עתה עם מרומים

מרך נעורים ניקוי לשעתה
נעלים בשמים מגיל ומיי היתה
קל הפלות ויקוים ניצרים
רישעתם ונשמתם של כפיי פשעים

וכרם לפי שלשים ביום מעות
חלפתם כסם רעה ובעון מי חיבוה
רישעתם בעתה ירוחם בעלמותם
שבעים רבים שיח שרף ושרב ועקר

אהים

למרחבים מיניקותם
בקר ושרב שיח שרף ועקר

לך מלך

חמרים ניגוד ומיגוד
טמיר פתך טרם יתחבו
בטרם תשלח לי שלשה
ווכור מום בשרך

טעם מעטם חלק
ווכוח מום הבשר
נירה לרבים ויבוש
היות שמילתה לשוני

אַדִּיר

(לשבוע של הסליחות מתחיל הכתוב ואתה)

אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

אַתָּה הוּא קֹדֶם שֶׁבָּרָאתָ הָעוֹלָם וְאַתָּה הוּא אַחַר שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל דּוֹר וָדוֹר נִקְרָא בְּשִׁמְךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל יוֹם וְיוֹם אַתָּה מְקֻבָּל בְּפִי כָּל בְּרִיּוֹתֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל לֵב וְלֵב מְבִינִים לְפָנֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל פֶּה מְשַׁבְּחִים לְפָנֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל לָשׁוֹן מְקַבְּלִים עָלֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל עַיִן מְצַפִּים לְפָנֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל אֹזֶן מְקַבְּלִים לְפָנֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל הַמַּחֲשָׁבוֹת מְבִינִים לְפָנֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל הַנְּשָׁמוֹת מְשַׁבְּחִים לְפָנֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל הַפִּיוֹת מְקַבְּלִים עָלֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל הַלְּשׁוֹנוֹת מְצַפִּים לְפָנֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל הַכְּרָעוֹת מְקַבְּלִים לְפָנֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל הַקּוֹמוֹת מְבִינִים לְפָנֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל הַמִּשְׁכָּבוֹת מְשַׁבְּחִים לְפָנֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל הַמַּעֲלוֹת מְקַבְּלִים עָלֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל הַמַּדְרֵגוֹת מְצַפִּים לְפָנֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל הַמַּחֲנוֹת מְקַבְּלִים לְפָנֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל הַמַּחֲנוֹת מְבִינִים לְפָנֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל הַמַּחֲנוֹת מְשַׁבְּחִים לְפָנֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל הַמַּחֲנוֹת מְקַבְּלִים עָלֶיךָ

אַתָּה הוּא שֶׁבְּכָל הַמַּחֲנ

עמ שיל בשושנים עמ שיל בגלגל
עמ שיל בחלוני עמ שיל בדשא ובמרזחה
עמ שיל בחרוזי הלב עמ שיל בריחוח פה
עמ שיל בזוגות עמ שיל בידות
עמ שיל בטעמה שפתים עמ שיל בריח הרע
עמ שיל בדעתיה עמ שיל בלוח ירחים
עמ שיל בכחש ובכזב עמ שיל בלשון הרע
עמ שיל בחמתו ואפו עמ שיל בנשך ובמרבית
עמ שיל בשיחת שפתותיהם עמ שיל בעניים רמות "

טרוטיהם ופשעיהם והכפרת עונותיהם ולא
יהיה עוד לך לחמוד ולהתאוות שתסלח
ותמחל לכל עוונותיהם ולא תזכור עוד
לעולם חטאתם ועונותם ופשעיהם כי
אתה הוא מחל לעמך ישראל ואין
אלוה מלבדך ואין מלך מושיע
ומציל ופודה וסולח לכל
דור ודור אלא אתה
לבדך ואין
לנו
מלך
אלא
אתה
סלח
לנו
מחל
לנו
כפר
לנו
אמן סלה ועד

בכל מקום ובכל זמן שאנו
נמצאים לפניך אנו
מבקשים ומתחננים
לפניך שתסלח
ותמחל לכל
עוונותינו
ותכפר
לנו
על
כל
חטאתינו
ותמחל
לנו
על
כל
פשעינו
שכתוב
בתורתך
כי
ביום
הזה
יכפר
עליכם
לטהר
אתכם
מכל
חטאתיכם
לפני
ה׳
תטהרו
וכתוב
אני
אני
הוא
מוחה
פשעיך
למעני
וחטאתיך
לא
אזכור
וכתוב
כי
ביום
הכפורים
הזה
יכפר
עליכם
לטהר
אתכם
מכל
חטאתיכם
לפני
ה׳
תטהרו
וכתוב
כי
ביום

ולמען תכתיבנו אשר לבבכם ..

בפתוב על יד בתחלת הגליון מים מכלי תקדוש ומטהרים אשר מעל פני האדמה ומכתימותם אשר מעל פני האדמה

אוֹם

תּוֹבְחָה

פְּיוּט מְשֻׁבָּץ לְיוֹם טוֹב שֶׁחָל לִהְיוֹת בְּשַׁבָּת עַל כֵּן נִקְרָא בְּכָל מְקוֹם הַיּוֹצֵר

לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה כִּי אַתָּה נִשָּׂא לְמַעְלָה עַל כָּל מַמְלָכָה

הַמְשֻׁבָּח בְּפִי יְשָׁרִים וְנִתְעַלֵּה בְּדִבְרֵי חֲסִידִים
הַנִּכְתָּב וְנֶחְתָּם בְּסֵפֶר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים
הַסּוֹבֵב כָּל עוֹלָמִים וְהָיָה לְבַדּוֹ מִלִּפְנֵי הַבְרִיאָה
הַצּוֹפֶה וְיוֹדֵעַ תַּעֲלוּמוֹת וְאֵין שִׁכְחָה לִפְנֵי כִסְאֶךָ
הַקָּדוֹשׁ בְּכָל קְדוֹשִׁים וְאֵין כָּמוֹךָ בָּאֵלִים אֲדוֹנָי
הָרָם וְנִשָּׂא וְגָדוֹל וְנוֹרָא וְאֵין לְהַחֲיוֹת כְּמַעֲשֶׂיךָ
הַשּׁוֹכֵן בְּמָרוֹם וְיוֹשֵׁב בְּסֵתֶר עֶלְיוֹן וְאֵין לְךָ דּוֹמֶה
הַתָּמִיד עֵינֶיךָ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וְאֵין לְהַסְתִּיר מִמְּךָ דָּבָר

לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה כִּי אַתָּה נִשָּׂא לְמַעְלָה עַל כָּל מַמְלָכָה

וְאֵין לְהַעֲלִים מִמְּךָ מַחֲשָׁבָה וְאֵין לְהַחֲבִיא מִנֶּגְדְּךָ הֶעְלֵם
וְאֵין לְהַעֲבִיר מִמְּךָ מַחְשָׁבָה וְאֵין לְהַחֲבִיא מִנֶּגְדְּךָ הֶעְלֵם
וְאֵין לְהַעֲלִים מִמְּךָ מַחֲשָׁבָה וְאֵין לְהַחֲבִיא מִנֶּגְדְּךָ הֶעְלֵם
וְאֵין לְהַעֲבִיר מִמְּךָ מַחְשָׁבָה וְאֵין לְהַחֲבִיא מִנֶּגְדְּךָ הֶעְלֵם
וְאֵין לְהַעֲלִים מִמְּךָ מַחֲשָׁבָה וְאֵין לְהַחֲבִיא מִנֶּגְדְּךָ הֶעְלֵם
וְאֵין לְהַעֲבִיר מִמְּךָ מַחְשָׁבָה וְאֵין לְהַחֲבִיא מִנֶּגְדְּךָ הֶעְלֵם

לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה כִּי אַתָּה נִשָּׂא לְמַעְלָה עַל כָּל מַמְלָכָה

וְאֵין לְהַעֲלִים מִמְּךָ מַחֲשָׁבָה וְאֵין לְהַחֲבִיא מִנֶּגְדְּךָ הֶעְלֵם
וְאֵין לְהַעֲבִיר מִמְּךָ מַחְשָׁבָה וְאֵין לְהַחֲבִיא מִנֶּגְדְּךָ הֶעְלֵם
וְאֵין לְהַעֲלִים מִמְּךָ מַחֲשָׁבָה וְאֵין לְהַחֲבִיא מִנֶּגְדְּךָ הֶעְלֵם
וְאֵין לְהַעֲבִיר מִמְּךָ מַחְשָׁבָה וְאֵין לְהַחֲבִיא מִנֶּגְדְּךָ הֶעְלֵם
וְאֵין לְהַעֲלִים מִמְּךָ מַחֲשָׁבָה וְאֵין לְהַחֲבִיא מִנֶּגְדְּךָ הֶעְלֵם
וְאֵין לְהַעֲבִיר מִמְּךָ מַחְשָׁבָה וְאֵין לְהַחֲבִיא מִנֶּגְדְּךָ הֶעְלֵם

לְךָ יְיָ הַמַּמְלָכָה כִּי אַתָּה נִשָּׂא לְמַעְלָה עַל כָּל מַמְלָכָה

אמרתי

תורה

הַמַּשְׂכִּיל לְדָוִד בְּהִיוֹתוֹ בַּמְּעָרָה תְּפִלָּה׃ אֲשִׁיחָה בְּצַר־לִי לַיהוָה וְיַעֲנֵנִי׃ יְהוָה
הַמַּשְׂכִּיל לְדָוִד בְּהִיוֹתוֹ בַּמְּעָרָה תְּפִלָּה׃ אֲשִׁיחָה בְּצַר־לִי לַיהוָה וְיַעֲנֵנִי׃ יְהוָה

הַמַּשְׂכִּיל לְדָוִד בְּהִיוֹתוֹ בַּמְּעָרָה תְּפִלָּה׃ אֲשִׁיחָה בְּצַר־לִי לַיהוָה וְיַעֲנֵנִי׃ יְהוָה
הַמַּשְׂכִּיל לְדָוִד בְּהִיוֹתוֹ בַּמְּעָרָה תְּפִלָּה׃ אֲשִׁיחָה בְּצַר־לִי לַיהוָה וְיַעֲנֵנִי׃ יְהוָה

הַמַּשְׂכִּיל לְדָוִד בְּהִיוֹתוֹ בַּמְּעָרָה תְּפִלָּה׃ אֲשִׁיחָה בְּצַר־לִי לַיהוָה וְיַעֲנֵנִי׃ יְהוָה
הַמַּשְׂכִּיל לְדָוִד בְּהִיוֹתוֹ בַּמְּעָרָה תְּפִלָּה׃ אֲשִׁיחָה בְּצַר־לִי לַיהוָה וְיַעֲנֵנִי׃ יְהוָה

הַמַּשְׂכִּיל לְדָוִד בְּהִיוֹתוֹ בַּמְּעָרָה תְּפִלָּה׃ אֲשִׁיחָה בְּצַר־לִי לַיהוָה וְיַעֲנֵנִי׃ יְהוָה
הַמַּשְׂכִּיל לְדָוִד בְּהִיוֹתוֹ בַּמְּעָרָה תְּפִלָּה׃ אֲשִׁיחָה בְּצַר־לִי לַיהוָה וְיַעֲנֵנִי׃ יְהוָה

הַמַּשְׂכִּיל לְדָוִד בְּהִיוֹתוֹ בַּמְּעָרָה תְּפִלָּה׃ אֲשִׁיחָה בְּצַר־לִי לַיהוָה וְיַעֲנֵנִי׃ יְהוָה

יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לָנוּ נִתַּן
לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ
בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה
יוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה לָנוּ נִתַּן
לִמְחִילָה וְלִסְלִיחָה לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ
בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה

יום

בְּכָל יוֹם בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים אֲנִי מִתְפַּלֵּל אֵלֶיךָ
שֶׁתִּמְחֹל וְתִסְלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ

סְלַח לָנוּ מָחֵל לָנוּ כַּפֶּר לָנוּ
סְלַח לָנוּ מָחֵל לָנוּ כַּפֶּר לָנוּ
בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה
בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה
בְּיוֹם הַכִּפּוּרִים הַזֶּה

פסוקים רשחרית

יום ראשון שבת קודש

מזמור שיר ליום השבת טוב להודות ליי ולזמר לשמך עליון להגיד בבוקר חסדך ואמונתך בלילות עלי עשור ועלי נבל עגיון בכנור הגיון כי שמחתני ייי בפעלך במעשי ידיך ארנין מה גדלו מעשיך ייי מאד עמקו מחשבותיך איש בער לא ידע וכסיל לא יבין בפרוח רשעים כמו עשב ויציצו כל פועלי און להשמדם עדי עד ואתה מרום לעלם ייי כי הנה אויביך ייי כי הנה אויביך יאבדו יתפרדו כל פועלי און ותרם כראים קרני בלי רענן בשמן צלי ותבט עיני בשורי בקמים עלי מרעים תשמענה אזני ואויבי תראה עיני צדיק כתמר יפרח כארז בלבנון ישגה יתנו בבית ייי בחצרות אלהינו יפרחו עוד ינובון בשיבה דשנים ורעננים יהיו להגיד כי ישר ייי צורי ולא עולתה בו

מזמור לדוד ייי מלך גאות לבש לבש ייי עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט יכון כסאך מאז מעולם נשאו נהרות ייי נשאו נהרות קולם ישאו נהרות דכים משברי ים אדיר במרום ייי נאמנו עדותיך לביתך נאוה קדש ייי לאורך ימים

מזמור לתודה הריעו לייי כל הארץ עבדו את ייי בשמחה בואו לפניו ברננה דעו כי ייי הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאן מרעיתו בואו שעריו בתודה חצרותיו בתהלה הודו לו ברכו שמו כי טוב ייי לעולם חסדו ועד דור ודור אמונתו

מזמור לדוד אשירה ואזמרה בכבודי עורה הנבל וכנור אעירה שחר אודך בעמים ייי ואזמרך בלאומים כי גדול עד שמים חסדך ועד שחקים אמתך רוממה על השמים אלהים ועל כל הארץ כבודך למען יחלצון ידידיך הושיעה ימינך וענני ואלהים דבר בקדשו אעלזה אחלקה שכם ועמק סכות אמדד לי גלעד לי ומנשה ואפרים מעוז ראשי יהודה מחקקי רחץ סיר מואב על אדום אשליך פלשת התרועעי עלי אתנחל מי יובלני עד אדום הלא אתה אלהים זנחתנו ולא תצא אלהים בצבאותינו תן לנו עזרת מצר ושוא תשועת אדם בייי נעשה חיל והוא יבוס צרינו

מזמור לדוד ייי מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו נבזה בעיניו נמאס יכבד את יראי ייי נשבע להרע ולא ימר כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם

מזמור לדוד שמרני אל כי חסיתי בך אמרתי לייי אדני אתה טובתי בל עליך הקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם בל אשא את שמותם על שפתי ייי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי אברך את ייי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי שויתי ייי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת תודיעני אורח חיים שבעות שמחות את פניך נעימות בימינך נצחים

מזמור לדוד שמעה ייי צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בל במו שפתי נצר לי מעשי אדם בדברי שפתיך אני שמרתי ארחות בל נעו פעמי בל עקשו נתיבותי בל נצרו כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני בל אשא מפני רשעים זדים יסובבוני חלבמו סגרו פיהם דברו בגאוה אשרי יעמסו לנו עתה עינם ישורון נטות לארץ כטרף יכמרו כאריה ישב במסתרים כאריה בסוכו ארבו לחטף עני יחטף עני במשכו ברשתו ידכא ויפל בעצומיו חלל ואמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח קומה ייי אל נשא ידך בל תשכח עניים למה נאץ רשע אלהים אמר בלבו בל תדרוש אתה ראית כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלל יתום אתה היית עזר בל תשבר זרוע רשע ורע תבקש רשעתו בל תמצא ייי מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו תאות ענוים שמעת ייי הכין לבם תקשיב אזנך לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ

מזמור לדוד בייי חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי להרכם צפור כי הנה רשעים ידרכון קשתם כוננו חצם על יתר לירות במו חשך ישרי לב כי הרסון צדיק מה פעל ייי ייי בהיכל קדשו ייי בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם ייי צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנא נפשו יגר על רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם כי צדיק ייי צדקות אהב ישר יחזו פנימו

מזמור לדוד הושיעה ייי כי גמר חסיד כי פסו אמונים מדברי שוא ישוחו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו יכרת ייי כל שפת חלקות לשון מדברת גדלות אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר ייי אשית בישע יפיח לו צרופות אמרות ייי כסף אלילים מזוקק בעלי ארץ שבעתים אתה ייי תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם סביב רשעים יתהלכון כרום זלות לבני אדם

מזמור לדוד עד אנה ייי תשכחני נצח עד אנה תסתיר פניך ממני עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום אויבי עלי הבטה ענני ייי אלהי האירה עיני פן אישן המות פן יאמר אויבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט הן מלכי יתגלגל כי גמל עלי ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ייי כי גמל עלי

מזמור לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין עושה טוב ייי משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דורש את אלהים כלם סר יחדו נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד הלא ידעו כל פועלי און אכלי עמי אכלו לחם ייי לא קראו פחדו פחד שם כי אלהים בדור צדיק עצת עני תבישו כי ייי מחסיו מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב ייי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל

מזמור לדוד ייי מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו לא רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא על קרובו נבזה בעיניו נמאס יכבד את יראי ייי נשבע להרע ולא ימר כספו לא נתן בנשך ושחד על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם

מזמור לדוד נצר מכתם אלי כי חסיתי בך אמרתי לייי אדני אתה טובתי בל עליך הקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי בם ירבו עצבותם אחר מהרו בל אסיך נסכיהם מדם בל אשא את שמותם על שפתי ייי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי אברך את ייי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי שויתי ייי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט לכן שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת תודיעני אורח חיים שבעות שמחות את פניך נעימות בימינך נצחים

מזמור לדוד שמעה ייי צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בל במו שפתי נצר לי מעשי אדם בדברי שפתיך אני שמרתי ארחות בל נעו פעמי בל עקשו נתיבותי בל נצרו כאישון בת עין בצל כנפיך תסתירני בל אשא מפני רשעים זדים יסובבוני חלבמו סגרו פיהם דברו בגאוה אשרי יעמסו לנו עתה עינם ישורון נטות לארץ כטרף יכמרו כאריה ישב במסתרים כאריה בסוכו ארבו לחטף עני יחטף עני במשכו ברשתו ידכא ויפל בעצומיו חלל ואמר בלבו שכח אל הסתיר פניו בל ראה לנצח קומה ייי אל נשא ידך בל תשכח עניים למה נאץ רשע אלהים אמר בלבו בל תדרוש אתה ראית כי אתה עמל וכעס תביט לתת בידך עליך יעזב חלל יתום אתה היית עזר בל תשבר זרוע רשע ורע תבקש רשעתו בל תמצא ייי מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו תאות ענוים שמעת ייי הכין לבם תקשיב אזנך לשפט יתום ודך בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ

מזמור לדוד בייי חסיתי איך תאמרו לנפשי נודי להרכם צפור כי הנה רשעים ידרכון קשתם כוננו חצם על יתר לירות במו חשך ישרי לב כי הרסון צדיק מה פעל ייי ייי בהיכל קדשו ייי בשמים כסאו עיניו יחזו עפעפיו יבחנו בני אדם ייי צדיק יבחן ורשע ואהב חמס שנא נפשו יגר על רשעים פחים אש וגפרית ורוח זלעפות מנת כוסם כי צדיק ייי צדקות אהב ישר יחזו פנימו

מזמור לדוד הושיעה ייי כי גמר חסיד כי פסו אמונים מדברי שוא ישוחו איש את רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו יכרת ייי כל שפת חלקות לשון מדברת גדלות אשר אמרו ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו משד עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר ייי אשית בישע יפיח לו צרופות אמרות ייי כסף אלילים מזוקק בעלי ארץ שבעתים אתה ייי תשמרם תצרנו מן הדור זו לעולם סביב רשעים יתהלכון כרום זלות לבני אדם

מזמור לדוד עד אנה ייי תשכחני נצח עד אנה תסתיר פניך ממני עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם עד אנה ירום אויבי עלי הבטה ענני ייי אלהי האירה עיני פן אישן המות פן יאמר אויבי יכלתיו צרי יגילו כי אמוט הן מלכי יתגלגל כי גמל עלי ואני בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ייי כי גמל עלי

מזמור לדוד אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו התעיבו עלילה אין עושה טוב ייי משמים השקיף על בני אדם לראות היש משכיל דורש את אלהים כלם סר יחדו נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד הלא ידעו כל פועלי און אכלי עמי אכלו לחם ייי לא קראו פחדו פחד שם כי אלהים בדור צדיק עצת עני תבישו כי ייי מחסיו מי יתן מציון ישועות ישראל בשוב ייי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל

וְהִנֵּה אֵין בָּזֶה שׁוּם חִלּוּק בֵּין אִם הָיָה הַמֵּת אִישׁ אוֹ אִשָּׁה, כִּי גַּם עַל אִשָּׁה אָמְרָה תּוֹרָה שֶׁתִּתְאַבֵּל וְתִתְעַנֶּה כָּל הַיָּמִים הַנִּזְכָּרִים לְעֵיל, וְאֵין לְךָ אֵשֶׁת אִישׁ שֶׁאֵינָהּ מִתְאַבֶּלֶת וּמִתְעַנָּה עַל בַּעְלָהּ כָּל שִׁבְעָה יָמִים.

וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְּכִי אֵבֶל מֹשֶׁה

בְּעַרְבוֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְּכִי אֵבֶל מֹשֶׁה

וְיָהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה

וְיָהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה

וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יְדָעוֹ יְיָ פָּנִים אֶל פָּנִים

וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יְדָעוֹ יְיָ פָּנִים אֶל פָּנִים

לְכָל הָאֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְיָ לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל עֲבָדָיו וּלְכָל אַרְצוֹ

לְכָל הָאֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְיָ לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל עֲבָדָיו וּלְכָל אַרְצוֹ

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל

וְאַחַר כָּךְ מֵת מֹשֶׁה עֶבֶד יְיָ בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל פִּי יְיָ וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַּגַּיְא בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוֹל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה

וְאַחַר כָּךְ מֵת מֹשֶׁה עֶבֶד יְיָ בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל פִּי יְיָ וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַּגַּיְא בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוֹל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה

וּמֹשֶׁה בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמֹתוֹ לֹא כָהֲתָה עֵינוֹ וְלֹא נָס לֵחֹה

וּמֹשֶׁה בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמֹתוֹ לֹא כָהֲתָה עֵינוֹ וְלֹא נָס לֵחֹה

וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְּכִי אֵבֶל מֹשֶׁה

וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְּכִי אֵבֶל מֹשֶׁה

וְיָהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה

וְיָהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְיָ אֶת מֹשֶׁה

וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יְדָעוֹ יְיָ פָּנִים אֶל פָּנִים

וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יְדָעוֹ יְיָ פָּנִים אֶל פָּנִים

לְכָל הָאֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְיָ לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל עֲבָדָיו וּלְכָל אַרְצוֹ

לְכָל הָאֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְיָ לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה וּלְכָל עֲבָדָיו וּלְכָל אַרְצוֹ

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל

וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל

וְאַחַר כָּךְ מֵת מֹשֶׁה עֶבֶד יְיָ בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל פִּי יְיָ וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַּגַּיְא בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוֹל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה

וְאַחַר כָּךְ מֵת מֹשֶׁה עֶבֶד יְיָ בְּאֶרֶץ מוֹאָב עַל פִּי יְיָ וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַּגַּיְא בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוֹל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ עַד הַיּוֹם הַזֶּה

וּמֹשֶׁה בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמֹתוֹ לֹא כָהֲתָה עֵינוֹ וְלֹא נָס לֵחֹה

וּמֹשֶׁה בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמֹתוֹ לֹא כָהֲתָה עֵינוֹ וְלֹא נָס לֵחֹה

וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְּכִי אֵבֶל מֹשֶׁה

וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה בְּעַרְבֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְּכִי אֵבֶל מֹשֶׁה

אהלך

בְּרֹב חַסְדֶּךָ אָבוֹא בֵיתֶךָ אֶשְׁתַּחֲוֶה אֶל הֵיכַל קָדְשְׁךָ בְּיִרְאָתֶךָ

שים

שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום ויטב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך

אהיה

ברכנו בברכה המשולשת בתורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה המיוחדת לנו כאשר הבטחתנו ע"י משה עבדך מתוך כתבך הנאמר ידבר יי אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם יברכך יי וישמרך יאר יי פניו אליך ויחנך ישא יי פניו אליך וישם לך שלום ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם

רצה

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם מהרה באהבה תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך והאזינה לתפלתנו כשמך כן הלל שמך יי אלהינו למעון שמך לעבדך ולעמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנינו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה

כי אתה

כי אתה שמעת קול תפלתנו ואזנך הטית לשועתנו ולא נתת לנו יי אלהינו לשכחה מלפניך ולא השבת ריקם פנינו כי אתה יי שומע תפלת עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך

לנו יי אלהינו חיים חתנו ומחנה ברכה ישועה ורחמים וחיים ושלום וטוב
יהיה בעיניך לברכנו ונברכך כל עמך ישראל לחיים למובה ולשלום " ברוך
בספר חיים ברכה ושלום פרנסה טובה ישועה ונחמה ונזכר ונכתב לפניך
נזכרנו ונכתב לפניך כל עמך ישראל לחיים ולשלום " ברוך אתה יי עושה
השלום "

אבינו מלכנו חטאנו לפניך

אבינו מלכנו חטאנו לפניך
אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה
אבינו מלכנו עשה עמנו למען שמך
אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה
אבינו מלכנו חדש עלינו שנה טובה
אבינו מלכנו בטל מעלינו שעבוד
אבינו מלכנו הפר עצת מרגלים
אבינו מלכנו שלח רפואה שלמה לחולי עמך
אבינו מלכנו כלה דבר ורעב וחרב ושבי ושחות ומשחית מבני בריתך
אבינו מלכנו כי עשה עמנו
אבינו מלכנו קרע רוע גזר דיננו
אבינו מלכנו מחה שטר חובותינו
אבינו מלכנו סלח ומחול לעוונותינו
אבינו מלכנו מחה והעבר פשעינו וחטאותינו מנגד עיניך
אבינו מלכנו המורידנו בחשוכה שלחנו לפניך
אבינו מלכנו מלא חשבונות ריקם מלפניך
אבינו מלכנו וכתבנו בספר זכיות
אבינו מלכנו כתבנו בספר חיים
אבינו מלכנו כתבנו בספר וכיות
אבינו מלכנו כתבנו בספר ישועה ונחמה

כי בטח מרוח עולם יי׳ כי ביה יי׳ צור עולמים : ויבטחו בך יודעי שמך
כי לא עזבת דורשיך יי׳ חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר : ועתה
אלהינו שומע תפלת עבדך ותחנתו האזינה לשועתנו בקראנו אליך :
כי אתה שומע תפלת עמך ישראל בכל עת ובכל שעה שיבקשו צרכיהם
ויגידו לפניך ואתה מרחם עליהם ומוחל להם ומכפר על כל חטאתם :
ברוך אתה יי׳ חנון המרבה לסלוח

יברך

ברכו את יי׳ המבורך : ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד : ברוך אתה יי׳
אלהינו מלך העולם אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה פותח שערים
ובתבונה משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הכוכבים במשמרותיהם
ברקיע כרצונו בורא יום ולילה גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור
ומעביר יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ולילה יי׳ צבאות שמו :
אל חי וקים תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד : ברוך אתה יי׳ המעריב ערבים

יתברך

יתברך שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ
כי לך נאה יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עוז
וממשלה נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות ברכות
והודאות מעתה ועד עולם ברוך אתה יי׳ אל מלך גדול בתשבחות
אל ההודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים

ברכות ותהלות לשמך הקדוש על כל חי תמיד יברכו ויפארו את שמך
מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל הברואים לפניך יי׳ אלהינו ואלהי
אבותינו להודות להלל לשבח ולפאר לברך לעלה ולקלס על כל דברי
שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ברוך אתה יי׳ מלך מהולל
בתשבחות אלוה המודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל
חי העולמים

ברכות ותהלות לשמך הקדוש על כל חי תמיד יברכו ויפארו את שמך
מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל הברואים לפניך יי׳ אלהינו ואלהי
אבותינו להודות להלל לשבח ולפאר לברך לעלה ולקלס על כל דברי
שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ברוך אתה יי׳ מלך מהולל
בתשבחות אלוה המודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל
חי העולמים

ברכות ותהלות לשמך הקדוש על כל חי תמיד יברכו ויפארו את שמך
מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל הברואים לפניך יי׳ אלהינו ואלהי
אבותינו להודות להלל לשבח ולפאר לברך לעלה ולקלס על כל דברי
שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ברוך אתה יי׳ מלך מהולל
בתשבחות אלוה המודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל
חי העולמים

ברכות ותהלות לשמך הקדוש על כל חי תמיד יברכו ויפארו את שמך
מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל הברואים לפניך יי׳ אלהינו ואלהי
אבותינו להודות להלל לשבח ולפאר לברך לעלה ולקלס על כל דברי
שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ברוך אתה יי׳ מלך מהולל
בתשבחות אלוה המודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל
חי העולמים

ברכות ותהלות לשמך הקדוש על כל חי תמיד יברכו ויפארו את שמך
מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל הברואים לפניך יי׳ אלהינו ואלהי
אבותינו להודות להלל לשבח ולפאר לברך לעלה ולקלס על כל דברי
שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ברוך אתה יי׳ מלך מהולל
בתשבחות אלוה המודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל
חי העולמים

ברכות ותהלות לשמך הקדוש על כל חי תמיד יברכו ויפארו את שמך
מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל הברואים לפניך יי׳ אלהינו ואלהי
אבותינו להודות להלל לשבח ולפאר לברך לעלה ולקלס על כל דברי
שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ברוך אתה יי׳ מלך מהולל
בתשבחות אלוה המודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל
חי העולמים

ברכות ותהלות לשמך הקדוש על כל חי תמיד יברכו ויפארו את שמך
מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל הברואים לפניך יי׳ אלהינו ואלהי
אבותינו להודות להלל לשבח ולפאר לברך לעלה ולקלס על כל דברי
שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ברוך אתה יי׳ מלך מהולל
בתשבחות אלוה המודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל
חי העולמים

ברכות ותהלות לשמך הקדוש על כל חי תמיד יברכו ויפארו את שמך
מלכנו בכל דור ודור שכן חובת כל הברואים לפניך יי׳ אלהינו ואלהי
אבותינו להודות להלל לשבח ולפאר לברך לעלה ולקלס על כל דברי
שירות ותשבחות דוד בן ישי עבדך משיחך ברוך אתה יי׳ מלך מהולל
בתשבחות אלוה המודאות אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל
חי העולמים

בחטאתם ׃ וכל מנחה לא תאפה חמץ כי אשי יהוה חקם לעולם ׃ כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי יהוה כל אשר יגע בהם יקדש ׃ ס ׃ וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו ליהוה ביום המשח אתו עשרון הסלת מנחה תמיד מחציו בבקר ומחציו בערב ׃ על מחבת במשחה רבכה תעשה מסלת מנחת תפנים תקריב ריח ניחח ליהוה ׃ והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם ליהוה כליל תקטר ׃ וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל ׃ ס ׃ וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יהוה קדש קדשים הוא ׃ החטאת מלפנים תאכל בחצר אהל מועד ׃ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על הבגד עליו תכבס במקום קדש תכבס ׃ וכלי חרש אשר בשל בו תשבר ואם בכלי נחשת בשל ומרק ושטף במים ׃ כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא ׃ וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תשרף ׃ ס ׃ וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא ׃ במקום אשר ישחטו את העלה ישחטו את האשם וזרקו את דמו על המזבח סביב ׃ ואת כל אמוריו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב ׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה ׃ והקטיר אתם הכהן המזבחה אשה ליהוה אשם הוא ׃ כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא ׃ כחטאת כאשם תורה אחת להם הכהן המכפר בו יהיה ׃ ס ׃ והכהן המקריב את עלת איש עור העלה אשר הקריב לכהן לו יהיה ׃ וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה ׃ ומנחה בלולה בשמן וחרבה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו ׃ ס ׃ וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב ליהוה ׃ על תודה יקריב על זבח התודה מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומרבכת סלת חלת בלולת בשמן ׃ על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו ׃ ומנחה אחת מכל קרבן יקריב תרומה ליהוה לכהן הזרק את דם השלמים לו יהיה ׃ ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר ׃ ס ׃ ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל ׃ והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף ׃ לא ירצה המקריב לו לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא ׃ ס ׃ והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר ׃ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר ליהוה וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ׃ ס ׃ וכי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא וכל אכל מבשר זבח השלמים אשר ליהוה ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ׃ ס ׃ וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ דבר אל בני ישראל לאמר כל אכל חלב מבהמה אשר יקריב ממנו אשה ליהוה וכרתו הנפש העשה מעמיה ׃ וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה ׃ כל הנפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ׃ ס ׃ וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו יביא את קרבנו ליהוה מזבח שלמיו ׃ ידיו תביאנה את אשי יהוה את החלב על החזה יביאנה את החזה להניף אתו תנופה לפני יהוה ׃ והקטיר הכהן את החלב המזבחה והיה החזה לאהרן ולבניו ׃ ואת שוק הימין תתנו תרומה לכהן מזבחי שלמיכם ׃ המקריב את דם השלמים ואת החלב לו תהיה שוק הימין למנה ׃ כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ונתתי אתם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל ׃ ס ׃ זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי יהוה ביום המשיחו אתם ׃ אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבנם ליהוה במדבר סיני ׃ ס ׃ וידבר יהוה אל משה לאמר ׃ קח את אהרן ואת בניו אתו ואת הבגדים ואת שמן המשחה ואת פר החטאת ואת שני האילים ואת סל המצות ׃ ואת כל העדה הקהל אל פתח אהל מועד ׃ ויעש משה כאשר צוה יהוה אתו ותקהל העדה אל פתח אהל מועד ׃ ויאמר משה אל העדה זה הדבר אשר צוה יהוה לעשות ׃ ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים ׃ ויתן אליו את הכתנת ויחגר אתו באבנט וילבש אתו את המעיל ויתן עליו את האפד ויחגר אתו בחשב האפד ויאפד לו בו ׃ וישם עליו את החשן ויתן אל החשן את האורים ואת התמים ׃ וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצנפת אל מול פניו את ציץ הזהב נזר הקדש כאשר צוה יהוה את משה ׃ ס ׃ ויקח משה את שמן המשחה וימשח את המשכן ואת כל אשר בו ויקדש אתם ׃ ויזה ממנו על המזבח שבע פעמים וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם ׃ ויצק משמן המשחה על ראש אהרן וימשח אתו לקדשו ׃ ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויחגר אתם אבנט ויחבש להם מגבעת כאשר צוה יהוה את משה ׃ ס ׃ ויקרב את פר החטאת ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת ׃ וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו וחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ויקדשהו לכפר עליו ׃ ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה ׃ ואת הפר ואת עורו ואת בשרו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צוה יהוה את משה ׃ ס ׃ ויקרב את איל העלה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל ׃ וישחט וישפך משה את דמו על המזבח סביב ׃ ואת האיל נתח לנתחיו ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר ׃ ואת הקרב ואת הכרעים רחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה עלה הוא לריח ניחח אשה ליהוה כאשר צוה יהוה את משה ׃ ס ׃ ויקרב את האיל השני איל המלאים ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל ׃ וישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך אזן אהרן הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית ועל תנוך אזן בניו הימנית ועל בהן ידם הימנית ועל בהן רגלם הימנית ויזרק משה את הדם על המזבח סביב ׃ ואת החלב ואת האליה ואת כל החלב אשר על הקרב ואת יתרת הכבד ואת שתי הכליות ואת חלבהן ואת שוק הימין ׃ ומסל המצות אשר לפני יהוה לקח חלת מצה אחת וחלת לחם שמן אחת ורקיק אחד ויתן על החלבים ועל שוק הימין ׃ וישם את הכל על כפי אהרן ועל כפות בניו וינף אתם תנופה לפני יהוה ׃ ויקח אתם משה מעל כפיהם והקטר המזבחה על העלה מלאים הם לריח ניחח אשה ליהוה הוא ׃ ויקח משה את החזה וינפ אתו תנופה לפני יהוה מאיל המלאים לו היתה למנה כאשר צוה יהוה את משה ׃ ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח והזה על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ׃ ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי בניו אתו ׃ ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם אתו שם בסל המלאים אשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלו אתו ׃ והנותר בבשר ובלחם באש תשרפו ׃ ומפתח אהל מועד תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם ׃ כאשר עשה ביום הזה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם ׃ ובפתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי ׃ ויעשו אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יהוה ביד משה ׃ ס ׃ ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל ׃ ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני יהוה ׃ ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה ׃ ושור ואיל לזבח שלמים לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם ׃ ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יהוה ׃ ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה ׃ ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה ׃ ויקרב אהרן אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו ׃ ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח ׃ ואת החלב מן החטאת והכליות ואת היתרת מן הכבד מן החטאת הקטיר המזבחה כאשר צוה יהוה את משה ׃ ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה ׃ ס ׃ וישחט את העלה וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב ׃ ואת העלה הקטירו לנתחיה ולראש ויקטר על המזבח ׃ והקריב את הקרב ואת הכרעים ויקטר על העלה על המזבח ׃ ורחץ בקרב ובכרעים ויקטר המזבחה העלה ׃ ס ׃ ויקרב את קרבן העם ויקח את שעיר החטאת אשר לעם וישחט אתו ויעשהו בראשונה כחטאת ׃ ויקרב את העלה ויעש כמשפט ׃ ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר המזבחה מלבד עלת הבקר ׃ וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם וימצאו בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב ׃ ואת החלבים מן השור ומן האיל האליה ומן המכסה ואת הקרב ויתרת הכבד ׃ ויקטרו את החלבים על השדים ויקטר החלבים המזבחה ׃ ואת השדים ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה ׃ ס ׃ וישא אהרן את ידו אל העם ויברכם וירד מעשות החטאת והעלה והשלמים ׃ ויבא משה ואהרן אל אהל מועד ויצאו ויברכו את העם וירא כבוד יהוה אל כל העם ׃ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם ׃ ס ׃ ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש ושמו עליה קטרת ויקריבו לפני יהוה אש זרה אשר לא צוה אתם ׃ ותצא אש מלפני יהוה ותאכל אתם וימתו לפני יהוה ׃ ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יהוה לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד ׃ ויידם אהרן ׃ ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן ויאמר אלהם קרבו שאו את אחיכם מאת פני הקדש אל מחוץ למחנה ׃ ויקרבו וישאם בכתנתם אל מחוץ למחנה כאשר דבר משה ׃ ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו פרעותיכם אל תפרעו ובגדיכם לא תפרמו ולא תמותו ועל כל העדה יקצף ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יהוה ׃ ומפתח אהל מועד לא תצאו פן תמותו כי שמן משחת יהוה עליכם ויעשו כדבר משה ׃ ס ׃ וידבר יהוה אל אהרן לאמר ׃ יין ושכר אל תשת אתה ובניך אתך בבאכם אל אהל מועד ולא תמותו חקת עולם לדרתיכם ׃ ולהבדיל בין הקדש ובין החל ובין הטמא ובין הטהר ׃ ולהורות את בני ישראל את כל החקים אשר דבר יהוה אלהם ביד משה ׃ ס ׃ וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר הנותרים קחו את המנחה הנותרת מאשי יהוה ואכלוה מצות אצל המזבח כי קדש קדשים הוא ׃ ואכלתם אתה במקום קדש כי חקך וחק בניך הוא מאשי יהוה כי כן צויתי ׃ ואת חזה התנופה ושוק התרומה תאכלו במקום טהר אתה ובניך ובנתיך אתך כי חקך ובניך נתנים מזבחי שלמי בני ישראל ׃ שוק התרומה וחזה התנופה על אשי החלבים להניף תנופה לפני יהוה והיתה לך ולבניך אתך לחק עולם כאשר צוה יהוה ׃ ס ׃ ואת שעיר החטאת דרש דרש משה והנה שרף ויקצף על אלעזר ועל איתמר בני הנותרים לאמר ׃ מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש כי קדש קדשים הוא ואתה נתן אתה לכם לשאת את עון העדה לכפר עליהם לפני יהוה ׃ הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה אכל תאכלו אתה בקדש כאשר צויתי ׃ וידבר אהרן אל משה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עלתם לפני יהוה ותקרנה אתי כאלה ואכלתי חטאת היום היטב בעיני יהוה ׃ וישמע משה ויטב בעיניו ׃

וְהָיָה כִּי־יִהְיֶה בְּךָ אֶבְיוֹן מֵאַחַד אַחֶיךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תְאַמֵּץ אֶת־לְבָבְךָ וְלֹא תִקְפֹּץ אֶת־יָדְךָ מֵאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן׃ כִּי־פָתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לוֹ וְהַעֲבֵט תַּעֲבִיטֶנּוּ דֵּי מַחְסֹרוֹ אֲשֶׁר יֶחְסַר לוֹ׃ הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־יִהְיֶה דָבָר עִם־לְבָבְךָ בְּלִיָּעַל לֵאמֹר קָרְבָה שְׁנַת הַשֶּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה וְרָעָה עֵינְךָ בְּאָחִיךָ הָאֶבְיוֹן וְלֹא תִתֶּן לוֹ וְקָרָא עָלֶיךָ אֶל־יְהוָה וְהָיָה בְךָ חֵטְא׃ נָתוֹן תִּתֵּן לוֹ וְלֹא־יֵרַע לְבָבְךָ בְּתִתְּךָ לוֹ כִּי בִּגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל־מַעֲשֶׂךָ וּבְכֹל מִשְׁלַח יָדֶךָ׃ כִּי לֹא־יֶחְדַּל אֶבְיוֹן מִקֶּרֶב הָאָרֶץ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר פָּתֹחַ תִּפְתַּח אֶת־יָדְךָ לְאָחִיךָ לַעֲנִיֶּךָ וּלְאֶבְיֹנְךָ בְּאַרְצֶךָ׃ כִּי יִמָּכֵר לְךָ אָחִיךָ הָעִבְרִי אוֹ הָעִבְרִיָּה וְעָבַדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת תְּשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ׃ וְכִי־תְשַׁלְּחֶנּוּ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תְשַׁלְּחֶנּוּ רֵיקָם׃ הַעֲנִיק תַּעֲנִיק לוֹ מִצֹּאנְךָ וּמִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ אֲשֶׁר בֵּרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תִּתֶּן־לוֹ׃ וְזָכַרְתָּ כִּי־עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם׃ וְהָיָה כִּי־יֹאמַר אֵלֶיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ כִּי אֲהֵבְךָ וְאֶת־בֵּיתֶךָ כִּי־טוֹב לוֹ עִמָּךְ׃ וְלָקַחְתָּ אֶת־הַמַּרְצֵעַ וְנָתַתָּה בְאָזְנוֹ וּבַדֶּלֶת וְהָיָה לְךָ עֶבֶד עוֹלָם וְאַף לְאָמָתְךָ תַּעֲשֶׂה־כֵּן׃ לֹא־יִקְשֶׁה בְעֵינֶיךָ בְּשַׁלֵּחֲךָ אֹתוֹ חָפְשִׁי מֵעִמָּךְ כִּי מִשְׁנֶה שְׂכַר שָׂכִיר עֲבָדְךָ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבֵרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה׃ כָּל־הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יִוָּלֵד בִּבְקָרְךָ וּבְצֹאנְךָ הַזָּכָר תַּקְדִּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲבֹד בִּבְכֹר שׁוֹרֶךָ וְלֹא תָגֹז בְּכוֹר צֹאנֶךָ׃ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ שָׁנָה בְשָׁנָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה הוּא וּבֵיתֶךָ׃ וְכִי־יִהְיֶה בוֹ מוּם פִּסַּח אוֹ עִוֵּר כֹּל מוּם רָע לֹא תִזְבָּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ בִּשְׁעָרֶיךָ תֹּאכְלֶנּוּ הַטָּמֵא וְהַטָּהוֹר יַחְדָּו כַּצְּבִי וְכָאַיָּל׃ רַק אֶת־דָּמוֹ לֹא תֹאכֵל עַל־הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמָּיִם׃ שָׁמוֹר אֶת־חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעָשִׂיתָ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרַיִם לָיְלָה׃ וְזָבַחְתָּ פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ לֹא־תֹאכַל עָלָיו חָמֵץ שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל עָלָיו מַצּוֹת לֶחֶם עֹנִי כִּי בְחִפָּזוֹן יָצָאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת־יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ׃ וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֹר בְּכָל־גְּבֻלְךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא־יָלִין מִן־הַבָּשָׂר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בָּעֶרֶב בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן לַבֹּקֶר׃ לֹא תוּכַל לִזְבֹּחַ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ כִּי אִם־אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ בּוֹ תִּזְבַּח אֶת־הַפֶּסַח בָּעָרֶב כְּבֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם׃ וּבִשַּׁלְתָּ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפָנִיתָ בַבֹּקֶר וְהָלַכְתָּ לְאֹהָלֶיךָ׃ שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מַצּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי עֲצֶרֶת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלָאכָה׃ שִׁבְעָה שָׁבֻעֹת תִּסְפָּר־לָךְ מֵהָחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקָּמָה תָּחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שָׁבֻעוֹת׃ וְעָשִׂיתָ חַג שָׁבֻעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסַּת נִדְבַת יָדְךָ אֲשֶׁר תִּתֵּן כַּאֲשֶׁר יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבֶּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשַׁכֵּן שְׁמוֹ שָׁם׃ וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְמִצְרָיִם וְשָׁמַרְתָּ וְעָשִׂיתָ אֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה׃ חַג הַסֻּכֹּת תַּעֲשֶׂה לְךָ שִׁבְעַת יָמִים בְּאָסְפְּךָ מִגָּרְנְךָ וּמִיִּקְבֶךָ׃ וְשָׂמַחְתָּ בְחַגֶּךָ אַתָּה וּבִנְךָ וּבִתֶּךָ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתֶךָ וְהַלֵּוִי וְהַגֵּר וְהַיָּתוֹם וְהָאַלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ׃ שִׁבְעַת יָמִים תָּחֹג לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה כִּי יְבָרֶכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל תְּבוּאָתְךָ וּבְכֹל מַעֲשֵׂה יָדֶיךָ וְהָיִיתָ אַךְ שָׂמֵחַ׃ שָׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרָאֶה כָל־זְכוּרְךָ אֶת־פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר בְּחַג הַמַּצּוֹת וּבְחַג הַשָּׁבֻעוֹת וּבְחַג הַסֻּכּוֹת וְלֹא יֵרָאֶה אֶת־פְּנֵי יְהוָה רֵיקָם׃ אִישׁ כְּמַתְּנַת יָדוֹ כְּבִרְכַּת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן־לָךְ׃ שֹׁפְטִים וְשֹׁטְרִים תִּתֶּן־לְךָ בְּכָל־שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לִשְׁבָטֶיךָ וְשָׁפְטוּ אֶת־הָעָם מִשְׁפַּט צֶדֶק׃ לֹא תַטֶּה מִשְׁפָּט לֹא תַכִּיר פָּנִים וְלֹא תִקַּח שֹׁחַד כִּי הַשֹּׁחַד יְעַוֵּר עֵינֵי חֲכָמִים וְיסַלֵּף דִּבְרֵי צַדִּיקִם׃ צֶדֶק צֶדֶק תִּרְדֹּף לְמַעַן תִּחְיֶה וְיָרַשְׁתָּ אֶת־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ׃ לֹא־תִטַּע לְךָ אֲשֵׁרָה כָּל־עֵץ אֵצֶל מִזְבַּח יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה־לָּךְ׃ וְלֹא־תָקִים לְךָ מַצֵּבָה אֲשֶׁר שָׂנֵא יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ לֹא־תִזְבַּח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ שׁוֹר וָשֶׂה אֲשֶׁר יִהְיֶה־בּוֹ מוּם כָּל דָּבָר רָע כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ הוּא׃ כִּי יִמָּצֵא בְקִרְבְּךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ אִישׁ אוֹ־אִשָּׁה אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֶת־הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲבֹר בְּרִיתוֹ׃ וַיֵּלֶךְ וַיַּעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וַיִּשְׁתַּחוּ לָהֶם וְלַשֶּׁמֶשׁ אוֹ לַיָּרֵחַ אוֹ לְכָל־צְבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי׃ וְהֻגַּד לְךָ וְשָׁמָעְתָּ וְדָרַשְׁתָּ הֵיטֵב וְהִנֵּה אֱמֶת נָכוֹן הַדָּבָר נֶעֶשְׂתָה הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת בְּיִשְׂרָאֵל׃ וְהוֹצֵאתָ אֶת־הָאִישׁ הַהוּא אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה הַהִוא אֲשֶׁר עָשׂוּ אֶת־הַדָּבָר הָרָע הַזֶּה אֶל־שְׁעָרֶיךָ אֶת־הָאִישׁ אוֹ אֶת־הָאִשָּׁה וּסְקַלְתָּם בָּאֲבָנִים וָמֵתוּ׃ עַל־פִּי שְׁנֵי עֵדִים אוֹ שְׁלֹשָׁה עֵדִים יוּמַת הַמֵּת לֹא יוּמַת עַל־פִּי עֵד אֶחָד׃ יַד־הָעֵדִים תִּהְיֶה־בּוֹ בָרִאשֹׁנָה לַהֲמִיתוֹ וְיַד כָּל־הָעָם בָּאַחֲרֹנָה וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ כִּי יִפָּלֵא מִמְּךָ דָבָר לַמִּשְׁפָּט בֵּין דָּם לְדָם בֵּין דִּין לְדִין וּבֵין נֶגַע לָנֶגַע דִּבְרֵי רִיבֹת בִּשְׁעָרֶיךָ וְקַמְתָּ וְעָלִיתָ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ׃ וּבָאתָ אֶל־הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם וְאֶל־הַשֹּׁפֵט אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּיָּמִים הָהֵם וְדָרַשְׁתָּ וְהִגִּידוּ לְךָ אֵת דְּבַר הַמִּשְׁפָּט׃ וְעָשִׂיתָ עַל־פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ מִן־הַמָּקוֹם הַהוּא אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה וְשָׁמַרְתָּ לַעֲשׂוֹת כְּכֹל אֲשֶׁר יוֹרוּךָ׃ עַל־פִּי הַתּוֹרָה אֲשֶׁר יוֹרוּךָ וְעַל־הַמִּשְׁפָּט אֲשֶׁר יֹאמְרוּ לְךָ תַּעֲשֶׂה לֹא תָסוּר מִן־הַדָּבָר אֲשֶׁר יַגִּידוּ לְךָ יָמִין וּשְׂמֹאל׃ וְהָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְזָדוֹן לְבִלְתִּי שְׁמֹעַ אֶל־הַכֹּהֵן הָעֹמֵד לְשָׁרֵת שָׁם אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אוֹ אֶל־הַשֹּׁפֵט וּמֵת הָאִישׁ הַהוּא וּבִעַרְתָּ הָרָע מִיִּשְׂרָאֵל׃ וְכָל־הָעָם יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּן וְלֹא יְזִדוּן עוֹד׃ כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ וִירִשְׁתָּהּ וְיָשַׁבְתָּ בָּהּ וְאָמַרְתָּ אָשִׂימָה עָלַי מֶלֶךְ כְּכָל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבוֹתָי׃ שׂוֹם תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ מִקֶּרֶב אַחֶיךָ תָּשִׂים עָלֶיךָ מֶלֶךְ לֹא תוּכַל לָתֵת עָלֶיךָ אִישׁ נָכְרִי אֲשֶׁר לֹא־אָחִיךָ הוּא׃ רַק לֹא־יַרְבֶּה־לּוֹ סוּסִים וְלֹא־יָשִׁיב אֶת־הָעָם מִצְרַיְמָה לְמַעַן הַרְבּוֹת סוּס וַיהוָה אָמַר לָכֶם לֹא תוֹסִפוּן לָשׁוּב בַּדֶּרֶךְ הַזֶּה עוֹד׃ וְלֹא יַרְבֶּה־לּוֹ נָשִׁים וְלֹא יָסוּר לְבָבוֹ וְכֶסֶף וְזָהָב לֹא יַרְבֶּה־לּוֹ מְאֹד׃ וְהָיָה כְּשִׁבְתּוֹ עַל כִּסֵּא מַמְלַכְתּוֹ וְכָתַב לוֹ אֶת־מִשְׁנֵה הַתּוֹרָה הַזֹּאת עַל־סֵפֶר מִלִּפְנֵי הַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם׃ וְהָיְתָה עִמּוֹ וְקָרָא בוֹ כָּל־יְמֵי חַיָּיו לְמַעַן יִלְמַד לְיִרְאָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהָיו לִשְׁמֹר אֶת־כָּל־דִּבְרֵי הַתּוֹרָה הַזֹּאת וְאֶת־הַחֻקִּים הָאֵלֶּה לַעֲשֹׂתָם׃ לְבִלְתִּי רוּם־לְבָבוֹ מֵאֶחָיו וּלְבִלְתִּי סוּר מִן־הַמִּצְוָה יָמִין וּשְׂמֹאל לְמַעַן יַאֲרִיךְ יָמִים עַל־מַמְלַכְתּוֹ הוּא וּבָנָיו בְּקֶרֶב יִשְׂרָאֵל׃ לֹא יִהְיֶה לַכֹּהֲנִים הַלְוִיִּם כָּל־שֵׁבֶט לֵוִי חֵלֶק וְנַחֲלָה עִם־יִשְׂרָאֵל אִשֵּׁי יְהוָה וְנַחֲלָתוֹ יֹאכֵלוּן׃ וְנַחֲלָה לֹא יִהְיֶה־לּוֹ בְּקֶרֶב אֶחָיו יְהוָה הוּא נַחֲלָתוֹ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר־לוֹ׃ וְזֶה יִהְיֶה מִשְׁפַּט הַכֹּהֲנִים מֵאֵת הָעָם מֵאֵת זֹבְחֵי זֶבַח אִם־שׁוֹר אִם־שֶׂה וְנָתַן לַכֹּהֵן הַזְּרוֹעַ וְהַלְּחָיַיִם וְהַקֵּבָה׃ רֵאשִׁית דְּגָנְךָ תִּירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ וְרֵאשִׁית גֵּז צֹאנְךָ תִּתֶּן־לוֹ׃ כִּי־בוֹ בָחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִכָּל־שִׁבְטֶיךָ לַעֲמֹד לְשָׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה הוּא וּבָנָיו כָּל־הַיָּמִים׃ וְכִי־יָבֹא הַלֵּוִי מֵאַחַד שְׁעָרֶיךָ מִכָּל־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּא־גָר שָׁם וּבָא בְּכָל־אַוַּת נַפְשׁוֹ אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחָר׃ וְשֵׁרֵת בְּשֵׁם יְהוָה אֱלֹהָיו כְּכָל־אֶחָיו הַלְוִיִּם הָעֹמְדִים שָׁם לִפְנֵי יְהוָה׃ חֵלֶק כְּחֵלֶק יֹאכֵלוּ לְבַד מִמְכָּרָיו עַל־הָאָבוֹת׃ כִּי־תָבֹא אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לֹא תִלְמַד לַעֲשׂוֹת כְּתוֹעֲבֹת הַגּוֹיִם הָהֵם׃ לֹא־יִמָּצֵא בְךָ מַעֲבִיר בְּנוֹ וּבִתּוֹ בָּאֵשׁ קֹסֵם קְסָמִים מְעוֹנֵן וּמְנַחֵשׁ וּמְכַשֵּׁף׃ וְחֹבֵר חָבֶר וְשֹׁאֵל אוֹב וְיִדְּעֹנִי וְדֹרֵשׁ אֶל־הַמֵּתִים׃ כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה כָּל־עֹשֵׂה אֵלֶּה וּבִגְלַל הַתּוֹעֵבֹת הָאֵלֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מוֹרִישָׁם מִפָּנֶיךָ׃ תָּמִים תִּהְיֶה עִם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ כִּי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אַתָּה יוֹרֵשׁ אֹתָם אֶל־מְעוֹנְנִים וְאֶל־קֹסְמִים יִשְׁמָעוּן וְאַתָּה לֹא־כֵן נָתַן לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ נָבִיא מִקִּרְבְּךָ מֵאַחֶיךָ כָּמֹנִי יָקִים לְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵלָיו תִּשְׁמָעוּן׃ כְּכֹל אֲשֶׁר שָׁאַלְתָּ מֵעִם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בְּיוֹם הַקָּהָל לֵאמֹר לֹא אֹסִף לִשְׁמֹעַ אֶת־קוֹל יְהוָה אֱלֹהָי וְאֶת־הָאֵשׁ הַגְּדֹלָה הַזֹּאת לֹא־אֶרְאֶה עוֹד וְלֹא אָמוּת׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הֵיטִיבוּ אֲשֶׁר דִּבֵּרוּ׃ נָבִיא אָקִים לָהֶם מִקֶּרֶב אֲחִיהֶם כָּמוֹךָ וְנָתַתִּי דְבָרַי בְּפִיו וְדִבֶּר אֲלֵהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּנּוּ׃ וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא־יִשְׁמַע אֶל־דְּבָרַי אֲשֶׁר יְדַבֵּר בִּשְׁמִי אָנֹכִי אֶדְרֹשׁ מֵעִמּוֹ׃ אַךְ הַנָּבִיא אֲשֶׁר יָזִיד לְדַבֵּר דָּבָר בִּשְׁמִי אֲשֶׁר לֹא־צִוִּיתִיו לְדַבֵּר וַאֲשֶׁר יְדַבֵּר בְּשֵׁם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וּמֵת הַנָּבִיא הַהוּא׃ וְכִי תֹאמַר בְּלִבֶּךָ אֵיכָה נֵדַע אֶת־הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא־דִבְּרוֹ יְהוָה׃ אֲשֶׁר יְדַבֵּר הַנָּבִיא בְּשֵׁם יְהוָה וְלֹא יִהְיֶה הַדָּבָר וְלֹא יָבוֹא הוּא הַדָּבָר אֲשֶׁר לֹא דִבְּרוֹ יְהוָה בְּזָדוֹן דִּבְּרוֹ הַנָּבִיא לֹא תָגוּר מִמֶּנּוּ׃ כִּי יַכְרִית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן אֶת־אַרְצָם לָךְ וְיָרַשְׁתָּ אֹתָם וְיָשַׁבְתָּ בְּעָרֵיהֶם וּבְבָתֵּיהֶם׃ שָׁלֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לָךְ בְּתוֹךְ אַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ לְרִשְׁתָּהּ׃ תָּכִין לְךָ הַדָּרֶךְ וְשִׁלַּשְׁתָּ אֶת־גְּבוּל אַרְצְךָ אֲשֶׁר יַנְחִילְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְהָיָה לְנֻס שָׁמָּה כָּל־רוֹצֵחַ׃ וְזֶה דְּבַר הָרֹצֵחַ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה וְחָיָה אֲשֶׁר יַכֶּה אֶת־רֵעֵהוּ בִּבְלִי־דַעַת וְהוּא לֹא־שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם׃ וְאֲשֶׁר יָבֹא אֶת־רֵעֵהוּ בַּיַּעַר לַחְטֹב עֵצִים וְנִדְּחָה יָדוֹ בַגַּרְזֶן לִכְרֹת הָעֵץ וְנָשַׁל הַבַּרְזֶל מִן־הָעֵץ וּמָצָא אֶת־רֵעֵהוּ וָמֵת הוּא יָנוּס אֶל־אַחַת הֶעָרִים הָאֵל וָחָי׃ פֶּן־יִרְדֹּף גֹּאֵל הַדָּם אַחַר הָרֹצֵחַ כִּי־יֵחַם לְבָבוֹ וְהִשִּׂגוֹ כִּי־אֲרֻכָּה הַדָּרֶךְ וְהִכָּה נֶפֶשׁ וְלוֹ אֵין מִשְׁפַּט־מָוֶת כִּי לֹא שֹׂנֵא הוּא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם׃ עַל־כֵּן אָנֹכִי מְצַוְּךָ לֵאמֹר שָׁלוֹשׁ עָרִים תַּבְדִּיל לָךְ׃ וְאִם־יַרְחִיב יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶת־גְּבֻלְךָ כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לַאֲבֹתֶיךָ וְנָתַן לְךָ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר דִּבֶּר לָתֵת לַאֲבֹתֶיךָ׃ כִּי־יִשְׁמֹר אֶת־כָּל־הַמִּצְוָה הַזֹּאת לַעֲשֹׂתָהּ אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלָלֶכֶת בִּדְרָכָיו כָּל־הַיָּמִים וְיָסַפְתָּ לְּךָ עוֹד שָׁלוֹשׁ עָרִים עַל־שָׁלֹשׁ הָעָרִים הָאֵלֶּה׃ וְלֹא־יִשָּׁפֵךְ דַּם־נָקִי בְּקֶרֶב אַרְצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה וְהָיָה עָלֶיךָ דָּמִים׃ וְכִי־יִהְיֶה אִישׁ שֹׂנֵא לְרֵעֵהוּ וְאָרַב לוֹ וְקָם עָלָיו וְהִכָּה־בּוֹ נֶפֶשׁ וָמֵת וְנָס אֶל־אַחַת הֶעָרִים הָאֵל׃ וְשָׁלְחוּ זִקְנֵי עִירוֹ וְלָקְחוּ אֹתוֹ מִשָּׁם וְנָתְנוּ אֹתוֹ בְּיַד גֹּאֵל הַדָּם וָמֵת׃ לֹא־תָחוֹס עֵינְךָ עָלָיו וּבִעַרְתָּ דַּם־הַנָּקִי מִיִּשְׂרָאֵל וְטוֹב לָךְ׃ לֹא תַסִּיג גְּבוּל רֵעֲךָ אֲשֶׁר גָּבְלוּ רִאשֹׁנִים בְּנַחֲלָתְךָ אֲשֶׁר תִּנְחַל בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ לְרִשְׁתָּהּ׃ לֹא־יָקוּם עֵד חָמָס בְּאִישׁ לְכָל־עָוֹן וּלְכָל־חַטָּאת בְּכָל־חֵטְא אֲשֶׁר יֶחֱטָא עַל־פִּי שְׁנֵי עֵדִים אוֹ עַל־פִּי שְׁלֹשָׁה עֵדִים יָקוּם דָּבָר׃ כִּי־יָקוּם עֵד־חָמָס בְּאִישׁ לַעֲנוֹת בּוֹ סָרָה׃ וְעָמְדוּ שְׁנֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר לָהֶם הָרִיב לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי הַכֹּהֲנִים וְהַשֹּׁפְטִים אֲשֶׁר יִהְיוּ בַּיָּמִים הָהֵם׃ וְדָרְשׁוּ הַשֹּׁפְטִים הֵיטֵב וְהִנֵּה עֵד־שֶׁקֶר הָעֵד שָׁקֶר עָנָה בְּאָחִיו׃ וַעֲשִׂיתֶם לוֹ כַּאֲשֶׁר זָמַם לַעֲשׂוֹת לְאָחִיו וּבִעַרְתָּ הָרָע מִקִּרְבֶּךָ׃ וְהַנִּשְׁאָרִים יִשְׁמְעוּ וְיִרָאוּ וְלֹא־יוֹסִפוּ לַעֲשׂוֹת עוֹד כַּדָּבָר הָרָע הַזֶּה בְּקִרְבֶּךָ׃ וְלֹא תָחוֹס עֵינֶךָ נֶפֶשׁ בְּנֶפֶשׁ עַיִן בְּעַיִן שֵׁן בְּשֵׁן יָד בְּיָד רֶגֶל בְּרָגֶל׃ כִּי תֵצֵא לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֶיךָ וְרָאִיתָ סוּס וָרֶכֶב עַם רַב מִמְּךָ לֹא תִירָא מֵהֶם כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ עִמָּךְ הַמַּעֲלֶךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְהָיָה כְּקָרַבְכֶם אֶל־הַמִּלְחָמָה וְנִגַּשׁ הַכֹּהֵן וְדִבֶּר אֶל־הָעָם׃ וְאָמַר אֲלֵהֶם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל אַתֶּם קְרֵבִים הַיּוֹם לַמִּלְחָמָה עַל־אֹיְבֵיכֶם אַל־יֵרַךְ לְבַבְכֶם אַל־תִּיראוּ וְאַל־תַּחְפְּזוּ וְאַל־תַּעַרְצוּ מִפְּנֵיהֶם׃ כִּי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם הַהֹלֵךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם־אֹיְבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם׃ וְדִבְּרוּ הַשֹּׁטְרִים אֶל־הָעָם לֵאמֹר מִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר בָּנָה בַיִת חָדָשׁ וְלֹא חֲנָכוֹ יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יַחְנְכֶנּוּ׃ וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר נָטַע כֶּרֶם וְלֹא חִלְּלוֹ יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יְחַלְּלֶנּוּ׃ וּמִי־הָאִישׁ אֲשֶׁר אֵרַשׂ אִשָּׁה וְלֹא לְקָחָהּ יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ פֶּן־יָמוּת בַּמִּלְחָמָה וְאִישׁ אַחֵר יִקָּחֶנָּה׃ וְיָסְפוּ הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וְאָמְרוּ מִי־הָאִישׁ הַיָּרֵא וְרַךְ הַלֵּבָב יֵלֵךְ וְיָשָׁב לְבֵיתוֹ וְלֹא יָמֵס אֶת־לְבַב אֶחָיו כִּלְבָבוֹ׃ וְהָיָה כְּכַלּוֹת הַשֹּׁטְרִים לְדַבֵּר אֶל־הָעָם וּפָקְדוּ שָׂרֵי צְבָאוֹת בְּרֹאשׁ הָעָם׃ כִּי תִקְרַב אֶל־עִיר לְהִלָּחֶם עָלֶיהָ וְקָרָאתָ אֵלֶיהָ לְשָׁלוֹם׃ וְהָיָה אִם־שָׁלוֹם תַּעֲנְךָ וּפָתְחָה לָךְ וְהָיָה כָּל־הָעָם הַנִּמְצָא־בָהּ יִהְיוּ לְךָ לָמַס וַעֲבָדוּךָ׃ וְאִם־לֹא הִשְׁלִים עִמָּךְ וְעָשְׂתָה עִמְּךָ מִלְחָמָה וְצַרְתָּ עָלֶיהָ׃ וְנָתַנָהּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּיָדֶךָ וְהִכִּיתָ אֶת־כָּל־זְכוּרָהּ לְפִי־חָרֶב׃ רַק הַנָּשִׁים וְהַטַּף וְהַבְּהֵמָה וְכָל־אֲשֶׁר יִהְיֶה בָּעִיר כָּל־שְׁלָלָהּ תָּבֹז לָךְ וְאָכַלְתָּ אֶת־שְׁלַל אֹיְבֶיךָ אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָךְ׃ כֵּן תַּעֲשֶׂה לְכָל־הֶעָרִים הָרְחֹקוֹת מִמְּךָ מְאֹד אֲשֶׁר לֹא מֵעָרֵי הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה הֵנָּה׃ רַק מֵעָרֵי הָעַמִּים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לֹא תְחַיֶּה כָּל־נְשָׁמָה׃ כִּי הַחֲרֵם תַּחֲרִימֵם הַחִתִּי וְהָאֱמֹרִי הַכְּנַעֲנִי וְהַפְּרִזִּי הַחִוִּי וְהַיְבוּסִי כַּאֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃ לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יְלַמְּדוּ אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת כְּכֹל תּוֹעֲבֹתָם אֲשֶׁר עָשׂוּ לֵאלֹהֵיהֶם וַחֲטָאתֶם לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כִּי תָצוּר אֶל־עִיר יָמִים רַבִּים לְהִלָּחֶם עָלֶיהָ לְתָפְשָׂהּ לֹא־תַשְׁחִית אֶת־עֵצָהּ לִנְדֹּחַ עָלָיו גַּרְזֶן כִּי מִמֶּנּוּ תֹּאכֵל וְאֹתוֹ לֹא תִכְרֹת כִּי הָאָדָם עֵץ הַשָּׂדֶה לָבוֹא מִפָּנֶיךָ בַּמָּצוֹר׃ רַק עֵץ אֲשֶׁר תֵּדַע כִּי־לֹא־עֵץ מַאֲכָל הו

ויאמר

ויאמר יי אל משה ואל אהרן לכו אליו כי הכבד פיו וכבד לשונו :
ויאמר אליהם משה הנערים נצא בזקנינו ובבנינו נלך בבנינו ובבקרינו
נלך כי חג יי לנו : ויאמר אליהם יהי כן יי עמכם כאשר אשלח אתכם
ואת טפכם ראו כי רעה נגד פניכם : לא כן לכו נא הגברים ועבדו את יי
כי אתה אתם מבקשים ויגרש אתם מאת פני פרעה : ויט משה את מטהו
על ארץ מצרים ויי נהג רוח קדים בארץ כל היום ההוא וכל הלילה
הרוח נשא את הארבה : ויכבד פרעה לשלח את בני ישראל ויגרש אתם
מלפני פרעה : ויאמר יי אל משה נטה את ידך על ארץ מצרים בארבה
ויעל על ארץ מצרים וכל עשב הארץ וכל פרי העץ אשר הותיר הברד
ויאכל הארבה את כל עשב הארץ ואת כל פרי העץ אשר הותיר הברד
לא נותר עץ או עשב השדה בכל ארץ מצרים : ויבהל פרעה לקרא למשה
ולאהרן ויאמר חטאתי ליי אלהיכם ולכם : ועתה שא נא חטאתי אך הפעם
ועתירו ליי אלהיכם ויסר מעלי רק את המות הזה : ויצא משה מעם פרעה
ויעתר אל יי : ויהפך יי רוח ים חזקה מאד ויסע את הארבה ויתקע אתו
ים סוף לא נשאר ארבה אחד בכל גבול מצרים : ויחזק יי את לב פרעה
ולא שלח את בני ישראל : ויאמר יי אל משה נטה את ידך השמים ויהי
חשך על ארץ מצרים וימש חשך : ויט משה את ידו על השמים ויהי ערפל
אפלה בכל ארץ מצרים שלשת ימים : לא ראו איש את אחיו ולא קמו איש
מתחתיו שלשת ימים וכל בני ישראל היה אור במושבתם : ויקרא פרעה
אל משה ויאמר לכו עבדו את יי רק צאנכם ובקרכם יצג גם טפכם ילך
עמכם : ויאמר משה גם אתה תתן בידינו זבחים ועלות ועשינו ליי אלהינו :
וגם מקנינו ילך עמנו לא תשאר פרסה כי ממנו נקח לעבד את יי אלהינו
ואנחנו לא נדע מה נעבד את יי עד בואנו שמה : ויחזק יי את לב פרעה
ולא אבה לשלחם : ויאמר לו פרעה לך מעלי השמר אל תוסף ראות פני
כי ביום ראתך פני תמות : ויאמר משה כן דברת לא אוסף עוד ראות פניך :

ובעשור

ובעשור לחדש הזה ויקחו להם איש שה לבית אבת שה לבית : וכי
ימעט הבית משה מלהיות מספיק לשה וילקח הוא ושכנו הקרב אל ביתו
במכסת נפשות איש לפי אכלו תכסו על השה : שה תמים זכר בן שנה יהיה
לכם מן הכבשים ומן העזים תקחו : והיה לכם למשמרת עד ארבעה עשר
יום לחדש הזה ושחטו אתו כל קהל עדת ישראל בין הערבים : ולקחו
מן הדם ונתנו על שתי המזוזות ועל המשקוף על הבתים אשר יאכלו אתו
בהם : ואכלו את הבשר בלילה הזה צלי אש ומצות על מרורים יאכלהו :
אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו
ועל קרבו : ולא תותירו ממנו עד בקר והנותר ממנו עד בקר באש תשרפו :
וכה תאכלו אתו מתניכם חגורים נעליכם ברגליכם ומקלכם בידכם ואכלתם
אתו בחפזון פסח הוא ליי : ועברתי בארץ מצרים בלילה הזה והכיתי כל
בכור בארץ מצרים מאדם ועד בהמה ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני
יי : והיה הדם לכם לאות על הבתים אשר אתם שם ראיתי את הדם ופסחתי
עליכם ולא יהיה בכם נגף למשחית בהכתי בארץ מצרים : והיה היום הזה
לכם לזכרון וחגתם אתו חג ליי לדרתיכם חקת עולם תחגוהו : שבעת ימים
מצות תאכלו אך ביום הראשון תשבתו שאר מבתיכם כי כל אכל חמצת
ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי : ביום הראשון
מקרא קדש ויום השביעי מקרא קדש יהיה לכם כל מלאכה לא יעשה בהם
אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם : ושמרתם את המצות כי
בעצם היום הזה הוצאתי את צבאותיכם מארץ מצרים ושמרתם את היום
הזה לדרתיכם חקת עולם : בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו
מצות עד יום האחד ועשרים לחדש בערב : שבעת ימים שאר לא ימצא
בבתיכם כי כל אכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח
הארץ : כל מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות : ויקרא משה
לכל זקני ישראל ויאמר אליהם משכו וקחו לכם צאן למשפחותיכם ושחטו
הפסח : וקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם אשר בסף ונגעתם אל המשקוף
ואל שתי המזוזות מן הדם אשר בסף ואתם לא תצאו איש מפתח ביתו עד
בקר : ועבר יי לנגף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי
המזוזות ופסח יי על הפתח ולא יתן המשחית לבא אל בתיכם לנגף :
ושמרתם את הדבר הזה לחק לך ולבניך עד עולם : והיה כי תבאו אל הארץ
אשר יתן יי לכם כאשר דבר ושמרתם את העבדה הזאת : והיה כי יאמרו
אליכם בניכם מה העבדה הזאת לכם : ואמרתם זבח פסח הוא ליי אשר פסח
על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם
וישתחוו : וילכו בני ישראל ויעשו כאשר צוה יי את משה ואהרן כן עשו :
ויהי בחצי הלילה ויי הכה כל בכור בארץ מצרים מבכר פרעה היושב על
כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה : ויקם פרעה לילה
הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר
אין שם מת : ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם
אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את יי כדברכם : גם צאנכם גם בקרכם קחו
כדברכם ולכו וברכתם גם אתי : ותחזק מצרים על העם למהר לשלחם מן
הארץ כי אמרו כלנו מתים : וישא העם את בצקו טרם יחמץ משארתם צרורת
בשמלתם על שכמם : ובני ישראל עשו כדבר משה וישאלו ממצרים כלי כסף
וכלי זהב ושמלות : ויי נתן את חן העם בעיני מצרים וישאילום ויניצלו
את מצרים : ובני ישראל נסעו מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים
לבד מטף : וגם ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד : ויאפו את
הבצק אשר הוציאו ממצרים עגות מצות כי לא חמץ כי גרשו מפני מצרים
ולא יכלו להתמהמה וגם צדה לא עשו להם : ומושב בני ישראל אשר
ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה : ויהי מקץ שלשים שנה וארבע
מאות שנה ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות יי מארץ מצרים : ליל
שמרים הוא ליי להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה ליי שמרים לכל
בני ישראל לדרתם :

ואמר יי אל משה כל בן נכר לא יאכל בו : תושב ושכיר לא יאכל בו :
בחבר אחד יאכל לא תוציא מן הבית מן הבשר חוצה ועצם לא תשברו בו :
כל עדת ישראל יעשו אתו : וכי יגור אתך גר ועשה פסח ליי המול לו כל
זכר ואז יקרב לעשתו והיה כאזרח הארץ וכל ערל לא יאכל בו : תורה אחת
יהיה לאזרח ולגר הגר בתוככם : ויעשו כל בני ישראל כאשר צוה יי את
משה ואהרן כן עשו : ויהי בעצם היום הזה הוציא יי את בני ישראל על
צבותם מארץ מצרים :

ויאמר יי אל משה קדש לי כל בכור פטר כל רחם בבני ישראל באדם
ובבהמה לי הוא : ויאמר משה אל העם זכור את היום הזה אשר יצאתם
ממצרים מבית עבדים כי בחזק יד הוציא יי אתכם מזה ולא יאכל חמץ :
היום אתם יצאים בחדש האביב : והיה כי יביאך יי אל ארץ הכנעני והחתי
והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש
ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה : שבעת ימים תאכל מצות וביום השביעי
חג ליי : מצות יאכל את שבעת הימים ולא יראה לך חמץ ולא יראה לך
שאר בכל גבלך : והגדת לבנך ביום ההוא לאמר בעבור זה עשה יי לי
בצאתי ממצרים : והיה לך לאות על ידך ולזכרון בין עיניך למען תהיה
תורת יי בפיך כי ביד חזקה הוציאך יי ממצרים : ושמרת את החקה הזאת
למועדה מימים ימימה : והיה כי יביאך יי אל הכנעני כאשר נשבע לך
ולאבתיך ונתנה לך : והעברת כל פטר רחם ליי וכל פטר שגר בהמה אשר
יהיה לך הזכרים ליי : וכל פטר חמר תפדה בשה וערפתו וכל בכור אדם
בבניך תפדה : והיה כי ישאלך בנך מחר לאמר מה זאת ואמרת אליו בחזק
יד הוציאנו יי ממצרים מבית עבדים : ויהי כי הקשה פרעה לשלחנו ויהרג
יי כל בכור בארץ מצרים מבכר אדם ועד בכור בהמה על כן אני זבח ליי
כל פטר רחם הזכרים וכל בכור בני אפדה : והיה לאות על ידך ולטטפת
בין עיניך כי בחזק יד הוציאנו יי ממצרים :

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא
כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה : ויסב אלהים
את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים : ויקח
משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד
אלהים אתכם והעלתם את עצמתי מזה אתכם : ויסעו מסכות ויחנו באתם
בקצה המדבר : ויי הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה
בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה : לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד
האש לילה לפני העם :

ויאמר יי אל משה דבר אל בני ישראל וישבו ויחנו לפני פי החירת בין
מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים : ואמר פרעה לבני
ישראל נבוכים הם בארץ סגר עליהם המדבר : והקשיתי את לב פרעה ורדף
אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יי ויעשו כן :
ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו
מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו : ויאסר את רכבו ואת עמו
לקח עמו : ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו :
ויחזק יי את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל
יצאים ביד רמה : וירדפו מצרים אחריהם וישיגו אתם חנים על הים כל סוס
רכב פרעה ופרשיו וחילו על פי החירת לפני בעל צפון : ופרעה הקריב
ויישאו בני ישראל את עיניהם והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו
בני ישראל אל יי : ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים לקחתנו
למות במדבר מה זאת עשית לנו להוציאנו ממצרים : הלא זה הדבר אשר
דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד
את מצרים ממתנו במדבר : ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו וראו את
ישועת יי אשר יעשה לכם היום כי אשר ראיתם את מצרים היום לא תוספו
לראתם עוד עד עולם : יי ילחם לכם ואתם תחרישון : ויאמר יי אל משה
מה תצעק אלי דבר אל בני ישראל ויסעו : ואתה הרם את מטך ונטה את ידך
על הים ובקעהו ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה : ואני הנני מחזק את
לב מצרים ויבאו אחריהם ואכבדה בפרעה בכל חילו ברכבו ובפרשיו : וידעו
מצרים כי אני יי בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו : ויסע מלאך האלהים
ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד
מאחריהם : ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך
ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה : ויט משה את ידו על הים
וינהג יי את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו
המים : ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם
ומשמאלם : ויחזקו המצרים וירדפו ויבאו אחריהם כל סוס פרעה רכבו
ופרשיו אל תוך הים : ויהי באשמרת הבקר וישקף יי אל מחנה מצרים
בעמוד אש וענן ויהם את מחנה מצרים : ויסר את אפן ויהי נהג בכבדות
ויאמר מצרים אנוסה מפני ישראל כי יי נלחם להם במצרים : ויאמר יי אל
משה נטה את ידך על הים וישובו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו :
ויט משה את ידו על הים וישב הים לפנות בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו
וינער יי את מצרים בתוך הים : וישבו המים ויכסו את הרכב ואת הפרשים
לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד : ובני ישראל
הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם : ויושע יי
ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים :
וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יי במצרים ויראו העם את יי ויאמינו
ביי ובמשה עבדו :

שירה זו נאמרת בפרשת בשלח ובתשיעי בשבת

תפלת משה

ברוך

מגן ... והבינה לי עליה ליום אשר אתה עושה בה מנוחה ושבת לפניך
ושמחה עליה כמצות רצונך וכמו ששמרו בני ישראל לעשות את השבת
לדורותם ברית עולם ביני ובין בני אות היא לעולם כי ששת ימים עשה
ה' את השמים ואת הארץ וביום השביעי שבת וינפש ויום השביעי
שבת לה' אלהיך ביום השבת כל מלאכת עבד ואמה ובהמתך וגרך
אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך כי עבד היית בארץ
מצרים ויפדך ה' אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך
ה' אלהיך לעשות את יום השבת ושמרתם את השבת כי קדש הוא
לכם מחלליה מות יומת כי כל העושה בו מלאכה ונכרתה הנפש
ההוא מקרבה ששת ימים יעשה מלאכה וביום השביעי שבת שבתון
קדש לה' כל העושה מלאכה ביום השבת מות יומת ושמרו בני
ישראל את השבת לעשות את השבת לדורותם ברית עולם בינו
ובין בני אות היא לעולם כי ששת ימים עשה ה' את השמים ואת
הארץ וביום השביעי שבת וינפש

אתה קדשת את יום השביעי למענך סוף מעשה בראשית כן
פקדת בו לשם ולתפארת כל אשר ברא לעשות ויכלו בו ביום
השביעי ויקדש ויברך בו ביום השביעי מכל מלאכתו אשר ברא
לעשות ויכלו בו ביום השביעי ויקדש ויברך בו ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר ברא לעשות ויכלו בו ביום השביעי ויקדש
ויברך בו ביום השביעי מכל מלאכתו אשר ברא לעשות ויכלו
בו ביום השביעי ויקדש ויברך בו ביום השביעי מכל מלאכתו
אשר ברא לעשות ויכלו בו ביום השביעי ויקדש ויברך בו ביום
השביעי מכל מלאכתו אשר ברא לעשות ויכלו בו ביום השביעי
ויקדש ויברך בו ביום השביעי מכל מלאכתו אשר ברא לעשות
ויכלו בו ביום השביעי ויקדש ויברך בו ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר ברא לעשות ויכלו בו ביום השביעי ויקדש
ויברך בו ביום השביעי מכל מלאכתו אשר ברא לעשות
ויכלו בו ביום השביעי ויקדש ויברך בו ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר ברא לעשות ויכלו בו ביום
השביעי ויקדש ויברך בו ביום השביעי מכל
מלאכתו אשר ברא לעשות ויכלו בו ביום
השביעי ויקדש ויברך בו ביום השביעי
מכל מלאכתו אשר ברא לעשות

להור ביום השביעי ...

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו
אשר ברא אלהים לעשות ... מי כמוך באלים

ויקרא ויאמר ה' אל משה צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו לא תכבה והבעיר עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים כל אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה ... וזאת תורת המנחה הקרב אותה בני אהרן לפני ה' אל פני המזבח והרים ממנו בקומצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבח ריח ניחחה אזכרתה לה' והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי מקדש קדשים היא כחטאת וכאשם ... כל זכר בבני אהרן יאכל אתה חק עולם לדרתיכם מאשי ה' כל אשר יגע בהם יקדש ... וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב לה' על תודה ... ביום קרבנו את זבחו יאכל לא יניחו ממנו עד בקר ... ואיש כי יזבח זבח שלמים לה' מצאנו או מבקר קרבנו לפני ה' וסמך ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן הכהנים את הדם על המזבח סביב והקריב מזבח השלמים אשה לה' את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב ... והקטיר הכהן המזבחה לחם אשה לה' ריח ניחח כל חלב לה' ... ואיש כי יקריב מנחה מנחת בכורים לה' אביב קלי תקריב לה' גרש אביב על אש כרמל תנוף את מנחת בכוריך ... ואיש כי יקריב זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני ה' ... ואם כבש הוא מקריבו והקריב אתו לפני ה' ... והקטיר הכהן המזבחה לחם אשה לה' כל חלב לה' ... ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים זכר או נקבה תמים יקריבנו ... ואם עז הוא מקריבו והקריב אתו לפני ה' ... והקטיר הכהן המזבחה לחם אשה לה' כל חלב לה' ... ואם כבש

שמ	של	בשנת שמונה עשרה	שמ	של	בשנת רמה		
שמ	של	בשנת השלישית	שמ	של	בשנת שלש		
שמ	של	בשבת ובכוש	שמ	של	בשנת שלישי		
שמ	של	בשנת שבע	שמ	של	בשנת שלשה עשר		
שמ	של	בשנת שמונה עשרה	שמ	של	בשנת רמה		
שמ	של	בשנת שלש	שמ	של	בשנת שלישי		
שמ	של	בשנת שלשה עשר	שמ	של	בשנת שלש		
שמ	של	בשנת שלישי	שמ	של	בשנת שלש		
שמ	של	בשנת שלש	שמ	של	בשנת שלישי		
שמ	של	בשנת שלישי	שמ	של	בשנת שלש		
שמ	של	בשנת שלש	שמ	של	בשנת שלישי		
שמ	של	בשנת שלישי	שמ	של	בשנת שלש		

" ויהי בשנת שלש ועשרים לעזיהו מלך יהודה מלך יותם בן עזיהו "

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה
אשרי העם שכך לו אשרי העם שיי אלהיו׃

ברוך יי לעולם אמן ואמן׃
ברוך יי מציון שוכן ירושלים הללויה׃
ברוך יי אלהים אלהי ישראל עושה נפלאות לבדו׃
ברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן׃

ישתבח שמך לעד מלכנו האל המלך הגדול והקדוש בשמים ובארץ
כי לך נאה יי אלהינו ואלהי אבותינו שיר ושבחה הלל וזמרה עוז וממשלה
נצח גדולה וגבורה תהלה ותפארת קדושה ומלכות ברכות והודאות
מעתה ועד עולם אתה אל מלך גבור בתשבחות מהולל בהודאות
אדון הנפלאות הבוחר בשירי זמרה מלך אל חי העולמים׃

ברוך אתה יי מלך מהולל בשבחות׃

אשרי

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה
אשרי העם שכך לו אשרי העם שיי אלהיו׃
תהלה לדוד ארוממך אלהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד׃
בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד׃
גדול יי ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר׃
דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו׃
הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה׃
ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה׃
זכר רב טובך יביעו ואת צדקתך ירננו׃
חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד׃
טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו׃
יודוך יי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה׃
כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃
להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו׃
מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור׃
סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים׃
עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו׃
פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון׃
צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו׃
קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃
רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם׃
שומר יי את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד׃
תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד׃
ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה׃

הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו׃
הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃
הודו לאדוני האדונים כי לעולם חסדו׃
לעושה נפלאות גדולות לבדו כי לעולם חסדו׃
לעושה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃
לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃
לעושה אורים גדולים כי לעולם חסדו׃
את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃
את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃
למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃
ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׃
ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו׃
לגוזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃
והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃
ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו׃
למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׃
למכה מלכים גדולים כי לעולם חסדו׃
ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃
לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃
ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃
ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׃
נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃
שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו׃
ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׃
נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׃
הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃

וְהַבֵּן אֵימָה בְּפָשְׁטוֹ וְהַנּוֹעֵז מֵהֶם מֵת תַּחְתָּיו
תַּט מִיּם וּפְיֵבֵב בְּטֹהַר וְכוּר פְּטֹרֶת לְמַשְׁחָתוֹ
יְהוּדָה בְּהִתְהַלֵּךְ שְׁטֹר לֵב מִשְׁתֶּה מִשְׁתֶּה
לְיֹם מְיוּחָד לְקַבֵּר פְּשָׁשִׁי בְּרִקּוּד בֵּין
סְפִיר מֵהֶם לְבִנְיָמִין הַמְּלוּכָה וּמְיֻחָסֶת בֵּין
עַל פִּי בְּטֹעַ טְמֵאָה לְעוֹלָם סְיוּמָה לְהִנָּתֵן מִיָּם נִבְהָה
שֶׁיִּם חֵלֶב לְהִתְפַּלֵּל עֲדֵרִים לְהִתְפַּלֵּל עֲדֵרִים

תְּמוּרָה

רְצוּיָה אַרְצָה לְהִתְפַּלֵּל שְׁמוֹת הַמְּיֻחָסִים אַרְצָה
שֶׁשָּׁשׁוּ לְהִתְפַּלֵּל מִיָּמִים בְּהִתְפַּלֵּל אַרְצָה

וְבִרְיוֹן

מִשֶּׁה שֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּהִתְפַּלֵּל בְּרִקּוּד בֵּין בְּרִקּוּד
מִשֶּׁה שֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּהִתְפַּלֵּל בְּרִקּוּד בֵּין בְּרִקּוּד
מִשֶּׁה שֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּהִתְפַּלֵּל בְּרִקּוּד בֵּין בְּרִקּוּד
מִשֶּׁה שֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּהִתְפַּלֵּל בְּרִקּוּד בֵּין בְּרִקּוּד

מִשֶּׁה שֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּהִתְפַּלֵּל בְּרִקּוּד בֵּין בְּרִקּוּד
מִשֶּׁה שֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּהִתְפַּלֵּל בְּרִקּוּד בֵּין בְּרִקּוּד
מִשֶּׁה שֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּהִתְפַּלֵּל בְּרִקּוּד בֵּין בְּרִקּוּד
מִשֶּׁה שֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּהִתְפַּלֵּל בְּרִקּוּד בֵּין בְּרִקּוּד

מִשֶּׁה שֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּהִתְפַּלֵּל בְּרִקּוּד בֵּין בְּרִקּוּד
מִשֶּׁה שֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּהִתְפַּלֵּל בְּרִקּוּד בֵּין בְּרִקּוּד
מִשֶּׁה שֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּהִתְפַּלֵּל בְּרִקּוּד בֵּין בְּרִקּוּד
מִשֶּׁה שֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּהִתְפַּלֵּל בְּרִקּוּד בֵּין בְּרִקּוּד

עַל־כֵּן אֲהַבְתִּיךָ עַל־כֵּן מָשַׁכְתִּיךָ חֶסֶד עוֹלָמִים אֲהַבְתִּיךָ עַל־כֵּן מָשַׁכְתִּיךָ חֶסֶד
עוֹלָמִים

אדיר

אוֹת

אשר שמע"ה תהלה תפלה, שיחה בקשה תחנה, עתירה אמירה שוועה, שיגה
ישרה, קריאה צעקה. פגיעה קבלה, שמיעה האזנה, הקשבה למדנו, ידענו
הכרנו, ראינו ושמענו. כי ה' אלהינו ואלהי אבותינו, אדוננו ואדוני
אבותינו, מלכנו ומלכי מלכינו, גואלנו ומושיענו, יוצרנו וקדושנו, קדוש
ישראל, גואל עמו ישראל, רופא כל בשר ומפליא לעשות, הנותן
לעייף כח ולאין אונים עצמה, המגדיל תשועות למלכו ועושה חסד
למשיחו, לדוד ולזרעו עד עולם. הלל"ו

אשר

שבחי ושבחי עמך ומעלליך שכל מכון שבחותיך ומהללותיך
קנין עריכים לך ומעשי ידיך, מתי יערכו לפניך ומה יגידו
לשמך, מתי ידמו לך ומה ישוו לכבודך, מתי יחשבו לך ומה
יכירו לפניך, מתי ימצאו לך ומה ישיגו לפעלך, מתי יבינו
לך ומה יספרו לפחות לפלס מעשי ידיך, מתי יכילו לך ומה
יעריכו לפניך לשבח מעשי ידיך, מתי יגידו לך ומה יספרו
לך לשער מעשי ידיך, מתי יחקרו לך ומה יחפשו לך לדעת
מעשי ידיך, מתי יבקשו לך ומה ימצאו לך לשער מעשי ידיך,
מתי יבינו לך ומה יכירו לך לדעת מעשי ידיך, מתי יגידו
לך ומה יספרו לך לשער מעשי ידיך, מתי יחקרו לך ומה
יחפשו לך לדעת מעשי ידיך, מתי יבקשו לך ומה ימצאו לך
לשער מעשי ידיך, מתי יבינו לך ומה יכירו לך לדעת מעשי
ידיך, מתי יגידו לך ומה יספרו לך לשער מעשי ידיך, מתי
יחקרו לך ומה יחפשו לך לדעת מעשי ידיך, מתי יבקשו לך
ומה ימצאו לך לשער מעשי ידיך, מתי יבינו לך ומה יכירו
לך לדעת מעשי ידיך, מתי יגידו לך ומה יספרו לך לשער
מעשי ידיך, מתי יחקרו לך ומה יחפשו לך לדעת מעשי ידיך,
מתי יבקשו לך ומה ימצאו לך לשער מעשי ידיך, מתי יבינו
לך ומה יכירו לך לדעת מעשי ידיך, מתי יגידו לך ומה
יספרו לך לשער מעשי ידיך, מתי יחקרו לך ומה יחפשו לך
לדעת מעשי ידיך, מתי יבקשו לך ומה ימצאו לך לשער
מעשי ידיך, מתי יבינו לך ומה יכירו לך לדעת מעשי ידיך,
מתי יגידו לך ומה יספרו לך לשער מעשי ידיך, מתי יחקרו
לך ומה יחפשו לך לדעת מעשי ידיך, מתי יבקשו לך ומה
ימצאו לך לשער מעשי ידיך, מתי יבינו לך ומה יכירו לך

אלהים , אלהינו ואלהי אבותינו , יעלה ויבוא , ויגיע ויראה , ויעלה ויפקד , זכרוננו ופקדוננו ,
זכרון אבותינו , זכרון משיח בן דוד עבדך , זכרון ירושלים עיר קדשך , וזכרון כל עמך בית
ישראל לפניך , לפליטה לטובה , לחן ולחסד ולרחמים , לחיים ולשלום , ביום חג המצות הזה .
זכרנו יי אלהינו בו לטובה , ופקדנו בו לברכה , והושיענו בו לחיים , ובדבר ישועה ורחמים ,
חוס וחנינו , כי אליך עינינו , כי אל מלך חנון ורחום אתה .

ורחם עלינו , ועל נשינו , ועל בנינו , ועל טפינו , ועל כל אשר לנו , כאשר רחמת את אבותינו
בימי קדם , ועל כל אשר לנו , כאשר רחמת את אבותינו בימי קדם , ועל כל אשר לנו , כאשר
רחמת את אבותינו בימי קדם

ⲡⲓⲥⲁⲗⲙ ⲛ̀ⲧⲉ ⲇⲁⲩⲓⲇ ⲡⲓⲡⲣⲟⲫⲏⲧⲏⲥ ⲛⲓⲙ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲱⲇⲏ ⲛⲓⲙ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲙⲉⲗⲱⲇⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲁⲅⲅⲉⲗⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲁⲣⲭⲏ ⲛⲓⲙ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲉⲝⲟⲩⲥⲓⲁ ⲛⲓⲙ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲇⲩⲛⲁⲙⲓⲥ ⲛⲓⲙ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲑⲣⲟⲛⲟⲥ ⲛⲓⲙ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲕⲩⲣⲓⲟⲧⲏⲥ ⲛⲓⲙ ⲛⲉⲙ ⲛⲓⲁⲅⲓ

אוֹר לְיוֹם רִאשׁוֹן כִּי טוֹב וְהַמַּבְדִּיל בֵּין אוֹר לְחֹשֶׁךְ וּבֵין יוֹם רִאשׁוֹן לְיוֹם שֵׁנִי וּבֵין יוֹם שֵׁנִי לְיוֹם שְׁלִישִׁי וּבֵין יוֹם שְׁלִישִׁי לְיוֹם רְבִיעִי וּבֵין יוֹם רְבִיעִי לְיוֹם חֲמִישִׁי וּבֵין יוֹם חֲמִישִׁי לְיוֹם שִׁשִּׁי וּבֵין יוֹם שִׁשִּׁי לְיוֹם שַׁבָּת וּבֵין יוֹם שַׁבָּת לְיוֹם רִאשׁוֹן

בבי

ובכן ולכן תעלה שאלה כי מצינו שלא

בראשית

פרשת

בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינו אשר זרעו בו על הארץ ויהי כן ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי ויכלו השמים והארץ וכל צבאם ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב וזהב הארץ ההוא שם הבדלח ואבן השהם הנה ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל האשה אף כי אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן ותאמר האשה אל הנחש מפרי עץ הגן נאכל ומפרי העץ אשר בתוך הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן תמתון ויאמר הנחש אל האשה לא מות תמתון כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת ויקולו את קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן ויקרא יהוה אלהים אל האדם ויאמר אליו איכה ויאמר את קלך שמעתי בגן ואירא כי עירם אנכי ואתחבא ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן העץ אשר צויתיך לבלתי אכל ממנו אכלת ויאמר האדם האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואכל ויאמר יהוה אלהים לאשה מה זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל ויאמר יהוה אלהים אל הנחש כי עשית זאת ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה על גחנך תלך ועפר תאכל כל ימי חייך ואיבה אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב אל האשה אמר הרבה ארבה עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל אישך תשוקתך והוא ימשל בך ולאדם אמר כי שמעת לקול אשתך ותאכל מן העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה כל ימי חייך וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את עשב השדה בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך אל האדמה כי ממנה לקחת כי עפר אתה ואל עפר תשוב ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה אם כל חי ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעולם ויגרשהו יהוה אלהים מגן עדן לעבד את האדמה אשר לקח משם ויגרש את האדם וישכן מקדם לגן עדן את הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את דרך עץ החיים

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃ הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃ וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

בְּחֻקֹּתַי

וְהָיָה אִם־שָׁמֹעַ תִּשְׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעָבְדוֹ בְּכָל־לְבַבְכֶם וּבְכָל־נַפְשְׁכֶם׃

וְנָתַתִּי מְטַר־אַרְצְכֶם בְּעִתּוֹ יוֹרֶה וּמַלְקוֹשׁ וְאָסַפְתָּ דְגָנֶךָ וְתִירֹשְׁךָ וְיִצְהָרֶךָ׃ וְנָתַתִּי עֵשֶׂב בְּשָׂדְךָ לִבְהֶמְתֶּךָ וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ׃

הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן־יִפְתֶּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם וַעֲבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בָּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וַאֲבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נֹתֵן לָכֶם׃

וְשַׂמְתֶּם אֶת־דְּבָרַי אֵלֶּה עַל־לְבַבְכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל־יֶדְכֶם וְהָיוּ לְטוֹטָפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וְלִמַּדְתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתֶךָ וּבְלֶכְתְּךָ בַדֶּרֶךְ וּבְשָׁכְבְּךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־מְזוּזוֹת בֵּיתֶךָ וּבִשְׁעָרֶיךָ׃ לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וִימֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לַאֲבֹתֵיכֶם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיִּקְרָא

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תַּקְרִיבוּ אֶת־קָרְבַּנְכֶם׃ אִם־עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב אֹתוֹ לְרָצֹנוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו׃ וְשָׁחַט אֶת־בֶּן־הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ׃ וְנָתְנוּ בְנֵי־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְעָרְכוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַנְּתָחִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדֶר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְקִרְבּוֹ וְכִרְעָיו יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוָה׃ וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ מִן־הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל־יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְנֵי־אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פִּדְרָתוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהַקֶּרֶב וְהַכְּרָעַיִם יִרְחַץ בַּמַּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הִוא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוָה׃ וְאִם־מִן־הָעוֹף עוֹלָה קָרְבָּנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִבְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת־קָרְבָּנוֹ׃ וְהִקְרִיבוֹ הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה וְנִמְצָה דָמוֹ עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהוּסַר אֶת־מוֹרָתוֹ בְּנֹצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ קֵדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדֶּשֶׁן׃ וְשִׁסַּע אֹתָהּ בִּכְנָפֶיהָ לֹא יַבְדִּיל וְהִקְטִירוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֹלָה הִוא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוָה׃ וְנֶפֶשׁ כִּי־תַקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה לַיהוָה סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ וְיָצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבֹנָה׃ וְהֵבִיא אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל־לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתֶרֶת מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וְלִבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃ וְכִי־תַקְרִב קָרְבַּן מִנְחָה מַאֲפֵה תַנּוּר סֹלֶת חַלֹּת מַצֹּת בְּלוּלֹת בַּשֶּׁמֶן וּרְקִיקֵי מַצּוֹת מְשֻׁחִים בַּשָּׁמֶן׃ וְאִם־מִנְחָה עַל־הַמַּחֲבַת קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת בְּלוּלַת בַּשֶּׁמֶן מַצָּה תִהְיֶה׃ פָּתוֹת פִּתִּים אֹתָהּ וְיָצַקְתָּ עָלֶיהָ שָׁמֶן מִנְחָה הִוא׃ וְאִם־מִנְחָה מִמָּרְחֶשֶׁת קָרְבָּנֶךָ סֹלֶת בַּשֶּׁמֶן תֵּעָשֶׂה׃ וְהֵבֵאתָ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־יֵעָשֶׂה מֵאֵלֶּה לַיהוָה וְהִקְרִיבָהּ אֶל־הַכֹּהֵן וְהִגִּישָׁהּ אֶל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהֵרִים הַכֹּהֵן מִן־הַמִּנְחָה אֶת־אַזְכָּרָתָהּ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתֶרֶת מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וְלִבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃ כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תֵעָשֶׂה חָמֵץ כִּי כָל־שְׂאֹר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ קָרְבַּן רֵאשִׁית תַּקְרִיבוּ אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחוֹחַ׃ וְכָל־קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלָח וְלֹא תַשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתֶךָ עַל כָּל־קָרְבָּנְךָ תַּקְרִיב מֶלַח׃ וְאִם־תַּקְרִיב מִנְחַת בִּכּוּרִים לַיהוָה אָבִיב קָלוּי בָּאֵשׁ גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל מִנְחַת בִּכּוּרֶיךָ׃ וְנָתַתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשַׂמְתָּ עָלֶיהָ לְבֹנָה מִנְחָה הִוא׃ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ מִגִּרְשָׂהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל־לְבֹנָתָהּ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

וַיִּקְרָא

וַיִּקְרָא אֶל־מֹשֶׁה וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו מֵאֹהֶל מוֹעֵד לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי־יַקְרִיב מִכֶּם קָרְבָּן לַיהוָה מִן־הַבְּהֵמָה מִן־הַבָּקָר וּמִן־הַצֹּאן תַּקְרִיבוּ אֶת־קָרְבַּנְכֶם׃

אִם־עֹלָה קָרְבָּנוֹ מִן־הַבָּקָר זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד יַקְרִיב אֹתוֹ לְרָצֹנוֹ לִפְנֵי יְהוָה׃ וְסָמַךְ יָדוֹ עַל רֹאשׁ הָעֹלָה וְנִרְצָה לוֹ לְכַפֵּר עָלָיו׃ וְשָׁחַט אֶת־בֶּן־הַבָּקָר לִפְנֵי יְהוָה וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַדָּם וְזָרְקוּ אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב אֲשֶׁר פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְהִפְשִׁיט אֶת־הָעֹלָה וְנִתַּח אֹתָהּ לִנְתָחֶיהָ׃ וְנָתְנוּ בְנֵי־אַהֲרֹן הַכֹּהֵן אֵשׁ עַל־הַמִּזְבֵּחַ וְעָרְכוּ עֵצִים עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְעָרְכוּ בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־הַנְּתָחִים אֶת־הָרֹאשׁ וְאֶת־הַפָּדֶר עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְקִרְבּוֹ וְכִרְעָיו יִרְחַץ בַּמָּיִם וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוָה׃

וְאִם־מִן־הַצֹּאן קָרְבָּנוֹ מִן־הַכְּשָׂבִים אוֹ מִן־הָעִזִּים לְעֹלָה זָכָר תָּמִים יַקְרִיבֶנּוּ׃ וְשָׁחַט אֹתוֹ עַל־יֶרֶךְ הַמִּזְבֵּחַ צָפֹנָה לִפְנֵי יְהוָה וְזָרְקוּ בְנֵי־אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים אֶת־דָּמוֹ עַל־הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְנִתַּח אֹתוֹ לִנְתָחָיו וְאֶת־רֹאשׁוֹ וְאֶת־פִּדְרָתוֹ וְעָרַךְ הַכֹּהֵן אֹתָם עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ אֲשֶׁר עַל־הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהַקֶּרֶב וְהַכְּרָעַיִם יִרְחַץ בַּמַּיִם וְהִקְרִיב הַכֹּהֵן אֶת־הַכֹּל וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה עֹלָה הִוא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוָה׃

וְאִם־מִן־הָעוֹף עוֹלָה קָרְבָּנוֹ לַיהוָה וְהִקְרִיב מִן־הַתֹּרִים אוֹ מִבְּנֵי הַיּוֹנָה אֶת־קָרְבָּנוֹ׃ וְהִקְרִיבוֹ הַכֹּהֵן אֶל־הַמִּזְבֵּחַ וּמָלַק אֶת־רֹאשׁוֹ וְהִקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה וְנִמְצָה דָמוֹ עַל־קִיר הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהוּסַר אֶת־מוֹרָתוֹ בְּנֹצָתָהּ וְהִשְׁלִיךְ אֹתָהּ אֵצֶל הַמִּזְבֵּחַ קֵדְמָה אֶל־מְקוֹם הַדֶּשֶׁן׃ וְשִׁסַּע אֹתָהּ בִּכְנָפֶיהָ לֹא יַבְדִּיל וְהִקְטִירוֹ הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה עַל־הָעֵצִים אֲשֶׁר עַל־הָאֵשׁ עֹלָה הִוא אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוָה׃

וְנֶפֶשׁ כִּי־תַקְרִיב קָרְבַּן מִנְחָה לַיהוָה סֹלֶת יִהְיֶה קָרְבָּנוֹ וְיָצַק עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְנָתַן עָלֶיהָ לְבֹנָה׃ וְהֵבִיא אֹתָהּ אֶל־בְּנֵי אַהֲרֹן הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשָּׁם מְלֹא קֻמְצוֹ מִסָּלְתָּהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל־לְבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ הַמִּזְבֵּחָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחוֹחַ לַיהוָה׃ וְהַנּוֹתֶרֶת מִן־הַמִּנְחָה לְאַהֲרֹן וְלִבָנָיו קֹדֶשׁ קָדָשִׁים מֵאִשֵּׁי יְהוָה׃

כָּל־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר תַּקְרִיבוּ לַיהוָה לֹא תֵעָשֶׂה חָמֵץ כִּי כָל־שְׂאֹר וְכָל־דְּבַשׁ לֹא־תַקְטִירוּ מִמֶּנּוּ אִשֶּׁה לַיהוָה׃ קָרְבַּן רֵאשִׁית תַּקְרִיבוּ אֹתָם לַיהוָה וְאֶל־הַמִּזְבֵּחַ לֹא יַעֲלוּ לְרֵיחַ נִיחוֹחַ׃ וְכָל־קָרְבַּן מִנְחָתְךָ בַּמֶּלַח תִּמְלָח וְלֹא תַשְׁבִּית מֶלַח בְּרִית אֱלֹהֶיךָ מֵעַל מִנְחָתֶךָ עַל כָּל־קָרְבָּנְךָ תַּקְרִיב מֶלַח׃

וְאִם־תַּקְרִיב מִנְחַת בִּכּוּרִים לַיהוָה אָבִיב קָלוּי בָּאֵשׁ גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל מִנְחַת בִּכּוּרֶיךָ׃ וְנָתַתָּ עָלֶיהָ שֶׁמֶן וְשַׂמְתָּ עָלֶיהָ לְבֹנָה מִנְחָה הִוא׃ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן אֶת־אַזְכָּרָתָהּ מִגִּרְשָׂהּ וּמִשַּׁמְנָהּ עַל כָּל־לְבֹנָתָהּ אִשֶּׁה לַיהוָה׃

ואשר יבוא אליהם ויאמר להם ישוע בקול גדול ובמרה גדולה ויאמר אליהם ה׳ אלהי ישראל שמע לקולי ואל תקשו את לבבכם כי הנני קורא לכם היום לשמוע אל כל מה שאצוה אתכם ואל תעשו כל מלאכה ביום השבת כי אם מה שיהיה צורך לנפש כל חי ובכן הן תבכו ותקוננו על כל מה שעשיתם ביום השבת

אחד

ביאור

רשות לסדר עבודה

מכה "

בפתיחה בברכי נפשי את ה' ה' אלהי גדלת מאד הוד והדר לבש עטה אור כשלמה ויעמד על רגליו ויברך את ה' לפני כל הקהל ויאמר

ברוך שאמר והיה העולם ברוך שאומר עושה מעשה בראשית ברוך גוזר ומקיים ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר טוב ליראיו ברוך חי לעד וקיים לנצח ברוך פודה ומציל ברוך שמו

אורה

אתה הוא לפניך קטרת הסמים ועשית מזבח מקטר קטרת ועשית כיור נחושת ורחצת ידיך ורגליך ממנו ועשית בגד קודש לאהרן ולבניו ומשחת אותם וקדשת אותם ועשית שמן משחת קדש ומלאת את יד אהרן ואת יד בניו ועשית אותם כהנים לי ועשית אותם מצנפת ואבנט ומכנסי בד ועשית אותם כתנת תשבץ ועשית אותם מעיל תכלת ועשית אותם חשן ועשית אותם אפוד ועשית אותם חושן ועשית אותם ציץ נזר הקדש ועשית אותם כתנת בד ועשית אותם מצנפת בד ועשית אותם אבנט רקמה ועשית אותם מעיל תכלת ועשית אותם פעמון זהב ורמון ועשית אותם כתנת ומכנסי בד ועשית אותם אבנט ומצנפת

אורחילה

סדר העבודה

סליק אזכרה מנחה לשם ברוך הוא ברוך שמו ברוך הוא ומבורך
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של בקשה ותחנונים
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של שבח והודאה
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של ברכה וישועה
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של נחמה ופורקן
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של רחמים וחנינה
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של תפלה ותחנונים
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של שבח והודאה
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של ברכה וישועה
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של נחמה ופורקן
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של רחמים וחנינה
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של תפלה ותחנונים
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של שבח והודאה
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של ברכה וישועה
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של נחמה ופורקן
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של רחמים וחנינה
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של תפלה ותחנונים
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של שבח והודאה
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של ברכה וישועה
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של נחמה ופורקן
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של רחמים וחנינה
ברוך שמו ברוך הוא ומבורך בכל לשון של תפלה ותחנונים

וְאֵין מִי שֶׁיַּעֲמֹד לְפָנֶיךָ בְּעֵת כַּעְסֶךָ וּמִי יַעֲמֹד נֶגְדְּךָ בְּעֵת אַפֶּךָ
מִפְּנֵי שֶׁאַתָּה הוּא מֶלֶךְ אֵל אָרֵךְ אַפַּיִם וּמָלֵא רַחֲמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁסּוֹבְלָן לְכָל הַבְּרוּאִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּאֲרִיךְ לָרְשָׁעִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים
וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים וְאַתָּה הוּא שֶׁמַּמְתִּיק דִּינָם לִפְעָמִים

סַלְעִי מִלָּה שׁוּרָתוֹ שׁוּשָׁן , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
תַּשְׁוִי מִלָּה בְּמִסְפַּר מִנְיָנִים סְגֻלָּתוֹ בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
תְּמִימִי מִלָּה בְּקִבּוּץ נְקִיִּים עֲנָנִים בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
תְּהִלָּה מִלָּה שֶׁמֵּימָיו מְקַוֵּי יְיָ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
יְשׁוּעִי מִלָּה לְעוֹלָם יְיָ בָּרְכִי נַפְשִׁי , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
יְרֵאִי מִלָּה כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאָיו , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
כְּרוּבִי מִלָּה וַיִּרְכַּב עַל כְּרוּב וַיָּעוֹף , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
לְבָנָה מִלָּה יְפֵה כַלְּבָנָה בָּרָה כַּחַמָּה , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְאוֹרָה מִלָּה וַיַּעַשׂ שְׁנֵי מְאוֹרוֹת הַגְּדֹלִים , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מֶמְשָׁלָה מִלָּה לְהַבְדִּיל בֵּין הָאוֹר וּבֵין הַחֹשֶׁךְ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְאִירָה מִלָּה וְהָאָרֶץ הָיְתָה תֹהוּ וָבֹהוּ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְחַדֶּשֶׁת מִלָּה חֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְקֻדָּשָׁה מִלָּה וַיְקַדֵּשׁ אֶת הַחֹדֶשׁ הַזֶּה , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְחֻדָּשָׁה מִלָּה וְחָדְשׁוּ עָלָיו אֶת הַחֹדֶשׁ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי
מְלֵאָה מִלָּה וַיְכֻלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ , בְּרוּכָה סַהֲרוֹנִי

פְּרִישַׁת נְשִׂיאִים נִכְתְּבָה לְמַעְלָה עַל פְּטִירַת אַהֲרֹן וּמְרִיָם בְּאֶחָד בְּאָב שֶׁבְּאֶחָד בּוֹ מֵתוּ וְנִכְתְּבָה כָּאן עַל פְּטִירַת מֹשֶׁה בְּאֶחָד בּוֹ מֵת וְנִסְמְכָה פְּרִישַׁת נְשִׂיאִים לְפְטִירַת אַהֲרֹן וּמְרִיָם לְהוֹדִיעַ שֶׁכְּשֵׁם שֶׁפְּטִירָתָן הָיְתָה לְכַפָּרָה כָּךְ פְּטִירַת מֹשֶׁה הָיְתָה לְכַפָּרָה

וְכֵן

וְכֵן

וְכֵן

שְׁמֵנָה מִלִּים כְּלִי בַּר וּקְרֵשׁ שֵׁב הַפְּטֵהוּ מִלְּמֵנָה
כִּיכָּר מִלְּמֵנָה שֵׁב נִגְּשׁוּ מִסְפָּר מִנָּה תִּלְמִיד · לְפִי שִׁיר
לְמַעֲלוֹת מִלְּמֵנָה שְׁבִיעִית שֵׁבֶט מִשְׁפָּחוֹת שֵׁם יִשְׂרָאֵל כֹּה תְּבָרְכוּ
בְּתוֹרָה מִלְּמֵנָה אַרְבָּעִים בְּאַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה

" שְׁלֹשִׁים שִׁשָּׁה נְקֻדּוֹת לְמַטָּה לְהַשְׁלִישׁוּם "

וּמִלְּמֵנָה הַפְּטֵהוּ " וְהַפְּטֵהוּ הַכֹּל מִלְּמֵנָה וּמִלְּמַטָּה חֲמִשָּׁה
עֲשָׂר מִלִּים לְהַשְׁלִישׁוּם וְהַפְּטֵהוּ הַכֹּל מִלְּמֵנָה וּמִלְּמַטָּה
שֶׁהֵם שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה נְקֻדּוֹת לְמַטָּה שֶׁהֵם שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה
מִלִּים וְהַפְּטֵהוּ הַכֹּל מִלְּמֵנָה וּמִלְּמַטָּה שִׁבְעִים וְשִׁבְעָ

שנת

ויהם טוב

עמ שלב בכחש ובכזב	עמ שלב בלשון הרע
עמ שלב ביראים	עמ שלב בלוי ישראים
עמ שלב בטחים שפחים	עמ שלב בויכר הרע
עמ שלב בודוך	עמ שלב בחוץ יר
עמ שלב בהרהור הלב	עמ שלב בדברי פה
עמ שלב בגלוי	עמ שלב בדעת ובמרמה
עמ שלב בחומס	עמ שלב בבלי דעת

שהתחיבו בפשעיהם בכתפיהם על כל חטאותיהם "

ועל מיכה הנביא אמר ויהי ה' אלהינו מלפנינו וישתוק לנו על כל חטאתינו ועונותינו ולא יעלה על לב איש לחשוב כל הרעות הללו שעש

הגדה

אבדש

בשעה שרצה הקב"ה לגאול את ישראל ממצרים, נתמלא כל העולם כולו אורה ושמחה. ואמרו לפניו: רבונו של עולם, כבר הבטחת לאברהם שאתה עתיד לגאול את בניו, ואין אנו יודעים באיזה זכות נגאל, אם בזכות ראובן שלא מכר את יוסף לבדו, אלא כל השבטים נתרצו למכרו, אם בזכות שמעון שהיה גבור לבו כאריה, אם בזכות לוי שהיה נאמן בבית ה' כאהרן הכהן וכמשה רבינו, אם בזכות יהודה שהודה לאביו, אם בזכות יששכר שהיו עוסקים בתורה, אם בזכות זבולון שהיו סוחרים ומפרנסים את כל השבטים, אם בזכות דן שהיה שופט את ישראל כאחד משבטי ישראל, אם בזכות גד שהיה גבור לב ורץ לפני אחיו כאיל, אם בזכות אשר שהיה מבורך בלחם ומגדל שמנים, אם בזכות נפתלי שהיה שלוח ומשלח דברים טובים לאחיו, אם בזכות יוסף שהיה פרה בן פרת עלי עין בן שנים שהיו צועדים על שור אחד, אם בזכות בנימין שהיה נקרא זאב, שנאמר בקר יאכל עד, ולערב יחלק שלל, הרי שבעים נפש שירדו למצרים, ומשה רבינו היכן הוא, אלא בזכות שלשה דברים נגאלו, בזכות שלא שינו את שמם ולא את לשונם ולא את מלבושם.

שלא שינו את שמם, שכשהיו במצרים היו נקראים יוכבד ואלישבע ומרים, ולא היו נקראים לא יוכבד ולא אלישבע ולא מרים, אלא יוכבד היתה נקראת שפרה, שנאמר ותקרא את שם האחד שפרה, אלישבע היתה נקראת יהושבע, שנאמר ואלישבע בת עמינדב אחות נחשון, ומרים היתה נקראת יוכבד, שנאמר ושם אמו יוכבד.

שלא שינו את לשונם, שכשהיו במצרים היו מדברים בלשון הקודש, ולא היו מדברים לא בלשון עברי ולא בלשון ארמי, אלא בלשון הקודש, שנאמר ויהי בשנים הרבים ההם וגו'.

שלא שינו את מלבושם, שכשהיו במצרים היו לובשים בגדי כהונה ובגדי מלכות, ולא היו לובשים לא בגדי כהונה ולא בגדי מלכות, אלא בגדי כהונה היו לובשים אהרן ובניו, שנאמר ויעש בגדי קדש לאהרן אחיך וגו', ובגדי מלכות היו לובשים ישראל, שנאמר ויעש בגדי הקדש אשר לאהרן ובגדי בניו וגו'.

שלא שינו את שמם שלא שינו את לשונם שלא שינו את מלבושם

שלא שינו את שמם שלא שינו את לשונם שלא שינו את מלבושם

שלא שינו את שמם שלא שינו את לשונם שלא שינו את מלבושם

שלא שינו את שמם שלא שינו את לשונם שלא שינו את מלבושם

שלא שינו את שמם שלא שינו את לשונם שלא שינו את מלבושם

שלא שינו את שמם שלא שינו את לשונם שלא שינו את מלבושם

שלא שינו את שמם שלא שינו את לשונם שלא שינו את מלבושם

שלא שינו את שמם שלא שינו את לשונם שלא שינו את מלבושם

אשרי

אשרי תמימי־דרך הולכים בתורת יהוה׃ אשרי נצרי עדותיו בכל־לב ידרשוהו׃ אף לא־פעלו עולה בדרכיו הלכו׃ אתה צויתה פקודיך לשמר מאד׃ אחלי יכנו דרכי לשמר חקיך׃ אז לא אבוש בהביטי אל כל־מצותיך׃ אודך בישר לבב בלמדי משפט צדקך׃ את חקיך אשמר אל־תעזבני עד־מאד׃ בם־יזכה נער את־ארחו לשמר כדברך׃ בכל־לבי דרשתיך אל־תשגני ממצותיך׃ בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא־לך׃ ברוך אתה יהוה למדני חקיך׃ בשפתי ספרתי כל משפטי־פיך׃ בדרך עדותיך שישתי כעל כל־הון׃ בפקודיך אשיחה ואביטה לארחתיך׃ בחקיך אשתעשע לא אשכח דברך׃ גמל על־עבדך אחיה ואשמרה דברך׃ גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך׃ גר אנכי בארץ אל־תסתר ממני מצותיך׃ גרסה נפשי לתאבה אל־משפטיך בכל־עת׃ גערת זדים ארורים השגים ממצותיך׃ גל מעלי חרפה ובוז כי עדותיך נצרתי׃ גם ישבו שרים בי נסבו עבדך ישיח בחקיך׃ גם עדותיך שעשעי אנשי עצתי׃ דבקה לעפר נפשי חיני כדברך׃ דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך׃ דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך׃ דלפה נפשי מתוגה קימני כדברך׃ דרך שקר הסר ממני ותורתך חנני׃ דרך אמונה בחרתי משפטיך שויתי׃ דבקתי בעדותיך יהוה אל־תבישני׃ דרך מצותיך ארוץ כי תרחיב לבי׃

הי

הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה עקב׃ הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה בכל־לב׃ הדריכני בנתיב מצותיך כי־בו חפצתי׃ הט לבי אל־עדותיך ואל־אל־בצע׃ העבר עיני מראות שוא בדרכך חיני׃ הקם לעבדך אמרתך אשר ליראתך׃ העבר חרפתי אשר יגרתי כי משפטיך טובים׃ הנה לפקודיך באמונתך חיני׃ הנה תאותי לפקודיך בצדקתך חיני׃

ו

ויבאו אליך חסדך יהוה תשועתך כאמרתך׃ ועניתי חרפי דבר כי־בטחתי בדברך׃ והסר מפי דבר־אמת עד־מאד כי למשפטך יחלתי׃ ואשמרה תורתך תמיד לעולם ועד׃ והתהלכה ברחבה כי פקודיך דרשתי׃ ואדברה בעדותיך נגד מלכים ולא אבוש׃ ואשתעשע במצותיך אשר אהבתי׃ ואשא כפי אל־מצותיך אשר אהבתי ואשיחה בחקיך׃ זכר־דבר לעבדך על אשר יחלתני׃ זאת נחמתי בעניי כי אמרתך חיתני׃ זדים הליצוני עד־מאד מתורתך לא נטיתי׃ זכרתי משפטיך מעולם יהוה ואתנחם׃ זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך׃ זמירות היו־לי חקיך בבית מגורי׃ זכרתי בלילה שמך יהוה ואשמרה תורתך׃ זאת היתה־לי כי פקודיך נצרתי׃

ח

חלקי יהוה אמרתי לשמר דבריך׃ חלית פניך בכל־לב חנני כאמרתך׃ חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל־עדותיך׃ חשתי ולא התמהמהתי לשמר מצותיך׃ חבלי רשעים עודני תורתך לא שכחתי׃ חצות לילה אקום להודות לך על משפטי צדקך׃ חבר אני לכל־אשר יראוך ולשמרי פקודיך׃ חסדך יהוה מלאה הארץ חקיך למדני׃

ט

טוב עשית עם־עבדך יהוה כדברך׃ טוב־טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי׃ טרם אענה אני שוגה ועתה אמרתך שמרתי׃ טוב־אתה ומטיב למדני חקיך׃ טפלו עלי שקר זדים אני בכל־לב אצר פקודיך׃ טפש כחלב לבם אני תורתך שעשעתי׃ טוב־לי כי־עניתי למען אלמד חקיך׃ טוב־לי תורת־פיך מאלפי זהב וכסף׃

י

ידיך עשוני ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך׃ יראיך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי׃ ידעתי יהוה כי־צדק משפטיך ואמונה עניתני׃ יהי־נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך׃ יבאוני רחמיך ואחיה כי תורתך שעשועי׃ יבשו זדים כי־שקר עותתוני אני אשיח בפקודיך׃ ישובו לי יראיך וידעי עדותיך׃ יהי־לבבי תמים בחקיך למען לא אבוש׃ יכלתה לתשועתי נפשי ולדברך יחלתי׃ יגעו עיני לאמרתך לאמר מתי תנחמני׃ כי־הייתי כנאד בקיטור חקיך לא שכחתי׃ כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי משפט׃ כרוני לי שיחות אך לא כתורתך׃ כל־מצותיך אמונה שקר רדפוני עזרני׃ כמעט כלוני בארץ ואני לא עזבתי פקודיך׃ כחסדך חיני ואשמרה עדות פיך׃

ל

לעולם יהוה דברך נצב בשמים׃ לדר ודר אמונתך כוננת ארץ ותעמד׃ למשפטיך עמדו היום כי הכל עבדיך׃ לולי תורתך שעשועי אז אבדתי בעניי׃ לעולם לא־אשכח פקודיך כי בם חייתני׃ לך אני הושיעני כי פקודיך דרשתי׃ לי קוו רשעים לאבדני עדותיך אתבונן׃ לכל־תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד׃ למה אהבתי תורתך כל־היום היא שיחתי׃

מ

מאיבי תחכמני מצותך כי־לעולם היא לי׃ מכל־מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי׃ מזקנים אתבונן כי פקודיך נצרתי׃ מכל־ארח רע כלאתי רגלי למען אשמר דברך׃ מחקיך לא סרתי כי־אתה הורתני׃ מה־נמלצו לחכי אמרתך מדבש לפי׃ מפקודיך אתבונן על־כן שנאתי כל־ארח שקר׃ מאורך דברך לרגלי ואור לנתיבתי׃ משפטי צדקך נצרתי ואענה שבעתים עבדך אני׃ מצער וקטן אנכי פקודיך לא שכחתי׃ משפטיך צדק לעולם והתורה אמת׃

נ

נגדך כל־תאותי ואנחתי ממך לא נסתרה׃ נצח עדותיך צדק הבינני ואחיה׃ נגשו רודפי זמה מתורתך רחקו׃ נפלאותיך יהוה לנצח כי־אמונתך עשיתני׃ נהר דחו שרים חנם ומדברך פחד לבי׃ נפלאות עדותיך על־כן נצרתם נפשי׃ נפתח דבריך יאיר מבין פתאים׃ נאף פי אשאפה כי למצותיך יחלתי׃ נכון פעמי באמרתך ואל־תשלט־בי כל־און׃ נפדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃ נעם־פניך האירה בעבדך ולמדני את־חקיך׃ נחלי מים ירדה עיני על לא־שמרו תורתך׃

ס

סלעי ומגני אתה לדברך יחלתי׃ סורו ממני מרעים ואצרה מצות אלהי׃ סמכני כאמרתך ואחיה ואל־תבישני משברי׃ סעדני ואושעה ואשעה בחקיך תמיד׃ סלית כל־שוגים מחקיך כי־שקר תרמיתם׃ סגי כל־רשעי־ארץ לסיגים חשבתי על־כן אהבתי עדותיך׃ סמר מפחדך בשרי ומשפטיך יראתי׃

ע

עשיתי משפט וצדקה בל־תניחני לעשקי׃ ערב עבדך לטוב אל־יעשקני זדים׃ עיני כלו לישועתך ולאמרת צדקך׃ עשה עם־עבדך כחסדך ואת־חקיך למדני׃ עבדך אני הבינני ואדעה עדותיך׃ עת לעשות ליהוה הפרו תורתך׃ על־כן אהבתי מצותיך מזהב ומפז׃ על־כל־פקודי כל ישרתי כל־ארח שקר שנאתי׃ פלאות עדותיך על־כן נצרתם נפשי׃ פתח דבריך יאיר מבין פתאים׃ פי פערתי ואשאפה כי למצותיך יחלתי׃ פנה אלי וחנני כמשפט לאהבי שמך׃ פעמי הכן באמרתך ואל־תשלט־בי כל־און׃ פדני מעשק אדם ואשמרה פקודיך׃ פני האר בעבדך ולמדני את־חקיך׃ פלגי מים ירדה עיני על לא־שמרו תורתך׃

צ

צדק יהוה ישרים משפטיך׃ צויתה צדק עדותיך ואמונה מאד׃ צמתתני קנאתי כי שכחו דבריך צרי׃ צרופה אמרתך מאד ועבדך אהבה׃ צעיר אנכי ונבזה פקודיך לא שכחתי׃ צדקתך צדק לעולם ותורתך אמת׃ צר ומצוקה מצאוני מצותיך שעשועי׃ צדק עדותיך הבינני ואחיה׃

ק

קראתי בכל־לב ענני יהוה חקיך אצרה׃ קראתיך הושיעני ואשמרה עדותיך׃ קדמתי בנשף ואשוע לדבריך יחלתי׃ קדמו עיני אשמרות לשיח באמרתך׃ קולי שמעה כחסדך יהוה כמשפטיך חיני׃ קרבו רדפי זמה מתורתך רחקו׃ קרוב אתה יהוה וכל־מצותיך אמת׃ קדם ידעתי מעדותיך כי לעולם יסדתם׃

ר

ראה עניי וחלצני כי־תורתך לא שכחתי׃ רבה רחמיך יהוה כמשפטיך חיני׃ רבים צוררי ומציקי מעדותיך לא נטיתי׃ ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃ ראה כי־פקודיך אהבתי יהוה כחסדך חיני׃ ראש דברך אמת ולעולם כל־משפט צדקך׃ רודפי זמה קרבו מתורתך רחקו׃ רחוק מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו׃ רחמיך רבים יהוה כמשפטיך חיני׃ רבים צוררי ומציקי מעדותיך לא נטיתי׃

ש

שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃ שש אנכי על־אמרתך כמוצא שלל רב׃ שקר שנאתי ואתעבה תורתך אהבתי׃ שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃ שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃ שברתי לישועתך יהוה ומצותיך עשיתי׃ שמרה נפשי עדותיך ואוהבם מאד׃ שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל־דרכי נגדך׃

ת

תקרב רנתי לפניך יהוה כאמרתך הבינני׃ תבוא תחנתי לפניך כאמרתך הצילני׃ תבענה שפתי תהלה כי תלמדני חקיך׃ תען לשוני אמרתך כי כל־מצותיך צדק׃ תהי־יד־ך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃ תאותי לישועתך יהוה ותורתך שעשועי׃ תחי נפשי ותהללך ומשפטיך יעזרוני׃ תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי מצותיך לא שכחתי׃

עַל הַשְׁלֹשָׁה
סְחַרְחַר לַבְּטֵח
שַׁמְתִּי לֵב חֹרֶשׁ
תַּהֲפֻכוֹת סְלִיחוֹת
מִיַּן עַל הַקְּבָקָה
מַה נִּמְשְׁלוּ עַל פְּשִׁטִּים
פְּעַם שָׁשׁ וְתֵיתָה
לִי תַּחְוִיקוּן בְּעֵמֶק לְעֵשׂ
מִי לַעֲרֹךְ מֵעֲלִיזֵי
פְּלֵלְתָּנִים כְּתַבְתָּנִים
כִּי מִכֹּח הוּא עֹמֵד
יַחְלֹק לָךְ
יוֹם הַחֹל מַחַל הוּא
לְשָׁמוֹעַ לְחֵשׁ
הִסְתַּמְּאוּ תְּשׁוּעָתִי
יֵשׁ וְתֵיתָמְתָּם
הַפַּעַם בְּמַעֲטָפָה
חֲלֹק וְשׁוּתָּפוּ
שְׁמֹעַ מִמֶּנִּי תַּחַת שְׁמוּעָתִי
בְּרִיחַ רֵעֵהוּ תְּרַפֵּנִי
וְכוּחַ חִפְּשׁוּתִי
וְכַחֲוֹתָם כַּפְּרִי
בַּת וְעֵבֶד
הִסְתַּכְּלוּ חֲמוּתָם
יְדֵי לְהִתְגַּלְּחוֹת סִירִי
מַתָּם שְׁלֵמִים עַל יָמִין
פִּקְדֵם תְּמוּנָתָם
וְהַרְבֵּה סְתָלְטִי
וְתַלְתָּלִים מְזוֹנוֹתֵיכֶם
בְּשׁוּבָתָךְ בְּתַמְרִים
עֲלִיכֶם מִשְׁמִירִים
בְּנֵי לְפִיוֹדֵי

שִׁבְעִים שִׁבְעִים
יְמֵי הַשָּׁבוּעַ
שִׁבְעִים שִׁבְעִים
יְמֵי הַשָּׁבוּעַ
שִׁבְעִים שִׁבְעִים
יְמֵי הַשָּׁבוּעַ
שִׁבְעִים שִׁבְעִים
יְמֵי הַשָּׁבוּעַ
שִׁבְעִים שִׁבְעִים
יְמֵי הַשָּׁבוּעַ
שִׁבְעִים שִׁבְעִים
יְמֵי הַשָּׁבוּעַ

יוֹם שֶׁכֻּלּוֹ שַׁבָּתוֹת וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

עַל הַיְרִיעוֹת

יוֹם חֲמִשָּׁה עָשָׂר שֶׁבּוֹ מִצְוַת סֻכָּה וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שִׁשָּׁה עָשָׂר שֶׁבּוֹ מִצְוַת לוּלָב וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

עַל הַקְּרָשִׁים

יוֹם שִׁבְעָה עָשָׂר שֶׁבּוֹ מִצְוַת שׁוֹפָר וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שְׁמוֹנָה עָשָׂר שֶׁבּוֹ מִצְוַת תְּפִלִּין וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

עַל הַבְּרִיחִים

יוֹם תִּשְׁעָה עָשָׂר שֶׁבּוֹ מִצְוַת צִיצִית וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם עֶשְׂרִים שֶׁבּוֹ מִצְוַת מְזוּזָה וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

עַל הָאֲדָנִים

יוֹם עֶשְׂרִים וְאֶחָד שֶׁבּוֹ מִצְוַת הַלֵּל וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם עֶשְׂרִים וּשְׁנַיִם שֶׁבּוֹ מִצְוַת מְגִלָּה וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם עֶשְׂרִים וְשָׁלֹשָׁה שֶׁבּוֹ מִצְוַת בִּכּוּרִים וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת שְׁמִטָּה וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם עֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה שֶׁבּוֹ מִצְוַת יוֹבֵל וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם עֶשְׂרִים וְשִׁשָּׁה שֶׁבּוֹ מִצְוַת עֶרְכִּין וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם עֶשְׂרִים וְשִׁבְעָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת הֶקְדֵּשׁ וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם עֶשְׂרִים וּשְׁמוֹנָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת חֲרָמִים וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם עֶשְׂרִים וְתִשְׁעָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת טָהֳרַת הַבָּתִּים וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שְׁלֹשִׁים שֶׁבּוֹ מִצְוַת טָהֳרַת הַמִּשְׁכָּב וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שְׁלֹשִׁים וְאֶחָד שֶׁבּוֹ מִצְוַת טָהֳרַת הַמַּגָּע וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שְׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם שֶׁבּוֹ מִצְוַת טְבִילָה וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שְׁלֹשִׁים וְשָׁלֹשָׁה שֶׁבּוֹ מִצְוַת פְּרִיעַת הַמְּצֹרָע וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שְׁלֹשִׁים וְאַרְבָּעָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת גִּלּוּחַ הַמְּצֹרָע וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שְׁלֹשִׁים וַחֲמִשָּׁה שֶׁבּוֹ מִצְוַת שְׁחִיטַת הַפֶּסַח וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שְׁלֹשִׁים וְשִׁשָּׁה שֶׁבּוֹ מִצְוַת הַזָּיַת הַדָּם וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שְׁלֹשִׁים וְשִׁבְעָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת הַקְטָרַת הַחֵלֶב וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

עַל הַיְרִיעוֹת

יוֹם שְׁלֹשִׁים וּשְׁמוֹנָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַקָּדָשִׁים וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שְׁלֹשִׁים וְתִשְׁעָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת לֶחֶם הַתּוֹדָה וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם אַרְבָּעִים שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַתּוֹדָה וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם אַרְבָּעִים וְאֶחָד שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַמִּלּוּאִים וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם אַרְבָּעִים וּשְׁנַיִם שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַנָּזִיר וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם אַרְבָּעִים וְשָׁלֹשָׁה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הָאָשָׁם וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם אַרְבָּעִים וְאַרְבָּעָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַחַטָּאת וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם אַרְבָּעִים וַחֲמִשָּׁה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הָעוֹלָה וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם אַרְבָּעִים וְשִׁשָּׁה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַמִּנְחָה וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם אַרְבָּעִים וְשִׁבְעָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַנְּסָכִים וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם אַרְבָּעִים וּשְׁמוֹנָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַתָּמִיד וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם אַרְבָּעִים וְתִשְׁעָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַמּוּסָפִין וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם חֲמִשִּׁים שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַמּוּסָר וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם חֲמִשִּׁים וְאֶחָד שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַנִּשְׂרָף וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם חֲמִשִּׁים וּשְׁנַיִם שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַפִּגּוּל וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם חֲמִשִּׁים וְשָׁלֹשָׁה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַנּוֹתָר וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם חֲמִשִּׁים וְאַרְבָּעָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַטָּמֵא וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם חֲמִשִּׁים וַחֲמִשָּׁה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַפָּסוּל וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם חֲמִשִּׁים וְשִׁשָּׁה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַנִּטְמָא וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם חֲמִשִּׁים וְשִׁבְעָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַנִּפְסָל וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם חֲמִשִּׁים וּשְׁמוֹנָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַנִּבְעָט וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם חֲמִשִּׁים וְתִשְׁעָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַנִּשְׁחָט וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שִׁשִּׁים שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַנֶּחְנָק וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שִׁשִּׁים וְאֶחָד שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַנִּתְעָב וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שִׁשִּׁים וּשְׁנַיִם שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַנִּטְרָף וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שִׁשִּׁים וְשָׁלֹשָׁה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַשֶּׁרֶץ וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יוֹם שִׁשִּׁים וְאַרְבָּעָה שֶׁבּוֹ מִצְוַת אֲכִילַת בְּשַׂר הַנְּבֵלָה וְיוֹם שֶׁרֻבּוֹ חֹל — שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת

יום

מזמור שיר ליום השבת טוב להודות לה׳ ולזמר לשמך עליון להגיד בבקר חסדך ואמונתך בלילות

פסוקי דזמרה

ברוך שאמר והיה העולם אשר אמר בדבור והיה נעשה בצוויו ברוך עושה בראשית

ברוך אומר ועושה ברוך גוזר ומקיים ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות

ברוך משלם שכר טוב ליראיו ברוך חי לעד וקיים לנצח ברוך פודה ומציל ברוך שמו

אתה הוא לבדך אתה הוא מעולם אתה הוא לעולם אתה הוא בשמים ובארץ

אתה הוא בים ובכל תהומות אתה הוא מחיה את כל הברואים אתה הוא

מלך מהלל בתשבחות מנהיג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים

ה׳ הוא חי ה׳ הוא קיים ה׳ הוא יחיה לעד ולעולמי עולמים

ה׳ הוא מלך ה׳ הוא מלך ה׳ הוא ימלוך לעולם ועד

ה׳ הוא עוז לעמו יתן ה׳ הוא יברך את עמו בשלום

ה׳ הוא צור ומושיע מגן ומציל ומפרנס לכל נפש

ה׳ הוא מרחם על הבריות ומשגיח על כל מעשי ידיו

ה׳ הוא מלך ה׳ הוא מלך ה׳ הוא ימלוך לעולם ועד

ה׳ הוא מלך ה׳ הוא מלך ה׳ הוא ימלוך לעולם ועד

ה׳ הוא מלך ה׳ הוא מלך ה׳ הוא ימלוך לעולם ועד

ה׳ הוא מלך ה׳ הוא מלך ה׳ הוא ימלוך לעולם ועד

ה׳ הוא מלך ה׳ הוא מלך ה׳ הוא ימלוך לעולם ועד

ה׳ הוא מלך ה׳ הוא מלך ה׳ הוא ימלוך לעולם ועד

ה׳ הוא מלך ה׳ הוא מלך ה׳ הוא ימלוך לעולם ועד

ה׳ הוא מלך ה׳ הוא מלך ה׳ הוא ימלוך לעולם ועד

ה׳ הוא מלך ה׳ הוא מלך ה׳ הוא ימלוך לעולם ועד

ה׳ הוא מלך ה׳ הוא מלך ה׳ הוא ימלוך לעולם ועד

מַתְמִימוֹתֶיךָ לִי עֲשֵׂה כִּכְתוֹבֶיךָ. אֲשֶׁר כִּיֵּנְתָּ כִּי לְךָ נָאוָה בְּיִחוּדֶךָ
לְאֵל מִבֶּטֶן וּמִנְּעוּרָיו כְּתִלְמִיד שֶׁאֵינוֹ מְבַקֵּשׁ אֶלָּא לְהִתְקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ

וְתַתְמִימוֹתְךָ הָיְתָה עִמּוֹ הָלַךְ תָּמִים תִּהְיֶה עִם יְיָ אֱלֹהֶיךָ.

מְשִׁיחֶךָ אֲנִי יוֹדֵעַ וְיוֹדֵעַ אֲנִי שֶׁאֵינְךָ מְשִׁיחוֹ אֶלָּא מִפְּנֵי שֶׁהוּא מְשִׁיחֲךָ
וְאַתָּה מְשַׁחְתָּנִי לְהִתְקָרֵב אֵלֶיךָ בְּאַהֲבָה כְּדֵי שֶׁיְּהֵא שִׁמְךָ מְשׁוּחַ עָלַי

וְאֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ תִּירָא וְאֶת יְיָ אֱלֹהֶיךָ תַּעֲבֹד וּבְשִׁמְךָ תִּשָּׁבַע.

בכל שנה ושנה מלך המשיח ליושבי ציון ליישר לפניו ולעשות תשובה לפני ה׳ שנאמר ה׳ אלהים הושיעה נא אנא ה׳ אלהים הצליחה נא אנא ה׳ אלהים הושיעה נא אנא ה׳ אלהים הצליחה נא אנא ואומר הושיעה את עמך ברכה את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם ואומר ה׳ מלך גאות לבש לבש ה׳ עז התאזר אף תכון תבל בל תמוט

יהוה חסיד בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו׃ קרוב יהוה לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃ רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם׃ שומר יהוה את כל אהביו ואת כל הרשעים ישמיד׃ תהלת יהוה ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד׃ ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה׃

ובתוב

הודו ליהוה כי טוב כי לעולם חסדו׃ הודו לאלהי האלהים כי לעולם חסדו׃ הודו לאדני האדנים כי לעולם חסדו׃ לעשה נפלאות גדלות לבדו כי לעולם חסדו׃ לעשה השמים בתבונה כי לעולם חסדו׃ לרוקע הארץ על המים כי לעולם חסדו׃ לעשה אורים גדלים כי לעולם חסדו׃ את השמש לממשלת ביום כי לעולם חסדו׃ את הירח וכוכבים לממשלות בלילה כי לעולם חסדו׃ למכה מצרים בבכוריהם כי לעולם חסדו׃ ויוצא ישראל מתוכם כי לעולם חסדו׃ ביד חזקה ובזרוע נטויה כי לעולם חסדו׃ לגזר ים סוף לגזרים כי לעולם חסדו׃ והעביר ישראל בתוכו כי לעולם חסדו׃ ונער פרעה וחילו בים סוף כי לעולם חסדו׃ למוליך עמו במדבר כי לעולם חסדו׃ למכה מלכים גדלים כי לעולם חסדו׃ ויהרג מלכים אדירים כי לעולם חסדו׃ לסיחון מלך האמרי כי לעולם חסדו׃ ולעוג מלך הבשן כי לעולם חסדו׃ ונתן ארצם לנחלה כי לעולם חסדו׃ נחלה לישראל עבדו כי לעולם חסדו׃ שבשפלנו זכר לנו כי לעולם חסדו׃ ויפרקנו מצרינו כי לעולם חסדו׃ נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו׃ הודו לאל השמים כי לעולם חסדו׃

רצה

יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשולשת בתורה הכתובה על ידי משה עבדך הנאמרת מפי אהרן ובניו כהניך עם קדושך כאמור׃ יברכך יהוה וישמרך׃ יאר יהוה פניו אליך ויחנך׃ ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום׃ שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יהוה אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום׃ ויטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך׃

ונזכרה לפניך ולטובה אנחנו ועמך בית ישראל כולנו לפליטה לטובה לחיים ולשלום׃ בימי חסד ורחמים חיים וטובה וישועה ונחמה ונאמר לפניך לעשות חפצך בכל עת כי אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית׃ ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך הצור לכל עולמים מגן ישעינו אתה הוא לדור ודור נודה לך ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידך ועל נשמותינו הפקודות לך ועל נסיך שבכל יום עמנו ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך ומעולם קוינו לך׃ ועל כולם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד׃ וכתוב לחיים טובים כל בני בריתך׃ סלה׃ והודו את השם הטוב כי לו נאה להודות׃ ברוך אתה יהוה הטוב שמך ולך נאה להודות׃

רצה

יהוה אלהינו ואלהי אבותינו רצה במנוחתנו קדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך ושמח נפשנו בישועתך וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך ויתנוחו בה כל ישראל מקדשי שמך׃ ברוך אתה יהוה מקדש השבת׃

וּבְתִפְלָּה וּבְצִיחָה

מוסף לשבת ראש חודש ושבת ראש חודש

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה

פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה

לְכָה דוֹדִי לִקְרַאת כַּלָּה · פְּנֵי שַׁבָּת נְקַבְּלָה

שָׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדִבּוּר אֶחָד · הִשְׁמִיעָנוּ אֵל הַמְיֻחָד

יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד · לְשֵׁם וּלְתִפְאֶרֶת וְלִתְהִלָּה

לִקְרַאת שַׁבָּת לְכוּ וְנֵלְכָה · כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה

מֵרֹאשׁ מִקֶּדֶם נְסוּכָה · סוֹף מַעֲשֶׂה בְּמַחֲשָׁבָה תְּחִלָּה

מִקְדַּשׁ מֶלֶךְ עִיר מְלוּכָה · קוּמִי צְאִי מִתּוֹךְ הַהֲפֵכָה

רַב לָךְ שֶׁבֶת בָּעֵמֶק הַבָּכָא · וְהוּא יַחֹן עָלַיִךְ חָנוֹן כִּי יִרְחָם

הִתְנַעֲרִי מֵעָפָר קוּמִי · לִבְשִׁי בִּגְדֵי תִפְאַרְתֵּךְ עַמִּי

עַל יַד בֶּן יִשַׁי בֵּית הַלַּחְמִי · קָרְבָה אֶל נַפְשִׁי גְּאָלָהּ

הִתְעוֹרְרִי הִתְעוֹרְרִי · כִּי בָא אוֹרֵךְ קוּמִי אוֹרִי

עוּרִי עוּרִי שִׁיר דַּבֵּרִי · כְּבוֹד יְיָ עָלַיִךְ נִגְלָה

לֹא תֵבוֹשִׁי וְלֹא תִכָּלְמִי · מַה תִּשְׁתּוֹחֲחִי וּמַה תֶּהֱמִי

בָּךְ יֶחֱסוּ עֲנִיֵּי עַמִּי · וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלָּהּ

וְהָיוּ לִמְשִׁסָּה שׁוֹסַיִךְ · וְרָחֲקוּ כָּל בּוֹלְעַיִךְ

יָשִׂישׂ עָלַיִךְ אֱלֹהַיִךְ · כִּמְשׂוֹשׂ חָתָן עַל כַּלָּה

יָמִין וּשְׂמֹאל תִּפְרוֹצִי · וְאֶת יְיָ תַּעֲרִיצִי

עַל יַד אִישׁ בֶּן פַּרְצִי · וְנִשְׂמְחָה וְנָגִילָה

בּוֹאִי בְשָׁלוֹם עֲטֶרֶת בַּעְלָהּ · גַּם בְּשִׂמְחָה וּבְצָהֳלָה

תּוֹךְ אֱמוּנֵי עַם סְגֻלָּה · בּוֹאִי כַלָּה בּוֹאִי כַלָּה

מִזְמוֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת

טוֹב לְהֹדוֹת לַיְיָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֶלְיוֹן · לְהַגִּיד בַּבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וֶאֱמוּנָתְךָ בַּלֵּילוֹת · עֲלֵי עָשׂוֹר וַעֲלֵי נָבֶל עֲלֵי הִגָּיוֹן בְּכִנּוֹר · כִּי שִׂמַּחְתַּנִי יְיָ בְּפָעֳלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרַנֵּן · מַה גָּדְלוּ מַעֲשֶׂיךָ יְיָ מְאֹד עָמְקוּ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ · אִישׁ בַּעַר לֹא יֵדָע וּכְסִיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת · בִּפְרֹחַ רְשָׁעִים כְּמוֹ עֵשֶׂב וַיָּצִיצוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן · לְהִשָּׁמְדָם עֲדֵי עַד וְאַתָּה מָרוֹם לְעֹלָם יְיָ · כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יְיָ כִּי הִנֵּה אֹיְבֶיךָ יֹאבֵדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן · וַתָּרֶם כִּרְאֵים קַרְנִי בַּלֹּתִּי בְּשֶׁמֶן רַעֲנָן · וַתַּבֵּט עֵינִי בְּשׁוּרָי בַּקָּמִים עָלַי מְרֵעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנָי · צַדִּיק כַּתָּמָר יִפְרָח כְּאֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יִשְׂגֶּה · שְׁתוּלִים בְּבֵית יְיָ בְּחַצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יַפְרִיחוּ · עוֹד יְנוּבוּן בְּשֵׂיבָה דְּשֵׁנִים וְרַעֲנַנִּים יִהְיוּ · לְהַגִּיד כִּי יָשָׁר יְיָ צוּרִי וְלֹא עַוְלָתָה בּוֹ

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ

אֵין כֵּאלֹהֵינוּ · אֵין כַּאדוֹנֵינוּ · אֵין כְּמַלְכֵּנוּ · אֵין כְּמוֹשִׁיעֵנוּ

מִי כֵאלֹהֵינוּ · מִי כַאדוֹנֵינוּ · מִי כְמַלְכֵּנוּ · מִי כְמוֹשִׁיעֵנוּ

נוֹדֶה לֵאלֹהֵינוּ · נוֹדֶה לַאדוֹנֵינוּ · נוֹדֶה לְמַלְכֵּנוּ · נוֹדֶה לְמוֹשִׁיעֵנוּ

בָּרוּךְ אֱלֹהֵינוּ · בָּרוּךְ אֲדוֹנֵינוּ · בָּרוּךְ מַלְכֵּנוּ · בָּרוּךְ מוֹשִׁיעֵנוּ

אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ · אַתָּה הוּא אֲדוֹנֵינוּ · אַתָּה הוּא מַלְכֵּנוּ · אַתָּה הוּא מוֹשִׁיעֵנוּ

אַתָּה הִשְׁמַעְתָּ לְפָנֶיךָ · אֶת קְטֹרֶת הַסַּמִּים · בְּזְמַן שֶׁבֵּית הַמִּקְדָּשׁ הָיָה קַיָּם · כְּמַתְּנַת כְּהוּנָּתָם · כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ עֲלֵיהֶם · כְּכָל מִנְהַג עֲבוֹדָתָם · כְּמַתְּנַת כְּהוּנָּתָם · כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ עֲלֵיהֶם · כְּכָל מִנְהַג עֲבוֹדָתָם · כְּמַתְּנַת כְּהוּנָּתָם · כַּאֲשֶׁר צִוִּיתָ עֲלֵיהֶם · כְּכָל מִנְהַג עֲבוֹדָתָם

ועלה

ופסוקי דזמרה

וַיְהִי֙ דְּבַר־יְהוָ֔ה אֵלַ֖י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֗ם שָׂ֤ם פָּנֶ֙יךָ֙ אֶל־דֶּ֣רֶךְ תֵּימָ֔נָה וְהַטֵּ֖ף אַרְצָ֣ה
דָּרֹ֑ם וְהִנָּבֵ֖א אֶל־יַ֥עַר הַנֶּ֖גֶב לְיַ֥עַר הַשָּׂדֶֽה׃ וְאָמַרְתָּ֙ לְיַ֣עַר הַנֶּ֔גֶב שְׁמַ֖ע
דְּבַר־יְהוָ֑ה כֹּֽה־אָמַ֣ר אֲדֹנָ֣י יְהוִ֗ה הִנְנִ֤י מַצִּית֙ בְּךָ֣ אֵ֔שׁ וְאָכְלָ֥ה בְךָ֖ כָּל־עֵ֣ץ
לַח֑ וְכָל־עֵ֣ץ יָבֵ֔שׁ לֹ֥א תִכְבֶּ֖ה לַהֶ֣בֶת שַׁלְהֶ֑בֶת וְנִצְרְב֣וּ בָ֔הּ כָּל־פָּנִ֖ים מִנֶּ֥גֶב
צָפֹֽנָה׃ וְרָא֣וּ כָל־בָּשָׂ֗ר כִּ֤י אֲנִי֙ יְהוָ֔ה בִּעַרְתִּ֖יהָ לֹ֥א תִכְבֶּֽה׃ וָאֹמַ֕ר אֲהָהּ֙
אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה הֵ֣מָּה אֹמְרִ֥ים לִ֖י הֲלֹ֣א מְמַשֵּׁ֥ל מָשָׁ֖ל הֽוּא׃ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה
אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֗ם שִׂ֤ים פָּנֶ֙יךָ֙ דֶּ֣רֶךְ יְרוּשָׁלַ֔͏ִם וְהַטֵּ֖ף אֶל־מִקְדָּשִׁ֑ים וְהִנָּבֵ֖א
אֶל־אַדְמַ֥ת יִשְׂרָאֵֽל׃ וְאָמַרְתָּ֙ לְאַדְמַ֣ת יִשְׂרָאֵ֔ל כֹּֽה־אָמַ֖ר יְהוָ֑ה הִנְנִ֤י אֵלַ֙יִךְ֙
וְהוֹצֵאתִ֣י חַרְבִּ֔י מִתַּעְרָ֖הּ וְהִכְרַתִּ֥י מִמֵּ֖ךְ צַדִּ֥יק וְרָשָֽׁע׃ לָכֵ֗ן כִּֽי־הִכְרַתִּ֤י
מִמֵּךְ֙ צַדִּ֣יק וְרָשָׁ֔ע לָכֵ֗ן תֵּצֵ֤א חַרְבִּי֙ מִתַּעְרָ֔הּ בְּכָל־בָּשָׂ֖ר מִנֶּ֥גֶב צָפֹֽנָה׃
וְיָדְע֣וּ כָל־בָּשָׂ֗ר כִּ֤י אֲנִי֙ יְהוָ֔ה הוֹצֵאתִ֥י חַרְבִּ֖י מִתַּעְרָ֑הּ לֹ֥א תָשׁ֖וּב עֽוֹד׃
וְאַתָּ֣ה בֶן־אָדָ֗ם הֵאָנַ֤ח בְּשִׁבְרֹ֙ מָתְנַ֔יִם וּמְרִירוּת֙ תֵּאָנַ֣ח לְעֵינֵיהֶֽם׃ וְהָיָ֗ה
כִּ֤י יֹאמְרוּ֙ אֵלֶ֔יךָ עַל־מָ֥ה אַתָּ֖ה נֶאֱנָ֑ח וְאָמַרְתָּ֙ אֶל־שְׁמוּעָ֣ה כִּֽי־בָאָ֔ה וְנָמֵ֖ס כָּל־
לֵ֑ב וְרָפ֣וּ כָל־יָדַ֗יִם וְכָהָ֤ה כָל־רֽוּחַ֙ וְכָל־בִּרְכַּ֣יִם תֵּלַ֔כְנָה הִנֵּ֥ה בָאָ֖ה וְנִהְיָ֑תָה
נְאֻם֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִֽה׃ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֗ם הִנָּבֵ֤א וְאָמַרְתָּ֙
כֹּֽה־אָמַ֣ר אֲדֹנָ֔י אֱמֹ֖ר חֶ֣רֶב חֶ֣רֶב הוּחַ֔דָּה וְגַם־מְרוּטָ֖ה׃ לְמַ֣עַן טְבֹ֑חַ הוּחַ֤דָּה
הַחֶ֙רֶב֙ לְמַ֣עַן הְיֽוֹת־לָ֔הּ בָּרָ֖ק מָרוּטָ֥ה הִ֛וא׃ אוֹ־נָשִׂ֥ישׂ שֵׁ֖בֶט בְּנִ֣י מָאֲסָ֑ה כָּל־
עֵ֖ץ׃ וַיִּתֵּ֣ן הִ֔וא לְמָרְט֖וֹ לָקַ֥חַת לַיָּ֑ד הַחֶ֤רֶב הוּחַד֙ה הִ֔וא וְהַמֻּרְטֶ֖ה נָתַ֥ן לְיַד־
הוֹרֵֽג׃ זְעַ֤ק וְהֵיֵל֙ בֶּן־אָדָ֔ם כִּֽי־הִ֥וא הָיְתָ֖ה בְּעַמִּ֑י הִ֚יא בְּכָל־נְשִׂיאֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל
מְגוּרֵ֥י אֶל־חֶ֖רֶב עִם־עַמִּ֑י לָכֵ֖ן סְפֹ֥ק עַל־יָרֵֽךְ׃ כִּֽי־בֹחָ֖ן וּמָ֣ה אִם־גַּם־שֵׁ֑בֶט
לֹ֥א יִהְיֶ֖ה נְאֻם֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִֽה׃ אַתָּ֣ה בֶן־אָדָ֗ם הִנָּבֵ֤א וְסָפֹק֙ כַּף־אֶל־כַּ֔ף וְתִכָּפֵ֥ל
חֶ֖רֶב שְׁלִשִׁ֑ית חֶ֥רֶב חֲלָלִ֖ים הִ֑וא חֶ֣רֶב חֲלָלִ֤ים גְּדוֹלָה֙ הַחֹדֶ֣רֶת לָהֶֽם׃ לְמַ֣עַן
תִּמַּ֔ס לֵ֖ב וְהַרְבֵּ֣ה מִכְשֹׁלִ֑ים עַל־כָּל־שַׁ֤עֲרֵי עַמָּם֙ נָתַ֔תִּי אֶת־חֶ֖רֶב הַבְּרָקָ֣ה עָשׂ֔וּי
לְמַ֖עַן הָרֹ֥ג׃ אֲחִ֣י אַתְּ֔ לְכִ֖י הִמִּ֑ינִי אוֹ־שְׂמֹ֣אלִי הַכִּ֔ינִי אֶל־אֲשֶׁ֥ר תָּשִׂ֖ים פָּנָֽיִךְ׃
וְגַם־אֲנִ֣י אַכֶּ֔ה כַּפִּ֖י אֶל־כַּפִּ֑י וְהִנַּחְתִּ֣י חֲמָתִ֔י אֲנִ֥י יְהוָ֖ה דִּבַּ֥רְתִּי׃ וַיְהִ֥י
דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ וְאַתָּ֣ה בֶן־אָדָ֗ם עֲשֵׂ֤ה לְךָ֙ שְׁנַ֣יִם דְּרָכִ֔ים לָב֣וֹא חֶ֣רֶב
מֶֽלֶךְ־בָּבֶ֑ל מֵאֶ֥רֶץ אֶחָ֖ת תֵּצֶ֣אנָה שְׁתֵּיהֶ֑ן וְיַ֤ד אֶחָת֙ הַרְשֶׁ֔ה בְּרֹ֥אשׁ דֶּ֖רֶךְ
לְעִ֥יר הַרְשֶׁ֖ה׃ דֶּ֣רֶךְ תָּשִׂ֔ים לָב֣וֹא חֶ֔רֶב לְרַבַּ֥ת בְּנֵֽי־עַמּ֖וֹן וְלִיהוּדָ֥ה בִּירוּשָׁלַ֖͏ִם
בְּצוּרָֽה׃ כִּֽי־עָמַ֤ד מֶֽלֶךְ־בָּבֶל֙ עַל־פֶּ֣רֶק הַדֶּ֔רֶךְ בְּרֹ֖אשׁ שְׁתֵּ֣י הַדְּרָכִ֑ים לִקְסֹ֥ם
קֶ֖סֶם חִצָּ֑יו שָׁאַ֤ל בַּתְּרָפִים֙ רָאָ֣ה בַכָּבֵ֔ד׃ בִּימִינ֖וֹ הָיָ֣ה הַקֶּ֑סֶם לָשׂ֤וּם פְּתָחִים֙
לָרֹ֔ג לָשֵׂ֥את קוֹל֙ בִּתְרוּעָ֔ה לָשׂ֥וּם כָּרִ֖ים עַל־שְׁעָרִ֑ים לִשְׁפֹּ֥ךְ סֹלְלָ֖ה לִבְנ֥וֹת
דָּֽיֵק׃ וַיְהִי֙ בְּעֵינֵיהֶ֣ם כְּקֶ֣סֶם שָׁוְא֔ שְׁבֻעֵ֖י לָהֶ֑ם וְהוּא֙ מַזְכִּ֣יר עָוֹ֔ן לְמַ֖עַן תִּלָּכֵֽדְנָה׃
לָכֵ֗ן כֹּֽה־אָמַ֤ר אֲדֹנָי֙ יְהוִ֔ה יַ֚עַן הַזְכֶּרְכֶ֣ן עֲוֹנְכֶ֔ן בְּהִגָּלוֹת֙ פִּשְׁעֵיכֶ֔ם לְהֵרָאוֹת֙
חַטֹּאתֵיכֶ֔ם בְּכֹ֣ל עֲלִילוֹתֵיכֶ֔ם יַ֚עַן הַזְכֶּרְכֶ֣ן נִלְכַּ֔דְתֶּם בַּיָּ֖ד׃ וְאַתָּ֣ה חָלָ֣ל רָשָׁ֔ע
נְשִׂ֥יא יִשְׂרָאֵ֖ל אֲשֶׁר־בָּ֣א יוֹמ֑וֹ בְּעֵ֖ת עֲוֹ֥ן קֵֽץ׃ כֹּֽה־אָמַ֣ר אֲדֹנָ֣י יְהוִ֔ה הָסִ֥יר
הַמִּצְנֶ֖פֶת וְהָרֵ֣ם הָעֲטָרָ֑ה זֹ֥את לֹא־זֹ֖את הַשְׁפֵּ֣ל הַגְבֵּ֔הַּ וְהָרֵ֖ם שָׁפָֽל׃ עִוָּ֣ה עִוָּ֔ה
אֲשִׂימֶ֖נָּה וְגַם־זֹ֣את לֹא־הָיְתָ֑ה עַד־בּ֥וֹא אֲשֶׁר־לוֹ֙ הַמִּשְׁפָּ֔ט וְנָתַתִּ֖יו לֽוֹ׃ וְאַתָּ֣ה
בֶן־אָדָ֗ם הִנָּבֵ֤א וְאָמַרְתָּ֙ כֹּֽה־אָמַ֣ר אֲדֹנָ֔י יְהוִ֖ה אֶל־בְּנֵ֣י עַמּ֑וֹן וְאֶל־חֶרְפָּתָ֖ם
וְאָמַרְתָּ֙ חֶ֣רֶב חֶ֣רֶב פְּתוּחָ֔ה לְטֶ֖בַח מְרוּטָ֣ה לְמַ֑עַן כַּלָּ֖ה בָּרָֽק׃ בְּחָזוֹת־לָ֙ךְ֙ שָׁ֣וְא
בְּקָסְמֵ֣ךְ כָּזָ֔ב לָתֵ֖ת אוֹתְךָ֑ עַל־צַוְּארֵ֞י חַלְלֵ֣י רְשָׁעִ֗ים אֲשֶׁ֤ר בָּא֙ יוֹמָ֔ם בְּעֵ֖ת עֲוֹ֥ן
קֵֽץ׃ הֲשִׁיבָ֖הּ אֶל־תַּעְרָ֑הּ בִּמְקוֹמֵךְ֙ אֶשְׁפֹּ֔ט בְּאֶ֖רֶץ מְכֹרוֹתָֽיִךְ׃ וְשָׁפַכְתִּ֤י עָלַ֙יִךְ֙
זַעְמִ֔י בְּאֵ֥שׁ עֶבְרָתִ֖י אֶפִּ֑יחַ וְנָתַתִּ֙יךָ֙ בְּיַד־אֲנָשִׁ֣ים בֹּעֲרִ֔ים חָרְשֵׁ֖י מַשְׁחִֽית׃
לָאֵ֥שׁ תִּֽהְיֶ֖ה לֶאֱכָלָ֑ה דָּמֵ֙ךְ֙ יִֽהְיֶ֣ה בְתוֹךְ־הָאָ֔רֶץ לֹ֥א תִזָּכֵ֖רִי כִּֽי־אֲנִ֣י יְהוָ֔ה
דִּבַּ֥רְתִּי׃ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ וְאַתָּ֣ה בֶן־אָדָ֗ם הֲתִשְׁפֹּ֤ט הֲתִשְׁפֹּט֙ אֶת־
עִ֣יר הַדָּמִ֔ים וְהוֹדַעְתָּ֖הּ אֶת־כָּל־תּוֹעֲבוֹתֶֽיהָ׃ וְאָמַרְתָּ֙ כֹּֽה־אָמַ֣ר אֲדֹנָ֔י יְהוִ֖ה עִ֣יר
שֹׁפֶכֶת־דָּ֑ם בְּתוֹכָ֗הּ לָבוֹא֙ עִתָּ֔הּ וְעָשְׂתָ֥ה גִלּוּלִ֖ים עָלֶ֥יהָ לְטָמְאָֽה׃ בְּדָמֵ֥ךְ אֲשֶׁר־
שָׁפַ֖כְתְּ אָשַׁ֣מְתְּ וּבְגִלּוּלַ֣יִךְ אֲשֶׁר־עָשִׂ֔ית טִמֵּ֖את וַתַּקְרִבִ֣י יָמַ֑יִךְ וַתָּבֹ֣אִי עַד־
שְׁנוֹתַ֔יִךְ עַל־כֵּ֤ן נְתַתִּ֙יךְ֙ חֶרְפָּ֣ה לַגּוֹיִ֔ם וְקָלוֹן֙ לְכָל־הָאֲרָצ֔וֹת׃ הַקְּרֹבוֹת֙ וְהָרְחֹקוֹת֙
מִמֵּ֔ךְ יִתְקַלְסוּ־בָ֖ךְ טְמֵאַת־הַשֵּׁ֥ם רַבַּ֖ת הַמְּהוּמָֽה׃ הִנֵּ֣ה נְשִׂיאֵ֣י יִשְׂרָאֵ֔ל אִ֖ישׁ
לִזְרוֹעֹת֑וֹ הָי֥וּ בָ֖ךְ לְמַ֥עַן שְׁפָךְ־דָּֽם׃ אָבִ֤ים וְאֵ֙ם֙ הֵקַ֣לּוּ בָ֔ךְ בְּתוֹכֵ֖ךְ עָשְׁק֣וּ
לַגֵּ֑ר יָת֥וֹם וְאַלְמָנָ֖ה הוֹנ֥וּ בָֽךְ׃ קָדָשַׁ֣י בָּזִ֔ית וְאֶת־שַׁבְּתוֹתַ֖י חִלֵּֽלְתְּ׃ אַנְשֵׁי־רָ֙כִיל֙
הָי֣וּ בָ֔ךְ לְמַ֖עַן שְׁפָךְ־דָּ֑ם וְעַל־הָרִ֣ים אָכְל֔וּ בָּ֖ךְ זִמָּ֥ה עָשׂ֖וּ בְּתוֹכֵֽךְ׃ עֶרְוַ֤ת אָבִי֙
גָּלָ֔ה בָּ֖ךְ וְטָמְאַ֣ת הַנִּדָּ֑ה עִנּ֖וּ בָֽךְ׃ וְאִ֣ישׁ אֶת־אֵ֣שֶׁת רֵעֵ֔הוּ עָשָׂ֥ה תוֹעֵבָ֖ה וְאִ֣ישׁ
אֶת־כַּלָּת֑וֹ טִמֵּ֥א זִמָּ֖ה וְאִ֣ישׁ אֶת־אֲחֹת֔וֹ בַּת־אָבִ֖יו עִנָּ֥ה בָֽךְ׃ שֹׁ֣חַד לָקְח֔וּ בָּ֖ךְ
לְמַ֣עַן שְׁפָךְ־דָּ֑ם נֶ֣שֶׁךְ וְתַרְבִּ֗ית לָקָחְתְּ֙ וַתְּבַצְּעִ֣י רֵעַ֔יִךְ בְּעֹ֑שֶׁק וְאֹתִ֖י שָׁכַ֥חַתְּ
נְאֻם֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִֽה׃ וְהִנֵּ֤ה הִכֵּ֙יתִי֙ כַּפִּ֔י עַל־בִּצְעֲךָ֖ אֲשֶׁ֣ר עָשִׂ֑יתָ וְעַל־דָּמְךָ֖ אֲשֶׁ֥ר
הָיוּ֙ בְּתוֹכֶ֔ךָ׃ הֲתַעֲמֹ֤ד לִבֶּךָ֙ אִם־תֶּחֱזַ֣קְנָה יָדֶ֔יךָ לַיָּמִ֖ים אֲשֶׁ֣ר אֲנִ֣י עֹשֶׂ֑ה אֲנִ֣י
יְהוָ֔ה דִּבַּ֖רְתִּי וְעָשִׂ֥יתִי׃ וְהֵפַצְתִּ֙יךָ֙ בַּגּוֹיִ֔ם וְזֵרִיתִ֖יךָ בָּאֲרָצ֑וֹת וְכִלֵּיתִ֥י טֻמְאָתְךָ֖
מִמֶּֽךָּ׃ וְנָחַלְתְּ֙ בָּ֣ךְ לְעֵינֵ֣י גּוֹיִ֔ם וְיָדַ֖עַתְּ כִּֽי־אֲנִ֥י יְהוָֽה׃ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י
לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֗ם בֵּ֚ית יִשְׂרָאֵל֙ הָיָ֣ה לִ֔י לְסִיגִ֑ים כֻּלָּם֙ נְחֹ֣שֶׁת וְבְדִ֣יל וּבַרְזֶ֔ל וְעוֹפֶ֖רֶת
בְּת֣וֹךְ כּ֑וּר סִיגֵ֥י כֶ֖סֶף הָיֽוּ׃ לָכֵ֗ן כֹּֽה־אָמַ֤ר אֲדֹנָי֙ יְהוִ֔ה יַ֚עַן הֱיוֹתְכֶ֣ם כֻּלְּכֶ֔ם
לְסִיגִ֑ים לָכֵ֗ן הִנְנִי֙ מְקַבְּצָ֣ם אֶל־תּ֣וֹךְ יְרוּשָׁלָ֔͏ִם׃ קִבּ֣וּץ כֶּ֔סֶף וּנְחֹ֖שֶׁת וּבַרְזֶ֣ל
וְעוֹפֶ֑רֶת וְבְדִ֣יל אֶל־תּ֣וֹךְ כּ֔וּר לָנ֥וּף עָלָ֖יו אֵ֣שׁ לְהַתִּ֣יךְ כֵּ֑ן אַפִּ֥י וְחֲמָתִ֖י אַנִּ֥יחַ
וְהִתַּכְתִּ֖י׃ כְּקִבּ֣וּץ כֶּ֔סֶף וּנְחֹ֣שֶׁת וּבַרְזֶ֔ל וְעוֹפֶ֖רֶת וּבְדִ֑יל אֶל־תּ֣וֹךְ כּ֔וּר לָנ֥וּף עָלָ֖יו
אֵ֣שׁ לְהַתִּ֣יךְ לְמַ֔עַן הִתַּכְתִּ֖י כֵּ֣ן אֶקְבְּצָ֣ה בְאַפִּ֔י וּבַחֲמָתִ֖י וְהִנַּחְתִּ֣י וְהִתַּכְתִּ֑י׃
וְקִבַּצְתִּ֣י אֶתְכֶ֔ם וְהָפַחְתִּ֥י עֲלֵיכֶ֖ם בְּאֵ֣שׁ עֶבְרָתִ֑י וְהִתַּכְתֶּ֖ם בְּת֥וֹכָֽהּ׃ כְּהִתּ֣וּךְ
כֶּ֔סֶף בְּת֣וֹךְ כּ֔וּר כֵּ֚ן תִּתַּכּ֣וּ בְּתוֹכָ֔הּ וִֽידַעְתֶּ֕ם כִּ֥י אֲנִ֖י יְהוָ֑ה שָׁפַ֥כְתִּי חֲמָתִ֖י
עֲלֵיכֶֽם׃ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֗ם אִמְרִ֤י אֵלֶ֙יהָ֙ אַתְּ֣ אֶ֔רֶץ לֹא־
גֶשְׁמָ֥ה הִ֖וא בְּי֣וֹם זָֽעַם׃ קֶ֣שֶׁר נְבִיאֶ֔יהָ בְּתוֹכָ֑הּ כְּאַרְיֵ֥ה טֹרֵ֖ף טֶ֥רֶף נֶ֣פֶשׁ אָכָ֔לוּ
הוֹן־וּמְחִ֥יר יָקָ֖ר יִקָּ֑חוּ אַלְמְנוֹתֶ֖יהָ הִרְבּ֥וּ בְתוֹכָֽהּ׃ כֹּהֲנֶ֙יהָ֙ חָמְס֣וּ תוֹרָתִ֔י וַיְחַלְּל֖וּ
קָדָשַׁ֑י בֵּ֣ין קֹ֤דֶשׁ לְחֹל֙ לֹ֣א הִבְדִּ֔ילוּ וּבֵ֥ין הַטָּמֵ֖א לַטָּה֣וֹר לֹ֣א הוֹדִ֑יעוּ וּמִשַּׁבְּתוֹתַ֖י
הָעְלִ֣ימוּ עֵינֵיהֶ֔ם וָאֵחַ֖ל בְּתוֹכָֽם׃ שָׂרֶ֙יהָ֙ בְּתוֹכָ֔הּ כִּזְאֵבִ֖ים טֹרְפֵ֣י טֶ֑רֶף לְשָׁפְכֵ֥י דָ֖ם
לְאַבֵּ֥ד נְפָשׁ֛וֹת לְמַ֥עַן בָּצַ֖ע בָּֽצַע׃ וּנְבִיאֶ֙יהָ֙ טָחֲפ֣וּ לָהֶ֔ם תָּפְלָ֖ה חֹזִ֣ים לָהֶ֣ם שָׁ֑וְא
וְאֹמְרִ֣ים כֹּֽה־אָמַ֤ר אֲדֹנָי֙ יְהוִ֔ה וַיהוָ֖ה לֹ֥א דִבֶּֽר׃ עַם־הָאָ֙רֶץ֙ עָשְׁק֣וּ עֹ֔שֶׁק וְגָזְל֥וּ
גֵזֶל֖ וְעָנִ֣י וְאֶבְי֑וֹן וְגֵ֥ר עָשְׁק֖וּ לְלֹ֥א מִשְׁפָּֽט׃ וָאֲבַקֵּ֤שׁ מֵהֶם֙ אִ֣ישׁ מְשַׁכֵּ֣ךְ גָּדֵ֔ר
וְעֹמֵ֥ד בַּפֶּ֖רֶץ לְפָנַ֑י עַל־הָאָ֙רֶץ֙ לְבִלְתִּ֣י הַשְׁחִ֔ית וְלֹ֥א מָצָֽאתִי׃ וָאֶשְׁפֹּ֤ךְ עֲלֵיהֶם֙
זַעְמִ֔י בְּאֵ֥שׁ עֶבְרָתִ֖י כִּלִּיתִ֑ים דַּרְכָּ֣ם בְּרֹאשָׁ֔ם נָתַ֖תִּי נְאֻ֥ם אֲדֹנָ֖י יְהוִֽה׃ וַיְהִ֥י
דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃ בֶּן־אָדָ֗ם הַגֶּ֤פֶן בָּעֵצִים֙ אִם־זְמוֹרָ֔ה אֲשֶׁ֥ר הָיְתָ֖ה בְּעֵצֵ֥י
הַיָּֽעַר׃ הֲיֻקַּ֤ח עֵץ֙ מִמֶּ֔נָּה לִמְלָאכָ֑ה אִם־יִקְח֤וּ מִמֶּ֙נָּה֙ יָתֵ֔ד לְתָלוֹת֙ עָלָ֖יו כָּל־כְּלִֽי׃
הִנֵּ֤ה לָאֵשׁ֙ נִתָּ֔נָה לְאָכְלָ֑ה שָׁנָ֤ה הָאֵשׁ֙ אֶת־שְׁנֵ֣י קְצָוֹתֶ֔יהָ וְתוֹכָ֖הּ נִבְעָ֑ר הֲלִמְלָאכָ֖ה
תִּוָּכֵֽחַ׃ הִנֵּ֣ה בְעוֹדָ֔הּ שָׁלֵ֖ם לֹ֣א תֵעָשֶׂ֑ה אַ֚ף כִּ֣י אֵ֔שׁ יֹאכְלֶ֖נָּה וְנִבְעָ֑רָה אַ֚ף כִּ֣י
לִמְלָאכָ֔ה לֹ֥א תֵעָשֶׂ֖ה עֽוֹד׃ לָכֵ֗ן כֹּֽה־אָמַ֤ר אֲדֹנָי֙ יְהוִ֔ה כְּעֵ֣ץ הַגֶּ֔פֶן בָּעֵצִ֖ים אֲשֶׁ֣ר
נָתַ֣תִּי אֶת־זְמוֹרָ֔ה לָאֵ֖שׁ לְאָכְלָ֑ה כֵּ֚ן אֶתֵּ֣ן אֶת־יוֹשְׁבֵ֣י יְרוּשָׁלָ֔͏ִם׃ וְשַׂמְתִּ֥י אֶת־פָּנַ֖י
בָּהֶ֑ם מֵאֵ֤שׁ יָצְאוּ֙ וְאֵ֣שׁ תֹּאכְלֵ֔ם וִֽידַעְתֶּ֕ם כִּֽי־אֲנִ֖י יְהוָ֑ה בְּשׂוּמִ֥י אֶת־פָּנַ֖י בָּהֶֽם׃
וְנָתַתִּ֥י אֶת־הָאָ֖רֶץ שְׁמָמָ֣ה וּמְעִלָ֑ה נְאֻם֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִֽה׃ וַיְהִ֥י דְבַר־יְהוָ֖ה אֵלַ֥י לֵאמֹֽר׃
בֶּן־אָדָ֗ם הוֹדַ֤ע אֶת־יְרוּשָׁלַ֙͏ִם֙ אֶת־תּוֹעֲבוֹתֶ֔יהָ׃ וְאָמַרְתָּ֙ כֹּֽה־אָמַ֣ר אֲדֹנָ֔י יְהוִ֖ה
לִירוּשָׁלַ֑͏ִם מֹֽלַדְתֵּךְ֙ וּמְק֣וֹר הֹוָלְדֹתַ֔יִךְ מֵאֶ֥רֶץ כְּנָ֖עַן אָבִ֣יךְ הָאֱמֹרִ֑י וְאִמֵּ֖ךְ חִתִּיָֽה׃
וְחַלְדֵּתֵךְ֙ בְּי֣וֹם הוֹלֶדֶת־אֹתָ֔ךְ לֹא־כָר֥וּת שָׁרֵ֖ךְ וְלֹ֣א רֻחַ֑צְתְּ לַמַּ֤יִם לְמִשְׁעֵי֙ לֹ֣א
הָמְלַ֔חְתְּ וְלֹ֥א חֻתַּ֖לְתְּ חָתֹֽל׃ לֹא־חָסָ֤ה עָלַ֙יִךְ֙ עַ֔יִן לַעֲשׂ֥וֹת לָ֖ךְ אַחַ֣ת מֵאֵ֑לֶּה לַחְמ֤וֹל
עָלַ֙יִךְ֙ וְנִתְּכָ֣ה בְּי֔וֹם הֻעַ֖רְתְּ עַל־פְּנֵ֥י הַשָּׂדֶ֖ה לְגִעְלַ֥ת נַפְשֵֽׁךְ׃ וָאֶעֱבֹ֤ר עָלַ֙יִךְ֙
וָאֶרְאֵ֣ךְ מִתְבּוֹסֶ֔סֶת בְּדָמַ֖יִךְ וָאֹמַ֣ר לָ֑ךְ בְּדָמַ֖יִךְ חֲיִ֑י וָאֹמַ֣ר לָ֔ךְ בְּדָמַ֖יִךְ חֲיִֽי׃
רִבָּבָ֥ה כְצֶ֖מַח נְתַתִּ֑יךְ וַתִּרְבִּ֤י וַתִּגְדְּלִי֙ וַתָּבֹ֣אִי בַּעֲדִ֣י עֲדָיִ֔ים שָׁדַ֤יִם נָכֹנ֙וּ֙ וּשְׂעָרֵ֣ךְ
צִמֵּ֔חַ וְאַ֥תְּ עֵרֹ֖ם וְעֶרְיָ֑ה וָאֶעֱבֹ֤ר עָלַ֙יִךְ֙ וָאֶרְאֵ֔ךְ וְהִנֵּ֥ה עִתֵּ֖ךְ עֵ֣ת דֹּדִ֑ים וָאֶפְרֹ֤שׂ
כְּנָפִי֙ עָלַ֔יִךְ וָאֲכַסֶּ֖ה עֶרְוָתֵ֑ךְ וָאֶשָּׁבַ֤ע לָךְ֙ וָאָבֹ֣א בִבְרִ֔ית בְּאֹמְרִ֖י אֲדֹנָ֣י יְהוִ֑ה
וַתִּֽהְיִ֥י לִ֖י׃ וָאֶרְחָצֵ֤ךְ בַּמַּ֙יִם֙ וָאֶשְׁטֹ֣ף אֶת־דָּמַ֔יִךְ מֵעָלָ֑יִךְ וָאָסֹ֖ךְ בַּשָּׁ֥מֶן׃ וָאַלְבִּשֵׁ֤ךְ
רִקְמָה֙ וָאֶנְעֲלֵ֣ךְ תָּ֔חַשׁ וָאֲחַגְרֵ֖ךְ שֵׁ֑שׁ וָאֲכַסֵּ֖ךְ מֶֽשִׁי׃ וָאֶעְדֶּ֤ךְ עֶ֙דִי֙ וָאָתֵ֤ן צְמִידִים֙
עַל־יָדַ֔יִךְ וְחָרוּץ֙ עַל־גְּרוֹנֵ֔ךְ׃ וְנָתַתִּ֥י נֶ֖זֶם עַל־אַפֵּ֑ךְ וְעָגִילִ֣ים עַל־אָזְנָ֔יִךְ וַעֲטֶ֥רֶת
תִּפְאֶ֖רֶת עַל־רֹאשֵֽׁךְ׃ וַתֵּעָדִ֣י זָהָ֣ב וָכֶ֔סֶף וּמַלְבּוּשֵׁ֖ךְ שֵׁ֣שׁ וָמֶ֑שִׁי וְרִקְמָ֖ה אֹכֶל֣
סֹ֤לֶת וּדְבַשׁ֙ וָשָׁ֔מֶן אָכָ֖לְתְּ וַתִּ֣יפִי בִּמְאֹ֑ד וַתִּצְלְחִ֖י לִמְלוּכָֽה׃ וַיֵּצֵ֤א לָךְ֙ שֵׁ֣ם
בַּגּוֹיִ֔ם בְּיָפְיֵ֑ךְ כִּֽי־כָלִ֣יל הָיָ֔ה בַּהֲדָרִ֖י אֲשֶׁ֣ר שַׂ֣מְתִּי עָלָ֑יִךְ נְאֻם֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִֽה׃
וַתִּבְטְחִי֙ בְּיָפְיֵ֔ךְ וַתִּזְנִ֖י עַל־שְׁמֵ֑ךְ וַתִּשְׁפְּכִ֤י אֶת־תַּזְנוּתַ֙יִךְ֙ עַל־כָּל־עוֹבֵ֔ר לוֹ֖ הָיָֽה׃
וַתִּקְחִי֙ מִבִּגְדֵ֣יכִ֔ם וַתַּעֲשִׂ֥י לָ֖ךְ בָּמ֣וֹת טְלוּאִ֑ים וַתִּזְנִ֖י עֲלֵיהֶ֑ם לֹ֥א יָבֹ֖אוּ וְלֹ֥א
יִהְיֶ֖ה כֵּֽן׃ וַתִּקְחִי֙ כְּלֵ֣י תִפְאַרְתִּ֔י מִזְּהָבִ֖י וּמִכַּסְפִּ֑י אֲשֶׁ֣ר נָתַ֣תִּי לָ֔ךְ וַתַּעֲשִׂ֥י לָ֛ךְ
צַלְמֵי־זָכָ֖ר וַתִּזְנִ֥י בָֽם׃ וַתִּקְחִי֙ אֶת־בִּגְדֵ֣י רִקְמָתֵ֔ךְ וַתְּכַסִּ֖ים אוֹתָ֑ם וְשַׁמְנִ֥י וְקְטֹרְתִּ֖י
נָתַ֥תְּ לִפְנֵיהֶֽם׃ וְלַחְמִי֙ אֲשֶׁ֣ר נָתַ֣תִּי לָ֔ךְ סֹ֥לֶת וְשֶׁ֖מֶן וּדְבַ֑שׁ וַתִּתְּנִ֤י אוֹתָם֙ לִפְנֵיהֶ֔ם
לְרֵ֥יחַ נִיחֹ֖חַ וַיְהִ֥י כֵֽן׃ וַתִּקְחִי֙ אֶת־בָּנַ֣יִךְ וְאֶת־בְּנוֹתַ֔יִךְ אֲשֶׁ֥ר יָלַ֖דְתְּ לִ֑י וַתִּזְבְּחִ֤י
אוֹתָם֙ לָהֶ֣ם לְאָכְלָ֔ה הַמִּתַּזְנוּתַ֖יִךְ מְעַ֥ט הָיָֽה׃ וַתִּשְׁחֲטִ֣י אֶת־בָּנַ֔יִךְ וַתִּתְּנִ֥י אוֹתָ֖ם
בְּהַעֲבִיר־לָהֶ֥ם לָהֶֽם׃ וּבְכָל־תּוֹעֲבוֹתַ֙יִךְ֙ וְתַזְנוּתַ֔יִךְ לֹ֥א זָכַ֖רְתְּ אֶת־יְמֵ֣י נְעוּרַ֑יִךְ
וְהָיִ֣ית עֵרֹ֔ם וְעֶרְיָ֖ה מִתְבּוֹסֶ֥סֶת בְּדָמַ֖יִךְ הָיִֽית׃ וְהָיָ֣ה אַחֲרֵ֣י כָל־רָעָתֵ֔ךְ אוֹי֥ אוֹי֖
לָ֑ךְ נְאֻם֙ אֲדֹנָ֣י יְהוִֽה׃ וַתִּבְנִ֤י לָךְ֙ גֵּ֣ב וַתַּעֲשִׂ֥י לָ֖ךְ רָמָ֑ה בְּכָל־רְח֖וֹב עָשִׂ֥ית בָּמָתֵֽךְ׃
אֶל־כָּל־אֹ֣רַח תִּבְנִ֔י אֶת־בָּמָתֵ֖ךְ וַתְּתַעֵ֣בִי אֶת־יָפְיֵ֑ךְ וַתִּפְצִ֤י אֶת־רַגְלַ֙יִךְ֙ לְכָל־עוֹבֵ֔ר
וַתַּרְבִּ֖י אֶת־תַּזְנוּתָֽיִךְ׃ וַתִּזְנִי֙ אֶת־בְּנֵ֣י מִצְרַ֔יִם שְׁכֵנַ֖יִךְ גְּדֹלֵ֣י בָשָׂ֑ר וַתַּרְבִּ֥י אֶת־
תַּזְנוּתַ֖יִךְ לְהַכְעִיסֵֽנִי׃ וְהִנֵּ֤ה נָטִ֙יתִי֙ יָדִ֔י עָלַ֖יִךְ וָאֶגְרַ֣ע חֻקֵּ֑ךְ וָאֶתְּנֵ֙ךְ֙ בְּנֶ֣פֶשׁ
שֹׂנְאָ֔יִךְ בְּנ֥וֹת פְּלִשְׁתִּ֖ים הַנִּכְלָמ֥וֹת דַּרְכֵּֽךְ׃ וַתִּזְנִי֙ אֶת־בְּנֵ֣י אַשּׁ֔וּר מִבְּלִ֥י שָׂבְעָ֖ת
וַתִּזְנִ֣י גַּם־אֹתָ֑ם וְגַם־אַחֲרֵיהֶ֖ם לֹ֥א שָׂבָֽעַתְּ׃ וַתַּרְבִּ֤י אֶת־תַּזְנוּתַ֙יִךְ֙ אֶל־אֶ֣רֶץ כְּנַ֔עֲנָה
כַּלְדָּ֖ה וְגַם־אֹתָ֥הּ לֹ֥א שָׂבָֽעַתְּ׃ מָ֣ה מָלֵ֣את לִבֵּ֔ךְ נְאֻם

ברוך

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו להדליק נר של חנוכה ׃
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שעשה נסים לאבותינו בימים האלה בזמן הזה ׃
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה ׃

הנרות הללו אנו מדליקין על הנסים ועל הנפלאות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו בימים האלה בזמן הזה ׃ על ידי כהניך הקדושים ׃ וכל שמונת ימי חנוכה הנרות הללו קודש הם ואין לנו רשות להשתמש בהם אלא לראותם בלבד כדי להודות ולהלל לשמך הגדול על נסיך ועל נפלאותיך ועל ישועתך ׃

ואחר הדלקת הנרות אומרים

מעוז צור ישועתי לך נאה לשבח תכון בית תפלתי ושם תודה נזבח לעת תכין מטבח מצר המנבח אז אגמור במזמור שיר חנכת המזבח ׃

ביום שמיני עצרת תהיה לכם ׃ ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם ׃ ביום השני מקרא קדש יהיה לכם ׃ ביום השלישי מקרא קדש יהיה לכם ׃ ביום הרביעי מקרא קדש יהיה לכם ׃ ביום החמישי מקרא קדש יהיה לכם ׃ ביום הששי מקרא קדש יהיה לכם ׃ ביום השבת מקרא קדש יהיה לכם ׃ ביום השמיני עצרת יהיה לכם ׃ ביום הראשון מקרא קדש יהיה לכם ׃ ביום השני מקרא קדש יהיה לכם ׃ ביום השלישי מקרא קדש יהיה לכם ׃ ביום הרביעי מקרא קדש יהיה לכם ׃ ביום החמישי מקרא קדש יהיה לכם ׃ ביום הששי מקרא קדש יהיה לכם ׃ ביום השבת מקרא קדש יהיה לכם ׃

ואחר הדלקת הנרות אומרים

מעוז צור ישועתי לך נאה לשבח תכון בית תפלתי ושם תודה נזבח לעת תכין מטבח מצר המנבח אז אגמור במזמור שיר חנכת המזבח ׃

ואתה תתן לפניהם ויבאו ויתיצבו עמדי במשפט ושמעו את כל הדברים אשר ידברון אלי ועשו אותם ואם לא יעשו כדבריהם אלי ולא ישמעו אלי כי אם לא ישמעו אלי ולא יעשו כדבריהם אלי כי א

מִתְּחִלָּה וְעַד סוֹף כְּתִקּוּנָהּ. וְאִם לָאו לֹא יָצָא. וְכֵן בְּכָל הַמִּצְוֹת שֶׁבַּתּוֹרָה. וְכֵן בְּכָל הַתְּפִלּוֹת וּבְכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁאָדָם מְבָרֵךְ לְעַצְמוֹ אוֹ לַצִּבּוּר. צָרִיךְ לְכַוֵּן בְּכָל תֵּבָה וְתֵבָה שֶׁיֹּאמַר. וְאִם לֹא כִּוֵּן בְּכָל תֵּבָה וְתֵבָה לֹא יָצָא. וְכֵן בְּכָל הַתְּפִלּוֹת וּבְכָל הַבְּרָכוֹת שֶׁאָדָם מְבָרֵךְ לְעַצְמוֹ אוֹ לַצִּבּוּר. צָרִיךְ לְכַוֵּן בְּכָל תֵּבָה וְתֵבָה שֶׁיֹּאמַר. וְאִם לֹא כִּוֵּן בְּכָל תֵּבָה וְתֵבָה לֹא יָצָא.

אחרי

בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יַעֲשׂוּ מַה שֶּׁיַּעֲשׂוּ בַּיּוֹם הָרְבִיעִי מִן הַמַּעֲשֶׂה הַנִּזְכָּר לְמַעְלָה. וְכֵן בַּיּוֹם הַחֲמִישִׁי וְכֵן בַּיּוֹם הַשִּׁשִּׁי. וּבַ

(מנחות מג:) ברוך שומר אמונה את ה' אלהי ישראל שבחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה ה' נותן התורה. אמן

ברוך כל מה שעשו אבותינו לעשות להם ולנו ולכל הדורות הבאים. כמו שנאמר ויסע משה את ישראל מים סוף ויבאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים. ויבאו מרתה ולא יכלו למרות מים מרים כי על כן קרא שמה מרה. ויתלונן העם על משה לאמר מה נשתה. ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ ויטל אל המים ויתקו המים. שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו. ויבאו אילמה ושם שנים עשר עינות מים ושבעים תמרים. ויחנו שם על המים. ויסעו מאילמה ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילמה ובין סיני. ויסעו מדבר סין ויחנו במדבר דפקה. ויסעו מדפקה ויחנו באלוש. ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים. ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני. ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברות התאוה. ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצרות. ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה. ויסעו מרתמה ויחנו ברמון פרץ. ויסעו מרמון פרץ ויחנו בלבנה. ויסעו מלבנה ויחנו ברסה. ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה. ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר. ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה. ויסעו מחרדה ויחנו במקהלות. ויסעו ממקהלות ויחנו בתחת. ויסעו מתחת ויחנו בתרח. ויסעו מתרח ויחנו במתקה. ויסעו ממתקה ויחנו בחשמונה. ויסעו מחשמונה ויחנו במסרות. ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן. ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד. ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה. ויסעו מיטבתה ויחנו בעברונה. ויסעו מעברונה ויחנו בעצין גבר. ויסעו מעצין גבר ויחנו במדבר צין הוא קדש. ויסעו ממדבר צין ויחנו בהר ההר. ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמונה. ויסעו מצלמונה ויחנו בפונן. ויסעו מפונן ויחנו באבות. ויסעו מאבות ויחנו בעיי העברים בגבול מואב. ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד. ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמון דבלתימה. ויסעו מעלמון דבלתימה ויחנו בהרי עברים לפני נבו. ויסעו מלפני נבו ויחנו בערבות מואב על ירדן יריחו. ויחנו על הירדן מבית הישימות עד אבל השטים בערבות מואב. וידבר ה' אל משה בערבות מואב על ירדן יריחו לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען. והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיותם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו. והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה. והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחותיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו איש אל מקומו אשר יצא עליו הגורל לו תהיה למטות אבתיכם תתנחלו. ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה. והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם. ויהי כאשר הלך ישראל בערבות מואב ויחן על הירדן מבית הישימות עד אבל השטים. ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה. ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים. ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם. ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר. וה' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה. לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם. ויאמר ה' אל משה דבר אל בני ישראל וישובו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים. ואני הנה אחזק את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני ה'. ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו. ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו. ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו. ויחזק ה' את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה. ויסעו מצרים אחריהם ויבאו כל סוס רכב פרעה פרשיו וחילו על ים סוף. ובני ישראל יצאו מן הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם. ויהי בעלות השחר וירא משה את מחנה מצרים והנה מתמוטטים בתוך הים. ויאמר ה' אל משה נטה את ידך על הים ויהי המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו. ויט משה את ידו על הים ויהי המים לבקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו. ויהי ביום ההוא הושיע ה' את ישראל מיד מצרים וישראל ראו את מצרים מת על שפת הים. וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו. אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו. ה' איש מלחמה ה' שמו. מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף. תהמת יכסימו ירדו במצולות כמו אבן. ימינך ה' נאדרי בכח ימינך ה' תרעץ אויב. וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש. וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים. אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי. נשפת ברוחך כסמו צללו כעופרת במים אדירים. מי כמכה באלם ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא. נטית ימינך תבלעמו ארץ. נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך. שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת. אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען. תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנית. תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידיך. ה' ימלך לעלם ועד. כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויבא ה' עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים. ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות. ותען להם מרים שירו לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים. ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים. ויבאו מרתה ולא יכלו למרות מים מרים כי על כן קרא שמה מרה. ויתלונן העם על משה לאמר מה נשתה. ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ ויטל אל המים ויתקו המים. שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו. ויבאו אילמה ושם שנים עשר עינות מים ושבעים תמרים. ויחנו שם על המים. ויסעו מאילמה ויבאו כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילמה ובין סיני. ויסעו מדבר סין ויחנו במדבר דפקה. ויסעו מדפקה ויחנו באלוש. ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים. ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברות התאוה. ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצרות. ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה. ויסעו מרתמה ויחנו ברמון פרץ. ויסעו מרמון פרץ ויחנו בלבנה. ויסעו מלבנה ויחנו ברסה. ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה. ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר. ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה. ויסעו מחרדה ויחנו במקהלות. ויסעו ממקהלות ויחנו בתחת. ויסעו מתחת ויחנו בתרח. ויסעו מתרח ויחנו במתקה. ויסעו ממתקה ויחנו בחשמונה. ויסעו מחשמונה ויחנו במסרות. ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן. ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד. ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה. ויסעו מיטבתה ויחנו בעברונה. ויסעו מעברונה ויחנו בעצין גבר. ויסעו מעצין גבר ויחנו במדבר צין הוא קדש. ויסעו ממדבר צין ויחנו בהר ההר. ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמונה. ויסעו מצלמונה ויחנו בפונן. ויסעו מפונן ויחנו באבות. ויסעו מאבות ויחנו בעיי העברים בגבול מואב. ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד. ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמון דבלתימה. ויסעו מעלמון דבלתימה ויחנו בהרי עברים לפני נבו. ויסעו מלפני נבו ויחנו בערבות מואב על ירדן יריחו. ויחנו על הירדן מבית הישימות עד אבל השטים בערבות מואב. וידבר ה' אל משה בערבות מואב על ירדן יריחו לאמר. דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען. והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיותם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו. והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה. והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחותיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו איש אל מקומו אשר יצא עליו הגורל לו תהיה למטות אבתיכם תתנחלו. ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה. והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם. ויהי כאשר הלך ישראל בערבות מואב ויחן על הירדן מבית הישימות עד אבל השטים. ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה. ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים. ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם. ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר. וה' הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה. לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם. ויאמר ה' אל משה דבר אל בני ישראל וישובו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים. ואני הנה אחזק את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני ה'. ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו. ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו. ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו. ויחזק ה' את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה. ויסעו מצרים אחריהם ויבאו כל סוס רכב פרעה פרשיו וחילו על ים סוף. ובני ישראל יצאו מן הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם. ויהי בעלות השחר וירא משה את מחנה מצרים והנה מתמוטטים בתוך הים. ויאמר ה' אל משה נטה את ידך על הים ויהי המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו. ויט משה את ידו על הים ויהי המים לבקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו. ויהי ביום ההוא הושיע ה' את ישראל מיד מצרים וישראל ראו את מצרים מת על שפת הים. וירא ישראל את היד הגדולה אשר עשה ה' במצרים ויראו העם את ה' ויאמינו בה' ובמשה עבדו. אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת לה' ויאמרו לאמר אשירה לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים. עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו. ה' איש מלחמה ה' שמו. מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף. תהמת יכסימו ירדו במצולות כמו אבן. ימינך ה' נאדרי בכח ימינך ה' תרעץ אויב. וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש. וברוח אפיך נערמו מים נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים. אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי. נשפת ברוחך כסמו צללו כעופרת במים אדירים. מי כמכה באלם ה' מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא. נטית ימינך תבלעמו ארץ. נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך. שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת. אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען. תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך ה' עד יעבר עם זו קנית. תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת ה' מקדש אדני כוננו ידיך. ה' ימלך לעלם ועד. כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים ויבא ה' עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים. ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות. ותען להם מרים שירו לה' כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים.

אודך

יְשֵׁנָה עַל־מִשְׁכָּבָהּ וְלִבָּהּ עֵר
וְהִיא מְחַכָּה לְדוֹדָהּ שֶׁיָּבוֹא
וְהוּא עוֹמֵד וְדוֹפֵק עַל־הַדֶּלֶת
וְקוֹרֵא לָהּ בְּשֵׁם יָקָר
וְהִיא מְבַקֶּשֶׁת לְהִתְחַמֵּק
וְלֹא לְהַכְנִיסוֹ בְּטֶרֶם
שֶׁתְּקַיֵּם בּוֹ מִצְוַת כִּבּוּד אָב וָאֵם
וְהוּא מְבַקֵּשׁ לְהִתְחַמֵּק
וְלֹא לְהַכְנִיסָהּ בְּטֶרֶם
שֶׁתְּקַיֵּם בָּהּ מִצְוַת כִּבּוּד אָב וָאֵם
וְהוּא מְבַקֵּשׁ לְהִתְחַמֵּק
וְלֹא לְהַכְנִיסָהּ בְּטֶרֶם
שֶׁתְּקַיֵּם בָּהּ מִצְוַת כִּבּוּד אָב וָאֵם
וְהוּא מְבַקֵּשׁ לְהִתְחַמֵּק
וְלֹא לְהַכְנִיסָהּ בְּטֶרֶם
שֶׁתְּקַיֵּם בָּהּ מִצְוַת כִּבּוּד אָב וָאֵם

אֲדַיִּן

אֲדַיִּן אֲמַר לַהּ שְׁלִיחָא דְּמַלְכָּא
אֲמַר לַהּ שְׁלִיחָא דְּמַלְכָּא
אֲמַר לַהּ שְׁלִיחָא דְּמַלְכָּא
אֲמַר לַהּ שְׁלִיחָא דְּמַלְכָּא

בְּרַם

בְּרַם אֲנָא לָא מִתְחַמֵּק
בְּרַם אֲנָא לָא מִתְחַמֵּק
בְּרַם אֲנָא לָא מִתְחַמֵּק
בְּרַם אֲנָא לָא מִתְחַמֵּק

בְּרַם

בְּרַם אֲנָא לָא מִתְחַמֵּק
בְּרַם אֲנָא לָא מִתְחַמֵּק
בְּרַם אֲנָא לָא מִתְחַמֵּק
בְּרַם אֲנָא לָא מִתְחַמֵּק

מִי אֵל כָּמוֹךָ נוֹשֵׂא עָוֹן וְסוֹלֵחַ לַעֲבֶרֶת שְׁאֵרִית נַחֲלָתוֹ
לֹא הֶחֱזִיק לָעַד אַפּוֹ כִּי חָפֵץ חֶסֶד הוּא יָשׁוּב יְרַחֲמֵנוּ יִכְבֹּשׁ עֲוֹנוֹתֵינוּ

אֶחָד

רַב מְחִלּוֹת לְיִשְׂרָאֵל סְלַח לְנוּ מָחֵל לָנוּ כַּפֵּר לָנוּ
שִׁבְעָתַיִם תַּשְׁלִיךְ כָּל חַטֹּאתָם מִבֵּית יָדֶךָ וְתִתֵּן אֱמֶת לְיַעֲקֹב
חֶסֶד לְאַבְרָהָם אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לַאֲבוֹתֵינוּ מִימֵי קֶדֶם
אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל זֶרַע יִשְׂרָאֵל
הַמְּלֻמָּד לְהוֹדִיעַ לְעַמּוֹ דֶּרֶךְ תְּשׁוּבָה וְסִלַּחְתָּ לָנוּ
וְכִפַּרְתָּ לָנוּ וְנָתַתָּ לָנוּ וְנִכְתַּב וְנֶחְתַּם וְנִגָּזֵר וְנִסָּלַח
וְנִמְחַל וְנִתְכַּפֵּר וְנִתְנַהֵל וְנִתְנַשֵּׂא וְנִתְנַשֵּׂק וְנִתְנַחֵם
וְנִתְנַחֵל וְנִתְנַעֵר וְנִתְנַעֵם וְנִתְנַחֵם וְנִתְנַחֵל וְנִתְנַעֵר
וְנִתְנַעֵם וְנִתְנַחֵם וְנִתְנַחֵל וְנִתְנַעֵר וְנִתְנַעֵם

יִבָּרֵא

הִיא מְעוֹנָם וְהִיא מְחִילָתָם וְהִיא כִּפֻּרֵי עֲוֹנוֹתָם וְהִיא מְחִילָתָם לְכָל עֲדָתָם וְלָכֵן אָנוּ מְיַחֲלִים לְךָ שֶׁתִּבְנֶה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב וְתִגְאַל אֶת עַמְּךָ וְתִפְדֶּה אֶת נַחֲלָתְךָ וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָם בְּרַחֲמֶיךָ וּבְחַסְדֶּיךָ וְתִשְׁרֶה עֲלֵיהֶם שְׁכִינָתְךָ וְתִקְבְּצֵם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתַעֲשֵׂם כֻּלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵב שָׁלֵם וְלַעֲבֹד לְפָנֶיךָ בְּתָמִים וְלִהְיוֹת לְךָ לְעַם נֶאֱמָן וְלִשְׁמֹר חֻקֶּיךָ וּמִצְוֹתֶיךָ וְלַעֲשׂוֹת כָּל הַדְּבָרִים הַכְּתוּבִים בַּתּוֹרָה וְהַנְּבוּאָה וְהַכְּתוּבִים וְהַנִּכְתָּבִים בְּסֵפֶר הַזֶּה וְתִתֵּן לָנוּ בְּרָכָה וְשָׁלוֹם וְצֶדֶק וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׂבָע וְיֵשַׁע וְנֶחָמָה וְכַלְכָּלָה וְרִיוַח וְהַצָּלָה וְתִקּוּן וְרִפּוּי וְגוֹאֵל וְסוֹמֵךְ וְשׁוֹמֵעַ וְעוֹנֶה וְרַחֲמָן וְחַנּוּן וְאֶרֶךְ אַפַּיִם וְעָנָו וְצַדִּיק וְתָמִים וְגִבּוֹר וְנָבִיא וְסוֹפֵר וְנָשִׂיא וְכֹהֵן וְלֵוִי וְיִשְׂרָאֵל וְכָל פְּלֵטַת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל

בְּרִיתָא הָא לְמַעְבָּד, דְּאַתְּ מְחַפֵּשׂ לְהוּ בְּרִיתָא אַחֲרִינָא לְמַעְבָּד לְהוּ, אֲבָל הָא דַּעֲבַדְתְּ לְהוּ מֵעִיקָּרָא, לָא מְחַפְּשִׂין לְהוּ בְּרִיתָא אַחֲרִינָא. אָמַר לֵיהּ רַבִּי יוֹסֵי בַּר חֲנִינָא לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי, מַאי דִּכְתִיב "וְהָיָה כִּי יָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן ה' לְאֲבֹתֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְנָתַתָּה לָכֶם הָאָרֶץ הַזֹּאת זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת הַזֹּאת", מַאי "הַזֹּאת הַזֹּאת"? אָמַר לֵיהּ, הָכִי אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי, כָּל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא יִסּוּרִין, אַתָּה מוֹצֵא גְּאֻלָּה. וְכָל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְּאֻלָּה, אַתָּה מוֹצֵא יִסּוּרִין. אָמַר לֵיהּ, וְהָכְתִיב "וְהָיָה כִּי יָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן ה' לְאֲבֹתֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְנָתַתָּה לָכֶם הָאָרֶץ הַזֹּאת זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת הַזֹּאת", וְכִי בְּשָׁעָה שֶׁהָיוּ בְּיִסּוּרִין הָיָה לָהֶם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה? אֶלָּא, בְּשָׁעָה שֶׁהָיוּ בְּיִסּוּרִין הָיָה לָהֶם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, וּבְשָׁעָה שֶׁהָיוּ בְּגְאֻלָּה הָיָה לָהֶם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה. אָמַר לֵיהּ רַבִּי יוֹסֵי בַּר חֲנִינָא לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי, מַאי דִּכְתִיב "וְהָיָה כִּי יָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן ה' לְאֲבֹתֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְנָתַתָּה לָכֶם הָאָרֶץ הַזֹּאת זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת הַזֹּאת", מַאי "הַזֹּאת הַזֹּאת"? אָמַר לֵיהּ, הָכִי אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי, כָּל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא יִסּוּרִין, אַתָּה מוֹצֵא גְּאֻלָּה. וְכָל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְּאֻלָּה, אַתָּה מוֹצֵא יִסּוּרִין. אָמַר לֵיהּ, וְהָכְתִיב "וְהָיָה כִּי יָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן ה' לְאֲבֹתֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְנָתַתָּה לָכֶם הָאָרֶץ הַזֹּאת זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת הַזֹּאת", וְכִי בְּשָׁעָה שֶׁהָיוּ בְּיִסּוּרִין הָיָה לָהֶם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה? אֶלָּא, בְּשָׁעָה שֶׁהָיוּ בְּיִסּוּרִין הָיָה לָהֶם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, וּבְשָׁעָה שֶׁהָיוּ בְּגְאֻלָּה הָיָה לָהֶם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה.

וְחִיוֹת הַלְוָיִם הָיוּ רָצִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, עַד שֶׁהָיָה מַגִּיעַ לְבֵית הַקְּבָרוֹת. וְכֵיוָן שֶׁהָיָה מַגִּיעַ לְבֵית הַקְּבָרוֹת, הָיָה אוֹמֵר לָהֶם, הַקְשִׁיבוּ לִי לְוִיִּם, הַקְשִׁיבוּ לִי לְוִיִּם. אָמַר לֵיהּ רַבִּי יוֹסֵי בַּר חֲנִינָא לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי, מַאי דִּכְתִיב "וְהָיָה כִּי יָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן ה' לְאֲבֹתֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְנָתַתָּה לָכֶם הָאָרֶץ הַזֹּאת זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת הַזֹּאת", מַאי "הַזֹּאת הַזֹּאת"? אָמַר לֵיהּ, הָכִי אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי, כָּל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא יִסּוּרִין, אַתָּה מוֹצֵא גְּאֻלָּה. וְכָל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְּאֻלָּה, אַתָּה מוֹצֵא יִסּוּרִין. אָמַר לֵיהּ, וְהָכְתִיב "וְהָיָה כִּי יָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן ה' לְאֲבֹתֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְנָתַתָּה לָכֶם הָאָרֶץ הַזֹּאת זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת הַזֹּאת", וְכִי בְּשָׁעָה שֶׁהָיוּ בְּיִסּוּרִין הָיָה לָהֶם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה? אֶלָּא, בְּשָׁעָה שֶׁהָיוּ בְּיִסּוּרִין הָיָה לָהֶם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, וּבְשָׁעָה שֶׁהָיוּ בְּגְאֻלָּה הָיָה לָהֶם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה. אָמַר לֵיהּ רַבִּי יוֹסֵי בַּר חֲנִינָא לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן לֵוִי, מַאי דִּכְתִיב "וְהָיָה כִּי יָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן ה' לְאֲבֹתֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְנָתַתָּה לָכֶם הָאָרֶץ הַזֹּאת זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת הַזֹּאת", מַאי "הַזֹּאת הַזֹּאת"? אָמַר לֵיהּ, הָכִי אָמַר רַבִּי שִׁמְעוֹן בֶּן יוֹחַאי, כָּל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא יִסּוּרִין, אַתָּה מוֹצֵא גְּאֻלָּה. וְכָל מָקוֹם שֶׁאַתָּה מוֹצֵא גְּאֻלָּה, אַתָּה מוֹצֵא יִסּוּרִין. אָמַר לֵיהּ, וְהָכְתִיב "וְהָיָה כִּי יָבוֹא אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נָתַן ה' לְאֲבֹתֶיךָ כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר לָךְ וְנָתַתָּה לָכֶם הָאָרֶץ הַזֹּאת זָבַת חָלָב וּדְבָשׁ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת הָעֲבֹדָה הַזֹּאת הַזֹּאת", וְכִי בְּשָׁעָה שֶׁהָיוּ בְּיִסּוּרִין הָיָה לָהֶם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה? אֶלָּא, בְּשָׁעָה שֶׁהָיוּ בְּיִסּוּרִין הָיָה לָהֶם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה, וּבְשָׁעָה שֶׁהָיוּ בְּגְאֻלָּה הָיָה לָהֶם לְהִתְעַסֵּק בַּתּוֹרָה.

וַיֵּלֶךְ אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, כָּל הַמְּלָכִים שֶׁבָּאוּ אַחַר שְׁלֹמֹה, לֹא הָיָה לָהֶם לְשִׁיר שִׁיר לְעַצְמָם. שֶׁנֶּאֱמַר "וַיֵּלֶךְ שִׁישַׁק מֶלֶךְ מִצְרַיִם עַל יְרוּשָׁלִַם", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יוֹתָם בְּנוֹ", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ אָחָז", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ מְנַשֶּׁה", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ אָמוֹן", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יְהוֹיָקִים", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יְכָנְיָה", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ", וְלֹא אָמַר שָׁר. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, כָּל הַמְּלָכִים שֶׁבָּאוּ אַחַר שְׁלֹמֹה, לֹא הָיָה לָהֶם לְשִׁיר שִׁיר לְעַצְמָם. שֶׁנֶּאֱמַר "וַיֵּלֶךְ שִׁישַׁק מֶלֶךְ מִצְרַיִם עַל יְרוּשָׁלִַם", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יוֹתָם בְּנוֹ", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ אָחָז", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ מְנַשֶּׁה", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ אָמוֹן", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יְהוֹיָקִים", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יְכָנְיָה", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ", וְלֹא אָמַר שָׁר.

אֲחִיכֶם הוּא. כְּתִיב הָכָא "וְאֶת אֲחִיכֶם אֶת כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", וּכְתִיב הָתָם "וְאֶת אֲחִיכֶם אֶת בְּנֵי עֵשָׂו הָעֹבְרִים בִּגְבוּל אֲחִיכֶם בְּנֵי שֵׂעִיר". מָה לְהַלָּן בְּנֵי עֵשָׂו, אַף כָּאן בְּנֵי עֵשָׂו. אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן, כָּל הַמְּלָכִים שֶׁבָּאוּ אַחַר שְׁלֹמֹה, לֹא הָיָה לָהֶם לְשִׁיר שִׁיר לְעַצְמָם. שֶׁנֶּאֱמַר "וַיֵּלֶךְ שִׁישַׁק מֶלֶךְ מִצְרַיִם עַל יְרוּשָׁלִַם", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יְהוֹאָשׁ מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ עֻזִּיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יוֹתָם בְּנוֹ", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ אָחָז", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ חִזְקִיָּהוּ", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ מְנַשֶּׁה", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ אָמוֹן", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יֹאשִׁיָּהוּ", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יְהוֹיָקִים", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ יְכָנְיָה", וְלֹא אָמַר שָׁר. "וַיֵּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ", וְלֹא אָמַר שָׁר.

ויאמר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר זאת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים
אשר צוה יהוה את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריבם את קרבנותם ליהוה במדבר סיני
ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת
ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש
בני שנה תמימם לעלה ופר ואיל לזבח לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם
ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ותקרב כל העדה ויעמדו לפני יהוה ויאמר משה זה הדבר אשר
צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת
עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה את משה ויקרב אהרן
אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על
קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח והקטיר המזבחה את החלב ואת הכליות ואת היתרת
מן הכבד מן החטאת כאשר צוה יהוה את משה ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה ויזבח
את זבח העם ויתן בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב ואת הבשר אליו ואת הראש
ויקטר על המזבח ורחץ בקרב ובכרעים ויקטר על העלה על המזבח ויקרב את קרבן העם ויקח את
שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויעשהו חטאת כראשון ויקרב את העלה ויעש כמשפט ויקרב את
המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר ויזבח את השור ואת האיל זבח השלמים
אשר לעם ויתן בני אהרן אל אהרן את הדם ויזרקהו על המזבח סביב ואת החלבים מן השור ומן האיל
האליה והמכסה והכליות והיתרת מן הכבד וישימו את החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה
והחזות הימנית הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה ויקח משה מן הדם אל אהרן ויניף על
ראשי בניו ויזרק את הדם על המזבח סביב ואת החלב מן השור ומן האיל ומן המכסה ומן הכליות
ומן היתרת מן הכבד ויקטר החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה ואת החזות ואת שוק הימין
הניף משה תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה ויקח משה מן שמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח
ויזה על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי
בניו אתו ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלוהו אתו ואת
הלחם אשר בסל המלואים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלוהו ואת הנותר בבשר ובלחם באש
תשרפו ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא
את ידכם היום עשה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם ועל פתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת
ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה
יהוה ביד משה

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת
ואיל לעלה תמימים והקרב לפני יהוה ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש
בני שנה תמימם לעלה ופר ואיל לזבח לזבח לפני יהוה ומנחה בלולה בשמן כי היום יהוה נראה אליכם
ויקחו את אשר צוה משה אל פני האהל ותקרב כל העדה ויעמדו לפני יהוה ויאמר משה זה הדבר אשר
צוה יהוה תעשו ויראה אליכם כבוד יהוה ויאמר משה אל אהרן קרב אל המזבח ועשה את חטאתך ואת
עלתך וכפר בעדך ובעד העם ועשה את קרבן העם וכפר בעדם כאשר צוה יהוה את משה ויקרב אהרן
אל המזבח וישחט את עגל החטאת אשר לו ויקרבו בני אהרן את הדם אליו ויטבל אצבעו בדם ויתן על
קרנות המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המזבח והקטיר המזבחה את החלב ואת הכליות ואת היתרת
מן הכבד מן החטאת כאשר צוה יהוה את משה ואת הבשר ואת העור שרף באש מחוץ למחנה ויזבח
את זבח העם ויתן בני אהרן אליו את הדם ויזרקהו על המזבח סביב ואת הבשר אליו ואת הראש
ויקטר על המזבח ורחץ בקרב ובכרעים ויקטר על העלה על המזבח ויקרב את קרבן העם ויקח את
שעיר החטאת אשר לעם וישחטהו ויעשהו חטאת כראשון ויקרב את העלה ויעש כמשפט ויקרב את
המנחה וימלא כפו ממנה ויקטר על המזבח מלבד עלת הבקר ויזבח את השור ואת האיל זבח השלמים
אשר לעם ויתן בני אהרן אל אהרן את הדם ויזרקהו על המזבח סביב ואת החלבים מן השור ומן האיל
האליה והמכסה והכליות והיתרת מן הכבד ויקטר החלבים על החזות ויקטר החלבים המזבחה
והחזות הימנית הניף אהרן תנופה לפני יהוה כאשר צוה משה ויקח משה מן שמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח
ויזה על אהרן על בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואת בגדי
בניו אתו ויאמר משה אל אהרן ואל בניו בשלו את הבשר פתח אהל מועד ושם תאכלוהו אתו ואת
הלחם אשר בסל המלואים כאשר צויתי לאמר אהרן ובניו יאכלוהו ואת הנותר בבשר ובלחם באש
תשרפו ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא
את ידכם היום עשה צוה יהוה לעשות לכפר עליכם ועל פתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת
ימים ושמרתם את משמרת יהוה ולא תמותו כי כן צויתי ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה
יהוה ביד משה

בְּחֹבֶשׁ הַשְּׁלִישִׁי בִּשְׁלֹשָׁה לַחֹדֶשׁ בְּשָׁנָה הַשִּׁשִּׁית לְמַלְכוּת אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ נִכְתַּב סֵפֶר דָּתָה וְאַחְשְׁתָּרָן בְּנֵי הַמְּנַצְּחִים עַל כָּל הַיְּהוּדִים לִפְנֵי הַפֶּחָוֹת וְהַשָּׂרִים אֲשֶׁר מֵהֹדּוּ וְעַד כּוּשׁ שֶׁבַע וְעֶשְׂרִים מְדִינָה וְעַל מְדִינָה וּמְדִינָה כִּכְתָבָהּ וְעַל עַם וְעַם כִּלְשׁוֹנוֹ עַל הַיְּהוּדִים כִּכְתָבָם וְכִלְשׁוֹנָם וַיִּכָּתֵב בְּשֵׁם הַמֶּלֶךְ אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ וַיֵּחָתֵם בְּטַבַּעַת הַמֶּלֶךְ וַיִּשְׁלַח סְפָרִים בְּיַד הָרָצִים אֶל כָּל מְדִינוֹת הַמֶּלֶךְ לְהַשְׁמִיד לַהֲרֹג וּלְאַבֵּד אֶת כָּל הַיְּהוּדִים מִנַּעַר וְעַד זָקֵן טַף וְנָשִׁים בְּיוֹם אֶחָד בִּשְׁלוֹשָׁה עָשָׂר לִשְׁנֵים עָשָׂר חֹדֶשׁ הוּא חֹדֶשׁ אֲדָר וּשְׁלָלָם לָבוֹז תִּגְזוֹר אֲגָגִית בְּתַר דָּתָא וְנִתְגַּבְּרָה עַל יְהוּדָה וְהִפִּילוּ פּוּר הוּא הַגּוֹרָל לְהָמֵם וּלְכַלּוֹתָם וְהִשְׁמִיד אֶת הָעַמָּלֵקִי וְאֶת זַרְעוֹ וְאֶת אֲבָגִי וְאֶת בָּנָיו וְאֶת כָּל עַמּוֹ וְהִשְׁמִיד אֶת כָּל הַנְּפָשׁוֹת אֲשֶׁר בְּכָל הָעָרִים וְהַמִּלְחָמָה הָיְתָה בְּכָל הָאָרֶץ וְהָיָה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בִּשְׁלו

ותפלה לה של חטאתיה ./

יהי למלפני יהי רעוא דקדמך דתתקבל צלותי כאלו קרבתי קרבן חטאת ואשם ועולה ושלמים על גבי מזבח החיצון ברצון ותהיה לי לכפרה על כל עוונותי ופשעי ובמיוחד על כל מה שחטאתי ופשעתי לפניך בעניין הזה ותסלח לי על כל עוונותי ופשעי ותכפר לי על כל חטאתי ותמחל לי על כל פשעי שפשעתי בך בעניין הזה כאמור בתורתך הקדושה ובכתוב על ידי משה עבדך הנאמן כי כן הבטחת לנו ע"י משה עבדך הנאמן לאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו ואמרו הכהנים ובני ישראל העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם המפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ואחר כך היו אומרים לפניו יום כפורים הוא לפניך לכפר בו עלינו לפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו מכל חטאתינו ביום הזה יכפר אתכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' אתם מטהרים ואומרים לפניו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ואחר כך היו אומרים לפניו כאשר כתוב בתורתך על ידי משה עבדך לאמר כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו ואמרו הכהנים ובני ישראל העומדים בעזרה כשהיו שומעים את השם המפורש יוצא מפי כהן גדול בקדושה ובטהרה היו כורעים ומשתחוים ונופלים על פניהם ואומרים

הַמְּתֻקָּה לְמִשְׁמֶרֶת הַבַּיִת
וְהַמְּנוֹרָה לְמִשְׁמֶרֶת הַשֻּׁלְחָן
וְהַשֻּׁלְחָן לְמִשְׁמֶרֶת הַמַּצּוֹת
וְהַמַּצּוֹת לְמִשְׁמֶרֶת הַמָּרוֹר
וְהַמָּרוֹר לְמִשְׁמֶרֶת הַכּוֹס
וְהַכּוֹס לְמִשְׁמֶרֶת הַהַלֵּל
וְהַהַלֵּל לְמִשְׁמֶרֶת הַנְּשָׁמָה

מִשְׁמֶרֶת הַמְּתֻקָּה לְמִשְׁמֶרֶת הַבַּיִת
מִשְׁמֶרֶת הַמְּנוֹרָה לְמִשְׁמֶרֶת הַשֻּׁלְחָן
מִשְׁמֶרֶת הַשֻּׁלְחָן לְמִשְׁמֶרֶת הַמַּצּוֹת
מִשְׁמֶרֶת הַמַּצּוֹת לְמִשְׁמֶרֶת הַמָּרוֹר
מִשְׁמֶרֶת הַמָּרוֹר לְמִשְׁמֶרֶת הַכּוֹס
מִשְׁמֶרֶת הַכּוֹס לְמִשְׁמֶרֶת הַהַלֵּל
מִשְׁמֶרֶת הַהַלֵּל לְמִשְׁמֶרֶת הַנְּשָׁמָה

אַחֲרֵי

לְהוֹדוֹת לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בַּכָּתוּב לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ וְאִשָּׁה תִּתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד כִּי טוֹב לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ כִּי אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֵל מֶלֶךְ גִּבּוֹר בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֲדוֹן כָּל הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית כַּכָּתוּב לְעוֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְעוֹשֵׂה שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְעוֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְגוֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ הוֹדוּ לַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים וַיְיָ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ עַל אַחַת מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רִבְבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ בְּכָל רָעָב זַנְתָּנוּ וְשָׂבַעְנוּ וּבְכָל שִׂבְעָה כִּלְכַּלְתָּנוּ בְּחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ וּמֵחֳלָיִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח עַל כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן שֶׂמְתָּ בְּפִינוּ הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי כָל פֶּה לְךָ יוֹדֶה וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה וְכָל לְבָבוֹת יִירָאוּךָ וְכָל קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ כַּכָּתוּב כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ מִי יִדְמֶה לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ וּמִי יַעֲרֹךְ לָךְ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ כָּאָמוּר לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנִקְמוֹתֶיךָ הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְהוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבֵּחַ לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדֵּר לְבָרֵךְ לְעַלֵּה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דִּבְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבְּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשַׁי עַבְדְּךָ מְשִׁיחֶךָ:

יְהַלְלוּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ וַחֲסִידֶיךָ צַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנֶךָ וְכָל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בַּכָּתוּב לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שִׁיר וּשְׁבָחָה הַלֵּל וְזִמְרָה עֹז וּמֶמְשָׁלָה נֶצַח גְּדֻלָּה וּגְבוּרָה תְּהִלָּה וְתִפְאֶרֶת קְדֻשָּׁה וּמַלְכוּת בְּרָכוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל וְקָדוֹשׁ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֵל הַהוֹדָאוֹת אֲדוֹן הַנִּפְלָאוֹת הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה מֶלֶךְ אֵל חֵי הָעוֹלָמִים:

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בְּיָדוֹ נֶפֶשׁ כָּל חָי וְרוּחַ כָּל בְּשַׂר אִישׁ וְאִשָּׁה תִּתְבָּרַךְ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד כִּי טוֹב לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ כִּי אַתָּה הוּא מֵעוֹלָם וְעַד עוֹלָם אֵל מֶלֶךְ גִּבּוֹר בַּתִּשְׁבָּחוֹת אֲדוֹן כָּל הַנִּפְלָאוֹת הַמְחַדֵּשׁ בְּטוּבוֹ בְּכָל יוֹם תָּמִיד מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית כַּכָּתוּב לְעוֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְעוֹשֵׂה שָׁמַיִם בִּתְבוּנָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְרוֹקַע הָאָרֶץ עַל הַמָּיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְעוֹשֵׂה אוֹרִים גְּדֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמֶמְשֶׁלֶת בַּיּוֹם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ אֶת הַיָּרֵחַ וְכוֹכָבִים לְמֶמְשְׁלוֹת בַּלָּיְלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְמַכֵּה מִצְרַיִם בִּבְכוֹרֵיהֶם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְגוֹזֵר יַם סוּף לִגְזָרִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְהֶעֱבִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְנִעֵר פַּרְעֹה וְחֵילוֹ בְּיַם סוּף כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְמוֹלִיךְ עַמּוֹ בַּמִּדְבָּר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְמַכֵּה מְלָכִים גְּדוֹלִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וַיַּהֲרֹג מְלָכִים אַדִּירִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ לְסִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וְנָתַן אַרְצָם לְנַחֲלָה כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ שֶׁבְּשִׁפְלֵנוּ זָכַר לָנוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ וַיִּפְרְקֵנוּ מִצָּרֵינוּ כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ נוֹתֵן לֶחֶם לְכָל בָּשָׂר כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ הוֹדוּ לְאֵל הַשָּׁמָיִם כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ הוֹדוּ לַאֲדוֹנֵי הָאֲדוֹנִים כִּי לְעוֹלָם חַסְדּוֹ

נִשְׁמַת כָּל חַי תְּבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תְּפָאֵר וּתְרוֹמֵם זִכְרְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אַתָּה אֵל וּמִבַּלְעָדֶיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמְפַרְנֵס וּמְרַחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֶלָּא אַתָּה אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים אֱלוֹהַּ כָּל בְּרִיּוֹת אֲדוֹן כָּל תּוֹלָדוֹת הַמְהֻלָּל בְּרֹב הַתִּשְׁבָּחוֹת הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוֹתָיו בְּרַחֲמִים וַיְיָ לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן הַמְעוֹרֵר יְשֵׁנִים וְהַמֵּקִיץ נִרְדָּמִים וְהַמֵּשִׂיחַ אִלְּמִים וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים לְךָ לְבַדְּךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים אִלּוּ פִינוּ מָלֵא שִׁירָה כַּיָּם וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה כַּהֲמוֹן גַּלָּיו וְשִׂפְתוֹתֵינוּ שֶׁבַח כְּמֶרְחֲבֵי רָקִיעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כַּשֶּׁמֶשׁ וְכַיָּרֵחַ וְיָדֵינוּ פְרוּשׂוֹת כְּנִשְׁרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קַלּוֹת כָּאַיָּלוֹת אֵין אֲנַחְנוּ מַסְפִּיקִים לְהוֹדוֹת לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ וּלְבָרֵךְ אֶת שִׁמְךָ עַל אַחַת מֵאֶלֶף אַלְפֵי אֲלָפִים וְרִבֵּי רִבְבוֹת פְּעָמִים הַטּוֹבוֹת שֶׁעָשִׂיתָ עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ מִמִּצְרַיִם גְּאַלְתָּנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וּמִבֵּית עֲבָדִים פְּדִיתָנוּ בְּכָל רָעָב זַנְתָּנוּ וְשָׂבַעְנוּ וּבְכָל שִׂבְעָה כִּלְכַּלְתָּנוּ בְּחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדֶּבֶר מִלַּטְתָּנוּ וּמֵחֳלָיִים רָעִים וְנֶאֱמָנִים דִּלִּיתָנוּ עַד הֵנָּה עֲזָרוּנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוּנוּ חֲסָדֶיךָ וְאַל תִּטְּשֵׁנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לָנֶצַח עַל כֵּן אֵבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ וְרוּחַ וּנְשָׁמָה שֶׁנָּפַחְתָּ בְּאַפֵּינוּ וְלָשׁוֹן שֶׂמְתָּ בְּפִינוּ הֵן הֵם יוֹדוּ וִיבָרְכוּ וִישַׁבְּחוּ וִיפָאֲרוּ וִירוֹמְמוּ וְיַעֲרִיצוּ וְיַקְדִּישׁוּ וְיַמְלִיכוּ אֶת שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ כִּי כָל פֶּה לְךָ יוֹדֶה וְכָל לָשׁוֹן לְךָ תִשָּׁבַע וְכָל בֶּרֶךְ לְךָ תִכְרַע וְכָל קוֹמָה לְפָנֶיךָ תִשְׁתַּחֲוֶה וְכָל לְבָבוֹת יִירָאוּךָ וְכָל קֶרֶב וּכְלָיוֹת יְזַמְּרוּ לִשְׁמֶךָ כַּכָּתוּב כָּל עַצְמוֹתַי תֹּאמַרְנָה יְיָ מִי כָמוֹךָ מַצִּיל עָנִי מֵחָזָק מִמֶּנּוּ וְעָנִי וְאֶבְיוֹן מִגּוֹזְלוֹ מִי יִדְמֶה לָּךְ וּמִי יִשְׁוֶה לָּךְ וּמִי יַעֲרֹךְ לָךְ הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן קוֹנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ נְהַלֶּלְךָ וּנְשַׁבֵּחֲךָ וּנְפָאֶרְךָ וּנְבָרֵךְ אֶת שֵׁם קָדְשֶׁךָ כָּאָמוּר לְדָוִד בָּרְכִי נַפְשִׁי אֶת יְיָ וְכָל קְרָבַי אֶת שֵׁם קָדְשׁוֹ

הָאֵל בְּתַעֲצֻמוֹת עֻזֶּךָ הַגָּדוֹל בִּכְבוֹד שְׁמֶךָ הַגִּבּוֹר לָנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנִקְמוֹתֶיךָ הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא שׁוֹכֵן עַד מָרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ וְכָתוּב רַנְּנוּ צַדִּיקִים בַּיְיָ לַיְשָׁרִים נָאוָה תְהִלָּה בְּפִי יְשָׁרִים תִּתְהַלָּל וּבְדִבְרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ וּבִלְשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמָם וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדָּשׁ וּבְמַקְהֲלוֹת רִבְבוֹת עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאַר שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר שֶׁכֵּן חוֹבַת כָּל הַיְצוּרִים לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ

וּמִם יַחֲלֹק נַחֲלָתָ֑ם וּמִי יְחַלֵּק לְיָתֵ֑ם
לְהַפְרִ֣יד בְּנֵי־אָדָ֗ם לְהָמִ֥ית נְפָשׁ֑וֹת
לְהַשְׁבִּ֥יעַ לְהַלְּעִ֑יג וְלִשְׁפֹּ֥ךְ עַל־פְּנֵ֖י שָׂדֶֽה׃
לְהַכְרִ֣ית מִמֶּ֣נּוּ כָּל־בָּשָׂ֑ר וְלִשְׁפֹּ֥ךְ דָּמָ֖ם עַל־הָאָֽרֶץ׃
לְהַשְׁמִ֣יד מִמֶּ֣נּוּ כָּל־חָ֑י

במדבר

ליל שני

ונתנו איש מלא
ומטה כפר וסלוה
ומנחתם סלת בלולה
בשמן לשלשת עשרנים
והיה קרבנו לאחד
ביום השני
הקריב את קרבנו
נשיא לבני יששכר
ויקרב את קרבנו
שלחת כסף אחת
שבעים שקל הקטן
במשקל הקדש
שניהם מלאים סלת
מנחה כפרים עשרה
זהב מלאה קטרת
פר בן בקר אחד
איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעולה
שעיר עזים אחד
לחטאת
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן נתנאל
בן צוער

ליל שלישי

ביום השלישי
נשיא לבני זבולן
אליאב בן חלון
קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל
הקטן במשקל הקדש
שניהם מלאים סלת
מנחה כפרים עשרה
זהב מלאה קטרת
פר בן בקר אחד
איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעולה
שעיר עזים אחד
לחטאת
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן אליאב
בן חלון

ליל רביעי

ביום הרביעי
נשיא לבני ראובן
אלישור בן שדיאור
קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל
הקטן במשקל הקדש
שניהם מלאים סלת
מנחה כפרים עשרה
זהב מלאה קטרת
פר בן בקר אחד
איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעולה
שעיר עזים אחד
לחטאת
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן אלישור
בן שדיאור

ליל חמישי

ביום החמישי
נשיא לבני שמעון
שלומיאל בן צורישדי
קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל
הקטן במשקל הקדש
שניהם מלאים סלת
מנחה כפרים עשרה
זהב מלאה קטרת
פר בן בקר אחד
איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעולה
שעיר עזים אחד
לחטאת
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן שלומיאל
בן צורישדי

ליל ששי

ביום הששי
נשיא לבני גד
אליסף בן דעואל
קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל
הקטן במשקל הקדש
שניהם מלאים סלת
מנחה כפרים עשרה
זהב מלאה קטרת
פר בן בקר אחד
איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעולה
שעיר עזים אחד
לחטאת
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן אליסף
בן דעואל

ליל שביעי

ביום השביעי
נשיא לבני אפרים
אלישמע בן עמיהוד
קרבנו קערת כסף
אחת שלשים ומאה
משקלה מזרק כסף
אחד שבעים שקל
הקטן במשקל הקדש
שניהם מלאים סלת
מנחה כפרים עשרה
זהב מלאה קטרת
פר בן בקר אחד
איל אחד כבש אחד
בן שנתו לעולה
שעיר עזים אחד
לחטאת
ולזבח השלמים
בקר שנים אילם חמשה
עתודים חמשה כבשים
בני שנה חמשה
זה קרבן אלישמע
בן עמיהוד

לְכָל תֵּעֹת נִכְתָּב בְּסֵפֶר — וּבְתוּמִּיהָ תַּתְמִּין יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּי ... תַּפְרִיחַ הַצֶּבֶת יְשׁוּרוּן

לְפִשְׁתָּן וְרוּחַ לְקַלְקֵל סֵפֶר — וְתַתְמִּין תַּתְמִּין שֶׁפֶר

בְּרֹם וְלֹא יִפֹּל וְאֵין בּוֹ שֶׁבֶר — לְכָל הַפְּרוּחִים תַּשְׁלִיךְ לְבָל

בְּרָכָה וְהַצְלָחָה וְשִׂמְחָה — לְפִי מַה שֶּׁהוּא רָאוּי לְךָ

סֵלָה לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים.

וְהַיְנוּ מַה שֶּׁאָנוּ מְבַקְּשִׁים מִמְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ — וְהוּא שֶׁתְּהֵא מְחִילָה וְסִלְחָה וְכַפָּרָה

מִשְׁתַּבֵּר בְּרֹב רַחֲמֶיךָ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ — וְלֹא תַּעֲשֶׂה בָּנוּ כְּמַעֲשֵׂינוּ

וְתִמְחֶה מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּלָלוֹת — וְלֹא תַּעֲשֶׂה בָּנוּ כְּמַעֲשֵׂינוּ

סֵלָה לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים.

וְתִכְתְּבֵנוּ לְחַיִּים טוֹבִים — וְתִכְתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים

וְתִכְתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים — וְתִכְתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים

וְתִכְתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים — וְתִכְתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים

וְתִכְתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים — וְתִכְתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּים

סֵלָה לְעַד וּלְנֶצַח נְצָחִים.

וְתִכְתְּבֵנוּ בְּסֵפֶר הַחַיִּ

ספר ברית מרדכי לתורה ולמועדים ולכל המצוות ולכל התורה כולה ולכל המשפטים ולכל הדינים ולכל הנביאים ולכל הכתובים

אחרי

(ויקרא טז, א)

וידבר ה' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני ה' וימתו. ויש לדקדק מה הוצרך הכתוב לומר אחרי מות שני בני אהרן הלא כבר נאמר בפרשת שמיני ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו ויתנו בהן אש וישימו עליה קטורת ויקריבו לפני ה' אש זרה אשר לא צוה אותם ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה'. ואם כן מה הוצרך לומר אחרי מות שני בני אהרן. ועוד מה הוצרך לומר בקרבתם לפני ה' ויקרבו לפני ה' ויקריבו אש זרה לפני ה' ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה'. ועוד מה הוצרך לומר ויקריבו

וְהַשְׁרִיכֵהוּ מִפִּי מְשׁוּגֹתָיו וְהַזֵּדִים חֲשֹׂךְ עַבְדֶּךָ גַּם אַל יִמְשְׁלוּ בִי אָז אֵיתָם וְנִקֵּיתִי מִפֶּשַׁע רָב. כְּפִתְאֹם עַל יְיָ בְּרוּכִים וְעַל מִשְׁפָּטֶיךָ צִדְקָתֶךָ. אֲשֶׁר אָמַרְתָּ בְּצֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָתְךָ עִנִּיתָנִי. יְהִי נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ. יְבוֹאֻנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשׁוּעָי. יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ. יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדוֹתֶיךָ. יְהִי לְבָבִי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ. כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי. כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי. כִּי הָיִיתִי כְּנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי. כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט. כָּרוּ לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ. כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי. כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִּקּוּדֶיךָ. כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ. לְעוֹלָם יְיָ דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם. לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד. לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ. לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי. לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי. לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי. לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדוֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן. לְכָל תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד. מָה אָהַבְתִּי תּוֹרָתֶךָ כָּל הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי. מֵאוֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי. מִכָּל מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי. מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקּוּדֶיךָ נָצָרְתִּי. מִכָּל אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ. מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי אַתָּה הוֹרֵתָנִי. מַה נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי. מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל אֹרַח שָׁקֶר. נֵר לְרַגְלִי דְּבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי. נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקַיֵּמָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ. נָעֱנֵיתִי עַד מְאֹד יְיָ חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ. נִדְבוֹת פִּי רְצֵה נָא יְיָ וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי. נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי. נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי. נָחַלְתִּי עֵדוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה. נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב. סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי. סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי. סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי. סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי. סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאָשִׁיעָה בְחֻקֶּיךָ תָמִיד. סָלִיתָ כָּל שׁוֹגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם. סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדוֹתֶיךָ. סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְּשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי. עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי. עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים. עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ. עֲשֵׂה עִם עַבְדְּךָ כְּחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי. עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדוֹתֶיךָ. עֵת לַעֲשׂוֹת לַיְיָ הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ. עַל כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז. עַל כֵּן כָּל פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי. פְּלָאוֹת עֵדוֹתֶיךָ עַל כֵּן נָצְרָתַם נַפְשִׁי. פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים. פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי. פְּנֵה אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ. פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל תַּשְׁלֶט בִּי כָּל אָוֶן. פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ. פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת חֻקֶּיךָ. פַּלְגֵי מַיִם יָרְדָה עֵינִי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ. פָּלָא

וּמַעֲמִיד וְהוּא בּוֹחֵשׁ וּמַשְׁמִיעַ יְדוֹ עַל פִּיהוּ כִּי גַּל מִמֶּנּוּ
וְהוּא לְהַעֲמִד וְהוּא מְעַכְּבִים יְשִׁיבָתוֹ מִבֵּית לְהַמְתֵּל
וְהוּא מְעַכְּבִים עֲלֵיהֶם יְלִמְּדֵם כִּי כֹחַ בְּיָדָם

הַמְשַׁמֵּשׁ לְךָ וְהַעֲמֵק פִּתְגָּם לְךָ מְעַט לֹא טִמְטְמוּהָ
מְחַמֵּם כְּסָפִים לְבַסּוֹף מַעֲשִׂיתָם יְרֵאֶיךָ לְמוֹלְמוֹת
וְהַשֵּׁם הַמְעַכֵּר אֵיךְ תַּרְשִׁיעֵנִי לְמַעַן הַיְצִירָם

הַמְשַׁמֵּשׁ לְךָ וְהַעֲמֵק פִּתְגָּם לְךָ מְעַט לֹא שִׂיחַ לִי
הַסְתָּם מִי הַמְעַכְּבִים הַגִּיד וְלֹא תֵּדַע בִּי
הַהוּא הַלֵּב לְמַעַן הַיְצִירָם לְמַעַן הַבְּרִיאָה
הַבְּשָׂר יֵשׁ כְּפִי הַרְשָׁעָתָם בְּעֵב תִּשְׁלְכֵהוּ

הַמְשַׁמֵּשׁ לְךָ וְהַעֲמֵק פִּתְגָּם לְךָ מְעַט עַל מְעִילְךָ
לְךָ לְהִתְעַמֵּת בְּרִבְרִיב כְּמוֹ תַּנּוּר בְּפִיהוּ וְלֹא מִלְּמוֹתָיו
לְמַעַן בְּעֵינֵי כְּלוּם אַתָּה עוֹשֶׂה בְּמוֹ תֵּבֵל בְּיוֹם חֲבִי
הַבְּשָׂר הַכֶּסֶף הֵלְוֹא אַתָּה מִנִּי כְּמוֹ מִשְׁכֵּי כְּפוּתָיו

הַמְשַׁמֵּשׁ לְךָ וְהַעֲמֵק פִּתְגָּם לְךָ מְעַט עַל מְעִילְךָ
לְךָ הָיְתָה לִי כְּמוֹ כִּשְׁכֵּל עַל מְרַח לְפִי תֹם תֵּרוּ
לְעֵבֶד יִהְיֶה בְּתוֹךְ בֵּן הַכֶּסֶף כִּי הוּא הָרִאשׁוֹנָה

הַמְשַׁמֵּשׁ לְךָ וְהַעֲמֵק פִּתְגָּם לְךָ מְעַט עַל מְעִילְךָ
בְּתֹם יִדְרֹשׁ מִי נָתַן לִי הַתֹּם וְזוֹ לְזוֹ יוֹכִיחוּ
בְּעֵב עַל הַמְּדִינָה הַלְּקוּחִים מֵהֶם בְּשֵׂר לְהַשְׁמִיד
בְּעֵרֶב מִשְׁפָּט הַלְּקוּחִים לְשִׁמְשִׁים לְמַעַן הַבְּרִיאָה

הַמְשַׁמֵּשׁ לְךָ וְהַעֲמֵק פִּתְגָּם לְךָ מְעַט עַל מְעִילְךָ
מְשַׁל יְדִיד הַמְּנוּחָה מְשׁוּמָה הוֹכִיחַ וְשׁוּמָה מִמֶּנּוּ

אִיּוֹם

מִן הַלּוּחַ פְּתַח . בְּשֵׁם לְכָל פֶּתַח לְמַעַן הַבְּרִיאָה
וְכוּלָּא אַרְבַּע הַמְּשִׁמְרוֹת לְכָל הַיְצִירִים

מִכְתָּם ..

וְזוֹלְבֵי עֲלֵיכֶם מִיּוֹם טַמְטַמְתֶּם וְטַהֲרוֹתֶם מִכֶּם טַמְטוּמְכֶם וּמִכֶּם גְּלוּלֵיכֶם וּמִטַּהֲרוֹתֵיכֶם—

הַמְשַׁמֵּחַ לֵב מְלֹךְ מְהֻלָּל בְּפִי עַם מְהֻלָּל מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עַל עַמּוֹ מְלֹךְ

הַמְשַׁמֵּחַ לֵב מְלֹךְ מְהֻלָּל בְּפִי עַם מְהֻלָּל מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עַל עַמּוֹ מְלֹךְ

טַעַם הוֹדֶךָ לְהוֹדִיעַ מְתֻקַּת לְמוּדֶיךָ עֵין הָיוּ תְלוּיִים מִמְּךָ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה

טוּבְךָ הוֹדִיעַ כִּי טוֹב בְּמוֹ לְיָמִין לְךָ הַמְשַׁמֵּחַ לֵב מְלֹךְ מְהֻלָּל בְּפִי עַם מְהֻלָּל

חֵשֶׁק מֶלֶךְ לְהוֹדִיעַ כְּמִשְׁפְּטֵי צִדְקָתֶךָ עַל יְדֵי שִׁבְחֵי הַמְשֻׁבָּחִים בְּתִמְרֵי

חוּבְּלֵי פְּאֵרָה עַל יְדֵי שִׁבְחֵי הַמְשֻׁבָּחִים בְּתִמְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת מֶלֶךְ

הַמְשַׁמֵּחַ לֵב מְלֹךְ מְהֻלָּל בְּפִי עַם מְהֻלָּל מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עַל עַמּוֹ מְלֹךְ

אֲדִירִי

הַמְשַׁמֵּחַ לֵב מְלֹךְ מְהֻלָּל בְּפִי עַם מְהֻלָּל מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עַל עַמּוֹ מְלֹךְ

טַעַם הוֹדֶךָ לְהוֹדִיעַ מְתֻקַּת לְמוּדֶיךָ עֵין הָיוּ תְלוּיִים מִמְּךָ לְךָ יְיָ הַגְּדֻלָּה

טוּבְךָ הוֹדִיעַ כִּי טוֹב בְּמוֹ לְיָמִין לְךָ הַמְשַׁמֵּחַ לֵב מְלֹךְ מְהֻלָּל בְּפִי עַם מְהֻלָּל

חֵשֶׁק מֶלֶךְ לְהוֹדִיעַ כְּמִשְׁפְּטֵי צִדְקָתֶךָ עַל יְדֵי שִׁבְחֵי הַמְשֻׁבָּחִים בְּתִמְרֵי

חוּבְּלֵי פְּאֵרָה עַל יְדֵי שִׁבְחֵי הַמְשֻׁבָּחִים בְּתִמְרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת מֶלֶךְ

הַמְשַׁמֵּחַ לֵב מְלֹךְ מְהֻלָּל בְּפִי עַם מְהֻלָּל מְשֻׁבָּח וּמְפֹאָר עַל עַמּוֹ מְלֹךְ

יִשְׂרָאֵל תְּהִלּוֹת אֵל חָי וְקַיָּם

אַדִּירִי

הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב מְהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּנֵה בֵּית בְּקָרוֹב אֵל בְּנֵה בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב

בְּנֵה בֵּית בְּקָרוֹב אֵל בְּנֵה בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב מְהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּנֵה בֵּית בְּקָרוֹב אֵל

אַדִּירִי

הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב מְהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּנֵה בֵּית בְּקָרוֹב אֵל בְּנֵה בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב

בְּנֵה בֵּית בְּקָרוֹב אֵל בְּנֵה בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב מְהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּנֵה בֵּית בְּקָרוֹב אֵל

אַדִּירִי

הוּא יִבְנֶה בֵּיתוֹ בְּקָרוֹב מְהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּנֵה בֵּית בְּקָרוֹב אֵל בְּנֵה בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב

בְּנֵה בֵּית בְּקָרוֹב אֵל בְּנֵה בְּנֵה בֵּיתְךָ בְּקָרוֹב מְהֵרָה בְּיָמֵינוּ בְּנֵה בֵּית בְּקָרוֹב אֵל

בְּמַאי קָמִיפַּלְגִי? רַבִּי יוֹחָנָן סָבַר: כְּתִיב "וְהָיָה בְּיוֹם הַהוּא יִשְׁבֹּת ה' צְבָאוֹת מִמְּצְרַיִם עַד נַחַל מִצְרַיִם", וְכְתִיב "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁבֹּת ה' צְבָאוֹת מִנַּחַל מִצְרַיִם עַד נַחַל עֲזָה", מַה לְהַלָּן עַד נַחַל עֲזָה, אַף כָּאן עַד נַחַל עֲזָה. וְרַבִּי יְהוּדָה סָבַר: כְּתִיב "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁבֹּת ה' צְבָאוֹת מִמְּצְרַיִם עַד נַחַל מִצְרַיִם", וְכְתִיב "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁבֹּת ה' צְבָאוֹת מִנַּחַל מִצְרַיִם עַד נַחַל עֲזָה", מַה לְהַלָּן עַד נַחַל מִצְרַיִם, אַף כָּאן עַד נַחַל מִצְרַיִם.

וְרַבִּי יוֹחָנָן, מַה לְהַלָּן עַד נַחַל עֲזָה, אַף כָּאן עַד נַחַל עֲזָה? וְהָכְתִיב "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁבֹּת ה' צְבָאוֹת מִמְּצְרַיִם עַד נַחַל מִצְרַיִם"! אָמַר לְךָ רַבִּי יוֹחָנָן: מַה לְהַלָּן עַד נַחַל מִצְרַיִם, אַף כָּאן עַד נַחַל מִצְרַיִם. וְרַבִּי יְהוּדָה, מַה לְהַלָּן עַד נַחַל מִצְרַיִם, אַף כָּאן עַד נַחַל מִצְרַיִם? וְהָכְתִיב "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁבֹּת ה' צְבָאוֹת מִנַּחַל מִצְרַיִם עַד נַחַל עֲזָה"! אָמַר לְךָ רַבִּי יְהוּדָה: מַה לְהַלָּן עַד נַחַל עֲזָה, אַף כָּאן עַד נַחַל עֲזָה.

וְרַבִּי יוֹחָנָן, מַה לְהַלָּן עַד נַחַל עֲזָה, אַף כָּאן עַד נַחַל עֲזָה? וְהָכְתִיב "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁבֹּת ה' צְבָאוֹת מִנַּחַל מִצְרַיִם עַד נַחַל עֲזָה"! אָמַר לְךָ רַבִּי יוֹחָנָן: מַה לְהַלָּן מִנַּחַל מִצְרַיִם, אַף כָּאן מִנַּחַל מִצְרַיִם. וְרַבִּי יְהוּדָה, מַה לְהַלָּן מִנַּחַל מִצְרַיִם, אַף כָּאן מִנַּחַל מִצְרַיִם? וְהָכְתִיב "וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁבֹּת ה' צְבָאוֹת מִמְּצְרַיִם עַד נַחַל מִצְרַיִם"! אָמַר לְךָ רַבִּי יְהוּדָה: מַה לְהַלָּן עַד נַחַל מִצְרַיִם, אַף כָּאן עַד נַחַל מִצְרַיִם.

וְרַבִּי יוֹחָנָן, מַה לְהַלָּן עַד נַחַל מִצְרַיִם, אַף כָּאן עַד נַחַל מִצְרַיִם

ולפי שהיה מרבה בשיחה עם הבריות נתן לו רבו כינוי שיקרא בשמו ולא ישמעו אחרים. ובשעה שהיה רבו מלמדו היה אומר לו "בני שמעיה שמע לי ואל תשמע לאחרים". ומפני שהיה מרבה בשיחה עם הבריות נתן לו רבו כינוי שיקרא בשמו ולא ישמעו אחרים. ובשעה שהיה רבו מלמדו היה אומר לו "בני שמעיה שמע לי ואל תשמע לאחרים". ומפני שהיה מרבה בשיחה עם הבריות נתן לו רבו כינוי שיקרא בשמו ולא ישמעו אחרים. ובשעה שהיה רבו מלמדו היה אומר לו "בני שמעיה שמע לי ואל תשמע לאחרים".

ואמרו: בשעה שהיה מלמד את התינוקות היה מלמדם שיהיו משמשים בחכמה ולא יהנו ממנה כלום. ומי שהיה משמש בחכמה ולא נהנה ממנה כלום, מי יש כמוהו? ומי שהיה משמש בחכמה ונהנה ממנה כלום, מי יש כמוהו? ומי שהיה משמש בחכמה ונהנה ממנה כלום, מי יש כמוהו?

ואמרו: בשעה שהיה מלמד את התינוקות היה מלמדם שיהיו משמשים בחכמה ולא יהנו ממנה כלום. ומי שהיה משמש בחכמה ולא נהנה ממנה כלום, מי יש כמוהו? ומי שהיה משמש בחכמה ונהנה ממנה כלום, מי יש כמוהו? ומי שהיה משמש בחכמה ונהנה ממנה כלום, מי יש כמוהו?

פתח ואמר להם: משה קבל תורה מסיני ומסרה ליהושע, ויהושע לזקנים, וזקנים לנביאים, ונביאים מסרוה לאנשי כנסת הגדולה. הם אמרו שלשה דברים: הוו מתונים בדין, והעמידו תלמידים הרבה, ועשו סייג לתורה. שמעון הצדיק היה משירי כנסת הגדולה. הוא היה אומר על שלשה דברים העולם עומד: על התורה, ועל העבודה, ועל גמילות חסדים. עקביה בן מהללאל אומר: הסתכל בשלשה דברים ואי אתה בא לידי עבירה: דע מאין באת, ולאן אתה הולך, ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון. מאין באת? מטפה סרוחה. ולאן אתה הולך? למקום עפר רמה ותולעה. ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון? לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

מאין באת? מטפה סרוחה. ולאן אתה הולך? למקום עפר רמה ותולעה. ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון? לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.

מביטי מלכנו חטאנו לפניך

מביטי מלכנו חרף וגוי ביטנו

מביטי מלכנו וכפר עוונינו

מביטי מלכנו כלה רעב ורעב ושבר ומשחית ומעביר מארצך

מביטי מלכנו שלח רפואה שלמה לחולי עמך

מביטי מלכנו הפר עצת מרגלים

מביטי מלכנו בטל מחשבות שונאינו

מביטי מלכנו חדש עלינו שנה טובה

מביטי מלכנו בטל מעמר יהודה בשורות טובות

מביטי מלכנו עשה למען שמך הגדול

מביטי מלכנו אין לנו מלך אלא אתה

מביטי מלכנו מחול שטר חובותינו

מביטי מלכנו קרע רוע גזר דיננו

מביטי מלכנו וזכור כי עפר אנחנו

מביטי מלכנו כלה דבר ורעב ושבי

תפלת נעילה

ונוהגין לומר פיוט זה בכל יום הנעילה

מלכי מלכי מלכי

ויהי בשמוע יהושע את קול העם ברעה אמר אל משה קול מלחמה במחנה׃ ויאמר לא קול עניות גבורה ולא קול עניות חלושה קול עניות אנכי שמע׃ ויהי כאשר קרב אל המחנה וירא את העגל ומחולות ויחר אף משה וישלך מידו את הלחת וישבר אתם תחת ההר׃ ויקח את העגל אשר עשו ויצרף באש ויטחן עד אשר דק ויזר על פני המים וישק את בני ישראל׃ ויאמר משה אל אהרן מה עשה לך העם הזה כי הבאת עליו חטאה גדולה׃ ויאמר אהרן אל יחר אף אדני אתה ידעת את העם כי ברע הוא׃ ויאמרו לי עשה לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי זה משה האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה היה לו׃ ואומר אליהם למי זהב התפרקו ויתנו לי ואשלכהו באש ויצא העגל הזה׃ ויאמר משה אל העם אתם חטאתם חטאה גדולה ועתה אעלה אל יי אולי אכפרה בעד חטאתכם׃ וישב משה אל יי ויאמר אנא חטא העם הזה חטאה גדולה ויעשו להם אלהי זהב ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת׃ ויאמר יי אל משה מי אשר חטא לי אמחנו מספרי׃ ועתה לך נחה את העם אל אשר דברתי לך הנה מלאכי ילך לפניך וביום פקדי ופקדתי עליהם חטאתם׃ ויגף יי את העם על אשר עשו את העגל אשר עשה אהרן׃

ויאמר יי אל משה עלה משם אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם ליצחק וליעקב לאמר לזרעך אתננה׃ ושלחתי לפניך מלאך וגרשתי את הכנעני האמרי והחתי והפרזי החוי והיבוסי׃ אל ארץ זבת חלב ודבש כי לא אעלה בקרבך כי עם קשה ערף אתה פן אכלך בדרך׃ וישמע העם את הדבר הרע הזה ויתאבלו ולא שתו איש עדיו עליו׃ ויי אמר אל משה אמר אל בני ישראל אתם עם קשה ערף רגע אחד אעלה בקרבך וכליתיך ועתה הורד עדיך מעליך ואדעה מה אעשה לך׃ ויתנצלו בני ישראל את עדים מהר חורב׃ ומשה יקח את האהל ונטה לו מחוץ למחנה הרחק מן המחנה וקרא לו אהל מועד והיה כל מבקש יי יצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה׃ והיה כצאת משה יצאו כל העם וניצבו איש פתח אהלו והביטו אחרי משה עד בואו האהלה׃ והיה כבא משה האהלה ירד עמוד הענן ועמד פתח האהל ודבר עם משה׃ וראה כל העם את עמוד הענן עמד פתח האהל וקם כל העם והשתחוו איש פתח אהלו׃ ודבר יי אל משה פנים אל פנים כאשר ידבר איש אל רעהו ושב אל המחנה ומשרתו יהושע בן נון נער לא ימיש מתוך האהל׃

ויאמר משה אל יי ראה אתה אמר אלי העל את העם הזה ואתה לא הודעתני את אשר תשלח עמי ואתה אמרת ידעתיך בשם וגם מצאת חן בעיני׃ ועתה אם נא מצאתי חן בעיניך הודיעני נא את דרכך ואדעך למען אמצא חן בעיניך וראה כי עמך הגוי הזה׃ ויאמר פני ילכו והנחתי לך׃ ויאמר אליו אם אין פניך הולכים אל תעלנו מזה׃ ובמה יודע אפוא כי מצאתי חן בעיני אני ועמך הלא בלכתך עמנו ונפלינו אני ועמך מכל העם אשר על פני האדמה׃ ויאמר יי אל משה גם את הדבר הזה אשר דברת אעשה כי מצאת חן בעיני ואדעך בשם׃ ויאמר הראני נא את כבדך׃ ויאמר אני אעביר כל טובי על פניך וקראתי בשם יי לפניך וחנתי את אשר אחן ורחמתי את אשר ארחם׃ ויאמר לא תוכל לראת את פני כי לא יראני האדם וחי׃ ויאמר יי הנה מקום אתי ונצבת על הצור׃ והיה בעבר כבדי ושמתיך בנקרת הצור וסכתי כפי עליך עד עברי׃ והסרתי את כפי וראית את אחרי ופני לא יראו׃

ויאמר יי אל משה פסל לך שני לחת אבנים כראשנים וכתבתי על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשנים אשר שברת׃ והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר׃ ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל יראה בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא׃ ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יי אתו ויקח בידו שני לחת אבנים׃ וירד יי בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יי׃ ויעבר יי על פניו ויקרא יי יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת׃ נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים׃ ויחפז משה ויקד ארצה וישתחו׃ ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו׃ ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאת אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבו את מעשה יי כי נורא הוא אשר אני עשה עמך׃ שמר לך את אשר אנכי מצוך היום הנני גרש מפניך את האמרי והכנעני והחתי והפרזי והחוי והיבוסי׃ השמר לך פן תכרת ברית ליושב הארץ אשר אתה בא עליה פן יהיה למוקש בקרבך׃ כי את מזבחתם תתצון את מצבתם תשברון ואת אשריו תכרתון׃ כי לא תשתחוה לאל אחר כי יי קנא שמו אל קנא הוא׃ פן תכרת ברית ליושב הארץ וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם וקרא לך ואכלת מזבחו׃ ולקחת מבנתיו לבניך ובנתיו זנו אחרי אלהיהם והזנו את בניך אחרי אלהיהם׃ אלהי מסכה לא תעשה לך׃ את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות אשר צויתיך לעת חדש האביב כי בחדש האביב יצאת ממצרים׃ כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר פטר שור ושה׃ ופטר חמור תפדה בשה וכל בכור בניך תפדה ולא יראה פני ריקם׃ ששת ימים תעבד וביום השביעי תשבת בחריש ובקציר תשבת׃ וחג שבעות תעשה לך בכורי קציר חטים וחג האסיף תקופת השנה׃ שלשת פעמים בשנה יראה כל זכורך את פני האדון יי אלהי ישראל׃ כי אורש גוים מפניך והרחבתי את גבולך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יי אלהיך שלש פעמים בשנה׃ לא תשחט על חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר זבח חג הפסח׃ ראשית בכורי אדמתך תביא בית יי אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃

ויאמר יי אל משה כתב לך את הדברים האלה כי על פי הדברים האלה כרתי אתך ברית ואת ישראל׃ ויהי שם עם יי ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכל ומים לא שתה ויכתב על הלחת את דברי הברית עשרת הדברים׃ ויהי במרדת משה מהר סיני ושני לחת העדת ביד משה במרדו מן ההר ומשה לא ידע כי קרן עור פניו בדברו אתו׃ וירא אהרן וכל בני ישראל את משה והנה קרן עור פניו וייראו מגשת אליו׃ ויקרא אליהם משה ויפנו אליו אהרן וכל הנשיאים בעדה וידבר משה אליהם׃ ואחרי כן נגשו כל בני ישראל ויצום את כל אשר דבר יי אתו בהר סיני׃ ויכל משה מדבר אתם ויתן על פניו מסוה׃ ובבא משה לפני יי לדבר אתו יסיר את המסוה עד צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה׃ וראו בני ישראל את פני משה כי קרן עור פני משה והשיב משה את המסוה על פניו עד בואו לדבר אתו׃

ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אלהם אלה הדברים אשר צוה יי לעשות אתם׃ ששת ימים תעשה מלאכה וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון ליי כל העשה בו מלאכה יומת׃ לא תבערו אש בכל משבתיכם ביום השבת׃ ויאמר משה אל כל עדת בני ישראל לאמר זה הדבר אשר צוה יי לאמר׃ קחו מאתכם תרומה ליי כל נדיב לבו יביאה את תרומת יי זהב וכסף ונחשת׃ ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים׃ ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים׃ שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן׃ וכל חכם לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר צוה יי׃ את המשכן את אהלו ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו את בריחו את עמודיו ואת אדניו׃ את הארון ואת הבדים ואת הכפרת ואת פרכת המסך׃ את השלחן ואת בדיו ואת כל כליו ואת לחם הפנים׃ ואת מנורת המאור ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן המאור׃ ואת מזבח הקטרת ואת בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח לפתח המשכן׃ את מזבח העלה ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃ את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת מסך שער החצר׃ את יתדת המשכן ואת יתדת החצר ואת מיתרים׃ את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ וכל איש אשר נשא לבו ואשר נדבה רוחו אתו הביאו את תרומת יי למלאכת עבדת האהל ולכל עבדתו ולבגדי הקדש׃ והאנשים על הנשים באו כל נדיב לב הביאו חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי זהב וכל איש אשר הניף תנופת זהב ליי׃ וכל איש אשר נמצא אתו תכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים הביאו׃ כל מרים תרומת כסף ונחשת הביאו את תרומת יי וכל אשר נמצא אתו עצי שטים לכל מלאכת עבדת הקדש הביאו׃ וכל אשה חכמת לב בידיה טוו ויביאו מטוה את התכלת ואת הארגמן את תולעת השני ואת השש׃ וכל הנשים אשר נשא לבן אתנה בחכמה טוו את העזים׃ והנשאם הביאו את אבני השהם ואת אבני המלואים לאפד ולחשן׃ ואת הבשם ואת השמן למאור ולשמן המשחה ולקטרת הסמים׃ כל איש ואשה אשר נדב לבם להביא לכל המלאכה אשר צוה יי לעשות ביד משה הביאו בני ישראל נדבה ליי׃

ויאמר משה אל בני ישראל ראו קרא יי בשם בצלאל בן אורי בן חור למטה יהודה׃ וימלא אתו רוח אלהים בחכמה בתבונה ובדעת ובכל מלאכה׃ ולחשב מחשבת לעשות בזהב ובכסף ובנחשת׃ ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ לעשות בכל מלאכת מחשבת׃ ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב בן אחיסמך למטה דן׃ מלא אתם חכמת לב לעשות כל מלאכת חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן בתולעת השני ובשש וארג עשי כל מלאכה וחשבי מחשבת׃ ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב אשר נתן יי חכמה ותבונה בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת עבדת הקדש לכל אשר צוה יי׃ ויקרא משה אל בצלאל ואל אהליאב ואל כל איש חכם לב אשר נתן יי חכמה בלבו כל איש אשר נשא לבו לקרבה אל המלאכה לעשתה׃ ויקחו את כל התרומה אשר הביאו לפני בני ישראל לעבדת מלאכת הקדש לעשת בה ויתמידו אליו נדבה בבקר בבקר׃ ויבאו כל החכמים העשים את כל מלאכת הקדש איש מלאכתו אשר הם עשים׃ ויאמרו אל משה לאמר מרבים העם להביא מדי העבדה לכל המלאכה אשר צוה יי לעשות אתה׃ ויצו משה ויעבירו קול במחנה לאמר איש ואשה אל יעשו עוד מלאכה לתרומת הקדש ויכלא העם מהביא׃ והמלאכה היתה דים לכל המלאכה לעשות אתה והותר׃

ויעש כל חכם לב בעשי המלאכה את המשכן עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבים מעשה חשב עשה אתם׃ אורך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות׃ ויחבר את חמש היריעות אחת אל אחת וחמש היריעות חבר אחת אל אחת׃ ויעש לקשת תכלת על שפת היריעה האחת מקצה בחברת כן עשה בשפת היריעה הקיצונה בחברת השנית׃ חמשים לולאת עשה ביריעה האחת ועשה חמשים לולאת בקצה היריעה אשר בחברת השנית מקבלת הלולאת אחת אל אחת׃ ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אשה אל אחתה בקרסים ויהי המשכן אחד׃ ויעש יריעת עזים לאהל על המשכן עשתי עשרה יריעת עשה אתם׃ אורך היריעה האחת שלשים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה אחת עשרה היריעת מדה אחת׃ ויחבר את חמש היריעת לבד ואת שש היריעת לבד וכפל את היריעה השתית אל מול פני האהל׃ ויעש חמשים לולאת על שפת היריעה הקיצונה מחברת ועשה חמשים לולאת על שפת היריעה החברת השנית׃ ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר את האהל להיות אחד׃ ויעש מכסה לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים מלמעלה׃ ויעש את הקרשים למשכן עצי שטים עמדים׃ עשר אמות אורך הקרש ואמה וחצי אמה רחב הקרש האחד׃ שתי ידות לקרש האחד משלבת אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי המשכן׃ ויעש את הקרשים למשכן עשרים קרש לפאת נגבה תימנה׃ ואת מכסה עשרים הקרש ארבעים אדני כסף עשה תחת שני הקרש לשתי ידתיו ושני אדנים תחת הקרש האחד לשתי ידתיו׃ ולצלע השנית למשכן לפאת צפון עשרים קרש׃ ואדניהם ארבעים אדני כסף שני אדנים תחת הקרש האחד ושני אדנים תחת הקרש האחד׃ ולירכתי המשכן ימה עשה ששה קרשים׃ ושני קרשים עשה למקצעת המשכן בירכתים׃ והיו תאמם מלמטה ויחדו יהיו תמים על ראשו אל הטבעת האחת כן עשה לשניהם למקצעת שני יהיו׃ והיו שמנה קרשים ואדניהם שש עשרה אדני כסף שנים אדנים תחת הקרש האחד ושנים אדנים תחת הקרש האחד׃ ויעש בריחם עצי שטים חמשה לקרשי צלע המשכן האחת׃ וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן השנית וחמשה בריחם לקרשי צלע המשכן לירכתים ימה׃ ויעש את הבריח התיכן בוקע בתוך הקרשים מן הקצה אל הקצה׃ ואת הקרשים צפה זהב ואת טבעתיהם עשה זהב בתים לבריחם וצפה את הבריחם זהב׃ ויקם את המשכן כמשפטו אשר הראה יי את משה׃ ויעש את הפרכת תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב עשה אתה׃ ואת עמודיה ארבעה שטים ויצף אתם זהב וויהם זהב ויצק להם ארבעה אדני כסף׃ ויעש מסך לפתח האהל שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם׃ וחמשה עמודיהם ואת וויהם ויצף ראשיהם וחשקיהם זהב וחמשה אדניהם נחשת׃

ויעש בצלאל את ארון עצי שטים אמתים וחצי אורכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו׃ ויצף אתו זהב טהור מבית ומחוץ ויעש לו זר זהב סביב׃ ויצק לו ארבע טבעת זהב על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית׃ ויעש בדי עצי שטים ויצף אתם זהב׃ ויבא את הבדים בטבעת על צלעת הארון לשאת את הארון בהם׃ ויעש כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה׃ ויעש שני כרבים זהב מקשה עשה אתם מן שני קצות הכפרת׃ כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת עשה את הכרבים על שני קצותיו׃ ויהי הכרבים פרשי כנפים למעלה סככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת היו פני הכרבים׃ ויעש את השלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו׃ ויצף אתו זהב טהור ויעש לו זר זהב סביב׃ ויעש לו מסגרת טפח סביב ויעש זר זהב למסגרתו סביב׃ ויצק לו ארבע טבעת זהב ויתן את הטבעת על ארבע הפעמת אשר לארבע רגליו׃ לעמת המסגרת היו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן׃ ויעש את הבדים עצי שטים ויצף אתם זהב ונשא בהם את השלחן׃ ויעש את כליו אשר על שלחנו את קערתיו ואת כפתיו ואת מנקיתיו ואת קשותיו אשר יסך בהם לבנה זהב טהור עשה אתם׃ ויעש על השלחן לחם פנים לפני תמיד׃ ויעש את המנורה זהב טהור מקשה עשה את המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה היו׃ ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני׃ שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה׃ ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה׃ וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה וכפתר תחת שני הקנים ממנה לששת הקנים היוצאים ממנה׃ כפתריהם וקניהם ממנה היו כלה מקשה אחת זהב טהור׃ ויעש את נרתיה שבעה ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור׃ ככר זהב עשה אתה ואת כל כלי אלה׃ ויעש את בגדי הקדש אשר לאהרן כאשר צוה יי את משה׃ ויעש את האפד זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר מעשה חשב׃ כתפת עשו לו חברת שתי קצותיו חבר׃ ושבץ אפדתו אשר עליו כמעשהו ממנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר כאשר צוה יי את משה׃ ויפעלו את אבני השהם מסבות מסגרת זהב פתוחי פתוחי חותם על שמות בני ישראל׃ וישם אתם על כתפת האפד אבני זכרון לבני ישראל כאשר צוה יי את משה׃ ויעש את החשן מעשה חשב כמעשה אפד עשה זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר עשה אתו׃ רבוע היה כפול עשו את החשן זרת ארכו וזרת רחבו כפול׃ ומלאו בו ארבעה טורי אבן טור אדם פטדה וברקת הטור האחד׃ והטור השני נפך ספיר וישפה׃ והטור השלישי לשם שבו ואחלמה׃ והטור הרביעי תרשיש שהם ויספה מסבות מסגרת זהב היו במלואתם׃ והאבנים על שמת בני ישראל שנים עשר על שמתם פתוחי חותם איש על שמו לשנים עשר שבט׃ ויעשו על החשן שרשת גבלת מעשה עבת זהב טהור׃ ויעשו שתי משבצת זהב ושתי טבעת זהב ויתן את שתי הטבעת על שני קצות החשן׃ ויתנו את שתי עבתת הזהב על שתי הטבעת אל קצות החשן׃ ואת שתי קצות שתי העבתת נתנו על שתי המשבצת ויתן על כתפת האפד אל מול פניו׃ ויעשו שתי טבעת זהב וישימו על שני קצות החשן על שפתו אשר אל עבר האפד בית׃ ויעשו שתי טבעת זהב ויתנם על שתי כתפת האפד מלמטה אל מול פניו לעמת חברתו מעל חשב האפד׃ ויחברו את החשן מטבעתיו אל טבעת האפד בפתיל תכלת להיות על חשב האפד ולא יזח החשן מעל האפד כאשר צוה יי את משה׃ ויעש את מעיל האפד מעשה ארג כליל תכלת׃ ופי המעיל בתוכו כפי תחרא לפי פיו שפה סביב לא יקרע׃ ועשו על שולי המעיל רמני תכלת וארגמן ותולעת שני משזר סביב לשוליו׃ ופעמני זהב טהור עשו את הפעמנים בתוך הרמנים על שולי המעיל סביב לתוך הרמנים׃ פעמן זהב ורמן פעמן זהב ורמן על שולי המעיל סביב לשרת כאשר צוה יי את משה׃ ויעשו כתנת שש מעשה ארג לאהרן ולבניו׃ ואת המצנפת שש ואת פארי המגבעת שש ואת מכנסי הבד שש משזר׃ ואבנט שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני מעשה רקם כאשר צוה יי את משה׃ ויעשו את ציץ נזר הקדש זהב טהור ויכתבו עליו מכתב פתוחי חותם קדש ליי׃ וישימו עליו פתיל תכלת לתת על המצנפת מלמעלה כאשר צוה יי את משה׃ ותכל כל עבדת משכן אהל מועד ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יי את משה כן עשו׃ ויביאו את המשכן אל משה את האהל ואת כל כליו קרסיו קרשיו בריחו ועמודיו ואדניו׃ ומכסה עורת אילם מאדמים ומכסה עורת תחשים ואת פרכת המסך׃ את הארון ואת בדיו ואת הכפרת׃ את השלחן את כל כליו ואת לחם הפנים׃ את המנורה הטהרה את נרתיה נרות המערכת ואת כל כליה ואת שמן המאור׃ ואת מזבח הזהב ואת שמן המשחה ואת קטרת הסמים ואת מסך פתח האהל׃ את מזבח הנחשת ואת מכבר הנחשת אשר לו את בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת כנו׃ את קלעי החצר את עמודיו ואת אדניו ואת המסך לשער החצר את מיתריו ויתדתיו ואת כל כלי עבדת המשכן לאהל מועד׃ את בגדי השרד לשרת בקדש את בגדי הקדש לאהרן הכהן ואת בגדי בניו לכהן׃ ככל אשר צוה יי את משה כן עשו בני ישראל את כל העבדה׃ וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה כאשר צוה יי כן עשו ויברך אתם משה׃

ויהי ביום הקים את המשכן וימשח אתו ויקדש אתו ואת כל כליו ואת המזבח ואת כל כליו וימשח אתם ויקדש אתם׃ ויקרב נשיאי ישראל ראשי בית אבתם הם נשיאי המטות הם העמדים על הפקדים׃ ויקריבו את קרבנם לפני יי שש עגלת צב ושנים עשר בקר עגלה על שנים הנשיאים ושור לאחד ויקריבו אתם לפני המשכן׃ ויאמר יי אל משה לאמר׃ קח מאתם ויהיו לעבד את עבדת אהל מועד ונתתה אתם אל הלוים איש כפי עבדתו׃ ויקח משה את העגלת ואת הבקר ויתן אתם אל הלוים׃ את שתי העגלת ואת ארבעת הבקר נתן לבני גרשון כפי עבדתם׃ ואת ארבע העגלת ואת שמנת הבקר נתן לבני מררי כפי עבדתם ביד איתמר בן אהרן הכהן׃ ולבני קהת לא נתן כי עבדת הקדש עליהם בכתף ישאו׃ ויקריבו הנשיאים את חנכת המזבח ביום המשח אתו ויקריבו הנשיאים את קרבנם לפני המזבח׃ ויאמר יי אל משה נשיא אחד ליום נשיא אחד ליום יקריבו את חנכת המזבח׃ ויהי המקריב ביום הראשון את קרבנו נחשון בן עמינדב למטה יהודה׃ ויקרב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת חנכת מזבח אחרי המשח אתו׃ ויקרב את קרבנו נתנאל בן צוער נשיא יששכר׃ הקריב את קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן נתנאל בן צוער׃ ביום השלישי נשיא לבני זבולן אליאב בן חלון׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אליאב בן חלון׃ ביום הרביעי נשיא לבני ראובן אלישור בן שדיאור׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אלישור בן שדיאור׃ ביום החמישי נשיא לבני שמעון שלומיאל בן צורישדי׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן שלומיאל בן צורישדי׃ ביום הששי נשיא לבני גד אליסף בן דעואל׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אליסף בן דעואל׃ ביום השביעי נשיא לבני אפרים אלישמע בן עמיהוד׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אלישמע בן עמיהוד׃ ביום השמיני נשיא לבני מנשה גמליאל בן פדהצור׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן גמליאל בן פדהצור׃ ביום התשיעי נשיא לבני בנימן אבידן בן גדעוני׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אבידן בן גדעוני׃ ביום העשירי נשיא לבני דן אחיעזר בן עמישדי׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אחיעזר בן עמישדי׃ ביום האחד עשר נשיא לבני אשר פגעיאל בן עכרן׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן פגעיאל בן עכרן׃ ביום השנים עשר נשיא לבני נפתלי אחירע בן עינן׃ קרבנו קערת כסף אחת שלשים ומאה משקלה מזרק אחד כסף שבעים שקל בשקל הקדש שניהם מלאים סלת בלולה בשמן למנחה׃ כף אחת עשרה זהב מלאה קטרת׃ פר בן בקר אחד איל אחד כבש אחד בן שנתו לעלה׃ שעיר עזים אחד לחטאת׃ ולזבח השלמים בקר שנים אילם חמשה עתדים חמשה כבשים בני שנה חמשה זאת קרבן אחירע בן עינן׃ זאת חנכת המזבח ביום המשח אתו מאת נשיאי ישראל כסף קערת שתים עשרה מזרקי כסף שנים עשר כפות זהב שתים עשרה׃ שלשים ומאה הקערה האחת שבעים המזרק האחד כל כסף הכלים אלפים וארבע מאות בשקל הקדש׃ כף זהב עשרה מלאה קטרת שנים עשר׃ כל זהב הכפות עשרים ומאה בשקל הקדש כל זהב הכלים׃ כל הבקר לעלה שנים עשר פרים איל שנים עשר כבש בני שנה שנים עשר ומנחתם׃ ושעיר עזים שנים עשר לחטאת׃ וכל בקר זבח השלמים עשרים וארבעה פרים איל ששים עתדים ששים כבשים בני שנה ששים זאת חנכת המזבח אחרי המשח אתו׃ ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארון העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו׃

וידבר יי אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות׃ ויעש כן אהרן אל מול פני המנורה העלה נרתיה כאשר צוה יי את משה׃ וזה מעשה המנורה מקשה זהב עד ירכה עד פרחה מקשה היתה כמראה אשר הראה יי את משה כן עשה את המנורה׃ ויאמר יי אל משה לאמר׃ זאת אשר ללוים מבן חמש ועשרים שנה ומעלה יבא לצבא צבא בעבדת אהל מועד׃ ומבן חמשים שנה ישוב מצבא העבדה ולא יעבד עוד׃ ושרת את אחיו באהל מועד לשמר משמרת ועבדה לא יעבד כן תעשה ללוים במשמרתם׃

וידבר יי אל משה במדבר סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר׃ ויעשו בני ישראל את הפסח במועדו׃ בארבעה עשר יום בחדש הזה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל חקתיו וככל משפטיו תעשו אתו׃ ויאמר משה אל בני ישראל לעשות הפסח׃ ויעשו את הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יי את משה כן עשו בני ישראל׃ ויהי אנשים אשר היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני משה ולפני אהרן ביום ההוא׃ ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יי במועדו בתוך בני ישראל׃ ויאמר אלהם משה עמדו ואשמעה מה יצוה יי לכם׃ וידבר יי אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח ליי׃ בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומרורים יאכלהו׃ לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו׃ ואשר האיש טהור והוא לא היה בדרך ומחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן יי לא הקריב במועדו חטאו האיש ההוא ישא׃ וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליי כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ׃ ובהקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר׃ כן יהיה תמיד הענן יכסנו ומראה אש לילה׃ ולפי העלות הענן מעל האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם חנו בני ישראל׃ על פי יי יסעו בני ישראל ועל פי יי יחנו כל ימי אשר ישכן הענן על המשכן יחנו׃ וכי יארך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יי ולא יסעו׃ ויהי יש הענן ימים על המשכן על פי יי יחנו ועל פי יי יסעו׃ ויהי יש הענן מספר ימים על המשכן כפי יי ישכנו וכפי יי יסעו׃ ויהי יש הענן מערב עד בקר והעלות הענן בבקר ויסעו או יומם ולילה והעלות הענן ויסעו׃ או חדשים או ימים בהארך הענן על המשכן לשכן עליו יחנו בני ישראל ולא יסעו ובהעלתו יסעו׃ על פי יי יחנו ועל פי יי יסעו את משמרת יי שמרו על פי יי ביד משה׃

ויהי בנסע הארן ויאמר משה קומה יי ויפצו אויביך וינסו משנאיך מפניך׃ בנחה ישב רבבות אלפי ישראל קומה יי למנוחתך אתה וארון עזך׃ כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו׃ בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך׃ כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו׃ עץ חיים היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר

בבבל הוה שמעתא לפלך בפלכי בבלי ומתורגמא מתרגמי ולא משתכחא
ואיבעיא להו מהו שיעשה אדם מלאכה בערב פסחים אחר חצות ולא
אמרינן ליה מלאכתך בשבת ולא מלאכתך בערב פסחים אחר חצות
אלא אמר רחמנא לא תעשה כל מלאכה ואפילו הכי מותר לעשות
מלאכה בערב פסחים אחר חצות ואפילו לרבי יהודה דאמר מלאכת
עבדים אסורה ואין מלאכת בהמה אסורה מלאכת בהמה מותרת
ואפילו לרבי שמעון דאמר אין מלאכת עבדים אסורה אלא מפני
שמשהה את הבהמה ובהמה אין לה מי שיעשה לה מלאכתה מותר
ואפילו לרבי יוסי הגלילי דאמר אין מלאכת עבדים אסורה אלא
מפני שמשהה את הבהמה ובהמה אין לה מי שיעשה לה מלאכתה
מותר ואפילו לרבי יוס

אתה נותן יד לפושעים וימינך פרושה
לקבל שבים ותלמדינו יי אלהינו להתודות
לפניך על כל עונותינו למען תקבלינו ב
בתשובה שלמה לפניך באשים וכניחחי
למען רחמך ורבה פה בעבור אמרת אין
קץ לאשי חובותינו ואין מספר לניחחי
אשמותינו ׃ אתה יודע שאחריתנו רמה
ותולעה לפיכך הרבית סליחתנו ׃ מה אנו
מה חיינו מה חסדנו מה צדקנו מה כחנו
מה גבורתנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותי
הלא כל הגבורים כאין נגדך ואנשי השם

הנסתרות והנגלות אתה יודע ׃
יושב מרום ומה נסגב לפעלך שוכן שחקים הלוא כל ה
על כל הבא עליהם כי ממך עשיתם ומעשינו הרשענו ׃ מה נאמר לפניך
תשתעטע ׃ סרכו מחשבותיהם ומחשפטיהם הטעבים הלוא שוא לכו ׃ ומהם יפרוק
סרכו ׃ עריו ׃ פשעו ׃ יריבו ׃ רשעו עלם ׃ קשיעו ׃ שחתו ׃ הטעבו ׃ הטיעו ׃
והרשיעו ׃ ורעו ׃ חמסו ׃ טפלו שקר ׃ יעצכם רע ׃ כזבתם ׃ לבכם ׃ מריבו ׃ כעסו ׃
חבל ומתנו חטאתם ׃ בערכם ׃ ועולם ׃ דברכם רפי ׃ השיעו

בלא היה וחכמים כמלי מדע ונבונים כמלי
השכל הלא כל מעשינו תהו ובהו וימי ס
חיינו הבל לפניך שכן כתוב בתורתך קדשך
ומותר האדם מן הבהמה אין כי הכל
הבל " אתה הבדלת אנוש מראש ותכיר ה
לעמוד לפניך כי מי יאמר לך מה תפעל
ומה יתאוננו אדם חי גבר על חטאיו "
ותתן לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה
את יום הכפורים הזה קדש סליחה ומחילה
וכפרה על כל עונותינו למען נחדל מעשק
ידינו ושוב נשוב לעשות רצונך מלבב שלם
כתבך שנאמר וישב יי בחמציאו קראותיו
בתורתך קהות " ונאמר יעזוב רשע דרכו ה
ואיש און מחשבותיו וישוב אל יי ויחמל
ואל אלהינו כי ירבה לסלוח " ואתה אלוה

כליות וחבון ורחום ארך אפים ורב חסד
ואמת ומודעה לו שיש רוצה יותר בתשובת
רשעים ואין אתה חפץ במיתתן כמו
שנאמר החפץ אחפוץ מות רשע נאם
יי אלוהים חלא בשובו מדרכיו וחיה "ונא
אמרו אליהם חי אני נאם יי אלוהים אם
אחפוץ במות הרשע כי אם בשוב רשע
מדרכו וחיה " שובו שובו מדרכיכם
הרעים ולמה תמותו בית ישראל "ונאמר
כי לא אחפוץ במות המת נאם יי אלוהים
והשיבו וחיו "

פעולה בקול ובמעשה כמו שלום שמעה ורבו פי מדרי מנחילי יהוה

מפתח פי במתכונתם

לילות שומרים ומבונם

לילות שומרים לפעולה שתיקון יום ולילה

" מעונה אלוהי קדם ותחת זרועות עולם ויגרש מפניך אויב ויאמר השמד

[illegible]

סלה " ¶ תהלים נחלו נחלי לשוטף לילות תהומו מה
רבבתם הלילה הזה מה זאת שנגבתם לי רבבתם הלילה
רבבת לי רבבתם אוזנה לי רבבתם הלילה מה זה " רבבתם הלילה מהבו לילות
¶ ותהלתם ותשמחו ותשישו כשישים ושמונים פילגשים ושמנה עלמות
רבבתם לי רבבתם אוזנה לי רבבתם הלילה הזה מה זה " שבעתים הלילה מהבו לילות
ותהלתם ותשמחו ותשישו כשישים ושמונים פילגשים ושמנה עלמות
שבעתים לי שבעתים אוזנה לי שבעתים הלילה הזה מה זה " שבעתים הלילה מהבו לילות
ותהלתם ותשמחו ותשישו כשישים ושמונים פילגשים ושמנה עלמות
ואין מספר לדודי לכתו לשחת לו ולרעותו לשכב לו ולאמו לשמח לו
ולכלתו לשעשע לו ולכל מחמדיו לשחק לו ולכל מבקשיו לשחר לו
ולכל אוהביו לנשק לו ולכל רעיו לנשק לו ולכל מכריו לנשק לו
ולכל מיודעיו לנשק לו ולכל מקורביו לנשק לו ולכל מיחדיו לנשק לו
ולכל מיוחסיו לנשק לו ולכל מיוסדיו לנשק לו ולכל מיודעיו לנשק לו
ולכל מקורביו לנשק לו ולכל מיחדיו לנשק לו ולכל מיוחסיו לנשק לו
ולכל מיוסדיו לנשק לו ולכל מיודעיו לנשק לו ולכל מקורביו לנשק לו
ולכל מיחדיו לנשק לו ולכל מיוחסיו לנשק לו ולכל מיוסדי

לילא מלמן "

לילה ובוקר שערי כתר המיוחס מהדרה תפלה
שערי טהרה מהדרה תפלה · עניים לילי לתכלית תפלה מהדרה תפלה
לילה מחזיקים · שערי היכל הטהורים מהדרה תפלה נעשה ס
מלאים מעמד תפלה מהדרה · שערי בנויה תפלה מהדרה תפלה

שערי

בסוד מלי קדש · כביר לך רצה בשם למול שערי מעל מלאכי שוש
טובה לתכף · כי אתה יודעי כי אתה מלוים תמיד מלאכי שוש
תכון ושמח · מחזיק תמיד מלא שערי לילה שמים תפלה שוש
וכוכב חסד כעי · ושבת מטה כעי שנה תפלה תמיד שוש
המוון ושוב · מטה מנוח ושוב בשם שערי יש · תפלה תמיד שוש
בקשת טהרך · בשם בשם תפלה תמיד שוש

אדם

בקשת טהרך · ושמך מנוח סלחה בשם שערי שוש
ליהנות בתורתך · שם על בנו אתה שתה בשם כעי לילה תפלה תמיד שוש

ובכן נקדישך מלכנו

שמע נא סלח נא הוש · להלל מנוח מלאכי שוש
טוב לבבכם · תשתחוו מלככם שוש
שמע נא סלח נא הוש · בשפלותנו שוש
שוכב ולא ינום · ישמיענו ולא ישנה שוש

שוש "

שמע נא סלח נא הוש · להלל מנוח מלאכי שוש
עבוד כי קדש יום · כי מסלח לעונינו כי מחל לעוונינו "

מערב

סדרי כל המנחה · מעלה לנו שוש · כי אתה יי טוב וסלח " ס
עד מנחה מנוח · ובינו כי מנוח מלילה מנוח · כי אתה יי
מנוח לעמך ישראל שבת ומועדי קדשך ויום הזה

אתה בחרתנו מכל העמים ואהבת אותנו ורוממתנו מכל הלשונות
ובמצותיו קדשתנו ותקרבנו מלכנו לעבודתך ושמך הגדול והקדוש
עלינו קראת. ויהי נעם ה' אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו
ומעשה ידינו כוננהו. ברוך אתה ה' המלך המהולל בפי כל חי
המתברך ומתפאר בזכר שמו תמיד. כי הוא לבדו יוצר הכל
ומנהיגם. ומוליך ומביא ומשגיח ומנהיג לכל הנשמות אשר
ברא. ברוך אתה ה' אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל
העמים ורם מכל הלשונות וקדשנו במצותיו ותקרבנו מלכנו
לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת. ותתן לנו ה'
אלהינו באהבה את יום השבת הזה לקדושה ולמנוחה לכבוד
ולתפארת. על כל מעשה בראשית ועל כל מה שפעלת בו
ועל מה שהנחלתנו. ועל כל מה שכתבת בתורתך לפניו
לשבת בו ביום השביעי. כמה שכתוב ויכולו השמים והארץ
וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה. ויברך אלהים
את יום השביעי ויקדש אותו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר
ברא אלהים לעשות. ואנחנו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה
וישמע ויפקד וייזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון
משיח בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל
עמך בית ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים
ביום טוב הזה. זכרנו ה' אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה
והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחנינו ורחם
עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך חנון ורחום אתה.
ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה ה'
בונה ברחמיו ירושלים. אמן.

רצה ה' אלהינו בשבתנו. וקדשנו במצותיך ותן חלקנו בתורתך
שבענו מטובך ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת
והנחילנו ה' אלהינו בשמחה ובששון את יום השבת הזה
וישמחו בך כל שומרי שבתך. ברוך אתה ה' מקדש השבת.

אלהינו ואלהי אבותינו יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע
ויפקד וייזכר זכרוננו ופקדוננו וזכרון אבותינו וזכרון משיח
בן דוד עבדך וזכרון ירושלים עיר קדשך וזכרון כל עמך בית
ישראל לפניך לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים לחיים
ולשלום ביום חג המצות הזה. זכרנו ה' אלהינו בו לטובה
ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים
חוס וחנינו ורחם עלינו והושיענו כי אליך עינינו כי אל מלך
חנון ורחום אתה. ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו.
ברוך אתה ה' בונה ברחמיו ירושלים. אמן.

שמחנו ה' אלהינו בשמחת יום טוב הזה. כי אתה ה' טוב
ומטיב לכל. ונודה לך על הארץ ועל פרי גפנה. ונשבעה
מטובך ונשמח בישועתך. ותן חלקנו בתורתך שבענו מטובך
ושמחנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך באמת והנחילנו ה'
אלהינו בשמחה ובששון את יום השבת הזה וישמחו בך כל
שומרי שבתך. ברוך אתה ה' מקדש השבת.

אתה נותן יי לשבעים ויסיון בחדשה לקבל
שבים ותתלמדינו יי אלהינו לו תחוקות לעבדך
על כל עונותינו למען תקבלינו בתשובה
שלמה לפניך מאשים ובניך אהובים למען עבדך
ודבר פה בעבור אמתך אין קץ לאשי חומתך
ואין מספר לניחוחי אשמותינו אתה יודע
שאחריתנו רמה ותולעה לפיכך הרבית

סליחה

סלח לנו מה אנו מה חיינו מה חסדינו מה
צדקתנו מה ישועתנו מה נכוח נדבר לפניך יי אלהינו
ואלהי אבותינו הלא כל הגבורים כאין נגדך
והאנשי השם כלא היו והחכמים כבלי מדע
והנבונים כבלי השכל הלא כל מעשינו תוהו
וימי חיינו הבל לפניך שתרון מובן מבני
אדם ומותרי האדם מן החמרה אין כי הכל
הבל אתה הבדלת אנוש מראש והכירתו
לעמוד לפניך כי מי יאמר לך מה תפעל
ומה יתאונן אדם חי גבר על חטאיו ותתן
לנו יי אלהינו באהבה את יום השבת הזה את יום
הכפורים הזה קדש סליחה ומחילה וכפרה
על כל עונותינו למען נחדל מעשק ידינו
ונשוב לעשות רצונך בלבב שלם כאשר
שנאמר וישוב יי בחמלה וראו קרוביו ברוחו

קרוב " ונאמר יעזוב רשע דרכו ואיש און מ
מחשבותיו וישוב אל יי וירחמהו ואל אלהינו
כי ירבה לסלוח " ואתה אלוה סליחות חנון
ורחום ארך אפים ורב חסד ואמת ומחמר
להטיב רוצה אתה בתשובת רשעים ואין את
חפץ במיתתן כדברי שנאמר החפוץ אחפוץ
מות רשע נאם יי אלהים הלא בשובו מדרכיו
וחיה " ונאמר אמור אליהם חי אני נאם יי
אלהים אם אחפוץ במות הרשע כי אם בשוב
רשע מדרכו וחיה " שובו שובו מדרכיכם
הרעים ולמה תמותו בית ישראל " ונאמר כי
לא אחפוץ במות המת נאם יי אלהים והשיבו
וחיו "

אבן	מעמסה	עמוס ושל המעמסה	טרם עטילה שעטר
	מבן ושלשלת	טע בהר ויל	טרם בבוא שמש
	מבן שמטית קדש	שוט פרומי קדש	פי פנה יוס "

אֲמִינָה הַסְּתָרָה מִמֶּנִּי בְּמַחֲנֵיהֶם לְהַלֵּל לְךָ
יְשֻׁעָתֶךָ הַמְיַחֲלִים לְךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם
טוֹבָה אֲשֶׁר אָמַרְתָּ לְךָ בְּפִיהֶם שְׁמֹר לְךָ בְּלֵב
שִׁמְחָה שֶׁתִּשְׂמַח בְּךָ בְּמַחֲנֵיהֶם לְהַלֵּל לְךָ
חוֹסֶה הָאֱמוּנָה בְּךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם
הַמְיַחֲלִים לְךָ בְּמַחֲנֵיהֶם לְהַלֵּל לְךָ
וְהַשְׁבִּיעֵנִי בְּטוּבֶךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם
מְשִׂישׂ עָלֶיךָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם
וְהַשְׁבִּיעֵנִי בְּטוּבֶךָ בְּכָל יוֹם וְיוֹם
הַמְיַחֲלִים לְךָ בְּמַחֲנֵיהֶם לְהַלֵּל לְךָ

לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת כָּל מִצְוֹתָי וִהְיִיתֶם קְדֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כְּמַעֲשֵׂה אֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יְשַׁבְתֶּם בָּהּ לֹא תַעֲשׂוּ וּכְמַעֲשֵׂה אֶרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר אֲנִי מֵבִיא אֶתְכֶם שָׁמָּה לֹא תַעֲשׂוּ וּבְחֻקֹּתֵיהֶם לֹא תֵלֵכוּ׃ אֶת מִשְׁפָּטַי תַּעֲשׂוּ וְאֶת חֻקֹּתַי תִּשְׁמְרוּ לָלֶכֶת בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וְשָׁמַרְתֶּם אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה אֹתָם הָאָדָם וָחַי בָּהֶם אֲנִי יְהוָה׃ אִישׁ אִישׁ אֶל כָּל שְׁאֵר בְּשָׂרוֹ לֹא תִקְרְבוּ לְגַלּוֹת עֶרְוָה אֲנִי יְהוָה׃ עֶרְוַת אָבִיךָ וְעֶרְוַת אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה אִמְּךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ עֶרְוַת אֵשֶׁת אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת אָבִיךָ הִוא׃ עֶרְוַת אֲחוֹתְךָ בַּת אָבִיךָ אוֹ בַת אִמֶּךָ מוֹלֶדֶת בַּיִת אוֹ מוֹלֶדֶת חוּץ עֶרְוָתָן לֹא תְגַלֶּה׃ עֶרְוַת בַּת בִּנְךָ אוֹ בַת בִּתְּךָ לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָן כִּי עֶרְוָתְךָ הֵנָּה׃ עֶרְוַת בַּת אֵשֶׁת אָבִיךָ מוֹלֶדֶת אָבִיךָ אֲחוֹתְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ עֶרְוַת אֲחוֹת אָבִיךָ לֹא תְגַלֵּה שְׁאֵר אָבִיךָ הִוא׃ עֶרְוַת אֲחוֹת אִמְּךָ לֹא תְגַלֵּה כִּי שְׁאֵר אִמְּךָ הִוא׃ עֶרְוַת אֲחִי אָבִיךָ לֹא תְגַלֶּה אֶל אִשְׁתּוֹ לֹא תִקְרָב דֹּדָתְךָ הִוא׃ עֶרְוַת כַּלָּתְךָ לֹא תְגַלֵּה אֵשֶׁת בִּנְךָ הִוא לֹא תְגַלֶּה עֶרְוָתָהּ׃ עֶרְוַת אֵשֶׁת אָחִיךָ לֹא תְגַלֵּה עֶרְוַת אָחִיךָ הִוא׃ עֶרְוַת אִשָּׁה וּבִתָּהּ לֹא תְגַלֵּה אֶת בַּת בְּנָהּ וְאֶת בַּת בִּתָּהּ לֹא תִקַּח לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ שַׁאֲרָה הֵנָּה זִמָּה הִוא׃ וְאִשָּׁה אֶל אֲחֹתָהּ לֹא תִקָּח לִצְרֹר לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ עָלֶיהָ בְּחַיֶּיהָ׃ וְאֶל אִשָּׁה בְּנִדַּת טֻמְאָתָהּ לֹא תִקְרַב לְגַלּוֹת עֶרְוָתָהּ׃ וְאֶל אֵשֶׁת עֲמִיתְךָ לֹא תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְזָרַע לְטָמְאָה בָּהּ׃ וּמִזַּרְעֲךָ לֹא תִתֵּן לְהַעֲבִיר לַמֹּלֶךְ וְלֹא תְחַלֵּל אֶת שֵׁם אֱלֹהֶיךָ אֲנִי יְהוָה׃ וְאֶת זָכָר לֹא תִשְׁכַּב מִשְׁכְּבֵי אִשָּׁה תּוֹעֵבָה הִוא׃ וּבְכָל בְּהֵמָה לֹא תִתֵּן שְׁכָבְתְּךָ לְזָרַע לְטָמְאָה בָּהּ וְאִשָּׁה לִפְנֵי בְהֵמָה לֹא תַעֲמֹד לְרִבַעָהּ תֶּבֶל הִוא׃ אַל תִּטַּמְּאוּ בְּכָל אֵלֶּה כִּי בְכָל אֵלֶּה נִטְמְאוּ הַגּוֹיִם אֲשֶׁר אֲנִי מְשַׁלֵּחַ מִפְּנֵיכֶם׃ וַתִּטְמָא הָאָרֶץ וָאֶפְקֹד עֲוֹנָהּ עָלֶיהָ וַתָּקִא הָאָרֶץ אֶת יוֹשְׁבֶיהָ׃ וְאַתֶּם תִּשְׁמְרוּ אַתֶּם אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי וְלֹא תַעֲשׂוּ מִכֹּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ כִּי אֶת כָּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה עָשׂוּ אַנְשֵׁי הָאָרֶץ אֲשֶׁר לִפְנֵיכֶם וַתִּטְמָא הָאָרֶץ׃ וְלֹא תָקִיא הָאָרֶץ אֶתְכֶם בְּטַמַּאֲכֶם אֹתָהּ כַּאֲשֶׁר קָאָה אֶת הַגּוֹי אֲשֶׁר לְפָנֵיכֶם׃ כִּי כָּל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה מִכֹּל הַתּוֹעֵבוֹת הָאֵלֶּה וְנִכְרְתוּ הַנְּפָשׁוֹת הָעֹשׂוֹת מִקֶּרֶב עַמָּם׃ וּשְׁמַרְתֶּם אֶת מִשְׁמַרְתִּי לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת מֵחֻקּוֹת הַתּוֹעֵבֹת אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ לִפְנֵיכֶם וְלֹא תִטַּמְּאוּ בָּהֶם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ ס

אחרי

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה אַחֲרֵי מוֹת שְׁנֵי בְּנֵי אַהֲרֹן בְּקָרְבָתָם לִפְנֵי יְהוָה וַיָּמֻתוּ׃ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה דַּבֵּר אֶל אַהֲרֹן אָחִיךָ וְאַל יָבֹא בְכָל עֵת אֶל הַקֹּדֶשׁ מִבֵּית לַפָּרֹכֶת אֶל פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל הָאָרֹן וְלֹא יָמוּת כִּי בֶּעָנָן אֵרָאֶה עַל הַכַּפֹּרֶת׃ בְּזֹאת יָבֹא אַהֲרֹן אֶל הַקֹּדֶשׁ בְּפַר בֶּן בָּקָר לְחַטָּאת וְאַיִל לְעֹלָה׃ כְּתֹנֶת בַּד קֹדֶשׁ יִלְבָּשׁ וּמִכְנְסֵי בַד יִהְיוּ עַל בְּשָׂרוֹ וּבְאַבְנֵט בַּד יַחְגֹּר וּבְמִצְנֶפֶת בַּד יִצְנֹף בִּגְדֵי קֹדֶשׁ הֵם וְרָחַץ בַּמַּיִם אֶת בְּשָׂרוֹ וּלְבֵשָׁם׃ וּמֵאֵת עֲדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִקַּח שְׁנֵי שְׂעִירֵי עִזִּים לְחַטָּאת וְאַיִל אֶחָד לְעֹלָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ׃ וְלָקַח אֶת שְׁנֵי הַשְּׂעִירִים וְהֶעֱמִיד אֹתָם לִפְנֵי יְהוָה פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד׃ וְנָתַן אַהֲרֹן עַל שְׁנֵי הַשְּׂעִירִם גֹּרָלוֹת גּוֹרָל אֶחָד לַיהוָה וְגוֹרָל אֶחָד לַעֲזָאזֵל׃ וְהִקְרִב אַהֲרֹן אֶת הַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַיהוָה וְעָשָׂהוּ חַטָּאת׃ וְהַשָּׂעִיר אֲשֶׁר עָלָה עָלָיו הַגּוֹרָל לַעֲזָאזֵל יָעֳמַד חַי לִפְנֵי יְהוָה לְכַפֵּר עָלָיו לְשַׁלַּח אֹתוֹ לַעֲזָאזֵל הַמִּדְבָּרָה׃ וְהִקְרִיב אַהֲרֹן אֶת פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וְשָׁחַט אֶת פַּר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לוֹ׃ וְלָקַח מְלֹא הַמַּחְתָּה גַּחֲלֵי אֵשׁ מֵעַל הַמִּזְבֵּחַ מִלִּפְנֵי יְהוָה וּמְלֹא חָפְנָיו קְטֹרֶת סַמִּים דַּקָּה וְהֵבִיא מִבֵּית לַפָּרֹכֶת׃ וְנָתַן אֶת הַקְּטֹרֶת עַל הָאֵשׁ לִפְנֵי יְהוָה וְכִסָּה עֲנַן הַקְּטֹרֶת אֶת הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עַל הָעֵדֻת וְלֹא יָמוּת׃ וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וְהִזָּה בְאֶצְבָּעוֹ עַל פְּנֵי הַכַּפֹּרֶת קֵדְמָה וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת יַזֶּה שֶׁבַע פְּעָמִים מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ׃ וְשָׁחַט אֶת שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר לָעָם וְהֵבִיא אֶת דָּמוֹ אֶל מִבֵּית לַפָּרֹכֶת וְעָשָׂה אֶת דָּמוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה לְדַם הַפָּר וְהִזָּה אֹתוֹ עַל הַכַּפֹּרֶת וְלִפְנֵי הַכַּפֹּרֶת׃ וְכִפֶּר עַל הַקֹּדֶשׁ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וּמִפִּשְׁעֵיהֶם לְכָל חַטֹּאתָם וְכֵן יַעֲשֶׂה לְאֹהֶל מוֹעֵד הַשֹּׁכֵן אִתָּם בְּתוֹךְ טֻמְאֹתָם׃ וְכָל אָדָם לֹא יִהְיֶה בְּאֹהֶל מוֹעֵד בְּבֹאוֹ לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ עַד צֵאתוֹ וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד בֵּיתוֹ וּבְעַד כָּל קְהַל יִשְׂרָאֵל׃ וְיָצָא אֶל הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר לִפְנֵי יְהוָה וְכִפֶּר עָלָיו וְלָקַח מִדַּם הַפָּר וּמִדַּם הַשָּׂעִיר וְנָתַן עַל קַרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב׃ וְהִזָּה עָלָיו מִן הַדָּם בְּאֶצְבָּעוֹ שֶׁבַע פְּעָמִים וְטִהֲרוֹ וְקִדְּשׁוֹ מִטֻּמְאֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְכִלָּה מִכַּפֵּר אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ וְהִקְרִיב אֶת הַשָּׂעִיר הֶחָי׃ וְסָמַךְ אַהֲרֹן אֶת שְׁתֵּי יָדָיו עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר הַחַי וְהִתְוַדָּה עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֶת כָּל פִּשְׁעֵיהֶם לְכָל חַטֹּאתָם וְנָתַן אֹתָם עַל רֹאשׁ הַשָּׂעִיר וְשִׁלַּח בְּיַד אִישׁ עִתִּי הַמִּדְבָּרָה׃ וְנָשָׂא הַשָּׂעִיר עָלָיו אֶת כָּל עֲוֹנֹתָם אֶל אֶרֶץ גְּזֵרָה וְשִׁלַּח אֶת הַשָּׂעִיר בַּמִּדְבָּר׃ וּבָא אַהֲרֹן אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וּפָשַׁט אֶת בִּגְדֵי הַבַּד אֲשֶׁר לָבַשׁ בְּבֹאוֹ אֶל הַקֹּדֶשׁ וְהִנִּיחָם שָׁם׃ וְרָחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ וְלָבַשׁ אֶת בְּגָדָיו וְיָצָא וְעָשָׂה אֶת עֹלָתוֹ וְאֶת עֹלַת הָעָם וְכִפֶּר בַּעֲדוֹ וּבְעַד הָעָם׃ וְאֵת חֵלֶב הַחַטָּאת יַקְטִיר הַמִּזְבֵּחָה׃ וְהַשֹּׁלֵחַ אֶת הַשָּׂעִיר לַעֲזָאזֵל יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבוֹא אֶל הַמַּחֲנֶה׃ וְאֶת פַּר הַחַטָּאת וְאֶת שְׂעִיר הַחַטָּאת אֲשֶׁר הוּבָא אֶת דָּמָם לְכַפֵּר בַּקֹּדֶשׁ יוֹצִיא אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂרְפוּ בָאֵשׁ אֶת עֹרֹתָם וְאֶת בְּשָׂרָם וְאֶת פִּרְשָׁם׃ וְהַשֹּׂרֵף אֹתָם יְכַבֵּס בְּגָדָיו וְרָחַץ אֶת בְּשָׂרוֹ בַּמָּיִם וְאַחֲרֵי כֵן יָבוֹא אֶל הַמַּחֲנֶה׃ וְהָיְתָה לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ תְּעַנּוּ אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְכָל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ הָאֶזְרָח וְהַגֵּר הַגָּר בְּתוֹכְכֶם׃ כִּי בַיּוֹם הַזֶּה יְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לְטַהֵר אֶתְכֶם מִכֹּל חַטֹּאתֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה תִּטְהָרוּ׃ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִוא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם׃ וְכִפֶּר הַכֹּהֵן אֲשֶׁר יִמְשַׁח אֹתוֹ וַאֲשֶׁר יְמַלֵּא אֶת יָדוֹ לְכַהֵן תַּחַת אָבִיו וְלָבַשׁ אֶת בִּגְדֵי הַבָּד בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ׃ וְכִפֶּר אֶת מִקְדַּשׁ הַקֹּדֶשׁ וְאֶת אֹהֶל מוֹעֵד וְאֶת הַמִּזְבֵּחַ יְכַפֵּר וְעַל הַכֹּהֲנִים וְעַל כָּל עַם קְהַל הַקָּהָל יְכַפֵּר׃ וְהָיְתָה זֹּאת לָכֶם לְחֻקַּת עוֹלָם לְכַפֵּר עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִכָּל חַטֹּאתָם אַחַת בַּשָּׁנָה וַיַּעַשׂ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃

הַמְטַמְּאִים	אֶת הַגּוֹי	כִּי כָּל	הָיָה
וְלֹא תָקִיא	הָאָרֶץ אֶתְכֶם	בְּטַמַּאֲכֶם	אֹתָהּ
וְנִכְרְתוּ	הַנְּפָשׁוֹת	הָעֹשׂוֹת	מִקֶּרֶב
וּשְׁמַרְתֶּם	אֶת מִשְׁמַרְתִּי	לְבִלְתִּי	עֲשׂוֹת
וְלֹא תִטַּמְּאוּ	בָּהֶם	אֲנִי יְהוָה	אֱלֹהֵיכֶם

תפלה

משכיל לאיתן

אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלהיו׃ למנצח לבני קרח משכיל׃ אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה׃ אשרי העם יושב לו אשרי העם שיי אלהיו׃ תהלה לדוד׃ ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד׃ בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד׃ גדול יי ומהלל מאד ולגדולתו אין חקר׃ דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו׃ הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה׃ ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה׃ זכר רב טובך יביעו ואת צדקתך ירננו׃ חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד׃ טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו׃ יודוך יי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה׃ כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו׃ להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו׃ מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור׃ סומך יי לכל הנופלים וזוקף לכל הכפופים׃ עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו׃ פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון׃ צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו׃ קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת׃ רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם׃ שומר יי את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד׃ תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד׃ ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה׃

מִכֹּל הַמַּשְׂרֵפוֹת שֶׁנִּשְׂרְפוּ בְּתוֹכָהּ
וְכֹל הַמֵּתִים שֶׁמֵּתוּ בְּתוֹכָהּ
וְכֹל הַנְּפָשׁוֹת שֶׁנִּפְטְרוּ בְּתוֹכָהּ
וְכֹל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁיָּצְאוּ בְּתוֹכָהּ
וְכֹל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּשְׁרְפוּ בְּתוֹכָהּ
וְכֹל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּשְׁחֲטוּ בְּתוֹכָהּ
וְכֹל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנֶּהֶרְגוּ בְּתוֹכָהּ
וְכֹל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנֶּחְנְקוּ בְּתוֹכָהּ
וְכֹל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּטְבְּעוּ בְּתוֹכָהּ
וְכֹל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּתְל

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמשים עלו בני ישראל מארץ מצרים ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעלתם את עצמותי מזה עמכם ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר וה׳ הולך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה לא ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם ויאמר ה׳ אל משה דבר אל בני ישראל וישובו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים ויאמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם סגר עליהם המדבר ויחזק לב פרעה ויקח ששים רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו ויקח את כל רכב מצרים ויבא אחריהם ויחזק ה׳ את לב פרעה ויבא אחרי בני ישראל ובני ישראל יוצאים ביד רמה ויבא מצרים אחריהם ויבאו כל סוס רכב פרעה פרשיו וחילו אל תוך המחנה ויהי בעת הבקר ויהי את עמוד האש והענן ויבא בתוך מחנה מצרים ויהם את כל חיל מצרים ויסר את אופן מרכבותיו

וּמִי הַדְּרָךְ לְכוּ בוֹ הִנֵּה שָׁמוּר לְפָטֵךְ לְךָ בְּשׁ

נוֹעֲמוֹת וּמִי יִשְׁיתֵם וַיַּעֲמִיסוּ מִשָּׁם בְּהֵמוֹת לְךָ בְּשׁ

נְוֵיהֶם עַל עֵסֶב לְחַבְּלוֹ בְּ

שָׁמוּ וַיִּשְׁתּוּם בְּ עֵמֶק יַבּוּק בְּ

יִשְׁמְרוּ לְבָבוֹתֵיהֶם בְּעוּר חֲמוֹם טִוְבָּ

יִשְׁתֶּה תְּלוּנָּתָם וְעַל שְׁמוֹעַ לְבָבוֹ

אֵשׁ הִדֵּם הוּא שָׁאַל לְךָ בְּשׁ

וְיִשְׁתַּעֲשְׁעוּ לְהַשְׁמִיעַ אֲשֶׁר נִסְתַּם מִלְּפָנָיו

שִׁירַת הַבְּרִית לְמוֹרִיעַ לְךָ בְּחוּרֵי לְבָבוֹ

וְהֵם מִמֶּנּוּ הֵם כִּי הֵם וְשִׁיר כִּי הֵם לְךָ

שְׁלֹמֹה חֲמוֹטָם לְבָבוֹ שִׁיר בְּרִבּוֹ לְךָ

שְׁמַע הַלְּבָנוֹן לְבָבוֹ לְךָ בְּרוּרֵי לְבָבוֹ

וְשִׁיר הַשִּׁירִים לְבָבוֹ עַל נוֹפֶת עַל פִּצְחֵי לְךָ בְּשׁ

שְׁלֹמֹה בְּחוּרֵי לְבָבוֹ בְּרוּרֵי לְבָבוֹ

שְׁמַע הַלְּבָנוֹן לְבָבוֹ בְּרוּרֵי לְבָבוֹ

וְשִׁיר הַשִּׁירִים לְבָבוֹ בְּרוּרֵי לְבָבוֹ

אֲרִיאֵל

לְךָ פְּעָלֶךָ

אֲשֶׁר חָנָה דָּוִד עָלֶיהָ לְךָ בְּשׁ

בְּרוּרֵי לְבָבוֹ סְלִיחוֹתֶיךָ וּרְחָמֶיךָ

לְךָ בְּרוּרֵי לְבָבוֹ שֶׁאַתָּה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי

לְךָ בְּרוּרֵי לְבָבוֹ אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי כָּל

לְךָ בְּרוּרֵי לְבָבוֹ בְּשָׂרוֹת וְרוּחוֹת

לְךָ בְּרוּרֵי לְבָבוֹ לְךָ בְּרוּרֵי לְבָבוֹ

עת שמרי ליבון תחפלתי
משמי וכוד מן לי בריח הכסח
בחמתיך נסח בסוח תשתחוה
אם לפניך בן שר מות תשלח
קול ה' על המים "
מלכה ושיבתו משל על
שמח בחלך כי תרצה למען
תרבץ תקבצה
אל תר ורנן לך רוב בבוד
הבן משיב מלך לך ליל ושיב
תקבצה תרבץ תקבצה

עלינו לשבח
על מלך

שמע שנעשה כי שמים למען
תן משל בחר בחכה ולך
תרבץ תקבצה
ויהי מועד שמח כפשפ ליל
ויתנבלו ויתעקל ויגל
תרבץ תקבצה
בחלה בשפלים על להסתפא
ובקרוב ישמח בחמתך לשמרים
ומן ושמרו בת ומשמרו
תרבץ תקבצה
בת כי משל ישראל שמש
ויאמר על בת בחר ה' בה
תרבץ תקבצה
ומבן משל שמש מה ויגל
ויאמר לבבי לשבח בכה
תרבץ תקבצה
ומה שמע שמש בחכה
ויאמר שמח משמחי לשלח
תרבץ תקבצה
ומבן משל שמש מה ויגל
ויאמר לבבי לשבח בכה
תרבץ תקבצה
ומה שמע שמש בחכה
ויאמר שמח משמחי לשלח
תרבץ תקבצה
ומבן משל שמש מה ויגל
ויאמר לבבי לשבח בכה
תרבץ תקבצה
ומה שמע שמש בחכה
ויאמר שמח משמחי לשלח
תרבץ תקבצה

וְגוֹרָל וְכוּתָא בְּרֵהּ דְּהַהִיא מִתְלַקְּטָא
לָא שְׁלִישׁ עֲשִׂירִית בְּיוֹם נוֹרָח
כְּשֵׁם יְלִידֵי מִצְוָה דְּהַהִיא כְּתִיבָא
הָיָה מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּיוֹמוֹ הָיָה
שֶׁעֵרֶב שַׁבָּת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת אָסוּר
כִּי אִם לְבַר שְׁמוֹנֶה מִמֶּנּוּ פְּרָט
אֵין מְבִיאִין בְּרֵי בְּרֵי
מִכָּאן שֶׁמִּצְוָה לְהַרְבּוֹת
מִכָּאן לְמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ
כְּדֵי שֶׁיְּהֵא לוֹ לְהַחֲלִיף
וְלֹא יִהְיוּ מְלָאכָתָן
אֶלָּא מִשֶּׁיַּחְשִׁיךְ
בְּדַרְכֵי אֱמוֹרִי בְּרֵי
וְלֹא יִהְיוּ מְלָאכָתָן
אֶלָּא מִשֶּׁיַּחְשִׁיךְ
בְּדַרְכֵי אֱמוֹרִי
וְלֹא יִהְיוּ מְלָאכָתָן
אֶלָּא מִשֶּׁיַּחְשִׁיךְ

אבין

בְּוַדַּאי וְאִם לָאו בְּוַדַּאי בְּרֵי
מִשֶּׁיַּחְשִׁיךְ בְּפֶרֶק לְךָ שְׁמוֹנֶה
הַמְּקַבֵּל מִן הָעַכּוּ"ם
וְלֹא יִהְיוּ מְלָאכָתָן
אֶלָּא מִשֶּׁיַּחְשִׁיךְ
וְלֹא יִהְיוּ מְלָאכָתָן
אֶלָּא מִשֶּׁיַּחְשִׁיךְ
מִשֶּׁיַּחְשִׁיךְ בְּפֶרֶק לְךָ שְׁמוֹנֶה
מִכָּאן שֶׁמִּצְוָה לְהַרְבּוֹת
כְּשֵׁם יְלִידֵי מִצְוָה דְּהַהִיא כְּתִיבָא
הָיָה מִשְׁתַּמֵּשׁ בְּיוֹמוֹ הָיָה
שֶׁעֵרֶב שַׁבָּת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת אָסוּר
כִּי אִם לְבַר שְׁמוֹנֶה מִמֶּנּוּ פְּרָט
אֵין מְבִיאִין בְּרֵי בְּרֵי
מִכָּאן שֶׁמִּצְוָה לְהַרְבּוֹת
מִכָּאן לְמִי שֶׁיֵּשׁ לוֹ
כְּדֵי שֶׁיְּהֵא לוֹ לְהַחֲלִיף
וְלֹא יִהְיוּ מְלָאכָתָן
אֶלָּא מִשֶּׁיַּחְשִׁיךְ
בְּדַרְכֵי אֱמוֹרִי בְּרֵי
וְלֹא יִהְיוּ מְלָאכָתָן
אֶלָּא מִשֶּׁיַּחְשִׁיךְ
וְלֹא יִהְיוּ מְלָאכָתָן
אֶלָּא מִשֶּׁיַּחְשִׁיךְ

וְהַשְׁלֵם לָנוּ אֶת כָּל הַמִּנְחָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל הַנְּסָכִים הָרְאוּיִים לָהּ כְּמוֹ שֶׁהִשְׁלַמְתָּ לְאַבְרָהָם אָבִינוּ אֶת הָאַיִל שֶׁנִּתְפָּרֵס בַּסְּבַךְ בְּמָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַכְּבָשִׂים שֶׁנִּשְׁחֲטוּ לְפָנָיו בְּמָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַשְּׁעִירִים שֶׁנִּשְׁחֲטוּ לְפָנָיו בְּמָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַפָּרִים שֶׁנִּשְׁחֲטוּ לְפָנָיו בְּמָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַשְּׁלָמִים שֶׁנִּשְׁחֲטוּ לְפָנָיו בְּמָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַתְּמִידִים שֶׁנִּשְׁחֲטוּ לְפָנָיו בְּמָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַמּוּסָפִים שֶׁנִּשְׁחֲטוּ לְפָנָיו בְּמָקוֹם הַמִּזְבֵּחַ וְאֶת הַנְּסָכִים הָרְאוּיִים לָהֶם

בְּמִצְוֹתֶיךָ וְאַל מְבַיְּשֵׁנוּ מֵהֲרָהֳרֵי עֲוֹנוֹתֵינוּ וְאַל תְּבַלְבֵּל מַחְשְׁבוֹתֵינוּ בְּמַחְשְׁבוֹת
רָעוֹת וְאַל תַּעֲלֵם מֵעֵינֵינוּ בְּעֵת תְּפִלָּתֵנוּ וּבַקָּשָׁתֵנוּ מִלְּפָנֶיךָ וְאַל תַּסְתִּיר פָּנֶיךָ
מִמֶּנּוּ בְּעֵת שֶׁנִּתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ וְאַל תַּרְחִיק מִמֶּנּוּ בְּעֵת שֶׁנִּקְרָא אֵלֶיךָ וְאַל תַּשְׁכִּיחַ
מִמֶּנּוּ בְּעֵת שֶׁנִּבָּקֵשׁ מִמֶּךָּ וְאַל תַּעֲזֹב מִמֶּנּוּ בְּעֵת שֶׁנִּשְׁאַל מִמֶּךָּ וְאַל תַּכְלִים
מִמֶּנּוּ בְּעֵת שֶׁנִּדְרֹשׁ מִמֶּךָּ וְאַל תַּחְסִיר מִמֶּנּוּ בְּעֵת שֶׁנִּמְצָא לְפָנֶיךָ וְאַל תַּחְסֵר
מִמֶּנּוּ בְּעֵת שֶׁנִּתְחַנֵּן לְפָנֶיךָ וְאַל תַּחְסֵם מִמֶּנּוּ בְּעֵת שֶׁנִּתְפַּלֵּל לְפָנֶיךָ וְאַל
תַּחְסֵר

וכה יסר ומשם " בהשגיא בבוד אשרך לבי ומשם הפלגת לבי רוצה ותבוא למעלה
אפיק שם לבלתי ישא בשם כשם לי לי שם רוצה ישא ישא בשם לבלתי אפיק
ומשם ומשם אשר ומשם ומשם אשר ומשם ומשם אשר ומשם ומשם אשר ומשם
בבבוא בעמקך ראשיהם מן מעבירי על טובי של בתך וקרונה ישא בשם לי לפנך
אור אשר בשם להסבירי יסר ומכי מעבירי לא להסבירי אשר בשם להסבירי
פתח לבי שאר ומשם אסופיך שאר בבבי שאר ומשם

אשמינו

תבלה בהמלכתה ישראל שפטיך מעבירי מי ל כמוך
ורעתם נקי יה מלכיצדק מי ל כמוך
ורעתם בקול תפלה מי ל כמוך
הילכתי בתמים פרוסתה מי ל כמוך

תבלה בהמלכתה ישראל שפטיך מעבירי מי ל כמוך
ורעתם נקי יה מלכיצדק מי ל כמוך
ורעתם בקול תפלה מי ל כמוך
הילכתי בתמים פרוסתה מי ל כמוך

בבבוא בעמקך ראשיהם מן מעבירי על טובי של בתך וקרונה ישא בשם לי לפנך
אור אשר בשם להסבירי יסר ומכי מעבירי לא להסבירי אשר בשם להסבירי
פתח לבי שאר ומשם אסופיך שאר בבבי שאר ומשם

וכה יסר ומשם " בהשגיא בבוד אשרך לבי ומשם הפלגת לבי רוצה ותבוא למעלה
אפיק שם לבלתי ישא בשם כשם לי לי שם רוצה ישא ישא בשם לבלתי אפיק
ומשם ומשם אשר ומשם ומשם אשר ומשם ומשם אשר ומשם ומשם אשר ומשם
בבבוא בעמקך ראשיהם מן מעבירי על טובי של בתך וקרונה ישא בשם לי לפנך
אור אשר בשם להסבירי יסר ומכי מעבירי לא להסבירי אשר בשם להסבירי
פתח לבי שאר ומשם אסופיך שאר בבבי שאר ומשם

תבלה בהמלכתה ישראל שפטיך מעבירי מי ל כמוך
ורעתם נקי יה מלכיצדק מי ל כמוך
ורעתם בקול תפלה מי ל כמוך
הילכתי בתמים פרוסתה מי ל כמוך

אשמינו

תבלה בהמלכתה ישראל שפטיך מעבירי מי ל כמוך
ורעתם נקי יה מלכיצדק מי ל כמוך
ורעתם בקול תפלה מי ל כמוך
הילכתי בתמים פרוסתה מי ל כמוך

מָחֳלָה בְּעַמְּךָ הוֹשִׁיעָה מָשִׁיחַ צִדְקֶךָ מָגֵן בְּעַד עַמְּךָ מָלֵא מְחוֹנֵנוּ מָרוֹם בְּכָל מַעֲלוֹת מְשׁוֹךְ חַסְדְּךָ מְהֵרָה עַל מְעוֹנֶךָ מַלְכֵּנוּ מְלֹךְ עָלֵינוּ מְהֵרָה מִמְּעוֹנְךָ מַלְכֵּנוּ מְלֹךְ עָלֵינוּ כִּי מְחַכִּים אֲנָחְנוּ

אָבִינוּ מַלְכֵּנוּ חָטָאנוּ לְפָנֶיךָ

מְחוֹל וְסְלַח לְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ כִּי אֵל טוֹב וְסַלָּח אָתָּה: נַחֲתֵם רַחֲמֶיךָ עַל מִדּוֹתֵינוּ וְתַכְבֹּשׁ יִצְרֵנוּ לְהִכָּנַע לְפָנֶיךָ וְתַשְׁלִיכֵם בִּמְצוֹלוֹת יָם כָּל חַטֹּאתֵינוּ וְכָל עֲוֹנוֹתֵינוּ וְכָל פִּשְׁעֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתִמְחֵם וְתִסְלַח לָהֶם עַל כָּל פְּשָׁעֵיהֶם שֶׁבָּהֶם עָוְנוּ וְשֶׁבָּהֶם פָּשְׁעוּ וְשֶׁבָּהֶם חָטְאוּ לְפָנֶיךָ וְתַעֲבִירֵם מִלְּפָנֶיךָ כִּי אַתָּה אֲדוֹנָי טוֹב וְסַלָּח לְכָל וְרַב חֶסֶד לְכָל קֹרְאֶיךָ וְאֵין לְךָ חֵפֶץ בְּמִיתַת רָשָׁע כִּי אִם בְּשׁוּבוֹ מִדַּרְכּוֹ וְחָיָה וְאַתָּה אָמַרְתָּ לְשׁוּבָה תְּקַבְּלֵם וְלֹא לְדִין וְלֹא לְעֹנֶשׁ וְלֹא לְמִיתָה וְלֹא לְאֹבְדָן וְלֹא לְכִלָּיוֹן וְלֹא לְהַשְׁחָתָה וְלֹא לְהַכְרִיתָה וְלֹא לְהַפְסִידָה וְלֹא לְהַשְׁמִידָה וְלֹא לְהַעֲבִירָה וְלֹא לְהַשְׁבִּיתָה וְלֹא לְהַאֲבִידָה וְלֹא לְהַעֲדִירָה וְלֹא לְהַשְׁמִיטָה וְלֹא לְהַכְלִימָה וְלֹא לְהַחְרִיבָה וְלֹא לְהַבְעִירָה וְלֹא לְהַכְאִיבָה וְלֹא לְהַכְלִיבָה וְלֹא לְהַכְלִיתָה וְלֹא לְהַכְלִימ

(תפילת של שחרית ראוש השנה וביום הכפורים . ומנהג אשכנז)

הַיּוֹשֵׁב עַל כִּסֵּא רָם וְנִשָּׂא

מֵאֵין סוֹף בְּרוֹב כָּל הָעוֹלָמִים

שמש נשמתי למה שעשיתיה ושבח הקדש שפשט שעשה
ס שעשית מעשי בני בבא מציעא כי בני בשתא שתא שלקא שתא מלקא שתא מתא מלכא שתא
שתא מלכא שתא מתא מלכא שתא שלקא שתא מלקא שתא בבא מציעא כי בני בשת

סדר עניין חג הסכות

סליק אתן יום הכפורים תהלה לדוד משפיל ורמים

ויצליח ויהי שבתם ומוכלין ושותין כימיהם ״
ומברילין של הכוס בלבד ״ (וטו) עליכו לשבתי וכו׳ והולכין לשלוש · ומברילין של הכוס
ומשפלילין ערבית כדרך כל השנה · וקדיש גמור · ותוקעין תשיית ׳

בערב

בלחש · וכו׳
כל מלה מעתה ל׳ וכו׳ · ומשפלילין תפלה ערבית
סכה שלום וכו׳ ״ (וטו) על מנהג ל׳ · ואם הוא שבת (וטו) ושמרו בני ישרל וכו׳ · ומאכ־
הוא שבת · ואם על בחול (וטו) משיר בדברי ״ ומוסף ופרוש עליכו סכה שלמלך בחיי פרוש
כשאר ימי החגל · ומיל טפלה של פעמים ״ ובתפלה ערבית (וטו) ברכו · ומשיר כלה (וטו)
על (וטו) ואתה מלה ומיד מלה מביכו הרחמן ״ ובתפלה המעתה מתפלל·
בלי הסכות בשחרית אין טופלין על פעמים ״ ואם הוא שני ושמיני

סדר תפלות שלחג הסכות

הקדוש והסכה ״

ומוסף קודם מקדש ישרל והזמנים · ומאכ לישב בסכה · ומאכ שהתחיל בקדוש בזמן מצה פטר
מלה מברך עליה לא לישב בסכה ״ ויש סוברין של הכוס לאחר הקדוש בכרכ הסכה ·
ואינו מברך עליה שהתחיל בשעת עשייתה או בשעת מזונות לפעמים בה אין ללמוד הוא לישב מברך ״ בימי ׳ מקבץ לישב בסכה · ובליל
ולילה ולעשות בה כל מלאכתך ביום הכפורים לאכול ולשתות ולישן ולעמוד בה ויום ־ בסכה שעה שוהה כסכה בסכה
ובבל שעה שוהה בה כל מלאכתך ביום הכפורים לאכול ולשתות ולישן ולעמוד בה ויום ־ בסכה
ובבל שעה שוהה כסכה בסכה
ולילה ולעשות

אחר

שיר של יום

ביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה זאת עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה

ברוך שאמר

ברוך שאמר והיה העולם ברוך הוא וברוך שמו ברוך הוא על כל מעשיו ברוך אלהיו לעולם ועד ברוך הוא ברוך עושה בראשית ברוך אומר ועושה ברוך גוזר ומקיים ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר טוב ליראיו ברוך חי לנצח וקיים לעד ולעד ברוך פודה ומציל ברוך שמו ברוך אתה יי אל האב הרחמן המשובח בפי עמו מהולל ומפואר בלשון חסידיו ועבדיו ובשירי דוד עבדך נהלל ונפארך ונשבחך ונברכך ונקדישך ונמליכך ונודה לשמך כאמור לדוד ברכי נפשי את יי וכל קרבי את שם קדשו הא-ל בתעצומות עזך הגדול בכבוד שמך הגבור לנצח בגבורותיך היושב על כסא רם ונשא שוכן עד מרומים וקדוש שמו אתה יי אדירנו אדוננו מלכנו אמיתנו יוצרנו גואלנו בוראנו קדושנו קדוש יעקב רועינו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא הטיב הוא מטיב הוא יטיב לנו הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד לחן ולחסד ולרחמים ולרוח והצלה לנו ולכל עמך בית ישראל

ברכת

ברכת

ברכת

בשלום ישראל עמו ברכתו יי׳ בשלום "

ואני תפלתי לך יי׳ עת רצון אלהים ברב חסדך ענני באמת ישעך שמעני יי׳ כי טוב חסדך הצילני כי עני ואביון אנכי ולבי חלל בקרבי זכרתי ימים מקדם הגיתי בכל פעלך במעשי ידיך אפרש כפי אליך נפשי כארץ עיפה לך סלה מהר ענני יי׳ כלתה רוחי אל תסתר פניך ממני ואהיה כיורדי בור השמיעני בבקר חסדך כי בך בטחתי הודיעני דרך זו אלך כי אליך נשאתי נפשי הצילני מאויבי יי׳ אליך כסיתי למדני לעשות רצונך כי אתה אלהי רוחך טובה תנחני בארץ מישור למען שמך יי׳ תחיני בצדקתך תוציא מצרה נפשי ובחסדך תצמית צוררי ואבדת כל צוררי נפשי כי אני עבדך סלה

ישראל ויפקד שקדים יי׳ . ישלח ידו ממרומים יי׳ קחני ויסחני ממים רבים יצילני מאויבי עזים כי אמץ ממני יקדמוני ביום אידי והי יי׳ למשען לי ויוציאני למרחב יחלצני כי חפץ בי יגמלני כצדקי כבר ידי ישיב לי כי שמרתי דרכי יי׳ ולא רשעתי מתחת אלהי כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו לא אסיר ממני ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני ויפגע בי ויגמלני כצדקי כבר ידי לנגד עיניו ויצרף כליותי ולבי בחן לילות פקדתי צרפתני בל תמצא זמתי בל יעבר פי בפעלות אדם בדבר שפתיך שמרתי ארחות פרצים בל נמעדו אשרי פעמי בל מטו אשרי אתה יי׳ אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמרו כל העם אמן והללויה

ויברך דוד את יי׳ לעיני כל הקהל ויאמר דוד ברוך אתה יי׳ אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם לך יי׳ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי׳ הממלכה והמתנשא לכל לראש ועושר וכבוד מלפניך ומשלת בכל בידך כח וגבורה וביד כל להגדיל ולחזק לכל ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים שם תפארתך ברוך אתה יי׳ אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמרו כל העם אמן והללויה

ויברך דוד את יי׳ לעיני כל הקהל ויאמר דוד ברוך אתה יי׳ אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם לך יי׳ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי׳ הממלכה והמתנשא לכל לראש ועושר וכבוד מלפניך ומשלת בכל בידך כח וגבורה וביד כל להגדיל ולחזק לכל ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים שם תפארתך ברוך אתה יי׳ אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמרו כל העם אמן והללויה

ויברך דוד את יי׳ לעיני כל הקהל ויאמר דוד ברוך אתה יי׳ אלהי ישראל אבינו מעולם ועד עולם לך יי׳ הגדולה והגבורה והתפארת והנצח וההוד כי כל בשמים ובארץ לך יי׳ הממלכה והמתנשא לכל לראש ועושר וכבוד מלפניך ומשלת בכל בידך כח וגבורה וביד כל להגדיל ולחזק לכל ועתה אלהינו מודים אנחנו לך ומהללים שם תפארתך ברוך אתה יי׳ אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמרו כל העם אמן והללויה

מערב לסכות שחל במוצאי שבת

מערב סכות שחל במוצאי שבת

אתה

אתה

בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו מכל
הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו לעבודתך
ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת "

לעבודתך ושמך הגדול והקדוש עלינו קראת "
מכל הלשונות וקדשתנו במצותיך וקרבתנו מלכנו
בחרתנו מכל העמים אהבת אותנו ורצית בנו ורוממתנו

ותודיענו משפטי צדקך ותלמדנו לעשות
מצות חקי רצונך ותתן לנו יי אלהינו משפטי
ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים
אשר יעשה אותם האדם וחי בהם "ותנחילנו
ומני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה ותורש
קדשת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל ובין
קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת
יום השביעי הגדול והקדוש משששת ימי
המעשה הבדלת וקדשת את עמך
ישראל בקדשתך

ותודיענו משפטי צדקך ותלמדנו לעשות
מצות חקי רצונך ותתן לנו יי אלהינו משפטי
ישרים ותורות אמת חקים ומצות טובים
אשר יעשה אותם האדם וחי בהם "ותנחילנו
ומני ששון ומועדי קדש וחגי נדבה ותורש
קדשת שבת וכבוד מועד וחגיגת הרגל ובין
קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת ואת
יום השביעי הגדול והקדוש משששת ימי
המעשה הבדלת וקדשת את עמך
ישראל בקדשתך

ויכלו

מלאכתו אשר עשה · ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש
אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות ·
השמים והמרכבה וכל צבאם · ויכל אלהים ביום השביעי

קדוש לסבות שחל בשבת

(ספרדים יקב"ז · יק"ש · קדוש · ומן ·)

מקדש ישראל והזמנים " בימי מלכי שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה "?
מועדים לשמחה חג המצות זמן חרותנו בשמחת קדש וכי ליציאתנו מקרית קדש בכי בכור בחרת
בנו ואת הפרוס הזה מכל העמים ומועדי קדשך בשמחה ובששון הנחלתנו " בימי
מלכי שהחיינו וקיימנו והגיענו לזמן הזה " מקדש ישראל והזמנים

באלי

אלי בורוא פרי הגפן " בימי מלכי מלא מים בחר בנו מכל
עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו במצותיו ותתן לנו ה' אלהינו
באהבה מועדים לשמחה חגים וזמנים לששון את יום

קדוש לסבות שחל להיות במוצאי

בלוי המקבל וכו'
וקדיש גמור ועלינו לשבח וקדיש
ואומרו רבה ושיר של

הפטרה יקב"ז ויהי בשמוע אחאב את כל הדברים " בימי מלכי ישראל והזמנים
ותהי תלקט בהמתך שמונה עשרה ותטהר לבבנו לעבדך באמת ברוך אתה ה'
ולשלשים כמשא מוסר ורדים לברכנו הן הבטחנו סלה תקדש שבת במעדנך
וחמוד לבנן " והשמיענו יקב"ז היהי נא חסדך ה' אלהינו עלינו
ישועתנו ורחמים · וטוב רוחך עלינו תהי עמנו כי מלך —
חנון ורחום אתה · הוה ואל תשמיענו יקב"ז היהי נא חסדך ה' אלהינו עלינו
כל נגעי בית ישראל תשלח לנו ולחסד ולרחמים ולחיים ב"ה תזכרנו בן הוה עמנו
וברך את בית ישראל משיח בן דוד עבדך ונוכיח בן הוה עמנו וברך את בית ישראל
ותבוא ותגיע ישמע ויראה ויפקד וזכרנו ופקדנו ופקדון אבותינו
הוה ומן שמחתנו ביום לי יבמות מיכרים " אלהי רבי —

קדוש לכבוד ומוצאי שבת

(נוסח ספרד - ליל · לילה · ערב · בקר · בוקר · זמן)

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם " בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן "

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ (בְּאַהֲבָה) מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וְשַׁבָּתְךָ וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה "

קדוש לליל

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגָּפֶן " בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָנוּ וְשַׁבָּת קָדְשׁוֹ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחִילָנוּ זִכָּרוֹן לְמַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וְשַׁבָּתְךָ וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ (בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן) בְּשִׂמְחָה וּבְשָׂשׂוֹן הִנְחַלְתָּנוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַדֵּשׁ הַשַּׁבָּת וְיִשְׂרָאֵל וְהַזְּמַנִּים

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם שֶׁהֶחֱיָנוּ וְקִיְּמָנוּ וְהִגִּיעָנוּ לַזְּמַן הַזֶּה "

לוח שמשי . חודש ניסן תשפ"ה . מחזור ראשון לקטנים
שבת בשבתו . חודש ניסן תשפ"ה . יום שבת חול המועד פסח
מהדורת הכתב הגדול לקטנים

שחרית

שיר ליום

בְּרוּכִים אַתֶּם לַיי׳ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ כִּי הוּא גָּמַל עִמָּכֶם חֶסֶד וְרַחֲמִים

שיר

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יי׳ הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי׳ יְהִי שֵׁם יי׳ מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם

מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ עַד מְבוֹאוֹ מְהֻלָּל שֵׁם יי׳ רָם עַל כָּל גּוֹיִם יי׳ עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ

מִי כַּיי׳ אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהִי לָשָׁבֶת הַמַּשְׁפִּילִי לִרְאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ

מְקִימִי מֵעָפָר דָּל מֵאַשְׁפֹּת יָרִים אֶבְיוֹן לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ

מוֹשִׁיבִי עֲקֶרֶת הַבַּיִת אֵם הַבָּנִים שְׂמֵחָה הַלְלוּיָהּ

שיר

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו

הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן

מָה לְךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן

מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מָיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם

שיר

לֹא לָנוּ יי׳ לֹא לָנוּ כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כָּבוֹד עַל חַסְדְּךָ עַל אֲמִתֶּךָ לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם אַיֵּה נָא אֱלֹהֵיהֶם

וֵאלֹהֵינוּ בַּשָּׁמָיִם כֹּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה עֲצַבֵּיהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם

פֶּה לָהֶם וְלֹא יְדַבֵּרוּ עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ אָזְנַיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ אַף לָהֶם וְלֹא יְרִיחוּן

יְדֵיהֶם וְלֹא יְמִישׁוּן רַגְלֵיהֶם וְלֹא יְהַלֵּכוּ לֹא יֶהְגּוּ בִּגְרוֹנָם כְּמוֹהֶם יִהְיוּ עֹשֵׂיהֶם כֹּל אֲשֶׁר בֹּטֵחַ בָּהֶם

יי׳ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא בֵּית אַהֲרֹן בִּטְחוּ בַיי׳ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא יְרֵאֵי יי׳ בִּטְחוּ בַיי׳ עֶזְרָם וּמָגִנָּם הוּא

יי׳ זְכָרָנוּ יְבָרֵךְ יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן יְבָרֵךְ יִרְאֵי יי׳ הַקְּטַנִּים עִם הַגְּדֹלִים

יֹסֵף יי׳ עֲלֵיכֶם עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם בְּרוּכִים אַתֶּם לַיי׳ עֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם לַיי׳

וְהָאָרֶץ נָתַן לִבְנֵי אָדָם לֹא הַמֵּתִים יְהַלְלוּ יָהּ וְלֹא כָל יוֹרְדֵי דוּמָה וַאֲנַחְנוּ נְבָרֵךְ יָהּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם

הַלְלוּיָהּ

שיר

אָהַבְתִּי כִּי יִשְׁמַע יי׳ אֶת קוֹלִי תַּחֲנוּנָי כִּי הִטָּה אָזְנוֹ לִי וּבְיָמַי אֶקְרָא כִּי אֲפָפוּנִי חֶבְלֵי מָוֶת

וּמְצָרֵי שְׁאוֹל מְצָאוּנִי צָרָה וְיָגוֹן אֶמְצָא וּבְשֵׁם יי׳ אֶקְרָא אָנָּה יי׳ מַלְּטָה נַפְשִׁי חַנּוּן יי׳ וְצַדִּיק

וֵאלֹהֵינוּ מְרַחֵם שֹׁמֵר פְּתָאיִם יי׳ דַּלּוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ שׁוּבִי נַפְשִׁי לִמְנוּחָיְכִי כִּי יי׳ גָּמַל עָלָיְכִי

כִּי חִלַּצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת אֶת עֵינִי מִן דִּמְעָה אֶת רַגְלִי מִדֶּחִי אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי׳ בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים

שיר

הֶאֱמַנְתִּי כִּי אֲדַבֵּר אֲנִי עָנִיתִי מְאֹד אֲנִי אָמַרְתִּי בְחָפְזִי כָּל הָאָדָם כֹּזֵב

מָה אָשִׁיב לַיי׳ כָּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלָי כּוֹס יְשׁוּעוֹת אֶשָּׂא וּבְשֵׁם יי׳ אֶקְרָא נְדָרַי לַיי׳ אֲשַׁלֵּם

נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ יְקָר בְּעֵינֵי יי׳ הַמָּוְתָה לַחֲסִידָיו אָנָּה יי׳ כִּי אֲנִי עַבְדֶּךָ אֲנִי עַבְדְּךָ

וּבֶן אֲמָתֶךָ פִּתַּחְתָּ לְמוֹסֵרָי לְךָ אֶזְבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבְשֵׁם יי׳ אֶקְרָא נְדָרַי לַיי׳ אֲשַׁלֵּם

נֶגְדָה נָּא לְכָל עַמּוֹ בְּחַצְרוֹת בֵּית יי׳ בְּתוֹכֵכִי יְרוּשָׁלָיִם הַלְלוּיָהּ

שיר

הַלְלוּ אֶת יי׳ כָּל גּוֹיִם שַׁבְּחוּהוּ כָּל הָאֻמִּים כִּי גָבַר עָלֵינוּ חַסְדּוֹ וֶאֱמֶת יי׳ לְעוֹלָם הַלְלוּיָהּ

אמיר

וְעַתָּה מִי־אֲדֹנָי לִי מַה־תִּתֵּן־לִי בָּרוּךְ מִמֶּנִּי לְשֵׁם לְהִתְהַדֵּר בְּהוֹד וְהָדָר לְהִתְהַלֵּךְ

מוסף

הַכּוֹתֵב לַכֹּהֲנִים כְּתוּבָם לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיהֶם וִימֵי בָנֵיהֶם עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְיָ לַאֲבוֹתָם

רַחֲמֵנוּ אָבִינוּ רַחֵם עָלֵינוּ וְתֵן בְּלִבֵּנוּ לְהָבִין וּלְהַשְׂכִּיל לִשְׁמֹעַ לִלְמֹד וּלְלַמֵּד לִשְׁמֹר וְלַעֲשׂוֹת וּלְקַיֵּם אֶת־כָּל־דִּבְרֵי תַלְמוּד תּוֹרָתֶךָ בְּאַהֲבָה

וְהָאֵר עֵינֵינוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְדַבֵּק לִבֵּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְיַחֵד לְבָבֵנוּ לְאַהֲבָה וּלְיִרְאָה אֶת־שְׁמֶךָ וְלֹא נֵבוֹשׁ לְעוֹלָם וָעֶד

כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בָּטָחְנוּ נָגִילָה וְנִשְׂמְחָה בִּישׁוּעָתֶךָ

וְהָבֵא שָׁלוֹם מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיּוּת לְאַרְצֵנוּ כִּי אֵל פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת אָתָּה וּבָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל־עָם וְלָשׁוֹן וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּאַהֲבָה

אבתיר

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל־עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל־לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַתְּקָרְבֵנוּ מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ

וַתִּתֶּן־לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת־יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה אֶת־יוֹם טוֹב מִקְרָא קֹדֶשׁ הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם

אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ יַעֲלֶה וְיָבֹא וְיַגִּיעַ וְיֵרָאֶה וְיֵרָצֶה וְיִשָּׁמַע וְיִפָּקֵד וְיִזָּכֵר זִכְרוֹנֵנוּ וּפִקְדוֹנֵנוּ וְזִכְרוֹן אֲבוֹתֵינוּ וְזִכְרוֹן מָשִׁיחַ בֶּן־דָּוִד עַבְדֶּךָ וְזִכְרוֹן יְרוּשָׁלַיִם עִיר קָדְשֶׁךָ וְזִכְרוֹן כָּל־עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל לְפָנֶיךָ לִפְלֵיטָה לְטוֹבָה לְחֵן וּלְחֶסֶד וּלְרַחֲמִים לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם בְּיוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְכָרֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בּוֹ לְטוֹבָה וּפָקְדֵנוּ בוֹ לִבְרָכָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ בוֹ לְחַיִּים וּבִדְבַר יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים חוּס וְחָנֵּנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אָתָּה

וּבְנֵה יְרוּשָׁלַיִם עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְהַעֲלֵנוּ לְתוֹכָהּ וְשַׂמְּחֵנוּ בְּבִנְיָנָהּ וְנֹאכַל מִפִּרְיָהּ וְנִשְׂבַּע מִטּוּבָהּ וְנִבָרֶכְךָ עָלֶיהָ בִּקְדֻשָּׁה וּבְטָהֳרָה כִּי אַתָּה יְיָ טוֹב וּמֵטִיב לַכֹּל וְנוֹדֶה לְךָ עַל־הָאָרֶץ וְעַל־פְּרִי גַפְנָהּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ עַל־הָאָרֶץ וְעַל־פְּרִי גַפְנָהּ

מוסף זה נכתב
לכבוד בר מצוה של בנו של הרב אליעזר ליפמן סילבר מאת משפחת סילבר

ויהי בנסוע

ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה יי׳ ויפצו אויביך וינוסו משנאיך מפניך׃ ובנחה יאמר שובה יי׳ רבבות אלפי ישראל׃ קומה יי׳ למנוחתך אתה וארון עזך׃ כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירננו׃ בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחך׃ כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזבו׃ עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר׃ דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום׃ השיבנו יי׳ אליך ונשובה חדש ימינו כקדם׃

אדון עולם

אדון עולם אשר מלך בטרם כל יציר נברא׃ לעת נעשה בחפצו כל אזי מלך שמו נקרא׃ ואחרי כלות הכל לבדו ימלוך נורא׃ והוא היה והוא הוה והוא יהיה בתפארה׃ והוא אחד ואין שני להמשיל לו להחביר׃ בלי ראשית בלי תכלית ולו העוז והמשרה׃ והוא אלי וחי גואלי וצור חבלי בעת צרה׃ והוא ניסי ומנוס לי מנת כוסי ביום אקרה׃ בידו אפקיד רוחי בעת אישן ואעירה׃ ועם רוחי גויתי יחד יהוה לי ולא אירא׃

ויקרא

ביום השבת בקבץ ויקרב קרבנו לה' לפני כל עדת בני ישראל
לפני המזבח ויניח את מנחתו ואת נסכיו על האש ואחר כך
יעשה את המוסף אשר לשבת ואחר כך יעשה את המוסף
של ראש חדש ואחר כך יעשה את המוסף של יום טוב
ואחר כך יעשה את המוסף של ראש השנה ואחר כך
יעשה את המוסף של יום הכפורים ואחר כך יעשה את
המוסף של שמיני עצרת ואחר כך יעשה את המוסף
של שבת חול המועד ואחר כך יעשה את המוסף
של יום טוב ואחר כך יעשה את המוסף של ראש
חדש ואחר כך יעשה את המוסף של שבת ואחר כך
יעשה את המוסף של יום הכפורים ואחר כך יעשה
את המוסף של שמיני עצרת ואחר כך יעשה את
המוסף של שבת חול המועד ואחר כך יעשה את
המוסף של יום טוב ואחר כך יעשה את המוסף
של ראש חדש ואחר כך יעשה את המוסף של שבת
ואחר כך יעשה את המוסף של יום הכפורים ואחר
כך יעשה את המוסף של שמיני עצרת ואחר כך
יעשה את המוסף של שבת חול המועד ואחר כך
יעשה את המוסף של יום טוב ואחר כך יעשה את
המוסף של ראש חדש ואחר כך יעשה את המוסף
של שבת ואחר כך יעשה את המוסף של יום הכפורים
ואחר כך יעשה את המוסף של שמיני עצרת ואחר
כך יעשה את המוסף של שבת חול המועד ואחר
כך יעשה את המוסף של יום טוב ואחר כך יעשה
את המוסף של ראש חדש ואחר כך יעשה את
המוסף של שבת ואחר כך יעשה את המוסף של
יום הכפורים ואחר כך יעשה את המוסף של שמיני
עצרת ואחר כך יעשה את המוסף של שבת חול
המועד ואחר כך יעשה את המוסף של יום טוב
ואחר כך יעשה את המוסף של ראש חדש ואחר
כך יעשה את המוסף של שבת ואחר כך יעשה
את המוסף של יום הכפורים ואחר כך יעשה את
המוסף של שמיני עצרת ואחר כך יעשה את
המוסף של שבת חול המועד ואחר כך יעשה
את המוסף של יום טוב ואחר כך יעשה את
המוסף של ראש חדש ואחר כך יעשה את
המוסף של שבת ואחר כך יעשה את המוסף
של יום הכפורים ואחר כך יעשה את המוסף
של שמיני עצרת ואחר כך יעשה את המוסף
של שבת חול המועד ואחר כך יעשה את

כִּבְשִׂים בֶּן שְׁנָתָם תְּמִימִם שִׁבְעָה וּפַר בֶּן בָּקָר שְׁלֹשָׁה אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה
הַקְרִבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה שִׁבְעָה וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים תְּהִיֶינָה לַיהוָה
לְשִׁבְעַת הַכְּבָשִׂים אִישׁ כְּמִשְׁפָּטָם לְעֹלַת הַתָּמִיד וּמִנְחָתָהּ וְנִסְכֵּיהֶם לְפִי מִשְׁפָּטָם
לְרֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהוָה : וְעֹשִׂיתֶם בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שְׁנֵים עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם
כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם יִהְיוּ : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם
וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד עַל עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ :
וּבַיּוֹם הַשְּׁלִשִׁי פָּרִים עַשְׁתֵּי עָשָׂר אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט :
וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד עַל עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ : וּבַיּוֹם הָרְבִיעִי פָּרִים עֲשָׂרָה
אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד עַל עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ
וְנִסְכָּהּ : וּבַיּוֹם הַחֲמִישִׁי פָּרִים תִּשְׁעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט :
וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד עַל עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ : וּבַיּוֹם הַשִּׁשִּׁי פָּרִים שְׁמֹנָה
אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים
לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד עַל עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ
וְנִסְכָּהּ : וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי פָּרִים שִׁבְעָה אֵילִם שְׁנָיִם כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט :
וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד עַל עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ : וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי עֲצֶרֶת תִּהְיֶה
לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ : וְהִקְרַבְתֶּם עֹלָה אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּר לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד עַל עֹלַת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ : אֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִנִּדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם
וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵּיכֶם וּלְשַׁלְמֵיכֶם : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה :

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה : אִישׁ כִּי
יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אוֹ הִשָּׁבַע שְׁבֻעָה לֶאְסֹר אִסָּר עַל נַפְשׁוֹ לֹא יַחֵל כְּכָל הַיֹּצֵא מִפִּיו
יַעֲשֶׂה : וְאִשָּׁה כִּי תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה וְאָסְרָה אִסָּר בִּנְעֻרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ : וְשָׁמַע אָבִיהָ
אֶת נִדְרָהּ וְאִסָּרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל נְדָרֶיהָ וְכָל
אִסָּר אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם : וְאִם הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כֹּל נְדָרֶיהָ
וֶאֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיהוָה יִסְלַח לָהּ כִּי הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ :
וְאִם הָיוֹ תִהְיֶה לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ :
וְשָׁמַע אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ
יָקוּמוּ : וְאִם הָפֵר יָפֵר אִישָׁהּ אֹתָם מִיּוֹם שָׁמְעוֹ וְהֵנִיא אֶת מוֹצָא שְׂפָתֶיהָ מִנְּדָרֶיהָ
וּמֵאֱסַר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּמוּ אִישָׁהּ הֵפֵר אֹתָם וַיהוָה יִסְלַח לָהּ : כָּל נֶדֶר וְכָל שְׁבֻעַת
אִסָּר לְעַנֹּת נָפֶשׁ אִישָׁהּ יְקִימֶנּוּ וְאִישָׁהּ יְפֵרֶנּוּ : וְאִם הַחֲרֵשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ אִישָׁהּ מִיּוֹם
אֶל יוֹם וְהֵקִים אֶת כָּל נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת כָּל אֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הֵקִים כִּי הֶחֱרִישׁ לָהּ
בְּיוֹם שָׁמְעוֹ : וְאִם הָפֵר יָפֵר אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶת עֲוֹנָהּ : אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין אָב לְבִתּוֹ בִּנְעֻרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ :

וַיְהִי בַּחֲמִשָּׁה

הַשְּׁבִיעִי מַקְהִיל בְּפָרָשַׁת

עֲשֵׂה יוֹם לְחֹדֶשׁ

וַיְהִי בַּחֲמִשָּׁה יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מַקְהִיל בְּפָרָשַׁת עֲשֵׂה יוֹם לְחֹדֶשׁ

וַיְהִי בַּחֲמִשָּׁה יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מַקְהִיל בְּפָרָשַׁת עֲשֵׂה יוֹם לְחֹדֶשׁ
מִלְּבַד שַׁבַּת יְהוָה וּמִלְּבַד מַתְּנֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְבֹתֵיכֶם
אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה : וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאָסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאַת
הָאָרֶץ תָּחֹגּוּ אֶת חַג יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי
שַׁבָּתוֹן : וְלָקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ עָבֹת
וְעַרְבֵי נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים : וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה
שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחodֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ אֹתוֹ : בַּסֻּכֹּת
תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת : לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי
בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם :
וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מֹעֲדֵי יְהוָה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל :

וַיְהִי בַּחֲמִשָּׁה יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מַקְהִיל בְּפָרָשַׁת עֲשֵׂה יוֹם לְחֹדֶשׁ

וַיְהִי בַּחֲמִשָּׁה יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי מַקְהִיל בְּפָרָשַׁת עֲשֵׂה יוֹם לְחֹדֶשׁ
וּבַחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה : בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן
מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ : שִׁבְעַת יָמִים תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה לַיהוָה
בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי יִהְיֶה לָכֶם מִקְרָא קֹדֶשׁ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֵּׁה עֹלָה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה
פַּר אֶחָד אַיִל אֶחָד כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה שִׁבְעָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם : וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם
לַפָּר לָאַיִל וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט : וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד עַל עֹלַת הַתָּמִיד
מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ : אֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיהוָה בְּמוֹעֲדֵיכֶם לְבַד מִנִּדְרֵיכֶם וְנִדְבֹתֵיכֶם לְעֹלֹתֵיכֶם
וּלְמִנְחֹתֵיכֶם וּלְנִסְכֵּיכֶם וּלְשַׁלְמֵיכֶם : וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר
צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה :

וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל רָאשֵׁי הַמַּטּוֹת לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל זֶה הַדָּבָר אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה : אִישׁ כִּי
יִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה אוֹ הִשָּׁבַע שְׁבֻעָה לֶאְסֹר אִסָּר עַל נַפְשׁוֹ לֹא יַחֵל כְּכָל הַיֹּצֵא מִפִּיו
יַעֲשֶׂה : וְאִשָּׁה כִּי תִדֹּר נֶדֶר לַיהוָה וְאָסְרָה אִסָּר בִּנְעֻרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ : וְשָׁמַע אָבִיהָ
אֶת נִדְרָהּ וְאִסָּרָהּ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ אָבִיהָ וְקָמוּ כָּל נְדָרֶיהָ וְכָל
אִסָּר אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ יָקוּם : וְאִם הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ כֹּל נְדָרֶיהָ
וֶאֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּם וַיהוָה יִסְלַח לָהּ כִּי הֵנִיא אָבִיהָ אֹתָהּ :
וְאִם הָיוֹ תִהְיֶה לְאִישׁ וּנְדָרֶיהָ עָלֶיהָ אוֹ מִבְטָא שְׂפָתֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ :
וְשָׁמַע אִישָׁהּ בְּיוֹם שָׁמְעוֹ וְהֶחֱרִישׁ לָהּ וְקָמוּ נְדָרֶיהָ וֶאֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר אָסְרָה עַל נַפְשָׁהּ
יָקוּמוּ : וְאִם הָפֵר יָפֵר אִישָׁהּ אֹתָם מִיּוֹם שָׁמְעוֹ וְהֵנִיא אֶת מוֹצָא שְׂפָתֶיהָ מִנְּדָרֶיהָ
וּמֵאֱסַר נַפְשָׁהּ לֹא יָקוּמוּ אִישָׁהּ הֵפֵר אֹתָם וַיהוָה יִסְלַח לָהּ : כָּל נֶדֶר וְכָל שְׁבֻעַת
אִסָּר לְעַנֹּת נָפֶשׁ אִישָׁהּ יְקִימֶנּוּ וְאִישָׁהּ יְפֵרֶנּוּ : וְאִם הַחֲרֵשׁ יַחֲרִישׁ לָהּ אִישָׁהּ מִיּוֹם
אֶל יוֹם וְהֵקִים אֶת כָּל נְדָרֶיהָ אוֹ אֶת כָּל אֱסָרֶיהָ אֲשֶׁר עָלֶיהָ הֵקִים כִּי הֶחֱרִישׁ לָהּ
בְּיוֹם שָׁמְעוֹ : וְאִם הָפֵר יָפֵר אַחֲרֵי שָׁמְעוֹ וְנָשָׂא אֶת עֲוֹנָהּ : אֵלֶּה הַחֻקִּים אֲשֶׁר צִוָּה
יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ בֵּין אָב לְבִתּוֹ בִּנְעֻרֶיהָ בֵּית אָבִיהָ :

הִנֵּה

שֵׁנִית מִתְּחִלַּת הַסֵּפֶר

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלֵחַ בְּךָ וְיָצָאתָ מִבֵּיתְךָ וּבָאתָ אַתָּה וְכָל הָעָם אֲשֶׁר עִמָּךְ אֶל הַמְּדִינָה
אֲשֶׁר יִפָּתַח לָכֶם וְהִתְקַבַּצְתֶּם עָלֶיהָ מִסָּבִיב וְנָתַתָּה מִשְׁפָּטֶיךָ לִפְנֵיהֶם וְשָׁפְטוּ
אֹתָם כַּאֲשֶׁר יִשְׁפְּטוּ אֹתָם וְהִצְדִּיקוּ אֶת הַצַּדִּיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת הָרָשָׁע וְהָיָה אִם בֶּן
יִהְיֶה לָרָשָׁע וְהִפִּיל הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּרִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר : אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא
יֹסִיף פֶּן יֹסִיף לְהַכֹּתוֹ עַל אֵלֶּה מַכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אָחִיךָ לְעֵינֶיךָ : לֹא תַחְסֹם שׁוֹר
בְּדִישׁוֹ : כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה
לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ : וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם
עַל שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל : וְאִם לֹא יַחְפֹּץ הָאִישׁ לָקַחַת אֶת
יְבִמְתּוֹ וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ הַשַּׁעְרָה אֶל הַזְּקֵנִים וְאָמַר מֵאֵן יְבִמִי לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם
בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי : וְקָרְאוּ לוֹ זִקְנֵי עִירוֹ וְדִבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חָפַצְתִּי
לְקַחְתָּהּ : וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ וְיָרְקָה בְּפָנָיו
וְעָנְתָה וְאָמְרָה כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אָחִיו : וְנִקְרָא שְׁמוֹ
בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ הַנָּעַל : וְכִי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד
לְהַצִּיל אֶת אִישָׁהּ מִיַּד מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה בְּמֹבָשָׁיו : וְקָצַתָּה כַּפָּהּ לֹא
תָחוֹס עֵינֶךָ : לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּכִיסְךָ אֶבֶן וָאֶבֶן גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה : לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּבֵיתְךָ
אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה : אֶבֶן שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה לָךְ אֵיפָה שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה
לָךְ לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ : כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כָּל עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל עֹשֵׂה עָוֶל : זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרָיִם : אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא
יָרֵא אֱלֹהִים : וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִשְׁכָּח :

הִנֵּה

שֵׁנִית מִתְּחִלַּת הַסֵּפֶר

הִנֵּה אֲנִי שֹׁלֵחַ בְּךָ וְיָצָאתָ מִבֵּיתְךָ וּבָאתָ אַתָּה וְכָל הָעָם אֲשֶׁר עִמָּךְ אֶל הַמְּדִינָה
אֲשֶׁר יִפָּתַח לָכֶם וְהִתְקַבַּצְתֶּם עָלֶיהָ מִסָּבִיב וְנָתַתָּה מִשְׁפָּטֶיךָ לִפְנֵיהֶם וְשָׁפְטוּ
אֹתָם כַּאֲשֶׁר יִשְׁפְּטוּ אֹתָם וְהִצְדִּיקוּ אֶת הַצַּדִּיק וְהִרְשִׁיעוּ אֶת הָרָשָׁע וְהָיָה אִם בֶּן
יִהְיֶה לָרָשָׁע וְהִפִּיל הַשֹּׁפֵט וְהִכָּהוּ לְפָנָיו כְּרִשְׁעָתוֹ בְּמִסְפָּר : אַרְבָּעִים יַכֶּנּוּ לֹא
יֹסִיף פֶּן יֹסִיף לְהַכֹּתוֹ עַל אֵלֶּה מַכָּה רַבָּה וְנִקְלָה אָחִיךָ לְעֵינֶיךָ : לֹא תַחְסֹם שׁוֹר
בְּדִישׁוֹ : כִּי יֵשְׁבוּ אַחִים יַחְדָּו וּמֵת אַחַד מֵהֶם וּבֵן אֵין לוֹ לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת הַחוּצָה
לְאִישׁ זָר יְבָמָהּ יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקָחָהּ לוֹ לְאִשָּׁה וְיִבְּמָהּ : וְהָיָה הַבְּכוֹר אֲשֶׁר תֵּלֵד יָקוּם
עַל שֵׁם אָחִיו הַמֵּת וְלֹא יִמָּחֶה שְׁמוֹ מִיִּשְׂרָאֵל : וְאִם לֹא יַחְפֹּץ הָאִישׁ לָקַחַת אֶת
יְבִמְתּוֹ וְעָלְתָה יְבִמְתּוֹ הַשַּׁעְרָה אֶל הַזְּקֵנִים וְאָמַר מֵאֵן יְבִמִי לְהָקִים לְאָחִיו שֵׁם
בְּיִשְׂרָאֵל לֹא אָבָה יַבְּמִי : וְקָרְאוּ לוֹ זִקְנֵי עִירוֹ וְדִבְּרוּ אֵלָיו וְעָמַד וְאָמַר לֹא חָפַצְתִּי
לְקַחְתָּהּ : וְנִגְּשָׁה יְבִמְתּוֹ אֵלָיו לְעֵינֵי הַזְּקֵנִים וְחָלְצָה נַעֲלוֹ מֵעַל רַגְלוֹ וְיָרְקָה בְּפָנָיו
וְעָנְתָה וְאָמְרָה כָּכָה יֵעָשֶׂה לָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִבְנֶה אֶת בֵּית אָחִיו : וְנִקְרָא שְׁמוֹ
בְּיִשְׂרָאֵל בֵּית חֲלוּץ הַנָּעַל : וְכִי יִנָּצוּ אֲנָשִׁים יַחְדָּו אִישׁ וְאָחִיו וְקָרְבָה אֵשֶׁת הָאֶחָד
לְהַצִּיל אֶת אִישָׁהּ מִיַּד מַכֵּהוּ וְשָׁלְחָה יָדָהּ וְהֶחֱזִיקָה בְּמֹבָשָׁיו : וְקָצַתָּה כַּפָּהּ לֹא
תָחוֹס עֵינֶךָ : לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּכִיסְךָ אֶבֶן וָאֶבֶן גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה : לֹא יִהְיֶה לְךָ בְּבֵיתְךָ
אֵיפָה וְאֵיפָה גְּדוֹלָה וּקְטַנָּה : אֶבֶן שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה לָךְ אֵיפָה שְׁלֵמָה וָצֶדֶק יִהְיֶה
לָךְ לְמַעַן יַאֲרִכוּן יָמֶיךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לָךְ : כִּי תוֹעֲבַת יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ כָּל עֹשֵׂה אֵלֶּה כֹּל עֹשֵׂה עָוֶל : זָכוֹר אֵת אֲשֶׁר עָשָׂה לְךָ עֲמָלֵק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם
מִמִּצְרָיִם : אֲשֶׁר קָרְךָ בַּדֶּרֶךְ וַיְזַנֵּב בְּךָ כָּל הַנֶּחֱשָׁלִים אַחֲרֶיךָ וְאַתָּה עָיֵף וְיָגֵעַ וְלֹא
יָרֵא אֱלֹהִים : וְהָיָה בְּהָנִיחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְךָ מִכָּל אֹיְבֶיךָ מִסָּבִיב בָּאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ תִּמְחֶה אֶת זֵכֶר עֲמָלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמָיִם לֹא תִשְׁכָּח :

ואמרתם ויאמרו אליו אנשי המקום הנה נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה בעינו אנחנו שמעים ואל תקח את נערתך׃ ויאמר אליהם לא כי בחוץ אלין׃ ויפצר בו ויסר אליו ויאכל לחם ויטבו לבו׃ והאיש קם הוא ופלגשו ונערו ויאמר לו חתנו חתנו אביה הנערה הנה נא פנה היום לערב לינו נא פה ויטב לבבך ולינו ומחר תשכימו לדרככם והלכת לאהליך׃ ולא אבה האיש ללון ויקם וילך ויבא עד נכח יבוס היא ירושלם וחמור צמד אתו פלגשו עמו׃ והמה עוד עם היותם אצל יבוס הרד היום ותט מאד ויאמר הנער אל אדניו לכה נא ונסורה אל עיר היבוסי הזה ולנו בה׃ ויאמר אליו אדניו לא נסור אל עיר נכרי אשר לא מבני ישראל המה ועברנו עד הגבעה׃ ויאמר לנערו לכה ונקרבה במקום הזה ונלינה בגבעה או ברמה׃ ויעברו ויסבו להם ויבא השמש להם אצל הגבעה אשר לבנימן׃ ויסבו שם לבוא ללון בגבעה ויבא וישב ברחוב העיר ואין איש מאסף אותם הביתה ללון׃ והנה איש זקן בא מעבד מלאכתו מן השדה בערב והאיש מהר אפרים וגר בגבעון ואנשי המקום ימינים׃ וישא עיניו ויראה את האיש האורח ברחוב העיר ויאמר הזקן אנה תלך ומאין תבוא׃ ויאמר אליו עברים אנחנו מבית לחם יהודה ועד ירכתי הר אפרים משם אנכי והלך עד בית לחם יהודה ואל בית יהוה אנכי הלך ואין איש מאסף אותי הבית׃ וגם תבן וגם מספוא יש לחמורינו וגם לחם ויין יש לי ולאמתך ולנער עם עבדיך אין מחסור דבר׃ ויאמר האיש הזקן שלום לך רק כל מחסורך עלי רק בחוץ אל תלין׃ ויעבירהו אל ביתו ויתן מספוא לחמורים וירחצו רגליהם ויאכלו וישתו׃ והמה מטיבים את לבם והנה אנשי העיר בני בליעל נסבו את הבית מדפקים בדלת ויאמרו אל האיש בעל הבית האיש אשר בא אל ביתך הוציאהו ונדעה אתו׃ ויצא אליהם בעל הבית ויאמר אליהם אל אחי אל תרעו נא אחרי אשר בא האיש הזה אל ביתי אל תעשו את הנבלה הזאת׃ הנה בתי הבתולה ופלגשהו אוציאה נא אתן אותם וענו אותם ועשו להם הטוב בעיניכם ולאיש הזה לא תעשו דבר הנבלה הזאת׃ ולא אבו האנשים לשמע אליו ויחזק האיש בפלגשו ויוצא אליהם החוצה וידעום ויתעללו בה כל הלילה עד הבקר ישלחוה כעלות השחר׃ ויבא האשה לפנות בקר ותפל פתח בית האיש אשר אדוניה שם עד האור׃ ויקם אדוניה בבקר ויפתח דלתות הבית ויצא ללכת לדרכו והנה האשה פלגשו נפלת פתח הבית וידיה על הסף׃ ויאמר אליה קומי ונלכה ואין עונה ויקחה על החמור ויקם האיש וילך למקומו׃ ויבא אל ביתו ויקח את המאכלת וישלח את פלגשו לנתחיה לשנים עשר נתחים וישלחה בכל גבול ישראל׃ ויהי כל הרואה ויאמר לא נעשתה ולא נראתה כזאת מיום עלות בני ישראל מעל הארץ מצרים עד היום הזה שימו לכם עליה עצו ודברו׃

ותשלם

ויצאו כל איש ישראל ותקהל העדה כאיש אחד מדן ועד באר שבע וארץ הגלעד אל יהוה המצפה׃ ויתיצבו פנות כל העם כל שבטי ישראל בקהל עם האלהים ארבע מאות אלף רגלי שלפי חרב׃ ויעלו בני ישראל המצפה ויאמרו איש הרעה הזאת היתה׃ ויען האיש הלוי אשת הנרצחה ויאמר אני פלגשי באתי אני וישכב הגבעתה ללון׃ ויקומו עלי בעלי הבית הלילה עלי דמו חשבו להרגני ואת פלגשי ענו ותמת׃ ואחזק בפלגשי ואנתחה אתה ואשלחה בכל שדה נחלת ישראל כי עשו נבלה וכסלה בישראל׃ הנה כלכם בני ישראל הבו לכם דבר ועצה הנה׃ ויקם כל העם כאיש אחד לאמר לא נלך איש לאהלו ואיש לביתו לא נסור׃ ועתה זה הדבר אשר נעשה לגבעה נעלה עליה בגורל׃ ולקחנו עשרה אנשים מכל שבטי ישראל מאה לאלף ואלף לרבבה לקחת צדה לעם לעשות בבואם גבעת בנימן ככל הנבלה אשר עשתה בישראל׃ ויאספו כל איש ישראל אל העיר חברים כאיש אחד׃ ויתנו שבטי ישראל אנשים בכל משפחות בנימן לאמר מה הרעה הזאת אשר נעשתה בתוכם׃ ועתה תנו את האנשים בני בליעל אשר בגבעה ונמיתם ונבער רע מישראל ולא אבו בנימן לשמע אל אחיהם בני ישראל׃ ויאספו בני בנימן מן הערים הגבעתה לצאת למלחמה עם בני ישראל׃ ויתפקדו בני בנימן ביום ההוא מן הערים עשרים וששה אלף איש שלף חרב לבד מיושבי הגבעה התפקדו שבע מאות איש בחור׃ מכל העם הזה שבע מאות איש בחור אטרי יד כל זה קלעים באבן אל השערה ולא יחטא׃ ואיש ישראל התפקדו לבד מבנימן ארבע מאות אלף איש שלף חרב כל זה איש מלחמה׃ ויקמו בני ישראל ויעלו בית אל וישאלו באלהים ויאמרו בני ישראל מי יעלה לנו בתחלה למלחמה עם בני בנימן ויאמר יהוה יהודה בתחלה׃ וישכמו בני ישראל בבקר ויחנו על גבעון׃ ויצאו בני ישראל למלחמה עם בנימן ויערכו בני ישראל מלחמה אל הגבעה׃ ויצאו בני בנימן מן הגבעון וישחיתו ביום ההוא בישראל עשרים ושנים אלף ארצה׃ ויתחזק העם איש ישראל ויוסיפו ערוך מלחמה במקום אשר ערכו שם ביום הראשון׃ ויעלו בני ישראל ויבכו לפני יהוה עד הערב וישאלו ביהוה לאמר האוסף אגש עוד למלחמה עם בני בנימן אחי ויאמר יהוה עלו אליו׃ ויקרבו בני ישראל אל בני בנימן ביום השני׃ ויצא בנימן לקראתם מן הגבעון ביום השני וישחיתו עוד בבני ישראל שמונה עשר אלף ארצה כל אלה שלפי חרב׃ ויעלו כל בני ישראל ויבאו בית אל ויבכו וישבו שם לפני יהוה ויצמו ביום ההוא עד הערב ויעלו עולות ושלמים לפני יהוה׃ וישאל בני ישראל ביהוה והאלהים שם בימים ההם ופנחס בן אלעזר בן אהרן עמד לפניו בימים ההם לאמר האוסף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימן אחי אם אחדל ויאמר יהוה עלו כי מחר אתננו בידך׃ וישם ישראל ארבים סביב לגבעה׃ ויעלו בני ישראל אל בני בנימן ביום השלישי ויערכו אל הגבעה כפעם בפעם׃ ויצאו בני בנימן לקראת העם נמשכו מן העיר ויחלו להכות מן העם חללים כפעם בפעם בדרכים אשר אחת עלה בית אל ואחת הגבעתה בשדה כשלשים איש בישראל׃ ויאמרו בני בנימן נגפים הם לפנינו כאשר בתחלה ובני ישראל אמרו ננוסה ונתקום אתם מן העיר אל הדרכים׃ וכל איש ישראל קמו ממקומם ויערכו בבעל תמר וארבי ישראל נגשים ממקומם מן מערה גבע׃ ויבאו מול הגבעה עשרת אלפים איש בחור מכל ישראל והמלחמה כבדה והמה לא ידעו כי נגעה אליהם הרעה׃ ויגף יהוה את בנימן לפני ישראל וישחיתו בני ישראל בבנימן ביום ההוא עשרים וחמשה אלף ומאה איש כל אלה שלפי חרב׃ וירא בני בנימן כי נגפו ויתנו איש ישראל מקום לבנימן כי בטחו אל הארבים אשר שמו אל הגבעה׃ והארבים חשו ויפשטו אל הגבעה ויתפשטו הארבים ויכו את כל העיר לפי חרב׃ והמועד היה לאנשי ישראל במלחמה ובנימן החל להכות חללים באיש ישראל כשלשים איש כי אמרו אך נגוף נגפים הם לפנינו כמלחמה הראשונה׃ והמה נסים מפני ישראל והארבים נחשו אל הפרץ מן הגבעה׃ ואנשי ישראל מן המקום ערכו

מוסף לשבת ויום הכפורים

ברכה

על שפתי הפתח וכו' יעוד תהלתך

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אֱלֹהֵי יִצְחָק וֵאלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגָּדוֹל הַגִּבּוֹר וְהַנּוֹרָא אֵל עֶלְיוֹן גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים וְקוֹנֵה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אָבוֹת וּמְבִיא גוֹאֵל לִבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמָגֵן בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן אַבְרָהָם ׃

אַתָּה גִּבּוֹר לְעוֹלָם אֲדֹנָי מְחַיֵּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ מוֹרִיד הַטַּל בְּחַסְדֶּךָ מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחַיֵּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמַתִּיר אֲסוּרִים וּמְקַיֵּם אֱמוּנָתוֹ לִישֵׁנֵי עָפָר מִי כָמוֹךָ בַּעַל גְּבוּרוֹת וּמִי דוֹמֶה לָךְ מֶלֶךְ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמַצְמִיחַ יְשׁוּעָה בָּאָרֶץ וְנֶאֱמָן אַתָּה לְהַחֲיוֹת מֵתִים ׃ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְחַיֵּה הַמֵּתִים ׃

בְּרוּךְ

אַתָּה קָדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קָדוֹשׁ וּקְדוֹשִׁים בְּכָל יוֹם יְהַלְלוּךָ סֶלָה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַקָּדוֹשׁ ׃

וְעַל כֵּן תֵּן פַּחְדְּךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ וְאֵימָתְךָ עַל כָּל מַה שֶּׁיָּצַרְתָּ וְיִירָאוּךָ כָּל הַמַּעֲשִׂים וְיִשְׁתַּחֲווּ לְפָנֶיךָ כָּל הַבְּרוּאִים וְיֵעָשׂוּ כֻלָּם אֲגֻדָּה אַחַת לַעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ בְּלֵבָב שָׁלֵם כְּמוֹ שֶׁיָּדַעְנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ שֶׁהַשִּׁלְטָן לְפָנֶיךָ עֹז בְּיָדְךָ וּגְבוּרָה בִּימִינֶךָ וְשִׁמְךָ נוֹרָא עַל כָּל מַה שֶּׁבָּרָאתָ ׃

וְעַל כֵּן תֵּן כָּבוֹד יְיָ לְעַמֶּךָ תְּהִלָּה לִירֵאֶיךָ וְתִקְוָה לְדוֹרְשֶׁיךָ וּפִתְחוֹן פֶּה לִמְיַחֲלֶיךָ שִׂמְחָה לְאַרְצֶךָ וְשָׂשׂוֹן לְעִירֶךָ וְצֶמַח קֶרֶן לְדָוִד עַבְדֶּךָ וְעָרִיכַת נֵר לְבֶן יִשַׁי מְשִׁיחֶךָ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ ׃

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַוֵּה לְצַדִּיקִים ׃

ונסכיה ... מוסף שבת בשבתו עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה ג׳ משנה ועשרה קבין סלת מעורבת בלוגין שמן ולוגין יין ומנחתם ומנחת נסכיהם מביא בערב שבת ומקריבן בשבת אחר עולת התמיד ג׳

ומנחתם ... שלשה עשר מלים שנה בה שנה בשבת עשה מוספי התמידים יהיו. ומנחתם בקר בקר בני פרים בני עתה ושנה עשרה עשרון לפר לנסכו שתי עשרונים לאיל לנסכו עשרון לכבש לנסכו כמשפטם ריח ניחח אשה ליי׳ עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. ג׳ ומנחתם ונסכיהם ... שלשה עשר מלים שנה בה שנה בשבת עשה מוספי התמידים יהיו. ומנחתם בקר בקר בני פרים בני עתה ושנה עשרה עשרון לפר לנסכו שתי עשרונים לאיל לנסכו עשרון לכבש לנסכו כמשפטם ריח ניחח אשה ליי׳ עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. ג׳ ומנחתם ונסכיהם ... שלשה עשר מלים שנה בה שנה בשבת עשה מוספי התמידים יהיו. ומנחתם בקר בקר בני פרים בני עתה ושנה עשרה עשרון לפר לנסכו שתי עשרונים לאיל לנסכו עשרון לכבש לנסכו כמשפטם ריח ניחח אשה ליי׳ עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. ג׳

ובשבת ביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. ג׳ עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. ג׳ ובשבת ביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. ג׳ עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. ג׳

ביום ... ביום השבת יום שבתו פרט לימים שאין קרבנותיהם נדחים ביום השבת יום שבתו פרט לימים שאין קרבנותיהם נדחים

ובשבת ... ובשבת ביום השבת יום שבתו פרט לימים שאין קרבנותיהם נדחים ובשבת ביום השבת יום שבתו פרט לימים שאין קרבנותיהם נדחים

ובשבת ביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. ג׳ עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. ג׳ ובשבת ביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. ג׳ עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. ג׳

ומנחתם ... שלשה עשר מלים שנה בה שנה בשבת עשה מוספי התמידים יהיו. ומנחתם בקר בקר בני פרים בני עתה ושנה עשרה עשרון לפר לנסכו שתי עשרונים לאיל לנסכו עשרון לכבש לנסכו כמשפטם ריח ניחח אשה ליי׳ עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. ג׳ ומנחתם ונסכיהם ... שלשה עשר מלים שנה בה שנה בשבת עשה מוספי התמידים יהיו. ומנחתם בקר בקר בני פרים בני עתה ושנה עשרה עשרון לפר לנסכו שתי עשרונים לאיל לנסכו עשרון לכבש לנסכו כמשפטם ריח ניחח אשה ליי׳ עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. ג׳

ובשבת ביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. ג׳ עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. ג׳ ובשבת ביום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרונים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכה. ג׳ עולת שבת בשבתו על עולת התמיד ונסכה. ג׳

ובשבת ... ובשבת ביום השבת יום שבתו פרט לימים שאין קרבנותיהם נדחים

ולשמוע כמוהו. ברכני יי׳ משמרך יי׳ יאר יי׳ פניו אליך ויחנך. ישא יי׳ פניו אליך וישם לך שלום.

אחרי

ויהי נועם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו.

ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים. ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם. ויחן בקצה במדבר איתם. ויהי עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לא ימיש. וידבר יי׳ אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וישובו ויחנו לפני פי החירות בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים. ואני הנני מחזק את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יי׳ ויעשו כן. ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו. ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו. ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו. ויכבד יי׳ את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה. ויסעו המלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם. ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה. ויט משה את ידו על הים וישב יי׳ את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים. ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם. ויבאו מצרים וירדפו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים. ויהי באשמורת הבקר וישקף יי׳ אל מחנה מצרים במדורה אש וענן ויסר את אופן מרכבותיו ויהי מנהגם בכבדות. ויאמר מצרים נסה מפני ישראל כי יי׳ נלחם להם במצרים. ויאמר יי׳ אל משה נטה את ידך על הים וישובו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו. ויט משה את ידו לפנות בקר לאיתנו והים שב לפנות בקר למשמרתו ומצרים נסים לקראתו ויערם יי׳ את מצרים בתוך הים. ויחזקו המים וישבו ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד. ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם. ויושע יי׳ ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים. ויאמן העם את יי׳ ובמשה עבדו. ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים פן ינחם העם בראתם מלחמה ושבו מצרימה ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף וחמושים עלו בני ישראל מארץ מצרים. ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם והעליתם את עצמותי מזה אתכם. ויחן בקצה במדבר איתם. ויהי עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לא ימיש. וידבר יי׳ אל משה לאמר דבר אל בני ישראל וישובו ויחנו לפני פי החירות בין מגדל ובין הים לפני בעל צפון נכחו תחנו על הים. ואני הנני מחזק את לב פרעה ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו וידעו מצרים כי אני יי׳ ויעשו כן. ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו כי שלחנו את ישראל מעבדנו. ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו. ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשים על כלו. ויכבד יי׳ את לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני ישראל יצאים ביד רמה. ויסעו המלאך האלהים ההלך לפני מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן מפניהם ויעמד מאחריהם. ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה. ויט משה את ידו על הים וישב יי׳ את הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את הים לחרבה ויבקעו המים. ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים להם חומה מימינם ומשמאלם. ויבאו מצרים וירדפו אחריהם כל סוס פרעה רכבו ופרשיו אל תוך הים. ויהי באשמורת הבקר וישקף יי׳ אל מחנה מצרים במדורה אש וענן ויסר את אופן מרכבותיו ויהי מנהגם בכבדות. ויאמר מצרים נסה מפני ישראל כי יי׳ נלחם להם במצרים. ויאמר יי׳ אל משה נטה את ידך על הים וישובו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו. ויט משה את ידו לפנות בקר לאיתנו והים שב לפנות בקר למשמרתו ומצרים נסים לקראתו ויערם יי׳ את מצרים בתוך הים. ויחזקו המים וישבו ויכסו את הרכב ואת הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם בים לא נשאר בהם עד אחד. ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים להם חומה מימינם ומשמאלם. ויושע יי׳ ביום ההוא את ישראל מיד מצרים וירא ישראל את מצרים מת על שפת הים. ויאמן העם את יי׳ ובמשה עבדו.

רצה

רצה יי׳ אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם השב את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה תקבל ברצון תמיד ותהי לרצון עבודת ירושלים עירך לעולם ותחזינה עינינו בשובך לציון ברחמים. ברוך אתה יי׳ המחזיר שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל בשר יוצרנו יוצר בראשית. ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש על שהחייתנו וקיימתנו. כן תחיינו ותקימנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חוקיך ולעשות רצונך ולעבדך בלבב שלם על שאנחנו מודים לך. ברוך אל ההודאות.

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד. וכל החיים יודוך סלה ויהללו את שמך באמת האל ישועתנו ועזרתנו סלה. ברוך אתה יי׳ הטוב שמך ולך נאה להודות.

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כלנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי׳ אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. ויהי נועם בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוך אתה יי׳ המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי׳ צורי וגואלי. עושה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ועל כל יושבי תבל ואמרו אמן.

יהי רצון מלפניך יי׳ אלהינו ואלהי אבותינו שתבנה עיר הקדש בימינו ותן חלקנו בתורתך ושם נעבדך ביראה כימי עולם וכשנים קדמוניות. ועבדת יי׳ כנעורים וערבה ליי׳ מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות. ועבדת יי׳ כנעורים וערבה ליי׳ מנחת יהודה וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות.

עלינו לשבח לאדון הכל לתת גדלה ליוצר בראשית שלא עשנו כגוי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה שלא שם חלקנו כהם וגורלנו ככל המונם. ואנחנו כורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו אין עוד אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי׳ הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד. על כן נקוה לך יי׳ אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון. לפניך יי׳ אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד ככתוב בתורתך יי׳ ימלך לעלם ועד. ונאמר והיה יי׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי׳ אחד ושמו אחד.

ועל ידי משה עבדך הנאמנה מפי כתובה בתורתך לאמר וראו כל עמי הארץ כי שם יי׳ נקרא עליך ויראו ממך. ותכון לבבנו לעבדך באמת כי אתה אל דעות יי׳ בצדק ובמשפט נכון לפניך ולקבל פני מלכנו ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו אין עוד אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי׳ הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד. על כן נקוה לך יי׳ אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון. לפניך יי׳ אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד ככתוב בתורתך יי׳ ימלך לעלם ועד. ונאמר והיה יי׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי׳ אחד ושמו אחד.

ועל ידי משה עבדך הנאמנה מפי כתובה בתורתך לאמר וראו כל עמי הארץ כי שם יי׳ נקרא עליך ויראו ממך. ותכון לבבנו לעבדך באמת כי אתה אל דעות יי׳ בצדק ובמשפט נכון לפניך ולקבל פני מלכנו ומלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא שהוא נוטה שמים ויסד ארץ ומושב יקרו בשמים ממעל ושכינת עזו בגבהי מרומים הוא אלהינו אין עוד אמת מלכנו אפס זולתו ככתוב בתורתו וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי׳ הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד. על כן נקוה לך יי׳ אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים מן הארץ והאלילים כרות יכרתון לתקן עולם במלכות שדי וכל בני בשר יקראו בשמך להפנות אליך כל רשעי ארץ יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון. לפניך יי׳ אלהינו יכרעו ויפלו ולכבוד שמך יקר יתנו ויקבלו כלם את עול מלכותך ותמלך עליהם מהרה לעולם ועד כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד ככתוב בתורתך יי׳ ימלך לעלם ועד. ונאמר והיה יי׳ למלך על כל הארץ ביום ההוא יהיה יי׳ אחד ושמו אחד.

אנא הושיעה נא

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

אנא ה׳ הושיעה נא

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

הושיעה נא׃ אנא ה׳ הושיעה נא׃ אנא ה׳ הצליחה נא׃

שים

שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך
ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו ה׳ אלהינו
תורה חיים אהבה וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעינך
לברך את עמך בכל עת ובכל שעה בשלומך "במו״ס המברך את עמו
ישראל בשלום "

ברכת ושמרך ויאר ויחנך ישא ישמע תפלת מבקש ותשם לך שלום

סדר הקריאות לחולו של חג הסכות

לפנות
הושענות הסמוכים
של חג שחול יום השבת שיש מוסף לכל
וכן בכל יום מחול המועד שיש בו יום שביעי

הושענא	שבטי יעקב	תשוב ותשיב שבות ואהלי יעקב	כן הושענא
הושענא	רחום למען שלחתי	חוס למען שלחתי	כן הושענא
הושענא	פלגי מרע בהפשיטה	צנור פלשת במרק ועשיה	כן הושענא
הושענא	סוכבי מזבח	עומסי עבות לקרקע מזבח	כן הושענא
הושענא	מושבי הרבותי ומתכם	סוכך להודותי ומתכם	כן הושענא
הושענא	כמה משוררת ויושעת	לעומתה מצפירת ויושעת	כן הושענא
הושענא	טובעים בשול ערוגיה	יקרך עמם מעבירים	כן הושענא

ביום הששי הם ביום השלישי

במספרם במשפט ׀׀ ושעיר אחד חטאת מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה ׀׀ פמ"ח

עשר תמימים ׀׀ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במ"ס

השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים

קריאת יום שלישי של חג שהוא חמשה לחולו של מועד

סדר הקריאות לחולו של חג הסכות

לפנות
הושענות הסמוכים
של חג שחול יום השבת שיש מוסף לכל
וכן בכל יום מחול המועד שיש בו יום שביעי

הושענא	שבטי יעקב	תשוב ותשיב שבות ואהלי יעקב	כן הושענא
הושענא	רחום למען שלחתי	חוס למען שלחתי	כן הושענא
הושענא	פלגי מרע בהפשיטה	צנור פלשת במרק ועשיה	כן הושענא
הושענא	סוכבי מזבח	עומסי עבות לקרקע מזבח	כן הושענא
הושענא	מושבי הרבותי ומתכם	סוכך להודותי ומתכם	כן הושענא
הושענא	כמה משוררת ויושעת	לעומתה מצפירת ויושעת	כן הושענא
הושענא	טובעים בשול ערוגיה	יקרך עמם מעבירים	כן הושענא

ביום הששי הם ביום השלישי

במספרם במשפט ׀׀ ושעיר אחד חטאת מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה ׀׀ פמ"ח

עשר תמימים ׀׀ ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילים ולכבשים במ"ס

השני פרים בני בקר שנים עשר אילים שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים

קריאת יום שלישי של חג שהוא חמשה לחולו של מועד

וּבְיוֹם הַשִּׁשִּׁי שִׁבְעָה פָרִים בְּנֵי בָקָר שְׁנַיִם אֵילִם אַרְבָּעָה עָשָׂר כְּבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה אַרְבָּעָה עָשָׂר
תְּמִימִים ׃ וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם לַפָּרִים לָאֵילִם וְלַכְּבָשִׂים בְּמִסְפָּרָם כַּמִּשְׁפָּט ׃ וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד מִלְּבַד עֹלַת הַתָּמִיד מִנְחָתָהּ וְנִסְכָּהּ ׃

וּבְיוֹם הַשִּׁשִּׁי שִׁבְעָה פָרִים שְׁנֵים עָשָׂר אֵילִם שְׁנַיִם

ביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים .

יום שלישי לחלו שע מוצב

עשר תמימים ... ומנחתם וכו׳

ביום השלישי פרים שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים . ביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר

יום שני לחלו של מוצב

תמימים ... ומנחתם ונסכיהם וכו׳

שנה ארבעה עשר תמימים ... ומנחתם ונסכיהם וכו׳

עשר תמימים ... ביום השלישי פרים שנים עשר אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים . ביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר

יום ראשון לחלו של מוצב

צמידים של בוסמים לחלו של מוצב

צמידים

תוצה וקורא ספק של יום ביום הששי וביום השביעי ... ועמיך כלם צדיקים .

ביום החמישי . ליל קורא וביום הששי . ישנ׳ע שלישי קורא וביום השביעי . ישנ׳ע ביעי ביום הששי . ישנ׳ע ביעי ביום השביעי . ישנ׳ע שלישי מוצה של יום כשמי הימים ומהלכין לקורא כסדר הוה ... כהן קורא של לוי וקורא וה ומוצה שישראל ... וי״א שקורין אחרון קם של מנחה וה ומוצה שישראל ישנ׳ע שלישי מוצה של קריאה של כהן וקורא ביעי ביום הששי . ישנ׳ע ביעי מוצה של קריאה של לוי וקורא וביום השביעי .

ומנהגין לקרות כסדר הוה . כהן קורא וביום הששי . לוי קורא וביום השביעי , שמוה שמריכ מוה לכל בפט אמת ומיכ משוב אם הוה שאוי כמוך אם הוה שהק שכוהגים בקריאת יום אחרון של פסח שלוה אמת והשמיע ביום השביעי

ר״ח

ישנ׳ע לכיכ מוה בקורא ביום הששי וביום השביעי

עשר תמימים ... ומנחתם ונסכיהם וכו׳ יום שלישי לחלו של מוצב

ביום הרביעי פרים עשרה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים . ביום החמישי פרים תשעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים . ביום הששי פרים שמנה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים . ביום השביעי פרים שבעה אילם שנים כבשים בני שנה ארבעה עשר תמימים ... ומנחתם ונסכיהם וכו׳ יום רביעי לחלו של מוצב

ומנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבש במספרם כמשפטם ... ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה ... ולפי העשוי בתוריכם תעשו ... ואשה ריח ניחוח ליהוה אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ... השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו ... והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ... ומנחתם ונסכיהם במספרם כמשפטם ... ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה ... ולפי העשוי בתוריכם תעשו ... ואשה ריח ניחוח ליהוה אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ... ומנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבש במספרם כמשפטם ... ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה ... ולפי העשוי בתוריכם תעשו ... ואשה ריח ניחוח ליהוה אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ... ומנחתם ונסכיהם לפר לאיל ולכבש במספרם כמשפטם ... ושעיר חטאת אחד מלבד עולת התמיד ומנחתה ונסכה ... ולפי העשוי בתוריכם תעשו ... ואשה ריח ניחוח ליהוה אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ... השמיני עצרת תהיה לכם כל מלאכת עבודה לא תעשו ... והקרבתם עולה אשה ריח ניחוח פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים ... ומנחתם ונסכיהם

מִזְמוֹר לְדָוִד יְהוָה מִי יָגוּר בְּאָהֳלֶךָ מִי יִשְׁכֹּן בְּהַר קָדְשֶׁךָ׃
הוֹלֵךְ תָּמִים וּפֹעֵל צֶדֶק וְדֹבֵר אֱמֶת בִּלְבָבוֹ׃
לֹא רָגַל עַל לְשֹׁנוֹ לֹא עָשָׂה לְרֵעֵהוּ רָעָה וְחֶרְפָּה לֹא נָשָׂא עַל קְרֹבוֹ׃
נִבְזֶה בְּעֵינָיו נִמְאָס וְאֶת יִרְאֵי יְהוָה יְכַבֵּד נִשְׁבַּע לְהָרַע וְלֹא יָמִר׃
כַּסְפּוֹ לֹא נָתַן בְּנֶשֶׁךְ וְשֹׁחַד עַל נָקִי לֹא לָקָח עֹשֵׂה אֵלֶּה לֹא יִמּוֹט לְעוֹלָם׃

מִכְתָּם לְדָוִד שָׁמְרֵנִי אֵל כִּי חָסִיתִי בָךְ׃
אָמַרְתְּ לַיהוָה אֲדֹנָי אָתָּה טוֹבָתִי בַּל עָלֶיךָ׃
לִקְדוֹשִׁים אֲשֶׁר בָּאָרֶץ הֵמָּה וְאַדִּירֵי כָּל חֶפְצִי בָם׃
יִרְבּוּ עַצְּבוֹתָם אַחֵר מָהֲרוּ בַּל אַסִּיךְ נִסְכֵּיהֶם מִדָּם וְלֹא אֶשָּׂא אֶת שְׁמוֹתָם עַל שְׂפָתָי׃
יְהוָה מְנָת חֶלְקִי וְכוֹסִי אַתָּה תּוֹמִיךְ גּוֹרָלִי׃
חֲבָלִים נָפְלוּ לִי בַּנְּעִמִים אַף נַחֲלַת שָׁפְרָה עָלָי׃
אֲבָרֵךְ אֶת יְהוָה אֲשֶׁר יְעָצָנִי אַף לֵילוֹת יִסְּרוּנִי כִלְיוֹתָי׃
שִׁוִּיתִי יְהוָה לְנֶגְדִּי תָּמִיד כִּי מִימִינִי בַּל אֶמּוֹט׃
לָכֵן שָׂמַח לִבִּי וַיָּגֶל כְּבוֹדִי אַף בְּשָׂרִי יִשְׁכֹּן לָבֶטַח׃
כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לִשְׁאוֹל לֹא תִתֵּן חְסִידְךָ לִרְאוֹת שָׁחַת׃
תּוֹדִיעֵנִי אֹרַח חַיִּים שֹׂבַע שְׂמָחוֹת אֶת פָּנֶיךָ נְעִמוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח׃

תְּפִלָּה לְדָוִד שִׁמְעָה יְהוָה צֶדֶק הַקְשִׁיבָה רִנָּתִי הַאֲזִינָה תְפִלָּתִי בְּלֹא שִׂפְתֵי מִרְמָה׃
מִלְּפָנֶיךָ מִשְׁפָּטִי יֵצֵא עֵינֶיךָ תֶּחֱזֶינָה מֵישָׁרִים׃
בָּחַנְתָּ לִבִּי פָקַדְתָּ לַיְלָה צְרַפְתַּנִי בַּל תִּמְצָא זָמּוֹתִי בַּל יַעֲבָר פִּי׃
לְפָעֳלוֹת אָדָם בִּדְבַר שְׂפָתֶיךָ אֲנִי שָׁמַרְתִּי אָרְחוֹת פָּרִיצ׃
תָּמֹךְ אֲשֻׁרַי בְּמַעְגְּלוֹתֶיךָ בַּל נָמוֹטוּ פְּעָמָי׃
אֲנִי קְרָאתִיךָ כִּי תַעֲנֵנִי אֵל הַט אָזְנְךָ לִי שְׁמַע אִמְרָתִי׃
הַפְלֵה חֲסָדֶיךָ מוֹשִׁיעַ חוֹסִים מִתְקוֹמְמִים בִּימִינֶךָ׃
שְׁמוֹרֵנִי כְּאִישׁוֹן בַּת עָיִן בְּצֵל כְּנָפֶיךָ תַּסְתִּירֵנִי׃
מִפְּנֵי רְשָׁעִים זָדוּ שֹׁדְדוּנִי אֹיְבֵי בְנַפְשִׁי יַקִּיפוּ עָלָי׃
חֵלְבָמוֹ סָגָרוּ פִּימוֹ דִּבְּרוּ בְגַאֲוָה׃
אַשֻּׁרֵינוּ עַתָּה סְבָבוּנוּ עֵינָם יָשִׁיתוּ לִנְטוֹת בָּאָרֶץ׃
דִּמְיוֹ כְּאַרְיֵה יִכְסֹף לִטְרֹף וּכְכְפִיר יוֹשֵׁב בְּמִסְתָּרִים׃
קוּמָה יְהוָה קַדְּמָה פָנָיו הַכְרִיעֵהוּ פַּלְטָה נַפְשִׁי מֵרָשָׁע חַרְבֶּךָ׃
מִמְתִים יָדְךָ יְהוָה מִמְתִים מֵחֶלֶד חֶלְקָם בַּחַיִּים וּצְפוּנְךָ תְּמַלֵּא בִטְנָם יִשְׂבְּעוּ בָנִים וְהִנִּיחוּ יִתְרָם לְעוֹלָלֵיהֶם׃
אֲנִי בְצֶדֶק אֶחֱזֶה פָנֶיךָ אֶשְׂבְּעָה בְהָקִיץ תְּמוּנָתֶךָ׃

לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְדָוִד יֹאמַר נָבָל בְּלִבּוֹ אֵין אֱלֹהִים הִשְׁחִיתוּ וְהִתְעִיבוּ עֲלִילָה אֵין עֹשֵׂה טוֹב׃
יְהוָה מִשָּׁמַיִם הִשְׁקִיף עַל בְּנֵי אָדָם לִרְאוֹת הֲיֵשׁ מַשְׂכִּיל דֹּרֵשׁ אֶת אֱלֹהִים׃
כֻּלּוֹ סָג יַחְדָּו נֶאֱלָחוּ אֵין עֹשֵׂה טוֹב אֵין גַּם אֶחָד׃
הֲלֹא יָדְעוּ כָּל פֹּעֲלֵי אָוֶן אֹכְלֵי עַמִּי אָכְלוּ לֶחֶם יְהוָה לֹא קָרָאוּ׃
שָׁם פָּחַד פָּחַד כִּי אֱלֹהִים בְּדוֹר צַדִּיק׃
עֲצַת עָנִי תָּבִישׁוּ כִּי יְהוָה מַחְסֵהוּ׃
מִי יִתֵּן מִצִּיּוֹן יְשׁוּעוֹת יִשְׂרָאֵל בְּשׁוּב יְהוָה שְׁבוּת עַמּוֹ יָגֵל יַעֲקֹב יִשְׂמַח יִשְׂרָאֵל׃

מזמור בפרש כי תשא ... וזו תפלה
לשבת/ מה ההלל ; ומרדכיני, סליק (קונטרס) בו ו בט
שחרית של שבת ומוסיף עליה ובא בתוכתינה
(שבת/ מוסף) ומוסיף תפלה זו אחר הכל ומדלג ובכל

תפלה למשה

תְּפִלָּה לְמֹשֶׁה אֲדֹנָי מָעוֹן אַתָּה הָיִיתָ לָנוּ בְּדֹר וָדֹר׃
בְּטֶרֶם הָרִים יֻלָּדוּ וַתְּחוֹלֵל אֶרֶץ וְתֵבֵל וּמֵעוֹלָם עַד עוֹלָם אַתָּה אֵל׃
תָּשֵׁב אֱנוֹשׁ עַד דַּכָּא וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי אָדָם׃
כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ כְּיוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר וְאַשְׁמוּרָה בַלָּיְלָה׃
זְרַמְתָּם שֵׁנָה יִהְיוּ בֹּקֶר כֶּחָצִיר יַחֲלֹף׃
בַּבֹּקֶר יָצִיץ וְחָלָף לָעֶרֶב יְמוֹלֵל וְיָבֵשׁ׃
כִּי כָלִינוּ בְאַפֶּךָ וּבַחֲמָתְךָ נִבְהָלְנוּ׃
שַׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ לְנֶגְדֶּךָ עֲלֻמֵנוּ לִמְאוֹר פָּנֶיךָ׃
כִּי כָל יָמֵינוּ פָּנוּ בְעֶבְרָתֶךָ כִּלִּינוּ שָׁנֵינוּ כְּמוֹ הֶגֶה׃
יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָהֶם שִׁבְעִים שָׁנָה וְאִם בִּגְבוּרוֹת שְׁמוֹנִים שָׁנָה וְרָהְבָּם עָמָל וָאָוֶן כִּי גָז חִישׁ וַנָּעֻפָה׃
מִי יוֹדֵעַ עֹז אַפֶּךָ וּכְיִרְאָתְךָ עֶבְרָתֶךָ׃
לִמְנוֹת יָמֵינוּ כֵּן הוֹדַע וְנָבִא לְבַב חָכְמָה׃
שׁוּבָה יְהוָה עַד מָתָי וְהִנָּחֵם עַל עֲבָדֶיךָ׃
שַׂבְּעֵנוּ בַבֹּקֶר חַסְדֶּךָ וְנְרַנְּנָה וְנִשְׂמְחָה בְּכָל יָמֵינוּ׃
שַׂמְּחֵנוּ כִּימוֹת עִנִּיתָנוּ שְׁנוֹת רָאִינוּ רָעָה׃
יֵרָאֶה אֶל עֲבָדֶיךָ פָּעֳלֶךָ וַהֲדָרְךָ עַל בְּנֵיהֶם׃
וִיהִי נֹעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנְנֵהוּ׃

הַמְּעִלִים וְאֶת הַכִּנֹּרֹת וְהַתֹּפִים וְהַחֲלִלִים
לִפְנֵיהֶם מְנַגְּנִים וְהֵם הוֹלְכִים וְחוֹזְרִים
לְמַקְהֵלוֹתָם וְאֵין לָהֶם לְהַפְסִיק בְּנִגּוּנָם
וְלֹא בְּהַלֵּל וְלֹא בְּשִׁיר וְלֹא בְּתֹף וְלֹא בְּחָלִיל
וְלֹא בְּכִנּוֹר וְלֹא בְּמָחוֹל וְלֹא בְּמָשָׁל וְלֹא
בְּנִגּוּן וְלֹא בְּרִקּוּד וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ
בּוֹ מִשּׁוּם שִׂמְחָה וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ
מִשּׁוּם קְלוּת רֹאשׁ וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ
מִשּׁוּם שְׂחוֹק וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם
בִּטּוּל מְלָאכָה וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם
בִּטּוּל תּוֹרָה וּמִצְוֹת וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ
מִשּׁוּם בִּטּוּל תְּפִלָּה וְקָרְבָּן וְלֹא בְּכָל דָּבָר
שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל תְּפִלִּין וְצִיצִית וּמְזוּזָה
וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל בְּרִית
וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל פְּרִי
וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל יִשּׁוּב
וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל יִשּׁוּב
אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם
בִּטּוּל תַּלְמוּד תּוֹרָה וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ
מִשּׁוּם בִּטּוּל גְּמִילוּת חֲסָדִים וְלֹא בְּכָל דָּבָר
שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל בִּקּוּר חוֹלִים וְלֹא
בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל הַכְנָסַת
אוֹרְחִים וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל
לְוָיַת הַמֵּתִים וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם
בִּטּוּל הַכְנָסַת כַּלָּה וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ
מִשּׁוּם בִּטּוּל שִׂמְחַת חָתָן וְכַלָּה וְלֹא בְּכָל
דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל שִׂמְחַת הַמִּצְוָה
וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל שִׂמְחַת
בֵּית הַבְּחִירָה וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם
בִּטּוּל שִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה וְלֹא בְּכָל דָּבָר
שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל שִׂמְחַת בֵּית הַמַּיִם
וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל שִׂמְחַת
בֵּית הַלְּוָיָה וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם
בִּטּוּל שִׂמְחַת בֵּית הַבְּחִירָה וְלֹא בְּכָל דָּבָר
שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל שִׂמְחַת בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה
וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל שִׂמְחַת
בֵּית הַמַּיִם וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם
בִּטּוּל שִׂמְחַת בֵּית הַלְּוָיָה וְלֹא בְּכָל דָּבָר
שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל שִׂמְחַת בֵּית הַבְּחִירָה
וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל שִׂמְחַת
בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה וְלֹא בְּכָל דָּבָר שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם
בִּטּוּל שִׂמְחַת בֵּית הַמַּיִם וְלֹא בְּכָל דָּבָר
שֶׁיֵּשׁ בּוֹ מִשּׁוּם בִּטּוּל שִׂמְחַת בֵּית הַלְּוָי

ואחת השנית וכל הדמים על שלשת אלפים וכל הדמים על
ששת אלפים ועל שבעת אלפים ועל שמנת אלפים ועל תשעת אלפים ועל עשרת אלפים ועל
אחד עשר אלף ועל שנים עשר אלף ועל שלשה עשר אלף ועל ארבעה עשר אלף ועל
חמשה עשר אלף ועל ששה עשר אלף ועל שבעה עשר אלף ועל שמנה עשר אלף ועל
תשעה עשר אלף ועל עשרים אלף ועל עשרים ואחד אלף ועל עשרים ושנים אלף
ועל עשרים ושלשה אלף ועל עשרים וארבעה אלף ועל עשרים וחמשה אלף ועל
עשרים וששה אלף ועל עשרים ושבעה אלף ועל עשרים ושמנה אלף ועל עשרים
ותשעה אלף ועל שלשים אלף ועל שלשים ואחד אלף ועל שלשים ושנים אלף
ועל שלשים ושלשה אלף ועל שלשים וארבעה אלף ועל שלשים וחמשה אלף ועל
שלשים וששה אלף ועל שלשים ושבעה אלף ועל שלשים ושמנה אלף ועל
שלשים ותשעה אלף ועל ארבעים אלף ועל ארבעים ואחד אלף ועל ארבעים
ושנים אלף ועל ארבעים ושלשה אלף ועל ארבעים וארבעה אלף ועל ארבעים
וחמשה אלף ועל ארבעים וששה אלף ועל ארבעים ושבעה אלף ועל ארבעים
ושמנה אלף ועל ארבעים ותשעה אלף ועל חמשים אלף ועל חמשים ואחד אלף
ועל חמשים ושנים אלף ועל חמשים ושלשה אלף ועל חמשים וארבעה אלף
ועל חמשים וחמשה אלף ועל חמשים וששה אלף ועל חמשים ושבעה אלף
ועל חמשים ושמנה אלף ועל חמשים ותשעה אלף ועל ששים אלף ועל ששים
ואחד אלף ועל ששים ושנים אלף ועל ששים ושלשה אלף ועל ששים וארבעה
אלף ועל ששים וחמשה אלף ועל ששים וששה אלף ועל ששים ושבעה אלף
ועל ששים ושמנה אלף ועל ששים ותשעה אלף ועל שבעים אלף ועל שבעים
ואחד אלף ועל שבעים ושנים אלף ועל שבעים ושלשה אלף ועל שבעים
וארבעה אלף ועל שבעים וחמשה אלף ועל שבעים וששה אלף ועל שבעים
ושבעה אלף ועל שבעים ושמנה אלף ועל שבעים ותשעה אלף ועל שמנים
אלף ועל שמנים ואחד אלף ועל שמנים ושנים אלף ועל שמנים ושלשה אלף
ועל שמנים וארבעה אלף ועל שמנים וחמשה אלף ועל שמנים וששה אלף
ועל שמנים ושבעה אלף ועל שמנים ושמנה אלף ועל שמנים ותשעה אלף
ועל תשעים אלף ועל תשעים ואחד אלף ועל תשעים ושנים אלף ועל תשעים
ושלשה אלף ועל תשעים וארבעה אלף ועל תשעים וחמשה אלף ועל תשעים
וששה אלף ועל תשעים ושבעה אלף ועל תשעים ושמנה אלף ועל תשעים
ותשעה אלף ועל מאה אלף ועל מאה ואחד אלף ועל מאה ושנים אלף ועל
מאה ושלשה אלף ועל מאה וארבעה אלף ועל מאה וחמשה אלף ועל מאה
וששה אלף ועל מאה ושבעה אלף ועל מאה ושמנה אלף ועל מאה ותשעה
אלף ועל מאתים אלף ועל מאתים ואחד אלף ועל מאתים ושנים אלף ועל
מאתים ושלשה אלף ועל מאתים וארבעה אלף ועל מאתים וחמשה אלף
ועל מאתים וששה אלף ועל מאתים ושבעה אלף ועל מאתים ושמנה אלף
ועל מאתים ותשעה אלף ועל שלשת אלפים ועל שלשת אלפים ואחד אלף
ועל שלשת אלפים ושנים אלף ועל שלשת אלפים ושלשה אלף ועל שלשת
אלפים וארבעה אלף ועל שלשת אלפים וחמשה אלף ועל שלשת אלפים
וששה אלף ועל שלשת אלפים ושבעה אלף ועל שלשת אלפים ושמנה אלף
ועל שלשת אלפים ותשעה אלף ועל ארבעת אלפים ועל ארבעת אלפים ואחד
אלף ועל ארבעת אלפים ושנים אלף ועל ארבעת אלפים ושלשה אלף ועל
ארבעת אלפים וארבעה אלף ועל ארבעת אלפים וחמשה אלף ועל ארבעת
אלפים וששה אלף ועל ארבעת אלפים ושבעה אלף ועל ארבעת אלפים
ושמנה אלף ועל ארבעת אלפים ותשעה אלף ועל חמשת אלפים ועל חמשת
אלפים ואחד אלף ועל חמשת אלפים ושנים אלף ועל חמשת אלפים ושלשה
אלף ועל חמשת אלפים וארבעה אלף ועל חמשת אלפים וחמשה אלף ועל
חמשת אלפים וששה אלף ועל חמשת אלפים ושבעה אלף ועל חמשת אלפים
ושמנה אלף ועל חמשת אלפים ותשעה אלף ועל ששת אלפים ועל ששת
אלפים ואחד אלף ועל ששת אלפים ושנים אלף ועל ששת אלפים ושלשה
אלף ועל ששת אלפים וארבעה אלף ועל ששת אלפים וחמשה אלף ועל
ששת אלפים וששה אלף ועל ששת אלפים ושבעה אלף ועל ששת אלפים
ושמנה אלף ועל ששת אלפים ותשעה אלף ועל שבעת אלפים ועל שבעת
אלפים ואחד אלף ועל שבעת אלפים ושנים אלף ועל שבעת אלפים ושלשה
אלף ועל שבעת אלפים וארבעה אלף ועל שבעת אלפים וחמשה אלף ועל
שבעת אלפים וששה אלף ועל שבעת אלפים ושבעה אלף ועל שבעת אלפים
ושמנה אלף ועל שבעת אלפים ותשעה אלף ועל שמנת אלפים ועל שמנת
אלפים ואחד אלף ועל שמנת אלפים ושנים אלף ועל שמנת אלפים ושלשה
אלף ועל שמנת אלפים וארבעה אלף ועל שמנת אלפים וחמשה אלף ועל
שמנת אלפים וששה אלף ועל שמנת אלפים ושבעה אלף ועל שמנת אלפים
ושמנה אלף ועל שמנת אלפים ותשעה אלף ועל תשעת אלפים ועל תשעת
אלפים ואחד אלף ועל תשעת אלפים ושנים אלף ועל תשעת אלפים ושלשה
אלף ועל תשעת אלפים וארבעה אלף ועל תשעת אלפים וחמשה אלף ועל
תשעת אלפים וששה אלף ועל תשעת אלפים ושבעה אלף ועל תשעת אלפים
ושמנה אלף ועל תשעת אלפים ותשעה אלף ועל עשרת אלפים ועל עשרת
אלפים ואחד אלף ועל עשרת אלפים ושנים אלף ועל עשרת אלפים ושלשה
אלף ועל עשרת אלפים וארבעה אלף ועל עשרת אלפים וחמשה אלף ועל
עשרת אלפים וששה אלף ועל עשרת אלפים ושבעה אלף ועל עשרת אלפים
ושמנה אלף ועל עשרת אלפים ותשעה אלף ועל אחד עשר אלף ועל אחד
עשר אלף ואחד ועל אחד עשר אלף ושנים ועל אחד עשר אלף ושלשה ועל
אחד עשר אלף וארבעה ועל אחד עשר אלף וחמשה ועל אחד עשר אלף
וששה ועל אחד עשר אלף ושבעה ועל אחד עשר אלף ושמנה ועל אחד עשר
אלף ותשעה ועל שנים עשר אלף ועל שנים עשר אלף ואחד ועל שנים עשר
אלף ושנים ועל שנים עשר אלף ושלשה ועל שנים עשר אלף וארבעה ועל
שנים עשר אלף וחמשה ועל שנים עשר אלף וששה ועל שנים עשר אלף
ושבעה ועל שנים עשר אלף ושמנה ועל שנים עשר אלף ותשעה ועל שלשה
עשר אלף ועל שלשה עשר אלף ואחד ועל שלשה עשר אלף ושנים ועל
שלשה עשר אלף ושלשה ועל שלשה עשר אלף וארבעה ועל שלשה עשר
אלף וחמשה ועל שלשה עשר אלף וששה ועל שלשה עשר אלף ושבעה ועל
שלשה עשר אלף ושמנה ועל שלשה עשר אלף ותשעה ועל ארבעה עשר אלף
ועל ארבעה עשר אלף ואחד ועל ארבעה עשר אלף ושנים ועל ארבעה עשר
אלף ושלשה ועל ארבעה עשר אלף וארבעה ועל ארבעה עשר אלף וחמשה
ועל ארבעה עשר אלף וששה ועל ארבעה עשר אלף ושבעה ועל ארבעה עשר
אלף ושמנה ועל ארבעה עשר אלף ותשעה ועל חמשה עשר אלף ועל חמשה
עשר אלף ואחד ועל חמשה עשר אלף ושנים ועל חמשה עשר אלף ושלשה
ועל חמשה עשר אלף וארבעה ועל חמשה עשר אלף וחמשה ועל חמשה עשר
אלף וששה ועל חמשה עשר אלף ושבעה ועל חמשה עשר אלף ושמנה ועל
חמשה עשר אלף ותשעה ועל ששה עשר אלף ועל ששה עשר אלף ואחד ועל
ששה עשר אלף ושנים ועל ששה עשר אלף ושלשה ועל ששה עשר אלף
וארבעה ועל ששה עשר אלף וחמשה ועל ששה עשר אלף וששה ועל ששה
עשר אלף ושבעה ועל ששה עשר אלף ושמנה ועל ששה עשר אלף ותשעה
ועל שבעה עשר אלף ועל שבעה עשר אלף ואחד ועל שבעה עשר אלף ושנים
ועל שבעה עשר אלף ושלשה ועל שבעה עשר אלף וארבעה ועל שבעה עשר
אלף וחמשה ועל שבעה עשר אלף וששה ועל שבעה עשר אלף ושבעה ועל
שבעה עשר אלף ושמנה ועל שבעה עשר אלף ותשעה ועל שמנה עשר אלף
ועל שמנה עשר אלף ואחד ועל שמנה עשר אלף ושנים ועל שמנה עשר
אלף ושלשה ועל שמנה עשר אלף וארבעה ועל שמנה עשר אלף וחמשה
ועל שמנה עשר אלף וששה ועל שמנה עשר אלף ושבעה ועל שמנה עשר
אלף ושמנה ועל שמנה עשר אלף ותשעה ועל תשעה עשר אלף ועל תשעה
עשר אלף ואחד ועל תשעה עשר אלף ושנים ועל תשעה עשר אלף ושלשה
ועל תשעה עשר אלף וארבעה ועל תשעה עשר אלף וחמשה ועל תשעה עשר
אלף וששה ועל תשעה עשר אלף ושבעה ועל תשעה עשר אלף ושמנה ועל
תשעה עשר אלף ותשעה ועל עשרים אלף ועל עשרים ואחד אלף ועל עשרים
ושנים אלף ועל עשרים ושלשה אלף ועל עשרים וארבעה אלף ועל עשרים
וחמשה אלף ועל עשרים וששה אלף ועל עשרים ושבעה אלף ועל עשרים
ושמנה אלף ועל עשרים ותשעה אלף ועל שלשים אלף ועל שלשים ואחד
אלף ועל שלשים ושנים אלף ועל שלשים ושלשה אלף ועל שלשים וארבעה
אלף ועל שלשים וחמשה אלף ועל שלשים וששה אלף ועל שלשים ושבעה
אלף ועל שלשים ושמנה אלף ועל שלשים ותשעה אלף ועל ארבעים אלף
ועל ארבעים ואחד אלף ועל ארבעים ושנים אלף ועל ארבעים ושלשה אלף
ועל ארבעים וארבעה אלף ועל ארבעים וחמשה אלף ועל ארבעים וששה
אלף ועל ארבעים ושבעה אלף ועל ארבעים ושמנה אלף ועל ארבעים
ותשעה אלף ועל חמשים אלף ועל חמשים ואחד אלף ועל חמשים ושנים
אלף ועל חמשים ושלשה אלף ועל חמשים וארבעה אלף ועל חמשים
וחמשה אלף ועל חמשים וששה אלף ועל חמשים ושבעה אלף ועל חמשים
ושמנה אלף ועל חמשים ותשעה אלף ועל ששים אלף ועל ששים ואחד אלף
ועל ששים ושנים אלף ועל ששים ושלשה אלף ועל ששים וארבעה אלף

ויהי בשלח

לשמך לשמך לשמך לשמך לשמך לשמך לשמך לשמך לשמך לשמך
ישמח ישמח ישמח ישמח ישמח ישמח ישמח ישמח ישמח ישמח
משה משה משה משה משה משה משה משה משה משה
ובני ובני ובני ובני ובני ובני ובני ובני ובני ובני
ישראל ישראל ישראל ישראל ישראל ישראל ישראל ישראל ישראל ישראל
לך לך לך לך לך לך לך לך לך לך
ענו ענו ענו ענו ענו ענו ענו ענו ענו ענו
שירה שירה שירה שירה שירה שירה שירה שירה שירה שירה
ואמרו ואמרו ואמרו ואמרו ואמרו ואמרו ואמרו ואמרו ואמרו ואמרו
לאמר לאמר לאמר לאמר לאמר לאמר לאמר לאמר לאמר לאמר
שירו שירו שירו שירו שירו שירו שירו שירו שירו שירו
לה׳ לה׳ לה׳ לה׳ לה׳ לה׳ לה׳ לה׳ לה׳ לה׳
כי כי כי כי כי כי כי כי כי כי
גאה גאה גאה גאה גאה גאה גאה גאה גאה גאה
גאה גאה גאה גאה גאה גאה גאה גאה גאה גאה
סוס סוס סוס סוס סוס סוס סוס סוס סוס סוס
ורוכבו ורוכבו ורוכבו ורוכבו ורוכבו ורוכבו ורוכבו ורוכבו ורוכבו ורוכבו
רמה רמה רמה רמה רמה רמה רמה רמה רמה רמה
בים בים בים בים בים בים בים בים בים בים

לְמַעַן מִלְחַמְתֶּךָ הוֹשִׁיעָה לְמַעַן נִסָּתֶךָ הוֹשִׁיעָה לְמַעַן יְדִידֶיךָ הוֹשִׁיעָה
לְמַעַן עִנּוּגֶךָ הוֹשִׁיעָה לְמַעַן פְּדוּתֶךָ הוֹשִׁיעָה לְמַעַן רַחֲמֶיךָ הוֹשִׁיעָה
לְמַעַן שְׁכִינָתֶךָ הוֹשִׁיעָה לְמַעַן תְּהִלָּתֶךָ הוֹשִׁיעָה לְמַעַן תּוֹרָתֶךָ הוֹשִׁיעָה

וְהוּא שֶׁעָמַד

מְמַהֲרִים לְרוּצָתֶךָ הוֹשִׁיעָה בְּנוּמִים לְבִרְכָתֶךָ הוֹשִׁיעָה נְשׁוּאִים לְתִפְלָתֶךָ
הוֹשִׁיעָה

וְהוּא שֶׁעָמַד

קְדוּשַׁת הַיּוֹם הוֹשִׁיעָה רַחֲמֵי עַמְּךָ הוֹשִׁיעָה שְׁאֵרִית כְּנֶסֶת
שַׁבָּתוֹן לְשַׁבָּתְךָ הוֹשִׁיעָה תּוֹם שִׁמְךָ הוֹשִׁיעָה תְּמִימֵי דֶרֶךְ הוֹשִׁיעָה
תַּעֲנוּג עַם מְשׁוּשׁ כָּל הָאֲרָצוֹת הוֹשִׁיעָה פְּלֵילַת הַיּוֹם הוֹשִׁיעָה
וְאֵם עַל בָּנִים שְׁמֵחָה הוֹשִׁיעָה חֶמְדַּת יְרֵאֶיךָ הוֹשִׁיעָה טוּב הַלְּבָטֶן
מְבֹרָךְ הוֹשִׁיעָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּתוֹן הוֹשִׁיעָה גּוֹרָן מָרֵק הוֹשִׁיעָה

וְהוּא שֶׁעָמַד

מְבֹרָךְ הוֹשִׁיעָה לְהוֹשִׁיעַ הוֹשִׁיעָה שְׁמֵחִים בְּהוֹשִׁיעָה
מְבֹרָךְ הוֹשִׁיעָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל הוֹשִׁיעָה תְּמִימֵי הוֹשִׁיעָה
מְהֻלָּל הוֹשִׁיעָה צַל שַׁדַּי הוֹשִׁיעָה קָדוֹשׁ בָּל הוֹשִׁיעָה
וְרוֹעֵנוּ הוֹשִׁיעָה קְהַל חֲסִידִים הוֹשִׁיעָה שְׁלֵמִים הוֹשִׁיעָה
הַלְלוּיָהּ נָוֶה יְהוֹשִׁיעַ הוֹשִׁיעָה הַיּוֹם הוֹשִׁיעָה רַצְדִּיק וּמוֹשִׁיעַ
הוֹשִׁיעָה מְרוֹמֵם הוֹשִׁיעָה בְּרוּךְ מוֹשִׁיעַ הוֹשִׁיעָה גּוֹמֵל וּמוֹשִׁיעַ
הוֹשִׁיעָה

וְהוּא שֶׁעָמַד

מְיֻחָדִים לְיִחוּדֶךָ הוֹשִׁיעָה בְּנוּמִים לִבְרָכָתֶךָ הוֹשִׁיעָה נְשׁוּאִים לִתְפִלָּתֶךָ
הוֹשִׁיעָה

וְהוּא שֶׁעָמַד

קְדוּשַׁת הַיּוֹם הוֹשִׁיעָה רַחֲמֵי עַמְּךָ הוֹשִׁיעָה שְׁאֵרִית כְּנֶסֶת
שַׁבָּתוֹן לְשַׁבָּתְךָ הוֹשִׁיעָה תּוֹם שִׁמְךָ הוֹשִׁיעָה תְּמִימֵי דֶרֶךְ הוֹשִׁיעָה
תַּעֲנוּג עַם מְשׁוּשׁ כָּל הָאֲרָצוֹת הוֹשִׁיעָה פְּלֵילַת הַיּוֹם הוֹשִׁיעָה
וְאֵם עַל בָּנִים שְׁמֵחָה הוֹשִׁיעָה חֶמְדַּת יְרֵאֶיךָ הוֹשִׁיעָה טוּב הַלְּבָטֶן
מְבֹרָךְ הוֹשִׁיעָה בְּיוֹם הַשַּׁבָּתוֹן הוֹשִׁיעָה גּוֹרָן מָרֵק הוֹשִׁיעָה

וְהוּא שֶׁעָמַד

מְבֹרָךְ הוֹשִׁיעָה לְהוֹשִׁיעַ הוֹשִׁיעָה שְׁמֵחִים בְּהוֹשִׁיעָה
מְבֹרָךְ הוֹשִׁיעָה פּוֹדֶה וּמַצִּיל הוֹשִׁיעָה תְּמִימֵי הוֹשִׁיעָה
מְהֻלָּל הוֹשִׁיעָה צַל שַׁדַּי הוֹשִׁיעָה קָדוֹשׁ בָּל הוֹשִׁיעָה
וְרוֹעֵנוּ הוֹשִׁיעָה קְהַל חֲסִידִים הוֹשִׁיעָה שְׁלֵמִים הוֹשִׁיעָה
הַלְלוּיָהּ נָוֶה יְהוֹשִׁיעַ הוֹשִׁיעָה הַיּוֹם הוֹשִׁיעָה רַצְדִּיק וּמוֹשִׁיעַ
הוֹשִׁיעָה מְרוֹמֵם הוֹשִׁיעָה בְּרוּךְ מוֹשִׁיעַ הוֹשִׁיעָה גּוֹמֵל וּמוֹשִׁיעַ
הוֹשִׁיעָה

הוֹשִׁיעָה יְיָ אֶת עַמֶּךָ הוֹשִׁיעָה אֶת שְׁאֵרִיתֶךָ הוֹשִׁיעָה וּנְשָׂאֵם עַד הָעוֹלָם הוֹשִׁיעָה

הוֹשַׁעְנָא

הוֹשִׁיעָה יְיָ אֶת עַמֶּךָ הוֹשִׁיעָה אֶת שְׁאֵרִיתֶךָ הוֹשִׁיעָה וּנְשָׂאֵם עַד הָעוֹלָם הוֹשִׁיעָה

לְךָ לְמוֹשָׁעוֹת הוֹשַׁע בְּמִרְבַּע שִׁבְעוֹתָם הוֹשַׁע עֲשִׂים בְּשַׁוְעוֹתָם הוֹשַׁע
וְעַל מִשְׁעַנְתְּךָ שְׁעֵנוּ שִׁשְׁעוֹתָם הוֹשַׁע הוֹגֵי שַׁשְׁעוֹתָם הוֹשַׁע וּמְיוֹרְסֵי מִשְׁעַשְׁעוֹתָם הוֹשַׁע
יְחִידִי בֵּין שִׁשְׁעוֹתָם הוֹשַׁע פּוֹדִיעֵךְ בְּשׁוּעוֹתָם הוֹשַׁע לְהַבִּין שְׁמוּעוֹתָם הוֹשַׁע
מִפְּךָ נִשְׁמְעוֹתָם הוֹשַׁע נִפְשׁוֹתָם יַד שׁוֹמְעוֹתָם הוֹשַׁע סְפוּרוֹת מִשְׁמְעוֹתָם הוֹשַׁע
יְעִיצִים לִיקָרֶךָ הוֹשַׁע פּוֹרְעִים לְכִבְדֶךָ הוֹשַׁע לְמוֹדְדִים לְלִבְבֶךָ הוֹשַׁע
מְהַדְּרִים לְמִלְּכֶךָ הוֹשַׁע נוֹשְׂאִים לְטַעֲמֶךָ הוֹשַׁע סוֹמְכִים לְסַלְסֶלֶךָ הוֹשַׁע
שׁוֹטְחִים לְטַפְּטְפֶךָ הוֹשַׁע פּוֹתְחִים לְפִתְחֶךָ הוֹשַׁע יְרוּצִים לְיַלְמְלֶךָ הוֹשַׁע
קוֹרְמִים לְקִדְּשֶׁךָ הוֹשַׁע רוֹמְמִים לְרוֹמַמְתֶךָ הוֹשַׁע שׁוֹוְעִים לְשִׁבְחֶךָ הוֹשַׁע
תּוֹמְכִים לְתַקְּפֶךָ הוֹשַׁע

הוֹשַׁעְנָא

מְרֹם וּבְהֵמָה הוֹשַׁע בְּשִׂיחַ וּנְשָׁמָה הוֹשַׁע עֵד וַעֲתָק וְקוֹמָה הוֹשַׁע
יְמוּתוּ וְיֵחָלֵשׁ וְיֵקֹמָה הוֹשַׁע הוֹד לְהֶבֶל דִּמְיָה הוֹשַׁע וְנִמְשָׁל כִּבְהֵמוֹת נִדְמָה הוֹשַׁע
וּוּ וְהָמוֹן רְקוּמָה הוֹשַׁע מְהוּשׁ פְּעַ מְדִמָּה הוֹשַׁע טִישְׁתָּ שִׁיר נְשָׁמָה הוֹשַׁע
יְקֻבִּים וְקֻמָּה הוֹשַׁע פְּרָמִים וְשִׁקְמָה הוֹשַׁע לְהֶבֶל הַמַּסְוִיסָמָה הוֹשַׁע
מְעֻטָּה עִוֵּר לְסֻמָּה הוֹשַׁע נְשִׁיָּה לְקִיּוּמָה הוֹשַׁע שִׁיחִים לְקוֹמָמָה הוֹשַׁע
שְׁבָעִים לְעֵצְמָה הוֹשַׁע פְּרִיחִים לְהַעֲיִימָה הוֹשַׁע יְמִימִים לְבַשְׁמָה הוֹשַׁע
קְרִיס לְזִמְרָה הוֹשַׁע רְבִיבִים לְשִׁלְמָה הוֹשַׁע שְׁהִיָּה לְרוֹמְמָה הוֹשַׁע
תְּלוּיָה עַל בְּלִי מֵה הוֹשַׁע

הוֹשַׁעְנָא

קְרִיַּת הַשּׁוּעָה הוֹשַׁע הַגָּה הַשּׁוּעָה הוֹשַׁע בְּנֵה הַשּׁוּעָה הוֹשַׁע
סְעוּדַת מְשִׁיחָה הוֹשַׁע פְּרִישׁ יְשׁוּעָה הוֹשַׁע צְדִיק אַיִר מוֹשָׁעָה הוֹשַׁע
מְפֻאֶרֶת מִשְׁמְרוֹת הוֹשַׁע נַפְשׁוֹת יַד שׁוֹמְעָה הוֹשַׁע סְפוּרוֹת מִשְׁמְרוֹת הוֹשַׁע
יְחִידִי בֵּין שִׁמְרוֹת הוֹשַׁע פּוֹדִיעֵךְ בְּשׁוּעוֹת הוֹשַׁע לְהָבִין שְׁמוּעוֹת הוֹשַׁע
לְךָ לְמוֹשָׁעוֹת הוֹשַׁע בְּמִרְבַּע שִׁבְעוֹתָם הוֹשַׁע עֲשִׂים בְּשַׁוְעוֹתָם הוֹשַׁע
וְעַל מִשְׁעַנְתְּךָ שְׁעֵנוּ שִׁשְׁעוֹתָם הוֹשַׁע הוֹגֵי שַׁשְׁעוֹתָם הוֹשַׁע וּמְיוֹרְסֵי מִשְׁעַשְׁעוֹתָם הוֹשַׁע

למען המיר בהורותיו · המולך בעוד ידקדקו · מעל משעת בבוא מבול

מלה ״

מגמ · ל פע · הושענא והושענא נמ · מבריח

הושענא שבטי ישראל	השוב והשיב שבות מהלי ישקב	כן הושענא
הושענא קהלות בבלה כשלחת	רחום למענם שולחת	כן הושענא
הושענא שלימי תרוץ בהשקת	ישיש שלשת בחרוץ ונושע	כן הושענא
הושענא סובבי מזבח	עומסי שרבה להקיף מזבח	כן הושענא
הושענא מומר הרחמתי מתכם נקוב להתמותי מכסם		כן הושענא
הושענא כפה משוררת ויושע	לעוזה מיתניתם ויושע	כן הושענא
הושענא טבועים בתהומות ידקר עמם מעבידים		כן הושענא
הושענא זרים מבית עבדים	חסף ברזם מעברים	כן הושענא
הושענא המון רבבות	ושמם מלמכי תבוזות	כן הושענא
הושענא מילים בלוז עמך	בדמותך לישע עמך	כן הושענא
	מגן והו הושיעה נמ	
מגמ שעריך תעל מפשוחך	תל תלפיות בהושיעך	והושיעה נמ
מגמ קדוריך בדושעך	רעם בטוב מרעך	והושיעה נמ
מגמ סדום לבו מרורות רבוערך	ציה מהם בהרבעך	והושיעה נמ
מגמ שאבו משוש משנעך	עריסים בהטעך	והושיעה נמ
מגמ מלוי משמלות עם משרעך	רשוך כמו בהם מרוח שועך	והושיעה נמ
מגמ כביר פח הן ישעך	לחבורתם בהשבעך	והושיעה נמ
מגמ טהרי לב בהשלימך	יגדיב כי הוא ילמך	והושיעה נמ
מגמ וכור לנו אב יהיך	חסדיך לו בהוריעך	והושיעה נמ
מגמ הבט לברית טבשך	המשחיתי אזיל בהשחיתך	והושיעה נמ
מגמ נחמ נחמו עמי עשך	בשחבי נחל לשעשעך	והושיעה נמ
	מגמ הושיעה נמ	

מים . לסוסים משקה ... הושע יהושע

המלך אשר בחרתי בו ואשר נתתי לפניו בכל לבו ובכל נפשו . איש אשר ברכתי תבוא עמלק בהר אפרים ... הושע יהושע

מים . לגמוא פרעושלם ... הושע יהושע

בחשוב עם בחשוב . לבדנו נלחם בחשוב מחנה לשוטם מחנה . משוב המלך עמלק ואת

מים . אלוהי שמע ואלי ... הושע יהושע

לי תעקבה והי לכם למכשול . ש בדרכיו לכל חטאתם . אשר הרגו המלך עמלק

מים . בר בדבה ... הושע יהושע

הכלכלים בדי מצוי עפרים . בחשוב מחנה לשוטם . ברכתיו הבה בם בדבר אשר המלך עמלק

מים . לכתו הנגיל ... הושע יהושע

לפני מלך מואב של ים . ותחלפני מוב אשר . אשר הנגיל המלך עמלק

מים . המה הנגיל ... הושע יהושע

ואחרים בעברו בדבר . להמיתם עם מלך שלקח מחנה . בעמלק המלך עמלק

מים . לעמלק מעבי ... הושע יהושע

ויעש שלום עמו עד יום . ולא ישלח ידו בעמלק . לכתוב אשר אמרו . אשר המלך עמלק

מים . בעמלק המלך ... הושע יהושע

ואת כל אשר לו ולא . ויחמל שאול ועל העם . ויכם שאול עד בואך . אשר המלך עמלק

מים . לשמוע מלך ... הושע יהושע

ויכם שאול מחוילה . ויכו את עמלק ויכו . ויכם שאול עד בואך . אשר המלך עמלק

מים . לשמוע מלך ... הושע יהושע

ויכו את עמלק ויכו . ויכם שאול עד בואך . אשר המלך עמלק

מים . לשמוע מלך ... הושע יהושע

ויכם שאול עד בואך . אשר המלך עמלק

מים . לשמוע מלך ... הושע יהושע

אשר המלך עמלק

מים . לשמוע מלך ... הושע יהושע

מעמיד אסתר בר . ומעמיד אסתר בר . רב שפע יהי לרוחך שלום רבים רבים
השיבנו " נא החיליצנו
השיבנו " נא החיליצנו
ישמחו במלכותך שומרי שבת ויקראי עונג עם קדושי שלשי ושביעי כולם

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיהֹוָה

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיהֹוָה

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיהֹוָה

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

וְקַבְּצֵנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהֹדוֹת לְשֵׁם קָדְשֶׁךָ לְהִשְׁתַּבֵּחַ בִּתְהִלָּתֶךָ

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם וְאָמַר כָּל הָעָם אָמֵן וְהַלֵּל לַיהֹוָה

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בִּקְדֻשָּׁתוֹ

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

הוֹשִׁיעֵנוּ יְהֹוָה אֱלֹהֵינוּ

בָּרוּךְ יְהֹוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נָתַן תּוֹרָתוֹ בְּקֹדֶשׁ קָדָשִׁים לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו כֹּהֲנִים

ל נא לתסכי לך מים ממעמקי תשאבי מים מן הנחלים הישבת בגנים חבירים מקשיבים לקולך השמיעיני

ל נא מהרי דודי ודמה לך לצבי או לעפר האילים על הרי בשמים

ל נא ויהי ביום ההוא יהיה לבית יעקב לא ישענו עוד על מכהו ונשען על יהוה על קדוש ישראל באמת

ל נא ושבו שארית יעקב אל אל גבור ויהי שארית ישראל כטל מיהוה כרביבים עליעשב אשר לא ייחל לאיש ולא יקוה לבני אדם

ל נא והיה שארית יעקב בגוים בקרב עמים רבים כארי בבהמות יער ככפיר בעדרי צאן אשר אם עבר ורמס וטרף ואין מציל

ל נא ידך תרום על צריך וכל אויביך יכרתו

ל נא והיה ביום ההוא יוסף אדני שנית ידו לקנות את שארית עמו אשר ישאר מאשור ומכוש ומעילם ומשנער ומחמת ומאיי הים

ל נא ונשא נס לגוים ואסף נדחי ישראל ונפוצות יהודה יקבץ מארבע כנפות הארץ

ל נא וסרה קנאת אפרים והצרי יהודה יכרת אפרים לא יקנא את יהודה ויהודה לא יצר את אפרים

ל נא ועפו בכתף פלשתים ימה יחדו יבזו את בני קדם אדום ומואב משלח ידם ובני עמון משמעתם

ל נא והחריב יהוה את לשון ים מצרים והניף ידו על הנהר ברוחו והכהו לשבעה נחלים והדריך בנעלים

ל נא והיתה מסלה לשארית עמו אשר ישאר מאשור כאשר היתה לישראל ביום עלתו מארץ מצרים

ל נא ואמרת ביום ההוא אודך יהוה כי אנפת בי ישב אפך ותנחמני

ל נא הנה אל ישועתי אבטח ולא אפחד כי עזי וזמרת יה יהוה ויהי לי לישועה

ל נא ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה

ל נא והודיעו בעמים עלילותיו הזכירו כי נשגב שמו

ל נא זמרו ליהוה כי גאות עשה מודעת זאת בכל הארץ

ל נא צהלי ורני יושבת ציון כי גדול בקרבך קדוש ישראל

ל נא

ס׳ נא

ל נא ביום ההוא ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים

ל נא עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי ואנוהו אלהי אבי וארממנהו

ל נא יהוה איש מלחמה יהוה שמו מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר שלשיו טבעו בים סוף

ל נא תהומת יכסימו ירדו במצולות כמו אבן

ל נא ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ אויב

ל נא וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרונך יאכלמו כקש

ל נא וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד קפאו תהמת בלב ים

ל נא אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו נפשי אריק חרבי תורישמו ידי

ל נא נשפת ברוחך כסמו ים צללו כעופרת במים אדירים

ל נא מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר בקדש נורא תהלת עשה פלא

ל נא נטית ימינך תבלעמו ארץ

ל נא נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך אל נוה קדשך

ל נא שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת

ל נא אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו רעד נמגו כל יושבי כנען

ל נא תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר עם זו קנית

ל נא תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך

ל נא יהוה ימלך לעלם ועד כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים וישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים

ס׳ נב

ל נב ויקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים ובמחלות

ל נב ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה סוס ורוכבו רמה בים

ל נב ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא מצאו מים

ל נב ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם על כן קרא שמה מרה

ל נב ויליני העם על משה לאמר מה נשתה

ל נב ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל המים וימתקו המים

ל נב שם שם לו חק ומשפט ושם נסהו

ל נב ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם על המים

ל נב ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים

ל נב ויתלונן כל העדה על משה ועל אהרן במדבר

ל נב ויאמרו אליהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד יהוה בשבתנו על סיר הבשר באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה ברעב

ל נב ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם מן השמים וצא העם ולקטו דבר יום ביומו למען אנסנו הילך בתורתי אם לא

ל נב והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו והיה משנה על אשר יליקטו יום יום

ל נב ויאמר משה אליהם אל יהוה ושמע את תלונתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה כי תלינו עלינו

ל נב ויאמר משה בתת יהוה לכם בערב בשר לאכל ולחם בבקר לשבע בשמע יהוה את תלונתיכם אשר אתם מלינם עליו ונחנו מה לא עלינו תלונתיכם כי אם על יהוה

ל נב ויאמר משה אל אהרן אמר אל כל עדת בני ישראל קרבו לפני יהוה כי שמע את תלונתיכם

ל נב והיה כדבר אהרן אל כל עדת בני ישראל ויפנו אל המדבר והנה כבוד יהוה נראה בענן

ל נב וידבר יהוה אל משה לאמר שמעתי את תלונת בני ישראל דבר אליהם לאמר בין הערבים תאכלו בשר ובבקר תשבעו לחם וידעתם כי אני יהוה אלהיכם

ל נב והיה בערב ותעל השלו ותכס את המחנה ובבקר היתה שכבת הטל סביב למחנה

ל נב ותעל שכבת הטל והנה על פני המדבר דק כמכתש דק כפור על הארץ

ל נב וירא בני ישראל ויאמרו איש אל אחיו מן הוא כי לא ידעו מה הוא ויאמר משה אליהם הוא הלחם אשר נתן יהוה לכם לאכלה

ל נב זה הדבר אשר צוה יהוה לקטו ממנו איש לפי אכלו עמר לגלגלת מספר נפשתיכם איש אשר באהלו תקחו

ל נב ויעשו כן בני ישראל ויקטו המרבה והממעיט

ל נב ויעמר לא העדיף המרבה והמשנה לא החסיר איש לפי אכלו לקטו

ל נב ויאמר משה אליהם איש אל יותר ממנו עד בקר

ל נב ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד בקר ויתולע תולעים ויבאש ויקצף עליהם משה

ל נב ויקטו אותו בבקר בבקר איש כאכלו והחם השמש ונמס

ל נב ויהי ביום הששי לקטו לחם משנה שני העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו למשה

ל נב ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף הניחו לכם למשמרת עד בקר

ל נב ויניחו אותו עד בקר כאשר צוה משה ולא הבאיש ורמה לא היתה בו

ל נב ויאמר משה אכלוהו היום כי שבת היום ליהוה היום לא תמצאוהו בשדה

ל נב ששת ימים תלקטוהו ויום השביעי שבת לא יהיה בו

ל נב ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט ולא מצאו

ל נב ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם לשמר מצותי ותורתי

ל נב ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי

ל נב וישבתו העם ביום השביעי

ל נב ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע גד לבן ויהי כצפיחית בדבש

ל נב ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא העמר ממנו למשמרת לדרתיכם למען יראו את הלחם אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם מארץ מצרים

ל נב ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן שמה מלא העמר מן ושים אתו לפני יהוה למשמרת לדרתיכם

ל נב כאשר צוה יהוה את משה ויניחהו אהרן לפני העדות למשמרת

ל נב ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד באם אל קצה ארץ כנען

ל נב והעמר עשרית האיפה הוא

ס׳ נג

ל נג ויסעו כל עדת בני ישראל ממדבר סין למסעיהם על פי יהוה ויחנו ברפידים ואין מים לשתות העם

ל נג וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי מה תנסון את יהוה

ל נג ויצמא שם העם למים ויליני העם על משה ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית אתי ואת בני ואת מקני בצמא

ל נג ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם הזה עוד מעט וסקלוני

ל נג ויאמר יהוה אל משה עבור לפני העם וקח אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את היאר קח בידך והלכת

ל נג הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם

ל נג ויעש כן משה לעיני זקני ישראל

ל נג ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני ישראל ועל נסותם את יהוה לאמר היש יהוה בקרבנו אם אין

ל נג ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים

ל נג ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש הגבעה ומטה האלהים בידי

ל נג ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה

ל נג והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכאשר יניח ידו וגבר עמלק

ל נג וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא השמש

ל נג ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב

ל נג ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר עמלק מתחת השמים

ל נג ויבן משה מזבח וקרא שמו יהוה נסי

ל נג ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה בעמלק מדר דר

ס׳ נד

ל נד וישמע יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא יהוה את ישראל ממצרים

ל נד ויקח יתרו חתן משה את צפורה אשת משה אחר שלוחיה

ל נד ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר גר הייתי בארץ נכריה

ל נד ושם האחד אליעזר כי ויאמר אלהי אבי בעזרי ויצלני מחרב פרעה

ל נד ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים

ל נד ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך ואשתך ושני בניה עמה

ל נד ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה

ל נד ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה

ל נד ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה לישראל אשר הצילו מיד מצרים

ל נד ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם מתחת יד מצרים

ל נד עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי בדבר אשר זדו עליהם

ל נד ויקח יתרו חתן משה עולה וזבחים לאלהים ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם חתן משה לפני האלהים

ל נד ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם ויתיצב העם על משה מן הבקר עד הערב

ל נד וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך מן בקר עד ערב

ל נד ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש אלהים

ל נד כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים ואת תורתיו

ל נד ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר אתה עשה

ל נד נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך

ל נד עתה שמע בקולי איעצך ויהי אלהים עמך היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את הדברים אל האלהים

ל נד והזהרתה אתהם את החקים ואת התורות והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון

ל נד ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עליהם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות

ל נד ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל מעליך ונשאו אתך

ל נד אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים ויכלת עמד וגם כל העם הזה על מקומו יבא בשלום

ל נד וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר

ל נד ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות

ל נד וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם

ל נד וישלח משה את חתנו וילך לו יתרו אל ארצו

ס׳ נה

ל נה בחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני

ל נה ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר

ל נה ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל

ל נה אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי

ל נה ועתה אם שמוע תשמעו בקולי ושמרתם את בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל הארץ

ל נה ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל

ל נה ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את כל הדברים האלה אשר צוהו יהוה

ל נה ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה

ל נה ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך ויאמינו לך גם בך לעולם

ל נה ויגד משה את דברי העם אל יהוה

ל נה ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם היום ומחר וכבסו שמלתם

ל נה והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני

ל נה והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות יומת

ל נה לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יירה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל המה יעלו בהר

ל נה וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם ויכבסו שמלתם

ל נה ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל תגשו אל אשה

ל נה ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה

ל נה ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן המחנה ויתיצבו בתחתית ההר

ל נה והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר מאד

ל נה ויהי קול השופר הולך וחזק מאד משה ידבר והאלהים יעננו בקול

ל נה וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה

ל נה ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו אל יהוה לראות ונפל ממנו רב

ל נה וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן יפרץ בהם יהוה

ל נה ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלות אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל את ההר וקדשתו

ל נה ויאמר אליו יהוה לך רד ועלית אתה ואהרן עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלות אל יהוה פן יפרץ בם

ל נה וירד משה אל העם ויאמר אליהם

ס׳ נו

ל נו וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר

ל נו אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים

ל נו לא יהיה לך אלהים אחרים על פני

ל נו לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ

ל נו לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי

ל נו ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי

ל נו לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא

ל נו זכור את יום השבת לקדשו ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך

ל נו ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך

ל נו כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת ויקדשהו

ל נו כבד את אביך ואת אמך למען יאריכון ימיך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך

ל נו לא תרצח

ל נו לא תנאף

ל נו לא תגנב

ל נו לא תענה ברעך עד שקר

ל נו לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו ואמתו ושורו וחמורו וכל אשר לרעך

ל נו וכל העם ראים את הקלת ואת הלפידם ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינעו ויעמדו מרחק

ל נו ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות

ל נו ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו

ל נו ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים

ל נו ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי עמכם

ל נו לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא תעשו לכם

ל נו מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך

ל נו ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה

ל נו ולא תעלה במעלות על מזבחי אשר לא תגלה ערותך עליו

ס׳ נז

ל נז ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם

ל נז כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי חנם

ל נז אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו עמו

ל נז אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או בנות האשה וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא בגפו

ל נז ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את אשתי ואת בני לא אצא חפשי

ל נז והגיש אדניו אל האלהים והגישו אל הדלת או אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע ועבדו לעלם

ל נז וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת העבדים

ל נז אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה

ל נז ואם לבנו ייעדנה כמשפט הבנות יעשה לה

ל נז אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא יגרע

ל נז ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין כסף

ל נז מכה איש ומת מות יומת

ל נז ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך מקום אשר ינוס שמה

ל נז וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם מזבחי תקחנו למות

ל נז ומכה אביו ואמו מות יומת

ל נז וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת

ל נז וקלל אביו ואמו מות יומת

ל נז וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או באגרף ולא ימות ונפל למשכב

ל נז אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא

ל נז והכה איש את עבדו או את אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם ינקם

ל נז אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו הוא

ל נז וכי יגף איש את עין עבדו או את עין אמתו ושחתתה לחפשי ישלחנו תחת עינו

ל נז ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו תחת שנו

ל נז וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור נקי

ל נז ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל וגם בעליו יומת

ל נז אם כופר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר יושת עליו

ל נז או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו

ל נז אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים יתן לאדניו והשור יסקל

ל נז וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא יכסנו והפל שמה שור או חמור

ל נז בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה לו

ל נז וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו את השור החי וחצו את כספו וגם את המת יחצון

ל נז או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא יכפרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור והמת יהיה לו

ל נז וכי יגנוב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה

ל נז אם במחתרת ימצא הגנב והוכה ומת אין לו דמים

ל נז אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם אין לו ונמכר בגנבתו

ל נז אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור עד שה חיים שנים ישלם

ל נז כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו ישלם

ל נז כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או השדה שלם ישלם המבעיר את הבערה

ל נז כי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים

ל נז אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו

ל נז על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים יהוה ישלם שנים לרעהו

ל נז כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין ראה

ל נז שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם

ל נז ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו

ל נז אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם

ל נז וכי יגנב איש מעם רעהו ונשבר או מת בעליו אין עמו שלם ישלם

ל נז אם בעליו עמו לא ישלם אם שכיר הוא בא בשכרו

ל נז וכי יפתה איש בתולה אשר לא ארשה ושכב עמה מהר ימהרנה לו לאשה

ל נז אם מאן ימאן אביה לתתה לו כסף ישקל כמהר הבתולת

ל נז מכשפה לא תחיה

ל נז כל שכב עם בהמה מות יומת

ל נז זבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה לבדו

ל נז וגר לא תונה ולא תלחצנו כי גרים הייתם בארץ מצרים

ל נז כל אלמנה ויתום לא תענון

ל נז אם ענה תענה אתו כי אם צעק יצעק אלי שמע אשמע צעקתו

ל נז וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב והיו נשיכם אלמנות ובניכם יתומים

ל נז אם כסף תלוה את עמי את העני עמך לא תהיה לו כנשה לא תשימון עליו נשך

ל נז אם חבל תחבל שלמת רעך עד בא השמש תשיבנו לו

ל נז כי היא כסותה לבדה היא שמלתו לעורו במה ישכב והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי חנון אני

ל נז אלהים לא תקלל ונשיא בעמך לא תאר

ל נז בכור בניך תתן לי כן תעשה לשורך לשה שבעת ימים יהיה עם אמו ביום השמיני תתנו לי

ל נז ואנשי קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה לא תאכלו לכלב תשלכון אתו

ס׳ נח

ל נח לא תשא שמע שוא אל תשת ידך עם רשע להיות עד חמס

ל נח לא תהיה אחרי רבים לרעת ולא תענה על רב לנטת אחרי רבים להטת

ל נח ודל לא תהדר בריבו

ל נח כי תפגע שור אויבך או חמורו תעה השב תשיב לו

ל נח כי תראה חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת מעזב לו עזב תעזב עמו

ל נח לא תטה משפט אביונך בריבו

ל נח מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק אל תהרג כי לא אצדיק רשע

ל נח ושחד לא תקח כי השחד יעור פקחים ויסלף דברי צדיקים

ל נח וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את נפש הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים

ל נח ושש שנים תזרע את ארצך ואספת את תבואתה

ל נח ושבת תשבת ביום השביעי למען ינוח שורך וחמורך ויפש בן אמתך והגר

ל נח ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו

ל נח ושם אלהים אחרים לא תזכירו לא ישמע על פיך

ל נח שלש רגלים תחג לי בשנה

ל נח את חג המצות תשמר שבעת ימים תאכל מצות כאשר צויתיך למועד חדש האביב כי בו יצאת ממצרים ולא יראו פני ריקם

ל נח וחג הקציר בכורי מעשיך אשר תזרע בשדה וחג האסיף בצאת השנה באספך את מעשיך מן השדה

ל נח שלש פעמים בשנה יראה כל זכורך אל פני האדון יהוה אלהי ישראל

ל נח כי אורישׁ גוים מפניך והרחבתי את גבלך ולא יחמד איש את ארצך בעלתך לראות את פני יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה

ל נח לא תזבח על חמץ דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד בקר

ל נח ראשית בכורי אדמתך תביא בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו

ל נח הנה אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בדרך ולהביאך אל המקום אשר הכנתי

ל נח השמר מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו

ל נח כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית כל אשר אדבר ואיבתי את איביך ואצרתי את צרריך

ל נח כי ילך מלאכי לפניך והביאך אל האמרי והחתי והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי והכחדתיו

ל נח לא תשתחוה לאלהיהם ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם כי הרס תהרסם ושבר תשבר מצבותיהם

ל נח ועבדתם את יהוה אלהיכם ובירך את לחמך ואת מימיך והסרתי מחלה מקרבך

ל נח לא תהיה משכלה ועקרה בארצך את מספר ימיך אמלא

ל נח את אימתי אשלח לפניך והמותי את כל העם אשר תבא בהם ונתתי את כל אויביך אליך עורף

ל נח ושלחתי את הצרעה לפניך וגרשה את החוי את הכנעני ואת החתי מלפניך

ל נח לא אגרשנו מפניך בשנה אחת פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך חית השדה

ל נח מעט מעט אגרשנו מפניך עד אשר תפרה ונחלת את הארץ

ל נח ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את יושבי הארץ וגרשתמו מפניכם

ל נח לא תכרת להם ולאלהיהם ברית

ל נח לא ישבו בארצך פן יחטיאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם והיה לך למוקש

ל נח ויבא משה ויספר לעם את כל דברי יהוה ואת כל המשפטים

ל נח ויענו כל העם קול אחד ויאמרו כל הדברים אשר דבר יהוה נעשה

ל נח ויכתב משה את כל דברי יהוה

ל נח וישכם בבקר ויבן מזבח תחת ההר ושתים עשרה מצבה לשנים עשר שבטי ישראל

ל נח וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת ויזבחו זבחים שלמים ליהוה פרים

ל נח ויקח משה חצי הדם וישם באגנת וחצי הדם זרק על המזבח

ל נח ויקח ספר הברית ויקרא באזני העם ויאמרו כל אשר דבר יהוה נעשה ונשמע

ל נח ויקח משה את הדם ויזרק על העם ויאמר הנה דם הברית אשר כרת יהוה עמכם על כל הדברים האלה

ל נח ויעל משה ואהרן נדב ואביהוא ושבעים מזקני ישראל

ל נח ויראו את אלהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר וכעצם השמים לטהר

ל נח ואל אצילי בני ישראל לא שלח ידו ויחזו את האלהים ויאכלו וישתו

ל נח ויאמר יהוה אל משה עלה אלי ההרה והיה שם ואתנה לך את לחת האבן והתורה והמצוה אשר כתבתי להורתם

ל נח ויקם משה ויהושע משרתו ויעל משה אל הר האלהים

ל נח ואל הזקנים אמר שבו לנו בזאת עד אשר נשוב אליכם והנה אהרן וחור עמכם מי בעל דברים יגש אליהם

ל נח ויעל משה אל ההר ויכס הענן את ההר

ל נח וישכן כבוד יהוה על הר סיני וכסהו הענן ששת ימים ויקרא אל משה ביום השביעי מתוך הענן

ל נח ומראה כבוד יהוה כאש אכלת בראש ההר לעיני בני ישראל

ל נח ויבא משה בתוך הענן ויעל אל ההר ויהי משה בהר ארבעים יום וארבעים לילה

ס׳ נט

ל נט וידבר יהוה אל משה לאמר

ל נט דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי

ל נט וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחשת

ל נט ותכלת וארגמן ותולעת שני ושש ועזים

ל נט ועורת אילם מאדמים ועורת תחשים ועצי שטים

ל נט שמן למאור בשמים לשמן המשחה ולקטרת הסמים

ל נט אבני שהם ואבני מלואים לאפד ולחשן

ל נט ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם

ל נט ככל אשר אני מראה אותך את תבנית המשכן ואת תבנית כל כליו וכן תעשו

ל נט ועשית ארון עצי שטים אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו

ל נט וצפית אותו זהב טהור מבית ומחוץ תצפנו ועשית עליו זר זהב סביב

ל נט ויצקת לו ארבע טבעת זהב ונתת על ארבע פעמתיו ושתי טבעת על צלעו האחת ושתי טבעת על צלעו השנית

ל נט ועשית בדי עצי שטים וצפית אתם זהב

ל נט והבאת את הבדים בטבעת על צלעות הארון לשאת את הארון בהם

ל נט בטבעת הארון יהיו הבדים לא יסרו ממנו

ל נט ונתת אל הארון את העדות אשר אתן אליך

ל נט ועשית כפרת זהב טהור אמתים וחצי ארכה ואמה וחצי רחבה

ל נט ועשית שני כרבים זהב מקשה תעשה אתם מן שני קצות הכפרת

ל נט ועשה כרוב אחד מקצה מזה וכרוב אחד מקצה מזה מן הכפרת תעשו את הכרבים על שני קצותיו

ל נט והיו הכרבים פרשי כנפים למעלה סוככים בכנפיהם על הכפרת ופניהם איש אל אחיו אל הכפרת יהיו פני הכרבים

ל נט ונתת את הכפרת על הארון ומן הארון תתן את העדות אשר אתן אליך

ל נט ונועדתי לך שם ודברתי אתך מעל הכפרת מבין שני הכרבים אשר על ארון העדות את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל

ל נט ועשית שלחן עצי שטים אמתים ארכו ואמה רחבו ואמה וחצי קומתו

ל נט וצפית אתו זהב טהור ועשית לו זר זהב סביב

ל נט ועשית לו מסגרת טפח סביב ועשית זר זהב למסגרתו סביב

ל נט ועשית לו ארבע טבעת זהב ונתת את הטבעת על ארבע הפאת אשר לארבע רגליו

ל נט לעמת המסגרת יהיו הטבעת בתים לבדים לשאת את השלחן

ל נט ועשית את הבדים עצי שטים וצפית אתם זהב ונשא בהם את השלחן

ל נט ועשית את קערתיו וכפתיו וקשותיו ומנקיותיו אשר יסך בהן לבונה זהב טהור תעשה אתם

ל נט ועשית על השלחן לחם פנים לפני תמיד

ל נט ועשית מנורת זהב טהור מקשה תעשה המנורה ירכה וקנה גביעיה כפתריה ופרחיה ממנה יהיו

ל נט ושש קנים יצאים מצדיה שלשה קני מנורה מצדה האחד ושלשה קני מנורה מצדה השני

ל נט שלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח ושלשה גביעים משקדים בקנה האחד כפתר ופרח כן לששת הקנים היוצאים מן המנורה

ל נט ובמנורה ארבעה גביעים משקדים כפתריה ופרחיה

ל נט וכפתר תחת שני הקנים ממנו וכפתר תחת שני הקנים ממנו וכפתר תחת שני הקנים ממנו לששת הקנים היוצאים מן המנורה

ל נט כפתריהם וקניהם ממנה יהיו כלה מקשה אחת זהב טהור

ל נט ועשית נרתיה שבעה והעלה את נרתיה והאיר על עבר פניה

ל נט ומלקחיה ומחתתיה זהב טהור

ל נט ככר הזהב יעשה אתה ואת כל הכלים האלה

ל נט וראה ועשה בתבניתם אשר אתה מראה בהר

ל נט והמשכן תעשה את עשר יריעת שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת שני כרבי מעשה חשב תעשה אתם

ל נט ארך היריעה האחת שמנה ועשרים באמה ורחב היריעה האחת ארבע באמה מדה אחת ליריעות כלם

ל נט חמש היריעת תחברנה אחת אל אחת וחמש יריעת יחברנה אחת אל אחת

ל נט ועשית לולאת תכלת על שפת היריע

וְגַם שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם נְגִילוּ כְּמוֹנִי וְאִי מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר

וְכָל בְּנֵי שָׁלֵם בַּת קוֹל יְשַׁמֵּעַ בְּתוֹלַת וְאִי מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר

הַקֵּם הַמְּעִיר וְהַמְּעִיר נִזְרָע וְאִי מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר

בְּשָׂדֶה בְּבַבְלִים בְּתִים לַעֲמוֹד שֶׁל בַּר הוֹדְתִים וְאִי מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר

נְשָׂא יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיְהוּדִים בְּקֶרֶב וְאִי מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר

קוֹל מְבַשֵּׂר מְבַשֵּׂר וְאוֹמֵר

שְׁבִיעִי יִהְיֶה יִשְׂרָעֵל בְּשׁוּב בְּתַמְרוּם הַמְּמַהֵר לְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לְךָ שִׂיטָעֵנוּ

מְלוֹא לְטוֹבָה כָּל מִשְׁמְלוֹתֵינוּ נִשְׁתַּלְּחוּ בְּרָכִים שֶׁפַע לְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לְךָ שִׂיטָעֵנוּ

בְּרוּב רַחֲמֶיךָ שָׁם וְלֵילֵנוּ לְבַלְּתִי מִשְׁלֵלִים בְּרוּם יְהַלְּלוּךָ כִּי לְךָ שִׂיטָעֵנוּ

טְבוּחַ לְהוֹדִיעַ פְּדוּתָם לְשָׁבְטֵי יְשׁוּעָתֵנוּ מִן קְשָׁבְטֵי כִּי לְךָ שִׂיטָעֵנוּ

וְכוּל רַחֲמֶיךָ יָיָ וְחַסְדֶּיךָ מְשׁוֹךְ לָנוּ מְסִירֵיךָ כִּי לְךָ שִׂיטָעֵנוּ

הַשְׁמַע לְקוֹלֵנוּ וְרַחֵם עָלֵינוּ בְּשִׁמְךָ הַנִּקְרָא עָלֵינוּ כִּי לְךָ שִׂיטָעֵנוּ

אָבָא בְּרַחֲמֶיךָ עַל עַמְּךָ לְשַׁמְּךָ קְרוּי עַל וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לְךָ שִׂיטָעֵנוּ

וְלֹא לְיִשְׁתַּעְבְּדוּ

הוֹשִׁיעֵנוּ מִיָּד שׁוֹנְאֵינוּ כִּי לְךָ שִׂיטָעֵנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לְךָ שִׂיטָעֵנוּ

בָּרֵךְ שְׁנַת עֲשֵׂה עִמָּנוּ לְטוֹבָה עַל וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לְךָ שִׂיטָעֵנוּ

כָּל מִינֵי תְּבוּאָתֵנוּ לְבִרְכָה תְּנָה וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לְךָ שִׂיטָעֵנוּ

חַמְּשֵׁנוּ בְּטוּבָךְ וְאֵל תַּחְסֵר לָנוּ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לְךָ שִׂיטָעֵנוּ

יִשְׂרָאֵל מְיֻחָלֵי לְמוֹשִׁיעֵנוּ תְּפַלְּלוּ בְּעַד בָּנָיו בְּעַד מִשְׁפַּחְתּוֹ וְהוֹשִׁיעֵנוּ כִּי לְךָ שִׂיטָעֵנוּ

חַבָּלָה וִילָדָה מִי וּמִתְ מִי שָׁמַע כָּזֹאת מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
טַהֲרִי כַּעַל כַּל מְלָה מִי רָאָה כָּזֹאת וּמִי אָמַר מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
יֹשֵׁב וְסוֹחֵר הַיָּחֵד בְּרוּם וּמְחִי הַיְמִיל מְרִי בְּרוּם מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
כְּבוֹדִי רוּם וְתָחוּם רוּם מִי יוֹלִיד גְּוִי כָּמֹהוּ מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
לְמַעַן יִגְלֶה לְמַעַן לְמַעַן יִגְלֶה לְמַעַן עֵרֶב יִהְיֶה מוֹחֵ מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
מְשִׁישִׁים יָשִׂישׂ לְמַעַן כִּי חֵלָה גַּם יָלְדָה צִיּוֹן מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
שִׁמְעוּ עַד מְשֻׁשְׁתִּי מְשֻׁשְׁתִּי קוֹלָה בְּעַד לְבָבָה וְהִמְתִּי מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
מִשְׁמַע בְּכָל בְּבוּלָה הִרְחִיבִי מְקוֹם אָהֳלֵךְ מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
עֲלוּי חֲבִיפָה הַשְׁלִיכִי כִּי קוֹמִי יְשַׁח חֲבָרוֹן מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
פְּרִיצִי עוֹד לִי מִקְשִׁיתֵי יַעַן הַמֶּלֶךְ הַמְּשִׁיחַ מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
סְמוֹ וּמִישׁ יְמָמָה שְׁמוֹ הוּא בָּרוּךְ בְּמַעֲמָקוֹ מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
קוֹמוּ פְּסוּשִׁי עֵפֶר הַלְּוִיבִי וְתָנוּכִי שִׁבְרִכִי עֵפֶר מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
רַבְתִּי עַם בְּמַלְכוֹ מַשְׁבִּיל יְשׁוּעוֹת כֹּלְכוֹ מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
שָׁם לְהַמְרִיבוֹ וַעֲשׂוֹתָה חֵסֶר לְמַשְׁיחוֹ לְדָוִד מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
תֵּנָּם יְשׁוּעָתָם לְעַם עוֹלָם עַד עוֹלָם לְדוֹרוֹת עַד עוֹלָם מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
מְבִישָׁה חֵשׁ לְהַמְתִּיק קוֹמִי מְאִירִי כִּי בָּא אוֹרֵךְ מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
לְחוּקֵק לֵב נִמְהָרִים בּוֹא מְרַלֵּק עַל הָהָרִים מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
שִׂימִי שׁוּרִי לְבָשִׂי טוּב וְהִשְׁיגִי כָּל הוֹעֲנוּךְ מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
וּרְאֵי יְהוּא בְּהוּדִי הַמְּוֹרִיקִי בְּכֹחַ מִישׁ יְהוּדִי מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
רְחֵבִי וְנִסְבָּה לְמַעְלָה לְמַעְלָה כִּי יָשַׁב בָּהּ שֵׁם מַעְלָה מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
בְּרוּמֵי שֶׁאֶפְרוּ יְמֵי רָשַׁע בְּרוּמֵי יְהוּדָה יְשַׁעְיָה מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
יִשְׁפּוֹ הַהָרִים עֵסֶם בִּי בְּשִׂמְחָה שׂוּשׂ מְשִׂישׁ מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
חֲבָקּוּק וְלָקִים בְּקִבְקֻק וְנִפּוּצוּתָם יְקַבֵּץ מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
בְּחוּקֵי הִיכָל לִישַׁי חוּקֵי רָפוּס מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
יִגְוֹ לְכֵן שֵׁם שֵׁמוּ הוּא יְהוּדִי בְּשִׂמְחָה מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
שִׁמְעוּ לְכֵן הַיָּחֵד לִישַׁי חוּקֵי רָפוּס מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
כְּבוֹדִי רוּם וְתָחוּם רוּם מִי יוֹלִיד גְּוִי כָּמֹהוּ מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
יֹשֵׁב וְסוֹחֵר הַיָּחֵד בְּרוּם וּמְחִי הַיְמִיל מְרִי בְּרוּם מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
טַהֲרִי כַּעַל כַּל מְלָה מִי רָאָה כָּזֹאת וּמִי אָמַר מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי
חַבָּלָה וִילָדָה מִי וּמִתְ מִי שָׁמַע כָּזֹאת מִבְּשִׂי וּמִמֶּנִּי

עניין סכה והבשרה

אמר שמואל לעולם ידיר אדם בר
חסרון ההעתקה חוזרתי להתיר הכא קנדא
ניחוש כי שכחתי לעתיד בתוכו הלכות סכה הלילה מאחר

בלא התקבל ויהי וכו׳

אל הלילה . ומנהג קדוש בעוד יום לשבת נקדו
לכם ״ והיינו הושענא והלולא וכן מבוארין
בכתובות הרמה במרדכי פרק הבא לו בשם

וְנֹעַם וְיִהְיוּ מְבֹשָׂר וּמְזֹמָר

שִׂמְחִי בְרֵכְטֵי וְנֹחִיחָה וְכֹלְכֶם בְּרוּכִים תִּהְיוּ וְתֹאמְרוּ לִי בָּרוּךְ הָיִתָה
קְרוּשׁ הַשְׁלִיכוּ וּבְלֵב טָהוֹר תַּחוֹחִישׁ בְּבֵטֶן הַמַּחֲזִישׁ מְבֹשָׂר וּמְזֹמָר
וּבְרֹ טוֹב לְמַרְמִיסִים פְּהֵיסִים שָׁשִׂים וּשְׂמֵחִים מְבֹשָׂר וּמְזֹמָר
רְוִיסִים נַעֲנַע וְהַטָּחָה פְּהֵיסִים הָוֹת בְּשִׂמְחָה מְבֹשָׂר וּמְזֹמָר

שמוע מעברת אמוח אינו כלי פסי אך שישור בסכך כשר שבעה טפחים שיעור משך כותה . ומכל מקום אפשר
אין לנהוג בהם כלל . ומיהו ג׳ טפחי פרסי בעכו״ם . וסכך פסול אפשר בן אין היה במשכבות ומכל
מקבלת מצילתן ושאינה בן היה לילך מותר סכות מן טפחי ומשבר מעל הסכך אלא שלא יהא עליה כסא
קשה בתוך ג׳ טפחי תמהני שיהא הדיוטין ומרובין ומיבשין ומשבר מעל הסכך אלא שלא יהא עליה כסא
אחר לכל הני זה מסיר אם הדשפים ומפקפק אם נוטל אחר מפרקפק אם נוטל אחר מפרקפק עליה . ואם היה
שאינו סכה הוא מסיר אם הדשפים מקף הבית ומפקפק אם נוטל אחר מפרקפק עליה . ואם אינו יודע אחר
בה . ומיהו לכתחלה בסכה הוא מסיר פסולי . ואם יודע בעיה שאינו לה סכה הוא מסיר פסולי . ואם
מקבלת טומאה אפילו מדרבנן שהרי מקבלת טומאה מדרבנן שהרי מקבלת טומאה מדרבנן שהרי מקבלת
שהן הלושין מן הקרקע אם הקרקע מחובר לסכך אלא כשהן הוכשרו לסכך . ואם אם הן
מדרבנן שהרי מקבלת טומאה מדרבנן שהרי מקבלת טומאה מדרבנן שהרי מקבלת טומאה מדרבנן
ובכל הסכך כשרי מכל האילנות חוץ מאילנות הנושרים פירותיהם שאין להם קיימא לאחר זמן
מועט כגון הגפן והתאנה והרמון והאגוז והשקמה והחרוב והזית והתמר והאלה והאלון והבוכר
והאשל והערבה והצפצפה והאלמוג והאבהל והדפנה והאורן והברוש והתאשור והתדהר והתרזה
והתמרוק והתמרוק והתמרוק והתמרוק והתמרוק והתמרוק והתמרוק והתמרוק והתמרוק והתמרוק
והתמרוק והתמרוק והתמרוק והתמרוק והתמרוק והתמרוק והתמרוק והתמרוק והתמרוק והתמרוק

הלכות מיבש לעשות לו סכה לשם הוגג ואם היתה עשויה ועומדת שלו לשם הוגג מיבש

מצות לולב ואגודתו

לולב הוא מצות עשה מן התורה שנאמר ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל, ואגודתו הוא מצות עשה מדברי סופרים שנאמר וחג הסכות תעשה לך שבעת ימים, ואמרו חז"ל לך לעצמך אי אתה מחויב בו אבל אתה מחויב בו כדי שתלמד ממנו לאחרים, ואמרו עוד

וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיְהוָה אָמַר אֶל־מֹשֶׁה וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיְהוָה אָמַר אֶל־מֹשֶׁה
וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיְהוָה אָמַר אֶל־מֹשֶׁה וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיְהוָה אָמַר אֶל־מֹשֶׁה

וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיְהוָה אָמַר אֶל־מֹשֶׁה וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיְהוָה אָמַר אֶל־מֹשֶׁה
וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיְהוָה אָמַר אֶל־מֹשֶׁה וַיְהִי בַּחֲצִי הַלַּיְלָה וַיְהוָה אָמַר אֶל־מֹשֶׁה

אחרי

בהיות רובו של העתיד בשמים ומשי שהלפה ולמו לישי בחמדה עוריה לי
שהיתה ו בחיבה

שלום ויגש " שלמדו רבותינו ו בתיבה שלמדו בחכמה ובמדה טובה שהיתה לו
ב מחמתה ברבותיו עוכו נחמו שלמדו בחכמתה שהיתה בתוכה כי שהיתה חכמה ומדה טובה שלמדו
שלמדו בחכמתה שהיתה בתוכה כי שהיתה חכמה ומדה טובה שלמדו בחכמתה שהיתה בתוכה

וסיון לפעמים וכו׳ / תפלה שלמה וכו׳

קדושה לשבתינו עיזבית

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם אֲשֶׁר בָּחַר בָּנוּ מִכָּל עָם וְרוֹמְמָנוּ מִכָּל לָשׁוֹן וְקִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וְשַׁבָּתְךָ וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ שִׂמַּחְתָּנוּ בְּבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְשָׂשׂוֹן בְּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ וְאֶת עָשְׁרוֹ כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד

אַתָּה בְחַרְתָּנוּ מִכָּל הָעַמִּים אָהַבְתָּ אוֹתָנוּ וְרָצִיתָ בָּנוּ וְרוֹמַמְתָּנוּ מִכָּל הַלְשׁוֹנוֹת וְקִדַּשְׁתָּנוּ בְּמִצְוֹתֶיךָ וְקֵרַבְתָּנוּ מַלְכֵּנוּ לְעֲבוֹדָתֶךָ וְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל וְהַקָּדוֹשׁ עָלֵינוּ קָרָאתָ

וַתִּתֶּן לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּאַהֲבָה שַׁבָּתוֹת לִמְנוּחָה וּמוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה חַגִּים וּזְמַנִּים לְשָׂשׂוֹן אֶת יוֹם הַשַּׁבָּת הַזֶּה וְאֶת יוֹם חַג הַמַּצּוֹת הַזֶּה זְמַן חֵרוּתֵנוּ בְּאַהֲבָה מִקְרָא קֹדֶשׁ זֵכֶר לִיצִיאַת מִצְרָיִם כִּי בָנוּ בָחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדַּשְׁתָּ מִכָּל הָעַמִּים וְשַׁבָּתְךָ וּמוֹעֲדֵי קָדְשֶׁךָ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הִנְחַלְתָּנוּ שִׂמַּחְתָּנוּ בְּבִנְיַן יְרוּשָׁלַיִם עִירֶךָ וְשָׂשׂוֹן בְּמַלְכוּת בֵּית דָּוִד מְשִׁיחֶךָ עַל כִּסְאוֹ לֹא יֵשֵׁב זָר וְלֹא יִנְחֲלוּ עוֹד אֲחֵרִים אֶת כְּבוֹדוֹ וְאֶת עָשְׁרוֹ כִּי בְשֵׁם קָדְשְׁךָ נִשְׁבַּעְתָּ לּוֹ שֶׁלֹּא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מָגֵן דָּוִד

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ " בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם " אָמֵן סלה

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי " עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל " וְאִמְרוּ אָמֵן

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁיִּבָּנֶה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת

אֲדוֹן עוֹלָם אֲשֶׁר מָלַךְ בְּטֶרֶם כָּל יְצִיר נִבְרָא לְעֵת נַעֲשָׂה בְחֶפְצוֹ כֹּל אֲזַי מֶלֶךְ שְׁמוֹ נִקְרָא וְאַחֲרֵי כִּכְלוֹת הַכֹּל לְבַדּוֹ יִמְלֹךְ נוֹרָא וְהוּא הָיָה וְהוּא הֹוֶה וְהוּא יִהְיֶה בְּתִפְאָרָה וְהוּא אֶחָד וְאֵין שֵׁנִי לְהַמְשִׁיל לוֹ לְהַחְבִּיר לְהַנְחִיל בְּלִי רֵאשִׁית בְּלִי תַכְלִית וְלוֹ הָעֹז וְהַמִּשְׂרָה וְהוּא אֵלִי וְחַי גּוֹאֲלִי וְצוּר חֶבְלִי בְּעֵת צָרָה וְהוּא נִסִּי וּמָנוֹס לִי מְנָת כּוֹסִי בְּיוֹם אֶקְרָא בְּיָדוֹ אַפְקִיד רוּחִי בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי יִשְׁאָרוּ יְיָ לִי וְלֹא אִירָא

בְּיָדְךָ אַפְקִיד רוּחִי בְּעֵת אִישַׁן וְאָעִירָה וְעִם רוּחִי גְּוִיָּתִי יִשְׁאָרוּ יְיָ לִי וְלֹא אִירָא

וְעַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וְיִקַּבְּלוּ כֻּלָּם אֶת עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד נֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

וְנֶאֱמַר וְנִגְלָה כְּבוֹד יְיָ וְרָאוּ כָל בָּשָׂר יַחְדָּו כִּי פִי יְיָ דִּבֵּר

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד אֲמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וְיִקַּבְּלוּ כֻּלָּם אֶת עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד נֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

קדוש לשבת ושמיני עצרת

ויכלו

השמים והארץ וכל צבאם · ויכל אלהים ביום הששי מלאכתו אשר עשה · וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה · ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות " בשני הפסוקים האחרונים נזכרת שבת בראשית ושבת מעשה בראשית · ומן הראוי היה שנזכיר בתפלתנו שתי שבתות אלו · אבל מפני שבשבת בראשית לא נתקדשה השבת עדיין · ובשבת מעשה בראשית כבר נתקדשה · לפיכך לא נזכיר בתפלתנו אלא שבת מעשה בראשית · שבה כבר נתקדשה השבת · ומן הראוי היה שנזכיר בתפלתנו שבת מעשה בראשית בלילי שבתות ויום טוב · ובשחרית של שבת ויום טוב · אבל מפני שבשחרית של שבת ויום טוב אנו מזכירין יציאת מצרים · ובתפלת המזון מזכיר ישראל ניסים ונפלאות שנעשו להם במדבר · ובשחרית של שבת ויום טוב אנו מזכירין מתן תורה · לפיכך לא נזכיר בתפלתנו אלא שבת מעשה בראשית בלבד · ואף על פי כן שבת מעשה בראשית נזכרת בשחרית של שבת ויום טוב · שהרי כתוב בה " ויכלו השמים והארץ וכל צבאם " ואין שבת נזכרת בתורה אלא בשחרית של שבת ויום טוב · שנאמר " ויום השבת שני כבשים בני שנה תמימים ושני עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ונסכו " וכתיב " ויכלו השמים והארץ וכל צבאם " ·

באי

ממה בורח פרי הבטן " בשני הפסוקים האחרונים נזכרת שבת בראשית ושבת מעשה בראשית · ומן הראוי היה שנזכיר בתפלתנו שתי שבתות אלו · אבל מפני שבשבת בראשית לא נתקדשה השבת עדיין · ובשבת מעשה בראשית כבר נתקדשה · לפיכך לא נזכיר בתפלתנו אלא שבת מעשה בראשית · שבה כבר נתקדשה השבת · ומן הראוי היה שנזכיר בתפלתנו שבת מעשה בראשית בלילי שבתות ויום טוב · ובשחרית של שבת ויום טוב אנו מזכירין יציאת מצרים · ובתפלת המזון מזכיר ישראל ניסים ונפלאות שנעשו להם במדבר · ובשחרית של שבת ויום טוב אנו מזכירין מתן תורה · לפיכך לא נזכיר בתפלתנו אלא שבת מעשה בראשית בלבד · ואף על פי כן שבת מעשה בראשית נזכרת בשחרית של שבת ויום טוב · שהרי כתוב בה " ויכלו השמים והארץ וכל צבאם "

לְמִנְצֵחַ בִּנְגִינוֹת מִזְמוֹר שִׁיר׃ יְהִי־חָנֵּנוּ וּבָרְכֵנוּ יָאֵר פָּנָיו אִתָּנוּ סֶלָה׃ לָדַעַת בָּאָרֶץ דַּרְכֶּךָ בְּכָל־גּוֹיִם יְשׁוּעָתֶךָ׃ יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ יִשְׂמְחוּ וִירַנְּנוּ לְאֻמִּים כִּי־תִשְׁפֹּט עַמִּים מִישׁוֹר וּלְאֻמִּים בָּאָרֶץ תַּנְחֵם סֶלָה׃ יוֹדוּךָ עַמִּים אֱלֹהִים יוֹדוּךָ עַמִּים כֻּלָּם׃ אֶרֶץ נָתְנָה יְבוּלָהּ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ׃ יְבָרְכֵנוּ אֱלֹהִים וְיִירְאוּ אוֹתוֹ כָּל־אַפְסֵי־אָרֶץ׃

לְדָוִד מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ כִּי־נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ׃ הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃ זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃ זַמְּרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה׃ בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שofָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה׃ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ׃ נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃ לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃ עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃ אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃ הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ׃ הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים׃ שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה׃ כִּי־אַתָּה יְהוָה עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְהוָה שִׂנְאוּ־רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃ אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה׃ שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיהוָה שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ הוֹשִׁיעָה־לּוֹ׃ הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃ זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל־אַפְסֵי־אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃ הָרִיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃ זַמְּרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה׃ בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שofָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְהוָה׃ יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ׃ נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ־כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃ לִפְנֵי יְהוָה כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

יְהוָה מָלָךְ תָּגֵל הָאָרֶץ יִשְׂמְחוּ אִיִּים רַבִּים׃ עָנָן וַעֲרָפֶל סְבִיבָיו צֶדֶק וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כִּסְאוֹ׃ אֵשׁ לְפָנָיו תֵּלֵךְ וּתְלַהֵט סָבִיב צָרָיו׃ הֵאִירוּ בְרָקָיו תֵּבֵל רָאֲתָה וַתָּחֵל הָאָרֶץ׃ הָרִים כַּדּוֹנַג נָמַסּוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן כָּל־הָאָרֶץ׃ הִגִּידוּ הַשָּׁמַיִם צִדְקוֹ וְרָאוּ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ׃ יֵבֹשׁוּ כָּל־עֹבְדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בָּאֱלִילִים הִשְׁתַּחֲווּ־לוֹ כָּל־אֱלֹהִים׃ שָׁמְעָה וַתִּשְׂמַח צִיּוֹן וַתָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה׃ כִּי־אַתָּה יְהוָה עֶלְיוֹן עַל־כָּל־הָאָרֶץ מְאֹד נַעֲלֵיתָ עַל־כָּל־אֱלֹהִים׃ אֹהֲבֵי יְהוָה שִׂנְאוּ־רָע שֹׁמֵר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד רְשָׁעִים יַצִּילֵם׃ אוֹר זָרֻעַ לַצַּדִּיק וּלְיִשְׁרֵי־לֵב שִׂמְחָה׃ שִׂמְחוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה וְהוֹדוּ לְזֵכֶר קָדְשׁוֹ׃

בְּשִׁבְעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ וְנִשְׁמְעוּ כָּל הָעַמִּים אֶת קוֹלִי וַיָּבֹאוּ אֵלַי כִּי שָׁמְעוּ כִּי דִבַּרְתִּי בְּשֵׁם יְיָ׃ וְהָיָה הַיּוֹם הַהוּא לֹא יִהְיֶה לָהֶם אוֹר יְקָרוֹת יִקְפְּאוּן׃ וְהָיָה יוֹם אֶחָד הוּא יִוָּדַע לַיְיָ לֹא יוֹם וְלֹא לָיְלָה וְהָיָה לְעֵת עֶרֶב יִהְיֶה אוֹר׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מַיִם חַיִּים מִירוּשָׁלַיִם חֶצְיָם אֶל הַיָּם הַקַּדְמוֹנִי וְחֶצְיָם אֶל הַיָּם הָאַחֲרוֹן וְכֵן יִהְיֶה בַּקַּיִץ וּבֶחֹרֶף׃ וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד׃ וְהָיָה כָּל הָאָרֶץ כָּעֲרָבָה מִגֶּבַע רִמּוֹן נֶגֶב יְרוּשָׁלַיִם וְרָמָה וְיָשְׁבָה תַּחְתֶּיהָ וְיָשְׁבָה בִּנְיָמִין עַל מְקוֹמוֹ מִשַּׁעַר בִּנְיָמִין עַד מְקוֹם שַׁעַר הָרִאשׁוֹן עַד שַׁעַר הַפִּנּוֹת וּמִמִּגְדַּל חֲנַנְאֵל עַד יִקְבֵי הַמֶּלֶךְ׃ וְיָשְׁבוּ בָהּ וְחֵרֶם לֹא יִהְיֶה עוֹד וְיָשְׁבָה יְרוּשָׁלַיִם בֶּטַח׃ וְזֹאת תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְיָ אֶת כָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר צָבְאוּ עַל יְרוּשָׁלַיִם מַקַּק בְּשָׂרוֹ וְהוּא עוֹמֵד עַל רַגְלָיו וְעֵינָיו תִּמַּקְנָה בְּחֹרֵיהֶן וּלְשׁוֹנָם תִּמַּק בְּפִיהֶם׃ וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא מְהוּמַת יְיָ גְּדוֹלָה תִּהְיֶה בָּהֶם וְהֶחֱזִיקוּ אִישׁ בְּיַד רֵעֵהוּ וְעָלְתָה יָדוֹ עַל יַד רֵעֵהוּ׃ וְגַם יְהוּדָה תִּלָּחֵם בִּירוּשָׁלַיִם וְאָסַף חֵיל כָּל הַגּוֹיִם סָבִיב זָהָב וְכֶסֶף וּבְגָדִים לְהַרְבֵּה מְאֹד׃ וְכֵן תִּהְיֶה מַגֵּפַת הַסּוּס הַפֶּרֶד הַגָּמָל וְהַחֲמוֹר וְכָל הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה בַּמַּחֲנוֹת הָהֵם כַּמַּגֵּפָה הַזֹּאת׃ וְהָיָה כָּל הַנּוֹתָר מִכָּל הַגּוֹיִם הַבָּאִים עַל יְרוּשָׁלַיִם וְעָלוּ מִדֵּי שָׁנָה בְשָׁנָה לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְיָ צְבָאוֹת וְלָחֹג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת׃ וְהָיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲלֶה אֶת מִשְׁפָּחוֹת הָאָרֶץ אֶל יְרוּשָׁלַיִם לְהִשְׁתַּחֲוֹת לְמֶלֶךְ יְיָ צְבָאוֹת וְלֹא עֲלֵיהֶם הַגָּשֶׁם׃ וְאִם מִשְׁפַּחַת מִצְרַיִם לֹא תַעֲלֶה וְלֹא בָאָה וְלֹא עֲלֵיהֶם תִּהְיֶה הַמַּגֵּפָה אֲשֶׁר יִגֹּף יְיָ אֶת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחֹג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת׃ זֹאת תִּהְיֶה חַטַּאת מִצְרַיִם וְחַטַּאת כָּל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יַעֲלוּ לָחֹג אֶת חַג הַסֻּכּוֹת׃ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה עַל מְצִלּוֹת הַסּוּס קֹדֶשׁ לַיְיָ וְהָיוּ הַדְּוָדִים בְּבֵית יְיָ כַּמִּזְרָקוֹת לִפְנֵי הַמִּזְבֵּחַ׃ וְהָיָה כָל דּוד בִּירוּשָׁלַיִם וּבִיהוּדָה קֹדֶשׁ לַיְיָ צְבָאוֹת וּבָאוּ כָּל הַזֹּבְחִים וְלָקְחוּ מִנָּהֶם וּבִשְּׁלוּ בָהֶם וְלֹא יִהְיֶה כְנַעֲנִי עוֹד בְּבֵית יְיָ צְבָאוֹת בַּיּוֹם הַהוּא׃

מלאכי

מַשָּׂא דְבַר יְיָ אֶל יִשְׂרָאֵל עַל יַד מַלְאָכִי׃ אָהַבְתִּי אֶתְכֶם אָמַר יְיָ וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה אֲהַבְתָּנוּ הֲלֹא אָח עֵשָׂו לְיַעֲקֹב נְאֻם יְיָ וָאֹהַב אֶת יַעֲקֹב׃ וְאֶת עֵשָׂו שָׂנֵאתִי וָאָשִׂם אֶת הָרָיו שְׁמָמָה וְאֶת נַחֲלָתוֹ לְתַנּוֹת מִדְבָּר׃ כִּי תֹאמַר אֱדוֹם הֹרַסְנוּ וְנָשׁוּב וְנִבְנֶה אֲתָרִים כֹּה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת הֵמָּה יִבְנוּ וַאֲנִי אֶהֱרוֹס וְקָרְאוּ לָהֶם גְּבוּל רִשְׁעָה וְהָעָם אֲשֶׁר זָעַם יְיָ עָדְמוֹ׃ וְעֵינֵיכֶם תִּרְאֶינָה וְאַתֶּם תֹּאמְרוּ יִגְדַּל יְיָ מֵעַל לִגְבוּל יִשְׂרָאֵל׃ בֵּן יְכַבֵּד עֶבֶד אֶת אֲדֹנָיו וְאִם בָּנִים אָנִי אַיֵּה כְבוֹדִי וְאִם אָבוֹת אַיֵּה מוֹרָאִי אָמַר יְיָ צְבָאוֹת לָכֶם הַכֹּהֲנִים בּוֹזֵי שְׁמִי וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה בָזִינוּ אֶת שְׁמֶךָ׃ מַגִּישִׁים עַל מִזְבְּחִי לֶחֶם מְגֹאָל וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה גֵּאַלְנוּךָ בֶּאֱמָרְכֶם שֻׁלְחַן יְיָ נִבְזֶה הוּא׃ וְכִי תַגִּישׁוּן עִוֵּר לִזְבֹּחַ אֵין רָע וְכִי תַגִּישׁוּ פִּסֵּחַ וְחֹלֶה אֵין רָע הַקְרִיבֵהוּ נָא לְפֶחָתֶךָ הֲיִרְצְךָ אוֹ הֲיִשָּׂא פָנֶיךָ אָמַר יְיָ צְבָאוֹת׃ וְעַתָּה חַלּוּ נָא אֶת פְּנֵי אֵל וְיָחֹן לָנוּ מִיֶּדְכֶם הָיְתָה זֹּאת הֲיִשָּׂא מִכֶּם פָּנִים אָמַר יְיָ צְבָאוֹת׃ מִי גַם בָּכֶם וְיִסְגֹּר דְּלָתַיִם וְלֹא תָאִירוּ מִזְבְּחִי חִנָּם אֵין לִי חֵפֶץ בָּכֶם אָמַר יְיָ צְבָאוֹת וּמִנְחָה לֹא אֶרְצֶה מִיֶּדְכֶם׃ כִּי מִמִּזְרַח שֶׁמֶשׁ וְעַד מְבוֹאוֹ גָּדוֹל שְׁמִי בַּגּוֹיִם וּבְכָל מָקוֹם מֻקְטָר מֻגָּשׁ לִשְׁמִי וּמִנְחָה טְהוֹרָה כִּי גָדוֹל שְׁמִי בַּגּוֹיִם אָמַר יְיָ צְבָאוֹת׃ וְאַתֶּם מְחַלְּלִים אֹתוֹ בֶּאֱמָרְכֶם שֻׁלְחַן אֲדֹנָי מְגֹאָל הוּא וְנִיבוֹ נִבְזֶה אָכְלוֹ׃ וַאֲמַרְתֶּם הִנֵּה מַתְּלָאָה וְהִפַּחְתֶּם אֹתוֹ אָמַר יְיָ צְבָאוֹת וְהֲבֵאתֶם גָּזוּל וְאֶת הַפִּסֵּחַ וְאֶת הַחוֹלֶה וַהֲבֵאתֶם אֶת הַמִּנְחָה הַאֶרְצֶה אוֹתָהּ מִיֶּדְכֶם אָמַר יְיָ׃ וְאָרוּר נוֹכֵל וְיֶשׁ בְּעֶדְרוֹ זָכָר וְנֹדֵר וְזֹבֵחַ מָשְׁחָת לַאדֹנָי כִּי מֶלֶךְ גָּדוֹל אָנִי אָמַר יְיָ צְבָאוֹת וְשְׁמִי נוֹרָא בַּגּוֹיִם׃

וְעַתָּה אֲלֵיכֶם הַמִּצְוָה הַזֹּאת הַכֹּהֲנִים׃ אִם לֹא תִשְׁמָעוּ וְאִם לֹא תָשִׂימוּ עַל לֵב לָתֵת כָּבוֹד לִשְׁמִי אָמַר יְיָ צְבָאוֹת וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת הַמְּאֵרָה וְאָרַרְתִּי אֶת בִּרְכֹתֵיכֶם וְגַם אֲרַרְתִּים כִּי אֵינְכֶם שָׂמִים עַל לֵב׃ הִנֵּה גֹעֵר אֲנִי לָכֶם אֶת הַזֶּרַע וְזָרִיתִי פֶרֶשׁ עַל פְּנֵיכֶם פֶּרֶשׁ חַגֵּיכֶם וְנָשָׂא אֶתְכֶם אֵלָיו׃ וִידַעְתֶּם כִּי שִׁלַּחְתִּי אֲלֵיכֶם אֶת הַמִּצְוָה הַזֹּאת לִהְיוֹת בְּרִיתִי אֶת לֵוִי אָמַר יְיָ צְבָאוֹת׃ בְּרִיתִי הָיְתָה אִתּוֹ הַחַיִּים וְהַשָּׁלוֹם וָאֶתְּנֵם לוֹ מוֹרָא וַיִּירָאֵנִי וּמִפְּנֵי שְׁמִי נִחַת הוּא׃ תּוֹרַת אֱמֶת הָיְתָה בְּפִיהוּ וְעַוְלָה לֹא נִמְצָא בִשְׂפָתָיו בְּשָׁלוֹם וּבְמִישׁוֹר הָלַךְ אִתִּי וְהֵשִׁיב רַבִּים מֵעָוֹן׃ כִּי שִׂפְתֵי כֹהֵן יִשְׁמְרוּ דַעַת וְתוֹרָה יְבַקְשׁוּ מִפִּיהוּ כִּי מַלְאַךְ יְיָ צְבָאוֹת הוּא׃ וְאַתֶּם סַרְתֶּם מִן הַדֶּרֶךְ הִכְשַׁלְתֶּם רַבִּים בַּתּוֹרָה שִׁחַתֶּם בְּרִית לֵוִי אָמַר יְיָ צְבָאוֹת׃ וְגַם אֲנִי נָתַתִּי אֶתְכֶם נְבָזִים וּשְׁפָלִים לְכָל הָעָם כְּפִי אֲשֶׁר אֵינְכֶם שֹׁמְרִים אֶת דְּרָכַי וְנֹשְׂאִים פָּנִים בַּתּוֹרָה׃ הֲלֹא אָב אֶחָד לְכֻלָּנוּ הֲלֹא אֵל אֶחָד בְּרָאָנוּ מַדּוּעַ נִבְגַּד אִישׁ בְּאָחִיו לְחַלֵּל בְּרִית אֲבֹתֵינוּ׃ בָּגַד יְהוּדָה וְתוֹעֵבָה נֶעֶשְׂתָה בְּיִשְׂרָאֵל וּבִירוּשָׁלַיִם כִּי חִלֵּל יְהוּדָה קֹדֶשׁ יְיָ אֲשֶׁר אָהֵב וּבָעַל בַּת אֵל נֵכָר׃ יַכְרֵת יְיָ לָאִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂנָּה עֵר וְעֹנֶה מֵאָהֳלֵי יַעֲקֹב וּמַגִּישׁ מִנְחָה לַיְיָ צְבָאוֹת׃ וְזֹאת שֵׁנִית תַּעֲשׂוּ כַּסּוֹת דִּמְעָה אֶת מִזְבַּח יְיָ בְּכִי וַאֲנָקָה מֵאֵין עוֹד פְּנוֹת אֶל הַמִּנְחָה וְלָקַחַת רָצוֹן מִיֶּדְכֶם׃ וַאֲמַרְתֶּם עַל מָה עַל כִּי יְיָ הֵעִיד בֵּינְךָ וּבֵין אֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ אֲשֶׁר אַתָּה בָגַדְתָּה בָּהּ וְהִיא חֲבֶרְתְּךָ וְאֵשֶׁת בְּרִיתֶךָ׃ וְלֹא עָשָׂה אֶחָד וּשְׁאֵרִית רוּחַ לוֹ וּמָה הָאֶחָד מְבַקֵּשׁ זֶרַע אֱלֹהִים וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם וּבְאֵשֶׁת נְעוּרֶיךָ אַל יִבְגֹּד׃ כִּי שָׂנֵא שִׁלַּח אָמַר יְיָ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וְכִסָּה חָמָס עַל לְבוּשׁוֹ אָמַר יְיָ צְבָאוֹת וְנִשְׁמַרְתֶּם בְּרוּחֲכֶם וְלֹא תִבְגֹּדוּ׃ הוֹגַעְתֶּם יְיָ בִּדְבָרֵיכֶם וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה הוֹגָעְנוּ בֶּאֱמָרְכֶם כָּל עֹשֵׂה רָע טוֹב בְּעֵינֵי יְיָ הוּא בָהֶם וְאֵיפֹה אֱלֹהֵי הַמִּשְׁפָּט׃

הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ מַלְאָכִי וּפִנָּה דֶרֶךְ לְפָנָי וּפִתְאֹם יָבוֹא אֶל הֵיכָלוֹ הָאָדוֹן אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וּמַלְאַךְ הַבְּרִית אֲשֶׁר אַתֶּם חֲפֵצִים הִנֵּה בָּא אָמַר יְיָ צְבָאוֹת׃ וּמִי מְכַלְכֵּל אֶת יוֹם בֹּאוֹ וּמִי הָעוֹמֵד בְּהֵרָאוֹתוֹ כִּי הוּא כְּאֵשׁ מְצָרֵף וּכְבֹרִית מְכַבְּסִים׃ וְיָשַׁב מְצָרֵף וּמְטַהֵר כָּסֶף וְטִהַר אֶת בְּנֵי לֵוִי וְזָקַק אוֹתָם כַּזָּהָב וְכַכָּסֶף וְהָיוּ לַיְיָ מַגִּישֵׁי מִנְחָה בִּצְדָקָה׃ וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמֹנִיּוֹת׃ וְקָרַבְתִּי אֲלֵיכֶם לַמִּשְׁפָּט וְהָיִיתִי עֵד מְמַהֵר בַּמְכַשְּׁפִים וּבַמְנָאֲפִים וּבַנִּשְׁבָּעִים לַשָּׁקֶר וְהָעֹשְׁקִים שְׂכַר שָׂכִיר אַלְמָנָה וְיָתוֹם וְהַטֵּי גֵר וְלֹא יָרֵאוּנִי אָמַר יְיָ צְבָאוֹת׃ כִּי אֲנִי יְיָ לֹא שָׁנִיתִי וְאַתֶּם בְּנֵי יַעֲקֹב לֹא כְלִיתֶם׃ לְמִימֵי אֲבוֹתֵיכֶם סַרְתֶּם מֵחֻקַּי וְלֹא שְׁמַרְתֶּם שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה אֲלֵיכֶם אָמַר יְיָ צְבָאוֹת וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה נָשׁוּב׃ הֲיִקְבַּע אָדָם אֱלֹהִים כִּי אַתֶּם קֹבְעִים אֹתִי וַאֲמַרְתֶּם בַּמָּה קְבַעֲנָךְ בַּמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה׃ בָּאָרוֹר אַתֶּם נֵאָרִים וְאוֹתִי אַתֶּם קֹבְעִים הַגּוֹי כֻּלּוֹ׃ הָבִיאוּ אֶת כָּל הַמַּעֲשֵׂר אֶל בֵּית הָאוֹצָר וְיִהְיֶה טֶרֶף בְּבֵיתִי וּבְחָנוּנִי נָא בָּזֹאת אָמַר יְיָ צְבָאוֹת אִם לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אֲרֻבּוֹת הַשָּׁמַיִם וַהֲרִיקֹתִי לָכֶם בְּרָכָה עַד בְּלִי דָי׃ וְגָעַרְתִּי לָכֶם בָּאוֹכֵל וְלֹא יַשְׁחִת לָכֶם אֶת פְּרִי הָאֲדָמָה וְלֹא תְשַׁכֵּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת׃ וְאִשְּׁרוּכֶם כָּל הַגּוֹיִם כִּי תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ חֵפֶץ אָמַר יְיָ צְבָאוֹת׃ חָזְקוּ עָלַי דִּבְרֵיכֶם אָמַר יְיָ וַאֲמַרְתֶּם מַה נִּדְבַּרְנוּ עָלֶיךָ׃ אָמַרְתֶּם שָׁוְא עֲבֹד אֱלֹהִים וּמַה בֶּצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמַרְתּוֹ וְכִי הָלַכְנוּ קְדֹרָנִית מִפְּנֵי יְיָ צְבָאוֹת׃ וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְאַשְּׁרִים זֵדִים גַּם נִבְנוּ עֹשֵׂי רִשְׁעָה גַּם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמָּלֵטוּ׃ אָז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי יְיָ אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וַיַּקְשֵׁב יְיָ וַיִּשְׁמָע וַיִּכָּתֵב סֵפֶר זִכָּרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי יְיָ וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ׃ וְהָיוּ לִי אָמַר יְיָ צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סְגֻלָּה וְחָמַלְתִּי עֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר יַחְמֹל אִישׁ עַל בְּנוֹ הָעֹבֵד אֹתוֹ׃ וְשַׁבְתֶּם וּרְאִיתֶם בֵּין צַדִּיק לָרָשָׁע בֵּין עֹבֵד אֱלֹהִים לַאֲשֶׁר לֹא עֲבָדוֹ׃ כִּי הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בֹּעֵר כַּתַּנּוּר וְהָיוּ כָל זֵדִים וְכָל עֹשֵׂה רִשְׁעָה קַשׁ וְלִהַט אֹתָם הַיּוֹם הַבָּא אָמַר יְיָ צְבָאוֹת אֲשֶׁר לֹא יַעֲזֹב לָהֶם שֹׁרֶשׁ וְעָנָף׃ וְזָרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שְׁמִי שֶׁמֶשׁ צְדָקָה וּמַרְפֵּא בִּכְנָפֶיהָ וִיצָאתֶם וּפִשְׁתֶּם כְּעֶגְלֵי מַרְבֵּק׃ וְעַסּוֹתֶם רְשָׁעִים כִּי יִהְיוּ אֵפֶר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם בְּיוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְיָ צְבָאוֹת׃ זִכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עַבְדִּי אֲשֶׁר צִוִּיתִי אֹתוֹ בְחֹרֵב עַל כָּל יִשְׂרָאֵל חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים׃ הִנֵּה אָנֹכִי שֹׁלֵחַ לָכֶם אֵת אֵלִיָּה הַנָּבִיא לִפְנֵי בּוֹא יוֹם יְיָ הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא׃ וְהֵשִׁיב לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אֲבוֹתָם פֶּן אָבוֹא וְהִכֵּיתִי אֶת הָאָרֶץ חֵרֶם׃

סליק ספר תרי עשר ויהי רצון מלפני יי אלהינו ואלהי אבותינו שיהא בית המקדש נבנה במהרה בימינו ונזכה לשוב לציון בשמחה ולעלות לירושלים בשמחה ובטוב לבב ונאכל שם מן הזבחים ומן הפסחים ומן הנדרים ומן הנדבות ומן כל הקרבנות ונעלה לרצון על מזבחך ונודה לך שיר חדש על גאולתנו ועל פדות נפשנו ברוך אתה יי גואל ישראל אמן סלה

רבי מנחם לעולמים ב
ונסבה: תלה תשא ליהוה במועדיכם
נחמתה ויצר מלך עליה המזיד ומחתה
ולכבשים במספרם כמשפט: ושעיר
המים: ונסיכם לפי למיל
עד מזר מיל ויתר פבשים בת שנה שבעה
והקרבתם עלה אשה ריח ניחוח ליהוה
כל מלאכת עבדה לא תעשו:

ביום

השמיני עצרת תהיה לכם
(משנה ראש השנה)

כמדבר תהיה מלאכת תשא נקו לך"
פרי יהיה ריקם: איש כמתנת ידו
השבעות ובחג השפות ולא יהיה מים
במקום ישא ויתר בחג האיפות ובחג
בכל דרכיו ולשמוע מצותיו ומשפטיו
ולא יעשה: להשות לבבנו מלין לברך
מעשה כמשוש היה עם ומבוכינו על ישובו
בבר בית משיה שבוע: יהי יהוה מלכיונו
ישראל: בניה יהוה מלך המלך מים הוך

ויהי

בכלות שלמה להתפלל
על יהוה מים כל התפלה
(משנה ראש השנה)
יהוה מים משיה "
ויאמר משה אל בני ישראל ככל משי
ולמעמדותם כל ספיכם ולכל מלכיכם:

בתר

בתר שהוא מוֹ/ בתר שהוא מוֹ/ בתר שהוא מוֹ/ בתר שהוא מוֹ/

ויגש

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃ אדני שאל את עבדיו לאמר הישׁ לכם אב או אח׃ ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת וישׁאר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃ ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃ ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת׃ ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני׃ ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני׃ ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל׃ ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו׃ ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי׃ ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה׃ ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאולה׃ ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער אין אתנו כי נפשו קשורה בנפשו׃ והיה כראתו כי אין הנער ומת ירדו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה׃ כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל הימים׃ ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו׃ כי איכה אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי׃

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃ אדני שאל את עבדיו לאמר הישׁ לכם אב או אח׃ ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת וישׁאר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃ ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃ ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת׃ ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני׃ ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני׃ ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל׃ ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו׃ ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי׃ ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה׃ ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאולה׃ ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער אין אתנו כי נפשו קשורה בנפשו׃ והיה כראתו כי אין הנער ומת ירדו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה׃ כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל הימים׃ ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו׃ כי איכה אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי׃

ויגש

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃ אדני שאל את עבדיו לאמר הישׁ לכם אב או אח׃ ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת וישׁאר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃ ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃ ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת׃ ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני׃ ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני׃ ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל׃ ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו׃ ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי׃ ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה׃ ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאולה׃ ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער אין אתנו כי נפשו קשורה בנפשו׃ והיה כראתו כי אין הנער ומת ירדו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה׃ כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל הימים׃ ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו׃ כי איכה אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי׃

ויגש אליו יהודה ויאמר בי אדני ידבר נא עבדך דבר באזני אדני ואל יחר אפך בעבדך כי כמוך כפרעה׃ אדני שאל את עבדיו לאמר הישׁ לכם אב או אח׃ ונאמר אל אדני יש לנו אב זקן וילד זקנים קטן ואחיו מת וישׁאר הוא לבדו לאמו ואביו אהבו׃ ותאמר אל עבדיך הורדהו אלי ואשימה עיני עליו׃ ונאמר אל אדני לא יוכל הנער לעזב את אביו ועזב את אביו ומת׃ ותאמר אל עבדיך אם לא ירד אחיכם הקטן אתכם לא תספון לראות פני׃ ויהי כי עלינו אל עבדך אבי ונגד לו את דברי אדני׃ ויאמר אבינו שבו שברו לנו מעט אכל׃ ונאמר לא נוכל לרדת אם יש אחינו הקטן אתנו וירדנו כי לא נוכל לראות פני האיש ואחינו הקטן אין אתנו׃ ויאמר עבדך אבי אלינו אתם ידעתם כי שני ילדה לי אשתי׃ ויצא האחד מאתי ואמר אך טרף טרף ולא ראיתיו עד הנה׃ ולקחתם גם את זה מעם פני וקרהו אסון והורדתם את שיבתי ברעה שאולה׃ ועתה כבואי אל עבדך אבי והנער אין אתנו כי נפשו קשורה בנפשו׃ והיה כראתו כי אין הנער ומת ירדו עבדיך את שיבת עבדך אבינו ביגון שאולה׃ כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא הביאתיו אליך והחטאתי לאבי כל הימים׃ ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני ועלה הנער עם אחיו׃ כי איכה אעלה אל אבי והנער איננו אתי פן אראה ברעה אשר ימצא את אבי׃

וּמִבְּנֵי הַמְשֹׁרְרִים בְּנֵי אָסָף הָיוּ עַל מִשְׁמֶרֶת עֲבוֹדַת בֵּית יְיָ עַל הַלְּשָׁכוֹת וְעַל הָאוֹצָרוֹת: וְעַל בֵּית הָאֱלֹהִים הַלְוִיִּם עַל מַחְלְקוֹתָם בְּקָדְשֶׁךָ הַקֹּדֶשׁ הֵם וּבְנֵיהֶם עַל הַשַּׁעַר וְעַל פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַאֲבוֹתָם עַל מַחֲנֵה יְיָ שֹׁמְרִים מִבֹּא לְשַׁלֵּחַ: וְאֵלֶּה עֹמְדִים עִם בְּנֵי אַהֲרֹן בַּמִּנְחָה לְהַקְטִיר לִפְנֵי יְיָ וּלְשָׁרֵת כְּכָל הַנָּדוֹל וְלַקָּטֹן לְכָל מִשְׁפַּחְתָּם: וְאֵלֶּה הַמְשֹׁרְרִים רָאשֵׁי אָבוֹת לַלְוִיִּם עַל הַלְּשָׁכוֹת פְּטוּרִים כִּי יוֹמָם וָלַיְלָה עֲלֵיהֶם בִּמְלַאכְתָּם: וְאֵלֶּה יוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַיִם בְּגִבְעוֹן אֲבִי גִבְעוֹן יְעִיאֵל וְשֵׁם אִשְׁתּוֹ מַעֲכָה: וּבְנוֹ בְכוֹרוֹ עַבְדּוֹן וְצוּר וְקִישׁ וּבַעַל וְנֵר וְנָדָב: וּגְדוֹר וְאַחְיוֹ וְזֶכַרְיָה וּמִקְלוֹת: וּמִקְלוֹת הוֹלִיד אֶת שִׁמְעָם וְהֵם נֶגֶד אֲחֵיהֶם יָשְׁבוּ אֶת אַחֵיהֶם בִּירוּשָׁלַיִם עִם אַחֵיהֶם: וְנֵר הוֹלִיד אֶת קִישׁ וְקִישׁ הוֹלִיד אֶת שָׁאוּל וְשָׁאוּל הוֹלִיד אֶת יְהוֹנָתָן וְאֶת מַלְכִּי שׁוּעַ וְאֶת אֲבִינָדָב וְאֶת אֶשְׁבָּעַל: וּבֶן יְהוֹנָתָן מְרִיב בַּעַל וּמְרִיב בַּעַל הוֹלִיד אֶת מִיכָה: בְּנֵי מִיכָה פִּיתוֹן וּמֶלֶךְ וְתַחְרֵעַ וְאָחָז: וְיָרָה הוֹלִיד אֶת עָלֶמֶת וְאֶת עַזְמָוֶת וְאֶת זִמְרִי וְזִמְרִי הוֹלִיד אֶת מוֹצָא: וּמוֹצָא הוֹלִיד אֶת בִּנְעָא וְרָפָיָה בְנוֹ אֶלְעָשָׂה בְנוֹ אָצֵל: וְלָאָצֵל שִׁשָּׁה בָנִים וְאֵלֶּה שְׁמוֹתָם עַזְרִיקָם בֹּכְרוֹ וּבֹכְרוּ וְיִשְׁמָעֵאל וּשְׁעַרְיָה וְעֹבַדְיָה וְחָנָן כָּל אֵלֶּה בְּנֵי אָצֵל: וַיִּהְיוּ בְנֵי עֵשֶׂק אָחִיו אוּלָם בְּכוֹרוֹ יְעוּשׁ יְהוּשׁ הַשֵּׁנִי וֶאֱלִיפֶלֶט הַשְּׁלִשִׁי: וַיִּהְיוּ בְנֵי אוּלָם גִּבּוֹרֵי חַיִל דֹּרְכֵי קֶשֶׁת וּמַרְבִּים בָּנִים וּבְנֵי בָנִים מֵאָה וַחֲמִשִּׁים כָּל אֵלֶּה מִבְּנֵי בִנְיָמִן:

וְכָל יִשְׂרָאֵל הָתְיַחֲשׂוּ וְהִנָּם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר מַלְכֵי יִשְׂרָאֵל וְיְהוּדָה וַיִּתְעַלְּלוּ בְּיִשְׂרָאֵל עַל מַעַל בַּיְיָ אֱלֹהֵי אֲבוֹתָם וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵי עַמֵּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֱלֹהִים מִפְּנֵיהֶם: וַיָּבֵא אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת פּוּל מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת פּוּל מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת תִּלְגַּת פִּלְנֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיַּגְלֵם לִרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה וַיְבִיאֵם לְחָלַח וְחָבוֹר וְהָרָא וְנָהַר גּוֹזָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה: וַיִּמְעֲלוּ בֵּאלֹהֵי אֲבוֹתָם וַיִּזְנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵי עַמֵּי הָאָרֶץ אֲשֶׁר הִשְׁמִיד אֱלֹהִים מִפְּנֵיהֶם: וַיָּסֶר אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶת רוּחַ פּוּל מֶלֶךְ אַשּׁוּר וְאֶת רוּחַ תִּלְגַּת פִּלְנֶסֶר מֶלֶךְ אַשּׁוּר וַיַּגְלֵם לִרְאוּבֵנִי וְלַגָּדִי וְלַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה וַיְבִיאֵם לְחָלַח וְחָבוֹר וְהָרָא וְנָהַר גּוֹזָן עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

בְּנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹן קְהָת וּמְרָרִי: וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי לֵוִי גֵּרְשׁוֹם קְהָת וּמְרָרִי וְעַמְרָם: וּבְנֵי קְהָת נָדָב וַאֲבִיהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתָמָר: אֶלְעָזָר הוֹלִיד אֶת פִּינְחָס פִּינְחָס הוֹלִיד אֶת אֲבִישׁוּעַ: וַאֲבִישׁוּעַ הוֹלִיד אֶת בֻּקִּי וּבֻקִּי הוֹלִיד אֶת עֻזִּי: וְעֻזִּי הוֹלִיד אֶת זְרַחְיָה וְזַרְחְיָה הוֹלִיד אֶת מְרָיוֹת: מְרָיוֹת הוֹלִיד אֶת אֲמַרְיָה וַאֲמַרְיָה הוֹלִיד אֶת אֲחִיטוּב: וַאֲחִיטוּב הוֹלִיד אֶת צָדוֹק וְצָדוֹק הוֹלִיד אֶת אֲחִימַעַץ: וַאֲחִימַעַץ הוֹלִיד אֶת עֲזַרְיָה וַעֲזַרְיָה הוֹלִיד אֶת יוֹחָנָן: וְיוֹחָנָן הוֹלִיד אֶת עֲזַרְיָה הוּא אֲשֶׁר כִּהֵן בַּבַּיִת אֲשֶׁר בָּנָה שְׁלֹמֹה בִּירוּשָׁלָיִם: וַיֹּאמֶר לָהֶם אֲנִי אֵלֵךְ לִפְנֵיכֶם וְהַר הַזֵּיתִים אֶקְרָע: וְהָיָה כִּרְאוֹת אֶת אֲרוֹן בְּרִית יְיָ וְאַחֲרָיו וְנָסְעוּ כָּל הָעָם מֵאֲחֲרֵיכֶם וְעָמְדוּ בִּמְקוֹמָם: וְלֹא יִגְּשׁוּ הָעָם אֶל מְקוֹמוֹ שֶׁל אָרוֹן וְלֹא יִגְּשׁוּ אַחֲרָיו וְיֵדְעוּ אֶת דֶּרֶךְ אֲשֶׁר תֵּלְכוּ בָּהּ כִּי לֹא עֲבַרְתֶּם אֶתְמוֹל שִׁלְשׁוֹם: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הָעָם הִתְקַדְּשׁוּ כִּי מָחָר יַעֲשֶׂה יְיָ בְּקִרְבְּכֶם מוֹפְתִים: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר שְׂאוּ אֶת אֲרוֹן הַבְּרִית וְעִבְרוּ לִפְנֵי הָעָם וַיִּשְׂאוּ אֶת אֲרוֹן הַבְּרִית וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם הַזֶּה אָחֵל גַּדֶּלְךָ בְּעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל לְמַעַן יֵדְעוּן כַּאֲשֶׁר הָיִיתִי עִם מֹשֶׁה אֶהְיֶה עִמָּךְ: וְאַתָּה תְּצַוֶּה אֶת הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן הַבְּרִית לֵאמֹר כְּבֹאֲכֶם עַד קְצֵה מֵי הַיַּרְדֵּן בַּיַּרְדֵּן תַּעֲמֹדוּ: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל גְּשׁוּ הֵנָּה וְשִׁמְעוּ אֶת דִּבְרֵי יְיָ אֱלֹהֵיכֶם: וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ בְּזֹאת תֵּדְעוּן כִּי אֵל חַי בְּקִרְבְּכֶם וְהוֹרֵשׁ יוֹרִישׁ מִפְּנֵיכֶם אֶת הַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַחִוִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַגִּרְגָּשִׁי וְהָאֱמֹרִי וְהַיְבוּסִי: הִנֵּה אֲרוֹן הַבְּרִית אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ עֹבֵר לִפְנֵיכֶם בַּיַּרְדֵּן: וְעַתָּה קְחוּ לָכֶם שְׁנֵים עָשָׂר אֲנָשִׁים מִשִּׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ אֶחָד אִישׁ אֶחָד לַשָּׁבֶט: וְהָיָה כְּנוֹחַ כַּפּוֹת רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן יְיָ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ בְּמֵי הַיַּרְדֵּן מֵי הַיַּרְדֵּן יִכָּרְתוּ הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִלְמָעְלָה וְיַעַמְדוּ נֵד אֶחָד: וַיְהִי בְּנָסְעַ הָעָם מֵאָהֳלֵיהֶם לַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן וְהַכֹּהֲנִים נֹשְׂאִים אֶת אֲרוֹן הַבְּרִית לִפְנֵי הָעָם: וְכַאֲשֶׁר בָּאוּ נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן עַד הַיַּרְדֵּן וְרַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן נִטְבְּלוּ בִּקְצֵה הַמָּיִם וְהַיַּרְדֵּן מָלֵא עַל כָּל גְּדוֹתָיו כָּל יְמֵי קְצִיר: וַיַּעַמְדוּ הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִלְמָעְלָה קָמוּ נֵד אֶחָד הַרְחֹק מְאֹד מֵאָדָם הָעִיר אֲשֶׁר מִצַּד צָרְתָן וְהַיֹּרְדִים אֶל יָם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח תַּמּוּ נִכְרָתוּ וְהָעָם עָבְרוּ נֶגֶד יְרִיחוֹ: וַיַּעֲמֹד הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן הַבְּרִית יְיָ עַל חָרָבָה בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְכָל יִשְׂרָאֵל עֹבְרִים בֶּחָרָבָה עַד אֲשֶׁר תַּמּוּ כָּל הַגּוֹי לְעָבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן: וַיְהִי כְּתַמּוֹת כָּל הָעָם לַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן וַיַּעֲבֹר אֲרוֹן יְיָ וְהַכֹּהֲנִים לִפְנֵי הָעָם: וּבְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה עָבְרוּ חֲלוּצִים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה: כְּאַרְבָּעִים אֶלֶף חָלוּץ לַצָּבָא עָבְרוּ לִפְנֵי יְיָ לַמִּלְחָמָה אֶל עַרְבוֹת יְרִיחוֹ: בַּיּוֹם הַהוּא גִּדַּל יְיָ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר יָרְאוּ אֶת מֹשֶׁה כָּל יְמֵי חַיָּיו: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: מְצַוֶּה אֶת הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְיַעֲלוּ מִן הַיַּרְדֵּן: וַיְצַו יְהוֹשֻׁעַ אֶת הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר עֲלוּ מִן הַיַּרְדֵּן: וַיְהִי כַּאֲשֶׁר עָלוּ הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן הַבְּרִית יְיָ מִתּוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְכַפּוֹת רַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן יְיָ אֲדוֹן כָּל הָאָרֶץ בְּמֵי הַיַּרְדֵּן מֵי הַיַּרְדֵּן יִכָּרְתוּ הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִלְמָעְלָה וְיַעַמְדוּ נֵד אֶחָד: וַיְהִי בְּנָסְעַ הָעָם מֵאָהֳלֵיהֶם לַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן וְהַכֹּהֲנִים נֹשְׂאִים אֶת אֲרוֹן הַבְּרִית לִפְנֵי הָעָם: וְכַאֲשֶׁר בָּאוּ נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן עַד הַיַּרְדֵּן וְרַגְלֵי הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי הָאָרוֹן נִטְבְּלוּ בִּקְצֵה הַמָּיִם וְהַיַּרְדֵּן מָלֵא עַל כָּל גְּדוֹתָיו כָּל יְמֵי קְצִיר: וַיַּעַמְדוּ הַמַּיִם הַיֹּרְדִים מִלְמָעְלָה קָמוּ נֵד אֶחָד הַרְחֹק מְאֹד מֵאָדָם הָעִיר אֲשֶׁר מִצַּד צָרְתָן וְהַיֹּרְדִים אֶל יָם הָעֲרָבָה יָם הַמֶּלַח תַּמּוּ נִכְרָתוּ וְהָעָם עָבְרוּ נֶגֶד יְרִיחוֹ: וַיַּעֲמֹד הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן הַבְּרִית יְיָ עַל חָרָבָה בְּתוֹךְ הַיַּרְדֵּן וְכָל יִשְׂרָאֵל עֹבְרִים בֶּחָרָבָה עַד אֲשֶׁר תַּמּוּ כָּל הַגּוֹי לְעָבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן: וַיְהִי כְּתַמּוֹת כָּל הָעָם לַעֲבֹר אֶת הַיַּרְדֵּן וַיַּעֲבֹר אֲרוֹן יְיָ וְהַכֹּהֲנִים לִפְנֵי הָעָם: וּבְנֵי רְאוּבֵן וּבְנֵי גָד וַחֲצִי שֵׁבֶט מְנַשֶּׁה עָבְרוּ חֲלוּצִים לִפְנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֲלֵיהֶם מֹשֶׁה: כְּאַרְבָּעִים אֶלֶף חָלוּץ לַצָּבָא עָבְרוּ לִפְנֵי יְיָ לַמִּלְחָמָה אֶל עַרְבוֹת יְרִיחוֹ: בַּיּוֹם הַהוּא גִּדַּל יְיָ אֶת יְהוֹשֻׁעַ בְּעֵינֵי כָל יִשְׂרָאֵל וַיִּרְאוּ אֹתוֹ כַּאֲשֶׁר יָרְאוּ אֶת מֹשֶׁה כָּל יְמֵי חַיָּיו: וַיֹּאמֶר יְיָ אֶל יְהוֹשֻׁעַ לֵאמֹר: מְצַוֶּה אֶת הַכֹּהֲנִים נֹשְׂאֵי אֲרוֹן הָעֵדוּת וְיַעֲלוּ מִן הַיַּרְדֵּן: וַיְצַו יְהוֹשֻׁעַ אֶת הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר עֲלוּ מִן הַיַּרְדֵּן:

אַתָּה חוֹנֵן לְאָדָם דֵּעָה וּמְלַמֵּד לֶאֱנוֹשׁ בִּינָה חָנֵּנוּ מֵאִתְּךָ דֵּעָה בִּינָה וְהַשְׂכֵּל בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חוֹנֵן הַדָּעַת

שׁוּבָה אָבִינוּ לְתוֹרָתֶךָ וְקָרֵב מַלְכֵּנוּ לַעֲבוֹדָתֶךָ וְהַחֲזִירֵנוּ בִּתְשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָרוֹצֶה בִּתְשׁוּבָה

סְלַח לָנוּ אָבִינוּ כִּי חָטָאנוּ מְחַל לָנוּ מַלְכֵּנוּ כִּי פָשָׁעְנוּ כִּי מוֹחֵל וְסוֹלֵחַ אָתָּה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ חַנּוּן הַמַּרְבֶּה לִסְלוֹחַ

רְאֵה בְעָנְיֵנוּ וְרִיבָה רִיבֵנוּ וּגְאָלֵנוּ מְהֵרָה לְמַעַן שְׁמֶךָ כִּי גּוֹאֵל חָזָק אָתָּה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל

רְפָאֵנוּ יְיָ וְנֵרָפֵא הוֹשִׁיעֵנוּ וְנִוָּשֵׁעָה כִּי תְהִלָּתֵנוּ אָתָּה וְהַעֲלֵה רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל מַכּוֹתֵינוּ כִּי אֵל מֶלֶךְ רוֹפֵא נֶאֱמָן וְרַחֲמָן אָתָּה בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

בָּרֵךְ עָלֵינוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֶת הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת כָּל מִינֵי תְבוּאָתָהּ לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וְשַׂבְּעֵנוּ מִטּוּבֶךָ וּבָרֵךְ שְׁנָתֵנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים

תְּקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל לְחֵרוּתֵנוּ וְשָׂא נֵס לְקַבֵּץ גָּלֻיּוֹתֵינוּ וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְפוֹת הָאָרֶץ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מְקַבֵּץ נִדְחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

הָשִׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרִאשׁוֹנָה וְיוֹעֲצֵינוּ כְּבַתְּחִלָּה וְהָסֵר מִמֶּנּוּ יָגוֹן וַאֲנָחָה וּמְלֹךְ עָלֵינוּ אַתָּה יְיָ לְבַדְּךָ בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדְּקֵנוּ בַּמִּשְׁפָּט בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מֶלֶךְ אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט

וְלַמַּלְשִׁינִים אַל תְּהִי תִקְוָה וְכָל הָרִשְׁעָה כְּרֶגַע תֹּאבֵד וְכָל אוֹיְבֶיךָ מְהֵרָה יִכָּרֵתוּ וְהַזֵּדִים מְהֵרָה תְעַקֵּר וְתְשַׁבֵּר וְתַכְנִיעַ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמַכְנִיעַ זֵדִים

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל הַחֲסִידִים וְעַל זִקְנֵי עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלֵיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גֵּרֵי הַצֶּדֶק וְעָלֵינוּ יֶהֱמוּ רַחֲמֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבּוֹטְחִים בְּשִׁמְךָ בֶּאֱמֶת וְשִׂים חֶלְקֵנוּ עִמָּהֶם וְלֹא נֵבוֹשׁ כִּי בְךָ בָטָחְנוּ בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מִשְׁעָן וּמִבְטָח לַצַּדִּיקִים

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכֹּן בְּתוֹכָהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ וּבְנֵה אוֹתָהּ בְּקָרוֹב בְּיָמֵינוּ בִּנְיַן עוֹלָם וְכִסֵּא דָוִד מְהֵרָה לְתוֹכָהּ תָּכִין בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ בּוֹנֵה יְרוּשָׁלָיִם

אֶת צֶמַח דָּוִד עַבְדְּךָ מְהֵרָה תַצְמִיחַ וְקַרְנוֹ תָּרוּם בִּישׁוּעָתֶךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל הַיּוֹם בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ מַצְמִיחַ קֶרֶן יְשׁוּעָה

שְׁמַע קוֹלֵנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ חוּס וְרַחֵם עָלֵינוּ וְקַבֵּל בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלּוֹת וְתַחֲנוּנִים אָתָּה וּמִלְּפָנֶיךָ מַלְכֵּנוּ רֵיקָם אַל תְּשִׁיבֵנוּ כִּי אַתָּה שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה

רְצֵה יְיָ אֱלֹהֵינוּ בְּעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל וּבִתְפִלָּתָם וְהָשֵׁב אֶת הָעֲבוֹדָה לִדְבִיר בֵּיתֶךָ וְאִשֵּׁי יִשְׂרָאֵל וּתְפִלָּתָם בְּאַהֲבָה תְקַבֵּל בְּרָצוֹן וּתְהִי לְרָצוֹן תָּמִיד עֲבוֹדַת יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ וְתֶחֱזֶינָה עֵינֵינוּ בְּשׁוּבְךָ לְצִיּוֹן בְּרַחֲמִים בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמַּחֲזִיר שְׁכִינָתוֹ לְצִיּוֹן

מוֹדִים אֲנַחְנוּ לָךְ שָׁאַתָּה הוּא יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד צוּר חַיֵּינוּ מָגֵן יִשְׁעֵנוּ אַתָּה הוּא לְדוֹר וָדוֹר נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ

וְעַל כֻּלָּם יִתְבָּרַךְ וְיִתְרוֹמַם שִׁמְךָ מַלְכֵּנוּ תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וִיהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה הָאֵל הַטּוֹב בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ

בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי

עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן

עָלֵינוּ

עָלֵינוּ לְשַׁבֵּחַ לַאֲדוֹן הַכֹּל לָתֵת גְּדֻלָּה לְיוֹצֵר בְּרֵאשִׁית שֶׁלֹּא עָשָׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת וְלֹא שָׂמָנוּ כְּמִשְׁפְּחוֹת הָאֲדָמָה שֶׁלֹּא שָׂם חֶלְקֵנוּ כָּהֶם וְגוֹרָלֵנוּ כְּכָל הֲמוֹנָם וַאֲנַחְנוּ כּוֹרְעִים וּמִשְׁתַּחֲוִים וּמוֹדִים לִפְנֵי מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמְּלָכִים הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא נוֹטֶה שָׁמַיִם וְיוֹסֵד אָרֶץ וּמוֹשַׁב יְקָרוֹ בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וּשְׁכִינַת עֻזּוֹ בְּגָבְהֵי מְרוֹמִים הוּא אֱלֹהֵינוּ אֵין עוֹד אֲמֶת מַלְכֵּנוּ אֶפֶס זוּלָתוֹ כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתוֹ וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְיָ הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד

עַל כֵּן נְקַוֶּה לְךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ לִרְאוֹת מְהֵרָה בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ לְהַעֲבִיר גִּלּוּלִים מִן הָאָרֶץ וְהָאֱלִילִים כָּרוֹת יִכָּרֵתוּן לְתַקֵּן עוֹלָם בְּמַלְכוּת שַׁדַּי וְכָל בְּנֵי בָשָׂר יִקְרְאוּ בִשְׁמֶךָ לְהַפְנוֹת אֵלֶיךָ כָּל רִשְׁעֵי אָרֶץ יַכִּירוּ וְיֵדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל כִּי לְךָ תִכְרַע כָּל בֶּרֶךְ תִּשָּׁבַע כָּל לָשׁוֹן לְפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ יִכְרְעוּ וְיִפֹּלוּ וְלִכְבוֹד שִׁמְךָ יְקָר יִתֵּנוּ וְיִקַּבְּלוּ כֻלָּם אֶת עֹל מַלְכוּתֶךָ וְתִמְלֹךְ עֲלֵיהֶם מְהֵרָה לְעוֹלָם וָעֶד כִּי הַמַּלְכוּת שֶׁלְּךָ הִיא וּלְעוֹלְמֵי עַד תִּמְלֹךְ בְּכָבוֹד כַּכָּתוּב בְּתוֹרָתֶךָ יְיָ יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד וְנֶאֱמַר וְהָיָה יְיָ לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יִהְיֶה יְיָ אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד

אמירת יוצר לוואת הברכה

וכו׳

(יוצר · נעלה בקול · נעלה בשבת בלא שיעור · נעלה בלא התקבל)

"שתל על פלגי מים אשר פריו יתן בעתו ועלהו לא יבול וכל אשר יעשה יצליח"
ב׳ פעמים יהיה כתוב · ונעמוד יהיו כתובים "ורפאה ורפא" ולא ירפא ולא יתפלל ולא יבקש
כפעמו והיה חום יבא כי יבוא ירפא ולא ירפא שתל על מים על יובל ועל מים שתל יובל

יִשַּׂא רוּחַ

וְהָיָה כְּעֵץ · שָׁתוּל עַל מַיִם "
בְּתַרְגְּמֵהוּ · מְעַלֶּה נִשְׁמוֹת · בְּתַרְגְּמֵהוּ
עַל הוּא וַיִּפֶּה · מַיִם הַמַּיִם "
פֶּתַח כְּרִבּוֹת · מַשָּׂא
רִיחֲמֵי לַן · יְהֵא מִשְׁתַּמְּשִׁין לַן "
הַיּוֹשֵׁב לְמִשְׁתֶּה · מְרַחֲשִׁים לָךְ
בְּתַרְגְּמֵהוּ · נְבִיאִים בְּתַרְגְּמֵהוּ
לָךְ הַמְּשֻׁחָה · לְוִיתָן בְּרִיאָה

יִשַּׂא רוּחַ

וְהָיָה כְּעֵץ · שָׁתוּל עַל מַיִם "
בְּתַרְגְּמֵהוּ · מְעַלֶּה נִשְׁמוֹת · בְּתַרְגְּמֵהוּ
עַל הוּא וַיִּפֶּה · מַיִם הַמַּיִם "
פֶּתַח כְּרִבּוֹת · מַשָּׂא
רִיחֲמֵי לַן · יְהֵא מִשְׁתַּמְּשִׁין לַן "
הַיּוֹשֵׁב לְמִשְׁתֶּה · מְרַחֲשִׁים לָךְ
בְּתַרְגְּמֵהוּ · נְבִיאִים בְּתַרְגְּמֵהוּ
לָךְ הַמְּשֻׁחָה · לְוִיתָן בְּרִיאָה

יִשַּׂא רוּחַ

וְהָיָה כְּעֵץ · שָׁתוּל עַל מַיִם "
בְּתַרְגְּמֵהוּ · מְעַלֶּה נִשְׁמוֹת · בְּתַרְגְּמֵהוּ
עַל הוּא וַיִּפֶּה · מַיִם הַמַּיִם "
פֶּתַח כְּרִבּוֹת · מַשָּׂא
רִיחֲמֵי לַן · יְהֵא מִשְׁתַּמְּשִׁין לַן "
הַיּוֹשֵׁב לְמִשְׁתֶּה · מְרַחֲשִׁים לָךְ
בְּתַרְגְּמֵהוּ · נְבִיאִים בְּתַרְגְּמֵהוּ
לָךְ הַמְּשֻׁחָה · לְוִיתָן בְּרִיאָה

יִשַּׂא רוּחַ

כפיה משלה מיום
לחיות עבדות גיאות
כך אנחנו לחיות
לקרוא שיום אחד
ישוחח עם חברו
ויחזור לחיות
אמת שיחה
ויחזור לחיות
ויחזור לחיות
לא יוכל לחיות
ברוסיה לא יוכל
לחיות בשום מקום
לא יוכל לחיות
ויחזור לחיות
לחיות בשום מקום
ויחזור לחיות
לחיות בשום מקום
ויחזור לחיות
לחיות בשום מקום
ויחזור לחיות
לחיות בשום מקום
ויחזור לחיות
לחיות בשום מקום
ויחזור לחיות
לחיות בשום מקום
ויחזור לחיות
לחיות בשום מקום
ויחזור לחיות
לחיות בשום מקום
ויחזור לחיות
לחיות בשום מקום

ואחרי כן יבוא אחיו ויאחז בעקבו של יעקב
ויקרא שמו יעקב ויאמר הכי נקרא שמו יעקב
והלא פעמים שקורין אותו יעקב ואינו נקרא
יעקב אלא לשון עקבה שנאמר ויעקבני זה
פעמים ואומר הלא כי קרא שמו יעקב ויעקבני
זה פעמים ואומר הלא כי קרא שמו יעקב
ויעקבני זה פעמים ואומר הלא כי קרא שמו
יעקב ויעקבני זה פעמים ואומר הלא כי קרא
שמו יעקב ויעקבני זה פעמים ואומר הלא כי
קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים ואומר הלא
כי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים ואומר
הלא כי קרא שמו יעקב ויעקבני זה פעמים
ואומר הלא כי קרא שמו יעקב ויעקבני זה
פעמים ואומר הלא כי קרא שמו יעקב ויעקבני
זה פעמים ואומר הלא כי קרא שמו יעקב
ויעקבני זה פעמים ואומר הלא כי קרא שמו
יעקב ויעקבני זה פעמים ואומר הלא כי קרא
שמו יעקב ויעקבני זה פעמים ואומר הלא כי

וְזֹאת הַבְּרָכָה אֲשֶׁר בֵּרַךְ מֹשֶׁה אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי מוֹתוֹ׃
וַיֹּאמַר יְהוָה מִסִּינַי בָּא וְזָרַח מִשֵּׂעִיר לָמוֹ הוֹפִיעַ מֵהַר פָּארָן וְאָתָה מֵרִבְבֹת קֹדֶשׁ
מִימִינוֹ אשדת [אֵשׁ דָּת] לָמוֹ׃ אַף חֹבֵב עַמִּים כָּל קְדֹשָׁיו בְּיָדֶךָ וְהֵם תֻּכּוּ לְרַגְלֶךָ
יִשָּׂא מִדַּבְּרֹתֶיךָ׃ תּוֹרָה צִוָּה לָנוּ מֹשֶׁה מוֹרָשָׁה קְהִלַּת יַעֲקֹב׃ וַיְהִי בִישֻׁרוּן מֶלֶךְ
בְּהִתְאַסֵּף רָאשֵׁי עָם יַחַד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל׃ יְחִי רְאוּבֵן וְאַל יָמֹת וְיִהִי מְתָיו מִסְפָּר׃
וְזֹאת לִיהוּדָה וַיֹּאמַר שְׁמַע יְהוָה קוֹל יְהוּדָה וְאֶל עַמּוֹ תְּבִיאֶנּוּ יָדָיו רָב לּוֹ וְעֶזְרַת
מִצָּרָיו תִּהְיֶה׃ וּלְלֵוִי אָמַר תֻּמֶּיךָ וְאוּרִיךָ לְאִישׁ חֲסִידֶךָ אֲשֶׁר נִסִּיתוֹ בְמַסָּה תְּרִיבֵהוּ
עַל מֵי מְרִיבָה׃ הָאֹמֵר לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ לֹא רְאִיתִיהוּ וְאֶת אֶחָיו לֹא הִכִּיר וְאֶת בָּנָיו לֹא
יָדָע כִּי שָׁמְרוּ אִמְרָתֶךָ וּבְרִיתְךָ יִנְצֹרוּ׃ יוֹרוּ מִשְׁפָּטֶיךָ לְיַעֲקֹב וְתוֹרָתְךָ לְיִשְׂרָאֵל
יָשִׂימוּ קְטֹרֶת בְּאַפֶּךָ וְכָלִיל עַל מִזְבְּחֶךָ׃ בָּרֵךְ יְהוָה חֵילוֹ וּפֹעַל יָדָיו תִּרְצֶה מְחַץ
מָתְנַיִם קָמָיו וּמְשַׂנְאָיו מִן יְקוּמוּן׃ לְבִנְיָמִן אָמַר יְדִיד יְהוָה יִשְׁכֹּן לָבֶטַח עָלָיו חֹפֵף
עָלָיו כָּל הַיּוֹם וּבֵין כְּתֵפָיו שָׁכֵן׃ וּלְיוֹסֵף אָמַר מְבֹרַכְתּוֹ יְהוָה מֶמֶגֶד שָׁמַיִם מִטָּל
וּמִתְּהוֹם רֹבֶצֶת תָּחַת׃ וּמִמֶּגֶד תְּבוּאוֹת שָׁמֶשׁ וּמִמֶּגֶד גֶּרֶשׁ יְרָחִים׃ וּמֵרֹאשׁ הָרֵי קֶדֶם
וּמִמֶּגֶד גִּבְעוֹת עוֹלָם׃ וּמִמֶּגֶד אֶרֶץ וּמְלֹאָהּ וְרָצוֹן שֹׁכְנִי סְנֶה תָּבוֹא לְרֹאשׁ יוֹסֵף
וְלִקָּדְקֹד נְזִיר אֶחָיו׃ בְּכוֹר שׁוֹרוֹ הָדָר לוֹ וְקַרְנֵי רְאֵם קַרְנָיו בָּהֶם עַמִּים יְנַגַּח יַחְדָּו
אַפְסֵי אָרֶץ וְהֵם רִבְבוֹת אֶפְרַיִם וְהֵם אַלְפֵי מְנַשֶּׁה׃ וּלְזְבוּלֻן אָמַר שְׂמַח זְבוּלֻן בְּצֵאתֶיךָ
וְיִשָּׂשכָר בְּאֹהָלֶיךָ׃ עַמִּים הַר יִקְרָאוּ שָׁם יִזְבְּחוּ זִבְחֵי צֶדֶק כִּי שֶׁפַע יַמִּים יִינָקוּ וּשְׂפוּנֵי
טְמוּנֵי חוֹל׃ וּלְגָד אָמַר בָּרוּךְ מַרְחִיב גָּד כְּלָבִיא שָׁכֵן וְטָרַף זְרוֹעַ אַף קָדְקֹד׃ וַיַּרְא רֵאשִׁית
לוֹ כִּי שָׁם חֶלְקַת מְחֹקֵק סָפוּן וַיֵּתֵא רָאשֵׁי עָם צְדָקָה יַעֲשֶׂה וּמִשְׁפָּטָיו עִם יִשְׂרָאֵל׃
וּלְדָן אָמַר דָּן גּוּר אַרְיֵה יְזַנֵּק מִן הַבָּשָׁן׃ וּלְנַפְתָּלִי אָמַר נַפְתָּלִי שְׂבַע רָצוֹן וּמָלֵא בִּרְכַּת
יְהוָה יָם וְדָרוֹם יְרָשָׁה׃ וּלְאָשֵׁר אָמַר בָּרוּךְ מִבָּנִים אָשֵׁר יְהִי רְצוּי אֶחָיו וְטֹבֵל בַּשֶּׁמֶן
רַגְלוֹ׃ בַּרְזֶל וּנְחשֶׁת מִנְעָלֶךָ וּכְיָמֶיךָ דָּבְאֶיךָ׃ אֵין כָּאֵל יְשֻׁרוּן רֹכֵב שָׁמַיִם בְּעֶזְרֶךָ וּבְגַאֲוָתוֹ
שְׁחָקִים׃ מְעוֹנָה אֱלֹהֵי קֶדֶם וּמִתַּחַת זְרֹעֹת עוֹלָם וַיְגָרֶשׁ מִפָּנֶיךָ אוֹיֵב וַיֹּאמֶר הַשְׁמֵד׃
וַיִּשְׁכֹּן יִשְׂרָאֵל בֶּטַח בָּדָד עין יַעֲקֹב אֶל אֶרֶץ דָּגָן וְתִירוֹשׁ אַף שָׁמָיו יַעַרְפוּ טָל׃ אַשְׁרֶיךָ
יִשְׂרָאֵל מִי כָמוֹךָ עַם נוֹשַׁע בַּיהוָה מָגֵן עֶזְרֶךָ וַאֲשֶׁר חֶרֶב גַּאוֹנֶךָ וְכִחֲשׁוּ אֹיְבֶיךָ לָךְ
וְאַתָּה עַל בָּמוֹתֵימוֹ תִדְרֹךְ׃

וַיַּעַל מֹשֶׁה מֵעַרְבוֹת מוֹאָב אֶל הַר נְבוֹ רֹאשׁ הַפִּסְגָּה אֲשֶׁר עַל פְּנֵי יְרֵחוֹ וַיַּרְאֵהוּ יְהוָה
אֶת כָּל הָאָרֶץ אֶת הַגִּלְעָד עַד דָּן׃ וְאֵת כָּל נַפְתָּלִי וְאֶת אֶרֶץ אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה וְאֵת כָּל
אֶרֶץ יְהוּדָה עַד הַיָּם הָאַחֲרוֹן׃ וְאֶת הַנֶּגֶב וְאֶת הַכִּכָּר בִּקְעַת יְרֵחוֹ עִיר הַתְּמָרִים עַד צֹעַר׃
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלָיו זֹאת הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לֵאמֹר לְזַרְעֲךָ
אֶתְּנֶנָּה הֶרְאִיתִיךָ בְעֵינֶיךָ וְשָׁמָּה לֹא תַעֲבֹר׃ וַיָּמָת שָׁם מֹשֶׁה עֶבֶד יְהוָה בְּאֶרֶץ מוֹאָב
עַל פִּי יְהוָה׃ וַיִּקְבֹּר אֹתוֹ בַּגַּיְא בְּאֶרֶץ מוֹאָב מוּל בֵּית פְּעוֹר וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבֻרָתוֹ
עַד הַיּוֹם הַזֶּה׃ וּמֹשֶׁה בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה בְּמֹתוֹ לֹא כָהֲתָה עֵינוֹ וְלֹא נָס לֵחֹה׃
וַיִּבְכּוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה בְּעַרְבוֹת מוֹאָב שְׁלֹשִׁים יוֹם וַיִּתְּמוּ יְמֵי בְכִי אֵבֶל מֹשֶׁה׃
וִיהוֹשֻׁעַ בִּן נוּן מָלֵא רוּחַ חָכְמָה כִּי סָמַךְ מֹשֶׁה אֶת יָדָיו עָלָיו וַיִּשְׁמְעוּ אֵלָיו בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
וַיַּעֲשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וְלֹא קָם נָבִיא עוֹד בְּיִשְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה אֲשֶׁר יְדָעוֹ יְהוָה
פָּנִים אֶל פָּנִים׃ לְכֹל הָאֹתוֹת וְהַמּוֹפְתִים אֲשֶׁר שְׁלָחוֹ יְהוָה לַעֲשׂוֹת בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לְפַרְעֹה
וּלְכָל עֲבָדָיו וּלְכָל אַרְצוֹ׃ וּלְכֹל הַיָּד הַחֲזָקָה וּלְכֹל הַמּוֹרָא הַגָּדוֹל אֲשֶׁר עָשָׂה מֹשֶׁה לְעֵינֵי
כָּל יִשְׂרָאֵל׃

סדר הפטרות המנהג · ההפטרה לפרשת וזאת הברכה · ואמרו קדיש יתום בב"ב אחרי
ספר · ואומרים ברכו ואין נוהגין כן בשאר ימים טובים · ומנהג ק"ק ווילנא ואשכנז
לומר ברכו ואין נוהגין כן בשאר ימים טובים

הפטרת וזאת הברכה

הַשָּׁמַיִם וַאֲדַבֵּרָה וְתִשְׁמַע הָאָרֶץ אִמְרֵי פִי׃ יַעֲרֹף כַּמָּטָר לִקְחִי תִּזַּל כַּטַּל אִמְרָתִי
כִּשְׂעִירִם עֲלֵי דֶשֶׁא וְכִרְבִיבִים עֲלֵי עֵשֶׂב׃ כִּי שֵׁם יְהוָה אֶקְרָא הָבוּ גֹדֶל לֵאלֹהֵינוּ׃
הַצּוּר תָּמִים פָּעֳלוֹ כִּי כָל דְּרָכָיו מִשְׁפָּט אֵל אֱמוּנָה וְאֵין עָוֶל צַדִּיק וְיָשָׁר הוּא׃ שִׁחֵת לוֹ
לֹא בָנָיו מוּמָם דּוֹר עִקֵּשׁ וּפְתַלְתֹּל׃ הַלַיהוָה תִּגְמְלוּ זֹאת עַם נָבָל וְלֹא חָכָם הֲלוֹא הוּא
אָבִיךָ קָנָךָ הוּא עָשָׂךְ וַיְכֹנְנֶךָ׃ זְכֹר יְמוֹת עוֹלָם בִּינוּ שְׁנוֹת דֹּר וָדֹר שְׁאַל אָבִיךָ וְיַגֶּדְךָ
זְקֵנֶיךָ וְיֹאמְרוּ לָךְ׃ בְּהַנְחֵל עֶלְיוֹן גּוֹיִם בְּהַפְרִידוֹ בְּנֵי אָדָם יַצֵּב גְּבֻלוֹת עַמִּים לְמִסְפַּר
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ כִּי חֵלֶק יְהוָה עַמּוֹ יַעֲקֹב חֶבֶל נַחֲלָתוֹ׃ יִמְצָאֵהוּ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר וּבְתֹהוּ
יְלֵל יְשִׁמֹן יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֶהוּ יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ׃ כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזָלָיו יְרַחֵף
יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ יִשָּׂאֵהוּ עַל אֶבְרָתוֹ׃ יְהוָה בָּדָד יַנְחֶנּוּ וְאֵין עִמּוֹ אֵל נֵכָר׃ יַרְכִּבֵהוּ
עַל בָּמֳתֵי אָרֶץ וַיֹּאכַל תְּנוּבֹת שָׂדָי וַיֵּנִקֵהוּ דְבַשׁ מִסֶּלַע וְשֶׁמֶן מֵחַלְמִישׁ צוּר׃ חֶמְאַת
בָּקָר וַחֲלֵב צֹאן עִם חֵלֶב כָּרִים וְאֵילֵי בְנֵי בָשָׁן וְעַתּוּדִים עִם חֵלֶב כִּלְיוֹת חִטָּה וְדַם עֵנָב
תִּשְׁתֶּה חָמֶר׃ וַיִּשְׁמַן יְשֻׁרוּן וַיִּבְעָט שָׁמַנְתָּ עָבִיתָ כָּשִׂיתָ וַיְנַבֵּל צוּר יְשׁוּעָתוֹ׃ יַקְנִאוּהוּ
בְּזָרִים בְּתוֹעֵבוֹת יַכְעִיסוּהוּ׃ יִזְבְּחוּ לַשֵּׁדִים לֹא אֱלֹהַּ אֱלֹהוֹת לֹא יְדָעוּם חֲדָשִׁים מִקָּרוֹב
בָּאוּ לֹא שְׂעָרוּם אֲבוֹתֵיכֶם׃ צוּר יְלָדְךָ תֶּשִׁי וַתִּשְׁכַּח אֵל מְחוֹלְלֶךָ׃ וַיַּרְא יְהוָה וַיִּנְאַץ
מִכַּעַס בָּנָיו וּבְנוֹתָיו׃ וַיֹּאמֶר אַסְתִּירָה פָנַי מֵהֶם אֶרְאֶה מָה אַחֲרִיתָם כִּי דוֹר תַּהְפֻּכוֹת הֵמָּה
בָּנִים לֹא אֱמוּן בָּם׃ הֵמָּה קִנְאוּנִי בְלֹא אֵל כִּעֲסוּנִי בְּהַבְלֵיהֶם וַאֲנִי אַקְנִיאֵם בְּלֹא עָם בְּגוֹי
נָבָל אַכְעִיסֵם׃ כִּי אֵשׁ קָדְחָה בְאַפִּי וַתִּיקַד עַד שְׁאוֹל תַּחְתִּית וַתֹּאכַל אֶרֶץ וִיבוּלָהּ וַתְּלַהֵט
מוֹסְדֵי הָרִים׃ אַסְפֶּה עָלַי רָעוֹת חִצַּי אֲכַלֶּה בָּם׃ מְזֵי רָעָב וּלְחֻמֵי רֶשֶׁף וְקֶטֶב מְרִירִי
וְשֶׁן בְּהֵמוֹת אֲשַׁלַּח בָּם עִם חֲמַת זֹחֲלֵי עָפָר׃ מִחוּץ תְּשַׁכֵּל חָרֶב וּמֵחֲדָרִים אֵימָה גַּם
בָּחוּר גַּם בְּתוּלָה יוֹנֵק עִם אִישׁ שֵׂיבוֹת׃ אָמַרְתִּי אַפְאֵיהֶם אַשְׁבִּיתָה מֵאֱנוֹשׁ זִכְרָם׃ לוּלֵי
כַּעַס אוֹיֵב אָגוּר פֶּן יְנַכְּרוּ צָרֵימוֹ פֶּן יֹאמְרוּ יָדֵנוּ רָמָה וְלֹא יְהוָה פָּעַל כָּל זֹאת׃ כִּי גוֹי
אֹבְדֹת עֵצוֹת הֵמָּה וְאֵין בָּהֶם תְּבוּנָה׃ לוּ חָכְמוּ יַשְׂכִּילוּ זֹאת יָבִינוּ לְאַחֲרִיתָם׃ אֵיכָה
יִרְדֹּף אֶחָד אֶלֶף וּשְׁנַיִם יָנִיסוּ רְבָבָה אִם לֹא כִּי צוּרָם מְכָרָם וַיהוָה הִסְגִּירָם׃ כִּי לֹא כְצוּרֵנוּ
צוּרָם וְאוֹיְבֵינוּ פְלִילִים׃ כִּי מִגֶּפֶן סְדֹם גַּפְנָם וּמִשַּׁדְמוֹת עֲמֹרָה עִנְּבֵמוֹ עִנְּבֵי רוֹשׁ אֶשְׁכְּלוֹת
מְרֹרֹת לָמוֹ׃ חֲמַת תַּנִּינִם יֵינָם וְרֹאשׁ פְּתָנִים אַכְזָר׃ הֲלֹא הוּא כָּמוּס עִמָּדִי חָתוּם בְּאֹצְרוֹתָי׃
לִי נָקָם וְשִׁלֵּם לְעֵת תָּמוֹט רַגְלָם כִּי קָרוֹב יוֹם אֵידָם וְחָשׁ עִתֹּתָם׃ כִּי יָדִין יְהוָה עַמּוֹ וְעַל
עֲבָדָיו יִתְנֶחָם כִּי יִרְאֶה כִּי אָזְלַת יָד וְאֶפֶס עָצוּר וְעָזוּב׃ וַיֹּאמֶר אֵי אֱלֹהֵימוֹ צוּר חָסָיוּ בּוֹ׃
אֲשֶׁר חֵלֶב זְבָחֵימוֹ יֹאכֵלוּ יִשְׁתּוּ יֵין נִסְכָּם יָקוּמוּ וְיַעְזְרוּכֶם יִהְיוּ עֲלֵיכֶם סִתְרָה׃ רְאוּ עַתָּה
כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא וְאֵין אֱלֹהִים עִמָּדִי אֲנִי אָמִית וַאֲחַיֶּה מָחַצְתִּי וַאֲנִי אֶרְפָּא וְאֵין מִיָּדִי מַצִּיל׃
כִּי אָרִים אֶל שָׁמַיִם יָדִי וְאָמַרְתִּי חַי אָנֹכִי לְעוֹלָם׃ אִם שָׁנַנְתִּי בָּרָק חַרְבִּי וְתֹאחֵז בַּמִּשְׁפָּט
יָדִי אָשִׁיב נָקָם לְצָרָי וְלְמְשַׂנְאַי אֲשַׁלֵּם׃ אַשְׁכִּיר חִצַּי מִדָּם וְחַרְבִּי תֹּאכַל בָּשָׂר מִדַּם חָלָל
וְשִׁבְיָה מֵרֹאשׁ פַּרְעוֹת אוֹיֵב׃ הַרְנִינוּ גוֹיִם עַמּוֹ כִּי דַם עֲבָדָיו יִקּוֹם וְנָקָם יָשִׁיב לְצָרָיו וְכִפֶּר
אַדְמָתוֹ עַמּוֹ׃

סדר הפטרות המנהג · ההפטרה לפרשת וזאת הברכה · ואמרו קדיש יתום בב"ב אחרי
ספר · ואומרים ברכו ואין נוהגין כן בשאר ימים טובים · ומנהג ק"ק ווילנא ואשכנז
לומר ברכו ואין נוהגין כן בשאר ימים טובים

משנה תמיד של שחר ומוסף של שבת קודש ר' שלום נתנזון ז"ל

ואמרו אמן. תהלה לדוד אלוהי ארוממך אלוהים המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו ואת צדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנופלים וזוקף כל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

אשרי

אשרי יושבי ביתך עוד יהללוך סלה: אשרי העם שככה לו אשרי העם שיי אלוהיו: תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד: בכל יום אברכך ואהללה שמך לעולם ועד: גדול יי ומהולל מאד ולגדולתו אין חקר: דור לדור ישבח מעשיך וגבורותיך יגידו: הדר כבוד הודך ודברי נפלאותיך אשיחה: ועזוז נוראותיך יאמרו וגדולתך אספרנה: זכר רב טובך יביעו ואת צדקתך ירננו: חנון ורחום יי ארך אפים וגדול חסד: טוב יי לכל ורחמיו על כל מעשיו: יודוך יי כל מעשיך וחסידיך יברכוכה: כבוד מלכותך יאמרו וגבורתך ידברו: להודיע לבני האדם גבורותיו וכבוד הדר מלכותו: מלכותך מלכות כל עולמים וממשלתך בכל דור ודור: סומך יי לכל הנופלים וזוקף כל הכפופים: עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו: פותח את ידיך ומשביע לכל חי רצון: צדיק יי בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו: קרוב יי לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת: רצון יראיו יעשה ואת שועתם ישמע ויושיעם: שומר יי את כל אוהביו ואת כל הרשעים ישמיד: תהלת יי ידבר פי ויברך כל בשר שם קדשו לעולם ועד: ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה:

מזמור שירה

הללויה הללו את יי מן השמים הללוהו במרומים: הללוהו כל מלאכיו הללוהו כל צבאיו: הללוהו שמש וירח הללוהו כל כוכבי אור: הללוהו שמי השמים והמים אשר מעל השמים: יהללו את שם יי כי הוא צוה ונבראו: ויעמידם לעד לעולם חק נתן ולא יעבור: הללו את יי מן הארץ תנינים וכל תהומות: אש וברד שלג וקיטור רוח סערה עושה דברו: ההרים וכל גבעות עץ פרי וכל ארזים: החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף: מלכי ארץ וכל לאומים שרים וכל שופטי ארץ: בחורים וגם בתולות זקנים עם נערים: יהללו את שם יי כי נשגב שמו לבדו הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

ברוך שאמר

ברוך שאמר והיה העולם ברוך עושה בראשית ברוך אומר ועושה ברוך גוזר ומקיים ברוך מרחם על הארץ ברוך מרחם על הבריות ברוך משלם שכר טוב ליראיו ברוך חי לעד וקיים לנצח ברוך פודה ומציל ברוך שמו: אתה הוא יי לבדך אתה הוא יי לבדך אתה הוא יי לבדך

ומא טעמו על פיו תמיד "

אשרי

אשרי מי שלו כה · אשרי מי שלו מה בן לו · אשרי מי שלו חכמים וסופרים · אשרי מי שלו בנים ובני בנים ·
אשרי מי שלו בנים שעוסקים בתורה · אשרי מי שלו בנים שעוסקים בתורה לשמה · אשרי מי שלו בנים שיודעים לשון הקדש ·
אשרי מי שלו בנים שיודעים לשון הקדש ולשון אשכנז · אשרי מי שלו בנים שיודעים לשון הקדש ולשון אשכנז ולשון רומי ·
אשרי מי שלו בנים שיודעים לשון הקדש ולשון אשכנז ולשון רומי ולשון ערבי · אשרי מי שלו בנים שיודעים לשון הקדש ולשון אשכנז ולשון רומי ולשון ערבי ולשון כנעני ·
אשרי מי שלו בנים שיודעים לשון הקדש ולשון אשכנז ולשון רומי ולשון ערבי ולשון כנעני ולשון לעז · אשרי מי שלו בנים שיודעים לשון הקדש ולשון אשכנז ולשון רומי ולשון ערבי ולשון כנעני ולשון לעז ולשון אחר ·
אשרי מי שלו בנים שיודעים לשון הקדש ולשון אשכנז ולשון רומי ולשון ערבי ולשון כנעני ולשון לעז ולשון אחר ולשון אחר ·
אשרי מי שלו בנים שיודעים לשון הקדש ולשון אשכנז ולשון רומי ולשון ערבי ולשון כנעני ולשון לעז ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ·
אשרי מי שלו בנים שיודעים לשון הקדש ולשון אשכנז ולשון רומי ולשון ערבי ולשון כנעני ולשון לעז ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ·
אשרי מי שלו בנים שיודעים לשון הקדש ולשון אשכנז ולשון רומי ולשון ערבי ולשון כנעני ולשון לעז ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ·
אשרי מי שלו בנים שיודעים לשון הקדש ולשון אשכנז ולשון רומי ולשון ערבי ולשון כנעני ולשון לעז ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ·
אשרי מי שלו בנים שיודעים לשון הקדש ולשון אשכנז ולשון רומי ולשון ערבי ולשון כנעני ולשון לעז ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ולשון אחר ·
אשרי מי שלו בנים שיודעים לשון הקדש ולשון אשכנז ולשון רומי ולשון ערבי ולשון כנעני ולשון לעז ולשון אחר

הַמְּקוֹם עָלָיו לְהַרְחִיק מִמֶּנּוּ כָּל מִינֵי הַמַּזִּיקִים וְהַשֵּׁדִים וְהַלְּבָבוֹת וְהַמַּחֲשָׁבוֹת הָרָעוֹת וְהַמְבַלְבְּלוֹת וְהַמְּטָרְדוֹת וְהַמְּצַעֲרוֹת וְהַמְּפַחֲדוֹת וְהַמְּבַהֲלוֹת וְהַמְּשַׁגְּעוֹת וְהַמְּחַלְּמוֹת וְהַמְּקַלְקְלוֹת וְהַמְּעַכְּבוֹת וְהַמְּמַרְמְרוֹת וְהַמְּכַעֲסוֹת וְהַמְּבַהֲלוֹת וְהַמְּשַׁגְּעוֹת וְהַמְּחַלְּמוֹת וְהַמְּקַלְקְלוֹת וְהַמְּעַכְּבוֹת וְהַמְּמַרְמְרוֹת וְהַמְּכַעֲסוֹת

וְהַמְּבַלְבְּלוֹת וְהַמְּטָרְדוֹת וְהַמְּצַעֲרוֹת וְהַמְּפַחֲד

שֶׁהוּא רַחוּם יְכַפֵּר עָוֹן וְלֹא יַשְׁחִית וְהִרְבָּה לְהָשִׁיב אַפּוֹ וְלֹא יָעִיר כָּל חֲמָתוֹ וְאַתָּה אֲדֹנָי לֹא תִכְלָא רַחֲמֶיךָ מִמֶּנִּי חַסְדְּךָ וַאֲמִתְּךָ תָּמִיד יִצְּרוּנִי כִּי אָפְפוּנִי רָעוֹת עַד אֵין מִסְפָּר הִשִּׂיגוּנִי עֲוֹנוֹתַי וְלֹא יָכֹלְתִּי לִרְאוֹת עָצְמוּ מִשַּׂעֲרוֹת רֹאשִׁי וְלִבִּי עֲזָבָנִי וְאַתָּה אֲדֹנָי אַל תִּרְחַק אֱלִי עֶזְרָתִי לְהָחִישָׁה וְאַל תַּעֲזֹב נַפְשִׁי וְאַל תִּטֹּשׁ אֱלֹהַי מִמֶּנִּי וְאַל תִּרְחַק מִמֶּנִּי אֲדֹנָי תְּשׁוּעָתִי וְאַל תַּעֲזְבֵנִי בְּיוֹם רָעָתִי וְאַל תִּטְּשֵׁנִי בְּיוֹם אֵידִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי בְּיוֹם קָצְפִּי וְאַל תִּטְּשֵׁנִי בְּיוֹם חֲרוֹנִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי בְּיוֹם מוֹתִי וְאַל תִּטְּשֵׁנִי בְּיוֹם אֲבֵלוּתִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי בְּיוֹם כְּלִמָּתִי וְאַל תִּטְּשֵׁנִי בְּיוֹם מַחְלָתִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי בְּיוֹם בּוּשָׁתִי וְאַל תִּטְּשֵׁנִי בְּיוֹם פַּחְדִּי וְאַל תַּעַזְבֵנִי בְּיוֹם יִרְאָתִי וְאַל תִּטְּשֵׁנִי בְּיוֹם בִּלְהוֹתִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי בְּיוֹם רְעָדָתִי וְאַל תִּטְּשֵׁנִי בְּיוֹם חֲשֵׁכָתִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי בְּיוֹם אֲנָחָתִי וְאַל תִּטְּשֵׁנִי בְּיוֹם דְּאָגָתִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי בְּיוֹם שִׁבְרוֹנִי וְאַל תִּטְּשֵׁנִי בְּיוֹם מְבוּכָתִי וְאַל תַּעַזְבֵנִי בְּיוֹם בִּלְבּוּל

אומר אני אעלה על לבי ואחשוב . אראה להם אוהבי לי מחשבותי . אמרתי לעמי הנשוא בשמים . אומר אני אעלה על לבי ואחשוב . אראה להם אוהבי לי מחשבותי . אמרתי לעמי הנשוא בשמים .

ויש מי שאומר שאין לומר אומר אני אעלה על לבי אלא ביום שיש בו מלאכה שאז אין לו פנאי לחשוב בדברי תורה אבל ביום שאין בו מלאכה שיש לו פנאי לחשוב בדברי תורה אין לומר אומר אני אעלה על לבי אלא יאמר אעלה על לבי ואחשוב .

ביום שבת מתפללין שחרית בהשכמה ומתפללין מוסף בהשכמה ומתפללין מנחה בהשכמה . ויש מי שאומר שאין לומר בהשכמה אלא ביום שיש בו מלאכה שאז אין לו פנאי להתפלל אלא בהשכמה אבל ביום שאין בו מלאכה שיש לו פנאי להתפלל אין לומר בהשכמה אלא יאמר בהשכם ובער

ואבדתם מהרה מעל הארץ הטובה אשר ה׳ נתן לכם׳ ואם לא תשמעו אל ה׳ אלהיכם׳ ולא תשמרו לעשות את כל מצותיו וחקותיו אשר אנכי מצוך היום׳ ובאו עליך כל הקללות האלה והשיגוך׳ עד השמדך אותו׳ כי תשמע בקול ה׳ אלהיך׳ לשמור מצותיו וחקותיו׳ אשר אנכי מצוך היום׳ לעשות הישר בעיני ה׳ אלהיך׳ ושמעת לקולו׳ ועבדתם את ה׳ אלהיכם׳ וברך את לחמך ואת מימיך׳ והסרתי מחלה מקרבך׳ לא תהיה משכלה ועקרה בארצך׳ את מספר ימיך אמלא׳ לא אשים עליך את המחלות הרעות אשר שמתי במצרים׳ לא אשימם בך׳ כי אם נתנם בכל שונאיך׳ ואכלת את כל העמים אשר ה׳ אלהיך נתן לך׳ לא תחוס עיניך עליהם׳ ולא יהיה בך מכשלה׳ ואמרת בלבבך׳ רבים הגוים האלה ממני׳ איכה אוכל להורישם׳ לא תירא מהם׳ זכור תזכר את אשר עשה ה׳ אלהיך לפרעה ולכל מצרים׳ המסות הגדלות אשר ראו עיניך׳ והאתות והמופתים׳ והיד החזקה והזרוע הנטויה׳ אשר הוציאך משם׳ כן יעשה ה׳ אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם׳ ושלח ה׳ אלהיך את הצרעה בהם׳ עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך׳ לא תערץ מפניהם׳ כי ה׳ אלהיך בקרבך׳ אל גדול ונורא׳ ונשל ה׳ אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט׳ לא תוכל כלתם מהר׳ פן תרבה עליך חית השדה׳ ונתנם ה׳ אלהיך לפניך׳ והמם מהומה גדולה עד השמדם׳ ונתן את מלכיהם בידך׳ ואבדת את שמם מתחת השמים׳ לא יתיצב איש בפניך׳ עד השמדך אותם׳ פסילי אלהיהם תשרפון באש׳ לא תחמד כסף וזהב עליהם׳ ולקחת לך׳ פן תוקש בו׳ כי תועבת ה׳ אלהיך הוא׳ ולא תביא תועבה אל ביתך׳ והיית חרם כמהו׳ שקץ תשקצנו׳ ותעב תתעבנו׳ כי חרם הוא׳ כל הדבר אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות׳ למען תחיון ורביתם׳ ובאתם וירשתם את הארץ׳ אשר נשבע ה׳ לאבתיכם׳ וזכרת את כל הדרך׳ אשר הוליכך ה׳ אלהיך זה׳ לענתך׳ לנסתך׳ לדעת׳ את אשר בלבבך׳ התשמר מצותיו אם לא׳ ויענתך׳ וירעבך׳ ויאכלך את המן׳ אשר לא ידעת׳ ולא ידעון אבתיך׳ למען הודיעך׳ כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם׳ כי על כל מוצא פי ה׳ יחיה האדם׳ שמלתך לא בלתה מעליך׳ ורגלך לא בצקה׳ זה׳ ידעת עם לבבך׳ כי כאשר יסר איש את בנו׳ ה׳ אלהיך מיסרך׳ ושמרת את מצות ה׳ אלהיך׳ ללכת בדרכיו׳ וליראה אותו׳ כי ה׳ אלהיך מביאך׳ אל ארץ טובה׳ ארץ נחלי מים׳ עינת ותהמת׳ יצאת בבקעה ובהר׳ ארץ חטה ושעורה׳ וגפן ותאנה ורמון׳ ארץ זית שמן ודבש׳ ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם׳ לא תחסר כל בה׳ ארץ אשר אבניה ברזל׳ ומהרריה תחצב נחשת׳ ואכלת ושבעת׳ וברכת את ה׳ אלהיך׳ על הארץ הטובה אשר נתן לך׳ השמר לך׳ פן תשכח את ה׳ אלהיך׳ לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו׳ אשר אנכי מצוך היום׳ פן תאכל ושבעת׳ ובתים טובים תבנה ושבת׳ ובקרך וצאנך ירבין׳ וכסף וזהב׳ ירבה לך׳ וכל אשר לך׳ ירבה׳ ורם לבבך׳ ושכחת את ה׳ אלהיך׳ המוציאך מארץ מצרים׳ מבית עבדים׳ המוליכך במדבר הגדל והנורא׳ נחש שרף ועקרב וצמאון׳ אשר אין מים׳ המוציא לך מים׳ מצור החלמיש׳ המאכלך מן במדבר׳ אשר לא ידעון אבתיך׳ למענך׳ לנסתך׳ להיטבך באחריתך׳ ואמרת בלבבך׳ כחי ועצם ידי׳ עשה לי את החיל הזה׳ וזכרת את ה׳ אלהיך׳ כי הוא הנתן לך כח׳ לעשות חיל׳ למען הקים את בריתו׳ אשר נשבע לאבתיך׳ כיום הזה׳ והיה אם שכח תשכח את ה׳ אלהיך׳ והלכת אחרי אלהים אחרים׳ ועבדתם והשתחוית להם׳ העדתי בכם היום׳ כי אבד תאבדון׳ כגוים אשר ה׳ מפניכם׳ כן תאבדון׳ עקב תשמעון׳ את המשפטים האלה׳ ושמרתם ועשיתם אתם׳ ושמר ה׳ אלהיך לך׳ את הברית ואת החסד׳ אשר נשבע לאבתיך׳ ואהבך וברכך׳ והרבך׳ וברך פרי בטנך׳ ופרי אדמתך׳ דגנך ותירשך ויצהרך׳ שגר אלפיך ועשתרות צאנך׳ על האדמה׳ אשר נשבע לאבתיך לתת לך׳ ברוך תהיה מכל העמים׳ לא יהיה בך עקר ועקרה׳ ובבהמתך׳ וחסר כל׳ ושם רעים׳ לא ישים בך׳ ונתנם בכל שנאיך׳ והסיר ה׳ ממך כל חלי׳ וכל מדוי מצרים הרעים׳ אשר ידעת׳ לא ישימם בך׳ ונתנם בכל שנאיך׳ ואכלת כל העמים׳ אשר ה׳ אלהיך נתן לך׳ לא תחוס עינך עליהם׳ ולא תאמר׳ כי תאמר בלבבך׳ רבים הגוים האלה ממני׳ איכה אוכל להורישם׳ לא תירא מהם׳ זכור תזכר את אשר עשה ה׳ אלהיך לפרעה ולכל מצרים׳ המסות הגדלות אשר ראו עיניך׳ והאתות והמופתים׳ והיד החזקה והזרוע הנטויה׳ אשר הוציאך משם׳ כן יעשה ה׳ אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם׳ ושלח ה׳ אלהיך את הצרעה בהם׳ עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך׳ לא תערץ מפניהם׳ כי ה׳ אלהיך בקרבך׳ אל גדול ונורא׳ ונשל ה׳ אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט׳ לא תוכל כלתם מהר׳ פן תרבה עליך חית השדה׳ ונתנם ה׳ אלהיך לפניך׳ והמם מהומה גדולה עד השמדם׳ ונתן את מלכיהם בידך׳ ואבדת את שמם מתחת השמים׳ לא יתיצב איש בפניך׳ עד השמדך אותם׳ פסילי אלהיהם תשרפון באש׳ לא תחמד כסף וזהב עליהם׳ ולקחת לך׳ פן תוקש בו׳ כי תועבת ה׳ אלהיך הוא׳ ולא תביא תועבה אל ביתך׳ והיית חרם כמהו׳ שקץ תשקצנו׳ ותעב תתעבנו׳ כי חרם הוא׳ כל הדבר אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות׳ למען תחיון ורביתם׳ ובאתם וירשתם את הארץ׳ אשר נשבע ה׳ לאבתיכם׳ וזכרת את כל הדרך׳ אשר הוליכך ה׳ אלהיך זה׳ לענתך׳ לנסתך׳ לדעת׳ את אשר בלבבך׳ התשמר מצותיו אם לא׳ ויענתך׳ וירעבך׳ ויאכלך את המן׳ אשר לא ידעת׳ ולא ידעון אבתיך׳ למען הודיעך׳ כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם׳ כי על כל מוצא פי ה׳ יחיה האדם׳ שמלתך לא בלתה מעליך׳ ורגלך לא בצקה׳ זה׳ ידעת עם לבבך׳ כי כאשר יסר איש את בנו׳ ה׳ אלהיך מיסרך׳ ושמרת את מצות ה׳ אלהיך׳ ללכת בדרכיו׳ וליראה אותו׳ כי ה׳ אלהיך מביאך׳ אל ארץ טובה׳ ארץ נחלי מים׳ עינת ותהמת׳ יצאת בבקעה ובהר׳ ארץ חטה ושעורה׳ וגפן ותאנה ורמון׳ ארץ זית שמן ודבש׳ ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם׳ לא תחסר כל בה׳ ארץ אשר אבניה ברזל׳ ומהרריה תחצב נחשת׳ ואכלת ושבעת׳ וברכת את ה׳ אלהיך׳ על הארץ הטובה אשר נתן לך׳ השמר לך׳ פן תשכח את ה׳ אלהיך׳ לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו׳ אשר אנכי מצוך היום׳ פן תאכל ושבעת׳ ובתים טובים תבנה ושבת׳ ובקרך וצאנך ירבין׳ וכסף וזהב׳ ירבה לך׳ וכל אשר לך׳ ירבה׳ ורם לבבך׳ ושכחת את ה׳ אלהיך׳ המוציאך מארץ מצרים׳ מבית עבדים׳ המוליכך במדבר הגדל והנורא׳ נחש שרף ועקרב וצמאון׳ אשר אין מים׳ המוציא לך מים׳ מצור החלמיש׳ המאכלך מן במדבר׳ אשר לא ידעון אבתיך׳ למענך׳ לנסתך׳ להיטבך באחריתך׳ ואמרת בלבבך׳ כחי ועצם ידי׳ עשה לי את החיל הזה׳ וזכרת את ה׳ אלהיך׳ כי הוא הנתן לך כח׳ לעשות חיל׳ למען הקים את בריתו׳ אשר נשבע לאבתיך׳ כיום הזה׳ והיה אם שכח תשכח את ה׳ אלהיך׳ והלכת אחרי אלהים אחרים׳ ועבדתם והשתחוית להם׳ העדתי בכם היום׳ כי אבד תאבדון׳ כגוים אשר ה׳ מפניכם׳ כן תאבדון׳ עקב תשמעון׳ את המשפטים האלה׳ ושמרתם ועשיתם אתם׳ ושמר ה׳ אלהיך לך׳ את הברית ואת החסד׳ אשר נשבע לאבתיך׳ ואהבך וברכך׳ והרבך׳ וברך פרי בטנך׳ ופרי אדמתך׳ דגנך ותירשך ויצהרך׳ שגר אלפיך ועשתרות צאנך׳ על האדמה׳ אשר נשבע לאבתיך לתת לך׳ ברוך תהיה מכל העמים׳ לא יהיה בך עקר ועקרה׳ ובבהמתך׳ וחסר כל׳ ושם רעים׳ לא ישים בך׳ ונתנם בכל שנאיך׳ והסיר ה׳ ממך כל חלי׳ וכל מדוי מצרים הרעים׳ אשר ידעת׳ לא ישימם בך׳ ונתנם בכל שונאיך׳ ואכלת כל העמים׳ אשר ה׳ אלהיך נתן לך׳ לא תחוס עינך עליהם׳ ולא יהיה בך מכשלה׳ ואמרת

סלחלי היה לאלהי משכתני . בהב תהום אלה ויאמר לי אתה ו
סלחלי לך שכנתי ותאמרי אלי הנני אני כי אתה ברחתי אתה ו
סלחלי היה לאלהי לכתה אחי ואקחנך אקחנך . ונתנתני לשומרת לי לחן . ונלחמה לי ביה
סלחלי לך שכנתי ויבא אי אביטלהי . ויבא לשומרת . לבלי ידעה ו לבוא
סלחלי היה לאלהי לנגינה ותצוה אלה עמנו . בקר בי תהום . ברפא ברוך
סלחלי לך שכנתי ותשמחנה אנו
לי אמרתי אי נאוה . ותשא לנפש אלה לך כי . ותשב לאחור ותשא . ותשא ותשא ותשא . ותשא כי לי אנכי שיא . ותשא ותשא ותשא . ותשא ותשא ותשא . ותשא ותשא ותש

כֹּה אָמַר ..

מִי יִתֵּן וְאֵדַע אֵיפֹה מְצָאתִיהוּ וְאֵלֵךְ אֵלָיו וְאֶשְׁפְּכָה לְפָנָיו אֶת שִׂיחִי וְאֶמְלְאָה פִיו תּוֹכָחוֹת וְאֵדְעָה אֶת הַמִּלִּים אֲשֶׁר יַעֲנֵנִי וְאָבִינָה אֶת אֲשֶׁר יֹאמַר אֵלָי הַיְכָבִיד בְּכֹחוֹ בָּרִיב אִם לֹא כִּי הוּא יָשִׂים לִבּוֹ אֵלָי שָׁם יִוָּכַח יָשָׁר עִמּוֹ וְנִמְלַטְתִּי לָנֶצַח מִשֹּׁפְטִי ..

מִי יִתֵּן מִי יִתֵּן לִי בֶּן אֵיפֹה אֶמְצָאֶנּוּ וְאֵיךְ אֶקְרָאֶנּוּ וְאֵיךְ אֶשְׁפֹּךְ לְפָנָיו שִׂיחִי וְאֵיךְ אֶמְלָא פִיו תּוֹכָחוֹת וְאֵיךְ אֶדְעָה אֶת הַמִּלִּים אֲשֶׁר יַעֲנֵנִי וְאָבִינָה אֶת אֲשֶׁר יֹאמַר אֵלָי הַיְכָבִיד בְּכֹחוֹ בָּרִיב אִם לֹא כִּי הוּא יָשִׂים לִבּוֹ אֵלָי שָׁם יִוָּכַח יָשָׁר עִמּוֹ וְנִמְלַטְתִּי לָנֶצַח מִשֹּׁפְטִי ..

הַנֵּה קֶדֶם אֵינֶנִּי וְאָחוֹר וְלֹא אֲבִינֶנּוּ שְׂמֹאל בְּעֲשׂוֹתוֹ וְלֹא אֶרְאֶה יָמִין יַעְטֹף וְלֹא אֶרְאֶנּוּ הֲיָדַע דֶּרֶךְ אֲשֶׁר אֶהְיֶה שָׁם אֶמְצָאֶנּוּ וְאֵלֵךְ אֶל מְקוֹמוֹ וְלֹא אֶרְ

אזרת

בחיי חיים על רבכי חייבת
חיים חיים מאת רבכי חייבת
מזון פלוס מפיס רבכי פלוס
פלוס מפיס רבכי פלוס מזון
בחיי חיים על רבכי חייבת
חיים חיים מאת רבכי חייבת
מזון פלוס מפיס רבכי פלוס
פלוס מפיס רבכי פלוס מזון
בחיי חיים על רבכי חייבת
חיים חיים מאת רבכי חייבת
מזון פלוס מפיס רבכי פלוס
פלוס מפיס רבכי פלוס מזון
בחיי חיים על רבכי חייבת
חיים חיים מאת רבכי חייבת
מזון פלוס מפיס רבכי פלוס
פלוס מפיס רבכי פלוס מזון

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

לשון הכתוב על פסוק זה

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

וּבְיוֹם הַשַּׁבָּת שְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִים וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַּשָּׁמֶן וְנִסְכּוֹ׃ עֹלַת שַׁבָּת בְּשַׁבַּתּוֹ עַל עֹלַת הַתָּמִיד וְנִסְכָּהּ׃

תרגום יונתן בן עזיאל

ובמעלי שבתא תרין אימרין בני שתא שלמין ותרי עשרונין סמידא מתקנא בזיתא ומנקיתא דמיה׃ עלת שבתא בשבתיה על עלת תדירא ונסכה׃

ובמעלי שבתא תרין אימרין בני שתא שלמין ותרי עשרונין סמידא מתקנא בזיתא ומנקיתא דמיה׃ עלת שבתא בשבתיה על עלת תדירא ונסכה׃

תרגום אונקלוס

ובמעלי שבתא תרין אימרין בני שתא שלמין ותרי עשרונין סמידא מתקנא בזיתא ומנקיתא דמיה׃ עלת שבתא בשבתיה על עלת תדירא ונסכה׃

ובמעלי שבתא תרין אימרין בני שתא שלמין ותרי עשרונין סמידא מתקנא בזיתא ומנקיתא דמיה׃ עלת שבתא בשבתיה על עלת תדירא ונסכה׃

ויקרא

כל הפרשה כולה שמשמשת בתורת עלה אם רבי יוחנן אומר כן אף כל המשמשת בתורת עלה ואם רבי שמעון בן לקיש אומר כן אף כל המשמשת בתורת שלמים : ת"ר כל הפרשה כולה שמשמשת בתורת עלה אם רבי יוחנן אומר כן אף כל המשמשת בתורת שלמים ואם רבי שמעון בן לקיש אומר כן אף כל המשמשת בתורת עלה : מתני' כל הכלים שהיו במשכן משמשין בתורת עלה ובתורת שלמים ובתורת חטאת ובתורת אשם ובתורת מנחה ובתורת נסכים ובתורת מלואים ובתורת חנוכה : ובתורת עלה מנין שנאמר ועשית מזבח קטרת שטים תעשה אותו ומה תלמוד לומר הרי נאמר ועשית מזבח לקטר עליו קטרת מה תלמוד לומר שטים תעשה אותו אלא מלמד שהיו משמשין בתורת עלה : ובתורת שלמים מנין שנאמר ועשית מזבח לקטר עליו קטרת מה תלמוד לומר שטים תעשה אותו אלא מלמד שהיו משמשין בתורת שלמים : ובתורת חטאת מנין שנאמר ועשית מזבח לקטר עליו קטרת מה תלמוד לומר שטים תעשה אותו אלא מלמד שהיו משמשין בתורת חטאת : ובתורת אשם מנין שנאמר ועשית מזבח לקטר עליו קטרת מה תלמוד לומר שטים תעשה אותו אלא מלמד שהיו משמשין בתורת אשם : ובתורת מנחה מנין שנאמר ועשית מזבח לקטר עליו קטרת מה תלמוד לומר שטים תעשה אותו אלא מלמד שהיו משמשין בתורת מנחה : ובתורת נסכים מנין שנאמר ועשית מזבח לקטר עליו קטרת מה תלמוד לומר שטים תעשה אותו אלא מלמד שהיו משמשין בתורת נסכים : ובתורת מלואים מנין שנאמר ועשית מזבח לקטר עליו קטרת מה תלמוד לומר שטים תעשה אותו אלא מלמד שהיו משמשין בתורת מלואים : ובתורת חנוכה מנין שנאמר ועשית מזבח לקטר עליו קטרת מה תלמוד לומר שטים תעשה אותו אלא מלמד שהיו משמשין בתורת חנוכה : גמ' מנא הני מילי אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק דאמר קרא זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים : מה תלמוד לומר הרי כבר נאמר ועשית מזבח לקטר עליו קטרת מה תלמוד לומר שטים תעשה אותו אלא מלמד שהיו משמשין בתורת עלה ובתורת שלמים ובתורת חטאת ובתורת אשם ובתורת מנחה ובתורת נסכים ובתורת מלואים ובתורת חנוכה

מִלְּבַד שַׁבָּת וּמִלְּבַד מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר יִתְּנוּ לַיהוָה׃ כִּי מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת אֲשֶׁר תָּבִיאוּ אֶת הָעֹמֶר הַתְּנוּפָה שֶׁבַע שַׁבָּתוֹת תְּמִימֹת תִּהְיֶינָה׃ עַד מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת הַשְּׁבִיעִת תִּסְפְּרוּ חֲמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה חֲדָשָׁה לַיהוָה׃ מִמּוֹשְׁבֹתֵיכֶם תָּבִיאוּ לֶחֶם תְּנוּפָה שְׁתַּיִם שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים סֹלֶת תִּהְיֶינָה חָמֵץ תֵּאָפֶינָה בִּכּוּרִים לַיהוָה׃ וְהִקְרַבְתֶּם עַל הַלֶּחֶם שִׁבְעַת כְּבָשִׂים תְּמִימִם בְּנֵי שָׁנָה וּפַר בֶּן בָּקָר אֶחָד וְאֵילִם שְׁנָיִם יִהְיוּ עֹלָה לַיהוָה וּמִנְחָתָם וְנִסְכֵּיהֶם אִשֵּׁה רֵיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה׃ וְעָשִׂיתֶם שְׂעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת וּשְׁנֵי כְבָשִׂים בְּנֵי שָׁנָה לְזֶבַח שְׁלָמִים׃ וְהֵנִיף הַכֹּהֵן אֹתָם עַל לֶחֶם הַבִּכּוּרִים תְּנוּפָה לִפְנֵי יְהוָה עַל שְׁנֵי כְבָשִׂים קֹדֶשׁ יִהְיוּ לַיהוָה לַכֹּהֵן׃ וְהִקְרַאתֶם בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם׃ וּבְקֻצְרְכֶם אֶת קְצִיר אַרְצְכֶם לֹא תְכַלֶּה פְּאַת שָׂדְךָ בְּקֻצְרֶךָ וְלֶקֶט קְצִירְךָ לֹא תְלַקֵּט לֶעָנִי וְלַגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם שַׁבָּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרָא קֹדֶשׁ׃ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ אַךְ בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה יוֹם הַכִּפֻּרִים הוּא מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה׃ וְכָל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם כִּפֻּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ כִּי כָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא תְעֻנֶּה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְנִכְרְתָה מֵעַמֶּיהָ׃ וְכָל נֶפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל מְלָאכָה בְּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהַאֲבַדְתִּי אֶת הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מִקֶּרֶב עַמָּהּ׃ כָּל מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכֹל מוֹשְׁבֹתֵיכֶם׃ שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן הִוא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת נַפְשֹׁתֵיכֶם בְּתִשְׁעַת לַחֹדֶשׁ בָּעֶרֶב מֵעֶרֶב עַד עֶרֶב תִּשְׁבְּתוּ שַׁבַּתְּכֶם׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ אַךְ חֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי הַזֶּה חַג הַסֻּכּוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה׃ בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרָא קֹדֶשׁ כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ שִׁבְעַת יָמִים תַּקְרִיבוּ אִשֶּׁה לַיהוָה בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרָא קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם וְהִקְרַבְתֶּם אִשֶּׁה לַיהוָה עֲצֶרֶת הִוא כָּל מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ׃ אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה אֲשֶׁר תִּקְרְאוּ אֹתָם מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ לְהַקְרִיב אִשֶּׁה לַיהוָה עֹלָה וּמִנְחָה זֶבַח וְנָסָכִים דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ׃ מִלְּבַד שַׁבְּתוֹת יְהוָה וּמִלְּבַד מַתְּנוֹתֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְרֵיכֶם וּמִלְּבַד כָּל נִדְבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר תִּתְּנוּ לַיהוָה׃ אַךְ בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאָסְפְּכֶם אֶת תְּבוּאַת הָאָרֶץ תָּחֹגּוּ אֶת חַג יְהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן שַׁבָּתוֹן וּבַיּוֹם הַשְּׁמִינִי שַׁבָּתוֹן׃ וְלָקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר כַּפֹּת תְּמָרִים וַעֲנַף עֵץ עָבֹת וְעַרְבֵי נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם שִׁבְעַת יָמִים׃ וְחַגֹּתֶם אֹתוֹ חַג לַיהוָה שִׁבְעַת יָמִים בַּשָּׁנָה חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בַּחodֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תָּחֹגּוּ אֹתוֹ׃ בַּסֻּכֹּת תֵּשְׁבוּ שִׁבְעַת יָמִים כָּל הָאֶזְרָח בְּיִשְׂרָאֵל יֵשְׁבוּ בַּסֻּכֹּת׃ לְמַעַן יֵדְעוּ דֹרֹתֵיכֶם כִּי בַסֻּכּוֹת הוֹשַׁבְתִּי אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהוֹצִיאִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶת מוֹעֲדֵי יְהוָה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וַיְצַו יְהוָה אֶת מֹשֶׁה אֶל פְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וְיִקְחוּ אֵלֶיךָ שֶׁמֶן זַיִת זָךְ כָּתִית לַמָּאוֹר לְהַעֲלוֹת נֵר תָּמִיד׃ מִחוּץ לְפָרֹכֶת הָעֵדֻת בְּאֹהֶל מוֹעֵד יַעֲרֹךְ אֹתוֹ אַהֲרֹן מֵעֶרֶב עַד בֹּקֶר לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתָם׃ עַל הַמְנֹרָה הַטְּהֹרָה יַעֲרֹךְ אֶת הַנֵּרֹת לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד׃ וְלָקַחְתָּ סֹלֶת וְאָפִיתָ אֹתָהּ שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה חַלּוֹת שְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים יִהְיֶה הַחַלָּה הָאֶחָת׃ וְשַׂמְתָּ אֹתָם שְׁתַּיִם מַעֲרָכוֹת שֵׁשׁ הַמַּעֲרָכֶת עַל הַשֻּׁלְחָן הַטָּהוֹר לִפְנֵי יְהוָה׃ וְנָתַתָּ עַל הַמַּעֲרָכֶת לְבֹנָה זַכָּה וְהָיְתָה לַלֶּחֶם לְאַזְכָּרָה אִשֶּׁה לַיהוָה׃ בְּיוֹם הַשַּׁבָּת בְּיוֹם הַשַּׁבָּת יַעַרְכֶנּוּ לִפְנֵי יְהוָה תָּמִיד מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִית עוֹלָם׃ וְהָיְתָה לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו וְאָכְלוּ אֹתוֹ בְּמָקוֹם קָדוֹשׁ כִּי קֹדֶשׁ קָדָשִׁים הוּא לוֹ מֵאִשֵּׁי יְהוָה חָק עוֹלָם׃ וַיֵּצֵא בֶּן אִשָּׁה יִשְׂרְאֵלִית וְהוּא בֶּן אִישׁ מִצְרִי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּנָּצוּ בַּמַּחֲנֶה בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרְאֵלִית וְאִישׁ הַיִּשְׂרְאֵלִי׃ וַיִּקֹּב בֶּן הָאִשָּׁה הַיִּשְׂרְאֵלִית אֶת הַשֵּׁם וַיְקַלֵּל וַיָּבִיאוּ אֹתוֹ אֶל מֹשֶׁה וְשֵׁם אִמּוֹ שְׁלֹמִית בַּת דִּבְרִי לְמַטֵּה דָן׃ וַיַּנִּיחוּ אֹתוֹ בַּמִּשְׁמָר לִפְרֹשׁ לָהֶם עַל פִּי יְהוָה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר׃ הוֹצֵא אֶת הַמְקַלֵּל אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְסָמְכוּ כָל הַשֹּׁמְעִים אֶת יְדֵיהֶם עַל רֹאשׁוֹ וְרָגְמוּ אֹתוֹ כָּל הָעֵדָה׃ וְאֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּדַבֵּר לֵאמֹר אִישׁ אִישׁ כִּי יְקַלֵּל אֱלֹהָיו וְנָשָׂא חֶטְאוֹ׃ וְנֹקֵב שֵׁם יְהוָה מוֹת יוּמָת רָגוֹם יִרְגְּמוּ בוֹ כָּל הָעֵדָה כַּגֵּר כָּאֶזְרָח בְּנָקְבוֹ שֵׁם יוּמָת׃ וְאִישׁ כִּי יַכֶּה כָּל נֶפֶשׁ אָדָם מוֹת יוּמָת׃ וּמַכֵּה נֶפֶשׁ בְּהֵמָה יְשַׁלְּמֶנָּה נֶפֶשׁ תַּחַת נָפֶשׁ׃ וְאִישׁ כִּי יִתֵּן מוּם בַּעֲמִיתוֹ כַּאֲשֶׁר עָשָׂה כֵּן יֵעָשֶׂה לוֹ׃ שֶׁבֶר תַּחַת שֶׁבֶר עַיִן תַּחַת עַיִן שֵׁן תַּחַת שֵׁן כַּאֲשֶׁר נָתַן מוּם בָּאָדָם כֵּן יִנָּתֶן בּוֹ׃ וּמַכֵּה בְהֵמָה יְשַׁלְּמֶנָּה וּמַכֵּה אָדָם יוּמָת׃ מִשְׁפַּט אֶחָד יִהְיֶה לָכֶם כַּגֵּר כָּאֶזְרָח יִהְיֶה כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיּוֹצִיאוּ אֶת הַמְקַלֵּל אֶל מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וַיִּרְגְּמוּ אֹתוֹ אֶבֶן וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה׃ וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי לֵאמֹר׃ דַּבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם בָּאִים אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן לָכֶם וְשָׁבְתָה הָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה׃ שֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע שָׂדֶךָ וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְמֹר כַּרְמֶךָ וְאָסַפְתָּ אֶת תְּבוּאָתָהּ׃ וּבַשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת שַׁבַּת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ שַׁבָּת לַיהוָה שָׂדְךָ לֹא תִזְרָע וְכַרְמְךָ לֹא תִזְמֹר׃ אֶת סְפִיחַ קְצִירֲךָ לֹא תִקְצֹר וְאֶת עִנְּבֵי נְזִירֶךָ לֹא תִבְצֹר שְׁנַת שַׁבָּתוֹן יִהְיֶה לָאָרֶץ׃ וְהָיְתָה שַׁבַּת הָאָרֶץ לָכֶם לְאָכְלָה לְךָ וּלְעַבְדְּךָ וְלַאֲמָתֶךָ וְלִשְׂכִירְךָ וּלְתוֹשָׁבְךָ הַגָּרִים עִמָּךְ׃ וְלִבְהֶמְתְּךָ וְלַחַיָּה אֲשֶׁר בְּאַרְצֶךָ תִּהְיֶה כָל תְּבוּאָתָהּ לֶאֱכֹל׃ וְסָפַרְתָּ לְךָ שֶׁבַע שַׁבְּתֹת שָׁנִים שֶׁבַע שָׁנִים שֶׁבַע פְּעָמִים וְהָיוּ לְךָ יְמֵי שֶׁבַע שַׁבְּתֹת הַשָּׁנִים תֵּשַׁע וְאַרְבָּעִים שָׁנָה׃ וְהַעֲבַרְתָּ שׁוֹפַר תְּרוּעָה בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ בְּיוֹם הַכִּפֻּרִים תַּעֲבִירוּ שׁוֹפָר בְּכָל אַרְצְכֶם׃ וְקִדַּשְׁתֶּם אֶת שְׁנַת הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה וְקָרָאתֶם דְּרוֹר בָּאָרֶץ לְכָל יֹשְׁבֶיהָ יוֹבֵל הִוא תִּהְיֶה לָכֶם וְשַׁבְתֶּם אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ וְאִישׁ אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ תָּשׁוּבוּ׃ יוֹבֵל הַשָּׁנָה הַחֲמִשִּׁים שָׁנָה תִּהְיֶה לָכֶם לֹא תִזְרָעוּ וְלֹא תִקְצְרוּ אֶת סְפִיחֶיהָ וְלֹא תִבְצְרוּ אֶת נְזִירֶיהָ׃ כִּי יוֹבֵל הִוא קֹדֶשׁ תִּהְיֶה לָכֶם מִן הַשָּׂדֶה תֹּאכְלוּ אֶת תְּבוּאָתָהּ׃ בִּשְׁנַת הַיּוֹבֵל הַזֹּאת תָּשֻׁבוּ אִישׁ אֶל אֲחֻזָּתוֹ׃ וְכִי תִמְכְּרוּ מִמְכָּר לַעֲמִיתֶךָ אוֹ קָנֹה מִיַּד עֲמִיתֶךָ אַל תּוֹנוּ אִישׁ אֶת אָחִיו׃ בְּמִסְפַּר שָׁנִים אַחַר הַיּוֹבֵל תִּקְנֶה מֵאֵת עֲמִיתֶךָ בְּמִסְפַּר שְׁנֵי תְבוּאֹת יִמְכֹּר לָךְ׃ לְפִי רֹב הַשָּׁנִים תַּרְבֶּה מִקְנָתוֹ וּלְפִי מְעֹט הַשָּׁנִים תַּמְעִיט מִקְנָתוֹ כִּי מִסְפַּר תְּבוּאֹת הוּא מוֹכֵר לָךְ׃ וְלֹא תוֹנוּ אִישׁ אֶת עֲמִיתוֹ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ וַעֲשִׂיתֶם אֶת חֻקֹּתַי וְאֶת מִשְׁפָּטַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם וִישַׁבְתֶּם עַל הָאָרֶץ לָבֶטַח׃ וְנָתְנָה הָאָרֶץ פִּרְיָהּ וַאֲכַלְתֶּם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח עָלֶיהָ׃ וְכִי תֹאמְרוּ מַה נֹּאכַל בַּשָּׁנָה הַשְּׁבִיעִת הֵן לֹא נִזְרַע וְלֹא נֶאֱסֹף אֶת תְּבוּאָתֵנוּ׃ וְצִוִּיתִי אֶת בִּרְכָתִי לָכֶם בַּשָּׁנָה הַשִּׁשִּׁת וְעָשָׂת אֶת הַתְּבוּאָה לִשְׁלֹשׁ הַשָּׁנִים׃ וּזְרַעְתֶּם אֶת הַשָּׁנָה הַשְּׁמִינִת וַאֲכַלְתֶּם מִן הַתְּבוּאָה יָשָׁן עַד הַשָּׁנָה הַתְּשִׁעִת עַד בּוֹא תְבוּאָתָהּ תֹּאכְלוּ יָשָׁן׃ וְהָאָרֶץ לֹא תִמָּכֵר לִצְמִתֻת כִּי לִי הָאָרֶץ כִּי גֵרִים וְתוֹשָׁבִים אַתֶּם עִמָּדִי׃ וּבְכֹל אֶרֶץ אֲחֻזַּתְכֶם גְּאֻלָּה תִּתְּנוּ לָאָרֶץ׃ כִּי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָכַר מֵאֲחֻזָּתוֹ וּבָא גֹאֲלוֹ הַקָּרֹב אֵלָיו וְגָאַל אֶת מִמְכַּר אָחִיו׃ וְאִישׁ כִּי אֵין לוֹ גֹּאֵל וְהִשִּׂיגָה יָדוֹ וּמָצָא כְּדֵי גְאֻלָּתוֹ׃ וְחִשַּׁב אֶת שְׁנֵי מִמְכָּרוֹ וְהֵשִׁיב אֶת הָעֹדֵף לָאִישׁ אֲשֶׁר מָכַר לוֹ וְשָׁב אֶל אֲחֻזָּתוֹ׃ וְאִם לֹא מָצְאָה יָדוֹ דֵּי הָשִׁיב לוֹ וְהָיָה מִמְכָּרוֹ בְּיַד הַקֹּנֶה אֹתוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְיָצָא בַּיֹּבֵל וְשָׁב לַאֲחֻזָּתוֹ׃ וְאִישׁ כִּי יִמְכֹּר בֵּית מוֹשַׁב עִירוֹ וְגָאַל עַד שְׁנַת מִמְכַּר יָמִים תִּהְיֶה גְּאֻלָּתוֹ׃ וְאִם לֹא נִגְאַל עַד מְלֹאת לוֹ שָׁנָה תְמִימָה וְקָם הַבַּיִת אֲשֶׁר בָּעִיר אֲשֶׁר לוֹ חֹמָה לַצְמִתֻת לַקֹּנֶה אֹתוֹ לְדֹרֹתָיו לֹא יֵצֵא בַּיֹּבֵל׃ וּבָתֵּי הַחֲצֵרִים אֲשֶׁר אֵין לָהֶם חוֹמָה סָבִיב עַל שְׂדֵה הָאָרֶץ יֵחָשֵׁב גְּאֻלָּה יִהְיֶה לוֹ וּבַיֹּבֵל יֵצֵא׃ וְעָרֵי הַלְוִיִּם בָּתֵּי עָרֵי אֲחֻזָּתָם גְּאֻלַּת עוֹלָם יִהְיֶה לַלְוִיִּם׃ וַאֲשֶׁר יִקְנֶה מִן הַלְוִיִּם וְיָצָא מִמִּכְרַת בַּיִת וְעִיר אֲחֻזָּתוֹ בַּיֹּבֵל כִּי בָתֵּי עָרֵי הַלְוִיִּם הִוא אֲחֻזָּתָם בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃ וּשְׂדֵה מִגְרַשׁ עָרֵיהֶם לֹא יִמָּכֵר כִּי אֲחֻזַּת עוֹלָם הִוא לָהֶם׃ וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ וּמָטָה יָדוֹ עִמָּךְ וְהֶחֱזַקְתָּ בּוֹ גֵּר וְתוֹשָׁב וָחַי עִמָּךְ׃ אַל תִּקַּח מֵאִתּוֹ נֶשֶׁךְ וְתַרְבִּית וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ וְחַי אָחִיךָ עִמָּךְ׃ אֶת כַּסְפְּךָ לֹא תִתֵּן לוֹ בְּנֶשֶׁךְ וּבְמַרְבִּית לֹא תִתֵּן אָכְלֶךָ׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לָתֵת לָכֶם אֶת אֶרֶץ כְּנַעַן לִהְיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים׃ וְכִי יָמוּךְ אָחִיךָ עִמָּךְ וְנִמְכַּר לָךְ לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבֹדַת עָבֶד׃ כְּשָׂכִיר כְּתוֹשָׁב יִהְיֶה עִמָּךְ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל יַעֲבֹד עִמָּךְ׃ וְיָצָא מֵעִמָּךְ הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ וְשָׁב אֶל מִשְׁפַּחְתּוֹ וְאֶל אֲחֻזַּת אֲבֹתָיו יָשׁוּב׃ כִּי עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לֹא יִמָּכְרוּ מִמְכֶּרֶת עָבֶד׃ לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ וְיָרֵאתָ מֵאֱלֹהֶיךָ׃ וְעַבְדְּךָ וַאֲמָתְךָ אֲשֶׁר יִהְיוּ לָךְ מֵאֵת הַגּוֹיִם אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ עֶבֶד וְאָמָה׃ וְגַם מִבְּנֵי הַתּוֹשָׁבִים הַגָּרִים עִמָּכֶם מֵהֶם תִּקְנוּ וּמִמִּשְׁפַּחְתָּם אֲשֶׁר עִמָּכֶם אֲשֶׁר הוֹלִידוּ בְּאַרְצְכֶם וְהָיוּ לָכֶם לַאֲחֻזָּה׃ וְהִתְנַחַלְתֶּם אֹתָם לִבְנֵיכֶם אַחֲרֵיכֶם לָרֶשֶׁת אֲחֻזָּה לְעֹלָם בָּהֶם תַּעֲבֹדוּ וּבְאַחֵיכֶם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אִישׁ בְּאָחִיו לֹא תִרְדֶּה בוֹ בְּפָרֶךְ׃ וְכִי תַשִּׂיג יַד גֵּר וְתוֹשָׁב עִמָּךְ וּמָךְ אָחִיךָ עִמּוֹ וְנִמְכַּר לְגֵר תּוֹשָׁב עִמָּךְ אוֹ לְעֵקֶר מִשְׁפַּחַת גֵּר׃ אַחֲרֵי נִמְכַּר גְּאֻלָּה תִּהְיֶה לוֹ אֶחָד מֵאֶחָיו יִגְאָלֶנּוּ׃ אוֹ דֹדוֹ אוֹ בֶן דֹּדוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ מִשְּׁאֵר בְּשָׂרוֹ מִמִּשְׁפַּחְתּוֹ יִגְאָלֶנּוּ אוֹ הָשִׂגָה יָדוֹ וְנִגְאָל׃ וְחִשַּׁב עִם קֹנֵהוּ מִשְּׁנַת הִמָּכְרוֹ לוֹ עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְהָיָה כֶּסֶף מִמְכָּרוֹ בְּמִסְפַּר שָׁנִים כִּימֵי שָׂכִיר יִהְיֶה עִמּוֹ׃ אִם עוֹד רַבּוֹת בַּשָּׁנִים כְּפִיהֶן מִכֶּסֶף גְּאֻלָּתוֹ יָשִׁיב מִמְכַּר אָחִיו׃ וְאִם מְעַט נִשְׁאַר בַּשָּׁנִים עַד שְׁנַת הַיֹּבֵל וְחִשַּׁב לוֹ כְּפִי שָׁנָיו כִּשְׂכִיר שָׂנָה בְשָׂנָה יִהְיֶה אִתּוֹ לֹא יִרְדֶּנּוּ בְּפָרֶךְ לְעֵינֶיךָ׃ וְאִם לֹא יִגָּאֵל בְּאֵלֶּה וְיָצָא בִּשְׁנַת הַיֹּבֵל הוּא וּבָנָיו עִמּוֹ׃ כִּי לִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל עֲבָדִים עֲבָדַי הֵם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ לֹא תַעֲשׂוּ לָכֶם אֱלִילִם וּפֶסֶל וּמַצֵּבָה לֹא תָקִימוּ לָכֶם וְאֶבֶן מַשְׂכִּית לֹא תִתְּנוּ בְּאַרְצְכֶם לְהִשְׁתַּחֲוֹת עָלֶיהָ כִּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם׃ אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמֹרוּ וּמִקְדָּשִׁי תִּירָאוּ אֲנִי יְהוָה׃ אִם בְּחֻקֹּתַי תֵּלֵכוּ וְאֶת מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם׃ וְנָתַתִּי גִּשְׁמֵיכֶם בְּעִתָּם וְנָתְנָה הָאָרֶץ יְבוּלָהּ וְעֵץ הַשָּׂדֶה יִתֵּן פִּרְיוֹ׃ וְהַשִּׂיג לָכֶם דַּיִשׁ אֶת בָּצִיר וּבָצִיר יַשִּׂיג אֶת זָרַע וַאֲכַלְתֶּם לַחְמְכֶם לָשֹׂבַע וִישַׁבְתֶּם לָבֶטַח בְּאַרְצְכֶם׃ וְנָתַתִּי שָׁלוֹם בָּאָרֶץ וְשָׁכַבְתֶּם וְאֵין מַחֲרִיד וְהִשְׁבַּתִּי חַיָּה רָעָה מִן הָאָרֶץ וְחֶרֶב לֹא תַעֲבֹר בְּאַרְצְכֶם׃ וּרְדַפְתֶּם אֶת אֹיְבֵיכֶם וְנָפְלוּ לִפְנֵיכֶם לֶחָרֶב׃ וְרָדְפוּ מִכֶּם חֲמִשָּׁה מֵאָה וּמֵאָה מִרְבָּבָה יִרְדֹּפוּ וְנָפְלוּ אֹיְבֵיכֶם לֶחָרֶב לִפְנֵיכֶם׃ וּפָנִיתִי אֲלֵיכֶם וְהִפְרֵיתִי אֶתְכֶם וְהִרְבֵּיתִי אֶתְכֶם וַהֲקִמֹתִי אֶת בְּרִיתִי אִתְּכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם יָשָׁן נוֹשָׁן וְיָשָׁן מִפְּנֵי חָדָשׁ תּוֹצִיאוּ׃ וְנָתַתִּי מִשְׁכָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְהִתְהַלַּכְתִּי בְתוֹכְכֶם וְהָיִיתִי לָכֶם לֵאלֹהִים וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי לְעָם׃ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִהְיוֹת לָהֶם עֲבָדִים וָאֶשְׁבֹּר מֹטוֹת עֻלְּכֶם וָאוֹלֶךְ אֶתְכֶם קוֹמְמִיּוּת׃ וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְלֹא תַעֲשׂוּ אֶת כָּל הַמִּצְוֹת הָאֵלֶּה׃ וְאִם בְּחֻקֹּתַי תִּמְאָסוּ וְאִם אֶת מִשְׁפָּטַי תִּגְעַל נַפְשְׁכֶם לְבִלְתִּי עֲשׂוֹת אֶת כָּל מִצְוֹתָי לְהָפְרְכֶם אֶת בְּרִיתִי׃ אַף אֲנִי אֶעֱשֶׂה זֹּאת לָכֶם וְהִפְקַדְתִּי עֲלֵיכֶם בֶּהָלָה אֶת הַשַּׁחֶפֶת וְאֶת הַקַּדַּחַת מְכַלוֹת עֵינַיִם וּמְדִיבוֹת נָפֶשׁ וְזָרַעְתֶּם לָרִיק זַרְעֲכֶם וְאָכְלוּ אֹיְבֵיכֶם׃ וְנָתַתִּי פָּנַי בָּכֶם וְנִגַּפְתֶּם לִפְנֵי אֹיְבֵיכֶם וְרָדוּ בָכֶם שֹׂנְאֵיכֶם וְנַסְתֶּם וְאֵין רֹדֵף אֲלֵיכֶם׃ וְאִם עַד אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיָסַפְתִּי לְיַסְּרָה אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם׃ וְשָׁבַרְתִּי אֶת גְּאוֹן עֻזְּכֶם וְנָתַתִּי אֶת שְׁמֵיכֶם כַּבַּרְזֶל וְאֶת אַרְצְכֶם כַּנְּחֹשֶׁת׃ וְכָלְתָה לָרִיק כֹּחֲכֶם וְלֹא תִתֵּן אַרְצְכֶם אֶת יְבוּלָהּ וְעֵץ הָאָרֶץ לֹא יִתֵּן אֶת פִּרְיוֹ׃ וְהֲלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי וְלֹא אֹבֶה לִשְׁמֹעַ לָכֶם וְיָסַפְתִּי עֲלֵיכֶם מַכָּה שֶׁבַע כְּחַטֹּאתֵיכֶם׃ וְשִׁלַּחְתִּי בָכֶם אֶת חַיַּת הַשָּׂדֶה וְשִׁכֵּלָה אֶתְכֶם וְהִכְרִיתָה אֶת בְּהֶמְתְּכֶם וּמִעֲטָה אֶתְכֶם וְנֶחֱרְבוּ דַּרְכֵיכֶם׃ וְאִם בְּאֵלֶּה לֹא תִוָּסְרוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי׃ וְהָלַכְתִּי אַף אֲנִי עִמָּכֶם בְּקֶרִי וְהִכֵּיתִי אֶתְכֶם גַּם אֲנִי שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם׃ וְהֵבֵאתִי עֲלֵיכֶם חֶרֶב נֹקֶמֶת נְקַם בְּרִית וְנֶאֱסַפְתֶּם אֶל עָרֵיכֶם וְשִׁלַּחְתִּי דֶבֶר בְּתוֹכְכֶם וְנִתַּתֶּם בְּיַד אוֹיֵב׃ בְּשִׁבְרִי לָכֶם מַטֵּה לֶחֶם וְאָפוּ עֲשֶׂרֶת נָשִׁים לַחְמְכֶם בְּתַנּוּר אֶחָד וְהֵשִׁיבוּ לַחְמְכֶם בַּמִּשְׁקָל וַאֲכַלְתֶּם וְלֹא תִשְׂבָּעוּ׃ וְאִם עַד זֹאת לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְהָלַכְתֶּם עִמִּי קֶרִי׃ וְהָלַכְתִּי עִמָּכֶם בַּחֲמַת קֶרִי וְיִסַּרְתִּי אֶתְכֶם שֶׁבַע עַל חַטֹּאתֵיכֶם׃ וַאֲכַלְתֶּם בְּשַׂר בְּנֵיכֶם תֹּאכֵלוּ וּבְשַׂר בְּנוֹתֵיכֶם תֹּאכֵלוּ׃ וְהִשְׁמַדְתִּי אֶת בָּמֹתֵיכֶם וְהִכְרַתִּי אֶת חַמָּנֵיכֶם וְנָתַתִּי אֶת פִּגְרֵיכֶם עַל פִּגְרֵי גִלּוּלֵיכֶם וְגָעֲלָה נַפְשִׁי אֶתְכֶם׃ וְנָתַתִּי אֶת עָרֵיכֶם חָרְבָּה וְהַשִּׁמֹתִי אֶת מִקְדְּשֵׁיכֶם וְלֹא אָרִיחַ בְּרֵיחַ נִיחֹחֲכֶם׃ וְהַשַּׁמֹּתִי אֶת הָאָרֶץ וְשָׁמְמוּ עָלֶיהָ אֹיְבֵיכֶם הַיֹּשְׁבִים בָּהּ׃ וְאֶתְכֶם אָזָרֶה בַגּוֹיִם וְהַרִיקֹתִי אַחֲרֵיכֶם חָרֶב וְהָיְתָה אַרְצְכֶם שְׁמָמָה וְעָרֵיכֶם יִהְיוּ חָרְבָּה׃ אָז תִּרְצֶה הָאָרֶץ אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ כָּל יְמֵי הָשַּׁמָּה וְאַתֶּם בְּאֶרֶץ אֹיְבֵיכֶם אָז תִּשְׁבַּת הָאָרֶץ וְרָצְתָה אֶת שַׁבְּתֹתֶיהָ׃ כָּל יְמֵי הָשַּׁמָּה תִּשְׁבֹּת אֵת אֲשֶׁר לֹא שָׁבְ

אם תהיה ויתן להיות רחוק בשעת הכפרה בעת החכמה בעת בי כי בשמיני
שהיתה החכמה היא מלמדת שאין מחכמים הרשעים אבדים כי אם בעת
הזאת : ועוד הנה מה שאמרו על פסוק בחוץ תכין מלאכתך ואחר תבנה
ביתך : כי השיב בבית הכסא לקוראים בו שיהיו מהרים לצאת ולא
יתעכבו בו הרבה : ועוד אמרו בבבא קמא בר קפרא אומר כל המכוין
בבית הכסא ולא נתן לו שכר אין לו חלק לעולם הבא : כי אם הבל הוא
גם זה הבל : ועוד אמרו בברכות כל המכוין בבית הכסא ולא נתן לו
שכר אין לו חלק לעולם הבא : כי מה יתרון לאדם בכל עמלו שיעמול
תחת השמש : כי מי יודע מה טוב לאדם בחיים מספר ימי חייו
אשר יעשם כצל כי מי יאדם לדעת מה יהיה אחריו תחת השמש :
טוב שם משמן טוב ויום המות מיום הולדו : כי יש הבדים מהבל הבלים
שהם מועילים לאדם כי אם הבל הוא ורעות רוח : אמר רבי יוחנן
כל המלמד את בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו יצרו : כי
אם בעת ההיא יהיה מאוד רע הבל הוא ורעות רוח : אם היתה
בעת ההיא מאוד רעה הבל הוא ורעות רוח : כי אין אדם צדיק בארץ
אשר יעשה טוב ולא יחטא : כי אין אדם צדיק בארץ שלא חטא
מעשה שהיה ולא חטא מעשה שלא היה ולא חטא מחשבה שלא
עלתה על דעתו של חבירו : ועוד אמרו בבבא קמא בר קפרא אומר
כל המכוין בבית הכסא ולא נתן לו שכר אין לו חלק לעולם הבא :
כי אם הבל הוא גם זה הבל : ועוד אמרו בברכות כל המכוין בבית
הכסא ולא נתן לו שכר אין לו חלק לעולם הבא : כי השמחה תחת

המלך אשר אשים עליהם מלכים כמעשה הרשעים ויש אשים עליהם שרים אשר
אמרתי אשים של עשה עשר אשים לבל יש : יש הבל אשר כפים מלפני יהוה יהיו
אשר לרשע היה יהיו לא טוב יהיו : ועתה יראו אשים אשר יהוה מלפניו
אם כי לב אלוה אשים אשר אשים ; אשים לבל הבל הוא גם עשה כל
של הרעה מהעשה הטובה מעשה פתאם עשה לבל אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים
אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים אשר אשים

מעשה׃ ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות׃
אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ וכל־שיח השדה טרם
יהיה בארץ וכל־עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־
האדמה׃ ואד יעלה מן־הארץ והשקה את כל־פני האדמה׃ ויצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־
האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם וישם שם
את־האדם אשר יצר׃ ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים
בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃
שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח
ואבן השהם׃ ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל־ארץ כוש׃ והנהר השלישי חדקל הוא ההלך
קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה׃
ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל׃ ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי
ביום אכלך ממנו מות תמות׃ ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו׃
ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו
וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל־
חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו׃ ויפל יהוה אלהים תרדמה על־האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו
ויסגר בשר תחתנה׃ ויבן יהוה אלהים את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם׃ ויאמר
האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת׃ על־כן יעזב־איש
את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ והיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃
והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כי־אמר אלהים לא
תאכלו מכל עץ הגן׃ ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל׃ ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר
אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פן־תמתון׃ ויאמר הנחש אל־האשה לא־מות תמתון׃ כי ידע
אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים יודעי טוב ורע׃ ותרא האשה כי טוב
העץ למאכל וכי תאוה־הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפריו ותאכל ותתן גם־לאישה עמה
ויאכל׃ ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת׃ וישמעו
את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני יהוה אלהים בתוך עץ הגן׃
ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר אליו איכה׃ ויאמר את־קלך שמעתי בגן ואירא כי־עירם אנכי
ואתחבא׃ ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן־העץ אשר צויתיך לבלתי אכל־ממנו אכלת׃ ויאמר
האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת
עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל׃ ויאמר יהוה אלהים אל־הנחש כי עשית זאת ארור אתה
מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך׃ ואיבה אשית בינך ובין
האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב׃ אל־האשה אמר הרבה ארבה
עצבונך והרנך בעצב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך׃ ולאדם אמר כי שמעת לקול
אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתיך לאמר לא תאכל ממנו ארורה האדמה בעבורך בעצבון תאכלנה
כל־ימי חייך׃ וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה׃ בזעת אפיך תאכל לחם עד שובך
אל־האדמה כי ממנה לקחת כי־עפר אתה ואל־עפר תשוב׃ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי היא היתה
אם כל־חי׃ ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם׃ ויאמר יהוה אלהים הן האדם היה
כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה פן־ישלח ידו ולקח גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם׃ וישלחהו יהוה

ויעמד אלהים על בלעם ויאמר לו מה עשית ויאמר בלעם אל בלק הנה אנכי באתי אליך עתה הא
יכולת אדבר מאומה הדבר אשר ישים אלהים בפי אתו אדבר ויבא עם בלק קריתחצות ויזבח בלק בקר
וצאן וישלח לבלעם ולשרים אשר אתו ויהי בבקר ויקח בלק את בלעם ויעלהו במות בעל ויראהו משם
קצה העם ויאמר בלעם לבלק בנה לי בזה שבעה מזבחות והכן לי בזה שבעה פרים ושבעה אילים ויעש
בלק כאשר דבר בלעם ויעל פר ואיל במזבח ויאמר בלק אל בלעם ערוך עמד על עלתיך ואנכי אקרה
כה אלך שפי אולי יקרה יהוה לקראתי ומה יראני והגדתי לך שפי וילך בשפי ויקר אלהים אל בלעם
וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר וישב אליו והנה נצב על עלתו הוא ושרי מואב עמו
וישא משלו ויאמר מן ארם ינחני בלק מלך מואב מהרי קדם לכה ארה לי יעקב ולכה זעמה ישראל
מה אקב לא קבה אל ומה אזעם לא זעם יהוה כי מראש צרים אראנו ומגבעות אשורנו הן עם לבדד
ישכן ובגוים לא יתחשב מי מנה עפר יעקב ומספר את רבע ישראל תמת נפשי מות ישרים ותהי
אחריתי כמהו מה עשית לי קבב אויבי לקחתיך והנה ברכת ברך ויען ויאמר הלא את אשר ישים יהוה
בפי אתו אשים לדבר ויאמר אליו בלק לכה נא אתי אל מקום אחר אשר תראנו משם אפס קצהו תראה
וכלו לא תראה וקבנו לי משם ויקחהו שדה צופים אל ראש הפסגה ויבן שבעה מזבחות ויעל פר ואיל
במזבח ויאמר אל בלק התיצב פה על עלתיך ואנכי אקרה כה ויקר יהוה אל בלעם וישם דבר בפיו
ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר ויבא אליו והנה נצב על עלתו ושרי מואב אתו ויאמר לו בלק מה דבר
יהוה וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפור לא איש ויתכזב ובן אדם ויתנחם
הוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה לא הביט און ביעקב
ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו אל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו
כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב ולישראל מה פעל אל הנה עם כלביא יקום
וכאריה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים ישתה ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו
גם ברך לא תברכנו ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו
אעשה וילך בלק אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב אל בלק וכה תדבר וישב אליו והנה נצב על
עלתו ושרי מואב עמו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי
בנו צפור לא איש ויתכזב ובן אדם ויתנחם הוא אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה הנה ברך לקחתי
וברך ולא אשיבנה לא הביט און ביעקב ולא ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו
אל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו כי לא נחש ביעקב ולא קסם בישראל כעת יאמר ליעקב
ולישראל מה פעל אל הנה עם כלביא יקום וכאריה יתנשא לא ישכב עד יאכל טרף ודם חללים
ישתה ויאמר בלק אל בלעם גם קב לא תקבנו גם ברך לא תברכנו ויען בלעם ויאמר אל בלק הלא
דברתי אליך לאמר כל אשר ידבר יהוה אתו אעשה וילך בלק אל בלעם וישם דבר בפיו ויאמר שוב
אל בלק וכה תדבר וישב אליו והנה נצב על עלתו ושרי מואב עמו ויאמר לו בלק מה דבר יהוה
וישא משלו ויאמר קום בלק ושמע האזינה עדי בנו צפור לא איש ויתכזב ובן אדם ויתנחם הוא
אמר ולא יעשה ודבר ולא יקימנה הנה ברך לקחתי וברך ולא אשיבנה לא הביט און ביעקב ולא
ראה עמל בישראל יהוה אלהיו עמו ותרועת מלך בו אל מוציאם ממצרים כתועפות ראם לו כי

יוצר לשבת בראשית

קינר משה בן יעקב

אחינו בני אדם, הן בכל מעשינו הרעים, הן בכל מחשבותינו הבלתי טובות, הן בכל דרכינו המקולקלות, הן בכל עוונותינו המרובים, הן בכל פשעינו הגדולים, הן בכל חטאתינו הנוראים, הן בכל אשמותינו הכבדים, הן בכל מרידותינו הקשות, הן בכל תעיותינו הרחוקות, הן בכל תועבותינו המגונות, הן בכל תוכחותינו הנמאסות, הן בכל תלונותינו הנפסדות, הן בכל תרעומותינו הנלעגות, הן בכל תגרותינו הנבזות, הן בכל תחבולותינו הנלוזות, הן בכל תכסיסינו הנכזבים, הן בכל תמהונותינו הנבערות, הן בכל תשובותינו הנכפלות, הן בכל תקיעותינו הנכשלות, הן בכל תרמיותינו הנכזבות, הן בכל תשחיתותינו הנכלות, הן בכל תעלוליותינו הנכלבות, הן בכל תעלומותינו הנכלמ

הַתְּפִלָּה שֶׁלְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל הִיא בְּחִינַת
מַלְכוּת שֶׁבְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, כִּי הַתְּפִלָּה
הִיא בְּחִינַת מַלְכוּת, כַּנַּ"ל. וְזֶה שֶׁאָמַר הַכָּתוּב
"וְהָיָה לַה' הַמְּלוּכָה" (עובדיה א, כא), הַיְנוּ שֶׁעַל יְדֵי
הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּחִינַת מַלְכוּת, עַל יְדֵי זֶה
"וְהָיָה לַה' הַמְּלוּכָה", כִּי עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה
מַמְלִיכִין אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת
כֻּלָּם, כַּנַּ"ל.

וְזֶה שֶׁאָמַר הַכָּתוּב "וְהָיָה לַה' הַמְּלוּכָה",
הַיְנוּ שֶׁעַל יְדֵי הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּחִינַת מַלְכוּת
שֶׁבְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי זֶה
"וְהָיָה לַה' הַמְּלוּכָה", כִּי עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה
מַמְלִיכִין אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת
כֻּלָּם, כַּנַּ"ל.

וְזֶה שֶׁאָמַר הַכָּתוּב "וְהָיָה לַה' הַמְּלוּכָה",
הַיְנוּ שֶׁעַל יְדֵי הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּחִינַת מַלְכוּת
שֶׁבְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי זֶה
"וְהָיָה לַה' הַמְּלוּכָה", כִּי עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה
מַמְלִיכִין אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת
כֻּלָּם, כַּנַּ"ל.

וְזֶה שֶׁאָמַר הַכָּתוּב "וְהָיָה לַה' הַמְּלוּכָה",
הַיְנוּ שֶׁעַל יְדֵי הַתְּפִלָּה שֶׁהִיא בְּחִינַת מַלְכוּת
שֶׁבְּכָל אֶחָד וְאֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, עַל יְדֵי זֶה
"וְהָיָה לַה' הַמְּלוּכָה", כִּי עַל יְדֵי הַתְּפִלָּה
מַמְלִיכִין אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ עַל כָּל הָעוֹלָמוֹת
כֻּלָּם, כַּנַּ"ל.

כל השנה עד

ב"ה ראשון ראשון ראשון

תפלת שחרית

שחרית של חול

ברכות השחר

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדול הגבור והנורא אל עליון גומל חסדים טובים וקונה הכל וזוכר חסדי אבות ומביא גואל לבני בניהם למען שמו באהבה. זכרנו לחיים מלך חפץ בחיים וכתבנו בספר החיים למענך אלהים חיים. מלך עוזר ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם ועזרתו. אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע. מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקיים אמונתו לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך ממית ומחיה ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים. ברוך אתה יי מחיה המתים. אתה קדוש ושמך קדוש וקדושים בכל יום יהללוך סלה. ברוך אתה יי האל הקדוש. אתה חוננתנו לדעתך ותלמדנו לעשות חקי רצונך ולעבדך בלבב שלם על שלמדתנו כן יי אלהינו ללמד חקי רצונך ולעשות בלבב שלם על שאנחנו עושים לפניך לבטח ולשלום בלי בהלה ולא נכשל לעולם ועד. שאתה הוא אלהים אמת וקיים ומלכותך קיימת לעד ולנצח נצחים. ברוך אתה יי מלך אוהב צדקות ומשפט. ברוך אתה יי הבוחר בעמו ישראל באהבה. ברוך אתה יי שומע תפלה. ברוך אתה יי לך לבדך נאה להודות. ברוך אתה יי אל ההודאות. ברוך אתה יי המחזיר שכינתו לציון. ברוך אתה יי שלך לבדך אנחנו מודים. ברוך אתה יי הטוב שמך ולך נאה להודות.

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום. ויטב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך. ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום.

תפלת שחרית

נוסח אשכנז

תפלת שחרית של חול, ברכות השחר, אדני שפתי תפתח, שים שלום

ואמרתם ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו ואחיו גם הלכו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם

אחרי

ויהי אחרי הדברים האלה ויגד ליוסף הנה אביך חולה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי ויאמר אלי הנני מפרך והרביתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם וואני בבואי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך עוד כברת הארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם ויראו בני ישראל את הטובה אשר יעשה להם יוסף ויאמרו אליו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנוהו ויצו את אחיו לאמר אביכם צוה לפני מותו לאמר כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו ואחיו גם הלכו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם

ויחי

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימי יעקב שני חיו שבע שנים ומאת שנה ושבע עשרה שנה ותקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי ישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר ליוסף הנה אביך חולה ויקח את שני בניו עמו את מנשה ואת אפרים ויגד ליעקב ויאמר הנה בנך יוסף בא אליך ויתחזק ישראל וישב על המטה ויאמר יעקב אל יוסף אל שדי נראה אלי בלוז בארץ כנען ויברך אתי ויאמר אלי הנני מפרך והרביתיך ונתתיך לקהל עמים ונתתי את הארץ הזאת לזרעך אחריך אחזת עולם ועתה שני בניך הנולדים לך בארץ מצרים עד בואי אליך מצרימה לי הם אפרים ומנשה כראובן ושמעון יהיו לי ומולדתך אשר הולדת אחריהם לך יהיו על שם אחיהם יקראו בנחלתם וואני בבואי מפדן מתה עלי רחל בארץ כנען בדרך עוד כברת הארץ לבא אפרתה ואקברה שם בדרך אפרת הוא בית לחם ויראו בני ישראל את הטובה אשר יעשה להם יוסף ויאמרו אליו אולי ישטמנו יוסף והשב ישיב לנו את כל הרעה אשר גמלנוהו ויצו את אחיו לאמר אביכם צוה לפני מותו לאמר כה תאמרו ליוסף אנא שא נא פשע אחיך וחטאתם כי רעה גמלוך ועתה שא נא לפשע עבדי אלהי אביך ויבך יוסף בדברם אליו ואחיו גם הלכו ויפלו לפניו ויאמרו הננו לך לעבדים ויאמר אלהם יוסף אל תיראו כי התחת אלהים אני ואתם חשבתם עלי רעה אלהים חשבה לטובה למען עשה כיום הזה להחיות עם רב ועתה אל תיראו אנכי אכלכל אתכם ואת טפכם וינחם אתם וידבר על לבם

שאין מחזירין אלא על דבר שיש בו מעילה : גמ׳ מנא הני מילי דאמרינן בי אילעאי : דתניא רבי אילעאי אומר משום רבי יהושע בן חנניה אומר משום רבי אלעזר בן עזריה אומר משום רבי יוחנן בן זכאי " אין מחזירין אלא על דבר שיש בו מעילה ועל דבר שיש בו מעילה ועל דבר שיש בו מעילה ומה שאין כן בשאר כל הקדשים שמחזירין על דבר שאין בו מעילה ועל דבר שיש בו מעילה ועל דבר שיש בו מעילה

(משנה תורה הלכות מעילה פרק ח׳ הלכה ט׳)

" בשלמים הוא אומר . בגיי הוא אומר בשתי הלחם הוא אומר . הא כיצד שלמים שחטן שלא לשמן ושלא כנגד כל הדם שבכלי ושלא כנגד כל הדם שבכלי ושלא כנגד כל הדם שבכלי

עביני

יי אמרת שמרתי דבריך כי כל דרכי נגדך׃ קרבו
רנני תחנתי כדברך הצילני׃ תבענה שפתי תהלה
כי תלמדני חקיך׃ תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך
צדק׃ תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃ תאבתי
לישועתך יי ותורתך שעשועי׃ תחי נפשי ותהללכה
ומשפטיך יעזרני׃ תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי
מצותיך לא שכחתי׃

עין

ריב ריבי וגאלני לאמרתך חיני׃ רחוק מרשעים
ישועה כי חקיך לא דרשו׃ רחמיך רבים יי כמשפטיך
חיני׃ רבים רודפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃ ראיתי
בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃ ראה כי
פקודיך אהבתי יי כחסדך חיני׃ ראש דברך אמת
ולעולם כל משפט צדקך׃

שרים

שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃ שש אנכי על
אמרתך כמוצא שלל רב׃ שקר שנאתי ואתעבה תורתך
אהבתי׃ שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃ שברתי
לישועתך יי ומצותיך עשיתי׃ שמרה נפשי עדותיך
ואהבם מאד׃ שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי
נגדך׃

תו

תקרב רנתי לפניך יי כאמרתך הבינני׃ תבוא תחנתי
לפניך כאמרתך הצילני׃ תבענה שפתי תהלה כי
תלמדני חקיך׃ תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך
צדק׃ תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃ תאבתי
לישועתך יי ותורתך שעשועי׃ תחי נפשי ותהללכה
ומשפטיך יעזרני׃ תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי
מצותיך לא שכחתי׃

בית יהוה . ביום יהוה
(תרגום: בית המקדש שהוא לעתיד לבוא)

תקרב רנתי לפניך יי כאמרתך הבינני׃ תבוא תחנתי
לפניך כאמרתך הצילני׃ תבענה שפתי תהלה כי
תלמדני חקיך׃ תען לשוני אמרתך כי כל מצותיך
צדק׃ תהי ידך לעזרני כי פקודיך בחרתי׃ תאבתי
לישועתך יי ותורתך שעשועי׃ תחי נפשי ותהללכה
ומשפטיך יעזרני׃ תעיתי כשה אבד בקש עבדך כי
מצותיך לא שכחתי׃

בית יהוה . ביום יהוה
(תרגום: בית המקדש שהוא לעתיד לבוא)

קול שמחה וקול חתן וקול כלה׃ קול אמרו הודו
את יי כי לעולם חסדו׃ קול מצהלות סוס ממרכבותם
הדיו׃ קול ענות גבורתיך לא נבין׃ קול רעש גדול
מקול יי במלוכו׃ קול שוד ושבר נשמע בה חמס
ושד׃ קול תרועה מלך עמו׃ קומה אורי כי בא אורך
וכבוד יי עליך זרח׃ קומי אורי כי בא אורך וכבוד
יי עליך זרח׃ קומי רני ראשי כי בא אורך וכבוד יי
עליך זרח׃ קומי רני ראשי כי בא אורך וכבוד יי
עליך זרח׃

ריש

ראיתי בגדים ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃
ראה כי פקודיך אהבתי יי כחסדך חיני׃ ראש דברך
אמת ולעולם כל משפט צדקך׃ רודפי ורבי מן
עדותיך לא נטיתי׃ רחוק מרשעים ישועה כי חקיך
לא דרשו׃ רחמיך רבים יי כמשפטיך חיני׃ רבים
רודפי וצרי מעדותיך לא נטיתי׃ ראיתי בגדים
ואתקוטטה אשר אמרתך לא שמרו׃ ראה כי פקודיך
אהבתי יי כחסדך חיני׃ ראש דברך אמת ולעולם כל
משפט צדקך׃

שין

שרים רדפוני חנם ומדברך פחד לבי׃ שש אנכי על
אמרתך כמוצא שלל רב׃ שקר שנאתי ואתעבה תורתך
אהבתי׃ שבע ביום הללתיך על משפטי צדקך׃
שלום רב לאהבי תורתך ואין למו מכשול׃ שברתי
לישועתך יי ומצותיך עשיתי׃ שמרה נפשי עדותיך
ואהבם מאד׃ שמרתי פקודיך ועדותיך כי כל דרכי
נגדך׃

ולמי יתפארו הנשים שיבחרו בכל הנשים בשרה רבקה רחל ולאה שלמי יתפארו הנשים שיבחרו בהן אלא בישראל שהן מכירות זו את זו שנאמר ויהי כראות רחל כי לא ילדה ליעקב ותקנא רחל באחותה וגו׳ ויאמר יעקב בחרי אנכי תחת אלהים וגו׳ ויאמר הנה בלהה אמתי בא אליה וגו׳ ותאמר הנה שפחתי בלהה שכב עליה וגו׳ ותקח לאה את זלפה שפחתה וגו׳ ותאמר לאה בגדי וגו׳ ותאמר לאה שכר נתן אלהים שכרי וגו׳ ותאמר לאה זבדני אלהים זבד טוב וגו׳ ותאמר לאה בבגדי וגו׳ ותאמר לאה אשרי כי אשרוני בנות וגו׳ ותאמר לאה בואי אלי כי שכר שכרתיך וגו׳ ותאמר לאה אסף אלהים את חרפתי וגו׳ ותאמר לאה יולדת לי אלהים וגו׳ ותאמר לאה גד בא וגו׳ ותאמר לאה בני הוא וגו׳ ותאמר לאה בגד בא וגו׳ ותאמר לאה בשרי וגו׳ ותאמר לאה בשרי וגו׳ ותאמר לאה בשרי

ויחי

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימיו שני חיי שבע שנים ומאה שנה ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי וישבע לו וישתחו ישראל על ראש המטה

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך ויאמר יעקב אל ביתו ואל אל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב ויבא יעקב לוז אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ובל כל העם אשר עמו ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות ויראו אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו אלהים ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך וגם מלכים מחלציך יצאו והארץ אשר נתתי לאברהם ולבקה לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ וזכר את הארץ אשר אלהים עלה מעליו ויעל אלהים מעל עלה מעליו ויעל אלהים מעל

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימיו שני חיי שבע שנים ומאה שנה ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי ויבשע לו וישתחו ישראל על ראש המטה

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך ויאמר יעקב אל ביתו ואל אל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב ויבא יעקב לוז אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ובל כל העם אשר עמו ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות ויראו אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו אלהים ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך וגם מלכים מחלציך יצאו והארץ אשר נתתי לאברהם ולבקה לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ וזכר את הארץ אשר אלהים עלה מעליו ויעל אלהים מעל

ויחי

ויחי יעקב בארץ מצרים שבע עשרה שנה ויהי ימיו שני חיי שבע שנים ומאה שנה ויקרבו ימי ישראל למות ויקרא לבנו ליוסף ויאמר לו אם נא מצאתי חן בעיניך שים נא ידך תחת ירכי ועשית עמדי חסד ואמת אל נא תקברני במצרים ושכבתי עם אבתי ונשאתני ממצרים וקברתני בקברתם ויאמר אנכי אעשה כדברך ויאמר השבעה לי ויבשע לו וישתחו ישראל על ראש המטה

ויהי אחרי הדברים האלה ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך ויאמר יעקב אל ביתו ואל אל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אתי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אתם תחת האלה אשר עם שכם ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב ויבא יעקב לוז אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ובל כל העם אשר עמו ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות ויראו אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו אלהים ויאמר לו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל ויאמר לו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל עמים יהיה ממך וגם מלכים מחלציך יצאו והארץ אשר נתתי לאברהם ולבקה לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ וזכר את הארץ אשר אלהים עלה מעליו ויעל אלהים מעל

הרמב"ן ... מכח זה יש לומר דהא דאמרינן אמר רבא הלכה כמותי עם דברי עצמו ... ולמה לי מיבעי ליה לרבא לומר הלכה כמותי, אלא ודאי לאו משום דרבא הוא מרא דשמעתתא ... אלא משום דרבא הוא דמסיק שקלא וטריא ומפרש לה לכל הסוגיא כולה ... ומשום הכי אמר הלכה כמותי, דאי לאו הכי הוה אמינא דהלכה כמר עוקבא

ומשפטיו. ואמרו חז"ל שאין הקב"ה מביא שום רעה על ישראל אלא אם כן קדמו להם חטאים

ואמר לו אדוני המלך אתה ידעת את כל אשר עשה לי יואב בן צרויה ואת אשר עשה לשני שרי צבאות ישראל לאבנר בן נר ולעמשא בן יתר אשר הרגם ויהרגם דמי מלחמה וישם דמי מלחמה בחגרתו אשר במתניו ובנעליו אשר ברגליו׃ ועשית ככל חכמתך ולא תורד שיבתו בשלום שאול׃ ויבאו נערי דוד ויגידו לו את כל אשר דבר יואב׃ ויאמר יואב לא כן אלהים יעשה לי ויוסף אם יכרת מבית יואב זב ומצרע ומחזיק בפלך ונופל בחרב ומחסר לחם׃ ויואב ואבישי אחיו הרגו את אבנר על אשר המית את עשהאל אחיהם בגבעון במלחמה׃ ויאמר דוד אל יואב ואל כל העם אשר אתו קרעו בגדיכם וחגרו שקים וספדו לפני אבנר ודוד המלך הולך אחרי המטה׃ ויקברו את אבנר בחברון ויישא המלך את קולו ויבך על קבר אבנר ויבכו כל העם׃ ויספד המלך את אבנר ויאמר הכמות נבל ימות אבנר׃ ידיך לא אסורות ורגליך לא לנחושתים הונחו כנפל לפני בני העולה נפלת ויוסיפו כל העם לבכות עליו׃ ויבאו כל העם להביא את דוד לחם בעוד היום ויישבע דוד לאמר כה יעשה לי אלהים וכה יוסיף כי אם לפני בא השמש אטעם לחם או כל מאומה׃ וכל העם הכירו ויטב בעיניהם ככל אשר עשה המלך בעיני כל העם טוב׃ ויאמר המלך אל עבדיו הלא ידעתם כי שר וגדול נפל היום הזה בישראל׃ ואני היום רך ומתנסך ואנשי האלה בני צרויה קשים ממני יגמל יהוה למרע כרעתו׃

ויישמע בן שאול כי מת אבנר בחברון וירפו ידיו וכל ישראל נבהלו׃ ושני אנשים שרי גדודים היו לבן שאול שם האחד בענה ושם השני רכב בני רמון הבארתי מבני בנימין כי גם בארות תחשב לבנימין׃ ויברחו הבארתים גתימה ויהיו שם גרים עד היום הזה׃ ולבן יהונתן בן היה נכה רגלים בן חמש שנים היה בבוא השמועה משאול ויהונתן מיזרעאל ותאמנה אומנתו ותנסו ויהי בחפזה לנוס ויפל ושמו מפיבשת׃ ויסרו בני רמון הבארתי רכב ובענה ויבאו כחום היום אל בית איש בושת והוא שוכב את משכב הצהרים׃ ויבאו עד תוך הבית לוקחי חטים ויכו אותו בחמש ורכב ובענה אחיו נמלטו׃ ויבאו הבית והוא שוכב על מטתו בחדר משכבו ויכוהו וימיתוהו ויכרתו את ראשו ויקחו את ראשו וילכו דרך הערבה כל הלילה׃ ויביאו את ראש איש בושת אל דוד חברון ויאמרו אל המלך הנה ראש איש בושת בן שאול אויבך אשר בקש את נפשך ויתן יהוה לאדני המלך נקמות היום הזה משאול ומזרעו׃ ויען דוד את רכב ואת בענה אחיו בני רמון הבארתי ויאמר אליהם חי יהוה אשר פדה את נפשי מכל צר׃ כי המגיד לי לאמר הנה מת שאול והוא כמבשר בעיניו ואחזתי בו ואהרגהו בציקלג אשר נתתי לו החזיק בשורה׃ אף כי רשעים הרגו איש צדיק בביתו על משכבו ועתה הלא אבקש את דמו מידכם ובערתי אתכם מן הארץ׃ ויצו דוד את הנערים ויהרגום ויקטעו את ידיהם ואת רגליהם ויתלו על הברכה בחברון וראש איש בושת לקחו ויקברו בקבר אבנר בחברון׃

ויבאו כל שבטי ישראל אל דוד חברון ויאמרו לאמר הנה עצמך ובשרך אנחנו׃ גם תמול גם שלשום בהיות שאול מלך עלינו אתה היית מוביל ומביא את ישראל ויאמר יהוה לך אתה תרעה את עמי ישראל ואתה תהיה נגיד על ישראל׃ ויבאו כל זקני ישראל אל המלך חברונה ויכרת להם דוד ברית בחברון לפני יהוה וימשחו את דוד למלך על ישראל׃ בן שלשים שנה דוד במלכו ארבעים שנה מלך׃ בחברון מלך על יהודה שבע שנים וששה חדשים ובירושלם מלך שלשים ושלש שנה על כל ישראל ויהודה׃ וילך המלך וכל אנשיו ירושלם אל היבוסי יושב הארץ ויאמרו לדוד לאמר לא תבוא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים לאמר לא יבוא דוד הנה׃ ויתפש דוד את מצודת ציון היא עיר דוד׃ ויאמר דוד ביום ההוא כל מכה יבוסי ויגע בצנור וישנאו את הפסחים ואת העורים שנואי נפש דוד על כן יאמרו העורים והפסחים לא יבוא אל הבית׃ וישב דוד במצודה ויקרא לה עיר דוד ויבן דוד סביב מן המלוא ובית׃ וילך דוד הלוך וגדול ויהוה אלהי צבאות עמו׃ וישלח חירם מלך צור מלאכים אל דוד וארזי לבנון וחרשי עץ וחרשי קיר ויבנו בית לדוד׃ וידע דוד כי הכינו יהוה למלך על ישראל וכי נשא מלכותו למען עמו ישראל׃ ויקח דוד עוד פלגשים ונשים מירושלם אחרי בואו מחברון ויולד עוד את בנים ואת בנות׃ ואלה שמות הילדים אשר לו בירושלם שמוע ושובב ונתן ושלמה׃ ויבחר ויאלישוע ונפג ויפיע׃ ואלישמע ואלידע ואליפלט׃

ויעלו פלשתים ויבקשו את דוד וישמע דוד וירד אל המצודה׃ ופלשתים באו ויפשטו בעמק רפאים׃ וישאל דוד ביהוה לאמר האעלה אל פלשתים ונתתם בידי ויאמר יהוה אל דוד עלה כי נתון אתן את פלשתים בידך׃ ויבא דוד בעלפרצים ויכם שם דוד ויאמר פרץ יהוה את אויבי לפני כפרץ מים על כן קרא שם המקום ההוא בעלפרצים׃ ויעזבו שם את עצביהם וישאם דוד ואנשיו׃ ויוספו עוד פלשתים ויפשטו בעמק רפאים׃ וישאל דוד ביהוה ויאמר לא תעלה נסב מאחריהם ובאת אליהם מול בכאים׃ והיה כשמעך את קול צעדה בראשי הבכאים אז תתגבר כי אז יצא יהוה לפניך להכות במחנה פלשתים׃ ויעש דוד כאשר הורהו יהוה ויך את פלשתים מגבע עד בואך גזר׃

ויוסף דוד עוד את כל בחור בישראל שלשים אלף׃ ויקם וילך דוד ואנשיו עמו מבעלה יהודה להעלות משם את ארון האלהים אשר נקרא שם שם יהוה צבאות יושב הכרובים עליו׃ וירכבו את ארון האלהים על עגלה חדשה וישאהו מבית אבינדב אשר בגבעה ועזא ואחיו בני אבינדב נהגים את העגלה׃ ואחיו הלך לפני הארון׃ ודוד וכל בית ישראל משחקים לפני יהוה בכל עצי ברושים ובכנרות ובנבלים ובתפים ובמנענעים ובצלתים׃ ויבאו עד גרן נכון וישלח עזא את ידו אל ארון האלהים ויאחז בו כי שמטו הבקר׃ ויחר אף יהוה בעזא ויכהו שם האלהים על השל ויכהו שם על שלו ויכהו שם על שלו ויכהו שם על שלו

ברכי

נפשי את יי׳ ויי׳ אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה המקרה במים עליותיו הקורה בעבים הלך על כנפי רוח עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד בהום תכסימו כלמו מן גערתך ינוסון יעלו הרים וירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם גבול לא יעברון בל ישובון לכסות הארץ המן הנובעים בגאיות בין הרים יהלכון ישקו כל חית שדי ישברו פראים צמאם עליהם עוף השמים ישכון מן בין עפאים יתנו קולם משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ ויין ישמח לבב אנוש לשמן פנים מצהיל ולחם לבב אנוש יסעד ישבעון עצי יי׳ ארזי לבנון אשר נטע אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה רמים ליעלים סלעים מחסה לשפנים ויצא אדם לפעלו ועבדתו עד ערב מה רבו מעשיך יי׳ כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו כלם אליך ישברון תתן להם יקשטון תפתח ידך ישבעון תסתיר פניך יבהלון תאסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה יהי כבוד יי׳ לעולם ישמח יי׳ במעשיו המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו מי אשר יעמוד לפני קנאתך מי יקום בחרון אפך אשר כמוך נורא תהלות עושה פלא אשר כמוך אדיר במרומים אשר כמוך אמיץ כחך ותפארת עזך ישמחו בשמך כל היום ובצדקתך ירוממו כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו כי ליי׳ מגננו ולקדוש ישראל מלכנו אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר עזרתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם ומצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו אשר יכוננו ידי גם זרועי תאמצנו לא יאויב בו ובן עולה לא יענו ואשחת מפניו צוררו ומשנאיו אגוף ואמתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו הוא יקראני אבי אתה אלי ואור ישעי אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנה לו ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרון ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם ואם חסדי לא אפר ולא אכזב מעמו ולא אשקר באמונתי לא אחלל ומוצא שפתי לא אשנה אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי כירח יכון עולם ועד עד בשחק נאמן סלה ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו פרצת כל גדריו שמת מבצריו מחתה שתו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו הרימות ימין צוריו שמחת כל אויביו אף תשיב עזו ומכסאו הפלתו קצרת ימי עלומיו העדת עליו בושה עד מתי יי׳ תסתר לנצח תבער כאש חמתך זכר מה חלדי על מה שוא בראת כל בני אדם מי גבר יחיה ולא יראה מות מי יפלט נפשו מיד שאול אדני איה חסדיך הראשנים אשר נשבעת לדוד באמונתך זכר חרפת עבדיך כי נשאתי בחיקי רבים אשר חרפו אויבי יי׳ אשר חרפו עקבות משיחך ברוך יי׳ לעולם אמן ואמן

ברכי נפשי את יי׳ יי׳ אלהי גדלת מאד הוד והדר לבשת עוטה אור כשלמה נוטה שמים כיריעה המקרה במים עליותיו הקורה בעבים הלך על כנפי רוח עושה מלאכיו רוחות משרתיו אש לוהט יסד ארץ על מכוניה בל תמוט עולם ועד תהום כלבוש כסיתו מים על הרים יעמדו מן גערתך ינוסון מן קול רעמך יחפזון יעלו הרים וירדו בקעות אל מקום זה יסדת להם גבול לא יעברון בל ישובון לכסות הארץ המשלח מעינים בנחלים בין הרים יהלכון ישקו כל חית שדי ישברו פראים צמאם עליהם עוף השמים ישכון מן בין עפאים יתנו קולם משקה הרים מעליותיו מפרי מעשיך תשבע הארץ מצמיח חציר לבהמה ועשב לעבדת האדם להוציא לחם מן הארץ ויין ישמח לבב אנוש לשמן פנים מצהיל ולחם לבב אנוש יסעד ישבעון עצי יי׳ ארזי לבנון אשר נטע אשר שם צפרים יקננו חסידה ברושים ביתה רמים ליעלים סלעים מחסה לשפנים עשה ירח למועדים שמש ידע מבואו תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו כפירים שואגים לטרף ולבקש מאל אכלם זרח השמש יאספון ואל מעונותם ירבצון יצא אדם לפעלו ועבדתו עד ערב מה רבו מעשיך יי׳ כלם בחכמה עשית מלאה הארץ קנינך זה הים גדול ורחב ידים שם רמש ואין מספר חיות קטנות עם גדולות שם אניות יהלכון לויתן זה יצרת לשחק בו כלם אליך ישברון תתן להם יקשטון תפתח ידך ישבעון תסתיר פניך יבהלון תאסף רוחם יגועון ואל עפרם ישובון תשלח רוחך יבראון ותחדש פני אדמה יהי כבוד יי׳ לעולם ישמח יי׳ במעשיו המביט לארץ ותרעד יגע בהרים ויעשנו אשירה ליי׳ בחיי אזמרה לאלהי בעודי מי אשר יעמוד לפני קנאתך מי יקום בחרון אפך אשר כמוך נורא תהלות עושה פלא אשר כמוך אדיר במרומים אשר כמוך אמיץ כחך ותפארת עזך ישמחו בשמך כל היום ובצדקתך ירוממו כי תפארת עזמו אתה וברצונך תרים קרננו כי ליי׳ מגננו ולקדוש ישראל מלכנו אז דברת בחזון לחסידיך ותאמר עזרתי עזר על גבור הרימותי בחור מעם ומצאתי דוד עבדי בשמן קדשי משחתיו אשר יכוננו ידי גם זרועי תאמצנו לא יאויב בו ובן עולה לא יענו ואשחת מפניו צוררו ומשנאיו אגוף ואמתי וחסדי עמו ובשמי תרום קרנו ושמתי בים ידו ובנהרות ימינו הוא יקראני אבי אתה אלי ואור ישעי אף אני בכור אתנהו עליון למלכי ארץ לעולם אשמור לו חסדי ובריתי נאמנה לו ושמתי לעד זרעו וכסאו כימי שמים אם יעזבו בניו תורתי ובמשפטי לא ילכון אם חקותי יחללו ומצותי לא ישמרון ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם ואם חסדי לא אפר ולא אכזב מעמו ולא אשקר באמונתי לא אחלל ומוצא שפתי לא אשנה אחת נשבעתי בקדשי אם לדוד אכזב זרעו לעולם יהיה וכסאו כשמש נגדי כירח יכון עולם ועד עד בשחק נאמן סלה ואתה זנחת ותמאס התעברת עם משיחך נאצת ברית עבדך חללת לארץ נזרו פרצת כל גדריו שמת מבצריו מחתה שתו כל עברי דרך היה חרפה לשכניו הרימות ימין צוריו שמחת כל אויביו אף תשיב עזו ומכסאו הפלתו קצרת ימי עלומיו העדת עליו בושה עד מתי יי׳ תסתר לנצח תבער כאש חמתך זכר מה חלדי על מה שוא בראת כל בני אדם מי גבר יחיה ולא יראה מות מי יפלט נפשו מיד שאול אדני איה חסדיך הראשנים אשר נשבעת לדוד באמונתך זכר חרפת עבדיך כי נשאתי בחיקי רבים אשר חרפו אויבי יי׳ אשר חרפו עקבות משיחך ברוך יי׳ לעולם אמן ואמן

תִּשְׁמוֹעַ, וְיִבְרַךְ לְעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּעֵת וּבְכָל עֵת בִּשְׁלוֹמֶךָ. וְיִהְיֶה הַיּוֹם [וְהַלַּיְלָה] בְּכָל מְקוֹמוֹת מֶמְשַׁלְתֶּךָ לְרַחֲמִים וְלַחֲסָדִים וְלִרְצוֹן וְלִשְׁלוֹם וְלִסְלִיחַת עֲוֹנוֹת וְלִמְחִילַת חֲטָאִים וְלִכַפָּרַת פְּשָׁעִים. כִּי אֵלֶיךָ עֵינֵינוּ וְיָדֵינוּ מְכַוָּנוֹת לְהַבִּיט בְּנֹעַם יְקָרֶךָ וְלִרְאוֹת בְּתִפְאֶרֶת עֻזֶּךָ. וְלִשְׁמֹעַ קוֹל שִׂמְחָה וְקוֹל יְשׁוּעָה בְּאָהֳלֵי צַדִּיקִים. כִּי אַתָּה הוּא אֱלֹהֵי הַיְשׁוּעוֹת וְאוֹתָנוּ בָחַרְתָּ מִכָּל הָעַמִּים וְקֵרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סֶלָה בֶּאֱמֶת לְהוֹדוֹת לְךָ וּלְיַחֶדְךָ בְּאַהֲבָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הָאֵל הַמּוֹדֶה בְּרַב הַהוֹדָאוֹת.

נוֹדֶה לְךָ וּנְסַפֵּר תְּהִלָּתֶךָ עַל חַיֵּינוּ הַמְּסוּרִים בְּיָדֶךָ וְעַל נִשְׁמוֹתֵינוּ הַפְּקוּדוֹת לָךְ וְעַל נִסֶּיךָ שֶׁבְּכָל יוֹם עִמָּנוּ וְעַל נִפְלְאוֹתֶיךָ וְטוֹבוֹתֶיךָ שֶׁבְּכָל עֵת עֶרֶב וָבֹקֶר וְצָהֳרָיִם. הַטּוֹב כִּי לֹא כָלוּ רַחֲמֶיךָ וְהַמְרַחֵם כִּי לֹא תַמּוּ חֲסָדֶיךָ. כִּי מֵעוֹלָם קִוִּינוּ לָךְ. וְעַל כֵּן יִתְגַּדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שִׁמְךָ בְּפִי כָּל חַי תָּמִיד לְעוֹלָם וָעֶד. וְכֹל הַחַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וְיַהַלְלוּ אֶת שִׁמְךָ בֶּאֱמֶת הָאֵל יְשׁוּעָתֵנוּ וְעֶזְרָתֵנוּ סֶלָה. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שִׁמְךָ וּלְךָ נָאֶה לְהוֹדוֹת.

שִׂים שָׁלוֹם טוֹבָה וּבְרָכָה חֵן וָחֶסֶד וְרַחֲמִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמֶּךָ. בָּרְכֵנוּ אָבִינוּ כֻּלָּנוּ כְּאֶחָד בְּאוֹר פָּנֶיךָ. כִּי בְאוֹר פָּנֶיךָ נָתַתָּ לָנוּ יְיָ אֱלֹהֵינוּ תּוֹרַת חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וּצְדָקָה וּבְרָכָה וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשָׁלוֹם. וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ לְבָרֵךְ אֶת עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה בִּשְׁלוֹמֶךָ. בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בַּשָּׁלוֹם.

יִהְיוּ לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי וְהֶגְיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ יְיָ צוּרִי וְגוֹאֲלִי. עֹשֶׂה שָׁלוֹם בִּמְרוֹמָיו הוּא יַעֲשֶׂה שָׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן.

יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וֵאלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ שֶׁתִּבָּנֶה עִיר הַקֹּדֶשׁ בִּמְהֵרָה בְיָמֵינוּ וְתֵן חֶלְקֵנוּ בְּתוֹרָתֶךָ וְשָׁם נַעֲבָדְךָ בְּיִרְאָה כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְעָרְבָה לַיְיָ מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קַדְמוֹנִיּוֹת. וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִשְׁמַע הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶינָה אֶת הַדָּגָן וְאֶת הַתִּירוֹשׁ וְאֶת הַיִּצְהָר וְהֵם יַעֲנוּ אֶת יִזְרְעֶאל. וְזָרַעְתִּיהָ לִי בָּאָרֶץ וְרִחַמְתִּי אֶת לֹא רֻחָמָה וְאָמַרְתִּי לְלֹא עַמִּי עַמִּי אַתָּה וְהוּא יֹאמַר אֱלֹהָי. וְהָיָה מִסְפַּר בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִמַּד וְלֹא יִסָּפֵר. וְהָיָה בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יֵאָמֵר לָהֶם לֹא עַמִּי אַתֶּם יֵאָמֵר לָהֶם בְּנֵי אֵל חָי. וְנָתַתִּי לָהֶם לֵב אֶחָד וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֵּן בְּקִרְבָּם וְהָלְכוּ בְּחֻקַּי וּמִשְׁפָּטַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ אוֹתָם וְהָיוּ לִי לְעָם וְאָנֹכִי אֶהְיֶה לָהֶם לֵאלֹהִים. וְהָיָה בַּיּוֹם הַהוּא אֶעֱנֶה נְאֻם יְיָ אֶעֱנֶה אֶת הַשָּׁמַיִם וְהֵם יַעֲנוּ אֶת הָאָרֶץ וְהָאָרֶץ תַּעֲנֶ

ומצות תעשה שמע קול ה׳ אלהיך לעשות את כל מצותיו ... כי תשמע בקול ה׳ אלהיך לשמור מצותיו וחקותיו הכתובים בספר התורה הזה כי תשוב אל ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ... ואהבת את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך ... והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך ... ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך ... וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפות בין עיניך וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך ... והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ה׳ אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם ... ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת ... השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם ... ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפות בין עיניכם ... ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך ... וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך ... למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה׳ לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ ... כי אם שמור תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את ה׳ אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו ... ונתן מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך

בְּעֵת הַהִיא יֹאמַר לִירוּשָׁלַיִם וּלְיִרְאָה לֹא תִירָאִי צִיּוֹן אַל יִרְפּוּ יָדָיִךְ׃ יְיָ אֱלֹהַיִךְ בְּקִרְבֵּךְ גִּבּוֹר יוֹשִׁיעַ יָשִׂישׂ עָלַיִךְ בְּשִׂמְחָה יַחֲרִישׁ בְּאַהֲבָתוֹ יָגִיל עָלַיִךְ בְּרִנָּה׃ נוּגֵי מִמּוֹעֵד אָסַפְתִּי מִמֵּךְ הָיוּ עָלֶיהָ חֶרְפָּה׃ הִנְנִי עֹשֶׂה אֶת כָּל מְעַנַּיִךְ בָּעֵת הַהִיא וְהוֹשַׁעְתִּי אֶת הַצֹּלָעָה וְהַנִּדָּחָה אֲקַבֵּץ וְשַׂמְתִּים לִתְהִלָּה וְלִשֵׁם בְּכָל הָאָרֶץ בָּעֵת אֲשֶׁר אָשִׁיב אֶת שְׁבוּתֵיכֶם לְעֵינֵיכֶם אָמַר יְיָ׃

וַיְהִי דְבַר יְיָ אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן אָדָם דַּבֵּר אֶל זְקֵנֵי מִצְרַיִם וְאֱמֹר אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ הֵילִילוּ אֲהָהּ לַיּוֹם׃ כִּי קָרוֹב יוֹם וְקָרוֹב יוֹם יְיָ קָרוֹב יוֹם עָנָן עֵת גּוֹיִם תִּהְיֶה׃ וּבָאָה חֶרֶב בְּמִצְרַיִם וְהָיְתָה חִלָּה בְּכוּשׁ כְּנָפַל חֲלָלִים בְּמִצְרַיִם וְנָשְׂאוּ הֲמוֹנָהּ וְהָרְסוּ יְסוֹדֹתֶיהָ׃ כּוּשׁ וּפוּט וְלוּד וְכָל עֶרֶב וְכוּב וּבְנֵי אֶרֶץ הַבְּרִית אִתָּם בַּחֶרֶב יִפֹּלוּ׃ כֹּה אָמַר יְיָ וְסָמְכוּ מִשְׁעַן מִצְרַיִם וְיָרְדָה גְאוֹן עֻזָּהּ מִמִּגְדֹּל סְוֵנֵה בַּחֶרֶב יִפְּלוּ בְתוֹכָהּ נְאֻם אֲדֹנָי יְיָ׃ וְנָשַׁמּוּ בְּתוֹךְ אֲרָצוֹת נְשַׁמּוֹת וְעָרֶיהָ בְּתוֹךְ עָרִים נְצוּסוֹת תִּהְיֶינָה וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ בְּתִתִּי אֵשׁ בְּמִצְרַיִם וְכָל עֹזְרֶיהָ יֵחָתּוּ׃ בַּיּוֹם הַהוּא יֵצְאוּ מַלְאָכִים מִלְּפָנַי בָּאֳנִיּוֹת לְהַחֲרִיד בֶּטַח כּוּשׁ וְהָיְתָה חִלָּה בָהֶם כְּיוֹם מִצְרַיִם כִּי הִנֵּה בָאָה׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ וְהִשְׁבַּתִּי אֶת הֲמוֹן מִצְרַיִם בְּיַד נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל׃ הוּא וְעַמּוֹ אִתּוֹ עָרִיצֵי גוֹיִם מוּבָאִים לְהַשְׁחִית הָאָרֶץ וְרִיקוּ אֶת חַרְבוֹתָם עַל מִצְרַיִם וּמִלְאוּ אֶת הָאָרֶץ חֲלָלִים׃ וְנָתַתִּי אֶת הַיְאֹרִים חָרָבָה וּמָכַרְתִּי אֶת הָאָרֶץ בְּיַד רָעִים וְהַשְׁמֵמְתִּי אֶת הָאָרֶץ וּמְלֹאָהּ בְּיַד זָרִים אֲנִי יְיָ דִּבַּרְתִּי׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ וְהַאֲבַדְתִּי גִּלּוּלִים וְאַשְׁבִּיתָה אֱלִילִים מִנֹּף וְנָשִׂיא מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לֹא יִהְיֶה עוֹד וְנָתַתִּי יִרְאָה בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְהַשְׁמֵמְתִּי אֶת פַּתְרוֹס וְנָתַתִּי אֵשׁ בְּצֹעַן וְעָשִׂיתִי שְׁפָטִים בְּנֹא׃ וְשָׁפַכְתִּי חֲמָתִי עַל סִין מָעוֹז מִצְרָיִם וְהִכְרַתִּי אֶת הֲמוֹן נֹא׃ וְנָתַתִּי אֵשׁ בְּמִצְרָיִם חוֹל תָּחִיל סִין וְנֹא תִּבָּקַע וְנֹף צָרוֹת יוֹמָם׃ בָּחוּרֵי אָוֶן וּפִיבֶסֶת מִלְחָמָה יִפֹּלוּ וְהֵנָּה בַּשֶּׁבִי תֵּלַכְנָה׃ וּבְחַפְנְחֵס חֹשֶׁךְ יוֹם בְּשָׁבְרִי שָׁם מֹטוֹת מִצְרַיִם וְשָׁבְתָה בָהּ גְּאוֹן עֻזָּהּ הִיא עָנָן תְּכַסֶּנָּה וּבְנוֹתֶיהָ בַּשֶּׁבִי תֵּלַכְנָה׃ וְעָשִׂיתִי שְׁפָטִים בְּמִצְרָיִם וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ׃

וַיְהִי בְּאַחַת עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּשִׁבְעָה לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְיָ אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן אָדָם אֶת זְרוֹעוֹת פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם שָׁבָרְתִּי וְהִנֵּה לֹא חֻבְּשָׁה לָתֵת רְפוּאָה לָשׂוּם חִתּוּל לַחְבָשׁ לַחֲזֹק לַתֶּפֶשׂ לְהַחֲלִיק עַל הַחֶרֶב׃ לָכֵן כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ הִנְנִי אֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְשָׁבַרְתִּי אֶת זְרוֹעֹתָיו הַחֲזָקָה וְאֶת הַשְּׁבוּרָה וְהִפַּלְתִּי אֶת הַחֶרֶב מִיָּדוֹ׃ וְהֵפַצְתִּי אֶת מִצְרַיִם בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִים בָּאֲרָצוֹת׃ וְאֶת זְרוֹעוֹת מֶלֶךְ בָּבֶל אַחַזֵּק וְנָתַתִּי אֶת חַרְבִּי בְּיָדוֹ וְשָׁבַרְתִּי אֶת זְרוֹעֹתֵי פַּרְעֹה וְנָאַק לְפָנָיו נַאֲקַת חָלָל נָבֶל׃ וְאֶת זְרוֹעוֹת מֶלֶךְ בָּבֶל אַחַזֵּק וְזְרוֹעוֹת פַּרְעֹה תִּפֹּלְנָה וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ בְּתִתִּי אֶת חַרְבִּי בְּיַד מֶלֶךְ בָּבֶל וְנָטָהּ עַל אֶרֶץ מִצְרָיִם׃ וְהֵפַרְתִּי אֶת מִצְרַיִם בַּגּוֹיִם וְזֵרִיתִים בָּאֲרָצוֹת וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ׃

וַיְהִי בִּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בַּשְּׁלִשִׁי בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְיָ אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן אָדָם אֱמֹר אֶל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאֶל הֲמוֹנוֹ אֶל מִי דָמִיתָה בִּגְדֶלֶךָ׃ הִנֵּה אַשּׁוּר אֶרֶז בַּלְּבָנוֹן יְפֵה עָנָף וְחֹרֶשׁ מְסַכַּת וּגְבַהּ קוֹמָה וּבֵין עֲבֹתִים הָיָה צַמַּרְתּוֹ׃ גָּבְהָה מֵימוֹת עַל כֵּן גָּבְהָה קוֹמָתוֹ וְעַל בֵּין עֲבֹתִים נָתְנָה צַמַּרְתּוֹ׃ וְרַבּוּ מַיִם בְּשַׁלְחֵתוּ׃ עַל כֵּן גָּבַהּ קוֹמָתוֹ מִכָּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה וַתִּרְבֶּינָה עֲנָפָיו וַתֶּאֱרַכְנָה סְעִפָּיו בְּרֹב מַיִם בְּהַאֲרִיכוֹ׃ בְּמַפַּלְתּוֹ הוֹשַׁבְתִּי אֶת גּוֹיִם מִקּוֹל נִפְלוֹ רָעַשְׁתִּי וְהוֹרַדְתִּי אֶת כָּל עֲצֵי הַשָּׂדֶה וַיִּתְעַלְּזוּ כָּל עֲצֵי עֵדֶן בְּלְבָנוֹן וְנִחֲמוּ כָּל שֹׁתֵי מָיִם׃ גַּם הוּא יָרְדוּ עִמּוֹ שְׁאוֹלָה אֶל חֲלָלִים וְיֶתֶר עֲצֵי עֵדֶן וְלְבָנוֹן כָּל עֲצֵי שָׂדֶה וְכָל נוֹבְלֵי מָיִם׃ וְיָשְׁבוּ בְּצֵל זְרוֹעוֹ בְּגוֹיִם כָּל עַמִּים הֲמוֹנוֹ׃ וְנִמְשַׁל בְּכָבוֹדוֹ בְּעֵצִים בְּעֵדֶן וְנִחֲמוּ בְּאֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת בְּתוֹךְ עֲרֵלִים תִּשְׁכָּב אֶת חַלְלֵי חֶרֶב׃ פַּרְעֹה וְכָל הֲמוֹנוֹ נְאֻם אֲדֹנָי יְיָ׃

וַיְהִי בִּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בַּשְּׁנֵים עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְיָ אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן אָדָם שָׂא קִינָה עַל פַּרְעֹה מֶלֶךְ מִצְרַיִם וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כְּפִיר גּוֹיִם נִדְמֵיתָ וְאַתָּה כַּתַּנִּים בַּיָּם׃ וַתָּבוֹא בְנַהֲרֹתֶיךָ וַתִּדְלַח מַיִם בְּרַגְלֶיךָ וְתִרְפֹּס נַהֲרוֹתָם׃ כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ וּפָרַשְׂתִּי עָלֶיךָ אֶת רִשְׁתִּי בִּקְהַל עַמִּים רַבִּים וְהֶעֱלוּךָ בְּחֶרְמִי׃ וְנָטַשְׁתִּיךָ עַל הָאֲדָמָה עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה אַשְׁלִיךְ עָלֶיךָ וְהוֹשַׁבְתִּי עָלֶיךָ כָּל עוֹף הַשָּׁמָיִם וְהִשְׂבַּעְתִּי מִמְּךָ אֶת כָּל חַיְתוֹ הָאָרֶץ׃ וְנָתַתִּי אֶת בְּשָׂרְךָ עַל הֶהָרִים וּמִלְאוּ הַגֵּאָיוֹת מִמֶּךָּ׃ וְהִשְׁקֵיתִי אֶרֶץ זוֹבֶךָ מִדָּמְךָ עַל הָרִים וְהַנְּחָלִים יִמָּלְאוּ מִמֶּךָּ׃ וְכִסִּיתִי בְּכַבּוֹתִי אֶת אוֹרֵךְ שָׁמַיִם וְהִקְדַּרְתִּי אֶת כּוֹכְבֵיהֶם שֶׁמֶשׁ בֶּעָנָן אֲכַסֶּנּוּ וְיָרֵחַ לֹא יָאִיר אוֹרוֹ׃ כָּל מְאוֹרֵי אוֹר בַּשָּׁמַיִם אַקְדִּיר עָלֶיךָ וְנָתַתִּי חֹשֶׁךְ עַל אַרְצֶךָ נְאֻם אֲדֹנָי יְיָ׃ וְהִכְעַסְתִּי לֵב עַמִּים רַבִּים בְּהָבִיאִי שִׁבְרְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֶל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר לֹא יָדָעְתָּ׃ וְהַמְתִּי עַל רַבִּים עָלֶיךָ וְסָעֲרוּ בְּמַלְכֵיהֶם חֲרָבָה בְּהָעוֹפְפִי חַרְבִּי עַל פָּנֶיךָ וְרָגְזוּ לִפְתַע אִישׁ נַפְשׁוֹתָם בְּיוֹם מַפַּלְתֶּךָ׃ כִּי כֹה אָמַר אֲדֹנָי יְיָ חֶרֶב מֶלֶךְ בָּבֶל תָּבוֹא עָלֶיךָ׃ בְּחַרְבוֹת גִּבּוֹרִים אַפִּיל הֲמוֹנֶךָ עָרִיצֵי גוֹיִם כֻּלָּם וְשָׁדְדוּ אֶת גְּאוֹן מִצְרַיִם וְשֻׁדַּד כָּל הֲמוֹנָהּ׃ וְהַאֲבַדְתִּי אֶת כָּל בְּהֶמְתָּהּ מֵעַל מַיִם רַבִּים וְלֹא תִדְלָחֵם רֶגֶל אָדָם עוֹד וּפַרְסוֹת בְּהֵמָה לֹא תִדְלָחֵם׃ אָז אַשְׁקִיעַ מֵימֵיהֶם וּנְהָרוֹתָם כַּשֶּׁמֶן אוֹלִיךְ נְאֻם אֲדֹנָי יְיָ׃ בְּתִתִּי אֶת אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁמָמָה וְנִשַּׁמָּה אֶרֶץ מִמְּלֹאָהּ בְּהַכּוֹתִי אֶת כָּל יוֹשְׁבֵי בָהּ וְיָדְעוּ כִּי אֲנִי יְיָ׃ קִינָה הִיא וְקוֹנְנוּהָ בְּנוֹת הַגּוֹיִם עַל מִצְרַיִם וְעַל כָּל הֲמוֹנָהּ תְּקוֹנְנֶהָ נְאֻם אֲדֹנָי יְיָ׃

וַיְהִי בִּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְיָ אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן אָדָם הֲמֹנָה לְמִצְרַיִם וְהוֹרִדֵהוּ הִיא וּבְנוֹת גּוֹיִם אַדִּירֵי אֶרֶץ אֶל אֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת אֶל יוֹרְדֵי בוֹר׃ עִם מִי נָעַמְתָּ רְדֵה וְשָׁכְבָה אֶת עֲרֵלִים׃ בְּתוֹךְ חַלְלֵי חֶרֶב יִפֹּלוּ נִתְּנָה לַחֶרֶב מָשְׁכוּ עַל כָּל הֲמוֹנֶיהָ׃ יְדַבְּרוּ לוֹ אַבִּירֵי גִבּוֹרִים מִתּוֹךְ שְׁאוֹל עִם עֹזְרָיו יָרְדוּ שָׁכְבוּ עֲרֵלִים חַלְלֵי חָרֶב׃ שָׁם אֲשּׁוּר וְכָל קְהָלָהּ סְבִיבוֹתָיו קִבְרוֹתָיו כֻּלָּם חֲלָלִים נֹפְלֵי חָרֶב׃ אֲשֶׁר נִתְּנוּ חִתִּיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם עִם יוֹרְדֵי בוֹר בְּתוֹךְ חֲלָלִים נִפָּל׃ שָׁם עֵילָם וְכָל הֲמוֹנָהּ סְבִיבוֹת קִבְרָהּ כֻּלָּם חֲלָלִים נֹפְלֵי חָרֶב אֲשֶׁר יָרְדוּ עֲרֵלִים אֶל אֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת אֲשֶׁר נָתְנוּ חִתִּיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם עִם יוֹרְדֵי בוֹר׃ בְּתוֹךְ חֲלָלִים נִתְּנוּ מִשְׁכָּבוֹת לָהּ סְבִיבוֹתֶיהָ קִבְרוֹתֶיהָ כֻּלָּם עֲרֵלִים חַלְלֵי חֶרֶב כִּי נִתְּנוּ חִתִּיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם עִם יוֹרְדֵי בוֹר בְּתוֹךְ חֲלָלִים נִפָּל׃ שָׁם מֶשֶׁךְ תֻּבַל וְכָל הֲמוֹנָהּ סְבִיבוֹת קִבְרָהּ כֻּלָּם עֲרֵלִים חַלְלֵי חֶרֶב כִּי נָתְנוּ חִתִּיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ וְלֹא יִשְׁכְּבוּ אֶת גִּבּוֹרִים נֹפְלִים מֵעֲרֵלִים וַיֵּרְדוּ בִּכְלֵי מִלְחַמְתָּם וַיִּתְּנוּ חַרְבוֹתָם תַּחַת רָאשֵׁיהֶם וַתְּהִי עֲוֹנֹתָם עַל עַצְמוֹתָם כִּי חִתִּית גִּבּוֹרִים בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ וְאַתָּה בְּתוֹךְ עֲרֵלִים תִּשָּׁבֵר וְתִשְׁכַּב אֶת חַלְלֵי חָרֶב׃ שָׁם אֱדוֹם מְלָכֶיהָ וְכָל נְשִׂיאֶיהָ אֲשֶׁר נִתְּנוּ בְגִבּוּרָתָם אֶת חֲלָלֵי חֶרֶב יִשְׁכְּבוּ אֶת עֲרֵלִים וְאֶת יוֹרְדֵי בוֹר׃ שָׁם נְשִׂיאֵי צָפוֹן כֻּלָּם וְכָל צִדֹנִים אֲשֶׁר יָרְדוּ עִם חֲלָלִים בְּבָשְׁתָּם מִגְּבוּרָתָם וַיִּשְׁכְּבוּ עֲרֵלִים אֶת חַלְלֵי חֶרֶב וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם אֶת יוֹרְדֵי בוֹר׃ פַּרְעֹה יִרְאֵם וְנִחַם עַל כָּל הֲמוֹנוֹ פַּרְעֹה וְכָל חֵילוֹ חֲלָלִים נֹפְלֵי חָרֶב נְאֻם אֲדֹנָי יְיָ׃ כִּי נָתַתִּי חִתִּיתוֹ בְּאֶרֶץ חַיִּים וְהֻשְׁכַּב בְּתוֹךְ עֲרֵלִים אֶת חַלְלֵי חֶרֶב פַּרְעֹה וְכָל הֲמוֹנוֹ נְאֻם אֲדֹנָי יְיָ׃

וַיְהִי בִּשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ הָיָה דְבַר יְיָ אֵלַי לֵאמֹר׃ בֶּן אָדָם קוֹנֵן עַל הֲמוֹן מִצְרַיִם וְהוֹרִדֵהוּ הוּא וּבְנוֹת גּוֹיִם אַדִּירֵי אֶרֶץ אֶל אֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת אֶל יוֹרְדֵי בוֹר׃ עִם מִי נָעַמְתָּ רְדֵה וְשָׁכְבָה אֶת עֲרֵלִים׃ בְּתוֹךְ חַלְלֵי חֶרֶב יִפֹּלוּ נִתְּנָה לַחֶרֶב מָשְׁכוּ עַל כָּל הֲמוֹנֶיהָ׃ יְדַבְּרוּ לוֹ אַבִּירֵי גִבּוֹרִים מִתּוֹךְ שְׁאוֹל עִם עֹזְרָיו יָרְדוּ שָׁכְבוּ עֲרֵלִים חַלְלֵי חָרֶב׃ שָׁם אֲשּׁוּר וְכָל קְהָלָהּ סְבִיבוֹתָיו קִבְרוֹתָיו כֻּלָּם חֲלָלִים נֹפְלֵי חָרֶב׃ אֲשֶׁר נִתְּנוּ חִתִּיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם עִם יוֹרְדֵי בוֹר בְּתוֹךְ חֲלָלִים נִפָּל׃ שָׁם עֵילָם וְכָל הֲמוֹנָהּ סְבִיבוֹת קִבְרָהּ כֻּלָּם חֲלָלִים נֹפְלֵי חָרֶב אֲשֶׁר יָרְדוּ עֲרֵלִים אֶל אֶרֶץ תַּחְתִּיּוֹת אֲשֶׁר נָתְנוּ חִתִּיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם עִם יוֹרְדֵי בוֹר׃ בְּתוֹךְ חֲלָלִים נִתְּנוּ מִשְׁכָּבוֹת לָהּ סְבִיבוֹתֶיהָ קִבְרוֹתֶיהָ כֻּלָּם עֲרֵלִים חַלְלֵי חֶרֶב כִּי נִתְּנוּ חִתִּיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם עִם יוֹרְדֵי בוֹר בְּתוֹךְ חֲלָלִים נִפָּל׃ שָׁם מֶשֶׁךְ תֻּבַל וְכָל הֲמוֹנָהּ סְבִיבוֹת קִבְרָהּ כֻּלָּם עֲרֵלִים חַלְלֵי חֶרֶב כִּי נָתְנוּ חִתִּיתָם בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ וְלֹא יִשְׁכְּבוּ אֶת גִּבּוֹרִים נֹפְלִים מֵעֲרֵלִים וַיֵּרְדוּ בִּכְלֵי מִלְחַמְתָּם וַיִּתְּנוּ חַרְבוֹתָם תַּחַת רָאשֵׁיהֶם וַתְּהִי עֲוֹנֹתָם עַל עַצְמוֹתָם כִּי חִתִּית גִּבּוֹרִים בְּאֶרֶץ חַיִּים׃ וְאַתָּה בְּתוֹךְ עֲרֵלִים תִּשָּׁבֵר וְתִשְׁכַּב אֶת חַלְלֵי חָרֶב׃ שָׁם אֱדוֹם מְלָכֶיהָ וְכָל נְשִׂיאֶיהָ אֲשֶׁר נִתְּנוּ בְגִבּוּרָתָם אֶת חֲלָלֵי חֶרֶב יִשְׁכְּבוּ אֶת עֲרֵלִים וְאֶת יוֹרְדֵי בוֹר׃ שָׁם נְשִׂיאֵי צָפוֹן כֻּלָּם וְכָל צִדֹנִים אֲשֶׁר יָרְדוּ עִם חֲלָלִים בְּבָשְׁתָּם מִגְּבוּרָתָם וַיִּשְׁכְּבוּ עֲרֵלִים אֶת חַלְלֵי חֶרֶב וַיִּשְׂאוּ כְלִמָּתָם אֶת יוֹרְדֵי בוֹר׃ פַּרְעֹה יִרְאֵם וְנִחַם עַל כָּל הֲמוֹנוֹ פַּרְעֹה וְכָל חֵילוֹ חֲלָלִים נֹפְלֵי חָרֶב נְאֻם אֲדֹנָי יְיָ׃ כִּי נָתַתִּי חִתִּיתוֹ בְּאֶרֶץ חַיִּים וְהֻשְׁכַּב בְּתוֹךְ עֲרֵלִים אֶת חַלְלֵי חֶרֶב פַּרְעֹה וְכָל הֲמוֹנוֹ נְאֻם אֲדֹנָי יְיָ׃

מעמד הר סיני ומתן תורה. לכן נוהגין לומר פרשה זו בשבועות, כי בכל יום יבא לך לומר פרשה זו, אלא שבשבועות נוהגין לומר אותה בעשרת הדברות, כי בכל יום אין אומרים אותה בעשרת הדברות, אלא ב

להודיעך שמך ולהרבות זכרך, וכמה לבי נבעה לרשום לפניך, ותהומות לשבחך ולהללך,
ונכספה ונם כלתה מבקש רחמיך שמך, ותתשחח על מכובד כוחך
ומדה. וכי מי הולשת ולא ימיש וכו'. ממנה לך נפשי מאוד מאוד מאוסרה לחוות כראמך,
על כבל ידיך ישלילך עליהם ותחזקתם לסבל מנוחתך ותהי עבדתך
ומה נשלם של כל הברכות. ונשמתם של כל הנשמות. ונשמתם של כל הברכות. ומה
נכתבתי לשלם לך בשמחה ובזמרה ובהלל ובזמרה בפה כאשר
ידעתם כי לך בל יעשיל הלל ולא יספיק זמר. ממנם שליבב מפסק הנעתם ומשל
יפלו. הם היום ידעתיהו ומה היום מילם השלים בישר כי מהם ברכתך
המלך יפארם ומשמיע שמיך ידיך שמים המה יאבדו ומהם תעמוד וכלם כבגדים יבלו כמלבוש
תחליפם ויחלופו. ומהם הוא ושנותיך לא יתמו. בני עבדיך ישכנו ותעמד לפניך
לעולם. ומהם הוא ישמעאל בני עבדך אברהם שנולד לו מהגר המצרית שפחת שרה

לא תעשה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך כי עבד היית בארץ מצרים ויצא ה׳ אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך ה׳ אלהיך לעשות את יום השבת׃ כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך ה׳ אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר ה׳ אלהיך נתן לך׃ לא תרצח ולא תנאף ולא תגנוב ולא תענה ברעך עד שקר׃ ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמורו וכל אשר לרעך׃ את הדברים האלה דבר ה׳ אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לוחות אבנים ויתנם אלי׃ ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בוער ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם׃ ותאמרו הן הראנו ה׳ אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי׃ ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יוספים אנחנו לשמע את קול ה׳ אלהינו עוד ומתנו׃ כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדברים מתוך האש כמנו ויחי׃ קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר ה׳ אלהינו ואתה תדבר אלינו את כל אשר ידבר ה׳ אלהינו אליך ושמענו ועשינו׃ וישמע ה׳ את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר ה׳ אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו׃ מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם׃ לך אמר להם שובו לכם לאהליכם׃ ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אני נתן להם לרשתה׃ ושמרתם לעשות כאשר צוה ה׳ אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל׃ בכל הדרך אשר צוה ה׳ אלהיכם אתכם תלכון למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון׃ ואת המצוה החקים והמשפטים אשר צוה ה׳ אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ למען תירא את ה׳ אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכון ימיך׃ ושמע ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר ה׳ אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש׃ שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד׃ ואהבת את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך׃ והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך׃ ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך׃ וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ והיה כי יביאך ה׳ אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטובות אשר לא בנית׃ ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברות חצובות אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת׃ השמר לך פן תשכח את ה׳ אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ את ה׳ אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע׃ לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם׃ כי אל קנא ה׳ אלהיך בתוכך פן יחרה אף ה׳ אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה׃ לא תנסו את ה׳ אלהיכם כאשר נסיתם במסה׃ שמר תשמרון את מצות ה׳ אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך׃ ועשית הישר והטוב בעיני ה׳ למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטבה אשר נשבע ה׳ לאבתיך׃ להדף את כל אויביך מפניך כאשר דבר ה׳׃ כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה ה׳ אלהינו אתכם׃ ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוציאנו ה׳ ממצרים ביד חזקה׃ ויתן ה׳ אתת ומופתים גדלים ורעים במצרים בפרעה ובכל ביתו לעינינו׃ ואתנו הוציא משם למען הביא לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו׃ ויצונו ה׳ לעשות את כל החקים האלה ליראה את ה׳ אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה׃ וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני ה׳ אלהינו כאשר צונו׃ כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשות לפני ה׳ אלהינו כאשר צונו׃ כי יביאך ה׳ אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים ממך׃ ונתנם ה׳ אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא תחנם׃ ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך׃ כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף ה׳ בכם והשמידך מהר׃ כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברון ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש׃ כי עם קדוש אתה לה׳ אלהיך בך בחר ה׳ אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃ לא מרבכם מכל העמים חשק ה׳ בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים׃ כי מאהבת ה׳ אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא ה׳ אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים׃ וידעת כי ה׳ אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור׃ ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו׃ ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשותם׃ והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר ה׳ אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך׃ ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרות צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך׃ ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך׃ והסיר ה׳ ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך׃ ואכלת את כל העמים אשר ה׳ אלהיך נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך׃ כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם׃ לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה ה׳ אלהיך לפרעה ולכל מצרים׃ המסות הגדלות אשר ראו עיניך והאתת והמופתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך ה׳ אלהיך כן יעשה ה׳ אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם׃ ושלח ה׳ אלהיך את הצרעה בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך׃ לא תערץ מפניהם כי ה׳ אלהיך בקרבך אל גדול ונורא׃ ונשל ה׳ אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה׃ ונתנם ה׳ אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם׃ ונתן מלכיהם בידך והאבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם׃ פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת ה׳ אלהיך הוא׃ ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא׃ כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע ה׳ לאבתיכם׃ וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה׳ אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא׃ ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי ה׳ יחיה האדם׃ שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה׃ וידעת עם לבבך כי כאשר ייסר איש את בנו ה׳ אלהיך מיסרך׃ ושמרת את מצות ה׳ אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו׃ כי ה׳ אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יוצאים בבקעה ובהר׃ ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש׃ ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחושת׃ ואכלת ושבעת וברכת את ה׳ אלהיך על הארץ הטבה אשר נתן לך׃ השמר לך פן תשכח את ה׳ אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום׃ פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה ושבת׃ ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה׃ ורם לבבך ושכחת את ה׳ אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ המוליכך במדבר הגדל ואיום נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש׃ המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך׃ ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה׃ וזכרת את ה׳ אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה׃ והיה אם שכח תשכח את ה׳ אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתם להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון׃ כגוים אשר ה׳ מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול ה׳ אלהיכם׃ שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים׃ עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק׃ וידעת היום כי ה׳ אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם והאבדתם מהר כאשר דבר ה׳ לך׃ אל תאמר בלבבך בהדף ה׳ אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני ה׳ לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה ה׳ מוריש אתם מפניך׃ לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה ה׳ אלהיך מוריש אתם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע ה׳ לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב׃ וידעת כי לא בצדקתך ה׳ אלהיך נתן לך את הארץ הטבה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה׃ זכר אל תשכח את אשר הקצפת את ה׳ אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה מרים הייתם עם ה׳׃ ובחרב הקצפתם את ה׳ ויתאנף ה׳ בכם להשמיד אתכם׃ בעלותי ההרה לקחת לוחות האבנים לוחות הברית אשר כרת ה׳ עמכם וארד בהר ימים ארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי׃ ויתן ה׳ אלי את שני לוחות האבנים כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר ה׳ עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל׃ ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן ה׳ אלי את שני לוחות האבנים לוחות הברית׃ ויאמר ה׳ אלי קום רד מהרה מזה כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה׃ ויאמר ה׳ אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא׃ הנח לי וארם את שמם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו ומעצם׃ ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי׃ וארא והנה חטאתם לה׳ אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה ה׳ אתכם׃ ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם׃ ואתנפל לפני ה׳ כראשונה ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני ה׳ להכעיסו׃ כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף ה׳ עליכם להשמיד אתכם וישמע ה׳ אלי גם בפעם ההוא׃ ובאהרן התאנף ה׳ מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא׃ ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתת אתו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר׃ ובתבערה מסה ובמתאוננים את ה׳ ובשלח ה׳ אתכם מקדש ברנע לאמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם ומריתם את פי ה׳ אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו׃ ממרים הייתם עם ה׳ מיום דעתי אתכם׃ ואתנפל לפני ה׳ את ארבעים היום ואת ארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר ה׳ להשמיד אתכם׃ ואתפלל אל ה׳ ואמר אדני ה׳ אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה׃ זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו׃ פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכולת ה׳ לבאתם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אותם הוציאם להמיתם במדבר׃ והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך הנטויה׃ בעת ההוא אמר ה׳ אלי פסל לך שני לוחות אבנים כראשונים ועלה אלי ההרה ועשית לך ארון עץ׃ ואכתב על הלחת את הדברים אשר היו על הלחת הראשונים אשר שברת ושמתם בארון׃ ואעש ארון עצי שטים ואפסל שני לוחות אבנים כראשונים ואעל ההרה ושני הלחת בידי׃ ויכתב על הלחת ככתב הראשון את עשרת הדברים אשר דבר ה׳ אליכם בהר מתוך האש ביום הקהל ויתנם ה׳ אלי׃ ואפן וארד מן ההר ואשם את הלחת בארון אשר עשיתי ויהיו שם כאשר צוני ה׳׃ ובני ישראל נסעו מבארת בני יעקן מוסרה שם מת אהרן ויקבר שם ויכהן אלעזר בנו תחתיו׃ משם נסעו הגדגדה ומהגדגד יטבתה ארץ נחלי מים׃ בעת ההוא הבדיל ה׳ את שבט הלוי לשאת את ארון ברית ה׳ לעמד לפני ה׳ לשרתו ולברך בשמו עד היום הזה׃ על כן לא היה ללוי חלק ונחלה עם אחיו ה׳ הוא נחלתו כאשר דבר ה׳ אלהיך לו׃ ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים ארבעים יום וארבעים לילה וישמע ה׳ אלי גם בפעם ההוא לא אבה ה׳ השחיתך׃ ויאמר ה׳ אלי קום לך לפני המסע ויבאו וירשו את הגוים אשר נשבע ה׳ לאבתם לתת להם׃ ועתה ישראל מה ה׳ אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה׳ אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך׃ לשמר את מצות ה׳ וחקתיו אשר אנכי מצוך היום לטוב לך׃ הן לה׳ אלהיך השמים ושמי השמים הארץ וכל אשר בה׃ רק באבתיך חשק ה׳ לאהבה אתם ויבחר בזרעם אחריהם בכם מכל העמים כיום הזה׃ ומלתם את ערלת לבבכם ועורפכם לא תקשו עוד׃ כי ה׳ אלהיכם הוא אלהי האלהים ואדני האדנים האל הגדל הגבר והנורא אשר לא ישא פנים ולא יקח שחד׃ עשה משפט יתום ואלמנה ואהב גר לתת לו לחם ושמלה׃ ואהבתם את הגר כי גרים הייתם בארץ מצרים׃ את ה׳ אלהיך תירא אתו תעבד ובו תדבק ובשמו תשבע׃ הוא תהלתך והוא אלהיך אשר עשה אתך את הגדלות האל והנוראת האלה אשר ראו עיניך׃ בשבעים נפש ירדו אבתיך מצרימה ועתה שמך ה׳ אלהיך ככוכבי השמים לרב׃ ואהבת את ה׳ אלהיך ושמרת משמרתו וחקתיו ומשפטיו ומצותיו כל הימים׃ וידעתם היום כי לא את בניכם אשר לא ידעו ולא ראו את מוסר ה׳ אלהיכם את גדלו את ידו החזקה ואת זרעו הנטויה׃ ואת אתתיו ואת מעשיו אשר עשה בתוך מצרים לפרעה מלך מצרים ולכל ארצו׃ ואשר עשה לחיל מצרים לסוסיו ולרכבו אשר הציף את מי ים סוף על פניהם במרדפם אחריכם ויאבדם ה׳ עד היום הזה׃ ואשר עשה לכם במדבר עד באכם עד המקום הזה׃ ואשר עשה לדתן ולאבירם בני אליאב בן ראובן אשר פצתה הארץ את פיה ותבלע אתם ואת בתיהם ואת אהליהם ואת כל היקום אשר ברגליהם בקרב כל ישראל׃ כי עיניכם הראת את כל מעשה ה׳ הגדול אשר עשה׃ ושמרתם את כל המצוה אשר אנכי מצוך היום למען תחזקו ובאתם וירשתם את הארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה׃ למען תאריכו ימים על האדמה אשר נשבע ה׳ לאבתיכם לתת להם ולזרעם ארץ זבת חלב ודבש׃ כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה לא כארץ מצרים הוא אשר יצאתם משם אשר תזרע את זרעך והשקית ברגלך כגן הירק׃ והארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה מים׃ ארץ אשר ה׳ אלהיך דרש אתה תמיד עיני ה׳ אלהיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה׃ והיה אם שמע תשמעו אל מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום לאהבה את ה׳ אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך׃ ונתתי עשב בשדך לבהמתך ואכלת ושבעת׃ השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחויתם להם׃ וחרה אף ה׳ בכם ועצר את השמים ולא יהיה מטר והאדמה לא תתן את יבולה ואבדתם מהר מעל הארץ הטבה אשר ה׳ נתן לכם׃ ושמתם את דברי אלה על לבבכם ועל נפשכם וקשרתם אתם לאות על ידכם והיו לטטפת בין עיניכם׃ ולמדתם אתם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך׃ וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך׃ למען ירבו ימיכם וימי בניכם על האדמה אשר נשבע ה׳ לאבתיכם לתת להם כימי השמים על הארץ׃ כי אם שמר תשמרון את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוה אתכם לעשותה לאהבה את ה׳ אלהיכם ללכת בכל דרכיו ולדבקה בו׃ והוריש ה׳ את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדלים ועצומים ממכם׃ כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם׃ לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם׃ ראה אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה׃ את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה׳ אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם היום׃ והקללה אם לא תשמעו אל מצות ה׳ אלהיכם וסרתם מן הדרך אשר אנכי מצוה אתכם היום ללכת אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ והיה כי יביאך ה׳ אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונתתה את הברכה על הר גרזים ואת הקללה על הר עיבל׃ הלא המה בעבר הירדן אחרי דרך מבוא השמש בארץ הכנעני הישב בערבה מול הגלגל אצל אלני מורה׃ כי אתם עברים את הירדן לבא לרשת את הארץ אשר ה׳ אלהיכם נתן לכם וירשתם אתה וישבתם בה׃ ושמרתם לעשות את כל החקים ואת המשפטים אשר אנכי נתן לפניכם היום׃ אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון לעשות בארץ אשר נתן ה׳ אלהי אבתיך לך לרשתה כל הימים אשר אתם חיים על האדמה׃ אבד תאבדון את כל המקמות אשר עבדו שם הגוים אשר אתם יורשים אתם את אלהיהם על ההרים הרמים ועל הגבעות ותחת כל עץ רענן׃ ונתצתם את מזבחתם ושברתם את מצבתם ואשריהם תשרפון באש ופסילי אלהיהם תגדעון ואבדתם את שמם מן המקום ההוא׃ לא תעשון כן לה׳ אלהיכם׃ כי אם אל המקום אשר יבחר ה׳ אלהיכם משבטיכם לשום את שמו שם לשכנו תדרשו ובאת שמה׃ והבאתם שמה עלתיכם וזבחיכם ומעשרתיכם ותרומת ידכם ונדריכם ונדבתיכם ובכרות בקרכם וצאנכם׃ ואכלתם שם לפני ה׳ אלהיכם ושמחתם בכל משלח ידכם אתם ובתיכם אשר ברכך ה׳ אלהיך׃ לא תעשון ככל אשר אנחנו עשים פה היום איש כל הישר בעיניו׃ כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה אשר ה׳ אלהיך נתן לך׃ ועברתם את הירדן וישבתם בארץ אשר ה׳ אלהיכם מנחיל אתכם והניח לכם מכל אויביכם מסביב וישבתם בטח׃ והיה המקום אשר יבחר ה׳ אלהיכם בו לשכן שמו שם שמה תביאו את כל אשר אנכי מצוה אתכם עלתיכם וזבחיכם מעשרתיכם ותרומת ידכם וכל מבחר נדריכם אשר תדרו לה׳׃ ושמחתם לפני ה׳ אלהיכם אתם ובניכם ובנתיכם ועבדיכם ואמהתיכם והלוי אשר בשעריכם כי אין לו חלק ונחלה אתכם׃ השמר לך פן תעלה עלתיך בכל מקום אשר תראה׃ כי אם במקום אשר יבחר ה׳ באחד שבטיך שם תעלה עלתיך ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך׃ אך בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר כברכת ה׳ אלהיך אשר נתן לך בכל שעריך הטמא והטהור יאכלנו כצבי וכאיל׃ רק הדם לא תאכלו על הארץ תשפכנו כמים׃ לא תוכל לאכל בשעריך מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך וכל נדריך אשר תדר ונדבתיך ותרומת ידך׃ כי אם לפני ה׳ אלהיך תאכלנו במקום אשר יבחר ה׳ אלהיך בו אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי אשר בשעריך ושמחת לפני ה׳ אלהיך בכל משלח ידך׃ השמר לך פן תעזב את הלוי כל ימיך על אדמתך׃ כי ירחיב ה׳ אלהיך את גבלך כאשר דבר לך ואמרת אוכלה בשר כי תאוה נפשך לאכל בשר בכל אות נפשך תאכל בשר׃ כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה׳ לשום שמו שם וזבחת מבקרך ומצאנך אשר נתן ה׳ לך כאשר צויתיך ואכלת בשעריך בכל אות נפשך׃ אך כאשר יאכל את הצבי ואת האיל כן תאכלנו הטמא והטהור יאכלו כאחד׃ רק חזק לבלתי אכל הדם כי הדם הוא הנפש ולא תאכל הנפש עם הבשר׃ לא תאכלנו על הארץ תשפכנו כמים׃ לא תאכלנו למען ייטב לך ולבניך אחריך כי תעשה הישר בעיני ה׳׃ רק קדשיך אשר יהיו לך ונדריך תשא ובאת אל המקום אשר יבחר ה׳׃ והעלית בשריך הבשר והדם על מזבח ה׳ אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח ה׳ אלהיך והבשר תאכל׃ שמר ושמעת את כל הדברים האלה אשר אנכי מצוך למען ייטב לך ולבניך אחריך עד עולם כי תעשה הטוב והישר בעיני ה׳ אלהיך׃ כי יכרת ה׳ אלהיך את הגוים אשר אתה בא שמה לרשתם מפניך ורשתם וישבת בארצם׃ השמר לך פן תנקש אחריהם אחרי השמדם מפניך ופן תדרש לאלהיהם לאמר איכה יעבדו הגוים האלה את אלהיהם ואעשה כן גם אני׃ לא תעשה כן לה׳ אלהיך כי כל תועבת ה׳ אשר שנא עשו לאלהיהם כי גם את בניהם ואת בנתיהם ישרפו באש לאלהיהם׃ את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם אתו תשמרו לעשות לא תסף עליו ולא תגרע ממנו׃ כי יקום בקרבך נביא או חלם חלום ונתן אליך אות או מופת׃ ובא האות והמופת אשר דבר אליך לאמר נלכה אחרי אלהים אחרים אשר לא ידעתם ונעבדם׃ לא תשמע אל דברי הנביא ההוא או אל חלם החלום ההוא כי מנסה ה׳ אלהיכם אתכם לדעת הישכם אהבים את ה׳ אלהיכם בכל לבבכם ובכל נפשכם׃ אחרי ה׳ אלהיכם תלכו ואתו תיראו ואת מצותיו תשמרו ובקולו תשמעו ואתו תעבדו ובו תדבקון׃ והנביא ההוא או חלם החלום ההוא יומת כי דבר סרה על ה׳ אלהיכם המוציא אתכם מארץ מצרים והפדך מבית עבדים להדיחך מן הדרך אשר צוך ה׳ אלהיך ללכת בה ובערת הרע מקרבך׃ כי יסיתך אחיך בן אמך או בנך או בתך או אשת חיקך או רעך אשר כנפשך בסתר לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעת אתה ואבתיך׃ מאלהי העמים אשר סביבתיכם הקרבים אליך או הרחקים ממך מקצה הארץ ועד קצה הארץ׃ לא תאבה לו ולא תשמע אליו ולא תחס עינך עליו ולא תחמל ולא תכסה עליו׃ כי הרג תהרגנו ידך תהיה בו בראשונה להמיתו ויד כל העם באחרונה׃ וסקלתו באבנים ומת כי בקש להדיחך מעל ה׳ אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים׃ וכל ישראל ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות כדבר הרע הזה בקרבך׃ כי תשמע באחת עריך אשר ה׳ אלהיך נתן לך לשבת שם לאמר׃ יצאו אנשים בני בליעל מקרבך וידיחו את יושבי עירם לאמר נלכה ונעבדה אלהים אחרים אשר לא ידעתם׃ ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך׃ הכה תכה את יושבי העיר ההוא לפי חרב החרם אתה ואת כל אשר בה ואת בהמתה לפי חרב׃ את כל שללה תקבץ אל תוך רחבה ושרפת באש את העיר ואת כל שללה כליל לה׳ אלהיך והיתה תל עולם לא תבנה עוד׃ ודבק בידך מאומה מן החרם למען ישוב ה׳ מחרון אפו ונתן לך רחמים ורחמך והרבך כאשר נשבע לאבתיך׃ כי תשמע בקול ה׳ אלהיך לשמר את כל מצותיו אשר אנכי מצוך היום לעשות הישר בעיני ה׳ אלהיך׃ לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת׃ כי עם קדוש אתה לה׳ אלהיך ובך בחר ה׳ להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה׃ לא תאכל כל תועבה׃ זאת הבהמה אשר תאכלו שור כשב כבש ושור כבש ועז׃ איל וצבי וכאיל ודישון ואקו וראם׃ וכל בהמה מפרסת פרסה ושסעת שסע שתי פרסות מעלת גרה בבהמה אתה תאכלו׃ אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה ומן המפרסי הפרסה את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה הם ופרסה לא הפריסו טמאים הם לכם׃ ואת החזיר כי מפריס פרסה הוא ולא גרה טמא הוא לכם מבשרם לא תאכלו ובנבלתם לא תגעו׃ את זה תאכלו מכל אשר במים כל אשר לו סנפיר וקשקשת תאכלו׃ וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת לא תאכלו טמא הוא לכם׃ כל צפור טהורה תאכלו׃ וזה אשר לא תאכלו מהם הנשר והפרס והעזניה׃ והראה והאיה ולמינה׃ ואת כל ערב למינו׃ ואת בת היענה ואת התחמס ואת השחף ולמין נץ׃ את הכוס ואת הינשוף והתנשמת׃ והקאת והרחם והשלך׃ והחסידה והאנפה למינה והדוכיפת והעטלף׃ וכל שרץ העוף טמא הוא לכם לא יאכלו׃ כל עוף טהור תאכלו׃ לא תאכלו כל נבלה לגר אשר בשעריך תתננה ואכלה או מכר לנכרי כי עם קדוש אתה לה׳ אלהיך לא תבשל גדי בחלב אמו׃ עשר תעשר את כל תבואת זרעך היצא השדה שנה שנה׃ ואכלת לפני ה׳ אלהיך במקום אשר יבחר לשכן שמו שם מעשר דגנך תירשך ויצהרך ובכרות בקרך וצאנך למען תלמד ליראה את ה׳ אלהיך כל הימים׃ וכי ירבה ממך הדרך כי לא תוכל שאתו כי ירחק ממך המקום אשר יבחר ה׳ אלהיך לשום שמו שם כי ברכך ה׳ אלהיך׃ ונתתה בכסף וצרת הכסף בידך והלכת אל המקום אשר יבחר ה׳ אלהיך בו׃ ונתתה הכסף בכל אשר תאוה נפשך בבקר ובצאן ובין ובשכר ובכל אשר תשאלך נפשך ואכלת שם לפני ה׳ אלהיך ושמחת אתה וביתך׃ והלוי אשר בשעריך לא תעזבנו כי אין לו חלק ונחלה עמך׃ מקץ שלש שנים תוציא את כל מעשר תבואתך בשנה ההוא והנחת בשעריך׃ ובא הלוי כי אין לו חלק ונחלה עמך והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך ואכלו ושבעו למען יברכך ה׳ אלהיך בכל מעשה ידך אשר תעשה׃ מקץ שבע שנים תעשה שמטה׃ וזה דבר השמטה שמוט כל בעל משה ידו אשר ישה ברעהו לא יגש את רעהו ואת אחיו כי קרא שמטה לה׳׃ את הנכרי תגש ואשר יהיה לך את אחיך תשמט ידך׃ אפס כי לא יהיה בך אביון כי ברך יברכך ה׳ בארץ אשר ה׳ אלהיך נתן לך נחלה לרשתה׃ רק אם שמע תשמע בקול ה׳ אלהיך לשמר לעשות את כל המצוה הזאת אשר אנכי מצוך היום׃ כי ה׳ אלהיך ברכך כאשר דבר לך והעבטת גוים רבים ואתה לא תעבט ומשלת בגוים רבים ובך לא ימשלו׃ כי יהיה בך אביון מאחד אחיך באחד שעריך בארצך אשר ה׳ אלהיך נתן לך לא תאמץ את לבבך ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון׃ כי פתח תפתח את ידך לו והעבט תעביטנו דיו מחסרו אשר יחסר לו׃ השמר לך פן יהיה דבר עם לבבך בליעל לאמר קרבה שנת השבע שנת השמטה ורעה עינך באחיך האביון ולא תתן לו ולא יקרא עליך אל ה׳ והיה בך חטא׃ נתון תתן לו ולא ירע לבבך בתתך לו כי בגלל הדבר הזה יברכך ה׳ אלהיך בכל מעשך ובכל משלח ידך׃ כי לא יחדל אביון מקרב הארץ על כן אנכי מצוך לאמר פתח תפתח את ידך לאחיך לעניך ולאביונך בארצך׃ כי ימכר לך אחיך העברי או העבריה ועבדך שש שנים ובשנה השביעית תשלחנו חפשי מעמך׃ וכי תשלחנו חפשי מעמך לא תשלחנו ריקם׃ הענק תעניק לו מצאנך ומגרנך ומיקבך אשר ברכך ה׳ אלהיך תתן לו׃ וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויפדך ה׳ אלהיך על כן אנכי מצוך את הדבר הזה היום׃ והיה כי יאמר אליך לא אצא מעמך כי אהבך ואת ביתך כי טוב עמך׃ ולקחת את המרצע ונתת באזנו ובדלת והיה לך עבד עולם ואף לאמתך תעשה כן׃ לא יקשה בעיניך בשלחך אתו חפשי מעמך כי משנה שכר שכיר עבדך היה לך ויברכך ה׳ אלהיך בכל אשר תעשה׃ כל הבכור הזכר אשר יולד בבקרך ובצאנך תקדיש לה׳ אלהיך לא תעבד בבכור שורך ולא תגז בכור צאנך׃ לפני ה׳ אלהיך תאכלנו שנה בשנה במקום אשר יבחר ה׳ אתה וביתך׃ וכי יהיה בו מום פסח או עור כל מום רע לא תזבחנו לה׳ אלהיך׃ בשעריך תאכלנו הטמא והטהור יחדו כצבי וכאיל׃ רק את דמו לא תאכל על הארץ תשפכנו כמים׃ שמר את חדש האביב ועשית פסח לה׳ אלהיך כי בחדש האביב הוציאך ה׳ אלהיך ממצרים לילה׃ וזבחת פסח לה׳ אלהיך צאן ובקר במקום אשר יבחר ה׳ לשכן שמו שם׃ לא תאכל עליו חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני כי בחפזון יצאת מארץ מצרים למען תזכר את יום צ

לכן מצוה לילך אל הבית המשתה, ומצוה עליך לקנות בשר ויין
בבית לפי כפי יכולתך, ולשמח בו את אשתך ובניך ובנותיך
ואת כל אנשי ביתך ואת כל מי שנמצא עמך בבית, ואת הגרים
והיתומים והאלמנות, ואת כל מי שנמצא בעירך, שנאמר ושמחת
בחגך אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה
אשר בקרבך. ומצוה על הלוי שישמח עם הגר והיתום והאלמנה
שבעירו, שנאמר למען ישמחו בשעריך. ואין לך שמחה גדולה
ומצוה חביבה לפני הקב"ה כשמחה שיש בה עניים ואומללים
שהרי מי שאינו משמח את העניים והאלמנות והיתומים אלא
אוכל ושותה לעצמו בלבד, אין זו שמחת מצוה אלא שמחת כרסו
של אדם, ועל אלו נאמר זבחיהם כלחם אונים להם כי לחמם לנפשם
לא יבוא בבית ה' כאבלים שנאמר לא אכלתי באוני ממנו ולא
בעוני נתתי ממנו למת. וכן הכהנים שאוכלין מן הקדשים
ומן התרומות אסור להם לאכול בשעה שהעניים רעבים ואין
להם מה יאכלו, שנאמר ואכלו הענוים וישבעו, ואומר הלא פרוס
לרעב לחמך ועניים מרודים תביא בית כי תראה ערום וכסיתו
ומבשרך לא תתעלם. ואין לך מצוה גדולה ומשובחת לפני
הקב"ה כגמילות חסדים לעניים שאין להם מה יתנו לך תמורת
מה שעשית עמהם, שכל המרחם על העניים בידוע שהוא מזרעו
של אברהם אבינו שנאמר ונתן לך רחמים ורחמך והרבך, ואם
אינו מרחם על העניים בידוע שהוא מזרעו של עשו הרשע שנאמר
ושנאתיו יעקב. ואין לך מדה שהקב"ה מקפיד עליה כמדת
העניים שבכל מקום הזהירה תורה עליהם, ובכל שעה נתנו
הנביאים תוכחות על שלא נזהרו בהם ישראל, ומפני עוונותינו
שאנו בגלות בין האומות הללו הרי אנו רואין עניים מרודים
ומבזים ומחוסרי כל, ואין לך עוון גדול ומכעיס לפני הקב"ה
כעוון זה שהרי בשעה שהיו ישראל בארצם היו להם מקומות
מיוחדים לתת צדקה לעניים, ועכשיו שאין לנו מקומות מיוחדים
לתת צדקה לעניים הרי כל אחד ואחד מישראל חייב ליתן
צדקה לעניים בכל יום ויום, ואין לך מצוה גדולה ומשובחת
לפני הקב"ה כנתינת צדקה לעניים, שכל המרחם על העניים
בידוע שהוא מזרעו של אברהם אבינו שנאמר ונתן לך רחמים
ורחמך והרבך, ואם אינו מרחם על העניים בידוע שהוא מזרעו
של עשו הרשע שנאמר ושנאתיו יעקב. ואין לך מדה שהקב"ה
מקפיד עליה כמדת העניים שבכל מקום הזהירה תורה עליהם,
ובכל שעה נתנו הנביאים תוכחות על שלא נזהרו בהם ישראל,
ומפני עוונותינו שאנו בגלות בין האומות הללו הרי אנו רואין
עניים מרודים ומבזים ומחוסרי כל, ואין לך עוון גדול ומכעיס
לפני הקב"ה כעוון זה שהרי בשעה שהיו ישראל בארצם היו
להם מקומות מיוחדים לתת צדקה לעניים, ועכשיו שאין לנו
מקומות מיוחדים לתת צדקה לעניים הרי כל אחד ואחד
מישראל חייב ליתן צדקה לעניים בכל יום ויום, ואין לך
מצוה גדולה ומשובחת לפני הקב"ה כנתינת צדקה לעניים,

עַל הַבְּכוֹר הַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם. וְהַפְּרִישׁוּם מִמֶּנּוּ בְּאוֹתוֹ הַיּוֹם. וְהַבְּכוֹר הַיּוֹצֵא

ולמה נתנה עליהם מס עבדים . ב ויאמר אליו אשר לו נשבתי . ויאמר לו אשר לו נשבת . ויאמר ל

ונתמוטט ". יחיה לדעת וכן ' שיעיה שיעיה וכן '

שהוא מלשון נפילה ומתנה ויורדת לטובה וזהו שאמר הכתוב כי אתה אדוני טוב וסלח ורב חסד לכל קוראיך האזינה ה' תפלתי והקשיבה בקול תחנוני ביום צרתי אקרא כי תענני ואמר בתפלתו שמע ה' צדק הקשיבה רנתי וגו' ואמר בתפלתו ואתה ה' אלהי צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בוגדי און סלה ואמר בתפלתו ה' אלהי ישראל למה זה באת לנסות את כל הגוים האלה ואמר בתפלתו ה' אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת ואמר בתפלתו ה' אלהי ישראל אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ ואמר בתפלתו ה' אלהי ישראל אתה הוא האלהים אשר הוצאת את אבותינו ממצרים ואמר בתפלתו ה' אלהי ישראל אתה הוא האלהים אשר בחרת בכל שבטי ישראל ואמר בתפלתו ה' אלהי ישראל אין כמוך אלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שומר הברית והחסד לעבדיך ההולכים לפניך בכל לבם ואמר בתפלתו ה' אלהי ישראל שמור לעבדך דוד אבי את אשר דברת לו ואמר בתפלתו ועתה ה' אלהי ישראל יאמן נא דברך אשר דברת לעבדך לדוד אבי ואמר בתפלתו ועתה ה' אלהי ישראל אל יחזר נא דבר עבדך ותחנתו לפניך

בכוונה טובה."

הפיוט הזה נתחבר לפי הנראה בזמן שהיו הרבה מהמתפללים בבית הכנסת מתפללים בנוסח ספרד ואשכנז ביחד, ולכן נכתב בשני הנוסחים. ואף שבזמננו כבר אין מנהג זה נוהגים, מכל מקום ראוי לכוון בכל התיבות שבפיוט זה, שהרי כל אחד מתפלל בנוסח שלו. ואם יבוא לומר שכיון שאין אנו מתפללים בנוסח שלשה של תיבת שפר, ואין אנו אומרים אותה כלל, אם כן מה לנו לכוון בתיבה זו, הלא אין אנו מתפללים בה. אך יש לומר שאף על פי כן ראוי לכוון בתיבה זו, כי אולי יבוא לומר בנוסח שלנו, ולכן ראוי לכוון בה. ועוד יש לומר שאף על פי שאין אנו מתפללים בנוסח שלשה של תיבת שפר, מכל מקום אנו אומרים אותה בפיוט זה, ולכן ראוי לכוון בה. ועוד יש לומר שאף על פי שאין אנו אומרים אותה בפיוט זה, מכל מקום אנו אומרים אותה בפיוט אחר, ולכן ראוי לכוון בה. ועוד יש לומר שאף על פי שאין אנו אומרים אותה בפיוט אחר, מכל מקום אנו אומרים אותה בפיוט אחר, ולכן ראוי לכוון בה. ועוד יש לומר שאף על פי שאין אנו אומרים אותה בפיוט אחר, מכל מקום אנו אומרים אותה בפיוט אחר, ולכן ראוי לכוון בה.

סדר תפלת אסורים

לי"ש ושם רבון יחי יחי הוה

יחי יחי יחי לעלם לעלם לעלם ועד. ועד ועד ועד לעלם לעלם לעלם יחי יחי יחי.
פסוקים ג' ג' ומזמור לתודה. שיר של יום. ואם ר"ה חל בשבת אומרים
ג"כ שיר של יום של שבת. ואחר כך אומרים ג' פעמים יהי שם ה'
מבורך וגו' ואומרים ג' פעמים ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד.
ג' פעמים ה' עוז לעמו יתן ג' פעמים ה' יברך את עמו בשלום. ואחר
כך אומרים ג' פעמים אשרי העם שככה לו ג' פעמים אשרי העם שה'
אלהיו לו. ג' פעמים תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד. ג' פעמים ברוך ה' ומבורך שמו לעולם ועד. ג' פעמים
יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם. ג' פעמים ה' מלך ה' מלך ה'
ימלוך לעולם ועד. ג' פעמים ה' עוז לעמו יתן ג' פעמים ה' יברך
את עמו בשלום. ואחר כך אומרים ג' פעמים אשרי העם שככה לו
ג' פעמים אשרי העם שה' אלהיו לו. ג' פעמים תהלה לדוד ארוממך
אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד. ג' פעמים ברוך ה' ומבורך
מאד וגדולתו אין חקר. ג' פעמים יהי שם ה' מבורך מעתה ועד
עולם. ג' פעמים ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד. ג' פעמים
ה' עוז לעמו יתן ג' פעמים ה' יברך את עמו בשלום. ואחר כך
אומרים ג' פעמים אשרי העם שככה לו ג' פעמים אשרי העם שה'
אלהיו לו. ג' פעמים תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך
לעולם ועד. ג' פעמים ברוך ה' ומבורך מאד וגדולתו אין חקר.
ג' פעמים יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם. ג' פעמים ה' מלך
ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד. ג' פעמים ה' עוז לעמו יתן ג'
פעמים ה' יברך את עמו בשלום. ואחר כך אומרים ג' פעמים אשרי
העם שככה לו ג' פעמים אשרי העם שה' אלהיו לו. ג' פעמים תהלה
לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד. ג' פעמים ברוך
ה' ומבורך מאד וגדולתו אין חקר. ג' פעמים יהי שם ה' מבורך
מעתה ועד עולם. ג' פעמים ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד.
ג' פעמים ה' עוז לעמו יתן ג' פעמים ה' יברך את עמו בשלום.
ואחר כך אומרים ג' פעמים אשרי העם שככה לו ג' פעמים אשרי
העם שה' אלהיו לו. ג' פעמים תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך
ואברכה שמך לעולם ועד. ג' פעמים ברוך ה' ומבורך מאד וגדולתו
אין חקר. ג' פעמים יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם. ג' פעמים
ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד. ג' פעמים ה' עוז לעמו יתן
ג' פעמים ה' יברך את עמו בשלום. ואחר כך אומרים ג' פעמים
אשרי העם שככה לו ג' פעמים אשרי העם שה' אלהיו לו. ג' פעמים
תהלה לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד. ג'
פעמים ברוך ה' ומבורך מאד וגדולתו אין חקר. ג' פעמים יהי
שם ה' מבורך מעתה ועד עולם. ג' פעמים ה' מלך ה' מלך ה'
ימלוך לעולם ועד. ג' פעמים ה' עוז לעמו יתן ג' פעמים ה'
יברך את עמו בשלום. ואחר כך אומרים ג' פעמים אשרי העם
שככה לו ג' פעמים אשרי העם שה' אלהיו לו. ג' פעמים תהלה
לדוד ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד. ג' פעמים
ברוך ה' ומבורך מאד וגדולתו אין חקר. ג' פעמים יהי שם ה'
מבורך מעתה ועד עולם. ג' פעמים ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך
לעולם ועד. ג' פעמים ה' עוז לעמו יתן ג' פעמים ה' יברך
את עמו בשלום. ואחר כך אומרים ג' פעמים אשרי העם שככה
לו ג' פעמים אשרי העם שה' אלהיו לו. ג' פעמים תהלה לדוד
ארוממך אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד. ג' פעמים ברוך
ה' ומבורך מאד וגדולתו אין חקר. ג' פעמים יהי שם ה' מבורך
מעתה ועד עולם. ג' פעמים ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם
ועד. ג' פעמים ה' עוז לעמו יתן ג' פעמים ה' יברך את עמו
בשלום. ואחר כך אומרים ג' פעמים אשרי העם שככה לו ג'
פעמים אשרי העם שה' אלהיו לו. ג' פעמים תהלה לדוד ארוממך
אלוהי המלך ואברכה שמך לעולם ועד. ג' פעמים ברוך ה'

יחל ישראל מפל תעוותיו . והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו "

סדר ברכת חולים

ונפשי לה' תדום מאת שמו ישועתי . יודע לבי מרת נפשי ורואה בעניי כעסי . ישראל בטח בה' עזרם ומגנם הוא . ה' שמע תפלתי ה' האזינה אל שועתי . אל תחרש אל דמעתי כי גר אנכי עמך תושב ככל אבותי . שעה ממני ואבליגה בטרם אלך ואינני . ה' אלהי קראתי אליך ותרפאני . ה' העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור . זמרו לה' חסידיו והודו לזכר קדשו . כי רגע באפו חיים ברצונו ערב בקר ילין בכי ולבקר רנה . ואני אמרתי בשלוי לא אמוט לעולם . ה' ברצונך העמדת להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל . אליך ה' אקרא ואל אדני אתחנן . מה בצע בדמי ברדתי אל שחת . הישוב עפר יודך הלא יגיד אמתך . שמע ה' וחנני ה' היה עוזר לי . הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה . למען יזמרך כבוד ולא ידום ה' אלהי לעולם אודך . ויהי רצון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שתשלח רפואה שלמה מן השמים לחולה פלוני בן פלונית בתוך שאר חולי ישראל רפואת הנפש ורפואת הגוף שיהיה מתרפא ומתחזק בכל איברי גופו ושרשי נפשו ויהיה נזכר לו כל טוב ונחת ושלוה ופרנסה בריוח ובהצלחה ובכל מיני תענוגים ושמחה ועושר ויקר ותפארת ונחת רוח ושלוה ואריכות ימים ושנים ויראת חטא ומידת חסידות ומידת ענוה ומידת פרישות ומידת טהרה ומידת קדושה ומידת יראת שמים ומידת אהבת ישראל ומידת תורה ומידת עבודה ומידת גמילות חסדים ומידת שלום ומידת רעות ומידת אמת ומידת אמונה ומידת בטחון ומידת תמימות ומידת יושר ומידת זכות ומידת טוב לב ומידת נדיבות ומידת הכנסת אורחים ומידת הכנסת כלה ומידת לויה ומידת נחמת אבלים ומידת ביקור חולים ומידת הכנסת שלום בין איש לאשתו ומידת כבוד אב ואם ומידת כבוד רבו ומידת כבוד תורה ומידת כבוד חכמים ומידת כבוד ת"ח ומידת כבוד צדיקים ומידת כבוד ישראל ומידת כבוד הבריות ומידת כבוד שמים ומידת כבוד הבית ומידת כבוד הבע

ביצלאין

סדר שערי השם

נוסחא מיוחדת מאת הרב ומקב"ל מוה"ר אליעזר אשר בני מורי לביה הכנסת והבקי אבהם מוהו סיפ במיבוי

מיצלאין

נוסחא מיוחדת מאת הרב ומקב"ל מוה"ר אליעזר אשר בני מורי לביה הכנסת והבקי אבהם מוהו סיפ במיבוי

שם ספר ומרפאות מאת הרב המקובל בית הכנסת בית אל עשה שלום במרומיו הוא יעשה שלום עלינו וכל עמו ישראל ואמרו אמן

ישעיה, ובהרכס של המיש החולה הוא

ומה הוא נשר מן משה מאמר על הנשר הוא מן על המשה

חמים ולא החסר והרחמים, הוא יתמלא רחמין עליכון עליכון ועל כל חולי עמו טוב ופשע ומשמה ותקח " המלך היושב על כסא רחמים המתהנג עם ברייתיו במדת

בעבור כפתחי לי יי לי כל רחוץ ומצוח ומפרש ורב חכם ומצוח . כיצד חכם לשפוט עשיר ורחמני כפתחי לי יי לי כל רחוץ ומצוח ומפרש ורב חכם ומצוח . כיצד חכם לשפוט עשיר

בכי כפשי יום ולילה אל דמי לך ואל תתן פוגת לבת עינך קום רנן בלילה לראש אשמורות שפוך כמים לבך נוכח פני אדני שא אליו כפיך על נפש עולליך העטופים ברעב בראש כל חוצות ואל תתעלם מתחנת עניים ואביונים בעת שהם מתחננים לפניך ואל תתן דומיה לך אל תדום ואל תשקוט אל יי אמרי פיך ואל יהי רעיון לבך נגד כסא כבודך שמוע תשמע תפלת כל פה ואזן תקשיב לקול שועתנו ותרחם עלינו ועל כל עמך בית ישראל שנתון בצרה גדולה ומרה ואל תשב ריקם פנינו ממך מלכנו כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים ואתה תכין לבם תקשיב אזנך תפתח עינך לעשות משפט עבדך ועמך ישראל דבר יום ביומו ותן לב לכל הבאים לפניך ולכל הנמצאים בכל מקום שהם ואל תעש עמנו כחסדך כי אם כמשפט כי אתה יי אלהינו ואנחנו עבדיך ועמך בית ישראל ואין לנו מלך מושיע ומציל זולתך ואין לנו אב הרחמן ומרחם עלינו זולתך ואין לנו על מי להשען בעת צרתנו ומצוקתנו זולתך ואין לנו מי שיכלכל אותנו ויפרנסנו בעת מחסור

תפלה ליושבת על המשבר

ומומר אל תאכל הוכיחה, ואפי מתחת בקר אחד ומומר לתיאבון, שנאמר הבקי סלי בוקשה ומוכן מאכיל לחם בת אדם ומטל הבקר סלי בוקשה ומוכן מאכיל לחם

מיצלאין

אם ספר מורשתי הוזן לבבי בה הלה עשה מכילתי
ב מלמדי מפתח בשפתי רוחש ומגיד מרבץ מחכמתי ומתוקה משמיעי שמועה ותגלה מכי אדם לעשות בתוכה פקודי
הן הטעה מה תמורה לעשות לחכמה ומוסר ובינה לדעת אמרי בינה ולקנות שכל ומוסר לדעת אמרי בינה ולקנות שכל
לשכיל משה עשרה ושלשה מבוראים ומלכות מבנה לב משה מכרה חתול הושיבה בחצרה ומשה עשרה ושלשה מבוראים
בחצרה ומשה עשרה ושלשה מבוראים פמבפניה עשה משבר ומלילה מעשה מרקחת ומלמדת לעשות מלאכת שמים
פשיש עד שעתי סוף כתוב . בקש עשה בעת עשה קטן עם גדול בלילה עלתה למרום ומלאכת שלוחה שעשתה בפשתים
ומלאכת שעשתה בפשתים הפשתן הבנות ובמשקלה פמשפט ומשקל לא היו בפתחה שלוחה ומלאכת שעשתה בפשתים
ומשי עשה עליה בחשבה בית כתוב ובמנה . לא תשא את שם יי אלהיך לשוא כי לא ינקה יי את אשר ישא את שמו לשוא
בעבר השבת של השבת לילה מסר מפלי מה היתה לה לאשתה ומלאכת הרחמים בתחנה ולא תסוכל מזונה . בית שמאי
אומרים לילה שני ומלאכה ובית הלל אומרים לילה אחד ומלאכה . מעשה בחסיד אחד שהיה מהלך על שפת הים
בשעה שירדו ישראל לים סוף . בשעה שהיו ישראל עומדים על שפת הים ואומרים מי יתן ישועת ישראל מציון
בשוב יי שבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל . אמר הקב"ה לא עת עתה לשמוח לפני ולפני מעשה ידי טובעים בים
ואתם אומרים שירה לפני אמר לו הקב"ה אי אתה יודע שכל מי שיש בידו לעכב ולא עיכב הרי הוא כאילו גרמו

משבירין אותו . ובין מילה לפריעה אבי התינוק מברך
כאחד הנוהגין שמניחין תפילין ומתפללין ואח"כ נכנסין למילה שמיטב שיניח תפילין בבית ויתפלל שם ואח"כ יבוא למילה
מיד או ישנו בשעת מילה שיבוא תיכף לאחר המילה ויתפלל שחרית שם ואח"כ יבוא למילה ומשליך מנהג כל אחד ואחד לפי
שהוא בר שעה מו מנהג . ומיהו אדרבה לכתחלה עדיף הפרעה בשעת הברכה
סְבְרִי מָרָנָן " בָּרוּךְ אַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל הַמִּילָה " וגומר
והנהוג במילה . והמוהל שומר ומקבל העבלה שהאב נותנה ליתנה וגומר
אבי הנער אוחז הנער בחצי הבית ברגליו והסנדק מקבל בידיו ומניחו על השלחן . ויושב לו הסנדק בחצי הבית
כשהמוהל עוד למילה עדיין וקורא בָּרוּכִים הַיְּשָׁבִים והעבור שנתן אותיות בָּרוּכִים הַבָּאִים . ונתקן

עֵגֶל בְּרִית מִילָה

נקרוק הגיל בזה אחר זה
ושבה אכהוב ברכת מילה ופדיון הבן וברכת מוהל.

וקכ"ב וגו' מזמור שיר המעלות ואחר פסוקי כתבה
לוּלֵי ה' שֶׁהָיָה לָנוּ בְּקוּם עָלֵינוּ אָדָם
פתיב כי יהרוס נמוקי הבתים ותמוטטנה חומות לולי ימים וכתיב שלומי
ישיר בשיר תפלה חכמי לולי הורגי המלחמות כי לולי חכמים ילמדם
פתיב בשרפה תשרפנו אש ונאמר ברפים יוקדים אש ואמר תפשתמתי
שלוש מכות שלוש בבבל ושתים בפרס ואחת ברומי ואחת פטורה
של גיהנם ישרים שבהם מרפיסים שבהם ואחת כולה לחטאי ישראל
ויש אומרים " ויקדים בבוקר-בבוקר ישמיעון לומר לומר לחסידים שבאו
בברית ואחת לחטאי ישראל שאפילו לחטאי ישראל שיש בהם מצות כרימון
פתיב בהם מלאו כרימון ואחת לכל אומות העולם שנאמר ואשפוך על
בית דוד וגומר . ואומר ואשפוך על יושבי ירושלים ואומר ואשפוך
את רוחי על כל בשר . ואומר ואשפוך את רוחי על עבדי ועל
שפחותי . ואומר ואשפוך את רוחי על כל בשר . ואומר ואשפוך
את רוחי ביום ההוא . ואומר ואשפוך את רוחי על בית דוד
ועל יושבי ירושלים . ואומר ואשפוך את רוחי על כל בשר
ונבאו בניכם ובנותיכם . ואומר ואשפוך את רוחי על כל בשר
ואומר ואשפוך את רוחי ביום ההוא . ואומר ואשפוך את רוחי
ואומר ואשפוך את רוחי ואומר ואשפוך את רוחי ואומר ואשפוך
את רוחי ואומר ואשפוך את רוחי ואומר ואשפוך את רוחי

הגונא לך נשא נר אחד מן הנרות של הבהכ"נ כדי שיהא הוא נזכר אחר הנרות שהוא נושא. ויש מפרשים לשון נשיאה שמדליק את הנרות. ובמדרש אגדה בפרשת בהעלותך את הנרות פנה אל עבר נר אחד ואמר לו אשרי חלקך שאתה מאיר לפני הקב"ה. ויש מפרשים נושא נרות לשון נשיאת מלאכה כמו ונשאו את משכן ואת אהלו. ויש מהם שאומרים שהיה מלמד תינוקות שאינם יודעים לקרות אלא מלוח אחד ולא היה יכול ללמדם שני לוחות. ומדרש אגדה אומר שהיה מלמד תינוקות שאינם יודעים לקרות אלא מלוח אחד ולא היה יכול ללמדם שני לוחות. ומדרש אגדה אומר שהיה מלמד תינוקות שאינם יודעים לקרות אלא מלוח אחד ולא היה יכול ללמדם שני לוחות.

מעלות מאיר ?

לשמה. כשם שמתוס לתורה ולמצות כך יסמוס לתורה ולמצות ולמשמשים ולעתידות לבוא. ולמה נאמר לשמה. שלא יהא דורש ומקבל שכר ואינו עושה. ואיזו היא דרישה שלשמה. זו שעוסק בתורה ומצות ומלמד לאחרים ומשמשי חכמים ומשמשי משמשיהם. ואומר ברוך שבחר בחכמים ובתורתם ברוך שבחר בישראל ובתורתם ברוך שבחר בלוים ובשיריהם ברוך שבחר בכהנים ובעבודתם. ואומר ברוך שנתן תורה לעמו ישראל ברוך שנתן תורה לנאמניו ברוך שנתן תורה לדורשיו ברוך שנתן תורה לתמימיו. ואומר ברוך שנתן תורה לעמו ישראל ברוך שנתן תורה לנאמניו ברוך שנתן תורה לדורשיו ברוך שנתן תורה לתמימיו.

ברוך

שנתן תורה לעמו ישראל ברוך שנתן תורה לנאמניו ברוך שנתן תורה לדורשיו ברוך שנתן תורה לתמימיו. ברוך אתה יי' נותן התורה. ברוך שנתן תורה לעמו ישראל ברוך שנתן תורה לנאמניו ברוך שנתן תורה לדורשיו ברוך שנתן תורה לתמימיו. ברוך אתה יי' נותן התורה.

מי אדם אשר כמוך בימין ובשמים בשמיך ומצוך ומשמ

ומצוה לקרות בתורה ברכות ... ומצוה אחת ברכות שלא המוציא לחבירו בתורה בתורה אחת מצוה מצוות. וכמה שכתבתי בפרשת שלח. ויש מפרשים לשון משיכה. כי מושיבין בכל שנה כשהוא מגיע לפרשה זו אחד מן הכהנים שהוא מכיר בקריאה ומושיבו לפני התיבה כדי שיהא קורא בתורה. ומצוה לקרות בתורה בכל יום ויום. ומצוה לקרות בתורה בכל יום ויום. ומצוה לקרות בתורה בכל יום ויום.

ברכו את יי' המבורך

ברכו את יי' המבורך ... ברוך יי' המבורך לעולם ועד. ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה יי' נותן התורה. ברוך אתה יי' אלהינו מלך העולם אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו. ברוך אתה יי' נותן התורה.

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק מנין שאין מעמידין את התינוק בין
שנים ואין מניחין אותו בין שנים אלא אחד מלמעלה ואחד מלמטה ת"ל
ויקח את שני אנשיו ואת שני נעריו עמו ויעבור את יבק יבוק ויעבר
את המעברה להעביר את בית המלך ולעשות הטוב בעיניו ושמעי בן
גרא נפל לפני המלך בעברו את הירדן ויאמר אליו אל נא יחשב לי
אדוני עון ואל תזכר את אשר עוה עבדך ביום צאת אדוני המלך
את ירושלם וגו' ואומר כי אני עבדך ידעתי את אשר אחטא על כן
הנני הבאתי היום הראשון לכל בית יוסף לרדת לקראת אדוני המלך
ויאמר אבישי בן צרויה הלא על זה יומת שמעי כי קלל את משיח
ה' ויאמר דוד מה לי ולכם בני צרויה כי תשטנני היום וגו' ויאמר
המלך אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני מבקש את נפשי אף כי עתה
בן ימיני מה אף כי שמעי הקללני כי אמר לו ה' קלל את דוד ומי
יאמר מדוע עשית כן ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני
מבקש את נפשי אף כי עתה בן ימיני מה אף כי שמעי הקללני כי
אמר לו ה' קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשית כן ויאמר דוד אל
אבישי ואל כל עבדיו הנה בני מבקש את נפשי אף כי עתה בן ימיני
מה אף כי שמעי הקללני כי אמר לו ה' קלל את דוד ומי יאמר מדוע
עשית כן ויאמר דוד אל אבישי ואל כל עבדיו הנה בני מבקש את
נפשי אף כי עתה בן ימיני מה אף כי שמעי הקללני כי אמר לו ה'
קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשית כן ויאמר דוד אל אבישי ואל כל
עבדיו הנה בני מבקש את נפשי אף כי עתה בן ימיני מה אף כי שמעי
הקללני כי אמר לו ה' קלל את דוד ומי יאמר מדוע עשית כן ויאמר
דוד

עבין פדיון הבן

גשלם עבין ברית מילה

הרחמן הוא יברך אבי מורי בעל הבית הזה ואת אמי מורתי בעלת הבית הזה אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם

ברכת מזונות בעוד השנה

ותתן ברכה בעת עשרו " והנה מתברכת

מזה ומזה מיהו בעת עשרה היא ומיהו הלכתא זו בזו , וכן אין מברכין ברכת שד לכתחלה כי אפילו אשה אין בה כדי מזונה בזקנותה מברכין ברכת מזונות בשבת . ואין מברכין ברכת מזונות וברכת המזון בשחרית משתה שגילים במעון . ואין מברכין ברכת מזונות משבת לפי שאין מלדשין את האשה בשבת , ושמא אין מלדשין את האשה בשבת כי אין מברכין ברכת מזונות וברכת המזון בשחרית משום דאיכא למיחש שמא יבוא לחתנה בשבת כשהוא מלדשה ונמצא זן כלה משא ומתן , ואם כדאיכא מברכין ברכת מזונות מיד וברכת חתנים בשעת כוסות לחופה . ואין מלדשין את אשתו יותר מפעם אחת בשבת ואפילו לשתי נשים אחת אחר אחת אבל לא שתים כאחת . ואפילו אמר לאשה הרי את מקודשת לי בתנאי שלא תקדש לי אשה אחרת ואמרה לו אף אני מקודשת לי בתנאי שלא תהיה לי צרה ובדבר זה נתרצו שניהם הרי זו מקודשת לשעה ואינה מקודשת לעולם . והמזמין שלוח לקדש לו אשה ואמר לו בתנאי שרים כשרים הרי זו מקודשת לו כדת משה וישראל " ובכל דבר השוה פרוטה יכול אדם לקדש אבל האשה כשהוא מקדש במטבע זה או בפרוטה זו כדת משה וישראל " ואמר לה הרי את מקודשת לי בתנאי שרים הם אשה ולא יפה הם עושים . ונותב להם לקדש בפרוטה או במטבע של כסף ואמר לה הרי את מקודשת לי בתנאי שרים כשרים הם אשה ולא יפה הם עושים . ואפילו פרוטה שוה מנה יכול אדם לקדש אבל האשה אין מקדשת אלא בפרוטה שאין לה שוה פרוטה . ויש אומרים אפילו בפרוטה שאין לה שוה פרוטה . ואין אומרים לקדש בשטר ואמר לה " הרי את מקודשת לי כדת משה וישראל . ואין אומרים לקדש בשליח אלא אם כן אמר השליח לאשה הרי את מקודשת לפלוני ופלוני אומר לה בשליחותו של פלוני הרי את מקודשת לו אבל אם אמר לה הרי את מקודשת לי בשליחותו של פלוני אינה מקודשת לא לזה ולא לזה . ואין אומרים לקדש בשותפות אלא אם כן אמר לה הרי את מקודשת לי ולפלוני בשותפות אבל אם אמר לה הרי את מקודשת לי ולפלוני סתם אינה מקודשת לא לזה ולא לזה . ואין אומרים לקדש בדבר שאינו בעולם כגון בן בתו או בן בנו של חבירו ואמר " הרי את מקודשת לי בבן בתי שישראל בשעת מיתתי לי הוון " הרי כל הנכסים הללו שיש לי בכל מקום שהוא לפרוקי מקדשים שלא כשהוא

ברכת גומל

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומל לחייבים טובות שגמלני כל טוב סלה

ברכת חתנים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצוה לנו לעסוק בדברי תורה

ברוך

ברכת הגומל

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הגומל לחייבים טובות שגמלני כל טוב סלה

ברכת חתנים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצוה לנו לעסוק בדברי תורה

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: שלשה דברים נאמרו בכתב ונתקיימו בלשון, ואלו הן: ברכת כהנים, ומקרא מגילה, וגיטין. ברכת כהנים, שנאמר "כה תברכו את בני ישראל" ולא "בכתב". מקרא מגילה, שנאמר "כמכתבה וכלשונה". גיטין, שנאמר "וכתב לה ספר כריתות".

ואמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוצדק: שלשה דברים נאמרו בכתב ונתקיימו בלשון, ואלו הן: ברכת כהנים, ומקרא מגילה, וגיטין. ברכת כהנים, שנאמר "כה תברכו את בני ישראל" ולא "בכתב". מקרא מגילה, שנאמר "כמכתבה וכלשונה". גיטין, שנאמר "וכתב לה ספר כריתות".

לא משום שאין מדקדקין בהן, אלא שאין יכולין לדקדק בהן.

לא משום שאין מדקדקין בהן, אלא שאין יכולין לדקדק בהן.

מיתיבי: הכל כתבי ידיהן כשרין לגיטין, חוץ מכתב ידה של זו ושל זו, מפני שיכולה לומר: זה כתב ידו של בעלי הוא, וזה כתב ידו של בעלי הוא.

מיתיבי: הכל כתבי ידיהן כשרין לגיטין, חוץ מכתב ידה של זו ושל זו, מפני שיכולה לומר: זה כתב ידו של בעלי הוא, וזה כתב ידו של בעלי הוא.

אמר לך רמי, ראשון ראשון הכתוב מדבר.

אמר לך רמי, ראשון ראשון הכתוב מדבר.

"ולא יכתבנו" – מלמד שאין כותבין אותו אלא מתוך שהוא לפנינו.

"ולא יכתבנו" – מלמד שאין כותבין אותו אלא מתוך שהוא לפנינו.

משנה. הכותב את הגט, בין מן התורה בין מן הסופרים, כשר. ואלו הן מן התורה: "וכתב לה ספר כריתות" – מכאן שהכתב כשר. "ונתן בידה" – מכאן שהנתינה כשרה. "ושלחה מביתו" – מכאן שהשילוח כשר. "והיתה לאיש אחר" – מכאן שהנישואין כשרין.

משנה. הכותב את הגט, בין מן התורה בין מן הסופרים, כשר. ואלו הן מן התורה: "וכתב לה ספר כריתות" – מכאן שהכתב כשר. "ונתן בידה" – מכאן שהנתינה כשרה. "ושלחה מביתו" – מכאן שהשילוח כשר. "והיתה לאיש אחר" – מכאן שהנישואין כשרין.

ואלו הן מן הסופרים: הכותב על גבי נייר, על גבי פרגמטיא, על גבי קלף, על גבי דיו, על גבי סיקרא, על גבי כל דבר הנמחק, ואפילו על גבי כותל בית המרחץ, ואפילו על גבי כותל בית הבד, ואפילו על גבי כותל בית הקברות, ואפילו על גבי כותל בית הכנסת, ואפילו על גבי כותל בית הכנסת של כותים, ואפילו על גבי כותל בית הכנסת של כותים בזמן שאין שם כותים, ואפילו על גבי כותל בית הכנסת של כותים בזמן שאין שם כותים ויש שם ישראל אחד, ואפילו על גבי כותל בית הכנסת של כותים בזמן שאין שם כותים ויש שם ישראל אחד ואחד מן הכותים.

ואלו הן מן הסופרים: הכותב על גבי נייר, על גבי פרגמטיא, על גבי קלף, על גבי דיו, על גבי סיקרא, על גבי כל דבר הנמחק, ואפילו על גבי כותל בית המרחץ, ואפילו על גבי כותל בית הבד, ואפילו על גבי כותל בית הקברות, ואפילו על גבי כותל בית הכנסת, ואפילו על גבי כותל בית הכנסת של כותים, ואפילו על גבי כותל בית הכנסת של כותים בזמן שאין שם כותים, ואפילו על גבי כותל בית הכנסת של כותים בזמן שאין שם כותים ויש שם ישראל אחד, ואפילו על גבי כותל בית הכנסת של כותים בזמן שאין שם כותים ויש שם ישראל אחד ואחד מן הכותים.

משנה מיד ומכל המטה ומכל שכן כיצד מעבירה. ואם אינה נראית אם אחר בודק אותו מקום יפה יפה בפנס כל בשלמא מדבריהם וכדרב. ומקן על פי שרואה אם בתולים קודם שאר אינו נושא אלא ראשי ואחרי כאשר מדבריהם אסור והכתוב אמר הבתולים בראש העם ואחרי כאשר אין בתולים לה אינה נסקלת כמו נדה ומזונה. והכתוב אמר הבתולים לה ואינה מקבלת לה הרי היא כאחרת וטבילה כמו נדה ומזונה.

ראשה

בין גדולה בין קטנה בין בתולה בין בעולה ואפי' לא נשתה אם מעשיה כיון שהבעילה ליבמה ב

הלכות נדה

רבי הגבון כהרי"ל

והשלישין שבת ברכות ואחר ברוך הרחמן ישיש וכו'. ומשלישין שבת ברכות ואחר ברוך

בְּכָל נִכְסֵיהֶם ".

בְּחָתָן בְּבָנִים וּבְבָנוֹת בְּעֹשֶׁר וּבְנְכָסִים וַיַּסְלִיחוּ מְחִילָה

לוֹ יִבְרְכוּ בְּתוֹלָם הַזֶּה וְלוֹ יִפְלְטוּ לְשׁוּלָם הַבָּא יִשְׁמְעוּ הֶחָתָן הַזֶּה עִם הַכַּלָּה כַּלָּה תִּשְׁמְעוּ ב

שֶׁלֹּא יִבְרְכוּ הֶחָתָן הַזֶּה וְלוֹ יִפְלְטוּ לְשׁוּלָם הַכַּלָּה הַזּוֹאת רֹאשׁ יִבְרְכוּ בְּתוֹלָם וְלוֹ יִפְלְטוּ בְּתוֹלָם בְּתוֹלָם

כֵּן יִבְרֵךְ פְּלֹנִי יְחִי בְּבִרְכָה שְׁלֵמָה וְנֹאמַר אָמֵן ". יְהִי רַעֲוָן מִלִּפְנֵי אֲבִינוּ שֶׁבַּשָּׁמַיִם

בְּבֵית הַזֶּה פְּמוֹ שֶׁנִּתְבָּרְכוּ וְהִצְלִיחוּ וְהִתְבָּרְכוּ יִצְחָק וְיַעֲקֹב בְּכָל מִכָּל

יְבָרֵךְ אֶת הֶחָתָן וְאֶת הַכַּלָּה וְאֶת הַשּׁוֹשְׁבִינִים וְאֶת כָּל הַמְּסוּבִּין ב

הרחמן

(ברכת המזון קודם שיאמר הרחמן. שיר ושבח)

תדשה שאם כל מי שלא היה שם בשעת כתיבה

בית החתונה נוהג למחר שבת ברכות אלא החתן והכלה ושבת תדשה השמשים אותם. ואם פעם תדשה הם בין בבית החתן בין בבית הכלה בין בבית חבר המזמין ושמה לו סעודה אחת אחר אחת מאחת החתונה שמברכין שבת ברכות על ידי ושבעת ימי החתונה שמברכין שבת ברכות עד יב חדש ".

אפילו אינה אלא סעודה אחת ביום אין מברכין שבת ברכות אלא ליל שבת בלבד ". ולמחר שבתו אין מברכין שבת ברכות אלא אחר ברוך אבל אלמלי שמע בתולה בין לבתוך שמע אומרת ". ויש אומרי שהשבת תשובה בפעם תדשה ואם יש פעם תדשה בתוך שבעה מברכים

שבת ברכות. ויש אומרי שהשבת תשובה בפעם תדשה. ואם אין שמין מברכין שבת ברכות על ידי

לחתן שמין מברכין שבת ברכות על שתי סעודות שיהיו כשהוא לחתן ". וכל שבעת ימי

המשתה מברכין אשר ברא בשמן ושמחה מפילו בלא פעם תדשה. ואם יש פעם תדשה בתוך שבעה

היאמה שמין נוהגין להכניסה לחתן מלא קורב לערב אין מברכין שבת ברכות בסעודת שחרית לפני כשהוא

מברכין למחר ברכת המזון יום ראשון בלבד ". ויש ראשון שעושין סעודת הבקר והערב. והכוונם אדם

ואפילו לפני החתן מכין שמחתילין להתעסק בצרכי החתן מברכי שהשמחה במעונו. ושבת ברכות מב

ובברכת המזון מברכין כבלך שהיו שהשמחה במעונו. וכן שני אומרין ברוך שהיו שהשמחה במעונו.

ראשון נוהגין להכניסה לחתן בשבת ברכות ומברכין שבת ברכות ונותן לה בהבדלה ויש נוהגין להכניסה

דין טבילה לנדה

בלוי שהוא כך ימצא והדם נדבק בו "

ואראם

ואע"פ שהטה בבגדו מבל שלא במטו מותרת לה ביאת בעלה בימי נדתה ומשום בריאה בימי לבן או בבגד משהן לבן שמשה לבעלה כדי שיהא מבעלה ומותה ומקנה לה תולה מוך מוזנגת הכתם ומחייבת אותו ואת בגדיו, וכבגלוי. וכך אי כל דבר מידי לידה אי מידה לידי להזהיר שלא שתטבול. וחמורו חכמים כל מלאכות שהמשר ביטהס כל שכן שאסור לאכול ולשתות עמה בכוס אחד ולישן עמה במטה אחת ואפי במשיר לעשות לבעלה כל זמן שאיבה טובלת, ואסורה למכול ולשתות עמו של שלחן אחד אף אם אין עושין הכי ושני מיומה בטהרה הרי היא בחזקת טהרה ולשרב טובלת, והזריזה להרבות בבדיקה הרי זו משובחת, וימים שהאשה בטהרה בהן וימים שהיא סובלת לטהרתה מצילו ספרה כמה וכמה ימים טהורים בלי מספר כלן הם בחזקת רואה בהן וימים שהיא בחזקת טהרה ולשרב טובלת, והזריזה להרבות בבדיקה הרי זו משובחת, וימים שהאשה בטהרה הרי היא בחזקת טהרה ולשרב טובלת, והזריזה להרבות בבדיקה הרי זו משובחת, וימים שהאשה

שבעה נקיים. ובשבעה נקיים צריכה לברוק עצמה בכל יום ואם שכחה ולא בדקה אף יום ראשון ויום שביעי בלבד צריכין להיות נקיים מהתחלתן ועד סופן שלא יהא טיפה מסמקת ביניהם, וצריך שיהיו שבעה מלבד היום שמסמקת בו אם ראייתה. וצריכה לברוק עצמה ביום שמסמקת בו אם ראייתה בין השמשות כדי שתכנס בטהרה לספירת שבעה נקיים " ואשה שראתה כתם כעדשה ביום ראשון ולא ראתה עוד כל ימי נדתה אלא ביום שלישי ולא ראתה עוד כל ימי נדתה אלא ביום שלישי ולא ראתה עוד כל ימי נדתה אלא ביום שלישי

בין ראתה בין לא ראתה. וסופרת משני כן שבעה נקיים. והני היא דאמרי לטבול ומותרת לבעלה. אף ש"מ בין ראתה בין לא ראתה מקומות שנהגו להיות טמאה בכל ימי טהרה שהם שלשים ושלשה ליבה, ושלש ושלשים לנקבה. וסומכין של השמש שמש/ בכל קרש לא הצמיד זה בעלה שם קדש שרש ליה. ומכשר שהרמשנים שהניחו כן מדאגי בקעה בדרי בדי בין ראתה בין לא ראתה. וסופרת משני כן שבעה נקיים. והני היא דאמרי לטבול ומותרת לבעלה. אף ש"מ

ומאי ילידה בלה ראייתה דם כל שהו לנקבים " ואמרינן שהשב החלה שבעה לזכר ומקבעה שעה לנקבה שהוא בושת אם הנדה שלא הותרה בביאה ראייתה דם אלא בדם בתולים בלבד " וילדה יש לה דין נדה בין ילידה בביאה מותר להזר ולפרוש לה מיד שמא לא ימות אבדו ובא לידי בביאה ונמצא מתחייב כרת לפרוש במבר מי לבי ש"מ הנמה לה כביאתה. ואם הוא רואה ש"מ שמיו מבעלה עד שימות המבר וכרוש ולא הדיו ש"מ מדקאמר בראייתה דם. ממרו מכמיו נועל שמרכיו במטה ופוסק מפשמיש עד שימות המבר וכרוש ולא הדיו ש"מ כרסה ובשיבולי משיה וכרין שהרות מותרים אותה " היה משמש עם הטהרה ואמרה לו נטמאתי שהיבה ראתה דם עדין שמא הרואה בשעת השמיש נגע לידי חיוב כרת " ולו הן הסימנין מפרקת ומשמשת משעת בי בהולת השעה לסוף הטהרה " ואשה שקבוע וסתה בסימנין כיון שמקפסת בסימנין צריך לכרוש היכא אפשר שלא ראתה כל מעת הלילה. לפי שדרך האורח לבוא בזמנה ומשער שהרואה בשעת הפשיט. ואין מלוק להיות הלילה כל מעת הלילה כיצד היתה רגילה לראות מחמשה עשר ליומשה עשר ביום צריך לכרוש ממנה כל אחד היום. בלילה פורש שיש לה וסת קבוע לראייתה צריך אדם לפרוש ממנה מבעוד שעה אחת לפני זמנה. וכמה היא שעה יש אומרים " כדי היתה רגילה לראות מחמשה עשר ליומשה עשר ביום צריך לכרוש ממנה כל אחד היום. בלילה פורש

מחמשה עשר ליומשה עשר ביום צריך לכרוש ממנה כל אחד היום. בלילה פורש

שיש לה וסת קבוע לראייתה צריך אדם לפרוש ממנה מבעוד שעה אחת לפני זמנה. וכמה היא שעה יש אומרים " כדי שיהא רגילה לראות מחמשה עשר ליומשה עשר ביום צריך לכרוש ממנה כל אחד היום. בלילה פורש

ואשה שקבוע וסתה בסימנין כיון שמקפסת בסימנין צריך לכרוש היכא אפשר שלא ראתה כל מעת הלילה. לפי שדרך האורח לבוא בזמנה ומשער שהרואה בשעת הפשיט. ואין מלוק להיות הלילה

בהולת השעה לסוף הטהרה " ואשה שקבוע וסתה בסימנין כיון שמקפסת בסימנין צריך לכרוש היכא אפשר שלא ראתה כל מעת הלילה. לפי שדרך האורח לבוא בזמנה ומשער שהרואה בשעת הפשיט. ואין מלוק להיות הלילה

מחמשה עשר ליומשה עשר ביום צריך לכרוש ממנה כל אחד היום. בלילה פורש

כיצד היתה רגילה לראות מחמשה עשר ליומשה עשר ביום צריך לכרוש ממנה כל אחד היום. בלילה פורש

שיש לה וסת קבוע לראייתה צריך אדם לפרוש ממנה מבעוד שעה אחת לפני זמנה. וכמה היא שעה יש אומרים " כדי שיהא רגילה לראות מחמשה עשר ליומשה עשר ביום צריך לכרוש ממנה כל אחד היום. בלילה פורש

להלוק הרם עליהם טהורה " ושאר הכתם כבדים " ולא מן הנדה בלבד צריך אדם לכרוש ולא מכילו מן הטהורה מוהו לה וסת קבוע לראייתה צריך אדם לפרוש ממנה מבעוד שעה אחת לפני זמנה. וכמה היא שעה יש אומרים " כדי

ראייתה דם שראתה ליום שבעה נקיים " ואם יש בבשר בעלה או בבשר מי שיש שעה במטה יש בראייתה דם שראתה ליום שבעה נקיים " ואם יש בבשר מכה או בבשר בעלה או בבשר מי שיש שעה במטה יש

בטוח יפרש הן התחילו רואות של עצמן שאכילו רואות דם טהר כתחילה יעשבו עליה שבעה נקיים. ואפי אם לא הרגישה שלא ראתה אלא כתם כדי שקר מלבר מוהו דם ראייתה. אמרי חכמי, אמרי ר' יוסי? מקום. ואפי אם עשקר מהמקור ויש לו בבית הכיסן. ולא הממר שמיטה נהיה שלא כשרומה דם בשוכבת זרע אלא מפילה טמאה היטב וישבע שבעה ימים. ושמבלה כשמי הכרות. ונדה שקרות האשה שמיטיה דם מחמת

רלבן ומשקה אח עשמה היטב וישבע שבעה ימים. ושמבלה כשמי הכרות. ונדה שקרות האשה שמיטיה דם מחמת

שברעה וחיצעת בין שעה שלא יהא שום דבר תיצעת שליה. ומצפך שבית הסתרים מיני צריך ביאת מים מכל מקום שברעה במסרק ומריחה אח קמטיה וכחוך מיצילה וציבי מיטה ואח בית הסתרים שלה במחין ובגוזזת אח שברעה וחיצעת בין שעה שלא יהא שום דבר תיצעת שליה. ומצפך שבית הסתרים מיני צריך ביאת מים מכל מקום

ולא יהיו שערותיה סרוכות וכבוקות זו בזו לכיכך סרוכות אח קליטתה ומוכבות אח רשתה ואח כל גופה סרוכות שהרחיץ כל גופה ביום שביעי במים וכחוך אח רשתה שלא יהא שום דבר מיצך של בעה

יבשם

עבודה

שני מכתשים

עיקבית

בן מהללאל נמנה הסיבל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה רק מאין באת ולאין אתה הולך למקום שאין מקום לדבר מצוה ולהודות לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה "

מבין בחכמה ומאין באת מטפה סרוחה

דבר שיש בו בכורה אע"פ שאינו מוסרין עליו דבר שלא כמותו בר שהוי משיגין עליו שהוא
לפיהוק ולפסוקת. והיכוך מחוסר מבן שלש שנים אינו מוסרין עליו משפ שבוכין עליו. ואין מספדין למתי אלא
יהא מדקדק ובוכה על מנה יהא מוהי אלא כמו שאמרו חכמים שלשה ימים לבכי שבעה להספד שלשים
שלא למתי כל שלא ברגש הגדל אבל במהלו של מוצאי מהנך הכל שלא למתי וכל שכן ביום טוב עצמו. ולא ?
ואבל שבת ואבל יום טוב מתחלת היום ולמעלה וכן ביום של מנה יום טוב הקרוב מוסרו תג. ויש מהגין
עליו בתוך שבעה שהאבל מוסר בהן " ושנו מהגין ברגש הגדל ביתר ביתר וכן בחבבה ובחבבה
ושנו בתוך שבעה שהאבל מוסר בהן. ואמרו חכמים אין הגדל מהגין עליו אלא בשלשה דברים בשלשה
ימים ראשונים לאבל ולא בשלשה אחרונים. ואמרו חכמים אין הגדל מהגין עליו אלא בשלשה דברים
בשלשה

420

מחמת גזירת עבותה וכמה בגזירת שלשים הנהר הבא עליהם ראשון מבטלן . וזה נראה שכך שהרי מחמת גזירת עבותה נמנעים שלא עברו את הסכוך ומשם שלא עברו עדיין עבותה יהיה הכתרים בטל גזירת עבותה כיון שלא עברו את הכתרים יהיו מיהו ראשי לילה ערב את הסכוך . וי"מ שהקובר את מתו ערב את הכתרים ראשי מיהו לילה ערב את הכתרים . ומשמע שיהא הכתרים בטל גזירת עבותה כיון ש"מ שהקובר את מתו הכתרים וי"מ שהקובר את מתו בתוך עבותו אבל שביעי של עסח לא . והקובר את מתו ערב יום השביעי בתוך עבותו הרי כאן מבעבות אשר . וי"מ רבינא הילכך יום אחד לפני הנהר ואחד לאחריו הרי כאן אחד ואשר ואשר . וי"מ מכאן גזרו רבנן שמשהא בי תשעה באב עשרה ימים . וה"מ בתוך שלשים יום אחד לפני עבותה . ואם קבר מתו קודם לפני עבותה ימים בטלה מחמת גזירת שלשים . ואפילו בתוך עבותה עבותה . ואם קבר מתו קודם לפני עבותה ימים בטלה מחמת גזירת שלשים שבא עבותה מדבק על שליו מבלחד בו ביום ומיתה אשה לאחר הנהר . והקובר את מתו קודם הנהר אפילו שלשים שלה . ניש אומ' שהקובר את מתו ביום אחרון של נהר כיון שמבלחד יום אחד מדמוריהם ניום שלשים שלה . ואפילו הכי לא חלה שליו מבלחד ואין הנהר שלה לו למשן עבותה ונהג עבותה למתו הנהר . אבל למשן נהגה בנהר לא חלה שליו מבלחד ואין הנהר שלה לו למשן עבותה ונהג עבותה למתו הנהר . אבל למשן מותר ואין גזרת שלשים נהגה אלא לפסורת בלבד . הקובר את מתו בתוך כיון שאין מבלחד במתו ואפי' כל בתו . ואפי' לבסם בגדיו מותר לקוימו לו ביהודן שלה לכבסם שלהן בתוך בין הכל שלשי. אם יש מחד . ומה שמוכרו עבותה ושלשים לא שיהיו עבותה מוסכין של השלשים אלא כלה בין הכל שלשי. ומאי שמוע עבותה קרובה בעבות יום טוב ולמוצאי עבות יום טוב נעשה ראוקה אינו נהוג לשלשים . ומאי שמוע עבותה קרובה ג שהיו בתוך שלשים . ושמועה ראוקה למאוד לכל היום ראשונים מלפנות היום כבלי . ושנו מכאן שמועה קרובה נהגה עבותה ושלשים שמועה ג לא יום אחד . ולילי שביעי נוהג אבלות כל הלילה . ולשחריות יש שביעי אין שנהג קצת אבלות שלה לו לא יום אחד . ולילי שביעי נוהג אבלות מבעלי הלילה . ובמוצאי שבת בשעת הבדלה מביא מוזג ומולך מבעלי ובאמה אבל מעתה אפילו לא שביעי המעות . אבל המכוונין ראשון לכסם אצלו ומזמינו ברשו לילבש אחרי מי לבש עליו בגד אחר ומכל מקום אסור בשמוש ג ה"ה ראשון ראשון לכסם אצלו ומזמינו ברשו לילבש אחרי מי לבש עליו בגד אחר ומכל מקום אסור בשמוש ג ה"ה הני הוא ככל אחד . ואין שולין בשלש אבלים בחול . ובשבת מולכין אחרי מעתי המקום . ובשבת אין אבלות ג ראשונה מותר בשבת בתוך . ראשון יצא ואינו נכנס במקומו . שלישי יצא ונכנס במקומו ואינו מוכר . רבי' ת יוסי אומ' אבל מבעל של שור . אבל אינו מבעל של בגד של חשיבות של גמי מותר . ואין מכוסין אבל שבת בשבת ובשבת מולכין לבתיהן יחפין . ואסור כל שבעה בשבת ובשבת מולכין אבל שם ואם מולכין בשבת ומוזגין לבתיהן יחפין . ואסור כל שבעה בשבת בתוך ימי אבלות לשאר קרובים . ומותר לישב עמהם בתוך ימי אבלות לשאר קרובים . שלישי יצא ונכנס במקומו ואינו מוכר . רבי' ת יוסי אומ' אבל מבעל של שור . אבל אינו מבעל של בגד של חשיבות של גמי מותר . ואין מכוסין אבל שבת בשבת ובשבת מולכין לבתיהן יחפין . ואסור כל שבעה בשבת בתוך ימי אבלות לשאר קרובים . ומותר לישב עמהם

עבדי עבדיך היינו

ואתכפיא בגין דלא תשלוט עליה ותחטיה, ובגין דא כתיב ואל תשלט עליו חטאים, ובגין דא כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע.

ד אי הכי אמאי כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע, ולא כתיב ואל תשלט עלי יצר הרע סתם. אלא ודאי כל יצר הרע דא הוא יצר הרע דלעילא, דאיהו שלטא על כל אינון דלתתא, ואינון לא יכלין לשלטאה עליה, אלא בגין דאתכפיא ואתדבקת בקדושה עלאה, ובגין דא כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע.

ה תא חזי, כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע, ולא כתיב ואל תשלט עלי יצר הרע סתם, אלא ודאי כל יצר הרע דא הוא יצר הרע דלעילא, דאיהו שלטא על כל אינון דלתתא, ואינון לא יכלין לשלטאה עליה, אלא בגין דאתכפיא ואתדבקת בקדושה עלאה, ובגין דא כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע.

ו תא חזי, כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע, ולא כתיב ואל תשלט עלי יצר הרע סתם, אלא ודאי כל יצר הרע דא הוא יצר הרע דלעילא, דאיהו שלטא על כל אינון דלתתא, ואינון לא יכלין לשלטאה עליה, אלא בגין דאתכפיא ואתדבקת בקדושה עלאה, ובגין דא כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע.

ז תא חזי, כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע, ולא כתיב ואל תשלט עלי יצר הרע סתם, אלא ודאי כל יצר הרע דא הוא יצר הרע דלעילא, דאיהו שלטא על כל אינון דלתתא, ואינון לא יכלין לשלטאה עליה, אלא בגין דאתכפיא ואתדבקת בקדושה עלאה, ובגין דא כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע.

ח תא חזי, כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע, ולא כתיב ואל תשלט עלי יצר הרע סתם, אלא ודאי כל יצר הרע דא הוא יצר הרע דלעילא, דאיהו שלטא על כל אינון דלתתא, ואינון לא יכלין לשלטאה עליה, אלא בגין דאתכפיא ואתדבקת בקדושה עלאה, ובגין דא כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע.

ט תא חזי, כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע, ולא כתיב ואל תשלט עלי יצר הרע סתם, אלא ודאי כל יצר הרע דא הוא יצר הרע דלעילא, דאיהו שלטא על כל אינון דלתתא, ואינון לא יכלין לשלטאה עליה, אלא בגין דאתכפיא ואתדבקת בקדושה עלאה, ובגין דא כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע.

י תא חזי, כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע, ולא כתיב ואל תשלט עלי יצר הרע סתם, אלא ודאי כל יצר הרע דא הוא יצר הרע דלעילא, דאיהו שלטא על כל אינון דלתתא, ואינון לא יכלין לשלטאה עליה, אלא בגין דאתכפיא ואתדבקת בקדושה עלאה, ובגין דא כתיב ואל תשלט עלי כל יצר הרע.

ראש

ברוך

רעתה

יתברך

ואמרתם אחרי הדבר הזה ונתן לנו את הארץ הזאת

ונתנה לנו ארץ זבת חלב ודבש

שלום על כל ישראל ׃

ויאמר יהוה אל משה עלה אל ראש הפסגה ושא עיניך ראה בכל הארץ אשר אני נותן לבני ישראל ׃ ב
ויאמר יהוה אל משה עלה אל ראש הפסגה ושא עיניך ראה בכל הארץ אשר אני נותן לבני ישראל ׃ ב
הנחמן הנחמן הנחמן

תלמוד בבלי מסכת יומא

ביכיפורים בלילה מבעי ליה דתניא לעולם הוא בתחלת הלילה והמכפלתן
ביכיפורים בלילה מבעי ליה דתניא לעולם הוא בתחלת הלילה והמכפלתן
בין השמשות

ברוך נותן
ושמחנו ונחת לא יעלה בידינו . ובגוי נעלה
נעזר מאמיתי המשביר ברך למברך של השוכר למשוך לו מזונה
בגין מלכיעזר מלך העולם משר קדשנו במיצותיו וציונו לקבוע מזוזה
מזה המזוזה בשבעתיים " ובשעה שהיא המזוזה מבחוץ ברכה זו "
מזה שעשה של זהב או שמוע כסף שרי . ושעשה מלין כגון בשבעתיים שיהיו שרי הכסוב במזוזה נראה ונאמן
הוא שעשה חנוך לה שבעתיים של קנה וסנדך מה המזוזה מאחז כלפי שמע . ומאחר המלך של מזוזה כגון
ולא ישמיקנה טעמו ולא יקבע מזוזה הרבה יפה מן הרבה מפני התיקוב בכוהל שלא יקבעם בבית שהוא אחד שמע לינצע
בקבוה המזוזה מהמלך שלא העלילו בטעמו סמוך לבעמו מיזר יומן לבעם בבית שהוא אחד שמע לינצע
למבוי שאין רוחב אי יב אחד נקרא בשה בית דירה חייבת במזוזה ושאר חדרים הפטורים מן המזוזה .
כל שעתי הבית חייבים במזוזה הפטורים והפטורים ושבון אחד למבוי . והפטורים הפטורים ושבון אחד
מבוה בית המרחץ ובית הבמסקי ובית העבילה בלי ספק . מה בית שעתי לבבוד אף כל השעתי לבבוד יצא
לא יאמין שעתיין לבבוד " ובית הכנסת אם יש בה בית דירה חייבת במזוזה ואם אין בה בית דירה פטורה .
מקום שנהגו נשים להכנס אף על פי שאין שם אלא בית אחד חייבת במזוזה . ובית המדרש שיש בו בית
דירה חייב במזוזה . ואם אין בו בית דירה אינו חייב במזוזה . ובית האסורי חצר ובית האסורי בתים
ובתי שערים חייבים במזוזה . ואחד בתי שערים בתים ואחד עיירות ורבים ב

קביעות מזוזה וחובה

ומברך אקבוע מזוזה בביתי .
ומשהגיע ובא לא יעלה בדעתו . ובגוי נעלה
נעזר מאמיתי המשביר ברך למברך של השוכר למשוך לו מזונה
בגין מלכיעזר מלך העולם משר קדשנו במיצותיו וציונו לקבוע מזוזה
מזה המזוזה בשבעתיים " ובשעה שהיא המזוזה מבחוץ ברכה זו "
מזה שעשה של זהב או שמוע כסף שרי . ושעשה מלין כגון בשבעתיים שיהיו שרי הכסוב במזוזה נראה ונאמן
הוא שעשה חנוך לה שבעתיים של קנה וסנדך מה המזוזה מאחז כלפי שמע . ומאחר המלך של מזוזה כגון
ולא ישמיקנה טעמו ולא יקבע מזוזה הרבה יפה מן הרבה מפני התיקוב בכוהל שלא יקבעם בבית שהוא אחד שמע לינצע
בקבוה המזוזה מהמלך שלא העלילו בטעמו סמוך לבעמו מיזר יומן לבעם בבית שהוא אחד שמע לינצע
למבוי שאין רוחב אי יב אחד נקרא בשה בית דירה חייבת במזוזה ושאר חדרים הפטורים מן המזוזה .
כל שעתי הבית חייבים במזוזה הפטורים והפטורים ושבון אחד למבוי . והפטורים הפטורים ושבון אחד
מבוה בית המרחץ ובית הבמסקי ובית העבילה בלי ספק . מה בית שעתי לבבוד אף כל השעתי לבבוד יצא
לא יאמין שעתיין לבבוד " ובית הכנסת אם יש בה בית דירה חייבת במזוזה ואם אין בה בית דירה פטורה .
מקום שנהגו נשים להכנס אף על פי שאין שם אלא בית אחד חייבת במזוזה . ובית המדרש שיש בו בית
דירה חייב במזוזה . ואם אין בו בית דירה אינו חייב במזוזה . ובית האסורי חצר ובית האסורי בתים
ובתי שערים חייבים במזוזה . ואחד בתי שערים בתים ואחד עיירות ורבים ב

סדר הנחת תפלין וברכתן

ומברך אקבוע מזוזה בביתי .
ומשהגיע ובא לא יעלה בדעתו . ובגוי נעלה
נעזר מאמיתי המשביר ברך למברך של השוכר למשוך לו מזונה
בגין מלכיעזר מלך העולם משר קדשנו במיצותיו וציונו לקבוע מזוזה
מזה המזוזה בשבעתיים " ובשעה שהיא המזוזה מבחוץ ברכה זו "
מזה שעשה של זהב או שמוע כסף שרי . ושעשה מלין כגון בשבעתיים שיהיו שרי הכסוב במזוזה נראה ונאמן
הוא שעשה חנוך לה שבעתיים של קנה וסנדך מה המזוזה מאחז כלפי שמע . ומאחר המלך של מזוזה כגון
ולא ישמיקנה טעמו ולא יקבע מזוזה הרבה יפה מן הרבה מפני התיקוב בכוהל שלא יקבעם בבית שהוא אחד שמע לינצע
בקבוה המזוזה מהמלך שלא העלילו בטעמו סמוך לבעמו מיזר יומן לבעם בבית שהוא אחד שמע לינצע
למבוי שאין רוחב אי יב אחד נקרא בשה בית דירה חייבת במזוזה ושאר חדרים הפטורים מן המזוזה .
כל שעתי הבית חייבים במזוזה הפטורים והפטורים ושבון אחד למבוי . והפטורים הפטורים ושבון אחד
מבוה בית המרחץ ובית הבמסקי ובית העבילה בלי ספק . מה בית שעתי לבבוד אף כל השעתי לבבוד יצא
לא יאמין שעתיין לבבוד " ובית הכנסת אם יש בה בית דירה חייבת במזוזה ואם אין בה בית דירה פטורה .
מקום שנהגו נשים להכנס אף על פי שאין שם אלא בית אחד חייבת במזוזה . ובית המדרש שיש בו בית
דירה חייב במזוזה . ואם אין בו בית דירה אינו חייב במזוזה . ובית האסורי חצר ובית האסורי בתים
ובתי שערים חייבים במזוזה . ואחד בתי שערים בתים ואחד עיירות ורבים ב

סדר הנחת תפלין וברכתן

ומברך אקבוע מזוזה בביתי .
ומשהגיע ובא לא יעלה בדעתו . ובגוי נעלה
נעזר מאמיתי המשביר ברך למברך של השוכר למשוך לו מזונה
בגין מלכיעזר מלך העולם משר קדשנו במיצותיו וציונו לקבוע מזוזה
מזה המזוזה בשבעתיים " ובשעה שהיא המזוזה מבחוץ ברכה זו "
מזה שעשה של זהב או שמוע כסף שרי . ושעשה מלין כגון בשבעתיים שיהיו שרי הכסוב במזוזה נראה ונאמן
הוא שעשה חנוך לה שבעתיים של קנה וסנדך מה המזוזה מאחז כלפי שמע . ומאחר המלך של מזוזה כגון
ולא ישמיקנה טעמו ולא יקבע מזוזה הרבה יפה מן הרבה מפני התיקוב בכוהל שלא יקבעם בבית שהוא אחד שמע לינצע
בקבוה המזוזה מהמלך שלא העלילו בטעמו סמוך לבעמו מיזר יומן לבעם בבית שהוא אחד שמע לינצע
למבוי שאין רוחב אי יב אחד נקרא בשה בית דירה חייבת במזוזה ושאר חדרים הפטורים מן המזוזה .
כל שעתי הבית חייבים במזוזה הפטורים והפטורים ושבון אחד למבוי . והפטורים הפטורים ושבון אחד
מבוה בית המרחץ ובית הבמסקי ובית העבילה בלי ספק . מה בית שעתי לבבוד אף כל השעתי לבבוד יצא
לא יאמין שעתיין לבבוד " ובית הכנסת אם יש בה בית דירה חייבת במזוזה ואם אין בה בית דירה פטורה .
מקום שנהגו נשים להכנס אף על פי שאין שם אלא בית אחד חייבת במזוזה . ובית המדרש שיש בו בית
דירה חייב במזוזה . ואם אין בו בית דירה אינו חייב במזוזה . ובית האסורי חצר ובית האסורי בתים
ובתי שערים חייבים במזוזה . ואחד בתי שערים בתים ואחד עיירות ורבים ב

קביעות מזוזה וחובה

ומברך אקבוע מזוזה בביתי .
ומשהגיע ובא לא יעלה בדעתו . ובגוי נעלה
נעזר מאמיתי המשביר ברך למברך של השוכר למשוך לו מזונה
בגין מלכיעזר מלך העולם משר קדשנו במיצותיו וציונו לקבוע מזוזה
מזה המזוזה בשבעתיים " ובשעה שהיא המזוזה מבחוץ ברכה זו "
מזה שעשה של זהב או שמוע כסף שרי . ושעשה מלין כגון בשבעתיים שיהיו שרי הכסוב במזוזה נראה ונאמן
הוא שעשה חנוך לה שבעתיים של קנה וסנדך מה המזוזה מאחז כלפי שמע . ומאחר המלך של מזוזה כגון
ולא ישמיקנה טעמו ולא יקבע מזוזה הרבה יפה מן הרבה מפני התיקוב בכוהל שלא יקבעם בבית שהוא אחד שמע לינצע
בקבוה המזוזה מהמלך שלא העלילו בטעמו סמוך לבעמו מיזר יומן לבעם בבית שהוא אחד שמע לינצע
למבוי שאין רוחב אי יב אחד נקרא בשה בית דירה חייבת במזוזה ושאר חדרים הפטורים מן המזוזה .
כל שעתי הבית חייבים במזוזה הפטורים והפטורים ושבון אחד למבוי . והפטורים הפטורים ושבון אחד
מבוה בית המרחץ ובית הבמסקי ובית העבילה בלי ספק . מה בית שעתי לבבוד אף כל השעתי לבבוד יצא
לא יאמין שעתיין לבבוד " ובית הכנסת אם יש בה בית דירה חייבת במזוזה ואם אין בה בית דירה פטורה .
מקום שנהגו נשים להכנס אף על פי שאין שם אלא בית אחד חייבת במזוזה . ובית המדרש שיש בו בית
דירה חייב במזוזה . ואם אין בו בית דירה אינו חייב במזוזה . ובית האסורי חצר ובית האסורי בתים
ובתי שערים חייבים במזוזה . ואחד בתי שערים בתים ואחד עיירות ורבים ב

סדר הנחת תפלין וברכתן

ומברך אקבוע מזוזה בביתי .
ומשהגיע ובא לא יעלה בדעתו . ובגוי נעלה
נעזר מאמיתי המשביר ברך למברך של השוכר למשוך לו מזונה
בגין מלכיעזר מלך העולם משר קדשנו במיצותיו וציונו לקבוע מזוזה
מזה המזוזה בשבעתיים " ובשעה שהיא המזוזה מבחוץ ברכה זו "
מזה שעשה של זהב או שמוע כסף שרי . ושעשה מלין כגון בשבעתיים שיהיו שרי הכסוב במזוזה נראה ונאמן
הוא שעשה חנוך לה שבעתיים של קנה וסנדך מה המזוזה מאחז כלפי שמע . ומאחר המלך של מזוזה כגון
ולא ישמיקנה טעמו ולא יקבע מזוזה הרבה יפה מן הרבה מפני התיקוב בכוהל שלא יקבעם בבית שהוא אחד שמע לינצע
בקבוה המזוזה מהמלך שלא העלילו בטעמו סמוך לבעמו מיזר יומן לבעם בבית שהוא אחד שמע לינצע
למבוי שאין רוחב אי יב אחד נקרא בשה בית דירה חייבת במזוזה ושאר חדרים הפטורים מן המזוזה .
כל שעתי הבית חייבים במזוזה הפטורים והפטורים ושבון אחד למבוי . והפטורים הפטורים ושבון אחד
מבוה בית המרחץ ובית הבמסקי ובית העבילה בלי ספק . מה בית שעתי לבבוד אף כל השעתי לבבוד יצא
לא יאמין שעתיין לבבוד " ובית הכנסת אם יש בה בית דירה חייבת במזוזה ואם אין בה בית דירה פטורה .
מקום שנהגו נשים להכנס אף על פי שאין שם אלא בית אחד חייבת במזוזה . ובית המדרש שיש בו בית
דירה חייב במזוזה . ואם אין בו בית דירה אינו חייב במזוזה . ובית האסורי חצר ובית האסורי בתים
ובתי שערים חייבים במזוזה . ואחד בתי שערים בתים ואחד עיירות ורבים ב

סדר הנחת תפלין וברכתן

ומברך אקבוע מזוזה בביתי .
ומשהגיע ובא לא יעלה בדעתו . ובגוי נעלה
נעזר מאמיתי המשביר ברך למברך של השוכר למשוך לו מזונה
בגין מלכיעזר מלך העולם משר קדשנו במיצותיו וציונו לקבוע מזוזה
מזה המזוזה בשבעתיים " ובשעה שהיא המזוזה מבחוץ ברכה זו "
מזה שעשה של זהב או שמוע כסף שרי . ושעשה מלין כגון בשבעתיים שיהיו שרי הכסוב במזוזה נראה ונאמן
הוא שעשה חנוך לה שבעתיים של קנה וסנדך מה המזוזה מאחז כלפי שמע . ומאחר המלך של מזוזה כגון
ולא ישמיקנה טעמו ולא יקבע מזוזה הרבה יפה מן הרבה מפני התיקוב בכוהל שלא יקבעם בבית שהוא אחד שמע לינצע
בקבוה המזוזה מהמלך שלא העלילו בטעמו סמוך לבעמו מיזר יומן לבעם בבית שהוא אחד שמע לינצע
למבוי שאין רוחב אי יב אחד נקרא בשה בית דירה חייבת במזוזה ושאר חדרים הפטורים מן המזוזה .
כל שעתי הבית חייבים במזוזה הפטורים והפטורים ושבון אחד למבוי . והפטורים הפטורים ושבון אחד
מבוה בית המרחץ ובית הבמסקי ובית העבילה בלי ספק . מה בית שעתי לבבוד אף כל השעתי לבבוד יצא
לא יאמין שעתיין לבבוד " ובית הכנסת אם יש בה בית דירה חייבת במזוזה ואם אין בה בית דירה פטורה .
מקום שנהגו נשים להכנס אף על פי שאין שם אלא בית אחד חייבת במזוזה . ובית המדרש שיש בו בית
דירה חייב במזוזה . ואם אין בו בית דירה אינו חייב במזוזה . ובית האסורי חצר ובית האסורי בתים
ובתי שערים חייבים במזוזה . ואחד בתי שערים בתים ואחד עיירות ורבים ב

סדר הברכות

אסור לו לאדם ליהנות מן העולם הזה בלא ברכה. שנאמר לה' הארץ ומלואה. שבה שלא יברך הרי זה מועל. לפיכך צריך אדם ללמוד סדר הברכות כדי שידע לברך כל ברכה וברכה בשעתה. ושתהא מכוונת כלפי שמים.

דין נטילת ידים

הסדר "

הבא לאכול לחם צריך ליטול תחילה ידיו במי רביעית לוג ששיעורו מ"ב אצבעות של מ"ב אצבעות בתוך מ"ב אצבעות. וכדי מ"ב אצבעות וחומש מ"ב אצבעות שהן בטבריה יו"ד אצבעות וחומש חומש וזהו שיעור לכוס של ברכת המזון ושל קדוש ושל הבדלה. ואם היו בכלי שיש כדי רביעית ומשפך שלא נטל ידיו בכלי יצא ידי נטילה אבל אם לא היו בכלי שעור רביעית לא יצא ידי נטילה". וכדי לנגב תחלה ידי נטילה.

ואם לא נגבן כלל לא נטל". ואם היה בא בדרך ואין לו מים ליטול ידיו לא יברך ידיו במפה או בבגדו אלא מבשרו ימשכו אלא יתנם שם שיצא מים ויטול ידיו". על כן ראוי למדם כשהוא בא בדרך שיהא מהנה של נטילה שחרית לסמוך עליה לסעודה ואחר כך מצא מים בשעת סעודה ובא ליטול תחלה ידיו ואם התנה של נטילה שחרית לסמוך עליה לסעודה ואחר כך מצא מים בשעת סעודה ובא ליטול תחלה ידיו שעה נטילה ואינו מברך של נטילת ידים שהרי נטלן ושמר תחלה ידיו. אבל אם לא שמר תחלה ידיו ונגבן של נטילה שחרית וחזר ומברך בנטילה של עכשיו שהרי כיון שנטמאו ידיו אי אפשר לאכול בלא נטילת ידים".

וצריך ליטול מדם תחלה ידיו מן הכלי מי לשקוע ידיו בהן מי במעיין טובא. אבל לא ישקע ידיו בכלי לפי שהוא מטמא מדם המים ואינו מטהרין ידי הנוטל בהן אבל מטמאין אותן. וכן לא יהו אותם מים לחברו במכנה". ומדה לברך קודם נטילה מי בשעת נטילה ר" בגי ממלא מקבו של נטילת ידים" שלא יחזרו המים ויטמאו הידים. ואם היה לאכול פירות מיני צריך נטילת ידים. ואם נטלן לא יברך".

וצריך ליטול ידיו עד פרסול המפה. וצריך לזקוף תחלה ידיו המפה למעלה והידים למטה ואם לחזר ידיו עד פרסול המפה. וצריך לברך תחלה ואחר כך נוטל ידיו. ואם לאחר שנטל ידיו ואחר כך נזכר שלא בירך תחלה ואחר כך בירך הרי זו ברכה לבטלה. וזו היא הברכה שצריך שיברך תחלה ואחר כך ונוטל ידיו ואחר כך בירך הרי זו ברכה לבטלה. וזו היא הברכה שצריך שיברך תחלה ואחר כך ונוטל ידיו ואחר כך בירך הרי זו ברכה לבטלה. וזו היא הברכה

הנוטל ידיו אפילו אכל כזית מברכין עליו המוציא ובורא מזון".

דין ברכת היין

השותה מים אין בסעודה מברך על כוס רשעים ועל כוס של ברכת המזון ואין הכוס מגורתן לכי שהכוס מגורתן אינו האוכל ואינה מגורתת אלא המשקה . אבל אם היה שותה עם המים מיני פירות הבאים מגורתן . ומברכין על היין מבושל ועל אין מקבלין בהשתים ובדבש ויין המשומר שהמשומר אם אין מברכין עליו אלא שהכל . ויין שמזגו במים כל זמן שטעמו של יין קיים כיון שעדיין אדום ועדיין מתוק אינו מברכין עליו אלא שהכל . ואם בשל מבושל ועל אין מקבלין בהשתים ובדבש ויין המשומר שהמשומר אם אין מברכין עליו בורא פרי הגפן . ואם בשל לפטר כמה מיני . יינות ואינו מיוסב ואחרים מיוסבין מברכין עליו בורא פרי הגפן ועל שאר יינות מברך הטוב והמטיב . ואם היה מיוסב ואוכל יחידי אפי שהא כמה ימים מברכין עליו בורא פרי הגפן . ואם בשל לפטר כמה מיני . יינות ואינו מיוסב אחרים מקבלין רשותו שמו מברך על המשקה שעל השלחן הטוב והמטיב . ואם היה מיוסב ואוכל יחידי אפי שהא כמה ימים ואינו מברך אלא בורא פרי הגפן . ויש אומרי שאין מברכין הטוב ואם אינו שותה אלא כוס אחד מברכין עליו בורא פרי הגפן על שאר יינות הטוב והמטיב . ואם היה מיוסב ואוכל יחידי אפי שהא כמה ימים ואינו מברך אלא בורא פרי הגפן . ואם בשל לפטר כמה מיני . יינות ואינו מיוסב אחרים מקבלין רשותו שמו מברך על המשקה שעל השלחן

ברוך מי שאכלנו משלו ומטובו חי. ומה אכל הצועני ומיניה ממנו שלשה מקרין אות הבשר מלך אות הדגים מפשיט בדגים הוות. בא לו אצל הלשון ומיניה ממנו שלשה

על כל מברכים ברכה אחת לאחריה. ועל כל מברכים ברכה אחת לפניה. ועל כל ברכה שלפניה נשנית רביעית. כתוב מכניס ונתוב מרביעית מברכים לפניהם בורא נפשות רבות. אבל ברכה שלאחריה

בימות החמה ראשי דאכל

שהכל. והכוסס את החטה מברך עליה בורא מיני המזונות. ולמחר מברך בורא נפשות רבות. ומי הלכה כרבי יוחנן בן נורי או כרבי יהושע. אבל ישיש על המבושלים מברך בורא מיני המזונות ושל חיין מברך בורא מיני המזונות בין חיין בין מבושלים. אבל ישיש על המבושלים מברך בורא מיני המזונות ושל חיין מברך שהכל. ומה אכלו חיין מברך עליהן בורא פרי האדמה. וקטניות אפילו כשאוכלן לשיבע מברך עליהם בורא פרי האדמה. ושרכן לאכול חיין כגון מבושלים ונקשוים והדומה להם נבשלה מברך עליהם שהכל. כרוב והדרין והדומה להם אם שלקן מברכין עליהם בורא פרי האדמה וכן אם שהה מעט שלקן בהן. ואם אכלן לשבוע מברך עליהם בורא נפשות רבות. ולמחרתן בורא פרי האדמה. ושל חיבוה שרכן לחוך מבושלין כגון לפניהם בורא פרי האדמה וקשואים ומבטיחים ומלפפונות של כלן מברכים

על מאכל בהלכתה.

מיני מזונות מוזה. ומאי של תמוה מכניה ומרביעית מברכין

נשתיה רביעית. כתוב מכניה ונתוב מרביעית מברכים לפניהם בורא נפשות רבות. אבל ברכה שלאחריה של המחיה בין בברכת על הארץ בין בברכת הגפן. ואין מברכין ברכה אחת משלש שלש על המחיה כיצד בורא פרי הגפן בורא מיני מזונות. ועל הפירות בורא פרי העץ. בין בברכה אחת מברכין בורא מיני מזונות אחת משלש שלש על המחיה ועל הפירות. בין בברכה בפני עצמה. לפנין מברכין בורא פרי הגפן. ולמחרתו מברכין אחת משלש שלש כסדר הכתוב לעיל כל שבמקום **על** פרי הארץ ועל פרי העץ. יין הוציל ונתנה לחשיבות משקה כשהוא ברכתו ומברכין עליו ברכה מעין שלש. ועל הפירות ברכה אחת מעין

ושט מעמיד יצחק עליו איש בעוד שהבשר בידו כדי להודיע טהרתו המטור יכה יכה . ומאיך ראוי לעשות
וישלך עליו איש כדי להודיע המיום הטעמתים על הבשר שהן אסורין לפי שהיו הפליט בהן בהזיתו את הדם
אותו במלח כשהוא עליהם לכל הפחות . ואחר כך מדיח אותו בכלי יכה יכה . ואחר כך יתבוש הבשר ביוצ ב
ואחר כך נותן עליו מלח ומולחו משם צדדין יכה יכה עד שלא יהא נאכל ממחר מלחו עם המלח ומשוש ב
בולם בה על כן צריך להדיחו הבשר תחלה יכה יכה או לשהוחו במים כדי שיתכבר נקבי הבשר וינתבחו היטב .
להדיחו תחלה מפני הדם הנשפח עליו שהמלח שואב ומפליט הדם הבלוע בבשר . אבל הדם הנפלט אין הדם
שהטבח מדיח אותו אז אינו צריך להדיחו תחלה . אבל במקום שאין הטבח מדיח אותו צריך .
שמוע אין הבשר יבא מדיר הוא עד שיעלמנו יכה יכה יבה ויבחנו יכה יכה . ודווקא במקום שהבו

רבן מילחות בשר

מוכרין אותו בסכין שמכבו בה גבנה .

ומוכרין בשר למחר שאכלו הכחל אבל אין מוכרין גבנה מתה הכחל . ומוכרין אותו בסכין שחכבו בה בשר ואין
צריך לבשל אותו בקדרה בפני עצמה ולאכלו בקערה בפני עצמה ואינו רשאין לו לבשר אחה אלא לגבנה .
אבל שאר בשר אחה מדרבנן . ומשום שחלב שמוטה אינו אסור מדאורייתא רבן גמליאל בא אמר שאר חלב . לפיכך
מבשלין אותו בקדרה של בשר . ומשום שאין כח בחלב הנפלט ממנו לאסור אותו שמוזר ונבלע בו לפי שהולהו הוא
ולא הבריכו קדירה של בשר את לבשל לו שום בשר אחר . אבל מקום בין לליישנא קמא בין לליישנא בתרא אין צ
מוהר לבשל בקדירה בלא בשר את לבשל ממנו בשר אחר . וי אומ שאף בלא קדירה מוהר לבשל בלא בשר אחר .
ואי אלא שרש אחר . ואם אחרון שהו ושרב ואחר כך בשלו בקדירה אחרת . ואם קדרון שהו ושרב ונחנו בקדרה להפליט חלבו
של בריה שלא הנקב אחרי שהחלב שהחלב הוציא ממנו נחנו ונכנס על הנקב אין מוקלין אותה
עם בשר אחר . וקדרה אחרת שהו ושרב ואחר כך לבשלו עם בשר אחר בקדרה . ואחר של מבקה אין מוקלין אותה

וחלבות בהל

שמליהן וכן שאר החלחלת המוציא הגיד שבירכה והנשון שבין המשה . והמשים הכבוכין אינו נאכלין .
וכן הבשים שלקן את קדרה ומשליך שנתבשלו עם בשר אחר בקדרה אחרת . והמשים הכבוכים שלקן הקדם
את הבשר . ואחר המליה ואחר המוציא לפני שבא ונן לבולע הדשת " הפשוט שלקן את קדרה
את הבשר . ואחר המוציא את החלב המכסה את הקרב והחלב את המסם ובית הכוסות והמליות והקיבה . שלקן
את המוציא את החלב המכסה את הקרב והחלב את המסם ובית הכוסות והמליות והקיבה . שלקן
ואחר המוציא את הכליות והכבד אחר שנתנו בקדרה אחרת . ואחר כך יתבוש הבשר ביוצ ב
מבושל מעט מבושל לשתש ואחר כך עד שלא יהא נאכל ממחר מלחו עם המלח ומשוש ב
ואחר כך נותן עליו מלח ומולחו משם צדדין יכה יכה עד שלא יהא נאכל ממחר מלחו עם המלח ומשוש ב

סדר פרשיות של בל תאחר

ספר ראשון
ספר שני
ספר שלישי
ספר רביעי
ספר חמישי

סימן לפרשיות

בראשית . מה לך באלנו שה . ישמח . יצא . ישלח . וישב . מקץ . גף . למייס .

שמות . ראה . ערשה . בשלח . יתרו . משפטים . תרומה . תצוה . ותשא . קהל . הפקודים .

קמץ . צר . שמיני . אשת . מצורע . אחרי . קדשים . הכהנים . בהר . בחקותי .

סיני . נשא . כמה . שלח . קרח . חקת . בלק . פנחס . ראש . למשפחות .

ממשיך ושלש תרשיות שבתורה מקרין אותן בכל שנה ושנה אותה בשבתה .
הרי לך המונה השמשון רמה שוכנים בצוה ובבא אליהם הגזירה ברכה . הרי לך

שלש מסוך לכבל השמונות הכתוב מחבר בכלי מלא מים כן מלחו והדיחו יפה יפה
עד שיהא רואי לקבילה .)

סדר פרשיות של בל תאחר

שלש מסוך לכבל השמונות הכתוב מחבר בכלי מלא מים כן מלחו והדיחו יפה יפה
שמשילו ונעבד מבני עליון . לפיכך בין שהכבד ליבר הרעה בין ליבר הזיב מסוך והוא לכחל . והעולה בשר אי
כיהם למשלה ומבל בהמורין שלט אחוה לפני שמשודין שלט אין השמודין הלויין לא שוכבין ובמשים
מה שמביר מכנים משכב כבוש שלי בשרא שרי הוה בשרא מסוך " מי ישיי יל דוקא בהמורין שלהן שהיה
מוה לכתחלה אם שאי הבשר ואם מלחו בדיעבד אינו נאסר בכך . וכן אין צריכין אחוה בשעה אם שאי בשר ,
ומוכר ומשליכן והשאר אחוה . ובשר של מליחא טשון מליחה והדחה בשר של קדרה . והכבד אין מולחין
היא של ורש טשון שביחה ואם הוא של עוף ושל מוכבת טשון הגעלה . וכל הבשר הקשה ברם הנשלט אסור
מולחין לא שבל בבי לה אי של בבי כלי מוקב כיי שיעור הדם ואם מלחו של בבי כלי שניו מוקב אם הכלי
עליו בשר אחר שבדין לא נסתמו נקבי הבשר וכשם שהוא בולע כך הוא פולט . וכשהוא מולח אוא הבשר לא
ניא מוציין שבל זמן שהבשר מלמוטה לא ומהמיה ניב מאכן מוכל הנקרא צלילא הדמא אינו נאסר אם מלחו
היא פולטת . אבל אם הכסיק ושהה בשעור צליית בעבים בבי כיעשו למשלה שהעלין מוכר והתחתון אסור .
צלייה . שכל זמן שהתחיבה הראשונה אינה בולעת עליה ואין מוסיפין עליה בשר אחר בשלמ כך
התחיבות זו עצל זו ובלבד שלא יפסיק בעבים ואפילו שיא בין תחיבה לתחיבה הראשונה לאחרונה כשעור ג
מולחין אותן לתעבד המלח ואחר מהשבין אותן " ומי שיש לו למלוח בשר הרבה יכול למלוח ולהניח כל
שמוכרין אותן לתעבד המלח ואחר מהשבין אותן " ומי שיש לו למלוח בשר הרבה יכול למלוח ולהניח כל
מלחוה . אם כן מי שמהשבין אותן הכרשתה היא העשרתה והיקרין ואחר מולחין אותן לא יפה הן עושין ,
הבשר והוא הדין לכרשת . ודוקא דקין וברכשת אין מוציקין בהן דם . אבל ביטה הוא השמן שעליהן טעון
מליחה . ואם אין שם מוהבין אותן הכרשתה היא העשרתה והיקרין ואחר מולחין אותן לא יפה הן עושין ,
שמוכרין אותן לתעבד המלח ואחר מהשבין אותן " ומי שיש לו למלוח בשר הרבה יכול למלוח ולהניח כל
מולחין אותן לתעבד המלח ואחר מהשבין אותן " ומי שיש לו למלוח בשר הרבה יכול למלוח ולהניח כל
שמוכרין אותן לתעבד המלח ואחר מהשבין אותן " ומי שיש לו למלוח בשר הרבה יכול למלוח ולהניח כל

ראש שבת שבוכלין וקורין בה שתי פרשיות, ויש שבת שאין קורין בה אפילו אחת והן כדרך שבת ויום טוב קורין שלמה של ג׳ חדשי חדשים, אם יבוא ראש השנה ביום שני או ביום שלישי חולקין "

אם כתבים לשנה, וזה לך האות והיה זה שלום " אם יבוא ראש השנה ביום שני או ביום חמישי כתבים שלמה ראש השנה למולד, והשני למולד, וכדי שלא יטעה בתחלת השנה לקרוא בתורה בקללות לפיכך מולד ראש השנה למולד כהנים לפני עגלת ושבמשנה הורה לפני ראש השנה כדי שתכלה שנה בשנה וקללותיה " ועגלת הוא שבתורה כתבים שלמה לעמוד ראש השנה " ועגלת ועמדו לפניכם הקטן רבוני ל׳ לקרוא קללות אם כתבים שלמה לעמוד ראש השנה "

ואם כתבין מטות ומסכי מי הבימנו לזאת הלא טוב לנו לקרות מטות ומסכי כל אחת מהן בשבתה ונקרא ג׳ ואינה לעמוד ראש השנה " וכי ישאל איש משם רעהו אמרי שיש לנו פרשיות יתרות של השבתות

קורין שלמה של ג׳ חדשי חדשים, אם יבוא ראש השנה ביום שני או ביום שלישי חולקין "

ספר התפטרות של כל השנה

ספר ראשון

בראשית	בישעיה	הן עבדי אתמך בו	עד יגדיל תורה ויאדיר "
לך לך	בישעיה	ואל מי תדמיוני	עד אלהי ישראל לאט אשובב "
תולדות	בישעיה	רני עקרה	עד ולקדוש ישראל כי בחר "
ויצא לך	במלכים	ואשה אחת מנשי בני הנביאים	עד והשאר אתם בנה ואתה "
חיי שרה	במלכים	והמלך דוד זקן	עד וממרתם יחי המלך שלמה "
תולדות	בהר מלאכי	משא דבר ה׳ אל ישראל ביד מלאכי	עד כי מלאך ה׳ צבאות הוא "
ויצא יעקב	בהר הושע	ושמו תלמים	עד ובבניו כשמר "
וישלח יעקב	בהר עובדי	חזון עובדיה	עד והיתה לה׳ המלוכה "
וישב יעקב	בהר עמוס	על שלשה פשעי	עד לא תהיה רבי מי לא יגבא
ויהי מקץ	במלכים	ויקץ שלמה והנה חלום	עד ויהי המלך שלמה מלך על כל ישראל
ויגש יהודה	בירמיהו	ואתה בן אדם קח לך עץ אחד	עד בהיות מקדשי בתוכם לעולם
ויחי יעקב	במלכים	ויקרבו ימי דוד	עד ותכהן מלכותו תחתיו

ספר שני

ויהי בשלח	בשופטים	ודבורה אשה נביאה	עד ויעש לפיד ואלי ישראל
בא אל פרעה	בישעיה	בשבת היות יובל שי	עד ומשפה ידי משוב ונחלתי ישראל
וארא	בירחזקל	ולא יהיה עוד לבית ישראל	עד ולך אתן את המחון שם בתוכם
שמות	בירמיה	דברי ירמיהו בן חלקיהו	עד כי אתך אני נאם ה׳ להצילך

יולך לפני, למובה המשרה "

ספר שלישי

מלה מקורי במלכים ויעש מיכיהו בן ימלא לו צדקיהו עה
מלה מקורי במלכים ויעלו מלך שלוחו עה מלכים בת יכיל
נוסף על מקרא במלכים ויעלו אחאבה עה ני הנה הלוים ני
כי השני במלכים ויעש בן אחאב הרע את בית ישראל עה ונלא מוזכר אחז עמו ישראל
משפטים בירמיה הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת עה ונעשה ירושלם

ויהי שקד בישעיה והאמיר אתן שובכם ני עה ונאמר שוקד אני
ואשחתן בישעיה נאנו נחמו עמי עה ואויבי אין לי עולה
למוטתם בהר הרשע שמעה ישראל עה ושמשים ישלך בם
לוי בחר בירמיה מנוף ומוקשה עה כי בעלה מפצרני
זכריה בישעיה מזון ישעיהו בן אמוץ עה ושבה בשדקה

ספר רביעי

אם במקרי בישעיה בן אדם הנבא על רוכלי ישראל עה נאם ני אלהים
בהר סיני בירמיה ני שניו ומיתוני ני עה כי תהלכי אחרי
ממוזג על הסהר בישעיה והכהנים הלוים עה לא ימלטו הסהרים
קדשים בישעיה ויהי בעת ההביעה בזוי אחיהם עה מט ני אלהיכם
מאזני מזב בישעיה השמשון השמטון את עיר הדמים עה ונמלטו בך לעשיר
ני אזון ני אוהב וירמיה
מיכאה במלכים כתב כאחד סלה עה וירשמו אחיו הטה " ומלבון ואחי
כי הגידו במלכים ואיש מבעל שלישה עה וילך מאחר בשרה איש
תשוטט בישעיה ויאמר אל תשוטט כל בחוץ עה לך נעשה כי ני עמך
ומאין ומאין מאין במקרא, מי לא יראך
זכריה במלכים ויעש אחאב הרע מכל אשר לפניו עה ומלכים בת אשתו ישבל
עז מה אחזו בישעיה כה אמר ני אלהיהם סרו עה מה נאמר אחינו ומה אחרון ומבלעדי אין

ספר שלישי

מלה מקורי במלכים ויעש מיכיהו מה הרואה עה מלכים בת יכיל
נוסף על מקרא במלכים ויעלו שלוחו עה מלכים בת יכיל
כי השני במלכים ויעלו אחאבה עה ני הנה הלוים ני
מפשה בשמואל אחי בית אחאב ישראל עה ונלא מוזכר אחז עמו ישראל
כי השני במלכים ויעש בן אחאב הרע את בית ישראל עה ונעשה ירושלם
משפטים בירמיה הדבר אשר היה אל ירמיהו מאת עה ונעשה ירושלם

והשמרות לראשי חדשים וד׳ פרשיות
ופשיאים והגבעה וימים טובים ללא

ד׳ פרשיות המיוחדות ד׳

שבת כאן השלמת ההפטרות של כל

ראש חודש בשבת	בישעיה	השמים כסאי	עד
ראש חודש בתר בשבת	בשמואל	ויאמר לו יהונתן מחר חדש	עד
להלולא	בישעיה	ונודע בגרי זרעם	עד
לשבת שובה	במלכים	ויעש מירוס הטוב בעיני	עד
פרשת שקלים	במלכים	בן שבע שנים יהואש	עד
פרשת זכור	בשמואל	ויאמר שמואל וגו׳ אותי שלח	עד
פרשת פרה	ביחזקאל	ביד ישרפ יושביה	עד
פרשת החדש	ביחזקאל	במאתן באמה למדד	עד

הפטרות המועדים

ראשון של פסח	ביהושע	בעבר הירדן אמר יי	עד
שני של פסח	במלכים	ויבא המלך את כל העם	עד
שבת חולו של פסח	ביחזקאל	היתה עלי יד יי	עד
שביעי של פסח	בשמואל	וידבר דוד לייי	עד
שמיני של פסח	בישעיה	עוד היום בנוב	עד
ראשון של שבועות	ביחזקאל	ויהי בשלשים שנה	עד
יום שני של שבועות	בחבק׳	הבלה לחבקוק	עד
ראשון של ר״ה	בירמיה	ויהי אייש אחד	עד
יום שני של ר״ה	בירמיה	כה אמר יי מוצא חן	עד
לשחרית יום כפור	בישעיה	ואמר כלו כלי	עד
למעוד יום כפור	בחבק׳	ומתחיל ונשלו מושיבים ,וכל סתם ענה	עד

מי ל׳ אמיץ ,שוב ורחמנו ,תהא אחות .

כי בא	בשמואל	ויאמר שלשתם	עד
כי הבא	בירמיה	אז ידבר יהושע	עד
מקץ ארבעים	בישעיה	ויהי יהושע בקרבת את כל שבטי	עד
וילך משה	בישעיה	ידעו כי בתורתך	עד
האזינו השמי	ביחזקאל	מעוניך האלהי קדמה	עד
וזאת הברכה	בירמיה	ויהי אחרי מות משה	עד

כי מן השמים ל׳

לשמחת תורה	ביהושע	ויהי אחרי מות	עד
לשמיני עצרת	במלכים	ויהי בכלות שלמה	עד
שבת חולו שלפסח	ביחזקאל	בן אדם שים פנין אל גוג	עד
שני של פסח	במלכים	ותשלם כל המלאכה	עד
ראשון של סכות	בבב׳ זכריה	הנה יום בא לייי	עד
למועד יום כפור	בבב׳ זכריה	ומתחיל ונשלו מושיבים ,וכל סתם ענה	עד

ומסיים מי ל׳ כמוך ,שוב ירחמנו ,תהא אחות .

ראש חודש בשבת	בישעיה	השמים כסאי	עד
ראש חודש בתר בשבת	בשמואל	ויאמר לו יהונתן מחר חדש	עד
להלולא	בישעיה	ונודע בגרי זרעם	עד
לשבת שובה	במלכים	ויעש מירוס הטוב בעיני	עד
פרשת שקלים	במלכים	בן שבע שנים יהואש	עד
פרשת זכור	בשמואל	ויאמר שמואל וגו׳ אותי שלח	עד
פרשת פרה	ביחזקאל	ביד ישרפ יושביה	עד
פרשת החדש	ביחזקאל	במאתן באמה למדד	עד

הפטרות המועדים

ראשון של פסח	ביהושע	בעבר הירדן אמר יי	עד
שני של פסח	במלכים	ויבא המלך את כל העם	עד
שבת חולו של פסח	ביחזקאל	היתה עלי יד יי	עד
שביעי של פסח	בשמואל	וידבר דוד לייי	עד
שמיני של פסח	בישעיה	עוד היום בנוב	עד
ראשון של שבועות	ביחזקאל	ויהי בשלשים שנה	עד
יום שני של שבועות	בחבק׳	הבלה לחבקוק	עד
ראשון של ר״ה	בירמיה	ויהי אייש אחד	עד
יום שני של ר״ה	בירמיה	כה אמר יי מוצא חן	עד
לשחרית יום כפור	בישעיה	ואמר כלו כלי	עד
למעוד יום כפור	בחבק׳	ומתחיל ונשלו מושיבים ,וכל סתם ענה	עד

מי ל׳ כמוך ,שוב ורחמנו ,תהא אחות .

כי בא	בשמואל	ויאמר שלשתם	עד
כי הבא	בירמיה	אז ידבר יהושע	עד
מקץ ארבעים	בישעיה	ויהי יהושע בקרבת את כל שבטי	עד
וילך משה	בישעיה	ידעו כי בתורתך	עד
האזינו השמי	ביחזקאל	מעוניך האלהי קדמה	עד
וזאת הברכה	בירמיה	ויהי אחרי מות משה	עד

כי מן השמים ל׳

גויני חסד לאפי רוחות יסיעני לכתוב תקון שטרות

שטר מתנת בריא

זכרון עזות שהיה בבטיט עריס חבומי מטה בכך בשבת כה אייר ה טלי בר טלי אמ לטן הוה עלי עריס

וקנה ממיט בקנין גמור וכשבו בכל לשון של זכות עזות ונתינה וחתמו ותנו לו לי טלי בר פלוני

להיות בידו לעשות ולפעות וביד יורשיו ואחריו ממש שיציוה בר אצן כשני בני אדם כשר בלא שלם ובנשא חפצה

ובירשה מישבב נהתי לו במתנה בית טלי אשר במקום פלי ומידת זה הבית במידת אייך כך וכך ובגבול כך וכך.

ומלל שמציתי הבית כך וכך. והבית הזה שנתתי לו במתנה מלפנים מהצבה הנה רים וכל אשר אם מוצאין ומובאין

ועתידין ומהחדין במלונו וקיומין וכיוצאין ומקבלתי ונתתי ומקבלתי שם כל שמו ושמל שבו ושם כל

חזקתו ומיוחדין ושם כל חוזק שיש לי בו בכל מיות שהוא במזקתו כן עכשיו לעולם זה במתנה מהטת בריא

מכאן ולעולם מכאן והרשות בהסכיות מתנה גמורה ומהרכה מלפנים מעשה קנין יהיבת ומשלמת שיירא וקיימא מתנה

שלמין מכאן ולעולם הלא להשיא לו ולירשיו מחריו מן יומא דנן ולעלם וירש ויחסן ויקנה ויהיה לו רשות מן יומא דנן ולעלם

לירש ולהוריש ולמשכן ולהשכיר ולהחליף ולמכור ולבנות ולנטוע מכאן ולהבא לכל מי שהוא רוצה ומיניך

יומא בירה בני ירושין מחרין בני הבנים מכאן מן יומא דנן ולעלם. וקבלתי עלי ועל יורשי מחרי ממיני

שטר מתנה זו לשמוה לעמוה ולשובא ולשיבא מכל דין דעלמא. וכל מי שיבא מאבבע ריעותא השתלם בן ובת אין

בשעתו ניקום ויטעון וישבער ויספר דין שם עלי זה אין שם ירושין מחרין ממש זה הבית שנתתי

לו במתנה יהיו הבית בטלין ומשובין ככלי מרע הנשבר שאין בו ממש. וכל כתב ערעור ושטר שיצא מעמות

ידי מתנתך ידי ירושי מחרי אין שום אדם בעולם יכול יהיה בימיו או מימי יבא או ישמעאל

או כתב של כל לשון כדי לבטל שטר מתנה זה יהיה אותו הכתב חשוב בקרוע ובמלטט ובמזויף ואין

להשגיח עליו ולא להשגות ממנו דין לא בבית דין של ישראל ולא בבית דין של אומות העולם. וכל מודעי

ומודעי ומודעי ומודעי ומודעי דכתבו מה מודעי דמודעי שם סהם כל מודעי המסורים על שטר מתנה זו

כלם בטלים היום בעוכם בכל לישט ראמור בהון דבעי לי מודעי והנאי. וכך אמ טלי זה שטר

מתנה זו כתבוהו בשוקא ואתמוהו בבית כי היכי דלא תהוי מתנה טעירתא היא וכל השמיעה כחזקה

דלא שייכי לשמעי על מתנה זו כלום. וקבלתי עלי ועל יורשי אחרי אחריות שטר מתנה זו כמנהג כל שטרי

מתנות הנדנות והלוואות הכתובים בישראל דלא כפסקי והלא כתוכסת ישטרי מן יומא דנן ולעלם

וקטנה מן כלי זה לכלי זה בכל מה דכתבי ומפרש לשיל במנא דכשי למילקטא בה שדיי וקיים.

שטר חלואה

זכרון עזות וכו ממנת שנטלתי מידך לידי כך וכך והס עלי בהלוואה ובמשו וקבלתי לך

וקיים ואם יסתום מלה בין השורות יכתוב שם כך וכך בבית חטי שמיי וקיים. וכן כמי דינר הנדי. וכם

ואם יעשה אחד בשטר ויעשה בו ממק יכתוב בו קודם שיעשה שריר וקיים שם כך וכך העל המחק שריר

וקיים מן כלי זה לכלי זה בכל מה דכתבי ומפרש לשיל במנא דכשי למילקטא בה שדיי וקיים.

והלא כתוכסת ישטרי מן יומא דנן ולעלם
מכונת הנדנות והלוואות הכתובים בישראל דלא כפסקי
מלא שייכי לשמעי על מתנה זו כלום. וקבלתי עלי ועל יורשי אחרי אחריות שטר מתנה זו כמנהג כל שטרי
מתנה זו כתבוהו בשוקא ואתמוהו בבית כי היכי דלא תהוי מתנה טעירתא היא וכל השמיעה כחזקה
כלם בטלים היום בעוכם בכל לישט ראמור בהון דבעי לי מודעי והנאי. וכך אמ טלי זה שטרי
מודעי ומודעי ומודעי ומודעי דכתבו מה מודעי דמודעי שם סהם כל מודעי המסורים על שטר מתנה זו
להשגיח עליו ולא להשגות ממנו דין לא בבית דין של ישראל ולא בבית דין של אומות העולם. וכל מודעי
אן כתב של כל לשון כדי לבטל שטר מתנה זה יהיה אותו הכתב חשוב בקרוע ובמלטט ובמזויף ואין
ידי מתנתך ידי ירושי אחרי אן שום אדם בעולם יכול יהיה בימיו או אחרי אן יבא או ישמעאל
לי במתנה יהיו הבית בטלין ומשובין ככלי מרע הנשבר שאין בו ממש. וכל כתב ערעור ושטר שיצא מעמות
בשעתו ניקום ויטעון וישבער ויספר דין שם עלי זה אין שם ירושין מחרין ממש זה הבית שנתתי
ומחות קבוק ונמחל ירצ נמחל יהיו ואחרי מכל נכסי ונכסים חובתי בין שיבא בראשוני בין שיבא שלא
שטר מתנה זו לשמוה לעמוה ולשובא ולשיבא מכל דין דעלמא. וכל מי שיבא מאבבע ריעותא השתלם בן ובת אין
ימחה בידיה בני ירושין מחרין בני הבנים מכאן מן יומא דנן ולעלם. וקבלתי עלי ועל יורשי אחרי אחריות
לירש ולהוריש ולמשכן ולהשכיר ולהחליף ולמכור ולבנות ולנטוע מכאן ולהבא לכל מי שהוא רוצה ומיניך
הלא להשיא לו ולירשיו מחרין מן יומא דנן ולעלם וירש ויחסן ויקנה ויהיה לו רשות מן יומא דנן ולעלם
מכונת עלמין מהטת בהסכיות מתנה גמורה ומהרכה מלפנים מעשה קנין יהיבת ומשלמת שיירא וקיימא מתנה
חזקתו ומיוחדין ושם כל חוזק שיש לי בו בכל מיות שהוא במזקתו כן עכשיו לעולם זה במתנה מהטת בריא
ומלל שמציתי הבית כך וכך. והבית הזה שנתתי לו במתנה מלפנים מעשה קנין יהיבת וכל אשר אם מוצאין ומובאין
ועתידין ומהחדין במלונו וקיומין וכיוצאין ומקבלתי ונתתי ומקבלתי שם כל שמו ושמל שבו ושם כל
ובירשה מישבב נהתי לו במתנה בית טלי אשר במקום פלי ומידת זה הבית במידת אייך כך וכך ובגבול כך וכך.
להיות בידו לעשות ולפעות וביד יורשיו ואחריו ממש שיציוה בר אצן כשני בני אדם כשר בלא שלם ובנשא חפצה
וקנה ממיט בקנין גמור וכשבו בכל לשון של זכות עזות ונתינה וחתמו ותנו לו לי טלי בר פלוני
עזות שהיה בבטיט עריס חבומי מטה בכך בשבת כה אייר ה טלי בר טלי אמ לטן הוה עלי עריס

זכרון

זכרון

כבר בשבת בכך וכך ימים לירח פלוני שנת ממשת אלפים וכך וכך לבריאת עולם למנין שאנו מונין בו פלוני ופלוני בני פלוני של ידי תחילת השטרים הללו ותודיעתו פלוני ופלוני ומסהידי של תחילות יום מושרטטו ומבוארים בהרבה. וכך היה לשון גוף השטר זברון עדות וכו'. ועדיין פלוני בר פלוני ופלוני בר פלוני. והשתדל פלוני עם מחכירת עכבריים. והיה כתוב עליו כך וכך ביום והיה כתוב השטר באחריות כפסיס ובהכרזה ובקנין גמור כמנהג הוגנת והשיטו פלוני בר פלוני שטר פלוני במטען ורשיטהו שמיט קרוב כקרוב בית דין כי שהיה בשטר עדים בית דין מתומי מטה בכך בשבת כך. ויש אנו בית דין במוחב תלתא ס

מעשה

קיום השטר

רבש למיקטע ביה שריר וקיים.

מן יומא דנן ולעלם. וקטעה מן ס פלוני בר פלוני זה למיפרע בת ס פלוני בכל מה דכתיב ומפרש לעיל במנא דמסר לה שר במירא ואפי מן בלימא דשל כתבאי בחיים ובמות. ונקבל עליו פלוני זה שאחריות שטר מכרסין זה שר במירא ואפי מן בלימא דשל כתבאי בחיים ובמות. ונקבל עליו פלוני זה שאחריות שטר כתובי כל שטרי מכרסין דעיבד בבבל ישרל הבבולות הנעשות והכשרות הלא כאסמכתא והלא כטוחסי השטרי לי תמות כל שמיא נכסין דעיבד להון שאחריות כליהון יהון שאחריין ושרבאין עלי לפרוע שטר מכרסין זה שר במירא ואפי מן בלימא דשל כתבאי בחיים ובמות. ונקבל עליו פלוני זה שאחריות

וכן אומר לה

בבא מציעא פרק שלישי

מתני׳ הכותב לחבירו שדה בשטר

משמע שאפילו בשעת כתיבה לא נתכוון להקנות אלא עכשיו

ומתמה עליו

וקשה ... תלמוד בבלי בבא מציעא

כלומר מתוך כך למד שלא נתכוון אלא עכשיו שהרי בשעת כתיבה לא היה יכול להקנות שאין אדם מקנה דבר שאינו ברשותו ואי אמרת בשעת כתיבה נתכוון להקנות לו הרי בשעת כתיבה היה ברשותו שהרי כבר הקנה לו ואם כן מה הוצרך לכתוב לו עכשיו ועוד מנא ליה לרבי יוחנן דלא נתכוון להקנות לו אלא עכשיו דלמא נתכוון להקנות לו בשעת כתיבה ואפילו הכי לא הוי ליה לכתוב לו עכשיו אלא ודאי מתוך כך למד שלא נתכוון להקנות לו אלא עכשיו ומכאן יש ללמוד שכל שטרי מכר שכותבין בהם שדה פלונית שנתחייב בה פלוני לפלוני שלא נתכוונו להקנות אלא עכשיו שבשעת כתיבה אין השדה ברשותו של לוקח ואם מת המוכר קודם שנתן השדה ללוקח אין יורשיו של לוקח יכולין לומר ללוקח תן לנו את השדה שהרי אבותינו כתבו לאביך שדה פלונית ולא נתכוונו להקנות לו אלא עכשיו ואין אנו יודעין אם נתן לו אם לאו ואין אנו יכולין לתבוע ממך שאין אנו יודעין אם יש לנו בה כלום אם לאו שאם נתן לו כבר אין לנו בה כלום ואם לא נתן לו הרי היא של לוקח

מוסר מוכיחין לפניהם ואומרין להם שיכין לי ויהיה נאמר מעתה ועליו נאמרה אמת מאזני מלצדק אתם עדי נאם ה' ואתה הוי לי לעד אמת אני אל דין ואל דיין ואין עמי עולה ואין עמי שוחד ואני הוא שאני מכיר ויודע בלבות בני אדם ואני אעיד בהם שהם עצמם יודעים בלבותם שכל מה שאני מעיד עליהם הוא אמת ואין בו כזב ואני מוחל להם ומכפר להם ומטהר אותם מכל עונותיהם ופשעיהם ומחטאותיהם שחטאו לפני ועברו על כל מצותי ועל כל אזהרותי שהזהרתי אותם ולא שמעו בקולי ולא עשו כל המצות האלו ולא עוד אלא שהיו מלעיגים ולועגים על המצות ועל העושים אותם ומחרפים ומגדפים ומנאצים ומקניטים ומכעיסים אותי בכל מיני עלבונות וקלונות ובזיונות שבעולם ואני מוחל להם על כל אלה ומכפר להם ומטהר אותם מכל עונותיהם ופשעיהם ו

שטר פשרה

זברון

עדות שהיה בפטנט כו׳. איך אלו בו אלו אם לפטנט ושמו לכל הוה אלו שניים ונקט
מעט בקטן ונכתבו בכל לשון של זכות עדות ראויה ותתמו ותנו ליד ר׳ אלו מחתימ
עצמן כאלו אלמ באותם רק בלב שלם ובכתב מפעה ברצון ונטלתי מידך כל זכות ועכשיו סתרתי ועכשיו
מכל דין שהיה לי עליך ומחלתי לך כל הבירות שבעולם שהכתלם ושהיתי. יכול לתובעך מעכשיו עד היום הזה
מעכשיו אין לי עליך ולא של יורשיו ולא של הבאים מכחו לא דין ולא ערער ולא טענה ולא חרם ולא
שבועה ולא ממון מכל הבירות שהייתי יכול להתבעך עד היום הזה מכח שבלב שלם ובכתב מפעה
עדות שהיה בפטנט כו׳. איך אלו בו אלו אם לפטנט ושמו לכל הוה אלו שניים ונקט
מעט בקטן ונכתבו בכל לשון של זכות עדות ראויה ותתמו ותנו ליד ר׳ אלו מחתימ
עצמן כאלו אלמ באותם רק בלב שלם ובכתב מפעה ברצון ונטלתי מידך כל זכות ועכשיו סתרתי ועכשיו
מכל דין שהיה לי עליך ומחלתי לך כל הבירות שבעולם שהכתלם ושהיתי. יכול לתובעך מעכשיו עד היום הזה
מעכשיו אין לי עליך ולא של יורשיו ולא של הבאים מכחו לא דין ולא ערער ולא טענה ולא חרם ולא
שבועה ולא ממון מכל הבירות שהייתי יכול להתבעך עד היום הזה מכח שבלב שלם ובכתב מפעה

שטר הלואה

מעידים

לכך הוו אלו עדים ונקנו ממנו בקנין גמור ובכתב בכל לשון של זכות ותתמו ותנו ביד
לו לעכשיו אם שאר המעות שיש לנו בחוץ ולהשתתף שמהם בכל הלוואותיו שיש לנו היום ושמעה מוזיגו ג
מעל מאמת שכיון בשטר נפשטה וקבלנו מיד ר׳ אלו כל כך ליטי מאושבים היטב להחזיר שמהם והתחייב
בסנה: זה הזמן כל ההלוואות הקרן והריוח ובשביל בזמנם ליה ר׳ אלו הבן לך ואך ליטרי. עבד הקרן שלו וכך
בם אלו הבן עבוד מלוק מעותיו והשאר יהיה שלנו. ושטר הפטנט לזה ר׳ אלו בר אלו הבן לקחות לכך לעשות
ומן הכיונות שיזכו לנו בהמה למלק לו הכך וכך ליטי אנו מייבים לשעות התשבון ולהשלות הריוח על כל הלוואותיו
לימי אלו הבן שהיום שנת כך וכך לעבד אנו מייבים לעשות התשבון ולהשלות הריוח על כל הלוואותיו
ומילך ולישא ולילך בהם בשמונה ובשנה כאשר יפסיד הבהמה של יהיה ובסוף יב חדשים שהוא כך וכך ימים
לו לעשבם אם שאר המעות שיש לנו בחוץ ולהשתתף שמהם בכל הלוואותיו שיש לנו היום ושמעה מוזיגו ג
מעל מאמת שכיון בשטר נפשטה וקבלנו מיד ר׳ אלו כל כך ליטי מאושבים היטב להחזיר שמהם והתחייב
לכך הוו אלו עדים ונקנו ממנו בקנין גמור ובכתב בכל לשון של זכות ותתמו ותנו ביד

מעידים

שטר הלואה

נכתב למעלה ביד עדים וקיים.

בה שיעמד בין בדיני ישראל בין בדיני אומות העולם להעמדות ממנו כיון בכל מקום ובכל זמן ושום חבר לא ג
בטנט בה בין שלא בטנט בה׳ ולא נפסח ולא נעקר ממנו חבר. וזה השטר יהיה כשר ונאמן וישר ומיושב בכל
שלכון לפרוש לכך ליטרי חלקי של קנין וכך ליטרי חלקי של דיוזח עד סיומו בין בטנט בין שלא בטנט בין ג
השמים בין מקרקעי בין מטלטלי כספים שיש להם אחריות ושאין להם אחריות כלהון יהיו אחראין ושבעלין
מושיב אותו משכונו ומשליטים אותו ומניחים אותו אפותיקי על כל חובים ועל כל הכספים שלכך התה כל
מך אם יפרעם אחד ממך הכל השט יהיה שטור מלפרוע לו כלום. ואם לא נפרע אותם לו בזמן הזה אנו ס׳
משטר לקח ונזכה עד שיהיה פרוע לגמרי. וכשיפרעם אחד מאחד שיהיה לנפרע בלא שבועה ובלא שטר בין מן האחד בין ב

זברון פירוש כי בזמן כך . וכיון דאמר רבי אלעזר אמר לכך הוו עלי עדים וכתב ממנו בכל לשון של זכות

שטר שובר

כאומכתא וכדלא כתיבנא דשטרי . וכתבו רבי אלעזר בן רבי שלום זצ"ל

עליו עבד רבן שמעון מחילה זו כמחר כל שטרי מחילה הנזכרות בו ימחל רבן ולשעבד ולא משעבד ומשעבד ומחל לפרוע היום בפניכם בכל ליטת ימחל רבן בטילי בהן מנדעי דשלמא . וכבל ממחל מנדעי ומנדעי דמנדעי דכתבי בן גד מנדעי דמנדעי עד סוף כל מנדעי דשלמא מה שמסרתי בבר ממלי דמנדעי שכתבתי לי קבלתי עלי ושל ירמי אחרי ליקנם לי ולשלמן השיר לך וכך להובים . וכל מנדעי הנשבר שאין בו ממש ולא ישמש מהם דין לא בדיני ישרל ולא בדיני אומות העולם . וכל זמן שאינם את כדי להרע ולבטל מחילה זו שמחלתי לו כלם יהיו קיימים ושבורים ויהיו כאלו וכאין וכמרם כל כתב ש"צ מלמי מן מחמת ידי כתב יהודי כתב ישמעאל כתב רומי כתב יוני של לשון שבעולם ויתברר בסוף דין שם אלו זה מן שם יוכיח אחריו ממלך מחילה זו שמחלתי לו יהיו דבריו בטלין ומבוטלי ויתבה 2 ונתן ממל יהודי ומומחי מכל נכסי ובכתב מובחר שיבא ברשותי מן שלא ברשותי ויקנם ויהיה ויתשען 2 מלוטה שבידו קיימים ולא להשעיה . וכל מי שיבא מאבדם ויתרות השלם בן מן בת אח ומאות קרוב ורחוק שבעולם בין בסתם בין במפורש מקודם לכן ושר היום הזה . ומחילה זו שמחלתי לו מחילה גמורה ומחולה לו כל הבריות שיהיו יכול לתבוע לו ולירשיו בין הבריאת ממון בין הבריאת שבועה בין בכלים הבריאי בחוזק רק בלב שלם ובנפש חפצה נטלתי וקבלתי ממנו כך וכך דינ והפצתי לו קנין גמור בפנים ומחלתי וכתבתי ונתמו ונתנו לו לתלו בר תלו לתיות בידו לכתוב מחמת שרירתי ברצון נפשי שלא עדות זמן כך וכך איך תלו בר תלו אמר לכן הוו עלי עדים וקנו ממנו בכל לשון שלכתוב בלשון מחנה כי לא היה שום כלום אך אם היה קרוב ממנו ואני ליורשו . ואם אמרו בלשון מחנה דבריו בה שריר וקים .. וצריך להזהר שלא אמרו למי שאינו ראוי ליורש בלשון הקדש יכוונה כי אם שטר שוחה זו וכתבתו ותחתמו ונתנכון בידם להיות להם לזכות ולראיה וקנטר מכל זה במנא דכפה למיקנטי מנכסי ומטלטלי ומיקרקעי . ומתוך אותו החלי כשטר לשולמו ובקשו ממנו עלי ואלו לכתוב להם בלשון הקדש וצריכים לפטרו מתמת מיתה וכך אמר רבינו אם איתקן מעלי כך וכך לפלני . וכתבו . וכיון שנתקיים עליו ולשונו ומלולו מוכנים בפיו ויודע לדבר ולשמוע ולישא וליתן כשאר כל בני אדם המהלכים על פני הארץ אפילו אינו יודע לקרות ולכתוב אפילו הכי כיון שנתקיים עליו כשאר כל בני אדם דמי ואפילו אינו יודע לקרות ולכתוב אפילו הכי כיון שנתקיים עליו כשאר כל בני אדם דמי ואפילו אינו יודע לקרות ולכתוב אפילו הכי כיון שנתקיים עליו כשאר כל בני אדם דמי ואפילו אינו יודע לקרות ולכתוב אפילו הכי כיון שנתקיים עליו כשאר כל בני אדם דמי

מעידים פלוני שמך וכך לבן פלוני שמך וכך שאנו מכירין אותך מיום שנולדת ועד היום הזה ואנו יודעין בך שאין לך לא בן ולא בת ולא אח ולא אחות ולא אשה ולא בעל ולא אב ולא אם ולא שום קרוב ולא שום מכיר ולא שום מיודע ולא שום מכר ולא שום שותף ולא שום חבר ולא שום אדם שבעולם שיהא יכול לתבוע ממך כלום בשום דבר ואפילו כל שהו ואפילו פרוטה אחת ואפילו שוה פרוטה אחת ואפילו שוה חצי פרוטה ואפילו שוה שמן של תרומה ואפילו שוה שמן של חולין ואפילו שוה שמן של תרומה שנטמאת ואפילו שוה שמן של חולין שנטמאת

שטר חלוקה בין קרקעות ובתים בין יחידים

זברון שטרי שבועין הנהגין בישרץ מן יומא דין ולעלם · דאלמלי עלי אבלי זה מחזיקות שטר שובר זה בחזקת הלוואה ולא פרעתי כל שטרי הודאות שבעולם ואלמלי שטר שובר זה בחזקת פרעון ולא שבועה כל שטרי הודאות שבעולם ואלמלי שטרי שבועין שמסרתי בבר ושעבוד לא למסור אלא בשעבוד מוכתי אותם לבעלי בר אבלי כל מודעי דמודעי דמודעי דמודעי דנפקי מתי אינון מודעי דמודעי דמודעי דמ

שהן כנגד התוכח של מדם יבבה. ושמע טוב לה. ואם שקלך שכשכיו של ימין דבר טוב ישמע. ושמע בביתך
נוגדו מריבה ישטה. ואם עין ימין כך יהיה לך וכבו ישכבו. ושמאל שמחה יהיה לך. ואם זיוות עינך של ימין
כך של מן ימין כבוד ימצא. ושמע כך יהיה לך. ואם שקלך מן ימין טוב ישטה. ושמאל דבר טוב יבא לך. ואם
לבדולה. ואם קטן כעט שלימין שמחה יהיה לך. ושמע יקר ימצא. ואם מזג ימין טובה ימצא. ואם
שמאל מדלג יריב עם אחר. ואם מוט של רגל למקום אחר ילך ויבא לשלם. ואם צורת עטו יכנס ב

בית

ניזע מה שעתיד לבא עליו טובה או רעה מסרטן או ריוח. והבוטח בה מסר יסובבנו
מה הן נכבות בזמן שמזדעזע אחד מאבריו של אדם או יחלף והמבין יסתכל בספר זה

כשדים רבתונות

הבו תקוני שטיחות

ובל מי שיבא וכו'. וקטנטא נכו' עיר נקיה.

שמבחתי לי וקבלתי עלי ועל יורשי אחרי לשמוח ולשבוח ולשמרתה עלה זה אז יגישו אחדיו מכל דין ומרעה
ולא להבא מכחי ולא לבלום אדם בשולה לעשיר שום עדעה עם זה עלה אז אם יפשיו אחדיו מתחת זה הספר
יהיבא ומושלמת מכירה ולא להשביע לי ולירשי אחדיו מן יומא הין ולשלש ולא יהיה חשוב לי ולירשי אחדי
זברין הדיה ספר כלי במכירת עגלמין במכירת מהסריע במכירה בחורה תוכה מלנטה שיריע וקיימא
שרוח כו'. עד ובנשם תפיה ובדעה מיושבת ונטלתי וקבלתי מידו כך וכך ומכרתי לו בולי

מכירת תורה

ומחריות שטר משכונא וכו'. וקטנטא נכו' עיר נקיה

דבר טענה בשולה. ובל מי שיבא וכו'. וכל סהב וכו'. ובפנטר עריה חיא בטל עלי הנוב כל מינהי וכו'.
ברוריה הוא ניוקשי אחריו לגבות ממך בין בחייה בין לאחר המוח בלא חרם ובלא שבועה ובלא שום ב"ד
בחלא כתוב של גבו ברשון שתתן לו או שאין לך עדים שפטר זה תרוע נאמן יהא תלוי עליך פטר עדים בלי
וקרשהו הוא כתוב של גבו ברשון הממון שתתן לו שבל ומן שיצא שטר זה מתחת ידו בחלא קונע קרע או ב
זברין תהריות בעלי זה ממכרו לו רוח כשמתה שרוח לו הדיה לשלו זה בפני עדים חרם אוסף לו ונטול ממנו השטר
להן אחריות כלהון יהיו אחריהן ושרבחתין שלי לשמרתם לו הבל ומאי מן גלוחא דשל סהדאי בחוי ובמוחי
אלא נכסין וקנטנן ומית לי תמוח בל שמיא ני קנעבי ני אנא עתיד למיקנ בכסין דמית להון אחריות ודלית
שטר משכונא לפלוח אדם שבשולה שר שמברע לו בך וכך. וקבלתי עלי ועל יורשי אחרי לפרוע אלו בך וכך ני ביום פלו שפר

ומשעבדנא לו בולי מה שיש לי ולירשי אחרי בכל מקום שימצא בין בחיי בין לאחר מותי בין בארץ בין
זברין בחוץ לארץ בין במדינה בין במלכות בין בכפר בין בעיר בין בשדה בין בבקעה בין בהר בין בגבעה
בין בנחל בין בים בין ביבשה בין בדרך בין בנתיב בין בספינה בין בשוק בין בבית בין בחנות בין
בעלייה בין בכל מקום שימצא לי ולירשי אחרי ואפילו מנעל שברגלי ואפילו חוט השני שברדידי ואפילו
מטלית שעל כתפי ואפילו מחט שבבגדי ואפילו טבעת שבאצבעי ואפילו שן שבפי ואפילו שערה אחת
שבראשי ואפילו שערה אחת שבזקני ואפילו שערה אחת שבעיני ואפילו שערה אחת שבגבותי ואפילו
שערה אחת שבשפתי ואפילו שערה אחת שבחוטמי ואפילו שערה אחת שבאזני ואפילו שערה אחת
שבנחיריי ואפילו שערה אחת שבידי ואפילו שערה אחת שברגלי ואפילו שערה אחת שבבית הבלי
ואפילו שערה אחת שבבית הנקבות ואפילו שערה אחת שבבית הכסא ואפילו שערה אחת שבבית
המרחץ ואפילו שערה אחת שבבית הבד ואפילו שערה אחת שבבית הבקר ואפילו שערה אחת
שבבית הרפת ואפילו שערה אחת שבבית הדיר ואפילו שערה אחת שבבית הלול ואפילו שערה אחת
שבבית הגורן ואפילו שערה אחת שבבית הבור ואפילו שערה אחת שבבית הסלע ואפילו שערה אחת
שבבית הקבר ואפילו שערה אחת שבבית הקברות ואפילו שערה אחת שבבית הכנסת ואפילו שערה
אחת שבבית המדרש ואפילו שערה אחת שבבית הספרים ואפילו שערה אחת שבבית הכלא ואפילו
שערה אחת שבבית הקברות ואפילו שערה אחת שבבית הכנסת ואפילו שערה אחת שבבית המדרש
ואפילו שערה אחת שבבית הספרים ואפילו שערה אחת שבבית הכלא ואפילו שערה אחת שבבית
הקברות ואפילו שערה אחת שבבית הכנסת ואפילו שערה אחת שבבית המדרש ואפילו שערה אחת
שבבית הספרים ואפילו שערה אחת שבבית הכלא ואפילו שערה אחת שבבית הקברות ואפילו
שערה אחת שבבית הכנסת ואפילו שערה אחת שבבית המדרש ואפילו שערה אחת שבבית הספרים
ואפילו שערה אחת שבבית הכלא ואפילו שערה אחת שבבית הקברות ואפילו שערה אחת שבבית
הכנסת ואפילו שערה אחת שבבית המדרש ואפילו שערה אחת שבבית הספרים ואפילו שערה אחת
שבבית הכלא ואפילו שערה אחת שבבית הקברות ואפילו שערה אחת שבבית הכנסת ואפילו
שערה אחת שבבית המדרש ואפילו שערה אחת שבבית הספרים ואפילו שערה אחת שבבית הכלא
ואפילו שערה אחת שבבית הקברות ואפילו שערה אחת שבבית הכנסת ואפילו שערה אחת
שבבית המדרש ואפילו שערה אחת שבבית הספרים ואפילו שערה אחת שבבית הכלא ואפילו
שערה אחת שבבית הקברות ואפילו שערה אחת שבבית הכנסת ואפילו שערה אחת שבבית
המדרש ואפילו שערה אחת שבבית הספרים ואפילו שערה אחת שבבית הכלא ואפילו שערה
אחת שבבית הקברות ואפילו שערה אחת שבבית הכנסת ואפילו שערה אחת שבבית המדרש
ואפילו שערה אחת שבבית הספרים ואפילו שערה אחת שבבית הכלא ואפילו שערה אחת

וקליט לישׁ

ושבה מכתוב סוף הטבור וקבישות ראשי חדשים

ושלום על כל ישראל אמן

אם יראה במראה	טובות הרבה יהיה בשלמ
אם יראה בשבת	חיל רב יהיה בכל השנה
אם יראה בשבת	מיתת אנשים גדולים ישתר
אם יראה בספינ	מלחמים הרבה ישתר
אם יראה במרחשון	יין ושמן הרבה ישתר
אם יראה בחשוו	לא טוב ישתר בעולמ
אם יראה בטבת	תשועה גדולה בעולמ
אם יראה באילול	תשועה גדולה בעולמ
אם יראה באב	מיתת גדול ימות
אם יראה בתמוז	מגפת שרים גדולים ישתר
אם יראה בסיון	בכל השנה כלו עבירה
אם יראה באייר	תמיה וכל מיני מגדים ישתר
אם יראה בניסן	יינות והבשמות וחטים הרבה ישתר

אם יראה במזר	אם רעת יהיה רשב באחד מז מראות "
אם יראה בשבת	אם רעת יהיה מגפת שמן ישיר
אם יראה בשבת	אם רעת יהיה מן ושובות הרבה ישתר בשולמ
אם יראה בכסליו	אם רעת יהיה הוזה ומיתות ישתר
אם יראה במרחשון	אם רשת יהיה שלטלה ומלחמות ישיר
אם יראה בטבת	אם רעת יהיה מעשים צדיקים וחכמים מתים
אם יראה באילול	אם רעת יהיה חלי ומות מעשים ישיר
אם יראה באב	אם רעת יהיה רשב בז מראות
אם יראה בתמוז	אם רעת יהיה רשב בשולמ וחום גדול
אם יראה בסיון	אם רעת יהיה רשב גדול במ ישיר
אם יראה באייר	אם רעת יהיה רשות בשב מדם ישיר
אם יראה בניסן	אם רעת יהיה מלחמות ישיר

ספר רעמים ורעשים

ויכתמיטר בעזרת צור עולמ

כלה יהלה . ואם אראב בגל ימין ירדו ימות . ושמע שמועה יהיה לו " השם ישמיעך בשנן ביה בחדיה
מראיה ימראה או מזונות יבואו לו . ואם פרסת רגל ימין הולך בשביה . ושמע טובות ימראה . ואם כל שומה
לילך ילך . ושמע מראיה ימראה אך מזונות יבואו לו . ואם בגל ימין למקום שיבקש לילך לא ילך . ושמע
שמועה יהיה לו וימראה מראיה . ואם שקב ימין תחת מדם יהיה . ושמע מנוחה ימראה . ואם בגל ימין
לטובה . ושמע מאחרים ימראה טובות ושונאו ימות . ואם קרסול ימין בדרך ילך וירגיש הזעזוע הבא . פ
ימראה מאחד . ואם בשר הכף שבשוק הימין ימי שבי יהיה לו . ושמע טוב לו . ואם שוק הימין מזכירין אותו
מה מכובד ימין דברי שנאה ימעיד עליו . ושמע ריוח ימראה . ואם כף ירך ימין שוכאו ימות . ושמע ריוח
מעשה רע לו . ואם ירך הימין שמחה יהיה לו והולך וישלח לדרך ובחזרתו ימראה בן זכר
ימין מראה המות . ושמע יקר מעשה טובה ממנה . ואם בשבתו ימצא בן זכר יהיה לו . ושמע טוב לו . ואם פ
טוב . ושמע בן זכר יהיה לו . ואם אר ימין מתניו מסרון יבא לו . ושמע ריוח ימראה . ואם למשלה ממתנו מצא
לצד ימין מדם ניסא יבא עליו . ושמע דבר כעס לא ישמה בביתו . ואם אר ימין ללב בניס יהיה לו ושכר
לו . ושמע שמח ימראה . ואם מזה ימין הבנות יכנסו . ושמע כך יהיה לו . ואם אר שוש ימראה . ואם למשלה
טוב . ושמע בן זכר יהיה לו . ואם אר ימין מתניו מסרון יבא לו . ושמע ריוח ימראה . ואם למשלה ממתנו מצא
ימין מדם ניסא יבא עליו . ושמע דבר כעס לא ישמה בביתו . ואם אר ימין ללב בניס יהיה לו ושכר
לצד ימין מדם ניסא יבא עליו . ושמע דבר כעס לא ישמה בביתו . ואם אר ימין ללב בניס יהיה לו ושכר
כלה יהלה . ואם אראב בגל ימין ירדו ימות . ושמע שמועה יהיה לו " השם ישמיעך בשנן ביה בחדיה
מראיה ימראה או מזונות יבואו לו . ואם פרסת רגל ימין הולך בשביה . ושמע טובות ימראה . ואם כל שומה
לילך ילך . ושמע מראיה ימראה אך מזונות יבואו לו . ואם בגל ימין למקום שיבקש לילך לא ילך . ושמע
שמועה יהיה לו וימראה מראיה . ואם שקב ימין תחת מדם יהיה . ושמע מנוחה ימראה . ואם בגל ימין
לטובה . ושמע מאחרים ימראה טובות ושונאו ימות . ואם קרסול ימין בדרך ילך וירגיש הזעזוע הבא . פ
ימראה מאחד . ואם בשר הכף שבשוק הימין ימי שבי יהיה לו . ושמע טוב לו . ואם שוק הימין מזכירין אותו
מה מכובד ימין דברי שנאה ימעיד עליו . ושמע ריוח ימראה . ואם כף ירך ימין שוכאו ימות . ושמע ריוח
מעשה רע לו . ואם ירך הימין שמחה יהיה לו והולך וישלח לדרך ובחזרתו ימראה בן זכר
ימין מראה המות . ושמע יקר מעשה טובה ממנה . ואם בשבתו ימצא בן זכר יהיה לו . ושמע טוב לו . ואם פ
טוב . ושמע בן זכר יהיה לו . ואם אר ימין מתניו מסרון יבא לו . ושמע ריוח ימראה . ואם למשלה ממתנו מצא
לצד ימין מדם ניסא יבא עליו . ושמע דבר כעס לא ישמה בביתו . ואם אר ימין ללב בניס יהיה לו ושכר
לו . ושמע שמח ימראה . ואם מזה ימין הבנות יכנסו . ושמע כך יהיה לו . ואם אר שוש ימראה . ואם למשלה
ימין מדם ניסא יבא עליו . ושמע דבר כעס לא ישמה בביתו . ואם אר ימין ללב בניס יהיה לו ושכר
לצד ימין מדם ניסא יבא עליו . ושמע דבר כעס לא ישמה בביתו . ואם אר ימין ללב בניס יהיה לו ושכר
ישעה . ושמע שוש ימראה . ואם בבוא של צד ימין ימין שמחה יהיה לו . ושמע עשיר ימראה . ואם קלסתר פנים שיומין
ביום . יבה . ואם למשלה מימין השין של מדם יבא . ושמע כך יהיה לו . ואם למשלה שלפין ימין מה שבקש לעשות לו

סדר סוד העבור

אמר רבן גמליאל כך מקובל אני מבית אבי אבא שאין חדשה של לבנה פחות מכאן ימים ומאחה ב׳ שעי׳ ירוח ושעה חלקים ממאה וארבעים ושבעה חלקים שעה שהן שבעים וחמשה רגעים ושעה חלקים קטנה המתחלקת במאה וארבעים ושבעה חלקים . כל יום יש בו ב׳ שעות בין היום ובין הלילה וכל שעה יש בה תשעים חלקים קטנה . וסימן מלך שעה בה . הרצא יום התחיל לשבתים הבא כליה ב׳ כשאמר מ יום ומחצה ושבי ירוח שעה שהן השבע חלקים הנוסף בהן שבע חלקים הרי השבעים שיש לחשוב בין מולד למולד ששה ימים ב׳ שעות חמשה חלקים ושמנה וחמשים ב בחמשי מיבד השבעים שעולין ג׳ ימים ומ שעה ובקן חלקים . וסימן בגד הקל ג בחמשי מיבד השבעים וכן למחרתה ו בחמשי מיבד השבעים וכן למחרתה וכן לשאר .

ונהוג יפה לכל החשבון למחזורים לשנה ולמחזורים חשוב כל המיבד השבעים שבידך ושאר מן השלמים . וסימן בגד הקל ג בחמשי מיבד השבעים וכן למחרתה ו בחמשי מיבד השבעים וכן למחרתה וכן לשאר .

הרי צה מהן מחזורים שליט״ו שנה ו״ריבוי מכל מחזור ; חדשים שהם חדשי השבועים ושנים שלא בהגיעו לי״ב חדשים ומן הימים שנשארו בידך והוסף על המולד והוצא מכפלת החשבון שעשה בידך שלא הגיעו לשנה כפולה בידך והוסף על המולד והוצא מכפלת החשבון שעשה בידך החלקים שעלת ומן השעות ימים ומן הימים שבועים ומה שיעלו בידך ימים שלא הגיעו לשבוע ושנה בידך מה יעשה לכל מחשבון לחדשים ולמחזורים חשוב כל המיבד השבעים שבידך ושאר מן מפתחות לחדשים

לא . ואל זה הדרך מוסיפים כל המפתחות הללו ״

מיב השבעים	לחודש אחד יום	גמז הקל	לשני חדשים רבקן
ריד ריט	לשלשה לחודיט	וכ התביב	למעבטה להקריב
רידי	לשלשה לחמשה למשכה	בי הלח	לשאה להעלות
טי השכה	לחמשה למשכה	הא התקמיר	לשמונה להצמיד
גיו קבגי	לשבעה להקטה	חי התקמיר	לשמונה להצמיד
ריא תריב	להשעה להתבו	אי שע	למשרה לשמשע
בכ שע	למחר שער להשע	ריא התשר	לשעה משוטה קבעו

וזה מפתחות למאדים

הסא הקבט	לשעה משובדת חק ומשפט		
בכ שע	למחר שער להשע	ריא התשר	לשעה משוטה קבעו
ריא תריב	להשעה להתבו	אי שע	למשרה לשמשע
גיו קבגי	לשבעה להקטה	חי התקמיר	לשמונה להצמיד
טי השכה	לחמשה למשכה	בי הלח	לשאה להעלות
ריד ריט	לשלשה לחודיט	וכ התביב	למעבטה להקריב
מיב השבעים	לחודש אחד יום	גמז הקל	לשני חדשים רבקן

מפתחות למחזורים

יג התקבט	למאדים לאחד עשר להעזו	בטי רי	למאדים לתשיטה עשרי
י התכא	למאדים לעשרה לרגע	היי תשי	למאדים לעשרה לחדשי
גז התקכט	למאדים לשבעה להשקט	מיא קלי	למאדים לשמונה שקלי
זי עתי	למאדים לחמשה לעטרה	ריד התמיב	למאדים לשלשה להרימין
בט התסמ	למאדים לשלשה לעטמפה	כמי סמ	למאדים אחבעה הוסח
היא רמז	מזח למאדים להקבה	גבב התקבי	למאדים לשנים להסעה

מפתחות למחזורים

הסא הקבט	לשעה משובדת חק ומשפט		
בכ שע	לאחד עשר להשע	ריא התשר	לשעה משוטה קבעו
ריא תריב	לעשרה להתבו	אי שע	לעשרה לשמשע
גיו קבגי	לשבעה להקטה	חי התקמיר	לשמונה להצמיד
טי השכה	לחמשה למשכה	בי הלח	לשאה להעלות
ריד ריט	לשלשה להחודיט	וכ התביב	למעבטה להקריב
מיב השבעים	לחודש אחד יום	גמז הקל	לשני חדשים רבקן

מפתחות למחזורים

יג התקבט	למחזורים לאחד עשר להעזו	בטי רי	למחזורים לתשיטה עשרי
י התכא	למחזורים לעשרה לרגע	היי תשי	למחזורים לעשרה לחדשי
גז התקכט	למחזורים לשבעה להשקט	מיא קלי	למחזורים לשמונה שקלי
זי עתי	למחזורים לחמשה לעטרה	ריד התמיב	למחזורים לשלשה להרימין
בט התסמ	למחזורים לשלשה לעטמפה	כמי סמ	למחזורים אחבעה הוסח
היא רמז	מזח למחזורים להקבה	גבב התקבי	למחזורים לשנים להסעה

משתבין מלבה לי משם שת המבול שיהיו המבול לא שמשו מזה ולבנה ולא כסביר מזלות. וכיון
ג לירח י שמה הלבנה ומחזרה החמה כנגה כלפי בדרום, ובדרון היה להתחיל מהתחלת משה ג לירח י ולמה אנו
משה ששמה בה הלבנה יי שנ בו שעות שהן למחה בבבולה וכי שעות שהן מחוין ללבנה בבבולה ובתחלת שעת
ששמה המחה שר ולבנה והמחה שמשה כדרכה יב שעות ביום ה ויב שעות בלילה ה. ומאחר שמשמה המחה שר
ושבע שבת היה מראש יום ו בשבת קודם לה שת ימים ובאותו היום עלה המאורות בקיום בתחלת
מכמים י לשעה מיוחנו בתשרי ומחר היה יום ראשון מה ד

בר שני

ללמה מלבה ליה
בלי.סכן ומחלקת "

רסוי מלה הני מיתא
משבחת ומיבקת כלהל מחתם ורבתם שם לבה לה המרומקת
תשעה לכל שנה תקבה תקבה תקב

לומר כשיעור ג׳ ימים לפיכך אין מצטרפין השמן וקיבוצן אינה כדבר שיש בו ממש ונתן בתוכה בתחלה בריבוי
חלבי הבשר של טהור שלישית נתן של לבנה קורט לא יותר ומשהתחיל במדוד הלבנה השמן שני אלא יתחיל מיד בדבר
הבא מלפיה ועבדיו ג לפיכך אחד במיל הבא קורט לא יותר ומשהתחיל משהו ושני שלישית יב״ש ה״ש ד״ש ה״ש
נמצא שאין מתחילין תחלה שנה שלישית נתן של לבנה קורט נתן של חומה ב חומה יב״ש ה״ש ד״ש ה״ש
יג לחומה מיל רבע והא דתנן ה״ה אבל מתחילין משהו שני אלא יתחיל מיד בדבר הבא מלפיה ועבדיו ג לפיכך
אחד במיל הבא קורט לא יותר ומשהתחיל משהו ושני שלישית יב״ש ה״ש ד״ש ה״ש נמצא שאין מתחילין
תחלה שנה שלישית נתן של לבנה קורט נתן של חומה ב חומה יב״ש ה״ש ד״ש ה״ש יג לחומה מיל רבע והא
דתנן ה״ה אבל מתחילין משהו שני אלא יתחיל מיד בדבר הבא מלפיה ועבדיו ג לפיכך אחד במיל הבא קורט
לא יותר ומשהתחיל משהו ושני שלישית יב״ש ה״ש ד״ש ה״ש נמצא שאין מתחילין תחלה שנה שלישית נתן
של לבנה קורט נתן של חומה ב חומה יב״ש ה״ש ד״ש ה״ש יג לחומה מיל רבע והא דתנן ה״ה אבל מתחילין
משהו שני אלא יתחיל מיד בדבר הבא מלפיה ועבדיו ג לפיכך אחד במיל הבא קורט לא יותר ומשהתחיל
משהו ושני שלישית יב״ש ה״ש ד״ש ה״ש נמצא שאין מתחילין תחלה שנה שלישית נתן של לבנה קורט נתן
של חומה ב חומה יב״ש ה״ש ד״ש ה״ש יג לחומה מיל רבע והא דתנן ה״ה אבל מתחילין משהו שני אלא
יתחיל מיד בדבר הבא מלפיה ועבדיו ג לפיכך אחד במיל הבא קורט לא יותר ומשהתחיל משהו ושני שלישית
יב״ש ה״ש ד״ש ה״ש נמצא שאין מתחילין תחלה שנה שלישית נתן של לבנה קורט נתן של חומה ב חומה
יב״ש ה״ש ד״ש ה״ש יג לחומה מיל רבע והא דתנן ה״ה אבל מתחילין משהו שני אלא יתחיל מיד בדבר הבא

בה"ן בלילות קובעין "

לעולם בין שעות בוסר . יום ד' בשעה שתוכה רוחו לשולש יג"ו יהי' מתרשין מחות מהן תרשיו " לשולש מלילה

שנה יום ה ויום ז׃

חלקים מוקדם וקובעים מותר בו ביום ״

טעמין בטו״ק מוקדין אבל בט שעות ורע חלקי טעמין מותר ונראה אבל בט שעות ורע ד׳ נקי הוא ונראה לרוב ה׳ תעות מכן אפי׳ חלק אחד במזר הוא וקובעין מותר בו ביום . ופרוס לך לט בטו״ק בין תשובה אחר תשובה בין תשובה אחר מעוברת אם פגלי מולד לבנה של תשרי בט שעות ורע חלקים לילך ל׳ יום ה תעות מן שעות אפי׳ חלק אחד במזר הוא וקובעין מותר בו ביום . ותשובה תשוב

בל תשרי של שנה שעבר שנולד מולד לבנה שלו משש שעות שלמות ולמעלה ליום ד׳ נקי הוא ונראה

שנה יום ד׳

ותקפת חלקים נסתר ונרבע לקביעה

בגע הקפה נסתר . פי׳ יום ב׳ שנה מוקדי שעבר בד׳ שעות ותקפת חלקים נראה . כשבר ונראה . אבל בד׳ שעות בגע הקפה נסתר . פי׳ יום ב׳ שנה מוקדי שעבר בד׳ שעות ותקפת חלקים ליום ד׳ נקי הוא ונראה אך בתשובה של אחר שעבר אם נולד מולד לבנה של תשרי בד׳ שעות ותקפת חלקים ליום ב׳ נקי הוא ונראה מוקדי שעבר יום ו׳ שעות שלמות ולמעלה ליום ב׳ נקי הוא ונראה מותר לעשו ליום ד׳ תעות מן שעות אפי׳ חלק אחד בחור הוא וקובעין מותר בו ביום . וכן בתשובה

בל תשרי של שנה שעבר שנולד מולד לבנה שלו משש שעות שלמות ולמעלה ליום ב׳ נקי הוא ונראה

שנה יום ב׳

טעמי בחור אין אין על סדרי

בזמן שמולד השרי נקי שכל מוקדי שבים ואפי׳ בחורים ולפי נקי אחד . והכא מבחר לך אפי׳ שנה ונקי בזמן שמולד השרי נקי שכל מוקדי שבים ואפי׳ בחורים ולפי נקי אחד . והכא מבחר לך אפי׳ שנה ונקי שנה יפה יפה יפ

שהיה אף הוא משלם את שהיה נותן חסרון כיס לאחר. ואפשר שגם הוא
מן הדין היה משלם לפחות חסרון כיס שהיה מפסיד מלאכתו. ואם היה
שוה לפי שעה ולאחר זמן היה יקר הרבה יותר ממה שנתן לו אינו
נותן לו אלא מה שהיה שוה בשעה שנתן לו. ואם היה שוה פחות
ממה שנתן לו חייב להחזיר לו כל מה שנתן לו.

שבת

המפקיד פירות אצל חבירו וחסרון כיס

משלם. ואם הפקיד אצלו מעות אינו משלם אלא כשעת הפקדה. ואם
הפקיד אצלו פירות שיש להם שער משלם לו כשעת החזרה. ואם
הפקיד אצלו פירות שאין להם שער משלם לו כשעת הפקדה. ואם
הפקיד אצלו פירות שיש להם שער ואין להם שער משלם לו כשעת
החזרה. ואם הפקיד אצלו פירות שיש להם שער ואין להם שער
משלם לו כשעת הפקדה. ואם הפקיד אצלו פירות שיש להם שער
ואין להם שער משלם לו כשעת החזרה. ואם הפקיד אצלו פירות
שיש להם שער ואין להם שער משלם לו כשעת הפקדה. ואם הפקיד
אצלו פירות שיש להם שער ואין להם שער משלם לו כשעת החזרה.

הודעה

כשלים ל יום. אי אפשר כי אם לכל אחד ואחד בפני עדים שהם בקיאים
בשערי הפירות. אם מודעת השער בשעת הפקדה ג' ימים קודם שבא
לשלם לו ואם לאו אינו משלם אלא כשעת החזרה. ואם השער
משתנה בה אין מודעת השער מועלת אלא כשעת החזרה. ואם
מודעת השער בשעת הפקדה ואין השער משתנה בה אין מודעת
השער מועלת אלא כשעת הפקדה. ואם מודעת השער בשעת
הפקדה ואין השער משתנה בה אין מודעת השער מועלת אלא
כשעת החזרה. ואם מודעת השער בשעת הפקדה ואין השער
משתנה בה אין מודעת השער מועלת אלא כשעת הפקדה.

בל תורה

כלל לשמירת השכר ושמירת שכר בל תורה

אף ג' משם שנה הבאה".

שנה אחרת. ושמרו והיה בשכר כבוד. אף ב' משם שנה אחרת. ושמרתי אף ג' משם שנה הבאה ושמרתם שיש בין ה' ימים לה' ימים. ואם השנה שניה ג' ימים ושמרתם אינו אלא ב' ימים. כלל זה יהיה בידך שכל שנה שניה ג' ימים ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם השנה שניה ד' ימים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. אבל אם עולה לשנה שלישית ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה רביעית ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה חמישית ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ששית ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שביעית ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שמינית ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה תשיעית ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה עשירית ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה אחת עשרה ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שתים עשרה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שלש עשרה ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ארבע עשרה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה חמש עשרה ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שש עשרה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שבע עשרה ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שמונה עשרה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה תשע עשרה ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה עשרים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה עשרים ואחת ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה עשרים ושתים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה עשרים ושלש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה עשרים וארבע ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה עשרים וחמש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה עשרים ושש ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה עשרים ושבע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה עשרים ושמונה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה עשרים ותשע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שלשים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שלשים ואחת ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שלשים ושתים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שלשים ושלש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שלשים וארבע ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שלשים וחמש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שלשים ושש ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שלשים ושבע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שלשים ושמונה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שלשים ותשע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ארבעים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ארבעים ואחת ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ארבעים ושתים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ארבעים ושלש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ארבעים וארבע ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ארבעים וחמש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ארבעים ושש ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ארבעים ושבע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ארבעים ושמונה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ארבעים ותשע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה חמשים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה חמשים ואחת ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה חמשים ושתים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה חמשים ושלש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה חמשים וארבע ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה חמשים וחמש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה חמשים ושש ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה חמשים ושבע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה חמשים ושמונה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה חמשים ותשע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ששים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ששים ואחת ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ששים ושתים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ששים ושלש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ששים וארבע ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ששים וחמש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ששים ושש ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ששים ושבע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ששים ושמונה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ששים ותשע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שבעים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שבעים ואחת ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שבעים ושתים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שבעים ושלש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שבעים וארבע ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שבעים וחמש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שבעים ושש ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שבעים ושבע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שבעים ושמונה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שבעים ותשע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שמונים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שמונים ואחת ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שמונים ושתים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שמונים ושלש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שמונים וארבע ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שמונים וחמש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שמונים ושש ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שמונים ושבע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שמונים ושמונה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שמונים ותשע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה תשעים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה תשעים ואחת ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה תשעים ושתים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה תשעים ושלש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה תשעים וארבע ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה תשעים וחמש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה תשעים ושש ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה תשעים ושבע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה תשעים ושמונה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה תשעים ותשע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה מאה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה מאה ואחת ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה מאה ושתים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה מאה ושלש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה מאה וארבע ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה מאה וחמש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה מאה ושש ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה מאה ושבע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה מאה ושמונה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה מאה ותשע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה מאתים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה מאתים ואחת ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה מאתים ושתים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה מאתים ושלש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה מאתים וארבע ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה מאתים וחמש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה מאתים ושש ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה מאתים ושבע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה מאתים ושמונה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה מאתים ותשע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שלש מאות ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שלש מאות ואחת ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שלש מאות ושתים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שלש מאות ושלש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שלש מאות וארבע ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שלש מאות וחמש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שלש מאות ושש ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שלש מאות ושבע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה שלש מאות ושמונה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה שלש מאות ותשע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ארבע מאות ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ארבע מאות ואחת ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ארבע מאות ושתים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ארבע מאות ושלש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ארבע מאות וארבע ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ארבע מאות וחמש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ארבע מאות ושש ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ארבע מאות ושבע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה ארבע מאות ושמונה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה ארבע מאות ותשע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה חמש מאות ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה חמש מאות ואחת ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה חמש מאות ושתים ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה חמש מאות ושלש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה חמש מאות וארבע ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה חמש מאות וחמש ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה חמש מאות ושש ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה חמש מאות ושבע ושמרתם אינו אלא ב' ימים. ואם עולה לשנה חמש מאות ושמונה ושמרתם אינו אלא ג' ימים. ואם עולה לשנה חמש מאות

ולפעמים ולפעמים ". פעם אחד על שם פעם אחרת ופם הוא נאות השנה לשנה
מלכים את החומה . השני . פעם . כסף . סיון . מב " השני אחד מלך שהוא נאות השנה לשנה
ספירת החדשי המלוח
כסף הוא נקבע החדש בעמר

הנה אמרו כתם כשאר הקרבנות . ומובלג הרוקחים מן הקבל החדשים מהמלואל ומהסכלים של סדרן הלכתיות מוצא
שהן כשורות מן הקבל לעולם שהרי הנשיא החדשים . ואם האחד הרי נכנסה וכוכבים . אינו נזוזה לפי שאין
מי שהנה מבוארין וכסלו שאין להם קבע משנה ומשם אחדים אי אפשר לשנות מקומן הנשיא כי
הנה אחד מבוארין הללו השנרבעין של חדשי השבועות שהן כלן מלאין וכשהשלו הנה בין הקשיבין . ואם בין ב
הקשיבין . אל כן כשתוציא שנים החדשים הללו לחסרון ולמלואן כי לעולם יהיו אלו שאי החדשים להשלים
של שנתנו שעליו קבוע לו יומם ואם לא היה מבוארין מהבין החדשים של השנים החדשים כל הקשיבין
אשרלו לשנה בשנתה א שעות הפלגי חלקי שעה תקכט חלקים ע שעות תקכט חלקים שאם תשוב כל הקשיבין
ולשנה ולשנה ולשנתן ולמלואן כלל . ואבל משנה ג בחדשי הלבנה הקשיבין חלקים שהיה לכל אחד מהם
ואם היה אחד לשנה ולמלואן ולשנת

שהרי אפילו בזמן שבית המקדש קיים אין לה מנוח משל הדיוט כדאמרי' התם אבבה בשבתי מאי טעמא ג' ואשה שהכו רגלי שב ואל תקרי אלא תרוחה שבבה מסיח ואחר לקדושי לקדושי בה . ברש"י ומפרש טעמא דר

משתבח זה יום הכיפורים . ומשלה אסף ראשון היה לדעת הכיפורים כדברי ר׳ יהושע שמו/ בתוכו העולם וכשהוסיף את מנחם לה אלא משעה שהוציה למלכותה ונתנאי שמילתה החמה לפני הלבנה ז׳ ימים ט׳ שעות לפרק אחד עשר ז׳ ימים שלמים ולא מוזה למלכותה עד ליל ז׳ ט׳ שעות הרמב״ם חלקים לשבוע ואין קבוע מולדה לפרק אחד עשר ט׳ שעות הרמב״ם חלקים ובסוף ט׳ שעות הרמב״ם חלקים הלשיטה הלבנה על החמה ונצטר בה הקבה והיתה כוונה הקדושה יום הרמב״ם . לפי שכשברא הקבה אור החמה ואור הלבנה מהלכת ליל ז׳ ומלכו משניהן לישראל במשכל . ג״ך ך״ת למחשיב מקיבלך . י״ך הבקלה למועד הוקם ומפני מה אין מראיהן מתשבחן ב לפי שהן מלכים . לפ״ך מהזירים שוליו ך׳ ימים ב״ש חלקי לך מהזירים שליו ו׳ ימים הבקיף חלקי . וסימן יהיה הקלל ובמקום שהחשבון שם גדלי מולד לבנה של טבת . ודע כי שנה והמש חלקי של י׳ מהזירים שוליו יה שהרי בתחלת השנה . ומה תראה ליהד תשוב מולד למשרב מוהם הימים והשעות והחלקים שנשתיירו בידך מולד הלבנה שלאחר מולד טבת הקדושה . ומה ישתיירו בידך חלקים להקדושה כי כשי כשלים עם החלקים של מולד ואין הקדושה טבת נדחית אלא אם לא נשתיירו בידך כשלים עם החלקים של מולד הלבנה של טבת ואם נשתיירו בידך ימים או שעות או חלקים שלא הגיעו לחדש הלבנה אינה מולד ואין הקדושה טבת נדחית אלא אם כן נשתיירו בידך ז׳ ימים ט׳ שעות ר״ש חלקים . והנה את מהני מולד לבנה מכאן ימים ואחד ושבעה ב ושבעה חלקים שהם ז׳ ימים ט׳ שעות ר״ש חלקים ומזה ואילך ימים שעות וחלקים שהם פחות מז׳ ימים ט׳ שעות ר״ש חלקים ואם ישתיירו בידך ימים שעות וחלקים שהם פחות מז׳ ימים ט׳ שעות ר״ש חלקים ואם יש

הנכנס כהדיוטה אין דומה עושה בלא משמר ויש רשות לקטר מדיני שהוא בר במקום הבלי של תרומת ומעמי מיב
ואחד משמר חלקו בבית עשה ואין משמר נוגע בחברו אבל כולם טמא. ובן משמר היוצא למשמר
אין שוהין מיום בשבת בקבוצה לפי שיש שומרים ממוצע של עשרה לשמור מן המזיקין וכל אחד

למה

למחוזה הקבוצה עסן נעשלה בעזרה השנה.
של ימי הסיגון יום אחד. ולשלמה בין עשה למחוזה בקבוצה עבת נעשלה בשבת. ובין עשה למחוזה ובין עשה
לשבת כך בשלש. וזה הסימן הוא למשמרת בקבוצה עבת מיום לפני מיום מהה להוסיף
סמיכה יא בירחן ב ימים ובשנה עבור ב ימים. וכשמתם לעסן ב ימים לתמוך ב ימים שכל מעשה
יא בירחן ג ימים ובשנה עבור ב ימים. ובין הקבוצה עבת לקבוצה עבת בזמן שהשמשין נכנסין שלמין יא בירחן יום אחד. ובזמן שהן
בשני ג ימים. ובין הקבוצה השני למשמרת עבת בזמן שהשמשין נכנסין שלמין יא בירחן יום אחד. ובזמן שהן
ובשני ג ימים. ובין הקבוצה השני לקבוצה עבת עשה בזמן שהשמשין נכנסין שלמין יא בירחן יום אחד. ובזמן שהן
בשני ג ימים. ובין הקבוצה עבת

ראשון	יום ו	והקוף	לכה ומו	כה ביומו תיר ערק	לילין	יום ג	אפוג		יום ו					
מרצו	יום ה	והקוף	לגאי	כה במרצו החלת שבתי	אתמי	יום א	פיבי		יום ה					
שני	יום ו	והקוף	לגאי ומו	כה ביומו תיר שבתי	ראשו	יום ב	פיבי		יום ו					
ה קליט סיטרי	יום ז	והקוף	לגאי	כה בסיטי החלת שבתי	אתמי	יום ג	מיני		יום ה					
רביעי	יום ה	והקוף	לגאי ומו	כה ביומו תיר שבתי	ראשו	יום ב	פיבי		יום ו					ו כב לחדש
מרצו	יום ה	והקוף	לגאי	כה במרצו החלת לבנה	אתמי	יום ג	מיני		יום ה					
שני	יום ו	והקוף	לגאי ומו	כה ביומו תיר כוכב	ראשו	יום ב	פיבי		יום ו					
ביישעה	יום ה	והקוף	לגאי	כה במרצו החלת לבנה	אתמי	יום ג	מיני		יום ה					
מרצו	יום ב	והקוף	יגאי	כה במרצו החלת לבנה	אתמי	יום ה	אפוג		יום ב					
שני	יום ג	והקוף	לגאי ומו	כה ביומו תיר עוה	לילין	יום ה	אפוג		יום א					
ד קליט סיטרי	יום ד	והקוף	לגאי	כה בסיטי החלת כוכב	אתמי	יום ב	פיבי		יום ב					ג כב לחדש
רביעי	יום ג	והקוף	לגאי ומו	כה ביומו תיר עוה	לילין	יום ה	אפוג		יום א					
מרצו	יום ב	והקוף	יגאי	כה במרצו החלת לבנה	אתמי	יום ג	מיני		יום ב					
שני	יום ג	והקוף	לגאי ומו	כה ביומו תיר מאדים	ראשו	יום ב	פיבי		יום ג					
ג קליט סיטרי	יום ג	והקוף	יגאי	כה בסיטי החלת חמה	אתמי	יום ה	פיבי		יום א					א כב לחדש
רביעי	יום ג	והקוף	לגאי ומו	כה ביומו תיר חמה	ראשו	יום ב	פיבי		יום ג					
מרצו	יום ב	והקוף	יגאי	כה במרצו החלת לבנה	אתמי	יום ג	מיני		יום ב					
שני	יום ג	והקוף	לגאי ומו	כה ביומו תיר מאדים	לילין	יום ג	אפוג		יום ג					
מרצו	יום ב	והקוף	לגאי	כה במרצו החלת מאדים	אתמי	יום ב	מיני		יום ב					
שני	יום ב	והקוף	לגאי ומו	כה ביומו תיר ערק	לילין	יום ג	אפוג		יום ב					
ב קליט סיטרי	יום ב	והקוף	לגאי	כה בסיטי החלת ערק	אתמי	יום ב	פיבי		יום ב					א כב לחדש
רביעי	יום ב	והקוף	לגאי ומו	כה ביומו תיר ערק	ראשו	יום א	פיבי		יום ב					
מרצו	יום א	והקוף	לגאי	כה במרצו החלת מאדים	אתמי	יום ב	מיני		יום ב					
שני	יום ב	והקוף	לגאי ומו	כה ביומו תיר מאדים	לילין	יום ב	אפוג		יום ב					
א קליט סיטרי	יום א	והקוף	לגאי	כה בסיטי החלת לבנה	אתמי	יום ג	פיבי		יום ב					ב כב לחדש

היא השנה שמהה שמיה בה ״

שמחה שמור בה תשוב שנת השבע שמל חמשת שבוע והנוף שגליהם יג שנה והביאוהם כה כה שנה והשמור בירך קנוא בו מחחיל הקליט מיסיטיעין שהוא השני בירך הנקראת מעניה השבועים ״ ואם הביאה ליום השנה להתחיל הקליט מיסיטיעין והנקראת מעניה אבל הוא כי להכין ירך יפה למען ירגל היה הנרון הנקראת בין ליום בין לשנת ״ והנה אכוסים בשרך לפעמך ״ והנרון

רבותינו

יל קבוע לפי מעניה גדול של כה שנה הוא הנקרא מעניה חמה ׳ מעניה חלילה לשולה

מעניה חמה

סכנה למעניה השלה אבל ליישיע כתוב בהן יל שמלך יל צלל שם יה ימיעך ׳ ברוך שומר עמו ישיע לעד אמן ״

והנקראת חמה אבל שהוא מיה אין בהם סכנה ׳ הקרשה השני והנקראת שבת שהיה הוא מחומת אוא יה בהן

כל השנה מיה בשוה שנה מאוחה ומהוחה והנקראת השני קשה מכאן ״ יש כפרים שנפוב בהן הנקראת כאן

נהכבין לוה שנה בשוה שנה ״ בהנקראת שבת שנה ושבת אוא בהן ונהכבין כל המיה לוה ׳ וכן בכל שנה ושנה המיה

בחלוקתיה ׳ וכן בכל שנה ושנה המיה נהכבים לוה בשוה שנה ״ ובי הקרשה הללו המיה נהכבין לוה

נהכבין לוה בשוה שנה ״ בהנקראת שבת שנה שבת אוא בהן ונהכבין כל המיה לוה בשבוע שהיה בוכה על

המיה וכיון שנלו ולקו אוא המעלה כשהה הסכין יה ונהכבו כל המיה לוה ׳ וכן בכל שנה ושנה המיה

נהכבין לוה בשוה שנה ״ בהנקראת השני קשה מכאן ״ יש כפרים שנפוב בהן הנקראת כאן

הכה משה בצור ויצאו מים ויאמר ה׳ הן אנכי עמד לפניך שם בצור וגו׳ ונגף בו ויצאו מים ויאמר ה׳ ״

ב

אוא שבכל הקרשה והנקראת המיה נהכבים לוה ׳ בהנקראת עסק נהכבין מיני מינים וכל מיני

רשעיה אוא שבכל עסק נהכבין לוה ׳ ישמעאל אומר הכל רע ישמיע אוא עסק נהכבין

לוה ׳ ומנחי ישמעאל אומר בנה נהכבין לוה ׳ ישמעאל אומר אוא העשה שיש רשות לאדם שיהא נהכבין

| | | |

| | | |

אבה מזכיר כל הקופה ואקופה שהוא מאזקה מן המולד

מדות הימים והלילות ואורכן בשניות שהוא אחד
מכל י ימים ג שעות חלקים יב רביעים ומשהוא משנה הקופה השני . ואם בשלמים הקופה ל"ב ימים ה שעות חלקי סב רביעים ומשהוא משנה הקופה השלישי . ואם בשלמים הקופה כ"ג ימים ח שעות חלקי יח רביעים ומשהוא משנה הקופה הרביעי . ואם בשלמים הקופה ל"ה ימים ב שעות חלקי לא רביעים ומשהוא משנה הקופה החמישי . ואם בשלמים הקופה כ"ו ימים ז שעות חלקי יד רביעים ומשהוא משנה הקופה הששי . ואם בשלמים הקופה ל"ח ימים שעה חלקי כ"ז רביעים ומשהוא משנה הקופה השביעי . ואם בשלמים הקופה כ"ט ימים ו שעות חלקי יא רביעים ומשהוא משנה הקופה השמיני . ואם בשלמים הקופה ל"א ימים ה שעות חלקי כ רביעים ומשהוא משנה הקופה התשיעי . ואם בשלמים הקופה ל"ב ימים ה שעות חלקי ל רביעים ומשהוא משנה הקופה העשירי . ואם בשלמים הקופה ל"ג ימים ד שעות חלקי יד רביעים ומשהוא משנה הקופה האחד עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השנים עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השלישי עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הרביעי עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה החמישי עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הששי עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השביעי עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השמיני עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה התשיעי עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה העשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה האחד ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השנים ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השלישי ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הרביעי ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה החמישי ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הששי ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השביעי ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השמיני ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה התשיעי ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה האחד ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השנים ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השלישי ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הרביעי ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה החמישי ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הששי ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השביעי ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השמיני ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה התשיעי ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה האחד וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השנים וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השלישי וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הרביעי וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה החמישי וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הששי וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השביעי וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השמיני וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה התשיעי וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה החמישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה האחד וחמישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השנים וחמישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השלישי וחמישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הרביעי וחמישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה החמישי וחמישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הששי וחמישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השביעי וחמישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השמיני וחמישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה התשיעי וחמישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה האחד ושישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השנים ושישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השלישי ושישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הרביעי ושישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה החמישי ושישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הששי ושישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השביעי ושישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השמיני ושישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה התשיעי ושישים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה האחד ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השנים ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השלישי ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הרביעי ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה החמישי ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הששי ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השביעי ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השמיני ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה התשיעי ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה האחד ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השנים ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השלישי ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הרביעי ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה החמישי ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הששי ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השביעי ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השמיני ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה התשיעי ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה התשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה האחד ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השנים ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השלישי ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הרביעי ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה החמישי ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה הששי ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השביעי ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה השמיני ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה התשיעי ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ואחד . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושנים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושלשה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וארבעה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וחמשה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וששה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושבעה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושמונה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ותשעה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ועשרה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ואחד עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושנים עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושלשה עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וארבעה עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וחמשה עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וששה עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושבעה עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושמונה עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ותשעה עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ואחד ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושנים ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושלשה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וארבעה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וחמשה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וששה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושבעה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושמונה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ותשעה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ואחד ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושנים ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושלשה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וארבעה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וחמשה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וששה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושבעה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושמונה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ותשעה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ואחד וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושנים וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושלשה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וארבעה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וחמשה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וששה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושבעה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושמונה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ותשעה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ואחד וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושנים וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושלשה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וארבעה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וחמשה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וששה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושבעה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושמונה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ותשעה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ואחד וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושנים וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושלשה וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וארבעה וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וחמשה וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וששה וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושבעה וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושמונה וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ותשעה וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ואחד ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושנים ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושלשה ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וארבעה ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וחמשה ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וששה ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושבעה ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושמונה ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ותשעה ושבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ואחד ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושנים ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושלשה ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וארבעה ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וחמשה ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וששה ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושבעה ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושמונה ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ותשעה ושמונים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ואחד ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושנים ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושלשה ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וארבעה ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וחמשה ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה וששה ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושבעה ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ושמונה ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ותשעה ותשעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ואחד . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושנים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושלשה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וארבעה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וחמשה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וששה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושבעה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושמונה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ותשעה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ועשרה . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ואחד עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושנים עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושלשה עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וארבעה עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וחמשה עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וששה עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושבעה עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושמונה עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ותשעה עשר . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ואחד ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושנים ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושלשה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וארבעה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וחמשה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וששה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושבעה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושמונה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ותשעה ועשרים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ואחד ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושנים ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושלשה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וארבעה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וחמשה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וששה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושבעה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושמונה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ותשעה ושלשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ואחד וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושנים וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושלשה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וארבעה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וחמשה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וששה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושבעה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושמונה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ותשעה וארבעים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ואחד וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושנים וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושלשה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וארבעה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וחמשה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וששה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושבעה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושמונה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ותשעה וחמשים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ואחד וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושנים וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים ושלשה וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וארבעה וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כג רביעים ומשהוא משנה הקופה המאה ומאתים וחמשה וששים . ואם בשלמים הקופה ל"ד ימים ג שעות חלקי כ

מדה בשה׳ מלבדו׳ ולבנו׳ מרא מלבד לשבת שחרוה. המסקה ב בר. זכור יג בר. מרה יג בר. המדע כה
מלבד לשבת שחרוה. המסקה ו בר. זכור יג בר. מרה כ בר. המדע כג בר. ואחרו יב מא יבוא כה
המסקה עו בר מרה כב בר. המדע כה בר. ואם בן מא יבוא בשה ב מלבדו׳ לבנו׳ מרשע
ומא יבוא ראש מדה מדה הסמוך לשבת בשה ב מלבדו׳ לבנו׳ מרשע. זכור ו בר. ה
לא יבוא ראש מדה מדה הסמוך לשבת בשה ב מלבדו׳ לבנו׳ מרשע. זכור ו בר. ה

לעולם

קבועות מרבעת מרשעות

והמסר יום בשבת הם שלמים והלבנה אל שנה ההיא שבועה
בכמה ימים להפשרי הקדושה בכסלין יעמדו הן של והקדושה

ונתן לך ויהי כמה לשמלת משר בקרבה

נסים בן יברך ישרש

יום רביעי להקדושה. ויש כי לשמלה שלת מטי יבוא בכב טביו/
יומי בטביו בין יום הקדושה ליום השמלה ויבוא יום השמלה—
ליל ו׳ נסימן ומיי יעלה מן הארץ ושפל בירך זה אחלה מונה ומחלקין כל שאר ימי השבוע להשמיר שם ב
שמיטתן וכסלין שלמין מלבדיהן יום אחד זמן שמלת בשמים למספר ימי החדש להקדושה ולילי השבוע
הפשי נכללה הקדושה ומספר הימים להקדושה הוא מספר הימים לשלשת מטה. אל בעמן
ליבש בכמה ימים לחדש כסלין שלמין את הפשמים יחשוב ויבוא בכמה ימים בחדש ב

הרביעה

מכלה אחד לשלשלת משר

בלילה היא. ואם יבוא בליל ז׳ ושמין אותו ליל ו׳ הבא אחריו.)
מהקדושה הפרי ויום הקדושה מן המנין ובימים שכלין אלו הימים שלשלת את הפשמים״ ולפשלה הרחלה שמיני
אלא בכסלין. והמרשה ליבש בכמה ימים לחדש שלשלת את הפשמים יחשוב ימים אלו בשבוע ב

לעולם

קבועות שלת מטה

ויפשמו ה׳ שמות והקדוש מלאים ולא בשבתות. וכשהכסלין מיום לליל שבת״
ויהיו הימים בין הקדושה לסמוך וסימן שבת ו׳ והקדוש לא״ ו׳ ילכו הפשי ו׳ ו׳
מלבד לי מלאים כבי ו׳ הקדושות. שבת כל חלק שא ימים ו׳ שמות והקדוש מלאים״
כי שנת החמה ליבדיו היא שפה ימים וה שמות והקדוש מלאים ושנו בשבת מאה בשבת החלק

רע

ולך הראשות הקדושות של רב אחיו בחדש

שמות הקדוש מלאים טו בשבת ובחמוש. וכן בשנה שנת ישמו לי הקדושות מכוונות בלי כפל״
בט לחדש. ומולד החוש היה ידיי השלשי. וסימנו היה יהי. וסימנו היה לרישון מן המולד ו שנה ג ימים
ס בשבת ובחמוש״ והקדושה החוש של שנת שם ליבדי שא היה ליל ו׳ ה שמות הרשון מלאי עו בשבת
היה ליום הקיר. ושאת אחד היה ימים ו׳ וסימנו לרישון מן המולד ו שנה ה ימים יו שמות הרשון מלאי
ותקופת נסן שלשת שם ליבדי שא היה יום ה׳ ה שמות עה מלאי ס בשבת ומולד נסן
טבת של שנת שם ליבדי שא היה יום ב׳ ב שמות הרשון מלאי בה בשבת ומולד טבת היה יב ב
לבדי רב אחיו היה ליל ה ו שמות כלו מלאי עה בשבת שם לחדש. ומולד בשני היה יום עה ושאת השנה

ויהי לפנות ערב והנה המשפטים הבאים

ויהי ביום השמיני ויקרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל

וישב משה אל המחנה והוא ויהושע משרתו בן נון נער לא ימיש מתוך האהל

ויאמר משה אל יהושע ואהרן אל הפרשיות וההפטרות

ואברם שאל את השרי—
אם הפטרות המועדים ראשי חדשי.
לשון אחד למאמר למדנא מתבון.
ושרי הפרשיות וההפטרות של כל השנה כבר כתבתים

וסימם בלי נשגע אחותי כלה

ראה ושמתים מלמעלה הבא כצב והאזינו לברכתו ׳ך
פינחס והמטות והמסעי דברי בחנה והנוביא
שלח לקרח חוק ומיכה בתוך ואתחנן
קרח נצן ניהי ישעיהו אמור ומילכים
ניהי בשמות משפטי יקחו אתה וקהלת אקדמות
שלח וישב בלק והגיד מי שמות ואלה בא בבחוקתי
ראשית מטות לך וירא ותולדות ויצא ויתן
ויקהל ופקודי ויקרא ומלאכי

לפרשיות ההפטרות של כל השנה

המלך את ניכל ..

ומלבדן אלה הנכתבים לשנה שאינה שמפסקת בין מלכיות ביום ב או ביום ג .. סימן אחד בב ג
אלה הנכתבים את ניכל . שבת שנת בב מלך .. ואלה הנכתבים
להיות ביום זה שלה .. ואם יבוא ראש השנה ביום ב או ביום ג מלקטין אלה הנכתבים לשנה . שבת ראשונה בלבד
ביום ה כאחד . ואם יבוא ראש השנה ביום ה או ביום ו מלקטין אלה הנכתבים שלמה . וסימן
על שבת אחד בחמישי אין כאלה כלל .. ובכל שנה ושנה בין שחוגגין בין משתבר כאיבא בא שבועות
שבוע אין כאלה אלא שני כאלה הראשונות בלבד ראשי המשלת . ואלה אפשי .. אל אם יבוא ראש השנה
ושבועות וכפורים שלמין אין כאלה ואלה בלבד . ואם יהיה שבת אחד ראש חדש מרחשון . ובשנה
הבאה ג׳ כאלה .. ואחרונה . שבהם כתוב ויהי אחרי מות ואלה המלאכים .. ואחרונים . אשר כי משה קונם שבועת
מפסי . אל אם יבוא ראש השנה בשבת אחת . אל אם יבוא ראש השנה בחמישי ג׳
הגיגי . ואחרונה . שבהם כתוב ויהי אחרי מות ואלה המלאכים .. ואחרונים . אשר כי משה קונם שבועת
מפסי . אל אם יבוא ראש השנה בשבת אחת . אל אם יבוא ראש השנה בחמישי ג׳

ויהי בימי

ובשנת אחד כל השנים אם בשני חג שבועות על פה בג מלך הנעבים .. כי זה שלוש לנעבים
ובשנת אין כאלה כל . בשבועה ואם אחד שבוע בחמישי . בכתובים מטות מנחות
בשנת שנה כפולים . לשנים כתובים ושנים . בכתוב משלי ושלמין . בכתוב משלי
משל שנה ושנים . אחרי ובמקומי . בהר סיני ובחוקתי . ראשי המטות אם נפשים

מתניתין אין פוחתין מארבעה כוסות של ארבעה רבעים ומקדשין בו.

מאי קמ"ל. תנינא לה. מאי אתא למילמא אפילו מעני שבישראל לא יפחתו מארבעה כוסות של ארבעה רבעים. אי נמי. אפילו מי שאין לו אלא מה שמתפרנס מן הצדקה. מאי מעני שבישראל. מי שאין לו אלא פרנסה אחת. ואי אפשר לו לעשות יותר. וא

מחזור א

שנב	א	ו	
שנב	ב	ז	
שנב	ג	ל	עבור
שנב	ד	ח	
שנב	ה	ק	
שנב	ו	ל	עבור
שנב	ז	מ	
שנב	ח	ס	עבור
שנב	ט	ק	
שנב	י	מ	
שנב	יא	י	עבור
שנב	יב	ו	
שנב	יג	מ	
שנב	יד	י	עבור
שנב	טו	ו	
שנב	טז	ז	
שנב	יז	ה	עבור
שנב	יח	ו	
שנב	יט	ב	עבור

מחזור ב

שנב	כ	ח	
שנב	כא	ו	
שנב	כב	ב	עבור
שנב	כג	ל	
שנב	כד	ל	
שנב	כה	ק	עבור
שנב	כו	ז	
שנב	כז	ה	עבור
שנב	כח	א	
שנב	כט	ק	
שנב	ל	ל	עבור
שנב	לא	מ	
שנב	לב	ו	
שנב	לג	ע	עבור
שנב	לד	ק	
שנב	לה	ל	
שנב	לו	ח	עבור
שנב	לז	ק	
שנב	לח	מ	
שנב	לט	ס	עבור

מחזור ג

שנב	מ	ח	
שנב	מא	י	עבור
שנב	מב	ו	
שנב	מג	ז	
שנב	מד	ה	עבור
שנב	מה	ו	
שנב	מו	ב	עבור
שנב	מז	ח	
שנב	מח	א	
שנב	מט	ק	עבור
שנב	נ	ז	
שנב	נא	ל	
שנב	נב	ת	עבור
שנב	נג	ז	
שנב	נד	מ	
שנב	נה	ס	עבור
שנב	נו	ק	
שנב	נז	ל	עבור

מחזור ד

שנב	נח	א	
שנב	נט	ו	
שנב	ס	ע	עבור
שנב	סא	מ	
שנב	סב	ו	
שנב	סג	ע	עבור
שנב	סד	מ	
שנב	סה	י	עבור
שנב	סו	ו	
שנב	סז	ח	
שנב	סח	י	עבור
שנב	סט	ו	
שנב	ע	ב	
שנב	עא	ל	
שנב	עב	ו	
שנב	עג	ח	
שנב	עד	ה	עבור
שנב	עה	ז	
שנב	עו	ה	עבור
שנב	עז	ל	
שנב	עח	ק	עבור
שנב	עט	ו	
שנב	פ	ן	

מחזור ה

שנב	פא	ז	
שנב	פב	ס	עבור
שנב	פג	ל	
שנב	פד	מ	
שנב	פה	ו	
שנב	פו	י	
שנב	פז	ה	עבור
שנב	פח	ו	
שנב	פט	ג	עבור
שנב	צ	ל	
שנב	צא	ל	עבור
שנב	צב	ו	
שנב	צג	ה	עבור
שנב	צד	ז	
שנב	צה	ו	
שנב	צו	ן	
שנב	צז	ה	עבור
שנב	צח	ו	
שנב	צט	ן	
שנב	ק	ז	
שנב	קא	ל	עבור
שנב	קב	ב	
שנב	קג	ה	עבור
שנב	קד	ז	
שנב	קה	מ	
שנב	קו	ס	עבור

מחזור ו

שנב	קז	ל	עבור
שנב	קח	ו	
שנב	קט	ק	
שנב	קי	ל	
שנב	קיא	מ	
שנב	קיב	ו	
שנב	קיג	ס	עבור
שנב	קיד	ק	
שנב	קטו	ו	
שנב	קטז	ן	
שנב	קיז	ה	עבור
שנב	קיח	ו	
שנב	קיט	ן	
שנב	קכ	ז	
שנב	קכא	ל	עבור
שנב	קכב	ו	
שנב	קכג	ח	
שנב	קכד	ה	עבור
שנב	קכה	ו	
שנב	קכו	ב	עבור
שנב	קכז	ח	
שנב	קכח	א	
שנב	קכט	ק	עבור
שנב	קל	ל	
שנב	קלא	ל	
שנב	קלב	ת	עבור
שנב	קלג	ל	
שנב	קלד	מ	
שנב	קלה	ס	עבור
שנב	קלו	ק	
שנב	קלז	ל	עבור

מחזור ז

שנב	קלח	א	
שנב	קלט	ו	
שנב	קמ	ע	עבור
שנב	קמא	מ	
שנב	קמב	ו	
שנב	קמג	ע	עבור
שנב	קמד	מ	
שנב	קמה	י	עבור
שנב	קמו	ו	
שנב	קמז	ח	
שנב	קמח	י	עבור
שנב	קמט	ו	
שנב	קנ	ב	
שנב	קנא	ל	
שנב	קנב	ו	
שנב	קנג	ח	
שנב	קנד	ה	עבור
שנב	קנה	ז	
שנב	קנו	ה	עבור
שנב	קנז	ל	
שנב	קנח	ק	עבור
שנב	קנט	ו	
שנב	קס	ן	

מחזור ח

שנב	קסא	ז	
שנב	קסב	ס	עבור
שנב	קסג	ל	
שנב	קסד	מ	
שנב	קסה	ו	
שנב	קסו	י	
שנב	קסז	ה	עבור
שנב	קסח	ו	
שנב	קסט	ג	עבור
שנב	קע	ל	
שנב	קעא	ל	עבור
שנב	קעב	ו	
שנב	קעג	ה	עבור
שנב	קעד	ז	
שנב	קעה	ו	
שנב	קעו	ן	
שנב	קעז	ה	עבור
שנב	קעח	ו	
שנב	קעט	ן	
שנב	קפ	ז	
שנב	קפא	ל	עבור
שנב	קפב	ב	
שנב	קפג	ה	עבור
שנב	קפד	ז	
שנב	קפה	מ	
שנב	קפו	ס	עבור

מחזור ט

שנב	קפז	ל	עבור
שנב	קפח	ו	
שנב	קפט	ק	
שנב	קצ	ל	
שנב	קצא	מ	
שנב	קצב	ו	
שנב	קצג	ס	עבור
שנב	קצד	ק	
שנב	קצה	ל	
שנב	קצו	ח	עבור
שנב	קצז	ק	
שנב	קצח	מ	
שנב	קצט	ס	עבור
שנב	קק	ע	
שנב	קקא	מ	
שנב	קקב	ו	
שנב	קקג	ע	עבור
שנב	קקד	מ	
שנב	קקה	י	עבור
שנב	קקו	ו	
שנב	קקז	ח	
שנב	קקח	י	עבור
שנב	קקט	ו	
שנב	קקי	ב	
שנב	קקיא	ל	
שנב	קקיב	ו	
שנב	קקיג	ח	
שנב	קקיד	ה	עבור
שנב	קקטו	ז	
שנב	קקטז	ה	עבור
שנב	קקיז	ל	
שנב	קקיח	ק	עבור
שנב	קקיט	ו	
שנב	קקכ	ן	

מחזור י

שנב	קקכא	ז	
שנב	קקכב	ס	עבור
שנב	קקכג	ל	
שנב	קקכד	מ	
שנב	קקכה	ו	
שנב	קקכו	י	
שנב	קקכז	ה	עבור
שנב	קקכח	ו	
שנב	קקכט	ג	עבור
שנב	קקל	ל	
שנב	קקלא	ל	עבור
שנב	קקלב	ו	
שנב	קקלג	ה	עבור
שנב	קקלד	ז	
שנב	קקלה	ו	
שנב	קקלו	ן	
שנב	קקלז	ה	עבור
שנב	קקלח	ו	
שנב	קקלט	ן	
שנב	קקמ	ז	
שנב	קקמא	ל	עבור
שנב	קקמב	ב	
שנב	קקמג	ה	עבור
שנב	קקמד	ז	
שנב	קקמה	מ	
שנב	קקמו	ס	עבור

מחזור יא

שנב	קקמז	ל	עבור
שנב	קקמח	ו	
שנב	קקמט	ק	
שנב	קקנ	ל	
שנב	קקנא	מ	
שנב	קקנב	ו	
שנב	קקנג	ס	עבור
שנב	קקנד	ק	
שנב	קקנה	ל	
שנב	קקנו	ח	עבור
שנב	קקנז	ק	
שנב	קקנח	מ	
שנב	קקנט	ס	עבור
שנב	קקס	ע	
שנב	קקסא	מ	
שנב	קקסב	ו	
שנב	קקסג	ע	עבור
שנב	קקסד	מ	
שנב	קקסה	י	עבור
שנב	קקסו	ו	
שנב	קקסז	ח	
שנב	קקסח	י	עבור
שנב	קקסט	ו	
שנב	קקע	ב	
שנב	קקעא	ל	
שנב	קקעב	ו	
שנב	קקעג	ח	
שנב	קקעד	ה	עבור
שנב	קקעה	ז	
שנב	קקעו	ה	עבור
שנב	קקעז	ל	
שנב	קקעח	ק	עבור
שנב	קקעט	ו	
שנב	קקפ	ן	

מחזור יב

שנב	קקפא	ז	
שנב	קקפב	ס	עבור
שנב	קקפג	ל	
שנב	קקפד	מ	
שנב	קקפה	ו	
שנב	קקפו	י	
שנב	קקפז	ה	עבור
שנב	קקפח	ו	
שנב	קקפט	ג	עבור
שנב	קקצ	ל	
שנב	קקצא	ל	עבור
שנב	קקצב	ו	
שנב	קקצג	ה	עבור
שנב	קקצד	ז	
שנב	קקצה	ו	
שנב	קקצו	ן	
שנב	קקצז	ה	עבור
שנב	קקצח	ו	
שנב	קקצט	ן	
שנב	קקק	ז	
שנב	קקקא	ל	עבור
שנב	קקקב	ב	
שנב	קקקג	ה	עבור
שנב	קקקד	ז	
שנב	קקקה	מ	
שנב	קקקו	ס	עבור

מחזור יג

שנב	קקקז	ל	עבור
שנב	קקקח	ו	
שנב	קקקט	ק	
שנב	קקקי	ל	
שנב	קקקיא	מ	
שנב	קקקיב	ו	
שנב	קקקיג	ס	עבור
שנב	קקקיד	ק	
שנב	קקקטו	ו	
שנב	קקקטז	ן	
שנב	קקקיז	ה	עבור
שנב	קקקיח	ו	
שנב	קקקיט	ן	
שנב	קקקכ	ז	
שנב	קקקכא	ל	עבור
שנב	קקקכב	ו	
שנב	קקקכג	ח	
שנב	קקקכד	ה	עבור
שנב	קקקכה	ו	
שנב	קקקכו	ב	עבור
שנב	קקקכז	ח	
שנב	קקקכח	א	
שנב	קקקכט	ק	עבור
שנב	קקקל	ל	
שנב	קקקלא	ל	
שנב	קקקלב	ת	עבור
שנב	קקקלג	ל	
שנב	קקקלד	מ	
שנב	קקקלה	ס	עבור
שנב	קקקלו	ק	
שנב	קקקלז	ל	עבור

מחזור יד

שנב	קקקלח	א	
שנב	קקקלט	ו	
שנב	קקקמ	ע	עבור
שנב	קקקמא	מ	
שנב	קקקמב	ו	
שנב	קקקמג	ע	עבור
שנב	קקקמד	מ	
שנב	קקקמה	י	עבור
שנב	קקקמו	ו	
שנב	קקקמז	ח	
שנב	קקקמח	י	עבור
שנב	קקקמט	ו	
שנב	קקקנ	ב	
שנב	קקקנא	ל	
שנב	קקקנב	ו	
שנב	קקקנג	ח	
שנב	קקקנד	ה	עבור
שנב	קקקנה	ז	
שנב	קקקנו	ה	עבור
שנב	קקקנז	ל	
שנב	קקקנח	ק	עבור
שנב	קקקנט	ו	
שנב	קקקס	ן	

מחזור טו

שנב	קקקסא	ז	
שנב	קקקסב	ס	עבור
שנב	קקקסג	ל	
שנב	קקקסד	מ	
שנב	קקקסה	ו	
שנב	קקקסו	י	
שנב	קקקסז	ה	עבור
שנב	קקקסח	ו	
שנב	קקקסט	ג	עבור
שנב	קקקע	ל	
שנב	קקקעא	ל	עבור
שנב	קקקעב	ו	
שנב	קקקעג	ה	עבור
שנב	קקקעד	ז	
שנב	קקקעה	ו	
שנב	קקקעו	ן	
שנב	קקקעז	ה	עבור
שנב	קקקעח	ו	
שנב	קקקעט	ן	
שנב	קקקפ	ז	
שנב	קקקפא	ל	עבור
שנב	קקקפב	ב	
שנב	קקקפג	ה	עבור
שנב	קקקפד	ז	
שנב	קקקפה	מ	
שנב	קקקפו	ס	עבור

מחזור ז

שנב קיז ק
שנב קיח מ
שנב קיט י עבור
שנב קכ נ
שנב קכא מ
שנב קכב י עבור
שנב קכג ז
שנב קכד ג עבור
שנב קכה
שנב קכו מ
שנב קכז נ
שנב קכח ב עבור
שנב קכט ח
שנב קל א
שנב קלא ה עבור
שנב קלב ו
שנב קלג ג עבור
שנב קלד ס עבור

מחזור ח

שנב קלה ק
שנב קלו מ
שנב קלז י עבור
שנב קלח נ
שנב קלט ח
שנב קמ ו
שנב קמא ג עבור
שנב קמב ו
שנב קמג ס עבור
שנב קמד ה עבור
שנב קמה ן
שנב קמו א
שנב קמז ת עבור
שנב קמח :
שנב קמט ל
שנב קנ פ עבור
שנב קנא :
שנב קנב ל עבור

מחזור ט

שנב קנג ל
שנב קנד ק
שנב קנה ל עבור
שנב קנו מ
שנב קנז ו
שנב קנח ג עבור
שנב קנט מ
שנב קס ס עבור
שנב קסא ק
שנב קסב מ עבור
שנב קסג י עבור
שנב קסד ו
שנב קסה ח
שנב קסו י עבור
שנב קסז ו
שנב קסח :
שנב קסט ה עבור
שנב קע ו
שנב קעא ב עבור

מחזור י

שנב קעב :
שנב קעג ל
שנב קעד ה עבור
שנב קעה :
שנב קעו מ
שנב קעז ס עבור
שנב קעח ק
שנב קעט ל עבור
שנב קפ ל
שנב קפא ק
שנב קפב ל עבור
שנב קפג מ
שנב קפד ו
שנב קפה ג עבור
שנב קפו מ
שנב קפז ו
שנב קפח ב עבור
שנב קפט ח
שנב קצ י עבור

מחזור יא

שנב קצא ו
שנב קצב :
שנב קצג מ עבור
שנב קצד ק
שנב קצה ב
שנב קצו ה עבור
שנב קצז א
שנב קצח ת עבור
שנב קצט :
שנב רא ת עבור
שנב רב :
שנב רג מ
שנב רד ס עבור
שנב רה ק
שנב רו מ
שנב רז י עבור
שנב רח ו
שנב רט ג עבור

מחזור יב

שנב ריא מ
שנב ריב ו
שנב ריג ג עבור
שנב רידמ

בירור ערך

מחזור עדה

מחזור עדה

מחזור עדה

מחזור עדה

מחזור ראש

מחזור רבא

מחזור רבי

מחזור תנא

מצמות המוצ׳. סוכה יום ב׳ עיר בן. שבת של סוכה כ׳ בן. ומפטירין בחזקיאל בן אדם סיפ׳ וילך י׳ בן. הכת בישע׳ דרשו ה׳ בהמצאו. ערב כתוב יום ב׳ יום. המזיע י״ב בן הכת בחזקיאל בן אדם סיפ׳ השני יום ב׳ מרחשון וכפליו מפרין והשנה בשנה שניה ושבתותיה כ׳. ערב ג׳לולה יום ב׳ ג׳ בן

שנה מ׳ בעמ׳ן וסימן ו

יהטיב כל מוהה השנה ..

בה ומוני שמאה יבין בהיבה המפורסת למוהה שנה וימצמה בחמה מהשערים שר ומאוהו הסימן ב׳ העבור של י״ב מחזורים הכתובים לשיל ושם ימצא מבואר הכלל ע״תמ״ב לכלל כדי למצוא השנה שתמר ב׳ היינו אות אחת לכל מחזור . והבא לחקור הילכות של י״ט שערים שר יבחין במחזור ב׳ ולשנת המעוברות . שבתי סלה .

גם ב׳ סימן ליי״ט שערים שר. לשנים המשונות חזק ואמ״ץ " ולשנת המעוברות . שבתי סלה .

בכמ״ן . צמ״ר . בבי . מבלם . הרפא . שמלהי . ונתיהו . ומוש . באר . גול . הבטי . בכמ . מוביו "

גמלו הם סימני השערים

החיבה המפורסמת למוהה השנה וימצמה בחמה מהשערים הלו ובאוהה השנה יבחין כל אחד המפורסמת למוהה השנה וימצמה בחמה מהשערים הלו ובאוהה השנה יבחין כל אחד להוסיף ואלו אין לדקדק ולהבא למקום ההלכותיהן . בכחן במחזור העבור בשנה שתמר בה ניסן ב׳ מחשים וקבימת פרישת והטלטת של כל שנה ושנה בסדולת ומשונות שליהן אין יי שערים שבהן מתהפכין כל שנה שולם בקבימת ימי המועדים והצמות ומשנ

אלו הם

יד שערים

ומשמעת הכא למאי דאמ׳ בר׳ ומפרשין המלך יהושפט ויהי מאחרי מות׳ בחמשה׳ כי׳ בר׳ ג
מאה׳ יום מ״ו כי׳ בר׳ שמיני עצרת מאה׳ יום ב׳ כ״ב בר׳ ומפרשין במלכי ויהי כחלות שלמה׳ הברכה
האיך׳ סוכה יום ב׳ ע״ו בר׳ שבת של סוכה כ׳ בר׳ ומפרשין ביחזקיאל בן מאה שי׳ פעמים על גדג׳ שבעה
ימים כ׳ בר׳ הכא ביאשי׳ דשי׳ בחמישי׳ בניסן ל״ו בר׳ ויחזיקיהו ל״ג בר׳ הכא. ביחזקיאל מאחרי
ראלך ו׳ בר׳ הכא ביאשי׳ דשי׳ בחמישי׳ בניסן כתי׳ יום ב׳ בר׳ ויחזיקיהו ל״ג בר׳ הכא. ביחזקיאל מאחרי
הפסח ב׳ מועדות וכפלון חסרון והשנה מעוברת ימיה שפ״ד ושבתותיה כ״ה. אות בחליפי יום ב׳ ד׳ בר׳ בשני

שנה ב׳ לעזיר׳ סימן ג׳

בפטרה ביהושע. ויאמרו יהושע׳ ?
ויאספו כלשונם. והיה כי הבא יג׳ בר׳ הכא ביהושע מי׳ בעה יהושע. נצבים שלמה. כה בר׳ ג
יום ג׳ ויום ב׳. פרשתים ב׳ בר׳ הפטרה בשמ״ע ויהי כאשר גמר שלמה. כי בעת יג׳ בר׳ הכא בשמ״ע
בפטרה ביאשי׳. אנה כרשנה.״ ד
בר׳ הכא ביאשי׳ כמוני כמוני אמי. והיה אקב כ׳ בר׳ הכא ביאשי׳ השמים כסאי. הוה אנכי כ״ה בר׳. ה
מב יום ב׳. אלה הדברים ו׳ בר׳ כאשר המלך ישמיהו. מזבח ישמיהו. ויהי אחרי מות׳ יום ג׳ בר׳ ומפתן ג׳
הכתוב במלכים ויהי לי היתה אל אליו. מטות ומסעי כ״ה בר׳ הכא ביהושע אל התחלת ״ והקשתה.
בר׳ הכא ביאשי׳ כמוני כמוני אמי. והיה אקב כ׳ בר׳ הכא ביאשי׳ השמים כסאי. הוה אנכי כ״ה בר׳. ה
הגלעדי. בלק י״ד בר׳ הפטרה בחג״ה והיה זה שלח. אוה אשה שנה בחמוץ. יום ג׳. פינחס כ״ה בר׳. ה
ממון יום ג׳ ויום א׳. קחת בר׳ ויום ג׳. הפטרה ביאשי׳ השמים כסאי. הוה ג׳ בר׳ הכא בפרשתים ויאמרו ג
ויאמר אלי אחרי מותי הנביאה ואחותה יהוא בן יהושפט מלך יהודה ויהי מאחרי מות׳ בחמשה׳ כי׳ בר׳. ה

סימן ד׳ שנה ב׳ לעזיר׳

בפטרה ביהושע. ויאמרו יהושע׳ ?
ויאספו כלשונם. והיה כי הבא יג׳ בר׳ הכא ביהושע מי׳ בעה יהושע. נצבים שלמה. כה בר׳.
יום ג׳ ויום ב׳. פרשתים ב׳ בר׳ הפטרה בשמ״ע ויהי כאשר גמר שלמה. כי בעת יג׳ בר׳ הכא בשמ״ע
בפטרה ביאשי׳. אנה כרשנה.״ ד
בר׳ הכא ביאשי׳ כמוני כמוני אמי. והיה אקב כ׳ בר׳ הכא ביאשי׳ השמים כסאי. הוה אנכי כ״ה בר׳. ה
מב יום ב׳. אלה הדברים ו׳ בר׳ כאשר המלך ישמיהו. מזבח ישמיהו. ויהי אחרי מות׳ יום ג׳ בר׳ ומפתן ג׳
הכתוב במלכים ויהי לי היתה אל אליו. מטות ומסעי כ״ה בר׳ הכא ביהושע אל התחלת ״ והקשתה.
הגלעדי. בלק י״ד בר׳ הפטרה בחג״ה והיה זה שלח. אוה אשה שנה בחמוץ. יום ג׳. פינחס כ״ה בר׳. ה
ממון יום ג׳ ויום א׳. קחת בר׳ ויום ג׳. הפטרה ביאשי׳ השמים כסאי. הוה ג׳ בר׳ הכא בפרשתים ויאמרו ג
ויאמר אלי אחרי מותי הנביאה ואחותה יהוא בן יהושפט מלך יהודה ויהי מאחרי מות׳ בחמשה׳ כי׳ בר׳. ה

סימן ד׳

שנה ב׳ לעזיר׳

בפטרה ביהושע. ויאמרו יהושע׳ ?
ויאספו כלשונם. והיה כי הבא יג׳ בר׳ הכא ביהושע מי׳ בעה יהושע. נצבים שלמה. כה בר׳.
יום ג׳ ויום ב׳. פרשתים ב׳ בר׳ הפטרה בשמ״ע ויהי כאשר גמר שלמה. כי בעת יג׳ בר׳ הכא בשמ״ע
בפטרה ביאשי׳. אנה כרשנה.״ ד
בר׳ הכא ביאשי׳ כמוני כמוני אמי. והיה אקב כ׳ בר׳ הכא ביאשי׳ השמים כסאי. הוה אנכי כ״ה בר׳. ה
מב יום ב׳. אלה הדברים ו׳ בר׳ כאשר המלך ישמיהו. מזבח ישמיהו. ויהי אחרי מות׳ יום ג׳ בר׳ ומפתן ג׳
הכתוב במלכים ויהי לי היתה אל אליו. מטות ומסעי כ״ה בר׳ הכא ביהושע אל התחלת ״ והקשתה.
הגלעדי. בלק י״ד בר׳ הפטרה בחג״ה והיה זה שלח. אוה אשה שנה בחמוץ. יום ג׳. פינחס כ״ה בר׳. ה
ממון יום ג׳ ויום א׳. קחת בר׳ ויום ג׳. הפטרה ביאשי׳ השמים כסאי. הוה ג׳ בר׳ הכא בפרשתים ויאמרו ג
ויאמר אלי אחרי מותי הנביאה ואחותה יהוא בן יהושפט מלך יהודה ויהי מאחרי מות׳ בחמשה׳ כי׳ בר׳. ה

ספרי פנחס כ"ה

ביהושע . וישכון יהושע ..

בשעה שעמדו ישראל על הירדן ורצו לירד ולא נתנו להם הכהנים . ראובן ובניו וגד ובניו וחצי שבט מנשה . עמדו ואמרו להם לכהנים . אין אנו יורדים עד שתרדו אתם תחלה . שנאמר כי עברתם את הירדן וגו' . ואומר ויהי כאשר נסעו העם מאהליהם לעבור את הירדן והכהנים נשאי הארון לפני העם . מלמד שהיו הכהנים נושאים את הארון ועומדים בתוך הירדן . ואומר ויעמדו הכהנים נשאי הארון בתוך הירדן הכין . ואומר ויהי כאשר תמו כל הגוי לעבור את הירדן ויעבור ארון ה' ולפניהם הכהנים . מלמד שהיו הכהנים נושאים את הארון ועומדים בתוך הירדן . ואומר ויהי כאשר עברו הכהנים נשאי הארון מן הירדן . מלמד שהיו הכהנים נושאים את הארון ועומדים בתוך הירדן . ואומר ויעבור ארון ה' ויעבור לפני העם . מלמד שהיו הכהנים נושאים את הארון ועומדים בתוך הירדן . ואומר ויעבור ארון ברית ה' ויעמד בתוך הירדן . מלמד שהיו הכהנים נושאים את הארון ועומדים בתוך הירדן . ואומר ויעמדו הכהנים נשאי הארון בתוך הירדן הכין

מרגע יום ד' ניסן ב' בר הפטר בישעיה רפ שלום . לך לך יא בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

ראשון יום ד' ניסן ב' בר . הפטר בישעיה רפ שלום . לך לך יא בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

סימן ב'

שני יום ג' ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שלישי יום ד' ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

רביעי יום ה' ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

חמישי יום ו' ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

ששי יום ז' ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שבת יום ח' ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

ראשון יום ט' ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שני יום י' ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שלישי יום י"א ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

רביעי יום י"ב ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

חמישי יום י"ג ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

ששי יום י"ד ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שבת יום ט"ו ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

ראשון יום ט"ז ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שני יום י"ז ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שלישי יום י"ח ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

רביעי יום י"ט ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

חמישי יום כ' ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

ששי יום כ"א ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שבת יום כ"ב ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

ראשון יום כ"ג ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שני יום כ"ד ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שלישי יום כ"ה ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

רביעי יום כ"ו ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

חמישי יום כ"ז ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

ששי יום כ"ח ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שבת יום כ"ט ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

ראשון יום ל' ניסן ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שני יום א' אייר ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שלישי יום ב' אייר ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

רביעי יום ג' אייר ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

חמישי יום ד' אייר ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

ששי יום ה' אייר ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שבת יום ו' אייר ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

ראשון יום ז' אייר ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שני יום ח' אייר ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שלישי יום ט' אייר ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

רביעי יום י' אייר ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

חמישי יום י"א אייר ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

ששי יום י"ב אייר ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

שבת יום י"ג אייר ב' בר . הפטר בישעי' נאם ה' השמים כסאי . והארץ הדום רגלי . בקשתם לי בית אשר תבנו לי . ומי זה מקום מנוחתי . הפטרה בישעיה הן עבדי . ובקשתם ..?

ולכן הוה לה למיתני מלכים בתחלת מלכים בתחלת הפרשה . ואי משום דאיכא מלכים בתחלת הפרשה . ולכן הוה לה למיתני

טבת לך עד . אשר אשתו בטבת יום ג׳ . ויאמר יעקב יב בן הפט במלכים ויקברו ימי בנו . לא שמוע . כי
יום ו׳ ויום א׳ בן בויום ; ומפטירין הפטה מנחם בשבת רפ ושמחי . וגיבא ; בן הפטה בשחרית
מנוחה יום ב׳ בן כה בן .. שלמה מלא ..
כסליו ויום ו׳ בן . תולדות ויצא נפל יג . ויצא יעקב כד בן . הפטה בשבת שחרית שלח שמע .
יב בן . הפטה במלכים ואשה אחת . חיי שרה כה בן . הפטה החולה מלכים . והמלך דוד זקן
מצות יום ד׳ ויום ה׳ בן . בח ג בן . הפטה בישעי׳ רפ עקרה . לך לך י בן . הפטה בישעי׳ ואל מי תדמיון . ויאמר עוד
הן עבדי אתמך בן .. והקומתו ..
למנחם יום ו׳ כד בן . ומפטירין החולה יהוצל ויהי מאחרי מות משה . בשלח כה בן . הפטה בישעי׳ שבת שירה
כה בן . שמיני עצרת מחר יום כב . ומפטירי במלכים ויהי כשלות שלמה . והברכה ושמחת תורה
בו . וילך ה בן . שבת של סוכה יה בן . שבת בישעי׳ ורגז . בן . הפטה בישעי׳ ויאמרו לא יראה . אחרי
סכה יום ג׳ טו בן . שבת של חול המועד יהוצל ויהי מאחרי מות משה . בשלח כה בן . הפטה בישעי׳ שבת שירה
כסלו יום ה׳ כז בן . מקץ . ויגש מחר יום ב׳ . ויצא יעקב יב בן . הפטה בישעי׳ ויאמרו לא יראה . אחרי
טבת יום ד׳ ויום ה׳ בן . מקץ בו ביום ; הפטה מכתה בשם רפ ושמחי . ויצא ; בן הפטה בשחרית בשלח . לך לך
מנחה יום ב׳ כה בן .. שלמה מלא
טבת לך עד . אשר אשתו בטבת יום ג׳ . ויאמר יעקב יב בן הפטה במלכים ויקברו ימי בנו . לא שמוע . כי
יום ו׳ ויום א׳ בן בויום ; ומפטירין הפטה מנחם בשבת רפ ושמחי . ויצא ; בן הפטה בשחרית
מנוחה יום ב׳ כה בן .. שלמה מלא ..
כסליו ויום ו׳ בן . תולדות ויצא נפל יג . ויצא יעקב כד בן . הפטה בשבת שחרית שלח שמע .
יב בן . הפטה במלכים ואשה אחת . חיי שרה כה בן . הפטה החולה מלכים . והמלך דוד זקן
מצות יום ד׳ ויום ה׳ בן . בח ג בן . הפטה בישעי׳ רפ עקרה . לך לך י בן . הפטה בישעי׳ ואל מי תדמיון . ויאמר עוד
הן עבדי אתמך בן .. והקומתו ..
למנחם יום ו׳ כד בן . ומפטירין החולה יהוצל ויהי מאחרי מות משה . בשלח כה בן . הפטה בישעי׳ שבת שירה
כה בן . שמיני עצרת מחר יום כב . ומפטירי במלכים ויהי כשלות שלמה . והברכה ושמחת תורה
בו . וילך ה בן . שבת של סוכה יה בן . שבת בישעי׳ ורגז . בן . הפטה בישעי׳ ויאמרו לא יראה . אחרי
סכה יום ג׳ טו בן . שבת של חול המועד יהוצל ויהי מאחרי מות משה . בשלח כה בן . הפטה בישעי׳ שבת שירה
כסלו יום ה׳ כז בן . מקץ . ויגש מחר יום ב׳ . ויצא יעקב יב בן . הפטה בישעי׳ ויאמרו לא יראה . אחרי
טבת יום ד׳ ויום ה׳ בן . מקץ בו ביום ; הפטה מכתה בשם רפ ושמחי . ויצא ; בן הפטה בשחרית בשלח . לך לך
מנחה יום ב׳ כה בן .. שלמה מלא

אבא יוחנן ז' בר' יוחנן בן נפחא אומר משום ר' יהושע בן חנניה בא ואמר לו יוחנן בן נפחא לרבי יהושע בן חנניה אמר לי רבי יהושע בן חנניה אמר לי רבי יהושע בן חנניה אמר לי ר

לעיל ה׳ יא׳ בו׳. או וכתוב ג״ב בו׳. הפעל נאמר בעומק מקומו, פעמים מצוי יום א׳ יב׳ בו׳. השמיט וכתב
מזה אם יש א׳ ויום ב׳, ונלמוד והעמקתם ו׳ בה הפעל בישעיה, ומה זו ירמיה׳. אוה מסתר מלרמיהו מזהו
המלך עליהם. ומזה ומקולם במלכים כה בו׳. השעל שקולם במלכים בו שבט שנה.
ומצבה בו אדם הנה׳. בשא עד בו׳. הפעל במלכים וישלח אחאב. ונקבל כב בו׳. הפע במלכים וישלח
ראשון יום ו׳ ויום ז׳. הנוחה בו ברוב. הפעל. הפעל בישעי השמיט כסוי. ובזוה ע בו׳. הפעל בישעי
יהוה היה״. בו׳. הפעל בישעי בעשי בישעי. הפע בישעי השמיט כסוי. הנוחה בישעי הנוחה ויהי יהוה את
ויהי יהוה את שלמה. ואת בישעי. הפע בישעי השמיט כסוי. הנוחה בישעי הנוחה ויהי יהוה את
שלמה. ואת בישעי. הפע בישעי השמיט כסוי. הנוחה בישעי הנוחה ויהי יהוה את שלמה. ואת בישעי.
הפע בישעי השמיט כסוי. הנוחה בישעי הנוחה ויהי יהוה את שלמה. ואת בישעי. הפע בישעי השמיט
כסוי. הנוחה בישעי הנוחה ויהי יהוה את שלמה. ואת בישעי. הפע בישעי השמיט כסוי. הנוחה בישעי
הנוחה

השמיט כן בר הפטר בשמע . אחר תרא
ובקומתו "

שלוכיכם סתם . אפשר אם יש ב בר . שבת אחד של פסח בב בר ומפטירין בישעיהו היתה שלי וגו' ,
כסל יום ב . וגאולה והגדה בר ביאה . הפת חוזרת בישעיהו בשמיני לפרה . יג ט בר . הפטר ביומי ,
אחד יג בר . הפט במלכים וגילחו וקדקדו ובחול . הפטר שבת בב בר . פרשת יום ח יא בר . כי הנה יום ה יא בר .
בר . הפטר יבוא בשמע פקודתי . אחר מחיר יום ח יג בר . פרשת אחר יום ה יא בר . כי הנה יום ה יא בר .
אחד ה יום ו . בבוקר והפסוקים ויך נתן מכוח לשלמה . בשנה זכרוני ט בר . הפטר במלכים ב ט שבת אחד .

גבורתי ובקומתי . משכתים ושקלים בשבת בשנת חוד המלך . משכתים ושקלים כה בר . הפטר שקלים ג
יבוא . יבוא יג בר הפטר בישעיה בשנת חוד המלך . משכתים ושקלים כה בר . הפטר שקלים ג
שבת יום ב . בא אל מרעה ב בר . הפטר בישעיה . אבל פי . ויהי בשלח יג בר . הפט בשירת . ובמדבר אשה
הפטר בישעיה סילון מאוים . ובקומתו
שבת יום ב יום ג . ויגע ה בר . הפטר בישעיה . שוטט יה בר . הפטר החולה ישראל יום ה . ויהי ישקב יב בר .
בבית כה ישמעו " שמלך שלמה
ניסן יום ב בר . הפט בבית של שלמה אמת . ארץ . וגוהה יום ב כה בר . מלא כמ בר . הפטר מגוהה
כסלו יום ש ניסן ישקב ב בר הפט ובמי הלוויים . ויאמר ישקב יה בר . הפטר בחלם שבדיה
הפטר בישעיה כה בר . הפט במלכים ואשה אחת . מיי שנה כב בר . הפטר החולה מלכים והמלך דוד זקן
ניסן אולי מי בר הפטר בישעיה כה בר . הפט לך לך ו בר הפטר בישעיה ואל תיראי . ואל מי בחורות
מנחם יום ו ניסן ב . נח בר בית הפטר בישעיה כה בר . הפט לך לך ו בר הפטר בישעיה ואל תיראי . ואל מי בחורות
יהיה ניסן אחרי מות משה . בחשיה למחר תהיה מחר יום ו כד בר . ומפטירין במלכים ב בר . ומפטירין במלכים
בר . ומפטירין במלכים ויהי כשלוח שלמה . והבטה ומשוכה תהיה מחר יום ו כד בר . ומפטירין במלכים ב בר .
מצורע . אוש בדליה בניהו למחר ב בר . אוש כתוב יום ב ב בר . כסה יום ה טו בר . שבת של פסח יג
בר הפט במלכים ב ו שבת אחד . יום ה . מצורע וכשלוח ושנה אחרונה . יום . ומחרתו ד בר . הפט בחזקאל
סיון ו שבת ט ומיום
יהוה "

נישבע פלשתים . כי בבוא בישעיה מו יבוא . הפטר בישעיה כה בר הפטר בישעיה ונישבע
אלף יום ד יום ב . שבתי ב . הפטר בשמע ויהי כשמר זלל שמע . כי בבוא יא בר . הפטר בשמע
בישעיה אתה סותרה ."

בר . הפטר בישעי נאום ישעיה . ויהי בקץ ב בר הפטר בישעי ובמלאו ציון . ראה כה בר . הפטר
אב יום ב . אלה הדברים ו בר . הפטר החולה ישעיה מזון ישעיה . אוש בשנה בשב יום ד . ונשתמן יד בר .
בישעיה בישעיה מלא הנעלות ." ובקומתו "

אוש אתה אחד אשר בחמוץ . ראשי חמוצים כה בר . הפטר בישעיה ניתן מטר . אלה מסאי כה בר .
חמוץ יום ב יום א . בלק ג בר . פנחס בשב . והיה זה שלח . פנחס במלכי ויך בר . הפטר במלכי ויך ליהוא .
אוש ב יום א . בלק ג בר . פנחס בשב . והיה זה שלח . פנחס במלכי ויך בר . הפטר במלכי ויך ליהוא .
פנחס לא בר שהוא יום ה בר . ומשכתים הפטרת בין בישעיה הנה ישכיל . ל
אוש לא בר שהוא יום ה בר . ומשכתים הפטרת בין בישעיה הנה ישכיל . ל
סוכות ב יום ו . נשא מאב ב בר . הפטר בישעיה . ויהי מאחרי . אחרונה יום ב ו בר . בהשלחך ט בר .
אוש בתוכחה ויך בר הפטר בישעיה . ויהי בסיר ו בר . הפטר סיר ו בר . בהר סיר ו בר . הפטר בישעיה
אייר יום ב יום ה . שמור ג בר . הפטר בישעיה בהבינם ולהוציא ויהי בסיר ו בר . הפטר בישעיה . ויהי
ובקומתו " בשנה השביעית

ג יום ב בר . שבת של פסח יג בר . ומשכתים הפטרת בישעיה ויהי שלי . יג . קדושים תהיו כה בר . הפטר בישעיה
נסך יום ג יום ב . זאת תהיה ב בר . הפטר בישעיה ונשתמן . אוש בשנה בשב יום ג . ונשתמן יד בר .

ויאמר יום ב ויום ג ממוח מל הכהנים ה בן . הכתי ביוזקל והכתים הלויים . בהר סיני יב בן . הפ בימי
הפתרה ביוזקל ויהי בשנה השבישית . והקומבתי
ויאספו שלשתים . בבוא כא בן . הפ ביהושע מז יבנה . ואיי נדבים כה בן . הפ ביהושע ויאסרו
ויאמר יום ב ויום ג ממוח מל הכהנים ה בן . הכתי ביוזקל והכתים הלויים . בהר סיני יב בן . הפ בימי
כסלו יום ו ויום ז בן . שבת של עמס כא בן . ומכתיבי ביוזקל ויהי עלי יא . קדושים תהיו כה בן . ג
מאוב יום ח טו בן . שבת תהיה ז בן . הפ במלכי שוא סלם . ואחרי מוקד יב בן . הכתי ביוזקל ההשמוט . בסח
והשלח כה בן . הכתי החזק ביוזקל בראשון במאוב לחדש "
הכתי בימי שלוכיפם סמי . השמיע ובאו כב בן . הכתרת היה ביוזקל . ביום ישרף יושבים . ויזיח
הכתי בימי שלוכיפם סמי . השמיע ובאו כב בן . הכתרת היה ביוזקל . ביום ישרף יושבים . ויזיח
מא יום ו ויום ז . בקודי ושקדים בו ביום . הכתי שקדים במלכים בן שבת שניה . ויקומו ויכוו . ו בן
מזר ויום ז ויום ח . הכוזה ג בן . הכתי במלכים ויל נפן חכמה . הכוזה י בן . הכתי ביוזקל ומאכם בן מזם
ראשון יום ד ויום ה . הכוזה ג בן . הכתי במלכים ויל נפן חכמה . הכוזה י בן . הכתי ביוזקל ומאכם בן מזם
"הגד . כי השא יב בן . הכתי במלכים ויעלה מאחוב . ויקחל כה בן . הכתי במלכים ויעלה המלך עלוה
משה כבויה . יתרו יב בן . הכתי בישעי בשנת מות המלך . משפטים כה בן . הכתי ביומי הדבר אשר היה
שבט יום ג . בא מל כרשה ה בן הכתי בישעי ובעל שי . ויהי בשלח יב בן . הכתי בשופטים ויבורך
הכתי ביוזקל סלון מאמיר והקומבתי "
במלכים ויקרבו ימי דוד למוות . שמוב כ בן . הכתי המלך ימרי דברי ימרי . ויאמר כי בן .
שבט יום ב . ויקח ו בן . הכתי ביוזקל קום לך אל . ארם אשרה בשבט יום ג . ויהי ישקב יג בן . הכתי
ויאמר בתרי אשר רשמוי " אשלים מאר
ויאהב ישקב כה בן . הכתי בחג שלשה כשני ישרף . מבחם יום ג כה בן . מלך כה בן הכתרה
כסלו יום מ . ויאמר ישקב ג בן . הפ בחג שמני הלויים . ויעלה ישקב יב בן . הכתי בחג מזון שוביה
"ישמח כה בן . הכתי בשמוע מוחי מרע .
ויאמר יום ו ויום ז . כמ בן בוקר הכתי בישעי השמים כפשי . לך לך ו בן . הכתי בישעי ואל מי הדמיוני . ב
מרחש ניאמ של בן הכתי במלכים ומאה אוחב . מיי שמה כב בן . הכתי החלת מלכים והמלך דוד זקן . המלך
יהיה מאחי מוב מלה . בחשלוב למחר הנה הבכה ושמוע הנה יום ו כב בן . ומכתיבי במלך
כב בן . ומכתיבי ביוזקל בן אדם שים פנך . ארבה יום ב כא בן . שמיב אשרב מחר יום ה
סכה יב בן . ומכתיבי ביוזקל בן אדם שים פנך . ארבה יום ב כא בן . שמיב אשרב מחר יום ה
מאמרב . אנה בחליה נוחה למחר יום א ו בן . אנה כפרוי יום ג ו בן . סכה יום ה ט עו בן . שבת של
הנוס יום ה מרחשון וכסלו חסרין ומבנה מאחרת יהיה שבת ושבתותיה עה המזיגה ג בן . הכתי ביוזקל
שמר . בחג סימן ס

ויאספו שלשתים . בבוא כא בן . הפ ביהושע מז יבנה . מיי נדבים כה בן . הכתי ביהושע ויאסרו
פרק יום ו ויום ז מ שופטי ו בן . הכתי בשמוע ויהי כאשר זכר שמוע . כי בשא יב בן . הכתי בשמוע
מחוז כחוז . שבוע כב בן . הכתי ביאשי והמחר ביון . ויהי ל בן שהוא ריו מלוך הפ ביאשי השמיב
אשר חזון ישעיהו . אנוש בשנה בחב כרחה למחר יום א ו בן . ומהחנון יו בן . הכתי ביאשי
מה ו . מחוב ומסחר מחר ב בן . הכתי ביהושפט ע בן . הכתי החברים . מלה הדברים
כה בן . הכתרה במלכים ויה ה היתה מל עליהן . והקומבתי "
ויאספו שלשתים . בבוא כא בן . הפ ביהושע מז יבנה . מיי נדבים כה בן . הכתי ביהושע ויאסרו
פרק יום ו ויום ז מ שופטי ו בן . הכתי בשמוע ויהי כאשר זכר שמוע . כי בשא יב בן . הכתי בשמוע
מחוז כחוז . שבוע כב בן . הכתי ביאשי והמחר ביון . ויהי ל בן שהוא ריו מלוך הפ ביאשי השמיב
אשר חזון ישעיהו . אנוש בשנה בחב כרחה למחר יום א ו בן . ומהחנון יו בן . הכתי ביאשי
מה ו . מחוב ומסחר מחר ב בן . הכתי ביהושפט ע בן . הכתי החברים . מלה הדברים
כה בן . הכתרה במלכים ויה ה היתה מל עליהן . והקומבתי "
במלכים ויקרבו ימי דוד למוות . שמוב כ בן . הכתי המלך ימרי דברי ימרי . ויאמר כי בן .
שבט יום ב . ויקח ו בן . הכתי ביוזקל קום לך אל . ארם אשרה בשבט יום ג . ויהי ישקב יג בן . הכתי
ויאמר בתרי אשר רשמוי " אשלים מאר
ויאהב ישקב כה בן . הכתי בחג שלשה כשני ישרף . מבחם יום ג כה בן . מלך כה בן הכתרה
כסלו יום מ . ויאמר ישקב ג בן . הפ בחג שמני הלויים . ויעלה ישקב יב בן . הכתי בחג מזון שוביה
"ישמח כה בן . הכתי בשמוע מוחי מרע .
ויאמר יום ו ויום ז . כמ בן בוקר הכתי בישעי השמים כפשי . לך לך ו בן . הכתי בישעי ואל מי הדמיוני . ב
מרחש ניאמ של בן הכתי במלכים ומאה אוחב . מיי שמה כב בן . הכתי החלת מלכים והמלך דוד זקן . המלך
יהיה מאחי מוב מלה . בחשלוב למחר הנה הבכה ושמוע הנה יום ו כב בן . ומכתיבי במלך
כב בן . ומכתיבי ביוזקל בן אדם שים פנך . ארבה יום ב כא בן . שמיב אשרב מחר יום ה
סכה יב בן . ומכתיבי ביוזקל בן אדם שים פנך . ארבה יום ב כא בן . שמיב אשרב מחר יום ה
מאמרב . אנה בחליה נוחה למחר יום א ו בן . אנה כפרוי יום ג ו בן . סכה יום ה ט עו בן . שבת של
הנוס יום ה מרחשון וכסלו חסרין ומבנה מאחרת יהיה שבת ושבתותיה עה המזיגה ג בן . הכתי ביוזקל
שמר . בחג סימן ס

ממוז יום ז׳ ניסן אי, קשת בו ביום ד׳. הפטר ליג בישעי׳ השמים כסאי, מהז ד׳ בר הפטר פרשת ויצפת
ביהושפט וישלח יהושפט בן מתן ..

סיון יום י׳. במדבר סיני מחי ב׳ בר. הפטר בפ׳ בר. הפטר פרשת מסעי. שבתות בפ׳ יום ד׳ ו׳ בר נשא ע בר. הפטר
כי. בר. הפטר ביהוידע הכהן את בניו מסכת. אחרון.

ב ביהוידע ויהי בשנה השביעית. ממל יג בר. הפטר ביהוידע והכהנים והלוים. בהר סיני ובחקותי
אייר יום י׳. בזיוי ה׳. הפטר ואתרוג ד׳ בר. הפטר במלכים סוף שלח. מחי מוד וקדושים ו׳ בר. הפטר
בשנת. ויושלם אחז זוכר ..

והקהלתה ..

כסלו יום ג׳. שבת את מסע יט בר. ואתחנן ביהוידע ויהיה אלי יג. ויהי ביום השמיני כו בר. הפטר
ג עג בר. שבת את מסע יט בר. ואתחנן ביהוידע ויהיה אלי יג. ויהי ביום השמיני כו בר. הפטר
ה׳. נולדת יום ה בר. הפטר ביאשי שלמתיכם ספי. שם יום
הפטר פרו ביהוידע ביאשי. וקהל ופקדתי. ישרץ. שבתי. ולקחתי והמדבר כה בר. הפטר ואתחנן ביהוידע ויאמרו
בשנת. ויושלם אחז זוכר ..

והקהלתה ..

אייר יום י׳. בזיוי ה׳. הפטר ואתרוג ד׳ בר. הפטר במלכים סוף שלח. מחי מוד וקדושים ו׳ בר. הפטר
ה׳. נולדת יום ה בר. הפטר ואתרוג ד׳ בר. הפטר במלכים שלח. מחי מוד וקדושים ו׳ בר. הפטר
כה בר. הפטר ביהוידע ויהיה אלי יג. ויהי ביום השמיני כו בר. הפטר ביאשי שלמתיכם ספי. שם יום
הפטר פרו ביהוידע ביאשי. וקהל ופקדתי. ישרץ. שבתי. ולקחתי והמדבר כה בר. הפטר ואתחנן ביהוידע ויאמרו
בשנת. ויושלם אחז זוכר ..

והקהלתה ..

כה בר

ויאסוף יהושע ׳׳

כדכתיב, כי בחג יב בו הפא בישעיה את יהושע, כאשר שלמה כה בו הפטרה בישעיה

מלכים יום ה׳ ויום ו׳. שהפטיר מאי ב בו הפא בשמע וניהי כשמע זכר שמע, כי בחג ט בו הפא בשמע ויאספ

והיה שקד יא בו הפא בישעי והשמיר צריך כאי מכרי סה בו הפא בישעי נאום

אב יום ב׳. ההפטיר ב בו הפטרה החלק ויעמידו, מוצק ישתיהו, מוצק ט באב יום ה׳ מאחנתן יא בו הפא בישעי נאום

יהוה שקד יב בו הפא בישעי והשמיר צריך כאי מכרי סה בו הפא בישעי נאום

אשר בחמה יום ה׳. מטעם יט בו הפטרה בישעי לכן כה אמר יהוה על הנחל ובקעתי ׳׳

תמוז יום ב׳ ויום ג׳. קשה ב בו הפטרה בשמע לכן כה בו הפא בישעי הנה זה שלח, הוא אשר

סיון יום א׳. שבועות בחג ב בו הפטרה בשכחתי ויהי אוי אוי מצרה. בהעלותך

במדבר סיני כה בו הפטרה בשמע מאי חנה ׳׳ המלכים בחלק הכתוב על ראשי ישראל

תליה. בהר סיני עה בו הפטרה בישעי לי שוני ומעטני. במקרבי כב בו הפטרה בישעי הכתוב על ראשי ישראל

אייר יום ו׳ ויום ז׳. קדושים בהר בוא בו הפטרה בישעי השמיע כסאי. אמונה יח בו הפטרה בישעי והבטיח

בישעי והקריבם ׳׳ והקריבם

פסח יום ה׳ טו בו הפטרה בישעי לי יד. אחרי מות כו בו הפטרה בישעי ב

פסח יום ו׳ יז בו הפטרה בישעי לי יד. אחרי מות כו בו הפטרה בישעי ב

השמיט והחרם כה בו הפטרה החרם בישעי בשמע לחרם

פסח יום ב׳ יח בו הפטרה בישעי לי יד. אחרי מות כו בו הפטרה בישעי ב

פסח יום ג׳ ויום ד׳. פקודי והפסקה ד בו הפטרה בישעי ויקרא וצבור יא בו הפא בישעי נאום

אדר יום ה׳ ויום ו׳. תרומה ד בו הפטרה בישעי תקראי כו בו הפטרה בישעי שלח

ראשון יום א׳ ויום ב׳. תרומה ה בו הפטרה בישעי הנה מבחר כו בו הפא בישעי הנה זה

אדר בשמע מאי חנה ׳׳

טו בו הפטרה בשופטים ויהי בימים ואנכי בשני בשנת אחת, מפטיר כסו בו

אב יום ו׳. ואתחנן בו הפטרה בישעי השמים כסאי. בא אל פרעה יח בו הפטרה בישעי ובא אי. שמות כא בו

הפטרה החלק ויעמידו ואבי ואמרו ׳׳ והקריבם

אב יום ה׳ ויום ו׳. שופטים בו הפטרה בישעי ויקרבו ימי נוד. שמות כא בו

לא אל תשא בשבת מאי יום א׳. ויחי יד בו הפטרה בישעי ויקרבו

אב יום ה׳ ויום ו׳. תבוא בו הפטרה בישעי שמים כסאי. בשא ט בו הפטרה בישעי ובא אי. שמות כא בו

ויעלם ישקב יא בו הפטרה בשמע מעזרי. ויעב יעקב כה בו מכאן בו ביום ד בו הפטרה בשמע מאי חנה

כסלו יום ג׳ ויום ד׳. תולדות ד בו הפטרה בישעי ויצא יעקב יא בו הפטרה בשמע מאי חנה

בו הפטרה בשופטים ומשה מאיך, מאי שנה כה בו הפטרה בשלח המלכים. והמלך הוה זקן ׳׳

מרחש יום א׳ ויום ב׳. עד ו בו הפטרה בישעי שקוד רט בו הפא בישעי ויצא יעקב יא בו הפא בישעי ויצא

כ בו הפטרה בשופטים ומשה מאיך, מאי שנה כה בו הפטרה בשלח המלכים. ויהי כשלוח. הברכה ושמחת הרגל

של סוכות מאי כה בו ונוגה יום שמיני עצרת. ומפטירין המלך יהושפט ויהי כשלוח. הברכה ושמחת הרגל

ט בו הפטרה בישעי בשמע מאי חנה ׳׳ מעשר ב בו הפטרה

ישפה

כסלו יום ב׳ ויום ג׳. שופטים ג בו הפטרה בישעי בשמע וניהי כשמע זכר שמע וניאספו יהושפט ׳׳

כלשון כי בחג יב בו הפא בישעי ויאספו יהושפט ׳׳

קמ לך את ויהי ישקב יח בן הפטי במלכי ויקרבו שמות כה בן הפטי החלק ויהי ואחרי ויהיו והקוראים
טבת יום כ בן הפטי במלכי ויקרבו אלקי שלמה ויבקש יום ו בן ויבא מאה יח בן הפטי ביחזקיהו
ישקב יט בן הפטי בחג מזון שבריהו ויחנהו יום כ בן ויישב ישקב כו בן הפטי מנחה בחג שלמה יט בן
כסליו יום ג בן הזהירות ישתחו בה בן הפטי בחג משה חמת יב בן הפטי בחג נשאי הלוואים וישלח יט בן
הפטי במלכים ואשה ממנו ויהי שנה כה בן הפטי החלק מלכי והמלך זוד נזק ".
מרחש יום א בן ויהי כח בן הפטי בישעי רע שלוה לך לך יג בן הפטי בישעי ואל מי הדמיוני ויבוא כ בן ב
לעשות יום א בן ויהי מקץ ב בן הפטי במלכי ויקרבו ימי זוד שמות כה בן הפטי ביחזקיהו " ותקומתו
לך את ויהי ישקב יח בן הפטי במלכי ויקרבו ימי זוד שמות כה בן הפטי בישעי ובעל שי בחג ותקומתו
טבת יום ו בן ויהי מקץ ב בן הפטי במלכי ויקרבו אלקי שלמה יום ה בן ויבא מאה יח בן הפטי ביחזקיהו
הפטי בשבתי ודברוה יתרו יום כה בן הפטי בישעי בעת מוד המלך ".
מדר יום ו בן ויגש ד בן הפטי במלכי ויקרבו ממאיר בא אל פרעה י בן הפטי בישעי ובעל שי בחג שלמה יד בן
טבת יום ה בן ויגש ד בן הפטי ביחזקיהו סלון ממאיר בא אל פרעה י בן הפטי בישעי ובעל שי בחג שלמה יד בן
לך את ויהי ישקב יח בן הפטי במלכי ויקרבו ימי זוד שמות כה בן הפטי בישעי ובעל שי בחג ותקומתו "
הפטי במלכים ואשה ממנו ויהי שנה כה בן הפטי החלק מלכי והמלך זוד נזק ".
כסליו יום ג בן הזהירות ישתחו בה בן הפטי בחג משה חמת יב בן הפטי בחג נשאי הלוואים וישלח יט בן
הפטי בחג מזון שבריהו ויחנהו יום כ בן ויישב ישקב כו בן הפטי מנחה בחג שלמה יט בן ".
מרחש יום א בן ויהי כח בן הפטי בישעי רע שלוה לך לך יג בן הפטי בישעי ואל מי הדמיוני ויבוא כ בן ב
לעשות יום א בן ויהי מקץ ב בן הפטי במלכי ויקרבו אלקי שלמה יום ה בן ויבא מאה יח בן הפטי ביחזקיהו
ישקב יט בן הפטי בחג מזון שבריהו ויחנהו יום כ בן ויישב ישקב כו בן הפטי מנחה בחג שלמה יט בן
כסליו יום ג בן הזהירות ישתחו בה בן הפטי בחג משה חמת יב בן הפטי בחג נשאי הלוואים וישלח יט בן
הפטי במלכים ואשה ממנו ויהי שנה כה בן הפטי החלק מלכי והמלך זוד נזק

כי בחג יט בר. הפטר ביהושע מז יבנה. כצביר עלמה כה בר. הפטר ביהושע ויאמרלך יהושע
אלל יפת ג ויהי ב. מפטיר ב בר. הפט בשמואל ויהי כשמוע נקל. כי בחג יט בר. הפט בשמואל ויאמרו אליהם
בישני נחמו נחמו. ויהי עקב כ בר. הפטרה בישני. ובשמר צוה. ויהי כה בר הפט בישני. אתה כוננת
מב יפת ב. מלה היברים. ו בר. הפטר תחלת ישעיהו. חזון ישעיהו. אמ ט באב יפת ג. ומחתן יג בר. הפטר
ניה היה אל ירושלם. מטות ומסעי כה בר. הפטר ביהושע אלה הגחלת. והקופתם
בלק יד בר. הפטר בחג. הפטר ביהושע זה שלוש. אמ שבעה עשר בתמוז יפת ג. פינחס כו בר. הפטר במלכים
המונ יפת ז ויהי מ. קרח בר ביום. הפטר ביהושע כסאי. ביה ז בר. הפטר בעוטה. ויאמרו הגלעדי
ניהי אח אחר מראבה. בהשלחך יו בר. הפט בחג. שלש לך כג בר הפט ביהושע וישלח יהושע
סיון יפת ו. במדבר סיר מחר ב בר. הפט בחג והיה מספר. שבועות יפת ו בר. פאה ט בר. הפטר בעופני
הלוים. בהר סיר יו בר. הפט בירמי. יג אנוש. אם בחוקתי כה בר. הפטר ביחזקל הנבא את נועי ישראל.
מיב יפת ז ויהי ה. קדושים ג בר. הפטר ביחזקל ויהי בשנה השבישית. ממי ו בר. הפטר ביחזקל והפתח
ביחזקל ההשבוע אתם. והקומתו.
פסח יג טו בר. שבת של פסח יט בר. ומפטירין ביחזקל היתה עלי יד יג. ממחרי חוג כה בר. הפטר
אפן יפת ג. הזורע ה בר הפט במלכי ואיש מבעל שלישה. מצורע יב בר. הפט במלכי סיפה בשקל.
ביחזקל. ישרל בית ישרל ועתה. הפטר התרע ביחזקל כה בר. הפטר והחזיר במאה לחדש.
יא בר. ניקחו וזכוי יב בר. הפטר זכור בשמיע בקולתי. פרשה מחר יפת א יג בר. אז ובהר כ בר. הפט
מיב יפת א ויהי ב. פקודי. והפסקה ויעש חירם. אתם מסתר מקדימין מחר ליפת ה
שת יפת א ויהי ב. פקודי. הפטר במלכים בן שבע שנה.
שבת יפת ה. ואתה ג בר. הפטר ביחזקל סלמן ממאיר. בא אל פרעה י בר. הפט ביעשי. ובל שי. ויהי בשלח

אם יתחייבו עוד בלבו אינו זוכה.

ושבה אסתר א לוח שמעלל כל היו"ד שנייה בקידוד ואפי' פרשיות כפולות מלבד פרשיות והפטרו'

| | | |

כסלו תשע . עשר . יום . זמן ... והא לך פירוש ...?

כמלך חנון . למעלה לא ירוז ... כי כסלך . ך . ינעמיוש . כ . אפרילים . ל . יולימוס . ל . מוכטוברים ...
חוינטי אוטו צית אוכט טוט לעטבי סו טרינטה אוכט
טרינטה יו אוא טבימבי אפרילי יוניוס אי סיטימבי

וא לך פירוש בלשון למסבי יומיו המרשים

והן שנשלן האא הטנה שלהן בקליט יוניאו שהוא יום מהילפ יש הצבי
במכב . יוסי " ובתרוסב סעה . סיטימבי . טבב . טבימבי . במכב . אפרילי . יוסי . יוניוי " והן
רבוי . יום למרבשה שאם שוליש לילם אוחז שלפ " וסימן לחתשיש החסרין שלהן . סעה טבב

ושבת אחד שלהן שקדין אוחז בישישטו מוסיפין בבימבוי א יום ושנשן אוחז מיפי יומיו . ובכל י שאם הן שנשן אחוי
ובשאר אחוי שלהן אוחז בישישטו מוסיפין בבימבוי א יום . ומהיכן מוציאין זה יום אחוי לפי שאחד החמה הוא שסה יום ורבוע . וכשאותה מצטרף מוסיפין

יוניוי	הוא	שבט לא	יום	כיבוכוי	הוא	אדר כט	יום
טבימבי	הוא	כסלו כ	יום	יוניוי	הוא	שבט לא	יום
סיטימבי	הוא	תשרי כ	יום	אוטובי	הוא	מרחשון לא	יום
לילייל	הוא	אב לא	יום	אוגוסטו	הוא	אלול לא	יום
מאי	הוא	ניסן לא	יום	יוניוי	הוא	תמוז כ	יום
מוכב	הוא	טבת לא	יום	אפרילי	הוא	אייר כ	יום

חלקי חמה

בשם א "?

ראוי . ומשום כשאתה בשם בלבי ראוי לקבוע בו זמנין אחרון שבו ביום א הבא אחריו משא שאין לקבוע אחוי שם
בהם יום לפי החשבון המבוון ביניהם בין המשבש שלפניהם שלהן בין אם נשאל ביום ראוי לקבוע בו בין בלבי
שנה יש שבועי יום השבוע בין המשבש שלפניהם שלהן בין אם נשאל ביום ראוי לקבוע בו בין בלבי
שנה יב . יום הכסח ביו באפרילי . שנה יה שבוע יום הכסח בו באפרילי . שנה יו יום הכסח בכב במרצ .
שנה יג . יום הכסח ביו באפרילי . שנה יה שבוע יום הכסח בח באפרילי . שנה יט יום הכסח בכב במרצ .
באפרילי . שנה יד יום הכסח בכב במרצ . שנה יט שבוע יום הכסח בח באפרילי . שנה כ יום הכסח בא
בר באפרילי . שנה י יום הכסח בכב במרצ . שנה יא שבוע יום הכסח ביב באפרילי . שנה כב יום הכסח בא
הכסח בו באפרילי . שנה ז יום הכסח בכב במרצ . שנה יב שבוע יום הכסח בטו באפרילי . שנה ט יום הכסח

שבת באפרילי . שנה ה יום הכסח בל מאוי . שנה ו יום הכסח בייו באפרילי . שנה ז שבוע יום
יד . יום הכסח ב באפרילי . שנה ב . יום הכסח בכב במרצ . שנה ג שבוע יום הכסח בי באפרילי

מוכב יש שלכסים על בויב

מכת שאין קובעין אותו ביום א "?

לפשוט נוהגין אותו למוכב יומיו כי לפעמים נוהגין אותו שי ימים שי ימים שי ימים יום לקבוע בו ג
ממש ביום שאינו לקבוע בו הכסח ונוהגין אותו למוכב . ובפסח "
ובשבועות אין מוכב יומיו אלא יום אחד . ובראש השנה יום הכסח . ובשמיני עצרת יום
ויום לכל שנה ושנה יש יום ויוכיחים ל ל ובהגשמה ביוב שנוהג מל הנוסף עליהם ל יומיו וכלול
ביום אחד . ובראש השנה יש יום אחד ויוכיחים ל ל ובהגשמה ביוב שנוהג מל הנוסף עליהם ל יומיו וכלול

הרוצה ליוב בכמה יומיו לוחץ חמה יום הכסח שלהן ואין בכמה שנה למוכב יש שלהן אחוי שנוי
מכת הכסח שלהן

| | | |

מלאכתן מ שעה ב׳ יום

בחצי מרחץ	יב	שעות		היום	יב	שעות	הלילה
בה במרחץ	יב	שעות	וחצי	היום	יא	שעות	וחצי הלילה
ה באסטרלי	יג	שעות		היום	יא	שעות	הלילה
בחצי אסטרלי	יג	שעות	וחצי	היום	י	שעות	וחצי הלילה
בה באסטרלי	יד	שעות		היום	י	שעות	הלילה
ה במיין	יד	שעות	וחצי	היום	ט	שעות	וחצי הלילה
בחצי מיין	טו	שעות		היום	ט	שעות	הלילה
בה במיין	טו	שעות	וחצי	היום	ח	שעות	וחצי הלילה
ה ביונין	טז	שעות		היום	ח	שעות	הלילה
בחצי יונין	טז	שעות	וחצי	היום	ז	שעות	וחצי הלילה
בה ביונין	יז	שעות		היום	ז	שעות	הלילה
ה בלליין	יז	שעות	וחצי	היום	ו	שעות	וחצי הלילה
בחצי לליין	יח	שעות		היום	ו	שעות	הלילה
בה בלליין	יח	שעות	וחצי	היום	ה	שעות	וחצי הלילה
ה באגוסטו	יט	שעות		היום	ה	שעות	הלילה
בחצי אגוסט	יט	שעות	וחצי	היום	ד	שעות	וחצי הלילה
בה באגוסט	כ	שעות		היום	ד	שעות	הלילה
ה בסיטמ׳	כ	שעות	וחצי	היום	ג	שעות	וחצי הלילה
בחצי סיטמ׳	כא	שעות		היום	ג	שעות	הלילה
בה בסיטמ׳	כא	שעות	וחצי	היום	ב	שעות	וחצי הלילה
ה באוטוב	כב	שעות		היום	ב	שעות	הלילה
בחצי אוטוב	כב	שעות	וחצי	היום	א	שעות	וחצי הלילה
בה באוטוב	כג	שעות		היום	א	שעות	הלילה
ה בטבת׳	כג	שעות	וחצי	היום		שעה	וחצי הלילה
בחצי טבת׳	כד	שעות		היום		שעה	הלילה
בה בטבת׳	כד	שעות	וחצי	היום	ב	שעות	וחצי הלילה
ה בריתמ׳	כה	שעות		היום	ב	שעות	הלילה
בחצי בריתמ׳	כה	שעות	וחצי	היום	ג	שעות	וחצי הלילה
בה בריתמ׳	כו	שעות		היום	ג	שעות	הלילה
ה ביונאר	כו	שעות	וחצי	היום	ד	שעות	וחצי הלילה
בחצי יונאר	כז	שעות		היום	ד	שעות	הלילה
בה ביונאר	כז	שעות	וחצי	היום	ה	שעות	וחצי הלילה
ה בסיבוא	כח	שעות		היום	ה	שעות	הלילה
בחצי סיבוא	כח	שעות	וחצי	היום	ו	שעות	וחצי הלילה
בה בסיבוא	כט	שעות		היום	ו	שעות	הלילה
ה במרצ	כט	שעות	וחצי	היום	ז	שעות	וחצי הלילה
בחצי מרצ	ל	שעות		היום	ז	שעות	הלילה

יום היום והלילה מכל חדשי השנה

אסף	יום	יג	שעות		לילות	יא	שעות
מיר	יום	יד	שעות		לילות	י	שעות

יום	ח	מאחה	י	שעות	יב	חלקים	ונטמא
יום	ז	מאחה	ט	שעות	יא	חלקים	ונטמא
יום	ו	מאחה	ח	שעות	י	חלקים	ונטמא
יום	ה	מאחה	ז	שעות			ונטמא
יום	ד	מאחה	ו	שעות	ואחד	חלק	ונטמא
יום	ג	מאחה	ה	שעות	יב	חלקים	ונטמא
יום	ב	מאחה	ד	שעה	וג׳	חלקים	ונטמא
יום	א	מאחה	ג	שעה	וב	חלקים	ונטמא

שעות היום חלקים. ובכל ה׳ שעות הם שעה אחת לכל לילה מוסבת ה׳ שעות עד ט״ו
לילות. ובכל ה׳ שעות הם שעה אחת לכל לילה מוסבת ה׳ שעות עד ט״ו לילות.

מאחי	שבעתרא	עד	חצי	מאזן	השמש	שוה	במזל	הבש״ן
מאחי	יומאו	עד	חצי	כיבעתרא	השמש	שוה	במזל	הלי
מאחי	ד׳ יומאו	עד	חצי	יומאו	השמש	שוה	במזל	גדי
מאחי	ג׳ יומאו	עד	חצי	ד׳ יומאו	השמש	שוה	במזל	קשת
מאחי	מוטאב	עד	חצי	ג׳ יומאו	השמש	שוה	במזל	עקרב
מאחי	סיטיו	עד	חצי	מוטאבי	השמש	שוה	במזל	מאזנים
מאחי	מגדשתא	עד	חצי	סיטימי	השמש	שוה	במזל	בתולה
מאחי	לגליון	עד	חצי	מגדשתא	השמש	שוה	במזל	שור
מאחי	יונטין	עד	חצי	לגליון	השמש	שוה	במזל	טלה
מאחי	מיין	עד	חצי	יונטין	השמש	שוה	במזל	התומים
מאחי	מאבילי	עד	חצי	מיין	השמש	שוה	במזל	סרטן
מאחי	מאבילי	עד	חצי	מאבילי	השמש	שוה	במזל	אריה

בכל מזל ומזל מ׳ חדש ע׳ כ״ה
השמש מהלך בשס״ה ימים ורבוע כל היום מזלות . ובדין לדעת כי השמש שוה

שעות השי״ו חלקים . וב׳ ימים ה׳ שעות ושס חלקים שעורו שר נקודת התחדשות מולדה ע׳
מהלך הלבנה בכל מזל ומזל ב׳ ימים ו׳ שעות ובי״ט חלקים . ומהלכה ביום מזלות מנקודה לנקודה בכו׳ ימים ז׳

מזל	ימים	טו	שעות			לילותיו	יג	שעות
סרטן	ימים	יד	שעות			לילותיו	יב	שעות
אריה	ימים	יג	שעות			לילותיו	יא	שעות
בתולה	ימים	יב	שעות			לילותיו	י	שעות
מאזנים	ימים	יא	שעות			לילותיו	ט	שעות
עקרב	ימים	י	שעות			לילותיו	ח	שעות
קשת	ימים	ט	שעות			לילותיו	ז	שעות
גדי	ימים	ח	שעות			לילותיו	ו	שעות
דלי	ימים	ז	שעות			לילותיו	ה	שעות
דגים ע׳	ימים	ו	שעות			לילותיו	ד	שעות

יום כה	עשק את	עבד שבע	המיר רוח	סעד מים
	תעלים את חם ויבא			

סרטן · שקוב · נקיב ·
מזלא מים קרים ולחים · ויהון ליחה · ובלשן: בעלימה ·
תאומים · מאזנא · הלי ·
מזלא רוח חמים ולחים · ויהון דם · ובלשן: סאטנוי ·
שור · בתולה · בדי ·
מזלא עפר קרים ויבשים · ויהון מרירה שחורה · ובלשן: מלינקוניה ·
טלה · אריה · קשת ·
מזלא אש חם ויבש · ויהון מרירה אדומה · ובלשן: קוליריא ·
במרחשון, קשת בכסלין, בדי בטבת, הלי בשבט, נקיב באדר ·
טלה · שור · תאומים · סרטן · אריה · בתולה · מאזנא · שקוב · קשת · בדי · נקיב · הלי · נקיב · ש"ב · ש"ב · משפ · משפ ·

יב מזלות הן

שקוב · סקורפיון · קשת · סיטאריוס · בדי · דאסבי · נקיב · הלי · מקוואריוס · נקיב · כ"ש ·
טלה · אריה · שור · טאבוס · תאומים · ענפים · סרטן · לעזי · אריה · בתולה · ניבקה · מאזנא · ליברא ·
שוור היב מזלות בקשת לשה וכלכלין סיטרא בלבד ·

יום כ	נטמנת	כל הלילה		ומאירה יב חלקים קודם היום ··
יום כא	נטמנת	יג שעות	וחלק אחד	ומאירה את הבקר
יום כב	נטמנת	י שעות	יב חלקים	ומאירה את הבקר
יום כג	נטמנת	ט שעות	יג חלקים	ומאירה את הבקר
יום כד	נטמנת	ח שעות	יד חלקים	ומאירה את הבקר
יום כה	נטמנת	ז שעות	טו חלקים	ומאירה את הבקר
יום כו	נטמנת	ו שעות	וחלק אחד	ומאירה את הבקר
יום כז	נטמנת	ה שעות	וב חלקים	ומאירה את הבקר
יום כח	נטמנת	ד שעות	וג חלקים	ומאירה את הבקר
יום כט	נטמנת	ג שעות	וד חלקים	ומאירה את הבקר
יום ל	נטמנת	ב שעות	וה חלקים	ומאירה את הבקר
יום א	נטמנת	א שעה	וו חלקים	ומאירה את הבקר
יום ב	נטמנת		ז חלקים	ומאירה את הבקר
יום ג	התחיל מאירה	ז חלקים		ובמזרח את הבקר

מקודש הם ששה מזות לנה החשבון ·
חכם מזור הלבנה על הפרק ובכל לילה מחסרת ז נקודות עד ל לילה ובכל ו

יום טו	מאירה	יב	שעות	ונטמנת
יום יו	מאירה	יג	שעות	ונטמנת
יום יז	מאירה	יג	שעות וז חלקים	ונטמנת
יום יח	מאירה	יד	שעות וד חלקים	ונטמנת
יום יט	מאירה	טו	שעות וב חלקים	ונטמנת
יום כ	מאירה	טו	שעות	ונטמנת
יום כא	מאירה	טו	שעות וז חלקים	ונטמנת
יום כב	מאירה	טז	שעות וד חלקים	ונטמנת
יום כג	מאירה	יז	שעות וא חלקים	ונטמנת
יום כד	מאירה	יז	שעות	ונטמנת
יום כה	מאירה	יז	שעות וו חלקים	ונטמנת
יום כו	מאירה	יח	שעות וה חלקים	ונטמנת
יום כז	מאירה	יח	שעות	ונטמנת
יום כח	מאירה	יט	שעות	ונטמנת
יום כט	מאירה	יט	שעות וו חלקים	ונטמנת
יום ל	מאירה	כ	שעות וב חלקים	ונטמנת

ראש

ואלו הן הטבעות שור . סרטן . שקוב . גדי . בתולה . דגים .
טלה . תאומים . מאזנים . עקרב . קשת . גדי . דלי . דגים .

נוסחן שסם גבוי

נוסחן שסם גבוי

שור . סרטן . שקוב . גדי . בתולה . דגים .
טלה . תאומים . מאזנים . עקרב . קשת . גדי . דלי . דגים .

אלו הם הזכרים . הם מהם זכרים . והן מהם נקבות

השמש משה מזלות . הן מהם זכרים . והן מהם נקבות

כמ ל	אדר	פיברש	דגים	טלה	שור	תאומים	סרטן	אריה	בתולה	מאזנים	עקרב	קשת	גדי	דלי	דגים
כד כה כו	שבט	ינואר	דלי	דגים	טלה	שור	תאומים	סרטן	אריה	בתולה	מאזנים	עקרב	קשת	גדי	דלי
כז כח כט	טבת	דיצמבר	גדי	דלי	דגים	טלה	שור	תאומים	סרטן	אריה	בתולה	מאזנים	עקרב	קשת	גדי
לא לב לג	כסלו	נובמבר	קשת	גדי	דלי	דגים	טלה	שור	תאומים	סרטן	אריה	בתולה	מאזנים	עקרב	קשת
לד	מרחש	אוטו	עקרב	קשת	גדי	דלי	דגים	טלה	שור	תאומים	סרטן	אריה	בתולה	מאזנים	עקרב
לה לו	תשרי	סעפט	מאזנים	עקרב	קשת	גדי	דלי	דגים	טלה	שור	תאומים	סרטן	אריה	בתולה	מאזנים
לז לח	אלול	אגוס	בתולה	מאזנים	עקרב	קשת	גדי	דלי	דגים	טלה	שור	תאומים	סרטן	אריה	בתולה
לט	מלך	יולי	אריה	בתולה	מאזנים	עקרב	קשת	גדי	דלי	דגים	טלה	שור	תאומים	סרטן	אריה
מ	תמוז	יוניו	סרטן	אריה	בתולה	מאזנים	עקרב	קשת	גדי	דלי	דגים	טלה	שור	תאומים	סרטן
מא	סיון	מיי	תאומים	סרטן	אריה	בתולה	מאזנים	עקרב	קשת	גדי	דלי	דגים	טלה	שור	תאומים
מב	אייר	אפרי	שור	תאומים	סרטן	אריה	בתולה	מאזנים	עקרב	קשת	גדי	דלי	דגים	טלה	שור
מג	ניסן	מרצ	טלה	שור	תאומים	סרטן	אריה	בתולה	מאזנים	עקרב	קשת	גדי	דלי	דגים	טלה

החדשים מספר הימים

וזהו סדרן

על מה משפטי שם שש מזלות בכל ימי החדש

הבולדע שפר קר ריבע . הבולדע ריוט חם ונלח . הבולדע מיים קר ונלח

יום ב׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳
ליל ג׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳
יום ד׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳
ליל ה׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳
יום ו׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳
ליל ז׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳
יום ז׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳
ליל ח׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳
יום ח׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳
ליל ט׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳
יום ט׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳
ליל י׳	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳
יום י׳	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳
ליל י״א	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳
יום י״א	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳
ליל י״ב	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א
יום י״ב	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א
ליל י״ג	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב
יום י״ג	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב
ליל י״ד	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג
יום י״ד	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג
ליל ט״ו	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד
יום ט״ו	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד
ליל ט״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו
יום ט״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו
ליל י״ז	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז
יום י״ז	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז
ליל י״ח	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז
יום י״ח	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז
ליל י״ט	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח
יום י״ט	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח
ליל כ׳	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט
יום כ׳	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט
ליל כ״א	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳
יום כ״א	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳
ליל כ״ב	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א
יום כ״ב	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א
ליל כ״ג	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב
יום כ״ג	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב
ליל כ״ד	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג
יום כ״ד	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג
ליל כ״ה	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד
יום כ״ה	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד
ליל כ״ו	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה
יום כ״ו	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה
ליל כ״ז	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו
יום כ״ז	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו
ליל כ״ח	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז
יום כ״ח	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז
ליל כ״ט	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח
יום כ״ט	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח
ליל ל׳	ל׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט
יום ל׳	ל׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט

והבושת בה ישגב

ליל א׳	א׳	ל׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳

ישגב לא יעלוץ ג

יום א׳	א׳	ל׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳

מעמדי הצבא כבני לבי שם

מאה	ממרים	ובית	שקד	ונטע	שקוד	בליל	ונטע	ביום																						נסיון	משה
מאה	צדק	ובית	קשת	וקשת	קשת	בליל	וקשת	ביום																						נסיון	קדש
מאה	צבי	ובית	גדי	ויהי	גדי	בליל	וגדי	ביום																						נסיון	בעז
מאה	לבנה	ושמש	ביהב	סרטן																										נסיון	סל
מאה	ככב	ובית	בתולה	ויאומים	בתולה	בליל	ותאומים	ביום																						נסיון	תבל
מאה	נקבה	ובית	מאזנים	נשוי	מאזנים	ביום	ושוי	בליל																						נסיון	שבל
מאה	יומה	ושמש	ביהב	ביומיה																										נסיון	מיי

בן בוז בן בליה ״ וכל סרטן

שבעה כוכבים הללו א׳ להם בבית בשעה שעה מזלות משתנין להם

יום ב׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳
ליל ג׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳
יום ד׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳
ליל ה׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳
יום ו׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳
ליל ז׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳
יום ז׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳
ליל ח׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳
יום ח׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳
ליל ט׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳
יום ט׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳
ליל י׳	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳
יום י׳	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳
ליל י״א	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳
יום י״א	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳
ליל י״ב	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א
יום י״ב	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א
ליל י״ג	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב
יום י״ג	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב
ליל י״ד	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג
יום י״ד	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג
ליל ט״ו	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד
יום ט״ו	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד
ליל ט״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו
יום ט״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א	כ׳	י״ט	י״ח	י״ז	ט״ז	ט״ו
ליל י״ז	י״ז	ט״ז	ט״ו	י״ד	י״ג	י״ב	י״א	י׳	ט׳	ח׳	ז׳	ו׳	ה׳	ד׳	ג׳	ב׳	א׳	כ״ט	כ״ח	כ״ז	כ״ו	כ״ה	כ״ד	כ״ג	כ״ב	כ״א

אמר קשה לרבי אחא " וכבושה מחיים ונשלום יהיה עליה ונתן כל ישראל אמן פה אתן הקוה "
והוה ליפרוך ואי לא טעים מידי אי פתח בשבחא יכול אפילו ואי פתח במה נקטת מאיך . ואי פתח בדבר
שהוא ושמר . ישן ושמר . הקיל דם ושמר " רב ושמואל דאמרי תרוייהו האי מאן דשבי מילתא ליטעום מידי
מילתא ליטעי כורתא והדר ליקום ושמואל דאמר חמשה דברים קטנים למיתה יושבי מן התיים ואלו הן " אכל ושמר .
מ' שמוע הקיל דם שביעית לעלה . וכ' ושמואל האמרי בדרייתה האי מאי דשביב ג'
כי תהלי אתה " וכשהוא ישראל מבחוץ . מוציא אוכל לפניך לא עלי ואלי אבוקי בגי מיי רבא מיים "
אמר " יהי רצון מלפניך ל' אלהי ואלהי אבותי שיהיה עסק זה לי לברכה וכאלו ל' ומלכות הרשעה ומשמה
מלי לרבנן . מבל אקולי מיקל " רמש מדש ושא לי מולשא . שלישי לא סכנתא " הכנסם להקוה דם
קבילן ישראל מוריתא הוה טבח להו לבשריהן ודמיהן " מ' שמוע מכל מתה והקיל לא הקיל אלא לחטה . והא
וקיזו רבן בטולהו מעלי יומי טבי משום מעלי יומא טבא דעשרתא דכביק ביה ניקמי דשמיא טבחוה ואי לא
מברא הוה עשרין . ומברא מברא בתריה כולהו סכנתא " משלי יומא טבא דשבתא סכנתא "
ולמאי מאידים בזוזי בתן חשן ביה רבים שמה שהיים ל' " מ' שמוע מברא הוה מברא מברא הוה מברא
מבוד יהיב בתא ובחמישי מכח שביב דין של משלה ושל משה שוין כאחת ? בשלמא בשבת מאי טעמא לא משום
פרסא דמיא חד בשבת ומברתה ומשלי שבת אבל שב ואל תעשי לא . ומ' מוד מי שיש לו זבוד
שמוע כורסא דמיא בין הפרקים יושב בין הפרקים ישמח בין הפרקים ונשמח . ומ' שמוע

אחד מלך הימים, אם יהיו בכל העולם עכשיו יהיה משב בכל העולם בכל ד' תרשי השנה הללו שלו. ואם
ליה הן טבת שבט אדר ניסן. לעלו הן איירי סיון תמוז אב. הרי יב תרשי השנה. הסתכל בשמים לכל
ימותיה וישערכה לו. יום ג' ויום ד' ויום ה' ויום ו' לעלו ג' ימים ליב הן לעל תשרי מחשון כסליו.

סימן מיטרא רכולה שקמא

רבינו של עולם ית' כי לא יהיה זמן טוב עד שיהיו כל תרי תרשי הנשאר.
השנות הללו אבי אם יכנס חלק אחד בשעה אי אפשר שלא ישתנה הזמן בשעת המולד. ואם ישתנה הזמן ביום
בה"ט. תשוב משעת מולד בעל הימים משעת לשעת ואי אפשר שלא ישתנה הזמן בהם. וגם אם נולד הירח בחשבון
השעה ימים בחדש אי אפשר שלא ישתנה הזמן בהן ולעלו הן. בה"ט יא יט יט כב כה כט. וסימנם בה"ט מה"ט

פיבראיו	הוא אדר	יום ד'	בכעסתו	ויום ג'	ביצימתו
יינאיו	הוא שבט	יום א'	בכעסתו	ויום ג'	ביצימתו
דיצימבי	הוא טבת	יום ב'	בכעסתו	ויום ו'	ביצימתו
טבימבי	הוא כסליו	יום ה'	בכעסתו	ויום ב'	ביצימתו
אוטובי	הוא מרחשון	יום א'	בכעסתו	ויום ו'	ביצימתו
סיטמ"ו	הוא תשרי	יום ג'	בכעסתו	ויום ו'	ביצימתו
אגוסטו	הוא אלול	יום א'	בכעסתו	ויום ב'	ביצימתו
יולייו	הוא אב	יום ג'	בכעסתו	ויום ו'	ביצימתו
יוניו	הוא תמוז	יום ו'	בכעסתו	ויום ע'	ביצימתו
מייו	הוא סיון	יום ג'	בכעסתו	ויום ב'	ביצימתו
אפרילי	הוא אייר	יום ו'	בכעסתו	ויום א'	ביצימתו
מרצו	הוא ניסן	יום א'	בכעסתו	ויום ג'	ביצימתו

על הימים שמונעין מכמי המזוזות להקיז:

בה הנאה. על כן הזהר בדברי הרופאים. גדל אל יד ברכך ובטח עליו והוא יעשה.
ובכל הימים הללו אל יתחיל אדם בהן מלאכה שאין בהם הנאה של כלום. ואל יקיז בהן דם. ובהמה שנולדה בהן אין
מדיר יום ט' בכעסתו. ויום ה' ביצימתו.

טבת יום יב'	בכעסתו	ויום יט' ביצימתו	שבט יום א'	בכעסתו	ויום ב' ביצימתו
מרחשו יום י'	בכעסתו	ויום יה' ביצימתו	כסליו יום ג'	בכעסתו	ויום י' ביצימתו
אב שלו יום ו'	בכעסתו	ויום ה' ביצימתו	תשרי יום ו'	בכעסתו	ויום ד' ביצימתו
סיון יום ה'	בכעסתו	ויום ה' ביצימתו	תמוז יום ט'	בכעסתו	ויום י' ביצימתו
אב יום ג'	בכעסתו	ויום ג' ביצימתו	אייר יום יא'	בכעסתו	ויום יא' ביצימתו

ואלו ימים קשין הנכנסין וניצמין

לחדשים. וגדא לדעת אם האדר כי טוב. אייר אלול טבת. וסימן טוב אאט
וסימן. אלול נכנס וניצא. אייר נכנס. וטבת ניצא. אם ושמיט בה ימצא. בגדל הוא לא ידעה. סימן אאב
תרשיש הללו.

ימות מיתה רעה. ואם יאכל אדם בשר מוך קודם ס' יום ימות. והטוב לשמור אדם עצמו בכל יום שנ שלג'
ביום שני. ואם ישתה סם בימים הללו קודם ממשה עשר יום ימות. ואם יולד ונולד בימים הללו זכר או נקבה
רע טבת כשיצא בשנ בשבת". ובג' ימים הללו המקיז בהן דם או באחתה שעה ימות או ביום רבישי או

ובשבת בשנ בשבת". ויום שמיט של רע"ה יהיה כשנכנס בשנ בשבת. וכן ביצימתו". ויום שמיט של
ימים הללו הן קשין לכל מלאכה וניזהר מהם". יום שמיט של רע"ה מייר כשנכנס

מלו הן הימים שהם קשים מהן מוצימתו

מב במאה בו מה מהין, ונסתלקו שני הכתיב. בשעה באה נקודו של אבותינו שלא יכנסו לארץ
ונלך ממנו מות התורה. והעמיד עלה בהיכל.״
ההלמוד בשלמה בשבת. בשעה שעה בתמוז שהתברו הלוחות. ובטל התמיד. והובקעה העיר
תמוז: בשעה בו הלכו בני ישראל בקיץ ונהרגו שם בשבר שבת של תרשת עתה. נהגו בימיו להתענות של
שמעון בן גמליאל. וי מנחה סדן בו לוח כהן גדול. וי ״ישמעאל בן אלישע בן בטלי מלעלות לירושלים בימי יורבעם בן נבט. בעשרים וחמשה בו עזיה בן
סיון בשלשה ועשרים בו בטלי מלעלות לירושלים בימי יורבעם בן נבט. בעשרים וחמשה בו עזיה בן
ועשרים בו מת שמוע הנביא.״
אייר בשלשה בו מת עלי ושנ בנו ונשבה מארן הבריח. בשמנה עשר בו בזזו העגלות כמו כן. בשמו-
בעשרה ועשרים בו מת יהוש בן נון. בשלשה ועשרים בו מת יהוש בן נון. בשלשה ועשרים בו מת יהוש בן נון.
מרחשון
בשבת
בשבת יהיו הקולות שלש שלש ותקיעות שלש שלש בכל אחת ואחת מהן עד שיהיו שלשים ותשעה קולות בכל תפלה ותפלה.
שחרית מוסף
ומותם יהיו בסביות.״ ויהיה ושלום שליט ועל כל
חסרין. ומותם במעמדות והלא ענין שלשה עשר בבא מדם ביעקן שנאמר יהוסכון בתלקחת
אין מהא בשבתא סיהוה לא מיימר טב קדיר כלי קורבנא דבא יבא ועיבדן סגין ופיריש
ביה יעיבוה נקבן. ובבני מילתא שוחט. ושבבים ובציר הרבה. ומחלי בעיטהן דבא מיעמא ומותם במיעקא
כפנא ולא כפנא״ אין מהא בשבתא דשבועתא דשבתא. סיהוה רב מיימר טב. דקדיר כפה. מיית
ומותם יהיו בסביות.״ ויהיה ושלום שליט ועל כל
חסרין. ומותם במעמדות והלא ענין שלשה עשר בבא מדם ביעקן שנאמר יהוסכון בתלקחת
אין מהא בשבתא סיהוה לא מיימר טב קדיר כלי קורבנא דבא יבא ועיבדן סגין ופיריש
ביה יעיבוה נקבן. ובבני מילתא שוחט. ושבבים ובציר הרבה. ומחלי בעיטהן דבא מיעמא ומותם במיעקא
כפנא ולא כפנא״ אין מהא בשבתא דשבועתא דשבתא. סיהוה רב מיימר טב. דקדיר כפה. מיית

ישרץ אמן

זבח היא הקובעת השני סיהוה היא הקובעת שבת
מיימר היא הקובעת נסך. קיימא היא הקובעת המוסף

שיהיו מעוט חלבי ודמי שהמשט כמלו הקרבתו לפתך והריחה ״?
ועכשיו מט שיהו בהשטה ונהמשט חלבי ודמי . יהי רצון מלפתך ני מלהי
מרם חוטט ומביט קרבן המקריב חלבו ודמו ומהכפר לו ,
כל העולמים כלו ויהוד לפתך שבומן שבית המקדש קיים

רבון

והיה בעוקר מלכות מרבעים שהיו בה מרבעים קבוד מפי מוהד
ובהפלה המלחה של השעה קודם שיעד לילמן יעמוד הפלה זה ?

והפלה ובדקה והשעה מבעלן הגזרה

מוסף מה בעוקר בה בגלה הבריחה לעזריה מלך יהודה וגזרו השעה ״
לכסנריאה מה השם בעבן יקבה בעבודה זה שלהן
מלה רביכן . בשבעה עשר בה בהדש לילניום ותשום אחים . בשלשים ושבעה בה מיכ אנשי
כנסת הגדולה מהלקוק בין בית שמאי ובין בית הלל ונהדנו מישרץ הרבה . בשבעה בה מה
ושלשה בה גזרו השעה ״?
שבט במרבעה עשר בה עהדנו זקני ישרץ בשי , בחמשה בה מהו הנדיקים שהיו אם יהושע . בשלשים
גזרו השעה . בשלשים ושלשה בה עלחמו עבט בעמן אם ישרץ ונפלו מישרץ מרבעים אלף ״
השעה . בשבעה בה מה אזרע הכהן . בשעה בה סמך מלך בבל של יהושלם . בשלשת עשר בה
אבב בשבעה בה כשבבה הורה יהושע להלמי המלך , ושאל השולם וגזרו השעה . בשמנה בה גזרו ג
כסלו בשלשה בה שלח יהויקים מה המגלה ״
מה עשר בה גזרו השעה ״?
מנחם בשלה בה שוב כבוכנאצר עיה עדקיהו . בשבעה בה שחט כבוזראדן מה בעי בהבלה . בשמנה
בה מהו עשרים ומישמל , בשבעה ועשרים בה נגזר של מבוהיה שימוהו במוב בוחב ובבבל ״
תשרי בשלשה בה מהו שרף גדליה בן מהיקם . בחמשה בה הכעיסו מה ר׳ עקיבה בביה המסוריס . בעשרים וחמשה
הכנסת אנשי וכשלה בה יהוי משרים סעדי הורה ״?
שמו . בשליבי בעבת בפרשת מקם כלבים נהגו ביומיו ברומא להשחוה לפי שכבלה לקוה בביה
עלה בשמה בה מהו מגלים . בשלשה בה גזרו השעה לפי שבו כשלה ר׳ מחמיה בן הרדיון וספר הורה
וחוכ הביה בחמשה ובשעה . בשמנה עשר בה כבו מה בי מערבי ״?

אחת

משה בר נחמן וגאל מצה
בבא . ובאיזו נוהג כל אחד ואחד בליל הסדר . ובאיזו הוא מתחיל
של שבח והמשנה בבל יום מתחיל מן השנוי . ב
בשבח שהוא מתחיל בעבד היה . ואם כתוב: ועד שיעשה .
הגדה מן הסדרים שיש בהם ואם ואינו יודע מהיכן
הם מתחילים ואפשר שהסדרים אם אינו בן אין אין

שבעים ושנים הסדרים

וּמִצְוֹתֶיךָ אֶשְׁתַּעֲשָׁע אֲשֶׁר אָהָבְתִּי׃ וְאֶשָּׂא כַפַּי אֶל־מִצְוֹתֶיךָ אֲשֶׁר אָהָבְתִּי וְאָשִׂיחַ בְּחֻקֶּיךָ׃ זְכֹר־דָּבָר לְעַבְדֶּךָ עַל אֲשֶׁר יִחַלְתָּנִי׃ זֹאת נֶחָמָתִי בְעָנְיִי כִּי אִמְרָתְךָ חִיָּתְנִי׃ זֵדִים הֱלִיצֻנִי עַד־מְאֹד מִתּוֹרָתְךָ לֹא נָטִיתִי׃ זָכַרְתִּי מִשְׁפָּטֶיךָ מֵעוֹלָם יְהוָה וָאֶתְנֶחָם׃ זַלְעָפָה אֲחָזַתְנִי מֵרְשָׁעִים עֹזְבֵי תּוֹרָתֶךָ׃ זְמִרוֹת הָיוּ־לִי חֻקֶּיךָ בְּבֵית מְגוּרָי׃ זָכַרְתִּי בַלַּיְלָה שִׁמְךָ יְהוָה וָאֶשְׁמְרָה תּוֹרָתֶךָ׃ זֹאת הָיְתָה־לִּי כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ חֶלְקִי יְהוָה אָמַרְתִּי לִשְׁמֹר דְּבָרֶיךָ׃ חִלִּיתִי פָנֶיךָ בְכָל־לֵב חָנֵּנִי כְּאִמְרָתֶךָ׃ חִשַּׁבְתִּי דְרָכָי וָאָשִׁיבָה רַגְלַי אֶל־עֵדוֹתֶיךָ׃ חַשְׁתִּי וְלֹא הִתְמַהְמָהְתִּי לִשְׁמֹר מִצְוֹתֶיךָ׃ חֶבְלֵי רְשָׁעִים עִוְּדֻנִי תּוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ חֲצוֹת־לַיְלָה אָקוּם לְהוֹדוֹת לָךְ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ חָבֵר אָנִי לְכָל־אֲשֶׁר יְרֵאוּךָ וּלְשֹׁמְרֵי פִקּוּדֶיךָ׃ חַסְדְּךָ יְהוָה מָלְאָה הָאָרֶץ חֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ טוֹב עָשִׂיתָ עִם־עַבְדְּךָ יְהוָה כִּדְבָרֶךָ׃ טוּב־טַעַם וָדַעַת לַמְּדֵנִי כִּי בְמִצְוֹתֶיךָ הֶאֱמָנְתִּי׃ טֶרֶם אֶעֱנֶה אֲנִי שֹׁגֵג וְעַתָּה אִמְרָתְךָ שָׁמָרְתִּי׃ טוֹב־אַתָּה וּמֵטִיב לַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ טָפְלוּ עָלַי שֶׁקֶר זֵדִים אֲנִי בְכָל־לֵב אֶצֹּר פִּקּוּדֶיךָ׃ טָפַשׁ כַּחֵלֶב לִבָּם אֲנִי תּוֹרָתְךָ שִׁעֲשָׁעְתִּי׃ טוֹב־לִי כִּי עֻנֵּיתָ לְמַעַן אֶלְמַד חֻקֶּיךָ׃ טוֹב־לִי תּוֹרַת־פִּיךָ מֵאַלְפֵי זָהָב וָכָסֶף׃ יָדֶיךָ עָשׂוּנִי וַיְכוֹנְנוּנִי הֲבִינֵנִי וְאֶלְמְדָה מִצְוֹתֶיךָ׃ יְרֵאֶיךָ יִרְאוּנִי וְיִשְׂמָחוּ כִּי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ יָדַעְתִּי יְהוָה כִּי־צֶדֶק מִשְׁפָּטֶיךָ וֶאֱמוּנָה עִנִּיתָנִי׃ יְהִי־נָא חַסְדְּךָ לְנַחֲמֵנִי כְּאִמְרָתְךָ לְעַבְדֶּךָ׃ יְבוֹאוּנִי רַחֲמֶיךָ וְאֶחְיֶה כִּי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ יֵבֹשׁוּ זֵדִים כִּי־שֶׁקֶר עִוְּתוּנִי אֲנִי אָשִׂיחַ בְּפִקּוּדֶיךָ׃ יָשׁוּבוּ לִי יְרֵאֶיךָ וְיֹדְעֵי עֵדוֹתֶיךָ׃ יְהִי־לִבִּי תָמִים בְּחֻקֶּיךָ לְמַעַן לֹא אֵבוֹשׁ׃ כָּלְתָה לִתְשׁוּעָתְךָ נַפְשִׁי לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ כָּלוּ עֵינַי לְאִמְרָתֶךָ לֵאמֹר מָתַי תְּנַחֲמֵנִי׃ כִּי־הָיִיתִי כְנֹאד בְּקִיטוֹר חֻקֶּיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ כַּמָּה יְמֵי עַבְדֶּךָ מָתַי תַּעֲשֶׂה בְרֹדְפַי מִשְׁפָּט׃ כָּרוּ־לִי זֵדִים שִׁיחוֹת אֲשֶׁר לֹא כְתוֹרָתֶךָ׃ כָּל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה שֶׁקֶר רְדָפוּנִי עָזְרֵנִי׃ כִּמְעַט כִּלּוּנִי בָאָרֶץ וַאֲנִי לֹא עָזַבְתִּי פִקּוּדֶיךָ׃ כְּחַסְדְּךָ חָיֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדוּת פִּיךָ׃ לְעוֹלָם יְהוָה דְּבָרְךָ נִצָּב בַּשָּׁמָיִם׃ לְדֹר וָדֹר אֱמוּנָתֶךָ כּוֹנַנְתָּ אֶרֶץ וַתַּעֲמֹד׃ לְמִשְׁפָּטֶיךָ עָמְדוּ הַיּוֹם כִּי הַכֹּל עֲבָדֶיךָ׃ לוּלֵי תוֹרָתְךָ שַׁעֲשֻׁעָי אָז אָבַדְתִּי בְעָנְיִי׃ לְעוֹלָם לֹא אֶשְׁכַּח פִּקּוּדֶיךָ כִּי בָם חִיִּיתָנִי׃ לְךָ אֲנִי הוֹשִׁיעֵנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ דָרָשְׁתִּי׃ לִי קִוּוּ רְשָׁעִים לְאַבְּדֵנִי עֵדֹתֶיךָ אֶתְבּוֹנָן׃ לְכָל־תִּכְלָה רָאִיתִי קֵץ רְחָבָה מִצְוָתְךָ מְאֹד׃ מָה־אָהַבְתִּי תוֹרָתֶךָ כָּל־הַיּוֹם הִיא שִׂיחָתִי׃ מֵאֹיְבַי תְּחַכְּמֵנִי מִצְוָתְךָ כִּי לְעוֹלָם הִיא לִי׃ מִכָּל־מְלַמְּדַי הִשְׂכַּלְתִּי כִּי עֵדְוֹתֶיךָ שִׂיחָה לִי׃ מִזְּקֵנִים אֶתְבּוֹנָן כִּי פִקֻּדֶיךָ נָצָרְתִּי׃ מִכָּל־אֹרַח רָע כָּלִאתִי רַגְלָי לְמַעַן אֶשְׁמֹר דְּבָרֶךָ׃ מִמִּשְׁפָּטֶיךָ לֹא סָרְתִּי כִּי־אַתָּה הוֹרֵתָנִי׃ מַה־נִּמְלְצוּ לְחִכִּי אִמְרָתֶךָ מִדְּבַשׁ לְפִי׃ מִפִּקּוּדֶיךָ אֶתְבּוֹנָן עַל־כֵּן שָׂנֵאתִי כָּל־אֹרַח שָׁקֶר׃ נֵר־לְרַגְלִי דְבָרֶךָ וְאוֹר לִנְתִיבָתִי׃ נִשְׁבַּעְתִּי וָאֲקִימָה לִשְׁמֹר מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ נָעֱנֵיתִי עַד־מְאֹד יְהוָה חַיֵּנִי כִּדְבָרֶךָ׃ נִדְבוֹת פִּי רְצֵה־נָא יְהוָה וּמִשְׁפָּטֶיךָ לַמְּדֵנִי׃ נַפְשִׁי בְכַפִּי תָמִיד וְתוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ נָתְנוּ רְשָׁעִים פַּח לִי וּמִפִּקּוּדֶיךָ לֹא תָעִיתִי׃ נָחַלְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם כִּי־שְׂשׂוֹן לִבִּי הֵמָּה׃ נָטִיתִי לִבִּי לַעֲשׂוֹת חֻקֶּיךָ לְעוֹלָם עֵקֶב׃ סֵעֲפִים שָׂנֵאתִי וְתוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ סִתְרִי וּמָגִנִּי אָתָּה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ סוּרוּ מִמֶּנִּי מְרֵעִים וְאֶצְּרָה מִצְוֹת אֱלֹהָי׃ סָמְכֵנִי כְאִמְרָתְךָ וְאֶחְיֶה וְאַל־תְּבִישֵׁנִי מִשִּׂבְרִי׃ סְעָדֵנִי וְאִוָּשֵׁעָה וְאָשִׁיעָה בְחֻקֶּיךָ תָּמִיד׃ סָלִיתָ כָּל־שֹׁגִים מֵחֻקֶּיךָ כִּי שֶׁקֶר תַּרְמִיתָם׃ סִגִים הִשְׁבַּתָּ כָל־רִשְׁעֵי־אָרֶץ לָכֵן אָהַבְתִּי עֵדְוֹתֶיךָ׃ סָמַר מִפַּחְדְּךָ בְשָׂרִי וּמִמִּשְׁפָּטֶיךָ יָרֵאתִי׃ עָשִׂיתִי מִשְׁפָּט וָצֶדֶק בַּל־תַּנִּיחֵנִי לְעֹשְׁקָי׃ עֲרֹב עַבְדְּךָ לְטוֹב אַל־יַעַשְׁקֻנִי זֵדִים׃ עֵינַי כָּלוּ לִישׁוּעָתֶךָ וּלְאִמְרַת צִדְקֶךָ׃ עֲשֵׂה עִם־עַבְדְּךָ כְּחַסְדֶּךָ וְחֻקֶּיךָ לַמְּדֵנִי׃ עַבְדְּךָ אָנִי הֲבִינֵנִי וְאֵדְעָה עֵדֹתֶיךָ׃ עֵת לַעֲשׂוֹת לַיהוָה הֵפֵרוּ תוֹרָתֶךָ׃ עַל־כֵּן אָהַבְתִּי מִצְוֹתֶיךָ מִזָּהָב וּמִפָּז׃ עַל־כֵּן כָּל־פִּקּוּדֵי כֹל יִשָּׁרְתִּי כָּל־אֹרַח שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי׃ פְּלָאוֹת עֵדְוֹתֶיךָ עַל־כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃ פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃ פִּי פָעַרְתִּי וָאֶשְׁאָפָה כִּי לְמִצְוֹתֶיךָ יָאָבְתִּי׃ פְּנֵה־אֵלַי וְחָנֵּנִי כְּמִשְׁפָּט לְאֹהֲבֵי שְׁמֶךָ׃ פְּעָמַי הָכֵן בְּאִמְרָתֶךָ וְאַל־תַּשְׁלֶט־בִּי כָל־אָוֶן׃ פְּדֵנִי מֵעֹשֶׁק אָדָם וְאֶשְׁמְרָה פִּקּוּדֶיךָ׃ פָּנֶיךָ הָאֵר בְּעַבְדֶּךָ וְלַמְּדֵנִי אֶת־חֻקֶּיךָ׃ פַּלְגֵי־מַיִם יָרְדָה עֵינָי עַל לֹא שָׁמְרוּ תוֹרָתֶךָ׃ פָּלֵאתָ עֲדָוֶיךָ עַל־כֵּן נְצָרָתַם נַפְשִׁי׃ פֵּתַח דְּבָרֶיךָ יָאִיר מֵבִין פְּתָיִים׃ צַדִּיק אַתָּה יְהוָה וְיָשָׁר מִשְׁפָּטֶיךָ׃ צִוִּיתָ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ וֶאֱמוּנָה מְאֹד׃ צִמְּתַתְנִי קִנְאָתִי כִּי שָׁכְחוּ דְבָרֶיךָ צָרָי׃ צְרוּפָה אִמְרָתְךָ מְאֹד וְעַבְדְּךָ אֲהֵבָהּ׃ צָעִיר אָנֹכִי וְנִבְזֶה פִּקֻּדֶיךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ צִדְקָתְךָ צֶדֶק לְעוֹלָם וְתוֹרָתְךָ אֱמֶת׃ צַר וּמָצוֹק מְצָאוּנִי מִצְוֹתֶיךָ שַׁעֲשֻׁעָי׃ צֶדֶק עֵדְוֹתֶיךָ לְעוֹלָם הֲבִינֵנִי וְאֶחְיֶה׃ קָרָאתִי בְכָל־לֵב עֲנֵנִי יְהוָה חֻקֶּיךָ אֶצֹּרָה׃ קְרָאתִיךָ הוֹשִׁיעֵנִי וְאֶשְׁמְרָה עֵדֹתֶיךָ׃ קִדַּמְתִּי בַנֶּשֶׁף וָאֲשַׁוֵּעָה לִדְבָרְךָ יִחָלְתִּי׃ קִדְּמוּ עֵינַי אַשְׁמֻרוֹת לָשִׂיחַ בְּאִמְרָתֶךָ׃ קוֹלִי שִׁמְעָה כְחַסְדֶּךָ יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶךָ חַיֵּנִי׃ קָרְבוּ רֹדְפֵי זִמָּה מִתּוֹרָתְךָ רָחָקוּ׃ קָרוֹב אַתָּה יְהוָה וְכָל־מִצְוֹתֶיךָ אֱמֶת׃ קֶדֶם יָדַעְתִּי מֵעֵדְוֹתֶיךָ כִּי לְעוֹלָם יְסַדְתָּם׃ רְאֵה־עָנְיִי וְחַלְּצֵנִי כִּי תוֹרָתְךָ לֹא שָׁכָחְתִּי׃ רִיבָה רִיבִי וּגְאָלֵנִי לְאִמְרָתְךָ חַיֵּנִי׃ רָחוֹק מֵרְשָׁעִים יְשׁוּעָה כִּי חֻקֶּיךָ לֹא דָרָשׁוּ׃ רַחֲמֶיךָ רַבִּים יְהוָה כְּמִשְׁפָּטֶיךָ חַיֵּנִי׃ רַבִּים רֹדְפַי וְצָרָי מֵעֵדְוֹתֶיךָ לֹא נָטִיתִי׃ רָאִיתִי בֹגְדִים וָאֶתְקוֹטָטָה אֲשֶׁר אִמְרָתְךָ לֹא שָׁמָרוּ׃ רְאֵה כִּי פִקּוּדֶיךָ אָהָבְתִּי יְהוָה כְּחַסְדְּךָ חַיֵּנִי׃ רֹאשׁ דְּבָרְךָ אֱמֶת וּלְעוֹלָם כָּל־מִשְׁפַּט צִדְקֶךָ׃ שָׂרִים רְדָפוּנִי חִנָּם וּמִדְּבָרְךָ פָּחַד לִבִּי׃ שָׂשׂ אָנֹכִי עַל־אִמְרָתֶךָ כְּמוֹצֵא שָׁלָל רָב׃ שֶׁקֶר שָׂנֵאתִי וָאֲתָעֵבָה תּוֹרָתְךָ אָהָבְתִּי׃ שֶׁבַע בַּיּוֹם הִלַּלְתִּיךָ עַל מִשְׁפְּטֵי צִדְקֶךָ׃ שָׁלוֹם רָב לְאֹהֲבֵי תוֹרָתֶךָ וְאֵין־לָמוֹ מִכְשׁוֹל׃ שִׂבַּרְתִּי לִישׁוּעָתְךָ יְהוָה וּמִצְוֹתֶיךָ עָשִׂיתִי׃ שָׁמְרָה נַפְשִׁי עֵדֹתֶיךָ וָאֹהֲבֵם מְאֹד׃ שָׁמַרְתִּי פִקּוּדֶיךָ וְעֵדֹתֶיךָ כִּי כָל־דְּרָכַי נֶגְדֶּךָ׃ תִּקְרַב רִנָּתִי לְפָנֶיךָ יְהוָה כִּדְבָרְךָ הֲבִינֵנִי׃ תָּבוֹא תְחִנָּתִי לְפָנֶיךָ כְּאִמְרָתְךָ הַצִּילֵנִי׃ תַּבְּעְנָה שְׂפָתַי תְּהִלָּה כִּי תְלַמְּדֵנִי חֻקֶּיךָ׃ תַּעַן לְשׁוֹנִי אִמְרָתֶךָ כִּי כָל־מִצְוֹתֶיךָ צֶדֶק׃ תְּהִי יָדְךָ לְעָזְרָנִי כִּי פִקּוּדֶיךָ בָחָרְתִּי׃

שובי נפשי למנוחיכי כי יי גמל עליכי מיב
ואזכה יי אמונה בפי ובתוך רבים אהללנו כי
הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו כי
יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר אף תכון תבל כי
הודו ליי כי טוב כי לעולם חסדו חכי
והתעטף על יי יהבך והוא יעשה יט
ואל תשבוט על יי אלהי אל תרחק ממני כ
שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך כב
הנה אתה יפה רעיתי הנך יפה עיניך יונים כג
עבדו את יי בשמחה בואו לפניו ברננה כד
כי יי אלהינו הוא יי לבדו על כל הארץ כה
יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם כו
יהי כבוד יי לעולם ישמח יי במעשיו כח
מזמור שמעו זאת כל העמים האזינו כל יושבי חלד כט
יי מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך ל
ואני בטחתי בך יגל לבי בישועתך אשירה לי לא
כמה לכל הפעלים הזקיקו לכל הפעמים פג
ואתה יי לעולם תשב כסאך לדור ודור מב
יי בשמים הכין כסאו ומלכותו בכל משלה מג
יי אתה כי ידרך משפטיך ומאומה שנאתה מד
מזמור לבני קרח אלהים באזנינו שמענו מד
יי מלך גאות לבש לבש יי עז התאזר מג
רחוק ומצוק יי מרב חסד ורב אמת ל
יי כבוד כסאך יי שמע תפלתי והגיגי האזינה לא
יי אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך לב
יי מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך טו
אשרי כל ירא יי ההולך בדרכיו קכח
יי אלהי ישועתי יום צעקתי בלילה נגדך פח

מזמור

לדוד ה׳ רועי לא אחסר׃ בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני׃ נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו׃ גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני׃ תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה׃ אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית ה׳ לארך ימים׃

מזמור לדוד לה׳ הארץ ומלואה תבל וישבי בה׃ כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה׃ מי יעלה בהר ה׳ ומי יקום במקום קדשו׃ נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה׃ ישא ברכה מאת ה׳ וצדקה מאלהי ישעו׃ זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה׃ שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃ מי זה מלך הכבוד ה׳ עזוז וגבור ה׳ גבור מלחמה׃ שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃ מי הוא זה מלך הכבוד ה׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃

לדוד אליך ה׳ נפשי אשא׃ אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי׃ גם כל קויך לא יבושו יבשו הבגדים ריקם׃ דרכיך ה׳ הודיעני ארחותיך למדני׃ הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום׃ זכר רחמיך ה׳ וחסדיך כי מעולם הנה׃ חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך ה׳׃ טוב וישר ה׳ על כן יורה חטאים בדרך׃ ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו׃ כל ארחות ה׳ חסד ואמת לנוצרי ברתו ועדותיו׃ למען שמך ה׳ וסלחת לעוני כי רב הוא׃ מי זה האיש ירא ה׳ יורנו בדרך יבחר׃ נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ׃ סוד ה׳ ליראיו וברתו להודיעם׃ עיני תמיד אל ה׳ כי הוא יוציא ממצודה רגלי׃ פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני׃ צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני׃ ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי׃ ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני׃ שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך׃ תם וישר יצרוני כי קויתיך׃ פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו׃

לדוד שפטני ה׳ כי אני בתמתי ובה׳ בטחתי לא אמעד׃ בחנני ה׳ ונסני צרפה כליותי ולבי׃ כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃ לא ישבתי עם מתי שוא ועם נסתרים לא אבוא׃ שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב׃ ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה׳׃ לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך׃ ה׳ אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך׃ אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי׃ אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד׃ ואני בתמתי אפדני וחנני׃ רגלי עמדה במישור במקהלים אברך ה׳׃

לדוד ה׳ אורי וישעי ממי אירא ה׳ מעוז חיי ממי אפחד׃ בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו׃ אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח׃ אחת שאלתי מאת ה׳ אותה אבקש שבתי בבית ה׳ כל ימי חיי לחזות בנעם ה׳ ולבקר בהיכלו׃ כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני׃ ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה לה׳׃ שמע ה׳ קולי אקרא וחנני וענני׃ לך אמר לבי בקשו פני את פניך ה׳ אבקש׃ אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי׃ כי אבי ואמי עזבוני וה׳ יאספני׃ הורני ה׳ דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי׃ אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס׃ לולא האמנתי לראות בטוב ה׳ בארץ חיים׃ קוה אל ה׳ חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה׳׃

לדוד אליך ה׳ אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור׃ שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך׃ אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום את רעיהם והרעה בלבבותם׃ תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם׃ כי לא יבינו אל פעלות ה׳ ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם׃ ברוך ה׳ כי שמע קול תחנוני׃ ה׳ עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו׃ ה׳ עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא׃ הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם׃

מזמור לדוד הבו לה׳ בני אלים הבו לה׳ כבוד ועז׃ הבו לה׳ כבוד שמו השתחוו לה׳ בהדרת קדש׃ קול ה׳ על המים אל הכבוד הרעים ה׳ על מים רבים׃ קול ה׳ בכח קול ה׳ בהדר׃ קול ה׳ שבר ארזים וישבר ה׳ את ארזי הלבנון׃ וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים׃ קול ה׳ חוצב להבות אש׃ קול ה׳ יחיל מדבר יחיל ה׳ מדבר קדש׃ קול ה׳ יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד׃ ה׳ למבול ישב וישב ה׳ מלך לעולם׃ ה׳ עז לעמו יתן ה׳ יברך את עמו בשלום׃

מזמור שיר חנכת הבית לדוד׃ ארוממך ה׳ כי דליתני ולא שמחת אויבי לי׃ ה׳ אלהי שועתי אליך ותרפאני׃ ה׳ העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור׃ זמרו לה׳ חסידיו והודו לזכר קדשו׃ כי רגע באפו חיים ברצונו׃ בערב ילין בכי ולבקר רנה׃ ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם׃ ה׳ ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל׃ אליך ה׳ אקרא ואל אדני אתחנן׃ מה בצעי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך׃ שמע ה׳ וחנני ה׳ היה עזר לי׃ הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה׃ למען יזמרך כבוד ולא ידם ה׳ אלהי לעולם אודך׃

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד׃ אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי׃ אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי׃ ואתה קדוש יושב תהלות ישראל׃ בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו׃ אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו׃ ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם׃ כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש׃ גל אל ה׳ יפלטהו יצילהו כי חפץ בו׃ כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי׃ עלי הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה׃ אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר׃ סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני׃ פצו עלי פיהם אריה טורף ושואג׃ כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי׃ יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי לחכי ולעפר מות תשפתני׃ כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי׃ אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי׃ יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל׃ ואתה ה׳ אל תרחק אילותי לעזרתי חושה׃ הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי׃ הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני׃ אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך׃ יראי ה׳ הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל׃ כי לא בזה ולא שקץ עני עניי ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע׃ מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו׃ יאכלו ענוים וישבעו יהללו ה׳ דרשיו יחי לבבכם לעד׃ יזכרו וישובו אל ה׳ כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים׃ כי לה׳ המלוכה ומושל בגוים׃ אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה׃ זרע יעבדנו יספר לאדני לדור׃ יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה׃

מזמור לדוד ה׳ רועי לא אחסר׃ בנאות דשא ירביצני על מי מנוחות ינהלני׃ נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק למען שמו׃ גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמוני׃ תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי כוסי רויה׃ אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי ושבתי בבית ה׳ לארך ימים׃

מזמור לדוד לה׳ הארץ ומלואה תבל וישבי בה׃ כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה׃ מי יעלה בהר ה׳ ומי יקום במקום קדשו׃ נקי כפים ובר לבב אשר לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה׃ ישא ברכה מאת ה׳ וצדקה מאלהי ישעו׃ זה דור דרשיו מבקשי פניך יעקב סלה׃ שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃ מי זה מלך הכבוד ה׳ עזוז וגבור ה׳ גבור מלחמה׃ שאו שערים ראשיכם ושאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד׃ מי הוא זה מלך הכבוד ה׳ צבאות הוא מלך הכבוד סלה׃

לדוד אליך ה׳ נפשי אשא׃ אלהי בך בטחתי אל אבושה אל יעלצו אויבי לי׃ גם כל קויך לא יבושו יבשו הבגדים ריקם׃ דרכיך ה׳ הודיעני ארחותיך למדני׃ הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך קויתי כל היום׃ זכר רחמיך ה׳ וחסדיך כי מעולם הנה׃ חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר לי אתה למען טובך ה׳׃ טוב וישר ה׳ על כן יורה חטאים בדרך׃ ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים דרכו׃ כל ארחות ה׳ חסד ואמת לנוצרי ברתו ועדותיו׃ למען שמך ה׳ וסלחת לעוני כי רב הוא׃ מי זה האיש ירא ה׳ יורנו בדרך יבחר׃ נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ׃ סוד ה׳ ליראיו וברתו להודיעם׃ עיני תמיד אל ה׳ כי הוא יוציא ממצודה רגלי׃ פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני׃ צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני׃ ראה עניי ועמלי ושא לכל חטאותי׃ ראה אויבי כי רבו ושנאת חמס שנאוני׃ שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי חסיתי בך׃ תם וישר יצרוני כי קויתיך׃ פדה אלהים את ישראל מכל צרותיו׃

לדוד שפטני ה׳ כי אני בתמתי ובה׳ בטחתי לא אמעד׃ בחנני ה׳ ונסני צרפה כליותי ולבי׃ כי חסדך לנגד עיני והתהלכתי באמתך׃ לא ישבתי עם מתי שוא ועם נסתרים לא אבוא׃ שנאתי קהל מרעים ועם רשעים לא אשב׃ ארחץ בנקיון כפי ואסובבה את מזבחך ה׳׃ לשמע בקול תודה ולספר כל נפלאותיך׃ ה׳ אהבתי מעון ביתך ומקום משכן כבודך׃ אל תאסף עם חטאים נפשי ועם אנשי דמים חייי׃ אשר בידיהם זמה וימינם מלאה שחד׃ ואני בתמתי אפדני וחנני׃ רגלי עמדה במישור במקהלים אברך ה׳׃

לדוד ה׳ אורי וישעי ממי אירא ה׳ מעוז חיי ממי אפחד׃ בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי ואויבי לי המה כשלו ונפלו׃ אם תחנה עלי מחנה לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני בוטח׃ אחת שאלתי מאת ה׳ אותה אבקש שבתי בבית ה׳ כל ימי חיי לחזות בנעם ה׳ ולבקר בהיכלו׃ כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני בסתר אהלו בצור ירוממני׃ ועתה ירום ראשי על אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה ואזמרה לה׳׃ שמע ה׳ קולי אקרא וחנני וענני׃ לך אמר לבי בקשו פני את פניך ה׳ אבקש׃ אל תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי׃ כי אבי ואמי עזבוני וה׳ יאספני׃ הורני ה׳ דרכך ונחני בארח מישור למען שוררי׃ אל תתנני בנפש צרי כי קמו בי עדי שקר ויפח חמס׃ לולא האמנתי לראות בטוב ה׳ בארץ חיים׃ קוה אל ה׳ חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה׳׃

לדוד אליך ה׳ אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה ממני ונמשלתי עם יורדי בור׃ שמע קול תחנוני בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך׃ אל תמשכני עם רשעים ועם פעלי און דוברי שלום את רעיהם והרעה בלבבותם׃ תן להם כפעלם וכרע מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם׃ כי לא יבינו אל פעלות ה׳ ואל מעשה ידיו יהרסם ולא יבנם׃ ברוך ה׳ כי שמע קול תחנוני׃ ה׳ עזי ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי אודנו׃ ה׳ עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא׃ הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד העולם׃

מזמור לדוד הבו לה׳ בני אלים הבו לה׳ כבוד ועז׃ הבו לה׳ כבוד שמו השתחוו לה׳ בהדרת קדש׃ קול ה׳ על המים אל הכבוד הרעים ה׳ על מים רבים׃ קול ה׳ בכח קול ה׳ בהדר׃ קול ה׳ שבר ארזים וישבר ה׳ את ארזי הלבנון׃ וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו בן ראמים׃ קול ה׳ חוצב להבות אש׃ קול ה׳ יחיל מדבר יחיל ה׳ מדבר קדש׃ קול ה׳ יחולל אילות ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד׃ ה׳ למבול ישב וישב ה׳ מלך לעולם׃ ה׳ עז לעמו יתן ה׳ יברך את עמו בשלום׃

מזמור שיר חנכת הבית לדוד׃ ארוממך ה׳ כי דליתני ולא שמחת אויבי לי׃ ה׳ אלהי שועתי אליך ותרפאני׃ ה׳ העלית מן שאול נפשי חייתני מיורדי בור׃ זמרו לה׳ חסידיו והודו לזכר קדשו׃ כי רגע באפו חיים ברצונו׃ בערב ילין בכי ולבקר רנה׃ ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם׃ ה׳ ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי נבהל׃ אליך ה׳ אקרא ואל אדני אתחנן׃ מה בצעי ברדתי אל שחת היודך עפר הגיד אמתך׃ שמע ה׳ וחנני ה׳ היה עזר לי׃ הפכת מספדי למחול לי פתחת שקי ותאזרני שמחה׃ למען יזמרך כבוד ולא ידם ה׳ אלהי לעולם אודך׃

למנצח על אילת השחר מזמור לדוד׃ אלי אלי למה עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי׃ אלהי אקרא יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי׃ ואתה קדוש יושב תהלות ישראל׃ בך בטחו אבותינו בטחו ותפלטמו׃ אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו׃ ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם׃ כל ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש׃ גל אל ה׳ יפלטהו יצילהו כי חפץ בו׃ כי אתה גחי מבטן מבטיחי על שדי אמי׃ עלי הושלכתי מרחם מבטן אמי אלי אתה׃ אל תרחק ממני כי צרה קרובה כי אין עוזר׃ סבבוני פרים רבים אבירי בשן כתרוני׃ פצו עלי פיהם אריה טורף ושואג׃ כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג נמס בתוך מעי׃ יבש כחרש כחי ולשוני מדבק מלקוחי לחכי ולעפר מות תשפתני׃ כי סבבוני כלבים עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי׃ אספר כל עצמותי המה יביטו יראו בי׃ יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל׃ ואתה ה׳ אל תרחק אילותי לעזרתי חושה׃ הצילה מחרב נפשי מיד כלב יחידתי׃ הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני׃ אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך׃ יראי ה׳ הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע ישראל׃ כי לא בזה ולא שקץ עני עניי ולא הסתיר פניו ממנו ובשועו אליו שמע׃ מאתך תהלתי בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו׃ יאכלו ענוים וישבעו יהללו ה׳ דרשיו יחי לבבכם לעד׃ יזכרו וישובו אל ה׳ כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל משפחות גוים׃ כי לה׳ המלוכה ומושל בגוים׃ אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה׃ זרע יעבדנו יספר לאדני לדור׃ יבאו ויגידו צדקתו לעם נולד כי עשה׃

למנצח

לדוד

למנצח

לדוד

כי אם לזוכה כי בזו מוצאי : כי ר׳ עבדיך הם מבטיח ואשר אמרה נכון : נגידו פרוס
הגיון בשמים ומשיב : ואתה ה׳ לעולם תשב וזכרך לדר ודר : אתה תקום תרחם ציון
כי עת לחננה כי בא מועד : כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו : ויראו גוים
את שם ה׳ וכל מלכי הארץ את כבודך : כי בנה ה׳ ציון נראה בכבודו : פנה אל תפלת
הערער ולא בזה את תפלתם : תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה : כי הישקיף
ממרום קדשו ה׳ מן שמים אל ארץ הביט : לשמוע אנקת אסיר לפתח בני תמותה :
לספר בציון שם ה׳ ותהלתו בירושלים : בהקהל עמים יחדו וממלכות לעבד את ה׳ :
הענה בדרך כחי קצר ימי : אומר אלי אל תעלני בחצי ימי שנותיך בדור דורים :
לפנים הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים : המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו
כלבוש תחליפם ויחלפו : ואתה הוא ושנותיך לא יתמו : בני עבדיך ישכונו וזרעם
לפניך יכון :

תפלה

לדוד : שמעה ה׳ צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בלא שפתי מרמה : מלפניך
משפטי עיניי תחזינה מישרים : בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא זמותי
בל יעבר פי : לפעלות אדם בדבר שפתיך אני שמרתי ארחות פרצים : תמך אשרי
בנתיבותיך בל נמוטו פעמי : אני קראתיך כי תענני אל הט אזנך לי שמע אמרתי :
הפלה חסדיך מושיע חוסים ממתקוממים בימינך : שמרני כאישון בת עין בצל כנפיך
תסתירני : מפני רשעים זדוני שודדי נפשי יסבוני : חלבמו סגרו פיהמו דברו בגאוה :
אשרינו עתה סבבונו עיניהם ישיתו לנטות בארץ : יפרסו כמו אריה יכסף ולכפיר
ישב במסתרים : קומה ה׳ קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע חרבך : ממתים
ידך ה׳ ממתי מעט חלקם בחיים וצפינך תמלא בטנם ישבעו בנים ויניחו יתרתם
לעולליהם : אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ תמונתך :

למנצח

בנגינות מזמור שיר : יחנני אלהים ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : לדעת בארץ
דרכך בכל גוים ישועתך : יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו וירננו
לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה : יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם : ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו : יברכנו אלהים ויראו
אותו כל אפסי ארץ :

למנצח

בנגינות מזמור שיר : אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו סלה : לדעת בארץ
דרכך בכל גוים ישועתך : יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם : ישמחו וירננו
לאמים כי תשפט עמים מישור ולאמים בארץ תנחם סלה : יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם : ארץ נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו : יברכנו אלהים ויראו
אותו כל אפסי ארץ :

למנצח

משכיל לאסף למה אלהים זנחת לנצח יעשן אפך בצאן מרעיתך

מזמור לדוד הבו ליהוה בני אלים הבו ליהוה כבוד ועז

הבו ליהוה כבוד שמו השתחוו ליהוה בהדרת קדש חילו מפניו כל הארץ

אמרו בגוים יהוה מלך אף תכון תבל בל תמוט ידין עמים במישרים

יהי השמים ותגל הארץ ירעם הים ומלאו

יעלז שדי וכל אשר בו אז ירננו כל עצי יער

לפני יהוה כי בא כי בא לשפט הארץ ישפט תבל בצדק ועמים באמונתו

מזמור

לאסף אמת אלהים תזכור חוסי לעולם תקום לציון עת לחננה כי בא מועד

כי רצו עבדיך את אבניה ואת עפרה יחוננו ויראו גוים את שם יהוה וכל מלכי הארץ את כבודך

כי בנה יהוה ציון נראה בכבודו פנה אל תפלת הערער ולא בזה את תפלתם

תכתב זאת לדור אחרון ועם נברא יהלל יה כי השקיף ממרום קדשו יהוה משמים אל ארץ הביט

לשמוע אנקת אסיר לפתח בני תמותה לספר בציון שם יהוה ותהלתו בהקבץ עמים יחדו וממלכות לעבד את יהוה

ענה בדרך כחו קצר ימי אמר אלי אל תעלני בחצי ימי בדור דורים שנותיך

לפנים הארצת יסד ומעשה ידיך שמים המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו כלבוש תחליפם ויחלפו

ואתה הוא ושנותיך לא יתמו בני עבדיך ישכנו וזרעם לפניך יכון

שיר

המעלות ממעמקים קראתיך יהוה אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך קשבות לקול תחנוני

אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד כי עמך הסליחה למען תורא

קויתי יהוה קותה נפשי ולדברו הוחלתי נפשי לאדני משמרים לבקר שמרים לבקר

יחל ישראל אל יהוה כי עם יהוה החסד והרבה אתו פדות

והוא יפדה את ישראל מכל עונותיו

ב ויאמר אל משה ואל אהרן כה אמר יי׳ כשמנה עשר שנה לצאת בני ישראל מארץ מצרים
תעשו את הפסח : ויהי בני ישראל עושים את הפסח בחדש הראשון בארבעה עשר יום
לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יי׳ את משה כן עשו בני ישראל :
ויהי אנשים היו טמאים לנפש אדם ולא יכלו לעשות הפסח ביום ההוא ויקרבו לפני
משה ולפני אהרן ביום ההוא : ויאמרו האנשים ההמה אליו אנחנו טמאים לנפש אדם
למה נגרע לבלתי הקריב את קרבן יי׳ במועדו בתוך בני ישראל : ויאמר אליהם משה
עמדו ואשמעה מה יצוה יי׳ לכם : וידבר יי׳ אל משה לאמר : דבר אל בני ישראל
לאמר איש איש כי יהיה טמא לנפש או בדרך רחוקה לכם או לדרתיכם ועשה פסח
ליי׳ : בחדש השני בארבעה עשר יום בין הערבים יעשו אתו על מצות ומרורים יאכלהו :
לא ישאירו ממנו עד בקר ועצם לא ישברו בו ככל חקת הפסח יעשו אתו : ואיש אשר
הוא טהור ובדרך לא היה וחדל לעשות הפסח ונכרתה הנפש ההוא מעמיה כי קרבן
יי׳ לא הקריב במועדו חטאו האיש ההוא ישא : וכי יגור אתכם גר ועשה פסח ליי׳
כחקת הפסח וכמשפטו כן יעשה חקה אחת יהיה לכם ולגר ולאזרח הארץ : ובהקים
את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדת ובערב יהיה על המשכן כמראה אש
עד בקר : כן יהיה תמיד הענן יכסנו ולילה כמראה אש : ולפי העלות הענן מעל
האהל ואחרי כן יסעו בני ישראל ובמקום אשר ישכן שם הענן שם יחנו בני ישראל :
על פי יי׳ יסעו בני ישראל ועל פי יי׳ יחנו כל ימי אשר הענן יכסן על המשכן
יחנו : ואם האריך הענן על המשכן ימים רבים ושמרו בני ישראל את משמרת יי׳
ולא יסעו : ויש אשר היה הענן ימים מספר על המשכן על פי יי׳ יחנו ועל פי יי׳
יסעו : ויש אשר היה הענן מערב עד בקר והעלה הענן בבקר ונסעו או יומם ולילה
והעלות הענן ונסעו : או חדשים או ימים בהארך הענן על המשכן לשכן עליו
על פי יי׳ יחנו ועל פי יי׳ יסעו את משמרת יי׳ שמרו על פי יי׳ ביד משה :

ויאמר יי׳ אל משה לאמר : עשה לך שתי חצצרות כסף מקשה תעשה אתם והיו לך
למקרא העדה ולמסע את המחנות : ותקעו בהם ונועדו אליך כל העדה אל פתח אהל
מועד : ואם באחת יתקעו ונועדו אליך הנשיאים ראשי אלפי ישראל : ותקעתם תרועה
ונסעו החנים החנים קדמה : ותקעתם תרועה שנית ונסעו החנים החנים תימנה
תרועה יתקעו למסעיהם : ובהקהל את הקהל תתקעו ולא תריעו : ובני אהרן הכהנים
יתקעו בחצצרות והיו לכם לחקת עולם לדרתיכם : וכי תבאו מלחמה בארצכם על
הצר הצורר אתכם והרעתם בחצצרות ונזכרתם לפני יי׳ אלהיכם ונושעתם מאיביכם :
וביום שמחתכם ובמועדיכם ובראשי חדשיכם ותקעתם בחצצרות על עלתיכם ועל
זבחי שלמיכם והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם אני יי׳ אלהיכם : ויהי בשנה השנית
בחדש השני בעשרים לחדש נעלה הענן מעל משכן העדת : ויסעו בני ישראל למסעיהם
ממדבר סיני וישכן הענן במדבר פארן : ויסעו בראשנה על פי יי׳ ביד משה :

למנצח

פלטה : הטה אלי אזנך מהרה היה לי לצור
מעוז לבית מצודות להושיעני כי סלעי ומצודתי
אתה : ונחני למען שמך תנחני ותוציאני מרשת
זו טמנו לי כי אתה מעוזי : בידך אפקיד רוחי
פדית אותי יי אל אמת : שנאתי השומרים הבלי
שוא ואני אל יי בטחתי : אגילה ואשמחה בחסדך
אשר ראית את עניי ידעת בצרות נפשי : ולא
הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב רגלי : חנני
יי כי צר לי עשש מכעס עיני נפשי ובטני : כי
כלו ביגון חיי ושנותי באנחה כחה בעוני עצמותי
עששו : מכל צוררי היות חרפה ולשכניי ומפחד
לידעי חוצה נדדו ממני : נשכחתי כמת מלב הייתי
ככלי אובד : כי שמעתי דבת רבים מגור מסביב
בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו : ואני עליך
בטחתי יי אמרתי אלהי אתה : בידיך עתותי
הצילני מיד אויבי ומרדפי : האירה פניך על עבדך
הושיעני בחסדך : יי אל אבוש כי קראתיך יבשו
רשעים ידמו לשאול : תאלמנה שפתי שקר הדוברות
על צדיק עתק בגאוה ובוז : מה רב טובך אשר צפנת
ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם : תסתירם
בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה מריב
לשונות : ברוך יי כי הפליא חסדו לי בעיר מצור
ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן
שמעת קול תחנוני בשועי אלי : אהבו את יי כל
חסידיו אמונים נוצר יי ומשלם על יתר עושה
גאוה : חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליי :

לדוד

אשרי נשוי פשע כסוי חטאה : אשרי אדם לא
יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה : כי החרשתי
בלו עצמותי בשאגתי כל היום : כי יומם ולילה
תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבוני קיץ סלה :
חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי
פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה : על זאת
יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים
רבים אליו לא יגיעו : אתה סתר לי מצר תצרני
רני פלט תסובבני סלה : אשכילך ואורך בדרך זו
תלך איעצה עליך עיני : אל תהיו כסוס כפרד
אין הבין במתג עדיו לבלום בל קרוב אליך :
רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסובבנו :
שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב :

למנצח

לדוד : יי אל בחמתך תוכיחני ואל בחרונך
תיסרני : חנני יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו
עצמותי : ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי :
שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך : כי
אין במות זכרך בשאול מי יודה לך : יגעתי
באנחתי אשחה בכל לילה מטתי אמסה בדמעתי
ערשי אמיג : עששה מכעס עיני עתקתי בכל צוררי :
סורו ממני כל פועלי און כי שמע יי קול בכיי :
שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח : יבשו ויבהלו מאד
כל איבי ישובו יבשו רגע :

שגיון לדוד

אשר שר ליי על דברי כוש בן ימיני : יי אלהי
בך חסיתי הושיעני מכל רודפי והצילני : פן יטרף
כאריה נפשי פרק ואין מציל : יי אלהי אם עשיתי
זאת אם יש עול בכפי : אם גמלתי שלמי רע
ואחלצה צוררי ריקם : ירדף אויב נפשי וישג
וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה : קומה
יי באפך הנשא בעברות צוררי והעירה אלי משפט
צויתה : ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה :
יי ידין עמים שפטני יי כצדקי וכתומי עלי :
יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק בוחן לבות וכליות
אלהים צדיק : מגני על יי מושיע ישרי לב : אל
צדיק ואל זועם בכל יום : אם לא ישוב חרבו
יהלט קשתו דרך ויכוננה : ולו הכין כלי מות
חציו ליוקדות יפעל : הנה יחבל און והרה עמל
וילד שקר : בור כרה ויחפרהו ויפול בשחת יפעל :
ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד : אודה
יי כצדקו ואזמרה שם יי עליון :

למנצח

על הגתית מזמור לדוד : יי אדנינו מה אדיר
שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים :
מפי עוללים ויונקים יסדת עוז למען צוריך להשבית
אויב ומתנקם : כי אראה שמיך מעשי אצבעותיך
ירח וכוכבים אשר כוננתה : מה אנוש כי תזכרנו
ובן אדם כי תפקדנו : ותחסרהו מעט מאלהים
וכבוד והדר תעטרהו : תמשילהו במעשי ידיך כל
שתה תחת רגליו : צאן ובקר כלם ואף בהמות
שדי : צפור שמים ודגי הים עובר ארחות ימים :
יי אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ :

למנצח

על מות הלבן לדוד : אודה יי בכל לבי אספרה
כל נפלאותיך : אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך
עליון : בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך :
כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק :
גערת גוים אבד רשע שמם מחית לעולם ועד :
האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם
המה : ויי לעולם יתיב כונן למשפט כסאו : והוא
ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים : ויהי יי
משגב לדך משגב לעתות בצרה : ויבטחו בך יודעי
שמך כי לא עזבת דרשיך יי : זמרו ליי יושב ציון
הגידו בעמים עלילותיו : כי דורש דמים להם זכר
לא שכח צעקת ענוים : חנני יי ראה עניי משנאי
מרוממי משערי מות : למען אספרה כל תהלתיך
בשערי בת ציון אגילה בישועתך : טבעו גוים
בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם : נודעה יי
משפט עשה בפעל כפיו נגוש רשעים הגיון סלה :
ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים :
כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד :
קומה יי אל ינצר אנוש יישפטו גוים על פניך :
שיתה יי מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה :
למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה : בגאות
רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו : כי הלל
רשע על תאות נפשו ובוצע ברך נאץ יי : רשע
כגבה אפו בל ידרוש אין אלהים כל מזמותיו :
יחילו דרכו בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צוררי
יפיח בהם : אמר בלבו בל אמוט לדר ודור לא
ברע : אלה פיהו מלא ומרמות ותחתו עמל ואון :
ישב במכמני חצרים במסתרים יהרג נקי עיניו
לחלכה יצפנו : יארוב במסתר כאריה בסכה
ארבו לחטוף עני חטפו עני במשכו ברשתו : ידכא
יפעל ושח ונפל בעזותיו חלכאים : אמר בלבו שכח
אל הסתיר פניו בל יראה לנצח : קומה יי אל נשא
ידך אל תשכח ענוים : על מה נאץ רשע אלהים
אמר בלבו לא תדרוש : ראית כי אתה עמל וכעס תביט
לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עזר :
שברה זרוע רשע ורע תדרוש רשעו בל תמצא :
יי מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו : תאות ענוים
שמעת יי תכין לבם תקשיב אזנך : לשפט יתום
ודך בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ :

למנצח

על השמינית לדוד : הושיעה יי כי גמר חסיד כי
פסו אמונים מבני אדם : שוא ידברו איש את
רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו : יכרת יי כל
שפתי חלקות לשון מדברת גדלות : אשר אמרו
ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו : משד
עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יי אשית
בישע יפיח לו : אמרות יי אמרות טהורות כסף
צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים : אתה יי תשמרם
תצרנו מן הדור זו לעולם : סביב רשעים יתהלכון
כרום זלות לבני אדם :

למנצח

שיר לדוד : עד אנה יי תשכחני נצח עד אנה
תסתיר פניך ממני : עד אנה אשית עצות בנפשי
יגון בלבבי יומם עד אנה ירום אויבי עלי : הביטה
ענני יי אלהי האירה עיני פן אישן המות : פן
יאמר אויבי יכלתיו צוררי יגילו כי אמוט : ואני
בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליי כי
גמל עלי : ושלמתי יי כי גמלני ואזמרה שם יי
עליון :

למנצח

לדוד : אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו
התעיבו עליה אין עושה טוב : יי משמים השקיף
על בני אדם לראות היש משכיל דורש את אלהים :
כלם סר יחדו נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד :
הלא ידעו כל פועלי און אכלי עמי אכלו לחם יי
לא קראו : שם פחד פחדו כי אלהים בדור צדיק :
עצת עני תבישו כי יי מחסהו : מי יתן מציון
ישועות ישראל בשוב יי שבות עמו יגל יעקב
ישמח ישראל :

למנצח

לדוד : יי מי יגור באהלך מי ישכן בהר קדשך :
הולך תמים ופועל צדק ודובר אמת בלבבו : לא
רגל על לשונו לא עשה לרעהו רעה וחרפה לא נשא
על קרובו : נבזה בעיניו נמאס ואת יראי יי יכבד
נשבע להרע ולא ימר : כספו לא נתן בנשך ושחד
על נקי לא לקח עושה אלה לא ימוט לעולם :

מכתם לדוד

שמרני אל כי חסיתי בך : אמרת ליי אדני אתה
טובתי בל עליך : לקדושים אשר בארץ המה
ואדירי כל חפצי בם : ירבו עצבותם אחר מהרו
בל אסיך נסכיהם מדם בל אשא את שמותם על
שפתי : יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי :
חבלים נפלו לי בנעימים אף נחלת שפרה עלי :
אברך את יי אשר יעצני אף לילות יסרוני כליותי :
שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט : לכן
שמח לבי ויגל כבודי אף בשרי ישכן לבטח : כי
לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות
שחת : תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך
נעימות בימינך נצח :

תפלה לדוד

שמעה יי צדק הקשיבה רנתי האזינה תפלתי בל
שפתי מרמה : מלפניך משפטי יעיניך תחזינה
מישרים : בחנת לבי פקדת לילה צרפתני בל תמצא
זמותי בל יעבר פי : לפעלות אדם בדבר שפתיך
אני שמרתי ארחות פרץ : תמך אשרי בנתיבותיך
בל נמעדו פעמי : אני קראתיך כי תענני אל הט
אזנך לי שמע אמרתי : הפלה חסדיך מושיע חוסים
מתקוממים בימינך מצנים : שמרני כאישון בת עין
בצל כנפיך תסתירני : מפני רשעים זדו אויבי
בנפשי יקיפו : חלבמו סגרו פיהם דברה גאוה :
אשרי עתה סבבונו עיניהם ישיתו לנטות בארץ :
דמהו כמו טרף נכסף וככפיר ישב במסתרים :
קומה יי קדמה פניו הכריעהו פלטה נפשי מרשע
חרבך : מנתים ידך יי מנתים מחלד חלקם בחיים
וצפונך תמלא בטנם ישבעו בנים והניחו יתרתם
לעולליהם : אני בצדק אחזה פניך אשבעה בהקיץ
תמונתך :

למנצח

לדוד : אהבך יי חזקי : יי סלעי ומצודתי
ומפלטי אלי צורי אחסה בו מגני וקרן ישעי משגבי :
מהלל אקרא יי ומן אויבי אושע : אפפוני חבלי
מות ונחלי בליעל יבעתוני : חבלי שאול סבבוני
קדמוני מוקשי מות : בצר לי אקרא יי ואל אלהי
אשוע ישמע מהיכלו קולי ושועתי לפניו תבוא
באזניו : ותגעש ותרעש הארץ ומוסדי הרים
ירגזו ויתגעשו כי חרה לו : עלה עשן באפו ואש
מפיו תאכל גחלים בערו ממנו : ויט שמים וירד
וערפל תחת רגליו : ויעל על כרוב ויעף וידא על
כנפי רוח : וישת חשך סתרו סביבותיו סכתו חשכת
מים עבי שחקים : מנגה נגדו עברו עבותיו ברד
וגחלי אש : ויי ברעם בשמים ועליון יתן קולו
ברד וגחלי אש : וישלח חציו ויפיצם וברקים רב
ויהמם : ויראו אפיקי מים ויגלו מוסדות תבל
מגערתך יי מנשמת רוח אפיך : ישלח ממרום יקחני
ימשני ממים רבים : יצילני מאויבי עז ומשנאי כי
אמצו ממני : יקדמוני ביום אידי ויי היה למשען
לי : ויוצא למרחב אתי יחלצני כי חפץ בי : יגמלני
יי כצדקי כבר ידי ישיב לי : כי שמרתי דרכי יי
ולא רשעתי מאלהי : כי כל משפטיו לנגדי וחקותיו
לא אסיר ממני : ואהי תמים עמו ואשתמר מעוני :
וישב יי לי כצדקי כבר ידי לנגד עיניו : עם חסיד
תתחסד עם גבר תמים תתמם : עם נבר תתברר
ועם עקש תתפתל : כי אתה עם עני תושיע ועיני
רמים תשפיל : כי אתה תאיר נרי יי אלהי יגיה
חשכי : כי בך ארוץ גדוד ובאלהי אדלג שור :
האל תמים דרכו אמרת יי צרופה מגן הוא לכל
החוסים בו : כי מי אלוה מבלעדי יי ומי צור זולתי
אלהינו : האל מעוזי חיל ויתר תמים דרכי : משוה
רגלי כאילות ועל במותי יעמידני : מלמד ידי
למלחמה ונחתה קשת נחושה זרועותי : ותתן לי
מגן ישעך וימינך תסעדני ותרבני : תרחיב צעדי
תחתי ולא מעדו קרסלי : ארדף אויבי ואשיגם
ולא אשוב עד כלותם : אמחצם ולא יוכלו קום
יפלו תחת רגלי : ותזירני חיל למלחמה תכרע
קמי תחתי : ואויבי נתת לי עורף ומשנאי
אצמיתם : יועקו ואין מושיע אל יי ולא ענם :
ואשחקם כעפר על פני רוח כטיט חוצות אריקם :
תפלטני מריבי עמי תשימני לראש גוים עם לא
ידעתי יעבדוני : לשמע אזן ישמעו לי בני נכר
יכחשו לי : בני נכר יבלו ויחרגו ממסגרותם :
חי יי וברוך צורי וירום אלהי ישעי : האל הנותן
נקמות לי ויורד עמים תחתי : ומפלטי מאויבי
תרוממני מאיש חמסים תצילני : על כן אודך יי
בגוים ולשמך אזמרה : מגדיל ישועות מלכו ועשה
חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם :

למנצח

מזמור לדוד : השמים מספרים כבוד אל ומעשה
ידיו מגיד הרקיע : יום ליום יביע אמר ולילה
ללילה יחוה דעת : אין אמר ואין דברים בלי נשמע
קולם : בכל הארץ יצא קום ובקצה תבל מלין
לשמש שם אהל בהם : והוא כחתן יוצא מחפתו
ישיש כגבור לרוץ ארח : ממקצה השמים מוצאו
ותקופתו על קצותם ואין נסתר מחמתו : תורת יי
תמימה משיבת נפש עדות יי נאמנה מחכימת פתי :
פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי ברה מאירת
עינים : יראת יי טהורה עומדת לעד משפטי יי
אמת צדקו יחדו : הנחמדים מזהב ומפז רב ומתוקים
מדבש ונפת צופים : גם עבדך נזהר בהם בשמרם
עקב רבים : שגיאות מי יבין מנסתרות נקני :
גם מזדים חשך עבדך אל ימשלו בי אז איתם ונקיתי
מפשע רב : יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך
יי צורי וגואלי :

למנצח

מזמור לדוד : יענך יי ביום צרה ישגבך שם
אלהי יעקב : ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך :
יזכר כל מנחותיך ועולתך ידשנה סלה : יתן לך
כלבבך וכל עצתך ימלא : נרננה בישועתך ובשם
אלהינו נדגל ימלא יי כל משאלותיך : עתה ידעתי
כי הושיע יי משיחו יענהו משמי קדשו בגבורות
ישע ימינו : אלה ברכב ואלה בסוסים ואנחנו
בשם יי אלהינו נזכיר : המה כרעו ונפלו ואנחנו
קמנו ונתעודד : יי הושיעה המלך יענינו ביום
קראנו :

למנצח

מזמור לדוד : יי בעזך ישמח מלך ובישועתך
מה יגיל מאד : תאות לבו נתת לו ורצון שפתיו
לא מנעת סלה : כי תקדמנו ברכות טוב תשית
לראשו פז : חיים שאל ממך נתתה לו ארך ימים
עולם ועד : גדול כבודו בישועתך הוד והדר תשוה
עליו : כי תשיתהו ברכות לעד תחדהו בשמחה את
פניך : כי המלך בטח ביי ובחסד עליון בל ימוט :
תמצא ידך לכל אויביך ימינך תמצא שנאיך :
תשיתמו כתנור אש לעת פניך יי באפו יבלעם
ותאכלמו אש : פריו מארץ תאבד וזרעו מבני אדם :
כי נטו עליך רעה זמו מזמה בל יוכלו : כי תשיתמו
שכם במיתריך תכון על פניהם : רומה יי בעזך
נשירה ונזמרה גבורתך :

למנצח

על אילת השחר מזמור לדוד : אלי אלי למה
עזבתני רחוק מישועתי דברי שאגתי : אלהי אקרא
יומם ולא תענה ולילה ולא דומיה לי : ואתה קדוש
יושב תהלות ישראל : בך בטחו אבותינו בטחו
ותפלטמו : אליך זעקו ונמלטו בך בטחו ולא בושו :
ואנכי תולעת ולא איש חרפת אדם ובזוי עם : כל
ראי ילעגו לי יפטירו בשפה יניעו ראש : גול אל
יי יפלטהו יצילהו כי חפץ בו : כי אתה גחי מבטן
מבטיחי על שדי אמי : עליך הושלכתי מרחם
מבטן אמי אלי אתה : אל תרחק ממני כי צרה
קרובה כי אין עוזר : סבבוני פרים רבים אבירי
בשן כתרוני : פצו עלי פיהם אריה טורף ושואג :
כמים נשפכתי והתפרדו כל עצמותי היה לבי כדונג
נמס בתוך מעי : יבש כחרש כחי ולשוני מדבקת
מלקוחי ולעפר מות תשפתני : כי סבבוני כלבים
עדת מרעים הקיפוני כארי ידי ורגלי : אספרה כל
עצמותי המה יביטו יראו בי : יחלקו בגדי להם
ועל לבושי יפילו גורל : ואתה יי אל תרחק אילותי
לעזרתי חושה : הצילה מחרב נפשי מיד כלב
יחידתי : הושיעני מפי אריה ומקרני רמים עניתני :
אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך : יראי יי
הללוהו כל זרע יעקב כבדוהו וגורו ממנו כל זרע
ישראל : כי לא בזה ולא שקץ עני עניי ולא הסתיר
פניו ממנו ובשועו אליו שמע : מאתך תהלתי
בקהל רב נדרי אשלם נגד יראיו : יאכלו ענוים
וישבעו יהללו יי דרשיו יחי לבבכם לעד : יזכרו
וישובו אל יי כל אפסי ארץ וישתחוו לפניך כל
משפחות גוים : כי ליי המלוכה ומושל בגוים :
אכלו וישתחוו כל דשני ארץ לפניו יכרעו כל יורדי
עפר ונפשו לא חיה : זרע יעבדנו יספר לאדני
לדור : יבאו וגידו צדקתו לעם נולד כי עשה :

מזמור לדוד

יי רעי לא אחסר : בנאות דשא ירביצני על מי
מנוחות ינהלני : נפשי ישובב ינחני במעגלי צדק
למען שמו : גם כי אלך בגיא צלמות לא אירא רע
כי אתה עמדי שבטך ומשענתך המה ינחמני :
תערך לפני שלחן נגד צוררי דשנת בשמן ראשי
כוסי רויה : אך טוב וחסד ירדפוני כל ימי חיי
ושבתי בבית יי לארך ימים :

לדוד

ליי הארץ ומלואה תבל וישבי בה : כי הוא על
ימים יסדה ועל נהרות יכוננה : מי יעלה בהר יי
ומי יקום במקום קדשו : נקי כפים ובר לבב אשר
לא נשא לשוא נפשי ולא נשבע למרמה : ישא
ברכה מאת יי וצדקה מאלהי ישעו : זה דור דורשיו
מבקשי פניך יעקב סלה : שאו שערים ראשיכם
והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד : מי זה מלך
הכבוד יי עזוז וגבור יי גבור מלחמה : שאו שערים
ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבא מלך הכבוד :
מי הוא זה מלך הכבוד יי צבאות הוא מלך הכבוד
סלה :

לדוד

אליך יי נפשי אשא : אלהי בך בטחתי אל אבושה
אל יעלצו אויבי לי : גם כל קויך לא יבושו יבשו
הבוגדים ריקם : דרכיך יי הודיעני ארחותיך למדני :
הדריכני באמתך ולמדני כי אתה אלהי ישעי אותך
קויתי כל היום : זכר רחמיך יי וחסדיך כי מעולם
המה : חטאות נעורי ופשעי אל תזכר כחסדך זכר
לי אתה למען טובך יי : טוב וישר יי על כן יורה
חטאים בדרך : ידרך ענוים במשפט וילמד ענוים
דרכו : כל ארחות יי חסד ואמת לנוצרי בריתו
ועדותיו : למען שמך יי וסלחת לעוני כי רב הוא :
מי זה האיש ירא יי יורנו בדרך יבחר : נפשו
בטוב תלין וזרעו יירש ארץ : סוד יי ליראיו
וברית להודיעם : עיני תמיד אל יי כי הוא יוציא
מרשת רגלי : פנה אלי וחנני כי יחיד ועני אני :
צרות לבבי הרחיבו ממצוקותי הוציאני : ראה עניי
ועמלי ושא לכל חטאותי : ראה אויבי כי רבו ושנאת
חמס שנאוני : שמרה נפשי והצילני אל אבוש כי
חסיתי בך : תם וישר יצרוני כי קויתיך : פדה
אלהים את ישראל מכל צרותיו :

לדוד

שפטני יי כי אני בתמי ובייי בטחתי ולא אמעד :
בחנני יי ונסני צרפה כליותי ולבי : כי חסדך
לנגד עיני והתהלכתי באמתך : לא ישבתי עם
מתי שוא ועם נסתרים לא אבוא : שנאתי קהל
מרעים ועם רשעים לא אשב : ארחץ בנקיון כפי
ואסובבה את מזבחך יי : לשמע בקול תודה
ולספר כל נפלאותיך : יי אהבתי מעון ביתך ומקום
משכן כבודך : אל תאסף עם חטאים נפשי ועם
אנשי דמים חייי : אשר בידיהם זמה וימינם מלאה
שחד : ואני בתמי אלך פדני וחנני : רגלי עמדה
במישור במקהלות אברך יי :

לדוד

יי אורי וישעי ממי אירא יי מעוז חיי ממי
אפחד : בקרב עלי מרעים לאכל את בשרי צרי
ואויבי לי המה כשלו ונפלו : אם תחנה עלי מחנה
לא יירא לבי אם תקום עלי מלחמה בזאת אני
בוטח : אחת שאלתי מאת יי אותה אבקש שבתי
בבית יי כל ימי חיי לחזות בנעם יי ולבקר
בהיכלו : כי יצפנני בסכה ביום רעה יסתירני
בסתר אהלו בצור ירוממני : ועתה ירום ראשי על
אויבי סביבותי ואזבחה באהלו זבחי תרועה אשירה
ואזמרה ליי : שמע יי קולי אקרא וחנני וענני :
לך אמר לבי בקשו פני את פניך יי אבקש : אל
תסתר פניך ממני אל תט באף עבדך עזרתי אל
תטשני ואל תעזבני אלהי ישעי : כי אבי ואמי
עזבוני ויי יאספני : הורני יי דרכך ונחני בארח
מישור למען שוררי : אל תתנני בנפש צוררי כי
קמו בי עדי שקר ויפח חמס : לולא האמנתי
לראות בטוב יי בארץ חיים : קוה אל יי חזק
ויאמץ לבך וקוה אל יי :

לדוד

אליך יי אקרא צורי אל תחרש ממני פן תחשה
ממני ונמשלתי עם יורדי בור : שמע קול תחנוני
בשועי אליך בנשאי ידי אל דביר קדשך : אל
תמשכני עם רשעים ועם פועלי און דוברי שלום
עם רעיהם ורעה בלבבותם : תן להם כפעלם וכרע
מעלליהם כמעשה ידיהם תן להם השב גמולם להם :
כי לא יבינו אל פעלות יי ואל מעשה ידיו יהרסם
ולא יבנם : ברוך יי כי שמע קול תחנוני : יי עזי
ומגני בו בטח לבי ונעזרתי ויעלז לבבי ומשירי
אודנו : יי עז למו ומעוז ישועות משיחו הוא :
הושיעה את עמך וברך את נחלתך ורעם ונשאם עד
העולם :

מזמור לדוד

הבו ליי בני אלים הבו ליי כבוד ועז : הבו ליי
כבוד שמו השתחוו ליי בהדרת קדש : קול יי על
המים אל הכבוד הרעים יי על מים רבים : קול יי
בכח קול יי בהדר קול יי שבר ארזים וישבר יי את
ארזי הלבנון : וירקידם כמו עגל לבנון ושריון כמו
בן ראמים : קול יי חוצב להבות אש : קול יי יחיל
מדבר יחיל יי מדבר קדש : קול יי יחולל אילות
ויחשף יערות ובהיכלו כלו אומר כבוד : יי למבול
ישב וישב יי מלך לעולם : יי עז לעמו יתן יי
יברך את עמו בשלום :

שיר חנכת הבית לדוד

רוממך יי כי דליתני ולא שמחת אויבי לי : יי
אלהי שועתי אליך ותרפאני : יי העלית מן שאול
נפשי חייתני מיורדי בור : זמרו ליי חסידיו והודו
לזכר קדשו : כי רגע באפו חיים ברצונו ערב בכי
ולבקר רנה : ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם :
יי ברצונך העמדתה להררי עז הסתרת פניך הייתי
נבהל : אליך יי אקרא ואל אדני אתחנן : מה בצעי
בהרדתי אל שחת היודך עפר היגיד אמתך : שמע
יי וחנני יי היה עוזר לי : הפכת מספדי למחול לי
פתחת שקי ותאזרני שמחה : למען יזמרך כבוד
ולא ידם יי אלהי לעולם אודך :

למנצח

מזמור לדוד : בך יי חסיתי אל אבושה לעולם
בצדקתך פלטני והצילני הטה אלי אזנך מהרה
הצילני היה לי לצור מעוז לבית מצודות להושיעני
כי סלעי ומצודתי אתה : ונחני למען שמך תנחני
ותוציאני מרשת זו טמנו לי כי אתה מעוזי : בידך
אפקיד רוחי פדית אותי יי אל אמת : שנאתי
השומרים הבלי שוא ואני אל יי בטחתי : אגילה
ואשמחה בחסדך אשר ראית את עניי ידעת בצרות
נפשי : ולא הסגרתני ביד אויב העמדת במרחב
רגלי : חנני יי כי צר לי עשש מכעס עיני נפשי
ובטני : כי כלו ביגון חיי ושנותי באנחה כחה
בעוני עצמותי עששו : מכל צוררי היות חרפה
ולשכניי ומפחד לידעי חוצה נדדו ממני : נשכחתי
כמת מלב הייתי ככלי אובד : כי שמעתי דבת רבים
מגור מסביב בהוסדם יחדו עלי לקחת נפשי זמו :
ואני עליך בטחתי יי אמרתי אלהי אתה : בידיך
עתותי הצילני מיד אויבי ומרדפי : האירה פניך על
עבדך הושיעני בחסדך : יי אל אבוש כי קראתיך
יבשו רשעים ידמו לשאול : תאלמנה שפתי שקר
הדוברות על צדיק עתק בגאוה ובוז : מה רב טובך
אשר צפנת ליראיך פעלת לחוסים בך נגד בני אדם :
תסתירם בסתר פניך מרכסי איש תצפנם בסכה
מריב לשונות : ברוך יי כי הפליא חסדו לי בעיר
מצור ואני אמרתי בחפזי נגרזתי מנגד עיניך אכן
שמעת קול תחנוני בשועי אלי : אהבו את יי כל
חסידיו אמונים נוצר יי ומשלם על יתר עושה
גאוה : חזקו ויאמץ לבבכם כל המיחלים ליי :

לדוד

אשרי נשוי פשע כסוי חטאה : אשרי אדם לא
יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה : כי החרשתי
בלו עצמותי בשאגתי כל היום : כי יומם ולילה
תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבוני קיץ סלה :
חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי
פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה : על זאת
יתפלל כל חסיד אליך לעת מצוא רק לשטף מים
רבים אליו לא יגיעו : אתה סתר לי מצר תצרני
רני פלט תסובבני סלה : אשכילך ואורך בדרך זו
תלך איעצה עליך עיני : אל תהיו כסוס כפרד
אין הבין במתג עדיו לבלום בל קרוב אליך :
רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסובבנו :
שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב :

למנצח

לדוד : יי אל בחמתך תוכיחני ואל בחרונך
תיסרני : חנני יי כי אמלל אני רפאני יי כי נבהלו
עצמותי : ונפשי נבהלה מאד ואתה יי עד מתי :
שובה יי חלצה נפשי הושיעני למען חסדך : כי
אין במות זכרך בשאול מי יודה לך : יגעתי
באנחתי אשחה בכל לילה מטתי אמסה בדמעתי
ערשי אמיג : עששה מכעס עיני עתקתי בכל צוררי :
סורו ממני כל פועלי און כי שמע יי קול בכיי :
שמע יי תחנתי יי תפלתי יקח : יבשו ויבהלו מאד
כל איבי ישובו יבשו רגע :

שגיון לדוד

אשר שר ליי על דברי כוש בן ימיני : יי אלהי
בך חסיתי הושיעני מכל רודפי והצילני : פן יטרף
כאריה נפשי פרק ואין מציל : יי אלהי אם עשיתי
זאת אם יש עול בכפי : אם גמלתי שלמי רע
ואחלצה צוררי ריקם : ירדף אויב נפשי וישג
וירמס לארץ חיי וכבודי לעפר ישכן סלה : קומה
יי באפך הנשא בעברות צוררי והעירה אלי משפט
צויתה : ועדת לאמים תסובבך ועליה למרום שובה :
יי ידין עמים שפטני יי כצדקי וכתומי עלי :
יגמר נא רע רשעים ותכונן צדיק בוחן לבות וכליות
אלהים צדיק : מגני על יי מושיע ישרי לב : אל
צדיק ואל זועם בכל יום : אם לא ישוב חרבו
יהלט קשתו דרך ויכוננה : ולו הכין כלי מות
חציו ליוקדות יפעל : הנה יחבל און והרה עמל
וילד שקר : בור כרה ויחפרהו ויפול בשחת יפעל :
ישוב עמלו בראשו ועל קדקדו חמסו ירד : אודה
יי כצדקו ואזמרה שם יי עליון :

למנצח

על הגתית מזמור לדוד : יי אדנינו מה אדיר
שמך בכל הארץ אשר תנה הודך על השמים :
מפי עוללים ויונקים יסדת עוז למען צוריך להשבית
אויב ומתנקם : כי אראה שמיך מעשי אצבעותיך
ירח וכוכבים אשר כוננתה : מה אנוש כי תזכרנו
ובן אדם כי תפקדנו : ותחסרהו מעט מאלהים
וכבוד והדר תעטרהו : תמשילהו במעשי ידיך כל
שתה תחת רגליו : צאן ובקר כלם ואף בהמות
שדי : צפור שמים ודגי הים עובר ארחות ימים :
יי אדנינו מה אדיר שמך בכל הארץ :

למנצח

על מות הלבן לדוד : אודה יי בכל לבי אספרה
כל נפלאותיך : אשמחה ואעלצה בך אזמרה שמך
עליון : בשוב אויבי אחור יכשלו ויאבדו מפניך :
כי עשית משפטי ודיני ישבת לכסא שופט צדק :
גערת גוים אבד רשע שמם מחית לעולם ועד :
האויב תמו חרבות לנצח וערים נתשת אבד זכרם
המה : ויי לעולם יתיב כונן למשפט כסאו : והוא
ישפט תבל בצדק ידין לאמים במישרים : ויהי יי
משגב לדך משגב לעתות בצרה : ויבטחו בך יודעי
שמך כי לא עזבת דרשיך יי : זמרו ליי יושב ציון
הגידו בעמים עלילותיו : כי דורש דמים להם זכר
לא שכח צעקת ענוים : חנני יי ראה עניי משנאי
מרוממי משערי מות : למען אספרה כל תהלתיך
בשערי בת ציון אגילה בישועתך : טבעו גוים
בשחת עשו ברשת זו טמנו נלכדה רגלם : נודעה יי
משפט עשה בפעל כפיו נגוש רשעים הגיון סלה :
ישובו רשעים לשאולה כל גוים שכחי אלהים :
כי לא לנצח ישכח אביון תקות ענוים תאבד לעד :
קומה יי אל ינצר אנוש יישפטו גוים על פניך :
שיתה יי מורה להם ידעו גוים אנוש המה סלה :
למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה : בגאות
רשע ידלק עני יתפשו במזמות זו חשבו : כי הלל
רשע על תאות נפשו ובוצע ברך נאץ יי : רשע
כגבה אפו בל ידרוש אין אלהים כל מזמותיו :
יחילו דרכו בכל עת מרום משפטיך מנגדו כל צוררי
יפיח בהם : אמר בלבו בל אמוט לדר ודור לא
ברע : אלה פיהו מלא ומרמות ותחתו עמל ואון :
ישב במכמני חצרים במסתרים יהרג נקי עיניו
לחלכה יצפנו : יארוב במסתר כאריה בסכה
ארבו לחטוף עני חטפו עני במשכו ברשתו : ידכא
יפעל ושח ונפל בעזותיו חלכאים : אמר בלבו שכח
אל הסתיר פניו בל יראה לנצח : קומה יי אל נשא
ידך אל תשכח ענוים : על מה נאץ רשע אלהים
אמר בלבו לא תדרוש : ראית כי אתה עמל וכעס תביט
לתת בידך עליך יעזב חלכה יתום אתה היית עזר :
שברה זרוע רשע ורע תדרוש רשעו בל תמצא :
יי מלך עולם ועד אבדו גוים מארצו : תאות ענוים
שמעת יי תכין לבם תקשיב אזנך : לשפט יתום
ודך בל יוסיף עוד לערץ אנוש מן הארץ :

למנצח

על השמינית לדוד : הושיעה יי כי גמר חסיד כי
פסו אמונים מבני אדם : שוא ידברו איש את
רעהו שפת חלקות בלב ולב ידברו : יכרת יי כל
שפתי חלקות לשון מדברת גדלות : אשר אמרו
ללשוננו נגביר שפתינו אתנו מי אדון לנו : משד
עניים מאנקת אביונים עתה אקום יאמר יי אשית
בישע יפיח לו : אמרות יי אמרות טהורות כסף
צרוף בעליל לארץ מזקק שבעתים : אתה יי תשמרם
תצרנו מן הדור זו לעולם : סביב רשעים יתהלכון
כרום זלות לבני אדם :

למנצח

שיר לדוד : עד אנה יי תשכחני נצח עד אנה
תסתיר פניך ממני : עד אנה אשית עצות בנפשי
יגון בלבבי יומם עד אנה ירום אויבי עלי : הביטה
ענני יי אלהי האירה עיני פן אישן המות : פן
יאמר אויבי יכלתיו צוררי יגילו כי אמוט : ואני
בחסדך בטחתי יגל לבי בישועתך אשירה ליי כי
גמל עלי : ושלמתי יי כי גמלני ואזמרה שם יי
עליון :

למנצח

לדוד : אמר נבל בלבו אין אלהים השחיתו
התעיבו עליה אין עושה טוב : יי משמים השקיף
על בני אדם לראות היש משכיל דורש את אלהים :
כלם סר יחדו נאלחו אין עושה טוב אין גם אחד :
הלא ידע

מִבְּרֵי מִרְמָה הִבְּרֵי מִרְמָה וְשֶׁל רַמָּאִים וְשֶׁל בַּעֲלֵי מִרְמָה : כִּי לֹא שָׁלוֹם אֲבָדוּ מִכֶּם וְשֶׁל בַּעֲלֵי מִרְמָה
מִשְׁמִיטִים מִכֶּם וְחִיּוּרִים מִתְהַלְּכִים : מִי יַשְׁמִיעַ לִי
וְלֹא יִדְעוּ הַכְלִימָה כְּשֶׁבְּעָה הַרְמִים וְהַמַּפְסִיד מַשְׁלִיכִים עָלָיו כֹּחִים וְלֹא יִדְעוּ הַכְלִימָה
בְּמַלְכָּם לְבִישׁ אֶת אֲשֶׁר אֵינוֹ לְבוּשׁ שֶׁל אֶחָד הַפְּשִׁיטוּ בְּאֶחָד : בְּרֹב כְּמוֹ לִי הַתְּהִלָּה
אֲשֶׁר חָכָם אֵשֶׁת לֵב וְלֹא יִדְעוּ הַכְלִימָה שֶׁכְּנֶגֶד ; וְאֵין
לְמוֹ עַל מַעֲשֵׂיהֶם הַמְּגֻנִּים וְאֵינָם יוֹדְעִים לְהִתְבַּיֵּשׁ כִּי מִי כָּמוֹךָ הַמַּעֲמִיד מֵתִים מֵחוּץ עַד לִילִיתָ בְּיוֹם שֶׁאַתָּה בָּא ;
לְמוֹ יָדוֹ וְרַגְלוֹ בְּיוֹם שֶׁאַתָּה בָּא לְיַיֵּשׁ תַּפְשִׁישׁ בְּיוֹם תַּפְשִׁיש

למנצח

ב בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרָיִם בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֹעֵז׃
ג הָיְתָה יְהוּדָה לְקָדְשׁוֹ יִשְׂרָאֵל מַמְשְׁלוֹתָיו׃
ד הַיָּם רָאָה וַיָּנֹס הַיַּרְדֵּן יִסֹּב לְאָחוֹר׃
ה הֶהָרִים רָקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃
ו מַה לְּךָ הַיָּם כִּי תָנוּס הַיַּרְדֵּן תִּסֹּב לְאָחוֹר׃
ז הֶהָרִים תִּרְקְדוּ כְאֵילִים גְּבָעוֹת כִּבְנֵי צֹאן׃
ח מִלִּפְנֵי אָדוֹן חוּלִי אָרֶץ מִלִּפְנֵי אֱלוֹהַּ יַעֲקֹב׃
ט הַהֹפְכִי הַצּוּר אֲגַם מַיִם חַלָּמִישׁ לְמַעְיְנוֹ מָיִם׃

למנצח

א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לְאָסָף׃
ב אֱלֹהִים נִצָּב בַּעֲדַת אֵל בְּקֶרֶב אֱלֹהִים יִשְׁפֹּט׃
ג עַד מָתַי תִּשְׁפְּטוּ עָוֶל וּפְנֵי רְשָׁעִים תִּשְׂאוּ סֶלָה׃
ד שִׁפְטוּ דַל וְיָתוֹם עָנִי וָרָשׁ הַצְדִּיקוּ׃
ה פַּלְּטוּ דַל וְאֶבְיוֹן מִיַּד רְשָׁעִים הַצִּילוּ׃
ו לֹא יָדְעוּ וְלֹא יָבִינוּ בַּחֲשֵׁכָה יִתְהַלָּכוּ יִמּוֹטוּ כָּל מוֹסְדֵי אָרֶץ׃
ז אֲנִי אָמַרְתִּי אֱלֹהִים אַתֶּם וּבְנֵי עֶלְיוֹן כֻּלְּכֶם׃
ח אָכֵן כְּאָדָם תְּמוּתוּן וּכְאַחַד הַשָּׂרִים תִּפֹּלוּ׃
ט קוּמָה אֱלֹהִים שָׁפְטָה הָאָרֶץ כִּי אַתָּה תִנְחַל בְּכָל הַגּוֹיִם׃

למנצח

א שִׁיר מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח׃
ב גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ׃
ג יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב׃
ד אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃
ה כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו׃
ו הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃
ז רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃
ח בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ׃
ט כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה׃
י דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃
יא כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אָרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ׃
יב יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃
יג סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃
יד שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָהּ פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃
טו כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת׃

למנצח

א לַמְנַצֵּחַ לִבְנֵי קֹרַח מִזְמוֹר שִׁירוּ לַיְיָ שִׁיר חָדָשׁ כִּי נִפְלָאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה לּוֹ יְמִינוֹ וּזְרוֹעַ קָדְשׁוֹ׃
ב הוֹדִיעַ יְיָ יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹיִם גִּלָּה צִדְקָתוֹ׃
ג זָכַר חַסְדּוֹ וֶאֱמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רָאוּ כָל אַפְסֵי אָרֶץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ׃
ד הָרִיעוּ לַיְיָ כָּל הָאָרֶץ פִּצְחוּ וְרַנְּנוּ וְזַמֵּרוּ׃
ה זַמְּרוּ לַיְיָ בְּכִנּוֹר בְּכִנּוֹר וְקוֹל זִמְרָה׃
ו בַּחֲצֹצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הָרִיעוּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ יְיָ׃
ז יִרְעַם הַיָּם וּמְלוֹאוֹ תֵּבֵל וְיוֹשְׁבֵי בָהּ׃
ח נְהָרוֹת יִמְחֲאוּ כָף יַחַד הָרִים יְרַנֵּנוּ׃
ט לִפְנֵי יְיָ כִּי בָא לִשְׁפֹּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תֵּבֵל בְּצֶדֶק וְעַמִּים בְּמֵישָׁרִים׃

למנצח

א לַמְנַצֵּחַ מִזְמוֹר לִבְנֵי קֹרַח׃
ב גָּדוֹל יְיָ וּמְהֻלָּל מְאֹד בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ הַר קָדְשׁוֹ׃
ג יְפֵה נוֹף מְשׂוֹשׂ כָּל הָאָרֶץ הַר צִיּוֹן יַרְכְּתֵי צָפוֹן קִרְיַת מֶלֶךְ רָב׃
ד אֱלֹהִים בְּאַרְמְנוֹתֶיהָ נוֹדַע לְמִשְׂגָּב׃
ה כִּי הִנֵּה הַמְּלָכִים נוֹעֲדוּ עָבְרוּ יַחְדָּו׃
ו הֵמָּה רָאוּ כֵּן תָּמָהוּ נִבְהֲלוּ נֶחְפָּזוּ׃
ז רְעָדָה אֲחָזָתַם שָׁם חִיל כַּיּוֹלֵדָה׃
ח בְּרוּחַ קָדִים תְּשַׁבֵּר אֳנִיּוֹת תַּרְשִׁישׁ׃
ט כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְנוּ כֵּן רָאִינוּ בְּעִיר יְיָ צְבָאוֹת בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהִים יְכוֹנְנֶהָ עַד עוֹלָם סֶלָה׃
י דִּמִּינוּ אֱלֹהִים חַסְדֶּךָ בְּקֶרֶב הֵיכָלֶךָ׃
יא כְּשִׁמְךָ אֱלֹהִים כֵּן תְּהִלָּתְךָ עַל קַצְוֵי אָרֶץ צֶדֶק מָלְאָה יְמִינֶךָ׃
יב יִשְׂמַח הַר צִיּוֹן תָּגֵלְנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ׃
יג סֹבּוּ צִיּוֹן וְהַקִּיפוּהָ סִפְרוּ מִגְדָּלֶיהָ׃
יד שִׁיתוּ לִבְּכֶם לְחֵילָהּ פַּסְּגוּ אַרְמְנוֹתֶיהָ לְמַעַן תְּסַפְּרוּ לְדוֹר אַחֲרוֹן׃
טו כִּי זֶה אֱלֹהִים אֱלֹהֵינוּ עוֹלָם וָעֶד הוּא יְנַהֲגֵנוּ עַל מוּת׃

ויקרא

ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר :

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אדם כי יקריב מכם קרבן ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם :

אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצנו לפני יי : וסמך את יד[ו] על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו : ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד : והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה : ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש : וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח : והקרב ורחצו את הכרעים במים והקטיר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליי : ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו : ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב : ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח : והקרב ורחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה אשה ריח ניחוח ליי : ואם מן העוף קרבנו ליי עולה מן התורים או מן בני היונה יקריב את קרבנו : והקריבו אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח : ונתק את מוראתו בנוצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן : ובקע אתו בבקעתו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה אשה ריח ניחוח ליי :

ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה : והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחוח ליי : והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי : וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן : ואם מנחה על המרחשת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה : פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא : ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת במשמנת יעשה : והבאת את המנחה אשר יעשה אלה ליי והקריב אל הכהן והגישו אל המזבח : והרים הכהן מן המנחה אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחוח ליי : והנותרת ממנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי : כל המנחה אשר תקריבו ליי לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי : קרבן ראשית תקריבו אתם ליי ואל המזבח לא יעלו לריח ניחוח : וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח :

וכי תקריב מנחת בכורים ליי אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך : ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא : והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה ליי :

וכי יקריב זבח שלמים אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני יי : וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד ווזרקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב : והקריב מזבח השלמים אשה ליי את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה : והקטירו בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשה ריח ניחוח ליי : ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים זכר או נקבה תמים יקריבנו : אם כשב הוא מקריב את קרבנו והקריב אתו לפני יי : וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב : והקריב ממנו קרבנו אשה ליי את חלבו האליה תמימה לעמת עצה יסירנה והחלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה : והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה ליי :

אם עז קרבנו והקריב אתו לפני יי : וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו לפני אהל מועד וזרקו בני אהרן את דמו על המזבח סביב : והקריב ממנו קרבנו אשה ליי את חלבו המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב : ואת שתי הכלית ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה : והקטירם הכהן המזבחה לחם אשה ריח ניחוח ליי כל חלב לי ולכל חלב לאלהי לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב ודם לא תאכלו :

463

ב וַיֹּאמְרוּ נַעֲרֵי הַמֶּלֶךְ מְבַקְשֹׁתָיו יְבֻקַּשׁ לַאדֹנֵינוּ הַמֶּלֶךְ בְּתוּלוֹת
בְּתוּלוֹת רָעוֹת׃ ג וְיַפְקֵד הַמֶּלֶךְ פְּקִידִים בְּכָל מְדִינוֹת מַלְכוּתוֹ וְיִקְבְּצוּ
אֶת כָּל בְּתוּלוֹת בְּתוּלוֹת רָעוֹת׃ אֶל בֵּית הַנָּשִׁים אֶל שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל
יַד הֵגֶא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וְנָתוֹן תַּמְרוּקֵיהֶן׃ ד וְהַנַּעֲרָה
אֲשֶׁר תִּיטַב בְּעֵינֵי הַמֶּלֶךְ תִּמְלֹךְ תַּחַת וַשְׁתִּי וַיִּיטַב הַדָּבָר בְּעֵינֵי
הַמֶּלֶךְ וַיַּעַשׂ כֵּן׃ ה אִישׁ יְהוּדִי הָיָה בְּשׁוּשַׁן הַבִּירָה וּשְׁמוֹ מָרְדֳּכַי
בֶּן יָאִיר בֶּן שִׁמְעִי בֶּן קִישׁ אִישׁ יְמִינִי׃ ו אֲשֶׁר הָגְלָה מִירוּשָׁלַיִם עִם
הַגָּלוּת אֲשֶׁר הָגְלְתָה עִם יְכָנְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּכַדְנֶצַּר
מֶלֶךְ בָּבֶל׃ ז וַיְהִי אֹמֵן אֶת הֲדַסָּה הִיא אֶסְתֵּר בַּת דֹּדוֹ כִּי אֵין לָהּ אָב
וָאֵם וְהָיְתָה הַנַּעֲרָה יְפַת תֹּאַר וְטוֹבַת מַרְאֶה וּבְמוֹת אָבִיהָ וְאִמָּהּ לְקָחָהּ
מָרְדֳּכַי לוֹ לְבַת׃ ח וַיְהִי בְּהִשָּׁמַע דְּבַר הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ וּבְהִקָּבֵץ נְעָרוֹת
רַבּוֹת אֶל שׁוּשַׁן הַבִּירָה אֶל יַד הֵגָי וַתֻּלַּקַּח אֶסְתֵּר אֶל בֵּית הַמֶּלֶךְ אֶל
יַד הֵגֶא שֹׁמֵר הַנָּשִׁים׃ ט וַתִּיטַב הַנַּעֲרָה בְּעֵינָיו וַתִּשָּׂא חֶסֶד לְפָנָיו
וַיְבַהֵל אֶת תַּמְרוּקֶיהָ וְאֶת מָנוֹתֶיהָ לָתֵת לָהּ וְאֶת שֶׁבַע הַנְּעָרוֹת הָרְאֻיוֹת
לָתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ וַיְשַׁנֵּהוּ וְאֶת נַעֲרוֹתֶיהָ לְטוֹב בֵּית הַנָּשִׁים׃
י לֹא הִגִּידָה אֶסְתֵּר אֶת עַמָּהּ וְאֶת מֹלַדְתָּהּ כִּי מָרְדֳּכַי צִוָּה עָלֶיהָ אֲשֶׁר
לֹא תַגִּיד׃ יא וְעַל כָּל יוֹם וָיוֹם מָרְדֳּכַי מִתְהַלֵּךְ לִפְנֵי חֲצַר בֵּית הַנָּשִׁים
לָדַעַת אֶת שְׁלוֹם אֶסְתֵּר וְאֶת מַה יֵּעָשֶׂה בָּהּ׃ יב וּבְהִקָּרֵא תֹּר נַעֲרָה
וְנַעֲרָה וּבְהִגִּיעַ תֹּר נַעֲרָה אֶסְתֵּר בַּת אֲבִיחַיִל דֹּד מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר לָקַח
לוֹ לְבַת לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְּשָׁה דָבָר כִּי אִם אֵת אֲשֶׁר יֹאמַר הֵגֶא
סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים וַתְּהִי אֶסְתֵּר נֹשֵׂאת חֵן בְּעֵינֵי כָּל רֹאֶיהָ׃
יג וַתִּלָּקַח אֶסְתֵּר אֶל הַמֶּלֶךְ אַחְשְׁוֵרוֹשׁ אֶל בֵּיתוֹ מַלְכוּתוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי
הוּא חֹדֶשׁ טֵבֵת בִּשְׁנַת שֶׁבַע לְמָלְכוֹ׃ יד וְהָאֵשֶׁת אֶל הַמֶּלֶךְ בָּעֶרֶב וְהַשֵּׁנִית
אֶל בֵּית הַנָּשִׁים אֶל יַד שַׁעַשְׁגַּז סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַפִּילַגְשִׁים לֹא תָבוֹא
עוֹד אֶל הַמֶּלֶךְ כִּי אִם חָפַץ הַמֶּלֶךְ בָּהּ וְנִקְרְאָה בְשֵׁם׃ טו וּבְהִקָּרֵא תֹּר
אֶסְתֵּר בַּת אֲבִיחַיִל דֹּד מָרְדֳּכַי אֲשֶׁר לָקַח לוֹ לְבַת לָבוֹא אֶל הַמֶּלֶךְ לֹא
בִקְּשָׁה דָבָר כִּי אִם אֵת אֲשֶׁר יֹאמַר הֵגֶא סְרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנָּשִׁים
וַתְּהִי אֶסְתֵּר נֹשֵׂאת חֵן בְּעֵינֵי כָּל הָרֹאֶיהָ׃ טז וַתִּלָּקַח אֶסְתֵּר אֶל הַמֶּלֶךְ
אַחְשְׁוֵרוֹשׁ אֶל בֵּיתוֹ מַלְכוּתוֹ בַּחֹדֶשׁ הָעֲשִׂירִי הוּא חֹדֶשׁ טֵבֵת בִּשְׁנַת
שֶׁבַע לְמָלְכוֹ׃ יז וַיֶּאֱהַב הַמֶּלֶךְ אֶת אֶסְתֵּר מִכָּל הַנָּשִׁים וַתִּשָּׂא חֶסֶד
וָחֶסֶד לְפָנָיו מִכָּל הַבְּתוּלוֹת וַיָּשֶׂם כֶּתֶר מַלְכוּת בְּרֹאשָׁהּ וַיַּמְלִכֶהָ תַּחַת
וַשְׁתִּי׃ יח וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֶּה גָּדוֹל לְכָל שָׂרָיו וַעֲבָדָיו אֶת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר
וְהַנָּחַת לַמְּדִינוֹת עָשָׂה וַיִּתֵּן מַשְׂאֵת כְּיַד הַמֶּלֶךְ׃ יט וּבְהִקָּבֵץ בְּתוּלָה
שֵׁנִית וּמָרְדֳּכַי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ׃ כ אֵין אֶסְתֵּר מַגֶּדֶת מוֹלַדְתָּהּ וְאֶת
עַמָּהּ כַּאֲשֶׁר מָרְדֳּכַי צִוָּה עָלֶיהָ וְאֶת מֵאֲמַר מָרְדֳּכַי אֶסְתֵּר עֹשָׂה אִתּוֹ
כְּבִהְיוֹתָהּ אֹמֶנֶת אֹתָהּ׃ כא בַּיָּמִים הָהֵם מָרְדֳּכַי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ קָצַף
בִּגְתָן וָתֶרֶשׁ שְׁנֵי סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשֹּׁמְרֵי הַסַּף וַיְבַקְשׁוּ לִשְׁלֹחַ יָד בַּמֶּלֶךְ
אַחְשְׁוֵרוֹשׁ׃ כב וַיִּוָּדַע הַדָּבָר לְמָרְדֳּכַי וַיַּגֶּד לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וַתֹּאמֶר אֶסְתֵּר
לַמֶּלֶךְ בְּשֵׁם מָרְדֳּכָי׃ כג וַיְבֻקַּשׁ הַדָּבָר וַיִּמָּצֵא וַיִּתָּלוּ שְׁנֵיהֶם עַל עֵץ
וַיִּכָּתֵב בְּסֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ׃

(בראשית מ"ד ל"ד)

הוי

(בראשית מ"ד ל"ד)

ומרמזת, מורמת השלוחת העמוקות מהלכת והרעה, לרוב
מחשבה המטרפת בית הספקות השוב משטר, לבי בת משמלת

(בשלח פרשה ויסע)

יסעה, מקשה במרץ מופלים, ובשבוה בורח תכמת המסכן ..?
לקוראי, שבתמי ויהי, ובלי נטתה למעשה, לכן מרשר רשה, מתנק ומין מי ב
מרים ומה הלך, ומוח ישוללים מה לך, מבחר מחנק, משדי לשפה כי מינק, ויתלק
רחובות ככבי שבת, רוחף כה רמה, הלך ובכה, הלבי המוך, שוול ישול, ככבי
מבלי מוח, למעוז מה שמהבה, מסרבבה בחורתם, שבע מרימת, שוק המשרתי, ב
למוקדמי ובהטיפים כמסר, סר מעלי ולא עבט עוד, ובעוד נשמותי כפוקדים,
לא נאמן מסר, מעתרתי בוקט רסר, בלי מלך ושר, ומבט מהבתו חסר, שב לפ
בית כבודי, ובעמדי של עמדי, כשול נשול מעמדי, שלי מלי מרודי, רועה
ים מרודי, ימים רבים ירד בעבי, ורוקם בהלהורם
במהל מושרי, להכיר מעברי בבגדי בו, ועיר בוא ב
השתים, היה בחזקת הרבקות, ושכינתו ברקות, מתחת ם

(בשלח פרשה ויסע)

מחרי בך ..?

ושלוחה לפשיה, לעם זו ומסור, מוזר ופוך היותה כמלמה, ובקריה כמעמה, ב
ומעל גביש ורומות, שמעה מבבוים, קול כליים, ומפוקם מבי, ויעמד חשה, ג
הרחמים, בסוף הימים, כי תרעב מאב העתן החלבי, להבים שמות, שלי מימות,
מבטם יקרות, לבוש לה בית מחסה מוזר, ובעטם לקרב תקרב מלך גשרי החסר, ערוך
לרחמי וב, תוכור בתחנונים, ברית ראשונים, לקחה מפטים, מאחיאב המותיות,
ימימה בשלילית של עהר, ומהר ומלהי, השטוח ותקוני, כעת תרוזב, בלב נכוב,
ודרוס, בתרגומים עבד שמעתה, בת מלך פטמה, ומימים, ג

לוכות, לשת הנמיכות, מרוח ההכרעה ובבוא מרוס, מאפוך
הויות של רחמים, בניעותיו דפתים, מוחים הכרוזים להכרי ב

(בשלח פרשה ויסע)

ומקוד, שם ספוד בלי רקוד, ולשקוד בתהבת הוד, ומתוך נרוד, חלוק לו יהכן ..
מרמתי, לשלים ילדים לשקוד, במרוח רעהו פקוד, ולבו כיקר יקוד, ומשוב ליומרי
עם שעתי, בקרב שעתי, משעתי, שעתי, ועדי שעתי, על חיק מוהבתי, כי שם

אדם כי יקריב מכם קרבן לה׳ מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם׃ אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצונו לפני ה׳׃ וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו׃ ושחט את בן הבקר לפני ה׳ והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח סביב אשר פתח אהל מועד׃ והפשיט את העולה וניתח אתה לנתחיה׃ ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש׃ וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃ והקרב והכרעים ירחץ במים וקטר הכהן את הכל המזבחה עולה אשה ריח ניחח לה׳׃ ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו׃ ושחט אתו על ירך המזבח צפנה לפני ה׳ וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח סביב׃ ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח׃ והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל וקטר המזבחה עולה אשה ריח ניחח לה׳׃ ואם מן העוף עולה קרבנו לה׳ ומן התורים או מבני היונה׃ והקריב את קרבנו וקמץ הכהן את מלואו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח׃ ומלק את מוראתו והמיך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום המדשן׃ ושסע אתו בכנפיו לא יבדיל ויקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה אשה ריח ניחח לה׳׃ ונפש כי תקריב קרבן מנחה לה׳ סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה׃ והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבנתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח לה׳׃ והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה׳׃ וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן׃ ואם מנחה על המרחשת קרבנך סלת בלולה בשמן מצה תהיה׃ פרס אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא׃ ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן יעשה׃ והביא את המנחה אשר יעשה מאלה לה׳ והקריב אל הכהן והגישו אל המזבח׃ והרים הכהן מן המנחה אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח לה׳׃ והנותרת ממנה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי ה׳׃ כל המנחה אשר תקריבו לה׳ לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה לה׳׃ קרבן ראשית תקריבו אתם לה׳ והמה לא יעלו על המזבח לריח ניחח׃ וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח׃ ואם תקריב מנחת בכורים לה׳ אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך׃ ונתת עליה שמן ושמת עליה לבנה מנחה הוא׃ והקטיר הכהן את אזכרתה מגרשה ומשמנה על כל לבנתה אשה לה׳׃ ואם זבח שלמים קרבנו אם מן הבקר הוא מקריב אם זכר אם נקבה תמים יקריבנו לפני ה׳׃ וסמך את ידו על ראש קרבנו ושחט אתו פתח אהל מועד וזרקו בני אהרן את הדם על המזבח סביב׃ והקריב מזבח השלמים אשה לה׳ את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטירם בני אהרן המזבחה על העלה אשר על העצים אשר על האש אשה ריח ניחח לה׳ כל חלב לה׳׃ חקת עולם לדרתיכם בכל מושבתיכם כל חלב ודם לא תאכלו׃ וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר נפש כי תחטא בשגגה מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ועשה מאחת מהנה׃ אם הכהן המשיח יחטא לאשמת העם והקריב על חטאתו אשר חטא פר בן בקר תמים לה׳ לחטאת׃ והביא את הפר אל פתח אהל מועד לפני ה׳ וסמך את ידו על ראש הפר ושחט את הפר לפני ה׳׃ ולקח הכהן המשיח מדם הפר והביא אתו אל אהל מועד׃ וטבל הכהן את אצבעו מן הדם והזה משבע פעמים לפני ה׳ את פני פרכת הקדש׃ ומן הדם יתן על קרנת מזבח הקטרת בשם לפני ה׳ אשר באהל מועד ואת כל דם הפר ישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃ ואת כל חלב פר החטאת ירים ממנו את החלב המכסה על הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ כאשר הוסר משור זבח השלמים והקטירם הכהן על מזבח העלה׃ ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו׃ והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהורה אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן יישרף׃ כל עדת בני ישראל ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו אחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ואשמו׃ או הודעת אליו חטאתו אשר חטא עליה והקריבו הקהל פר בן בקר אחד לחטאת והביאו אתו לפני אהל מועד׃ וסמכו זקני העדה את ידיהם על ראש הפר לפני ה׳ ושחט את הפר לפני ה׳׃ והביא הכהן המשיח מדם הפר אל אהל מועד׃ וטבל הכהן אצבעו מן הדם והזה שבע פעמים לפני ה׳ את פני הפרכת׃ ומן הדם יתן על הקרנת אשר לפני ה׳ אשר באהל מועד ואת כל הדם יישפך אל יסוד מזבח העלה אשר פתח אהל מועד׃ ואת כל חלבו ירים ממנו והקטיר המזבחה׃ ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת כן יעשה לו וכפר עליהם הכהן וניסלח להם׃ אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות ה׳ אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם׃ או הודע אליו חטאתו אשר חטא בה והביא את קרבנו שעיר עזים זכר תמים׃ וסמך את ידו על ראש השעיר ושחט אתו לחטאת במקום אשר ישחט את העולה לפני ה׳ חטאת הוא׃ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת דמו יישפך אל יסוד מזבח העלה׃ ואת כל חלבו יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי ה׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו ונסלח לו׃ ואם נפש אחת תחטא בשגגה מעם הארץ בעשתה אחת ממצות ה׳ אשר לא תעשינה ואשם׃ או הודעת אליו חטאתו אשר חטאה והביא קרבנה שעירת עזים תמימה נקבה על חטאתה אשר חטאה׃ וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט את החטאת במקום העולה׃ ולקח הכהן מדמה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה יישפך אל יסוד המזבח׃ ואת כל חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים והקטיר הכהן המזבחה לריח ניחח לה׳ וכפר עליו הכהן וניסלח לו׃ ואם כשה יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה׃ וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העולה׃ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה יישפך אל יסוד המזבח׃ ואת כל חלבה יסיר כחלב כשה הכבש מזבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי ה׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא וניסלח לו׃ ואם כבשה יביא קרבנו לחטאת נקבה תמימה יביאנה׃ וסמך את ידו על ראש החטאת ושחט אתה לחטאת במקום אשר ישחט את העולה׃ ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו ונתן על קרנת מזבח העלה ואת כל דמה יישפך אל יסוד המזבח׃ ואת כל חלבה יסיר כחלב הסר מעל זבח השלמים והקטירם הכהן המזבחה על אשי ה׳ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא וניסלח לו׃ ואם נפש כי תחטא ושמעה קול אלה ועד הוא או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו׃ או נפש אשר תגע בכל טמא או בנבלת חיה טמאה או בנבלת בהמה טמאה או בנבלת שרץ טמא ונעלם ממנו והוא טמא ואשם׃ או כי יגע בטמאת אדם לכל טמאתו אשר יטמא בה ונעלם ממנו וידע ואשם׃ או נפש כי תשבע לבטא בשפתים להרע או להיטיב לכל אשר יבטא האדם בשבועה ונעלם ממנו והוא ידע ואשם לאחת מאלה׃ והיה כי יאשם לאחת מאלה והתודה אשר חטא עליה׃ והביא את אשמו לה׳ על חטאתו אשר חטא נקבה מן הצאן כשבה או שעירת עזים לחטאת וכפר עליו הכהן מחטאתו׃ ואם לא תגיע ידו דיה לשה והביא את אשמו אשר חטא שתי תורים או שני בני יונה לה׳ אחד לחטאת ואחד לעולה׃ והביא אתם אל הכהן והקריב את אשר לחטאת ראשונה ומלק את מוראתו מול העורף ולא יבדיל׃ והזה מדם החטאת על קיר המזבח ונמצה אל יסוד המזבח חטאת הוא׃ ואת השני יעשה עולה כמשפט וכפר עליו הכהן מחטאתו אשר חטא עליה ונסלח לו׃ ואם לא תשיג ידו לשתי תורים או לשני בני יונה והביא את קרבנו אשר חטא עשירית האיפה סלת לחטאת לא ישים עליה שמן ולא יתן עליה לבנה כי חטאת הוא׃ והביאה אל הכהן וקמץ הכהן מלא קמצו מן הסלת ומן אשי ה׳ חטאת הוא׃ וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה וניסלח לו והיתה למנחה ככל המנחה׃ וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ נפש כי תמעל מעל ושגגה בקדשי ה׳ והביא את אשמו לה׳ איל תמים מן הצאן בערכך כסף שקלים בשקל הקדש לאשם׃ את אשר חטא מן הקדש ישלם ואת חמישתו יוסף עליו ונתן אתו לכהן והכהן יכפר עליו באיל האשם ונסלח לו׃ ונפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות ה׳ אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו׃ והביא איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן והכהן יכפר עליו על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע ונסלח לו׃ אשם הוא אשם אשם לה׳׃ וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ נפש כי תחטא ומעלה מעל בה׳ וכחש בעמיתו בפקדון או בתשומת יד או בגזל או עשק את עמיתו׃ או מצא אבדה וכחש בה ונשבע על שקר על אחת מכל אשר יעשה האדם לחטא בהן׃ והיה כי יחטא ואשם והשיב את הגזלה אשר גזל או את העשק אשר עשק או את הפקדון אשר הפקדון אתו או את האבדה אשר מצא׃ או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמישתו יסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו׃ ואת אשמו יביא לה׳ איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן׃ וכפר עליו הכהן לפני ה׳ ונסלח לו על אחת מכל אשר יעשה לאשמה בה׃ וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העולה הוא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו׃ וילבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו והרים את הדשן אשר תאכל האש את העולה על המזבח ושמו אצל המזבח׃ ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה אל מקום טהור׃ והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר וערך עליה העולה והקטיר עליה חלבי השלמים׃ אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה׃ וזאת תורת המנחה הקרב אתה בני אהרן לפני ה׳ אל פני המזבח׃ והרים ממנו בקמצו מסלת המנחה ומשמנה ואת כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר המזבחה ריח ניחחה אזכרתה לה׳׃ והנותרת ממנה יאכל אהרן ובניו מצות תאכל במקום קדש בחצר אהל מועד יאכלוה׃ לא תאפה חמץ חלקם נתתי אתה מאשי קדש הוא כחטאת וכאשם׃ כל זכר בבני אהרן יאכלנה חק עולם לדרתיכם מאשי ה׳ כל אשר יגע בהם יקדש׃ וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ זאת קרבן אהרן ובניו אשר יקריבו לה׳ ביום המשח אתו עשרון הסלת מנחה תמיד מחציו בבקר ומחציו בערב׃ על מחבת במשחה בלולה תעשה מבשלי משחת תביא פתי מנחת פרורי תקריב ריח ניחח לה׳׃ והכהן המשיח תחתיו מבניו יעשה אתה חק עולם לה׳ כליל תקטר׃ וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל׃ וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ דבר אל אהרן ואל בניו לאמר זאת תורת החטאת במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת לפני ה׳ קדש קדשים הוא׃ והכהן המחטא אתה יאכלנה במקום קדש תאכל בחצר אהל מועד׃ כל אשר יגע בבשרה יקדש ואשר יזה מדמה על בגד עליו תכבס את אשר היתה עליו תכבס במקום קדש׃ וכלי חרש אשר בשל בה יישבר ואם בכלי נחשת בשל והמרק ושטף במים׃ כל זכר בכהנים יאכל אתה קדש קדשים הוא׃ וכל חטאת אשר יובא מדמה אל אהל מועד לכפר בקדש לא תאכל באש תישרף׃ וזאת תורת האשם קדש קדשים הוא׃ במקום אשר ישחטו את העולה ישחטו את האשם וזרקו את דמו על המזבח סביב׃ ואת כל חלבו יקריב ממנו את האליה ואת החלב המכסה את הקרב׃ ואת שתי הכליות ואת החלב אשר עליהן אשר על הכסלים ואת היתרת על הכבד על הכליות יסירנה׃ והקטיר הכהן אתם המזבחה אשה לה׳ אשם הוא׃ כל זכר בכהנים יאכלנו במקום קדש יאכל קדש קדשים הוא׃ כחטאת כאשם תורה אחת להם הכפר בו יהיה לו׃ והכהן המקריב איש עלתו עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה׃ וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת לכהן המקריב אתה לו תהיה׃ ומנחה בלולה בשמן ויבשה לכל בני אהרן תהיה איש כאחיו׃ וזאת תורת זבח השלמים אשר יקריב לה׳׃ על תודה יקריבנו והקריב על זבח התודה חלת מצות בלולה בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומרחשת סלת חלת בלולת בשמן׃ על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו על זבח תודת שלמיו׃ והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה לה׳ לכהן הזורק את דם השלמים לו יהיה׃ ובשר זבח תודת שלמיו ביום הקרבנו יאכל לא יניח ממנו עד בקר׃ ואם נדר או נדבה זבח קרבנו ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת והנותר ממנו יאכל׃ והנותר מבשר הזבח ביום השלישי באש ישרף׃ ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה המקריב לא יחשב לו פגול יהיה והנפש האכלת ממנו עונה תשא׃ והבשר אשר יגע בכל טמא לא יאכל באש ישרף והבשר כל טהור יאכל בשר׃ והנפש אשר תאכל בשר מזבח השלמים אשר לה׳ וטמאתו עליו ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ ונפש כי תגע בכל טמא בטמאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא ואכל מבשר זבח השלמים אשר לה׳ ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר כל חלב שור או כשב או עז׃ החלב נבלה וחלב טרפה יעשה לכל מלאכה ואכל לא תאכלנו׃ כי כל אכל חלב מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה לה׳ ונכרתה הנפש האכלת מעמיה׃ וכל דם לא תאכלו בכל מושבתיכם לעוף ולבהמה׃ כל נפש אשר תאכל כל דם ונכרתה הנפש ההוא מעמיה׃ וידבר ה׳ אל משה לאמר׃ דבר אל בני ישראל לאמר המקריב את זבח שלמיו יביא את קרבנו מזבח שלמיו לה׳׃ ידיו תביאנה את אשי ה׳ את החלב על החזה יביאנו את החזה להניף אתו תנופה לפני ה׳׃ והקטיר הכהן המזבחה החלב והיה לאהרן ולבניו לשוק הימנית תתנו תרומה מזבחי שלמיכם׃ את שוק הימין נתן תרומה לכהן מבני אהרן ולבניו לחק עולם מאת בני ישראל׃ כי את חזה התנופה ואת שוק התרומה לקחתי מאת בני ישראל מזבחי שלמיהם ואתנה אתם לאהרן הכהן ולבניו מאת בני ישראל לחק עולם׃ זאת משחת אהרן ומשחת בניו מאשי ה׳ ביום המשח אתם׃ אשר צוה ה׳ לתת להם מאת בני ישראל ביום המשח אתם חק עולם לדרתם׃ זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים׃ אשר צוה ה׳ את משה בהר סיני ביום צותו את בני ישראל להקריב את קרבנם לה׳ במדבר סיני׃

ואיה

ואיה

ואיה

ומאחר . כדי שלא יחשוב מישהו שיהיו המלוה מיוחסים בתוכנה לקטלים ?
שהיו שם חלות לפקוח נפש ושם לדורם . מבל יעמוד בפקח . ומכאן כתב מורי
שהחמור מתחלפת השנה . ומשום לא היה השלוח מוחל מכאן בא פקוח לדורם
כי על ידי הפעם שיש לקטלן המוחלת בתכונתם הכתיבה הזאת יהיה כמו
מפורש לבני פקוח ומשום ושמעם לבני בורם . לכן קחזור לחם פעם כי מפרש קפ .
לשלש מחזור ושמעם מעלות כל חוץ שלישים . אם כן יהיו מחזור ושמעם מעלו-
יהיו ששים מחלות בכלל פחלק הנקבים לששים לדורם . והיותה הנקבה
מאמת . להיותה כי הפעל הזה ישלח לכבים ולמולות בכתיבת חוזר המחלות שי
למולות משם אל משם על ידיהם משפטם בתחתונה . ועוד להיותה שש ומכאן ושם
ימים . ועוד לשבעה כנגד לכה המושלים על שבעה ימי השבוע המשתחים לש
מולות שהם אלה שרי עדרי מאלה . והיותה מאכלתם מתחלשת משבעה לשבעה-
לרמוז כי ההמוגדה בתחלת מגיד מאחר יחתלה בתחלת פעל שים אשר
בכללה בדבר מה היא נפש חנושית " והיה מספר החלות שתים עשרה-
כח שכלי מאחל לה . וכי הנפש הזה שבודם הנפש המשכלה שהיא אלה יחיד-
כח עצמי מספיק בעצמו לפעולותיו הפרטיים להכלולים המכוונים אם לא יחיד-
הנפש הזה בבחינת עצמותה כח עצמי . ומבל היה מספיק בזה להורות כי לא ?
לבוש רוצה והמוגדה הנעוצה לנפש האנושית " ומשום היה השלוח של אלה . כי
מה שהתבונן לו כל המלאכות הקונשות לו מלבד אלה בבחינת כפי ומשל הם
לו סדר מוכנות ויחוס לפעל יחיד שלם בחינת הנפש בתחלתו לדעת יחיד בחינת כפי
מ המלאכות המשתחים הזה . כי שיספק בזה שיהיו לו אלה לבד . ומהפקת
משפטה לשלש בחינת הנפש כי כמו שבחוץ כל מה שבחוץ בחשבון התחתון
ב בחינת בעלותה בעלותה ההמוגדה המשפטית הזה יהיו עליו לא ישפט בו בחינת
שלש של השלוח במקום יהיה שם לפני המיד . להיותיה לנפש סדר מכוונה יפעל
ומזה תמרה לשלוח ומהמוגדה בהקדם של מיוחדת . ומרה לשלוח
המאמר . כי לא ישמע מזה מחר משמעו כי אם ומחר המובן לו "
לפני כלם . כי כמו שלא ישמע הטבח מרות המובן מבלי שיקדם לה שמיר
ומשם המרים מחזרה מבחינת הזמנים המוגדה הזה משמע על כל מה שיזכרו מן המוגדה ובן ב
הטבח עם שלמות המלאכה השתלמה יחד על כל מה שיזכרו מן המוגדה ובן ב
מכלם ישלח בן מחר מזה מזה מחזור מיוחד למין המשרתי מבחר השפלים . ולכן

ובמלאכות מוכנות הלחלוחית הכפוריות משר שם יהיו
תשלם בהכנה שבת מלה ברוחות הקשורי כל הענין . ישלם בשבת ויישרת
ההכלים הנרמז בקצה המשפטי . והנה ההבדל לי זה . כל שהוראת השכלית
מצד כחמי ישראל תחלקה חמשרפה לששה מינים . כל ששת סדרים . משר כוללם
הקצה המלאכות . ששת סדרים הוראתם מלרות . הם כלל המלות המשמשות התחלקים
ומהבהן הראשון ושלש לעבוד ועלהן והעלים מלהם משר אין בם פשל פוגל . והם כפעל
הוראת אלי . ומזה מצאנו המלות התלויות בלב . כל בשכל כמו ידעתם ומהודעת
שמלכי השרת משתמשים בך על הנבוי הבלתי ספרי " ומשמע עזיה הוא
היה קצר המנורה שבשה להיותה כי חובות הנפש בשולמה לבורא . וזו תמיד ברכי ב
משר הם שמיש הכלים מול מזבח ההכלית . ורמז לזה במספר השבע המורה בלשון
משר הם שמיש הכלים מול מזבח ההכלית . ורמז לזה במספר השבע המורה בלשון
ויהבה הקמורה משר לזו יכבה המיש הרביש לעולם ובזה השיש כל פשלתיה
במשלי העבודה שלהבת יה . שרמזנו לעיל שישימהו בפעל תמיד ויעיר מוצ—
משכם ההדלקה והזהר מורים של החשק הנורע הבוער בזוש הנקרא ב
שהכלית מזה והוא ההמשך מזה שרש מלשונתה השכלי כי פעם שם המלאכה "
היתה בעלם ליהיש " וכן בשמרו על פי המנורה יעירו שבעת הנרות . מזה
הכפשיעת מזה . כי זו מפשרש כי סדר הבריאה המלאכה
המלכה בלתי מחברת מכחות . מבל כל הטבעיות הנחוצים ב
המנורה . המורה בהיותה כלה מקשה אחת . כי הנפש ב
מלקח ועד ירך לי "

אזה מזבח . ובמשה מלרה . מסוב על תלילי . ובירכתי אהלי ,
מוד ההמון " מלה מזבח . ובמשה מלרה . מסוב על תלילי . ובירכתי אהלי ,
בעד המין האנושי . היא הסגלה מאת כפש לעבודתו לא המתרשלי ב
הוא שיזכה אלין . וכן יהוה שיהיה נאכל לכהנם . כי כוהנו יהיו בכל משר ישמהו
רמז לעולם הבוא כי הכלית כל פעל מנוחי ובל משר יעשוהו הטבעים בעבודו
בפנים היתה מעולים שמפשר . היה מרוח מעלכתם ביום השבת שהוא ר
משר יעבוד המיר בנפשותם והכל למען ישלם לה ההנעה להעלותה הנכחית ב
הנפש המנעשית ושם הנופים העצומים המלה משתחים לה מחר עבודתם הלהיות
ולכבים מלח על ידי הכוהנה השעת . כל מלה שיורו על טובות הש יח משר נמל

ומאי קאמר ר' יוחנן משום ר' שמעון בן יוצדק. דתניא רבי שמעון בן יוצדק אומר משום ר' אליעזר בן הורקנוס "
ואין לי אלא שהוא מתחייב בחטאת בלבד. מנין אף שהוא פטור מן הקרבן ומן התשלומין ומן הלאו ומן העונש
ומן האזהרה ומן הכפרה ומן הטומאה ומן הטהרה ומן הכרת ומן המיתה ומן הלקות ומן הממון ומן הגלות
ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות
ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות
ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות
ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות
ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות
ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות
ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות
ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות
ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות
ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות
ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות
ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות ומן הגלות

ויבא יעקב שלם עיר שכם אשר בארץ כנען בבאו מפדן ארם ויחן את פני העיר ויקן את חלקת השדה אשר נטה שם אהלו מיד בני חמור אבי שכם במאה קשיטה ויקם שם מזבח ויקרא לו אל אלהי ישראל ותצא דינה בת לאה אשר ילדה ליעקב לראות בבנות הארץ ויראה אותה שכם בן חמור החוי נשיא הארץ ויקח אותה וישכב אותה ויענה ותדבק נפשו בדינה בת יעקב ויאהב את הנערה וידבר על לב נערה ויאמר שכם אל חמור אביו לאמר קח לי את הילדה הזאת לאשה ויבא חמור אבי שכם אל יעקב לדבר אתו ובני יעקב באו מן השדה כשמעם ויתעצבו האנשים ויחר להם מאד כי נבלה עשה בישראל לשכב את בת יעקב וכן לא יעשה ויצו חמור אתם לאמר שכם בני חשקה נפשו בבתכם תנו נא אתה לו לאשה והתחתנו אתנו בנתיכם תתנו לנו ואת בנותינו תקחו לכם ואתנו תשבו והארץ תהיה לפניכם שבו וסחרו בה והאחזו בה ויאמר שכם אל אביה ואל אחיה אמצא חן בעיניכם והאשר תאמרו אלי אתן ורבו עלי מאד מהר ומתן ותנו לנערה לאשה ויענו בני יעקב את שכם ואת חמור אביו בדבר ויאמרו אשר טמא את דינה אחותם ויאמרו אליהם לא נוכל לעשות הדבר הזה לתת את אחותנו לאיש אשר לו ערלה כי חרפה היא לנו אך בזאת נאות לכם אם תהיו כמונו להמול לכם כל זכר ונתנו את בנותינו לכם ואת בנותיכם נקח לנו ונשבנו אתכם והיינו לעם אחד ואם לא תשמעו אלינו להמול ולקחנו את בתנו והלכנו וייטב דבריהם בעיני חמור ובעיני שכם בן חמור ולא אחר הנער לעשות הדבר כי חפץ בבת יעקב והוא נכבד מכל בית אביו ויבא חמור ושכם בנו אל שער עירם וידברו אל אנשי עירם לאמר האנשים האלה שלמים הם אתנו וישבו בארץ וסחרו אתה והנה הארץ רחבת ידים לפניהם את בנותם נקח לנו לנשים ואת בנותינו נתן להם אך בזאת יאותו האנשים לשבת אתנו להיות לעם אחד במלת כל זכר לנו כאשר הם נמולים הלא מקנם וקנינם וכל בהמתם לנו הם אך נאותה להם ויישבו אתנו ויהיו לעם אחד וישמעו אל חמור ואל שכם בנו כל יוצאי שער עירו ויעשו כל הזכרים כל יוצאי שער עירו ויהי ביום השלישי בהיותם כואבים ויקחו שני בני יעקב שמעון ולוי אחי דינה איש חרבו ויבאו על העיר בבטח ויהרגו כל זכר וחמור ושכם בנו הרגו לפי חרב ויקחו את דינה מבית שכם ויצאו ובני יעקב באו על החללים וישסו את העיר אשר טמאו אחותם את צאנם ואת בקרם ואת חמוריהם ואת אשר בעיר ואת אשר בשדה וכל חילם ואת כל נשיהם שבו ויבזו וגם את כל אשר בבית ויאמר יעקב אל שמעון ואל לוי עכרתם אותי להבאישני בישב הכנעני והפרזי ואנכי מתי מספר ונאספו עלי והכוני ונשמדתי אני וביתי ויאמרו הכזונה יעשה את אחותנו

ויאמר אלהים אל יעקב קום עלה בית אל ושב שם ועשה שם מזבח לאל הנראה אליך בברחך מפני עשו אחיך ויאמר יעקב אל ביתו ואל כל אשר עמו הסירו את אלהי הנכר אשר בתוככם והטהרו והחליפו שמלתיכם ונקומה ונעלה בית אל ואעשה שם מזבח לאל העונה אותי ביום צרתי ויהי עמדי בדרך אשר הלכתי ויתנו אל יעקב את כל אלהי הנכר אשר בידם ואת הנזמים אשר באזניהם ויטמן יעקב אותם תחת האלה אשר עם שכם ויסעו ויהי חתת אלהים על הערים אשר סביבותיהם ולא רדפו אחרי בני יעקב ויבא יעקב לוז אשר בארץ כנען הוא בית אל הוא ואל כל העם אשר אתו ויבן שם מזבח ויקרא למקום אל בית אל כי שם נגלו אליו האלהים בברחו מפני אחיו ותמת דבורה מינקת רבקה ותקבר מתחת לבית אל תחת האלון ויקרא שמו אלון בכות ויראה אלהים אל יעקב עוד בבאו מפדן ארם ויברך אתו ויאמר אליו אלהים שמך יעקב לא יקרא שמך עוד יעקב כי אם ישראל יהיה שמך ויקרא את שמו ישראל ויאמר אליו אלהים אני אל שדי פרה ורבה גוי וקהל גוים יהיה ממך וגם מלכים מחלציך יצאו והארץ אשר נתתי לאברהם ולישחק לך אתננה ולזרעך אחריך אתן את הארץ ויעל מעליו אלהים במקום אשר דבר אתו ויצב יעקב מצבה במקום אשר דבר אתו מצבת אבן ויסך עליה נסך ויצק עליה שמן ויקרא יעקב את שם המקום אשר דבר שם אלהים בית אל ויסעו מבית אל ויהי עוד כברת הארץ לבוא אפרתה ותלד רחל ויקש בלדתה ותרא המילדת אליה אל תיראי כי גם זה לך בן ויהי בצאת נפשה כי מתה ותקרא שמו בן אוני ואביו קרא לו בנימין ותמת רחל ותקבר בדרך אפרת הוא בית לחם ויצב יעקב מצבה על קברתה הוא מצבת קבר רחל עד היום הזה ויסע ישראל ויט אהלה מעבר למגדל עדר ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל ויהיו בני יעקב שנים עשר בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן בני רחל יוסף ובנימין ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילד לו בפדן ארם ותבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גר שם אברהם ושרה ויהי ימי יצחק מאה שנה ושמנים שנה ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו

ואלה תולדות עשו הוא אדום עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החוי ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות ותלד עדה לעשו את אליפז ותלד בשמת את רעואל ותלד אהליבמה את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה בני עשו אשר נולד לו בארץ כנען ויקח עשו את נשיו ואת בניו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו כי היה רכושם רב מלשבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אותם מפני מקנהם וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום ואלה תולדות עשו אבי אדום בהר שעיר ואלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו ויהי בן אליפז תימן אומר צפו ואומר געתם וקנז ותמנע ועמלק ואלה בני עדה אשת עשו ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו ואלה בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעוש ואת יעלם ואת קרח אלה אלופי בני עשו בכור אליפז בן עשו אלוף תימן אלוף אומר אלוף צפו אלוף קנז אלוף קרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו ואלה בני אהליבמה בת ענה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף קרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום ואלה בני שעיר החרי יושבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה ודישן ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום ויהי בני לוטן חרי והימם ואחות לוטן תמנע ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם ואלה בני צבעון איה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר בבקרו את החמרים לצבעון אביו ואלה בני ענה דישן ואהליבמה בת ענה ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וכרן אלה בני אצר בלהן וזעוון ועקן אלה בני דישן עוץ וארן אלה אלופי החרי בני שעיר לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה אלוף דישן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי אלופיהם בארץ שעיר ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך למלכו לבני ישראל ויהי בלע בן בעור ושם עירו דנהבה ויהי בלע בן בעור ויהי בלע בן בעור ויהי בלע בן בעור

ומזה יתבאר מה שאמרו ז"ל (ברכות ל"ג ב') אין עומדין להתפלל אלא מתוך כובד ראש, ואמרו (שם ל"ב ב') המתפלל צריך שיכוין את לבו כאדם שעומד לפני המלך, ואמרו (שם ל"ד ב') כל המכוין את תפלתו אפילו כמלא נימא וכו', ואמרו (שם ל"ד ב') כל המכוין את תפלתו סופו שיזכה לרוח הקודש, ואמרו (שם ל"ד ב') כל המכוין את תפלתו סופו שיזכה לשכינה, ואמרו (שם ל"ד ב') כל המכוין את תפלתו סופו שיזכה לישב בישיבה של מעלה, ואמרו (שם ל"ד ב') כל המכוין את תפלתו סופו שיזכה לישב בישיבה של מטה, ואמרו (שם ל"ד ב') כל המכוין את תפלתו סופו שיזכה לישב בישיבה של מעלה ושל מטה, ואמרו (שם ל"ד ב') כל המכוין את תפלתו סופו שיזכה לישב בישיבה של מעלה ושל מטה ולהיות מן המנויין, ואמרו (שם ל"ד ב') כל המכוין את תפלתו סופו שיזכה לישב בישיבה של מעלה ושל מטה ולהיות מן המנויין ולהיות מן הנאמנים, ואמרו (שם ל"ד ב') כל המכוין את תפלתו סופו שיזכה לישב בישיבה של מעלה ושל מטה ולהיות מן המנויין ולהיות מן הנאמנים ולהיות מן המשמשים את השכינה, ואמרו (שם ל"ד ב') כל המכוין את תפלתו סופו שיזכה לישב בישיבה של מעלה ושל מטה ולהיות מן המנויין ולהיות מן הנאמנים ולהיות מן המשמשים את השכינה ולהיות מן המשמשים את המשמשים את השכינה, ואמרו (שם ל"ד ב') כל המכוין את תפלתו סופו שיזכה לישב בישיבה של מעלה ושל מטה ולהיות מן המנויין ולהיות מן הנאמנים ולהיות מן המשמשים את השכינה ולהיות מן המשמשים את המשמשים את השכינה ולהיות מן המשמשים את המשמשים את המשמשים את השכינה, ואמרו (שם ל"ד ב') כל המכוין את תפלתו סופו שיזכה לישב בישיבה של מעלה ושל מטה ולהיות מן המנויין ולהיות מן הנאמנים ולהיות מן המשמשים את השכינה ולהיות מן המשמשים את המשמשים את השכינה ולהיות מן המשמשים את המשמשים את המשמשים את השכינה ולהיות מן המשמשים את

ב"ד ומכרו שלא לפני ב"ד מהו שיחזור ב"ד ויכתבו שטר מכר לפי עדות שמו בשעת מכירה ויש שמעידים שהיה שם שמעידים שהיה בשעת מכירה ול

ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו

ויהי בחצי הלילה ה' הכה כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה

ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת

ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את ה' כדברכם

גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם וברכתם גם אתי והיה כאשר אמרו המצרים למען שלח אותם מהר מן הארץ כי אמרו כולנו מתים

ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים מלבד טף ונשים וגם ערב רב עלה אתם

וצאן ובקר מקנה כבד מאד ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עוגות מצות כי לא חמץ כי גרשו מפני מצרים ולא יכלו להתמהמה

וגם צדה לא עשו להם ויהי מושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה

ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים ליל שמרים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה לה' שמרים

לכל בני ישראל לדורותם ויהי כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש

ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה ביום השלישי לחדש הזה יהיה לה' חג הפסח שבעת ימים מצות תאכלו ואך ביום הראשון תשבתו שאר

מבתיכם כי כל אוכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי ביום הראשון מקרא קדש ויום השביעי מקרא קדש

יהיה לכם כל מלאכת לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם והיה כי יאמרו אליכם מה העבדה הזאת לכם

ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו

ויהי בחצי הלילה ה' הכה כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה

ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת

ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את ה' כדברכם

גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם וברכתם גם אתי והיה כאשר אמרו המצרים למען שלח אותם מהר מן הארץ כי אמרו כולנו מתים

ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים מלבד טף ונשים וגם ערב רב עלה אתם

וצאן ובקר מקנה כבד מאד ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עוגות מצות כי לא חמץ כי גרשו מפני מצרים ולא יכלו להתמהמה

וגם צדה לא עשו להם ויהי מושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה

ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים ליל שמרים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה לה' שמרים

לכל בני ישראל לדורותם ויהי כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש

ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה ביום השלישי לחדש הזה יהיה לה' חג הפסח שבעת ימים מצות תאכלו ואך ביום הראשון תשבתו שאר

מבתיכם כי כל אוכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי ביום הראשון מקרא קדש ויום השביעי מקרא קדש

יהיה לכם כל מלאכת לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם והיה כי יאמרו אליכם מה העבדה הזאת לכם

ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל ויקד העם וישתחוו

ויהי בחצי הלילה ה' הכה כל בכור בארץ מצרים מבכור פרעה הישב על כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור וכל בכור בהמה

ויקם פרעה לילה הוא וכל עבדיו וכל מצרים ותהי צעקה גדולה במצרים כי אין בית אשר אין שם מת

ויקרא למשה ולאהרן לילה ויאמר קומו צאו מתוך עמי גם אתם גם בני ישראל ולכו עבדו את ה' כדברכם

גם צאנכם גם בקרכם קחו כאשר דברתם וברכתם גם אתי והיה כאשר אמרו המצרים למען שלח אותם מהר מן הארץ כי אמרו כולנו מתים

ויסעו בני ישראל מרעמסס סכתה כשש מאות אלף רגלי הגברים מלבד טף ונשים וגם ערב רב עלה אתם

וצאן ובקר מקנה כבד מאד ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עוגות מצות כי לא חמץ כי גרשו מפני מצרים ולא יכלו להתמהמה

וגם צדה לא עשו להם ויהי מושב בני ישראל אשר ישבו במצרים שלשים שנה וארבע מאות שנה ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה

ויהי בעצם היום הזה יצאו כל צבאות ה' מארץ מצרים ליל שמרים הוא לה' להוציאם מארץ מצרים הוא הלילה הזה לה' שמרים

לכל בני ישראל לדורותם ויהי כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני והחתי והאמרי והחוי והיבוסי אשר נשבע לאבתיך לתת לך ארץ זבת חלב ודבש

ועבדת את העבדה הזאת בחדש הזה ביום השלישי לחדש הזה יהיה לה' חג הפסח שבעת ימים מצות תאכלו ואך ביום הראשון תשבתו שאר

מבתיכם כי כל אוכל מחמצת ונכרתה הנפש ההוא מישראל מיום הראשון עד יום השביעי ביום הראשון מקרא קדש ויום השביעי מקרא קדש

יהיה לכם כל מלאכת לא יעשה בהם אך אשר יאכל לכל נפש הוא לבדו יעשה לכם והיה כי יאמרו אליכם מה העבדה הזאת לכם

שיעורים

שלום על ישראל אמן

ברוך ה' לעד ונאמר אמן

אמן.

חזק חזק ונתחזק

ספרי.

ובמה שהוא

ויכתוב לו את המשנה ?

כל בני עליה הם קרויים בניו שנאמר

מהו אומר שמא בנו ילמד בכבוד בקל וחומר

ומשלח ידיו בתוך פיו ?

השלמתו כ"ד ימים לחדש אייר

הנוכר לשיל משך חיתה

ידיו

כמוהו

רס

חיוב

ולתהלה הכבוד

נשמו ושלה לשם ולתפארת

ושר כהבטיח על המרומים ומהלל בששים הלולא

בכה משכן ומלל בכמוהו מצבי הרוממים מעיני המרומים ושיר בקולו למלוכה

קטן משמשתו ויעשיר בבניו מבני מבניו הסופה יהודה בכמוהו יחיו ולהודיה

עולם לא השכח, ומלוכה מתוקן בקולות עם מזמרי הרבים " מצא הרל שבעפי

שלמים, ויזכו להצמח בו למלוך ימים, ומלוי על בניו

ישמח ע' מעמדו לקדוש מן השמים ושרשיהם השמיעם

קבל שכר

הזיע, יגיע בו אל השפיע,

כה הלילה הזה׃
כו ד ויהי בשלח פרעה את העם ולא נחם אלהים
כז דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא כי אמר אלהים
כח פן ינחם העם בראותם מלחמה ושבו מצרימה׃
כט ויסב אלהים את העם דרך המדבר ים סוף
ל וחמשים מערכת בני ישראל עלו מארץ מצרים׃
לא ויקח משה את עצמות יוסף עמו כי השבע השביע
לב את בני ישראל לאמר פקד יפקד אלהים אתכם
לג והעליתם את עצמתי מזה אתכם׃
לד ויסעו מסכות ויחנו באתם בקצה המדבר׃
לה ויהוה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם
לו הדרך ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת
לז יומם ולילה׃ לא ימיש עמוד הענן יומם
לח ועמוד האש לילה לפני העם׃
לט ויאמר יהוה אל משה דבר אל בני ישראל
מ וישבו ויחנו לפני פי החירת בין מגדל ובין הים
מא לפני בעל צפן נכחו תחנו על הים׃
מב ואמר פרעה לבני ישראל נבוכים הם בארץ
מג סגר עליהם המדבר׃ וחזקתי את לב פרעה
מד ורדף אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו
מה וידעו מצרים כי אני יהוה ויעשו כן׃
מו ויגד למלך מצרים כי ברח העם ויהפך לבב
מז פרעה ועבדיו אל העם ויאמרו מה זאת עשינו
מח כי שלחנו את ישראל מעבדנו׃
מט ויאסר את רכבו ואת עמו לקח עמו׃
נ ויקח שש מאות רכב בחור וכל רכב מצרים
נא ושלשים על כלו׃ ויחזק יהוה את לב פרעה
נב מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל ובני
נג ישראל יצאים ביד רמה׃
נד וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס רכב
נה פרעה וחילו ופרשיו על הים אל פי החירת
נו לפני בעל צפן׃
נז ובפרעה הקריב ויישאו בני ישראל את עיניהם
נח והנה מצרים נסע אחריהם ויראו מאד ויצעקו
נט בני ישראל אל יהוה׃
ס ויאמרו אל משה המבלי אין קברים במצרים
סא לקחתנו למות במדבר מה זאת עשית לנו
סב להוציאנו ממצרים׃ הלא זה הדבר אשר
סג דברנו אליך במצרים לאמר חדל ממנו
סד ונעבדה את מצרים כי טוב לנו עבד את
סה מצרים ממתים במדבר׃
סו ויאמר משה אל העם אל תיראו התיצבו
סז וראו את ישועת יהוה אשר יעשה לכם
סח היום כי אשר ראיתם את מצרים היום
סט לא תספו לראתם עוד עד עולם׃
ע יהוה ילחם לכם ואתם תחרישון׃
עא ויאמר יהוה אל משה מה תצעק אלי דבר
עב אל בני ישראל ויסעו׃ ואתה הרם את
עג מטך ונטה את ידך על הים ובקעהו
עד ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה׃
עה ואני הנני מחזק את לב מצרים ויבאו
עו אחריהם ואכבדה בפרעה ובכל חילו
עז ברכבו ובפרשיו׃ וידעו מצרים כי אני
עח יהוה בהכבדי בפרעה ברכבו ובפרשיו׃
עט וישא מלאך האלהים ההלך לפני מחנה
פ ישראל וילך מאחריהם ויסע עמוד הענן
פא מפניהם ויעמד מאחריהם׃
פב ויבא בין מחנה מצרים ובין מחנה ישראל
פג ויהי הענן והחשך ויאר את הלילה ולא קרב
פד זה אל זה כל הלילה׃
פה ויט משה את ידו על הים וישב יהוה את
פו הים ברוח קדים עזה כל הלילה וישם את
פז הים לחרבה ויבקעו המים׃
פח ויבאו בני ישראל בתוך הים ביבשה והמים
פט להם חומה מימינם ומשמאלם׃
צ וירדפו מצרים ויבאו אחריהם כל סוס פרעה
צא רכבו ופרשיו אל תוך הים׃
צב ויהי באשמרת הבקר וישקף יהוה אל מחנה
צג מצרים במעמד אש וענן ויהם את מחנה
צד מצרים׃
צה ויסר את אפן מרכבתיו ויהי נהגה בכבדת
צו ויאמר מצרים ננוסה מפני ישראל כי יהוה
צז נלחם להם במצרים׃
צח ויאמר יהוה אל משה נטה את ידך על הים
צט וישבו המים על מצרים על רכבו ועל פרשיו׃
ק ויט משה את ידו על הים ויפן הים לפנות
קא בקר לאיתנו ומצרים נסים לקראתו ויערם
קב יהוה את מצרים בתוך הים׃
קג ויבאו המים וישבו ויכסו את הרכב ואת
קד הפרשים לכל חיל פרעה הבאים אחריהם
קה בים לא נשאר בהם עד אחד׃
קו ובני ישראל הלכו ביבשה בתוך הים והמים
קז להם חומה מימינם ומשמאלם׃
קח ויושע יהוה ביום ההוא את ישראל מיד
קט מצרים וירא ישראל את מצרים מת על
קי שפת הים׃
קיא וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יהוה
קיב במצרים ויראו העם את יהוה ויאמינו ביהוה
קיג ובמשה עבדו׃
קיד אז ישיר משה ובני ישראל את השירה הזאת
קטו ליהוה ויאמרו לאמר אשירה ליהוה כי גאה
קטז גאה סוס ורכבו רמה בים׃
קיז עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה זה אלי
קיח ואנוהו אלהי אבי וארממנהו׃
קיט יהוה איש מלחמה יהוה שמו׃
קכ מרכבת פרעה וחילו ירה בים ומבחר
קכא שלשיו טבעו בים סוף׃
קכב תהמת יכסימו ירדו במצולת כמו אבן׃
קכג ימינך יהוה נאדרי בכח ימינך יהוה תרעץ
קכד אויב׃
קכה וברב גאונך תהרס קמיך תשלח חרנך יאכלמו
קכו כקש׃
קכז וברוח אפיך נערמו נצבו כמו נד נזלים
קכח קפאו תהמת בלב ים׃
קכט אמר אויב ארדף אשיג אחלק שלל תמלאמו
קל נפשי אריק חרבי תורישמו ידי׃
קלא נשפת ברוחך כסמו צללו כעופרת במים
קלב אדירים׃
קלג מי כמכה באלם יהוה מי כמכה נאדר
קלד בקדש נורא תהלת עשה פלא׃
קלה נטית ימינך תבלעמו ארץ׃
קלו נחית בחסדך עם זו גאלת נהלת בעזך
קלז אל נוה קדשך׃
קלח שמעו עמים ירגזון חיל אחז יושבי פלשת׃
קלט אז נבהלו אלופי אדום אילי מואב יאחזמו
קמ רעד נמגו כל יושבי כנען׃
קמא תפל עליהם אימתה ופחד בגדל זרועך
קמב ידמו כאבן עד יעבר עמך יהוה עד יעבר
קמג עם זו קנית׃
קמד תבאמו ותטעמו בהר נחלתך מכון לשבתך
קמה פעלת יהוה מקדש אדני כוננו ידיך׃
קמו יהוה ימלך לעלם ועד׃
קמז כי בא סוס פרעה ברכבו ובפרשיו בים
קמח ויישב יהוה עליהם את מי הים ובני ישראל
קמט הלכו ביבשה בתוך הים׃
קנ ותקח מרים הנביאה אחות אהרן את התף
קנא בידה ותצאן כל הנשים אחריה בתפים
קנב ובמחלת׃
קנג ותען להם מרים שירו ליהוה כי גאה גאה
קנד סוס ורכבו רמה בים׃
קנה ויסע משה את ישראל מים סוף ויצאו אל
קנו מדבר שור וילכו שלשת ימים במדבר ולא
קנז מצאו מים׃
קנח ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי
קנט מרים הם על כן קרא שמה מרה׃
קס ויילנו העם על משה לאמר מה נשתה׃
קסא ויצעק אל יהוה ויורהו יהוה עץ וישלך אל
קסב המים וימתקו המים׃ שם שם לו חק ומשפט
קסג ושם נסהו׃
קסד ויאמר אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך
קסה והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו
קסו ושמרת כל חקיו כל המחלה אשר שמתי
קסז במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך׃
קסח ויבאו אילמה ושם שתים עשרה עינת מים
קסט ושבעים תמרים ויחנו שם על המים׃
קע ויסעו מאילם ויבא כל עדת בני ישראל אל
קעא מדבר סין אשר בין אילם ובין סיני בחמשה
קעב עשר יום לחדש השני לצאתם מארץ מצרים׃
קעג ויתלונן כל עדת בני ישראל על משה ועל
קעד אהרן במדבר׃
קעה ויאמרו אלהם בני ישראל מי יתן מותנו ביד
קעו יהוה בארץ מצרים בשבתנו על סיר הבשר
קעז באכלנו לחם לשבע כי הוצאתם אתנו אל
קעח המדבר הזה להמית את כל הקהל הזה
קעט ברעב׃
קפ ויאמר יהוה אל משה הנני ממטיר לכם לחם
קפא מן השמים ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו
קפב למען אנסנו הילך בתורתי אם לא׃
קפג והיה ביום הששי והכינו את אשר יביאו
קפד והיה משנה על אשר ילקטו יום יום׃
קפה ויאמר משה אליהם איש אליו אל יותר ממנו
קפו עד בקר׃
קפז ולא שמעו אל משה ויותרו אנשים ממנו עד
קפח בקר וירם תולעים ויבאש ויקצף עליהם
קפט משה׃
קצ ויאספו אתו בבקר בבקר איש כאכל מקטו
קצא ויחם השמש ונמס׃
קצב והיה ביום הששי לקטו לחם משנה שני
קצג העמר לאחד ויבאו כל נשיאי העדה ויגידו
קצד למשה׃
קצה ויאמר אליהם הוא אשר דבר יהוה שבתון
קצו שבת קדש ליהוה מחר את אשר תאפו אפו
קצז ואת אשר תבשלו בשלו ואת כל העדף
קצח הניחו לכם לשמר עד בקר׃
קצט ויניחו אתו עד בקר כאשר צוה משה ולא
ר הבאיש ורמה לא היתה בו׃
רא ויאמר משה אכלהו היום כי שבת היום
רב ליהוה היום לא תמצאהו בשדה׃
רג ששת ימים תלקטהו ויום השביעי שבת
רד ביום לא יהיה בו׃
רה ויהי ביום השביעי יצאו מן העם ללקט
רו ולא מצאו׃
רז ויאמר יהוה אל משה עד אנה מאנתם
רח לשמר מצותי ותורתי׃
רט ראו כי יהוה נתן לכם השבת על כן הוא
ש נתן לכם ביום הששי לחם יומים שבו איש
שא תחתיו אל יצא איש ממקמו ביום השביעי׃
שב וישבתו העם ביום השביעי׃
שג ויקראו בית ישראל את שמו מן והוא כזרע
שד גד לבן ויהי כצפיחית בדבש׃
שה ויאמר משה זה הדבר אשר צוה יהוה מלא
שו העמר משנו לחיותכם למען יראו את הלחם
שז אשר האכלתי אתכם במדבר בהוציאי אתכם
שח מארץ מצרים׃
שט ויאמר משה אל אהרן קח צנצנת אחת ותן
שי שמה מלא העמר מן ונניחהו לפני יהוה
שיא למשמרת לדרתיכם׃
שיב כאשר צוה יהוה את משה ויניחהו אהרן
שיג לפני העדת למשמרת׃
שיד ובני ישראל אכלו את המן ארבעים שנה עד
שטו באם אל ארץ נושבת את המן אכלו עד
שטז באתם אל קצה ארץ כנען׃
שיח והעמר עשרית האיפה הוא׃
שיט ויסעו כל עדת בני ישראל מדבר סין למסעיהם
שכ על פי יהוה ויחנו ברפידם ואין מים לשתות
שכא העם׃
שכב וירב העם עם משה ויאמרו תנו לנו מים
שכג ונשתה ויאמר להם משה מה תריבון עמדי
שכד מה תנסון את יהוה׃
שכה ויצמא שם העם למים ויילן העם על משה
שכו ויאמר למה זה העליתנו ממצרים להמית
שכז אתי ואת בני ואת מקני בצמא׃
שכח ויצעק משה אל יהוה לאמר מה אעשה לעם
שכט הזה עוד מעט וסקלוני׃
של ויאמר יהוה אל משה עבר לפני העם וקח
שלא אתך מזקני ישראל ומטך אשר הכית בו את
שלב היאר קח בידך והלכת׃
שלג הנני עמד לפניך שם על הצור בחרב והכית
שלד בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם וישת
שלה משה לעיני זקני ישראל׃
שלו ויקרא שם המקום מסה ומריבה על ריב בני
שלז ישראל ועל נסותם את יהוה לאמר היש יהוה
שלח בקרבנו אם אין׃
שלט ויבא עמלק וילחם עם ישראל ברפידים׃
שמ ויאמר משה אל יהושע בחר לנו אנשים וצא
שמא הלחם בעמלק מחר אנכי נצב על ראש
שמב הגבעה ומטה האלהים בידי׃
שמג ויעש יהושע כאשר אמר לו משה להלחם
שמד בעמלק ומשה אהרן וחור עלו ראש הגבעה׃
שמה והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל
שמו וכאשר יניח ידו וגבר עמלק׃
שמז וידי משה כבדים ויקחו אבן וישימו תחתיו
שמח וישב עליה ואהרן וחור תמכו בידיו מזה
שמט אחד ומזה אחד ויהי ידיו אמונה עד בא
שנ השמש׃
שנא ויחלש יהושע את עמלק ואת עמו לפי חרב׃
שנב ויאמר יהוה אל משה כתב זאת זכרון בספר
שנג ושים באזני יהושע כי מחה אמחה את זכר
שנד עמלק מתחת השמים׃
שנה ויבן משה מזבח ויקרא שמו יהוה נסי׃
שנו ויאמר כי יד על כס יה מלחמה ליהוה
שנז בעמלק מדר דר׃
שנח ויתר יתרו כהן מדין חתן משה את כל אשר
שנט עשה אלהים למשה ולישראל עמו כי הוציא
שס יהוה את ישראל ממצרים׃
שסא ויקח יתרו חתן משה את צפרה אשת משה
שסב אחר שלוחיה׃
שסג ואת שני בניה אשר שם האחד גרשם כי אמר
שסד גר הייתי בארץ נכריה׃
שסה ושם האחד אליעזר כי ויאמר אלהי אבי בעזרי
שסו ויצלני מחרב פרעה׃
שסז ויבא יתרו חתן משה ובניו ואשתו אל משה
שסח אל המדבר אשר הוא חנה שם הר האלהים׃
שסט ויאמר אל משה אני חתנך יתרו בא אליך
שע ואשתך ושני בניה עמה׃
שעא ויצא משה לקראת חתנו וישתחו וישק לו
שעב וישאלו איש לרעהו לשלום ויבאו האהלה׃
שעג ויספר משה לחתנו את כל אשר עשה יהוה
שעד לפרעה ולמצרים על אודת ישראל את כל
שעה התלאה אשר מצאתם בדרך ויצלם יהוה׃
שעו ויחד יתרו על כל הטובה אשר עשה יהוה
שעז לישראל אשר הצילו מיד מצרים׃
שעח ויאמר יתרו ברוך יהוה אשר הציל אתכם
שעט מיד מצרים ומיד פרעה אשר הציל את העם
שפ מתחת יד מצרים׃
שפא עתה ידעתי כי גדול יהוה מכל האלהים כי
שפב בדבר אשר זדו עליהם׃
שפג ויקח יתרו חתן משה עלה וזבחים לאלהים
שפד ויבא אהרן וכל זקני ישראל לאכל לחם עם
שפה חתן משה לפני האלהים׃
שפו ויהי ממחרת וישב משה לשפט את העם
שפז ויתיצב העם על משה מן הבקר עד הערב׃
שפח וירא חתן משה את כל אשר הוא עשה לעם
שפט ויאמר מה הדבר הזה אשר אתה עשה לעם
שצ מדוע אתה יושב לבדך וכל העם נצב עליך
שצא מן בקר עד ערב׃
שצב ויאמר משה לחתנו כי יבא אלי העם לדרש
שצג אלהים׃
שצד כי יהיה להם דבר בא אלי ושפטתי בין איש
שצה ובין רעהו והודעתי את חקי האלהים
שצו ואת תורתיו׃
שצז ויאמר חתן משה אליו לא טוב הדבר אשר
שצח אתה עשה׃
שצט נבל תבל גם אתה גם העם הזה אשר עמך כי
שק כבד ממך הדבר לא תוכל עשהו לבדך׃
שקא עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך
שקב היה אתה לעם מול האלהים והבאת אתה את
שקג הדברים אל האלהים׃
שקד והזהרתה אתהם את החקים ואת התורת
שקה והודעת להם את הדרך ילכו בה ואת המעשה
שקו אשר יעשון׃
שקז ואתה תחזה מכל העם אנשי חיל יראי אלהים
שקח אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי
שקט אלפים שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרות׃
שקי ושפטו את העם בכל עת והיה כל הדבר הגדל
שקיא יביאו אליך וכל הדבר הקטן ישפטו הם והקל
שקיב מעליך ונשאו אתך׃
שקיג אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים
שקיד והעמדת לשאת וגם כל העם הזה על מקמו
שקטו יבא׃
שקטז וישמע משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר׃
שקיח ויבחר משה אנשי חיל מכל ישראל ויתן
שקיט אתם ראשים על העם שרי אלפים שרי מאות
שקכ שרי חמשים ושרי עשרות׃
שקכא וישפטו את העם בכל עת את הדבר הקשה
שקכב יביאון אל משה וכל הדבר הקטן ישפטו הם׃
שקכג וישלח משה את חתנו וילך לו יתרו ארצה
שקכד מדין׃
שקכה ובחדש השלישי לצאת בני ישראל מארץ
שקכו מצרים ביום הזה באו מדבר סיני׃
שקכז ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחנו
שקכח במדבר ויחן שם ישראל נגד ההר׃
שקכט ומשה עלה אל האלהים ויקרא אליו יהוה
שקל מן ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד
שקלא לבני ישראל׃
שקלב אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא
שקלג אתכם על כנפי נשרים ואבא אתכם אלי׃
שקלד ועתה אם שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את
שקלה בריתי והייתם לי סגלה מכל העמים כי לי כל
שקלו הארץ׃
שקלז ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש
שקלח אלה הדברים אשר תדבר אל בני ישראל׃
שקלט ויבא משה ויקרא לעם וישם לפניהם את כל
שקמ הדברים האלה אשר צוהו יהוה׃
שקמא ויענו כל העם יחדו ויאמרו כל אשר דבר יהוה
שקמב נעשה וישב משה את דברי העם אל יהוה׃
שקמג ויאמר יהוה אל משה הנה אנכי בא אליך
שקמד בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך
שקמה וגם בך יאמינו לעולם ויגד משה את דברי
שקמו העם אל יהוה׃
שקמז ויאמר יהוה אל משה לך אל העם וקדשתם
שקמח היום ומחר וכבסו שמלתם׃
שקמט והיו נכנים ליום השלישי כי ביום השלישי
שקנ ירד יהוה לעיני כל העם על הר סיני׃
שקנא והגבלת את העם סביב לאמר השמרו לכם
שקנב עלות בהר ונגע בקצהו כל הנגע בהר מות
שקנג יומת׃
שקנד לא תגע בו יד כי סקול יסקל או ירה יורה
שקנה אם בהמה אם איש לא יחיה במשך היובל
שקנו המה יעלו בהר׃
שקנז וירד משה מן ההר אל העם ויקדש את העם
שקנח ויכבסו שמלתם׃
שקנט ויאמר אל העם היו נכנים לשלשת ימים אל
שקס תגשו אל אשה׃
שקסא ויהי ביום השלישי בהיות הבקר ויהי קלת
שקסב וברקים וענן כבד על ההר וקל שפר חזק מאד
שקסג ויחרד כל העם אשר במחנה׃
שקסד ויוצא משה את העם לקראת האלהים מן
שקסה המחנה ויתיצבו בתחתית ההר׃
שקסו והר סיני עשן כלו מפני אשר ירד עליו יהוה
שקסז באש ויעל עשנו כעשן הכבשן ויחרד כל ההר
שקסח מאד׃
שקסט ויהי קול השפר הולך וחזק מאד משה ידבר
שקע והאלהים יעננו בקול׃
שקעא וירד יהוה על הר סיני אל ראש ההר ויקרא
שקעב יהוה למשה אל ראש ההר ויעל משה׃
שקעג ויאמר יהוה אל משה רד העד בעם פן יהרסו
שקעד אל יהוה לראות ונפל ממנו רב׃
שקעה וגם הכהנים הנגשים אל יהוה יתקדשו פן
שקעו יפרץ בהם יהוה׃
שקעז ויאמר משה אל יהוה לא יוכל העם לעלת
שקעח אל הר סיני כי אתה העדת בנו לאמר הגבל
שקעט את ההר וקדשתו׃
שפ ויאמר יהוה אליו לך רד ועלית אתה ואהרן
שפא עמך והכהנים והעם אל יהרסו לעלת אל יהוה
שפב פן יפרץ בם׃
שפג וירד משה אל העם ויאמר אליהם׃
שפד וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר׃
שפה אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ
שפו מצרים מבית עבדים׃
שפז לא יהיה לך אלהים אחרים על פני׃
שפח לא תעשה לך פסל וכל תמונה אשר בשמים
שפט ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים
שצ מתחת לארץ׃
שצא לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה
שצב אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על
שצג שלשים ועל רבעים לשנאי׃
שצד ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי׃
שצה לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא
שצו ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא׃
שצז זכור את יום השבת לקדשו׃
שצח ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך׃
שצט ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל
שק מלאכה אתה ובנך ובתך עבדך ואמתך ובהמתך
שקא וגרך אשר בשעריך׃
שקב כי ששת ימים עשה יהוה את השמים ואת
שקג הארץ את הים ואת כל אשר בם וינח ביום
שקד השביעי על כן ברך יהוה את יום השבת
שקה ויקדשהו׃
שקו כבד את אביך ואת אמך למען יארכון ימיך
שקז על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך׃
שקח לא תרצח׃
שקט לא תנאף׃
שקי לא תגנב׃
שקיא לא תענה ברעך עד שקר׃
שקיב לא תחמד בית רעך לא תחמד אשת רעך ועבדו
שקיג ואמתו ושורו וחמרו וכל אשר לרעך׃
שקיד וכל העם רואים את הקלת ואת הלפדים ואת
שקטו קל השפר ואת ההר עשן ויראו העם וינעו
שקטז ויעמדו מרחק׃
שקיח ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה
שקיט ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות׃
שקכ ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור
שקכא נסות אתכם בא האלהים ובעבור תהיה יראתו
שקכב על פניכם לבלתי תחטאו׃
שקכג ויעמד העם מרחק ומשה נגש אל הערפל
שקכד אשר שם האלהים׃
שקכה ויאמר יהוה אל משה כה תאמר אל בני
שקכו ישראל אתם ראיתם כי מן השמים דברתי
שקכז עמכם׃
שקכח לא תעשון אתי אלהי כסף ואלהי זהב לא
שקכט תעשו לכם׃
שקל מזבח אדמה תעשה לי וזבחת עליו את עלתיך
שקלא ואת שלמיך את צאנך ואת בקרך בכל המקום
שקלב אשר אזכיר את שמי אבא אליך וברכתיך׃
שקלג ואם מזבח אבנים תעשה לי לא תבנה אתהן
שקלד גזית כי חרבך הנפת עליה ותחללה׃
שקלה ולא תעלה במעלת על מזבחי אשר לא
שקלו תגלה ערותך עליו׃
שקלז ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם׃
שקלח כי תקנה עבד עברי שש שנים יעבד ובשבעת
שקלט יצא לחפשי חנם׃
שקמ אם בגפו יבא בגפו יצא אם בעל אשתו הוא
שקמא ויצאה אשתו עמו׃
שקמב אם אדניו יתן לו אשה וילדה לו בנים או
שקמג בנות האשה וילדיה תהיה לאדניה והוא
שקמד יצא בגפו׃
שקמה ואם אמר יאמר העבד אהבתי את אדני את
שקמו אשתי ואת בני לא אצא חפשי׃
שקמז והגיש אדניו אל האלהים והגיש אל הדלת או
שקמח אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו במרצע
שקמט ועבדו לעלם׃
שקנ וכי ימכר איש את בתו לאמה לא תצא כצאת
שקנא העבדים׃
שקנב אם רעה בעיני אדניה אשר לו יעדה ופדה לא
שקנג ימשל למכרה בבגדו בה׃
שקנד ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות יעשה לה׃
שקנה אם אחרת יקח לו שארה כסותה ועונתה לא
שקנו יגרע׃
שקנז ואם שלש אלה לא יעשה לה ויצאה חנם אין
שקנח כסף׃
שקנט מכה איש ומת מות יומת׃
שקס ואשר לא צדה והאלהים אנה לידו ושמתי לך
שקסא מקום אשר ינוס שמה׃
שקסב וכי יזד איש על רעהו להרגו בערמה מעם
שקסג מזבחי תקחנו למות׃
שקסד ומכה אביו ואמו מות יומת׃
שקסה וגנב איש ומכרו ונמצא בידו מות יומת׃
שקסו ומקלל אביו ואמו מות יומת׃
שקסז וכי יריבן אנשים ונגף איש את רעהו באבן או
שקסח באגרף ולא ימות ונפל למשכב׃
שקסט אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה
שקע המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא׃
שקעא וכי יכה איש את עבדו או את אמתו בשבט
שקעב ומת תחת ידו נקם ינקם׃
שקעג אך אם יום או יומים יעמד לא יקם כי כספו
שקעד הוא׃
שקעה וכי ינצו אנשים ונגפו אשה הרה והיו ילדיה
שקעו ולא יהיה אסון ענוש יענש כאשר ישית עליו
שקעז בעל האשה ונתן בפללים׃
שקעח ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת נפש׃
שקעט עין תחת עין שן תחת שן יד תחת יד רגל
שפ תחת רגל׃
שפא כויה תחת כויה פצע תחת פצע חבורה תחת
שפב חבורה׃
שפג וכי יכה איש את עין עבדו או את עין אמתו
שפד ושחתה לחבל תחתה ישלחנו חפשי תחת עינו׃
שפה ואם שן עבדו או שן אמתו יפיל לחפשי ישלחנו
שפו תחת שנו׃
שפז וכי יגח שור את איש או את אשה ומת סקול
שפח יסקל השור ולא יאכל את בשרו ובעל השור
שפט נקי׃
שצ ואם שור נגח הוא מתמל שלשם והועד בבעליו
שצא ולא ישמרנו והמית איש או אשה השור יסקל
שצב וגם בעליו יומת׃
שצג אם כפר יושת עליו ונתן פדון נפשו ככל אשר
שצד יושת עליו׃
שצה או בן יגח או בת יגח כמשפט הזה יעשה לו׃
שצו אם עבד יגח השור או אמה כסף שלשים שקלים
שצז יתן לאדניו והשור יסקל׃
שצח וכי יפתח איש בור או כי יכרה איש בור ולא
שצט יכסנו והפל שמה שור או חמור׃
שק בעל הבור ישלם כסף ישיב לבעליו והמת יהיה
שקא לו׃
שקב וכי יגף שור איש את שור רעהו ומת ומכרו
שקג את השור החי וחצו את כספו וגם את המת
שקד יחצון׃
שקה או נודע כי שור נגח הוא מתמל שלשם ולא
שקו ישמרנו בעליו שלם ישלם שור תחת השור
שקז והמת יהיה לו׃
שקח כי יגנב איש שור או שה וטבחו או מכרו חמשה
שקט בקר ישלם תחת השור וארבע צאן תחת השה׃
שקי אם במחתרת ימצא הגנב והכה ומת אין לו דמים
שקיא עליו׃
שקיב אם זרחה השמש עליו דמים לו שלם ישלם אם
שקיג אין לו ונמכר בגנבתו׃
שקיד אם המצא תמצא בידו הגנבה משור עד חמור
שקטו עד שה חיים שנים ישלם׃
שקטז כי יבער איש שדה או כרם ושלח את בעירה
שקיח ובער בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב כרמו
שקיט ישלם׃
שקכ כי תצא אש ומצאה קצים ונאכל גדיש או
שקכא השדה הבער יבער האש ישלם שלם המבעיר
שקכב את הבערה׃
שקכג וכי יתן איש אל רעהו כסף או כלים לשמר
שקכד וגנב מבית האיש אם ימצא הגנב ישלם שנים׃
שקכה אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל הבית אל
שקכו האלהים אם לא שלח ידו במלאכת רעהו׃
שקכז על כל דבר פשע על שור על חמור על שה על
שקכח שלמה על כל אבדה אשר יאמר כי הוא זה עד
שקכט האלהים יבא דבר שניהם אשר ירשיעון
שקל אלהים ישלם שנים לרעהו׃
שקלא כי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה
שקלב וכל בהמה לשמר ומת או נשבר או נשבה אין
שקלג ראה׃
שקלד שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח
שקלה ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם׃
שקלו ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃
שקלז אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃
שקלח וכי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה
שקלט וכל בהמה ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃
שקמ שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח
שקמא ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם׃
שקמב ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃
שקמג אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃
שקמד וכי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה
שקמה וכל בהמה ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃
שקמו שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח
שקמז ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם׃
שקמח ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃
שקמט אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃
שקנ וכי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה
שקנא וכל בהמה ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃
שקנב שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח
שקנג ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם׃
שקנד ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃
שקנה אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃
שקנו וכי יתן איש אל רעהו חמור או שור או שה
שקנז וכל בהמה ומת או נשבר או נשבה אין ראה׃
שקנח שבועת יהוה תהיה בין שניהם אם לא שלח
שקנט ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו ולא ישלם׃
שקס ואם גנב יגנב מעמו ישלם לבעליו׃
שקסא אם טרף יטרף יביאהו עד הטרפה לא ישלם׃

5	Introduction
7	Acknowledgments
9	Abbreviations
11	Chronology
15	Maps
19	Part One: Before the Revolution
21	1. Early Years
31	2. Education
41	3. Marriage
49	4. Literary Beginnings
59	5. Journalism
69	6. Political Awakening
79	7. Exile
89	8. Paris
99	9. Geneva
109	10. Return
119	Part Two: The Revolution
121	11. Provisional Government
131	12. Kerensky
141	13. Bolshevik Revolution
151	14. Civil War
161	15. Foreign Intervention
171	16. Famine
181	17. Terror
191	18. Peace
201	Part Three: After the Revolution
203	19. Reconstruction
213	20. Literature
223	21. Art
233	22. Science
243	23. Education
253	24. Women
263	25. Religion
273	26. Nationalities
283	27. Foreign Relations
293	28. Death
303	Epilogue
305	Bibliography
315	Index

בראשית

את הכל ברא בראשית ברא אלהים
ואמרתי בלבי הוא יהיה לי לאחרית
ולמה אשתומם ואחפש חכמה
אמרתי בחכמתי אחכמה והיא רחוקה ממני
רחוקה מה שהיה ועמוק עמוק מי ימצאנו
ואסב אני ולבי לדעת ולתור ולבקש חכמה
ומנין החשבון וכל שאר הדברים
שהם מתחלפים ומתחדשים בכל יום
ויום ביום מגיד ולילה ללילה מחוה דעת
ואין אומר ואין דבר ואין נשמע קולם
ואין מי שיכול לדעת ולהבין
אלא הקב"ה לבדו שנאמר
כי הוא ידע יצרנו זכר כי עפר אנחנו
ואין אדם יכול לעמוד על סודו
ולא זה בלבד אלא שכל מעשה בראשית
ומעשה מרכבה שנתגלו לנביאים
לא נתגלו אלא ברמז
ואפילו הרמז אין יודעין אותו
אלא מי שהוא חכם ומבין מדעתו
ומתוך דברים הידועים לו
ואין מגלין אותו אלא לאדם אחד
בלבד ולא לכל אדם
ואפילו לאדם אחד אין מגלין אותו
אלא אם כן היה חכם ומבין
ומסתכל בדעתו
ואין מגלין אותו אלא לאדם אחד
בלבד ולא לכל אדם
ואפילו לאדם אחד אין מגלין אותו
אלא אם כן היה חכם ומבין
ומסתכל בדעתו
ואין מגלין אותו אלא לאדם אחד
בלבד ולא לכל אדם
ואפילו לאדם אחד אין מגלין אותו
אלא אם כן היה חכם ומבין
ומסתכל בדעתו
ואין מגלין אותו אלא לאדם אחד
בלבד ולא לכל אדם
ואפילו לאדם אחד אין מגלין אותו
אלא אם כן היה חכם ומבין
ומסתכל בדעתו

ובשעה שהיה מתפלל
ומשבח ומודה לה' ית'
לפי מנהג כל יום ויום
ומתחנן לפניו בתפלה
ובקשות שהיה מתקן
לעצמו ולכל ישראל
ולכל מי שהיה מבקש
ומתפלל עליו בכל יום
ויום בכל עת ובכל שעה
כך בכל עת ובכל שעה
היה מתפלל לה' ית'
ואיך היה אפשר לו
לעשות כל הדברים
הנזכרים לעיל
ולעבוד את קונו
כראוי לעבוד
אלא ודאי
שהיה מקבל עליו
עול מלכות שמים
תחלה ואחר כך
עול מצות
ומשתדל
בתורה
ובגמילות חסדים
ובשאר מצות
שבין אדם לחבירו
ובין אדם למקום
ובין אדם לעצמו
ובכל אלו
היה מתפלל
ומבקש מלפני
הקב"ה
שיעזרהו
ויסייעהו
לעשות
רצונו
שיהיה
מתוקן
בכל
אלו
ולא
יבוא
לידי
עבירה
ולא
יחטא
לפניו
ולא
יכעיסנו
ולא
יבזה
את
מי
שהוא
גדול
ממנו
בחכמה
ובמעשים
טובים
ולא
יקנא
בקנאת
סופרים
את
מי
שהוא
קטן
ממנו
בחכמה
ובמעשים
טובים
ולא
יתגאה
על
אחד
מישראל
ולא
יבזה
אחד
מישראל
ולא
יכעיס
את
חבירו
ולא
יצער
את
חבירו
ולא
יקנא
בחבירו
ולא
יחמוד
את
חבירו
ולא
יבזה
את
חבירו

משרת תשרת עם אשת המוות
בעיני עולם והלוחשת כל בעיני
מעשי שהם לא יחלוקו ולא יחלקו
בחלק. אחד כל אחד לעצמו
משרתים הם המוות בעולם הזה
ואשת בעלי הבית בעולם הבא
ואשת בעלי הבית בעולם הזה
משרתת המוות בעולם הבא
ואלו הן משרתים המוות בעולם הזה
הרופאים ומלמדי התינוקות
ומלמדי הזקנים ומלמדי התינוקות
הרופאים מפני שמלמדים תורה
לתלמידיהם ומלמדי הזקנים מפני
שלומדים מהם עצה ומלמדי
התינוקות מפני שלומדים מהם
תורה ואין תורה אלא עצה
שנאמר תורתי אל תעזובו ואין
עצה אלא תורה שנאמר יועצי
שלום לו ואין שלום אלא תורה
שנאמר ה' עוז לעמו יתן ה'
יברך את עמו בשלום ואין
ברכה אלא תורה שנאמר כי לקח
טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו
ואין חיים אלא תורה שנאמר
כי חיים הם למוצאיהם ולכל
בשרו מרפא ואין מרפא אלא
תורה שנאמר ותהי שרתך
מרפא ואין שרתך אלא תורה
שנאמר עץ חיים היא למחזיקים
בה ואין חיים אלא תורה
שנאמר כי הוא חייך ואין חיים
אלא תורה שנאמר כי חיים הם

Remis per mi gio: dom: Mistrini 1609

477

עזרתם

בבורך יי יגדל לעד

אמן

Reuisto et corretto per mi fra
Luigi da Bologna ministro de
Sa' Domenico di Siena
1599

04348.

Theological Seminary LIBRARY